dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 1 - 6 januari 1978

Dat geeft te denken

Wat u nu leest is uit een recente brief. Maar leest u het wel.

„Geachte heer Huizinga,

Bij toeval kregen wij weer een nummer van uw blad De Zaaier in de brievenbus en dat herinnerde mij aan het nummer dat ik nu al weer vier jaren geleden van u ontving. Het is waarschijnlijk voor u erg onduidelijk wat ik bedoel. Vier jaar geleden had ik met u een gesprek in de trein tussen Almelo en Amersfoort; enkele weken daarna ontving ik het blad De Zaaier met daarin afgedrukt ons gesprek. Misschien bent u dit geval allang vergeten maar het staat mij nog bij als de dag van gister en het heeft veel uitwerking gehad op mijn verdere leven. Ik was al lange tijd van plan u dit eens te schrijven. Het is er nu eindelijk van gekomen.

In ons gesprek werd ik plotseling voor de in het leven zeer essentiële vraag gezet: „Geloof je? En wat geloof je?" Ik herinner mij dat ik toen vrij direkt antwoordde dat ik inderdaad geloofde. En dat antwoord heeft me jaren bezig gehouden. In momenten van twijfel dacht ik terug aan ons gesprek, dat er niet zó maar geweest is. Het heeft me gedwongen grondig na te denken over mijn houding als gelovige t.o.v. mijn medemens. Nu moet ik tot mijn spijt zeggen dat die houding behoorlijk wat te wensen overlaat en ik telkens in de put van zonde zak, maar dat ik ook telkens weer opnieuw met een schone lei beginnen mag. Daaraan werd ik in de avondmaalsdienst van vandaag weer herinnerd.

Ik moest vorig jaar de keus voor een vervolgstudie bepalen. Theologie had al een tijdje in mijn achterhoofd gespeeld maar het leek zo ver weg, vooral voor een meisje zo onbereikbaar en toch heb ik de keus gemaakt en ik ben zeer gelukkig dat ik, voorzover ik het nu bekijken kan, toch theologie gekozen heb. Ik hoop dat ik u er een plezier mee heb gedaan te laten weten dat het gesprek dat u vier jaar geleden met mij aanknoopte nog niet vergeten is en zeker niet zó maar geweest is.

Hartelijke groeten..."

En dan volgde de ondertekening.

Kun je een mooiere brief in de donkere decemberdagen ontvangen? Ik dacht eerst het bovenstaande met het onderstaande aan de eindredakteur van De Zaaier te zenden, maar werd daarvan afgebracht door de gedachte dat de inhoud bij u misschien meer zou kunnen uitwerken dan bij Zaaierlezers. Wat aangeduide broeder R. Reiling niet hoeft af te houden van het over te nemen als hij denkt dat de lezing ervan ook voor zijn publiek waarde kan hebben.

Ja, je zit in de trein. Je gaat lezen en dan stormt op een volgend station een schoolklas jongelui van tussen 15 en 17 jaar de wagen binnen. Vergeet dat lezen maar.

Och, en dan ga je al gauw praten met het opgewonden volk dat op weg gaat naar Amsterdam.

Het waren leerlingen van een christelijk lyceum. Dus koerste ik in die richting en daaruit ontwikkelde zich dan het gesprek met de briefschrijfster.

Waarmee ik maar wilde zeggen: Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen. Na vier jaar in dit geval.

In datzelfde Schriftgedeelte staat ook: Wie steeds op de wind let zal niet zaaien; en wie steeds naar de wolken ziet, zal niet maaien.

Maar dat wist u wel.

God zegene u in het nieuwe jaar en Hij bevrijde ons van alle vrees en terughoudendheid. Er valt een deel in goede aarde.

Huizinga

Zending en Afrikaans bewustzijn

Stelt u zich eens voor, dat iemand uit Japan op een gegeven moment naar Nederland komt zonder dat er tot op dat moment kontakt is geweest met de Japanners. Die man of vrouw komt ons dan verkondigen dat er vele goden zijn en dat de keizer beslist aanbeden moet worden, terwijl hij ook nog tal van „gewoonten" meebrengt en ons als het ware gebiedt die over te nemen. Hij komt dan aanzetten met Japanse kleding, een manier van muziek maken, waarvan de klanken ons bijzonder vreemd in de oren klinken, etc., etc.

Zouden wij, wanneer we ook nog bemerkten dat hij juist is gekomen om ons deze dingen aan te leren, niet op zijn minst vreemd opkijken en zeggen dat hij of zij er beter aan deed terug te keren naar zijn eigen land?

Waarom dit voorbeeld van die Japanner?

U begrijpt het misschien al. Het gaat om een vergelijking. Een vergelijking met bv. Afrika, waar „zo maar" een stel mensen, met een voor hen vreemde huidskleur en kultuur, hun land en hun stam kwam bezoeken. En hoewel elke vergelijking natuurlijk mank gaat, heb ik toch dit voorbeeld willen gebruiken om duidelijk te maken hoe vele Afrikanen nu, na vele jaren zending en kolonisatie (die voor hun gevoel vaak hand in hand gingen) de zaak bekijken. Nu pás komt er een reaktie in de zin van: „wat denken die blanke westerlingen wel, dat zij wel even zullen zeggen wat en vooral ook hóe wij moeten geloven en daarbij nog hun kultuur invoeren, die naar hun zeggen op een veel hoger plan zou staan".

Je kunt je afvragen of dit beeld niet wat al te pessimistisch of negatief is en de vraag komt dan op of alles wel over één kam geschoren mag worden. Zoals meestal het geval is, kan dat ook hier niet. Natuurlijk zijn er velen geweest die met de beste bedoelingen naar Afrika zijn gegaan en we mogen niet vergeten dat velen zich heel wat hebben ontzegd en veel op het spel hebben gezet. De vraag is wèl of alle goede bedoelingen goed zijn voor de mensen in Afrika.

Na de zestiende eeuw gingen zendelingen naar Afrika en vestigden zich vooral bij de handelscentra langs de kust, hoewel iemand als Livingstone wel meer de „binnenlanden" introk. Het kwam toen nogal eens voor dat iemand zonder verdere studie vooraf naar Afrika trok. Soms was het niet mogelijk, eenvoudig door het feit dat over Afrika nog maar zo weinig bekend was; aan de andere kant was het onderwijs voor velen een te kostbare zaak.

Om te laten zien, dat het niet zo eenvoudig is om „zo maar" het evangelie te verkondigen in Afrika zal ik een paar **voorbeelden geven. Prof. D. Bosch** vertelt in zijn boekje „Evangelie in Afrikaans gewaad" hoe zendelingen bij het vertallen de godsnaam van een naburige stam gebruikten, waaronder ze al eerder hadden gewerkt (ondermeer omdat hun tolken veelal uit zo'n naburige stam afkomstig waren). Nog vreemder is het daar, waar protestantse en katholieke zendelingen onder hetzelfde volk verschillende godsnamen gebruiken, zoals bijv. bij stammen in Noord Afrika (Lugbari, Madi en Alur). De protestanten gebruiken daar vandaag nog de naam Mungu, terwijl de katholieken de naam Rubanga hebben. Natuurlijk geeft dit aanleiding tot grote verwarring.

Vaak werden ook allerlei Afrikaanse gebruiken zonder meer afgewezen als „heidens", zoals bijv. hun dansen. John S. Mbiti zegt, dat daardoor de Afrikaan werd losgemaakt van een traditie die eeuwenlang gold, met als gevolg dat het evangelie alleen iets werd voor het „zondagmorgenuurtje". Het evangelie, gehuld in een Westers jasje (met orgel en al), kon zo niet doordringen tot de ziel van de Afrikaan. Hij kon het niet in hart en nieren

MISSIONAIRE NOTITIES

beleven, omdat zijn Afrikaanse achtergrond werd genegeerd.

Reakties

Dit kon niet zonder gevolgen blijven en de laatste tijd zijn er dan ook verschillende reakties van Afrikanen te konstateren. Reakties zijn altijd akties op iets anders, zodat het in onze ogen nogal fel en uitdrukkelijk overkomt. Het gaat dan ook niet om de vraag of ze in onze ogen al dan niet „goed bijbels" zijn, maar het gaat mij erom te begrijpen hoe deze reakties zijn ontstaan, wat de aanleiding ertoe is.

a) een deel keert zich van de godsdienst af. In een boekje „Afrika en God" beschrijft een Afrikaans theoloog hoe hij, na in Europa rondgezworven te hebben, vroeger verlangde terug te keren in Afrika, waar hij weer op adem kon komen. Europa ervoer hij als dor en droog, maar eenmaal terug in Afrika voelde hij hoe het leven doordrenkt was van de godsdienst. Nu echter, zo schrijft hij, begint ook Afrika al dor te worden en kan hij ook daar „zijn dorst niet meer lessen". Veel Afrikanen verlaten dus de kerk en de godsdienst. Men wijst er wel verschillende oorzaken voor aan:

1. een reaktie op het christendom, dat eeuwenlang een Westers stempel heeft gedrukt, zodat de Afrikaan niet zichzelf kon zijn en zich ondergeschikt voelde. Nu echter heeft hij daar genoeg van en werpt met het Westers imperialisme ook de kerk van zich af, omdat die naar zijn gevoel daarmee verbonden is.
2. Na het onafhankelijk worden van veel Afrikaanse landen wil men zich bezig houden met de opbouw van het land. Het gevolg is dat veel mensen belang gaan hechten aan de politiek, waarbij men als reaktie op het Westen veelal kiest voor het atheistische socialisme of kommunisme (hoewel er ook landen zijn, zoals Zambia en Tanazania, die een christelijk socialisme nastreven).
3. Als gevolg van het feit dat Afrika in aanraking is gekomen met de Westerse kultuur heeft men kennis genomen van literatuur, waarin atheistische elementen een belangrijke rol spelen (bijvoorbeeld bij Sartre en Camus).
4. Het beeld van het beschaafde, christelijke westen is sinds 2 wereldoorlogen gevallen. Het masker kan af, het christendom heeft gefaald in de ogen van velen.

b) Een andere kategorie van reakties beschrijft prof. Bosch in zijn al genoemde boekje. Het gaat hier om theologische stromingen en één ervan is de zwarte theologie die via de Amerikaan James Cone ook in Afrika invloed heeft. Het legt vooral de nadruk op het exodusthema: de bevrijding van de zwarte (is voor hen gelijk aan: onderdrukte). Het is een nogal radikale stroming die duidelijk maakt dat de zwarten lange tijd onderdrukt zijn geweest en dat het nu maar eens afgelopen moet zijn. Christus heeft het voor eens en altijd opgenomen voor de zwarte, dat wil zeggen, de verdrukte. De lutheraan Buthulezi is in Afrika een van de toonaangevende figuren wat betreft deze stroming.

Er is ook, wat je zou kunnen noemen een variant hierop, een minder radikale stroming die pleit voor een theologie die spreekt tot de ziel van de Afrikaan en die voortvloeit uit de levensbeschouwing van de mensen uit Afrika zelf.

Een derde manier van benaderen is naar voren gekomen door de mensen die een **soort verbinding willen leggen** tussen het christendom en de traditionele Afrikaanse **godsdiensten.** Zij willen dat bepaalde eeuwenoude gebruiken binnen het christelijk kader worden opgenomen.

Als vierde moeten in dit verband de onafhankelijke Afrikaanse kerken genoemd worden. Zij worden steeds groter in aantal en zijn nogal verschillend van elkaar. Er zijn onafhankelijke kerken met een zeer gering aantal leden, soms een huisje vol, maar ook bestaan er dergelijke kerken met een groot aantal leden. De ene kerk is zeer streng en kent een groot aantal ver-

en geboden, de ander is juist veel „losser" en laat de mensen meer vrij in hun keuze.

Opmerkingen

Wellicht is onze eerste neiging om te zeggen: dit kan allemaal niet, dit gaat fout, of zelfs: men gaat hier van het rechte spoor af, het is onbijbels... Het is duidelijk: de Afrikanen wijzen heel wat af en stellen er andere dingen en manieren voor in de plaats. Het zijn andere vormen en er liggen duidelijk andere aksenten. Maar het is de vraag of wij dat dan meteen maar weer moeten afwijzen, alsof wij wel even zullen uitmaken wat het beste is. Ik denk dat we er dan niet veel van begrepen hebben.

Moeten we ons niet eerder afvragen waarom de Afrikanen veelal zo reageren? Hoe zijn ze ertoe gekomen en wat drijft hen? Ze willen blijkbaar anders. Maar dat houdt meteen in dat ze ermee bezig zijn. Is het niet erg genoeg dat er velen zijn die de godsdienst helemaal de rug toekeren? Is het dan niet juist goed, dat er anderen zijn die zeggen dat het evangelie deel uit moet maken van hun héle leven en niet alleen van het uurtje op de zondag? Daarom komen er reakties en daarom zoekt men naar nieuwe vormen. Het is trouwens de vraag of wij kunnen bepalen wat de juiste vorm is. Elke kultuur heeft immers invloed, ook op je manier van kerk zijn. Zo hebben wij veel invloed ondergaan van de Griekse en Romeinse kultuur. We hoeven alleen maar te denken aan de vorming van dogma's aan de strenge scheiding van ziel en lichaam, aan de onderwaardering van het lichaam, etc. De Afrikanen worden echter door heel andere dingen aangesproken. Het Oude Testament bijv. leeft voor hen veel meer, omdat ze dáárin veel meer van zichzelf herkennen zoals bijv. het feit dat daar sprake is van stammen en van het gezag van oudsten in die stammen. En dansen bij de psalmen kennen ze ook! Ze weten wat een hechte gemeenschap is en dat de „ouden" niet verstoten mogen worden, terwijl kleine kinderen al weten wat dood gaan is, omdat ze dat in huis meemaken. Dansen, waarin ze ook zoveel kunnen uitdrukken, mag dat niet (zoals nogals eens door de westerse kerken is gesteld)?

Veel Afrikanen hebben blijkbaar het gevoel dat ze onderdrukt zijn geweest; en of ze nu al dan niet gelijk hebben, dat doet er niet zo veel toe. Het gaat erom dat zij het zo ervaren en erop reageren: nu moet het anders! Zouden we niet blij moeten zijn dat ze niet zo maar alles klakkeloos overnemen, maar dat ze in beweging zijn? Zou het niet mooi zijn als we zover komen dat we zonder haatgevoelens als volwaardige gesprekspartners van elkaar kunnen leren, elkaar kunnen bemoedigen en elkaar kunnen versterken?

Jos v. d. Leur

Lezen en Luisteren

Het leven van zeven personen

Elimelech: mijn God is Koning
Naomi, zijn vrouw: liefelijkheid
Machlon, hun zoon: de ziekelijke
Chiljon, ook een zoon: de zwakke
Orpa, Moabietische schoondochter: afvallige
Ruth, eveneens Moabietische schoondochter: getrouwe
Boaz: in hem is kracht, is vermogen.

Deze zeven mensen komt u in het boekje Ruth tegen en ik neem aan dat er geen predikant is die niet eens het leven van hen aan de orde gesteld heeft. In 't kort: Elimelech is met vrouw en twee jongens uit Betlehem geëmigreerd naar de velden van Moab. Oorzaak: broodsgebrek, waarschijnlijk vanwege misoogsten. Hij wilde daar met zijn gezin als vreemdeling vertoeven, maar de jongens, beiden niet sterk - en dat kan ook hun vertrek gestimuleerd hebben - werden verliefd op een paar Moabietische meisjes en gingen trouwen. Ja, zo kan het gaan en ouders die om welke redenen ook aan verhuizen denken moeten de ogen wel open houden. Met dat oog op de kinderen en hun toekomst. Ze stierven, de vader en de zonen, in het vreemde land en het is wel gebeurd dat dat als een straf van God is uitgelegd.

Wat weten wij van Gods wegen?

Naomi krijgt heimwee en er is immers ook weer brood in Betlehem. Ze wil terug ondanks het feit dat een groot deel van haar leven in Moabs bodem rust. Haar schoondochters gaan mee en dat duidt op voortreffelijke verhoudingen. Maar Naomi bezweert hen toch naar huis terug te keren. Ze is hen oprecht dankbaar maar ziet de toekomst donker in. Zelf heeft ze geen zonen meer en hoe zullen ze in Betlehem reageren als deze niet-Israëlietische vrouwen meekomen? Orpa keert wenend en kussend terug. We zullen haar nooit terug zien. Ruth blijft meegaan en de woorden die zij sprak zijn zeker vaak gebruikt bij een huwelijksbevestiging. Het zijn diepe, hoge woorden.

Betlehem is in opschudding. Naomie is terug. Haar man en zonen zijn dood. Ze heeft een schoondochter bij zich. Zelf zegt ze: Noem mij niet meer Naomi = liefelijkheid, noem mij Mara = bitterheid. De Almachtige heeft mij veel bitterheid aangedaan. De liefelijkheid van de morgen is ondergegaan in het onweer van de middag. Het was in het begin van de gerstenoogst dat ze in Betlehem kwamen. Ze moeten wel leven en Ruth ziet wat ze kan: aren lezen achter de maaiers. In Israël zorgde men op die wijze voor armen, weduwen en wezen. Wat toevallig was blijven liggen of hangen was voor hen. Ook een soort bijstand, al moesten ze er zelf ook wat voor doen.

Leest u zelf nog eens wat er staat in het 2e hoofdstuk. Let op dat korte zinnetje als maaiers Boaz informeren over Ruth, die al van vroeg in de morgen bezig is, „het is iemand die weinig thuis zit". Boaz zoekt kontakt met Ruth en het gesprek tussen die twee mag u niet missen. Als ze thuis komt, vertelt ze erover aan de verbaasde schoonmoeder. Ik laat u zelf het vervolg van het verhaal lezen. Een liefdesavontuur op het land. Want dat is het toch wel. En aan het einde peinst u over God en zijn wegen in de geschiedenis.

Een woord dat wij niet kennen en dat enige keren voorkomt is het woord losser. U kent wel het wat onprettig aandoende bericht in de evangeliën, waar „vrijzinnige"-Sadduceeën, die o.m. beweren dat er geen opstanding is, Jezus een verhaal doen over een vrouw die met zeven broers trouwde omdat de een na de ander overleed. Kinderen werden er niet geboren en juist daarom ging het. De naam van haar man moest blijven voortleven. U kunt het lezen in Deut. 25 : 5-10 en dat zal u licht verschaffen over wat u in het boekje Ruth leest. Even dreigt het nog mis te lopen tussen Ruth en Boaz omdat er nog een losser is, maar deze trekt zijn schoen in het bijzijn van getuigen uit en geeft die aan Boaz en daarmee is de laatste hindernis uit de weg geruimd. Ze trouwen, krijgen een zoon en noemen hem Obed. En Obed is de grootvader van David.

Ruth, de Moabietische, is de overgrootmoeder van de grote koning David. En dat geeft te denken. Wat een weefstuk. God ziet het hart aan. Hij heeft de belijdenis gehoord: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.

Huizinga

Hoe bereiken we de jeugd?

Bezig zijn met programma-onderdelen

Uitwisseling van ideeën en ervaringen

20 en 21 januari a.s. te Dalfsen

Midden-Oosten studiereis (4)

Over het ontstaan van het Palestijnse vluchtelingen-probleem

Gedurende een rondreis langs verschillende Arabische landen zoals Egypte, Syrië en Jordanië werd ons door politici, kerkelijke mensen, mensen op straat en de Palestijnse Bevrijdingsbeweging voortdurend voorgehouden dat de Israëli de oorspronkelijke bewoners van Palestina van hun land hebben gejaagd.

Als een soort aanvulling op het verslag van bovengenoemde reis lijkt het me zinvol een zo overzichtelijk mogelijk beeld te geven van het ontstaan van het Palestijnse vluchtelingenprobleem.

Cijfers

In het boekje „Israël en de Palestijnen" van dr U. H. Kollaard lees ik op bladzijde 15 het volgende:

Het volgende staatje geeft een beeld van het verloop van de bevolking in de mandaatsperiode:

Jaar	Totaal	Moslims	Joden	Christenen
1922	752.048	589.177	83.790	71.464
1931	1.033.314	759.700	174.606	88.907
1935	1.308.112	836.688	355.157	105.236
1940	1.544.530	947.846	463.535	120.587
1946	1.912.110	1.143.330	608.230	145.060

Vanwege het feit dat gedurende de mandaatsperiode de Joden veel streken van het land tot vruchtbaarheid brachten is er gedurende die periode een groot aantal Arabieren het land binnen getrokken.

Van verdrijving van Arabieren, in die periode is geen sprake.

Dr Kollaard schrijft verder:

„Evenmin steekhoudend is de bewering, dat de Joden de plaatselijke bevolking van hun land beroofd zouden hebben. Van Joodse zijde is land gekocht van Arabische grootgrondbezitters (die vaak niet in het land woonden). In 1948 was van het mandaatsgebied Palestina (volgens een opgave van de mandaatsregering):

Joods eigendom	8.6%
Arabisch eigendom	3.3%
Eigendom van vóór mei '48 weggetrokken Palestijnse vluchtelingen	16.9%
„Crownsproperty", d.w.z. overheidsbezit	71.2%

Gedurende de onafhankelijkheidsoorlog die Israël had te voeren, toen bij de vorming van de staat Israël de Arabische legers het land binnen vielen, trokken bijna 600.000 Arabische bewoners weg van het aan Israël toebedeelde land. Waarom deden ze dat?"

Waarom 600.000?

De schuld van het lijden van 600.000 vluchtelingen is te wijten aan hen die die oorlog wensten en zonder twijfel zijn begonnen!

De Arabische bevolking van die dagen was terecht bang voor het oorlogsgeweld. Er zullen ongetwijfeld onmenselijke akties zijn ondernomen door Joodse en Arabische strijders. Maar de grootste stroom is weggetrokken onder aanmoediging van Arabische leiders, die mede met de hulp van radio-uitzendingen uit Cairo, Damascus en Beirut de bevolking opriepen om weg te trekken en na hoogstens twee weken, na glorieuze Arabische overwinningen, weer te kunnen terugkeren.

De werkelijkheid pakte anders uit.

Hier volgend vindt u een overzicht van het huidige Palestijnse vluchtelingen-probleem, ook weer uitgedrukt in cijfers.

UNWRA (united nations relief and works agency)

Laat ik beginnen met te zeggen dat het een fantastische humanitaire onderneming is om meer dan een miljoen Palestijnen hulp te bieden. Deze hulp bestaat in de kampen uit sanitaire voorzieningen, zo goed mogelijke behuizing, voedsel, kleding, medische verzorging en onderwijs.

In een bezoek ana het hoofdkwartier van de UNWRA in Amman, Jordanië werd het duidelijk dat de UNWRA zonder veel omwegen laat zien een partijdige hulporganisatie te zijn.

Ongeveer een jaar geleden liet een UNWRA-statistiek het volgende beeld zien van de bij haar organisatie registreerde palestijnen:

Gebied	In kampen	Niet in kampen	Totaal (bij benadering)
Jordanië	165.000	480.000	645.000
West Bank	76.000	225.000	300.000
Gaza-strip	200.000	135.000	335.000
Libanon	100.000	100.000	200.000
Syrië	54.000	135.000	190.000
Totaal	600.000	1.070.000	1.670.000

Palestijnen die niet bij UNWRA geregistreerd zijn: Jordanië 200.000 en Syrië 125.000 personen = 325.000

Totaal wel en niet geregistreerde Palestijnen: plm. 2.000.000 personen.

Een vluchtelingenkamp

Onder leiding van een hoofdfunktionaris van de UNWRA, de heer Basil Ennab brachten we een bezoek aan het vluchtelingenkamp Ba'qna. Een kamp met maar liefst bijna 60.000 bewoners, die, maatschappelijk gezien in redelijke omstandigheden leven. Vooral wanneer je deze kampomstandigheden vergelijkt met de vaak zeer armelijke situaties in veel dorpen, vooral in Egypte.

De gezondheid van de kampbewoners is goed en de werkgelegenheid is voor veel bewoners niet zo'n groot probleem.

Bovendien staat het de bewoners vrij om het kamp te verlaten en een huis elders in Jordanië te huren. Dit lijkt echter gemakkelijker dan het is, aangezien Jordanië een ongelofelijk duur land is en de prijzen voor huur en voeding voor de meeste vluchtelingen niet betaalbaar is. Overigens zijn veel Palestijnse jongeren in de gelegenheid aan de diverse Arabische Universiteiten te studeren en neemt het aantal intellektuele Palestijnen hand over hand toe.

De bevolkingsgroei in zo'n kamp is vrij groot. In een woninkje waar we een bezoekje mochten brengen hadden pa en ma 13 koters groot te brengen.

Gezien de sterk verlaagde kindersterfte en de steeds hogere gemiddelde leeftijd één en ander natuurlijk veroorzaakt door de goede medische verzorging, èn de zeer geringe geboorte-beperking, is het Palestijnse volk een bijzonder sterk groeiende gemeenschap.

Alhoewel je, rondlopend in het vluchtelingen-kamp, af en toe denkt in een Arabisch dorp (met nogal rechte straten)

Alle zondagsschoolmensen zijn welkom

motto van deze LZC-konferentie:

terecht te zijn gekomen, moet je die welvaart ook weer niet overschatten. De verzorging van deze mensen is meestal minimaal. Bovendien spraken we nog niet over de gehechtheid aan hun eigen geboortegrond, de grond waar hun vaders en voorvaders het land bewerkten. Ik denk dat daar niet kleinerend over kan worden gesproken, ook al kun je je ook niet onttrekken aan de indruk dat het verlangen naar de grond van de vaders en grootvaders, een gedeeltelijk „opgewekt" verlangen is. De geschiedenis van „onze" Zuid-Molukkers heeft ons op dit gebied ook niet weinig geleerd.

Tenslotte
Ik heb me er in dit verslag op toegelegd om zoveel mogelijk Arabische zegslieden, politiek of kerkelijk, aan het woord te laten.
Onze zeventiendaagse reis stelde ons in de gelegenheid om de laatste 3 dagen, nadat we het feest De vreugde om de wet, Simchat Tora, konden meemaken, te luisteren naar onder anderen prof. Moshe Arens van de Likud partij en rabbi Pinhas Peli van de Hebreeuwse Universiteit.
ARENS: „onze strijd is een strijd om te overleven";
„het gaat mij niet om de geografie van de bijbel; wanneer de plaats van de grenzen ter sprake komt gaat het om een zaak van veiligheid";
„de meeste Arabische landen hebben militaire diktaturen; met de demokratisering komt ook de vrede";
„een sekuliere staat voor Joden, christenen en Arabieren is een eufemisme voor zelfvernietiging van Israël"; „het zal een Arabische staat worden";
„Israël heeft het recht van kollektivisme";
„de Goesh Eboniem is een rechtse religieuze beweging en is klein van omvang; deze groep heeft geen echte toekomst; de West Bank kan niet veranderen, de streek zal Arabisch blijven";
„in Arabische scholen wordt het konflikt met Israël „geleerd";"
„Er zijn ongeveer 3 millioen Palestijnen en de Arabische wereld is, als het er op aan komt, niet zo gesteld op de Palestijnen".
PELI: „Joden zijn hier uit vrije keuze";
„Det (klaag)muur heeft op ons gewacht";
„Er gaat een kreatieve beweging door dit volk";
„De gemiddelde Israëli leeft met een doel voor ogen en ervaart zijn leven als een zinvol bestaan";
„We zijn hier om te blijven; Israël is een droom die tot werkelijkheid is gegroeid";
„We kunnen ons politieke bestaan niet scheiden van tweeduizend jaar hopen en bidden";
„Er is een on-onderbroken aanwezigheid van Joden in dit land geweest; met uitzondering van de jaren 1000-1200 na Christus, toen er waarschijnlijk maar enkelen waren";
„Mijn grootvader kwam hier vóór het ontstaan van de Zionistische beweging, en onder invloed van zijn gebedenboek; drie maal per dag bad hij of God hem wilde terugbrengen naar Jeruzalem";
„Joden over de gehele wereld bidden al jaren voor regen, regen voor hét land";
„Iets uit de bijbel is in deze dagen tot werkelijkheid gekomen";
„Er is veel kracht die uitgaat van de bijbel";
„Er is een gevoel dat we hier thuis-horen";
„Er is nog nooit een UTOPIA geweest als de droom van Joden te kunnen terugkeren naar dit land";
„Mijn godsdienstige overtuiging is geworteld in de basis-mening dat God handelt in Israël";
„Het eerste gebod dat de eerste Jood meekreeg was: Ga naar het land";
„Het land is een vast onderdeel van de geschiedenis van het Joodse volk";
„We zijn als een tak, gerukt uit het vuur";
„Als een godsdienstig mens is het mijn taak om absurditeit te ontkennen, (bijvoorbeeld Amin van Oeganda of, de Jodenvervolgingen) onze terugkeer naar hét land is de ontkenning van de absurditeit";
„we leven in geloof, zonder dát zouden we idioten zijn";
„voor officieren in het leger heb ik steeds gesteld: zeg nooit, God is aan onze kant, maar ziet erop toe dat je aan Gods kant staat".
„N I L I is een naam en betekent: Hij die Israël doet terugkeren, zal niet teleurstellen".
(Slot) M. Cohen

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Nadat 1 januari 1976 de prijzen van verschillende uitvoeringen zijn aangepast, geven wij u onderstaand de per 1 januari 1978 geldende prijzen door:

Eenstemmige uitvoering P.V.C. rood, wit, zwart, bruin-licht en bruin-donker (ongewijzigd) *f* 14,50
Eenstemmig uitvoering leer, zeer luxe het ingevoegd Supplement *f* 25,—
Supplement I L&G (ongewijzigd) *f* 2,25
Harmonisatie Supplement *f* 7,50
Harmonisatie 150 Psallmen *f* 9,50
Harmonisatie L&G 1 *f* 20,—
Harmonisatie L&G 2 *f* 25,—

Prijzen zijn netto ekskIusief verzendkosten.
Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, Hengelo (Ov.); tel. 05400-21911; gironummer 281127 t.n.v. Z.B.C.

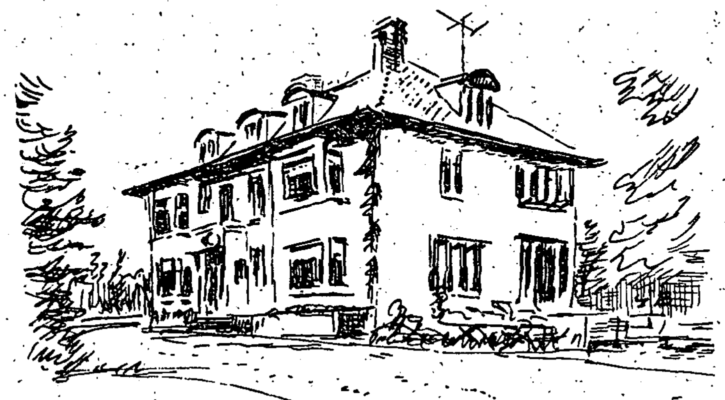
ZAND EN ZAAD

De mens in het heelal

Nu en dan heb ik zitten bladeren in het boek van Chriet Titulaer, de man die ons in de drukke dagen der ruimtevluchten trachtte duidelijk te maken hoe een mens van hier naar de maan kan gaan. En nog zijn we, eenvoudigen van geest, met stomheid geslagen als we bedenken dat een paar van onze soort met één torenhoge installatie de ruimte worden ingedreven, een wentelende aarde verlatend, en dan kunnen landen op een vantevoren vastgestelde plaats op een ander, ook bewegend, hemellichaam. Het is bijna griezelig, huiveringwekkend, wat een mens kan bedenken, berekenen, uitvoeren. Wij zijn toch wel opmerkenswaardige wezens, wij mensen. En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hem.
Genoemde schrijver heeft ook zijn gedachten over de wereld, waarop hij en wij, als schakels in een lange keten, onze tijd verwijlen. Op een der eerste bladzijden lees ik van hem: „De mens leeft pas sinds enkele miljoenen jaren op aarde. De week waarover het scheppingsverhaal spreekt, is in werkelijkheid een periode van 4, 5 miljard jaar. Dat we nu begrijpen hoe de aarde en zijn mens zijn ontstaan wil overigens niet zeggen dat er geen schepper zou bestaan. Integendeel, we begrijpen alleen hoe de schepping in elkaar zit en we weten nu dat we het scheppingsverhaal niet al te letterlijk moeten nemen".
Uiteraard verbaast de schepping ons. Mij verwondert alles: een vergeetmijnietje, een roos, een maiskolf, een ei en een eikel, de veren van een vogel, de schubben van een vis, het paard met zijn veulen, de huidige Adam en Eva en hun kind, onze eigen Melkweg aan de hemel met honderd miljard sterren aan de rand waarvan wij, rondom onze zon trekkend, wonen. Ons sterrenstelsel. Het aantal van zulke stelsels wordt geschat op 10 miljard. Aangenomen dat elk stelsel zo'n 100 miljard sterren telt, komen we voor het heelal op een totaal van 1000 000 000 000 000 000 000 sterren. Zo'n getal kan ik niet uitspreken. Dat

27, 28 januari op „De Bron" te Dalfsen

Wat voor geloof geven wij het kind mee?

uit het Uniebureau

BWA-kongressen

In het nieuwe jaar zullen enkele BWA-kongressen worden gehouden waarvoor de deelnemersformulieren bij het Uniebureau zijn te verkrijgen.
Het betreft de Wereldkonferentie voor mannen, die van 5-9 april 1978 in Indianapolis, Indiana (USA) wordt gehouden. Het thema van deze (tweede) mannenkonferentie is: God working through You.
En, de (negende) BWA-wereldjeugdkonferentie die van 19 tot 23 juli 1978 in Manilla, Philippijnen wordt gehouden. Wat deze konferentie betreft: ook het Jeugdbureau van de NBJB te Drachten (Zuiderdwarsvaart 25; tel. 05120-15687) zal zeker meer informatie hierover kunnen verstrekken.

EBM

De Europese Baptisten Zending, waarin ook onze Unie Zendings Commissie participeert, heeft officieel zijn naam „verkort". Het woord „Genootschap" („Society") is verdwenen, zodat de naam nu officieel luidt European Baptist Mission (EBM).
Het nieuwe adres van de EBM is: Friedbergerstrasse 101, D-6380 Bad Homburg, v.d.H.; het telefoonnummer: 06172-20266.

Motie NBJB

Leden van de in oktober jl. gehouden Algemene Vergadering zullen zich herinneren dat door de AV een motie is aanvaard waarin de UC en de Jeugdraad der NBJB worden aangespoord samen te beraadslagen over de mogelijkheden tot het aantrekken van een vrijgestelde (parttimer) voor ons jeugdwerk.
Om aan deze wens uitvoering te geven hoopt het Dagelijks Bestuur van de UC op zijn vergadering van 24 januari a.s. een ontmoeting te hebben met de Jeugdraad. Zo spoedig mogelijk zullen de gemeenten hierover nader worden ingelicht.

Ontmoetingsdag

Zoals eerder bericht hopen we als uniegemeenschap op zaterdag 9 september 1978 weer een Ontmoetingsdag te hebben in de IJsselhal te Zwolle. De voorbereiding en organisatie van deze Ontmoetingsdag berusten deze keer bij de E.C.U. en de U.Z.C., die daarvoor uit hun midden enkele mensen hebben aangewezen om samen een werkkommissie te vormen.
Deze kleine kommissie is reeds enkele keren bijeen geweest om verschillende voorbereidende maatregelen te treffen.
We wijzen graag reeds nu op deze komende Ontmoetingsdag - waar, naar we hopen, enkele duizenden bijeen zullen komen - en dringen er op aan, de datum 9 september 1978 te reserveren.

Korrektie

In de vorige aflevering van deze rubriek is een onjuist telefoonnummer vermeld. Het nummer van de studenten-etage is 030-791093.

Ziekte

Reeds geruime tijd is de penningmeester-administrateur van de Unie, br A. van den Hoef wegens rugklachten aan huis gebonden. Hoelang deze ziekteperiode nog zal duren is op dit moment niet te voorzien.
Het betekent uiteraard ook, dat allerlei administratief werk blijft liggen en dat er een achterstand ontstaat in de afwikkeling van verschillende financiële boekhoudkundige aangelegenheden.
We hopen van harte, dat br Van den Hoef zeer spoedig zijn werk weer zal kunnen hervatten!

J. van Dam, Uniesekretaris

---

hoeft ook niet. Het duizelt mij zo al. Ik kan mij er niets meer bij voorstellen. Wie ben ik dan nog. Bijbelwoorden melden zich: Zie, volken zijn geacht als een druppel aan een emmer en als een stofje aan een weegschaal. Wie bestuurde de Geest des Heren en onderrichtte Hem als zijn raadsman? Dit zijn nog maar de uitlopers van zijn wegen en slechts een fluisterend woord vernemen wij van Hem. Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?

Het boek: De mens in het heelal, is indrukwekkend en het kan de mens leren zijn hoogmoedig hoofd te buigen en ootmoedig te worden. Misschien zelfs menselijker als dat nog wat zegt - fatsoenlijker, zindelijker.

Het is geen bijbel. Het is een boek over wetenschap over waar we op leven en wat om ons heen is tot in eindeloze verten.

In de Verklarende woordenlijst op de laatste bladzijden zocht ik naar de woorden: Schepper, God. Ze staan er niet in. Allicht niet. De Verhevene valt buiten de terreinen van wetenschap. Drs. Titulaer ontkent niet dat Hij is. „Dat we nu begrijpen hoe de arde en de mens ontstaan zijn - de schrijver hangt de leer der evolutie aan - wil overigens niet zeggen dat er geen schepper zou bestaan".
Vanzelfsprekend breekt dan de vraag door: welke voorstelling heeft de heer Titulaer van de schepper. Komt hij alleen aan hen, die in God geloven, tegemoet met deze woorden? Dat geloof ik niet. Is hier een verborgen belijdenis van geloof? Dwingt het heelal, de verbijsterende majesteit en de aanwezigheid der dingen, de mateloze grootheid en de in haar werkzame wetten, tot een verwijs naar een laatste oorzaak? Als Paulus getracht heeft Gods werken in de historie, de heilshistorie, te beschrijven zegt hij:

O diepte van rijkdom, van wijsheid en van kennis Gods, hoe ondoorgrondelijk zijn zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk zijn wegen.

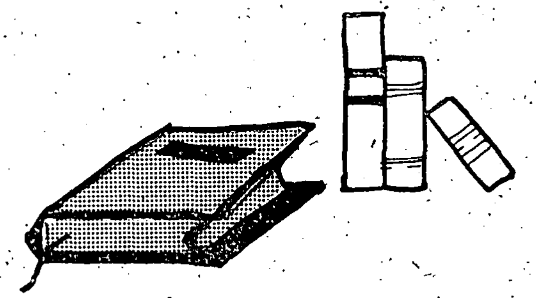
En eindigt zo:

Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen: Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen.

Vanmorgen stond ik met een oude Jood op straat over God te praten en wij beiden voelden onze onmacht de Eeuwige binnen onze gedachtengang en woordenschat te halen. Dat vermag niemand. En toch, dank zij de Zoon, die het Woord is aan ons, zeggen wij: Onze Vader, die in de hemelen is...

Huizinga

Jeugdleid(st)ers, hebben jullie je al opgegeven voor het JEUGDLEIDERSWEEKEND op 20/21 januari a.s. op De Bron te Dalfsen?

Wat zullen we lezen:

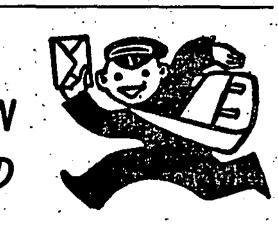
zondag	8 januari	Psalm 11	Wees niet kleinmoedig
maandag	9 januari	Jeremia 1 : 1-12	Een profeet voor de volken
dinsdag	10 januari	Jeremia 1 : 13-19	Een ijzeren zuil
woensdag	11 januari	Jeremia 2 : 1-19	Dramatisch verleden
donderdag	12 januari	Jeremia 2 : 20-25	Een wilde ezelin
vrijdag	13 januari	Jeremia 2 : 26-37	Aan boosheid gewend
zaterdag	14 januari	Psalm 4	Vertrouwt op God.

GEMEENTEBERICHTEN

STERK BEMOEDIGD

Drachten-Bethel - (J.V.). Na een jaar van veel strijd, verdriet en zorgen waarin we soms geneigd waren het hoofd in de schoot te leggen en de moed om verder te gaan, maar op te geven, blijkt ook nu weer zonneklaar dat Lied 19 uit Suppl. van Lofz. & Geb. wáár is. Niet omdat wij het hebben gedaan of gepresteerd, maar omdat God waar is. Hij heeft onze gebeden, en de gebeden van velen van u, willen verhoren en Hij heeft ons, ondanks al onze tekortkomingen, bóven bidden en boven denken willen verhoren. We hebben gebeden om wonderen en we hebben er in geloofd. Maar, dat God deze wonderen zo groot zou maken had niemand van ons verwacht en daarom willen we ook langs deze weg verhalen van de grote daden die God in ons midden heeft willen doen, in de hoop, dat ook u hierdoor gezegend en gesterkt zult worden.
Op zondag 11 december jl. mochten wij in onze gemeente een feestdag beleven. 's Middags om 3.00 uur begon een dienst waarin zes mensen op de belijdenis van hun geloof door de doop wilden getuigen dat ze de Heer wilden volgen, ook door het watergraf om zo tot de gemeente toe te treden.
Eén van de dopelingen kwam uit Assen. Derhalve was ook een groot deel van de vrije baptistengemeente te Assen aanwezig. Hierdoor, en door de medewerking van de zanggroep „New Born" uit Noordbergum, was de kerk zo vol, dat er stoelen bij gehaald moesten worden. Totaal waren er zo'n 300 mensen aanwezig. En dat de dienst bijna twee uren duurde was eigenlijk niemand zozeer opgevallen, in ieder geval duurde het niemand te lang.
Vervolgens werd het avondmaal gevierd. Ook dit samenzijn was voor ons allen, voor het eerst of bij vernieuwing, een voelen van de band, gelegd door onze Heer, hetgeen ons allen ook weer versterkend en kracht gevend inspireerde om verder te gaan.
God heeft ons in het afgelopen jaar gezegend zodat we 25 nieuwe leden in ons midden mochten opnemen, en daarvoor willen we Hem loven en prijzen Die dit allemaal tot stand heeft willen brengen.
Langs deze weg willen we u allen voor 1978 Gods rijke zegen toebidden, vragend om uw voorbede voor onze gemeente.

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte ds Huizinga,
Zelden of nooit sla ik uw rubriekje „Zand en Zaad" over: ik lees ze altijd met interesse en vaak met instemming, nooit met ontstemming. Wel blijven er af en toe vragen (waar eigenlijk niet?) en soms ben ik het oneens.
Zo komt het me voor dat u in het artikel „I have a dream" de kerken meer wilt opdragen dan Jezus de mensen ooit heeft opgelegd. Een droom van u zou nl. in vervuling gaan als de kerken zouden verkondigen: wij hebben onze leden aangeraden geen wapen meer op te nemen tegen wie en waar ook.
Begrijp mij goed, ds Huizinga, ook ik zou verheugd zijn als we werkelijk eens konden melden dat er nergens op aarde meer een oorlog(je) gevoerd zou worden. Zeker met Kerstmis... (ik schrijf dit tweede Kerstdag!). Maar ik zou liever vrede willen dan de afwezigheid van oorlog alleen. Dit zult u wel met me eens zijn. Maar dat er ook maar iets bereikt zou kunnen worden

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 030-78 44 57. postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

met anti-militairisme, dat betwijfel ik sterk.
Nu is het niet zo belangrijk wat ik er van vind, zelfs niet wat u of welke theoloog er van vindt, maar wat de bijbel ons leert. Nu vind ik het altijd zo opmerkelijk dat de Here Jezus, vrijwel elke zonde bij name noemend, nooit zegt: ga uit de krijgsdienst. Wél tegen een overspelige: ga heen en zondig niet weer; wél: verkoop wat gij bezit en geef het de armen, maar aan de hoofdman - dus een militair! - Ga heen, u geschiede naar uw geloof en niet: en ga uit de krijgsdienst.
Ook Johannes de Doper vermaant militairen niet te roven en af te persen, maar met hun soldij tevreden te zijn.
Ook voor mij blijven er vele vragen, vooral wat betreft de atoom- en neutronenbom, maar anti-militairisme kan ik moeilijk gronden op de bijbel (oud-testamentische oorlogen heb ik nog maar buiten beschouwing gelaten, hoewel ze vaak Gods kennelijke instemming hadden).
Mijn vraag aan u: als u bedenkt dat de Here Jezus en Johannes nergens zeggen dat deze „dienst" een burger van het koninkrijk Gods niet past, waarom zegt u het dan wel? Op welke grond?
Ook zou ik het zeer op prijs stellen dat u bij de beantwoording probeert te bedenken dat er wellicht ook onder de gelovige baptisten enkele of vele militairen zijn, al dan niet „beroeps".
Na broederlijke groeten,
hoogachtend,
Veenendaal, 26-12-'77 H. van den Arend

Antwoord
Uw brief van 26.12.'77 (tweede kerstdag) heb ik via de eindredakteur ontvangen en heeft mij verblijd. Een mens wil zijn getuigenis kwijt, zijn geweten ontlasten, en dan kan het hem troosten als hij ontdekt dat iemand luisterde, ook al kon hij de luisteraar niet het werkelijk bevrijdende woord zeggen.
Of ik het nu zal kunnen? Proberen moet ik het. Vooropgesteld zij dat ik ook een wandelaar op de verwarrende wegen van deze wereld ben en niet altijd weet welke weg ik moet inslaan.
Want niet op elke konkrete vraag geeft de bijbel ons zonder omwegen een konkreet antwoord. En dan denk ik soms: is de bijbel een wetboek en moet ik letterlijk zo spreken en handelen als het daar nu staat? Het is duidelijk dat ik het niet over fundamentele richtlijnen heb - ik denk aan de Tien Woorden en tegelijk aan wat Jezus zei tegen zijn leerlingen (Matth. 5, 6 en 7). Maar er zijn voorschriften in brieven waarvan ik denk dat ze vandaag niet in alle gevallen worden gevolgd. Ook niet door hen die oprecht Jezus willen volgen en zich door zijn Geest willen laten leiden.
Wij zulen ons vaker op de Heilige Geest moeten beroepen als wij uitspraken doen of handelingen verrichten. Dat laatste: het beroep op de Geest Gods betekent niet dat we de bijbel wel kunnen sluiten. Die tot die konklusie komen beleven kortsluiting. Immers, wat wij van God weten, namelijk dat Hij de bron van alle leven is, danken wij aan de Schrift; wat wij van Jezus weten, namelijk dat Hij de weg is tot het leven met God, danken wij aan het rijke boek; wat wij weten van de Heilige Geest, namelijk dat hij ons in alle waarheid wil leiden, danken wij aan wat geschreven staat.
Psalm 119 staat vol van woord en wet en ik geloof in: Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad. Maar, en u zegt deze bijdragen (Zand en Zaad) meestal te lezen, u zult dan ook wel eens mijn vraag zijn tegengekomen: houdt het woord Gods bij de Openbaringen op? Kon gister, kan vandaag niet iemand iets zeggen dat bij wijze van spreken ook in de bijbel zou kunnen staan? Zou zijn spreken in tegenspraak zijn met wat wij in de Schriften vinden, dan zouden wij naar hem niet luisteren. Want de Geest van God is niet ja en nee tegelijkertijd.
Wij stoten vandaag op wereldwijde, diepingrijpende vragen waarvan vorige geslachten niet konden dromen en die daarom niet of versluierd in het bijbelboek aan het woord komen. Op dat ogenblik vragen wij God, de Heilige Geest, ons de weg te willen wijzen. Vragen wij ook om wijsheid en kracht om die weg te kunnen gaan.
Dat wordt een life-uitzending en u zult begrijpen wat ik bedoel. Ik ben verantwoordelijk voor wat ik zeg of doe. Hoe anderen handelen in bepaalde situaties of zaken - ik denk aan wat Paulus schrijft in 1 Kor. 7 - is voor hun rekening. Zij moeten, mogen dat voor zichzelf vaststellen. Paulus schrijft wat hij ervan denkt en eindigt: en ik meen ook de Geest Gods te hebben. Aan de gemeente in Filippi schrijft hij eens: En indien gij op enig punt anders gezind zijt, God zal u ook dat openbaren; laten we in ieder geval op de ingeslagen weg voortgaan. En tegen de Galaten zegt hij: Indien wij door de Geest leven, laten wij ook door de Geest het spoor houden.
Broeder Van den Arend, ik geloof dat ik u hierdoor een antwoord heb gezonden; ook wat betreft uw laatste alinea.
Mocht ik niet duidelijk zijn geweest dan schrijft u me maar. Natuurlijk is het mij ook duidelijk dat door het uitbannen van de oorlog het Rijk van God niet is gekomen. Wij zullen het niet kunnen stichten. Maar wij zijn wel burgers van dat rijk en de gemeente van Jezus Christus moet wel worden wat zij is. En dat laten zien en horen.
Met dank en broederlijke groet, uw
Hengelo-(O.), 30.12.'77 Huizinga

Door zijn Heer en Heiland werd thuis gehaald onze broeder
B. BOITEN
op de gezegende leeftijd van 79 jaar.
december 1977
Baptistengemeente Muntendam

Op 11 januari 1978 is het 50 jaar geleden dat onze geliefde ouders en grootouders
G. A. BUITENHUIS
en
J. A. G. BUITENHUIS-KROES
in het huwelijk traden.
Dat zij nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.
Psalm 23
Westhovenplein 100, Den Haag

„Al wat gedaan wordt uit liefde tot Jezus dat, houdt zijn waarde en zal blijven bestaan".
Heden heeft de Here thuisgehaald mijn lieve vrouw, onze moeder, groot- en overgrootmoeder
CORNELIA CATHARINA SUSANNA SCHULTZ-HEERSMA
op de leeftijd van 84 jaar.
C. A. Schultz
Groningen: R. E. Schultz
H. R. J. Schultz-Heynen
Leens: N. A. Oltmans-Schultz
R. Oltmans
Klein- en achterkleinkinderen
Balk, 2 januari 1978
Talmahiem kamer 2-1
De begrafenis zal zaterdag 7 januari a.s. 's middags plm. 14.30 uur plaatsvinden op de Algemene begraafplaats te Balk. U wordt verzocht om 13.30 uur aanwezig te zijn in het Talmahiem te Balk.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 2 - 13 januari 1978

Honderd jaar christelijke scholen

Honderd jaar christelijke scholen. Dat wordt dit jaar gevierd door de organisatie Unie „Een school met den bijbel", op het ogenblik bekend als Unie „School en Evangelie".

Het is een eeuwfeest dat ook onze gemeenten aangaat, want ook onze ouders zonden en zenden hun kinderen in verweg de meeste gevallen naar „een christelijke school". We willen daarom ook hier aandacht schenken aan dit unieke jubileum.

Uniek, want het is typich Nederlands. Voorzover ons bekend heeft nergens in de wereld het christelijk onderwijs zich zo ontwikkeld als in ons land. Nederlanders die gingen emigreren deden die ontdekking. En vaak was één van hun eerste zorgen de stichting van een christelijke school voor hun kinderen, naar het patroon van het „oude land". Zij brachten (brengen?) dikwijls dezelfde materiële offers voor die scholen als hun vaderen dat deden in de vorige eeuw en in het begin van deze eeuw.

Die zorg en inspanning voor het christelijk onderwijs waren kenmerkend voor de gereformeerde, de calvinistische christen. Dit heeft natuurlijk te maken met de kerkstrijd zoals die vooral in de vorige eeuw werd gestreden. Een groot stuk van de schoolstrijd uit die eeuw loopt parallel aan de toen gevoerde kerkelijke strijd.

★

Misschien ligt daarin wel een van de redenen waarom de Nederlandse baptisten zich niet zo nauw betrokken hebben geweten bij die schoolstrijd. Natuurlijk, een minderheidsgroep als de onze manifesteert zich niet zo nadrukkelijk wanneer het om vragen gaat die ook een politieke betekenis hebben gehad en met dat politieke leven nauw werden verweven. Dat is waarschijnlijk één van de redenen geweest. Een andere moet, naar onze mening, stellig gevonden worden in het feit dat de schoolstrijd, vooral plaatselijk, dikwijls tegelijk kerkstrijd was; het konflikt en de naijver tussen de „Grote kerk" en de Afgescheidenen...

De idee van christelijk onderwijs was overigens ook bij onze mensen aanwezig; vanaf het begin. Dominee Jan de Liefde - wiens invloed van zo grote betekenis voor de bevestiging van het baptisme in Nederland is geweest, al was het dan ook indirekt - was vanaf de aanvang er heel persoonlijk bij betrokken. Ook Tekelenburg, een van de eerste baptisten in Amsterdam, voelde zich er sterk door aangesproken en was bereid zijn leven in dienst van dat onderwijs te stellen.

Waarschijnlijk blijkt uit die betrokkenheid de verwantschap die onze mensen hadden met het Réveil, want eigenlijk is de idee van christelijk onderwijs voortgekomen uit de evangelische bewogenheid van de Réveilmensen al ver vóór 1878... In het Réveil en het klimaat waarin de Réveilmensen leefden liggen de wortels van het christelijk onderwijs zoals we dat nu nog kennen.

★

We noemden het hierboven reeds: in verweg de meeste gevallen zonden en zenden baptisten hun kinderen naar de christelijke school.

Niet in alle gevallen. In een enkele gemeente, in de veenkoloniën met name, bevonden zich ouders die zich principieel tegen de christelijke school opstelden. Zij vonden dat niet de school maar de ouders zelf hun kinderen dienden op te voeden „in de vreze des Heren". De christelijke school zou ouders kunnen stijven in de gedachte, dat die taak aan anderen gedelegeerd zou kunnen worden. Daarbij kwam bovendien de angst in de kerkelijke strijdvragen gewikkeld te worden, vooral wanneer men door lid te worden van de schoolvereniging direkte verantwoordelijkheid ging dragen.

★

Die angst is vaak reëel geweest. Heel veel meenden de schoolverenigingen hun scholen zuiver te moeten houden door in de statuten als grondslag van de school te noemen de Drie Formulieren van Enigheid. Dat die scholen dat deden

is tegen de achtergrond van de kerkelijke strijd van die dagen begrijpelijk. Maar het betekende wel, dat het daarmee tegelijk onderwijzers van doperse huize, bijvoorbeeld baptisten, onmogelijk werd gemaakt zich aan een dergelijke school te verbinden. En voor baptisten-ouders was het onmogelijk lid van die schoolverenigingen te worden.

Toch zonden baptisten hun kinderen liever naar de christelijke school dan naar de openbare school.

Heel praktisch gesproken zou men kunnen zeggen, dat dat wat verenigde méér was dan dat wat (kerkelijk) gescheiden hield.

Een eigen lagere school stichten? Daaraan is nooit gedacht. Niet omdat het door de wet vereiste kindertal niet aanwezig zou zijn. In onze van ouds „grote" gemeenten - Groningen, Stadskanaal, Hengelo - zou aan die eis stellig voldaan kunnen worden. Maar voorzover ons bekend is de vraag nooit serieus gesteld.

★

Gelukkig hebben veel schoolverenigingen in de loop der jaren de grondslag van de christelijke school veranderd - in die zin: er wordt niet meer verwezen naar Formulieren, of kerkelijke belijdenisgeschriften. En daar waar die verandering om praktische of organisatorische redenen te moeilijk (b)leek funktioneert de grondslag niet meer als zodanig.

★

We wensen de jubilerende Unie „School en Evangelie" geluk met het dit jaar te vieren eeuwfeest. Daarom ook vragen we graag de aandacht van onze lezers voor de verschillende bijeenkomsten en gebeurtenissen die in het kader van dit jubileum worden georganiseerd (zie elders in dit nummer).

v. D.

Baptisten in de Sowjet-Unie

Het geloof dat moest verdwijnen, bloeit

De kommunistische theorie over het verdwijnen van de godsdienst blijkt in de Sowjet-Unie niet op te gaan. Volgens deze theorie zou de behoefte aan religie verdwijnen naarmate de ontwikkeling naar een „marxistische heilstaat" voortschrijdt. In de Sowjet-Unie voltrekt zich de laatste jaren eerder het omgekeerde: ondanks of dankzij de sterke druk waaronder de christenen moeten leven, is er sprake van 'n godsdienstige opleving. Jongeren die het atheïsme met de paplepel van vadertje staat kregen ingegoten, blijken de weg naar de kerk te kunnen vinden. En zelfs onder doorgewinterde kommunisten die uit eigener beweging kerk en godsdienst hadden afgezworen, blijkt het verlangen naar religie op te leven. Aldus begint een artikel in de Leeuwarder Courant.

Het kommunisme zoals het zich in vervolgd: Rusland ontwikkeld heeft, blijkt geen afdoend antwoord te hebben op elementaire levensvragen. Het staatssysteem richt zich te eenzijdig op vragen van louter materiële aard. En waar het kommunisme tekort schiet blijkt het Christendom voor steeds meer Russen van levensbelang. Gemakkelijk is het intussen niet om Christen te zijn in de Sowjet-Unie. Daarvan getuigde dr J. A. Hebly onlangs in Leeuwarden voor de gemeenten van baptisten en vrije evangelische christenen. Dr Hebly is werkzaam op het Interuniversitair instituut voor missiologie en oekumenika. Hij houdt zich in het bijzonder bezig met de christenen in Oost-Europa. Van zijn hand verscheen het uitstekend gedokumenteerde boek „Protestanten in Rusland, de honderdjarige weg van strijd en lijden" een uitgave van Kok, Kampen 1973. Dr Hebly: „Als bezoeker raak je onder de indruk van het weinige kerkelijke leven dat er nog is in de Sowjet-Unie, De christenen beleven hun geloof zeer intens. De diensten duren vaak uren. Er wordt veel gezongen en er is een aktieve voorbede. Het straalt een kracht en intensiteit uit waar wij als westerse christenen stil van worden".

Minderheid

Dr Hebly beperkte zich in zijn inleiding in Leeuwarden tot de situatie van de baptisten, de grootste protestantse groep in de Sowjet-Unie. Zij staan weliswaar als een hele kleine minderheid tegenover de orthodoxe kerk, maar hun situatie verschilt niet zoveel van die van de orthodoxen. „In de oorlogsjaren hebben de verspreid levende gemeentes van baptisten, evangelisch-christenen en mennonieten zich verenigd tot een Unie. Dat gebeurde op aandrang van de overheid die natuurlijk uit was op overzichtelijkheid. Hoe eenvoudiger de kerkelijke organisatie, des te beter kun je er toezicht op houden. Voor de kerken was het echter nogal wat. Er kwamen namelijk ook Pinkstergemeentes en doopsgezinden bij. Je zou de Unie een kerkfederatie kunnen noemen met ingebouwde spanningen". „De godsdienstvrijheid is in de Sowjet-Unie zeer beperkt. Eigenlijk is er alleen maar vrijheid van eredienst, en zelfs dat nog maar binnen bepaalde grenzen. Er mogen bijvoorbeeld geen aktuele problemen in de kerk worden aangesneden. Buiten de eredienst mag er vrijwel niets, geen zondagsschool, geen godsdienstonderwijs, geen verenigingswerk of diakonaat. Voorgangers die al te veel aantrekkingskracht hebben op jongeren, worden overgeplaatst of ontheven van hun funktie. De overheid heeft alle machtsmiddelen om het kerkelijk werk naar haar hand te zetten. Zo moeten bijvoorbeeld alle kerkelijke gemeentes geregistreerd zijn. Wie komt, bepaalt de overheid. Langs die weg zijn, vooral tussen 1959 en 1964, talloze gebedshuizen gesloten. Soms gebeurt dat op grond van een of andere wet op brandveiligheid. Er zijn vele administratieve chicanes waarmee het de kerken moeilijk kan worden gemaakt".

Golfbeweging

De geschiedenis van de kerken in de Sowjet-Unie geeft een golfbeweging te zien van toe- en afnemende vervolging. Vóór de revolutie van 1917 was de orthodoxe kerk staatskerk en leefden de protestantse minderheidsgroepen in verdrukking en diskriminatie. De orthodoxe kerk had zich met huid en haar verkocht aan de autoritaire heersers van het tsarentijdperk. Na de revolutie moest de orthodoxe kerk het dan ook zwaar ontgelden. Alle kerkelijke eigendommen werden onteigend en het kerkelijk leven werd teruggedrongen tot binnen de muren van de gebedshuizen.

Voor de onderdrukte protestanten was de revolutie van 1917 een ommekeer die ze met gejuich begroetten. Het protestantisme beleefde die eerste jaren dan ook een enorme opbloei. Vele protestanten werkten van ganser harte mee aan de opbouw van een socialistische staat waarbij gezocht werd naar een verbinding tussen Christendom en socialisme.

Zo omstreeks 1929 begon voor de christenen de harde periode van het stalinisme. Ook de protestanten kregen nu de wind van voren, niet in de laatste plaats omdat hun opbloei de kommunisten danig dwars zat. In twee golven die een paar jaar aanhielden en begonnen in 1929 en 1936, spoelde de christenvervolging over de Sowjet-Unie. Twee cijfers ter illustratie: Van de 54.000 orthodoxe kerken waren er in 1939 nog een honderdtal open. Van de 163 bisschoppen konden er in 1939 nog zeven hun ambt uitoefenen.

De Tweede Wereldoorlog bracht een belangrijke kentering. In de strijd tegen het fascisme bleken christenen en kommunisten elkaar opnieuw te kunnen vinden. Zelfs Stalin was daardoor verrast. Het bracht hem ertoe in 1943 aan te sturen op een kompromis tussen de staat en de kerken. De christenen zouden voortaan vrij zijn hun geloof te beleven binnen de kerkelijke muren. Daar stond tegenover dat de kerken zich moesten onthouden van aanvallen op de overheid. De dooi hield aan tot ongeveer 1960, daarna begon voor de christenen in de Sowjet-Unie opnieuw een strenge winter.

Chroesjtsjov was dit keer de leider van de kampagne. Hij ontdeed het oude ideaal

van een „diktatuur van het proletariaat" van het stof en zette een proces in werking dat in twintig jaar moest leiden tot de marxistische heilstaat. De theorie dat de religie in dat proces vanzelf het onderspit zou delven werd nog eens onderstreept. Maar voor alle zekerheid wachtte Chroesjtsjov niet af tot de theorie praktijk zou zijn. Hij zette een heftige kampagne in gang tegen kerk en religie.

Scheiding der geesten

De kerken zijn ook deze kampagne doorgekomen en de laatste jaren beleeft de Sowjet-Unie zelfs een godsdienstige opleving. Maar onder de zware druk, voltrok zich binnen de kerken wel een scheiding der geesten. Dr Hebly: „In de Unie van Baptisten en Evangelie-christenen groeide in het begin van de zestiger jaren verschil van mening over de in te nemen houding tegenover de staat. Het bestuur van de Unie koos voor aanpassing aan de omstandigheden zodat de kerk haar minimale vrijheden zo kunnen behouden. Tegen die houding kwam steeds meer verzet van baptisten die pleitten voor een veel hardere opstelling. Het kwam tot een breuk toen het Uniebestuur een door de overheid gedikteerde brief ondertekende waarin de voorgangers van de kerk werden opgeroepen het kerkelijk leven te temperen. Het Unibestuur heeft later spijt betuigd over de brief, maar de breuk was toen al onherstelbaar. De afgescheidenen worden „Initiativniki" genoemd vanwege hun initiatief om het Uniebeleid ter diskussie te stellen. Hun houding tegenover de staat is veel feller en gedurfder dan die van de Unie. Dat betekent dat zij ook harder worden aangepakt door de overheid.

Veel voorgangers en gelovigen van de „Initiativniki" zitten in de gevangenis of zijn verbannen. De kerkelijke gemeentes die zij vormen zijn niet erkend. Ik geloof dat we in het Westen begrip moeten hebben voor beide groepen. Er is voor beide standpunten veel te zeggen. Wij mogen vanuit onze komfortabele positie niet proberen Russische christenen voor te schrijven welke weg de juiste is. De polemiek kan alleen gevoerd worden door de Russische christenen zelf. Het is zo ontzettend goedkoop om vanuit Nederland te zeggen dat de officiële kerken in de Sowjet-Unie verraad plegen aan het Evangelie".

Er zit geld in dit werk

Dr Hebly waarschuwde in zijn rede tegen allerlei groepen en organisaties in het Westen die aktievoeren voor de christenen in Oost-Europa: „Ik vind dat we de christenen ginds alleen moeten helpen via de officiële organen van de kerken. Wat de baptisten betreft is dat de Wereldalliantie.

Ik ben bang dat veel andere organisaties het beeld van een martelaarskerk in Oost-Europa scheppen om het vervolgens voor eigenbelang te gebruiken.

Ik wil geen namen noemen, maar er schijnt geld te zitten in dit werk. Afgezien daarvan geloof ik ook dat er teveel gedaan wordt alsof de bijbel en de zaak van Christus een westers monopolie is.

Men heeft het bijvoorbeeld over het smokkelen van de bijbel naar Oost-Europa. Net alsof de bijbel iets van ons is dat ook naar ginds moet. De bijbel is voor en van alle mensen. En als er in de Sowjet-Unie behoefte is aan meer exemplaren van de bijbel, dan kunnen we langs de officiële wegen nog veel doen.

De mogelijkheden worden nog lang niet ten volle benut".

Het beeld van „de kerk onder het kruis" wordt me ook wat te gemakkelijk gebruikt. Wie Oost-Europa kent, weet hoe sterk men er nadruk legt op het Paasfeest. Het wordt vaak genoeg gezegd: „Wij zijn de kerk van de opgestane Heer". Dat is de geestelijke kracht die de christenen van Rusland al eeuwen draagt".

MOSKOUSE BAPTISTEN ONTVINGEN RK-DELEGATIE

Aartsbisschop H. Amer, sekretaris van de afdeling Geloof en Onderricht van het Vatikaan en monseigneur V. Minking, staflid van het Sekretariaat voor de Christelijke Eenheid zijn op 22 november vorig jaar ontvangen door dominee Andrei Klimienko, president van de Al-Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten in de Sovjet-Unie. Daarna spraken beide gasten een kort woord in een dienst van de baptistengemeente in Moskou. Zij brachten groeten namens de roomskatholieken van de wereld, daarbij herinnerend aan de onlangs gevoerde besprekingen tussen leiders van de Baptisten Wereldalliantie en het Vatikaan; „in de liefde van onze gemeenschappelijke Heer hebben we gemeenschap met u".

BILLY GRAHAM IN MANILLA, PHILIPPIJNEN EN IN INDIA

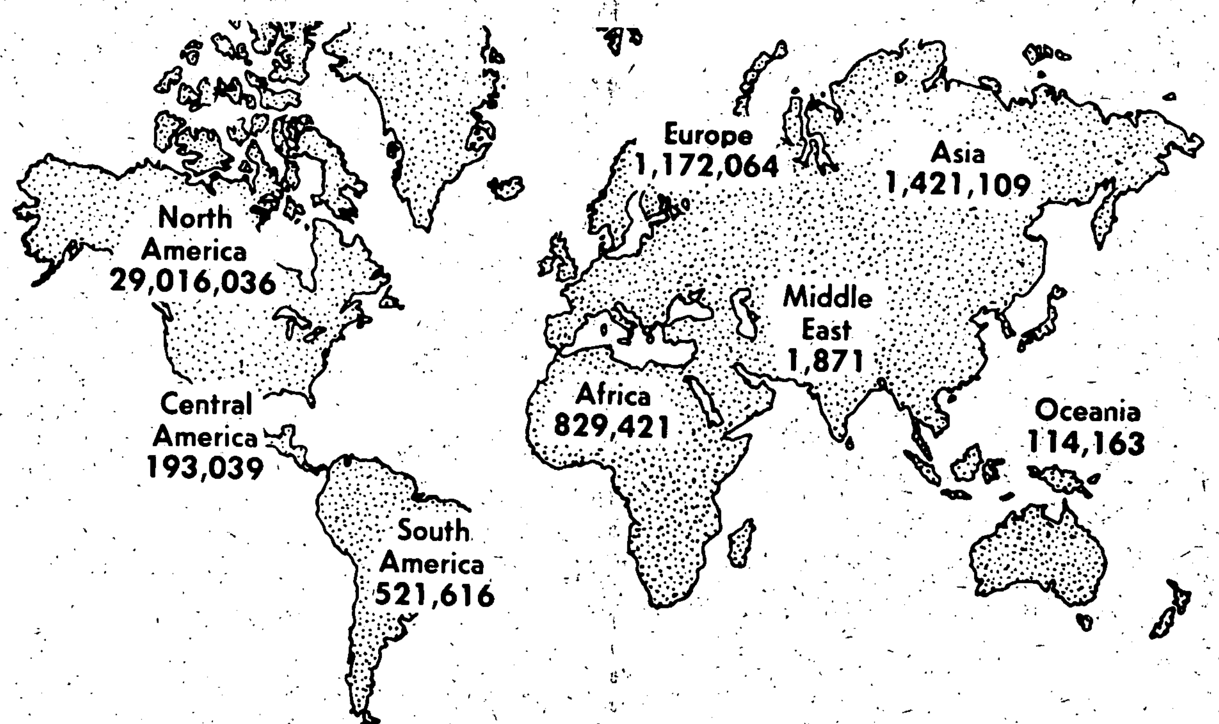
Tijdens een in november jl. gehouden vijfdaagse „kruistocht" van de Amerikaanse evangelist dr. Billy Graham in Manilla, Philippijnen kwamen meer dan 22.500 mensen tot geloof. De slotbijeenkomst werd door ongeveer 150.000 mensen bijgewoond.

Na de kampagne vertrok Graham naar Calcutta, Madras, Kottayam en Hyderabad in India waar de evangelist in het kader van het „Goed Nieuws Festival" tot meer dan 600.000 mensen sprak. Tijdens zijn verblijf in India bezocht Graham het rampgebied waar tengevolge van een cykloon en een vloedgolf, waarschijnlijk meer dan 100.000 mensen zijn omgekomen. De evangelist zegde toe, dat zijn organisatie een bedrag van totaal $ 238.000 beschikbaar stelde via de kerkelijke hulpverleningsorganisaties.

INDIAANSE VAN 100 JAAR GEDOOPT

Mevrouw Martha Willie, een indiaanse weduwe van de Miccousukee-stam is onlangs gedoopt in Florida. Martha Willie is waarschijnlijk 100 jaar oud. Zij is de oudste indiaan die ooit werd gedoopt. Zij kwam tot geloof op de slotbijeenkomst van een evangelisatie-kampagne van Indian Trail Baptist Church, een van de twee gemeenten in het Miccousukee-reservaat in de buurt van Miami. Terwijl ze luisterde naar de Navajo baptisten-evangelist Russell Begaye werd ze ervan overtuigd, dat het christelijk geloof niet alleen maar de „godsdienst van de witman" was. Een week daarna werd ze gedoopt, gekleed in een wit kleed over haar kleurrijke authentieke klederdracht.

Mrs. Willie werd diep in de Everglades geboren en weigert nog steeds haar oude wigwam in te ruilen voor een moderne woning.

BAPTISTEN IN DE WERELD : 33.267.319

AFRIKA

	gemeenteleden	leden
Angola	52	21.088
Benin	24	893
Botswana	6	314
Boven Volta	7	182
Burundi	6	3.368
Centraal Afrikaans keizerrijk	86	40.957
Chad	60	3.600
Egypte	8	427
Ethiopië	59	1.653
Ghana	91	5.952
Ivoor Kust	82	8.118
Kameroen	1.072	63.211
Kape Verdische Eilanden	2	150
Kongo	4	2.230
Kenya	361	21.465
Lesotho	18	1.009
Liberia	168	42.620
Libya	1	50
Malagasy Republiek	5	200
Malawi	709	57.634
Mali	4	100
Marokko	—	—
Mozambique	321	35.459
Namibia (Zuid West-Afrika)	7	1.096
Niger	14	470
Nigeria	879	147.371
Rhodesië (Zimbabwe)	83	12.385
Rwanda	31	18.306
St. Helena	4	100
Senegal	3	300
Sierra Leone	18	1.246
Swaziland	5	209
Tanzania	278	15.986
Togo	13	1.329
Uganda	105	6.367
Zaire	835	248.593
Zambia	206	8.149
Zuid Afrika	401	56.834
Totaal Afrika	**6.028**	**829.421**

AZIË

	gemeenteleden	leden
Bangladesh	321	18.054
Burma	2.806	321.525
Hong Kong	57	27.173
India	5.980	810.327
Japan	382	36.874
Korea, Republiek	786	90.713
Maleisië	29	4.400
Macao	3	655
Pakistan	12	1.672
Philippijnen	885	78.949
Singapore	12	2.185
Sri Lanka	21	2.023
Taiwan	102	14.416
Thailand	109	11.199
Totaal Azië	**11.529**	**1.421.109**

CENTRAAL AMERIKA EN CARRIBISCHE EILANDEN

	gemeenteleden	leden
Antigua	5	588
Bahamas	275	27.010
Barbados	4	288
Belize	6	263
Cape Maagden Eilanden	3	170
Cayman Eilanden	4	161
Costa Rica	40	2.367
Cuba	193	14.030
Dominica	4	100
Dominikaanse Republiek	28	2.624
El Salvador	46	4.071
Grenada	1	25
Guadeloupe	4	104
Guatemala	62	5.535
Haiti	169	63.507
Honduras	84	4.098
Jamaica	366	32.562
Martinique	10	1.564
Nicaragua	79	7.376
Panama (en Kanaal Zone)	55	6.884
Puerto Rico	94	14.533
St. Kitts-Nevis-Anguilla	5	339
St. Lucia	5	90
St. Vincent	4	80
Trinidad en Tobago	38	3.530
Turks en Caicos Eilanden	13	785
U.S. Maagden Eilanden	10	355
Totaal Centraal Amerika en Carribische Eilanden	**1.607**	**193.039**

EUROPA

	gemeenteleden	leden
België	16	902
Bulgarije	14	600
Denemarken	41	6.525
DDR	220	22.098
DBR	392	72.342
Finland	31	2.724
Frankrijk	57	4.913
Griekenland	1	130
Groot Brittannië	3.082	247.968
Hongarije	200	12.200
Italië	103	5.308
IJsland	1	50
Ierland	7	249
Joegoslavië	63	3.535
Kanaal Eilanden	6	320
Man	1	27
Nederland *)	81	11.324
Noorwegen	67	6.585
Oostenrijk	9	945

Alle zondagsschoolmensen zijn welkom

motto van deze LZC-konferentie:

Polen	52	2.430
Portugal	59	3.450
Roemenië	637	164.000
Spanje	75	8.623
Tsjechoslowakije	27	3.960
U.S.S.R.	5.060	545.000
Zweden	704	44.034
Zwitserland	26	2.022
Totaal Europa	11.032	1.172.064
MIDDEN-OOSTEN		
Arabische Republiek Jemen	—	—
Gaza-strook	1	35
Iran	2	333
Israël	6	291
Jordanië	10	475
Libanon	13	694
Turkije	1	43
Totaal Midden-Oosten	33	1.871
NOORD-AMERIKA		
Bermuda	20	3.673
Canada	1.704	195.085
Mexico	468	43.547
Verenigde Staten	99.053	28.773.731
Totaal Noord-Amerika	101.245	29.016.036
OCEANIë ,Zuidwest Pacific)		
Amerikaanse Samoa	—	—
Australië	799	57.610
Guam	9	1.079
Indonesië	223	20.629
Nieuw Zeeland	166	18.720
Noordelijke Marianas	1	200
Papua Nieuw Guinea	217	15.900
U.S. (Pacific)	1	25
Totaal Oceanië	1.416	114.613
ZUID-AMERIKA		
Argentinië	387	25.747
Bolivia	132	14.500
Brazilië	2.981	432.436
Chili	200	18.070
Colombia	112	11.024
Ecuador	51	2.419
Guyana	26	2.067
Paraguay	24	2.405
Peru	93	5.685
Suriname	12	734
Uruguay	47	2.766
Venezuela	57	3.763
Totaal Zuid-Amerika	4.122	521.616
Totaal	137.012	33.267.319

*) Inklusief de niet bij de Unie aangesloten gemeenten.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Utrecht (Silo), R. J. Voorhaar te Eindhoven.
Beroepen: te Dokkum, J. W. van der Craats te Sneek.
Beroepen: te Amsterdam-West, Sj. van der Laan te Antwerpen.
Aangenomen: naar Dokkum, J. W. van der Craats te Sneek.
Aangenomen: naar Amsterdam-West, Sj. van der Laan te Antwerpen.
Bedankt: voor Stadskanaal-Zuid, A. Visscher te Veendam.
Aangenomen: naar Den Haag, A. Visscher te Veendam.

Honderd jaar christelijk onderwijs

Viering eeuwfeest 28 januari 1978 20 januari 1979

Een feestjaar voor het christelijk onderwijs

UNIE SCHOOL EN EVANGELIE

Honderd jaar geleden werd het Volkspetitionement om een „School met den Bijbel" gehouden.
En honderd jaar geleden werd de Unie „Een School met den Bijbel" opgericht, sinds 1968 bekend onder de naam van Unie „School en Evangelie".
Dat willen we graag in het gehele land met grote dankbaarheid gedenken.
Wat er in die honderd jaar is gebeurd, is niet minder dan een wonder.
En we zijn nog altijd allemaal samen bezig met dezelfde idealen, hoezeer de tijden ook veranderd zijn.
Zullen we de kans aangrijpen om deze goede zaak nog eens extra in de aandacht te krijgen?

LANDELIJK

28 januari 1978
Start van het eeuwfeest, in het Jaarbeurs Congres Centrum en wel in de Grote zaal. Hier zal o.a. de première plaatsvinden van de film **„Honderd jaar Christelijk Onderwijs".**

22 april 1978
Werkvergadering, gewijd aan de volgende Cahiers:
Om hier te zijn en overkant, door drs. T. M. Gilhuis en prof. dr. Jac. Schouten, met als onderwerp: Doelstellingen van het christelijk onderwijs, vroeger en nu.

Het christelijk buitengewoon onderwijs - een brug naar de toekomst, door Werkgroep Christelijk Buitengewoon Onderwijs.

17 augustus 1978
Gebedsdienst voor het christelijk onderwijs in de Grote Kerk te Apeldoorn, voorganger prof. dr. J. Verkuyl.

16 september 1978
Werkvergadering, gewijd aan het Cahier van Sipke van der Land: **De kans van je leven,** te gebruiken als werkboekje bij de Jubileum Uniekollekte, najaar 1978.

Najaar 1978
Toernee langs de scholen met films en muzikale programma's.

Najaar 1978
Jubileum Uniekollekte.

Gehele jaar
Uitzending van NCRV televisie-doukumentaires
NCRV radio-uitzendingen
Schoolradio-uitzendingen en nog veel meer...

20 januari 1979
Dankdienst in de Domkerk te Utrecht.
Viering van het Eeuwfeest in de Grote Zaal van het Jaarbeurs-Congrescentrum te Utrecht met o.a.:
Aanbieding van het Gedenkboek: In het honderdste jaar. Afsluiting van de Jubileum Uniekollekte.
Speciale nummers van Schoolschrift, Bulletin en School and Gospel.

PLAATSELIJK

— Ouderavonden in het teken van het Eeuwfeest
— Feestelijke viering van jubilea van scholen die even oud zijn als de Unie
— Lessen gewijd aan de identiteit van het christelijk onderwijs
— Lessen gewijd aan het christelijk onderwijs buiten onze grenzen
— Een echte Jubileum Unie-kollekte.

REGIONAAL EN PROVINCIAAL
Onderwijsdagen en andere feestelijke aktiviteiten rondom de viering van het Eeuwfeest.

VAN DE REDAKTIE

Verschillende lezers zonden ons hun reaktie op het artikel Wetgeving en geloofsbeleving, van de hand van ds H. Ploeger, verschenen in DC van 30 december jl.
Wij zonden deze bijdragen door aan br. Ploeger met het verzoek de vragen en opmerkingen van deze lezers te honoreren door er op terug te komen in een samenvattend artikel. - Red.

GRATIS KONSULT

Zuster M. begint na de kerkdienst een gesprek met broeder D. een arts. Ze wil de gelegenheid te baat nemen voor een gratis konsult. „Och, beste broeder, als je een flinke kou hebt, wat moet je dan doen?" „Dat ligt er maar aan waar de kou zit", antwoordt dokter B., „als die in het hoofd zit dan moet je niesen, maar als de kou in de borst zit dan moet je hoesten...".
(Die Gemeinde)

uit het Uniebureau

Beroepbaar

De Commissie der Unie heeft, op voorstel van de Commissie voor de Opleiding en met inachtneming van het in artikel 5 van het Reglement inzake voorgangers bepaalde, besloten de volgende broeders een plaatselijke beroepbaarstelling te verlenen:

br J. W. van der Craats te Sneek, ten behoeve van de gemeente te Dokkum;

br Sj. van der Laan te Antwerpen, ten behoeve van de gemeente te Amsterdam-West;

br D. Stichter te Haulerwijk, ten behoeve van de gemeente te Haulerwijk.

Verhouding tot de Derde Wereld

Naar aanleiding van een bespreking in de Commissie der Unie voor onze deelname aan het werk van de Baptisten Wereldalliantie en de Europese Baptisten Federatie - aan de hand van onze internationale vertegenwoordiger, ds Th. van der Laan - kwam ook onze eigen verhouding tot de zustergemeenten in de, wat men noemt Derde Wereld ter sprake. In dat rapport werd, terecht, de aandacht erop gevestigd dat te weinig mensen uit de niet-rijke landen in de gelegenheid zijn internationale konferenties bij te wonen. Het gevolg daarvan is - heel begrijpelijk - dat die konferenties en kongressen een eenzijdig „westers" stempel krijgen.

Dat alles overwegende kwam bij de UC de gedachte op om te onderzoeken of het mogelijk is ons reisgeld ter beschikking te stellen aan een Unie van Baptisten Gemeenten in, bijvoorbeeld, Azië om daardoor die Unie in de gelegenheid te stellen een afgevaardigde naar een internationale bijeenkomst van de BWA te zenden.

Zoals gezegd, deze ideeën moeten nog nader worden uitgewerkt; maar 't is goed dat meerderen van dit voornemen op de hoogte zijn.

J. van Dam, Uniesekretaris

ZAND EN ZAAD

We mogen wel van geluk spreken

Om 10 uur 's morgens drinken we koffie. Dat is in deze streken bekend en het komt voor dat nu en dan iemand omtrent deze tijd binnenvalt. Vele gesprekken gaan al gauw in de richting van de gemeente. Soms wordt de aandacht bepaald bij een of ander lid. Men moet natuurlijk wel op zijn hoede zijn als men over een afwezige spreekt.

Kortgeleden bracht iemand een geval ter sprake dat wat moeilijk lag. Het ging om iemand die voortdurend klaagde over veel, vooral over zichzelf: gebrek aan blijdschap, over het weg-ebben van gevoelens van geluk. Toen dat woord viel, veerde ik op en stelde de vraag, of onze Heer Jezus aan die hem volgden geluk had beloofd. We kennen allemaal het opgetogen liedje: Zoekt gij naar waar geluk, stralend geluk, laat Jezus dan toe in uw hart. Met name jongeren zingen het vol overtuiging. Wat bedoelen ze met geluk? Met stralend geluk? Of moet je zoiets niet vragen. Op het ogenblik dat ze het zingen zijn ze gewoon blij en dan moet je niet elk woord op een goudschaaltje leggen. Ik dacht in dit verband toch wel. Want ondertussen beloof je heel wat. Met Jezus verdwijnen alle problemen. De grauwe nacht verdwijnt. Alle oneffenheden worden gladgestreken.

Zij, die liederen van deze inhoud horen en met zichzelf, met anderen, met allerlei toestanden overhoop liggen en onderin verlangen naar een nieuwe dag, een nieuw leven, gaan in op de uitnodiging. Verderop komen ze dan in nieuwe moeilijkheden want hun is niet gezegd dat er bij wijze van spreken tussen de Nijl en de Jordaan veertig jaren woestijn ligt. Met bronnen weliswaar en brood, maar toch. Zingend van stralend geluk greep men vooruit op de hemel. De ontnuchtering is voor niet weinigen schokkend. Is er wel wat veranderd? Dat bleek uit het gesprek in 't begin vermeld.

Ik heb de indruk dat er in vele liedjes nogal eens de nadruk valt op de onaangename situatie in het leven en in de wereld. Onlustgevoelens van allerlei aard duiken op. Het leed is niet van de lucht. Kommer en kwel aan alle kant. Nu is er inderdaad veel ellende in en om ons. Wat je je afvraagt is: moet langs de emotie-rijke weg de Verlosser gezocht en gevonden worden? Zeker, er leiden vele wegen naar de Heer, maar als het gaat om de bekering, de totale ommekeer, de ingrijpende ingreep in je bestaan, zal dan niet allereerst en allermeest het besef van zondig zijn uit moeten drijven tot in onze plaats veroordeelde Jezus?

Onlangs beluisterde ik een zanggroep. Ze deden hun best en ze deden het goed. Maar was wat zij zongen het evangelie, vroeg ik me af. Nu hoeft elk lied geen omvangrijke dogmatiek te bevatten, maar een kritisch lezen der teksten kan tot onthullingen leiden. Genoeg daarover. We kennen het gezegde van het vogeltje dat zingt zoals de ouden het voor deden. Ja, hier zijn twee vogeltjes aan het woord. Opzettelijk.

Dat gesprek van die morgen was voor mij niet afgelopen. De gedachten spinnen verder. Ik belandde bij: Meent gij dat ik vrede ben komen brengen? Zelfs de nauwste familiebanden kunnen breken als ik naast Heiland ook Heer mag zijn. Als we de eerste boodschappers volgen op hun weg zien we dat die weg geen gemakkelijke is geweest. Werd de gemeente te Jeruzalem niet uiteen geslagen? Een der broeders zegt: Neemt tot een voorbeeld van gelatenheid en geduld de profeten, die in de naam des Heren hebben gesproken. Ze hadden geen leven! gewoon menselijk gezien. Wat is het woord getuigen - in de oorspronkelijke taal - nauw verbonden met lijden als een martelaar. Zit dat nog in ons woord: geloofs-*belijdenis?*

Het is niet fair, het is niet de hele waarheid als men alleen van geluk spreekt. Het is een grootse zaak als iemand tot bekering komt, maar de betreffende moet ook weten welke konsekwenties hem wachten. Met dat woord raken we een stuk leven aan dat wij wellicht zelf vaak ontwijken. Onze vreugde over een kind van God te zijn wordt gedurig overschaduwd door het konstant nalaten zo te leven. Wij schrikken terug voor de radikaliteit van die dierbare Heiland die het laatste van ons vergt. Mocht u deze zin niet duidelijk zijn dan verwijs ik u naar het evangelie van Mattheüs 5, 6 en 7.

Die in bekering/doop zijn doodvonnis en gratieverlening heeft beleefd; die in de volslagen ondergang zijn leven de reddende hand van God heeft bespeurd, die kan beginnen van geluk te spreken. Hij gaat Jezus achterna. En dat wil wat zeggen, dacht u niet?

Huizinga

INTREDE DS J. W. VAN DER CRAATS

Op D.V. zondag 22 januari a.s. hoopt ds J. W. van der Craats zijn intrede te doen als nieuwe voorganger van onze gemeente.

De bevestigingsdienst zal plaatsvinden 's morgens om 9.30 uur door ds D. Boschma, emeritus-voorganger te Dokkum. De intrededienst wordt 's middags om 3.30 uur gehouden.

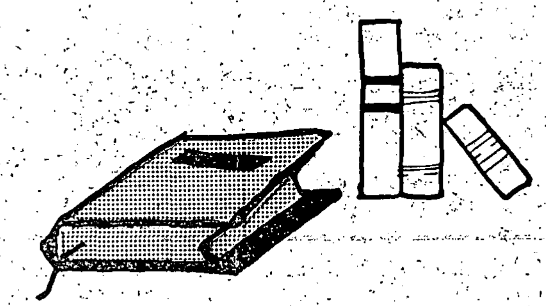
Beide diensten zullen gehouden worden in ons kerkgebouw aan de Diepswal 29. Na afloop van de dienst is er gelegenheid om persoonlijk kennis te maken met ds en mevr. Van der Craats. Zij die deze diensten bij willen wonen zijn hartelijk welkom!

Namens de raad der gemeente,

H. Wijma, sekretaris;
tel. 05190-2234

MEDEDELING

△ Het kontaktadres van het Gospelteam Zicht door Licht is thans: Jacob Withof, Noorderdiep 432, Nieuw Buinen; tel. 05990-5256.

Wat zullen we lezen:

Psalm 10	zondag	15 januari	Hij verbergt zich niet
Jeremia 3 : 1-18	maandag	16 januari	Bekeer je
Jeremia 3 : 19-4 : 4	dinsdag	17 januari	Nog niet verloren
Jeremia 4 : 5-18	woensdag	18 januari	De hoogste tijd
Jeremia 4 : 19-31	donderdag	19 januari	Met bonzend hart
Jeremia 5 : 1-18	vrijdag	20 januari	Er is nog redding
Psalm 12	zaterdag	21 januari	De trouw is verdwenen

GEMEENTEBERICHTEN

VEEL AKTIVITEITEN IN ZUTPHEN

Zutphen - *(H.v.D.)*. Zo omstreeks de jaarwisseling weer een bericht van de kleine gemeente Zutphen. Hoewel ons ledental niet spektakulair stijgt voelen we dat de Heer vormend werkt aan ons allen. Er is veel gebeurd in Zutphen. Samen met onze konsulent, br Bennik uit Arnhem, ging het werk in onze gemeente opbouwend voort. Tweemaal per maand is er een bijbelbespreking en bidstond die door een flink aantal broeders en zusters wordt bezocht. Het is nodig dat we de bijbel leren begrijpen juist omdat God daarin tot ons spreekt. De zondagdiensten worden goed bezocht; af en toe moeten we links en rechts stoelen bij plaatsen.

In het najaar hielden we in een nieuwe wijk een tweetal evangelisatiediensten. Van te voren brachten we zo'n 2000 folders rond waarin we de inwoners van Zutphen op deze bijeenkomsten attendeerden. Het waren fijne diensten waarvoor veel gebeden werd, velen thuis en velen met elkaar op 4 avonden in de week ervoor.

Door grote en kleine giften waren ook voor die toch wel kostbare avonden geen financiële zorgen. Het is goed te ervaren, dat de Heer der gemeente zo voor ons zorgt.

Ook voor het komend jaar hebben we weer enkele van deze evangelisatiediensten gepland. We ervaren bijzonder dat we een opdracht van de Heer kregen om Zijn evangelie uit te dragen, ook in de stad waarin we leven. En al zien we misschien niet direkt vruchten in de vorm van „bekeerlingen", toch heeft de Heer ons bemoedigd, zodat we voort zullen gaan.

Met elkaar zo'n dienst voorbereiden en er voor bidden geeft een fijne sfeer en het weten in opdracht van de Heer te handelen versterkt een ieder.

Een jaarlijks weerkerende gebeurtenis in onze gemeente is het liefdemaal. We zijn dan met leden en vrienden samen, zingen, luisteren en zijn samen bezig. We drinken met elkaar koffie en eten daarbij een broodje. Het is fijn en opbouwend om zo de gemeenschap te beoefenen.

Met de kerstdienst was de kapel overvol. Het zangkoor zong en er was vreugde om het Kind dat was geboren. Br. Bennik wees vanuit het feest der geboorte naar de lijdende en daarna opgestane Heer, zodat wij die geloven met Hem mogen leven. Het was fijn met zo velen samen te zijn.

Op de laatste dag van het jaar was er de Oudejaarsavonddienst. Jarenlang is deze dienst door weinig mensen bezocht. Geweldig was het dat we deze avond een bijna volle kerkzaal mochten zien. Weer een teken ervan dat de Heer werkt in harten van mensen.

Op het eind van het jaar heeft ons kostersechtpaar br en zr. v. d. Lely na ruim 13 jaar trouwe dienst dit werk mede om gezondheidsredenen moeten beëindigen. Inmiddels vonden we een ander kostersechtpaar waar we erg blij om zijn.

We willen nu de kosterswoning boven de kerkzaal een goede en nodige opknapbeurt geven. Sommigen zijn reeds met dit werk begonnen en op velen zal nog een beroep gedaan worden. Samen zo'n stuk werk doen geeft een fijn saamhorigheidsgevoel.

Ook liggen er uitgewerkte plannen klaar om de kerkzaal op te knappen. Men ziet, er zijn plannen in Zutphen, er is werk in Zutphen en er is de zegen van de Heer.

Tenslotte wensen wij allen een goed 1978 in vertrouwen op onze Heer. Immers, wij mogen weten dat al zijn wij soms ontrouw Hij is de Getrouwe! En in die wetenschap gaan we ook in Zutphen voort.

LEVEN UIT OVERVLOED

IJmuiden - (J.K.). Graag willen wij van onze traditie afstappen om eenmaal in het halfjaar in een gemeentebericht de gang van zaken in onze gemeente door te geven.

In het gemeentebericht van december kon men lezen, dat wij binnenkort een doopdienst mogen beleven. Dit was zover en wel op zondag 8 januari jl. hebben negen broeders en zusters hun geloof beleden in de doop en zo de gemeente binnen te komen. Daarnaast heeft een broeder, die reeds gedoopt is, het lidmaatschap van de gemeente aangevraagd.

Op 1e kerstdag mochten wij als gemeente de verslagen van de doopgesprekken aanhoren, aanleiding voor de gemeente om zo in grote blijdschap het kerstfeest te mogen vieren.

Op oudejaarsavond werden we bepaald bij het woord van Paulus in Filip. 3 vers 14. „Maar één ding doe ik, vergetende hetgeen achter mij ligt", maar dit in het licht van Ps. 103 vers 2, „En vergeet niet één van zijn weldaden", waar we het woordje „en" willen verwisselen door het woordje „maar".

Na deze prediking vierden we als gemeente voor het laatst in 1977 het avondmaal.

Zondag 1 januari werden we bepaald bij het bijbelwoord uit Ps. 27 vers 4, „Dit zoek ik, te verblijven in het huis des Heren, al de dagen van mijn leven".

Al de zegeningen die we als gemeente in 1977 mochten ontvangen durven we vol vertrouwen 1978 in te gaan.

Het was voor ons een grote behoefte dit bericht vanuit IJmuiden aan u door te geven.

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,

In het artikel „Zending in Nederland" (2), met als ondertitel „Een foto van het kerkelijk leven in Nederland", van de hand van br J. Brongers, vond ik de volgende opmerkingen:

> „de zogenaamde evangelische kerken staan er niet op... Het ligt ook aan de „evangelicals" zelf... Ds Ruben Lores was blij tenminste één baptist ontmoet te hebben in de vier weken..."

Aangenomen dat uw geachte schribent met de „zogenaamde evangelische kerken" ook de baptistengemeenten bedoelt, heeft hij zich toch niet goed laten informeren.

Want twee van de negen buitenlanders, die ons land bezocht hebben, hebben minstens enkele honderden baptisten ontmoet en hebben in één van de „zogenaamde evangelische kerken" een avonddienst en een viering van het Heilig Avondmaal meegemaakt. Dat was in de baptistenkerk „Het Baken" van de baptistengemeente Emmen. De beide buitenlanders waren Mrs. Eunice Santana (de) Vélez, predikant van de Christian Church in Puerto Rico, en dr Adolfo Ham, predikant van de Reformed Presbyterian Church van Cuba.

De laatste heeft onze gemeenteleden, in een toespraakje, waarvoor hem bij de avondmaalsviering gelegenheid werd gegeven, wat pijnlijk verrast met de mededeling dat hij vroeger ook baptist was geweest en zelfs rektor van een baptisten-seminarie. Ook deelde hij in dat toespraakje nog mee, dat de sfeer, de prediking en

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

het zingen van de dienst, die hij meemaakte, nagenoeg gelijk waren aan dat wat hij in de baptistengemeenten van Amerika had meegemaakt.
Na de dienst was er een uitvoerig gesprek met enkele leden van de Raad van onze gemeente en een zestal jonge mensen, die leiding geven aan ons koffiebar-evangelisatiewerk.
De vraag, die tot ons was gekomen, had als inhoud, dat die buitenlanders geïnformeerd wilden worden over onze wijze van evangeliseren en bijzonder over ons koffiebarwerk. Het gesprek stond onder leiding van ds Tj. Alkema, hervormd predikant te Emmen.
Dat deze buitenlanders bij ons als baptisten waren terecht gekomen, omdat wij op het gebied van evangelisatie meer harden te bieden dan de andere kerken, aldus de gespreksleider. Spoedig bleek echter, dat er over evangelisatie totaal verschillend werd gedacht. Ging het ons in Emmen om de redding van de mens voor de eeuwigheid, de buitenlanders zagen meer de verandering van de strukturen in de maatschappij. Vragen onzerzijds over de situatie van de gemeente in Cuba werden door br Ham min of meer handig ontweken.
Al met al moeten wij konstateren dat dit bezoek, of, zo u wilt ,deze foto van kerkelijk Nederland, voor ons geen sukses is geweest. We ontdekken wel dat er een grote kloof zit tussen de verschillende denkwijzen.
Dit dan als aanvulling op het artikel van br J. Brongers.
Met hartelijke groeten,
Emmen, 16 december 1977 Jac. Schouten

Naschrift

Dat er tòch ook een baptistengemeente aan het programma met de buitenlanders meegedaan heeft, wist ik inderdaad niet.
Zijn er soms nog meer gemeenten of individuele baptisten die aan dit bezoekprogramma meegedaan hebben? Zo ja, zouden die mij dan iets van hun ervaringen willen vertellen?
Met ds Ham heb ik helaas alleen via ds Ruben Lores even kontakt gehad. Ds Lores vertelde mij bij het voorstellen gekscherend dat ds Ham een afvallige baptist maar nog steeds een fijne broeder van hem was. Ik had o.a. daarover nog graag wat met ds Ham gepraat, maar het drukke programma verhinderde dat.
Dat ds Ham niet inging op vragen over de situatie in de gemeenten in Cuba verbaast me niet.
Van te voren hadden de buitenlanders en hun gastheren afgesproken de aandacht gericht te houden op de situatie in Nederland; en zich niet te laten verleiden tot diskussie over hun eigen thuis-situatie.
Het was dus geen onwil van ds Ham persoonlijk. Achteraf bleek dit een goeie afspraak geweest te zijn. Over ieders land van afkomst bleek wel iets te vragen te zijn.
Door op die vragen niet in te gaan werd ook voorkomen dat er afleidingsmanoevres opgezet werden om de eigen situatie niet aan de orde te hoeven stellen. En daar ging het uiteindelijk om.
Tijdens de konferentie vertelden de buitenlanders wel vaak getroffen te zijn door de gelijkenis van de problemen waar de christenen hier mee zitten en die in hun eigen land evengroot zo niet nog groter zijn.
Ze voelden zich soms nauwelijks tot oordelen bevoegd.
De belangstelling voor verandering van maatschappij-strukturen was naar mijn smaak ook tijdens de konferentie in Driebergen te eenzijdig. De betekenis van de persoonlijke geloofsbeleving voor evangelisatieaktiviteiten gericht op het brengen van het evangelie aan iemand persoonlijk kwam beslist onvoldoende aan de orde.
Op dat gebied hebben wij als baptisten onze broeders en zusters in andere kerken in alle bescheidenheid wel wat te bieden, geloof ik. Zo werd dat kennelijk ook in Emmen gevoeld door het ontvangend komité.
Op onze beurt kunnen wij iets leren van anderen op het punt van evangelisatie en allerlei maatschappelijke ontwikkelingen.
Heeft het ons niets te zeggen, dat bijvoorbeeld voor arbeiders het evangelie en de kerk volslagen vreemd geworden zijn, dat christenen niet beter dan anderen een kloof tussen de in ons land verblijvende buitenlandse arbeiders weten te overbruggen, dat de kerken en kunnen wij ons daarvan helemaal vrij pleiten — tot gesloten groepen verworden zijn. En op welke manier blijkt in onze gemeenten dat de redding van de mens voor de eeuwigheid nu al van kracht is en vruchten in het hier en nu af werpt en niet pas in het „hiernamaals”.
Het bezoek was geen sukses, schrijft br Schouten. Maar moeten we niet oppassen het sukses af te meten aan de mate waarin we in onze opvattingen bevestigd worden, zelfs door buitenlanders. Moeten we het sukses niet meer afmeten aan de mate waarin we erin slagen in onze eigen plaats onnodige geschillen onderling uit te zuiveren en samen met andere „heiligen” in onze woonplaats in woord en daad te laten zien hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte van Christus' liefde is. Een kwestie van gehoorzaamheid, die een geweldige belofte inhoudt.
J. Brongers

Het heeft de Here behaagd op 2 januari tot Zich te nemen onze geliefde zuster

CORNELIA CATHARINA SUSANNA SCHULTZ-HEERSMA

op de leeftijd van 84 jaar.

Ps. 116 : 15

Baptistengemeente Lemmer

Hartelijk danken wij allen die ons een felicitatie en goede wensen voor het nieuwe jaar zonden. Het is ons niet mogelijk u allen persoonlijk te beantwoorden, maar wij stelden uw medeleven zeer op prijs. Onze beste wensen en Gods zegen toegewenst voor het komende jaar.

Doetinchem

H. Tijman-Schröder
G. W. Tijman

De Heer nam tot Zich onze broeder

ROELOF ROELOFSEN

op de leeftijd van 82 jaar.

2 januari 1978

Baptistengemeente Westerhaar

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 3 - 20 januari 1978

Drinken op iemands gezondheid . . . ?

„Social drinking"

Het drankgebruik in Nederland is groter dan ooit.

Het is een teken van de zogenaamde welvaart om niet alleen bij feestelijke gelegenheden alkoholische dranken te gebruiken.

Zo ontstaat er een „nieuwe gastvrijheid" waarbij het sherry-tje of borreltje niet kan ontbreken. Het hoort er toch bij...? Dat we er misschien (nog) niet helemaal vrede bij hebben, doet ons wellicht die verkleinwoorden gebruiken?

Het sterk toenemend „drankgebruik schijnt te „horen" bij de toenemende welvaart. Dat welvaart en welzijn geen gelijke tred houden blijkt wel uit een toenemende behoefte aan genotmiddelen die een min of meer verdovende werking hebben.

Harde feiten

Gips en Wever geven in hun onderzoek, dat werd gepubliceerd in het Tijdschrift voor Alkohol en Drugs, een informatie die er niet om liegt. Volgens deze gegevens telt Nederland *300.000 alkoholisten* en *600.000 mensen die te veel drinken.*

Volgens dr Gips is de dagelijkse konsumptie per hoofd van de bevolking sinds 1952 bijna 500% toegenomen...!

Steeds meer mensen sterven aan lever-cirrose, een ziekte die in de meeste gevallen veroorzaakt wordt door te veel alkohol. Gezonde levercellen worden dan vervangen door bindweefsel, waardoor de lever zijn taak op het gebied van de stofwisseling minder goed kan doen.

De sterfte aan deze leveraandoening door alkohol is onder de mannelijke bevolking sinds 1960 tot 1975 met 700% toegenomen. Onder de vrouwelijke bevolking met 800%.

Een krantebericht in 1976 meldde, dat er per gemiddelde huisartsen-praktijk (2700 patiënten), *170 mensen* met ernstige alkohol-moeilijkheden zijn.

In 25 jaar is het biergebruik ongeveer 750% gestegen. Het wijngebruik met 1400% en het gebruik van gedistilleerd is met ongeveer 225% gestegen.

Wat is alkohol?

Alkohol ontstaat door gisting in suikerhoudende sappen. De gistcellen zetten glukose (druivesuiker) om in alkohol.

Pure alkohol is een heldere, kleurloze en brandbare vloeistof.

Wat doet alkohol?

Alkohol verdooft ons centrale zenuwstelsel: de hersenen en het ruggemerg. Bij één glas merken we er weinig van. Als we veel drinken wordt die verdoving goed merkbaar.

We voelen ons bij het begin wel lekker. We komen wat los, omdat de alkohol gedeeltelijk ontremt. We verliezen bijvoorbeeld een zekere angst en durven plotseling veel meer te zeggen. Het maakt ons ook zorgelozer.

Bovendien werkt een enkel glas als een goed middel om de eetlust op te wekken, doordat het maagsap meer wordt afgescheiden. Het zogenaamde apéritief.

Ons reaktie-vermogen wordt minder. Het spreken en denken gaat trager. We nemen minder scherp waar.

Sommigen worden agressief. We worden een gevaarlijke weggebruiker.

De lever ondergaat bij overmatig drankgebruik een nadelige invloed door de opeenstapeling van vetten in de levercellen. Veranderingen in het leverweefsel kunnen, via vettige degeneratie en bindweefselwoekeringen, uiteindelijk resulteren in de eerder genoemde levercirrose.

Wat we drinken doet er eigenlijk weinig toe. In een glas bier zit ongeveer evenveel alkohol als in b.v. de bekende borrel of in het weer iets grotere glaasje sherry. Als we aannemen dat 95% van de opgenomen alkohol direkt naar de lever gaat,

dan kunnen we wel beseffen wat een forse drinker zijn lever aandoet!
Hoe vaak kun je drinken op iemands gezondheid?

Alkoholisme drankmisbruik
2.6% van de totale bevolking van Nederland is alkoholist. Een veelvoud van dit aantal is bezig eigen gezondheid te ondermijnen door drank-misbruik...
Verslaving van alkohol onstaat vaak onopgemerkt. Je kunt daarbij nog denken aan geestelijke en/of lichamelijke verslaving. Bij sommigen ontstaat een mentale afhankelijkheid, waarbij gewoonte-getrouw gedronken „moet" worden.
De lichamelijke afhankelijkheid van alkohol is de meest gevaarlijke, omdat er in dat geval sprake is van een meer dan overmatig drankgebruik. Die afhankelijkheid laat zich voelen door misselijkheid, transpiratie en buikkramp.

Het is haast ongelofelijk, dat er een 300.000 alkoholisten in ons land zijn. Zij die buitensporig veel drinken, maar (nog) geen alkoholisten zijn, tellen nu zo'n slordige 600.000.

iets over:
1. „social drinking"
2. harde feiten
3. wat is alkohol?
4. wat doet alkohol?
5. drank-misbruik - alkoholisme
6. wat te doen?
7. waarom alkohol?
8. omgaan met alkohol

De dwangmatige manier van drinken brengt het „slachtoffer" in de grootste problemen.
— Zijn geheugen gaat achteruit.
— Zijn gezondheid verslechterd.
— Zijn eetlust vermindert.
— Vaak problemen met de relaties in het huwelijk, gezin etc.
— Vaak financiële problemen.
— Steeds meer alkohol nodig.
— Kan alleen nog funktioneren mét alkohol... verslaving.
— Werkverzuim.
— Gevaar in het verkeer.
— Agressiviteit.
— Hersenbeschadiging, leveraandoeningen, etc.

Sinds 15 jaar is het aantal sterfgevallen ten gevolge van levercirrose met meer dan 500% gestegen!
Onder jongeren is het stijgende drankgebruik verontrustend. Sommige tienerfeesten zijn al ondenkbaar zonder alkohol. Jongeren van 18-30 jaar hebben, misschien mede onder invloed van advertenties, ervaren dat drinken behoort tot het „gewoontepatroon" van de groep waarin ze leven. Het hoort erbij... Wie niet meedoet dreigt uit de boot te vallen. De jongeren kunnen vaak grotere hoeveelheden aan, zonder dat ze direkt lichamelijke schade ondervinden. Hun lichaam raakt eraan gewend. Op latere leeftijd komen de gevolgen aan het licht. De weg naar alkoholisme is kort.

Wat te doen...?
Een ontwenningskuur is mogelijk. Verschillende ziekenhuizen bieden deze mogelijkheden aan. Maar je moet willen. Als je niet gemotiveerd bent, lukt het persé niet! Zo heb je maar al te vaak de hulp van anderen nodig. Vanuit deze gedachte is de organisatie van de Anonieme Alkoholisten, de A.A., tot stand gekomen. De A.A. is een internationale gemeenschap van mensen die gezamenlijk hun kracht en ervaring gebruiken om het probleem dat ieder van hen persoonlijk moet overwinnen tot een oplossing te brengen en om anderen te helpen om herstel van alkoholisme te vinden. De enige vereiste voor AA-lidmaatschap is het verlangen op te houden met drinken!, aldus de officiële omschrijving.
Er zijn mensen die via de weg van geloofsovergave en gebed, inklusief een immense geestelijke worsteling, zijn gekomen tot de bevrijding van hun alkoholisme.
In Nederland kennen wij de bekende konsultatie-bureaus voor alkohol en drugs. Aan deze organisaties zijn voldoende deskundigen verbonden.
Zij die meer informatie wensen kunnen zich wenden tot het maatschappelijk werk van hun burgelijke gemeente.
Mocht men meer willen lezen dan kan men zich wenden tot: Coördinatie Commissie Informatiepakketten Alcohol en Drugs (KKI), Postbus 1678, Den Haag; tel. 469538.

Waarom alkohol?
Volgens drs J. Breugem, direkteur van het Consultatiebureau voor alcohol en drugs in Den Haag, drinkt men in veel gevallen alkohol vanwege het aspekt van verdoving. Verdoving biedt een vlucht uit de *verveling, geestelijke spanning*, het *gebrek aan persoonlijk kontakt*, en dergelijke.
Men kan het leven niet goed aan en zoekt daarom 'n uitweg. Een weg die uiteindelijk een doodlopende weg kan blijken te zijn. De zogenaamde *welvaart* van de westerse wereld biedt een nieuw gewoonte- en gedragspatroon aan. Voor velen hield en houdt dat ondermeer in een overmatig alkoholgebruik.

Omgaan met alkohol
Voor velen is alkohol echt wel lekker op z'n tijd. Je moet gewoon oppassen. Er dreigt niet alleen een gevaar van verslaving, maar ook loop je het risiko dat je al gauw een gewoonte maakt van het drinken, vanwege de geestelijke stemming, het lichte gevoel, de zorgeloosheid.
Je kunt je problemen niet wèg-drinken. Door het drinken nemen je problemen alleen maar toe...
Het is daarom noodzakelijk dat ten behoeve van de preventie de voorlichting op het gebied van het alkoholgebruik stevig wordt aangepakt.
Van Tom Loran las ik „Zo heeft God de mensen bedoeld, denk ik. Mensen die spontaan omgaan met de vreugdevolle dingen op de aarde, maar die ook heel goed de grenzen weten".

M. Cohen

lectuur:
— Nieuwsblad van het Noorden - 10 augustus 1977
— ALKOHOL een uitgave van het stedelijk orgaan ter bevordering van de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding in de gemeente 's Gravenhage. (kamer 2213 stadhuis Den Haag)
— M3 materiaal en mededelingen voor groepswerk uitgegeven door de Hervormde Jeugdraad (e.d.)

MEDEDELINGEN

△ Het *penningmeesterschap* van de baptistengemeente te Dordrecht berust thans bij R. J. van Rhijn, Wiardi Beckmanplantsoen 16, Dordrecht; tel. 078-70045. Het *sekretariaat* van de gemeente is in handen van J. van Wijk, Vogelplein 33, Dordrecht; tel. 078-31686.

△ Sekretaris van de wijkgemeente Hengelo-Centrum is thans: H. W. Germeraad, August Vördingestraat 267, Hengelo (O.); sekretaris van dewijkgemeente 't Venster is thans: L. de Veen, Jac. Marisstraat 21, Hengelo (O.).

△ Het adres van ds Y. Horjus is: Jonkersfinne 9, Workum.

△ Het adres van ds J. W. van der Craats is: De Meeuwen 6, Dokkum.

△ Het nieuwe adres van de penningmeester van de gemeente Coevorden, G. Kruit, is Aleida Kramersingel 31 te Coevorden.

△ Het nieuwe adres van de penningmeester van de gemeente Leiden, P. P. Pool, is Dalkruidzoom 20 te Leiderdorp.

INSTITUERING

GEMEENTE SPIJKENISSE

Ongeveer 200 mensen waren zondagmiddag 15 januari jl. in de aula van de Oranjeschool te Spijkenisse aanwezig in een dienst waarin de baptistengemeente Spijkenisse officeel werd geïnstitueerd. Tijdens de dienst, waarin voorging ds H. L. Nieman van Rotterdam-Zuid werden, tevens de nieuwe ambtsdragers van de jonge gemeente bevestigd. Aan de dienst werd meegewerkt door het zangkoor van de baptistengemeente te Alblasserdam.

De jonge gemeente, die 31 leden telt, heeft het voornemen binnenkort een verzoek om opname in de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland in te dienen.

Het werk in deze nog steeds sterk groeiende Zuidhollandse plaats is ontstaan vanuit jeugd- en kinderwerk dat onder verantwoordelijkheid van de naburige gemeente Pernis-Hoogvliet werd begonnen.

Nogmaals:
Wetgeving en geloofsbeleving

Het is voor de schrijver van een artikel altijd plezierig, dat zijn woorden mensen in beweging brengen. Dat is het geval met mijn artikel in dit blad van 30-12-77. Een viertal reakties bereikten mij via de eindredakteur, die mij verzocht ze in een samenvattend artikel te beantwoorden.

Wat niet de bedoeling was

Enkelen van de briefschrijvers laten het verwijt horen, dat er veel vragen en nauwelijks antwoorden gegeven werden. Nu, dát klopt, en het was ook geenszins de bedoeling antwoorden te geven. Ook vragen kunnen tot de meningsvorming bijdragen. Méér kan ons weekblad niet willen dan bijdragen leveren tot het vormen van een eigen overtuiging. Dat deze overtuiging voor ons haar voedingsbodem en dragende grond moet vinden in de Heilige Schrift, behoeft geen nadere bewijsvoering.

Daarom is het niet billijk een schrijver te verwijten, dat hij iemand in de kou laat staan, zoals br (of zr?) J. Snel, Alphen a.d. Rijn doet. Zo'n verwijt is pas gerechtvaardigd, als een schrijver iemands „kleding" wegneemt; zonder beeldspraak wil dat dus zeggen: Zo'n verwijt is pas op zijn plaats als een schrijver de grond onder iemands voeten weggraaft. Hetgeen niet gebeurde.

Dat de aangeroerde vragen aktueel zijn, zoals br (of zr?) Snel stelt, is een bevestiging van des schrijvers mening. Evenzo deelt hij de mening van zijn opponent, dat er een duidelijk bijbels antwoord gegeven moet worden. Indien er al een duidelijk bijbels antwoord te geven is... Inderdaad, dit is alweer een vraag zonder antwoord. Voorlopig, althans.

Wat wèl de bedoeling was

Duidelijk de vraag stellen of de gemeente van Jezus Christus zich neerlegt bij de antwoorden, die de staat, de overheid geeft op bepaalde maatschappelijke ontwikkelingen. Konkreet: als de overheid een samenlevingsvorm van twee mensen wettigt door aan deze samenlevingsvorm (niet een huwelijk zijnde) dezelfde rechten te verlenen als aan een huwelijk, wat zegt de gemeente van Jezus Christus dan? Zegt ze dan: De overheid wettigt deze samenlevingsvorm, dus doen wij het ook!? Of zegt ze: Deze samenlevingsvorm is in strijd met de bijbel en dus wettigen we die niet, erkennen we die niet!? Of zegt de gemeente: Zolang de overheid deze samenlevingsvorm niet wettigt, hoeven wij er geen probleem van te maken. Dát zou je dan een verlegenheidsantwoord kunnen noemen, dat vreemd is aan elke barmhartigheid. Waarom het gaat, is dus gewoonweg: Welke weg gaat de gemeente - ongeacht de wetgeving van de overheid - met de verschijnselen van onze tijd: voorhuwelijks samenwonen, samenwonen van twee vrienden-vriendinnen, zwangerschap door kunstmatige bevruchting van een niet-gehuwde (al of niet met een partner samenwonend), adoptie door niet-gehuwden?

Eén eenduidig en verplichtend antwoord mogelijk?

In onze gemeenten was de bevestiging en inzegening van een gedwongen huwelijk niet overal en altijd mogelijk. Persoonlijk heb ik altijd een weerzin gehad tegen de afwijzing van een „volledige" gemeentelijke dienst; soms mocht zo'n huwelijk nog wel begiftigd worden met een bijbel in de achterzaal (letterlijk te verstaan). Een gedwongen huwelijk was het resultaat van een stiekem samenleven. Nù wordt er openlijk samengewoond, zonder dat er een kind verwacht wordt (een kunst zeggen sommigen).

Br De Vlas, Hoogeveen, docent maatschappijleer aldaar, stelt twintig vragen, of beter gesteld: Stelt één vraag: Waarom zijn ze niet eerder getrouwd? en laat ruimte voor twintig antwoorden. En hij geeft toe, dat er nog wel meer te bedenken zijn.

Br De Vlas zegt: „Een voorganger en een kerkeraad mogen zich toch wel afvragen: Waarom eerst niet, en nu wel? Dat het antwoord dan moet uitvallen naar de kant van de barmhartigheid, en niet naar de wettische kant, ben ik met br Ploeger eens".

Het is en blijft de vraag, of wij vanuit de bijbel een gemeentelijke praktijk kunnen onderbouwen, die voor iedere gelovige verplichtend is. Belangrijk voor onze baptistengemeenten is - dunkt mij - wel, dat er een zo groot mogelijke eensluidendheid komt. Opdat vermeden worde wat met het gedwongen huwelijk wel het geval was: Hier wel, daar niet „in de kerk mogen trouwen".

Waarom „geloofsbeleving?"

Zo vraagt br De Vlas, terwijl de schrijver volgens hem toch bedoelde: „kerkelijke (of zo u wilt: gemeentelijke) praktijk". Dat bedoelde de schrijver niet! Niet in de eerste plaats. Want naar zijn vaste overtuiging is de gemeentelijke praktijk een gevolg van de geloofsbeleving, als het goed is. En als het niet goed is? Dan is de geloofsbeleving een gevolg van de kerkelijke praktijk. Een voorbeeld? In onze „moedergemeente" Muntendam kwam destijds, d.w.z. in onze jeugd, nog wel eens een gedwongen huwelijk voor. Dat men zo'n gedwongen huwelijk als een „zonde" beschouwde, heb ik altijd moeilijk kunnen geloven, ondanks de verplichte „schuldbelijdenis" enkele maanden na de geboorte van het kind. In de geloofsbeleving was (is?) een gedwongen huwelijk geen zonde, volgens de kerkelijke praktijk wel. Dus moest een gedwongen huwelijk ook in de geloofsbeleving zonde zijn. Nù lijken de zaken anders te zijn komen liggen: Een gedwongen huwelijk is volgens (sommigen) gemeentelijke praktijk geen zonde, en dus voor de geloofsbeleving niet.

Nog anders gesteld (maar dan val ik in herhaling, maar het zij me vanwege de duidelijkheid vergeven): Aanvaarden wij gegroeide en groeiende maatschappelijke gewoonten omdat zij niet strijdig zijn met ons geloven en belijden, of aanvaarden wij ze omdat de overheid ze wettigt?

De huwelijksrelatie

Br De Vlas en br H. Egberts, Delft, leggen beiden nadruk op de betekenis van het huwelijk voor de mens. Dit huwelijk - nl. het huwelijk waarin man en vrouw elkaar liefhebben - heeft diepere waarde dan een burgelijk huwelijk, zeggen beiden. Ik spreek hen niet tegen, want ik ben het met hen eens. Ik ben ook zeer zeker niet tegen de vorm waarin een huwelijk in ons land rechtsgeldigheid krijgt. Terecht schrijft br De Vlas, dat deze vorm blijkbaar past in onze kultuur.

Beiden leggen ook de nadruk op de betekenis van het sluiten van het huwelijk „in het midden der gemeente". Naar mijn gevoel is dit zelfs onmisbaar! Leden - of vrienden - der gemeente, die samen door het leven willen gaan, die elkaar als een geschenk van God aanvaarden, behoren hun verbintenis te vieren in het midden der gemeente. Daarvoor is gèèn aparte kerkdienst nodig; dat zou ook kunnen in de zondagse gemeentesamenkomst. Je stellen onder de zegen èn de geboden van de Heer in het midden der gemeente, in verbinding met de belijdenis: Wij geloven elkaar van de Here te hebben gekregen, dát is naar mijn gevoelen het wezen van de huwelijkssluiting. Het burgelijk huwelijk is de vermaatschappelijking daarvan; niet onbelangrijk, maar niet wezenlijk bijdragend tot het fundament van het huwelijk.

Andere samenlevingsvormen

Het is kenmerkend, dat als dit woord valt, er meteen aan homoseksuële en lesbische verhoudingen gedacht wordt. Ik moet u eerlijk zeggen, ik heb daaraan niet in de eerste plaats gedacht. Ik kan me namelijk heel goed voorstellen, dat twee mensen van-gelijke-kunne (zoals dat vroeger heette) om redenen die hen bewegen, verantwoordelijkheid voor elkaar willen aanvaarden. Zr L. Reiling, Nieuwe Pekela schrijft: „Het is mijn overtuiging dat samenleven zonder huwelijk een zéér goede zaak is". Een verderop: ‚Buiten het huwelijk geldt ook voor velen dat het niet goed is als de mens alleen is. De één zij tot troost den ander, op weg naar 't Vaderhuis. Met liefde, trouwe liefde, in goede en kwade dagen (maar zonder seks) kan ook dit tot eer van God en tot uitbreiding van zijn Koninkrijk dienen". Zr.

Reiling haalt o.a. ps 133 aan: Hoe lieflijk **is het als broeders samenwonen.** Zij vervolgt dan: „Waarom is het dan een vraag of het goed is? Omdat een totaal verziekt deel van ons volk **voortdurend spreekt over** homofilie en lebisch zijn als het gaat over samenleven in liefde en vriendschap tussen mensen van hetzelfde geslacht?"
Wat bij mij bij het schrijven van het bewuste artikel (dat eind augustus 1977 plaatsvond, dus vèr voor de plaatsingsdatum) een rol speelde, was de overtuiging, dat in een individualiserende maatschappij er een kontaktverarming optreedt, die voor velen noodlottig is. Met individualisering bedoel ik dan, dat mensen op steeds jongere leeftijd op eigen benen gaan staan, gedreven door een vrijheidsdrang, welks gevolgen men niet kan overzien. Ik erken gaarne het woonrecht, c.q. recht op huisvesting, maar zie in mijn dagelijks werk als ziekenhuispredikant de gevolgen, samenvallend in dit woord: Ik heb geen mens! Het alléén-wonen heeft tot gevolg, dat ieder zichzelf het naaste is geworden. Eén van de gevolgen van het gebrek of de armoede aan relaties is o.a. het toenemen van het alkoholgebruik „om de eenzaamheid weg te drinken".

David en Jonathan
Zr. Reiling herinnert in haar reaktie aan het verbond, dat beiden sloten, 1 Sam. 20. Beiden hadden elkaar lief, beiden verkeerden in nood, beiden zochten steun-bijelkaar, beiden waren getrouwd. Deze twee sloten een verbond met elkaar. Wat was dit verbond anders dan een onder ede bevestigde overeenkomst, voor elkaar en voor elkaars nakomelingen te zullen opkomen? Geen vrijblijvendheid, maar gebondenheid-voor-Gods-aangezicht.
Bij zo'n verbond te spreken van een soort huwelijk, is alleen verantwoord en dus eerlijk, als bedoeld wordt een verbintenis in goede en kwade dagen. Als van een soort huwelijk gesproken wordt vanuit seksuële gemeenschapsvormen, zeg ik neen. Er is meer dan seks. Voor een christen zou dit niet voorop moeten staan. Waarom zou een „verbond" uitgesloten moeten zijn voor mensen, die elkaar willen bijstaan, die „geregelde" (in de zin van door de wet of door een kontrakt geregeld) verantwoordelijkheid voor elkaar willen aanvaarden?
Liever zo'n kontrakt dan helemaal niets. Van dat helemaal niets zie ik wekelijks de ellende: jongemensen, die bij elkaar intrekken, tot op zekere dag de een de ander er uitzet, terwijl er geen enkel instantie is, die er maar iets aan kan doen. Wie zijn eigen kamer verlaten heeft om bij de ander te gaan wonen, is zo heel vaak slachtoffer.

Het laatste woord?
Dat begeer ik geenszins te hebben. Omdat ik het niet heb, kan ik het ook niet kwijt. Vandaar dat er ook nu weer vele vragen zijn, zonder antwoorden, ook zonder „ingebakken" antwoorden.
Wellicht tonen kwesties als de aangeroerde aan, hoe zeer het nodig is dat we als gelovigen van een bepaalde belijdenis met elkaar in gesprek komen. We kunnen en we willen elkaar de wet niet voorschrijven. We kunnen elkaar ook niet laten worstelen met de problemen. We zijn aan elkaar verplicht, elkaar te helpen. De een drage des anderen last, ook in dezen.
Misschien kan de Commisie der Unie van Baptisten Gemeenten in deze een initiatief nemen. Vanuit Tabitha hebben we destijds enkel gesprekken gehad over euthanasie, en ze waren vruchtbaar. Waarom niet geprobeerd op een aantal zaterdagen mensen bij elkaar te brengen, die belangstelling hebben voor een bepaald onderwerp? Het in mijn artikel aangeroerde is er maar één van. Euthanasie is nog steeds aktueel. De kwestie van medische macht brandt meer en meer. Geslachtsverandering komt in zwang.

Wetgeving
Gelovigen hebben het in ons land niet voor het zeggen, niet meer. Al lang niet meer. Het ideaal van een „christelijke" natie is dunkt me gestorven of in ieder geval stervend. Ook baptisten kunnen geen christelijk Nederland maken. Maar christenen, en ook baptisten kunnen er wel aan meewerken, dat dit land en dit volk barmhartige wetten krijgen. Maar dan zullen we allereerst in eigen gelederen de barmhartigheid moeten kennen, die Hem bewoog, Die de mensen zag als schapen zonder herder, voortgejaagd en afgemat. Zijn bewogenheid achtervolgt me.
Vandaar. En daarom.

Arnhem H. Ploeger

INTREDE KAND. Y. HORJUS

De baptistengemeente te Workum en te Makkum nodigen uit tot het bijwonen van de bevestigings- en intrededienst van kand. Y. Horjus als voorganger van beide gemeenten.
De dienst zal worden gehouden op D.V. zondag 29 januari 1978 om 15.00 uur in het kerkgebouw van de Doopsgezinde gemeente te Workum, Noard 100. Kandidaat Y. Horjus zal worden bevestigd door prof. dr. J. Reiling.
Namens de beide gemeenten:
J. Hellingwerf, Makkum
H. J. Gorter, Workum

RAMPENFONDS

Zo af en toe ziet u een gironummer in De Christen staan van het Rampenfonds. Het Rampenfonds zorgt ervoor dat er in tijden van plotselinge nood, zoals aardbevingen, watersnoden, etc. geld voorhanden is om meteen bij te springen.
Het afgelopen jaar is daar enkele malen gebruik van gemaakt, zoals:

★ *10.000 gulden voor landen uit de Sahel (Noord-Afrika), waar grote droogte heerst en veel honger wordt geleden.*

★ *7.000 gulden voor mensen uit India die getroffen zijn door een overstroming.*

Het is goed om dit gironummer in de gaten te houden.
Iedereen die afgelopen jaar geld heeft gestort voor dit rampenfonds wordt hartelijk bedankt.
En, doe er wat aan!

81255
is het gironummer van
RAMPENFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin Bilthoven

Doe er wat aan!

N.B.J.B. ZOMERKAMPEN 1978

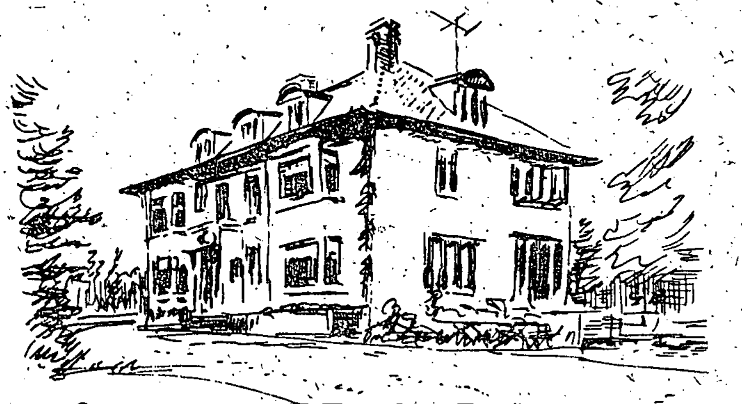
Natuurlijk gaan ze weer door!
De opzet is dezelfde als in 1977.
Eind januari komt de kampfolder uit.
Noteer nu alvast de data en wacht met de aanmelding tot de folder komt!

De kampperiode is als volgt:
Jeugdkampen drie weken: 1-22 juli.
Gezinskampen twee weken: 8-22 juli.
Ouderenkamp één week: 29 juli-5 aug.

Verder is er nog een mogelijkheid dat er een 14 daags-internationaal kamp komt.
U hoort er spoedig meer van.
De kampkommissie

Alle zondagsschoolmensen zijn welkom

motto van deze LZC-konferentie:

uit het Uniebureau

Uniestatuten

Verleden week is door de Commissie der Unie aan de gemeenten voorgesteld om artikel 1 van de Statuten in het vervolg te doen luiden:

„De naam der Unie is: *Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland*. Zij is gevestigd te Amsterdam en is aangegaan voor onbepaalde tijd".

Met deze vereenvoudigde tekst wordt voorkomen, dat er - al is het om de zoveel jaar - telkens weer, zoals nu, een verlengingsprocedure ten aanzien van de rechtsgeldigheid van onze Uniestatuten aanhangig gemaakt moet worden.

Na schriftelijke goedkeuring van de gemeenten zullen de nodige maatregelen getroffen worden om deze wijziging te legaliseren. Vóór 15 februari a.s. dienen de gemeenten te hebben gereageerd.

Voorstellen AV-1978

Hoewel de AV-1977 nog maar even geleden lijkt moet nu al weer gedacht worden aan de AV-1978, de 98ste. Zoals bekend zal de eerstkomende Algemene Vergadering van de Unie op 11, 12 en 13 oktober te Arnhem worden gehouden.

Aan de gemeenten is dezer dagen meegedeeld, dat voorstellen vanuit de gemeenten voor de komende AV vóór 1 april a.s. bij het sekretariaat van de Unie (Biltseweg 10, Bosch en Duin post: Bilthoven) moeten zijn ingediend.

Op de deze maand en de volgende maand te houden gemeentelijke jaarvergadering kan hieraan wellicht aandacht geschonken worden?

De Vinkenhof

We herinneren er ook in deze rubriek aan, dat het Dagelijks Bestuur van de U.C. a.s. dinsdag 24 januari in vergadering bijeen zal komen. Een belangrijk intermezzo in deze vergadering zal het moment zijn waarop de gerenoveerde Vinkenhof door de renovatiekommissie officieel zal worden overgedragen aan de „eigenaar" (de Unie) en aan de „gebruikers" (seminarium en Uniebureau).

Dank

Van onze zendelinge in N.-Kameroen, zuster Janneke van Oosten ontvingen we dezer dagen een kaart waarop ze o.a. schreef:

„. . . *Van heel baptist Nederland kreeg ik post met de feestdagen en dat deed me erg goed. Ik wil u nu vragen of het mogelijk is in De Christen te schrijven, dat mij dit zo goed deed en dat ik allen* ***hartelijk dank*** *. . .*"

We willigen haar verzoek graag in!

J. van Dam, Uniesekretaris

Weekend voor zondagsschoolleid(st)ers

27/28 januari a.s.

„Wat voor geloof geven we aan het kind meer?"

Het programma ziet er als volgt uit:

vrijdag 27 januari: vanaf

- 19.00 uur welkom en koffie.
- 20.00 uur opening door voorzitter A. Hof
- 20.30 uur praatje over het thema, ds A. A. Boeschoten. Vervolgens wordt in groepjes rondom een bijbelgedeelte met vragen gewerkt aan het thema.
- 10.45 uur Dagsluiting, na-praten, zingen en naar bed.

Zaterdag 28 januari:

- 8.00 uur ontbijt
- 9.00 uur wijding, ds B. Stuut.
- 9.15 uur „Welke eisen moet je stellen aan je werkmateriaal in het licht van het thema", ds P. Brongers. Daarna wordt in verschillende groepjes werkmateriaal van diverse achtergrond bekeken en besproken.
- 12.30 uur warme maaltijd. Tot half drie tijd om rond te kijken en kontakten te leggen, materiaal bekijken en bestellen enz.
- 14.30 uur Gesprek over diverse belangrijke onderdelen van het zonzondagsschoolwerk en de mogelijke steun van de L.Z.C. Evaluatie.
- 15.15 uur Finale, ds B. Stuut
- 16.00 naar huis.

Hebt u zich nog niet opgegeven? Neem dan snel kontakt op met het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten (tel. 05120-15687).

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

NIEUW JAAR GOED BEGONNEN

Delfzijl - (P.N.). Een grote menigte is op 8 januari samengekomen in de baptistenkerk. Ook op de grond in het voorportaal van de Jeugdzaal zitten blijde, meest jongemensen. Een machtig gezang, „Glorie, glorie, hallelujal" komt mij tegen. Ik zing mee, uiteraard.

Br S. A. Wijchers begroet de zeer vele aanwezigen en wel in het bijzonder de beide dopelingen: een nog jonge vrouw, afkomstig van Rotterdam die sinds lang met man en kinderen in de gemeente opgaat, en een jongeman die door de Heiland in de koffiebar werd gevonden.

Vervolgens, na stil gebed gaat br Wijchers voor in gebed en dankzegging. Op het platform zit „Giol", ons zeer gewaardeerd zangkoor; het zingt voor ons een tweetal liederen, en wel: Rots der eeuwen, en Des Heilands Naam. Ademloos wordt de mooie zang beluisterd.

Dan betreedt ds Van der Werf, onze voorganger de kansel en leest ons voor Romeinen 6 : 1-14, en ook nog uit Handelingen 8, de geschiedenis van de kamerling. We zingen nog een lied. Er zijn mensen die niet meezingen. Zouden ze het

---

27, 28 januari op „De Bron" te Dalfsen

Wat voor geloof geven wij het kind mee ?

lied niet kennen? Misschien waren ze nooit eerder in een kerk...
Dan komt de prediking, temperamentvol... Die donk're man, wat kende hij zichzelf goed, Dat juist hij de wondervole ontmoeting mocht beleven en... gedoopt mocht worden. Eerst de diepten in, dan opstaan in een nieuw leven. Geen wonder, dat hij zijn weg met blijdschap reisde.
Br Wijchers neemt dan de dienst weer over en nodigt onze zuster en broeder naar voren te komen. Van hem horen we nu een blijmoedig getuigenis, waarna hen de gebruikelijke vragen worden gesteld, die met een „ja" worden beantwoord.
Ze knielen beiden neer en worden door ouderling Wijchers aan de Heer opgedragen om vervolgens door hem gedoopt te worden.
Na de doop zingen we Lied 5, en wel staande - een jubellied. Weer zingt „Giol", Oh, kom in mijn hart! en ook Mijn Jezus, ik min U.
Br Wijchers, die de algehele leiding deze morgen heeft zegt de beide gedoopten: u heeft deze morgen er veel zusters en broeders bij gekregen; hij vraagt ons de hand op te steken: honderden handen gaan omhoog.
In de koffiebar geurt de koffie. Onze jonge broeder nodigt ons allen uit om na de dienst daar bij hem op visite te komen. Hoe dat zal worden?
Ons laatste lied deze morgen is, O, zee van Gods liefde.
Vanavond hopen we het avondmaal te vieren om daar de gedoopten en familie te begroeten. Zij nog vermeld, dat we gezegende kerstdagen en jaarwisseling hadden, hoewel we onder de indruk waren van het sterven van zr Scherphuis. Doch te weten, dat ze juicht in de schare der verlosten is ons aller troost.

PASTORAAL MEDEWERKER INGELEID IN EDE

Arnhem - (P.D.). Nog terugziend op een in vele lei opzicht gezegend jaar, was er op 8 januari jl. alweer een bijzondere dag. Reeds jaren werd in Ede gewerkt met het verlangen om daar te komen tot een baptistengemeente. Ook reeds jaren is er in Arnhem gewerkt met het verlangen een tweede werker aan te trekken, een „vrijgestelde" ter verlichting van de taak van de voorganger. Het bijzondere van die 8ste januari nu was dat op die dag enigszins officieel gestalte werd gegeven aan een „wijkgemeente Ede". En dat niet alleen. Op deze, we zeiden het al, bijzondere dag, werd br J. Muilwijk ingeleid als pastoraal medewerker van de baptistengemeente in Arnhem. Daarbij kreeg hij een bijzondere opdracht mee: het werk in de regio Ede. En als zodanig moakte hij des middags zijn entrée in de wijkgemeente Ede.
Tot onze grote vreugde toonden ongeveer 300 aanwezigen hun belangstelling. Een ongedwongen begroetingssamenkomst sloot deze dag af, die naar wij hopen voor de broeders en zusters in Ede van historische betekenis zal zijn maar bovenal zal mogen meewerken tot verheerlijking van de Naam van de Heer.
Br Muilwijk is studerende aan De Vinkenhof en hoopt over twee jaar zijn studie af te ronden. In deze twee jaren zullen bij hem theorie en praktijk hand in hand gaan en naar wij vertrouwen in goede harmonie.
Voorshands zijn wij allen, zowel in Arnhem als in Ede, dankbaar voor de komst van br en zr Muilwijk en de mogelijkheden, die wij daardoor hebben gekregen voor het geven van stimulansen aan en het uitbouwen van het werk in Ede en omgeving.

VEEL REDEN TOT DANKBAARHEID

Treebeek - (D.T.). Het afgelopen jaar was een gezegend jaar voor onze gemeente. Wij mochten allen intensief bezig zijn met de arbeid die God ons heeft opgedragen. Doordat wij, samen met de gemeente Sittard, de A.V. mochten organiseren en door samen met veel jongeren uit het gehele land een week lang koffiebarwerk mochten doen, zijn wij hier allen, jong en oud bemoedigd en gesterkt. Wij hebben ervaren dat een biddende gemeente veel vermag.
Het afgelopen half jaar werden 8 jonge mensen en één echtpaar gedoopt; er was grote vreugde in onze gemeente en in de gezinnen.
Wij werden echter ook gekonfronteerd met droefheid. Op 19 november overleed een jonge zuster; zij was pas 32 jaar. Maar ook toen hebben wij ervaren, welk een groot voorrecht het is om kinderen Gods te zijn. God heeft ons ook in dit verlies gesterkt.
Intussen gaat de arbeid hier door. Het verenigingswerk loopt goed. De jeugd is elke zondagavond op blijde en vaak ook ernstige wijze bezig het Woord Gods te onderzoeken. In de gemeente zijn momenteel vier bijbelstudiegroepen waar zeer grote belangstelling voor is. De opkomst in de zondagochtenddienst is ook zeer bemoedigend; er zijn ook vrij veel vreemden die naar de blijde boodschap van het evangelie komen luisteren.
Zoals men heeft kunnen lezen, zijn er ook in onze gemeente méér dan genoeg redenen geweest om te zeggen - Dankt de Heer.

VOORBEDE GEVRAAGD

Klazienaveen - (C.B.). Wanneer er in een gemeente in het land grote zichtbare dingen gebeuren, o.a. doopdiensten, intrede van een nieuwe voorganger of opening van een nieuwe kerk, jeugddiensten enz. is het niet zo moeilijk om in de pen te klimmen en het grote en mooie nieuws geplaatst zien te krijgen in ons weekblad De Christen. Uiteraard is het de moeite waard, en welk oprecht christen kan zich daar niet in verheugen Het geeft moed voor zo'n plaatselijke gemeente in het geloof verder te gaan.
Maar... als al deze zichtbare vruchten je zo maar niet in de schoot geworpen worden, wat dan! Klazienaveen is zo'n kleine gemeente in onze Unie-gemeenschap, met ongeveer 50 leden en nog een handjevol vrienden die de diensten bezoeken. Nee, grote dingen zoals aangehaald in de aanhef hebben er niet plaats gevonden. Toch is er in de gemeente in Klazienaveen geen lauwheid te bespeuren. Er wordt aktief gewerkt.
Na het vertrek van onze konsulent ds C. van Wier was direkt ds Jac. Schouten bereid de arbeid in de gemeente over te nemen. Als u vraagt, wat is er dan al zo te doen? is het de moeite waard hier kennis van te nemen. Een Zusterhulp van 18 leden, het zondagsschoolwerk waarmee twee jonge zusters zich beijveren, een zang- en muziekgroep die de gemeente dient met zijn gaven en talenten, de bijbelbespreking en bidstond, de Zaaierarbeid enz.
Met vreugde en blijdschap zien we dan ook terug op de viering van het kerstgebeuren. Eerst het kerstfeest van Zusterhulp; de kerstnachtdienst waarin voorging br Hooiveld uit Musselkanaal en waar medewerking werd verleend door de zangen muziekgroep La Groupe Evangélique uit Emmen. Die morgen bezochten we ook langdurig zieken die we een kerst-fruitbakje aanboden, verzorgd door Zusterhulp. 's Middags het kinderkerstfeest en op tweede kerstdag eerst een liefdesmaal voor de leden en vrienden van de gemeente en vervolgens het kerstfeest voor jong en oud.
Broeders en zusters, de Heer heeft ons goede kerstdagen geschonken; zijn Naam wordt daarvoor gedankt. Moge de Heer ons er voor bewaren dat wij niet gaan zoeken of er nog in de geestelijke spijze die God ons zo rijkelijk schonk een dode vlieg te vinden is. Dat ontneemt ons vaak **de smaak**, maar ook veelal de blijdschap van het geloof in onze dierbare Heiland.
Zo hebt u, waarde broeders en zusters, het een en ander gehoord uit de kleine gemeente in Klazienaveen. Mag ook deze kleine gemeenschap rekenen op uw gebed! Die hebben ook wij zo dringend nodig.

DOOPDIENSTEN IN ENSCHEDE

Enschede - (J.H.). Het is al weer enige tijd geleden dat men iets hoorde via dit blad van de gemeente Enschede. Het gaat nog steeds goed bij ons in de gemeente. We hebben elke zondag in beide kerken fijne diensten; er komen steeds meer mensen luisteren naar de blijde boodschap die onze voorganger, ds H. Bijleveld met veel vreugde en blijdschap telkens weer mag doorgeven. Ook het verenigingswerk mag zich verheugen in vele opzichten: er is veel jeugd in onze gemeente, Zusterhulp, zang en muziek, alles werkt mee in de gemeente tot meerdere glorie van de Meester.
We mochten in de maand december een doopdienst houden waarin een reeds ouder echtpaar door de doop tot de gemeente kwam. Zo mochten we dus het oude jaar besluiten waarin we veel zegen van de Heer hebben ontvangen.
Ook het nieuwe jaar 1978 mochten we beginnen met een doopdienst. Zondag 8 januari mochten we wederom er getuige van zijn hoe vier jonge zusters in het watergraf afdaalden en daardoor getuigenis gaven dat ze ook nu voortaan met de Heer willen leven. Voor de gemeente is het telkens weer een fijne belevenis, waar men nooit dankbaar genoeg voor kan zijn.
Na de doopdienst mochten we met vele leden aan zitten aan de tafel des Heren en zijn lijden en sterven herdenken. Het waren fijne diensten die we weer hebben meegemaakt.
Zo ligt weer een heel jaar voor ons, een jaar waarin we mogen bidden maar ook werken voor de zaak van de Heer en Zijn gemeente.
Vanaf deze plaats willen we allen toewensen vanuit de gemeente Enschede, dat de Heer der gemeenten allen veel mag geven van Zijn Geest die een ieder van ons nodig heeft voor de arbeid in Zijn Koninkrijk, ook in het bijzonder voor het jaar 1978.

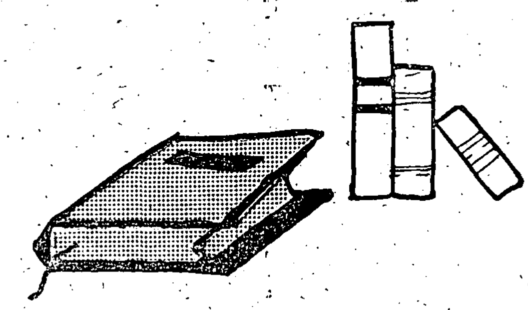
KERK WORDT EIGENLIJK TE KLEIN

Emmer-Compascuum - (J.T.). Het evangelisatieweekend, dat we eind oktober hebben gehouden, heeft wat in onze gemeente losgewerkt. We konden in ons vorige gemeentebericht nog juist melden, dat twee meisjes de doop hadden aangevraagd.
Op 4 december werden zij gedoopt en dat onder grote belangstelling. Dit gebeuren was weervoor vijf anderen aansporing om zich ook in gehoorzaamheid aan het bevel van Jezus te laten dopen. Op 8 januari vond onder een overweldigende belangstelling de doopdienst plaats. De kerk was te klein om allen een behoorlijke zitplaats te bieden en dat heeft weer tot gevolg, dat een aantal gemeenteleden - vooral ouderen - die niet over de volte kunnen, in deze diensten niet aanwezig zijn, wat we erg jammer vinden.
De kerstdagen verliepen ongeveer als vorige jaren. Voor al de diensten en feestvieringen was grote beangstelling. Er waren weer meer mensen bij de gezamenlijke broodmaaltijd (er moesten 500 (!) broodjes worden gesmeerd) en we vragen ons af, hoe het dit jaar met het „Kerstfeest voor allen" moet. De ruimte in ons jeugdgebouw wordt beslist te krap. Maar: „Geen zorgen voor de dag van morgen" en „Komt tijd, komt raad!"
Het slot van de feestdagen was de doopaanvraag van een jongeman, zodat we weer uitzien naar een doopdienst in februari D.V.

GEZEGEND ZIJ DE BAND

Harlingen - (E.K.). Terugziende op het jaar 1977 kunnen we als gemeente met blijdschap zingen: Gezegend zij de band, gelegd door onze Heer, we ontvingen uit Zijn milde hand Gods liefde meer en meer.
Dankbaar zijn we voor die band die we als broeders en zusters door Hem mogen hebben, maar bovenal zijn wij dankbaar voor Gods grote liefde. Naast blijdschap hebben wij echter ook droefheid ondervonden. Er zijn tamelijk veel leden die met ziekte hebben moeten kampen. Ook hebben wij onze trouwe br Bouke Miedema grafwaarts moeten dragen. Maar wij zijn niet als degenen die geen hoop hebben. We hebben ondervonden dat de Heer ons nabij is geweest.
Velen van onze gemeente zijn onder de bezielende leiding van onze br Huizing aktief geweest. In het begin van het jaar mochten we het 75-jarig bestaan van onze gemeente herdenken. Onze bijeenkomsten worden goed bezocht, vooral ook de bidstond op zaterdagavond. De evangelisatiekommissie doet zeer goed werk. Ons zangkoor bloeit, de jeugd komt geregeld bijéén. Ook worden bijbelklassen gehouden voor de jeugd. Enkele oudere zusters hebben een handwerkklub waarvan de baten worden bestemd voor de gemeente en o.a. de zending. Zo maar een greep uit het vele

bezig zijn. Maar dit alles heeft geen waarde als onze Heer het niet bekroont met zijn zegen. We geloven dat de Heer ons gezegend heeft en laat me uitdrukkelijk stellen: niet onze verdienste. We mochten ons doopvont enkele malen openen: acht nieuwe leden kwamen door de doop onze gemeente binnen, dit waren machtige momenten. Ook vier broeders en zusters die in een andere gemeenschap waren gedoopt mochten we welkom heten in onze gemeente. Van deze broeders en zusters wonen er enkelen in Franeker die in deze stad een bijbel- en boekencentrum hebben gesticht, „de Bron". U kunt daar terecht voor goede evangelisatielektuur, ook voor de boekentafel. In dit centrum ontstaan vele gesprekken, zodat deze broeders en zusters daar ook aan evangelisatie doen.
Zoals men uit dit alles merkt lééft de gemeente te Harlingen.
Onze bede is dat we ook in de toekomst de leiding van de heilige Geest mogen ondervinden om te arbeiden in Zijn Koninkrijk.

Wat zullen we lezen:

zondag	22 januari	Psalm 14	Niet één die God zoekt
maandag	23 januari	Jeremia 5 : 19-31	Ogen die niet zien
dinsdag	24 januari	Jeremia 6 : 1-15	Wie hoort er nog?
woensdag	25 januari	Jeremia 6 : 16-29	Wij willen niet horen
donderdag	26 januari	Jeremia 7 : 1-20	De tempel, de tempel?
vrijdag	27 januari	Jeremia 7 : 21-34	Geloof is beter
zaterdag	28 januari	Psalm 3	Waarom zo vijandig?

LEZERS AAN HET WOORD

Christelijk onderwijs

„Honderd jaar christelijke scholen, een eeuwfeest dat ook onze gemeenten aangaat" schrijft ds Van Dam in De Christen van 13 januari jl. We vinden het een goede zaak dat het christelijk onderwijs ook in ons weekblad deze aandacht krijgt en we kunen dan ook het genoemde artikel van harte onderschrijven. „Gelukkig, zo zegt de schrijver, hebben veel schoolverenigingen in de loop der jaren de grondslag van de christelijke school veranderd".
Gelukkig, ja want zo kregen ook de leden van onze gemeente de kans om als onderwijzer(es) hun werk te doen. Toch heb ik kort geleden nog weer zelf ervaren dat, en dat betrof dan mijn sollicitatie als hoofd van een kleine christelijke basisschool, ook veel schoolverenigingen nog zondermeer dergelijke sollicitatiebrieven aan de kant leggen.
Dit dan omdat statutair vastligt dat het hoofd der school òf Hervormd of Gereformeerd moet zijn. Zelfs in een plaats als Emmen (n.b. met de grootste baptistengemeente van ons land!) zou het tot nu toe praktisch onmogelijk zijn als hoofd van een basisschool te worden benoemd. Wellicht is een en ander historisch verklaarbaar, toch zou het een goede zaak zijn dat leden van onze gemeenten die in schoolbesturen zitting hebben dit eens bespreekbaar maakten. Ook alle baptistenouders zouden op ledenvergaderingen eens kunnen informeren wat de statuten van hun schoolvereniging over de godsdienstige overtuiging van het onderwijzend personeel zeggen. Dit om ook de baptisten-onderwijzers en -onderwijzeressen een eerlijke kans te geven bij het solliciteren naar een vakature.
Natuurlijk moeten we ook de hand in eigen boezem steken (baptisten die hun kinderen naar de openbare school sturen...), maar misschien kunnen we toch samen zo bepaalde achteruitstellende reglementen veranderen.

Emmen, 13-1-78 J. Baptist

De inspiratie van de bijbel

Geachte ds Huizinga,
Het was een aangename verrassing dat u al zo snel en zo uitvoerig reageerde op mijn „ingezonden stukje" in De Christen.
Zonder al te veel van uw tijd te willen vragen, geef ik toch nog even gevolg aan uw uitnodiging u te schrijven indien u niet duidelijk geweest zou zijn. Nu, duidelijk was u wel; het heeft mij wel wat meer begrip gegeven omtrent uw motivatie. Maar eigenlijk beginnen de moeilijkheden pas goed als ik in uw geest probeer te denken. Mag ik dat nog even aanduiden?
Als ik het goed begrijp komt verschil van inzicht tussen christenen voort uit verschil in interpretatie en, misschien vooral uit verschil in inzicht omtrent de inspiratie.
Zo'n 25 jaar geleden werd mij geleerd dat de bijbel het door God geïnspireerde Woord was; niet mechanisch (zoals een schrijfmachine) maar „organisch". Dat laatste werd mij toen (en nu) niet duidelijk. De laatste 10 jaren hoor ik meer en meer spreken over de menselijke faktor in de Schrift, over „tijdgebonden" voorschriften, over inzichten die Paulus nog niet kón hebben maar die wij dan wel zouden hebben, enz.
Het leek mij altijd verstandig zo letterlijk mogelijk de bijbel te volgen, waarbij ik veel leerde inzien een „profetie' anders te lezen dan een Psalm of dichterlijk boek. Moeilijker wordt het bv. bij N.T.-voorschriften over haardracht en hoofdbedekking van de vrouw. Of waarom zouden we 1 Kor. 7 anders moeten interpreteren als Efeze 2?
Gelukkig zijn de meeste christenen het nog wel eens over wat fundamentele zaken zijn, doch wie trekt hier de grens? Zeer wonderlijk vond ik het dat redeneringen van mijn (geref) predikanten voor een groot deel parallel lopen met die van u, maar dan om het goed recht van de Kinderdoop aan te tonen! (Het gaat mij er beslist niet om deze zaak nu aan de orde te stellen, maar het frappeerde me sterk).
Om enig inzicht omtrent de inspiratie van de bijbel te krijgen probeer ik momenteel het boek van Réné Pache („Inspiratie en het gezag van de Bijbel") te bestuderen. Voor mij echter nogal moeilijk. Toch lijkt de duidelijkheid hieromtrent wel gewenst. Pas als we weten hoe we het Woord moeten verstaan, kunnen we elkaar er op aanspreken.
Dank voor het lezen en voor het beantwoorden van mijn vorige brief. Ik wens u veel wijsheid en zegen op uw werk.

Veenendaal, 10-1-78 H. v. d. Arend

Antwoord:

Geachte broeder,
Omdat de unieke plaats van de bijbel aan de orde schijnt te worden gesteld zodra het woord inspiratie valt, wil ik trachten een beetje in te gaan op de brief die u op 10 januari jl. schreef. Het ligt voor de hand dat ik die met belangstelling las.
De bijbel is voor vele christenen een onaantastbaar boek. De fervente verdediging van deze verzameling geschriften kan op meerdere wijzen uitgelegd worden. Het kan gebeuren uit liefde en dankbaarheid. Want hier wordt het verlossende woord gesproken. Hier worden we volkomen uitgekleed en staan we naakt voor de Here God. Zelfs onze vroomheid wordt soms aan flarden gereten. (Amos 5, Math. 23). Het was dan ook geen waarlijke vroomheid, eerder „eigendunkelijke godsdienst... tot bevrediging van het vlees." (Kol. 2 : 23). God laat ons echter niet in de kou staan na de ontmaskering - het masker is niet altijd opzettelijk opgezet, het kan soms ook door goedwillende mensen opgezet zijn - na de totale ontluistering is ons een kleed gegeven geweven door Hemzelf: door genade zijn wij gelukkig geworden. Zowel onze ellende als onze verlossing danken wij aan wat de Schriften zeggen. Gods woord voert ons uit de linie des doods naar de velden van leven in vreugde. Wij hebben ons ten diepste zelf herkend en geschaamd, onze verlorenheid ontdekt en Gods barmhartigheid in Jezus omhelsd. Daarom verdragen wij niet dat men de bijbel weg schuift als een verouderd boek.
Het vastklemmen van die bijbel kan ook zijn oorzaak hebben in angstige onzekerheden. Al of niet begrepen grijpt men naar krachtige uitspraken die nagesproken worden in de hoop dat de daarin verscholen liggende kracht over zal slaan op hem die citeert. Innerlijke onzekerheid wapent zich met van God afkomstige woorden zonder dat de inhaerente kracht van dat woord is doorgedrongen in hart en geest van de wapendrager. Zo'n strijd zal eerlijk bedoeld zijn, maar in wezen hanteert men het zwaard des Geestes zonder een diepe overtuiging die alleen uit ervaring kan stammen.
Uit het voorgaande moge u mijn uiterste waardering voor de bijbel blijken. Ik schaar mij onder hen die Hij voedt en kleedt.
De geschriften van de bijbel zijn van de hand van mensen die op de een of andere wijze dit proces van ellende en verlossing hebben doorgemaakt. Ze hebben verschillende wegen bewandeld, komen wel haast allen uit het volk van Israël, maar leefden in diverse tijden en landen. Hun woord is gedrenkt in de ervaringen die zij maakten, soms verpakt in de voorstellingen die zij rondom zich hoorden en zagen. Zoals dat nu bij ons het geval is. Wij spreken met als achtergrond de westerse wereld, de rooms-katholieke of protestantse gedachten en woorden, zelf wel voortdurend trachtend zo zuiver mogelijk bij de vertaling van het heil Gods te komen. Maar alle mensen zijn kinderen van hun tijd.
Waar blijft dan het onversneden woord van God? Het ligt in de kribbe, in doeken gewonden. Ik geloof dat het op lezen én luisteren aankomt. Zeilen we dan niet naar de ondiepe wateren van het subjektivisme? Die mogelijkheid ligt er. Maar dat gevaar onderkennende, zullen wij telkens weer vragen om de Geest van God, die mensen aandreef om op te tekenen wat zij hoorden en zagen, opdat wij in die notities de boodschap mogen horen die God hen gaf. Het gaat dán niet om de letter maar om wat de Geest toevertrouwde aan dat woord. En dat is zoals gezegd: gewikkeld in doeken en liggende in de kribbe. Maar wij zullen het vinden. Bij het licht dat van de hemel komt.

Met vriendelijke groet, uw

Hengelo, 11-1-78 Huizinga

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Heden heeft God tot Zich genomen onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

GERRITDINA JOHANNA TEN BRINKE

weduwe van H. E. Kuipers, in de ouderdom van 97 jaar.

Santpoort:	G. L. Scholten-Kuipers D. J. Scholten
Canada:	M. H. Kuipers G. Kuipers-Wattenburg
Hengelo (O.):	L. G. Vegter-Kuipers
Voorburg:	H. M. Pots-Kuipers W. Pots
	Klein- en achterkleinkinderen

Hengelo (O.), 12 januari 1978
Tollensstraat 33

De begrafenis heeft 16 januari jl. te Hengelo (O.) plaats gehad.

De Heer nam tot Zich onze zuster

TRIJNTJE DE VRIES-HELLINGWERF

op de leeftijd van 80 jaar.

Vanaf de beginperiode was zij lid van onze gemeente.

14 januari 1978

Baptistengemeente Utrecht
wijkgemeente Centrum

Heden overleed in haar Heiland, mijn lieve echtgenote, onze moeder, oma en overgrootmoeder

TRIJNTJE DE VRIES-HELLINGWERF

op de leeftijd van 80 jaar.

„Haar weer te zien bij de Heer is onze grote troost".
„Gij hebt mij, mijn Heiland, te roemen geleerd 't Is mij goed wat mijn God mij beschikt".

A. de Vries, de Wartburg,
Kennedylaan 16, Utrecht
Kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Utrecht, 14 januari 1978
De berafenis heeft op 18 januari plaats gehad.

„De Heer is mijn herder"

Op 15 februari a.s. hopen onze geliefde ouders
ROELOF en LIDA SISSING-SPIER
hun 50-jarig huwelijk te herdenken.

Vijfentwintig jaar geleden zijn zij een nieuw leven in een voor hen vreemd land begonnen, maar in alles hebben zij ervaren dat de Heer hun herder is.
Ingersoll, Ont. Canada

Hun dankbare kinderen:
Barty en Tony Vander Hoek-Sissing
Henny en Jan Onbelet-Sissing
Alida en Paul Houghton-Sissing
Marten en Patricia Sissing
Jurrien en Nancy Sissing
Roelie en Bernard Dilliott-Sissing
en kleinkinderen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 4 - 27 januari 1978

Water doet leven

Vanuit Bangladesh hoor je meestal alleen maar trieste verhalen. Overstroming, wervelstorm, staatsgreep, enorme bevolkingsdruk......

Sommige ontwikkelingsekonomen hebben Bangladesh dan ook afgeschreven, de problemen zijn te groot om — naar de gestudeerde mens gesproken — opgelost te kunnen worden, om zo voor elk gezin een leefbare toekomst te scheppen.

Een paar van de problemen op een rijtje:

1. Dichtbevolkste land van de wereld (600 inwoners per km²) met een bevolkingsgroei van 3,2% per jaar (één van de hoogste ter wereld);

2. 30% (lees dertig procent) van de werkende bevolking is werkeloos;

3. de helft van de bevolking is jonger dan 15 jaar (40 miljoen mensen) waarvoor binnenkort dus een baan gevonden moet worden;

4. het land heeft naast landbouw (jute, thee) nog geen natuurlijke hulpbronnen waarmee het de nodige buitenlandse valuta kan verdienen om buitenlandse goederen te kopen (waaronder kunstmest, transistorradio, fiets en vrachtauto);

5. meer dan 80% van de mensen woont en verdient zijn kostje op het platteland, dat veelvuldig geteisterd wordt door natuurrampen.

Sommige zijn typerend voor elk ontwikkelingsland, sommige specifiek voor Bangladesh. Deze gekombineerd maken inderdaad veel ontwikkelingswerkers moedeloos.

Nederlands projekt

Sinds twee jaar wonen Herma, mijn vrouw, en ik in Rajshahi, een stadje aan de oever van de Ganges. Ik werk, samen met 20 Bangladeshis, aan een landbouwprojekt, dat voor het grootste deel gefinancierd wordt door de gezamenlijke Nederlandse kerken.

De inleiding wijst er al op dat hiermee Bangladesh er niet bovenop geholpen kan worden, maar het wil toch voor een aantal boerengezinnen in dit distrikt (iets groter dan de N.O.-Polder in Nederland) een beter bestaan opbouwen door hun bedrijfjes meer rendabel te maken. Het overgrote deel van de bevolking, ook in Rajshahi-distrikt, leeft van het boerenbedrijf. Door de hoge bevolkingsdruk is de gemiddelde bedrijfsgrootte maar 1½ ha. per gezin van 8—12 personen. Er is weinig groot grondbezit. Al het land wordt al als landbouwgrond gebruikt, dus is de enige manier om de landbouwprodukten en inkomens te verhogen door de huidige bedrijfjes produktiever te maken. Dit is nu juist wat ons landbouwprojekt tot doel heeft.

Mini-koöperaties

We werken met afzonderlijke kleine boerengroepen, soort mini-koöperaties, variërend van 6 tot 30 boerenfamilies. De boeren uit zo'n groep hebben met elkaar land in een blok van ongeveer 15 hektare groot. Dit land is zo gelegen dat het makkelijk geïrrigeerd kan worden met behulp van een bronpomp (tubewell). Dit is een 10 cm. doorsnee buis tot 40 meter diep in de grond waarop een klein pompje staat dat aangedreven wordt door een 6 pk dieselmotor. Hiermee wordt grondwater omhoog gepompt voor irrigatie. Irrigatie wil zeggen kunstmatige bevloeiing van het land. Dit klinkt vreemd wanneer je ook berichten hoort van „moesson-tijd" en overstromingen. Maar juist dit grillige moesson-klimaat doet het gedurende 5 wintermaanden geen drup regenen. De gemakkelijkste manier om de opbrengst van het land te verhogen is daarom: bevloeiing in de winter, zodat er dan een tweede of soms een derde gewas kan worden verbouwd.

Een boer alléén kan nooit een bronpomp bekostigen. En geldschieters op het platteland vragen dikwijls 50% tot 100% rente en soms meer. Wanneer boeren zich in een mini-koöperatie groeperen kunnen ze echter in ons projekt de bron-

pomp kopen op 3 jaar afbetaling. Tegelijkertijd zorgen we voor goed zaad en kunstmest, dat ze na de oogst pas moeten betalen. Ook krijgen de boeren iedere week bezoek van onze landbouwvoorlichter en monteur om de nodige training in verbeterde landbouwmethoden en onderhoud te geven.

De bedoeling is dat na 3 jaar intensieve begeleiding de boerengroepen tenslotte als zelfstandige eenheden op hun eigen houtje door kunnen blijven werken.

Het eerste jaar van het projekt (1975) zijn er 5 van zulke groepen opgezet, vorig jaar 40 en dit jaar 100 nieuwe groepen.

Een tweede, minstens zo interessant aspekt van het projekt is, dat voor de heel kleine boeren een handpomp wordt geïnstalleerd, ook met 3 jaar afbetaling. Eenzelfde soort pomp als vroeger in Nederland werd gebruikt, voordat de waterleiding er was. Zo'n handpomp kan ongeveer 1/5 hektare bevloeien. Een voordeel is dat het simpel te onderhouden is en onderdelen in Bangladesh worden gemaakt. Er is geen brandstof nodig, maar slechts (goedkope) gezinsarbeid. Ook deze boer krijgt onze landbouwvoorlichter wekelijks op bezoek. Vorig jaar hebben we 50 handpompen geïnstalleerd en dit jaar hopen we er 100 te plaatsen.

Eerste ervaringen

Onze eerste ervaring is gunstig. Natuurlijk is de voorbereiding, uitvoering en begeleiding fantastisch tijdrovend en kostbaar vergeleken met het aantal mini-koöperaties. U moet echter niet vergeten dat er in het hele projektgebied niet één geasfalteerde weg is, maar slechts zandwegen die in de moessontijd in blubberstromen veranderen. De uiterst traag werkende bureaukratie is een soort handrem op ieder ontwikkelingsprojekt. Korruptie is een vies woord, maar stinkt hier niet.

Het samenwerken van de boeren onderling in zo'n mini-koöperatie vraagt veel aandacht van onze kant. De technische problemen en tijdige aanvoer van materiaal en goederen zijn oplosbaar gebleken tot nu toe. Er is echter een konstant gevaar dat de grotere boer uit zo'n mini-koöperatie profiteert ten koste van de anderen. De grotere boeren bekleden vanouds een vooraanstaande positie en worden gerespekteerd. Men kan er altijd op terug vallen in geval de oogst is mislukt (geldschieters). Zij zijn de leiders in de mini-koöperaties, want ze kunnen vaak lezen en schrijven in tegenstelling tot de rest.

> **Dit artikel werd ons aangeboden door de Stichting Oekumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen, waarin ook onze Unie participeert.**
>
> **We plaatsen dit „gewone" verhaal graag, omdat het goede informatie geeft over een stuk kerkelijke ontwikkelingshulp, zo maar ergens in de Derde Wereld. — red.**

Strijd om het bestaan

Onderlinge samenwerking wordt ook bemoeilijkt door het feit dat bijna iedere boer *strijdt om het bestaan* van zijn gezin. Regens, die te vroeg beginnen op een rivier die eerder overstroomt dan normaal, kan zijn rijstoogst (zijn enige bron van inkomsten) verwoesten. Elke cent is de moeite waard.

De landloze boeren op het platteland (naar schatting 1/3 van het totaal aantal boeren) gaan soms zelfs uit stelen om in eten te voorzien. Daarom worden ook overal de rijst en suikervelden, als het bijna rijp is, bewaakt. Iedereen is verbaasd als ik zeg dat mijn vader zomaar 30 koeien in de wei laat lopen 's nachts zonder oppasser! Deze armoede vergroot het onderlinge wantrouwen, vooral wanneer kosten en opbrengsten evenredig onderling verdeeld moeten worden.

Overweldigende reaktie

De reaktie van de boeren is overweldigend. Gedurende het eerste jaar durfde bijna niemand het aan om in samenwerkingsverband een irrigatiepomp te beheren. Na twee jaar worden ze overstelpt door aanvragen. Sommige delen van Rajshahi Distrikt hebben de afgelopen drie jaar niet één normale oogst kunnen verbouwen door overstromingen. Met de komst van de irrigatiepomp is tenminste één gewas per jaar verzekerd. Uit de mond van deze boeren is dan ook de titel ontleend. Ze noemen het levend water (life well).

November 1977, Rajshahi

Ir Arie Bons

EO HOUDT KONGRES NAAR AANLEIDING VAN DE TV-SERIE „HOE ZOUDEN WIJ DAN LEVEN?"

(Ingezonden)

Zaterdag 11 maart a.s. houdt de Evangelische Omroep in Amsterdam een congres, waarop de filosoof en theoloog dr Francis Schaeffer nader hoopt in te gaan op de tv-serie „Hoe zouden wij dan leven?". Zoals bekend is dr Schaeffer ook de presentator van deze (10-delige) tv-serie, die de EO nu al sinds begin november jl. op het scherm brengt. Evenals in de tv-serie komen op het congres de twee wegen aan de orde die de mens kan gaan: de weg van het bijbelse christendom, dat uitgaat van vaste bijbelse maatstaven, of de weg van het humanisme, dat uitgaat van de mens die zichzelf tot norm stelt.

De congresdag wordt gehouden in de aula van de Vrije Universiteit, De Boelelaan 1105, Amsterdam-Buitenveldert. De aanvang is 10.30 uur en het programma duurt tot circa 16.30 uur.

De toegangsprijs is *f* 10.—, inclusief het tekstboekje dat vooraf zal worden toegezonden. Desgewenst kan men deelnemen aan een verzorgde lunch à *f* 13.50 (inclusief vier consumptiebonnen voor koffie en thee). Toegangs- resp. lunchkaarten kunnen worden besteld door overmaking van de kosten op postgironummer 1260600 ten name van de EO te Hilversum, onder vermelding van „Congresdag Schaeffer".

TWEE STUDIEMIDDAGEN VAN GRONINGER BOND

De Bond van Baptisten Gemeenten in Groningen vestigt reeds nu de aandacht op de twee studiemiddagen die D.V. op 11 maart en 8 april a.s. worden gehouden. Onder het thema Christen zijn in deze tijd hopen drs. J. G. Brongers, socioloog te Wormer en ds. J. van Dam te Bilthoven hieraan mee te werken.

Nadere mededelingen zullen worden verstrekt op de Voorjaarsradenkonferentie die op 11 februari a.s. te Delfzijl zal worden gehouden (zie elders in dit nummer).

M. J. A. Heynen, sekretaris

Mr G. Chr. KOK, NIEUWE VOORZITTER S.O.H.

Per 1 februari volgt mr G. Chr. Kok uit Rotterdam ds R. de Zeeuw op als algemeen voorzitter van de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen te Utrecht. In de Stichting Oecumenische Hulp werken 10 protestantse kerken in Nederland, waaronder de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland, samen op het gebied van het werelddiakonaal handelen der kerk.

Mr Kok, die tot de Oud-Katholieke kerk behoort, is in het dagelijks leven raadsheer in het Gerechtshof te 's-Gravenhage.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Voor de goede orde delen we mee, dat de voorraad L & G-zeer luxe, zwartleren band met toegevoegd supplement, tot nadere aankondiging uitgeput is.

Zangbundel Commissie
A. Verweystraat 21,
Hengelo, tel. 05400-21911

Lezen en Luisteren

Er zijn vrouwen en vrouwen

Zeker, er zijn ook mannen en mannen en u begrijpt dat dit geen optelsom is, maar een vage aanduiding van het verschil dat er zijn kan tussen de ene vrouw en de andere, tussen de ene man en de andere. Al moge God u bewaren voor het: O God, ik dank U, dat ik niet zó ben als de andere mensen...

Als u het bijzonder boeiend eerste hoofdstuk van het eerste boek Samuël wilt lezen weet u waarom ik zo begon. We gaan niet in op het feit dat die gevoelige Elkana twee vrouwen had. Wij weten niet hoe hij er toe kwam. Te betwijfelen is of hij achteraf zelf zo gelukkig geweest is zoiets ooit te zijn begonnen. Het leven wordt er niet door verrijkt; eerder verscheurd. Hij pendelde heen en weer tussen een laaiende Peninna met al haar zonen en dochters en een dichtgeklapte Hanna, die het moederschap was ontzegd. Peninna tergde haar voortdurend om haar tot drift te prikkelen. We lezen niet dat Hanna terugsloeg. Het is groot om te kunnen zwijgen; om niet in te gaan op uitdagingen die alleen maar tot een uitslaande, verterende brand kunnen leiden. Elkana's hart is met Hanna. Als het hele gezin in Silo samenkomt om God te aanbidden en te offeren en het vertoef daar aanleiding geeft tot een maaltijd geeft hij aan Hanna een dubbel deel. Dit zal Peninna wel gestoken hebben die haar ergernis afreageerde op de stille Hanna. Wat een ellende. Hanna kreeg geen brok door de keel; ze kon alleen maar schreien. Dat bedrukte Elkana: Ben ik u niet meer waard dan tien zonen?

Hanna is het allemaal teveel geworden en toen er weer eens gegeten en gedronken was verliet zij het gezelschap en verdween in het huis waar de ark stond. Van een regelrechte tempel kan moeilijk gesproken worden. Die werd eerst door Salomo gebouwd. Wat daar gebeurde weet u. Hier ontlaadt zich het hart van een getergde, vermoeide vrouw. Als zij haar man toch maar één zoon kon schenken. Dat zou de hele situatie veranderen. Zij bidt om die zoon die ze voor zijn hele leven aan God terug wil geven.

De bejaarde Eli begreep niets van wat die vrouw zei en denkt dat ze dronken is. Het duurt hem ook veel te lang. Hij spreekt haar aan: zie, dat je ergens je roes kwijt raakt. Zij verklaart haar gedrag en de oude man zendt haar heen met de zegen van de Heer. De God van Israël zal haar geven wat zij van Hem vroeg.

Ongeveer een jaar later werd Samuël geboren. God hoorde, verhoorde. De onverdragelijke spanningen waren uit Hanna's leven geweken. Het gedrag van Peninna ergert haar niet meer want zij had tot God gesproken, haar nood voor Hem neergelegd, haar zaak is in zijn handen gesteld.

Het lied, Rust mijn ziel, uw God is Koning, kende ze niet. Uit haar ervaring werd een nieuw lied geboren waaraan het lied van Maria, de moeder van Jezus, grenst. Hanna's geschiedenis weerspiegelt zich wel in haar gezang.

Ze gaat niet mee op de jaarlijkse tocht naar Silo. Als Samuël zijn moeder kan missen, zij hem niet meer voedt, gaan ze weer samen want ze is haar belofte niet vergeten. Later zal Davinds zoon zeggen: Als gij God een belofte gedaan hebt, talm er dan niet mee die in te lossen. Het is beter dat gij niet belooft dan dat gij belooft en niet inlost. Geef uw mond geen gelegenheid om u te doen zondigen, en zeg niet in tegenwoordigheid van de Godsgezant dat het een vergissing was.

Hanna bracht hem, een kleine jongen nog, in het huis des Heren te Silo. Ze spreekt met Eli over wat enige jaren geleden hier gebeurde en wijst dan naar Samuël, de zoon die God haar gaf: „Daarom sta ik hem aan de Heer af; zo lang hij leeft zij hij aan de Heer afgestaan".

Er zijn vrouwen en vrouwen; mannen en mannen. Sommige moeders, vrouwen, zullen jaloers zijn op deze Hanna. Niet op haar verdriet, maar op haar uitweg; die iedereen open staat. En op haar vastbeslotenheid, haar grote trouw; de Heer heeft gegeven, nu geeft zij. Kijkt u nog even naar het 19e vers van het tweede hoofdstuk en u ziet wat een vrouw, wat een moeder deze Hanna geweest is. 't Gaat niet altijd op, maar in dit geval kun je wel zeggen: zo moeder, zo zoon.

Huizinga

KOOR-JUBILEUM IN IJMUIDEN

Op 3 februari 1953 werd het huidige gemeentekoor van de gemeente te IJmuiden opgericht in de toen bestaande Evangelisatievereniging „Elon" te IJmuiden.

Na het samengaan van de genoemde Evangeliesatievereniging en de baptisten-gemeente te IJmuiden, vond het zangkoor zijn plaats in deze nieuwe kombinatie.

Op zondag 5 februari wordt 's avonds om half acht in de Geref. Ichthuskerk, Fahrenheitstraat te IJmuiden een evangelisatiedienst gehouden. In deze dienst, die wordt geleid door de plaatselijke voorganger ds A. H. Agtereek, zullen verschillende koren en in het bijzonder het jubilerende koor meewerken. Organist is de heer Teke Bijlsma uit Haarlem.

J.K.

Oproep

van de sekie-RJC

aan alle gewestelijke besturen van de NBJB

Om onze landelijke aktiviteiten, zoals bijvoorbeeld weekends op De Bron te Dalfsen, te kunnen plannen, is het goed om op de hoogte te zijn van gewestelijke aktiviteiten. Dit om doublures te voorkomen.

Geef de aktiviteiten even door!

Ook zouden wij graag de samenstelling van de gewestelijke besturen willen weten; dus, wie er voorzitter, sekretaris, penningmeester is en wat hun adressen zijn. Dan kunnen we ons rechtstreeks tot hen wenden.

Gaarne zie ik jullie berichten tegemoet:

ROLF VENEMA,
Biltseweg 10,
Bosch en Duin 2660

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Nieuwe Pekela, P. Brongers te Drachten.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de R.J.C.-Raad wordt thans beheerd door: mej. J. M. R. Schoonbeek, Aristoteleslaan 31, Zeist.

△ *Penningmeester* van de baptistengemeente te Steenwijk is thans: J. W. de Vos Thorbeckestraat 15, Steenwijk; telefoon 05210—2486 — *Sekretaris* is: L. Ruiter, Westwijkstraat 11, Steenwijk; telefoon *05210—6259*.

△ Het nieuwe adres van de sekretaris van de Jeugdraad van de N.B.J.B., de heer W. F. Steenbergen is Looxmaweg 25, 9257 MT Noordbergum.

△ Het telefoonnummer van ds Y. Horjus te Workum is 05151—2084.

KORRECTIE

△ *Penningmeester* van de baptistengemeente te Dordrecht is *niet* br. R. J. van Rhijn, maar br J. van Wijk; eerstgenoemde is *sekretaris* (zie DC van verleden week).

WIN

Aan de sekretarissen van alle gemeenten is onlangs de nieuwe folder van de werkgroep dienst aan een wereld in nood (Win) verzonden.

Zoudt u er in de gemeente de aandacht op willen vestigen?

BAPTISTEN IN CUBA

Uit het dagboek van de BWA-president

door David Y. K. Wong,
president van de Baptisten Wereldalliantie

Ons vliegtuig raakte de landingsbaan van het vliegveld in Havanna om zeven uur 's morgens, woensdag 7 april, na een hele nacht vliegen vanaf Lissabon, Portugal. Hoewel het nog erg vroeg was zagen we al mensen staan wuiven naar ons, boven in het gebouw van de luchthaven. Ongeveer 60 mensen waren gekomen om ons te begroeten toen we door de deuren van het immigratie-kantoor kwamen. Ze begonnen „Voorwaarts, christenstrijders" te zingen. Het was één van de meest overrompelende ontvangsten die we ooit meemaakten.

Mijn vrouw Lilian en ik waren naar Cuba gekomen op uitnodiging van de Baptisten Conventie van West-Cuba, met zijn Uniebureau in Havanna, en van de Baptisten Conventie van Oost-Cuba, dat zijn bureau in Santiago heeft.

Heberto Becerra en Rafael Gregorich, de presidenten van deze Cubaanse Unies waren bij de groep die ons in Havanna verwelkomde. Nadat we even bij het hotel waren gestopt, net lang genoeg om er onze bagage af te geven, haastten we ons naar een van de nieuwe kerken van Havanna, op de tweede verdieping van een gebouw. Deze „Opperkamer Baptistengemeente" begon in 1965 en telt nu 57 leden en 60 zondagsschoolleerlingen.

Drie belangrijke dingen moeten ten aanzien van de gemeenten in Cuba worden genoemd: 1. er is iedere maandagmorgen een bidstond om half zeven; 2. het percentage gemeenteleden dat tienden geeft is erg hoog (in één gemeente 90%); 3. in de meeste gemeenten is het aantal zondagsschoolleerlingen groter dan het aantal kerkbezoekers.

Deze faktoren dragen bij tot de toeneming van het aantal dopelingen elk jaar. Een voorbeeld; de gemeenten in de Westelijke konventie telden 221 dopelingen in 1975 en 256 in 1976.

Leden van het Uitvoerend Comité van de Westelijke conventie hadden een ontmoeting met ons in het uniebureau dat gevestigd is in Calvary Baptistengemeente, de grootste baptistengemeente van Cuba met 1500 leden. In de kerkzaal kunnen ongeveer 2200 mensen zitten. Voor een receptie om 5.00 uur gingen we naar de William Carey Baptistengemeente en na het diner woonden we een gezamenlijke dienst bij in de Luyano Baptistengemeente die tot 's avonds kwart na tien duurde. Daarna bezochten we het gezin van een broeder die werkzaam is bij het Internationale Rode Kruis; zijn vrouw is erg aktief in het vrouwenwerk van de gemeenten. Na dat bezoek gingen we nog naar het huis van een andere broeder, een architekt; een gezelschap van 25 mensen zong en bad tezamen.

Het was na middernacht toen we in ons hotel kwamen, waar we 's morgens alleen maar waren geweest om ons te laten inschrijven en om er onze bagage af te geven.

Donderdags begonnen we 's morgens om half tien om een bezoek te brengen aan het baptisten-seminarie. We hadden er een ontmoeting met de 14 docenten, 9 studenten en de hoofden van de verschillende afdelingen van de Westelijke konventie. Er wordt grote nadruk gelegd op evangelisatie. In de Evangelisatie-afdeling van de konventie zijn zeven direkteuren en twee evangelisten in West-Cuba. Een gemeente houdt meestal elk jaar vier evangelisatiebijeenkomsten. In dit gebied werden in 1976 360 opwekkingssamenkomsten gehouden. In de 102 gemeenten werken nu 75 voorgangers en 7 zendelingen (vrouwelijke).

In het seminarium gebruikten we de lunch. Er werd een programma opgevoerd waarin groepen en solisten zongen, leden en staf van het seminarium. Het was een hartverwarmende gemeenschap. We bezochten nog meer gemeenten en reden naar Artemisa om een kerkdienst bij te wonen. Ik preekte er in de gemeente van Pastor Urbay; er waren zoveel mensen dat sommigen moesten staan.

We keerden om 12.10 uur naar Havanna terug, stonden op om half vijf en vlogen om kwart na vijf naar Santiago.

Oostelijk Cuba

Hetzelfde warme welkom kregen we op het vliegveld van Santiago, met het schudden van handen en het ontvangen van bloemen, toen we daar om zeven uur 's morgens aankwamen. Er waren ongeveer 50 lachende mensen aanwezig, ouderen en jongeren. Na een rust van twee uur in een hotel gingen we naar het seminarie dat even buiten de stad is gevestigd.

Santiago is veel kleiner dan Havanna, maar is een mooie stad. De gemeenten in Oostelijk-Cuba zijn erg verspreid. Het is een groot landbouwgebied met suiker- en koffieplantages en hier en daar wat kleine industrieen.

Het seminarium wordt ook vaak gebruikt voor retraites en konferenties. Toen wij er waren hadden we een ontmoeting met de rector van het seminarie, de funktionarissen van de konventie en met enkele voorgangers en andere leidende figuren.

Er zijn 125 gemeenten en 15 evangelisatie-posten met 55 voorgangers en 8 zendelingen (vrouwelijke). Er wordt geevangeliseerd onder de Haitianen (die voor een groot deel werken op de suiker- en koffieplantages). Het totale ledental van deze konventie is ongeveer 6.200. Er zijn voor het konferentiewerk twee kamphuizen plus het seminarium. Net zoals dat het geval is bij het seminarie in Westelijk Cuba gaan de 21 studenten in de weekends naar de gemeenten om te helpen.

Het evangelisatie-programma voltrekt zich in de gemeenten door de normale diensten en door campagnes, door het zondagsschoolwerk en natuurlijk door persoonlijke getuigenissen. In deze konventie werden in 1976 182 mensen gedoopt; 597 gelovigen zijn bezig zich op de doop voor te bereiden.

Voor de gemeentetoerustingskursus hebben zich 64 mensen opgegeven.

Zowel de mannen- als de vrouwenbeweging steunen de konventie met flinke financiele bijdragen. De vrouwen maakten kleding, bakten cakes en fabriceerden andere dingen om op bazars te verkopen, teneinde geld bijeen te brengen voor het eten en andere behoeften van het seminarie en voor het pensioenfonds. Ze brachten 25.000 pesos op (plm. *f* 75000); de mannen brachten voor het pensioenfonds plm. *f* 36.000 bijeen.

Het Uniebureau is gevestigd in de Tweede Baptistenkerk, in 1924 gebouwd. Deze gemeente heeft voor Cuba een historische betekenis, want een van de „helden van het land" was lid van deze gemeente. Die namiddag bezochten we nog drie andere gemeenten.

's Avonds werd er in de Eerste Baptistengemeente een gemeenschappelijke dienst gehouden waar 15 gemeenten vertegenwoordigd waren. Het koor dat speciale muziek ten gehore bracht was subliem! Er waren vijf Chinezen in de dienst*). We gingen om kwart na elf die avond terug naar ons hotel en aten een broodje alvorens naar bed te gaan.

Op 10 april vertrokken we 's morgens om half negen per auto naar een plattelandsplaats, Camaquey in Centraal-Cuba. Het was paaszondag. Om ongeveer elf uur kwamen we bij Baire Baptistengemeente waar ze juist klaar waren met de zondagsschool. We spraken met de voorganger en met enkele gemeenteleden en baden samen. We vervolgden onze tocht naar een plaats temidden van suikerplantages. De regering bouwde er enkel etagegebouwen voor fabrieks- en landarbeiders. De enige arts in het ziekenhuis is baptist, dr John Entenza — zoon van dominee Juan Entenza, de vice-president van de Baptistenkonventie van Oostelijk Cuba en voorganger van de Eerste Baptistengemeente te Santiago. Hij, de dokter, werkt zeven dagen per week, dag en nacht.

We kwamen om twee uur 's middags in Camaquey aan. In Gran Hotel wachtten 26 mensen ons op. We gebruikten er de lunch gezamenlijk en beleefden een fijne onderlinge gemeenschap. Ze kwamen allemaal van ver maar bleven in de stad om de avonddienst in de Eerste Baptistenge-

meente mee te maken. Voor de dienst hadden we een informele bijeenkomst met de voorgangers. Velen stelden vragen en we praatten er samen over.

De volgende morgen vlogen we terug naar Havanna. Daar gingen we naar de Calvary Baptistengemeente om er de voorgangers van de Westelijke Conventie te ontmoeten. Er waren 65 aanwezig. We hadden een informele open gedachtenwisseling. We maakten grappen en lachten met elkaar en diskussieerden tegelijk over vele belangrijke kwesties. Verschillende ideeën, soms kontroversieel, werden naar voren gebracht — net zoals het overal in de wereld is waar baptisten bij elkaar zijn. Ik genoot er erg van. Meer dan 70% van deze voorgangers is erg jong. Ze zijn enthousiast, energiek en openhartig.

Het hoogtepunt van ons bezoek vond die avond plaats tijdens een grote samenkomst in Calvary Baptistenkerk. Voorgangers van ver afgelegen plaatsen brachten hun gemeenteleden mee. Er waren meer dan 60 gemeenten aanwezig.

Waarnemingen

Ik heb één belangrijk punt vergeten te melden. In al die samenkomsten die ik noemde werd mijn vrouw Lilian gevraagd om in het Spaans te spreken. De mensen verbaasden zich erover een Chinese vrouw te horen spreken in het Spaans, hun eigen taal.*)

In Havanna, in Santiago, in Camaquey en overal waar we waren was het voor deze Cubaanse baptisten erg belangrijk om tijdens onze rondreis een bezoek te brengen aan hun nationale musea en aan historisch belangrijke plaatsen.

Zij werken weliswaar onder zekere beperkingen maar zijn financieel onafhankelijk. Het bedrag dat ze voor het werk bijeen kunnen brengen is beperkt en minder dan wat ze nodig hebben om dat te doen waartoe ze in staat zijn. Vele kerken zijn al jaren geleden gebouwd en sommige zijn nu in slechte toestand en moeten eigenlijk dadelijk hersteld worden. Andere hebben voortdurende zorg nodig. Het enige wat gedaan kan worden is dat de eigen gemeenteleden er hard aan werken. Er kan geen grond gekocht worden voor kerkbouw. Preken is buiten de kerk niet toegestaan, maar de mensen mogen vrij naar de kerk gaan. Er is een tekort aan bijbels. Pasbekeerden en vele gemeenteleden zijn van de voorganger en andere gemeenteleden afhankelijk om van hen uit de bijbel te horen. De publikatie van christelijke lektuur hangt af van bijna kapotte en ouderwetse stencilmachines die niet zoveel meer kunnen produceren, en waarvoor geen onderdelen zijn.

Voor we weer naar het vliegveld gingen om te vertrekken namen de presidenten van de beide konventies ons mee om een bezoek te brengen aan de minister voor godsdienstzaken. Hij begroette me met een krachtige Cubaanse omhelzing. We spraken drie kwartier met elkaar. Ik vertelde hem dat we hoopten dat meer mensen van buiten de gelegenheid zouden hebben om te komen, teneinde het land met eigen ogen te bezien.

Op 12 april kwamen we om half een 's middags op het vliegveld. Vele vrienden waren aanwezig om ons goededag te zeggen. Toen we in het vliegtuig stapten zagen we ongeveer 50 mensen die ons vaarwel toewuifden. Ze namen hun zakdoeken en wuifden en wuifden tot we in het vliegtuig zaten. Wij prijzen God voor deze liefhebbende christenen!

*) Deze bijzondere aandacht voor Chinezen zal wel te danken zijn aan het feit, dat het echtpaar Wong zelf van Chinese afkomst is; — red.

ZAND EN ZAAD

Slaap, kindje, slaap

Wat zegt u van zo'n zin: Gaapkoppen, slaapkoppen, domkoppen, kindren van God.

Dat gaat toch te ver. De veelzijdige Okke Jager schreef die woorden in een gedicht. Dat gedicht begint als volgt:

Amen, Ik heb gepreekt. Nu moet ik
wel gaan schelden
en razen op die dwazen in mijn
koude kerk,
die zich bebeitlen laten met wat
ik vertelde
met de gelaten slaafsheid van een
stenen zerk.

De gekrenkte dominee gaat nog een poosje zo door. Hij eindigt het lied wel troostrijk, zoals predikanten dat meestal doen.

Ik moest aan die eksplosie denken toen ik in TROUW een paar knipsels uit kerkelijke bladen las. Jammer dat ik ze hier niet kan overnemen, want ze zijn het lezen waard. Goed, een paar zinnen dan. Eerst de wat dieper spittende Prof. dr C. Trimp: „Verrast een preek zelden of nooit en wordt de gemeente niet nieuwsgierig gemaakt en voelt de gemeente niet tijdens de preek de spanning van het grote gevecht tegen de machten van de boosheid — dan groeit er een korst van gewenning, die ons ongevoelig maakt voor de mooiste woorden van de Bijbel. De kerk is bezig te verroesten en op de cadans van vele orthodoxe klanken valt ze langzaam maar zeker in een diepe kerkslaap. Ondanks alle grote woorden en lange preken gebeurt er in zo'n kerk in feite niets meer."

En nu iets uit een andere kerkbode. Naam van de schrijver kan ik niet noemen. Kennelijk wordt er veel geslapen in de kerk want: „Zouden we dan in slaap vallen als God in Zijn Wet en later in de prediking tot ons spreekt? Zeker, drukke werkzaamheden kunnen wel eens een tekort aan slaap veroorzaken (......) Is er nog voorbereiding voor de dag des Heeren? Die bestaat ook niet daarin dat we ons verpozen tot middernacht of nog later bij t.v. of radio of andere plaatsen...... waar we niet thuis horen (......) Twee middelen tegen slapen in de kerk: op tijd naar bed gaan en als u geen maaglijder bent: eenkop koffie nemen voordat u naar de kerk gaat. Het is voor een voorganger ontzettend irriterend slapende mensen voor zich te zien". Ja, dat heeft Okke Jager ons duidelijk gemaakt.

Niet gek. Een kopje koffie. Je leest wel eens dat hier en daar in kerken op sommige tijden koffie na de dienst wordt gedronken. Waarom? Gemeenschapsbevordering. Of is het om weer goed wakker te worden? Of om fijn terug te keren tot het normale peil onder wolken van genot.

't Is waar, er wordt geslapen in de kerk. De langzaam klimmende temperatuur. Het opraken van de heerlijke buitenlucht. Geen man, vrouw of kind die om je hoofd zeurt. Een ietwat monotone stem die zwaar bedachte zinnen als een deken op de vergadering laat neerdalen. Doodstil sluipt de slaap nader en opeens rukt u uw hoofd weer recht op de romp. U was even weg. Vijf minuten later schrikt u opnieuw want het was weer zover. Hoe laat zou het zijn? Nog tien minuten vechten.

Dat advies van een kopje koffie vóór de dienst is niet gek. Overigens, er zijn van die pillen in de handel, die chauffeurs een enkele keer gebruiken om wakker te blijven. Als je die nou eens onder het eerste zingen innam.

Ligt het altijd aan de boer, die nogal wat werk verzet, dat hij inslaapt? Of aan de koopman, die tot in de nacht papieren in orde moest brengen? Of aan de vrouw, die eerst voor iedereen moet zorgen en dan al min of meer afgepeigerd in de bank neerzijgt en zacht afdrijft op de lange deining van een leerrede?

Zou het ook aan de hoog staande man kunnen liggen? Zijn zijn woorden te sterk bewaasd door de studeerkamerlucht? Zijn de inelkaargeschoven zinnen achterelkaar te voorschijn komend te zwaar? Moest hij toch maar eens naar de markt om te horen hoe een standwerker zijn waar aan de man brengt?

Ik weet het niet, ik geloof niet dat we met koffie of peppil wakker blijven.

Als we eens allemaal met een flinke bries van Gods Geest de kerk binnenvoeren, zou dat niet beter zijn?

Huizinga.

uit het Uniebureau

Zendingskalenders

Het is gewoon jammer, dat er — nu er van het nieuwe jaar al weer bijna een maand voorbij is — nog een aantal zendings kalenders voorradig is. Ze kunnen nu voor gereduceerde prijzen worden besteld:

de grote, kleurrijke Kameroenkalender 1978 — die ook in al onze kerkgebouwen (hopen we) een plaats heeft gevonden — kost nu *f* 10.—;

de NZR-kalender — kleiner, maar óók mooi — kost nu *f* 3.— (plus porto).

Stuur s.v.p. een briefkaartje naar het Uniebureau (Biltseweg 10, **Bosch en Duin; post Bilthoven) — het zou jammer zijn,** óók van het (zendings)geld dat er in zit, wanneer ze op het Uniebureau blijven liggen...

Nieuwjaarswens

Pas dezer dagen ontvingen we op het Uniebureau een kerst- en nieuwjaarsgroet van dominee en mevr. Jeremia Hodoroaba, Roemeens baptistenpredikant te Parijs. Hij is o.a. bij onze jonge mensen bekend vanwege zijn aanwezigheid op en medewerking aan de RJC-toogdag op De Vinkenhof, verleden jaar Hemelvaartsdag.

Dominee Hodoroaba schrijft:

CINTARILE EVANGHELIEI

Beste vrienden,

Het is voor ons een vreugde om u te groeten met de hierboven staande titel van ons nieuwe Roemeense liederenboek. We willen u groeten met dank voor alle broederlijke voorbede en financiele hulp die ons hebben bemoedigd bij de tot stand koming van dit boek, wat een niet eenvoudige opgave was!

Laten we in deze tijd van kerst en nieuwjaar zingen van de basis van ons christelijk geloof:

U is de Heiland geboren!

Aktiviteitenkalender

Enkele weken geleden maakten we in deze rubriek melding van de Aktiviteitenkalender waartoe de UC besloot. De bedoeling ervan is, dat de data van alle gewestelijke en landelijke bijeenkomsten aan het Uniebureau worden opgegeven, teneinde te voorkomen dat er ergens twee bijeenkomsten tegelijk worden gehouden, waardoor beide geschaad worden.

We herinneren nadrukkelijk aan deze kalender en verzoeken de medewerking van alle besturen van gewestelijke en landelijke instanties.

J. van Dam, Uniesekretaris

De „Broederbode" in de Sovjet-Unie

Het officiele orgaan van de Al Unie Raad van Evangelie Christenen-Baptisten in de Sovjet-Unie, de „Broederbode" (Bratskij Vestnik, BV) verschijnt jaarlijks met zes nummers in een oplage van officieel 6000 exemplaren.

Evenals het maandelijks verschijnend „Journaal van het Patriarchaat van Moskou" wordt BV in de staatsdrukkerij Nr. 5 te Moskou gedrukt. De omvang van de beide uitgaven is per nummer 80 pagina's. Het wordt redaktioneel verzorgd door een Redaktiekollegium waartoe o.a. de algemeen sekretaris van de Baptisten Unie A. Bichkov en zijn plaatsvervanger M. J. Zhidkov behoren.

Uit de rubriek „Geestelijke opstellen" die telkens ongeveer de helft van elk nummer omvat, spreekt de baptisten vroomheid. De uiteenzettingen van de fundamentele geloofsopvattingen, waarbij heel sterk tegen de bijbelteksten wordt aangeleund, getuigen van een eschatologische hoop die zeer ethisch is gekleurd. Aan de leer van de Heilige Geest wordt veel aandacht geschonken. Meer dan bij de Orthodoxen die in hun tijdschrift vooral aandacht schenken aan de liturgie en de dogmatiek, worden in de „Broederbode" de ethische verhoudingen en het handelen van de gemeente behandeld.

Veel ruimte krijgt ook de rubriek „De stem van de christen tot verdediging van de vrede" waarin vooral de aktiviteiten van de door de Sovjets geïnspireerde Praagse „Christelijke Vredeskonferentie" aandacht krijgen.

Onder de titel „De eenheid der christenen" worden berichten doorgegeven over de oekumenische betrekkingen en de kontakten met de Baptisten Unie. Met voldoening worden telkens weer de positieve uitspraken weergegeven van buitenlanders over het leven van de baptisten in Rusland.

Op te merken valt, dat het orgaan van de baptisten veel meer inzicht verschaft in de interne zaken van het godsdienstige leven in het land dan het „Journaal van het Patriarchaat van Moskou" dat maar zelden konkrete feiten vermeldt over het kerkelijke leven, zowel kwantitatief als kwalitatief.

Naar aanleiding van het 41ste Al-Unie-kongres van de baptisten kan men lezen, dat de baptisten in de laatste vijf jaar een toename van ongeveer 25.000 nieuwe leden hadden. Meer dan 8.000 kwamen uit de tot dan niet met de baptisten geunieerde pinkstergroepen en van de dissidente baptistengroeperingen die vanwege hun afwijzing van de sovjet-wetgeving ten aanzien van de kultus en het daarop afgestemde beleid van de Al-Unieraad sinds 15 jaar in illegale oppositie waren. Men kan konstateren, dat deze dissidente baptisten in het begin van 1974 ongeveer 18.000 aanhangers hadden, vooral in West-Siberië, Kasachstan en in de gebieden Gorki en Rostov. De algemeen sekretaris Bischkov laat in zijn „Verantwoording" doorschemeren, dat de afgescheiden baptisten hebben gevraagd, dat men zich voor de gearresteerden en gevangenen zou inzetten. Aan deze wens werd gevolg gegeven door een gratieverzoek in te dienen bij de Hoge Raad van de USSR. Anderzijds wordt er veel over gevangenen gesproken, een onderwerp dat in het „Journaal van het Patriarchaat van Moskou" niet één keer wordt genoemd.

Wat bij de Orthodoxen ook niet wordt aangetroffen zijn de duidelijke uitspraken over het getal jongeren in de gemeenten. Deze feiten worden van tijd tot tijd duidelijk geïllustreerd door foto's waarop het grote aandeel dat jonge mensen hebben in de kerkdiensten en andere **bijeenkomsten** te zien is.

In het gepubliceerde Bericht van de Mandaatskommissie van het 41ste Al-Unie-kongres staat: „De gemeente van de Heer Jezus Christus leeft, ontwikkelt zich en wordt bevestigd". Met blijdschap worden uitlatingen van buitenlandse gasten die dit bevestigen gepubliceerd. Een Finse gast zei: „Wij ontdekten, dat het christendom een belangrijke kracht is, ook in streken die ver verwijderd zijn als Irkoetsk".

(Uit: Ostkirchliche Informationen)

Voorjaarskonferentie van de Groninger Bond

D.V. op 11 februari a.s. zal te Delfzijl de voorjaarsradenkonferentie worden gehouden van de Groninger Bond van Baptistengemeenten.
Plaats: baptistenkerk, Johan v. d. Kornputlaan.
aanvang: 14.30 uur (thee vooraf)
sluiting: plm. 17.00 uur
Programma:
„Denken en doen in de Unie", Ds. J. van Dam.
„Hoe gaat het bij ons in de gemeente", iemand uit Vriescheloo en Groningen-Zuid
„Problemen rond alkohol- en druggebruik", Ds. H. Ploeger.
Zowel raadsleden als leden van de gemeenten zijn hartelijk welkom!

M. J. A. Heynen, sekretaris

MEDEDELING

De baptistengemeente te Nieuw-Weerdinge nodigt hartelijk uit om aanwezig te zijn in de dienst, waarin P. G. Kroeze zijn intrede doet als voorganger in onze gemeente.
Deze intrededienst wordt gehouden op D.V. zondag 26 februari 1978, aanvang 's middag 2.30 uur.
In de morgendienst vindt de bevestiging plaats door ds P. Jager te Noordbergum. Beide diensten worden gehouden in de baptistenkerk, Weerdingerkanaal N.z 52 te Nieuw-Weerdinge.

A. van Klinken, sekretaris.

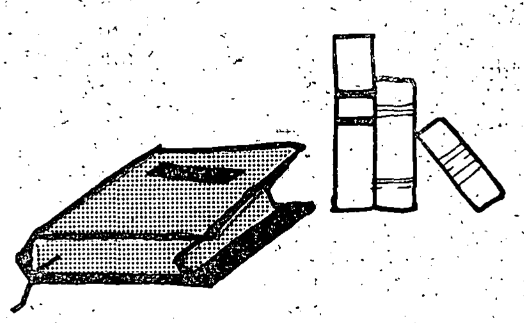
VREDESBURO

voor begeleiding dienstweigeraars

(ingezonden)

Elk jaar worden ongeveer 40.000 jongens, waarvan de meesten ongeveer 20 jaar zijn, voor de „eerste oefening" in de nederlandse krijgsmacht opgeroepen.
Het aantal jongens onder hen, dat op basis van hun godsdienstige of zedelijke overtuiging deze militaire dienst weigert te vervullen, neemt jaarlijks toe. In 1976 waren dit ruim 2.200 jongens.
Het komt regelmatig voor dat deze jongens geheel zelfstandig hun weg moeten zien te vinden in de ingewikkelde materie van de Wet Gewetens bezwaren Militaire Dienst.
Het Vredesburo opgericht door Kerk en Vrede en de Doopsgezinde Vredesgroep, geeft gratis begeleiding en voorlichting aan hen, die bezwaren hebben tegen vervulling van hun militaire dienstplicht.
Deze begeleiding/voorlichting houdt in, dat jongens die daarom vragen, alle mogelijke informatie wordt gegeven met betrekking tot de Wet Gewetensbezwaren Militaire Dienst.
Uitgelegd wordt hoe en wanneer een beroep op deze Wet gedaan kan worden; hoe lang zo'n procedure duurt; welke moeilijkheden daarbij te verwachten zijn; welke mogelijkheden (na erkenning van de bezwaren) de vervangende dienst — ook wel tewerkstelling genoemd —, biedt, etc.
Het Vredesburo beschikt hiertoe over ongeveer 60 zgn. mentoren, door heel Nederland verspreid.

Centrale adressen zijn:
Kerk en Vrede, Utrechtseweg 159, Amersfoort, telefoon 033—32133;
Doopsgezinde Vredesgroep, p.a. Cor Inja, Nic. Beetslaan 10, Baarn, telefoon 02154—13837.

Wat zullen we lezen:

zondag	29 januari	Psalm 34	Luistert naar mij!
maandag	30 januari	Jer. 8 : 1-3 + 8; 18-9 : 3	Met ontzeting geslagen
dinsdag	31 januari	Jer. 9 : 9(10)-25(26)	Jeruzalem wordt een puinhoop
woensdag	1 februari	Jer. 11 : 1-17	Ik zal zel
donderdag	2 februari	Jer. 11 : 18-12 : 6	Profeet-in-het-nauw
vrijdag	3 februari	Jer. 14 : 1-22	Wanhopig gebed
zaterdag	4 februari	Psalm 25	Eenzaam en ellendig

DOOPDIENST OP POSTZEGEL

De Zweedse posterijen hebben aangekondigd een serie postzegels te zullen uitgeven met motieven van verschillende Zweedse vrije kerken. De zegel met het baptistische motief laat een doopsbediening bezien, naar een recente foto die tijdens een doopdienst werd gemaakt in de baptistengemeente van Södertälje. De zegels zullen 11 april 1978 verschijnen.

BAPTISTEN-COLLEGE VEILDE ZELDZAAM MANUSCRIPT

Op een veiling van Sotheby bracht een zeldzaam manuscript van de Wyclif Bijbel onlangs £ 9.500 op. Aldus een bericht in Baptist Times.
Het manuscript dat rond 1400 is gedateerd, bevat het Mattheusevangelie en de Handelingen en is op 168 grote bladzijden met bruine inkt. Het is de eerste versie van de Engelse bijbelvertaling van John Wyclif.
Een duplikaat van een vollediger manuscipt van de Wyclif-bijbel is nog in het bezit van Bristol Baptist College. Dat manuscript zal niet verkocht worden en blijft bewaard bij de andere zeldzame handschriften en bijbels van het instituut. De verzameling werd aan het College bij testament geschonken door Rev. Andrew Gifford (1700—1784), voorganger van Eagle Street Baptist Church — de plaats waar op het ogenblik in Londen Baptist Church House staat.
Rev. Gifford, die assistent-bibliothecaris van het Brits Museum was, had, zo zegt Baptist Times, de waarschijnlijk beste privé bijbelverzameling in de gehele wereld.

POGING TOT EENHEID BIJ BAPTISTEN IN ZAIRE

Afgevaardigden van de meeste baptistenkonventies in Zaire, Afrika —totaal twaalf — waren onlangs bijeen op de eerste nationale baptistenkonferentie. De konferentie ontwierp een plan om te komen tot één Baptisten Unie van Zaire. Als dit plan slaagt zal de nieuwe Unie ongeveer 250.000 baptisten omvatten en daarmee de grootste baptisten-organisatie van Afrika zijn.
De konferentie werd geleid door dominee Sanza N'Ongon, algemeen sekretaris van de Baptistenkonventie van Bandundu. De belangrijkste gastspreker was dominee Sven Ohm, zendingssekretaris van de Zweedse baptistenunie, die in 1892 met zendingswerk in dit gebied is begonnen. De vele baptisten-unies en -konventies in Zaire zijn ontstaan dankzij het zendingswerk van baptistenunies uit verschillende Europese en Amerikaanse landen.

WERELD GEZONDHEIDSORGANISATIE (Geneve) NEEMT BWA-CAMPAGNE OVER

Het ambitieuze plan waartoe de Baptisten Wereldalliantie verleden zomer besloot, namelijk een wereld omvattende campagne tegen de polio, zal naar het zich laat aanzien een wereldwijde kruistocht worden tegen de zes belangrijkste kinderziekten.
De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) te Geneve heeft de BWA voorgesteld zijn plan, ontwikkeld door dr Robert A. Hingson van Pittsburg, te integreren in het programma van de WHO dat zich ten doel stelt om tegen 1990 de gehele wereldbevolking in te enten tegen mazelen, kinkhoest, tetanus, difterie en tbc. Het WHO-projekt wil ook voorzien in bescherming tegen lepra en parasitosis (wormziekte).

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Zo de Heer wil hopen onze geliefde ouders

K. BAPTIST
en
A. BAPTIST—SMALBIL

op 10 februari hun 55-jarige echtvereniging te gedenken.

Dat de Heer hen nog voor elkaar en ons mag sparen is de bede van hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

RR 1, MOUNTSHOPE,
Ontario, Canada L.O.R. 1 WO

AANVULLING

In de advertentie van de 50-jarige echtvereniging van

ROELOF en LIDA SISSING—SPIER

is abusievelijk het adres niet vermeld.
Dit is: 271 Hallstreet, INGERSOLL, Ont., Can.

Voor ons onverwacht nam de Heer tot Zich onze broeder

KLAAS GILJOU

op de leeftijd van 78 jaar.

Vanaf de beginperiode was hij lid van onze gemeente.

17 januari 1978

Baptistengemeente Utrecht
Wijkgemeente Centrum

Door zijn Heer en Heiland werd thuisgehaald onze broeder

JACOB PAAS

op de leeftijd van 71 jaar.

20 januari 1978

Baptistengemeente Nieuw Buinen

Heden overleed in de hope des eeuwigen levens, onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

SIJBREN VENEMA

(sedert 16 januari 1963 weduwnaar van Jantje K. Bajema),

in de ouderdom van 87 jaar.

Ps. 23 onberijmd.

De diepbedroefden,
Lelystad, F. Venema
J. Venema—Scholten
Koudum, G. Venema
Koudum, D. Venema
A. Venema—Visser
Koudum, G Venema
S. Venema—Zwerver
Koudum, M. Stellingwerff—Venema
E. Stellingwerff
Balk, J. Feenstra—Venema
H. Feenstra
Groningen, A. Betsema—Venema
D. Betsema
Koudum, P. Venema
E. Venema—Haitsma
Oosterzee, I. Stuiver—de Jong
H. Stuiver
klein- en achterkleinkinderen

Koudum, 17 januari 1978

De begrafenis heeft zaterdag j.l. plaats gevonden.

Door de Heer is thuisgehaald in Zijn eeuwige woning, op 17 januari, onze broeder

SIJBREN VENEMA

op de hoge leeftijd van 87 jaar.

Openbaringen 7 : 10 B.

Baptistengemeente Staveren

Op de leeftijd van 78 jaar werd door haar Heer thuisgehaald onze zuster

J. WIJNHOLDS—SCHOONBEEK

3 januari 1978

Baptistengemeente Emmen

TE HUUR: van 26-6-78 tot 17-7-78
EENSGEZINSWONING, 2 km. van duin.
J. Spreeuwers, Prof. T. Doeschatestraat 307, Heemskerk, telef. 02510—40059.

Bedroefd, maar met grote dankbaarheid voor wat hij voor ons geweest is, heeft de Heer onverwacht uit ons midden weggenomen, mijn lieve man en onze zorgzame vader en opa

JACOB PAAS

op de leeftijd van 71 jaar.

II Cor. 5 : 1
Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis.

Stadskanaal, 20 januari 1978
Parksingel 2

S. Paas—Fokkens
Nieuw Buinen, F. A. Withoff—Paas
J. Withoff
Emmen, A. Haandrikman—Paas
B. Haandrikman
Stadskanaal, H. L. Venema—Paas
J. Venema
Nieuw Buinen, S. Rosing—Paas
W. Rosing
H. F. Hoitzing—Paas
R. Hoitzing
E. Paas
G. Paas—Komdeur
H. Paas—Polter
Borger, H. L. Paas
P. A. Paas—Hendriks
Stadskanaal, G. Paas
J. Paas—Starke
Pesse, L. de Vries—Paas
K. J. de Vries
Nieuw Buinen, L. J. Paas
F. Paas—Schaap
Stadskanaal, G. Boon—Paas
D. Boon
Bilthoven, J. Paas
M. Paas—Kroeze
en kleinkinderen

De begrafenis heeft 24 januari jl. te Nieuw Buinen plaats gehad.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 5 - 3 februari 1978

BWA-zondag – 5 februari 1978

Boodschap van de president van de Baptisen Wereldalliantie

Mevrouw Wong en ik hebben in juli en augustus verleden jaar zeven landen in Midden-Amerika bezocht. We ontmoetten broeders en zusters en waren in hun gemeenten. Iets van hun werk hebben we gezien, seminaries, ziekenhuizen en klinieken, scholen, bejaardentehuizen en enkele huisvestingsprojekten en vluchtelingenkampen voor slachtoffers van aardbevingen en andere natuurrampen.

Kort nadat we weer thuis waren ontvingen we van deze broeders en zusters uit die landen brieven waarin ze hun gevoelens van christelijke verbondenheid en gemeenschap, in en door onze Heer Jezus Christus, tot uitdrukking brachten; ook schreven ze over de verantwoordelijkheden die wij als discipelen van Christus dragen.

Een broeder uit Mexico schreef:

> *„Uw komst heeft ons geholpen er aan te denken hoe belangrijk de rol is die wij hebben in onze wereldwijde gemeenschap van baptisten. Ook realiseerden we ons opnieuw dat wij een uitgesproken verantwoordelijkheid dragen om temeer er op te letten en betrokken te zijn in het leven en het werk van alle medegelovigen als baptisten.*
>
> *Ik geloof dat ieder van ons, als baptisten in Mexico, in de komende tijd er meer van doordrongen zal zijn hoe belangrijk de Baptisten Wereldalliantie is, en er nu eerder en meer toe bereid zal zijn om deel te nemen aan het bestaan en de organisatie er van".*

Dankzij onze reizen naar vele delen van de wereld in de afgelopen twee jaar zijn wij ons er meer bewust van geworden dat de wereldwijde gemeenschap, die wij als christenen in de Baptisten Wereldalliantie vormen, voor de boodschap van Christus van grote betekenis kan zijn, door hulp te bieden in tijd van nood en liefde en begrip te bevorderen.

De BWA als een wereldomvattende gemeenschap van meer dan 33 miljoen baptisten is in staat om nationale [illegible] overschrijden zodat die baptisten hun internationale konferenties kunnen houden, om samen te werken met andere groepen christenen in wereldomvattende evangelisatieprogramma's, ontwikkelings- en hulpprojekten en de bevordering van de rechten van de mens, godsdienstvrijheid, vrede en gerechtigheid.

Meerdere keren, als nationale konventies of unies het moeilijk vonden om bepaalde ideeën of programma's in een ander land te introduceren of te beginnen, heeft de BWA gefungeerd als een kanaal waardoor het mogelijk werd om over nationale grenzen heen bepaalde doeleinden te bereiken.

Toch deden we ook de ontdekking, dat de BWA nog te weinig bekendheid heeft bij vele baptisten. Daarom vraagt de BWA de meer dan 137.000 plaatselijke gemeenten om samen te werken in een poging om het werk van de BWA te bevorderen door in februari een aparte zondag er aan te wijden. Wij hopen dat alle 33 miljoen baptisten de gelegenheid zullen vinden om aan de BWA te denken, er over te spreken en de idealen van de BWA te bevorderen - dat alles onder de leiding van de heilige Geest. Het is een waardevolle zaak. Wij hebben uw steun, medewerking en uw gebeden nodig!

Hong Kong

David Y. K. Wong, president BWA

David Y. K. Wong, wonende te Hong-kong sinds hij zijn geboorteland China verliet is de 13e president van de Wereldalliantie in zijn 73-jarige geschiedenis.

De Baptisten Wereldalliantie

„Een vorm van de wezenlijke eenheid van de baptisten in de Heer Jezus Christus"

door dr Robert S. Denny (algemeen sekretaris van de BWA)

De baptisten van vandaag leven in een tijd die wel erg opwindend is. Er komen rapporten binnen over de stichting van nieuwe baptistengemeenten in de Sovjet-Unie en over voorgangers die uit gevangenschap worden ontslagen. Mede door de bemiddeling van de Baptisten Wereldalliantie was de evangelist Billy Graham in de gelegenheid om tot vijf maal toe in Hongarije te prediken en om er ontmoetingen te hebben met leidende figuren, zowel op kerkelijk als op politiek terrein.

Het aantal baptisten in de ZW-Pacific en op Nieuw Guinea is in 21 jaar geklommen van nul tot 31.000. Ook vanuit andere landen als Brazilië, Nigeria, Zambia en India worden rapporten ontvangen over de doop van duizenden bekeerlingen.

Zij die met ons in Miami Beach deelnamen aan de vergadering van de Algemene Raad van de Alliantie, in juli 1977, hebben een nieuwe en levendige groei van onderlinge saamhorigheid ervaren. Daar waren een 240 leidende broeders en zusters bijeen uit 32 verschillende landen.

We hebben elkaar als gelijken ontmoet - en iedere afgevaardigde kon openhartig de belangen van zijn eigen unie, bond of konventie bepleiten.

Velen moeten onder erg moeilijke omstandigheden hun werk doen. Anderen daarentegen komen uit gebieden waar volledige vrijheid heerst en waar men invloed kan uitoefenen. Maar daar in Miami Beach waren we gewoon allemaal kinderen Gods, baptisten, christenen. Samen bijeen als één familie om te zoeken naar de plaats die we hebben in te nemen teneinde de grote Opdracht te volvoeren.

Ik schrijf deze dingen met veel vreugde, omdat ik me mijn eerste reizen naar BWA-vergaderingen - nu 20 jaar geleden - nog zo goed herinner. Het kolonialisme en het paternalisme van die dagen zijn nu verleden tijd. We hadden op de bijeenkomsten in Miami Beach een forum van een halve dag waarop we met elkaar onze broederschap op nieuwe wijze beleefden en bezig waren elkaar te helpen in onze gezamenlijke arbeid.

Het aantal baptisten in de wereld is de laatste tien jaar met 22% gegroeid. De cijfers van januari 1977 gaven aan dat er totaal 33.3 miljoen baptisten zijn in 137.000 plaatselijke gemeenten, verspreid over 138 verschillende landen. Dr Carl W. Tiller, de statistikus van de BWA schat dat het totaal aantal baptisten inklusief zij die we de „vrienden van de gemeente" noemen en die in onze diensten komen, ongeveer 46.2 miljoen is. In vele landen van de wereld betekent de doop nog altijd uitgestoten worden uit de familie en uit de samenleving!

De Baptisten Wereldalliantie is „een vorm van de wezenlijke eenheid van de baptisten in de Heer Jezus Christus" en heeft als doelstelling „de broederschapszin te inspireren, de gemeenschapszin, 't dienstbetoon en de onderlinge samenwerking te bevorderen". Drie nieuwe baptistenkonventies - in de Philippijnen, Okinawa en Papua Nieuw Guinea - zijn tot de Alliantie toegetreden; daarmee is het aantal aangesloten unies en organisaties gestegen tot 109. Al deze unies en organisaties omvatten samenwerkende gemeenten in 90 landen. Als we daar de landen van de diverse zendingsorganisaties bijtellen komen we op 121 verschillende landen.

David Y. K. Wong, een niet-voorganger uit Hongkong, is president van de Alliantie van 1975 tot 1980. Sinds zijn verkiezing op het wereldkongres in Stockholm in 1975 heeft hij veel baptistengemeenten en -werk bezocht op elk kontinent. Verleden jaar was hij op bezoek in Azië, Afrika, Zuid- en Noord-Amerika. Toen hij in Kenia, Oost-Afrika was, was hij er getuige van hoe 6000 voet buis voor een waterleiding werd afgeleverd, een projekt van het hulpwerk van de BWA. Als deze buizen zijn gelegd zal de watervoorziening van een bepaald dorp zijn verzekerd, zelfs al zou het in vijf jaar niet regenen. Zijn aanwezigheid daar op dat moment was er een duidelijk bewijs van dat de Alliantie betrokken is bij het welzijn van de gehele mens.

Het jaar 1977 is van groot belang geweest voor de het nieuwe BWA-programma op het terrein van evangelisatie en vorming. Dr C. Ronald Goulding, die toegevoegd sekretaris van de BWA is voor dit werk, heeft evangelisatiekonferenties geleid in Europa en Azië en waardevolle hulp kunnen geven aan evangelisatieleiders in alle landen. Het thema van deze afdeling van de BWA is tot 1980 „Nieuwe mensen voor een nieuwe wereld door Jezus Christus". De nadruk ligt vooral het eerste jaar op bijbelstudie. Dit jaar zal de nadruk liggen op „Vernieuwing voor getuigenis en dienst", en het volgende jaar zal de nadruk komen te liggen op „Ga er op uit om het Goede Nieuws van Christus aan alle mensen door te geven".

Deze nadruk op evangelisatie is een belangrijke hulp voor de baptisten in de ontwikkelingslanden, die al lang wisten van de noodzaak tot evangelisatie maar daarvoor geen strategie kenden. Elk land kan de aangeboden plannen aanpassen bij het eigen sociale en politieke klimaat.

De onderlinge gemeenschap binnen de Alliantie is ook sterk toegenomen dankzij de vergaderingen voor de studiekommissies op het terrein van de Afdeling voor Studie en Onderzoek (Division of Study and Research). Er zijn ook bijeenkomsten geweest voor de zendingssekretarissen van de diverse baptisten-zendingsorganisaties binnen de Alliantie. In deze bijeenkomsten heeft men nagedacht en gesproken over de manier waarop de wereld het best voor Christus bereikt kan worden.

Het BWA-hulpwerk zet zijn werk om menselijke noden te lenigen op elk kontinent voort. Het is een kanaal waar langs de baptisten van vele landen helpen elkanders lasten te dragen. De bijdragen voor dit werk beliepen in 1977 een totaal van $546.431. Een nieuwe projekt, in samenhang met de medische akties van de Stichting Broeders Broeder (Brother's Brother Foundation), waarvan de baptistendiaken dr Robert A. Hingson voorzitter is, heeft ten doel om de wereld van zes veel voorkomende kinderziekten te bevrijden.

„Gezegend zij de band"

We zingen vaak Gezegend zij de band, gelegd door onze Heer'. Dat wordt steeds meer waar als we elkaar beter leren kennen. Daartoe dient het 'kommunikatieprogramma' van de Alliantie: kontinentale en wereldkonferenties (waar onze mensen elkaar van aangezicht tot aangezicht kunnen ontmoeten), bezoeken van BWA-leiders, korrespondentie tussen leidende mensen uit de Unies, het maandblad The Baptist World dat verspreid wordt in 104 landen.

Op het ogenblik staan drie belangrijke wereldkonferenties voor de deur. De (tweede) wereldkonferentie voor mannen, die van 5 tot 9 april 1978 in Indianapolis (USA) wordt gehouden, de (negende) wereldjeugdkonferentie, van 19 tot 23 juli 1978 in Manilla, Philippijnen en het (veertiende) BWA-kongres dat 8-13 juli 1980 in Toronto, Canada zal plaatsvinden.

Dat zijn enkele hoogtepunten in het leven en werk van onze wereldwijde gemeenschap als baptisten. We zijn er van overtuigd, dat de Heer ons nog meer heeft te geven als wij eensgezind er naar streven om van Hem te getuigen als één volk in Christus.

DE KAMPFOLDER IS UIT!

Zomerkampen van de N.B.J.B. zijn een feest voor jong en oud
Doe jij, doet u, in 1978 ook mee?

Deze zomer zal alles op dezelfde wijze georganiseerd worden als verleden jaar. De enthousiaste geluiden van de kampers staan dus borg voor weer een fijn kampseizoen.

Voor iedereen is er wel een mogelijkheid bij om een geweldige ervaring op te doen in zo'n kampweek.

Wacht niet te lang met uw aanmelding, aangezien sommige kampen (o.a. gezinsen ouderenkampen) erg snel vol lopen.

Ouderenkamp

Wanneer ben je oud?

Dat voelt u zelf wel het beste. Je wilt alles wat rustiger aan doen. Geen haast. Meer tijd om van iets te genieten en te praten. Dan is dit juist iets voor u.
We noemen het een kamp, maar je zou gerust het een luxe „vol pension vakantieweek" kunnen noemen.
Er is ruimte voor rust, wandeling, gesprek en een spelletje op zijn tijd.
De leiding berust weer bij br en zr Gringhuis uit Emmen.
Evenals het vorig jaar vindt dit kamp plaats op het konferentieoord ,De Bron' in Oudleusen, langs de Vecht.

U bent van harte welkom.

Datum: 29 juli-5 augustus.
Prijs: *f* 175,—.
(Na aanmelding ontvangt u op tijd meer informatie o.a. hoe u op ,de Bron' kunt komen).

Velen hebben reeds ontdekt dat een gezinskamp de oplossing is voor een gezin met jongere kinderen. Je hebt tijd voor elkaar. De kinderen worden ook bezig gehouden.

Gezinskampen

Geen huishoudelijke plichten (er wordt voor je gekookt) en verder prettige kontakten met anderen die in hetzelfde schuitje zitten.

Kortom: onafhankelijk van het weer een geweldige vakantiemogelijkheid (en niet duur!).

We zitten weer in de **Nieuwe Koppel** (naast de Vinkenhof).
Speciale leidsters voor de kinderen.
Slechts licht corvee wordt er van u gevraagd.
Verder wordt het soepele programma mee door u zelf bepaald, zodat het ook persoonlijk voor u een verdiepende ervaring kan worden.

A2 kamp 8-15 juli
A3 kamp 15-22 juli
Prijs:
Volwassenen *f* 165,—
Kinderen 10-12 jaar *f* 100,—
Kinderen 3-10 jaar *f* 75,—
Kinderen 0-3 jaar *f* 40,—.

De tenten staan weer klaar. Het bos wacht weer op al die jongeren die zingend en spelend een kampweek doorbrengen.

In de kampen is er een fijn evenwicht tussen ontspaning en vrije tijd aan de ene kant en het samen dingen doen aan de andere kant.

Na afloop ontdek je dat je slaap te kort gehad hebt, maar dat je zoveel dingen hebt meegemaakt, samen met andere jongeren dat je er de rest van het jaar wat aan hebt.

Dat geldt voor de kontakten van jezelf met de ander, maar ook van jezelf met God. Dit alles temidden van de natuur.

Jeugdkampen

Voor jongeren van 12-14 jaar:
D2 kamp 8-15 juli. Prijs *f* 110,—
D3 kamp 15-22 juli. Prijs *f* 110,—

Voor jongeren van 14-16 jaar:
C1 kamp 1- 8 juli. Prijs *f* 120,—
C3 kamp 15-22 juli. Prijs *f* 120,—

Voor jongeren van 17 jaar en ouder:
B1 kamp 1- 8 juli. Prijs *f* 135,—
B2 kamp 8-15 juli. Prijs *f* 135,—
B3 kamp 15-22 juli. Prijs *f* 135,—

De kampfolder is naar alle sekretarissen van de gemeenten en naar alle jeugdafdelingen gestuurd. Mocht u er niet één te pakken kunnen krijgen, vraag hem dan aan bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten (05120-15687).

KURT WALDHEIM VAN UNO SCHREEF BRIEF AAN BWA

Naar aanleiding van de wereldgebedsdag voor de vrede - als zodanig werd zondag 3 oktober 1977 daarvoor door de BWA aangewezen - overhandigde mevrouw Eleanore Schnurr die de Baptisten Wereldalliantie bij de Organisatie van de Verenigde Naties vertegenwoordigt, de BWA-resolutie waarin de baptisten in de gehele wereld worden opgeroepen tot gebed voor de vrede, aan dr Kurt Waldheim, sekretaris generaal van de Verenigde Naties.

De heer Waldheim antwoordde met een schrijven waarvan de inhoud hier onder volgt:

> „De vriendelijke gedachten en goede wensen die u mij hebt overhandigd namens de Baptisten Wereldalliantie zijn door mij erg gewaardeerd. Ik wil van deze gelegenheid gebruik maken om u er voor te danken dat u mij inlichtingen verstrekte over de gebedsdag die door uw organisatie is gehouden op de zondag voorafgaand aan de Dag van de Verenigde Naties.
>
> Zulke dagen bevorderen de belangrijkste doeleinden die de UNO wenst te dienen. In de preambule van het Handvest van de Verenigde Naties hebben de leden die de UNO stichtten hun doeleinden neergelegd: „de komende generaties de gruwel van de oorlog te besparen... en ... verdraagzaamheid te beoefenen teneinde met elkaar als goede buren in vrede te leven". In deze geest zend ik de Baptisten Wereldalliantie mijn groeten en beste wensen".

(w.g.) Kurt Waldheim

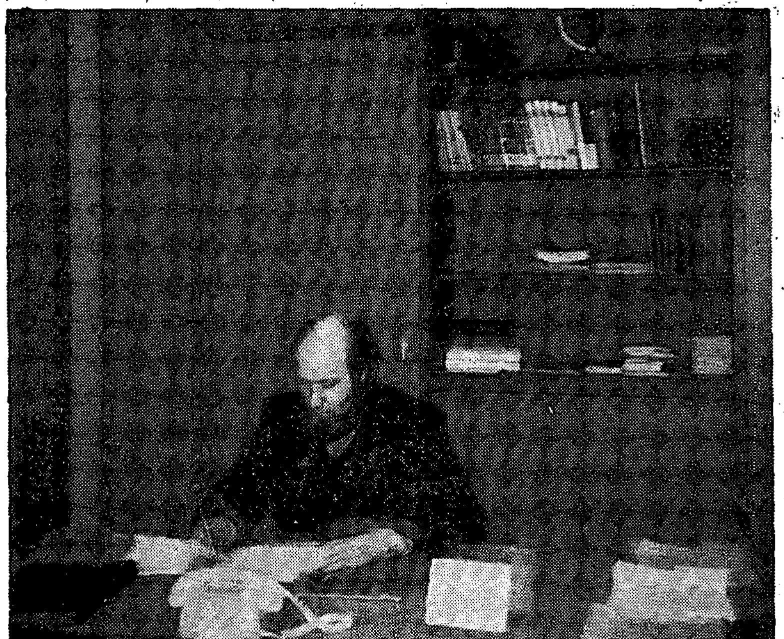
BIRMA: 50.000 BAPTISTEN-STAMGENOTEN IN NOORD-BIRMA VIERDEN EEUWFEEST

De Kachin-baptisten in Noord-Birma pakten het niet klein aan toen ze van 21 tot 25 december verleden jaar hun 100-jarig bestaan gingen vieren. De mensen van de daar wonende stam Kachin (zo genoemd omdat ze buren van China zijn) verwachtten 50.000 mensen voor hun vijf dagen durende bijeenkomst. Ze zorgden voor 5000 manden rijst, 350 ossen, 750 varkens en 1000 kippen. Bovendien zonden de gemeenten uit heel de streek voortdurend ladingen voedsel, aardappels, sinaasapppels, groenten, lamsvlees enz. naar de ontvangende gemeente.

„God heeft ons geleerd hoe we moeten geven en Hij heeft ons gezegend door in veel van onze noden te voorzien", zegt Sara Awng La.

Het eeuwfeest werd gevierd in de onlangs gereedgekomen Eeuw-herdenkingskerk, die op 22 december officieel in gebruik werd genomen. De kerk staat op het terrein van de Kachin Baptisten Bijbel School in Nawng Nang, dichtbij Myitkyina, waar ook akkommodatie voor de gasten was gekreëerd.

De Kachinbaptisten tellen ongeveer 57.000 gedoopten; de hele gemeenschap omvat ongeveer 170.000 mensen. Dat zijn grote aantallen temidden van een bevolking die voor 85% boeddhist is. De Karenbaptisten in het Zuiden van Birma tellen nog meer leden, zodat het totale aantal baptisten in het land 321.525 bedraagt. De baptisten kwamen in 1813 al in Birma.

Ds Th. van der Laan, conrector van ons seminarium, in de vernieuwde kantoorruimte die - zoals voorheen - nu niet meer met het Uniebureau behoeft te worden gedeeld.

Op dinsdag 24 januari jl. werd de gerenoveerde Vinkenhof weer in gebruik genomen. Deze gebeurtenis kreeg een officeel tintje in een kort samenzijn van alle gebruikers van De Vinkenhof en allen, die zich voor de renovatie hebben ingezet.

In deze bijeenkomst droeg de voorzitter van de renovatiekommissie, ds W. Veenstra de sleutels over aan ds J. Broertjes. Ds Veenstra memoreerde hierbij o.a. dat de gemeenten samen besloten hadden: „De Vinkenhof moet blijven" en dat de renovatiekommissie toen gezegd had: „Maar dan ook zo goed mogelijk". Het prachtige resultaat zette deze woorden kracht bij. Ds Broertjes stelde als voorzitter van de Unie-Commissie vervolgens de sleutels ter hand aan de gebruikers, vertegenwoordigd door ds R. Reiling.

Ds Broertjes legde in zijn toespraakje de nadruk op de funktie van De Vinkenhof. Deze funktie is enerzijds die van dienstencentrum, anderzijds die van een geestelijk centrum van onze gemeenten. Ds Broertjes hoopte dat de vele lijnen die hier samenkomen, de verbindingslijn met God, de belangrijkste zou zijn.

Namens de gebruikers van De Vinkenhof dankte ds Reiling de renovatiekommisie voor het vele werk, door hen verricht. De UC en vooral de gemeenten dankte hij voor de grote materiële offers, die zij voor De Vinkenhof hebben gebracht en voor de geestelijke

DE VINKENHOF OPNIEUW

steun, die hieruit sprak. Vooruitblikkend hoopte hij dat met de bouw van het konferentiehuis De Vinkenhof eerst recht het Nederlandse Baptisten-Centrum zou worden.

Als gebruikers van De Vinkenhof dankten we God voor de mogelijkheden die Hij ons geeft en vroegen Hem ons te helpen, deze in Zijn dienst te stellen.

De Vinkenhof — Wim de Zwart

De voormalige bibliotheek op de eerste etage - is nu de werk- en ontvangkamer van de Uniesekretaris.

Foto's pagina hier naast →

Boven:
Jammer genoeg is deze stoel nog leeg. Het is de kamer van br A. van den Hoef, penningmeester-administrateur van de Unie; al enkele maanden is hij wegens rugklachten niet in staat om zijn werkzaamheden op De Vinkenhof te doen.

Links:
Een hoekje van de vernieuwde hal van De Vinkenhof.

Rechts:
In de kamer van de Uniesekretaris is ook gelegenheid voor het houden van kleine vergaderingen.
Aan de wand het wandkleed dat de Zusterhulpafdelingen maakten en dat verleden jaar de Unie werd aangeboden.

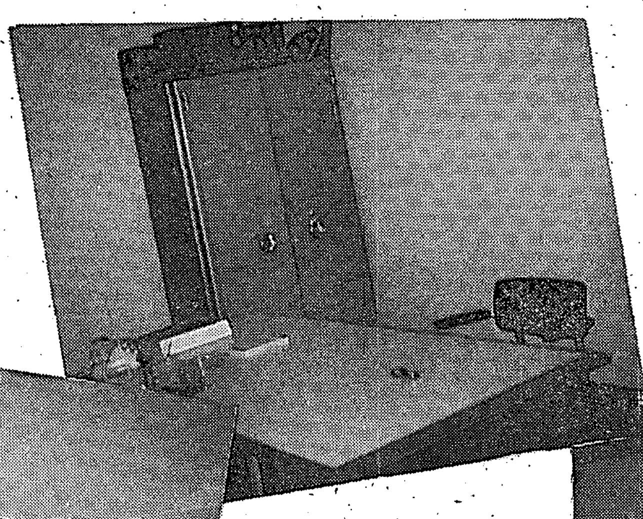

Hansje Amelink - haar stem hebben velen die naar het Uniebureau belden al gehoord.

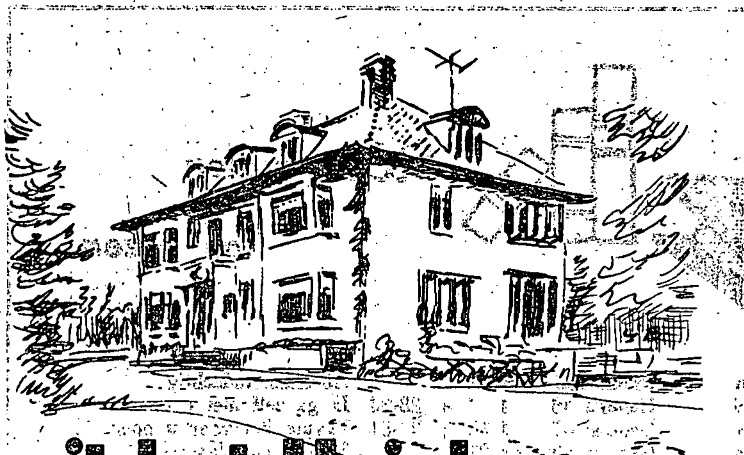
Eén van de taken van Tineke Timmerman is de administratie van ons weekblad.

IN GEBRUIK GENOMEN

uit het Uniebureau

Opnieuw groei van bijdragen
De groei van de vrijwillige financiële bijdragen voor de verschillende onderdelen van ons Uniewerk heeft zich ook in het afgelopen jaar op verheugende wijze voortgezet.
Hier onder een overzichtje:

	in 1976	in 1977	méér in %
NBJB	*f* 7.485,—	*f* 9.515,—	28%
ECU	*f* 50.620,—	*f* 61.090,—	20%
CvdO	*f* 56.550,—	*f* 65.900,—	17%
UZC	*f* 135.750,—	*f* 144.565,—	7%

(NBJB is Nederlandse Baptisten Jeugdbeweging; ECU is Evangelisatie Commissie der Unie; CvdO is Commissie voor de Opleiding; UZC is Unie Zendings Commissie).

Opgemerkt moet worden, dat de begrotingen weliswaar niet gehaald zijn. Desondanks zijn de hierboven genoemde resultaten bijzonder verheugend.

Ikos
Het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie, dat verleden week voor het eerst weer vergaderde in de (gerenoveerde) Vinkenhof, schonk o.a. aandacht aan een rapport van onze vertegenwoordiger (br. D. Pabon te Abcoude) in het Ikos (Interkerkelijk Overleg in Schoolaangelegenheden). Eén zinsnede uit dat rapport wil het DB vooral onder de aandacht brengen:

> *„Het Ikos zou het zeer op prijs stellen wanneer gehuwde onderwijzeressen die geen volledige baan ambiëren zich zouden willen inzetten voor godsdienstonderwijs op de openbare school".*

Zij die hier over meer informatie wensen verwijzen we graag naar onze Ikos-vertegenwoordiger: D. Pabon, Doude van Troostwijkstraat 51, Abcoude, tel. 02946-1724, die stellig bereid is alle gewenst inlichtingen te geven.

De „nieuwe" Vinkenhof
Zoals hier boven al even zijdelings genoemd, dinsdag 24 januari jl. vergaderde het DB van de Unie-Commissie voor het eerst weer in ,eigen huis'. Van die gelegenheid werd gebruik gemaakt om in aanwezigheid van verschillende direkt betrokkenen - de studentengemeenschap o.a. - wat officiële aandacht te schenken aan de voltooiing van de renovatie en de heringebruikneming van het gebouw.
Voor een verslagje van deze korte bijeenkomst verwijzen we graag naar andere kolommen in dit of het komende nummer van ons weekblad.

„De Voorganger"
Op het Uniebureau is nog een aantal exemplaren aanwezig van een studie, enkele jaren geleden van de hand van wijlen ds K. Reiling verschenen. De titel is: De Voorganger, in de praktijk van de gemeentelijke arbeid.
De studie, die we van harte aanbevelen, telt 74 pagina's en is à *f* 5,— (plus portokosten) bij het Uniebureau te bestellen.

J. van Dam, Uniesekretaris

ZAND EN ZAAD

In januari van dit jaar had de Raad van kerken te Borne een bijeenkomst belegd voor medewerkers in de diverse kerken teneinde hun de gelegenheid te geven te kunnen luisteren naar ds P. van Dijk, die als studentenpastor aan de Technische Hogeschool Twente werkzaam is.
Genoemde predikant had zijn gehoor, ik schat het aantal op 60 personen, op de inhoud van zijn toespraak voorbereid door tijdig een stencil te laten uitreiken, bestaande uit dertien punten, die ik hier laat afdrukken.
Situatieschets.

Signalen vanuit de studentenwereld:

1. In de snelgroeiende studentenwereld ontmoet je een groot aantal jongeren, die zich - op velerlei manieren - bezighouden met vragen, die - al of niet religieus geformuleerd - cirkelen rond: de zin van dit/hun leven; ze zoeken richting, wegwijs, houvast.
2. Weinigen zijn er die vanuit achtergrond en opvoeding vanzelfsprekend de kerk of de pastor zoeken voor hun oriëntatie. Als ze de pastor treffen in eredienst, gesprek of kring, dan toetsen ze bewust zijn woorden op gehalte, zijn aandacht op waarachtigheid, zijn begeleiding op funktie. Het ambt of het instituut heeft als zodanig geen gezag meer!
3. De tijd dat de kerk letterlijk en figuurlijk vanzelfsprekend midden in het dorp stond, is zeker voor de student - maar niet alleen voor hem - voorbij. Geloven, althans christelijk geloven is een aangevochten zaak geworden!
4. Er zijn jongeren (en niet alleen jongeren) die geruisloos verdwijnen, alsof ze de antenne voor geloof verloren hebben; het zegt ze niets meer; ze ontdekken dat ze even goed (?) zonder kunnen!
5. Er zijn anderen die heel bewust de kerk doorstrepen, omdat ze vinden dat deze niet konsekwent is in haar opstelling, politiek en maatschappelijk!
6. Er zijn er die de kerk verlaten met een gevoel van bevrijding: eindelijk dat dwangbuis uit van wat je voorgeschreven werd om te doen en te geloven; soms kijken ze met walging achterom.
7. Telkens spreekt de vreemdheid van de bijbel mee; het is voor velen een onverstaanbaar boek geworden; ze weten geen weg met de verhalen die ze al zo vaak gehoord hebben, maar waarmee ze niets kunnen doen.
8. In veel opzichten kan men terecht spreken van „het einde van het konventionele christendom" (v. d. Pol): veel rotsvaste zekerheden zijn aan het wankelen geraakt, veel heilige huisjes ingestort.
Het kan niet de bedoeling van het pastoraat zijn huisjes die op instorten staan nog gauw even van een stutbalk te voorzien; dat betekent uitstel van exekutie!
9. Vaak wordt het studentenpastoraat verweten, dat het de jongeren van de bestaande kerk vervreemden zou; wij konstateren, dat de jongeren innerlijk vaak al vervreemd zijn van hun kerk, als ze aan de universiteit komen!
10. Over het algemeen heeft de eigen kerk weinig gezicht voor de student; men weet dat er verschillen zijn tussen de verschillende kerken, maar men weet er nauwelijks raad mee en ervaart ze als irrelevant!
11. Velen konstateen bij anderen en bij

zichzelf een gebrek aan beleving, gevoelsarmoede, eenzaamheid, en daarom snakken ze naar een stuk beleving, ervaring van echtheid.

12. Daarom zoeken sommigen aansluiting bij groepen aan de rand van de kerk, waar juist die beleving soms buitengewone aandacht en vormen krijgt; het kan iets van een kick hebben.

13. Er is duidelijk sprake van voorkeur voor de kleine groep, waarbinnen aandacht is voor elkaar en sprake van gemeenschap, bemoediging en wederzijdse verantwoordelijkheid.

Paul van Dijk

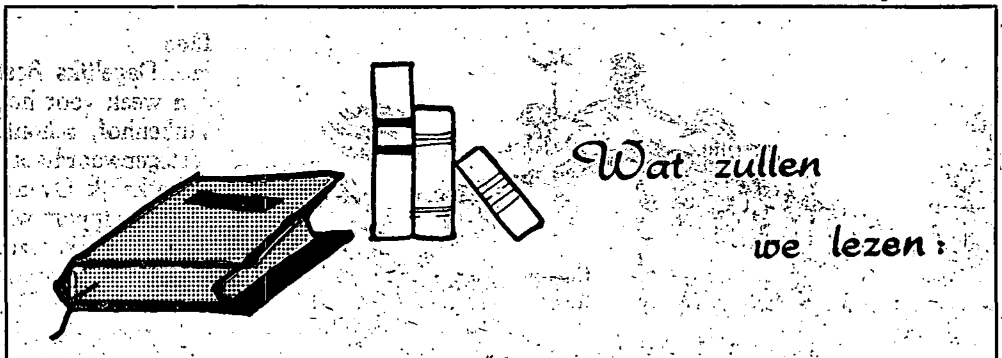
De situatie in onze gemeenten moge enigszins in gunstige zin afwijken van die in de kerken en het getal van jongemensen onder ons die een universitaire studie volgt is ook relatief gezien wellicht niet zo groot als in de kerken, wij leven wel met hen in dezelfde tijd en over ons alleen waait dezelfde wind.

Als u de dertien vaststellingen van de predikant gelezen hebt kunt u zich voorstellen dat er daarna een zinnige diskussie op gang kwam. Het was een goede vergadering waarin ds Van Dijk blijk gaf van bij de tijd te zijn en een helder gezicht te hebben op de situaties in het veld van kerk en geloof en bovendien begrip toonde voor de studerenden die, min of meer ontworteld, zoeken naar de zin van het leven. Ze bevinden zich tussen het ‚niet meer' innerlijk verbonden zijn met het ouderlijk huis en zijn inzettingen, met de kerk en haar tradities en opvattingen en het ‚nog niet' thuis hebben kunnen raken in een wereld die in veel opzichten van dag tot dag een ander gezicht toont.

De vragen en antwoorden kan ik u niet doorgeven omdat je van binnen te zeer bezig bent met wat zich op zo'n avond voordoet, maar als je in je eigen, wat stillere omgeving, teruggekeerd bent begint het nawerk. Het eerste dat bij je opkomt is het vragen naar de oorzaken van het gesignaleerde: hoe is het allemaal zo gekomen, dat breken der touwen, het losslaan van de ankers, het afdrijven naar haast oeverloze wateren, het afstoten van de door de ouderen aangeprezen zekerheden. En aan de andere kant: hoe moet het verder, op welke wijze kan wat onder ons en in ons tot het beste behoort wat ooit de tijd binnen kwam, overhandigd worden aan hen die naar ons gevoel met lege handen en harten zullen staan. Ds Van Dijk gaf een situatieschets en wij herkennen het beeld dat niet alleen bij studerenden te vinden is. We zeggen: ja, zo is het. Maar wat nu. Het had er zeker in gepast maar het zou driemaal de beschikbare tijd gevraagd hebben om in te gaan op: hoe is het zo gekomen en wat is er aan te doen?

U hebt een week de tijd de schets te bekijken. Dan komen we er op terug.

Huizinga

zondag	5 februari	Psalm 105 : 39-45	Abraham indachtig
maandag	6 februari	Genesis 46 : 1- 7 + 28-33	Ik ga zelf met u mee
dinsdag	7 februari	Genesis 47 : 1-12 + 27-31	Egypte ligt voor u open
woensdag	8 februari	Genesis 48 : 1-21	Efraïm en Manasse
donderdag	9 februari	Genesis 49 : 29-50 : 14	Testament van een stamvader
vrijdag	10 februari	Genesis 50 : 15-26	Broederlijke vrede
zaterdag	11 februari	Psalm 115	Waar is hun God?

INTREDE Ds D. M. STICHTER

De raad van de baptistengemeente te Haulerwijk nodigt hartelijk uit de bevestigings- en intrededienst bij te wonen. Deze dienst wordt D.V. gehouden op zondag 12 februari voormiddags om 9.30 uur in de baptistenkerk te Haulerwijk, Norgerweg 49. De bevestigingsdienst zal worden geleid door prof. dr J. Reiling.
Er is gelegenheid na de dienst persoonlijk kennis te maken met ds en mevr. Stichter en nog samen een kopje koffie te drinken.
Namens de raad:
F. Heidema, sekretaris;
tel. 05161-1913

AFSCHEID P. G. KROEZE

Naar ruim 4 jaar van intensieve en gelukkig ook zegenrijk werk in onze gemeente, zal onze voorganger br P. G. Kroeze zondag 12 februari a.s. afscheid nemen van onze gemeente, wegens vertrek naar de Baptistengemeente Nieuw Weerdinge. Alhoewel wij hem node zullen missen is onze gemeente toch dankbaar voor de tijd dat br Kroeze hier werkte.
Namens de Baptistengemeente Nieuw Buinen:
W. Rozema, sekretaris.

AFSCHEID Br P. G. KROEZE

Zondag 12 februari a.s. hoopt D.V. onze voorganger br P. G. Kroeze om 15.00 uur afscheid te nemen van onze gemeente. De Raad van de gemeente nodigt vriendelijk uit tot het bijwonen van deze dienst.
Namens de Raad:
W. Rozema,
Zuiderdiep 553, Nieuw-Buinen

MEDEDELING

△ Het adres van ds. D. Stichter te Haulerwijk luidt: Mr. Zuidemastraat 15, Haulerwijk (Fr.); tel. 05161-1865.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Utrecht-Silo, R. J. Voorhaar te Eindhoven.

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds J. W. v. d. CRAATS

Dokkum - (H.W.). Zondag 22 januari jl. was het feest in de gemeente te Dokkum. Na een vakante periode van bijna twee en een half jaar kreeg de gemeente een nieuwe voorganger. In de morgendienst werd ds J. W. v. d. Craats door onze oud-voorganger ds D. Boschma bevestigd in het ambt als voorganger van de gemeente. De bevestigingspreek was naar aanleiding van Handelingen 20 : 28. Het was een plechtig moment toen de gemeente staande te kennen gaf haar nieuwe voorganger als herder en leraar te aanvaarden, waarna ds V. d. Craats zijn ja-woord gaf, neerknielde en gebeden werd om Gods zegen.

's Middags om half vier deed ds V. d. Craats onder grote belangstelling, de kerk was volledig bezet, zijn intrede. De tekst voor de prediking was gekozen uit Exodus 33 : 15, „Indien Gij zelf niet medegaat doe ons van hier niet optrekken".

„Het is nogal wat, wat wij samen God beloofd hebben toen de gemeente en ik vanmorgen door het ja-woord aan elkaar verbonden werden. Wij mogen samen het licht van Jezus Christus verkondigen. Aan de hand van onze hemelse Vader mogen wij hopelijk een goede tijd hebben", aldus ds V. d. Craats in zijn prediking.

Na de prediking maakten verschillende genodigden van de gelegenheid gebruik om onze nieuwe voorganger en zijn vrouw toe te spreken. Namens de gemeente sprak ouderling br H. Sikkema. Hij heette ds V. d. Craats en zijn gezin hartelijk welkom en sprak de wens uit dat zij met de gemeente een goede en gezegende tijd tegemoet mogen gaan in Dokkum. Ds O. Oldenburger Rzn uit Sneek sprak namens de Unie van Baptisten Gemeenten en ds W. Hessels uit Lemmer namens de Friese bond. Namens de baptistengemeenten te Noordbergum en Kollumerzwaag sprak ds P. Jager uit Noordbergum, terwijl br H. Stellinga uit Sneek namens de baptistengemeente te Sneek het woord voerde. Verder waren er sprekers namens de plaatselijke Interkerk. Evangelisatie Commissie en de Raad van Kerken, alsmede van de GSD te Sneek.

In zijn slotwoord bedankte ds V. d. Craats de sprekers voor hun goede en hartelijke woorden.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Na afloop van de dienst maakten vele genodigden, onder het drinken van een kopje koffie, persoonlijk kennis met ds en mevr. v. d. Craats. 's Avonds kwamen weer velen naar de kerk. Nu voor de begroetingsavond. Het werd een gezellige avond, waarin de leiding van de zondagsschool en de verschillende verenigingen op een passende wijze zich voorstelden aan de familie V. d. Craats en hen verwelkomden. Aan het eind van de avond sprak ds. V. d. Craats, mede namens zijn vrouw en kinderen een hartelijk dankwoord, waarna hij voorging in gebed waarin we met elkaar God dankten voor de zegen die Hij ons deze dag geschonken had.
We zijn blij dat we in de gemeente te Dokkum weer een voorganger hebben. Voor de meesten onzer is de nieuwe voorganger geen onbekende meer. Al geruime tijd was hij aktief bezig in de gemeente. Twee zondagen per maand ging hij voor in de dienst, terwijl ook een tweetal gespreksgroepen en de bidstond door hem werden geleid. Ook ging hij regelmatig op huisbezoek bij leden en vrienden van de gemeente.
De Heer der gemeente heeft ons Zijn zegen niet onthouden. Mochten wij in december jl. een doopdienst hebben, in februari hopen wij getuige te zijn van de doop van een jonge zuster. Er is dan ook grote dankbaarheid in Dokkum voor de zegeningen in de gemeente.
Tot slot willen wij graag alle voorgangers en sprekers bedanken die de gemeente in Dokkum in de afgelopen vakante periode met het Woord hebben willen dienen.

INSTITUERINGSDIENST TE SPIJKENISSE

Spijkenisse - (J.M.T.). Zondag 15 januari was voor de baptistengemeente Spijkenisse een feestdag. Opnieuw was er een mijlpaal in de geschiedenis van het evangelisatiewerk in deze plaats aangebroken.
In De Christen van 20 januari heeft men reeds een klein berichtje hier over gelezen. Op genoemde zondag werd de gemeente officieel geinstitueerd; de belangstelling voor deze dienst was overweldigend. Onze zaal in de Oranjeschool bleek te klein, zodat ook de hal bijna helemaal bezet was. Ds H. L. Nieman van Rotterdam-Zuid leidde deze dienst en in een inleidend woord sprak hij over Joh. 14 : 23, „Indien iemand Mij lief heeft zal hij Mijn woord bewaren en Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot Hem komen en bij hen wonen".
Dit is steeds het doel geweest van deze gemeente in oprichting: Gods woord bewaren en doorgeven aan ieder die het wil horen.
Ongeveer twee jaar geleden begonnen, mochten we reeds door genade een tiental mensen door de doop aan de gemeente toegevoegd zien en dezen willen nu de gemeente gevestigd is hun attestatie van hun voormalige gemeenten naar hier laten overkomen.
Na het inleidend woord van ds Numan en het zingen van lied 384 uit L & G stonden de aanwezige leden op om de vragen aangaande de gemeente en haar raad te beantwoorden; door allen werd met een oprecht ‚ja' geantwoord. Daarna knielden de broeders en zusters raadsleden neer en werd door de voorganger Gods zegen afgesmeekt over dit alles.
Door de overvolle zaal werd aan allen de zegenbede toegezongen.
Het zangkoor van Alblasserdam gaf zijn zeer gewaardeerde medewerking in deze dienst.
Verschillende broeders uit naburige en veraf gelegen gemeenten spraken hartelijke en waarderende woorden over het ontstaan van een nieuwe gemeente. Ook ds Van Dam, die samen met zijn vrouw aanwezig was, sprak namens de Unie bemoedigende woorden.
Voorwaar, een dag om nooit te vergeten, zo zeiden verschillenden ons.
Bijna een eeuw geleden bad een broeder: Heer, sticht hier uw gemeente naar uw woord en getuigenis! En hiermee zien we weer, de tijden en gelegenheden zijn in Gods hand.
Br ouderling-voorzitter W. Meijwes zei in zijn dankwoord onder meer: „Zo de Heer het huis niet bouwt, te vergeefs bouwen de bouwlieden daar aan". Dit zijn we ons terdege bewust en in Zijn kracht willen we graag verder bouwen.

Met dank aan God laten wij u weten dat onze ouders

BONNE DE BOER
en
GRE DE BOER-GREEVINK

7 februari a.s. 25 jaar getrouwd zijn.
Als u hen wilt feliciteren bent u vrijdag 17 februari van harte welkom, 's avonds van 19.30-22.30 uur in Ichthus, Walstraat 18, Emmen.

Marjan en Gerjan
Hans

Emmen, februari 1978
Buitenweg 22

Omdat het ons niet mogelijk is om iedereen persoonlijk te bedanken voor de vele felicitaties en attenties ter gelegenheid van ons gouden huwelijksfeest, doen wij het door middel van dit bericht.
We hebben een onvergetelijke, rijk gezegende dag gehad.

G. A. Buitenhuis en
J. A. G. Buitenhuis-Kroes
Westhovenplein 100, Den Haag

Met diepe droefheid en verslagenheid geven wij u kennis dat, na een langdurig, moedig gedragen lijden, God onverwacht van ons heeft weggenomen mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa

FRANS KNIGGE

op de leeftijd van 59 jaar.
Psalm 23 onberijmd.

I. Knigge-ten Brink
Janny en Jan
Gea en Ron
Judith
Marjolein

Zwijndrecht, 27 januari 1978
Joh. de Wittlaan 34.
De begrafenis heeft woensdag 1 februari jl. te Zwijndrecht plaatsgehad.

Na een langdurig lijden heeft de Here tot Zich genomen onze zuster

W. KRUIT

19 januari 1978

Baptistengemeente Rotterdam-Z

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 6 - 10 februari 1978

Benijdenswaardige mensen!

Albert Schweitzer.
William Carey.
William Booth.

Om zo maar drie zeer uiteenlopende figuren te noemen. Ter klompletering van het assortiment had ik ook nog dr Martin Luther King moeten noemen.

En dan zijn er nog veel meer. Mannen en vrouwen met een benijdenswaardig leven. De een trekt naar Afrika om de negers te dienen. De andere verzeilt naar India om daar Gods boodschap over te brengen. De derde ontfermt zich over de verlorenen van een wereldstad en de laatste is vol van liefde en offert zijn leven om vrijheid en gerechtigheid op te richten. Wat hadden ze een leven!

U hebt het gemerkt: we hebben het niet over rijkdom gehad noch over belangrijk hoge posten in het bewind van land en wereld. Maar zij hebben meer zegen verspreid dan de heersers der volken, die met ijzeren vuist regeren en dan de groten, die misbruik maken van hun macht.

Hadden ze een goed leven, die vier genoemden?
Wat noemt u een goed leven.

Ze hadden het mooiste leven dat men zich wensen kan, al werden ze voortdurend bedreigd en kunnen ze heel wat woorden van de zendeling Paulus, als hij schrijft over zijn belevenissen, zonder bezwaar citeren.

Overvalt u nooit een soort verdriet over uw eigen bestaan, dat zo vlak verloopt. Dat zich afspeelt tussen werkbank en zitbank. Is er ooit in uw hart een verlangen om zinvoller te leven?

De genoemden zochten het niet. Ze deden alleen wat hun hart hun zei te doen, zonder acht te slaan op instemming of afkeuring van mensen rondom. Zij hadden Jezus gezien en ze konden er niet meer onderuit. Hij dreef hen voort over onbegaanbare wegen, door sloppen en stegen. Zij zochten zichzelf niet, maar bekommerden zich om de verworpenen der aarde.

Zeker, God had hun bijzondere gaven geschonken. Maar dat ontdekten ze pas toen ze bezig waren ze te gebruiken. Hun talenten vermenigvuldigden zich toen ze ermee handelden. U zit op God te wachten in de hoop dat Hij u iets buitengewoons wil schenken en God wacht op u of u maar wilt besteden wat Hij u gaf.

De mannen en vrouwen, die we met eerbied noemen, waren gewone mensen, die deden wat Jezus deed. Hij legde alle heerlijkheid af en daalde maar neer, voortdurend dieper totdat Hij onder de onderste gekomen was om daarna moordenaars het paradijs te openen. Hij legde het kleed af en omgordde zich met een linnen doek, goot water in een bekken en begon met het werk van een slaaf: Hij waste de voeten van twaalf mannen, die Hem evengoed later in de steek zouden laten. Hij diende.

Wat een simpel woord. Wat een onbeduidende daad. Maar wat Hij daar deed schokt de wereld en kan vorsten van de tronen halen, de machtigen overwinnen. En dienen kan toch iedereen. Daarvoor is geen diploma nodig. Geen vestigingsvergunning. Dat kan elke broeder, elke zuster.

Wie onder u groot wil worden moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn moet slaaf van u wezen. Zoals ook de Mensenzoon niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.

Laten we het klagen staken en beginnen met wat voor de hand ligt. Hebt u zich ooit afgevraagd wat er op uw grafsteen zal staan? Wat dacht u? Zou u niet wensen dat er zoiets zou staan als: Hij/Zij diende God en mensen!

Wat hebben wij een grote Heer en wat wijst Hij ons een voortreffelijke weg naar waarachtige grootheid. Van nu af aan prijst elk geslacht u zalig omdat gij in de voetsporen van de grote Dienaar wilt gaan. Uw leven wordt een rivier van zegen. En dat wilt u toch?

Huizinga

Baptisten en de rechten van de mens

door dr David Lagergren, alg. sekretaris van de Baptisten Unie van Zweden

Het is een wel bekend en overal erkend feit, dat baptisten altijd vooraan hebben gestaan in de strijd voor godsdienstvrijheid. Dat is niet zo moeilijk te begrijpen. Baptisten waren pioniers van nieuwe denkbeelden die bestreden werden door hen die staat en kerk beheersten. En ze moesten strijden voor het recht om deze nieuwe ideeën te verkondigen.

Deze strijd is nog niet beëindigd. In een aantal landen zijn beperkingen ten aanzien van de vrijheid van godsdienst, in het bijzonder in betrekking tot de mogelijkheden om te verkondigen. Soms komen deze beperkingen voort uit de wens om een gevestigde religie te beschermen, soms uit het verlangen om de godsdienst te elimineren. Wij moeten onze strijd voor volledige vrijheid in alle landen voortzetten. Dat moet nog steeds een urgente taak van de Baptisten Wereldalliantie zijn.
Maar, godsdienstvrijheid is niet voldoende. Overeenkomstig het bijbelse denken heeft iedere mens een buitengewoon grote waarde. Daarom moet niemand overheerst worden en mag niemand worden verdrukt. Dat betekent, dat de rechten van de mensen een bijbels fundament hebben en dat de christenen, dus ook de baptisten, ermee bezig dienen te zijn.
Die betrokkenheid is door enkele baptisten op een geweldige wijze aan de dag gelegd. William Knibb streed in de dertiger jaren van de vorige eeuw dapper voor de slaven van Jamaica waarbij hij niet slechts zijn werk maar ook zijn leven op het spel zette toen hij daar was en tegen de openbare mening moest ingaan nadat hij naar zijn vaderland was teruggekeerd. Dankzij zijn welsprekende betogen ten gunste van de verdrukte slaven in Jamaica werden tenslotte de Britse baptisten bijzonder betrokken bij de uiteindelijke strijd voor de afschaffing van de slavernij in het Britse rijk. Zeventig jaren later stonden de Britse baptisten opnieuw op de bres voor de rechten van de mens, deze keer tesamen met Amerikaanse baptisten.
De zaak waar het toen om ging was de onderdrukking van de mensen in de Vrijstaat Kongo. Zendelingen zowel van Britse als van Amerikaanse genootschappen maakten melding van de niets ontziende wreedheid die gepaard ging met de exploitatie van rubber in Kongo.
In 1903 kwam de Raad van de Britse Baptisten Unie, op voorstel van John Clifford, met een openbaar protest tegen dit kwaad. In hetzelfde jaar gaf American Baptist Missionary Society (later bekend onder de naam American Baptist Foreign Mission Society), onder leiding van Thomas S. Barbour, een duidelijke verklaring uit onder de naam The Congo Atrocities (De gruwelen in Kongo). Baptisten en Presbyterianen gingen samenwerken met niet-kerkelijke humane mensen; Barbour werd sekretaris van de Kongo Hervormings Associatie die door een geweldige campagne trachtte zowel de mening van de autoriteiten als de publiek opinie in de USA te beïnvloeden.
Deze beide voorbeelden uit de geschiedenis tonen aan, naar ik hoop, dat het voor de baptisten niet iets nieuws was toen ze na de tweede wereldoorlog zich gingen inspannen voor de rechten van de mens. Een enkeling, als Martin Luther King, deed het door krachtdadige aktie, de meesten van ons slechts op het niveau van resoluties.

Het BWA-kongres van 1965 in Miami Beach kreeg ermee te maken op een bijzondere wijze. De meest brandende kwestie toen was de rassengelijkheid. J. D. Hughey merkte op, dat de baptisten zich in een bijzondere strategische positie bevonden: „Er zijn maar weinig andere groeperingen die meer multiraciaal zijn dan wij". En hij zei erbij, dat de trompet der baptisten evenwel een onzeker geluid had gegeven en dat te veel mensen de status quo hadden gesteund.

Het kongres van 1970, in Tokio, bevestigde de afwijzing der baptisten van rassisme en sprak over ekonomisch onrecht.

Over dat laatste onderwerp ging het ook, in andere vorm, op het kongres van Stockholm, in 1975, waar de baptisten in heel de wereld werden opgeroepen om te komen tot „'n levensstijl van verantwoorde christenrentmeesters en tot steun aan de ontwikkeling van een beter systeem van voedselproduktie en -distributie". Dat kongres onderstreepte ook het recht van alle geledingen van de samenleving om deel te nemen aan de besluitvorming.
Er zijn dus veel goede ideeën geweest en er zijn vele goede resoluties aangenomen. Het is nu belangrijk, dat we zonder vrees gaan werken — op nationaal niveau, in onze unies en in het persoonlijke leven — voor de zaak van de rechten van de mens. Het is vooral noodzakelijk om te ontdekken dat „law and order" (wet en orde) niet voldoende zijn. Wetten kunnen verkeerd zijn en veranderd moeten worden. De orde kan op een zodanige wijze worden gehandhaafd, dat bepaalde geledingen van de samenleving, bijv. vrouwen, bepaalde etnische groepen, armen, geen mogelijkheden hebben om hun stem duidelijk te laten horen.
Het is onze plicht om de tekorten aan mensenrechten op te sporen en ervoor te werken dat deze rechten in elk land worden geëerbiedigd, voor elke groep en voor iedere individu. Er is nog veel te doen.

KADERWEEKEND VOOR JEUGDLEIDERS EN JONGEREN 17-19 FEBRUARI

Doe eens wat anders!
Velen hebben het gevoel dat alle dingen in het leven al vastliggen. Ze zijn zoals ze zijn. De weg ligt al helemaal uitgestippeld. De tredmolen staat al klaar om betreden te worden.
Dit beeld zorgt er voor dat jongeren de fut kwijt raken en geen zin hebben zich ergens voor in te zetten. Het helpt toch allemaal niets.
Is daar niets aan te doen?
Kunnen we leren andere dingen te doen?
Kunnen we leren dingen anders te doen?
Ja zeker. Ook het geloof vertelt ons immers dat alles anders wordt. En dat geldt niet alleen voor het geloof, maar voor ons gehele dagelijkse leven. We hebben het nodig dat de dingen in ons leven zelf anders worden.
Spreekt het bovenstaande je wel een beetje aan? Kom dan op dit weekend. Misschien wordt het een begin van iets nieuws. Voor je leven, voor je jeugdgroep, voor nieuwe aktiviteiten van ons landelijk jeugdwerk.
Op het weekend zelf zullen we proberen te ontdekken hoe het werkt, als je dingen anders gaat doen. Met film, eksperimenten enz. Kortom het wordt een **ander** weekend, en ook nog wel met de zondag er bij.

Informatie:
tijd: vrijdagavond vanaf 7 uur tot zondagmiddag 4 uur; plaats: De Bron, Dalfsen; kosten: *f* 30,— (inklusief twee warme maaltijden); aanmelding: Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten, tel. 05120-15687); deelnemers: jeugdleid(st)ers, predikanten, aktieve leden van de jeugdgroep.
Het volgende weekend, over het onderwerp „Geloof en Wetenschap", is op 17 en 18 maart en **niet** op 17, 18 april zoals eerder is doorgegeven. Dit weekend is voornamelijk bestemd voor wat ouderen en studerenden.
Maar dat wordt nog wel verder bekend gemaakt.

DS H. VAN DER WERF UIT ZIEKENHUIS ONTSLAGEN

Maandag 6 februari jl. kon ds H. van der Werf te Delfzijl na een kort verblijf weer uit het ziekenhuis worden ontslagen.
Wanneer en in hoeverre ds Van der Werf zijn werk weer kan hervatten is op dit moment nog niet zeker.

Lezen en Luisteren

Er zijn mannen en mannen

maar wat de zonen van de priester Eli presteren gaat alle perken te buiten. Ze erven wel de funkties van hun vader maar het zijn deugnieten. Nietswaardige lieden staat er in 1 Sam. 2, dat we vanaf het 12e vers lezen. Het is niet te geloven wat daar van hen geschreven staat. Ze lappen alles aan hun laars, stelen het beste wat aan God geofferd wordt en bedreigen de offeraars als die protesteren. Vrouwen, die dienst doen bij het heiligdom, verlagen ze tot prostituees en ze trekken zich niets aan van wat hun oude vader zegt. Hij vermaant ze wel maar naar ons gevoel had dat wat krachtiger gekund. In hoofdstuk 3 : 13 staat een woord als: immers zijn zonen brachten een vloek over zich en hij heeft hen niet eens berispt.

Dat is wel gebeurd volgens hoofdstuk 2 maar zo omzichtig dat het op die twee geen indruk kon maken. Wat moet je met oudere kinderen als ze niet willen luisteren.

Dat betekent een zware last voor ouders, die nog zwaarder wordt als men zichzelf ten dele schuldig voelt, zichzelf verwijten moet maken.

Soms blijft er maar één weg over: voor zichzelf en de kinderen om de genade van God bidden.

Let u eens op de tegenstelling tussen : 17 en : 18. Na het verhaal over de ontaarde twee lees je: Samuël nu diende voor het aangezicht des Heren, een jongen; al gekleed in een linnen lijfrok zoals priesters die droegen. En vergeten we niet nu ook Hanna nog eens te noemen: Zijn moeder was gewoon een kleine mantel voor hem te maken, en zij bracht hem die van jaar tot jaar, als zij met haar man - van Peninna horen we niet meer - ging om het jaarlijkse slachtoffer te brengen. Je ziet die moeder met het jasje. Zal het hem passen? Is hij gegroeid? Wat moeten dat prachtige ontmoetingen geweest zijn. En wat een schrille tegenstelling met die Hofni en Pinehas. Als je dan ook nog verneemt dat Hanna en Elkana daarna drie zonen en twee dochters krijgen is het geluk volmaakt.

Geen wonder dat bij u de vraag opkomt: hoe hield die kleine Samuël zich staande temidden van zoveel bederf. Natuurlijk was er de oude Eli die hem de hand wat boven het hoofd kon houden, met hem kon praten, maar Samuël zal naar die twee zonen gekeken hebben. Hij zal dat de oude man niet voorgehouden hebben, maar evengoed... in : 26 staat: Maar de jonge Samuël nam toe in aanzien en in gunst, zowel bij de Heer als bij de mensen. Dat herinnert aan wat Lukas schrijft: En Jezus nam toe in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.

Ik weet niet of de ouders van vandaag meer zorgen hebben over hun kinderen dan een generatie terug. Je hoort wel vaak de onrust in wat ze vertellen: ze gaan hun eigen wegen. Ze weten het beter dan wij.

Ze weten meer dan wij. Ze praten over dingen waarvan wij niet droomden toen wij zo oud waren. Ze hebben geen ontzag meer. Zo stonden wij toch niet tegenover onze ouders. Nu is het ontzag enerzijds wel een kwestie van gezag anderzijds wat op zijn beurt weer wat anders is dan macht. Macht balanceert niet zelden op de rand van redeloze dwang, van diktatuur. Opvoeden is niet *ónderdrukken* maar *ópleiden.*

Het is duidelijk dat invloeden van buitenaf op zowel onszelf als op onze kinderen in deze tijden groter zijn dan in onze jonge jaren. Wij groeiden op in een dorp, misschien een stad. Dit geslacht groeit op in een wereld die rust kent noch duur.

Wij groeiden op in een wereld waarin alles nog zo op zijn plaats stond: de kerk, de overheid, het ambachtelijk leven; en er waren vaste normen, gedragspatronen.

Kom daar vandaag eens om. „Troon en altaar" wankelen, eisen van welke aard ook zijn niet van de lucht, aktiegroepen drommen door de straten en de samenleving lijkt op een spitsuur in 't verkeer zonder agent of verkeerslichten. De ambulancewagens gaan gillend over de wegen.

Letterlijk en figuurlijk. Het is revolutietijd en dan vallen er slachtoffers. Zij uw huis een haven.

Huizinga

EMBLEEM EBF-KONFERENTIE 1979

Het embleem dat hierbij wordt afgedrukt is nu officieel door de Europese Baptisten Federatie aanvaard als symbool van de komende EBF-konferentie die van 27 juni tot 1 juli 1979 te Brighton, Engeland zal worden gehouden.

Het embleem is ontworpen door Miss Sally Edwards (22) uit Worthing, Sussex, en won de „prijsvraag" die voor dit doel door Baptist Times werd uitgeschreven.

Reaktie op Z & Z

Het onderstaand bericht komt van een broeder die onder Zand en Zaad de bijdrage: „Slaap, kindje slaap" las. (D.C. 27.1.'78). Hij schrijft dat het hem en zijn vrouw bijzonder heeft getroffen en goed gedaan, vooral de laatste regel als de effektieve toepassing. Leest u zijn opwekkend woord.

WAT IS EVANGELISATIE?

Evangeliseren
is niet: dogma leren
noch ook: leervrijheid.
Geen gestaag studeren,
theologiseren
of polemiseren,
doch GODS WOORD waarderen,
Schriftkritiek ten spijt.

Evangeliseren
kan dus nooit sorteren
onderlinge strijd.
't Is niet: disputeren,
maar de zonde weren
en 't is conformeren
aan het Woord des HEREN
in gehoorzaamheid.

Evangeliseren,
dat is proclameren
van 't Genadefeit;
't is GODS lof vermêren
en zichzelf vernêren
om CHRISTUS te eren
als de HEER der heren
nu en 't allen tijd.

Evangeliseren
is n o o i t distantiëren,
doch bereid tot strijd.
't Is steeds voortmarcheren
en soms veel ontberen,
maar tóch triomferen
in het Kruis des H E R E N
tot in e e u w i g h e i d!

Dubbeldam W. J. v. d. Leer

NAKOMELINGE VAN WILLIAM CAREY BEZOCHT BAPTIST CHURCH HOUSE IN LONDEN

Onlangs bezocht Miss Florence Carey Horwood uit Australië Baptist Church House te Londen, waar o.a. het oudste zendingsgenootschap ter wereld, Baptist Missionary Society (BMS) gehuisvest is. Miss Carey is een nakomelinge van Jonathan Carey, de jongste zoon van dr William Carey, een baptisten-zendeling (1761-1834) die algemeen beschouwd wordt als de grondlegger van de moderne zendingsbeweging. Miss Carey heeft ook zelf als zendelinge gewerkt, en wel van 1939 tot 1960 voor Australian Baptist Missionary Society in India.

Ook andere familieleden zijn nog in de zending werkzaam.

De gemeente in het land van hamer en sikkel

Wolfgang Müller, eindredakteur van ons Duitse zusterblad Die Gemeinde, schreef onlangs in zijn rubriek Unsere Meinung (Onze mening) het hieronder volgende over een bezoek aan Sovjet-Rusland:

„Wij, gelovigen in de Sovjet-Unie lijken waarschijnlijk meer op Maria die aan de voeten van Jezus zat. Hun broeders in de Westerse landen, die vaak meer op de bezige Martha gelijken, moeten daarom niet op ons neerzien. Jezus heeft in elk geval Maria in bescherming genomen". Dat zei broeder Alexei Bichkov, de sekretaris generaal van de Al-Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten toen we bij ons afscheid na een twee weken durend bezoek aan zijn land nog met hem een gesprek hadden. „Wij", dat waren mijn vrouw en ik en ook Margret Tepper, de sekretarsse van het bureau van de Europese Baptisten Federatie in Hamburg.

Natuurlijk kan men in een korte tijd land en volk niet werkelijk leren kennen. In elk geval krijgt men indrukken - en ook die zijn vaak tegenstrijdig en moeten tijd hebben om verwerkt te worden. Zeker is, dat men die indrukken nauwelijks kan vergelijken met die welke men in andere landen - zelfs Oosteuropese landen- opdoet. Het kan niet de bedoeling zijn om hier op deze plaats een reisverslag te geven. We geven hier slechts enkele indrukken weer. Misschien dat dat ertoe bij kan dragen om wat orde te scheppen in de zo tegenstrijdige berichten die men van alle mogelijke zijden krijgt.

De belangrijkste indruk - hoewel op zichzelf niet nieuw maar nu door eigen aanschouwen bevestigd - is, dat *de gemeente van Jezus Christus in elk land dat zich bevindt onder het teken van hamer en sikkel, lééft en groeit.* Het mag waar zijn, dat hun kerkgebouwen vaak voor vreemden niet gemakkelijk te vinden zijn, omdat ze zich in stille zijstraten bevinden, de gemeenten zelf leiden geen schaduwbestaan. Ook de autoriteiten kunnen het bestaan en de vitaliteit van de gemeenten niet loochenen.

Wij Westerse gelovigen worden beschaamd door de innige liefde tot Christus van onze broeders en zusters daar en door hun trouw aan de gemeente. We woonden geen kerkdienst bij - en elke gemeente houdt er tenminste vier in de week die tussen de twee en drie uren duren - die niet overal bezet was. En overal - al verschilde het van gemeente tot gemeente - waren naast de vele ouderen ook vele jongeren aanwezig.

Alle atheïstische propaganda heeft de gemeente niet kunnen vernietigen!

Ook de *gastvrijheid* was overweldigend. Kosten noch moeiten werden bespaard om het de gasten naar de zin en zo prettig mogelijk te maken.

Nog iets anders was voor ons een ontdekking: ook de gemeenteleden zijn uitgesproken *patriotistisch.* Ze houden van hun land hoewel ze geen kommunisten zijn. Ze zijn trots op de ongetwijfeld grote vorderingen op technisch en wetenschappelijk gebied, vorderingen die niet te overzien zijn. Daar komt nog bij, dat velen erg onder de oorlog geleden hebben, of ze nu gevangenen dan wel dwangarbeiders waren, of ze nu hun geboortegrond verloren dan wel in een koncentratiekamp gezeten hadden.

Helaas bezochten we geen enkele Duitstalige gemeenten. Het schijnt, dat de Rusland-Duitsers meer aan het land van hun vaderen gehecht zijn dan aan hun nieuwe „vaderland" en daarom niet delen in dit sterke nationale bewustzijn. Misschien dat dat ook de reden ervan is, dat onder hen, verhoudingsgewijs, het aantal niet-geregistreerde gemeenten het grootst is. Heel duidelijk was ook het verlangen naar *vrede.* Natuurlijk is het waar, dat dit verlangen naar vrede versterkt wordt door de officiële propaganda die een vrede naar sovjet-patroon bedoelt; anderzijds is het vredesverlangen diep geworteld in de harten der gelovigen wier land eens door Hitler werd overvallen. Dat moet bedacht worden, ook wanneer men bepaald wordt bij het lijden van Duitse krijgsgevangenen en vluchtelingen hen door de Sovjets aangedaan. Het kan er immers niet om gaan onrecht van onrecht „af te trekken". In ieder geval konden wij ons overal met een goed geweten vertonen want ook wij wensen vrede en begrip.

Op smartelijke wijze ervoeren we in de gemeenten van de Al-Unie Raad de scheiding met de *initiatief-baptisten.* Men beschouwt hen als broeders en zusters en men begrijpt niet dat van die kant zo weinig bereidheid tot verzoening en hereniging merkbaar is. De situatie schijnt bevroren te zijn: er is maar weinig verkeer tusen beide groeperingen. Er behoort weliwaar een groot aantal gemeenten tot de initiatief-gemeenten, maar het zijn meestal heel kleine gemeenten. Verwarrend is, dat intussen ook enkele initiatief-gemeenten zich hebben laten registreren zodat het eigenlijke strijdpunt daarin niet meer ligt.

Naturlijk kan een bezoeker die maar zo kort in het land is niet achter alle schermen kijken. Er zijn vragen, die niet of ontwijkend worden beantwoord. Wat blijft is het gebed voor alle gelovigen in dat grote land en ook voor de overheid. Wat blijft is de grote poging om begrip te hebben, ook wanneer veel dingen ons begrip te boven gaan. Wat blijft is de taak om tekenen van vrede en verzoening op te richten. We mogen vertrouwen, dat de Heer der gemeente door zijn heilige Geest op de juiste wijze leidt. We mogen er ook op vertrouwen dat onze broeders en zusters zich laten leiden. We mogen ons niet met hun zaken bemoeien.

Nog iets werd ons duidelijk: wij hebben ons er aan gewend om vaak kritisch over onze eigen staat te spreken. We zullen die staat zeker niet verheerlijken of vergoddelijken. „De betere Stad", te zoeken is een blijvende opgave. En we zullen bij alle kritiek die we hebben niet vergeten om dankbaar te zijn voor de vrijheid die onze staatsordening ons garandeert.

RAPPORT GESPREK HERVORMD-BAPTIST VERKRIJGBAAR

Van de „kerkelijke gesprekken" tussen delegaties van de Wereldalliantie van Hervormde Kerken en de Baptisten Wereldalliantie, die van 1974 tot 1977 afwisselend in Geneve en Rüschlikon (Zwitserland) werden gehouden is nu een rapport verschenen.

Het 21 pagina's tellende rapport is te bestellen bij BWA-Headquarters, 1628 Sixteenth Street N.W., Washington, D.C., 20009, USA of bij World Alliance of Reformed Churches, 150 Route de Ferney, 1211 Geneve 20, Zwitserland.

Exemplaren in het Frans en in het Duits zijn slechts in Geneve te bestellen.

Van BWA-zijde namen aan deze gesprekken deel: dr Rudolph Thaut (W.-Duitsland); prof. dr Jannes Reiling (Nederland); dr Günter Wieske en dr Penrose St. Amant (Zwitserland) en dr C. Ronald Goulding (USA).

Opnieuw evangelisatie-konferentie in Rüschlikon

De Commissie voor Evangelisatie en Vorming van de Europese Baptisten Federatie heeft voor de tweede maal een studiekonferentie belegd die 22-26 mei a.s. in het Europese Baptisten Theologisch Seminarium te Rüschlikon, Zwitserland zal worden gehouden.

De nadruk in deze konferentie zal gelegd worden op het thema Het evangelie in een veranderende wereld.

De verleden jaar gehouden konferentie telde vertegenwoordigers uit 18 verschillende Europese landen. Op verzoek van deze deelnemers wordt dit jaar opnieuw een dergelijke konferentie gehouden.

Ook vroeger werden reeds evangelisatie-konferenties in Rüschlikon gehouden, nl. in 1967 en 1972.

ZAND EN ZAAD

Verleden week schetste ds P. van Dijk, studentenpredikant aan de Technische Hogeschool Twente, ons de geestelijke situatie onder studerenden. Wij vonden dat dat beeld weinig afweek van wat we ook buiten hoge scholen kunnen konstateren. Geen behoefte aan een kerk; zeker geen lid van een kerk, tenzij per traditie; geen dominee over de vloer.

Hoe is het zo gekomen. Wat was of is er gaande?

Je stelt jezelf die vraag en dan blijkt je hoe gauw je aan de grenzen van je weten en kennen bent. Er zijn dikke boeken in vele delen en zwaar te lezen beschouwingen over de geschiedenis, bijna onvoorstelbaar bont en het gaat boven ons vermogen alle draden op het weefgetouw van de tijd te onderkennen. Geleerden spellen de elkaar opvolgende gebeurtenissen en duiden op tekenen in de tijden. Wij vatten het allemaal samen in het eenvoudige: van 't een komt 't ander, en dat is ook zo, maar de invloed op ons leven en denken nu van het een en het ander vatten we niet. Er zijn verwarrend veel faktoren tussen broodprijs en transcendente meditatie.

Ik kan slechts zeer onvoldoende antwoorden op de vraag: waarom staat de kerk niet meer midden in het dorp, waarmee dan de samenleving bedoeld wordt. Hoe moet men afkeer, weerzin verklaren tegen het verschijnsel kerk.

Het zal wel iets te maken hebben met de kooperatie tussen staten en kerken, wereldlijke en geestelijke machthebbers; met: ze zeggen God maar bedoelen katoen. Kortom, korruptie in het hart van wat God bedoelde de nieuwe gemeenschap te zijn, waarvan zij die tot haar behoren stralen als sterren in de nacht. Waar bleef het uitverkoren geslacht, het koninklijk priesterschap, de heilige natie, Gods eigen volk. Is de wijn die aan de wereld gegeven werd veranderd in azijn? Er werd, en ik vrees soms wordt, teveel gemarchandeerd, politiek bedreven, ingeruild. Door soms schijnbaar onvermijdelijke kompromissen komt het licht tot kompromitterende toestanden en dat werkt zich fataal uit op de gemeente van Jezus Christus. Het tast haar karakter aan en dat moet leiden tot ongeloofwaardigheid, met name in de ogen van hen die ondanks alles van het volk Gods oprechtheid en karaktersterkte verwachten. Zeker, men kan ook zeggen dat er in deze dagen soms profetische woorden gesproken worden en dat zou kunnen duiden op een heroriëntatie op de Schriften, een weer luisteren naar het Woord en de Geest, voorbij aan de misvattingen en ontsporingen die in de loop der eeuwen plaatsvonden. Het afwijzen van de huidige kerk zou wel eens minder katastrofaal kunnen blijken te zijn dan kerkelijke statistici ons willen laten geloven. Wat de kerk overkomt moge leiden tot zelfonderzoek, tot herziening en tot reiniging. Heeft de kerk, en ik geef toe dat dit een wat vage aanduiding is van wat in feite duidelijk aanwijsbaar moet zijn, maar we hebben nu eenmaal deze verzamelnaam, heeft de kerk vergeten dat ze het licht der wereld is en het zout der aarde moet zijn? Er zijn christenen geweest die de vinger gelegd hebben op sociale misstanden en maatschappelijke uitwassen, maar velen van hun naamgenoten sloten om de een of andere reden daarvoor oor en oog. Misschien dachten zij dat zulke zaken niet behoorden bij een reisburo naar de hemel. Dat is niet een aardige uitdrukking en in feite ook niet waar. Wij schrijven geen namen in het boek des levens.

Voor niet weinigen voor wie geen zon op aarde meer scheen te zullen schijnen daagde van een geheel andere kant het morgenrood. En zij die bij dat woord steigeren mogen niet vergeten dat het daarbij niet alleen om het hoognodige dagelijks brood ging, maar ook om zulke belangrijke zaken als vrijheid en gerechtigheid. Dat nu kritische mensen, onder meer jongelui, eventueel studerenden, oog hebben voor deze herkenbare boodschappen en handelingen ligt voor de hand. De kerk was hun te lang stom en blind en zij hebben haar verlaten.

Maar, zullen sommigen zeggen, de kerk - en wij moeten die naam nu maar verder gebruiken - de kerk heeft toch tot taak het evangelie te verkondigen. Ja, en dan het volle evangelie van de niet te meten liefde van God voor Zijn schepping en Zijn schepsel. De ontferming die er was in de Vader was er in de Zoon en kan er nu zijn in Zijn volk. Bewogenheid met allen die in duisternis wonen. Ja, de duisternis die de zonde in de ziel brengt, zeker, maar zal niet alle duisternis moeten wijken als het licht op de kandelaar ontstoken is? Ik wil proberen daarover de volgende week met u te denken.

Huizinga

EEN LOFLIED

Gezang 12 uit de bundel „Lofzangen en Gebeden" is een prachtig loflied. „Lof zij de Heer, den almachtigen Koning der ere".

Ik kan mij voorstellen dat menigmaal de eredienst in één van onze gemeenten na de begroeting door de voorganger geopend wordt met de klanken van deze hymne. Lofprijzing, aanbidding en ook dankzegging worden tot één geheel. De woorden reiken ver.

In je eentje zou je ze niet zo gauw uitspreken. „Hij draagt u dagen en nachten". Maar nu tesamen met de gemeente zing je uit volle borst.

„Lof zij den Heer, van wiens almacht de sterren gewagen, die als op adelaarswieken zijn kind'ren wil dragen".

Hoewel de naam van Christus niet genoemd wordt, kan wat over God verwoord wordt, alleen gezongen worden door de Gemeente van Christus. „Noem Hem uw Vader, de kroon van zijn heerlijke namen".

Toch maakt het ontbreken van de Christusnaam het gezang tot een echt aanvangslied.

Er komt nog meer. Er is meer uitleg en uiting nodig om duidelijk te maken waarom de Gemeente deze woorden voor haar rekening neemt. Het evangelie moet nog verklaard worden.

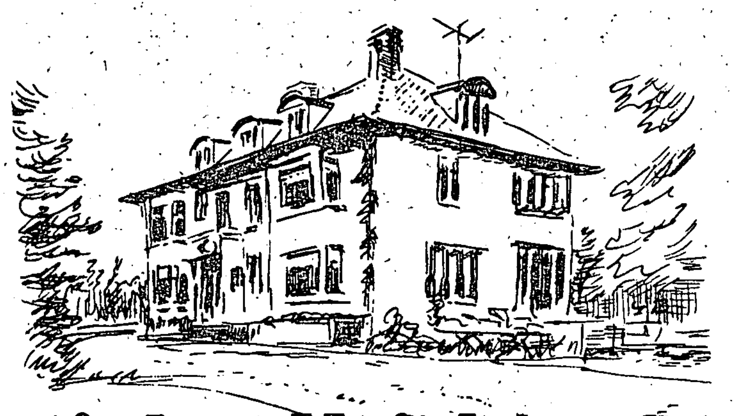
Ook wat de melodie betreft, bestaan er verschillende versies van lied 12. Onze bundel heeft een eigen variant die echter niet door een ieder die het meezingt, voldoende gekend wordt. Niet in iedere gemeente zal dit aktueel zijn. Toch kan ik mij voorstellen dat in een aantal plaatsen de eenstemmigheid verstoord kan worden indien niet alle zangers dezelfde muzieknoten in klanken omzetten. Uit ervaring kan ik zeggen dat je er als organist maar weinig aan kunt doen.

Nog niet zo lang geleden werd lied 12 bij ons opgegeven. Allereerst in het voorspel werden de moeilijke passages duidelijk geaccentueerd. Vervolgens werd dit in twee korte tussenspelen herhaald. Helaas was dit vergeefse moeite. 't Zou mij niet verbazen indien andere organisten soortgelijke ervaringen hebben opgedaan.

De vraag is nu of we ons bij deze wanklanken moeten neerleggen. Ik dacht het niet; daarvoor is de gemeentezang te belangrijk. Het lijkt me bijvoorbeeld een goede mogelijkheid om het zangkoor of een deel daarvan in te schakelen. Door samenwerking tussen voorganger, organist en dirigent zullen melodieën die problemen opleveren, bijzondere aandacht moeten krijgen.

Trouwens lied 12 leent zich goed voor wisselzang tusen koor en gemeente, er zijn vijf coupletten. Indien dit zou gebeuren, kan de dienst een extra feestelijk karakter krijgen. Eventuele dissonanten gaan plaatsmaken voor welluidende akkoorden. Het proberen waard.

T. W.

uit het Uniebureau

Statistiekformulieren

Hoewel de uiterste inzenddatum 1 februari jl. was hadden op maandag 6 februari - de dag waarop deze regels werden geschreven - nog ongeveer 20 gemeenten verzuimd de statistiekformulieren voor 1977 ingevuld te retourneren aan het Uniebureau.
We dringen er bij de sekretarissen van die gemeenten op aan zo spoedig mogelijk het formulier in te vullen en te zenden aan het Uniebureau. Er kan dan ook begonnen worden met de voorbereidingen voor het nieuwe Adressenboekje.

Statutenwijziging

Ook de datum die als laatste termijn is gesteld voor de voorgestelde Statutenwijziging nadert snel (15 februari). Op dit moment moeten nog veel stembrieven van de gemeenten binnenkomen. We herinneren nadrukkelijk hieraan, omdat dadelijk na de genoemde datum een en ander officieel met een notaris geregeld moet worden. Ook in dit opzicht doen we een dringend beroep op de sekretarissen van de gemeenten om deze stembrieven in te vullen en te zenden aan het Uniebureau.

Nieuwe Bijbelweek?

Men zal zich nog herinneren, dat de Raad voor Contact en Overleg inzake de Bijbel (afgekort RCOB) verleden jaar voor het eerst een landelijke Bijbelweek organiseerde.
Deze Raad heeft de deelnemende kerken en gemeenschappen gevraagd of dit initiatief voortzetting verdiende.
Onlangs heeft de UC als zijn mening uitgesproken, dat ook onze gemeenten, waarin de bijbel dé centrale plaats inneemt, stellig op voortzetting prijs stellen. Wat de eventuele data betreft werd meegedeeld, dat de voorkeur uitgaat naar de eerste volle week van de maand oktober.

Groeten

Onlangs bezocht een zuster uit een onzer gemeenten, voor een familiebezoek, Nieuw Zeeland. Ze kwam er ook in kontakt met een baptistengemeente en daar werd haar verzocht alle gemeenten in Nederland hartelijk te groeten.
We geven deze groeten graag hier door, zodat onze zuster zich van de haar gegeven last bevrijd mag weten!

Vergaderingen

Volgende week vinden er op het Unie-erf enkele vergaderingen plaats waarvan we ook hier melding maken:
Maandag 13 februari vergadert de Unie Zendings Commissie. Tijdens deze vergadering, op De Vinkenhof, vindt o.a. een bespreking plaats met Pastor Helmut Grundmann, de sekretaris van de Europese Baptisten Zending, die eind januari van een werkbezoek aan Kameroen en Sierra Leone terugkeerde waar hij o.a. ook onze mensen op het zendingsveld bezocht. 's Middags hoopt onze UZC-werkgroep WIN (Wereld in Nood) een ontmoeting met br Grundmann te hebben teneinde van hem de noodzakelijke informatie te ontvangen voor het „projektenwerk".
Woensdag 15 februari vergadert het Dagelijks Bestuur van de UC, opnieuw op De Vinkenhof. Eén van de agendapunten van deze vergadering is de afwikkeling van de voorgestelde Statutenwijziging.

J. van Dam, Uniesekretaris

NIEUW „TABITHA-HUIS" IN AMSTERDAM WORDT IN GEBRUIK GENOMEN

Donderdag 16 februari a.s. zal de officiële opening plaats vinden van het nieuwe verzorgingshuis Tabitha, Ingenhouszhof 15, Amsterdam-Watergraafsmeer. De opening zal 's middags om drie uur worden verricht door mr drs A. P. J. van der Eyden, wethouder sociale zaken van Amsterdam.

Na afloop van de officiële opening is er om vier uur een receptie en gelegenheid om het huis te bezichtigen.

Ruim tien jaar geleden begon Tabitha aan de Amstelveenseweg met zijn arbeid in Amsterdam. Ongeveer zes jaar geleden werd in Amsterdam-Geuzenveld een tehuis gebouwd, bestemd voor de verzorging van geriatrische patiënten. Enkele jaren daarna werd het Pieter van Foreesthuis tijdelijk in gebruik genomen voor de verzorging van mensen die niet voor opname in Tabitha-Geuzenveld in aanmerking kwamen. Het nieuwe huis in Watergraafsmeer heeft intussen de patiënten uit het Pieter van Foreesthuis opgenomen.
Het ligt in det bedoeling het Pieter van Foreesthuis, dat in Amsterdam-Zuid is gesitueerd, na een voorgenomen verbouwing een bestemming te geven die past in het kader van de taakstelling van Tabitha.

In een van de volgende nummers van ons weekblad hopen we meer informatie te kunnen geven over dit nieuwe gebouw van Tabitha in Amsterdam-Watergraafsmeer.

HUWEN OF ‚HOKKEN'

In zijn rubriek ‚Openhartig' in Centraal Weekblad (Ger.) schrijft ds Th. Weerstra naar aanleiding van door hem ontvangen brieven over dit probleem o.a.:

„Uit de bijbel zijn niet rechtstreeks teksten te vissen die het samenwonen verbieden, omdat men het verschijnsel in deze vorm toen nog niet kende. Wel blijkt uit heel de bijbel, dat echte liefde en trouw bij elkaar horen. Het motief om samen te wonen kan nl. ook zijn: „We houden wel van elkaar, maar we willen eerst een jaartje elkaar terdege leren kennen, ook lichamelijk".

Maar echte liefde is niet ‚op proef'.

De seksuele gemeenschap is niet een ‚uitprobeersel" maar het hoogtepunt van een gerijpte liefde. En als de liefde gerijpt is, waarom zou je dan niet trouwen? - ‚Wij hebben elkaar trouw beloofd, en we hebben geen papiertje van het stadhuis nodig. Dat is toch maar een formaliteit'. -

Wie zó redeneert moet wel bedenken dat hij dynamiet legt onder de maatschappelijke regels en de wetten van het land.

Als iedereen zo zou handelen, zou het burgerlijk huwelijk niet meer bestaan. De overheid wil juist de onderdanen helpen door rechten en plichten van de echtgenoten vast te leggen. - ‚Maar die band tussen ons is alleen iets van ons tweeën en daar hebben anderen niks mee te maken'. - Maar zó isoleer je jezelf van de gemeenschap. Wij leven in de verbanden van staat, kerk, familie, vrienden en zij hebben er recht op te weten, dat twee mensen voorgoed bij elkaar willen horen. Anders vereenzaamt ons privéleven..".

„Ik wil niets te maken hebben met de godsdienst van de blanken....”

door Mike Bailey

„Wij wilden niets te maken hebben met de godsdienst van de blanken, en daarom stuurden we de zendelingen weg...”. Dat was de eerste reaktie van Russell Begaye en zijn familie toen blanke zendelingen bij hen thuis kwamen in het Navaho-reservaat in New Mexico. Begaye is nu doktoraal-theologie student aan Southwestern Baptist Theological Seminary en bereidt zich er op voor om straks naar zijn stam terug te keren om hen Jezus Christus te prediken.

Hij groeide op in een traditioneel Navahogezin in Shiprock, N.M. en werd door zijn ouders in hun stamgodsdienst opgebracht. Het gezin had al eens kennis gemaakt met de godsdienst van de blanken, maar had er niets in gezien. Maar toen raakte Begaye's vader verlamd en de genezende kracht van het Navaho-geloof bleef uit. In de hoop op een goede behandeling wendde het gezin zich tot de christelijke godsdienst.

„De heilige Geest werkte werkelijk aan ons”, vertelt Begaye glimlachend. „Al gauw nadat we naar de baptistenkerk waren gegaan kwam mijn vader tot geloof, toen mijn moeder en daarna ikzelf”.

De evangelisatiepost was een van de vele die georganiseerd zijn door het binnenlandse zendingswerk van Southern Baptist Convention. Binnen een jaar waren onze gebeden verhoord, zegt Begaye; zijn vader kon weer lopen.

Vier jaar later voelde Russell dat God hem riep om te prediken. Hij had een voorsprong op de zendelingen, want hij kon tot de andere Navaho's spreken in hun eigen taal. Hij predikte in verscheidene evangelisatie-samenkomsten in de gemeenten van het reservaat. „Ik ondervond werkelijk, dat God door mij werkte”, zegt hij. „Op één avond kwamen 72 mensen tot geloof en aanvaardden Christus als hun Heiland”.

Na de middelbare school ging Begaye naar de universiteit van Californië in Los Angeles om rechten te studeren en daar werd hij zich de intensiteit van de haat van de Amerikaanse indiaan bewust. Hij herinnert zich: „Ik zag er veel haat en veel vooroordeel. Op enkelen van mijn vrienden was zelfs geschoten; ik verbitterde en nam afstand van mijn christelijk geloof”.

Begaye vond een uitlaat voor zijn haat in de Amerikaanse Indianen Beweging (AIM) en nam deel aan demonstraties, protestmeetings en nam iedere kans die hem geboden werd waar om zich tegen de blanken uit te spreken. „Maar na iedere toespraak die ik hield kwam God opnieuw en hield me onrustig en iedere keer schoot het door mij heen: heb je naaste lief, heb je naaste lief...”.

Tijdens zijn eerste jaar op de universiteit werd Begaye uitgenodigd om deel te nemen aan het werk van Campus Crusade for Christ, en hij kwam onder de indruk van de geest van liefde die hij er vond. „God bracht mij tenlotte weer op de knieën” zegt hij, „en ik liet Jezus het centrum van mijn leven zijn. Hij verving al mijn haat voor Zijn liefde”.

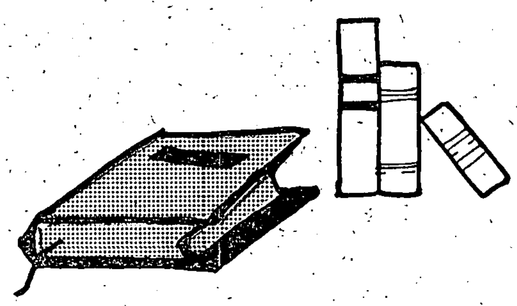
Januari 1974 was een belangrijke maand voor Russell Begaye, want hij kreeg twee kansen aangeboden. De ene was, dat hij naar het seminarie kon. De andere was, dat hem een baan werd aangeboden waarmee hij $24.000 per jaar kon verdienen als konsulent voor de Amerikaanse indianen. „Maar de Heer wilde me op het seminarie hebben”, zegt hij.

Begaye wil de seminarietraining omdat hij beter toegerust naar zijn reservaat terug wil om de mensen in de gemeenten te vormen zodat zij kunnen helpen bij de verbreiding van het evangelie.

„De meeste Navaho's”, zegt hij, „denken dat bekering betekent het aanvaarden van de kultuur van de blanke. Maar als ze een andere Navaho er over horen spreken begrijpen zij het beter, want wij komen beide van dezelfde kultuur”.

Begaye preekt nu al elke zondag in de evangelisatiepost voor indianen in Fort Worth; hij is lid van de Indiaanse Ouders-adviesraad van de scholen in Fort Worth.

Hij hoopt binnenkort terug te gaan naar New Mexico, want „ik wil dat mijn volk Jezus leert kennen”.

Wat zullen we lezen:

zondag	12 februari	Psalm 118	Wat kunnen mensen mij doen?
maandag	13 februari	Mattheüs 20 : 1-16	De eersten de laatsten
dinsdag	14 februari	Mattheüs 20 : 17-34	De beker drinken
woensdag	15 februari	Mattheüs 21 : 1-11	Koning als lastdier
donderdag	16 februari	Mattheüs 21 : 12-17	Kinderen als profeten
vrijdag	17 februari	Mattheüs 21 : 18-22	Geloof
zaterdag	18 februari	Psalm 9 : 1-11	Een rechtvaardige rechter

MEDEDELING

△ Het adres van br J. L. Muilwijk, pastoraal werker van de gemeente te Arnhem, is: Zweerslaan 12, Ede; tel. 08380-20788.

KONFERENTIEWEEK GEMEENTE DEVENTER

Van 25 t/m 29 januari jl. is in de gemeente Deventer een konferentieweek gehouden met als thema: „Beleven en doorgeven”. Met medewerking van br K. Glas (voormalig zendeling in Korea) en leden van de organisatie Operatie Mobilisatie uit Emmeloord zijn er drie avonden belegd die alle een thema droegen:

1e avond: Liefde en gemeenschap - met een inleiding van br K. Glas;

2e avond: De bijbel, het woord van God - en een diaserie over de „Logos”;

3e avond: Leven en getuigen - met een diaserie over Operatie Mobilisatie.

Na een algemeen gedeelte met o.a. bijbel-inleidingen in de grote zaal beneden in de kerk werd er verder in kleine groepen over het gestelde thema gepraat, dit was de formule voor de drie avonden.

De vierde dag (zaterdag) is er een evangelisatiemiddag geweest, waar men door middel van een deur-aan-deur aktie christelijke boeken heeft trachten te slijten bij adressen waar een paar dagen eerder folders in de bus waren gegooid.

De laatste dag - zondag - was de sluitdag van onze bezinningsweek, waarvoor het zangkoor „Immanuël” met het koperblazersensemble uit Hengelo waren geïnviteerd alsmede ds J. Schuil uit Zwolle.

Met een gezamenlijke broodmaaltijd in de kerk en een appèldienst was er een einde gekomen aan iets moois. Dankzij de organisatie en de zegen van God zal onze gemeente het beslist niet bij deze ene keer willen laten.

René Grifhorst

LEZERS AAN HET WOORD

Groeten uit Gran Canaria

Wist u dat er op Gran Canaria kleine protestantse gemeenten zijn - waaronder een kleine baptistengemeente - die vanwege hun geloof worden verdrukt en in grote armoede leven?

Mensen die protestants worden worden uit de familieband gestoten en als duivelskinderen betiteld. Betreft het oudere mensen dan zijn zij in vele gevallen genoodzaakt het huis van de familie te verlaten en dan blijft maar één ding vaak over: ondergebracht worden in een staatsinrichting, samen met landlopers en alkoholisten.

Ik heb mijn vakantie doorgebracht op de Cana-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 34,— per jaar; ƒ 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 030-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

rische Eilanden en ook heb ik de baptistengemeente in Las Palmas bezocht; een blijmoedige gemeente die zich vereerd gevoelde een Nederlands gezin in zijn midden te hebben. Men voelt zich vergeten door de christenen uit het buitenland. Vaak heeft men het „bejaardenprobleem" aan de orde gesteld in het buitenland, maar zonder resultaat. Men is in het buitenland teleurgesteld.
Er wordt nu een bejaardenhuis gebouwd op Gran Canaria voor die daklozen en van hun familie berooide broeders en zusters, die alles hebben verlaten om Jezus' wil. De gelden voor de bouw zijn voor een deel bijeengebracht door de Evangelische Omroep en ook de gemeente en Zusterhulp van Hoogeveen hebben voor dit doel reeds een prachtig bedrag bijeen gebracht.
Mocht u uw vakantie doorbrengen op Gran Canaria, bezoek dan deze gemeente eens. Het adres is: Ingeniero Salinas (dichtbij het strand Alcaravaneras), Las Palmas. Let u op het bordje „Iglesia Bautista" dat er sinds kort op aangebracht mocht worden.
Voor meer inlichtingen: tel. 05280-68798.

Hoogeveen K. J. Pruis

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE KAND. Y. HORJUS

Makkum-Workum - (S.H.). Zondag 29 januari was voor de beide gemeenten Workum en Makkum een blijde dag. Na een periode van elf maanden vakant te zijn geweest mochten we genoemde zondag weer een voorganger ontvangen, en wel kand. Y. Horjus.

Toen br Horjus die in december aan De Vinkenhof was afgestudeerd beroepbaar werd gesteld, hebben beide gemeenten in overleg gemeend deze broeder te beroepen.

Zondag 29 januari was de blijde dag aangebroken waarop br Horjus aan de beide gemeenten verbonden werd. Deze bevestigingsdienst vond plaats in de Doopsgezinde kerk van Workum die bij deze gelegenheid overvol was. Als bevestiger trad op prof. dr. J. Reiling. Deze sprak over 1 Petrus 3 : 15a, „Maar heiligt de Christus in uw harten als Heer". Hierna vond de bevestiging plaats van br Horjus. Nadat de gebruikelijke vragen aan de gemeenten en voorganger waren gesteld, vond onder handoplegging van de beide ouderlingen en gebed de verbinding plaats van voorganger en gemeenten.

Na het zingen van Gez. 387 : 2 betrad ds Horjus de kansel. In aansluiting op de vorige tekst was door ds Horjus gekozen 1 Petrus 3 : 15b, „Altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop die in u is". Hierin kwam naar voren Christus erkennen als Heer, maar Hem ook te bezitten als Heer.

Na deze prediking werd er gelegenheid gegeven voor het uitspreken van welkomstwoorden. Hier werd druk gebruik van gemaakt. We willen dit dan ook wat beknopt weergeven. Als eerste sprekers waren de ouderlingen van de gemeenten Workum en Makkum; daarna ds Oldenburger van Sneek namens de Unie-Commissie. Namens de C.v.d.O. dr Reiling die één van zijn leerlingen zag gaan in de dienst des Heren; br M. de Vink sprak namens de Friese bond; br A. de Vries namens de gemeente Den Helder. Van de gemeente Amsterdam-West, waarvan ds Horjus lid was sprak br De Jonge. Namens de burgelijke gemeenten Workum en Wonseradeel burgemeester Pastoor van Workum. Namens de plaatselijke kerken die alle vertegenwoordigd waren, zowel van Makkum als Workum werden ook nog welkomstwoorden gesproken: men hoopte weer op een goede samenwerking. Door de studentenvereniging werd een lied gezongen en werd door één van het klubje ds en mevrouw toegesproken.
Het zangkoor van beide gemeenten verleende medewerking in deze dienst.
Nadat ds Horjus allen had bedankt voor de aanwezigheid en de goede woorden hem toegesproken werd deze mooie dienst besloten met het zingen van Gez. 13, „Halleluja, eeuwig dank en ere".
's Avonds vond er nog een begroetingsavond plaats van beide gemeenten, welke in Makkum werd gehouden. In dit feestelijk samenzijn konden we nader kennis maken met ds en mevrouw Horjus. Medewerking werd o.a. verleend door het zangkoor Zusterhulp van Workum en Makkum en verder nog door de klubs. Platen en cadeaus werden het voorgangersechtpaar aangeboden; van de gemeenten ieder ook een plant.
Tot slot bedankte ds Horjus allen voor deze avond en ging daarna voor in dankgebed.
Gaarne willen wij langs deze weg alle voorgangers, die ons in de vakante tijd zondags met het woord hebben gediend onze welgemeende dank brengen.

10 DOPELINGEN IN ALPHEN-NOORD

Alphen a.d. Rijn-Noord - (J.L.). „God is goed". Dit mogen wij ervaren in onze nog jonge gemeente. Wij zijn dankbaar voor de broeders uit eigen gemeente en voor de gastsprekers die ons elke zondag weer voorgaan in de verkondiging van het Woord. Het is een vreugde op te mogen merken dat dit vrucht draagt, wat merkbaar wordt in de nieuwe kontakten die werden gelegd en in het bezoek van de bijeenkomsten. Een hoogtepunt was de feestelijke dienst op zondagavond 22 januari jl. waarin tien mensen werden gedoopt. Met kracht bracht br Visser de boodschap naar aanleiding van de bekering van Saulus, Handelingen 9. Met aandacht werd geluisterd toen hij ons wees op drie belangrijke dingen uit dit gedeelte: 1. Saulus had een ontmoeting met de Here Jezus; 2. Saulus had een ontmoeting met de discipelen van de Here Jezus; 3. Saulus liet zich dopen.
De kerkzaal van de baptistengemeente in Leiden was overvol. Na de doop en de handoplegging werden verschillende dopelingen door br De Loo welkom geheten als lid van de plaatselijke gemeente.
Er zijn verschillende kansen en mogelijkheden voor onze gemeente in Alphen-Noord. Daarom doen wij mee aan de Interland Samen Evangelisatie van 6 t.e.m. 14 mei. Een aantal voorbereidende besprekingen hebben reeds plaatsgevonden. Er is een oproep gedaan om deze aktie biddend en meewerkend verder voor te bereiden en te begeleiden. Vol vertrouwen zien wij de toekomst tegemoet, wetend dat wij een opdracht hebben ontvangen en waarin wij trouw willen blijven.
We zijn de baptistengemeente in Leiden bijzonder erkentelijk voor de gastvrijheid en de koster voor het vele ewerk dat hij heeft verzet en wat aan zo'n doopdienst is verbonden. We hopen in de **toekomst nog eens** wat van ons te laten horen.

KORREKTIE

In het bericht over de heringebruikneming van De Vinkenhof - zie DC van verleden week - werd o.a. ook gesproken over ds R. Reiling. Er moest staan ds J. Reiling.

„Alle dingen zijn door God gemaakt:
zeeën, wolken en de konifeer,
Heer, U hebt ook mij geschapen,
Help mij te geloven Heer!"
Blij en gelukkig zijn wij met de geboorte van:

GERSON

Dick en Janny van 't Wout

Biltseweg 10, Bosch en Duin
5 februari 1978

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 7 - 17 februari 1978

Baptisten beschuldigd

„Wij verafschuwen een godsdienstige groepering als de baptisten, die zich ertoe leent, zó lichtvaardig de kerkelijke sacramenten te veroordelen en die zich daarmee *buiten de kerk der eeuwen plaatsen.* Zij staan op één lijn met Jehova-getuigen en Mormonen".

Dat stond te lezen in een kerkblad van een hervormde gemeente, ergens in een van onze grote industriecentra. Nee, niet lang geleden maar nog onlangs; om wat preciezer te zijn: in januari van dit jaar.
Waaraan de baptisten die verafschuwing te danken hebben?
Het is duidelijk: omdat ze lichtvaardig de kerkelijke sacramenten veroordelen en zich dientengevolge plaatsen buiten de kerk der eeuwen.

Opsomming van argumenten

In de stad waar deze hervormde gemeente is gevestigd is ook een baptistengemeente. Nu gebeurde het, dat enkele mensen bedankten voor het lidmaatschap van de hervormde gemeente en zich lieten dopen in de baptistengemeente. „Hier wringt de schoen. De religieuze sekte van de Anabaptisten (d.i. Wederdopers, tegenwoordig meestal kortweg Baptisten genoemd) is een gevaar voor de kerk. Niet voor niets wordt er in de Nederlandse Geloofsbelijdenis nadrukkelijk tegen hen gewaarschuwd (art. 34 en 36)", schrijft het kerkblad.
De schrijver somt dan de „thans geldende" argumenten op „op grond waarvan wij de leringen der Baptisten ook in het heden moeten afwijzen en ertegen moeten waarschuwen".

Die argumenten zijn:

1. er is geen noodzaak tot onder dompeling, want zowel besprenkeling als onderdompeling is symbolisch;
2. er is geen bijbelse grond voor alleen maar „volwassendoop oftewel doop-op-belijdenis";
3. een eventuele afwezigheid van de kinderdoop in de bijbel heeft nog geen bewijskracht voor afwijzing ervan;
4. wie de kinderdoop afwijst verloochent de voorafgaande liefde van God;
5. in de bijbel is óók sprake van mensen die gedoopt werden niet op grond van hun belijdenis maar op grond van de belijdenis van een ander gezinslid, „als regel het hoofd van het gezin".

Na deze opsomming volgen nog enkele opmerkingen die we, kortheidshalve, proberen samen te vatten:

a. de afwijzing van de kinderdoop, die tot onwaarde verklaren, is een uitholling van het werk der kerk;
b. baptisten trekken het evangelie scheef en doen er daarmee tekort aan.

Plicht tot verantwoording

Wanneer we op de hierboven genoemde argumenten en opmerkingen ingaan is dat niet omdat we er genoegen in scheppen. Integendeel. We houden niet van dergelijk geschrijf dat zo gemakkelijk kan gaan om gelijk te hebben en daarom licht tot twisten leidt.
We doen het omdat we menen verplicht te zijn openlijk verantwoording af te leggen van onze opvattingen, die - het is bekend - ten aanzien van doop en gemeentevorming afwijken althans, in dit goede land, van die der meeste christenen. Die verplichting klemt temeer wanneer die opvattingen openlijk worden aangevallen en veroordeeld. Zij die dat doen - en dat is hun goed recht - hebben er óók recht op het weerwoord te vernemen van hen met wie zij van mening verschillen.

Ons uitgangspunt

Alvorens in te gaan op de argumenten zoals die werden opgesomd, moet eerst gezegd worden wat voor ons de doop betekent, be-tekent, om welk teken het in de

doop, naar ons verstaan van het Nieuwe Testament gaat. Het zal dan blijken dat we van een heel ander uitgangspunt vertrekken.
De doop is, naar ons verstaan van de bijbelse gegevens over de doop, het teken van het betrokken zijn van de dopeling in de dood en opstanding van Jezus Christus. Die betrokkenheid, die relatie is er - is onze overtuiging - alleen maar door gelóóf, door het geloof van de dopeling. Dat geloof maakt de handeling die voltrokken wordt tot doop. Wanneer dat geloof afwezig is is er geen sprake van doop, spreekt men ten onrechte van doop. Het moge een sakramentele handeling worden genoemd, wat dan nog.

Argumenten nader bezien
We weten niet of het met dat „uitgangspunt" nog nodig is in te gaan op de argumenten zoals die werden genoemd. Eigenlijk praat men, als men een verschillend oordeel heeft over de be-teken-is van de doop, langs elkaar heen: men heeft het dan over twee verschillende zaken, al gebruikt men dezelfde woorden.
Desondanks, we willen ook die argumenten nader bezien:

1. *Er zou geen noodzaak tot onderdompeling zijn.*
Wat wordt bedoeld met „noodzaak"? Het is een woordgebruik, dat ons in dit verband wat vreemd voorkomt. Noodzaak in de zin van voorwaarde tot het heil? We stemmen graag toe, dat de doop „slechts" teken is, symbool - al betekent dat woord symbool méér dan ons spraakgebruik doet vermoeden. Voorwaarde tot het heil - als dat bedoeld wordt, néé: dat is bekering, gelóóf (als er tenminste in betrekking tot het heil van voorwaarden gesproken moet worden...).
Noodzaak in de zin van een dwingend voorschrift?
Zo zouden wij het niet durven zeggen. Dat is ons te wettisch, te ongeestelijk, om een wat vreemd woord te gebruiken: te biblicistisch. Nee, wij vinden dat de vorm - onderdompeling - de meest adaequate vorm is waarin de doop, als zichtbaar teken van de eenheid van de gelovige met Christus in zijn dood en opstanding, kan worden bediend.

2. *Er zou geen bijbelse grond zijn voor alleen maar „doop-op-belijdenis".*
Wie dat argument (nu nog) gebruikt gaat inderdaad van een andere betekenis van de doop uit. Wie, zoals wij, de doop ziet zoals wij hierboven omschreven, kan niet anders dan de-doop-op-geloof-alleen ontdekken. Dat verstaan sluit een andere doop-praktijk in het Nieuwe Testament uit. Is dat een „hinein-interpretieren", een er-in-leggen?
We zijn ons die mogelijkheid bewust. Daarom nodigen we graag uit om ons die Schriftplaatsen te wijzen waar de „uitsluitendheid" van de doop-op-geloof-alleen terecht in twijfel kan worden getrokken. We komen hierop bij het vijfde argument terug.

3. *Een eventuele afwezigheid van de kinderdoop zou nog geen bewijskracht voor de afwijzing ervan hebben.*
Het is toch wel een sterk argument, zouden wij willen zeggen. Maar bewijskracht? We verwijzen opnieuw naar ons verstaan van de doop: het is het teken van de (gelovige) betrokkenheid in Christus. Die betrokkenheid, die een belijdenis ervan is dat het oude leven is afgelegd en begraven en dat er in Christus een nieuw leven is begonnen, sluit kinderdoop - in de zin van: doop van (nog) niet-gelovenden - uit. Daarom is de kinderdoop in de bijbel afwezig.

4. *Afwijzing van de kinderdoop zou de voorafgaande liefde van God verloochenen.*
Dat is een argument dat we al helemaal niet verstaan, hoewel het - vooral de laatste jaren - vaak gehoord wordt. Niemand onder ons verloochent - in de zin zoals het bedoeld wordt - de voorafgaande liefde van God. Wanneer in onze gemeenten een mens gedoopt wordt is dat omdat God hem éérst heeft liefgehad. Die doop is een respons op de prediking van de liefde Gods die ons liefhad toen wij nog vijanden waren. Stellig is de doop „niet het teken van wat ik presteer of geloof, maar van wat God aan ons heeft gedaan". We zijn het er hartgrondig mee eens, wanneer in het bewuste kerkblad geschreven wordt: „Ons heil hangt echter niet af van onszelf, maar van het volbrachte werk van Jezus Christus".

5. *Er zou in de bijbel ook sprake zijn van mensen die „niet op grond van hun eigen geloofsbelijdenis, maar op grond van die van een ander gezinslid" gedoopt werden.*
We schreven het hierboven reeds: we nodigen graag uit ons de Schriftplaatsen te wijzen waar over die doopsbedieningen gesproken wordt. We veronderstellen, dat men op twee plaatsen doelt: Hand. 16 : 15 (Lydia en haar huis) en Hand. 16 : 34 (de gevangenbewaarder van Filippi en zijn huis). In dat geval zouden wij graag willen herinneren aan Hand. 16 : 40, waar Paulus ten huize van Lydia de *broeders* ontmoet (dat zouden dan de veronderstelde kinderen van Lydia moeten zijn...) en aan Hand. 16 : 34, waar wordt meegedeeld, dat de gevangenbewaarder zich erin verheugde „dat hij *met zijn gehele huis tot het geloof in God was gekomen*".

Algemeen
We willen ook nog ingaan op de meer algemene opmerkingen die werden gemaakt en die we onder a. en b. probeerden samen te vatten.
Wat a. betreft *(afwijzing van de kinderdoop is een uitholling van het werk der kerk):*
We zijn ons bewuist, dat het „hard" aan kan komen wanneer baptisten zeggen: „jullie doop is van onwaarde".
We moeten erkennen, dat ook baptisten niet altijd in respekt en liefde omgaan (zijn omgegaan) met hun mede-christenen. Wat heilig is voor een mens, mag door andersdenkenden nooit met voeten getreden worden. Dat kan evenwel niet betekenen, dat daarmee het „gelijk" van die mens wordt erkend!
En wat de uitholling van het werk der kerk betreft: het is onze overtuiging, dat de kerk (liever: de gemeente van Christus) juist door de kinderdoop - en niet alleen door de kinderdooppraktijk (die voldoende bekend is om hier nu niet nader aan te duiden) - zichzelf heeft „uitgehold" (het woord is niet van ons; wij zouden liever zeggen: ondermijnd).
In dit verband worden de doopsgezinden ons als baptisten ten voorbeeld gesteld: zij zijn het ook niet met de kinderdoop eens en zouden de sacramentele waarde - wat dat ook mag betekenen - van de kinderdoop tenminste erkennen, hetgeen zou blijken uit het feit dat de doopsgezinden geen „wederdoop" eisen bij toetreding tot een doopsgezinde gemeente. Nu zijn de doopsgezinden mondig genoeg om zelf te antwoorden, maar als wij even voor hen mogen spreken zou gezegd moeten worden dat hier - voorzover wij weten - een misverstand in het spel is: de doopsgezinden - al even ver verwijderd van sakramentalisme als baptisten - erkennen niet de sacramentele waarde van de kinderdoop, maar menen dat niemand in zijn persoonlijke vrijheid mag worden gedwongen. Dáárom vragen ze geen „wederdoop" bij overkomst naar een hunner gemeenten, tenzij men er zelf om verzoekt. Bovendien, de schrijver in het hervormde kerkblad heeft het dan ook nog alleen maar over de Nederlandse doopsgezinden.
Wat b betreft *(baptisten zouden het evangelie scheef trekken en doen daarmee aan dat evangelie tekort):*
Inderdaad, daar waar baptisten „de volwassendoop zó het een en 't al (achten)" daar doen ze tekort aan het evangelie. Dat stemmen we graag toe. Dat zou sektarisch zijn.
We zijn de laatsten om te beweren, dat zoiets onder ons niet gebeurt. We weten wel beter. We weten trouwens óók, dat deze vorm van sektarisme niet het onzalige monopolie van baptisten is. We kwamen het bij allerlei soorten gelovigen tegen: hervormden, voor wie alleen maar de „vaderlandse kerk bestaat"; gereformeerden, die elke zondag maar weer over „het verbond" preken; pinkstergelovigen, die slechts weet hebben van tongetaal en gebedsgenezing; roomskatholieken, die hun traditie hebben vergoddelijkt - zou dat allemaal niet onder de noemer van het sektarisme gebracht moeten worden?

Tenslotte
Ook al kan het waar zijn, dat een plaat-

Wij stellen u voor

De Young Gospel Singers

De Young Gospel Singers is een zang- en muziekgroep uit de baptistengemeente in Eindhoven.
De groep bestaat uit drie meisjes en vier jongens; de meisjes nemen het vokale en de jongens het instrumentale gedeelte, te weten: piano, orgel, bas en gitaar voor hun rekening.
Ongeveer vijf jaar geleden is men met zingen en spelen van evangelische liededen begonnen. Aanvankelijk nog heel bescheiden in huiselijke kring, daarna op zondagsschool en jeugdavonden. Onder leiding van George Klein werd en wordt nog steeds aan een zeer gevarieerd repertoire-bouw gewerkt.
Dit repertoire bestaat naast enkele Engelse en Duitse songs hoofdzakelijk uit Nederlandstalige liederen.
Hoewel de Young Gospel Singers (Jonge evangelie zangers) - het woord zegt het al - nog zeer jeugdig zijn - gemiddelde leeftijd is plm. 17 jaar - is het repertoire zeer beslist niet alleen afgestemd op de jeugdige luisteraar.
Dit draagt er dan ook toe bij dat de Young Gospel Singers regelmatig optreden in de erediensten, op bijbelscholen, op evangelisatie-bijeenkomsten en in bejaardentehuizen.
Verleden jaar kreeg ook de Evangelische Omroep belangstelling voor de Young Gospel Singers. Zo waren zij te zien en te horen op de EO-Jongerendag te Hilversum.
Rond de kerstdagen werkte de groep mee aan een serie EO-kerstkoncerten in de Rotterdamse Doelen. Nog pas geleden waren zij te zien en te horen in het tv-programma Windkracht 16.
In december bracht Uitgeversmij. ‚Gideon' een eerste lp van de groep onder de titel ‚Alles is nieuw' op de markt. Ten behoeve van evangelisatie-bijeenkomsten stelden de Young Gospel Singers onlangs 'n avond vullend evangelische zang- en muziekprogramma samen. Zij die eens wat meer willen horen over of van deze groep kunnen schrijven of bellen naar A. Selier, Hosingenhof 14, Eindhoven; tel. 040-419376.

---

selijke baptisten-voorganger „elk kontakt met de Raad van Kerken afwijst, en dat hij zelfs niet ingaat op korrespondentie en vragen van pastores uit de kerken" - een houding die wij geenszins kunnen begrijpen - dan betekent dat nog niet, dat daarmee door baptisten gezegd zou worden: wij hebben als enigen de waarheid, „de rest deugt niet".

In dat verband herinneren we graag aan „het kerkelijk gesprek" dat gedurende enkele jaren gevoerd is door afgevaardigden van de Hervormde Wereldalliantie en van de Baptisten Wereldalliantie. Van dat „gesprek" is juist dezer dagen een officieel Rapport verschenen, dat bij de bureaus van beide wereldorganisaties is te verkrijgen (resp. te Genève en te Washington). Het Rapport verscheen in het Engels, Duits en Frans.

Trouwens, het is bekend dat ook baptisten - in het algemeen sprekend - graag meewerken aan allerlei interkerkelijke arbeid, zoals in ziekenhuisdiensten en evangelisatie. Ook in de plaats waar de man woont die in zijn kerkblad de woorden schreef waarmee we dit artikel begonnen...

v. D.

Aktie „Geven voor zeven" tot goed einde gebracht

Met vreugde kunnen wij meedelen dat de aktie ‚Geven voor zeven' van de gemeenten in Gewest Holland beëindigd is.
Van 1 september 1976 tot 31 december 1977 werd een bedrag van ƒ 23.821,41 bijeengebracht voor zeven afgestudeerde evangelisten van de bijbelschool te N'diki in Zuid-Kameroen.

Heel hartelijk dank aan allen, die op enigerlei wijze aan dit fijne resultaat hebben meegewerkt.
Inmiddels heeft zich een nieuw projekt aangemeld, en wel: het verlenen van studiebeurzen aan 20 studenten-in-opleiding voor evangelist aan de baptistenbijbelschool in Djarenko bij Maroua, Noord-Kameroen.
Hiervoor is nodig ƒ 26.500,—.

De nieuwe aktie zal worden gevoerd onder het motto: **‚Aktie 4 maal 5'.**
Giften voor deze aktie te storten op postgiro 2810975 t.n.v. penningmeester Unie-zendingswerkgroep, Gewest Holland, Sypestein 3, Zwijndrecht (na 7-3-1978: Alphen aan de Rijn, Krammer 40).

De zendingswerkgroepen in Gewest Holland zullen nog nader worden ingelicht.
Vóóraankondiging: ontmoetingsdag te Utrecht - Silo op zaterdag 29 april vanaf 14.30 uur; **gastspreker: Pastor H. Grundmann** van Bad Homburg, algemeen sekretaris Europese Baptisten Zending (EBM).
De sekretaris van het Gewest Holland,
K. Brongers

JAARBOEKJES

Amper was januari voorbij of er lag al weer een nieuwe Jaarboekje 1977 in onze brievenbus. Het was - zoals alle jaren- het Jaarboekje van de gemeente te Heerenveen dat als eerste verscheen.
We maken van dit Jaarboekje graag melding: het ziet er keurig verzorgd uit!

Red.

P.S.
Men zal kunnen begrijpen dat we volstaan met de vermelding in DC van dit ene Jaarboekje. Dat wil niet zeggen, dat we de toezending van andere Jaarboekjes - onder welke naam ook - niet op prijs stellen. Integendeel!

De baptisten in Polen

door Michael Stankiewicz (president van de Baptisten Unie van Polen)

Polen is slavisch land. De geschiedenis ervan begint met de kerstening van Europa. Het was het gebied waar de zending van twee grote kerken, de Byzantijnse of Orthodoxe kerk en de Roomse of Katholieke kerk elkaar ontmoetten en met elkaar wedijverden. Bij het begin van de middeleeuwen was het duidelijk dat deze strijd door de laatstgenoemde kerk was gewonnen, en Polen is een intens katholiek land gebleven door heel zijn historie heen, een geschiedenis die, dikwijls ongelukkig was en vol van tegenslagen en rampen.
Het Poolse katholicisme was echter niet méér immuun voor de voorlopers van de hervorming dan het katholicisme van andere Europse gebieden. Eigenlijk scheen ons land juist bijzonder open te zijn voor nieuwe gedachten en gastvrij voor hen die de nieuwe opvattingen verkondigden. De Waldenzen vonden onderdak in steden als Malopolska en Klodzko; de Tsjechische Broeders (Moravische Broeders; e.r.) konden met hun leraar Komensky (ten onzent bekend als Comenius; e.r.) na 1480 wonen en werken in Kujawy en de Hussieten verkondigden de leer van John Wycliff in Krakow en in Silezie. In de 16e eeuw waren er anabaptisten in verscheidene steden.
Denkers die vernieuwing propageerden ontleenden vele van hun onderwerpen aan de Reformatie en leerden, die aan hun studenten: scheiding van kerk en staat, afschaffing van de kerkelijke jurisdictie en pauselijke belastingen, de suprematie en het gezag van de Schrift. Polen was het land waar would-be hervormers naar toe konden vluchten vanuit minder gastvrije Europese landen.
In het midden van de zestiende eeuw, onder de regering van koning Sigismund, kwam de Reformatie ons land binnen in de meer bekende vormen van lutheranisme en calvinisme. Vooral de laatstgenoemde stroming kreeg meer vat op de mensen en breidde zich uit, waarschijnlijk dankzij de ruime plaats die het gaf aan de plaats en verantwoordelijkheid van het gemeentelid. In deze periode waren godsdienstige verschillen de oorzaak van verscheidene interne twisten in het land als geheel; ook streden de kerken onderling nog al. Binnen de calvinistische kerken werden verscheidene onderwerpen ter diskussie gesteld, niet in het minst de kwestie van de kinderdoop en zijn betekenis. Na vele jaren van onenigheid over deze en andere vragen voltrok zich op de synode van 1562 in Pinczow een scheiding. De kleinste van de zich afscheidende partijen - bekend als de Poolse Broederen - bracht onmiddellijk de beginselen in praktijk die genoegzaam bekend zijn aan de vrijkerkelijke gemeenten, overal in de wereld.
Ook tussen de Broederen onderling was er verschil van opvatting over de doop, maar toch vond de eerste doopsbediening plaats in 1565 in Wegrow. Veel boeken en pamfletten over de doop verschenen er in deze tijd. Een voorganger genaamd Jerzy Szoman maakte in zijn „Testament" de volgende notities:

> 15 januari 1562 werd mijn zoon geboren en als zuigeling gedoopt, want ik kende de waarheid over de doop niet.
>
> 22 januari 1564 werd mijn dochter geboren. Ik stond niet toe, dat ze als zuigeling werd gedoopt, want toen wist ik - en ik leerde het anderen - dat de kinderdoop van de mensen is en niet het bevel van God.
>
> 31 augustus 1572 toen ik 42 jaar oud was werd ik gedoopt door onderdompeling in de naam van Jezus Christus, in Chmielnik. In 1573 werd mijn vrouw gedoopt en in 1574 de moeder van mijn vrouw.

De Poolse Broederen, in hun geheel, waren een denominatie met een veelheid van opvattingen. Als baptisten kijken wij vooral naar de Rakow-Lublin groep van de Broederen, waarvan Martin Czechowicz en J. Niemojewski de leiders waren. Maar in ons land als in andere landen met overwegend katholieke invloed werd de macht van de contra-reformatie gevoeld. In 1658 werden de Poolse Broederen door de Jezuieten verbannen en zij emigreerden naar andere delen van Oost-Europa en ook naar Nederland en Engeland. De Amerikaanse historicus A. H. Newman meent, dat de Engelse baptisten tot hun doopopvatting kwamen mede onder invloed van de Poolse Broederen. In Polen zelf waren enigen van de Broederen overgebleven en zij kwamen bijeen in het diepste geheim en onder voortdurende dreiging. Zij onderhielden banden met andere klandestiene groepen in Pruisen, een verbinding die opnieuw nadruk kreeg tijdens het begin van de nieuwe baptisten-beweging nu meer dan een eeuw geleden.
Als we komen tot de nieuwe periode, moet bedacht worden dat dat geschiedde in een gebied dat verdeeld was tussen drie souvereine staten: Rusland, Oostenrijk en Duitsland. Van 1795 tot 1918 bestond er geen Poolse staat.
De 28ste november 1858 is de datum die we als het nieuwe begin beschouwen. De onderwijzer Gustav Alf, werkende in Adamov in de buurt van Warschau, had rondom zich een pietistische kring van ernstige gelovigen verzameld die tijdens hun bijbellezing - en -bidstonden begonnen na te denken over de betekenis van de christelijke doop. Ze stonden in kontakt met de baptistengemeente in Stolzenberg, Pruisen en de voorganger van die gemeente, Wilhelm Weist doopte Alf en acht anderen op de genoemde datum in Adamov. De volgende dag werden 17 anderen gedoopt. Aldus ontstond het baptisme, en alzo ontstond ook de vervolging. Op dat moment was de baptistische beweging grotendeels nog Duitstalig. De diep zittende animositeit tussen de geboren Polen en de Duitsers was een belemmering voor het werk van de baptisten om ook onder de eerstgenoemden te werken. Maar toch ontstonden er de eerste 25 jaar zes gemeenten en zeventien evangelisatie-posten.
Volgens de gegevens werd er bijna 2700 mensen gedoopt, hoewel het ledental door emigratie veel lager was. De eerste Slavische baptistengemeente werd door de Tsjech Jersak gesticht, in 't dorp Zelow in 1872. De gemeente in Warschau werd in 1908 gesticht. In deze tijd begonnen de oorspronkelijk Duitse gemeenten ook leden uit de Slavische bevolkingsgroep aan te trekken. In 1907 werd in Lodz een seminarium gesticht en sindsdien werd deze stad het centrum van het baptisme. Tijdens de eerste wereldoorlog telden de baptistengemeenten in Polen ongeveer 9800 leden, in 43 gemeenten.
De gevolgen van de oorlog waren voor het baptisme ingrijpend. In de oorlog gesneuvelden, emigratie en wijziging van de internationale grenzen reduceerden 't aantal baptisten met meer dan de helft. De tot standkoming van de Poolse republiek en de bevestiging van de roomskatholieke kerk luidden een periode van vervolging in tegen alle niet-geregistreerde godsdienstige groepen.
Toch werd in 1921 de nieuw gestichte Slavische Baptisten Unie officieel door de staat erkend en geregistreerd en vanaf dat moment breidde de beweging zich weer sterk uit, zowel onder de Slavische als de Duitstalige baptisten. Bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog waren er meer dan 16.000 baptisten met een kinderwerk dat moment breidde de beweging zich weer deze periode werd het werk bijgestaan door de aanwezigheid van verscheidene Amerikaanse zendelingen, wier werk zich vooral richtte op de Slavische baptisten, in het bijzonder onder de studenten van de universiteit van Krakow. Het jaar 1926 zag de stichting van een uitgeverij, met Amerikaanse hulp. Boeken, tijdschriften traktaten rolden vrijelijk van de pers. We herinneren ons met trots, dat de baptistengemeenten in vele plattelandsgebieden de centra waren waar de bevolking leerde lezen. Het was een tijd van nationale strijd en opbouw temidden van armoede en onwetendheid.
Niemand behoeft herinnerd te worden aan de grote rampspoed die over ons land kwam met de tweede wereldoorlog. Er zijn geen getallen bekend van het aantal kerkgangers noch van het aantal gemeenten die in deze dagen nog functioneerden. Hoewel de Duitssprekende gemeenten in staat waren legaal door te werken, werden velen van hen opgeroepen naar Duitsland te gaan of dienst te nemen in het leger. De Slavische gemeenten werden gesloten, ofschoon nog in 1941 toestemming werd

gegeven voor de oprichting van een Unie van Niet-Duitse Vrije Gemeenten. Gemeenschappen van geheel verschillende tradities werden gedwongen bijelkaar gebracht, een faktor die de situatie onmiddellijk na de oorlog verklaart.
De politieke verandering en die van de bevolking na de oorlog betekende dat de gemeenten voortaan geheel Slavisch zouden zijn, zowel in samenstelling als in ledental. Onze leidende broeders herinneren zich een vergadering in 1945 temidden van verwoeste woningen en rokende puinhopen om plannen te maken voor toekomstige aktiviteiten. Het eerste werk was een unie, wettelijk erkend door de nieuwe Poolse regering, van baptisten, vrije christenen, pinkstergelovigen, darbisten en van de Kerk van Christus. Twee jaar later besloten de baptisten zich uit deze organisatie die nog steeds bestaat als de Verenigde Evangelische Kerk, terug te trekken. Sindsdien bestaan de baptisten als een aparte groepering.
De situatie was verschrikkelijk: er waren geen kerken, geen kapels, een Staat die - afgezien van zijn overheersende ideologie - geen fondsen had dan voor het allernoodzakelijkste. Zo begon de BWA in 1947 hulp te verlenen aan Polen, onder leiding van de Skandinaviërs.
Ons werk is langzaam maar gestaag gegroeid; het ledental van de Poolse unie is nu ongeveer 2400 leden in 50 gemeenten; 40 predikanten en meer dan 130 plaatselijke voorgangers. Kinderen en jongeren ongeveer 2000. De Unie steunt een bejaardentehuis in Narewka en is druk bezig met evangelisatie. Wat het werk allemaal omvat blijkt uit het volgende:

I Het blad Slowo Prawdy kan vrij worden uitgegeven en heeft een maandelijkse oplage van ongeveer 3500 exemplaren;
II de Poolse baptisten hebben de laatste tien jaar ongeveer 30 boeken uitgegeven, inklusief vertalingen van Billy Graham's Vrede met God en De zeven doodzonden;
III de Poolse baptisten hebben 102 evangelisatieposten georganiseerd die ondersteund worden door de plaatselijke gemeenten;
IV de grotere gemeenten hebben twee keer per jaar als gewoonlijk een evangelisatieweek en helpen de kleine gemeenten die zelf niet zo'n week kunnen houden;
V elk jaar organiseert de Unie een evangelisatie-jeugdkamp gedurende drie weken en een kinderkamp;
VI vijf jaar geleden begon de Unie een schriftelijke kursus in theologie met ongeveer 100 inschrijvingen in het begin;
VII ons radio-zendingswerk is de moeite van het vermelden waard. Elke week wordt een 15 minuten durende band gemaakt in het gebouw van de Poolse baptistenunie te Warschau en vindt zijn weg via het seminarium in Rüschlikon naar het radiostation Monte Carlo. De band wordt per radio uitgezonden onder de titel Slowo Prawdy Warsaw elke vrijdag om 5.15 uur nm. op 31 meter. Brieven worden ontvangen van geïnteresseerde luisteraars. Als antwoord daarop worden nieuwtestamentjes en andere christelijke lektuur gezonden; in '73 werd de eerste die door deze arbeid tot geloof kwam gedoopt en in de gemeente opgenomen.

De Poolse baptisten hebben volledig wettelijk recht van bestaan onder de Poolse wet. Ongeacht hun grootte vindt er ten aanzien van de godsdienstige groeperingen geen diskriminatie plaats. Daarom werd het ons ook toegestaan om in 1961 een groot gebouw neer te zetten in Warschau, dat huisvesting biedt aan de gemeente, het theologisch seminarium, de administratieve afdelingen van de Unie en aan de uitgeverij. Het is het centrum van het leven der baptisten in Polen.

Lezen en Luisteren

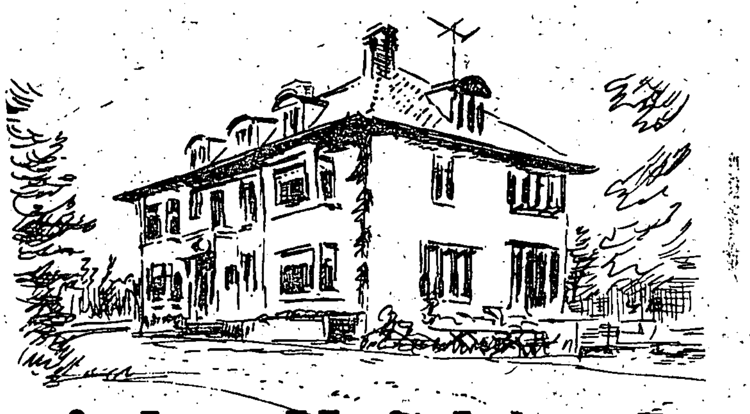
Van roeping gesproken

De geschiedenis die in 1 Sam. 3 verteld wordt is overbekend maar ik kan er niet toe komen die over te slaan. Het verhaal is zo eerlijk en heerlijk. Het begint met de mededeling dat de jonge Samuël onder toezicht van Eli in de dienst des Heren was. De tweede zin luidt: nu was in die dagen het woord des Heren schaars; gezichten waren niet talrijk. De schrijver konstateert een feit. Hij zegt bij zichzelf: de dagen der vaderen zijn voorbij. Zij hadden dromen, visioenen. Engelen verschenen en zij waren boodschappers van God. De richter Gideon tobde al over het probleem der stilte. Het komt je ook voor dat Eli met zijn verloren zonen nou direkt geen figuren waren om open te staan voor berichten van Gods kant. Ofschoon hier dan de vraag bij u kan opduiken: spreekt God alleen mensen aan die daarop bijzonder geprepareerd zijn of die erg hun best doen aangesproken te worden? Ik dacht het niet. God sprak op de meest onverwachte ogenblikken tot de meest onverwachte personen. Ik herinner u slechts aan Saulus die op weg is naar Damaskus. De Heer spreekt tot wie Hij wil op de tijd die Hem het beste past.
Het zal u eerder opgevallen zijn dat de schrijver zijn mededelingen boeiend brengt. Het is nacht en er heerst diepe stilte in Silo. De blind geworden Eli sliep. Samuël sliep. Stil brandde de lamp Gods. Toen riep God Samuël. De jongen staat op en gaat naar Eli en zegt: hier ben ik, u riep mij. Nee, zegt deze, ik riep je niet, ga maar gauw weer naar bed. Maar een poosje later herhaalt zich hetzelfde. Geen van de twee komt er op dat Samuël van elders geroepen werd. Daar staat dat zinnetje: Samuël kende de Heer nog niet; nog nooit was hem een woord des Heren geopenbaard.
Kennen en kennen is twee. Als u mij vraagt of ik Jansen ken zal ik wellicht zeggen dat ik wel weet hoe hij er uit ziet, ongeveer vijftig jaar oud, op een kantoor zit, een vrouw en drie kinderen heeft, maar als u me vraagt of ik hem ken moet ik nee zeggen. Ik heb nog nooit met hem gepraat, ken zijn achtergronden niet enzovoort. Kennen is meer dan weten. Kennen wil zeggen dat je dieper doordringt tot de kern, de inhoud. Samuël heeft natuurlijk veel over God gehoord, maar kennen is meer. Kennen is ontmoeten, meten, wegen, tellen en alles samenvattend komen tot een voorzichtige opinie. Samuël wordt voor de derde keer geroepen en weer gaat hij naar Eli. Dat tekent hem een beetje. Hij had zich kunnen omdraaien en verder slapen. Dan ontwaakt in de blinde Eli het besef dat het mogelijk zou kunnen zijn dat hier wat groots geschiedt. Hij adviseert hem wat hij moet doen. En voor de vierde keer komt het. Er staat: Toen kwam de Heer, bleef daar staan - dat lazen we niet eerder - en riep als de vorige keren: Samuël, Samuël! En Samuël zei: Spreek, want uw knecht hoort. Hij zegt niet precies wat Eli hem gezegd had. Durfde hij niet?
Zo'n ervaring heb ik niet en ik geloof dat ik bang zou zijn. Het eerste woord dat bij mij boven komt is verterend. Ik vind dat gebed tot heuvelen en bergen om te bedekken niet vreemd. Het gedicht van dr W. A. P. Smit: Van de kennisse Gods, is te lang voor deze rubriek. Een paar regels:

Tot Gij kwaamt!
De bliksem van Uw borduursels
heeft onze ogen gezengd,
en van Uw mantel werden de plooien
zwepen in ons gezicht.
Als kamelen in een tyfoon
kropen wij aan de grond
om de storm, die sloeg uit uw klederen,
verstikkend...

Maar zegt u: God is liefde. O ja, ik weet het. En God is heilig, en dat weet ik even zeker.
Samuël ontmoet de Heer. Hem wordt veel onthuld. Hij durft de oude man straks nauwelijk te ontmoeten. U kunt het lezen in het derde hoofdstuk.
Roeping staat boven dit stukje. De Heer roept mensen opdat ze Hem ontmoeten. De geroepenen hebben de roeping hun medemensen mee te delen wat God hun zegt, en is.
Niet alleen predikanten zeggen, of moeten zeggen: Spreek, want uw knecht hoort.

Huizinga

uit het Uniebureau

Zendingswerkgroepen

Enige tijd geleden werden de sekretarissen van de gemeenten vanuit het Uniebureau verzocht om de namen en adressen op te geven van de sekretarissen van de plaatselijke zendingswerkgroepen. Helaas hebben tot nu toe niet alle gemeenten aan dit verzoek gehoor gegeven.

Onze indruk is, dat nog lang niet alle gemeenten zulk een werkgroep hebben. Daarom geven we ook hier nog eens door hoe men dit ‚probleem' in meer dan één gemeente heeft opgelost. Daar heeft men namelijk de wel bestaande evangelisatiekommissie (of: werkgroep voor de evangelisatie) óók belast met de behartiging van het zendingswerk in de gemeente. Misschien kan deze tip er toe bijdragen dat nu ook die gemeenten die nog niet reageerden op ons verzoek om het adres van de zendingswerkgroep gehoor te geven aan dat verzoek?

Ontmoetingsdag 1978

Verleden week vergaderde de Ontmoetingskommissie voor de derde keer. Die kommissie, die samengesteld is uit mensen namens de Evangelisatie Commissie der Unie (ECU), de Unie Zendings Commissie (UZC), de plaatselijke voorganger (ds C. van Wier) - de Ontmoetingsdag wordt D.V. te Zwolle gehouden - en de Uniesekretaris, heeft reeds een belangrijk stuk voorbereidend werk gedaan.

Verschillende kleine werkgroepjes zijn - heel bereidwillig! - aan het werk gezet om allerlei belangrijke details voor te bereiden en te regelen. Denk alleen maar eens aan het organiseren van de aparte kinderprogramma's en het voorbereiden van een crèche!

Het motto van de komende Ontmoetingsdag zal zijn SPIRIT 78; een duidelijke heenwijzing naar wat beoogd wordt: de noodzakelijke relatie die er ook ten aanzien van de opdracht tot zending en evangelisatie moet zijn met de heilige Geest.

Zoals bekend: de Ontmoetingsdag wordt weer in de IJsselhal te Zwolle gehouden.

Wanneer?

Die datum is toch al gereserveerd op de kalender?

Het is: **zaterdag 9 september 1978.**

‚Denken en doen in de Unie'

Jl. zaterdag waren we aanwezig op de Radenkonferentie van de Groninger Bond te Delfzijl. Tijdens die bijeenkomst hebben we enkele dingen over onze Unie gezegd onder de titel Denken en doen in de Unie.

Na afloop waren er van de aanwezigen enkelen die ons vroegen of die ‚inleiding' ook op papier stond zodat zij het gezegde nog eens konden nalezen.

Welnu, het stond niet op papier - enkele aantekeningen buiten beschouwing gelaten - maar het komt wèl op papier. We hopen binnen niet al te lange tijd de op die konferentie ontwikkelde gedachten nader uit te werken in een artikel voor ons blad. In de hoop, dat meer mensen er dan wat mee kunnen doen.

v. D.

Dr Carl Tiller trekt zich terug uit BWA-staf

Dr Carl W. Tiller, sinds 1972 toegevoegd sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie te Washington (USA) heeft meegedeeld zich uit de staf van de Alliantie terug te trekken.

Dr Tiller, die op het ogenblik 62 jaar is, was voordien reeds (1956-1972) penningmeester voor het Westelijk halfrond van de Alliantie. In 1972 trok hij zich terug uit de overheidsdienst, waar hij gedurende 30 jaar belangrijke funkties op het departement van financiën vervulde.

Eén van de redenen waarom dr Tiller zich uit de staf van de BWA wenst terug te trekken is zijn wens om ook na zijn 65e te blijven werken. Regel bij de Alliantie is dat men op 65-jarige leeftijd wordt gepensioneerd.

President „Campus Crusade" bezocht Rusland

Dr Bill Brigth, president van Campus Crusade, een Amerikaanse evangelisatiebeweging onder studenten, bezocht tijdens zijn reis naar de Sovjet-Unie verschillende baptistengemeenten. Tijdens de kerstdagen woonde hij de diensten bij van de baptistengemeente in Moskou.

Dr Brigh had tijdens zijn verblijf ook kontakten met autoriteiten van de Universiteit van Moskou en met leden van het Sovjetkomité voor de Vrede.

Tijdens een perskonferentie zei dr Brigh o.a.: Ik ben er van overtuigd, dat God woont in de harten van velen in Rusland. Alles wat ik hier heb gezien heeft mij bemoedigd.

MEDEDELINGEN

△ Het penningmeesterschap van de gemeente Winschoten, is overgegaan van W. H. Hoft op L. Mulder, C. G. Wiegersweg 27, Finsterwolde; tel. 05971-1679.

△ In het adressenboekje staat het telefoonnummer van ds H. C. Schaap en mevr. A. Schaap-Brongers niet goed vermeld. Het juiste nummer is 05997-*428*.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Nieuw-Buinen, W. P. van Berkel te Ter Apel.

Beroepen: te Alblasserdam, W. Hessels te Lemmer.

Bedankt: voor Nieuwe Pekela, P. Brongers te Drachten - Elim.

81255

is het gironummer van

RAMPENFONDS

van de

Unie van Baptisten

Gemeenten, Bosch en Duin

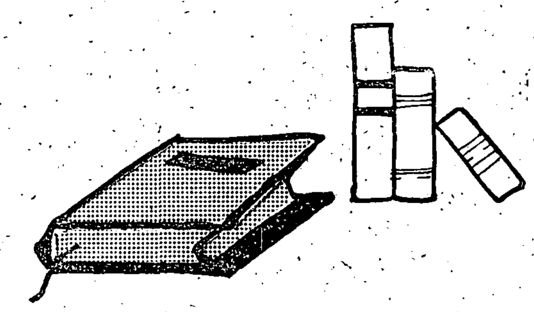
Bilthoven

Doe er wat aan !

SAMENWERKING IN D.D.R.

De Evangelische Kerk van Berlijn-Brandenburg, de roomskatholieke kerk, de Evangelisch-methodisten kerk en de Bond van Evangelisch-vrijkerkelijke gemeenten (baptisten) zullen in het nieuwe deel van Berlijn-Marzahn (Oost-Berlijn) gaan samenwerken. Deze samenwerking was de voorwaarde van de regering van de D.D.R. voor de bouw van een nieuw kerkelijk centrum in de nieuwe stad.

ZAND EN ZAAD

Wat zullen we lezen:

zondag	19 februari	Psalm 9 : 12-21	Hij handhaaft het recht
maandag	20 februari	Mattheüs 21 : 23-32	Tollenaars en hoeren
dinsdag	21 februari	Mattheüs 21 : 33-45	Moord buiten de wijngaard
woensdag	22 februari	Mattheüs 22 : 1-22	Onwilligen en huichelaars
donderdag	23 februari	Mattheüs 22 : 23-33	Een God van levenden
vrijdag	24 februari	Mattheüs 22 : 34-45	Twee geboden
zaterdag	25 februari	Psalm 46	Onze toevlucht en sterkte

We hadden het verleden week over een waarschijnlijke oorzaak van het ledenverlies in vele kerkgemeenschappen: het zwijgen van de kerk in tijden waarin zij haar stem moest verheffen. Er zullen meer redenen zijn. Sommigen menen dat welvaart het welvaren der kerk verhindert. Anderen kijken naar de verblindende opmars van de wetenschap die op alle gebieden binnenrukt. Voor weer anderen is de bijbel, toch wel hét boek van de kerk, tot een verzameling verhalen en uitspraken geworden waarmee je vandaag moeilijk uit de voeten kunt. Er zijn er die de verdeeldheid onder de honderden kerkgenootschappen aanvoeren. Enigen wijzen naar het feit dat andere wereldgodsdiensten steeds duidelijker de Westerse geloofs- en denkwereld binnenkomen en het alleenrecht op waarheid en liefde van de christelijke kerk aantasten. Er zal in deze genoemde oorzaken wel iets zitten dat te denken geeft, fundamenteel zijn ze m.i. niet. God leeft niet bij de gratie van de armoede, hoeft voor de wetenschap het veld niet te ruimen, laat Zijn woord rustig cirkuleren, bevestigt de Zijnen in al die kerken in hun geloof en gaf aan Jezus alle macht in hemel en op aarde.

In de situatieschets van de studentenpastor P. van Dijk, die op de T.H.T. zijn werk doet, schrijft deze predikant onder de punten 11, 12 en 13: „Velen konstateren bij anderen en bij zichzelf een gebrek aan beleving, gevoelsarmoede, eenzaamheid, en daarom snakken ze naar een stuk beleving, ervaring van echtheid. Daarom zoeken sommigen aansluiting bij groepen aan de rand van de kerk, waar juist die beleving soms buitengewone aandacht en vormen krijgt; het kan iets van een kick hebben. Er is duidelijk sprake van gemeenschap, bemoediging en wederzijdse verantwoordelijkheid".

De wereld is koud, egoïstisch en jaagt ons angst aan. Waar gaan we heen? Wat moeten jonge studenten? Is het een wonder dat ze warmte, meedenken en meeleven zoeken? Misschien is mijn beeld van de kerken niet goed op kleur en temperatuur, maar ik zou me kunnen voorstellen dat een jongeman/meisje die warmte mist wanneer hij of zij een kerk binnen komt. Het kan er zo dood-stil zijn. En wat dan eredienst genoemd wordt voltrekt zich in een bijna vreugdeloze sfeer. Jaar in jaar uit worden dezelfde woorden aangeheven. Er is geen enkele eksplosie. Er valt geen traan, er bloeit geen lach. Alsof het herfst geworden is. De toespraak heeft geen verrassingen. Er wordt niet diep gespit en niet op verhoogde toon Gods liefde tentoongesteld. Niemand geeft blijk geraakt te zijn door de boodschap van de engel.

Is de boodschapper wel geraakt? Brandt er een vuur in hem? Is hij gegrepen door de nood, de levensnood van velen en wijst hij de weg naar Hem die een toevlucht is van geslacht tot geslacht? Hij hoeft zich toch niet te schamen zelf overweldigd te worden door de boodschap van de Heer? Voor mij ligt een boek: Afrika bidt, en ik heb het plan om daaruit voor te lezen als ik over een paar weken „geestelijken" uit vier, vijf kerken in mijn huis ontvang. Een der gebeden luidt: Wees genadig met Uw voorgangers. Een paar woorden er uit zijn

Heer geef ons de moed ertoe.
En dan meteen een blij getuigenis geven:
Wij zijn gered, wij zijn verlost.
Heer,
ik zou niet graag een spreker willen worden
die een partij prijst of een produkt.
Heer, ik wil een eenvoudige getuige worden van Uw genade.
Heer, maak daar mijn tong voor los.
Laat me anders maar rustig stotteren.

Nu maakt niet alleen de boodschapper Gods de dienst uit. De gemeente is er ook. Zij kan zich uiten in een psalm, een lied. Zal zij verder een zwijgende meerderheid blijven? Zitten we op een feest - want dat is toch wel een bijeenkomst van de gemeente - als in de stilte van een kerkhof? Wanneer onze gemeenten rondom de 300 leden gaan tellen, beginnen we over splitsing te denken.

Dat sluit goed aan op punt 13 van ds Van Dijk. In een samenleving moet je ook werkelijk samen kunnen leven, lieven, loven.

Toen Jezus de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben.

All we need is love! Huizinga

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Nadat 1 januari 1976 de prijzen van verschillende uitvoeringen zijn aangepast, geven wij u onderstaand de per 1 januari 1978 geldende prijzen door:

Eenstemmige uitvoering P.V.C. rood, wit, zwart, bruin-licht en bruin-donker (ongewijzigd) *f* 14,50
Eenstemmig uitvoering leer, zeer luxe het ingevoegd Supplement *f* 25,—
Supplement I L&G (ongewijzigd) *f* 2,25
Harmonisatie Supplement *f* 7,50
Harmonisatie 150 Psalmen *f* 9,50
Harmonisatie L&G 1 *f* 20,—
Harmonisatie L&G 2 *f* 25,—
Prijzen zijn netto ekskIusief verzendkosten.

Besteladres: J. Germeraad, A. Verweystraat 21, Hengelo (Ov.); tel. 05400-21911; gironummer 281127 t.n.v. Z.B.C.

VERANTWOORDING ‚10 CENTS-FONDS' VAN DE UNIE-BOUWSTICHTING

In het jaar 1977 kwamen voor het ‚10 cents-fonds' van de UBS (dat is onze gezamenlijke hulp aan gemeenten met kerkbouwlasten) de volgende bijdragen en giften binnen:

1. van gemeenten: Alblasserdam 203,96, Alkmaar 39,63, Almelo - Geraniumstraat 226,72, Amsterdam-C 211,62, Amsterdam-Noord 183,17, Amsterdam-West 105,—, Arnhem 735,77, Borne 17,21, Coevorden 200,—, Delfzijl 90,40, Deventer 193,65, Doetinchem 107,95, Dokkum 132,24, Dordrecht 90,72, Drachten - Elim 90,70, Eindhoven 207,05, Emmen 764,58, Enschede 207,38, Den Haag 600,—, Groningen-Noord 448,32, Harderwijk 136,26, Harlingen 280,65, Haulerwijk 65,93, Heemskerk 252,86, Heerenveen 175,21, Den Helder 100,—, Hengelo 1.637,78, Hoogeveen 542,35, Hoogezand 547,86, Kollumerzwaag 100,—, Krommenie 65,19, Leiden 244,96, Pernis 125,—, Rotterdam-Centrum 171,60, Rotterdam-Zuid 349,21, Scheveningen 34,75, Siddeburen 11,18, Sneek 1.082,58, Stadskanaal-Zuid 300,—, Staveren 100,—, Utrecht-Centrum 300,—, Utrecht-Noord 48,36, Veendam 216,—, Vroomshoop 200,—, Winschoten 425,—, Zutphen 107,70, Zwolle 183,93. Dat is met elkaar van 47 gemeenten *f* 12.660,52.
2. van partikulieren: EH,H 12,—, JBZE,U

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds. J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 030-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

500,—, CP,A 25,—, GFB,B 100,—, WZ,U 120,—, HR,M 293,89, DJB,A 401,68, RM,V 1,30, TdJ,P 40,—, NN 25,—. Dat is met elkaar f 1.518,87.
3. van diversen: WZ f 480,63.
Totaal is in 1977 voor het ,10 centsfonds' ontvangen f 14.660,02, zodat we met dankbaarheid mogen opmerken dat het jaardoel (f 14.000,—) ruim gehaald is.
Hartelijke dank aan alle gevers en geefsters!
De waarnemend administrateur van de UBS,

T. Jansma

GEMEENTEBERICHTEN

EEN BLIJ BERICHT UIT MUSSELKANAAL

Musselkanaal - (S.H.). Zondag 5 februari was het voor onze gemeente weer een feestelijke dag. Een jonge zuster en broeder (Ida Supèr en Evert Bakker) hadden hun harten voor de Here geopend en werden gedoopt.
Onze voorganger, ds J. Bouritius sprak uit Handelingen 8, De kamerling uit Ethiopië, die door Philippus werd onderwezen aangaande de naam Jezus. Wat is er tegen om gedoopt te worden? Zo ook wij. Wat verhindert ons? Indien wij van ganser harte geloven, dan kunnen wij gedoopt worden.
Een ogenblik van ontroering was het toen beiden neerdaalden in het geopende graf om met Hem te worden begraven om al het oude af te leggen en weer met Hem op te staan in een geheel nieuw leven. De kamerling ging zijn weg met blijdschap. We wensen deze broeder en zuster hetzelfde toe. Zr De Haan zong het mooie lied „Ik ben van Jezus mijn Heiland". De gemeente zong daarna de zegebede „De Heer zal u steeds gadeslaan" (Ps. 121 : 4).
's Avonds vooraf gegaan door een predikatie uit Openbaring 2 : 7, „Wie overwint, hem zal ik geven te eten van de boom des levens" herdachten we de dood van onze Heer, met brood en wijn, waarbij ook de des morgens gedoopten aanzaten, br. Possel heette hen namens de gemeente hartelijk welkom.
Van het gezin Ensing werd afscheid genomen wegens vertrek naar Ter Apel.

Wij loven en danken God
Die alles geschapen heeft.
Hij is het, Die ons gezin met een kind heeft uitgebreid.

MAARTJE HELEEN

wij noemen haar **Heleen.**
4 februari 1978.

Wim, Rini en Gerdien de Zwart

Biltseweg 10,
Bosch en Duin

Met grote blijdschap hebben wij van de Heer ontvangen een zoon en broertje.
We noemen hem

MATTHIJS

Wijnand en Eva van Berkel
Jaap-Peter

Ter Apel, 7 februari 1978
Mezenhof 21

Wed., 62 jaar, zoekt langs deze weg een man van ongeveer dezelfde leeftijd, vitaal en goed gezond. Wel van chr. beginselen; in het midden des lands.
Brieven onder nr. 5300 van dit blad.

„Veilig in Jezus armen"
Heden ging van ons heen, na een geduldig lijden, naar het Vaderhuis met zijn vele woningen, mijn lieve vrouw, onze zorgzame moeder en oma

GRIETJE MIEDEMA-POPTA

in de gezegende ouderdom van 79 jaar, na een gelukkige echtvereniging van 55 jaar en 10 maanden.
„Vrees niet, want Ik heb u verlost, Ik heb u bij uw naam geroepen gij zijt Mijn" Jesaja 43
Haar leven was Christus en haar sterven gewin.

Amsterdam: A. Miedema
De Rijp: R. Miedema
F. C. Miedema-Oosterloo
Haarlem: G. Visser-Miedema
J. Visser
en kleinkinderen

Amsterdam, 13 februari 1978
Zwaardemakersstraat 91 huis

De begrafenis heeft vrijdag 17 februari plaatsgevonden.

Door zijn Heer en Heiland werd thuisgehaald onze broeder

PIETER BOS

op de leeftijd van 69 jaar.
18 januari 1978

Baptistengemeente Eindhoven

Door haar Heer werd thuisgehaald onze zuster

FROUKJE SANDERS-VRIEZEMA

in de leeftijd van 73 jaar.
10 januari 1978

Baptistengemeente Eindhoven

Op de leeftijd van 82 jaar heeft broeder

KLAAS KRUIT

zijn pelgrimstocht beëindigd en is aangekomen in de stad waar Christus het Licht is.
Stadskanaal, 5 februari 1978

Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid

Heden ontsliep, in verlangen naar zijn Heer en Heiland, onze geliefde vader, groot- en overgrootvader

KLAAS KRUIT

in de ouderdom van 82 jaar, sedert juli 1976 wedn. van Arendina Wind, eerder van Janna Heikens.

Gez. 557
„Geen smart meer daar omhoog"

Stadskanaal, 5 februari 1978
Wilhelminalaan 9

Namens alle kinderen

De begrafenis heeft donderdag 9 februari jl. te Stadskanaal plaats gehad.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 8 - 24 februari 1978

Het nieuwe Tabitha in Amsterdam-Oost

„Tabitha, reeds een begrip in Amsterdam"

Feestelijke opening van derde Tabitha-huis in Amsterdam

„DE KONINGIN KOMT TOCH...", zei de oude dame die op de drukte in de hal was afgekomen. „Nee, echt niet", antwoordde iemand van het personeel, en hij legde zijn arm om haar heen, zoals een grote broer dat doet, om haar weg te brengen. „Maar wat doen die mannen dan hier" zei de oude mevrouw - nog niet helemaal ervan overtuigd dat de koningin niet kwam. Ze bedoelde waarschijnlijk de muzikanten-in-uniform uit Treebeek die in groepjes bij elkaar stonden.

Nee, de koningin was er niet om het nieuwe Tabitha-huis in Amsterdam-Oost (Ingenhouszhof 15-Watergraafsmeer) officieel te openen. Dát deed de Amsterdamse wethouder voor Sociale Zaken, mr drs A. P. J. van der Eyden en hij deed het met een toespraak waarin hij o.a. zei dat er blijkens recente informatie nog 2500 bejaarden in Amsterdam zijn die volgens de door de rijksoverheid bepaalde regels recht hebben op een plaats in een verzorgingshuis, maar voor wie er g e e n plaats is.

Tabitha, reeds een begrip in Amsterdam
Ruim 300 mensen waren in de ontspanningszaal - zondags de kerkzaal - van het gloednieuwe Tabitha aanwezig toen prof. dr R. P. van de Riet, voorzitter van het bestuur van Tabitha-Amsterdam, jl. donderdagmiddag 16 februari de openingsbijeenkomst opende. Zichtbaar trots en verheugd over het tot stand gekomen werk. Terecht. Want wat Tabitha-Amsterdam doet en in betrekkelijk korte tijd heeft gerealiseerd verdient bewondering en respekt.
Die arbeid van Tabitha in Amsterdam begon ruim 11 jaar geleden. Toen werd het voormalige tehuis voor schipperskinderen aan de Amstelveenseweg 591 - het huis heette Wees een zegen - als verpleeghuis in gebruik genomen. Een klein en bescheiden begin. De taakomschrijving die het bestuur van dit eerste verpleeghuis van de initiatiefnemers meekreeg luidde o.a.: realisering van plannen voor het bouwen van een nieuw verpleeghuis in Amsterdam-West.
Slechts enkele jaren later werden die plannen werkelijkheid: op 8 december 1972 werd in Amsterdam-West, in de Jan Bongastraat 5, een nieuw gebouwd verpleeghuis voor geestelijk gestoorde bejaarden geopend. Ongeveer 200 mensen konden er dadelijk worden opgenomen en sindsdien hebben vele bejaarden er een goede verzorging gevonden.
Maar de nood bleef. De voormalige Pieter van Foreestkliniek in Amsterdam-Zuid kwam leeg te staan. Tabitha-Amsterdam kreeg het tot zijn beschikking om er voor ongeveer 80 mensen een vriendelijk tehuis te bieden. En intussen werden al weer plannen gemaakt voor de bouw van nóg een verzorgingshuis voor een groep

De Stichting Vrienden van Tabitha bood ter gelegenheid van de officiële opening van Tabitha-Watergraafsmeer vijf regulateurklokken aan die een plaats hebben gevonden in de diverse 'huiskamers' van het gebouw.

bejaarde medemensen die niet in aanmerking komen voor opname in een „gewoon" tehuis en evenmin passen in het psychiatrisch-geriatrisch verpleeghuis in de Jan Bongastraat.

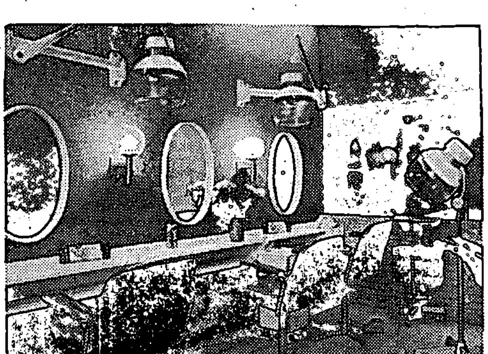
De stedelijke en provinciale autoriteiten verleenden alle medewerking. „In de korte tijd van zijn bestaan is Tabitha al een begrip geworden in Amsterdam", zei wethouder Van der Eyden in zijn openingsrede - en wellicht mede wegens die goede naam die Tabitha zich verwierf konden in een overrompelend snel tempo alle barrières die plannenmakers nu eenmaal op hun pad vinden worden genomen.

Architekt S. J. van der Mei uit Groningen, dezelfde die ook het Tabitha-huis in Amsterdam-West had ontworpen, kreeg de opdracht, inhoudende (en nu citeren we het prachtige informatieboekje dat ter gelegenheid van de opening werd uitgereikt): 'dat een verzorgingshuis moest worden gerealiseerd dat een adequate huisvesting en een aangename en prettige woonsfeer kon bieden aan een groep intensieve verzorging behoevende bejaarden, zoals die door de Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha-Amsterdam reeds werd verzorgd in een tehuis aan de Amstelveenseweg 591 en later in het Pieter van Foreesthuis".

Op 25 mei 1976 werd de eerste paal geslagen door drs A. N. J. Reinders Folmers, arts en hoofd van de afdeling Geriatrie van de G.G. & G.D. te Amsterdam; jl. donderdag 16 februari werd het officieel geopend door wethouder mr drs A. P. J. van der Eyden.

Het nieuwe gebouw

De foto's bij dit artikel geven slechts een indruk van het gebouw. Vertellen hoe het

De salon voor kapper en pedicure

's Avonds zijn de letters Tabitha verlicht

er uitziet - zoals in dit verslag zou moeten gebeuren - is een onmogelijkheid. Het is groot en mooi. Niet te groot en niet te mooi. Daar is opzettelijk voor gewaakt, vertelde architekt Van der Mei zijn gehoor tijdens de openingsbijeenkomst. "De mensen die er wonen zijn geboren rond 1900, hebben geleefd in een tijd van soberheid en eenvoud - zij moeten zich er thuis voelen". Dat was de filosofie van de architekt die aan het ontwerp van dit nieuwe Tabitha-huis ten grondslag heeft gelegen. En het komt ons voor, dat men in deze opzet is geslaagd: het gebouw maakt een solide en degelijke indruk, doet - vooral ook door de toegepaste kleurenkombinaties - warm aan en bevestigt de geborgenheid die de bewoners er mogen verwachten.

Er is plaats voor 128 mensen, plus nog eens 13 bedden voor zieken. Het heeft totaal ruim 11 miljoen gulden gekost (bouwkosten 7.5 miljoen). Het huis is gebouwd in K-vorm en heeft soms twee, soms drie bouwlagen. De zit-slaapkamers voor de bewoners - appartementen waarin variatie is - bevatten een kitchenette met aansluiting voor koelkast en kookplaat, toilet en douche. De vleugel van drie bouwlagen omvat hoofdzakelijk de verzorgingseenheden (voor fysiotherapie, etc.).

Het middengedeelte, waarin entree en receptie, is het centrum van het huis, met op de parterre een ontvangst- en zitruimte, winkel en administratie en op de bovenverdieping een ontspannings- (en kerk) zaal.

Reeds in januari werd het huis officieus in gebruik genomen. Op één dag werden alle bewoners van het Pieter van Foreesthuis overgebracht naar het nieuwe Tabithahuis in Watergraafsmeer. Dat huis, het Pieter van Foreesthuis dat ook Tabithahuis blijft, staat nu leeg om straks te worden verbouwd en aangepast bij een bestemming die past in het kader van de doelstelling van Tabitha. Deze zomer hoopt men het voor dat doel gereed te hebben. Intussen is het nieuwe Tabitha, dat verleden week donderdag officieel geopend werd, op nog maar een paar bedden na al weer helemaal vol.

Algemeen hoofd van Tabitha-Watergraafsmeer is de heer A. Wiersma.

Toespraken

Er waren tijdens de openingsbijeenkomst vijf toespraken; woordvoerders waren de wethouder, ds W. Veenstra - de geestelijk verzorger van de Tabitha-huizen in Amsterdam -, architekt Van der Mei (die mede namens de aannemer en onder-aannemers een originele Friese staartklok aanbood), de heer Chr. Gijzelaar (voorzitter van de Bouwkommissie en penningmeester van de hoofdstedelijke Stichting Tabitha) en de heer J. H. Meijer, ekonomisch direkteur

De heer Van der Eyden, wethouder van Amsterdam, die de hele dag als gast van het bestuur aanwezig was - tijdens het diner, dat 's avonds in een restaurant in Ouderkerk aan de Amstel werd gehouden, in gezelschap van zijn echtgenote - vertelde in een persoonlijk gesprek, dat één van de meest opvallende kenmerken van het Amsterdamse Tabitha-werk het personeelsbestand was.

„De meeste verzorgings- en verpleeghuizen hebben een chronisch tekort aan personeel, maar Tabitha slaagt er altijd weer in - tot ieders verwondering - voldoende personeel aan te trekken. Dat moet toch wel veelzeggend zijn voor de goede werksfeer die er heerst", meende de wethouder.

ZAND EN ZAAD

Voeden

„De mensen willen allen zekerheden in het leven. Dat is de grote geestelijke behoefte die wij hebben. Het moet zwart of wit zijn, leugen of waarheid. Maar in ieder mens zit de twijfel, twijfel aan van alles en nog wat, vooral op het gebied van de religie, de grote vraag in elk mensenleven omdat het iets onbewijsbaars is.

Ik denk dat ieder mens daarmee zit, of je gelovig bent of niet. Ik ben rooms-katholiek opgevoed, met alles erop en eraan. Dat krijg je er niet meer uit. De achtergrond zit erin. Datzelfde zal iemand die protestants of socialistisch is opgevoed ervaren. Ik ben geworden wat ik op dit moment ben, inclusief mijn achtergrond, en eigenlijk ben ik met die roomskatholieke opvoeding niet ongelukkig. Wie weet hoe ik anders zou zijn geweest?"

Hier was geen pastoor aan het woord noch een leraar aan een r.k. seminarie.

Zo sprak de cabaretier Frans Halsema, schrijft Fred Lammers in TROUW. (13.2.'78). En nou dachten wij altijd dat deze kunstbroeders over 't algemeen nogal lichtvoetig dachten en leefden. Ofschoon, aan die Seth Gaaikema merk je toch ook vaak dat hij een zoon is van een predikant.

Tast u ook wel eens naar de achtergronden van de mensen die op de een of andere wijze op de voorgrond komen? Of dat nou in de amusementssfeer ligt, in de echte kunst, in de politiek of in de wetenschap. Je wilt wel eens weten waar die mensen vandaan komen. Wie zijn ogen en oren openzet, bedachtzaam kan beschouwen, herkent in de kinderen niet zelden de ouders. All is het woord ouders niet een synoniem voor opvoeders. Onderwijs kan je wetenschap bijbrengen maar opvoeden is meer; het maakt je voor een deel tot wat je bent.

Wij kunnen onze kinderen wel wat meegeven. Ik wilde dat u de zin hiervoor hardop las en dat ik u kon horen. Waar legt u de nadruk? Op wel of op wat? Misschien op beide. Aan geld denk ik natuurlijk niet. Eerder aan een goede scholing. Die devalueert nooit. Maar meer nog aan het aandacht geven aan het karakter van uw kind, waaraan u met een liefde-rijke hand misschien kunt vormen. We geven aandacht - en terecht - aan het uiterlijk van ons kind, maar indringender - niet opdringender - moet onze belangstelling zijn voor het innerlijke dat wij graag zien ontplooien tot iets moois, sterks, karaktervols. Wij ervaren toch aan onszelf dat onze rijkdom niet om ons is maar in ons.

Het heeft vandaag erg gesneeuwd en ik kijk door een zijraam, glas in lood met nauwelijks kleuren, iets van geel, blauw, groen en paars, en zie daar een boompje vol witte, lichtgetinte bloemen alsof het lente is. Het zijn geen bloemen. Het zijn dotten koude, kille sneeuw. Zo worden we soms teleurgesteld in onszelf, in onze kinderen en andere mensen. En soms verrast want nu bloeit echt de forsythia met felgele bloemen. Sneeuwklokjes zag ik eergister en ook de winterjasmijn.

Nu hebben we Frans Halsema helemaal uit het gezicht verloren. Hij vertelde dat hij uit zijn jeugd toch wat meegenomen had. Dat zal Paul van Vliet net zo gaan. Kan iemand zijn verst verleden afknippen of wegscheren?

Jo de Meyere, kapelaan in het „Dagboek van een herdershond", van beroep akteur, wonend in België, antwoordde op de vraag van Gertom de Beer: „Het geloof speelt dus nog steeds een grote rol in uw leven?" het volgende: „Ja, ik denk het wel. Maar ik ben niet meer zo praktizerend.. Het wekelijks naar de mis gaan is er niet meer bij, al betrap ik mijzelf er heel vaak op dat ik op een doordeweekse dag zomaar in de kerk zit. Ja, dan ben ik gewoon even binnengelopen. Dat is toch mijn verbondenheid met Onze Lieve Heer..." (N.C.R.V. Gids 18.2.'78).

En zij brachten kinderen tot Hem, opdat Hij ze zou aanraken.

Alzo is het Koninkrijk Gods als een mens die zaad werpt in de aarde en slaapt en opstaat, nacht en dag, en het zaad opkomt en groeit, zonder dat hij zelf weet hoe. Dat wat u uw kind over en van God meegeeft is geen prachtige, kille sneeuw maar zaad voor het leven dat kan gaan bloeien en vruchten dragen.

Huizinga

Dr J. Reiling op voorjaarsvergadering Doopsgezinde Historische Kring

De voorjaarsvergadering van de Doopsgezinde Historische Kring vindt plaats op zaterdag 1 (één) april 1978 in het Theologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam, Herengracht 514-516, Amsterdam; aanvang 10.30 uur (koffie).

Het programma vermeldt o.a.:

Korte inleiding over de geschiedenis van de (bijna 100-jarige) Faculteit en de huidige werkwijze.

Inleiding door J. Reiling te Bilthoven: „Het Dopers-Calvinistisch gesprek in verleden en heden" (om 13.30 uur).

Dr Reiling is o.m. bijzonder hoogleraar vanwege de Unie van Baptisten Gemeenten in de geschiedenis en de leerstellingen van het Baptisme aan de Rijksuniversiteit te Utrecht.

Bespreking in groepen.

Sluiting om 16.00 uur.

Opgave:

Een ieder is van harte welkom op deze vergadering. De kosten bedragen slechts *f* 5,—. Lunchpakket voor *f* 3,— verkrijgbaar. Opgave bij sekretaris DHK, Singel 454, Amsterdam.

Het Theologisch Instituut is bereikbaar vanaf Centraal Station met de tramlijnen 16, 24 en 25 (uitstappen Herengracht). Het is gelegen tussen Vijzelstraat en Reguliersgracht.

Voorbereiding:

Men leze J. Reiling, *Verbond, Oud en Nieuw. Een poging tot dialoog tussen Calvinisten en Baptisten.* Kampen, Kok, 1976. *f* 7,90. (Recensie in *Doopsgezinde Bijdragen* 3 (1977) 115-116).

ZONDAG GEEN ZONDAG MEER

Met ingang van 1 januari 1978 heeft president Idi Amin van Oeganda de vrijdag tot officiële rustdag verklaard in plaats van de zondag. Voor de Islam is de vrijdag de rustdag. Het aantal christenen in het land is ongeveer 70%, het aantal mohammedanen daarentegen slechts ongeveer 7%.

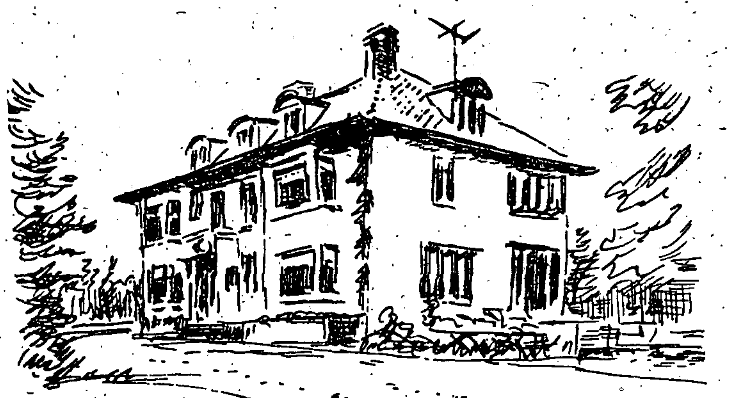
Uit Sovjet-Unie wordt groei van de gemeenten gerapporteerd

MOSKOU - (EBPS). De Al-Unie Raad van Evangelische Christenen en Baptisten in de Sovjet-Unie heeft in een jaarrapport over 1977 gemeld, dat verleden jaar meer dan 6.000 mensen werden gedoopt. Volgens het rapport bevonden zich veel jongeren onder deze dopelingen.

Verder werden verleden jaar 120 nieuwe voorgangers bevestigd in de gemeenten. Ook werd vooruitgang geboekt op 't terrein van de kerkenbouw. Vele gemeenten in Khazakhstan, Oekraine en de republiek Byelorusland waren in staat hun kerken te verbouwen of nieuwe kerken te bouwen. Van deze nieuwbouw worden in het bijzonder de kerkgebouwen van pinkstergemeenten in Brest, Novovylynsk en Minsk genoemd.

Zowel de pinkstergemeente als de baptistengemeente van Chernovtsky ontvingen vergunning om nieuwe kerken te bouwen. De baptistengemeente in Darnitsa, een voorstad van Kiev, heeft een herbouwplan voltooid.

Over geheel Rusland verbreid ontstonden nieuwe gemeenten van doopsgezinden, pinkstergelovigen en baptisten.

uit het Uniebureau

Groeten van onze zendingsmensen

Verleden week maandag - 13 februari - vergaderde de Unie Zendings Commissie op De Vinkenhof. Een groot deel van de dag werd besteed aan een gesprek met Pastor Helmut Grundmann, de sekretaris van de Europese Baptisten Zending, die eind januari was teruggekeerd van een bezoek aan Kameroen en Sierra Leone.

In dat gesprek - dat diende om eerste-hand-informatie aan de UZC te verschaffen - bracht br Grundmann allereerst groeten over van onze mensen op het veld, in het bijzonder de fam. J. B. van der Veen in Zuid-Kameroen, Janneke van Oosten in Noord-Kameroen en Joyce van Veen, die werkzaam is in Sierra Leone; (zoals bekend is Janca Loot op het ogenblik in Tübingen, waar ze een specialistische opleiding volgt).

Br Grundmann sprak verder o.a. over de toenemende problemen die zich in het bijzonder in Kameroen, vooral in Noord-Kameroen voor doen:

er is onder de bevolking, vooral onder de jongemensen, een groeiende anti-Europese stemming merkbaar. De volkeren van Afrika worden zichzelf bewust; er ontwikkelt zich een nationalisme in een vorm die in Europa - dacht br Grundmann - niet gekend is, in elk geval niet meer gekend wordt. Dat betekent óók dat men anti-christendom is, want het christendom wordt als Europa beschouwd. Onder die schaduw komen niet alleen de zending en zijn werkers te staan, maar vooral de Afrikaanse christenen!

In dat kader valt ook de herleving van de Islam te begrijpen, want de Islam - het mohammedanisme - is niet Europees.
Een ander probleem is de belangstelling die vooral de jonge Afrikaan aan de dag legt voor het kommunisme - Peking of Moskou - óók in de kerken.

De leden van de UZC zijn er opnieuw van overtuigd geraakt hoe belangrijk het werk is dat ook onze mensen in Afrika doen en bevelen graag en met nadruk de inzet van het echtpaar Van der Veen, Janneke van Oosten, Janca Loot en Joyce van Veen in aller belangstelling en voorbede aan.

— ☆ —

Op de middag van diezelfde dag had de UZC-werkgroep Wereld in Nood (WIN) een ontmoeting met br Grundmann over het projektenwerk. De neerslag van die informaties zal stellig te zijner tijd door onze WIN-groep aan de gemeenten en de zendingswerkgroepen worden doorgegeven.

Konferentiecentrum

Eveneens verleden week vergaderde - in Heerenveen - de bouwkommissie Konferentiecentrum. De leden van deze kommissie waren al geruime tijd niet weer bij elkaar geweest, omdat afgewacht moest worden hoe de autoriteiten van gemeente en provincie zouden reageren op het ingediende schetsplan (aanwezig op de AV die in oktober jl. in Hoensbroek werd gehouden).

Welnu, nadat enkele bemerkingen van overheidszijde waren binnengekomen werd het schetsplan opnieuw doorgesproken en aangepast zodat het, hier en daar herzien, kon worden ingediend.

Ja, inderdaad: ambtelijke molens malen langzaam...

Uit het Dagelijks Bestuur van de UC

Er was die week nòg een vergadering waaruit we in deze rubriek iets onder de aandacht willen brengen. Dat was een vergadering van het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie, op woensdag 15 februari jl.

Het DB schonk tijdens die vergadering o.a. aandacht aan het feit, dat soms door de gemeenten Statuten en Reglementen worden gewijzigd, omdat die - vooral de Reglementen van de plaatselijke gemeenten - van tijd tot tijd nu eenmaal bij zich wijzigende omstandigheden (en opvattingen) dienen te worden aangepast.

In dat verband meent het DB er aan te moeten herinneren, dat in art. 1 sub a van het Huishoudelijk Reglement van de Unie is bepaald, dat elke gemeente verplicht is om van verandering van de *Statuten* (dus niet van de huishoudelijke reglementen) binnen één maand na de tot standkoming ervan kennis te geven aan de UC.

Het DB heeft de indruk, dat dit altijd gebeurt en wil daarom nog eens nadrukkelijk aan die bepaling herinneren.

J. van Dam, Uniesekretaris

MINDER DOPELINGEN IN SBC-USA

Naar voorlopige ramingen zal het aantal dopelingen in de gemeenten van de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) in 1977 ongeveer 11% minder zijn dan in het jaar ervoor, namelijk 384496. In één op de acht gemeenten vond geen enkele doopdienst plaats. De totale groei van de bij de SBC aangesloten gemeenten was in 1977 1.1%.

N.B.J.B. WERKKAMP 1978

Niet alleen de N.B.J.B. zomerkampen 1978 gaan weer door, maar ook het **werkkamp!** Om de jeugdkampen goed van start te kunnen laten gaan is het nodig dat eerst het een en ander gebeurt in een werkweek. Zoals bv. tenten opzetten, timmeren, verven, huishoudelijk werk.

De werkweek wordt gehouden **van maandag 26 juni tot en met vrijdag 30 juni.** Liefhebbers om in dit kamp te komen werken kunnen zich schriftelijk of telefonisch wenden tot Dick van 't Wout, Biltseweg 10, Bosch en Duin (tel. 030-791005).

De kampkommissie

NOG NIET BEREIKT

Van de 423 miljoen inwoners van Afrika zijn 150 miljoen nog niet met het evangelie in aanraking geweest. Van de 1000 Afrikanen zijn er 406 christen (244 protestants en 162 roomskatholiek).

Het bestuur van de Amsterdamse Stichting *Tabitha* bestaat uit: prof. dr. R. P. van de Riet, voorzitter; G. Veenstra, vice-voorzitter; R. Miedema, sekretaris; Chr. Gijzelaar, penningmeester; mevr. J. G. Broertjes-Gijsbers, B. J. van den Bos en C. van der Mei.

De direktie wordt gevoerd door: S. Edens, verpleegkundig direkteur en J. H. Meyer, ekonomisch direkteur.

Het pastoraal-maatschappelijk werk is onder verantwoordelijkheid van ds W. Veenstra.

Algemeen hoofd van Tabitha-Watergraafsmeer is: A. Wiersma.

van Tabitha-Amsterdam (de heer S. Edens is verpleegkundig direkteur).
Van de andere genodigden - en dat waren er zeer velen - voerde niemand het woord. Misschien maar goed ook, want de openingsbijeenkomst die gevolgd werd door een receptie, overschreed toch al de gestelde tijdslimiet...
Ds J. Broertjes, die namens de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland aanwezig was, had later op de dag - tijdens een diner waaraan stafleden en enkele genodigden samen met het bestuur deelnamen - gelegenheid om de gevoelens van waardering voor onze Uniegemeenschap voor het werk van Tabitha in Amsterdam te vertolken.
In het nieuwe huis zelf werd die avond een gastkoncert gegeven door het zangkoor en het muziekkorps van de baptistengemeente Treebeek, die speciaal ter opluistering van de feestvreugde op deze dag waren uitgenodigd. Ook vóór en tijdens de 's middags gehouden openingsbijeenkomst hadden koor en muziekgezelschap reeds hun erg gewaardeerde medewerking verleend.

— ☆ —

We kunnen in het bestek van dit artikel niet alle toespraken memoreren die die middag werden gehouden. Slechts die van pastor Veenstra - die zich ook persoonlijk zo heeft ingezet voor het Tabitha-werk - willen we nog noemen. Hij sprak naar aanleiding van de zo bekende gelijkenis uit Lukas 10 van de barmhartige Samaritaan over „Barmhartigheid kent geen grenzen". Een paar karakteristieke opmerkingen uit die toespraak: Barmhartigheid wil een leuning zijn voor hen die dalen...; wanneer de barmhartigheid verloren gaat gaat zich in de wereld een ramp voltrekken; en: wie de bejaarde vergeet vergeet zijn eigen toekomst...

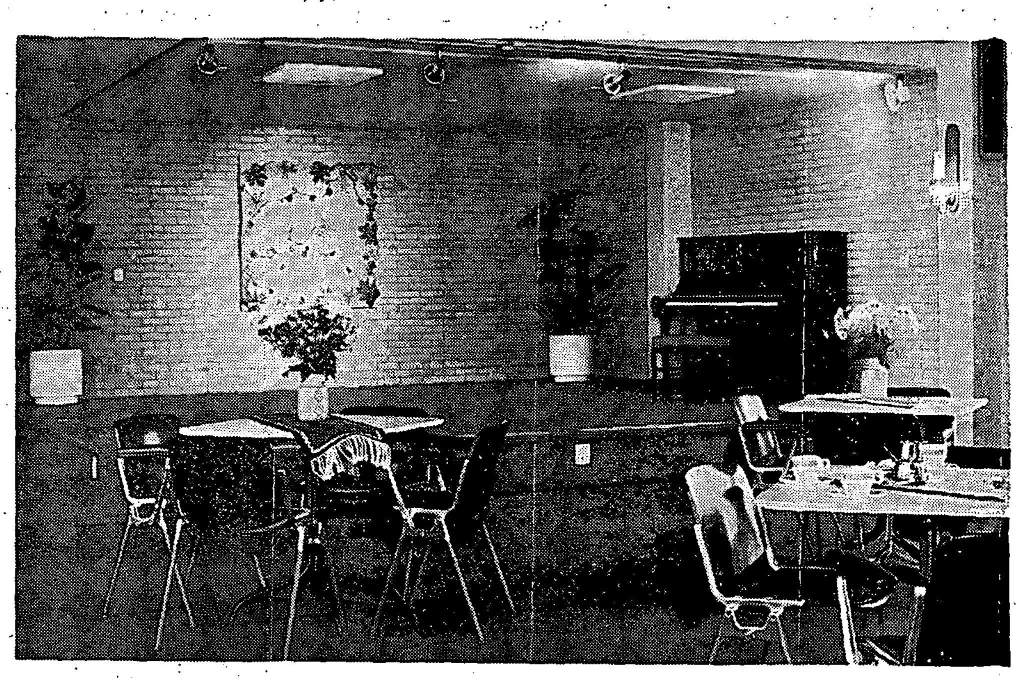
Geve de Heer, in wiens opdracht dit werk in Tabitha wordt verricht, aan allen die er wonen en die er werken véél zegen.

v. D.

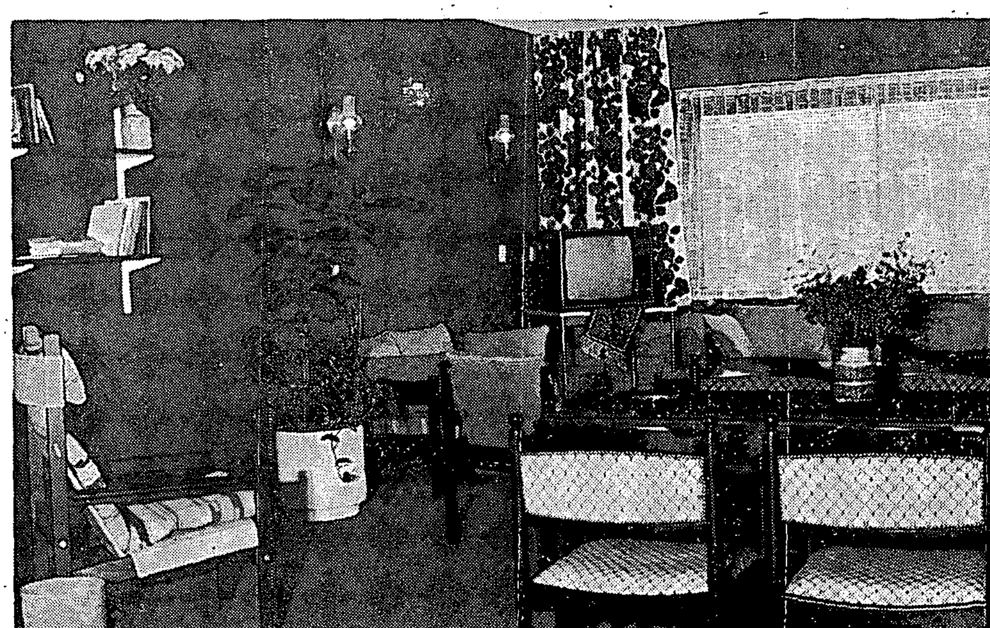
Foto's: Aerophoto-Schiphol B.V.

Receptie en ontmoetingsruimte

Podium in Ontspanningszaal (zondags kerkzaal)

Eén van de „huiskamers"

Geloof en wetenschap

Weekend voor u, voor jou?

Voor veel mensen is het erg moeilijk om de ontdekkingen en stellingen van de wetenschap in overeenstemming te brengen met het geloof.

Soms wordt gekozen voor de wetenschap, met als gevolg dat het geloof wat in de knoei komt.

Soms wordt gekozen voor het geloof, met als gevolg dat je alles van de wetenschap moet ontkennen.

Vooral de jongeren en zij die de jongeren moeten begeleiden in de wereld van vandaag zitten vol met vragen als:

— Wat doen we met de vondsten van de wetenschap?

— Waarom zijn zoveel gelovigen bang voor de wetenschap?

— Is het geloof niet opgewassen tegen de wetenschap?

— Mag je als gelovige niet aan wetenschap doen?

Deze vragen spitsen zich toe op konkrete problemen als:
Wonderen en wetten der natuur.
Bijbel en geschiedenis.
Schepping en evolutie.
Geloof en wereld van vandaag.
Daarom dit weekend.

Deze keer *niet alleen voor jongeren*, maar voor ieder die met dit probleem te maken heeft en bereid is er in alle openheid over te spreken (bijv. studerenden, jonggehuwden, jeugdleiders, opvoeders enz.).

Wat je niet moet verwachten: ellenlange diskussies over voor en tegen.

Wat je wel mag verwachten: zoeken naar de kern van het probleem en naar de sleutel als basis voor persoonlijke oplossingen.

Dit weekend kan een verruiming en verrijking betekenen voor het persoonlijk leven, in het besef dat het geloof niet een onderdeel van het leven betreft maar zich uitstrekt tot alle gebieden van het leven.

Verder dat geloof en wetenschap niet per se strijdig hoeven te zijn als ze zich elk maar aan hun eigen regels houden.

Kom dus met uw eigen vragen, denk mee en je zult er geen spijt van hebben.

Gegevens:

Plaats: De Bron, Oudleusen.

Tijd: 17, 18 maart a.s. vrijdag vanaf 19.00 uur tot zaterdag 16.00 uur.

Kosten: *f* 22,50 per persoon.

Aanmelding: vóór 10 maart, Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten (tel.: 05120-15687).

Een programma wordt tijdig toegezonden.

DE NATIONALE TOOGDAG VAN DE NBJB-1978

Het was vorig jaar een spannende zaak met betrekking tot de nationale toogdagen van de N.B.J.B.

In de voorgaande jaren kwamen er telkens te weinig bezoekers. De toogdagen ondervonden (helaas ook nu nog) zware konkurrentie van o.m. May Day (de „toogdag" van Youth for Christ) en van uitstapjes, weekends en andere met de toogdag samenvallende aktiviteiten van gemeenten en jeugdgroepen. De te lage bezoekersaantallen brachten onaanvaardbare tekorten met zich mee. Indien de toogdag van 1977 opnieuw een te hoog tekort zou opleveren, zou dat het einde betekenen van een lange reeks toogdagen van de N.B.J.B.

De kreet „examenjaar" werd geïntroduceerd om dat beleid nog eens duidelijk te onderstrepen.

Welnu, we kunnen terug zien op een geweldige toogdag. U heeft het in de verslagen kunnen lezen indien u er niet zelf bij was. Ook het bezoekersaantal was goed. Er kwamen ongeveer 1000 mensen. De meesten waren jong, maar er waren ook ouders met kinderen en zelfs bejaarden. En waarom ook niet? Zij hebben ook een fijne dag gehad. Wij waren blij dat zoveel ouderen die dag samen met de jongeren wilden doorbrengen.

We zijn erg dankbaar dat God ons in dit werk heeft willen zegenen. Wij geloven dat het Gods wil was dat de toogdag zou slagen, en dat wij er mee doorgaan.

En zover zijn we nu. De voorbereidingen voor de komende toogdag zijn al weer enige maanden in volle gang. Bij die voorbereidingen hoort ook het geven van informatie en het opwekken om naar de toogdag te gaan. Daartoe zult u in de komende weken regelmatig artikeltjes in dit blad en in Onderweg vinden.

De informatie over medewerking enz. komt binnenkort. Nog niet alle gevraagde medewerkers hebben definitief toegezegd.

Wat voor u nu al belangrijk is, is dat u weet en er rekening mee houdt dat er op Hemelvaartsdag, 4 mei 1978, opnieuw een nationale toogdag van de N.B.J.B. wordt gehouden op De Vinkenhof.

Mogen wij u daar (weer) ontmoeten?

Wij nodigen weer *jong en oud* uit om deze jongerenfeestdag mee te maken.

Namens de voorbereidingskommissie:

Henk Hogebrug, De Kamp 35, Vroomshoop; tel. 05498-1866

INDIA - HERSTELWERK NA DE CYCLOON-RAMP

De Wereldraad van Kerken heeft bericht ontvangen uit India, dat er goede vorderingen gemaakt zijn bij de herstelwerkzaamheden in Tamil Nadu en in Andhra Pradesh na de cycloonramp van november 1977.

In Tamil Nadu omvat het huizenbouwprogramma 3400 huizen in 103 dorpen. De grond voor 2950 huizen is reeds gereed gemaakt om aan een stevige fundering te kunnen beginnen. Stenen, cement en timerhout liggen klaar om daarna gebruikt te worden voor de fabrikage van de huizen.

In 41 dorpen in Andhra Pradesh zijn totaal 6800 huizen gepland voor herbouw. Ongeveer de helft hiervan is reeds geheel gereed, terwijl meer dan 2000 huizen thans in aanbouw zijn.

Verder is een werkgelegenheidsprogramma voor 5000 mensen van start gegaan om de wegen te herstellen en de irrigatie en drinkwatervoorziening weer te reguleren. Bovendien moeten ongeveer 600 weefgetouwen worden vervangen.

Vooral voor de sociale begeleiding en verbetering van het inkomen van de allerarmsten zijn nog steeds financiële middelen nodig.

Door de gezamenlijke kerken in Nederland is intussen *f* 1.000.000,— bijeengebracht, maar voor een ramp van een dergelijke omvang als hier in India nog niet voldoende. Helpen alleen is niet genoeg - het gaat vooral om verhelpen.

Het gironummer (81255) van het Rampenfonds van de Unie ontvangt graag bijdragen voor deze hulpverlening.

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN

De aanmeldingen stromen binnen en tonen dat velen er weer erg veel zin in hebben. Zorg dat je er bij bent!

Het ouderenkamp is al in een rekortijd helemaal volgeboekt.

Dit betekent natuurlijk een teleurstelling voor velen die zich al verheugden in een week op de Bron.

Daarom hebben we in aller ijl gezocht naar een nieuwe oplossing.

Nog een week op de Bron.

En wel: 9-16 september.

Er is dus weer volop ruimte voor ouderen die deze fantastische week niet willen missen.

Het eerste gezinskamp is ook al bijna vol. *Haast u.*

De jongerenkampen beginnen nu ook aardig te lopen.

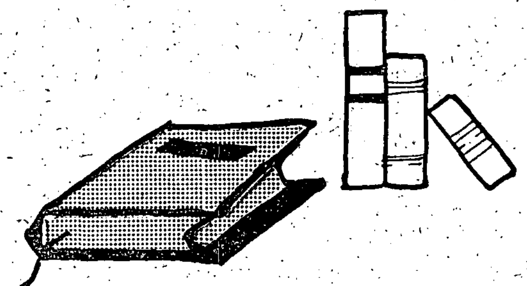
Voor hen een belangrijk bericht:

Het interationale kamp gaat dit jaar nog *niet* door.

In plaats daarvan kun je je gewoon opgeven voor het *C2-kamp van 8-15 juli.*

Hebt u nog geen folder? Vraag uw sekretaris of neem kontakt op met Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten. (05120-15687)

Lezen en Luisteren

Wat zullen we lezen:

zondag	26 februari	Psalm 47	Koning van de hele aarde
maandag	27 februari	Mattheüs 23 : 1-12	Op de stoel van Mozes
dinsdag	28 februari	Mattheüs 23 : 13-26	Wee de schriftgeleerden!
woensdag	1 maart	Mattheüs 23 : 27-39	Jeruzalem, Jeruzalem!
donderdag	2 maart	Mattheüs 24 : 1-28	Het einde
vrijdag	3 maart	Mattheüs 24 : 29-51	Dag en uur
zaterdag	4 maart	Psalm 42 : 1-6	Tranen als brood

God zij met ons

Een gebed? Een kreet? Een noodrem? Aan wie is eigenlijk wel gedacht toen iemand dat zinnetje formuleerde. Aan het Opperwezen, de Voorzienigheid en welke namen er meer gevonden zijn voor de onbekende God? De Joden strooien niet zo gul met Gods naam terwijl zij toch het volk zijn aan wie de Heer zich op bijzondere wijze openbaarde. Juist daarom wellicht. Zij „wisten" over wie ze het hadden. Zij waren het uitverkoren volk om als brug tussen de Meester van het universum en ons te dienen. Een gammele brug die voortdurend op instorten stond, maar niettemin door de Verhevene gekozen. Jezus, de laatste balk naar de oevers der heidenen, zei tot de Samaritaanse: Wij aanbidden wat wij weten, want het heil is uit de Joden.

Hoe menselijk gammel die brug was kunt u onder meer lezen in 1 Sam. 4. Niet dat ze daar iets ondernamen wat niet vaker in de geschiedenis, tot in onze dagen, gebeurde. Men nam God in dienst. Natuurlijk kan dat niet maar hebben „christenen" in de vroege middeleeuwen niet onder de kreet: God wil het! naar de wapens gegrepen om de heilige plaatsen van het oude land op de Mohammedanen te veroveren? Kruistochten waren het. Stond er niet op gespen van soldatenriemen „Gott mit uns", lijfspreuk van Pruisische vorsten. God staat aan onze kant.

Zoiets is triest en belachelijk tegelijkertijd. God, Nederland en Oranje is van hetzelfde nivo.

Israël had een nederlaag geleden in een strijd tegen de Filistijnen. In het beraad dat daarop volgde viel het besluit de ark van het verbond des Heren uit het heiligdom te Silo te halen. Met die heilige kist in hun midden zou de volgende slag wel in hun voordeel moeten uitlopen. Ze hadden het symbool van het verbond des Heren der heerscharen, van de God van alle legerscharen, bij zich. Gott mit uns! Heel Israël heft een gejuich aan dat de aarde ervan dreunt.

De Filistijnen jammeren: Wee ons want zoiets is gisteren noch eergisteren geschied. Wee ons! Wie redt ons uit de macht van deze geweldige god? Met de moed der wanhoop vochten ze en ze versloegen Israël volkomen. Ook de ark Gods werd buitgemaakt. Toen het bericht van de nederlaag Silo bereikte en een gevluchte Benjaminiet in gescheurde klederen met aarde op zijn hoofd Eli vertelde wat geschied was: Israël is gevlucht, Uw beide zonen zijn dood en de ark Gods is buitgemaakt, viel de 98-jarige, blinde Eli achterover van zijn stoel en stierf. Pinehas' vrouw brengt door de schrik te vroeg een zoon ter wereld.

Vrouwen troosten haar: je hebt een zoon het leven geschonken. Noem hem Ikabod, zei ze, en stierf. Ikabod - weg is de eer uit Israël, want de ark Gods is buitgemaakt.

Wat een drama. En wat voor een geloof te denken dat een mens, een volk God kan meenemen, over God kan beschikken. Niemand kan God in dienst nemen. Hem dwingen onze akties te sanktioneren. God geeft het initiatief niet uit handen. God dekt niet zonder meer onze invallen. Liever laat Hij heel die vermeende godsdienst in handen van Filistijnen vallen om ons te genezen van de gedachte dat het noemen van zijn naam, het wuiven met een kruis of andere religieuze plechtigheden alleen al voldoende zouden zijn om overwinningen te behalen. De Heer laat het soli Deo gloria niet in gevaar brengen.

Ben ik te onduidelijk? Zeg ik dat wij niets moeten ondernemen? Dan heb ik mij niet goed uitgedrukt. Het bloot hanteren van teksten, het verrichten van plechtige handelingen kan tot verlies leiden. De gelovigen raken in wanhoop want al wordt het woord Gods genoemd, de kracht is geweken. De kostbare ark devalueert tot een doodgewone kist. De ongelovigen worden in hun ongeloof gesterkt want zij zien dat de godsdienst of wat er voor door moet gaan, in feite niets uithaalt. Misschien komt 't wat tegemoet aan 'n gevoelig gemoed, maar een ware overwinning blijft uit.

Zegt u nou niet dat „God zij met ons" verkeerd is; dat er had moeten staan: Immanuël=God met ons. Is dat dan niet waar? Ja, dat is waar. Het is zó waar en we zijn zó vertrouwd met déze ark des verbonds, dat we wel mogen bidden: God zij met ons. Opdat wij Hem niet in dienst nemen maar Hij ons.

Huizinga

10E LEERGANG PASTORALE PSYCHOLOGIE VAN RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT
(Ingezonden)

Uitnodiging tot inschrijving voor de 10e Leergang in de Pastorale Psychologie uitgaande van de Theologische Faculteit aan de Rijksuniversiteit te Utrecht gedurende de jaren 1978-1980.

Toelichting

De leergang beoogt het geven van een voortgezette pastorale vorming aan hen die oriëntatie en bijscholing wensen voor hun pastorale taak in de huidige, moderne samenleving. Daartoe volgt men verschillende wegen.

In het bijeenkomen in kleine groepen oefenen de deelnemers onder deskundige leiding zich in de, voor het pastoraat noodzakelijke, kommunikatieve vaardigheid. Door middel van het analyseren van gesprekken komt een groepsdynamisch proces tot stand dat gericht is op het verwerven van een in verschillende situaties adekwate pastorale houding. Zowel deelnemers als docenten ervaren deze groepsbijeenkomsten als een wezenlijk onderdeel van de Leergang.

Daarnaast vinden kolleges plaats die tot doel hebben de pastores die informatie vanuit de gedragswetenschappen te geven, die van belang is voor hun taak.

Aandacht wordt geschonken aan: inleiding in de psychologie, het herkennen van psychische ziektebeelden, de begeleidiig van jongeren, hulp bij huwelijksproblemen, pastorale zorg aan bejaarden enz. Binnen dit onderdeel vallen ook groepsdynamische trainingen met het oog op het omgaan met gespreksgroepen, vergaderingen enz. In pastoraal theologische kolleges wordt nader ingegaan op plaats en funktie van de pastor en het funktioneren van de theologie in het pastoraal handelen. Tijdens al deze kolleges is er volop gelegenheid tot dialoog met de docenten.

De **deelneming** staat open voor pastores vanuit verschillende kerkgenootschappen. Dit geeft aan de Leergang een oekumenisch karakter, hetgeen de onderlinge gedachtenwisseling rijk schakeert. Voorts is er **gelegenheid** tot persoonlijk pastoraal gesprek met de docenten.

De **duur** van de kursus is **twee jaar, waarin** men per jaar twaalf maal twee dagen - donderdag en vrijdag - bijeenkomt op het Theologisch Instituut, Heidelberglaan 2, te Utrecht. Voorafgaande aan de kursus wordt een tweedaagse konferentie gehouden welke in het teken staat van kennismaking en bevordering van het groepswerk. Ditmaal vindt deze plaats op 21 en 22 september 1978.

Toegelaten worden zij die een theologische opleiding volbrachten en gedurende enige of langere tijd werkzaam zijn in de pastorale praktijk.

De kosten van de Leergang bedragen de normale inschrijving - en kollegegelden welke toegang verlenen tot het universitair onderwijs.

Aanmelding en inlichting bij het sekretariaat van de Theologische Faculteit, Transitorium II, Heidelberglaan 2, Utrecht (De Uithof), 15de etage, kamer 1522, telefoon 030-53 18 53.

De aanmelding dient te geschieden vóór 31 mei 1978. Na aanmelding ontvangt men de gegevens voor de inschrijving; bericht van definitieve plaatsing volgt vóór uiterlijk 1 september 1978.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Heemskerk berust vanaf 1 maart bij: R. Geerts, Verlengde Voorstraat 86, Wijk aan Zee; tel. 02517-965.

△ Het telefoonnummer van ds J. W. van der Craats te Dokkum is: 05190-3072.

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE DS D. M. STICHTER

Haulerwijk - (J.G.). Na een vakante periode van ruim 2 jaar was het dan zover: op zondag 12 februari jl. mochten we officieel onze voorganger en zijn echtgenote begroeten. De intrededienst werd geleid door onze oud-voorganger dr. J. Reiling uit Bilthoven.

Voor een volle kerk mocht dr Reiling spreken over 1 Petrus 5 : 1-5, met als thema: „Hoed als oudste onder de oudsten de kudde Gods".
Hierna werden aan de gemeente en ds Stichter enkele vragen gesteld welke wederzijds met een volmondig „ja" werden beantwoord. Na het vragen van Gods zegen waren gemeente en voorganger aan elkaar verbonden.

In zijn intredepreek bleef ds Stichter stilstaan bij 1 Petrus 5 : 5 en 6: „Vernedert u dan onder de machtige hand Gods, opdat Hij u verhoge te zijner tijd. Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u".
Diverse genodigden spraken hierna de gemeente en ds Stichter en zijn echtgenote toe.
Namens onze gemeente heette br Groeneveld ds en mevr. Stichter welkom.
Br A. Scheerhoorn sprak namens onze Unie en br De Vink deed dit namens de Friese Bond. Namens de geloofsgemeenschap „Luctor" sprak dr V. d. Weg en tenslotte heette burgemeester Oosterwijk, namens de gemeente Ooststellingwerf ons voorgangersechtpaar welkom in de burgerlijke gemeente.

In zijn slotwoord bedankte ds Stichter een ieder voor zijn aanwezigheid en de sprekers voor de stimulerende woorden.

's Avonds mochten we op een meer informele wijze met elkaar feest vieren en tenslotte dank brengen aan de Heer van de gemeente.

Ons feest is echter nog niet op. Op zondag 5 maart a.s. zal een broeder onze Heer en Heiland volgen door het watergraf.
Ongeveer een jaar geleden vroegen we ons nog af, of wij als kleine gemeente ooit nog een voorganger in ons midden zouden kunnen begroeten. We mochten ervaren dat, ondanks onze twijfels en ons klein geloof, de Heer voor zijn gemeente zorgt. En dat dwingt ons tot grote dankbaarheid.

Blij en dankbaar zijn wij dat wij met onze moeder

A. BANDSTRA-DE VRIES

op 26 februari haar 90ste verjaardag mogen vieren.

„Groot is uw trouw, o Heer
Groot is uw trouw, o Heer
iedere morgen aan mij weer betoond.
Al wat ik nodig heb, hebt Gij gegeven.
Groot is uw trouw, o Heer
aan mij betoond".

Haar kinderen, behuwd-, klein- en achterkleinkinderen

Dwinger 22, Staveren

Na een langdurige, doch geduldig gedragen ziekte heeft de Here tot Zich genomen onze zuster

ELIZABETH OOSTERHOF-KAMSTRA

op de leeftijd van 57 jaar.

10 februari 1978

Baptistengemeente Sneek

Het heeft de Here behaagd tot Zich te nemen, onze zuster

A. W. VAN DER GOOT-VAN VEELEN
wed. van R. van der Goot

in de leeftijd van bijna 88 jaar.

Deventer, 11 februari 1978

Baptistentengemeente Deventer

De Heer nam voor ons zeer onverwacht tot Zich, onze zuster

J. VOORHANS-EIKENAAR

op de leeftijd van 67 jaar.

20 februari 1978

Baptistengemeente Assen

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 9 - 3 maart 1978

DE „BEDE" TERUG IN DE TROONREDE?

Het vorige kabinet heeft de „bede" uit de troonrede gehaald. Zal dit kabinet die „bede" er weer in terug brengen?
Dat is een vraag waar velen in dit land zich mee bezig schijnen te houden. Er zijn tenminste enkele (kerkelijke) akties op gang gekomen die ten doel hebben om premier Van Agt ervan te overtuigen, dat die „bede" moet terugkeren.

Daar heeft de minister-president eigenlijk ook om gevraagd, om die akties - al zal hij het misschien niet zo bedoeld hebben toen hij, aan het begin van zijn optreden als regeringsleider zich als antwoord op een desbetreffende vraag liet ontvallen: die „bede" zou misschien kunnen terugkeren, als er vanuit het volk sterke aandrang wordt uitgeoefend (of woorden van die strekking).

In elk geval, ook onze huidige minister-president liet niet in het ongewisse dat hij de vraag van de „bede" in de troonrede niet als onderwerp van politiek touwtrekken begeerde.

Toch heeft hij gekregen waar hij - ongewild, nemen we aan - om vroeg. Er zijn „aktiegroepen" ontstaan die zich op het ogenblik beijveren de terugkeer van de „bede" te bevorderen. En, wat te verwachten was, het hoofdbestuur van de Gereformeerde Bond in de Nederlandse Hervormde Kerk heeft zich officieel achter die akties gesteld. Verondersteld wordt, dat binnenkort óók het hoofdbestuur van de Confessionele Vereniging in de Hervormde Kerk zich bij deze aktievoerders zal scharen.

— ☆ —

De „bede" in de troonrede - en daarmee worden de woorden bedoeld waarmee de koningin in de slotwoorden van de door haar op de derde dinsdag van september uitgesproken troonrede Gods zegen bidt voor regering en volk - heeft een lange geschiedenis. Ook in ons land - zoals in alle staten van gekerstend Europa - is er vele eeuwen sprake geweest van een alliantie tussen troon en altaar, tussen staat en kerk. Nederland was een christelijke natie, een gedoopte natie.

De taak van de overheid was ook de bescherming en bevordering van de christelijke religie en die overheid diende dientengevolge ook alles te weren wat die religie zou kunnen schaden. Zo stond het zelfs met zoveel woorden in de Nederlandse Geloofsbelijdenis.

Overigens, die verstrengeling van staat en kerk is beslist niet een exklusief calvinistische aangelegenheid. We zijn zelfs geneigd om te zeggen: integendeel. Binnen de calvinistische kerkopvatting blijft de kerk tegenover de staat, als 't er op aan komt, toch een bepaalde afstand bewaren: kerk en staat worden niet één, alhoewel de grenzen ervan in de praktijk, op grond van de kinderdoop, kunnen samenvallen.

Die afstand is minder duidelijk aangegeven en afgebakend in de roomse kerkopvatting: daar kan de kerk de staat - als 't ware - overnemen, zodat de kerk ook de staat regeert.

Welnu, de „bede" in de troonrede heeft die achtergrond. De filosofie die er achter zat was die van de vanzelfsprekende verbintenis tussen troon en altaar.

Vooral om die reden zal men ons - en we spreken nu vooral als persoon - niet aantreffen in het gezelschap van hen die er zo vóór zijn, dat de „bede" in de troonrede terugkeert.

De denkwijze die er achter zit bij hen die zich voor terugkeer van de „bede" inspannen is niet de onze. Nederland is geen christelijke natie - in de zin van: natie van christenen - en is dat nooit geweest. Het is een mythe geweest, die zijn ontstaan vond in de praktijk van o.a. de kinderdoop.

Het feit, dat kerk en christendom in vroegere jaren van grotere invloed waren op het openbare leven is een kultuur-historisch fenomeen, weliswaar interessant en belangrijk-als-zodanig maar onherhaalbaar. Wie dat tijdperk op kunstmatige wijze in stand wil houden of wil doen terugkeren staat buiten de werkelijkheid

en/of gaat uit van een kerkopvatting die, naar het ons voorkomt, niet in overeenstemming is met de plaats van de gemeente in de wereld, zoals die ons aangewezen is door het Nieuwe Testament.

Wie de samenleving tracht te *theokratiseren* - met andere woorden: namens de Here God een aardse staat, in ons geval het koninkrijk der Nederlanden, wil regeren - is, naar onze overtuiging, bezig met een ernstige misvatting ten aanzien van de plaats van de gemeente in de samenleving. Die plaats is nooit heersend, macht bezittend of naar macht strevend.

Tenslotte:

De Naam van God is te heilig om die aan een regeringsstuk - want dat is de troonrede - te verbinden. Het aanroepen van de heilige Naam heeft zo grote en verreikende konsekwenties, dat geen regeringsbeleid - zowel sociaal-ekonomisch en kultureel - als in zijn buitenlandse betrekkingen - het kan verdragen met de Naam des Heren verbonden te zijn.

Intussen herinneren we ons de apostolische vermaning om te bidden voor de overheden. Die voorbede is ook in onze dagen nodig en zal zowel in het persoonlijke leven als in de dienst der voorbede van de gemeente moeten worden gedaan.

v. D.

Geloven alleen

Zoals u vorige week in ons blad kon lezen, is onlangs de algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Zending in Nederland geweest. Hij kwam voor besprekingen met de UZC en de werkgroep „Dienst aan een wereld in nood".
Eén der onderwerpen betrof de vraag hoe wij de zgn. *geloofszendingen* moesten zien. Volgens ds Grundmann is de Europese Baptisten Zending óók als een geloofszending te beschouwen. We hebben geen enkele garantie of toezegging aangaande ons werk. We hebben een begroting van ongeveer 2 miljoen gulden en meer dan 300 Europese en Afrikaanse werkers zijn voor hun levensonderhoud van onze zending afhankelijk. Het geld dat nodig is, wordt bijeengebracht door onze broeders en zusters die op basis van hun geloof in Jezus Christus zich verantwoordelijk weten voor het werk der zending in Sierra Leone en Kameroen. Geloven alleen, dat is wat ons werk mogelijk maakt.
De werkgroep had tevens een gesprek met de zendingswerkgroep van het Gewest Holland. Daarin hebben we gesproken over de taakverdeling. Duidelijk werd gesteld dat de werkgroep als zodanig geen aktie voert. De keuze van de projekten en de aktievoering komen voor rekening van de gemeenten of, wat beter is, van de gewestelijke zendingswerkgroep. Dit laatste is beter, omdat dan meer aandacht aan de informatie e.d. geschonken kan worden; bovendien kunnen we dan gemakkelijker werken met projekten die de spankracht van één enkele gemeente te boven gaan. De werkgroep probeert ervoor te zorgen dat er voldoende aanbod van projekten is, met de daarbij behorende informatie.
Dankzij ds Grundmann konden we ons projektenlijstje weer aanvullen. Hopelijk kunnen we dit jaar weer op u rekenen.
Mag ik u eens vragen: hoe gaat het met de zendingswerkgroep in uw gemeente? De taak van de zendingswerkgroep zou kunnen zijn; méédoen aan gewestelijk overleg, het verzorgen van informatie over de zending in de gemeente, het organiseren van zendingsdiensten e.d. Erg belangrijk, vindt u niet? Nu is natuurlijk iedere gemeente vrij om bepaalde dingen naar eigen goeddunken te organiseren. Het belangrijkste is, dat de zending die aandacht krijgt, die hij waard is. Daarbij hoort ook het gebed voor onze mensen overzee, voor br en zr Van der Veen en hun gezin, voor de zrs Janca Loot, Janneke van Oosten en Joyce van Veen.

Geef ons, die zo gezegend zijn
meer bereidheid om de goede dingen
van het leven
met onze naasten te delen.
Geef ons edelmoedigheid
en die zorg voor anderen
welke ons zal doen kennen
als discipelen van u
Amen.

T. W.

Studiemiddagen Groninger Bond

Wij nodigen hartelijk en toch dringend uit om aanwezig te zijn op de studiemiddagen van onze bond.

Het thema zal zijn:

„Christen zijn in deze tijd"

De studiemiddagen worden gehouden te Hoogezand in de baptistenkerk, Beukemastraat 26, *op zaterdagmiddag 11 maart* en *op zaterdagmiddag 8 april.*
Aanvang: 14.30 uur.
Einde: ± 17.00 uur.
Vorig jaar trokken deze studiemiddagen grote belangstelling. Ze voorzagen in een behoefte. Ook nu hebben we onder dit centrale thema een aantal aktuele vragen samengevat, waarvoor onze gemeenten gesteld zijn of anders in de toekomst voor gesteld zullen worden.
Op de *eerste middag - 11 maart* - zal *drs J. G. Brongers*, socioloog te Wormer een „tekening" van onze tijd geven:
„Wat is er op verschillende levensterreinen aan de hand, waarmee wij als gemeente van nu te maken hebben?"
Op de *tweede middag - 8 april* - zal *ds J. van Dam*, onze Unie-sekretaris, met ons bespreken, hoe we daar als gemeente het beste op reageren kunnen, en tot welke houding het Evangelie en het geloof in de Heer ons inspireren.
We hopen en vertrouwen, dat we er na deze studiemiddagen nog beter zicht op zullen hebben, wat dit inhoudt.
Alles ter versterking en uitbreiding van Christus' gemeente.
Wij hebben het vertrouwen dat u daarom met velen zult komen.
Wees hartelijk gegroet en D.V. tot ziens in Hoogezand!
Namens het bestuur van de Bond,

M. J. A. Heijnen

SPREKERSLIJST

Verbeteringen
De gemeenten waartoe de broeders J. A. Scholte, B. Bloksma, S. Houwink en B. Vos - voorkomende op de Sprekerslijst - behoren, zijn op die Sprekerslijst onvolledig genoemd; het is wat eerstgenoemde broeder betreft Groningen-*Zuid* en wat de andere genoemden betreft Drachten-*Bethel.*
Aanvulling
De onlangs verschenen Sprekerslijst dient aangevuld te worden met: J. Knoester, Gev. Deynootweg 1, Scheveningen; tel. 070-554946.

Donderdag, 4 mei 1978, HEMELVAARTSDAG,
dan is er weer de

NATIONALE TOOGDAG
van de NBJB
op DE VINKENHOF
voor jong en oud.

Dit jaar met een apart programma voor de kinderen.
Let op de volgende aankondigingen in dit blad.

Lezen en Luisteren

Republiek of monarchie

Het opschrift is een beetje misleidend. U zult van mij geen uitgebreide beschrijving van deze regeringsvormen verwachten, maar je denkt aan zulke woorden, levende in deze dagen en lezende in 1 Sam. 8.

Wat u daar leest is 3000 jaar geleden. Israël vraagt om een koning. De kleine misleiding zit in het feit dat genoemd volk tot op dat ogenblik geen republiek was. De samenleving der stammen was nog niet georganiseerd, laat staan dat die samenleving al weer in partijen/delen uiteengevallen was.

Nu en dan stond een bewogen man op met behulp van een aantal stammen vijandige binnendringers af te weren; zo iemand funktioneerde ook wel als rechter over het volk. Van gekozen presidenten kan men moeilijk spreken. De redders traden op en gingen af.

Samuël, de laatste in de rij van deze figuren, was een door God begenadigd mens. Maar hij werd oud en zijn twee zonen lieten het zitten. Net als bij Eli wiens zonen deugnieten waren. Geloof noch gezag zijn erfelijk. Het eerste moet je geschonken worden, het tweede moet je verwerven. Samuëls jongens schijnen geen van beide te hebben gehad: ze waren op winstbejag uit en bogen het recht. Dat neemt een volk op den duur niet. Voor vaders en moeders is het een zwaar kruis als de kinderen het spoor der ouders, in oprechtheid getrokken, niet volgen. Zij zullen vragen: waarom moest Abel vallen en Kaïn hem vellen? Waarom is er een Jakob en een Ezau? Ze hebben beiden dezelfde opvoeding gehad. Ze komen uit één nest en toch...

Nog een paar woorden over republiek en monarchie. In een republiek - u weet wat publiek betekent, dat is het volk, en re (res) staat voor zaak - kiest het volk zijn regering, zijn volksvertegenwoordigers. In die zin is Nederland een republiek.

Doch het heeft geen president(e), maar een koningin. Zij, eventueel hij, voert geen alleen-heerschappij (mon-arch), maar gehoorzaamt, respekteert de grondwet. De grondwet kan ik niet citeren, maar interessant is wat er over een koning te lezen staat in Deut. 17 : 14-20. En als u toch aan het lezen bent, neem dan ook het gebed voor de koning. (Psalm 72).

Samuël is niet gerust over de wensen van de oudsten van Israël. Hij weet hoe macht mensen kan veranderen in despoten, tirannen. Hun kritiek is: u is oud geworden en uw zonen wandelen niet in uw wegen. Dat zal hem geraakt hebben. Het hoeft geen verwijt in te houden, maar het zal je maar gezegd worden. Wat doet de oude man? Hij bad tot de Heer. De God van zijn leven zegt hem dat zij, die oudsten, in feite niet hem, Samuël, aan de kant willen zetten, maar dat ze afwijken van de weg die God liever met Israël was gegaan. God had hun koning willen blijven, Mij hebben ze verworpen. Ze kiezen weer voor een gouden kalf dat voor hen uit kan gaan. Ze ruilen hun verantwoordelijkheid om naar God te luisteren in voor gehoorzaamheid aan een mens. De uitverkorenen prefereren net zo te doen als alle andere volken doen.

Samuël krijgt de opdracht hen te waarschuwen. Zeg hun aan, hoe het optreden zal zijn van de koning die over hen zal regeren. Hij zal uw zonen tot knechten maken en uw dochters tot slavinnen. U vindt de woorden in 1 Sam. 8.

Er is geen praten tegen. Ze willen een koning, net als alle andere volken. Hij zal ons richten en voor ons uitrukken en onze oorlogen voeren.

Ze hebben hun koningen gehad, de Israëlieten; hun oorlogen, hun overwinningen en nederlagen. Als alle andere volken. Ik laat het aan u over om voor Nederland te overwegen welke regeringsvorm de beste zou kunnen zijn al heb ik niet de indruk dat baptisten zich er erg druk over maken. 't Is wel goed zo, zullen de meesten zeggen. We hebben immers een koninklijke republiek. Of is het een republikeins koninkrijk?

We worden waakzamer als het gaat om de heerschappij in en over de gemeente van de Heer. Velen van ons zijn gedoopt toen de gemeente Psalm 89 zong: Hoe zalig is het volk dat naar uw klanken hoort. Als kind al zat ik met een moeilijkheid als de laatste regel van het achtste vers gezongen werd: en onze Koning is van Israëls God gegeven. Terwijl wij toch een koningin hadden; al enige geslachten lang nu. Wist ik veel van een verschil tussen Israël en Nederland?

Nu is de mist opgetrokken en zing ik met vrolijk hart dat onze Koning van Israëls God gegeven is: Jezus Christus, profeet, priester en koning. Hij alleen!

Huizinga

HET JOHANNES-EVANGELIE IN BELGIë

Als de plannen naar wens verlopen, zal dit voorjaar het Evangelie naar Johannes verschijnen in de uitgavenreeks van het Vlaamse blad „De Kruisbanier". Evenals bij de uitgave van het Marcus-Evangelie is gekozen voor een krantenformaat, ditmaal nog groter dan het gebruikelijke formaat in België. Indien de steun groot genoeg is, dat kan een nog groter verspreidingsgebied worden bestreken.

Nu de Nederlandse spoorwegen in principe toezegging hebben verleend voor een extra-trein met 300 à 500 zitplaatsen, is voor zaterdag 22 april a.s. een massale verspreiding voorzien onder het motto „België-Dag".

In eerste instantie zijn op die dag 250 verspreiders nodig uit Nederland om samen met reformatorische christenen uit Antwerpen het Johannes-Evangelie in alle huizen van Antwerpen te brengen.

Men kan zich vanaf heden laten inschrijven bij „De Kruisbanier" (Elisabethlaan 71, 2600-Berchem-Antwerpen) als deelnemer bij deze verspreiding in Antwerpen en als medereiziger in de „België-Trein". De reiskosten voor volwassenen worden gesteld op ƒ 20,— en voor kinderen (boven 8 jaar) in gezinsverband op ƒ 15,—. Treinhaltes zijn voorzien in Utrecht, Woerden, Gouda, Den Haag, Delft, Rotterdam, Dordrecht, Breda en Roosendaal. In België stopt deze bijzondere trein nog in Essen, Antwerpen, St. Niklaas, Lokeren, Wetteren en Gent. De terugreis 's avonds eindigt in Utrecht rond 21 uur.

De Belgische inrichters doen een fors beroep op de christenheid in Nederland om in grote getale in te schrijven. Het gelukken van de opzet hangt mede af van een spontane en snelle reaktie. Zo nodig zullen ook bussen worden ingezet. U kunt in elk geval een kaartje schrijven naar „De Kruisbanier" (Elisabethlaan 71, B 2600 Berchem-Antwerpen) om inlichtingen te krijgen over het verloop van deze aktie.

Want als „de trein" niet doorgaat vanwege gebrek aan belangstelling, dan gaat in ieder geval een bus!

J. K. Overbeeke

JEUGDGEWEST GRONINGEN

Hallo jongelui,

Er is vrijdagavond 17 maart a.s. een vergadering van het gewest Groningen. De vergadering wordt gehouden te Hoogezand om half acht.

Jullie zijn allemaal van harte welkom!

Tot dan:

Jeannete Bakker (sekretaresse),
Mondsteen 9, Delfzijl

LEVENSKLIMAAT VAN BAPTISTEN

De lidwoorden zijn opzettelijk weggelaten omdat het volgende slechts een zeer persoonlijke kijk is, en dus beperkt en gekleurd, op het leven van deze gemeenschap. Het geestelijk klimaat, en daarom gaat het hier, staat niet helemaal los van het natuurlijk klimaat en verder zijn baptisten nogal individualistisch wat mag samenhangen met het feit dat ieder van de ongeveer 33 miljoen, verspreid over alle kontinenten, geacht wordt een persoonlijke beslissing ten aanzien van God en zijn heil in Jezus Christus te hebben genomen, eer hij in de gemeenschap werd opgenomen.

Zij munten niet uit in scherpzinnige dogmatiek noch in eerbied voor de vaderen, of dat hun eigen zijn of die van anderen. Er is enig begrip voor het historisch gegroeide, maar het verleden beheerst niet het heden. Ook zij weten iets van gister en beseffen dat de geschiedenis van de gemeente niet bij de huidige generatie begint, maar het diepste levensgevoel ligt vóór de meesten van hen in het hier en nu en de verkondiging van Gods heil voor de wereld, dichtbij en veraf. Evangelisatie en zending, en deze begrippen en aktiviteiten zijn voor hen moeilijk te scheiden, liggen hoog in koers.

U zult een baptist op het Europees kontinent niet over zijn kerk horen spreken. Er is een soort aversie tegen dat woord en dat kan historische achtergronden hebben. Kerken waren onze gemeenschap niet altijd overal goedgezind. Voorts denkt hij bij het woord kerk aan een enigszins vastgelopen en soms steriel gezelschap van mensen, gelovigen, dat min of meer vastgevroren ligt in de verijsde vlakten van formuleringen en traditie. Hij houdt het bij het woord gemeente. De gemeente is zijn thuis, woon- en werkplaats.

Er is al opgemerkt dat de dogmatiek weinig aandacht krijgt. Het is opmerkelijk dat niet veel waarde gehecht wordt aan geschreven geloofsbelijdenissen. Niet wordt alles wat op dat gebied tot stand gebracht werd verworpen, maar ze funktioneren niet. In lokale gemeenten heeft men naast 'thuishoudelijke reglement wel statuten, waarin het geloof in het kort omschreven wordt - datzelfde geldt ook voor de landelijke federatie - maar ik herinner me uit beide samenlevingen nauwelijks een vergadering, waarin de leer aan de orde was. Voor iemand die uit een kerk komt waarin de leer, een zo juist mogelijke formulering van het geloof, van erg groot gewicht is, moet deze toestand zo niet verbijsterend dan toch verwarrend voorkomen. En vooral verwarring oproepend. Wij merken daarvan niets. Het enige boek dat meetelt en in de regel doorslag geeft is de bijbel, waarop dan ook teruggetast wordt en waarop teruggegrepen moet kunnen worden als verschil van inzicht zich openbaart. Maar ook verschil van inzicht wordt getolereerd. Voor de Schriften is er eerbied, al zijn er weinigen die in letterknechterij vervallen. En ook die gunt men levensruimte. Al wat na de Openbaringen kwam wordt ter kennis genomen maar is niet van doorslaggevende betekenis.

Naast de korrektie van uit de bijbel op wat daarna kwam en komt, is er ook het beroep op de leiding van Gods Geest, die volgens profetie en de vervulling daarvan op de Pinksterdag uitgestort is over alle mensen van alle leeftijden en herkomst. Ofschoon wij woorden als rechtzinnig en vrijzinnig mijden kan in het algemeen gezegd worden dat, in elk geval in Europa, baptisten tot de rechtzinnigen gerekend kunnen worden.

Het woord baptist is niet van Nederlandse oorsprong zoals u weet. In het begin van onze korte geschiedenis in dit land - in

> **Het artikel op deze bladzijde werd ruim een jaar geleden geschreven als een soort introduktie tot een gesprek waaraan pastores van protestantse en roomskatholieke zijde deelnamen.**
> **We meenden, dat het - hoewel voor sommigen wellicht geen nieuws bevattende - interessant genoeg was om in ons weekblad opgenomen te worden; - red.**

1845 werden de eerste zeven mensen op de belijdenis van hun geloof gedoopt - noemde men de gemeente ook: gemeente van gedoopte christenen. Dat klinkt wat verdacht. Alsof alle nadruk gelegd wordt op en alle heil verwacht wordt van de doop. Dat is niet zo. Het is u bekend dat in onze gemeenten geen kinderen gedoopt worden. Niet omdat wij het anders willen doen en niet omdat wij geen aandacht voor kinderen hebben. Maar omdat wij menen dat de doop op het nauwst samenhangt met het geloof van de te dopen persoon. Dat merkt u al bij de prediking van Johannes, de Doper, de grote voorloper van Jezus, die dwars tegen gewoonte en inzettingen in predikte en onder meer benadrukte dat men tot bekering moest komen en dat het aanhalen van het vaderschap van Abraham geen zin had.

Uitdrukking van bekering was de doop. Terzijde zij opgemerkt dat Jezus, die zelf ook door Johannes gedoopt werd, een wedervraag aan overpriesters en oudsten richt, luidend: Vanwaar was de doop van Johannes? Uit de hemel of uit de mensen?

Jezus heeft de doop van Johannes erkend en die bevolen te bedienen aan allen die zijn discipelen zijn geworden. Zo gebeurde het ook op de Pinksterdag en daarna. Tot op heden. Over de doop van kinderen, zuigelingen, wordt in de Schriften niet gerept.

Of dat een gemeente produceert van diepgelovige, sterke christenen? Reeds de brieven in het nieuwe testament maken duidelijk dat dat niet altijd overal het geval is. Maar het voorkomt in elk geval het binnenbrengen van personen die eenvoudig niet in staat zijn te spreken, laat staan hun geloof te belijden. Waarom zal men dat ogenblik niet afwachten en dan een zinrijke begrafenis en opstanding beleven in de doop (Rom. 6 : 1-14)? De bekering, waarop in de *Schriften* gedurig wordt aangedrongen en bij wijze van spreken de „menselijke" kant is van de wedergeboorte leidt de mens door de deur naar de nieuwe gemeenschap, aangekondigd door Johannes, de Doper en tot leven gewekt door Jezus Christus. Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, Gods eigen volk, zegt Petrus van de gemeente.

U zult vragen wie nu vaststelt of het geloof in de belijder ervan het ware geloof is. Het is niet aan ons lengte, breedte en diepte van iemands geloof te peilen of te meten. Maar indien dat geloof alleen een „van buiten geleerde" instemming zou zijn met wat anderen uit de diepten van hun beleving spraken of noteerden, dan zou iemand in de gemeente of in de raad der gemeente toch de vraag kunnen stellen of het nagesprokene ook „by heart", „par coeur" geleerd is. Overigens, katechisaties kennen we niet, we hebben geen katechismus. Wel kent elke gemeente in een of andere vorm bijbelklassen, teneinde jongeren wegwijs te maken in de bijbel. Om te illustreren op welke leeftijd gedoopt wordt: de jongste die ik doopte was 11 jaar en de oudste 81. Na het voorgaande is dat begrijpelijk. Het ligt niet aan ons de tijd van bekering vast te stellen.

Op ons Europees kontinent heeft onze geschiedenis een lengte van ongeveer 150 jaar en dat heeft in elk geval het voordeel van elasticiteit en vitaliteit. In dit land hebben we ongeveer 80 gemeenten, samen tellend ruim 10.000 leden. Er is geen gemeente, die 1000 leden telt. Dit kleine aantal, dat ons overigens niet ontmoedigt, valt misschien mede te verklaren uit het feit dat onze gemeenschap niet met honderdtallen uit een bestaande kerk wegtrok. De mensen kwamen stuk voor stuk binnen.

We vormen samen een unie, een federatief verband van de gemeenten. Er is tussen de gemeenten een hechte band, niet knellend overigens, want elke gemeente is autonoom. Eigenlijk is deze unie weinig meer dan een werkgemeenschap. Het is natuurlijk niet slechts uit utiliteitsoverwegingen, maar het nut van deze eendracht krijgt wel een sterk

aksent. Omdat we samenwerken kunnen we een seminarie hebben, periodieken uitgeven, evangelisatiewerk doen in perspektiefrijke gebieden, kerken mee-financieren. Meer een doe- dan een denkgemeenschap, al gaat het denken wel aan het doen vooraf. We denken met het *oog op het doen*. Voor het hebben van een uniebüro en nog enige sociale voorzieningen (kinderbijslag, pensioenen) betalen de gemeenten een kontributie, maar de gezamenlijke werkzaamheden drijven op vrijwillige bijdragen. Zoals ook in de lokale gemeente geen aanslagen rondgezonden worden, maar alle onkosten via vrijwillige bijdragen der leden betaald worden.

Uit het bovenstaande moge blijken dat de meerderheid bij ons niet direkt staat te dringen om als unie lid van de Raad van Kerken te worden. Datzelfde geldt ook voor de plaatselijke gemeenten. Naast waardering voor wat de kerken in dit land betekenen hoort men het woord: maar hun uitgangspunt voor gemeentevorming is onjuist. Vaak bewandelt men de weg van het gastlidmaatschap om daarin zoiets als gemeenschap-op-afstand tot uitdrukking te brengen.

Ten aanzien van de wereld om ons heen, ik bedoel in maatschappelijk, politiek of sociaal opzicht, stellen we niet veel voor.

Dat kan ook bijna niet vanwege ons klein getal en van een sterke betrokkenheid op het gemeenteleven zelf. We hebben de mankracht niet, vaak ook het niveau niet.

Voorlichting op deze terreinen kunnen we niet geven en het zou, eerlijk gezegd, waarschijnlijk ook niet door iedereen geaksepteerd worden. Want ook op dit terrein gunnen we ieder de vrijheid die we voor onszelf vragen.

Huizinga

Bond van Baptistengemeenten in N.W.-Nederland

Het bestuur van de Bond van Baptistengemeenten in N.W.-Nederland nodigt uit voor de radenkonferentie op zaterdag 11 maart 1978 in de baptistenkapel te Heemskerk, Maerten van Heemskerkstraat 41, Heemskerk.

De konferentie begint om 10.00 uur en duurt tot ongeveer 15.00 uur; neemt uw broodje mee, voor koffie wordt gezorgd. Op de agenda komt voor een inleiding door ds H. Sikkema, Heemskerk, onderwerp: *„Kadervorming binnen onze gemeenten"*.

Verder komt aan de orde: financiën, een regionale Bijbelschool, gewestelijke gemeentedag, wat kunnen wij doen aan gezamenlijke evangelisatie en nieuws uit de gemeenten.

Broeders en zusters uit de gemeenten die belangstelling hebben voor deze konferentie zijn van harte welkom.

J. Korf, sekretaris

ZAND EN ZAAD

U bent een fanatiekeling!

Dat zal je maar gezegd worden. En je daarna gedragen als een lam dat wel ter slachting geleid wil worden. Dat gaat me te ver. Tenzij de ander gelijk heeft. Onbewust van wat mij boven het hoofd hing belde ik aan. De deur werd geopend en ik stapte naar binnen, groetend en informerend naar de welstand. Een klein verzoek had mij op weg gedreven en dat verzoek deponeerde ik op de huistafel. Het werd zonder meer ingewilligd. Ik maakte een waarderende opmerking over een bepaalde aktiviteit van anderen en opeens, uit toch zo'n heldere hemel kwam de donderslag: u bent een fanatiekeling. Het sloeg niet op mijn enigszins onduidelijke politieke opstelling; wat ook al vanwege de onduidelijkheid onmogelijk is. Evenmin op mijn wat wazige opvattingen over de oekumene, want evenals u ben ik in het bezit van twee ogen en kan ik sommige zaken zo moeilijk van maar één kant bekijken. Heeft iemand van u die mij hier regelmatig ontmoet enig idee waarop het bij mij zou kunnen slaan? Zo ja, dan zou de aanduiding juist kunnen zijn. Als u niet begrijpt waarom mij dat woord voor de voeten geworpen werd, zou ik mijn hoofd wat vrijmoediger opwaarts heffen.

Om misverstanden te voorkomen: het was waarschijnlijk niet zo hard bedoeld. Ik denk dat deze kwalifikatie mee te danken of te wijten is aan de positie van de persoon die mij daarmee tekende.

Genoeg. Ik had gepreekt over Lukas 2 : 21. U weet, de meeste lezingen van Lukas 2 eindigen bij vers 20. Daarin keren de herders terug. De toespraak over vers 21 zal ik hier niet herhalen, al heb ik met vreugde over de naam wat gezegd.

De naam Jezus is zo oud. Jozua heette al zo. Jezus heeft nu een nieuwe naam. Ik lees het in de brief aan de gemeente in Filadelfia:... en ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods... en *mijn nieuwe naam*. U krijgt trouwens ook een nieuwe naam. Dat kunt u lezen in de brief aan Pergamum. De Heer zegt dat Hij aan de overwinnaar een witte steen zal geven met daarop *een nieuwe naam*, die niemand weet, dan die hem ontvangt. Zo'n woord doet me wat. Want de Heer geeft die naam en daarin zal alles samengevat zijn wat mij tot mij maakt. Dan zal ik mijzelf kennen.

Maar punt van vertrek was Lukas 2 : 21, waarin Jezus bij de besnijdenis zijn naam ontvangt. Nu werd er die morgen gedoopt en het lag voor de hand dat ook gezegd moest worden dat, in tegenstelling met zondag 27 van de katechismus, men de doop *niet* moest zien als in de plaats gekomen van de besnijdenis. Het is u bekend waarom wij de „doop" van kinderen afwijzen. Voorzover wij de Schriften verstaan worden mensen gedoopt die belijdenis hebben gedaan van zowel hun zonden als van hun geloof in Jezus. Het is een zegen dat tot uiting te kunnen brengen in de doop, zo beeldend, dat men, indien het mogelijk ware, nog wel eens gedoopt zou willen worden. Want die doop spreekt ons aan, legt ons steeds meer uit en wordt door ons steeds dieper verstaan. Eigenlijk moest men op de dag van zijn doop een nieuwe naam ontvangen, aanduidende dat er een nieuwe mens geboren is.

Het is mijn gewoonte niet, althans zo denk ik van mijzelf, mensen die een andere opvatting van zaken hebben, te kleineren of te krenken. Het is natuurlijk mogelijk dat in de vreugde over de doophandeling een enkel woord bij sommigen verkeerd overkwam, maar het was op grond van die toespraak dat ik als fanatiek gekwalificeerd werd. Die het zei is geen baptist en komt ook niet uit kringen waarin men de overtuiging is toegedaan die met ons velen delen omtrent deze handeling. Die niet door een mens bedacht is.

Kan men voorkomen dat waarheid pijn kan doen? Wat is het moeilijk om het met andere gelovigen niet eens te zijn over de grote dingen, die in het evangelie tot ons gekomen zijn. Wat is er veel gestreden over de betekenis, de inhoud van het Avondmaal en van de doop. Ieder was, nemen we aan, diep overtuigd van de juistheid van zijn inzicht en uitleg. En dan te ontdeken dat die diametraal staat op je eigen.

In de handel kun je 't verschil nog delen, in deze zaken niet. Is men fanatiek als men het geweten volgt? Fanatiek wordt men als men dat de andere ontzegt. Maar 't ontslaat ons niet van de plicht het licht dat we hebben ontvangen, te laten schijnen, zelfs als de andere dat licht moeilijk verdraagt. We kunnen niet dimmen.

Huizinga

uit het Uniebureau

Ook in 1977 groei

Hoewel de definitieve cijfers van de Unie-statistiek over 1977 nog moeten worden vastgesteld - er kan dus nog een kleine wijziging komen - kan reeds worden doorgegeven, dat ook in het afgelopen jaar groei van onze gemeenten zich op verblijdende wijze heeft voortgezet.
In 1977 werden in de bij de Unie aangesloten gemeenten (op 31 december 1977 *79* gemeenten) *491* mensen gedoopt. Het totale ledenaantal van de bij de Unie aangesloten gemeenten groeide van 11.281 (op 31 december 1976) naar *11.626* (op 31 december 1977); aldus een netto-groei van 345 (was verleden jaar 323).
Zodra de statistiek helemaal gereed is hopen we er in een uitvoeriger artikel in ons weekblad op terug te komen.

Herhaalde oproep

Reeds enige tijd geleden hebben we ons in deze rubriek tot de sekretarissen der gemeenten gewend met het verzoek het Uniesekretariaat een exemplaar te zenden van de Statuten en Reglementen van de plaatselijke gemeente. Slechts een enkele sekretaris heeft op dat verzoek gereageerd.
We herhalen deze oproep nog eens met klem. Van tijd tot tijd wendt men zich tot het Uniebureau met de vraag om een „model" dat als voorbeeld zou kunnen dienen voor bijvoorbeeld de herziening van de eigen stukken. Bovendien wordt wel eens de wens geuit om tot „uniformiteit" op dit gebied te komen. Hoe ook, we stellen toezending op prijs!
We herhalen ook nog eens de herinnering die we verleden week in deze rubriek plaatsten: in art. 1 van het Huishoudelijk Reglement van de Unie is bepaald, dat elke gemeente verplicht is verandering van Statuten (dus niet van de huishoudelijke reglementen) ter kennis te brengen van de UC, binnen één maand na de tot standkoming van die verandering.
In ons berichtje van verleden week sloop een fout; de zin die op die herinnering volgde moest luiden: Het DB heeft de indruk, dat dit n i e t altijd gebeurt...

Vergaderingen

Volgende week donderdag 9 maart komt de Ontmoetingskommissie weer bijeen. De week daarop vergaderen de Commissie voor de Opleiding (15 maart) en de Evangelisatie Commissie der Unie (18 maart).
In de afgelopen week had landelijk Tabitha een ontmoeting met het Dagelijks Bestuur van de UC. De hoofdmoot van die bespreking was een gezamenlijk overleg over de vele uitdagende taken op maatschappelijk terrein waarvoor óók onze Uniegemeenschap wordt geplaatst. We hopen zo spoedig mogelijk ook uit deze vergadering mededelingen te kunnen doen.

„Plenaire vergadering"

Zoals reeds eerder bericht zal er D.V. op 21 april een plenaire vergadering (te Zwolle in De Samenhof) worden gehouden waar alle PC's, Stichtingsbesturen en de besturen van onze nevenorganisaties (NBVB en NBJB) aanwezig hopen te zijn (hetzij voltallig, hetzij door een deputatie). De bedoeling van dit „gemeen overleg" is om gezamenlijk tot een „totaal beleid" binnen onze Uniegemeenschap te komen. Het uitgangspunt daarbij is, dat geen deelarbeid mag prevaleren boven een andere deelarbeid.
We geloven, dat deze ontmoeting - in april dus - van het grootste belang voor de voortgang en ontwikkeling van onze gezamenlijke arbeid zal kunnen zijn - daarom bevelen we ook die vergadering graag in de belangstelling en voorbede van de gemeenten aan!

J. van Dam, Uniesekretaris

„DOOPSGEZINDEN SPREKEN VOOR ZICHZELF"

„Voor mij spreekt de Doopsgezinde Broederschap dáár waar de individuele leden uiting geven aan hun verantwoordelijkheid voor de wereld, zoals bijvoorbeeld in de zaak van de neutronenbom". Dit schrijft mevrouw J. Woudstra-Gorter in het Algemeen Doopsgezind Weekblad. Zij vindt niet dat de broederschap als geheel uitspraken moet doen: „Als de broederschap zich gedrongen of gedwongen voelt bepaalde uitspraken te doen, dan gaan we mijns inziens teveel de kant uit van het willen zijn als de andere kerken".

Mevrouw Woudstra is van mening dat doopsgezinden als individu een keuze moeten doen: „Begrijp me goed: protest tegen de neutronenbom is goed, hoe meer hoe liever. Maar wáár spreekt de broederschap? Is het niet in háár leden? Vele leden hebben al gesproken inzake de neutronenbom. Er zijn kerkgebouwen waar een lijst ligt, daar neergelegd door attente gemeenteleden al of niet lid van de vredesgroep, na overleg met de kerkeraad, en op die lijsten staan vele namen. Doopsgezinden spreken erover, schrijven erover, denken mee met politieke partijen, aktiegroepen, enz. Dáár spreekt volgens mij de broederschap, waar individuele leden, ieder op hun eigen plaats, zich vezetten tegen een heilloze zaak. We hebben als doopsgezinden een goede traditie dat we onze verantwoordelijkheid voor de wereld waar maken met anderen die op bepaade punten hetzelfde nastreven".

Belangrijke wijzigingen

Van het Jeugdburo

☆ Het ouderenkamp dat gepland en aangekondigd was voor de week van 9 tot 16 september a.s. wordt n i e t in die week gehouden maar reeds in juni, en wel: 17 tot 24 juni. Plaats: de Bron, Oudleusen (bij Dalfsen).
Men kan zich voor dit kamp vrijelijk opgeven bij het bekende adres: Jeugdburo, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel. 05120-15687.
☆ De aangekondigde konferentie over Geloof en wetenschap (weekend 17/18 maart a.s.) wordt n i e t op de Bron gehouden maar in de Kwartjesberg, Drouwen (Dr.). Na aanmelding (bij Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel. 05120-15687) ontvangt men programma en route-beschrijving.

HET ZENDINGSVELD LIGT NAAST UW DEUR

(Ingezonden)

Alblasserdam. Meer dan ooit is het nu nodig dat christenen hun taak weten te verstaan. Er is in ons land grote behoefte aan mensen die de opdracht van de Here Jezus willen uitvoeren. Om dat te stimuleren belegt de stichting Evangelische Tractaatzending elk jaar een zgn. kontakt- en informatiedag voor evangelisatie. Dit jaar onder de naam „Evangelisatie '78". Deze dag wordt op 1 april a.s. gehouden in cultureel centrum „De Flint" te Amersfoort. Vanaf 9.30 uur gaan de deuren open. Vele evangelisatie-instellingen zijn dan vertegenwoordigd d.m.v. stands, waar men allerlei informatie kan verkrijgen. Deze instellingen willen door hun aanwezigheid een positieve bijdrage leveren aan evangeliserend Nederland. De hele dag staat de verbreiding van het evangelie centraal en dat op velerlei wijze. In het theater van „De Flint" zullen vanaf 9.45 uur enkele nieuwe evangelisatiefilms gepresenteerd worden. 's Middags worden er twee bijeenkomsten gehouden in de grote stadshal van dit gebouw. Deze diensten beginnen om 13.15 uur en om 15.45 uur. De sprekers zijn ds A. H. Agtereek en ev. Ben Hoekendijk. In de diensten zal het bekende duo Elly en Rikkert medewerking verlenen. Er is een chrèche en er zijn ook kindersamenkomsten, zodat een gezin volledig kan komen.

„ZENDING IN NEDERLAND"

(Ingezonden)

Vorig jaar herfst bezocht een team van 9 buitenlandse christenen de kerken in ons land, met als centrale vraag: Zijn de nederlandse kerken zendingskerken in eigen samenleving? Een uitvoerig rapport met scherpe, maar opbouwende kritiek werd door het team aan de kerken aangeboden. Het landelijk komité „Zending in Nedrland" meldt nu dat er een groeiende belangstelling is voor dat rapport en voor de uitwerking daarvan in de kerkelijke praktijk.

Zo heeft bv. de Rooms-Katholieke Kerk op landelijk niveau een „Katholiek Beraad Evangelisatie" opgericht waaraan verschillende Katholieke instanties meewerken. Maar ook in de Katholieke Kerk wordt de meeste aktie ontwikkeld op plaatselijk en regionaal niveau. Alleen al in het Bisdom Breda hebben reeds 20 plaatselijke parochies besloten elk een serie van vijf avonden te beleggen over „Zending in Nederland" op basis van daarvoor door het centrum van het Bisdom opgesteld materiaal. De Missieraad van het Bisdom Haarlem belegt een speciale bezinningsdag voor het hele Bisdom over het thema „Zending in Nederland". In de Protestantse kerken zijn verschillende klassikale konferenties, studiedagen voor ambtsdragers, gemeente-avonden of zendings- en evangelisatievergaderingen over „Zending in Nederland" opgezet. Ook het Nederlands Bijbelgenootschap belegde hierover reeds drie regionale bijeenkomsten. De Nederlandse Zendingsraad, het samenwerkingsorgaan van 12 Protestantse zendingsorganisaties, belegt op 10 maart over het rapport van het buitenlandse team een ekstra vergadering.

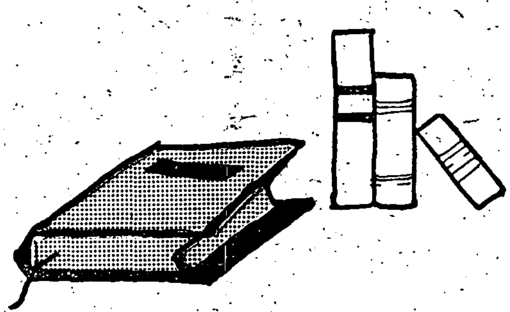
Opvallend is ook het aantal plaatselijke raden van kerken en het aantal oekumenische toerustingskursussen dat aandacht geeft aan „Zending in Nederland" in eigen gemeente, waarbij Katholieken en Protestanten samen ontdekken hoeveel problemen zij gemeenschappelijk hebben en hoezeer de fundamentele kritiek van het buitenlandse team een kans biedt om samen op nieuwe wijze verder te gaan. De stafleden van het gereformeerde Evangelisatiecentrum, van het hervormde „Kerk en Wereld" en van de Katholieke St. Willibrord Vereniging bereiden gezamenlijk een aantal konferenties voor die plaatslijke initiatieven willen ondersteunen.

Het hele proces kreeg dezer dagen een ekstra versnelling, omdat als no. 1, 1978 van „Wereld en Zending" (het gezamenlijk tijdschrift van de Ned. Zendingsraad en de Nederlandse Missieraad) het VERSLAGBOEK van „Zending in Nederland" is uitgekomen. Dit verslagboek bevat het rapport van het buitenlandse team, een verslag van de ervaringen tijdens het bezoek van de buitenlandse christenen aan 12 regio's in ons land en enkele artikelen die trachten samen te vatten wat het projekt tot nu toe heeft opgeleverd. Het verslagboek kan worden besteld bij de Nederlandse Zendingsraad, Prins Hendriklaan 37, 1075 BA Amsterdam voor ƒ 5,— (inkl. porto) - giro 493248. De grote belangsteling blijkt uit het feit dat vóór verschijning reeds 100 van deze verslagboeken zijn besteld, terwijl een week na verschijning tot herdruk moest worden besloten.

Ten dienste van de bespreking van het verslagboek in groepen, kommissies, kerkeraden, enz. is een HANDLEIDING opgesteld, die verkrijgbaer is via giro 42618, Centrale voor Vormingswerk, Driebergen, onder vermelding: Handvat Z.i.N. tegen de prijs van ƒ 1,— (vanaf 50 eksemplaren: ƒ 0,75 per stuk).

Intussen blijft er ook vraag bestaan naar het WERKBOEK, dat februari 1977 ter voorbereiding van de kerkvisitatie door het buitenlandse team werd uitgegeven. Zojuist moest voor de derde maal een herdruk van dit werkbezoek worden besteld. Het is eveneens verkrijgbaar bij de Nederlandse Zendingsraad te Amsterdam; dit werkboek echter voor ƒ 3,— (inkl. porto).

Belangstelling voor „Zending in Nederland" leeft ook bij de Wereldraad van Kerken. Vandaar dat de afdeling wereldzending en evangelisatie van de Wereldraad te Genève no. 1, 1978 van zijn zendingsstudietijdschrift heeft gewijd aan een weergave en beoordeling van dit boeiende projekt van zendingssamenwerking ten dienste van een meer geloofwaardige Kerk van Jezus Christus in de nederlandse samenleving.

Wat zullen we lezen:

zondag	**5 maart**	**Psalm 42 : 7-12**	**Hoop op God**
maandag	**6 maart**	**Mattheüs 25 : 1-13**	**Gevulde lampen**
dinsdag	**7 maart**	**Mattheüs 25 : 14-30**	**Goed belegd geld**
woensdag	**8 maart**	**Mattheüs 25 : 31-46**	**De liefde beslist**
donderdag	**9 maart**	**Mattheüs 26 : 1-16**	**Dertig zilverstukken**
vrijdag	**10 maart**	**Mattheüs 26 : 17-35**	**Het nieuwe verbond**
zaterdag	**11 maart**	**Psalm 110**	**De Heer heeft gezworen**

MEDEDELING

△ Het adres van br P. G. Kroeze, voorganger van de baptistengemeente te Nieuw Weerdinge is: P. G. Kroeze, Weerdingerkanaal N.Z. 51, Nieuw Weerdinge; tel. 05911-1390.

81255

is het gironummer van

RAMPENFONDS

van de

Unie van Baptisten

Gemeenten, Bosch en Duin

Bilthoven

Doe er wat aan !

Donderdag, 4 mei 1978, HEMELVAARTSDAG,

dan is er weer de

NATIONALE TOOGDAG

van de NBJB

op DE VINKENHOF

voor jong en oud.

Dit jaar met een apart programma voor de kinderen.

Let op de volgende aankondigingen in dit blad.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Heden werd zeer onverwacht uit ons midden weggenomen in de volle zekerheid des geloofs, mijn lieve vrouw, onze lieve moeder en oma

JOHANNA EIKENAAR

op de leeftijd van 67 jaar.

Haar geloof is thans aanschouwen

Assen, 20 februari 1978
Amstelstraat 31

Assen: G. J. Voorhans
Voorschoten: Tj. Jager
IJmuiden: E. Booy-Voorhans
G. Booy
en kleinkinderen

De begrafenis heeft vrijdag 24 februari jl. te Assen plaats gehad.

Diep getroffen hebben wij de droeve plicht u te moeten mededelen dat onze Hemelse Vader op 21 februari 1978 onverwacht heeft thuisgehaald onze broeder

JAN SCHEEVÉ

in de leeftijd van 43 jaar.

Ouderling-sekretaris van onze gemeente.

Joh. 11 : 25

Baptistengemeente Winschoten

Met grote verslagenheid geven wij u kennis, dat God onverwacht van ons heeft weggenomen, mijn innig geliefde man, mijn lieve zoon, onze lieve broer, zwager en oom

JAN SCHEEVE

op de leeftijd van 43 jaar.

1 Johannes 4, verzen 11 en 12.

Woldendorp, 21 februari 1978
Heemweg 8

Westerlee:
H. B. Scheeve-Bouma
B. Scheeve
H. Schiefke-Scheeve
H. Schiefke
Bé
Erna

De begrafenis heeft zaterdag 25 februari plaatsgevonden te Westerlee.

Psalm 23 onberijmd

Na een kortstondig lijden overleed in haar Heer en Heiland mijn zeer geliefde vrouw, onze lieve dochter, zuster, schoonzuster en tante

JANNETJE MAARTJE
VAN DER SCHEE
geboren Kik

op de leeftijd van 69 jaar.

W. van der Schee
A. Kik
en verdere familie

Rotterdam, 22 februari 1978
Peitkreek 47, Rotterdam.

Na een kortstondig lijden overleed in haar Heer en Heiland onze zuster

JANNETJE MAARTJE
VAN DER SCHEE
geboren Kik

in de leeftijd van 69 jaar.

Bijna 40 jaar was zij een trouw lid van onze gemeente.

„Haar leven was dienen"

22 februari 1978

Baptistengemeente Rotterdam-Zuid

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 10 - 10 maart 1978

DENKEN EN DOEN IN DE UNIE (1)

De Unie, als werk- en geloofsgemeenschap van gemeenten, vinden de meesten van ons een zo vanzelfsprekende zaak, dat er eigenlijk nooit verder over nagedacht wordt. De betekenis van de Unie, en ook zijn nut, is in de loop der jaren wel gebleken. Als de Unie niet bestond - eigenlijk vandaag de dag onvoorstelbaar - we zouden vandaag nog tot oprichting ervan overgaan.

Eigenlijk is die vanzelfsprekendheid vanaf het begin onderkend. We horen bij elkaar, wisten - ook in ons land - de eerste baptisten al. Ondanks de nadruk op de zelfstandigheid van de plaatselijke gemeente, aanvankelijk minder juridisch ervaren dan in een later stadium (eerder uitdrukking van de betekenis van de plaatselijke gemeente als vol-uit gemeente des Heren dan als - zouden we willen zeggen - *monument van de souvereiniteit van de eigen kring),* hebben overal in de wereld de meeste baptistengemeenten zich willen verenigen in plaatselijke en regionale associaties (bonden, verenigingen) van gemeenten.

Voor dergelijke kleinschalige verbanden was in ons land het aantal gemeenten aanvankelijk te klein en hun spreiding te wijd. Dadelijk heeft men gezocht naar een heel het land omvattende unie, aanvankelijk zelfs als onderdeel van een bij de Duitse Bond behorende Vereinigung.

Toch heeft het enkele tientallen jaren geduurd voor de oprichting van de Unie een feit was geworden. Voor die betrekkelijk lange wordingsgeschiedenis is tenminste één oorzaak aanwijsbaar.

Vanuit de Franeker gemeente (en de gemeenten die uit de arbeid van deze gemeente waren ontstaan) werd de op te richten Bond of Unie vooral gezien als een soort belijdenis-gemeenschap. Er moest, vonden de Franekers, naar het voorbeeld van de Duitse baptisten - toen tenminste - lééreenheid zijn.

Intuïtief - als dat tenminste in dit verband het goede woord is - verzetten de andere gemeenten zich daar tegen. Zij, beïnvloed door de opwekkingsbeweging en vaak er uit voortgekomen, voelden meer voor een éénheid in verscheidenheid, één in de Heer.

Kloekers, voorganger van Stadskanaal en Nieuwe Pekela - oud-zendingsman en onder invloed van het angelsaksische baptisme - wist leiding te geven aan het - zeggen we gemakshalve - veenkoloniale baptisme, dat duidelijk persoonlijker, individualistischer gekleurd was dan het Friese-Duitse baptisme en dat wars was van léér-eenheid.

Die geesteshouding heeft het tenslotte gewonnen. En toen in 1881 de Unie werd opgericht hadden de Franeker baptisten reeds afgehaakt. Zij deden niet langer mee.

Natuurlijk zijn hiermee slechts grote en grove lijnen aangegeven. Het is niet zo, dat men in Stadskanaal, bijvoorbeeld, alleen maar individualisme aantrof en in Franeker of Makkum slechts stijlvolle calvinisten. Ook in een gemeente als Stadskanaal kon later een konflikt(je) uitbreken dat met de „leer" te maken had...

— ☆ —

Hoe het ook zij, sinds 1881 hebben de gemeenten in ons land, samenwerkend in de Unie van Baptisten Gemeenten, zich mede onderscheiden door een duidelijk en opvallende nadruk op deze eigen zelfstandigheid. Met vraagstukken van de leer, de dogmatiek, hield men zich niet erg bezig en wie het openlijk „waagde" het verlangen naar een gemeenschappelijke belijdenis te koesteren werd dadelijk tegengesproken. Evenals de man die op een Unievergadering een dogmatische kwestie ter diskussie wilde stellen. De Unie is geen synode, zei men dan; daarvoor is de Unie niet.

— ☆ —

Wie deze geesteshouding - want dat was het - probeert kritisch te bekijken en te analyseren zal zeker ook stuiten op andere motieven dan louter theologische.
Stellig zal er een brok 19e eeuws individualisme en sociale emancipatie in terug

gevonden kunnen worden. Bovendien de angst, als reaktieverschijnsel, voor synodalisme. Men wilde *wel unieëring maar geen uniefikatie.* Geen afhankelijkheid, geen bevoogding van-boven-af.

Als we de geschiedenis van onze gemeenten en vooral die van onze Unie goed hebben begrepen moeten veel verschijnselen uit die geschiedenis daaruit worden begrepen en verklaard. Wie vele Unievergaderingen heeft meegemaakt zal ervan kunnen getuigen hoe tot voor kort vele afgevaardigden zich tegenover de Unie-Commissie opstelden als „partij". En omgekeerd, de UC bereidde zich op een Unievergadering vaak voor als ging men naar een tribunaal. AV's waren dientengevolge dikwijls „konfrontatie-bijeenkomsten".
Vanuit diezelfde houding, menen we, is ook de „verzuiling", de verzelfstandiging van de onderdelen te begrijpen. Ook dáár dreigde de eigen kring souverein te worden, de autonomie van de PC.

— ☆ —

Met het oog daarop kan men de vraag stellen of de keus die onze gemeenten in 1881 deden, namelijk vóór de autonomie van de plaatselijke gemeente een principiële keus is geweest dan wel voortgekomen is uit overwegingen van opportuniteit.
In een volgend artikel willen we o.a. ook die vraag trachten te beantwoorden.

v. D.

„Zwak en toch sterk"

„So weak... and yet strong" - „zwak en toch sterk" - zal het thema zijn van het kongres van de Europese Baptisten Federatie dat volgend jaar in Brighton Engeland zal worden gehouden, 27 juni-1 juli 1979.
Men verwacht, dat velen uit alle Europese Baptisten Unies aan dit kongres zullen deelnemen. Vorige EBF-kongressen werden o.a. in Amsterdam (1964) Wenen (1969) en in Zürich (1973) gehouden. Na Brighton zal het volgende EBF-kongres, in 1984, in Hamburg plaats vinden.
In aansluiting op het EBF-kongres in Brighton zal de Algemene Raad van de BWA in Brighton voor zijn jaarlijkse Algemene Vergadering bijeen komen.

40 jaar baptistengemeente Ter-Apel

De baptistengemeente Ter-Apel bestond op 23 januari 1978 40 jaar. Als gemeente hebben wij gemeend dit niet zomaar voorbij te laten gaan. De Heer heeft ons zo nu en dan hevig wiegelend gemeente-scheepje 40 jaar door de soms hoge emotie-golven heengeloodst. Hiervoor mogen en kunnen wij alleen maar dankbaar zijn.
Hoewel 40 jaar nu direkt geen jubileumjaar (officieel gezien) is, zijn er toch stemmen opgegaan om *iets* te doen.
Natuurlijk werd er een kommissie in het leven geroepen. Een originele naam voor deze kommissie is reeds gevonden, nl. de „40-plussers".
De „40-plussers" hebben het volgende bedacht:
1. Op de dag dat de gemeente 40 jaar bestond, hebben alle gemeenteleden een brief gehad, waaraan een bloemetje bevestigd was.
2. Een boekwerkje uitgeven, waarin het wel en wee van de gemeente in de afgelopen 40 jaar.
3. *Maandag 27 maart a.s. (2e Paasdag),* 's middags van 2.30 uur tot 5.30 uur een reünie. De bedoeling is, dat alle oud-gemeenteleden en vrienden die nu elders wonen een uitnodiging krijgen om die middag nog eens in Ter-Apel te komen om met ons gezamenlijk een kopje thee te drinken. Vooral voor de wat oudere mensen in onze gemeente kan dit natuurlijk een reuze gezellige middag worden: even praten over vroeger.
4. 's Avonds van 7.30 uur tot 10.00 uur een gezellige avond voor iedereen. Mochten er van de oud-leden nog enkelen zijn, die ook 's avonds graag willen blijven en logies nodig hebben, laten die zich dan even in verbinding stellen met zr L. Kruit-Schrik, Oosterstraat 71, Ter-Apel; tel. 05995-3142.

H. J. Doornkamp, sekretaris

VERTALINGEN

Tegen het einde van 1977 bedroeg het aantal talen waarin tenminste één boek van de bijbel volledig was vertaald 1.631, dat is 27 meer dan het jaar ervoor.
Van deze nieuwe vertalingen waren 20 komplete vertalingen van het Markus-evangelie.
„Als bijbelgenootschap willen we het Nieuwe Testament vertaald hebben in 1000 talen tegen 1982", aldus Rev. Thomas Houston, direkteur van het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap.

Honderd jaar christelijk onderwijs

Op zaterdag 28 januari kwamen veel mensen bijeen in het Jaarbeurskongrescentrum in Utrecht ter gelegenheid van het eeuwfeest van de Unie „School en Evangelie'.
De volgende onderdelen stonden centraal: bezinning, dankbaarheid, aktivering en viering. Deze dag werd begonnen met een korte gebedsdienst, die geleid werd door de voorzitter van de Unie „School en Evangelie", drs T. M. Gilhuis. De meditatie had als onderwerp: „De boom der kennis is niet de boom des levens", waarin hij benadrukte dat een school er niet alleen is om zo snel mogelijk zoveel mogelijk kennis te vergaren, maar vooral ook een plaats moet zijn waar je leert om met en voor elkaar te leven.
Na het optreden van schoolkoor en orkest van het streeklyceum te Ede volgde de première van de film „Laat de school ons helpen...", een dokumentaire over 100 jaar christelijk onderwijs, in samenwerking met de N.C.R.V.
Drs Gilhuis hield na de film een toespraak met als thema: „Zeg niet, vroegere tijden zijn beter dan deze" (n.a.v. Pred. 7, 10). Hij wees erop dat gedenken in de bijbel altijd een omzien is, dat nooit zonder gevolgen blijft. Bij gedenken gebeurt er altijd wat. Daarom gaan we nu niet alleen terugkijken, maar ook plannen maken voor de toekomst, want God woont in de toekomst.
Met de woorden van de profeet Jesaja: „Denkt niet aan hetgeen vroeger gebeurde en let niet op wat oudtijds is geschied; zie ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; zult gij er geen acht op slaan? Vraagt mij naar de toekomende dingen, vertrouwt Mij mijn zonen en het werk zijner handen toe" (Jesaja 43, 18; 45, 11), verklaarde hij het eeuwfeest van de Unie „School en Evangelie" voor geopend.
De middag werd gevuld met een non-stop programma in woord, beeld en muziek, met gasten uit binnen- en buitenland. Het geheel werd geleid door Sipke van der Land. Er werd vooral benadrukt dat de Unie niet alleen op Nederland is gericht, maar ook op de Derde Wereld. Men biedt elk jaar projekten aan, die „onderhanden worden genomen" door vele scholen. Ook in een projekt van onze Unie van „Baptisten Gemeenten, namelijk de bouw van een school in Malamby (Sierra Leone), heeft de Unie „School en Evangelie" het zijne bijgedragen. Tevens wordt de projektenlijst van deze Unie gebruikt bij het t.v.-programma „Zo vader, zo zoon".
De gitarist-zanger Hans Breeveld verleende muzikale medewerking deze middag.
Ongetwijfeld zal men dit jaar meer horen over de Unie „School en Evangelie", omdat er het hele jaar door feestelijke aktiviteiten zijn.

Joke van der Leur-Posthumus

Door een misverstand pas nu geplaatst; red.

Lezen en Luisteren

Een weergaloos drama

Het was mijn bedoeling u door korte Schriftgedeelten het leven van Israëls eerste koning te laten zien. Momentopnamen dus. Ik heb er vanaf moeten zien. Er waren teveel van die korte opmerkingen, die enig licht werpen op Saul, jong en schoon en groot: hij stak een hoofd uit boven al het volk.

U moet zelf de hoofdstukken van 9-31 in het eerste boek van Samuël lezen.

De liefde tot zijn vader; het andere hart dat God hem geeft; de innerlijke onzekerheid als het volk hem zoekt en hij zich verbergt; zijn doof zijn voor wie hem niet achten. U zult in de eerste hoofdstukken *voortdurend op mededelingen stoten, die u* laten vragen: hoe kan de man zo diep vallen.

Het begin van die val ziet u in het 13e hoofdstuk. Hij wordt bang voor het volk, voor wat op punt stond te gebeuren. Hij offert in plaats van op Samuël, die niet op de afgesproken tijd verscheen, te wachten. Wij vragen nu: Waarom toch niet, Samuël? Wie is nu de schuldige? Saul bouwt de Heer wel een altaar, maar vertrouwde hij op de heldhaftige en dappere mannen, die hij om zich verzamelde?

Zijn val wordt niet gestuit. In een vernietigingsoorlog laat hij Agag leven en het beste van het kleinvee en van de runderen, ook het naastbeste, verder de lammeren, kortom al wat waardevol was, terwijl bevolen was dat Amelek totaal omgebracht moest worden. Samuël zegt Saul dat hij geen koning zal blijven.

Aangrijpend is wel dat als Samuël zich omkeert om weg te gaan, Saul naar de mantel van de profeet grijpt. De mantel scheurt. Saul blijft met een stuk in de handen staan. Dan zegt Samuël: De Here heeft heden het koningschap over Israël van u afgescheurd.... Een donderslag, niet uit heldere hemel. Saul vraagt Samuël in wanhoop hem niet te laten vallen in de ogen van de oudsten en het volk.

Samuël begrijpt die noodkreet en blijft hem nog steunen.

Het gaat bergafwaarts. Van Saul was de Geest des Heren geweken en een boze geest, die van de Here kwam, joeg hem angst aan. Vandaag noemt men het waarschijnlijk: zwaar gedeprimeerd, hypernerveus, volkomen onevenwichtig. De jonge David brengt ontspanning door zijn muziek. Hier begint Davids opmars, al zal hij het zelf nog niet zo gezien hebben. Herhaaldelijk komt Saul tot woedeuitbarstingen en probeert hij meerdere malen David van het leven te beroven. Allen begonnen de onberekenbare te verlaten. Jonathan werd Davids beste vriend. Michal, Sauls dochter, kreeg David lief; geheel Israël en Juda hadden David lief. Steeds eenzamer en donkerder wordt het bestaan en ieder van ons kent de geschiedenis van Sauls bezoek aan de vreemde vrouw in Endor.

De Filistijnen mobiliseren. Samuël was dood. Saul vraagt de Heer om licht, maar de Heer antwoordde hem niet. Niet door dromen, niet door stenen, niet door profeten. Er is voor hem geen weg meer. U moet zich dat maar eens realiseren. Hij grijpt als een drenkeling om zich heen. Kan dan niemand hem helpen?

Zijn personeel attendeert hem op een vrouw in Endor, die de doden bevraagt. Zie wat een man in doodsnood doet: hij vermomt zich, trekt andere kleren aan en gaat met twee van zijn mannen weg. En het was nacht.

Als ik dit lees moet ik denken aan een ballade van Friedrich Schiller.

De titel van het lange gedicht is Der Taucher. Een koning gooit een gouden beker in een wilde draaikolk van woeste wateren en daagt een van zijn manschappen uit de beker weer naar boven te halen. Niemand biedt zich aan. Dan eindelijk komt een jongeman. Hij stelt zich op aan de rand van de kloof. In de diepte bulderen de kokende watermassa's. Hij duikt. En komt terug. Met de beker. En zegt: Lang leve de koning. Laat ieder zich verheugen hier in het licht te kunnen ademen. Beneden is het verschrikkelijk.

En de mens verzoeke de goden niet, hij trachte nimmer en nimmer te zien wat zij genadig verbergen.

Saul duikt en duikt zich te pletter. Zijn einde en dat zijner zonen wordt hem meegedeeld. Kan hij niet meer omkeren? Wil hij niet?

De volgende dag sterft Israëls eerste vorst, die zo koninklijk begon, in zijn eigen zwaard. Een drama zonder weerga. Hoe zijn de helden gevallen!

Huizinga

HAMBURG (EBPS) - In februari jl. werd door het EBF-komité voor evangelisatie en vorming de konferentie voorbereid die 22-26 mei a.s. in het seminarie te Rüschlikon, Zwitserland voor het werk van de evangelisatie zal worden gehouden.

Medewerkers aan deze evangelisatie-konferentie zijn o.a. C. Ronald Goulding (Washington), direkteur van de Afdeling voor Evangelisatie en Vorming van de BWA; Gerhard Claas (Hamburg), sekretaris-penningmeester van de EBF; Hans Gunther Sachse (DDR) en R. Reiling (Nederland). Het thema van de aanstaande konferentie is Het evangelie in een veranderende wereld (The Gospel in a Changing World).

Op de foto (v.l.n.r.): Bednarzcyk (Polen), Spannu (Italië), Nagy (Hongarije), MacRae (Schotland) Sachse (DDR), Reiling (Nederland), Thomas (Frankrijk); staande de EBF-sekretaris Claas.

BAPTISTEN IN PORTUGAL

Onlangs werd de 44ste Algemene Vergadering van de Baptisten Unie van Portugal gehouden in Queluz, waaraan het rekord aantal van 140 afgevaardigden deelnam. Twee nieuwe gemeenten, Oerias en Evora, werden in de Unie opgenomen. Eén gemeente verliet de Unie.

Het totaal aantal leden van de 49 gemeenten en 19 evangelisatie-posten bedraagt thans ongeveer 2.900.

Kort wederwoord aan de baptisten

Graag wil ik allereerst dank zeggen aan (ds) V(an) D(am) voor de aandacht die hij aan mijn artikel heeft besteed en voor de waardige wijze, waarop hij in zijn artikel van 17 februari jl. geantwoord heeft.

Het zij mij vergund, toch even te reageren. Ik stel u voor, dat ik voorbijga aan alle detailkwesties, al moet ik daartoe mijzelf ook dwingen, daar ik bijna de verleiding niet kan weerstaan, op punten als onderdompeling en volwassendoop in te gaan. Ik zwijg daar echter over en ga uitsluitend in op datgene, waarvan v. D. zelf zegt dat dat de hoofdzaak is: „de betekenis van de doop". Hij schrijft: „Waarover gaat het in de doop, naar ons verstaan van het Nieuwe Testament?" Hij stelt het baptistische belijden over de doop tegenover dat van ons en gaat verder: „Het zal dan blijken, dat we van een heel ander uitgangspunt vertrekken". Nu word ik erg benieuwd. Zou nu uit de bus komen, dat het (hervormde) doopssacrament een geheel andere inhoud en bedoeling heeft dan het (baptistische) doopssacrament? Ik zet expres de kerkaanduiding tusen haakjes. Je krijgt namelijk iets heel vreemds, wanneer je die woorden zou weglaten. Dan krijg je doop tegenover doop. Er zouden dan twee doopssacramenten zijn. Dat is erg griezelig. Zou het sacrament van de doop bij de baptisten dan zó anders zijn, dat dit een uiteengaan van hen en ons zou wettigen? Met spanning volgen we nu het artikel verder: „De doop is, naar ons verstaan van de bijbelse gegevens over de doop, het teken van het betrokken zijn van de dopeling in de dood en opstanding van Jezus Christus". Als u, baptisten, dit werkelijk meent - en dat moet wel, want het is uw eigen getuigenis - vertrekt u in het geheel niet van een ander uitgangspunt dan wij. Wij geven een wat andere definitie van het begrip sacrament en drukken ons wat anders uit, maar naar mijn overtuiging komt het wezen op hetzelfde neer. Wij zeggen: door de doop worden wij ingelijfd in het Lichaam van Jezus Christus en worden wij op grond daarvan meegenomen in zijn dood en opstanding en tevens ingelijfd in zijn kerk, die immers zijn Lichaam is. 1) En dan doet het er minder toe, in welke concrete kerk dat is, want er is maar één doop, zoals er in principe ook maar één kerk van Jezus Christus is.

v. D. vervolgt, met te zeggen dat de door hem aangeduide relatie er alleen maar is door het geloof van de dopeling; het geloof maakt de handeling tot doop. Hier gaat volgens mij de baptistenleer rammelen. Mijn geloof maakt de handeling met het water niet tot doop, evenmin als het geloof van degene die doopt. Dat doet de handeling met het water zèlf. Het sacrament wordt niet gemaakt door mijn geloof, maar door het handelen met het water, mits dit begeleid wordt door het uitspreken van de door de Heer in zijn Woord voorgezegde woorden. 2) Als degene die doopt deze woorden uitspreekt conform de bedoeling van de Heer en dus wil bereiken wat de Heer wil - ongeacht of hij op datzelfde ogenblik er zelf achter staat of niet - en daarbij het water op de voorgeschreven wijze laat vloeien over de dopeling, dan is deze gedoopt. De kerkvaders hebben ons dit duidelijk gemaakt: wij zijn goddank niet afhankelijk van het momentele geloof van degene die doopt, maar alleen van wat de Heer Zelf in zijn wijze bedoeling wil. En misschien klinkt het u vreemd in de oren: de geldigheid van de doop is zelfs niet afhankelijk van het geloof van de dopeling. Zeker, hij zou een onheilig spel spelen met de heilige dingen Gods, en hij zou zich daarover voor de Heer te rechter tijd hebben te verantwoorden, maar toch is hij gedoopt. Zou hij na een jaar anders, positiever, gaan denken, dan zou hij niet „overgedoopt" mogen worden, want hij heeft Gods bezegeling al ontvangen; hij waardeert deze nu alleen gelukkig positiever. De handeling maakt het sacrament, en mijn geloof doet mij op deze handeling eerbiedig en dankbaar „amen" zeggen. De doop is dan ook niet de verzegeling van mijn geloof, maar van Gods heilsbelofte. 3)

Ik houd de baptisten aan het door v. D. genoemde wezen: het betrokken worden van de dopeling in de dood en opstanding van Jezus Christus. Ik zeg op mijn manier hetzelfde: het ingelijfd worden in Christus en daarmee betrokken worden in zijn dood en opstanding.

Ik houd u, baptisten, en onszelf hieraan. Ik kan maar één keer ingelijfd worden in Christus, slechts één keer sacramenteel betrokken worden op de dood en de opstanding van Jezus Christus. Daarom vind ik het vreselijk, als u tot iemand die baptist wil worden zegt: dan moet je gedoopt worden, ongeacht of je reeds als kind gedoopt bent of niet. Door het sacrament heeft de Here God Zelf zovele duizenden mensen doen inlijven in Christus en hen daarmee betrokken in diens dood en opstanding. 4) God is immers de eigenlijke Doper, ook al gebruikt Hij erbij de hand en de mond van zijn dienaar. Maar u zegt nu: neen, Here God, het telt niet mee. Als u zoudt zeggen: jammer, dat je als kind al gedoopt bent, we hadden het mooier gevonden, als je zelf de doop gevraagd had, dan zou ik zwijgen. Ik gun u graag uw overtuiging. Maar u zegt: wat er met jullie gebeurd is bij de kinderdoop, telt niet, nú protesteer ik. Want de consequentie is: geen enkele rooms-katholiek, geen enkel oosters-orthodox christen, geen enkel luthers, hervormd of gereformeerd als-kind-gedoopte is in Christus ingelijfd. 5) Hierdoor verkort u de hand des Heren en grijpt in in zijn genade-bedeling. 6) Ik vind dat een geestelijke hoogmoed. Hoe vroom u misschien ook preekt, en hoe mooi misschien uw liederen klinken, en hoe goed u misschien ook voor elkaar bent - dat kan allemaal best wezen - in uw weder-doop dient u het evangelie van Jezus Christus niet.

Ik zou mij niet zo scherp hebben geuit, als de baptisten zich onthielden van WEDERdoop. Ik respecteer hun voorkeur voor volwassendoop en voor doop door onderdompeling - al moeten zij het bewijs nog leveren, dat die vormen dichter staan bij de bedoeling van de Heilige Schrift. Maar het is goed recht, die opvatting te huldigen. Maar door de WEDERdoop zetten zij alle als-kind-gedoopte christenen buiten spel. Zij doen alsof de rooms-katholieke, de orthodoxe, de lutherse, de hervormde en de gereformeerde doop waardeloos zijn en nemen de facto voor de twee keer een mens op in de dood en opstanding van Jezus Christus, nadat ze hem eerst tot twijfelen hebben gebracht, of God werkelijk wel wat aan hem gedaan heeft bij zijn (kinder)doop. Daar protesteer ik tegen uit de grond van mijn hart.

Ik dank u redaktie, dat u mij ruimte hebt willen geven voor mijn reaktie. Wat mij betreft, is hiermee - althans mijnerzijds - de discussie gesloten, al verklaar ik mij gaarne bereid, met u persoonlijk van gedachten te wisselen over de betekenis van de doop, ongeacht of het een kinder- of een volwassendoop is.

Hoogachtend,

Dr L. Brink, hervormd pastor te Velzen-zuid

Antwoord

Opnieuw menen we, dat onze „opponent" recht heeft op een antwoord onzerzijds. Daarom - eveneens zonder op details in te gaan en omwille van de leesbaarheid door middel van „noten" - het volgende:

1) inderdaad is de doop een initiërende, inkorporerende handeling: we worden door de doop - die een zichtbaar teken is - ingelijfd in de Gemeente, het Lichaam van Jezus. Alleen: wie wòrdt ingelijfd, kán worden ingelijfd? Dat is, naar ons verstaan van de bijbel, de gelovige; de mens, jong of oud, die Jezus heeft aanvaard als zijn Heer en Heiland.

De doop maakt dat geloof zichtbaar, is er het teken van. Teken van het heil - in Christus' dood en opstanding verwerkelijkt - waaraan de gelovige, uit genade alleen, deel heeft. Uit de doopvont, zou men kunnen zegen, rijst de gemeente van Jezus op; dat is, naar onze overtuiging: de gemeente van gelovigen.

2) dat „de handeling van het water zèlf" - mits begeleid door het „uitspreken van de door de Heer in Zijn Woord voorgezegde woorden" - deze handeling tot „sacrament" maakt, daarvoor hebben we, we zeggen het vrijelijk, geen „antenne".

Het is een religieus denken, voelen, dat ons volkomen vreemd is. We menen, dat het ook vreemd is aan het bijbelse denken en voelen. Het doopwater is gewoon water en blijft gewoon water; zoals brood en wijn gewoon brood en wijn blijven. Het teken - we spreken liever niet van „sacrament", juist om deze - wat wij vinden - magische bijgedachten - blijft teken en kan nooit de zaak zelf worden.

3) het is ons net te weinig; liever zouden we zeggen: de doop is de verzegeling - als dat woord dan toch gebruikt moet worden - van Gods heilsbelofte die ik in geloof heb mogen aanvaarden. Overigens, we geloven dat de heilige Geest die heilsbelofte verzegelt.

4) er mag - als het juist zou zijn wat hier gezegd wordt - zelfs van miljoenen gesproken worden... Miljoenen mensen in landen waar sinds eeuwen op deze wijze het „sacrament" van de kinderdoop is bediend... Niet slechts „zovele duizenden" maar zovele miljoenen. Miljoenen Nederlanders, miljoenen Belgen, miljoenen in Frankrijk, in Spanje, in Italië, in Duitsland en ga maar door. Ze zouden allemaal „door het sacrament" ingelijfd zijn (in de Gemeente van Jezus, Zijn Lichaam) en betrokken in de dood en opstanding van Christus?

Welnu, het mag bekend zijn: de gedachte van de volkskerk - want dat kerktype ontstaat dan - achten wij strijdig met de idee van Christus' gemeente zoals die ons uit het Nieuwe Testament is tegengekomen. Als dr Brink bedoelt te zeggen, dat al die mensen betrokken zijn bij de dood en opstanding van Christus - in de zin van: Hij is er voor al die miljoenen gestorven en opgestaan - dan stemmen wij met die gedachte graag in. Alleen, d i e betrokkenheid heeft met de doop niet te maken.

5) die konsekwentie wordt (en werd) door ons niet getrokken: we verheugen ons in het feit, dat Gods éne Kerk allen omvat die Zijn Naam hebben leren kennen als de Enige Naam waarin behoudenis is.

6) het bemoedigt ons te weten, dat wij mensen - hoe vroom we ook zijn - niet kunnen ingrijpen in Gods genade-bedeling. Hij gaat zijn gang wel.

———

Ook wij achten hiermee de diskussie gesloten. v. D.

ALGEMENE VERGADERING EBM DIT JAAR IN ARNHEM

De Algemene Vergadering van de Europese Baptisten Zending (EBM), waarin ook de Unie Zendings Commissie van de Nederlandse Unie van Baptistengemeenten participeert, zal dit jaar zijn jaarlijkse Algemene Vergadering te Arnhem houden. De vergaderingen vinden plaats van 7 tot en met 9 juni a.s. en staan onder leiding van Pasteur André Thobois, Frankrijk, president van de EBM.

VINS NAAR ENGELAND?

Uit betrouwbare bron wordt vernomen, dat de bekende Russische dissident Georgi Vins, vooraanstaand leider van de initiatief-baptisten in de Sovjet Unie te kennen heeft gegeven met zijn echtgenote te willen emigreren naar Engeland wanneer hij uit gevanschap wordt ontslagen.

Gelijk bekend is Vins in 1975 door de autoriteiten gearresteerd en wegens wat genoemd wordt staatsvijandelijke aktiviteiten veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf en vijf jaar verbanning. Een hem eerder aangeboden gelegenheid om het land te verlaten zou Vins hebben geweigerd maar thans zou hij op aandringen van zijn vrouw er in hebben toegestemd.

De Britse Baptisten-Unie heeft bij de Sovjet-ambassade in Londen stappen ondernomen teneinde vrijlating van Vins te verkrijgen. De Britse regering heeft zich inmiddels bereid verklaard het echtpaar Vins in Engeland te ontvangen.

Dr Gerhard Claas, algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Federatie zal binnenkort naar Moskou gaan om met regeringsautoriteiten over de zaak Vins te spreken.

Ook door de Nederlandse baptistengemeenten is enkele jaren geleden geijverd voor de vrijlating van Georgi Vins. Een in de gemeenten gevoerde handtekeningen-aktie werd ter kennis van de Russische ambassade in Den Haag gebracht, nadat men geweigerd had een afvaardiging van de Unie te ontvangen.

Een delegatie van de Al Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten die verleden zomer Engeland bezocht verklaarde bij monde van Alexander Bickov, dat naar zijn verwachting Georgi Vins nog in 1977 in vrijheid zou worden gesteld.

De NBJB - kampen

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN 1

Goed nieuws voor de ouderen!

Van 17-24 juni bent u van harte welkom op De Bron in Dalfsen.

Hebt u er al eens aan gedacht een weekje door te brengen met anderen die er net zo voor staan als u.

Met ruimte voor rust, ontspanning, ontmoeting en gesprek.

Een ander die voor je kookt.

Een omgeving en natuur waar je van genieten kunt.

Een prijs (*f* 175,—), die zo laag is dat je haast niet geloven kunt dat alles erbij inbegrepen is.

Hebt u het nog nooit aangedurfd? Zoek dan een paar anderen op en probeer het eens.

Het is niet voor niets dat er nu een ekstra week georganiseerd wordt: de andere week is al helemaal volgeboekt.

Vraag en folder aan of schrijf een briefje naar het jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten (05120-15687).

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN 2

Slecht nieuws voor gezinnen! (Wij vinden het goed nieuws) De beide gezinskampen zijn helemaal vol. Er kan niemand meer bij. Jammer voor hen die er aan dachten om ook eens zo'n kamp te proberen. Volgend jaar beter.

NIEUWS VAN DE ZOMERKAMPEN 3

Goed nieuws voor jongeren.

De aanmeldingen komen nog steeds binnen en de kampen worden al aardig vol. Het belooft dus weer een feest te worden. Heb je je nog niet aangemeld? Doe dat dan vlug.

De stand van zaken is als volgt:

Jongeren van 17 jaar en ouder:
Het B2-kamp is al helemaal vol.
Volop plaats is er nog in het B1 en het B3 kamp (1-8 juli en 15-22 juli).

Jongeren van 14-16 jaar:
Het C1 kamp is helemaal vol.
Er zijn nog een paar plaatsen vrij in het C3 kamp (15-22 juli), terwijl het C2 kamp (8-15 juli; in plaats van het internationale kamp) nog ruimte genoeg heeft.

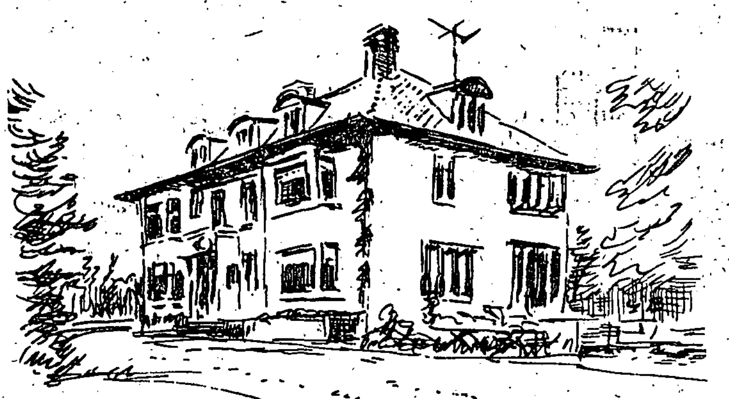
Jongeren van 12-14 jaar:
Zowel in het D2 kamp als in het D3 kamp is er nog een tiental plaatsen vrij.
Haast je dus. Zorg dat je er bij bent!

De Kampkommissie

MEER STUDENTEN AAN SEMINARIUM

De inschrijving van studenten aan de zes seminaria die gelieeerd zijn aan de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) is sinds 1975 toegenomen met 1000 per jaar. Het totaal aantal studenten is thans 8805.

Het Genootschap van Theologische Scholen heeft bekend gemaakt, dat het totaal aantal ingeschreven studenten van de zes SBC-theologische instituten 18.5% is van het aantal theologie-studenten aan de 298 seminaria van de Ver. Staten.

uit het Uniebureau

Tabitha-werk

Verleden week had het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie een bijzonder goede samenspreking met het bestuur van de Stichting Tabitha (landelijk Tabitha). Beide „besturen" hadden al geruime tijd de wens om met elkaar van gedachten te wisselen. Enerzijds Tabitha, omdat er de laatste jaren een duidelijke verschuiving plaats heeft gevonden in de direkte taken van Tabitha - het aksent is vooral op de verantwoordelijkheid van het plaatselijk werk komen te liggen - de UC anderzijds, omdat de UC zich, ook vanuit de gemeenten, voortdurend geplaatst ziet voor meerdere *sociaal-diakonale* vragen.
Welnu, in de nabije toekomst zal een ruimere doelstelling van landelijk Tabitha worden geformuleerd waardoor het mogelijk wordt dat deze Stichting van de Unie zich ook bezig kan gaan houden met andere opdrachten dan die van de exploitatie en het beheer van verzorgingstehuizen.
Tijdens deze ontmoeting werd ook meegedeeld, dat de Stichting Tabitha in de komende maanden zijn 40-jarig bestaan zal kunnen gedenken. Het was in 1938, dat met het Tabitha-werk, dankzij een persoonlijk initiatief, op bescheiden wijze in Scheveningen werd begonnen. Hoe dat werk zich heeft uitgebreid - vooral de laatste 10, 15 jaar - is bekend. Er is reden genoeg om straks aan dat jubileum aandacht te schenken. Nadere bijzonderheden zullen nog worden bekend gemaakt. In elk geval staat al vast, dat de uitgave van een gedenkschrift één van de onderdelen van deze jubileumviering zal zijn.

De ‚bede' in de troonrede

Op de verleden week gehouden vergadering van het Dagelijks Bestuur van de UC werd ook een „adres" behandeld van de Centrale Kerkeraad van de Nederlandse Hervormde Gemeente te Katwijk, waarin wordt opgeroepen steun te verlenen aan de door deze kerkeraad aangewende pogingen om „de bede om Gods hulp weer in de komende Troonrede te doen opnemen". Het DB van de UC, van mening dat het elke gemeente en elk gemeentelid - uiteraard - vrij staat om hieraan wel of geen gevolg te geven, besloot in deze rubriek het adres waar men zich voor nadere informatie, etc. kan melden bekend te maken: Het is: Abeelplein 27, Katwijk aan Zee; tel. 01718-71755.

Verantwoordelijk, ook voor de wereld

De kwestie van de „neutronenbom" houdt velen bezig. De Raad van Kerken in Nederland heeft verklaard, dat dit wapen niet door ons land mag worden aangeschaft; enkele kerken hebben zich bij deze verklaring aangesloten. Allerlei andere organisaties hebben zich in dezelfde geest geuit.
Moet ook de Unie zich niet voegen bij hen die op deze wijze hun afschuw van dit wapen hebben kenbaar gemaakt?
Die vraag werd ook gesteld tijdens de laatst gehouden vergadering van het Dagelijks Bestuur van de UC. De slotsom van de diskussie was, dat eigenlijk niet meer gezegd kan worden dan dat er grote verontrusting en zorg is over de voortgaande bewapeningswedloop die tenslotte eskaleert in het bedenken van en dreigen met steeds gemener wapentuig.
Wij - christenen - zijn ook verantwoordelijk voor deze wereld waarin deze dingen gebeuren; dat was tenslotte de konklusie van de in het DB gevoerde diskussie. Laten we als gemeenten ons ook die verantwoordelijkheid bewust zijn en daaraan, ieder op zijn wijze - en ook de politiek is zulk een wijze - inhoud en uitdrukking geven.

Zweedse postzegel

Naar aanleiding van een berichtje in DC waarin melding werd gemaakt van de uitgave van een zegel van de Zweedse posterijen waarop als afbeelding een doopdienst in een baptistenkerk, bereikten ons uit de lezerskring van diverse zijde de vraag of het Uniebureau er voor kon zorgen dat men deze postzegel in zijn bezit kreeg.
Om meer vragen te voorkómen: elke postzegelhandelaar zal graag bereid zijn voor zijn klanten ook deze postzegel (die tot een serie behoort) te bestellen. Een van onze landelijke ochtendbladen heeft juist dezer dagen in zijn rubriek voor filatelisten uitvoerig van de komende uitgave (op 11 april a.s.) melding gemaakt.
In elk geval, het Uniebureau kan zich niet met deze bemiddeling belasten.
Men zal dat kunnen begrijpen.

J. van Dam, Uniesekretaris

ZUID-AFRIKAANSE BAPTISTEN-UNIE OVER RASSEN

Rassentegenstellingen schijnen zich van kontinent tot kontinent te verplaatsen. Werd 10 jaar geleden hierover veel vanuit de Ver. Staten in het nieuws gebracht, de krantekoppen komen nu uit Afrika.
Tijdens de zeer recent gehouden Algemene Vergadering van de Baptisten Unie van Zuid-Afrika werd de volgende resolutie aangenomen:

> „In het licht van de Schriftuurlijke leer van de gemeente en erkennende het gewicht van het getuigenis van de gemeente en de noodzaak tot hartelijke samenwerking tussen alle groepen in de samenleving, bevestigt deze Algemene Vergadering met erkenning van de autonomie van de plaatselijke gemeente, dat overeenkomstig de Schrift elke plaatselijke gemeente open behoort te zijn voor alle personen, ongeacht ras of kleur, met betrekking tot het lidmaatschap en het bijwonen der diensten".

(The Baptist World, maart 1978)

BIJBELS NAAR ANGOLA

Onlangs bracht Adelino Manuel Chiludulo, president van de Baptistenkonventie van Angola, een bezoek aan Portugal waar hij zich o.a. bezig hield met het verzenden van 3000 bijbels naar zijn land.

BAPTISTEN IN POLEN HERDENKEN JUBILEUM

De baptisten in Polen hopen van 6 tot 12 november van dit jaar aandacht te schenken aan het feit, dat 120 jaar geleden de eerste baptistengemeente in Polen werd gesticht, nl. in Adamov in 1858, toen 12 personen op hun geloof in Christus werden gedoopt.

De Poolse Baptisten Unie heeft de vertegenwoordigers van Unies uit de naburige landen uitgenodigd om deel te nemen aan de jubileumdiensten die in november zullen worden gehouden. Het thema van de herdenkingen zal zijn Geloof, hoop en liefde.

De Nationale Toogdag van de NBJB 1978

Informatie en tips

Hemelvaartsdag, en daarmee samenvallend de Nationale Toogdag van de NBJB, valt erg vroeg dit jaar. Nog slechts 9 weken dan is het zover: 4 mei 1978.
Dat betekent dat er drukke weken voor de boeg staan voor diegenen die belast zijn met de voorbereidingen van deze dag. Dat betekent ook dat u nog 9 weken de tijd hebt om uw voorbereidingen te treffen.

Wij zijn zo vrij u enkele tips te geven wat u nu al zou kunnen doen:

☆ Opschrijven in uw agenda dat u die dag naar De Vinkenhof gaat.

☆ Elkaar opwekken om naar de Nationale Toogdag te gaan.

☆ Een spaarsysteem opzetten voor de jeugd: om de kosten te drukken.

☆ Reklame maken voor de Nationale Toogdag via het gemeenteblad (kan er nog net 2 keer in), afkondigingen op de jeugdavonden en in de diensten, artikeltjes plaatsen in regionale bladen, affiches tekenen en ophangen in de jeugdzaal, hal van de kerk of ergens anders, enz. enz.

☆ Een busreis organiseren voor jeugdgroep en/of gemeente. Eventueel in gewestelijk verband. Wanneer de bus goed vol zit drukt dit zeker de reiskosten en is het een belevenis op zich.

☆ Bij de Nederlandse Spoorwegen informeren naar de mogelijkheden van groepsreizen. Ook dit kan zeer kostenbesparend werken.

☆ Geen „konkurrerende" aktiviteiten opzetten. Of er gewoon niet aan meedoen.

Dat laatste is mischien wat veel gevraagd voor die afdelingen en/of gemeenten die er de laatste jaren een gewoonte van maakten om op en rondom Hemelvaartsdag allerlei aantrekkelijke aktiviteiten te organiseren, zoals een boottocht, uitstapje of jeugdweekend. Toch vragen wij, en hopenlijk niet tevergeefs, die gemeenten en jeugdafdelingen om dit offer te brengen, daarmee de NBJB de ruimte gevend om deze toogdagen te blijven organiseren.

De andere genoemde tips zullen geen moeilijkheden opleveren: ze moeten gewoon worden uitgevoerd.

We zijn bij de voorbereidingen inmiddels zover dat we mededelingen kunnen doen over het programma e.d. Nog niet alles is 100% rond, maar het vogende is dat wel: De Nationale Toogdag van de NBJB wordt gehouden op Hemelvaartsdag, 4 mei 1978, op ons eigen, schitterende, terrein De Vinkenhof. Op het, zogeheten, „voetbalveld" zal dan weer een grote tent staan, plaats biedend aan ruim 1000 mensen.
Het thema van de dag is: *„Breek er eens uit".*
Aan het programma werken mee: The Lighters, een cabaretgroep van de RJC-Doetinchem, ds Ton Boeschoten en ds Piet Brongers. Er zullen nog meer mensen meewerken (o.a. een buitenlandse gast) maar daarover hebben we nu nog niet volledig zekerheid.
De leiding is in handen van ds Chris Eijer.
Dit jaar zijn er veel informatiestands (bijna 10) en weer foto's van de toogdag van vorig jaar te bezien. Ook is er gelegenheid koffie, frisdrank, warme worst e.d. te kopen (geen volledige maaltijden).
In de pauzes hoeft u zich dus bepaald niet te vervelen.
Voor kinderen van 3 tot 11 jaar is er een apart programma. De mogelijkheden om met het hele gezin te komen zijn dus vergroot.
En dan de entrèe.

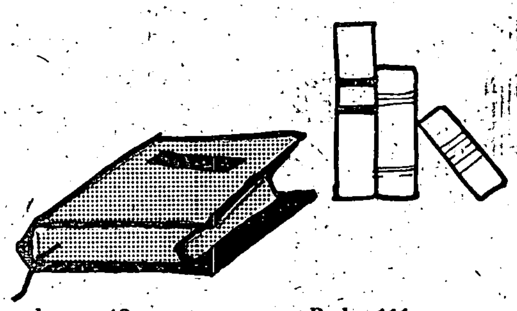
> Eigenlijk zouden we liever geen entreè heffen, maar gezien de hoge kosten lijkt ons geen andere oplossing mogelijk (voor goede suggesties staan we echter open). Alleen de tent kost ons al 3500 gulden en aangezien wij de NBJB niet mogen belemmeren in haar andere taken moeten we ons best doen het (altijd aanwezige) tekort binnen acceptabele grenzen te houden.

Met een geringe verhoging t.o.v. vorig jaar hopen we dat te kunnen bereiken en wij hopen tevens dat dit voor u geen echte belemmering zal zijn om te komen.

De entreeprijzen zijn:
- 0 tot 5 jaar: gratis
- 6 tot 11 jaar: *f* 1,—
- 12 tot 15 jaar: *f* 4,—
- vanaf 16 jaar: *f* 7,—
- maximum per gezin: *f* 16,50

Geen enkel gezin hoeft dus meer dan *f* 16,50 te betalen.
De komende weken zullen wij steeds informatie geven over de komende toogdag.
Wij hopen op net zo'n goede dag als vorig jaar. Veel daarvan hangt echter af van u, van jou, als bezoeker. De programmamakers, voorbereidingskommissie en medewerkers kunnen deze dag niet alleen „maken". Als u er bent, en niet als „kritische konsument" maar als aktieve deelnemer aan het jeugdfeest, zult u een geweldig mooie en goede dag beleven. Ook een zegenrijke dag. Want God zal die dag ook in ons midden zijn, zoals Hij het in Zijn woord heeft gezegd.
Wij nodige weer *jong en oud* uit om de komende toogdag van de jeugd tot een feestdag te maken voor iedereen.

Voor inlichtingen:
Henk Hogebrug, De Kamp 35, Vroomshoop; tel. 05498-1866

Wat zullen we lezen:

zondag	12 maart	Psalm 111	Zijn verbond indachtig
maandag	13 maart	Mattheüs 26 : 36-46	Uw wil geschiede
dinsdag	14 maart	Mattheüs 26 : 47-56	Tussen Vader en verrader
woensdag	15 maart	Mattheüs 26 : 57-75	Bij de levende God!
donderdag	16 maart	Mattheüs 27 : 1- 9	Onschuldig bloed
vrijdag	17 maart	Mattheüs 27 : 10-23	Liefde voor een moordenaar
zaterdag	18 maart	Psalm 22 : 1-19	Mijn God, mijn God!

Billy Graham naar Polen?

De Europese Baptisten Persdienst heeft dezer dagen vanuit Warschau, Polen bericht ontvangen dat de evangelist Billy Graham een uitnodiging heeft ontvangen om in Polen een reeks bijeenkomsten te houden.
De heer T. Dusik, staatssekretaris voor godsdienst en belast met de niet-katholieke groeperingen heeft de leiding van de baptisten-unie meegedeeld, dat er geen bezwaren tegen een uitnodiging waren. „We zijn blij te kunnen meedelen dat Billy Graham naar Polen kan komen", aldus Dusik.
De Poolse baptisten, die samen met andere christelijke groeperingen meer dan 20 jaar zich beijverd hebben voor een bezoek van Graham hebben onmiddellijk dit bericht per telegram verzonden aan de Amerikaanse evangelist.
Men hoopt, dat Graham in september a.s. aan de uitnodiging gehoor zal geven. Indien Graham de uitnodiging aanvaardt, en men verwacht dat dit het geval zal zijn, betekent dit het derde officiële bezoek van de evangelist aan een socialistische republiek in Oost-Europa. Verleden jaar was Graham gedurende een week met een team in Hongarije. In 1967 bracht de evangelist een bezoek aan Zuidslavië, waar hij eveneens een reeks bijeenkomsten leidde.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, Bilthoven, telefoon 030-78 44 57 postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, A'dam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

UIT HET JEUGDBURO

EKSTRA OUDERENKAMP

Het ekstra ouderenkamp op de Bron is **niet** van 9-16 september, maar van **17-24 juni** a.s.

Het wordt op dezelfde manier georganiseerd als het kamp dat al vol is.

U bent weer van harte welkom. Geef u dus snel op voor een fijne vakantieweek.

De prijs is ook f 175,— per persoon.

EKSTRA B2-KAMP

In plaats van het internationale kamp voor jongeren wordt er een gewoon B2-kamp georganiseerd van 8-15 juli, voor jongeren van 14-16 jaar. Geef je snel op: nu is er nog plaats. De andere kampen lopen snel vol.

WEEKEND GELOOF EN WETENSCHAP (17, 18 MAART)

Deze keer, wegens omstandigheden, niet op de Bron in Dalfsen, maar op **De Kwartjesberg** in Drouwen.

Voor velen dichterbij..

Hebt u, heb jij er al over nagedacht.

De leeftijd speelt deze keer geen rol. Ieder die via school, studie of persoonlijke verdieping met vragen rond dit onderwerp zit en bereid is er over van gedachten te wisselen is hartelijk welkom.

Geef je snel op, dan ontvang je op tijd het programma en een routebeschrijving.

Kosten: f 22,50 per eprsoon.

Aanmelding: vóór 10 maart, Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten (05120-15687).

Werkgroep Instruktie-weekends

Ook „kerkelijk gesprek" tussen Luthersen en Baptisten

Nog dit jaar zullen „kerkelijke gesprekken" gevoerd worden tussen vertegenwoordigers van de Lutherse Wereldbond en van de Baptisten Wereldalliantie. De Raad van de BWA heeft reeds geruime tijd geleden zijn bereidheid tot het voeren van deze gesprekken te kennen gegeven. De gesprekken zullen telkens om het half jaar plaats vinden en, zoals het zich laat aanzien, zich uitstrekken over een periode van drie jaar.

Reeds eerder werden dergelijke „kerkelijke gesprekken" gevoerd tussen vertegenwoordigers van de Baptisten Wereldalliantie en de Hervormde Wereldalliantie.

MEDEDELINGEN

△ Nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Arnhem is R. W. Trip, Keurvorstlaan 23, 6832 JM Arnhem.

△ Het sekretariaat van de gemeente Vroomshoop berust thans bij W. Wuite, Russendijk 10 7671 SE Vriezenveen.

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Alblasserdam, W. Hessels te Lemmer.

Bedankt: voor Nieuw Buinen, W. G. van Berkel te Ter-Apel.

GEMEENTEBERICHTEN

AFSCHEID DS M. COHEN

Den Haag - (S.T.). Sinds 1 januari jl. is ds M. Cohen niet langer meer als voorganger verbonden aan de baptistengemeente te Den Haag en de wijkgemeente te Delft.

Met ingang van die datum is ds Cohen benoemd tot staffunktionaris bij de Stichting Haagse Hervormde Kindertehuizen, een funktie waaraan hij reeds drie jaar geleden op part-time-basis (eerst 1 dag en later 2½ dag per week) is begonnen.

De bedoeling is dat onze broeder, bijgestaan door andere hulpverleners, de individuele begeleiding van de kinderen gaat intensiveren en voorts gaat assisteren bij het verbeteren van het leefklimaat. Bovendien heeft hij tot taak de groepsleiding te helpen bij het godsdienstig-levensbeschouwelijke deel van de opvoeding van de kinderen in de tehuizen van de Stichting. Tijdens de dienst op zondag 15 januari 1978 te Den Haag en een week later ook in de wijkgemeente Delft is officieel afscheid genomen van onze broeder, althans in zijn hoedanigheid als voorganger der gemeente.

In de prediking wees hij de gemeente op de geestelijke nood waaraan velen dreigen ten onder te gaan; hier ligt een taak voor de gemeente. Zij zal moeten fungeren als een richtingwijzer naar de Enige die voor deze problematiek hulp kan bieden, namelijk de opgestane Heer.

Als gemeente bedanken wij onze scheidende voorganger voor de inzet waarmee hij gedurende een reeks van jaren de aan het ambt verbonden werkzaamheden heeft verricht en wensen wij hem veel zegen in zijn nieuw werkkring.

Dominee Cohen is overigens door de gemeente Den Haag beroepen tot predikant in bijzondere dienst, afgestaan voor de arbeid in de eerder genoemde tehuizen.

Als een geschenk uit Gods hand ontvingen wij met blijdschap en dank een zoon en broertje

PETER MARK

5 maart 1978

Emmen, Laan van het Kinholt 309

Piet, Janny en Jos Kingma

Allen die mij hun gelukwensen deden toekomen voor mijn 90ste verjaardag persoonlijk te bedanken is mij onmogelijk.
Daarom langs deze weg hartelijk dank.

A. Bandstra-de Vries

Staveren, Dwinger 22

Door een ernstig ongeval werd plotseling door zijn Heiland thuisgehaald, onze jonge broeder

HARRY KAPPEN

Hij werd 24 jaar.

Baptistengemeente Emmen

Voor ons nog onverwacht nam de Heer tot Zich onze broeder

GERRAD HENDRIKUS KROEZE

op de leeftijd van 72 jaar.

Vanaf de beginperiode (1935) onzer gemeente was hij een getrouw lid.
1 maart 1978

Baptistengemeente Vroomshoop

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 11 - 17 maart 1978

Een openbaring voor Johannes, de Doper

„En ik kende Hem niet..."

Heeft de ruim dertigjarige Johannes, de Doper, de ongeveer dertigjarige Jezus gekend? Ik bedoel: uit de tijd dat ze nog jongens waren? Het moet haast wel want tenslotte waren hun moeders familie van elkaar.

Hóé is niet duidelijk, maar Gabriël deelt Maria mee dat haar **verwante**, Elisabet, over drie maanden een zoon zal hebben. Die zal dan Johannes heten en een half jaar ouder zijn dan Jezus. De relatie tussen de beide moeders in verwachting was wel zo goed dat Maria een maand of drie de gast was van Zacharias en Elisabet. Ze woonden zoiets als 100 km uit elkaar en bussen of treinen liepen er toen nog niet, maar zeker hebben de families elkaar ontmoet als ze op de grote feestdagen naar Jeruzalem gingen.
En toch zegt Johannes: En ik kende Hem niet.

Wat heet kennen. Ken ik u? Kent u mij? Als het om een uitleg gaat van dat woord, lees ik het liefst Psalm 139. Dat is wat anders dan een oppervlakkige kennismaking. Daar komt de onderste steen naar boven. Maar daar gaat het dan ook over God, wiens oog, aanvang, zijn en einde ziet en doorschouwt.

Johannes is een plotseling opgestoken storm, opkomend uit de woestijn. Hij is als een onweer, een aardbeving, een vuur en ofschoon uit priesterlijk geslacht mijdt hij synagoge en tempel. Als een profeet veegt hij valse vroomheid en pseudo-godsdienstige kreten van de tafel en de zondaren en zondaressen ademen verlicht op: zij zien een deur wijd openstaan waardoor het licht komt stromen.

Dit zijn de dagen waarvan Maleachi sprak: Zie, Ik zend u de profeet Elia voorlat de grote en geduchte dag des Heren komt.

Jezus bevestigde deze Johannes door zijn woord: Indien gij het wilt aanvaarden: Hij is Elia, die komen zou.
Deze profeet kende Jezus niet. Zelf wist ik niet van Hem. Totdat!

Hij preekt en doopt, hij doopt en preekt totdat Jezus naar hem afdaalt in de Jordaan. En daar opeens vallen hem de schellen van de ogen. Jezus is niet alleen beter, groter dan hij, Jezus is anders, hij is de Andere. Als een duif komt de Heilige Geest op Jezus en gaat een woord van God aan Johannes in vervulling. Deze is het! En dan barst Johannes niet uit in een geladen kreet: **hier is de Messias!** maar ziet hij over de tempel van Jeruzalem, de offerplaats, heen naar wat 1400 jaar geleden in Egypte gebeurde ter bevrijding van een natie: er stierf een lam. Opeens doorschouwt hij de geschiedenis, Gods handschrift aan de wand der tijden en hij verheft zijn stem en herhaalt het: Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.

Der wereld. Niet van één natie, niet van een bepaalde tijd. Hier geschiedt iets onvoorstelbaar groots. In dit uur, onder zijn handen. Hij moet wassen, ik moet minder worden. Hier is uw Lam om het feest van de bevrijding te vieren.

En ik kende Hem niet, zegt Johannes. Maar nu wel. De Heilige Geest onthulde het geheim.

Kent u Jezus? Ken ik Hem?

Die vraag bedoelt niet het oprakelen van kennis van bepaalde feiten uit zijn leven. Ja, hij was een unieke verschijning, machtig in woorden en werken. Heer over zee en zonde, ziekte en dood. Hier doelen we op een diepere relatie. Kennen is hier doordringen tot de kern en daarvan in het zelfde moment doordrongen worden.

Het gaat hier om een verenigd worden en dat betekent veranderd worden. Is dat niet grijpen naar de Ongrijpbare? Nee, het is gegrepen worden en de Heilige Geest daalt als een duif des vredes neer in het hart van hem en haar die in het Lam het offer van God zien. Op het Godslam rust mijn ziele, vol bewondering bidt zij aan. Alle, alle mijn zonden heeft zijn zoenbloed weggedaan.

Huizinga

ZENDINGSNIEUWS

Tien jaar gemeente Gamboura in Noord-Kameroen

Begin

Op 20 november 1977 vierde de gemeente in Gamboura haar 10-jarig bestaan. De zendingsarbeid begon er al drie jaar eerder, namelijk in mei 1964. Zendeling Edelmut Hamp en dr Gisela Hamp begonnen samen met diakones Ingeborg Schlensog deze nieuwe post van de EBM. In maart 1965 voegden ook nog Alfred en Eva-Marie Zuch zich bij hen om te helpen bij de opbouw van de post. We woonden allemaal in lemen hutten. Het begin van het medische werk van dokter Gisela Hamp en zuster Ingeborg vond plaats onder de open hemel, tot de eerste gebouwen, een dispensaire en een verloskamer klaar waren. Broeder Hamp begon met de eerste kerkdiensten, ook buiten de hutten.

Toen echter de regentijd kwam verheugden we ons erin, dat we de veranda van de dispensaire als eerste overdekte „kerkruimte" konden gebruiken.

Helaas moesten broeder en zuster Hamp begin 1967 wegens ziekte naar huis terugkeren. Zuster Ingeborg kon nog een reeks van jaren het ziekenwerk in Gamboura blijven doen. Vandaag de dag is deze tak van de zendingsarbeid zeer uitgebreid en omvat de verzorging van 200 tot 400 zieken dagelijks, inklusief de kinderverzorging, de moederzorg en bevallingen. In drie dorpen in de omgeving zijn medische dorpshelpers ingezet, die door de zending zijn opgeleid en door onze verpleegkundigen worden begeleid en geadviseerd.

In 1965 kreeg de zendingspost de toestemming van de overheid om een lagere school te openen. Eva-Marie Zuch begon ermee de eerste 15 kinderen in een van onze hutten les te geven. Het was in die tijd nog erg moeilijk om een Afrikaanse onderwijzer te krijgen. Nu, na 12 jaar hebben we een zesklassige school met 220 kinderen, die in goed ingerichte lokalen ondergebracht zijn. Afrikaanse onderwijzers geven les en ook zij wonen met hun gezinnen op de zendingspost.

Gemeentestichting

Naast zijn taak tot opbouw van de post kreeg Alfred Zuch van de EBM ook de opdracht leiding te geven aan de gemeentearbeid en de eerste doopsbedieningen te leiden. Een lange rij van Bana's was intussen tot bekering gekomen en bezocht ijverig de bijbellezingen en het dooponderricht.

Op 12 november 1967 vond de stichting van de gemeente in Gamboura plaats met de doop van negen mannen en twee vrouwen. Enkele zendelingen van andere posten waren ook naar dit feest gekomen en zo gingen we met elkaar naar de rivier waar Alfred Zuch deze eerste broeders en zusters doopte. Broeder Fritz Börchers hield vervolgens in de nieuwe kapel een prediking en de Italiaanse zendeling Charelli leidde het avondmaal. Het was een grote feestdag in Gamboura, waaraan niet alleen christenen deelnamen maar ook vele andere dorpsbewoners.

Het werk breidt zich uit

Dadelijk na de doopsbediening vonden twee gesprekken plaats met de pas gedoopte broeders André Redang en Matthieu Zra waarin beiden zich bereid verklaarden naar de bijbelschool te gaan om daarna als evangelist te gaan werken onder hun eigen stamgenoten. Een jaar later volgden drie andere echtparen de roep tot de dienst en gingen naar de bijbelschool in Maroua (de Noord-Kameroense plaats waar Janca Loot en Janneke van Oosten werkzaam zijn; - red.) waar gedurende de vijf maanden van het droge seizoen kursus wordt gegeven, vier jaar lang. Tijdens de regentijd werden deze broeders en zusters in kleine dorpjes geplaatst waar door bezoekakties predikplaatsen waren ontstaan. Na 10 jaren zijn er nu 16 evangelisten, die samen met hun echtgenotes een goed zendingswerk verrichten in meest zeer afgelegen dorpen van de Bana-, Daba- en Hinastammen.

De aanvang van het werk onder de Dabastam was beslist niet gemakkelijk. Alfred Zuch trof onder de Banachristenen niemand aan die de Dabataal verstond en die als tolk zou kunnen dienen. Een nog onbekeerde dorpsoudste die vroeger in de bergen van Daba had gewoond, verklaarde zich bereid als tolk in de verschillende dorpen mee te gaan. Later vond deze man ook zelf Christus en kwam tot de geloof. Toen kwam Dumbu, een jongeman, die de Dabataal beheerste tot geloof. Hij werd gedoopt en liet zich op de bijbelschool toerusten tot het werk onder de Daba's. Dumbu Nathanael vond aanvankelijk een goed entree bij de Daba's zodat we al spoedig nog twee andere evangelisten naar andere Dabadorpen konden zenden.

Maar toen kwamen de moeilijkheden. Alle Daba's werden ertoe gepresst om tot de Islam over te gaan. Voor de jongbekeerden begon een tijd van beproeving. Velen trokken zich uit angst terug. De evangelist Dumbu Nathanael werkte twee jaar lang zonder dat iemand zich bij hem aansloot. Ook wie niet tot de Islam toetrad nam een afwachtende houding aan. Maar de volharding werd beloond. Vandaag zijn er ongeveer 200 bekeerde mensen onder de Daba's. Velen van hen werden verleden jaar gedoopt. Vier broeders uit de Dabastam zijn intussen op de bijbelschool om tot evangelist te worden opgeleid.

Ook het begin van het werk onder de Hinastam vond plaats onder grote moei-

Links op de foto zendeling Max Stänbli (EBM-Maroua), die dit jaar naar Europa terug keert om aan de staf van de EBM in Bad Homburg verbonden te worden.

lijkheden. Jarenlang hebben we als gemeente om een geopende deur gebeden. De hoofdman wees ons telkens weer af, als wij hem om toestemming vroegen in zijn gebied het evangelie te mogen verkondigen. Maar twee jaar geleden gaf God ons die open deur: een ouderling van de gemeente, Jacob Takoua wist zich geroepen om ook zonder vergunning een begin te maken met het werk in het Hinadorp Gandegoum. Hij merkte al spoedig de moeilijkheden: zijn hutten werden afgebroken, zijn bronnen dichtgegooid en hijzelf werd uitgewezen. Maar de jongbekeerden lieten hem niet weg gaan. Ze namen Jacob en zijn gezin op in hun eigen hutten. Vandaag de dag zijn er ongeveer 20 christenen in dit dorp die er geduld worden. In de late herfst van 1977 hadden we de grote vreugde dat de eerste vijf Hina's op de belijdenis van hun geloof in Jezus werden gedoopt.

Intussen is het werk in alle dorpen gegroeid. In zeven dorpen werden kapellen gebouwd en ook op negen buitenposten komen de mensen bijeen om het evangelie te horen. Van 1967 tot 1977 werden in 29 doopdiensten 397 mensen gedoopt en aan de gemeente toegevoegd. God heeft rijk gezegend.

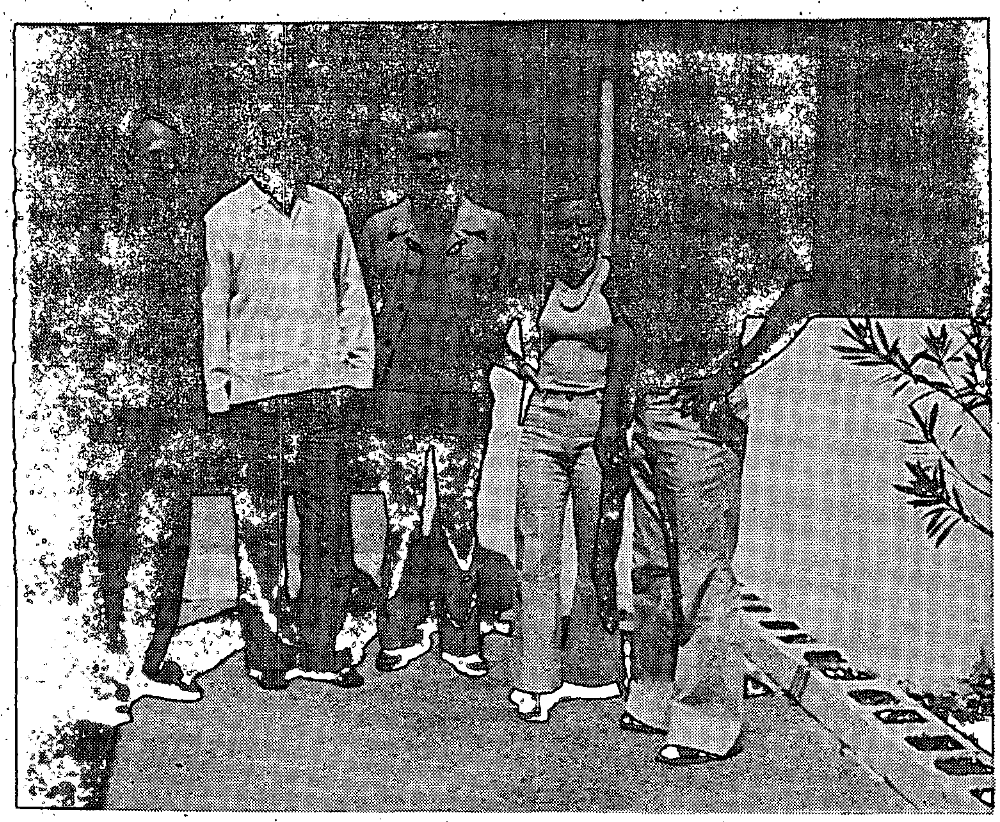
Begin april 1977 kon de gemeente in Gamboura ook een jonge Afrikaanse voorganger beroepen die zijn opleiding ontving aan onze voorgangersopleiding in Maroua. Vanuit de gemeente van Gamboura heeft ook een jonge broeder deze opleiding gevolgd, en hij, Emmanuel Nai, werd begin december als docent aan de bijbelschool in Maroua verbonden.

De jubileumdag

Zo kon de gemeente op de jubileumdag God loven en danken voor alle ondervonden genade. De leider van onze Vereniging (Bond van gemeenten; - red.), Pastor Massoma hield de prediking over Mattheüs 7 : 24-27, waar Jezus vertelt van de bouw van een huis op zand of op de rots. Broeder Hamp bracht de groeten van de EBM en van de gemeente Veldert (waar Pastor Hamp sinds zijn terugkeer naar Duitsland voorganger is; - red), die een grote gift had gezonden voor de vergroting van de kerk in Gamboura. Van de andere posten waren vele zendelingen en Afrikaanse ambtsdragers gekomen. Onze kapel was op deze dag veel te klein, 250 personen konden er een plaats vinden maar evenzoveel mensen stonden buiten. Met een gemeenschappelijke maaltijd, die onze Afrikaanse zusters buiten op hun houtvuren hadden bereid besloten wij deze rijk gezegende dag.

God komt de eer toe voor de voorbijgegane tien jaren van de gemeente in Gamboura. Hem komt de dank toe voor alle geestelijke zegeningen die Hij heeft geschonken. Moge Hij ook in de toekomst met Zijn gemeente hier en met iedere medearbeider zijn in de afgelegen dorpen.

Alfred Zuch

V.l.n.r. Helmut Grundmann, sekretaris van de EBM; de Afrikaanse voorganger van Maroua, pasteur A. Massoma; pasteur P. Dassonville (EBM-Maroua); echtpaar Hut, leraren middelschool te Mokolo (EBM).

DS H. J. STUKKER VOOR OPERATIE NAAR GENEVE

Ds H. J. Stukker, thans wonende te Enschede, is jl. maandag naar Geneve, Zwitserland vertrokken om er een hartoperatie te ondergaan. Adres: Clinic Medical Chirugicale, Genolier (Geneve), Suisse).

Gelijk bekend heeft ds Stukker enkele jaren geleden zijn arbeid als voorganger, op dat moment verbonden aan de gemeente te Hengelo, wegens ziekte moeten beëindigen. Hij heeft zich, na eerst nog in Oud Beyerland gewoond te hebben, zich verleden jaar met zijn gezin gevestigd in Enschede.

Billy Graham in Las Vegas

Het hoogtepunt van een vijfdaagse evangelisatiecampagne van Billy Graham in Las Vegas, „de grootste speelholenstad der wereld" vond om drie uur in de ochtend plaats. De campagne werd van 1 tot 5 februari jl. in deze Amerikaanse stad gehouden.

Op dit vroege tijdstip konden meer dan 1000 mensen bereikt worden die werkzaam zijn in de speelcasino's en andere amusementsgelegenheden. Ongeveer 50 mensen, waaronder barmeisjes en danseressen kwamen tot geloof.

Ik ben niet gekomen om de speelhuizen te vervloeken, verklaarde Graham, maar om allen de boodschap van Jezus Christus te brengen; want „het gevaarlijkste spel ter wereld is spelen met de eigen ziel".

Paas-appèldienst Groninger Bond

Op 2e paasdagmorgen zal er weer een paas-appèldienst gehouden worden in de baptistenkerk aan de Handelsstraat in Stadskanaal-noord. Wij zouden graag zien, dat u allen uw best zou doen daar samen te komen. Het programma is op u allen afgestemd en u zult er zeker wat aan hebben.

Het thema van de dienst is: *Leven met Christus.*

In drie korte toespraken zal op het leven in heden en toekomst en het leven vanuit de opstanding ingegaan worden. De onderwerpen zullen naar voren gebracht worden door de broeders v. d. Wetering, Mulder en Pflaum.

Muzikale medewerking zal verleend worden door de mooie en beschaafde zanggroep „Luctor et Emergo" uit Oldebroek.

Voor de kinderen zal een apart programma worden afgewerkt.

De dienst begint om tien uur en is om half één afgelopen.

In de pauze zal er voor u koffie geschonken worden.

Liederenbladen zijn aanwezig.

Wij verwachten dat het een mooie ochtend zal worden.

U bent van harte welkom om dit feest mee te maken.

J. H.

EEN REIS DIE NAAR HET LEVEN VOERDE

Driehonderd jaar geleden, op 18 februari 1678, werd het eerste deel van „De Christenreize naar de Eeuwigheid" van John Bunyan uitgegeven. Het tweede deel volgde in 1684. Het eerste deel werd, gedeeltelijk althans, geschreven toen hij in de gevangenis van Bedford (Engeland) zat. Voordat hij het liet verschijnen, liet hij het aan meerdere vrienden zien. Hij zegt ons daarover: „Sommigen zeiden: John, laat het drukken; anderen zeiden: Niet doen. Sommigen zeiden: Het zou nut kunnen hebben; anderen zeiden: Nee".

door Walter Bottoms

Hij besloot om het te laten drukken en in de eeuwen die erop volgden werd het het best gelezen godsdienstig boek, op de bijbel na. Gegoten in de vorm van een allegorie, stelt 't het leven van een Christen voor als een pelgrimsreis; bepaald geen nieuw idee, want al sinds de Uittocht uit Egypte had de reis van Gods uitverkoren volk het Israëlitische en later het Christelijke denken beïnvloed. Middeleeuwse pelgrimstochten naar heilige plaatsen (en ook Mohammedaanse pelgrimages naar Mekka) werden nog steeds ondernomen in Bunyans tijd.

„De Christenreize naar de Eeuwigheid" begint met een dromer, de schrijver, die droomt over een man, gehuld in lompen, met een last op zijn rug en een boek in zijn hand en die hardop lezend begint te schreien en roept: „Wat zal ik doen?" Hij heeft gelezen dat zijn stad zal worden verwoest en dat hij zelf moet sterven.

TOORN

Een Evangelist komt hem tegen en geeft hem een perkamenten rol, waarin de woorden geschreven staan: „Vlied den toekomenden toorn". Als de man met het boek (Christen) vraagt waarheen, dan zegt de Evangelist: „Ziet ge daar ginds wel een klein eng poortje?" „Neen" antwoordt Christen. „Ziet ge dan daar ook niet een schijnend licht?" „Wel, mij dunkt ja". „Houd uw oog maar op dat licht en ga daar recht op aan. Klop aan het poortje en dan zal u gezegd worden wat u moet doen".

Zo begint de pelgrimstocht van Christen, zoals voor vele millioenen anderen, door het eerste glimpje licht te volgen waar hij opmerkzaam op gemaakt is.

Bunyan is nogal eens bekritiseerd om het feit dat Christen zijn vrouw en kinderen verlaat om zijn reis alleen te maken, schijnbaar slechts zijn eigen heil bedenkend, met veronachtzaming van hún heil.

STRIJD

Bunyans eigen antwoord op hun kritiek was dat hij deel II schreef, waarin beschreven wordt hoe de vrouw van Christen, Christiana en de kinderen te zijner tijd hem volgen met een steeds groter wordend gezelschap van mede-pelgrims.

Wat Bunyan in deel I benadrukte was wat hij had ervaren en verteld in zijn boek „Overvloedige Genade", namelijk dat ieder mens heel bewust en persoonlijk klaar moet komen met zichzelf, met zijn leven en heel in 't bijzonder met God. Om een van zijn eigen uitdrukkingen te gebruiken: „Elke ton moet op zijn eigen bodem staan".

Tezelfdertijd is het duidelijk, vooral in deel II, dat de pelgrim afhankelijk is van anderen, zoals Evangelist en Groothart, voor hulp en leiding.

Bunyan stelt het christelijk leven niet voor als een „cake-walk", een soort negerdans. Zijn eigen strijd, zoals die neergelegd is in „Overvloedige Genade" en zijn gevangenschap hadden hem laten zien hoe het eigenlijk was.

Nog maar pas is Christen aan zijn reis begonnen of hij valt in de poel „Mistrouwen" doordat hij geen acht sloeg op de treden. Als hij hieruit gekomen is laat hij zichzelf misleiden door Wereldwijze, door aan te nemen dat hij van zijn last verlost kan worden door naar het dorp Zedigheid te gaan, naar het huis van de heer Wettisch.

Er wachten hem andere gevaren: leeuwen, de heuvel Moeilijkheid, de vallei van Verootmoediging, waar hij strijd moet leveren met Apollyon, de vallei van de Schaduwe des Doods, met haar grachten, moeras, draken, geweren, valstrikken en valkuilen.

In de stad IJdelheid, waar een kermis gehouden wodt, worden hij en Getrouwe gearresteerd en Getrouwe wordt gedood. Door het Bijpad van de Weide te nemen vallen Christen en Hopende in handen van de reus Wanhoop, die hen mishandelt en hen in een kerker van het kasteel Twijfling gooit.

Tenslotte is er nog één rivier om over te steken, voordat ze de Hemelse Stad bereiken.

Alhoewel het tweede deel voor Christiana en haar jongens een gelukkiger pelgrimsreis lijkt, toch krijgen ook zij te maken met veel van dezelfde gevaren en situaties.

VREUGDE

Maar er zijn wat gelukkige en vreedzamere tijden voor de pelgrim, zoals het welkom dat Christen krijgt in het huis van Uitlegger en in het Paleis Sierlijk, waar hij uitgerust wordt met een geschikte wapenrusting voor de hevige strijd die hem wacht.

In deel II hebben Christiana en Barmhartigheid een lang verblijf in het huis van Gajus. Christens ervaring bij het kruis is misschien wel de mooiste van alle. „Zo zag ik in mijn droom dat zodra Christen aan het kruis kwam dat het pak van zijn schouderen gleed en naar beneden rolde, tot het aan den mond des grafs kwam; daar viel het in, en ik zag het niet meer. Nu werd Christen zeer vrolijk en uitermate verheugd en met een blijmoedig hart jubelde hij: Hij heeft mij vrede gegeven door Zijn lijden en het leven door Zijn dood".

En wat betere raad zou er kunnen zijn voor welke pelgrim dan ook, dan het antwoord van Christen aan Voorzichtigheid in het Paleis Sierlijk, als ze vraagt of hij soms nog verzocht wordt door gedachten aan verlangens en begeerten van het verleden en hoe hij die dan overwint: „Wanneer ik denk aan wat ik eens aan het kruis zag; als ik mijn oog laat gaan op mijn geborduurde mantel (i.p.v. zijn vroegere vuile lompen); wanneer ik zie in de rol, die ik in mijn boezem draag en wanneer de overdenkingen van de plaats waar ik heenga mijn hart gevoelig aandoen; zie, dat alles zal het doen".

Bunyan bevolkt zijn bladzijden met personages die hij goed kende in zijn tijd en die wij ook in onze tijd kunnen herkennen. In deel I bijvoorbeeld Halsstarrig, Gezeggelijk, Wereldwijze, Mond-Christen, Huichelarij en de namen van hen die handel drijven en recht spreken in de stad IJdelheid: Nijd, Ouden Mens, Vleselijk Vermaak, Begeerte-tot-IJdele Ere, Gierig, Plasdank, Blindmens en Boosheid.

DAPPERHEID

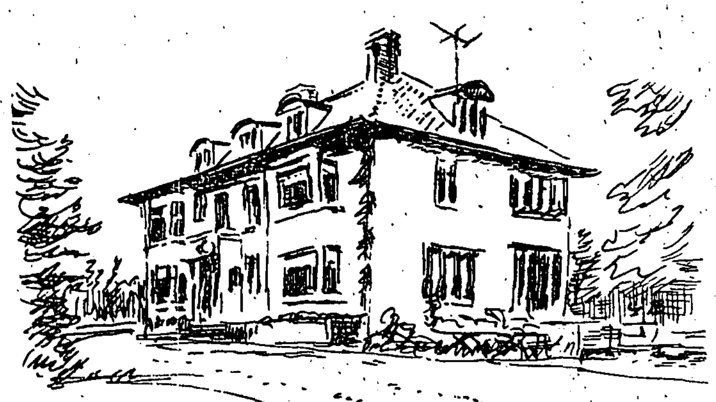
Onder zulke mensen blinken Bijstand, Evangelist, Hopende, Getrouwe, Voorzichtigheid, Godsvrucht en Liefde uit als goede daden in een slechte wereld.

Er zijn meer goede dan slechte figuren in deel II en het is bijzonder interessant om te zien hoe velen van hen schuw zijn, verlegen zielen, waarvan sommigen (zoals nog steeds bij ons het geval is) maar moeilijk gelijke tred kunnen houden met de rest van de pelgrims: Vreesachtigheid, Wankelmoedig en Zeer-Bevreesd, zijn dochter, Gereed-tot-Hinken en Zwak-van-Geest, die niettemin zegt: „Maar dit heb ik mij voorgenomen, namelijk te lopen als ik kan,

JOHN BUNYAN - 300 JAAR

Het hier afgedrukte artikel troffen we aan in The Baptist Times. Het leek ons dermate interessant voor onze lezers, dat we ds E. J. Huizing te Harlingen verzochten het voor DC te vertalen. We zeggen hem hartelijk dank voor zijn werk!

Red.

uit het Uniebureau

De Unie blijft bestaan...

Zoals bekend zouden de Statuten van de Unie hun rechtsgeldigheid verliezen wanneer niet voor 8 maart jl. deze Statuten officieel werden verlengd.
Welnu, dinsdagmiddag 7 maart werd deze verlenging bekrachtigd ten overstaan van een notaris te Bilthoven. Artikel 1 van deze Statuten luidt thans, zo hebben de gemeenten langs schriftelijke weg besloten:
„De naam der Unie is: Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland. Zij is gevestigd te Amsterdam en is aangegaan voor onbepaalde tijd".

Deze laatste toevoeging is een wijziging en betekent dat een procedure tot verlenging van de rechtsgeldigheid der Statuten in de toekomst niet meer nodig is.
In elk geval, wie er aan mocht hebben getwijfeld: de Unie blijft bestaan...

UC-vertegenwoordigingen

In de rubriek Gemeenteberichten in DC kan men nu en dan - bij berichten over intrede's van voorgangers e.d. - lezen, dat namens de Unie die en die aanwezig was en een woord sprak.

Het is misschien wel goed om eens mee te delen, dat de Unie (de UC) zich alleen laat vertegenwoordigen bij jubileumvieringen, intrediediensten van voorgangers, etc.; n i e t bij afscheidsdiensten, tenzij de afsheid nemende voorganger zijn werk, bijvoorbeeld wegens emeritering, beëindigt.

Aktiviteitenkalender

Er zijn, òf niet veel aktiviteiten in de komende maanden te verwachten òf men heeft onze mededeling betreffende een in te stellen „aktiviteiten-kalender" over het hoofd gezien. De wel gemelde, of anderszins onder onze aandacht gebrachte gebeurtenissen in de komende maanden laten we hier volgen:

18 april Algemene Vergadering van de N.B.V.B. te Zwolle;
22 april Radenkonferentie Regio Oost-Overijssel te Vroomshoop;
6-14 mei Interland Samen Evangelisatie in diverse plaatsen;
4 mei (Hemelvaartsdag) Toogdag RCJ-NBJB op terrein De Vinkenhof;
15 mei (tweede pinksterdag) Toogddag der gemeenten in Regio Oost-Overijssel te Deldenerbroek;
25, 26 en 27 september: ECU-konferentie voor gemeente en evangelisatie.

Misschien, dat deze vermelding anderen aanspoort de regionale en/of landelijke aktiviteiten ook door te geven?

Win-folders

Van tijd tot tijd ontvangen we op het Uniebureau verzoeken om toezending van de in oktober uitgegeven Win-folder, de projektenlijst van onze UZC-werkgroep Wereld in Nood. Dat duidt op een goede en toenemende belangstelling voor dit onderdeel van onze gemeenschappelijke taak.
Die groeiende belangstelling is er dan ook debet aan, dat er van deze folders g e e n exemplaren meer aanwezig zijn...
De oplage van de volgende Win-folder zal dus groter moeten worden!

J. van Dam, Uniesekretaris

Bunyan stelt de weg van de christen niet als een gemakkelijke voor; zijn gevangenschap leerde het hem anders.

te gaan als ik niet kan lopen en te kruipen als ik niet kan gaan".

Toch slagen zij er allemaal in, door de genade van God en de hulp van hun medepelgrims, de Hemelse Stad te bereiken. Daarom is er hoop voor ons.

Deel II is vooral belangrijk door een paar prachtfiguren, zoals Groothart, Standvastig en Dapper-voor-de Waarheid, die al in verscheidene schermutselingen verwikkeld is geweest en gewond raakte. Hij is het die vastbesloten is om te volharden als een pelgrim, terwijl hij zijn lied zingt: „Wie ware dapperheid wil zien, koom hier!" De laatste woorden van Dapper-voor-de-Waarheid, wanneer hij bij de rivier gekomen is die hij over moet steken om in de Hemelse Stad te komen, hebben in het bijzonder bijgedragen om „De Christenreize naar de Eeuwigheid" onsterfelijk te maken en hebben sindsdien vele pelgrims een riem onder het hart gestoken.

„Ik ga naar mijn Vaders huis, en ofschoon ik met grote moeilijkheden hier gekomen ben, toch heb ik geen berouw over al de moeite, waarmede ik te doen gehad heb om te komen, waar ik nu ben. Mijn zwaard geef ik aan hem, die mij zal opvolgen, in mijn pelgrimsreis en mijn moed en mijn vernuft aan hem, die ze verkrijgen kan. Mijn littekens en schrammen draag ik met mij mee, om mij tot een getuigenis te zijn, dat ik de strijd gestreden heb van Hem, Die nu mijn Beloner wezen wil". Als nu de dag waarop hij heengaan moest, aangebroken was, vergezelden velen hem naar de oever der rivier, welke hij inging, zeggende: „Dood, waar is uw prikkel?" En als hij dieper zonk, riep hij: „Graf, waar is uw overwinning?"

„Zo ging hij over, en al de trompetten maakten geschal voor hem aan de overkant".

(Vertaling van namen en citaten is genomen uit Nederlandse vertaling van de beide delen, uitgegeven door Den Hertogs Uitgeverij, Utrecht; E.J.H.)

Interland Samen - Suriname

De door ds G. van 't Wout aangekondigde campagne Interland Samen - Suriname, naar het voorbeeld van de door Amerikaanse baptisten in samenwerking met de Evangelisatie Commissie der Unie in Nederland gehouden campagne in 1976 (en in mei a.s. opnieuw), is verleden week in Paramaribo van start gegaan.

Dinsdag 7 maart vertrok ds Van 't Wout die een uitnodiging van de jubilerende baptistengemeente van Paramaribo had ontvangen om als gastspreker mee te werken, in gezelschap van plm. 10 mensen naar het vroegere Nederlandse rijksdeel.

De bedoeling van de campagne is, dat men zowel 's morgens als 's avonds bezig is met evangelisatie. De middagen worden gebruikt voor sightseeing, etc.

Eind maart hoopt de groep weer terug te keren naar Nederland.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Winschoten, W. P. van Berkel te Ter-Apel.

De bibel yn it Frysk

yn de tael van hjoed
yn de stavering van hjoed
foar de minsken van hjoed
foar de tsjerken fan hjoed

It Boek fan Heit
yn 'e tael fan Mem

Yn 1943 ferskynde de earste folsleine Fryske Bibeloersetting.
Dy stie lykwols te min op himsels en sleat him te nei oan by de Nederlânske Steatefertaling.
Sûnt binne de methoaden fan Bibeloersetten ferbettere.
Sûnt binne der nije âldheidkundige en taelkundige ûntdekkingen dien, dyt ús de Bibel en de Bibeltekst begrypliker makke hawwe.
Sûnt is it Fryske taelgebrûk feroare.
Dêrom no in nije oersetting fan de Bibel yn it Frysk.
Yn opdracht fan de Protestantse Tsjerken yn Fryslân en fan de Roomsk Katholike Tsjerke, hat in yntertsjerklike kommisje foar de oersetting ret, mei saakkundige help, fan de Bibelgenoatskippen.
De tsjerken mei-inoar hawwe de kosten fan it oersetten betelle.
Ek de Steaten fan Fryslân en de Fryske Akademy hawwe meiholpen, om't dizze Bibeloersetting net swak byspilet yn de tsjerke en de kultuer fan Fryslân.
De útjefte wurdt fersoarge troch it Nederlands Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbelstichting.
It wurdt sadwaende de earste mienskiplike útjefte yn Nederlân fan de folslein Bibel.
Tusken Alde en Nije Testamint wurde de deutero-kanonike of apokrife boeken ôfprinte.
HUSBIBEL
Formaat 14 x 21,5 sm.
Priis oant *f* 39,95
(ôfhinklik resultaat jefteaksje)
Bestelnûmer 10.080.0
LYTSEBIBEL
Formaat 12 x 18,5 sm.
Priis oant *f* 32,50
(ôfhinklik resultaat jefteaksje)
Bestelnûmer 10.081.0
Jo kinne no al bestelle by de boekhannel.

PAASBONDSDAG
GEWEST Z.O.-DRENTHE
OP 27 MAART 1978 - 2e PAASDAG

Enkele jaren geleden was de belangstelling voor de bondsdag zo gering, dat we met de gedachte rondliepen er maar mee te stoppen.
Ineens keerde het getij en was de belangstelling zo groot, dat we de mensen niet konden bergen. Enkele oorzaken hiervan waren de inkorting van de Bondsdag tot drie uren, nl. van tien tot één uur, en enkele bijzonder geslaagde programmapunten.
Door de grote belangstelling en de gestage groei van de gemeenten in ons gewest kunnen we niet meer onder „eigen dak" samenkomen. Het lukte ook niet om in Emmen een geschikte akkommodatie te vinden en daarom gaan we dit jaar naar „'t Brughuus" in Valthermond aan de Vrijheidslaan no. 11. Daar hebben we de ruimte, ook voor de kinderen.
Hoofdpunten van het programma zijn een Paasmusical, door de gemeente Musselkanaal en een interview met zendelinge Feikje van der Haak. Verder natuurlijk de gebruikelijke omlijsting van zang en muziek.
„'t Brughuus" staat op de hoek van het Noorderdiep en de Vrijheidslaan. Op het Zuiderdiep (dit is de hoofdweg) vindt men een wegwijzer naar dit gebouw.
U bent hartelijk welkom!

J. T.

Sovjet-baptisten groeien

Baptistengemeenten in geheel de Sovjet-Unie hebben over het jaar 1977 groei gerapporteerd. Er traden ongeveer 6.000 nieuwe leden toe, evenveel als in 1975 en 1976. Ook de niet-geregistreerde gemeenten konden vele bekeerlingen tellen en grote doopdiensten houden.
De officiële vrije dagen zijn dikwijls goede gelegenheden voor het houden van evangelisatie-bijeenkomsten. Tijdens de meivieringen wordt in Charkov de laatste jaren regelmatig zulk een evangelisatiebijeenkomst gehouden met in 1977 meer dan 4000 mensen waarvan 149 tot geloof kwamen. Tijdens de twee vrije dagen in november ter gelegenheid van de 60ste verjaardag van de Revolutie zouden meer dan 600 mensen tot geloof zijn gekomen. Hoewel zowel in de geregistreerde als in de niet-geregistreerde gemeenten nieuwe leden toetreden zijn de baptistengemeenten in de USSR niet zonder moeilijkheden, aldus Keston College (een Brits instituut dat zich intensief bezighoudt met de kerken in de Sovjet-Unie). „Een onlangs geregistreerde gemeente in Bezhitsa, een voorstad van Bryansk, stuitte op tegenwerking van de plaatselijke autoriteiten toen men poogde een plaats voor het houden van kerkdiensten te vinden. Aan het eind van augustus 1977 wrden ze verwijderd uit het gebouw dat men bijna klaar had als kerkgebouw; op 15 september werd het gebouw afgebroken door de autoriteiten die zeiden dat de gemeente geen officiële papieren had".

EEN DOOPSGEZINDE OVER BAPTISTEN

Het blad Kerknieuws gaf onlangs een interview dat de redaktie van dit blad had met ds C. F. Brusewitz, voorzitter van de Algemene Doopsgezinde Societeit. In dat interview, waarin het o.a. ging om een „afgrenzing" van de doopsgezinden ten opzichte van andere Nederlandse kerken, zei ds Brusewitz, die hoofdgevangenispredikant is, over baptisten:

Van de baptisten onderscheiden de doopsgezinden zich volgens ds Brusewitz duidelijk door hun wat meer modernistische gerichtheid. „De baptisten gelden vanouds als rechts en wij als links. Vroeger waren wij natuurlijk typisch een middenstandskerk, terwijl de baptisten hun gemeenteleden betrokken uit de lagere sociale lagen van de bevolking. Dat verschil is nu wat opgeheven. Maar het klimaatverschil is duidelijk gebleven. Ik sprak laatst een baptisten-collega die mij vertelde dat er in de plaats waar hij predikant is nog een tweede baptistengemeente is. De beide gemeenten leven gescheiden om een of ander klein theologisch konfliktje. Kijk, dat zou bij ons gewoon ondenkbaar zijn.
Er zijn natuurlijk wel kernwaarheden waar wij aan vasthouden en één daarvan is de volwassendoop, de doop na belijdenis. Op dat punt ontmoeten we bijv. bij de samenwerking met remonstranten nog wel wat problemen. Maar aan de andere kant geldt hier dat voor de remonstranten de kinderdoop meer een zaak van inwijding in de gemeente is dan een zaak van het verbond of zo. Wij kennen ook de zg. „kinderopdracht", waarbij de ouders na de geboorte beloven hun kind te zullen opvoeden zoals dat christenen betaamt. Dus zoveel verschil zit daar nu ook weer niet tussen.

MEDEDELINGEN

△ De Sprekerslijst moet worden aangevuld met: J. Wessels, Sibculoseweg 14, Westerhaar; tel. 05498-9377.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Winschoten wordt momenteel waargenomen door: J. Beuker, Parklaan 74, te Winschoten.

△ Ingaande 1 maart jl. is het sekretariaat van de baptistengemeente te Borne in handen van: G. Gringhuis, Kaufmannstraat 23, Borne; tel. 05409-5112.

OPLAAG VERGROOT

Het tweemaandelijkse blad van de Al Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten in de Sovjet-Unie „Bratski Vestnik" (De Broederbode) heeft met ingang van het in januari jl. verschenen nummer zijn oplage vergroot van 7.000 tot 10.000 exemplaren.
Het blad telt meestal 80 pagina's.

GEMEENTEBERICHTEN

HET WERK IN LELYSTAD

Harderwijk - (J.S.). De baptistengemeente van Harderwijk telt op dit moment 121 leden, waarvan 16 leden woonachtig zijn in Lelystad. En over Lelystad zou ik graag iets meer willen vertellen. Allereerst, dat het een evangelisatiepost is van de gemeente Harderwijk. Lelystad ligt plm. 29 km bij ons vandaan, en daar komen sinds enkele jaren leden en vrienden samen. *) Eerst hebben wij diensten gehad in het „Leerhuys", maar sinds september 1976 hebben wij de beschikking over de Aula van de „Immanuëlschool", aan de IJssellaan.

Eénmaal per maand, en wel op de tweede zondag van de maand, houden wij daar 's avonds om 7.00 uur een dienst. Na afloop is er dan koffie. Het bezoekersaantal van deze diensten toont gelukkig een opgaande lijn. Zo behoort een bezoekersaantal van 60 niet meer tot de uitzonderingen. Wij zijn erg verheugd over de opkomst daar, en het heeft er dan ook toe geleid dat er **met ingang van augustus** tweemaal per maand diensten zullen worden gehouden.

De groep in Lelystad benut veel kansen om zich bekend te maken, zoals verspreiding van lektuur en uitnodigingen. Deze maand hebben zij een stand op een informatie-avond met Zuidelijke IJsselmeerpolders Lelystad, en daar hopen zij ook kontakten te krijgen.

Wij hopen dat u samen met ons de Heer wilt danken voor de zegeningen, die wij daar mochten ontvangen, maar ook wilt bidden voor verdere voortgang van dit werk: „het brengen van de oude boodschap in een hele nieuwe stad".

———

*) Hoe veel mogelijkheden er in deze nieuwe stad zijn wordt duidelijk als men bedenkt, dat Lelystad thans reeds 30.000 inwoners telt; - Red.

NIEUW-WEERDINGE HEEFT WEER EEN VOORGANGER

Nieuw-Weerdinge - (A.v.K.). Na een vakante periode van 2 jaar heeft Nieuw-Weerdinge weer een voorganger. Br. P. G. Kroeze, die als lerend ouderling verbonden was aan de gemeente Nieuw-Buinen, heeft het beroep op hem uitgebracht, aangenomen en zondag 26 februari jl. was het dan zover dat hij in Nieuw-Weerdinge, in een tot de uiterste hoeken gevulde kerk, bevestigd werd door ds P. Jager uit Noordbergum. Voorzitter R. de Boer zei in zijn toespraak, dat het wel eens goed was, dat een gemeente een poosje zonder voorganger was, zodat men wel genoodzaakt was om zelf de handen uit de mouwen te steken. Dit is dan de afgelopen 2 jaar ook wel terdege gebeurd:

Onder leiding van een bouwkommissie werden kerk, pastorie en verenigingsgebouw naast de kerk grondig opgeknapt door in hoofdzaak vrijwilligers, of tegen een geringe vergoeding. Alleen het 12 jaar oude (of jonge) jeugdgebouw met een kapaciteit van 200 zitplaatsen moet nog opgeknapt worden, maar dit zal nog wel even op zich laten wachten, daar de kas van onze penningmeester niet onuitputtelijk is.

Zoals gezegd, 26 februari werd br Kroeze bevestigd in de morgendienst door ds Jager, die op duidelijke wijze de taak van voorgangers naar voren bracht.

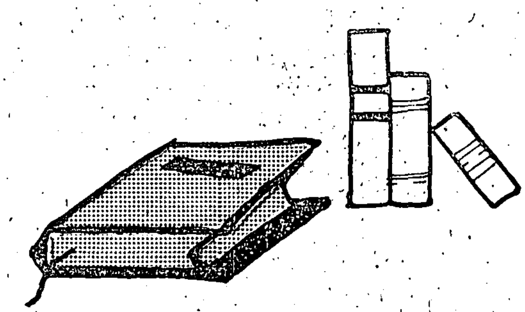
's Middags bij de intrede van br Kroeze mochten we plm. 340 personen verwelkomen, zodat er vele stoelen bij gezet moesten worden. Op een dergelijke opkomst is onze kerk nauwelijks berekend. Br Kroeze was er wel op berekend, want op een overduidelijke wijze mocht hij al die mensen vertellen van de **opdracht** die wij gekregen hebben, nl. het evangelie te verkondigen aan deze wereld. Geen z.g. „modern evangelie", maar het evangelie van de gekruisigde en opgestane Heer. Daar mag niets af of bij gedaan worden, aldus br Kroeze in zijn preek.

Verschillende sprekers heetten de nieuwe voorganger welkom. Namens de Unie sprak ds Visscher uit Veendam enkele goede woorden.

Ook 's avonds, bij de begroetingsavond mochten we leden en vrienden in een nagenoeg volle kerk verwelkomen, waar alle klubs en verenigingen zich op de een of andere manier aan het voorgangersgezin voorstelden. In deze dienst, o.l.v. br De Boer stelden zich de volgende verenigingen voor: zangkoor „Looft den Heer" (plm. 30 leden), muziek- en zanggroep The Expressions (8 personen), de „Immanuëlsingers" (plm. 25 jongens en meisjes) en verder zusterhulp (24), ouderengroep (35), de jeugd (25), zondagsschool (plm. 50), meisjesklubs (plm. 140), waarvan alleen de leidsters naar voren kwamen.

Al met al een geweldige, zegenrijke dag, waarop wij in alle diensten de eenheid des Geestes mochten proeven, zoals br Kroeze in zijn dankwoord in ons gemeenteblad schreef.

Dat de Heer ons als gemeente een gezegende tijd wil schenken, samen met de fam. Kroeze, is de bede van ruim 100 baptisten Nieuw-Weerdingers.

Wat zullen we lezen:

zondag	19 maart	Psalm 22 : 20-32	**Ik zal uw naam verkondigen**
maandag	20 maart	Mattheüs 27 : 24-31	**De scharlaken mantel**
dinsdag	21 maart	Mattheüs 27 : 32-38	**De koning der Joden**
woensdag	22 maart	Mattheüs 27 : 39-44	**Anderen heeft Hij gered**
donderdag	23 maart	Mattheüs 27 : 45-56	**Heidenen als getuigen**
vrijdag	24 maart	Mattheüs 27 : 57-66	**Nazorg door ongelovigen**
zaterdag	25 maart	Psalm 116	**De beker der verlossing**

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

KORREKTIE

We willen geenszins beweren dat calvinisten niet stijlvol zijn. Maar wat we in DC van verleden week op bladzijde 1 wilden zeggen, was: steile calvinisten, (12e regel van onderen); - v. D.

KORRESPONDENTIE

K. B. te S. We ontvingen uw berichtje te laat voor DC van verleden week. Het nu te publiceren zou als mosterd ná de maaltijd zijn! Berichten, etc. moeten uiterlijk maandag bij de redaktie zijn. 't Is maar, dat u het weet! - Red.

LEZERS AAN HET WOORD

BEDE IN DE TROONREDE

Zeer geachte redaktie,

Aannemend, ds Van Dam, dat uw artikel over de Bede in de Troonrede **niet** de mening van de baptisten weergeeft, doch uw **persoonlijke** zienswijze, moge ik u meedelen, dat ik uw opvatting in deze zaak niet kan delen.

Deze „bede" is, door een ongelovige, i.c. dhr Den Uyl, uit de Troonrede **gestolen** en alleen om die reden al, zou de Bde moeten terugkeren. De motivatie is dus verkeerd.

Ik ben ervan overtuigd, dat duizenden Nederlanders de Bede terug willen en ik sta geheel aan hun kant. Zowel de koningin, de regering en ons land en volk hebben God nodig, de Bron van alle leven en daarom zou ik de Bede **nooit** in de Troonrede willen missen.

Met hoogachting en broedergroeten,

Dubbeldam, 9 maart 1978 W. J. van der Leer

Reaktie:

Br Van der Leer zou in zijn argumentatie zich eigenlijk moeten bezig houden met de vraag hoe die „bede" er in gekomen is, menen wij. En daar ging het in ons artikel om, om de ons inziens onjuiste alliantie tussen kerk en staat.
Intussen zijn we het natuurlijk eens met de mening van br Van der Leer, dat zowel zij die ons regeren als het volk God nodig hebben.

In Jezus ontslapen onze lieve moeder, groot en overgrootmoeder

MARIA PETRONELLA BOERS-WIELDRAAIJER

sinds 2 juli 1972 weduwe van Hilbert Boers, in de gezegende ouderdom van 89 jaar en vijf maanden.

„Wie in de Zoon gelooft heeft eeuwig leven". Joh. 3 : 36.

Emmen, 6 maart 1978

Korrespondentieadres: Laan v. d. Marel 481.

Emmen: A. Nieman-Boers
A. Nieman
2e Exloërmond: J. Boers-Wilms
Emmen: F. Dijkstra-Boers
F. Dijkstra
Klein- en achterkleinkinderen

De begrafenis heeft plaats gehad vrijdag 10 maart vanuit de baptistengemeente te 2e Exloërmond.

Op de leeftijd van 87 jaar werd door zijn Heer thuisgehaald, onze broeder

T. C. VERWAAL

op 2 maart 1978.

Baptistengemeente 's-Gravenhage

Op 1 maart 1978 heeft de Heer thuis gehaald onze zuster

JOHANNA BERGMAN-BIJLSTRA

op de leeftijd van 87 jaar.

Baptistengemeente Hoogezand

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 12 - 24 maart 1978

Fragmenten uit het dagboek van een christen

*ROND 350 A.D.**

1

Vannacht
ben ik gedoopt
met drie en twintig anderen samen
na weken van lessen in de taal en de tekens
van geloven
voor het leven.

2

We gingen eerst met z'n allen staan
in het voorportaal van de doopkapel,
met het gezicht naar het westen
- het land van de zonsondergang -
en we strekten onze handen uit,
riepen tegen de Geest van de duisternis:

„Satan!
jij met al je werken
al je pracht-en-praal
al je diensten
jou laat ik schieten".

We keerden ons om
het gezicht naar het oosten
- land van licht -
en we riepen:
„ik geloof
in de Vader en in de Zoon en in de Heilige
Geest
en in de doop der bekering".

3

De deur van de doopkapel
ging open,
wij naar binnen.
Stuk voor stuk kleedden wij
dopelingen ons uit,
naakt,
man en vrouw,
als in het paradijs
- „en ze schaamden zich niet voor elkaar".
Zo werden we gezalfd,
van kop tot teen,
voortaan helemaal onder invloed van
de Gezalfde.

4

Een voor een gingen we het water
van het doopbassin in,
zoals eens de Gezalfde zijn graf in
werd gedragen.
De bisschop vroeg ieder op de man af:
„geloof je in de naam
van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest?"
En iedereen gaf op zijn beurt
het antwoord van de geloofsbelijdenis.
In het water
dook iedereen driemaal
onder en weer op,
driemaal,
om gekruisigd, gestorven en opgestaan
met de Gezalfde,
op de derde dag
opnieuw te gaan leven.

5

Druipnat komend uit het water
als een nieuwgeboren kind
uit de baarmoeder
- een nieuw begin van leven -
werden wij opnieuw gezalfd:
- gezalfden als de Gezalfde,
christenen als Christus Jezus,
op wie de Geest Gods als een duif neerdaalde,
toen Hij uit het Jordaanwater kwam.

Gezalfd werden
het voorhoofd: om „met een aangezicht,
waarop geen bedekking meer is, de
heerlijkheid des Heren te weerspiegelen"
(II Cor. 3, 18)
en de oren: om te kunnen horen en als Jesaja
de profeet te zeggen: „De Heer wekt mij
het oor, opdat ik hore zoals leerlingen
doen" (50, 4)
en de neus: „want wij zijn voor God een geur
van Christus" (II Cor. 2, 15)
en de borst: om „het pantser der
gerechtigheid"
(Ef. 6, 14) aan te kunnen trekken.

6

Toen trokken wij witte kleren aan,
feestkleren
van opgetogen lieden
zonder vuile handen.

7

Zo gingen wij met z'n allen
in optocht
de basiliek in
om met elkaar de schriftwoorden
van dood en leven te horen
en te doen.
En toen de diaken met luide stem riep:
„geeft elkaar de kus",
omhelsden wij elkaar
met het gebaar van de vergeving en de
verzoening,
de nieuwe broederschap.
Voor het eerst deelden wij pasgedoopten
in het brood en de wijn,
het lichaam en het bloed van de Gezalfde.

8

We gingen naar huis terug
de dag begon aan te breken,
iedereen doodop,
uitgehongerd na veertig dagen vasten.

9

Tussen de drommen mensen in
staken wij
met onze witte kleren
nog steeds af
- hoelang
zouden wij nog onvervuilde christenen
blijven?

S. E. H.

*) Voor een belangrijk deel gebaseerd op de catechetische lessen van Cyrillus, bisschop van Jeruzalem (4e eeuw).

Interieur van de doopkapel van de H. Johannes te Poitiers (Frankrijk). Op de voorgrond het doopbassin

We troffen deze „Fragmenten uit het dagboek van een christen" aan in ELK, het veertien daags orgaan van de Evangelische Lutherse Kerk. De initialen S. E. H. staan voor dr S. E. Hof, predikant van deze kerk. Met toestemming van de redaktie van ELK plaatsen we het graag in ons weekblad - waarvoor we deze redaktie ook hier hartelijk danken! - red.

In Heerenveen begonnen ze met hun vieren

Op verzoek van de raad onzer gemeente wil ik proberen u ter gelegenheid van de ingebruikneming van ons vergrote kerkgebouw in het kort iets te vertellen over het ontstaan en de ontwikkeling van de gemeente en over het ontstaan van dit kerkgebouw.

Het begon omstreeks 1930.

Br Ekke de Haan ging trouwen met zr Janna Sissing. Samen gingen ze een zaak beginnen aan de Heideburen. Ze gingen boven de zaak wonen.

Br en zr Duursma-de Haan, zwager en zuster van br De Haan, die destijds in Rotsterhaule woonden, verhuisden in die tijd naar Oudeschoot, thans Heerenveen-Zuid. Deze beide echtparen waren destijds de enige baptisten in Heerenveen en wijde omgeving.

Men begon in de winter al spoedig zalen te huren voor het beleggen van evangelisatiebijeenkomsten. In de bovenzaal van het voormalig hotel Groen op de hoek Van Harenspad-Dracht werden bijeenkomsten gehouden. Eenmaal werd zelfs De Witte Bioscoop, gelegen aan de Vleesmarkt, afgehuurd, terwijl ook wel eens de zaal van het Leger des Heils voor dit doel werd gebruikt.

Door middel van spandoeken, raambiljetten en het gebruiken van een auto met luidsprekers werd aan deze bijeenkomsten dan bekendheid gegeven. Ook werd met het kerstnummer van De Zaaier gewerkt. Op deze wijze trachtte deze kleine groep het evangelie in Heerenveen uit te dragen. De bijeenkomsten mochten zich in zeer goede belangstelling verheugen.

Dit ging de eerste vijf jaar zo door, waarna men in 1935 in de Kerkstraat een zaaltje kon huren voor het houden van meer permanente bijeenkomsten. Daarin werd elke dinsdag een samenkomst belegd, die werd geleid door ds F. E. Huizinga, welke toen voorganger in Leeuwarden was. In de eerste twee bijeenkomsten waren 7 bezoekers. Later liep dat op tot ongeveer 40, waardoor het zaaltje dan geheel vol was. De arbeid begon vruchten af te werpen, want op 12 april 1936 werden op hun belijdenis gedoopt zuster Ali de Graaf, nu nog lid van onze gemeente, alsmede zr Geertje Hoen en br Jan Booi. Deze doop werd in Leeuwarden voltrokken, omdat daarvoor in Heerenveen geen gelegenheid was.

Het werk begon zo langzamerhand vastere vorm te krijgen, zodat op 12 april 1937 bij notariële akte de stichting Evangelisatievereniging Pniël werd opgericht. Men bleef al biddende en arbeidende uitzien naar een betere permanente vergaderruimte, doch dat was erg moeilijk. In datzelfde jaar kwam er echter een oplossing. Br Aize de Vries, die vanaf het begin regelmatig de samenkomsten bezocht en aan de rand van Heerenveen woonde, stelde voor zijn huis te verkopen en dat bedrag te gebruiken voor de bouw van een eigen kerk. Voor dit gebouw moest dan een bescheiden woning worden gebouwd. Hij deed tevens een schenking van *f* 6.000,— een voor die tijd bijna vorstelijk bedrag. Het bestuur ging na ampele bespreking op dit voorstel in. Men kocht het terrein op de hoek van de K. R. Poststraat-Leliestraat (laatstgenoemde straat was toen nog geheel onbebouwd) en bij openbare aanbesteding werd het bouwen van de kerk gegund voor een bedrag van *f* 7.899,—. Toen het gebouw kant en klaar was, kostte het met inventaris en al *f* 12.000,—!

Op 11 april 1938 werd de kerk officieel in gebruik genomen; de kerk is dus bijna 40 jaar in gebruik.
De gemeente telde toen 11 leden.

Inmiddels was er met ingang van 1 december 1937 door de E.C.U. een voorganger aan de stichting toegewezen. Br K. Baptist was de eerste; deze werd later opgevolgd door br J. A. Scholte. We zien hem af en toe nog wel eens als gastspreker in onze gemeente. Toen deze vertrok, dat was in november 1942, werd hij opgevolgd door br W. Veenstra. De arbeid gaf vruchten. In 1938 vonden er drie doopdiensten in het nieuwe kerkgebouw plaats. Ze trokken veel belangstelling.

> *Op 26 februari jl. nam de baptistengemeente te Heerenveen een vergroot kerkgebouw in gebruik. Bij die gelegenheid vertelde br De Lange Sr iets over de geschiedenis van de Heerenveense baptistengemeente.*
>
> *Zijn toespraakje werd afgedrukt in de Pniëlbode, - waaruit wij het overnamen; - red.*

Inmiddels was in mei 1940 de oorlog uitgebroken. Allerlei beperkende maatregelen werden door de bezetters getroffen. Eén daarvan was, dat aan de stichtingen vergaande beperkende bepalingen werden opgelegd. Men kon o.a. niet meer vrijelijk beschikken over eigendommen aan een stichting toebehorende. Als het ware door de nood geboren, werd besloten de stichting op te heffen en over te gaan tot het institueren van de gemeente. Dit vond plaats op 20 maart 1942.

Op die datum telde de gemeente 27 leden. Vier daarvan zijn thans nog lid van de gemeente t.w.: zr De Haan-Sissing, zr Duursma-de Haan, zr De Jong-de Graaf en zr Bruinsma-Fabriek. De anderen zijn of naar andere plaatsen verhuisd, of heengegaan.

De bezettingsjaren waren ook voor onze gemeente erg moeilijk, doch uiteindelijk daagde de bevrijding.

Op de laatste Uniewerker in de gemeente, br Veenstra, werd een beroep uitgebracht en deze verliet in december 1945 de gemeente. Wat nu te doen?

Tot nu toe had de E.C.U. de kosten van de voorganger gedragen, doch daaraan kwam met het vertrek van br Veenstra een einde.

De gemeente telde op dat tijdstip 40 leden. Uiteindelijk werd besloten, een eigen voorganger te beroepen. Ds H. Sikkema, tot dan toe in België werkzaam, was de eerste, die als zodanig aan onze gemeente werd verbonden. Later gevolgd door ds J. A. Brandsma, ds G. Visser, ds H. Bijleveld en thans ds B. Stuut.

Dankzij het geloofsvertrouwen en de wellicht vooruitziende blik van onze pioniers, die tijdig drie achter de kerk gelegen bouwterreinen van de burgerlijke gemeente aankochten, kon er eerst een pastorie en later vergaderlokalen worden bijgebouwd. Mede daardoor was het mogelijk, thans de vergaderruimte van het kerkgebouw te vergroten.

Het zou vanzelfsprekend te ver voeren, alle takken van arbeid in en door de gemeente verricht, onder de loep te nemen, doch daarvoor was dit overzicht niet bedoeld.

Wat we uit dit alles, wat naar voren is gebracht, kunnen konkluderen is, dat het noodzakelijk is, te blijven bidden, te blijven werken, ook al zijn de vruchten op de arbeid niet terstond zichtbaar. Er ging vijf jaar arbeid van de pioniers aan vooraf, voor de eerste vruchten zichbaar werden.

Toen ik met het samenstellen van dit overzicht bezig was, speelden mij telkens de volgende woorden door het hoofd.

„Houdt uw voorgangers in gedachtenis, die het woord Gods tot u hebben gesproken; let op het einde van hun wandel en volgt hun geloof na". Hebr. 13 : 7.

De pioniers hebben het verdiend, zonder dat we daarbij aan mensenverheerlijking behoeven te doen, dat we hen in gedachtenis houden. Dat we letten op het einde van hun wandel, of om het dan met andere woorden te zeggen: letten op hetgeen door hun arbeid in Heerenveen tot stand is gebracht, doch bovenal, dat we hun geloof navolgen.

Ik geloof dat we dit, nu de gemeente op het punt staat een nieuw stukje arbeid in De Greiden te beginnen, in het oog moeten houden.

Bidden en werken; trouw blijven aan de Heer en aan de gemeente dan zullen, hetzij vroeg hetzij laat, de vruchten zichtbaar worden, niet in de laatste plaats in ons eigen leven.

God zegene ons èn als gemeente èn persoonlijk. W. de Lange sr.

De Lofzang klinkt op Goede Vrijdag

„En na de lofzang gezongen te hebben, vertrokken zij naar de Olijfberg”

Vroeger, zie het oude gezangenboek, klom de lofzang met stil ontzag tot God, nu klinkt het en laten we hopen dat beide werkwoorden tot hun recht komen. Dat het lied klimme en klinke.

Uw bedienaar van het goddelijk woord zal u nu en dan geïnformeerd hebben welk lied Jezus als laatste hier zong eer hij de feestzaal verliet en de stad, die de profeten doodde.

Tijdens het herdenkingsfeest grepen de Joden naar het boek der psalmen en zongen ze de liederen, die in onze bijbel van 113 tot 118 genummerd zijn. Deze gezangen overleefden duizenden jaren, van nu af gerekend, en nu zingen ook de christenen het „Hallel”. Aan Babels stromen stokte het gezang en werden de citers aan de wilgen gehangen. Hoe zouden ze een lied des Heren kunnen zingen op vreemde grond? Totdat de Heer de gevangenen van Sion deed wederkeren. Toen werd de mond vervuld met lachen en juichten weer de tongen. Of ze ook in Auschwitz zongen? Jezus zong op zijn eenzame weg naar de Schedelplaats.

Zijn laatste lied was psalm 118.

Misschien is dit een aanleiding voor u om het lied te lezen en een aarzelende blik te slaan in de binnenkamer van deze „zoon des mensen”, die door Johannes, de Doper, het Lam Gods werd genoemd. Maar Johannes was ook een ziener.

Jezus en zijn mannen vierden het paasfeest. Hij zei: Ik heb vurig begeerd dit paasmaal met u te eten, eer ik ga lijden. Waarom verlangde hij zo vurig? Het moest hier en nu gebeuren. Op deze tijd en plaats eindigde een eeuwenlange voorbereiding om plaats te maken voor een eeuwigdurende oorzaak van vreugde voor alle mensen aller tijden.

Of de leerlingen het allemaal zagen? Of zij begrepen wat zich hier voltrok? Waarschijnlijk verwijlden zij te zeer in de historie en beleefden zij die avond, nacht en morgen in Egypte alsof zij zelf er bij waren toen het bloed van het lam aan de deurposten werd gestreken, toen ze het lam aten en de bittere kruiden.

Jezus vierde het feest ook. Hij had het vurig begeerd. Want nu vlamde het woord der beelden als neonletters op de huizen der mensen.

Wat daar eens geschiedde in het land van de Nijl was de generale repetitie, was een vóór-beeld, een prototype van de verlossing der mensen uit de slavernij. Als hij nu aan het lam dacht, hoorde hij de stem van Johannes en wist hij van het levensboek van het Lam dat geslacht is. En dat van de grondlegging der wereld af. U en ik zien het allemaal niet meer, maar Jezus zag het en hij hoorde de muziek van de lofzang.

Als u psalm 118 leest hoort u het ook. Overwinningsmuziek.

En Jezus nam het brood en brak het. Hij wist: zo zal ik breken.

En Jezus nam de wijn en hij wist: zo zal mijn bloed vloeien.

Ik ben het Lam.

Het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt.

Maak een feest van uw Avondmaalsviering. Zing lofzangen. Want het is alles voorbij. De paasfeest-vierende Joden kunnen wel doen alsof ze nog zweten en zwoegen in Egypte, maar ze genieten van wat de Eeuwige, geprezen zij Zijn Naam, hun geeft in het nieuwe land.

Willem de Mérode heeft drie gedichten aan het Avondmaal gewijd: Voorbereiding, Heilig Avondmaal en Nabetrachting. Bij hem is een groot besef van schuld, is er ontroering bij de viering: Zij aten allen het gezegend brood; en een getemperde vreugde daarna: De stuggen hebt Gij mild gemaakt.

Egypte, het land zonder uitzicht, ligt achter ons. Wij zijn verlost! Zing aan de tafel des Heren lofgezangen. Zing ze ongeremd. Loof de Heer, mijn ziel! Huizinga

---

CNV RICHTTE ZICH TOT KERKEN EN KERKLEDEN

Op 6 maart jl. richtte de Verbondsraad van het CNV zich met een oproep tot de kerken en de kerkleden in het kader van een aktieweek tegen de „apartheid”. Deze aktieweek werd gehouden van 13 tot 19 maart. Helaas ontvingen we de oproep te laat voor tijdige publikatie in ons blad. In de oproep worden de kerken en de kerkleden met klem gevraagd „in de periode van 11 tot 20 maart a.s. het lot van de zwarte bevolking in Zuid-Afrika in prediking en gebed te gedenken”.

De oproep zegt o.a.:

„In Zuid-Afrika groeit de vrees dat onlusten en geweld nog zullen toenemen wanneer het beleid van de blanke minderheidsregering niet snel en wezenlijk verandert. Het is dan ook hoogst onwaarschijnlijk dat deze regering ook dwangmaatregelen heeft genomen tegen zwarten en blanken, die als principiële tegenstanders van de apartheid altijd hebben geijverd voor een vreedzame oplosing. Hun hoop op toenadering is daarooor vrijwel de bodem ingeslagen”.

„Het CNV is ervan overtuigd dat een verzoening tusen zwart en blank nodig is voor de opbouw van de samenleving waarin gerechtigheid en barmhartigheid gestalte kunnen krijgen. Daarom wordt van alle christenen in Nederland hun voorbede gevraagd voor een politiek van toenadering, die de dreigende burgerstrijd zou kunnen voorkomen”.

Het leven kan een feest zijn!

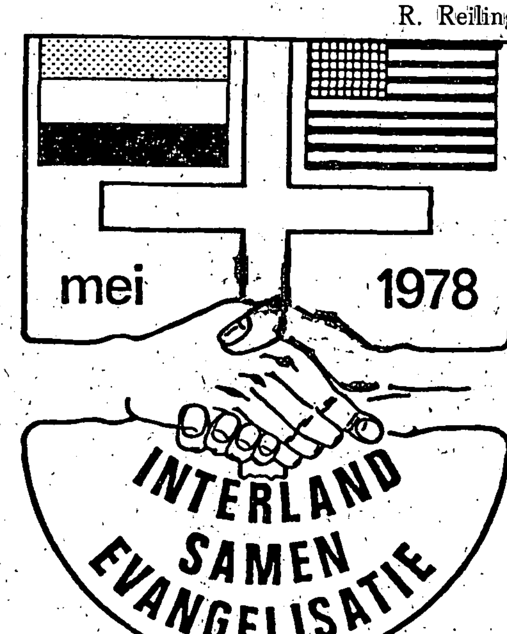
Ook uit Nederland zijn vrijwilligers welkom!

Van 6 tot 14 mei worden in verschillende gemeenten internationale evangelisatiecampagnes gehouden, waaraan vele broeders en zusters uit de Verenigde Staten mee zullen werken. Behalve samenkomsten in scholen, kerken, bejaardentehuizen enz. zal er ook gewoon van deur tot deur gegaan worden om met mensen te spreken over het evangelie en ze uit te nodigen voor de evangelisatie-samenkomsten. Evenals twee jaar geleden zal Willa Dorsey zingen, terwijl ook enkele zang- en muziekgroepen uit de V.S. beschikbaar zullen zijn.

Op plm. 10 plaatsen in ons land worden deze akties van de Pinksterweek voorbereid door de plaatselijke baptistengemeente. Maar waarom zouden jongeren en ouderen uit andere baptistengemeenten deze geweldige belevenis niet eens meemaken? Bv. in Amsterdam-Noord (of ergens heel anders!), waar de kleine gemeente het moedige besluit nam om deze kruistocht in eigen omgeving aan te pakken. Soms hoor je: Waarom moeten de Amerikanen voor zo'n aktie naar Nederland komen? Wel, laten we dan als Nederlandse baptisten elkaar helpen om een geweldig stuk werk voor de Heer te ondernemen!

Als u zich vrij kunt maken voor een week of misschien voor een kortere tijd, u wilt graag aktief meedoen in dit stuk evangelisatiewerk en u hebt een redelijke kennis van de Engelse taal, stel u dan in verbinding met de evangelist in landelijke dienst, ds R. Reiling, Octant 55 te Dordrecht; tel. 078-73170. Hij zal u graag over de mogelijkheden inlichten en u eventueel in kontakt brengen met een gemeente, waar uw medewerking zeer op prijs zal worden gesteld. Laat maar iets van u horen!

R. Reiling

Het leven kan een feest zijn!

Twee gemeenten in Utrecht

Op de jaarvergadering van de twee wijkgemeenten van de gemeente te Utrecht is met algemene stemmen het voorstel aangenomen dat beide wijkgemeenten voortaan als zelfstandige gemeenten hun weg zullen gaan. De wijkgemeente Utrecht-Centrum zal voortaan heten *Baptisten Gemeente „Silo" te Utrecht-Centrum* en de wijkgemeente Utrecht-Noord zal voortaan heten *Baptisten Gemeente te Utrecht-Noord*. Aan dit historische besluit gaat een geschiedenis vooraf die terugkeert tot de naoorlogse jaren toen met verenigingswerk in de wijk Zuilen is begonnen. Later werden er ook diensten gehouden op de zondagmiddag in een houten kleuterschool. In 1959 werden dit morgendiensten en in 1963 werd een eigen kapel gebouwd. Vanaf het einde van de jaren zestig funktioneerde de gemeente te Utrecht in de vorm van twee wijkgemeenten met een eigen raad. Reeds een aantal jaren geleden werd besloten dat de gemeenten ook financieel geheel zelfstandig zouden gaan funktioneren. De daarvoor nodige financiële regelingen werden toen meteen getroffen. Wat nu besloten is is dus niet anders dan de logische afsluiting van een proces dat al jaren gaande is. Niettemin heerst er blijdschap in de beide gemeenten, want achter dit proces ligt een verblijdende ontwikkeling van de arbeid in Utrecht-Noord. De nieuwe gemeente daar telt 96 leden, de gemeente „Silo" 245.

De leden van de gemeente hadden reeds lang geleden hun wijkgemeente gekozen. Voor broeders en zusters die zich in de stad Utrecht of in haar omgeving vestigen is het wel eens moeilijk om de weg te vinden. Als globale aanduiding van de grenslijn tussen de beide gemeenten heeft altijd gegolden de spoorlijn Utrecht-Amersfoort en de spoorlijn Utrecht-Amsterdam. Deze lijn wordt ook nu aangehouden. Een bindende regel is het uiteraard niet. Ook heeft deze aanduiding geen betekenis voor degenen die buiten Utrecht wonen.

Wij hopen dat beide gemeenten hun taak als gemeenten van Christus zullen vervullen en dat een levend getuigenis van Hem van hen zal uitgaan.

———

Sekretaris van de gemeente „Silo" is H. G. Boeschoten, Gelddijk 8, Culemborg, sekretaris van de gemeente Noord is K. Groeneveld, Planetenbaan 85, Bilthoven.

In memoriam prof. dr W. C. van Unnik

Op 17 maart 1978 is op de leeftijd van 67 jaar overleden prof. dr W. C. van Unnik, hoogleraar in de uitlegging van het Nieuwe Testament en de oudchristelijke letterkunde sinds 1946 aan de rijksuniversiteit te Utrecht. Op meer dan een wijze was professor Van Unnik met ons seminarium „De Vinkenhof" verbonden. Bij de opening in 1958 en bij het tweede en derde lustrum in 1968 en 1973 vertegenwoordigde hij de faculteit der godgeleerdheid. Sinds 1 februari 1967 was de rector zijn naaste medewerker in de vakgroep Nieuwe Testament. Ook was prof. Van Unnik degene bij wie de rector in 1973 promoveerde tot doctor in de godgeleerdheid. In datzelfde jaar nam hij op uitnodiging van de Commissie voor de Opleiding zitting in het curatorium van de bijzondere leerstoel vanwege de Unie bij de faculteit der godgeleerdheid. Hij was, naar hij zelf eens opmerkte, *bijna een baptist honoris causa*.

Prof. Van Unnik was een bijbelgeleerde van wereldnaam. Niet minder dan vier buitenlandse universiteiten vereerden hem met een eredoctoraat. Zijn wetenschappelijke arbeid besloeg een zeer breed terrein in en rondom het Nieuwe Testament. Zijn kennis van de oorspronkelijke bronnen op dit terrein was ongeëvenaard. In een niet aflatende stroom van kleinere wetenschappelijke publicaties heeft hij doorgegeven wat hij in de bronnen beluisterd had en wat bijdroeg tot een beter verstaan van het geloof en het denken van de christenen van de eerste twee eeuwen. De resultaten van zijn onderzoek zijn nog lang niet verwerkt.

Ook de grote bestuurlijke gaven van prof. Van Unnik zijn niet onopgemerkt gebleven. Het zou te ver voeren de bestuursfunkties die hij heeft bekleed op te sommen. Het meest bekend in protestants-christelijk Nederland was hij wel als voorzitter van het Nederlands Bijbelgenootschap.

Het Nieuwe Testament was voor hem niet alleen een voorwerp van wetenschappelijk onderzoek maar, naar zijn eigen woord bij zijn ambtsaanvaarding ruim dertig jaar geleden, „in meer dan één zin mijn levensboek". Wie hem hoorde beluisterde iemand die in dat Nieuwe Testament de „Love divine all loves excelling" had ontdekt en er door gewonnen was.

J. Reiling

MEDEDELING VAN ARNHEM

Tijdens de op 8 februari 1978 gehouden jaarvergadering werd door de baptistengemeente te Arnhem een beroep uitgebracht op ds H. Ploeger, om in het kader van een bijzonder dienstverband zijn werkzaamheden als ziekenhuispredikant in het Nederlands Hervormd Diaconessenhuis te Arnhem te kunnen voortzetten. Dit beroep werd door ds H. Ploeger aanvaard.

P. D.

GRATIS KAMPEREN

Op De Strubben wordt de mogelijkheid geboden om gedurende een heel seizoen gratis om de veertien dagen primitief te kamperen op een uniek stuk natuur in ruil voor enige zinvolle arbeid.

Het terrein achter het rust- en herstellingsoord De Strubben moet opnieuw worden ingeplant. Hiervoor worden vrijwilligers gevraagd. Het is de bedoeling, dat er met plm. 12 gezinnen of alleenstaanden wordt gewerkt.

Het programma is als volgt:

Aankomst op vrijdagmiddag na 17.00 uur of zaterdagmorgen vóór 9.00 uur. Er zal dan worden gewerkt op de zaterdag onder leiding van een deskundige aan genoemd projekt, van 9.00-12.00 uur en van 14.00-17.00 uur.

Het is de bedoeling om 's zondags naar een kerkdienst te gaan in een naburige gemeente.

Wanneer u zich wilt opgeven, zendt u dan de volgende gegevens: Naam, woonplaats en adres, en eventueel uw telefoonnummer, gehuwd of ongehuwd, het aantal kinderen met hun leeftijden, of u komt met een tent of caravan.

Mocht u eerst nadere inlichtingen wensen, dan kan dat ook.

Het adres is: W. Hemmen, Hoofdstraat 4a, Schoon 9443 TJ; tel. 05925-380.

AFSCHEID DS A. VISSCHER

Na onze gemeente 5½ jaar als voorganger te hebben gediend, zal ds A. Visscher vertrekken in verband met het aanvaarden van het beroep dat de gemeente te Den Haag-Delft op hem uitbracht.

Wij nodigen belangstellenden hartelijk uit de afscheidsdienst bij te wonen. Deze dienst wordt gehouden op zondag 9 april in de foyer van het ontmoetingscentrum „Veenlust", ingang Promenade, Veendam, en begint 's middags om half vier.

Na afloop van de dienst is er gelegenheid persoonlijk van het voorgangersechtpaar afscheid te nemen in ons kerkgebouw aan het Beneden Oosterdiep (t/o „Veenlust").

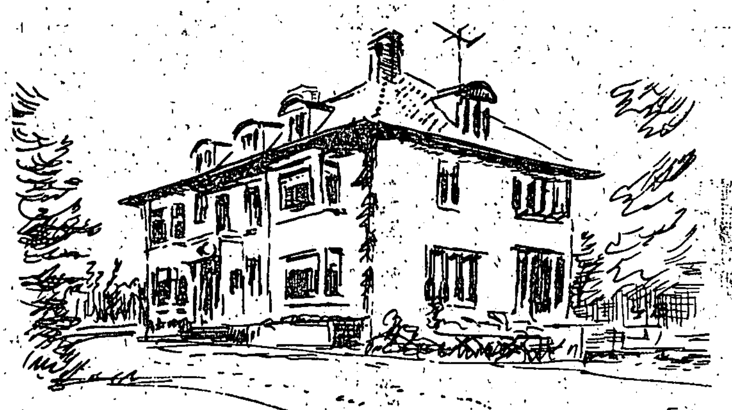
Namens de raad der baptistengemeente Veendam,

J. Brongers, sekretaris;
tel. 05987-16054

MEDEDELINGEN

△ Het penningmeesterschap van de baptistengemeente Groningen-Zuid berust thans bij H. Christians, J. Zijlmasingel 8, 9965 PW Leens; tel. 05957-1384.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente te Leiden berust thans bij M. L. Hoeksema, Tsjaikovskilaan 1, 2253 HR Voorschoten; tel. 01717-7327.

uit het Uniebureau

Ontmoetingsdag

Het zal nu wel voldoende bekend zijn, dat er op zaterdag 9 september a.s. weer een Ontmoetingsdag in Zwolle wordt gehouden. De plaats van de ontmoeting, waar een vierduizend mensen worden verwacht, is weer de IJsselhal.

Het thema van deze Ontmoetingsdag is SPIRIT 78. Daarbij is gedacht aan het werk van de heilige Geest, die ons als christenen tot getuigenis drijft en dat getuigenis mogelijk maakt. Er zijn reeds nu veel voorbereidingen getroffen, waarvan we er één hier aankondigen:

Binnenkort hopen we de gemeenten, in het **bijzonder onze zangkoren**, een lied (tekst en muziek) aan te bieden dat voor deze dag is gemaakt. Ook in De Christen zal, zo is de bedoeling, dat lied worden afgedrukt. Het is „Het lied van de duif", geschreven door ds F. E. Huizinga. De muziek werd gekomponeerd door mevr. Van der Most uit Hengelo.

Publiciteitskommissie

Binnenkort mogen de gemeenten op de verschijning rekenen van drie folders die door de Publiciteitskommissie van de Unie worden uitgegeven in de serie Kort Gezegd. De kopij ervan is op het ogenblik bij de drukker.

Deze nieuwe folders hebben als onderwerp: de Unie, de autonomie van de plaatselijke gemeente en de kwestie van de „weder"-doop. Ze zullen straks voor betrekkelijk weinig geld bij het Uniebureau te bestellen zijn. We komen er ook in deze rubriek nog op terug.

Intussen maken we er op attent, dat van de eerste uitgave in de serie Kort Gezegd (een beetje informatie over baptisten) en van de Info-brochure De Baptistengemeenten nog exemplaren op het Uniebureau aanwezig zijn.

Naast de binnenkort te verwachten verschijning van de drie genoemde nieuwe folders heeft de Publiciteitskommissie het voornemen dit jaar met nog enkele andere uitgaven te komen. Het spreekt vanzelf, dat daarover nog nader bericht zal worden gegeven.

Vergaderingen

Tenslotte vragen we aandacht en belangstelling voor de volgende vergaderingen, die binnenkort worden gehouden:

28 maart komt de UZC-werkgroep Wereld in Nood (WIN) bijeen;

29 maart vergadert de bouwkommissie Konferentiecentrum;

4 april vergadert het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie.

J. van Dam, Uniesekretaris

Bevestigings- en intrededienst ds S. van der Laan

Zondag 2 april a.s. komt er D.V. dan eindelijk een einde aan ons herderloos tijdperk. Ds G. Liebe zal om 15.00 uur de bevestigingsdienst aanvangen, ds S. van der Laan zal, na bevestigd te zijn als voorganger van onze gemeente zijn intredeprediking houden.

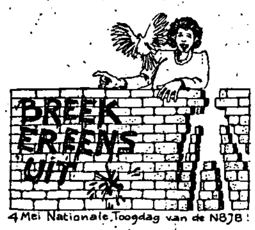
's Avonds zal, na een gezamenlijke broodmaaltijd voor gemeenteleden en genodigden, de begroetingssamenkomst zijn. Al met al een vreugdevolle dag voor ons.

Wij hopen, dat velen, door in de bevestigings- en intrededienst te zijn, blijk geven van hun vreugde voor ons.

Kinderen behoeven geen belemmering te zijn voor het gevolg geven aan onze uitnodiging. Wij zorgen voor oppas.

Lang hebben wij moeten wachten, maar God heeft ons gebed verhoord. Moge Hij ons kracht geven om gezamenlijk te werken aan de uitbouw van onze gemeente; dat wij, geleid door Zijn Geest, iets mogen zijn voor de wijk waarin onze kerk staat. Tot ziens op zondag 2 april a.s.!

De Raad der Gemeente

4 Mei Nationale Toogdag van de NBJB!

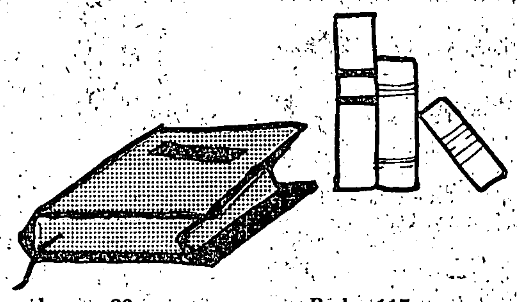
BREEK ER EENS UIT
Dat is het thema van de
NATIONALE TOOGDAG
van de NBJB
op donderdag, 4 mei 1978,
HEMELVAARTSDAG
op DE VINKENHOF
Aanvang: 10.00 uur
Einde: plm. 16.00 uur

Medewerkenden: The Lighters, Cabaret „Doorgedraaid", ds Ton Boeschoten, ds Piet Brongers e.a.
Leiding: ds Chris Eijer

Entree: 0 tot 5 jaar gratis; 6 tot 11 jaar *f* 1,—; 12 tot 15 jaar *f* 4,—; vanaf 16 jaar *f* 7,— (per persoon).
Maximum per gezin *f* 16,50 (geen enkel gezin hoeft dus meer dan *f* 16,50 te betalen)
Voor de KINDEREN is er een APART PROGRAMMA
Verder: informatiestands, foto's van vorig jaar enz.

JONG EN OUD IS WELKOM
KOM JE OOK?

Lezen en Luisteren

Wat zullen we lezen:

zondag	26 maart	Psalm 117	Looft Hem alle volken
maandag	27 maart	Mattheüs 28 : 1-8	Hij is verrezen
dinsdag	28 maart	Mattheüs 28 : 9-15	**Zwijggeld**
woensdag	29 maart	Mattheüs 28 : 16-20	Boodschap voor alle volken
donderdag	30 maart	2 Korinthiërs 1 : 1-11	Een boodschap van leven
vrijdag	31 maart	2 Korinthiërs 1 : 12-24	Op blijdschap gericht
zaterdag	1 april	Psalm 19	Gods woord is **volmaakt**

David de beminde

Op de zondagsschool zijn ze allemaal blij als de geschiedenissen van David verteld zullen worden. Alles wat het leven boeiend, opwindend, angstig en sprankelend kan maken komt in het leven van deze knaap voor. Want we ontmoeten hem toch al als jongen.

Saul leefde nog, maar reeds bereidt God de weg voor het vervolg. History is His story. De geschiedenis is vooral Zijn verhaal. De bevrijding van Israël uit Egypte prepareerde God al tachtig jaar voor dat iemand het vermoedde. Je vraagt je af waar de Heer der heerscharen nu mee bezig is. Hij werkt tot nu toe. Lezen, de bijbel en de krant.

Samuël, die voortdurend leed draagt over de neergang van Saul's leven, krijgt bericht van God (1 Sam. 16) dat hij niet moet stilstaan bij de fatale ontwikkeling van Israëls eerste koning. Meer dan veertig jaar geleden hoorde ik op een van onze jeugdbijeenkomsten in Leeuwarden een jongeman een inleiding houden over de zalving van David tot erfgenaam van de troon en ik herinner mij dat bijzondere nadruk verleende aan het feit dat Saul gezalfd werd met olie en een kruik en dat Samuël bij David op Gods bevel een hoorn gebruikte. Een kruik is breekbaar. Ja, 't geeft te denken.

De oude ziener kamoefleert zijn eigenlijke opdracht door, op Gods advies, voor te geven dat hij een slachtoffer wil brengen. Isaï moet hij daar uitnodigen. Isaï en zijn zonen komen.

U kent het verhaal al jaren, maar evengoed geniet u weer van de beschrijving: iedere keer, als een van de jongens binnenkomt, denkt Samuël: dit is 'm. Tegelijkertijd hoort hij: Samuël, je ziet teveel naar de buitenkant, het komt op het hart aan. De een na de ander wandelt voorbij. Hebben de jongens geweten wat er aan de hand was? Isaï wel. Als ze alle zeven gepasseerd zijn zegt Samuël tegen Isaï: hij is er niet bij. Heb je nog meer? Ja, natuurlijk, één nog, die is bij de schapen. Je zegt: waarom was die er nou niet, hij hoorde er toch ook bij.

Hij wordt geroepen. Hij rent. Hij mag er ook bij zijn. Daar komt hij binnen en de geur van het veld en de schapen komt met hem binnen. „Hij was rossig; ook had hij mooie ogen en een schoon voorkomen". En de Heer zei: Sta op, zalf hem, want deze is het. Op hem liet Samuël de olie uit de hoorn stromen en hij zalfde hem te midden van zijn broeders. Van die dag af greep de Geest des Heren David aan. Toen we het over Saul en zijn donkere buien hadden verteldden we al dat David geroepen werd bij de koning te komen spelen, opdat er wat lichtstralen zouden vallen in het verduisterd bestaan van deze man. Een der dienaren van Saul attendeerde toen op David. Onderstreept u in uw bijbel de woorden die over hem gezegd worden: Ik heb een zoon van de Betlehemiet Isaï gezien, die spelen kan; en hij is een dapper held, een krijgsman, wel ter tale, schoon van gestalte; en de Here is met hem.

Het gerucht over deze moedige knaap die leeuw en beer slaat om het geroofde schaap te redden is rondgegaan en dat hij wel ter tale is ontdekken zelfs wij al kunnen wij zijn liederen alleen maar vertaald lezen. Terwijl van Saul vermeld wordt dat de Geest des Heren van hem is geweken staat hier over David: en de Here is met hem.

Achteraf kunnen we soms de leidende hand des Heren in het leven konstateren. Met name bij wat wij wel de „groten" in het rijk Gods noemen. Maar ook wij, de kleinen, zingen het lied: Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des Heren hand. Wie dat waarlijk gelooft en bij dat geloof leeft, zingt ook het lied van David: De Heer is mijn Herder.

Huizinga

TABITHA NIEUWS

Het 100ste diploma uitgereikt

9 en 10 februari jl. waren voor leerlingen en toch ook wel voor docenten van Tabitha Amsterdam weer spannende dagen.

Tien dames en heren die gedurende twee jaar met de opleiding tot ziekenverzorgende bezig waren, legden op die dagen het examen af ter verkrijging van het diploma.

Spannend des te meer omdat wij graag het 100e diploma aan een bij Tabitha opgeleide wilden uitreiken, maar dan moesten alle tien slagen. En gelukkig slaagden alle tien.

De diploma uitreiking had altijd al een feestelijk karakter, maar nu had deze gelegenheid toch een bijzonder tintje. Degene die op 7 september 1972 het eerste diploma ziekenverzorging in Tabitha mocht behalen, was nog in de gelegenheid een extra (groot) (nep)diploma uit te reiken aan de 100e bezitter.

En steeds mogen in Tabitha weer ziekenverzorgende-diploma's uitgereikt worden aan vrijwel allemaal jonge mensen, die er niet voor terug deinzen dagelijks hulp te willen verlenen.

Die zich met hart, handen en voeten, ja helemaal willen inzetten voor mensen die het zelf allemaal niet meer zo kunnen.

Nogmaals, ook langs deze weg, gefeliciteerd.

De geslaagden zijn: mej. S. Becker; dhr. J. T. N. Dudink; dhr. J. Gnodde; dhr. J. A. Hartog; dhr. P. J. Kessels; dhr. J. C. Laverman; mevr. Y. M. Lebis-Meeuwsen; mej. M. van Leeuwen; mej. I. Y. Mendel en dhr. W. Stoter.

H. H. V.

GEMEENTEBERICHTEN

BIJZONDERE DOOPDIENST IN DELFZIJL

Delfzijl - (P.N.). Tot de laatste plaats is de baptistenkerk weer bezet. Een prettige aanblik, al die mensen. Het grote zangkoor Giol zit op het podium en zal deze morgen enkele liederen zingen. Br S. A. Wijchers leidt de dienst. Zijn prediking is uit Efeze 2:5 - „Want uit genade zijt gij zalig geworden". Het heeft ons veel te zeggen.

Na de prediking beluisteren we een goed woord van ds H. van der Werf; bij hem meldde zich het 13-jarige meisje dat in deze dienst gedoopt zal worden, een dochter van onze br Wijchers. Hiena een getuigenis van haar zelf. Al met al ontroerend.

Haar vader bidt met haar, terwijl zij geknield ligt. En na het Amen dalen beiden af in het water en doopt een vader zijn dochter in de Drieënige Naam.

Zeven uur 's avonds. Weer is de kerk vol. Zelfs op de galerij heeft men plaats moeten zoeken. Het avondmaal wordt gevierd. Br Wijchers spreekt uit Psalm 90 : 12 - „Leer ons alzo onze dagen tellen". Na de prediking begroet br Buisman onze jongste zuster in de gemeente; hij overhandigt haar met een passend woord de doopkaart. Daarna neemt ook zij deel aan het avondmaal.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Nadat enkele broeders en zusters de Heer hebben gedankt, zingen we staande: Heer, hier staan we hand in hand; sterk in U en houden stand. Al wat opkomt en vergaat, dient Uw macht, Uw raad, Uw daad.
Graag tot een volgende keer, want twee zusters en een broeder hebben nu de doop aangevraagd.

GOED SEIZOEN GOED AFGESLOTEN

Staveren - (H.Z.). Het is ongeveer een half jaar geleden dat er iets van onze gemeente in De Christen stond. Graag willen we weer eens wat laten horen.
De winter ligt achter ons en ook daarin heeft de gemeente niet stil gezeten.
Enkele dingen zou ik willen noemen. Ten eerste haalden we een rekord aantal kerstnummers van De Zaaier. Andere jaren hadden we 1600 exemplaren, dit jaar werd dat 1750 exemplaren. Als u weet dat Staveren ongeveer 300 huizen heeft, begrijpt u dat er dan meer gebeurd is dan alleen in eigen plaats. Met deze papieren boodschapper zijn we in de ongeveer 10 dichtstbijzijnde plaatsen geweest.
In dit winterseizoen mochten we ook eens in de maand 'n evangelisatiesamenkomst houden te Balk, uitgaande van de gemeenten Lemmer en Staveren. Deze diensten worden op een door-de-weekse dag gehouden en we mogen zeggen, dat het fijn gaat. Gemiddeld zo'n 60 mensen kunnen we verwelkomen.
Ook gaat het evangelisatiewerk door in eigen plaats en we mogen zien dat het vrucht draagt. Wij danken de Heer voor de doopdienst die we hadden op 26 februari jl. Siebe Bandstra, koster van de gemeente kon de roepstem van de Heer niet langer weerstaan en werd gehoorzaam om zich ook te laten dopen op belijdenis van zijn geloof. Velen waren gekomen om hier getuige van te zijn.
Dit gebeuren viel samen op een verjaardag van zr A. Bandstra-de Vries die 90 jaar werd en grootmoeder is van de dopeling. Dubbel feest voor onze oudste zuster van de gemeente. Br W. F. Smit, ouderling, sprak hartelijke woorden ter verwelkoming aan onze jonge broeder in de gemeente.
Ons jeugdkoor „Living Water" waarin Siebe ook mee zingt gaf z'n medewerking; tijdens dit optreden gaf hij een fijn getuigenis.
De Heer zegt: wie Mij belijd voor de mensen zal Ik belijden voor Mijn Vader die in de Hemelen is. Onder leiding van onze voorganger ds Nijland willen we doorgaan met het verkondigen van Gods Wonderbare naam.

Daar het ons niet mogelijk is ieder persoonlijk te danken voor de vele bewijzen van medeleven, vriendschap en deelneming, welke wij in zo ruime mate mochten ontvangen tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn innig geliefde man, onze zorgzame vader en opa

FRANS KNIGGE

vertrouwen wij dat u ons toestaat op deze wijze uiting te geven aan onze oprechte dank.

kinderen en kleinkinderen
I. Knigge-Ten Brink

Zwijndrecht, maart 1978
Johan de Wittlaan 34

Bij deze danken wij heel hartelijk allen in Nederland die ons Gouden Huwelijksfeest een nog blijder gebeurtenis hebben gemaakt door het zenden van gelukwensen.
De Heer was en is nog steeds onze Herder.

Ingersoll, 271 Hal str.
Ontario, Canada

Lida en Roelof Sissing

SOLI DEO GLORIA

Vrijdag 31 maart a.s. is het 50 jaar geleden dat
ROELOF TRIP
en
WILLEMINA MARIA PLOEG
in het huwelijk zijn getreden.
We hopen onze ouders nog lang in ons midden te hebben.
Hun dankbare kinderen en kleinkinderen
Wendeling 113, Emmen

Receptie zaterdag 1 april van 16.00-17.30 uur in de baptistenkerk, Kerspellaan, Emmen.

Wed., zoekt nette, flinke heer (baptist), 62 jaar in het oosten van het land.
Brieven onder nr. 5350 van dit blad.

Voor geestelijke en lichamelijke rust camping „DE BETTELD", Zelhem; tel. 08342-1935.

GELDERSE ACHTERHOEK

Camping „'t Rentmeesterke" te Geesteren, gem. Borculo, gelegen in een prachtig coulissen landschap, bieden wij u alle gezelligheid en komfort, in en om onze rustieke boerderij: verhuur van zomerhuisjes, luxe stacaravans met toilet en douche, toercaravans en gedeelte van boerderij voor groot gezin.
Voor inlichtingen tel. 05458-540 b.g.g. 05427-3586.

Op 89-jarige leeftijd ging naar het Vaderhuis, onze bejaarde zuster
M. P. BOERS-WIELDRAAIJER
10 maart 1978
Baptistengemeente Emmen

Geheel onverwacht heeft de Heer tot Zich genomen onze broeder
JOTTJE DE BOER
op de leeftijd van 64 jaar.
13 maart 1978
Baptistengemeente Sneek

TE HUUR:

Riant zomerhuisje + stacaravan, met depandance. Afwisselend landschap in de Geld. Achterhoek. H. Bröring, Kwakstraat 10, Westendorp (Gld.) Tel. 08359-261.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 13 - 31 maart 1978

LEVEN MET DE DOOD

Over de dood praat je liever niet. Er ligt haast een taboe op.
We drukken de dood weg. We willen er niet aan denken.
Toch blijft de dood voor velen een levensgroot probleem.

De dood valt minder op dan vroeger. Dit is natuurlijk een vreemde uitspraak. Maar vroeger stierven er ook meer mensen dan nu het geval is. Nog in het jaar 1870 stierven er van de duizend mensen 26 per jaar. In 1964 waren dat er nog „maar" acht.
Bovendien stierf men vroeger jonger. De gemiddelde leeftijd was in het jaar 1860 nog 37 jaar. In 1960 was dit al opgelopen tot 73 jaar... Daarbij komt dat het sterven van kinderen en jongeren veel meer opvalt dan het min of meer natuurlijk sterven van bejaarde mensen.
Vroeger hadden erg veel gezinnen wel een dode te betreuren. Nu heeft het gemiddelde Amerikaanse gezin bijvoorbeeld pas na twintig jaar te maken met een sterfgeval.
Verder stierf men vroeger veel meer te midden van de familie, terwijl nu voor veel stervenden een sterfkamertje in een ziekenhuis is ingericht. Bovendien viel de dood meer op doordat de begraafplaatsen vaak centraal waren gelegen; in de meeste gevallen rondom de kerk, midden in het dorp.
Ook in het godsdienstige leven nam de dood een meer centrale plaats in dan nu het geval is.
Veel mensen verdringen de dood, zelfs bij het sterven.
In de Verenigde Staten is het lang niet ongebruikelijk dat de lichamen van de gestorvenen zo worden „behandeld" dat ze er uit zien als levenden...
Misschien is het wel zo, dat, mede om bovengenoemde redenen, wij veel meer problemen hebben met de dood, dan vroeger het geval leek te zijn. We vinden het moeilijk om de dood ter sprake te brengen, vooral als dit in verband wordt gebracht met iemand die ongeneeslijk ziek lijkt te zijn.

ONZE SCHADUW

De dood loopt als een schaduw met ons mee, of wij dit nu willen weten of niet. We willen er soms nog wel over denken en spreken als het anderen betreft en we het onderwerp afstandelijk kunnen benaderen.
We willen bewegen. We willen verwachten. We willen toekomst hebben. Bij de dood komt echter alles stil te liggen; er is stilstand, tijdloosheid. Een situatie waarin we onszelf nauwelijks kunnen terugvinden. Er is een absolute tegenstelling tussen dood en leven en toch zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden.
Een levend mens is tegelijkertijd een „sterveling!"
Ieder levend mens lijdt in min of meerdere mate aan zijn verlatenheid. Hij voelt zich afgezonderd. Alleen via de aktiviteiten van liefhebben overkomen we die gescheidenheid en overwinnen het grootste menselijke probleem van de gescheidenheid.
Bij de dood laat die gescheidenheid zich vaak sterk voelen. Het is daarom van het grootste belang om stervenden bij hun begeleiding niet alleen te voorzien van praktische hulp maar bovenal er te zijn en zo veel mogelijk met hen te delen... Bij oppervlakkig meeleven blijft de angst bestaan en wordt niet werkelijk bestreden.

OVERGAVE?

In het bekende boek van Elisabeth Kübler Ross „Lessen voor levenden" worden vijf stadia genoemd waar een patiënt, die sterven gaat, in kan komen: - ontkenning - woede - marchanderen - depressie - aanvaarding. Sommigen blijven in één van de stadia steken; dan is het ook maar de vraag óf en wanneer zij tot aanvaarding zullen komen.
Het geloof in God maakt het niet altijd gemakkelijker om te aanvaarden. De idee

dat gelovigen gemakkelijker sterven dan ongelovigen is zeker niet altijd zo waar gebleken.
De strijd om in het geloof te aanvaarden dat het einde van mijn leven nu komen gaat valt soms erg zwaar.
Aan de andere kant is het ook zo dat de gelovige mens weet dat echte aanvaarding, of, zo men wil, overgave, vrede brengt. Daarbij komt ook nog iets anders. Voor de gelovige mens kan ook de vraag naar boven komen: is het wel Gods wil dat ik sterven ga? Of komt dit over mij door anti-goddelijke machten? En als dat zo is, waarom roept God ze dan geen halt toe?

TOEKOMST

Een belangrijke vraag is ook: in hoeverre maakt de verwachting van een Toekomst het sterven zowel als het achterblijven anders?
Hier is geen eensluidend antwoord op te geven. In wat men noemt de „zware" orthodoxie is er soms een zeer konkrete angst om met een „ingebeelde hemel naar de hel te gaan"...
En bij de achterblijvenden blijft dan ook vaak de angst als de stervende niet duidelijk heeft gemaakt dat hij mag geloven dat hij door God is aangenomen. Dé meeste gelovigen hebben door het geloofsvertrouwen aanvaard dat God hen heeft aangenomen en dat ze deel zullen hebben aan een nieuw leven, bij God!
Dit kan vreugde tot gevolg hebben en een grote indruk maken op de omgeving. Toch blijven ook nog weer veel christenen tobben met de vraag over „leven na de dood". Het is net alsof de tijd hen dat vertrouwen wil ontroven.

ONT-SLAPEN

Dit is een bijbels woord. Velen van ons vinden het goed èn genoeg om te mogen ontslapen bij de Heer; en de toekomst, hoe die er ook uit zal zien, aan Hem over te laten. Ook Stefanus die op zo'n wrede manier werd gestenigd is toch ontslapen... (Handelingen 7 : 60).
Paulus heeft eens gezegd dat wij of wij nu leven of sterven, wij van de Heer zijn!
Positief staan tegenover het leven is wat anders dan wat vroeger wel in sommige kerken werd geleerd. Daar werd het leven gezien als een „tranendal" en werd uitdrukkelijk verklaard „hier beneden is het niet".
Wel, hier beneden is het wel. Dit is de plaats en de tijd aan ons gegeven, waarin we in harmonie met de Here God en de mensen waarmee wij leven, mogen omgaan. En als dan onze schaduw ons heeft ingehaald, hoe moeilijk we dat waarschijnlijk ook zullen blijven vinden, dan zal via de weg van de overgave in vertrouwen, de vrede er zijn en ons begeleiden tot aan en tot voorbij de grens.

KUNST VAN HET STERVEN?

De dood is wel een vijand, ja. Maar de dood kan ook een verlosser zijn.
Velen zijn met open ogen die nieuwe vrijheid ingereisd en verloren de angst. De angst voor de dood en voor wat er achter ligt is dan goeddeels verdwenen. Laten we leven, en in dit leven ook die dingen doen en die zaken „regelen" die nodig zijn om tot vertrouwensvolle aanvaarding te komen.
God weet van mijn leven. Hij weet ook van mijn sterven.
En zo hoef ik niet zonder Zijn vrede te zijn.
Zijn arm is om mij heen. Ook als ik nog bang ben...

M. Cohen

(Diverse uitspraken zijn ontleend aan het maandblad Gezond Gezin, d.d. 5.5.'72)

Studiemiddagen Groninger Bond

Wij nodigen hartelijk en toch dringend uit om aanwezig te zijn op de laatste studiemiddag van onze bond.
Het thema zal zijn:
„Christen zijn in deze tijd"
Deze studiemiddag wordt gehouden te Hoogezand in de baptistenkerk, Beukemastraat 26, op zaterdagmiddag 8 april a.s.
Aanvang: 14.30 uur.
Einde: plm. 17.00 uur.
De eerste studiemiddag over dit onderwerp werd gehouden op 11 maart jl. toen drs J. G. Brongers, socioloog te Wormer een „tekening" van onze tijd gaf:
„Wat is er op verschillende levensterreinen aan de hand, waarmee wij als gemeente van nu te maken hebben?"
Op de tweede middag - 8 april dus - zal ds J. van Dam, onze Unie-sekretaris met ons bespreken, hoe we daar als gemeente het beste op reageren kunnen, en tot welke houding het Evangelie en het geloof in de Heer ons inspireren.
We hopen en vertrouwen, dat we er na deze studiemiddagen nog beter zicht op zullen hebben, wat dit inhoudt.
Alles ter versterking en uitbreiding van Christus' gemeente.
Wij hebben het vertrouwen dat u daarom met velen zult komen.
Wees hartelijk gegroet en D.V. tot ziens in Hoogezand!
Namens het bestuur van de bond,

M. J. A. Heijnen

HERHAALDE OPROEP
Sektie RJC van de NBJB

In De Christen van een paar weken geleden heeft een oproep gestaan gericht aan alle gewestelijke besturen van de sektie RJC, dus van de jongere en de oudere jeugd, om informatie over hun gewest te verstrekken.
Daar hebben tot nu toe drie gewestelijke besturen op gereageerd en wel: het Gewest Groningen-Z.O. Drenthe (voor de jongere jeugd);
het Gewest Twente (voor beide groepen);
het Gewest Z.O. Drenthe (voor de jongere jeugd).
We zijn hier erg blij mee.
Maar......
Waar blijven de andere gewestelijke besturen?
Wellicht is het ze ontschoten, of hebben ze het berichtje de vorige keer niet gezien.
Daarom, geef dan nu gehoor en verstrek ons, als je wilt, de volgende gegevens:

1. Hoe is de samenstelling van het Gewest?
2. Wie hebben zitting in het gewestelijk bestuur en wat zijn de namen en adressen van de voorzitter en secretaris?

Met veel verwachting zien we jullie berichten tegemoet.

Vriendelijk groetend,

Rolf Venema,
Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin

AFSCHEID DS A. VISSCHER

In verband met het aanvaarden van het door de gemeente te Den Haag-Delft uitgebrachte beroep, zal onze voorganger ds A. Visscher op zondag 9 april a.s. afscheid nemen.
Wij nodigen hartelijk uit de afscheidsdienst bij te wonen.
Deze dienst wordt gehouden in de foyer van 'Veenlust', ingang Promenade te Veendam en begint om 15.30 uur.
Na de dienst is er gelegenheid persoonlijk afscheid te nemen van de familie Visscher in ons gemeentecentrum, Beneden Oosterdiep 6.

De Raad van de baptistengemeente Veendam

RADIOKERKDIENST

Zondag 2 april om 5 uur 's middags radiokerkdienst vanuit de baptistenkerk te Dordrecht.
Voorganger is ds R. Reiling, die spreekt over het onderwerp: „Het leven kan een feest zijn".
Medewerking verleent het zangkoor o.l.v. de heer H. Beekman. Orgel mevr. L. de Jong. Piano: Corrie ter Louw.
De dienst wordt uitgezonden via Hilversum 1.

EVEN NADENKEN

Een moeder bracht haar zoontje naar de rabbi en zei: „mijn zoon is erg flink". De rabbi vroeg de jongen: „ik geef je een gulden als je mij zegt waar God woont".
De jongen antwoordde: „ik geef u twee gulden als u mij vertelt waar Hij niet woont".
(Verteld door Martin Buber)

SPAANDERS

Gemakkelijk geloven 1

Een gesprekje van enige jaren geleden. Iemand zei tegen mij:

„Ik geloof **alles** wat in de bijbel staat: de eerste hoofdstukken van Genesis, de wonderbare geboorte van Izaak, het spreken van de ezel (maar was het geen ezelin?) van Bileam; de wonderen van onze Heer, de Opstanding, enz.".

Fijn, zei ik.

„Ja, en ik geloof ook in de Opname der Gemeente, het duizendjarig Rijk, het herstel van Israël, en in nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, die vol is van liefde en gerechtigheid en van de glorie van God".

Fijn, zei ik weer.

Misschien had hij meer enthousiasme in mijn antwoord verwacht. In ieder geval deed hij er nog een schepje boven op: „Ik geloof dat een christen alles kan, als de heilige Geest in hem woont".

Daarop vroeg ik hem: „Zou je dan ook je vijand kunnen vergeven en liefhebben?" Hij wilde meteen glorieus „ja" zeggen, maar toen opeens bedacht hij zich en zei: „U wilt toch niet beweren dat ik naar Jansen toe moet om weer goede vriendjes met hem te worden?"

(U moet weten dat hij Jansen in een slechte bui eens heel onhebbelijk had behandeld, waarna diezelfde broeder hem niet meer aan had willen zien).

„Ik zou het erg fijn vinden" zei ik, „en je moet het ook kunnen, als je gelooft dat de Heer dat van je vraagt en dat je door Hem tot alle goede dingen in staat bent".

„Ik geloof alles", zei onze broeder, „maar ik geloof niet dat ik ooit naar die Jansen toe ga met een uitgestoken handje, die vent... (en toen volgde er een minder mooie geloofsbelijdenis).

Ja, alles geloven wat in de bijbel staat, is makkelijk om te zeggen. Maar als je opeens in een bepaalde situatie, waarbij jezelf nauw betrokken bent, dat geloof hard moet maken, dan eerst blijkt dat dat geloven niet een vanzelfsprekende zaak is, een soort automatisme, maar dat er ook van geloofs**strijd** sprake kan zijn...

Gemakkelijk geloven 2

Op een bijbelklas vroeg ik eens aan een stel jongelui, die wat moeilijkheden hadden met het opzoeken van bepaalde passages in het Oude Testament, hoe ze over de bijbel dachten.

„Wat denken jullie van het Nieuwe Testament?"

De antwoorden resulteerden daarin dat het N.T. het Woord van God bevatte.

„En het Oude Testament dan?"

Het antwoord werd snel, zonder aarzelen en volmondig gegeven: Ook dat bevatte het Woord van God.

„Wie van jullie leest wel eens in het Oude Testament?"

Toen werd het wat moeilijker. Slechts 'n enkeling stak aarzelend de hand op.

Informerend naar de reden van dat min of meer links laten liggen van dit verweg grootste deel van de bijbel, bleek mij, dat ze dat Oude Testament nogal moeilijk, vreemd en eigenlijk onaantrekkelijk vonden. Was het nog nodig, daarin te lezen? Konden ze niet met het Nieuwe Testament **volstaan?**

Waarop ik een woord van onze Heer aanhaalde die zei: „Onderzoek de Schriften" (daarmee was het O.T. bedoeld) want deze zijn het die van Mij getuigen". En verder er op wees dat nog lang niet alles wat in dat O.T. geschreven was, zijn vervulling gevonden had. Tenslotte noemde ik hen een aantal geschiedenissen die zo boeiend en up to date waren, dat je moeilijk van saai en niet meer ter zake kon spreken.

Tja, we geloven wel iets al te gemakkelijk, als we zonder aarzelen belijden dat de bijbel het Woord van God bevat, maar tegelijkertijd het grootste deel ervan min of meer verwaarlozen.

H. v. d. Werf

SPAANDERS

Nu ds H. van der Werf te Delfzijl, vroeger dikwijls als redaktielid aan ons blad verbonden, ontlast is van gemeentelijk werk - zoals hijzelf schrijft - kan hij gelegenheid vinden om nu en dan wat te schrijven voor ons blad. „Ik zette er maar „spaanders" boven. Dan hoef ik niet een hele balk te torsen, wat mij in mijn omstandigheden verboden is", schrijft hij.

We hopen van harte - en we zijn ervan overtuigd namens vele lezers te spreken - dat zijn gezondheid hem zal toestaan nog vele Spaanders in ons weekblad te plaatsen; - red.

Alternatieve vakantie

Vakantie voor God en je naaste!

Vakantie is de tijd waarin mensen open zijn voor nieuwe indrukken, ervaringen en ontmoetingen. Niet zelden duikt hier de vraag op naar ,zin', naar het ,waar vandaan', naar het ,waartoe', naar het ,waarheen' van het menselijke bestaan.

Vakantie brengen steeds meer Nederlanders door op campings in Duitsland. Zo bezoeken jaarlijks 2000-3000 Nederlanders de campings rond de Edersee bij Waldeck Hessen.

Vakantie voor God en je naaste is ons motto, als wij in een team van de ,Kerk Onderweg' als kampeerders onder de kampeerders leven.

Vakantie hebt u ook in 1978. Wilt u ook niet eens een keer uw vakantie voor God en je naaste bestemmen? U zult zien, hoeveel vreugde dat geeft.

Vakantie voor God en je naaste kunt u bij ons beleven als u:

☆ de mens met zijn vragen serieus neemt en kontakt met hem wilt maken;
☆ uw leven richt naar bijbelse maatstaven;
☆ bereid bent in een team te leven;
☆ tussen 18 en circa 50 jaar bent, ook eventueel met uw gezin;
☆ drie weken tijd hebt.

Wat is het doel?

Mensen blij maken door de verkondiging van de Goede Boodschap van Jezus Christus. Bevordering van de onderlinge ontmoeting tussen de kampeerders en de organisatie van gemeenschappelijke aktiviteiten.

Mensen met elkaar en met God in gesprek brengen. Wat zijn de aktiviteiten?

Kinderwerk: zingen, spelen, knutselen, tekenen, bijbelse en andere verhalen vertellen.

Jeugdwerk: gespreksgroepen en koffiebar, sport, spel, gezellige avonden, films, kampvuur, open avonden.

Volwassenenwerk: bezoeken van tent tot tent, spontane gesprekken, gezinskerkdiensten, gesprekken over het geloof in Jezus Christus, spellen en kreatieve bezigheden, gezinsfeesten...

Dat alles tesamen biedt de mogelijkheid tot zelfontplooien en initiatieven.

Wat gaat dat kosten?

Niets. Alle gemaakte kosten worden vergoed, zoals reiskosten bv. Maaltijden worden uit de teamkeuken verzorgd. Materialen zijn aanwezig. Wanneer?

Er zijn verschillende mogelijkheden:

1e termijn: 24-6 - 15-7
2e termijn: 15-7 - 5-8
3e termijn: 1-7 - 22-7
4e termijn: 22-7 - 12-8

Inlichtingen:

☆ 1. Informatiedag op 20 mei om 10.00 uur op De Vinkenhof; de Duitse leider van dit projekt zal aanwezig zijn met dia's en informatie, verder mensen die al een keer hebben meegedaan.

☆ 2e. Alle informatie bij de Nederlandse coördinator:

Rolf Venema, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-291093.

De bijbel tot op vandaag (4)

Paulus' vermaan in Romeinen 12

De gaven van de Geest hebben in de bijbel sterk te maken met het praktisch funktioneren van de gemeente. Zowel in Romeinen 12, 1 Korinthe 12 als in Ephese 4 worden de verschillende geestelijke gaven gezien als inbreng in het éne lichaam, dat is de gemeente.

Het gaat daarbij niet om een onzichtbare, abstrakte gemeente, in tegendeel, als Paulus spreekt over het feit dat „wij, hoewel velen, één lichaam in Christus zijn", dan heeft hij een heel konkrete gemeente voor ogen. Zoals een menselijk lichaam vele organen met een verschillende funktie heeft, zo brengen de leden van de gemeente verschillende gaven in, die elkaar opvullen.

In Romeinen 12 begint Paulus de lezers aan te sporen hun lichamen te stellen tot een levend, heilig en Gode gevallig offer.

Wat hij in voorgaande hoofdstukken gesteld heeft, de triomf van Gods genade in de geschiedenis van de mensen, kan niet zonder gevolgen blijven voor het praktisch handelen.

De juiste respons op Paulus' uiteenzettingen is niet een zich verliezen in allerlei spekulaties over verleden en toekomst, doch een konsekwente levenshouding en levenspraktijk. Jeruzalem als offerplaats was er niet meer, het gaat nu echter om levende offers.

„Dit is uw redelijke eredienst", zegt Paulus. Het woord „redelijk" heeft in dit gedeelte een andere betekenis dan in onze spreektaal. Het heeft niet alleen met de rede, doch ook met het hart te maken. Bij de Stoicijnen was de rede datgene in de mens dat hem in relatie bracht met God. Zo verklaarde eens Epictetus: „ware ik een nachtegaal, dan deed ik wat des nachtegaals was, maar in werkelijkheid ben ik een redelijk schepsel, dus moet ik God prijzen".

Voor Paulus' tijdgenoten was het duidelijk waar hij op doelde. Het woord was Stoicijns, maar de inhoud, gelet op het kader waarin het wordt geplaatst, niet.

Reeds in het oude verbond was er, naast de dienst van het altaar, sprake van de dienst van het hart.

Toch mogen we het aspekt van het weten en het verstandelijk begrijpen niet onderwaarderen. Het zijn juist de mensen die weet hebben van Gods barmhartigheden (in Jezus Christus), van wie je juist in de praktijk iets mag verwachten.

Als Paulus aanspoort „wordt niet gelijkvormig aan deze wereld", dan herinnert hij tegelijk aan de voorbijgaande aard van het bestaande tijdperk.

Deze wereld zal eens plaatsmaken voor een nieuwe, waarin Christus zal regeren. Daarom ook is het zaak je er niet aan te konformeren. Hoewel de kern van Paulus' vermaan hier over duidelijk is, lijkt het me toch niet zo eenvoudig deze uitspraak voor onze tijd hard te maken. Wanneer konformeer je je wel en wanneer niet? Misschien wel omdat we in een erg ingewikkelde wereld leven, al gaat het om een tijdelijke orde, is het onmogelijk om pasklare antwoorden te geven.

De gelijkvormigheid heeft globaal twee kanten. De eerste is, wat ik zou willen noemen, de ideologische kant. Iedere tijd en iedere maatschappij wordt mede bepaald door een gemeenschappelijke oriëntatie op mensen en dingen, uitmakend wat goed of slecht, na te streven of na te laten, belangrijk of onbelangrijk is.

Voor onze maatschappij verwijs ik graag naar het boek van prof. B. Goudzwaard, getiteld „Kapitalisme en vooruitgang", waarin verband gelegd wordt tussen het vooruitgangsgeloof dat in de Westerse kultuur vooral in de 19e eeuw tot bloei kwam, en de grote maatschappelijke problemen van onze tijd. Ter illustratie een citaat (zie blz. 192): „De westerse samenleving heeft zichzelf als het ware geordend en geschikt tot een consequent en doelgericht systeem, ter bevordering van onze economische en technische vooruitgang, en het oefent vandaar ook een permanente aanpassingsdruk op het leven van ons westerse mensen uit". De aanpassingsdruk staat volgens prof. Goudzwaard in onlosmakelijk verband met het beheersingsstreven van de Westerse mens, dat volgens zijn humanistische afkomst de beheersing van de gehele wereld voor zich opeist. Eveneens houdt het verband met het oorspronkelijke vooruitgangsgeloof van de westerse mens op grond waarvan hij zich uitlevert aan soevereine machten van techniek en produktie. Daarom ligt een fundamentele koerswijziging niet voor de hand, ook al keert de vooruitgang in zijn tegendeel, nl. de ondergang.

Aangezien wijzelf ook deel uitmaken van deze maatschappij, zou het niet eerlijk zijn te zeggen dat het ons niet aangaat. Daarom is ook in onze tijd Paulus' oproep verbazingwekkend aktueel: konformeer je niet aan deze wereld.

In plaats van aanpassing roept Paulus ons op tot het volgende: wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken. Het gaat hierbij om een voortgaand proces, dat in gang gezet wordt door omkeer en doop. „Uw denken" heeft ook hier betrekking op de gehele gezindheid en mentaliteit.

In Titus 3 : 5 wordt de doop aangeduid als het bad der vernieuwing door de heilige Geest. Om deze vernieuwing gaat het ook hier. Het voortdurende proces van hervorming heeft als doel het onderkennen van de wil van God.

De gelijkvormigheid heeft als tweede kant de zondige natuur van de mens. Op grond van een veelheid van lichamelijke en psychische behoeften heeft een individu even zovele motieven tot handelen.

Zo plaatst de vermaarde psycholoog Maslow de volgende behoeften hoog op de ranglijst: de behoefte aan veiligheid, aan saamhorigheid en liefde, aan achting en de behoefte aan zelfverwerkelijking. Op zich zijn deze behoeften niet afkeurenswaardig, het gaat om thema's die ook in godsdienstig opzicht centraal staan. Het is echter een belangrijk gegeven dat in deze behoeften nooit volledig voorzien kan worden. Het tekort dat bestaat, tracht de mens van nature aan te vullen al gaat het ten koste van anderen.

Bovendien wordt ieder mens beïnvloed door het feit dat hij deel uitmaakt van groepen en gemeenschappen. De groep oefent veelal invloed uit op de leden, in die zin dat groepstrouw beloond en groepsontrouw (in gedrag of ideeën) bestraft wordt. Dit kan zowel op een zeer duidelijke als op een zeer subtiele manier gebeuren. Deze processen gaan vaak ten koste van mensen, en dan is er sprake van zonde.

De gelijkvormigheid bestaat daarin dat de gelovigen, wier levensfundament de aannemende genade van God is, zich in de praktijk toch laat leiden door processen die de ander uitsluiten.

Ook wat deze kant van de zaak betreft, roept Paulus op ons te blijven hervormen vanuit de vernieuwing door Christus. Bovendien geeft Paulus in Romeinen 12 een hele reeks adviezen en aanwijzingen, die tesamen een opwekking tot liefde vormen. „De liefde zij ongeveinsd. Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede. Weest in de broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld, in ijver onverdroten, vurig van geest, dient den Here", aldus Paulus in vers 9. En zo gaat hij door, deels teruggrijpend op bestaande teksten uit de vroege Joods-Christelijke kategese, het Oude Testament en de bergrede. Het gaat er tenslotte om dat we de wil van God leren kennen, het goede, welgevallige en volkomene.

Op grond van zijn apostolische charisma komt Paulus vervolgens (vers 3) tot de uitspraak: koestert geen gedachten, hoger dan uw voegen!

Paulus denkt aan de mogelijkheid dat de ene groep van christenen zich beter zou achten dan de andere groep. In hoofdstuk 11 wordt reeds aandacht besteed aan het feit dat christenen in Rome zich verheven voelden boven de Joden. Uit hoofdstuk 12 valt tevens op te maken dat Paulus denkt

aan gelovigen die wegens het bezit van bepaalde „opvallende gaven", een air van superioriteit over zich hadden.

De gelovige die echter beseft dat alles wat hij is, een gave van God is, die hij in Christus ontvangen heeft, zal een dergelijke houding niet aannemen. Hij die nederig is voor God zal zich niet arrogant opstellen tegenover zijn medemens.

Vanuit deze gedachten gaat Paulus spreken over de diverse gaven in de gemeente en over het functioneren van de gemeente als één lichaam in Christus. Hier over een volgende keer graag nog een paar aantekeningen.

Gedenken wij dankbaar de daden des Heren,
zijn leven, zijn dood en verrijzenis,
en dat wij oprecht tot Jezus ons bekeren,
die onze God en leidsman ten leven is.

T. W.

Leertocht naar Israël

(Ingezonden)

Ook in januari 1979 zullen theologen uit België en Nederland in de gelegenheid worden gesteld een leertocht door Jeruzalem en Israël te ondernemen. Voor de vijfde keer organiseren I.C.I. (Interkelijke Contact Israël) en het Instituut voor Internationale Excuries te Bergen (N.H.) voor een dertigtal deelnemers een Jeruzalem-seminaar. Ditmaal zullen de lezingen en besprekingen afgestemd zijn op het thema „Israël en de Machten, vroeger en nu".

De kolleges aan de Hebreeuwse Universiteit, die door Israëlische hoogleraren worden gegeven, vinden een afsluiting in een panel-gesprek tussen vier vertegenwoordigers van uiteenlopende stromingen in het land.

Naast dit lezingenprogramma is er een aantal ekskursies, waardoor niet alleen de ontmoeting met het verleden maar vooral met het hedendaagse Israël in verschillende aspekten wordt nagestreefd.

Wij wijzen hierbij vooral op de deelname aan een feestelijke sabbatsviering in een kibboets.

De leiding van het seminaar is toevertrouwd aan Dr J. Schoneveld te Jeruzalem. De algehele en praktische leiding berust bij de heer M. J. Groeneveld te Bergen.

Ook nu gaat de uitnodiging tot deelname naar Belgische en Nederlandse gegadigden, die een theologische opleiding hebben genoten of anderszins beroepshalve bij het onderwerp betrokken zijn en over voldoende kennis van Engels en Duits beschikken, de voertalen bij de ontmoetingen.

In geval van een overvloedige aanmelding zal een selektie moeten worden toegepast. De deelnemers verplichten zich het gehele programma te volgen. De reis begint op DINSDAG, 2 JANUARI en eindigt op WOENSDAG, 17 JANUARI 1979. Men houde ook rekening met een voorbereidingsbijeenkomst in november in Dordrecht.

De reis- en deelnamesom bedraagt ƒ 950,—. De laatste vier of vijf dagen vallen buiten het gemeenschappelijke programma en het genoemde bedrag. Hierover wordt nader overleg gepleegd. Eventuele tariefsverhogingen zullen moeten worden doorberekend.

De aanmelding voor het Jeruzalem-seminaar dient te geschieden vóór 1 juli a.s. bij: I.C.I., Jac. van Ruisdaelstraat 62 te Utrecht of aan het **Instituut voor Internationale Excursies te Bergen (N.H.), postbus 54.**

Elke deelnemer ontvangt zo spoedig mogelijk een uitvoerig programma.

ZAND EN ZAAD

Donderzonen-wonderzonen

Het ligt voor de hand dat er wel eens splinters van een preek op deze plaats terecht komen en daar is ook niets op tegen. Laten we spaanders zeggen want aan splinters hebben we slechte herinneringen.

Toen u het woord donderzonen las hebt u dadelijk gedacht aan de twee broers, die Jezus van het begin tot hun einde gevolgd zijn. We hebben wat moeite met die donkerrommelende aanduiding. In elk geval hebben wij Johannes leren kennen als een uiterst gevoelige, zeer opmerkzame man, die prachtige berichten in zijn evangelie heeft gebracht, herderlijke brieven schreef en tenslotte dwars door de geschiedenis heen mocht kijken naar de tijd waarin de tijd geen rol meer zal spelen. Jakobus en Johannes: zonen des donders. Jezus noemde ze zo. Het waren die twee die zich ergerden aan iemand die in Jezus' naam boze geesten uitdreef en ze hebben het hem ook willen beletten. Het waren deze twee die zeiden: Heer, wilt gij, dat wij zeggen dat vuur van de hemel zal nederdalen om deze ongastvrije Samaritanen te verteren? Dat laat je denken aan Elia, in wiens leven vuur nogal een rol speelde en die eens tweemaal vijftig man door hemelvuur liet omkomen. Ze waren wel in het spoor der profeten. Niet in de weg van Jezus. Ook niet, dacht ik, toen ze samen met hun vooruitdenkende moeder om de beste plaatsen in het koninkrijk verzochten.

Jakobus werd door Herodes' knechten omgebracht en Johannes werd naar Patmos verbannen.

Indrukwekkend is hemelvuur en donderslag. Het heeft iets oppermachtigs in zich. In een ander vlak maar ons nog altijd sterk aansprekend is de geweldige windvlaag en zijn de tongen als van vuur op de eerste Pinksterdag. En vooral wat daarna geschiedde wekt verbazing en verlangen. Verbazing over de ommekeer bij de discipelen, die van geen gesloten deuren meer willen weten. Stoutmoedig staan ze in de tempel. De plotseling geboren gemeente toont een diepe gemeenschap, waartegen geen kommune op kan. De wereld ligt open en mannen worden uitgezonden om de volken Gods boodschap bekend te maken. Wat een bewogen beweging. Zoiets wekt verlangen in ons op. Uit dat verlangen werd al jaren geleden het lied geboren: Daal als in tijden vanouds op ons neer. Waar zijn al die wonderen waarvan de vaders vertellen?

We zouden nu over secularisatie kunnen praten. Over die verdwenen bede uit de troonrede. Over de wens om ook maar het „God zij met ons" van de munten weg te laten. Aanduidingen van een wassende onderstroom, hier en daar de officiële boventoon geworden. De twee genoemde symptomen zijn niet zo belangrijk. Wijdingsvolle woorden hebben geen diepere uitwerking, tenzij Gods Geest de lading aanbrengt.

Anderzijds trekt er iets als heimwee door de wereld. Velen zoeken naar God, zij het dan buiten de kerk(en). De mensen willen Jezus zien, horen, maar dan de echte, levende, vrij van alle leerstellige formuleringen. Anderen verwachten een nieuwe inspiratie en vragen zich af of dorre beenderen kunnen herleven.

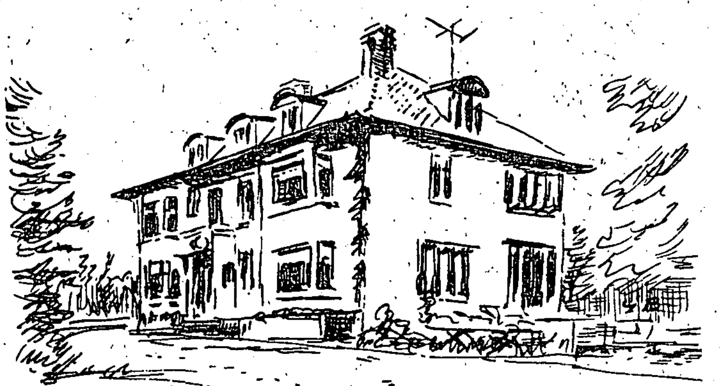
In de diepte leeft de wens naar wonderen. Is een vrucht ook een wonder? O ja, een zeer ingewikkeld wonder zij het minder spektakulair. Een langzaam wonder want het is er niet plotseling, flitsend als vuur, meesleurend als een storm.

Gaven van de Geest kunnen indrukwekkende feiten demonstreren, de vruchten van de Geest zijn meer verborgen en groeien gestadig. Toen Paulus aan de Galaten, die aarzelden tussen wet en genade, een brief schreef noemde hij negen vruchten van de Geest en terwille van uzelf moest u lezen wat er in Gal. 5 : 22 staat. Wat valt u op als u ze stuk voor stuk in de hand neemt? Dat ze allemaal hetzelfde karakter vertonen. U zult recht, moed, kracht missen in zijn lijst. Op het eerste gezicht is er weinig daverends en toch zijn ze ten aanzien van de toekomst vol beloften. Dat is immers het karakteristieke van een vrucht: de toekomst.

Geen donderzonen, eerder wonderzonen. Geen felle bliksemstraal en ratelende donder maar het zacht licht, dat wonderen van vernieuwing zonder ophef toont en uitdeelt. Misschien is hier ook een uitleg van het woord: En hij toonde mij een rivier van water des levens, helder als kristal, ontspringende uit de troon van God en van het Lam. Midden op haar straat en aan weerszijden van de rivier staat het geboomte des levens, dat twaalfmaal vrucht draagt, iedere maand zijn vrucht gevende; en de bladeren van het geboomte zijn tot genezing der volkeren: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Dat mag een Godswonder heten.

Huizinga

uit het Uniebureau

Korrektie
In het vorige ‚Uit het Uniebureau' vermeldden we, dat het Dagelijks Bestuur van de UC op 4 april a.s. zou vergaderen. Dat moet zijn: 5 april. Op die dag vergadert 't Dagelijks Bestuur van de UC te Groningen. Tot de agenda behoort o.a. de voorbereiding van de ‚plenaire vergadering' op 21 april. Op die dag namenlijk komen de Permanente Commissies, besturen van Unie-stichtingen en ‚neven-organisaties' in Zwolle bijeen om samen na te denken over een ‚totaalbeleid' van ons Uniewerk.

Onze Unie-administrateur
We noemden hem in deze rubriek al vaker: onze Unie-administrateur, br A. van den Hoef, is nog steeds niet weer in staat om zijn werkzaamheden op het Uniebureau te hervatten. Gelukkig gaat zijn tostand - br Van den Hoef heeft een ‚hernia' - langzaam vooruit.

Aktiviteitenkalender
Twee weken geleden publiceerden we enkele aktiviteiten van de voor de komende maanden op de Aktiviteitenkalender van de Unie zijn geplaatst. Iemand merkte toen - terecht - op: hoort de Ontmoetingsdag in Zwolle er niet op?
We haasten ons dat verzuim goed te maken. Natuurlijk: noteer vooral ook zaterdag 9 september a.s. op de kalender. Op die dag wordt in Zwolle weer een Ontmoetingsdag gehouden, in de IJsselhal. Nadere bijzonderheden zullen binnenkort wel worden gegeven.

Vergaderingen
Op 10 april a.s. komt de Unie Zendings Commissie (UZC) in vergadering bijeen. Enkele dagen later, op 14 april vergadert de Commissie der Unie (UC) en weer een week later, op 21 april, vindt de hierboven al genoemde ‚plenaire vergadering' plaats.

Zendingsberichten
Dezer dagen zijn naar de zendingswerkgroepen de nieuwe Zendingsberichten verzonden. In die berichten staat o.a. dat de WIN-projektenfolders op het Uniebureau te bestellen zijn. Dat was ook zo op het moment waarop dat geschreven werd. Korte tijd daarna klopte dat berichtje niet meer, want die folders zijn intussen allemaal ‚uitverkocht'. We meldden het reeds eerder in deze rubriek, maar herhalen het om vergeefse telefoontjes etc. te voorkomen.

Nieuw adressenboekje van de Unie 1978
Aan de sekretarissen der gemeenten werden dezer dagen o.a. bestelformulieren gezonden ten behoeve van het Adressenboekje van de Unie 1978. Gemeenteleden en anderen die zo'n boekje wensen te bezitten - het bevat o.a. de Uniestatistiek over 1977 - zouden zich met de sekretaris van hun gemeente in verbinding kunnen stellen. Het boekje verschijnt hopelijk eind april, begin mei.

J. van Dam, Uniesekretaris

De Nationale Toogdag van de NBJB 1978

„Moordende" konkurrentie op Hemelvaartsdag

Als op Hemelvaartsdag, 4 mei a.s., op De Vinkenhof de nationale toogdag van de N.B.J.B. wordt gehouden zal er ook op andere plaatsen in Nederland van alles te beleven zijn.
Daar is niets nieuws aan. Konkurrentie is er altijd geweest, ook voor de toogdag van onze jeugd. We hoeven er ook helemaal niet droevig over te zijn dat de jeugd van andere geloofsgemeenschappen eigen meetings hebben. Integendeel. Hetzelfde geldt voor „May Day" van Youth for Christ, die zich niet speciaal richt op de jeugd van een bepaalde geloofsgemeenschap, maar wel een lakune opvult voor de jeugd waarvoor anders niets wordt georganiseerd.
Iets anders ligt de zaak voor de konkurrentie die we uit eigen kring ondervinden. Nog steeds zijn er baptistengemeenten en of jeugdgroepen die op Hemelvaartsdag andere attraktieve aktiviteiten ontplooien, mede of juist voor de jeugd. Voor buitenstaanders zou dit een volstrekt onbegrijpelijke zaak zijn. Hier zit duidelijk iets mis.
We hebben echter de indruk dat de gemeenten en jeugdgroepen de laatste jaren steeds meer oog hebben gekregen voor het belang van ons jaarlijkse landelijke jeugdfeest. Hopelijk hoeven we volgend jaar niet meer over deze vorm van konkurrentie in te zitten.
Er zit echter nog meer mis, en dat is wel de vorm die de konkurrentiestrijd heeft aangenomen. Bij de propaganda die voor allerlei landdagen, reli-concerten enz. wordt gevoerd hoor je steeds maar weer over verwachte aantallen duizenden bezoekers, beroemde (liefst buitenlandse) muziekgroepen en sprekers enz. Het massale genieten staat kennelijk voorop. De een biedt nog meer en beter dan de ander. Het is niet te hopen dat de commercie bezit gaat nemen van deze „markt". Het lijkt er echter op dat de organisatoren van deze evenementen hun best doen de handel en wandel van de commercie na te apen.

In dit beeld past ook het volgende. Wij hadden voor onze toogdag graag de medewerking van de Engelse zanger Adrian Snell. Omdat deze man een toernee maakte in Nederland was dat voor ons een financieel haalbare zaak. Met Adrian Snell was alles in kannen en kruiken. We hadden echter de medewerking nodig van Youth for Christ omdat Adrian Snell ook op „May Day" zou optreden. Er was nog alle tijd om de programma's van onze toogdag en „May Day" op elkaar af te stemmen om dit mogelijk te maken. Youth for Christ weigerde echter alle medewerking. Alle rechten voorbehouden! Punt uit!
Toch jammer. Jammer, dat een mogelijkheid om samen te werken niet de moeite van het bespreken waard bleek te zijn. Jammer, dat we moeten spreken van „moordende" konkurrentie, in plaats van samenwerken en elkaar aanvullen.

Wij wensen aan deze konkurrentie niet mee te doen. Wij willen gewoon weer een geweldig fijne dag organiseren voor onze eigen jeugd en hun vrienden en vriendinnen. Wij willen niet het persoonlijke in het massale verloren laten gaan.
Wij hopen dat deze achtergrondinformatie voor u een aansporing zal zijn om naar onze eigen nationale toogdag van de N.B.J.B. te gaan.
Namens de voorbereidingskommissie,
Henk Hogebrug

MEDEDELINGEN

△ De nieuwe sekretaris van de baptistengemeente Foxhol is W. Brouwer, Barentszstraat 20, 9601 GD Hoogezand.

△ Het adres van ds Sj. van der Laan, voorganger van de baptistengemeente te Amsterdam-West, luidt: Biesbos 15, Diemen; tel. 020-900265.

Stichting „Internationaal Christelijk Studiecentrum" (ICS)

(Ingezonden).

„Student, weet je wat je te wachten staat?" is het thema van een konferentie voor aankomende studenten.

Rondom dit thema worden verschillende lezingen gehouden, zoals: kunst, sexualiteit, mystiek, marxisme, geloof en wetenschap en demokratisering.

Centraal staat tijdens deze konferentie: de bijbel als onfeilbaar Woord van God. Vanuit intensieve bestudering van dit Woord willen we komen tot een meer bewuste aanvaarding van Gods leiding in ons persoonlijk leven. Het christen-zijn op grond van louter traditionele overwegingen is zeker voor een student niet vol te houden. In de groei naar de volwassenheid moet je steeds meer zelfstandig leren beslissen over de vele vragen die op je afkomen, en wordt er van je verwacht dat je voor genomen beslissingen verantwoordelijk wilt zijn.

Oudere studenten en jonge afgestudeerden willen helpen een weg te vinden. Door diskussie en kreatief spel willen we proberen de verschillende vraagstukken zo zinvol mogelijk te verwerken.

Deze konferentie wordt georganiseerd door het Internationaal Christelijk Studiecentrum (ICS) en wordt gehouden van **4-11 augustus 1978** te Baambrugge. De kosten zijn *f* 125,— p.p.

Voor nadere informatie, aanvragen van folders of aanmelding: Ton Senf (stafwerker), Jacob Honigstraat 49, Amsterdam; tel. 020-330369.

GEMEENTEBERICHTEN

OOK IN DRACHTEN-ELIM DOOPDIENSTEN

Drachten „Elim" - (W.K.). Wij zijn dankbaar, dat de Heer het zo heeft geleid, dat wij br P. Brongers als voorganger voor de eerstkomende tijd mogen behouden. Er is in de afgelopen zes jaren een nauwe band ontstaan met de voorganger, wiens arbeid niet gemakkelijk, maar met de hulp van de Heer zegenrijk is geweest.

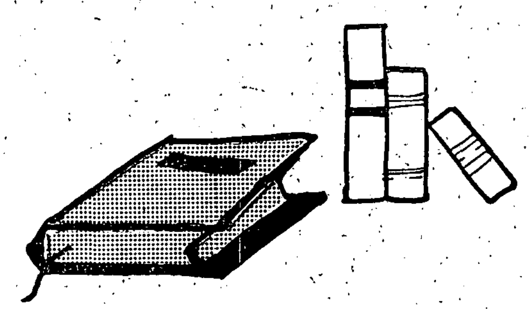
Zoals in een eerder bericht werd gemeld zijn de uitbreiding en de verbouwing van ons kerkgebouw in het afgelopen jaar voltooid en beschikt de gemeente thans over een bescheiden, maar doelmatig en sfeervol tehuis.

In 1977 werden drie oudere broeders en de tot dan toe oudste zuster (98 jaar) door de Heer opgenomen in Zijn heerlijkheid. Vier jonge mensen en een oudere zuster werden op hun belijdenis gedoopt en aan de gemeente toegevoegd.

Op 5 maart jl. mochten wij opnieuw blijde getuigen zijn van het zichtbaar teken van het nieuwe leven in Christus van een jonge zuster. Weer klonk daarbij de roepstem van de Heiland, vertolkt door de woorden: „En nog is er plaats!" Wij bidden, dat nog velen aan deze roepstem gehoor mogen geven.

Wij kunnen weliswaar niet bogen op een spektakulaire groei van het ledental, dat intussen tot 86 is gestegen, maar een groeiende vriendenkring een verheugende aktiviteit van Zusterhulp, zangkoor, jonggehuwdenkring, tussenjeugd en rijpere jeugd weerspiegelen de toenemende bezieling en het saamhorigheidsgevoel.

Een tweetal jonge zusters voelde zich geroepen hun diensten aan te biden aan onze zustergemeente „Bethel", die een moeilijke periode doormaakte. Overigens blijft de bestaande tweespalt naar onze mening een belemmering o.a. in de evangelisatie-arbeid en wordt afbreuk gedaan aan het getuigenis van beide gemeenten. Hoewel deze gemeenten in de loop der jaren een eigen identiteit hebben verkregen, het fundament is hetzelfde. Onze bede en ons verlangen zijn daarom: „Heer open onze ogen en leid ons op de goede weg, opdat Uw naam worde verheerlijkt en Uw Koninkrijk gestalte moge krijgen in ons leven en werken!"

Wat zullen we lezen:

zondag	2 april	Psalm 33	Het woord als wonderdoener
maandag	3 april	2 Korinthiërs 2: 1-17	De gehoorzaamheid van de liefde
dinsdag	4 april	2 Korinthiërs 3: 1-11	Een brief van Christus
woensdag	5 april	2 Korinthiërs 3: 12-18	Geest en vrijheid
donderdag	6 april	2 Korinthiërs 4: 1- 6	Het onvervalste woord
vrijdag	7 april	2 Korinthiërs 4: 7-17	Gelovige moed
zaterdag	8 april	Psalm 104: 1-18	De werken van het woord

LEZERS AAN HET WOORD

BEDE IN DE TROONREDE?

Laten wij onze vorstin dat sparen. Bij de ene regering mag het wel, bij de volgende regering weer niet.

Er zijn meer dingen op te ruimen! Waarom nog de naam van God aan te roepen bij de beëdiging van onze staatslieden. Een groot deel doet het immers toch reeds met een gelofte af. Verder is de naam van onze God ook te heilig om op onze munten geplaatst te worden in de vorm van een bede. Nu we toch aan het opruimen zijn. Laten we ook het laatste lied uit Lofzangen en gebeden schrappen. Het eerste vers van ons volkslied zou men nog kunnen zien en zingen als een stukje geschiedenis, maar het tweede vers is voor het grootste deel van ons volk niet langer aanvaardbaar.

Een herziening of afschaffing van ons volkslied is noodzakelijk.

Doetinchem 20-3-'78 G. W. Tijman

BEDE IN DE TROONREDE

Geachte redaktie,

Geheel eens ben ik het met br v. d. Leer uit Dubbeldam die ingaat op het artikel van ds Van Dam over de bede in de troonrede. Het spijt mij te moeten konstateren, dat ds Van Dam niet precies antwoord geeft op hetgeen br v. d. Leer stelt, nl. dat de bede uit de troonrede is gestolen, al had ik persoonlijk mij misschien wat anders uitgedrukt. Het valt waarschijnlijk voor ds Van Dam en met hem misschien nog meerdere baptisten niet mee om daarop een recht antwoord te geven, omdat men dan komt op het politieke vlak en dat ligt, zo heb ik wel eens vaker in dit blad gezegd bij ons als baptisten zeer verschillend en soms ook wel onbegrijpelijk.

Men zegt dan altijd zich daarmee niet te bemoeien. De overgave aan Christus en de verbondenheid met de gemeente stelt men dan primair en politiek hoort daar dan net niet bij. Echter, uit gesprekken met baptisten en ook wel met sommige voorgangers is mij in de loop der jaren wel duidelijk geworden dat men zich niet met politiek bemoeiend toch vaak in de hoek zit waarvan men zich dan wel eens zou kunnen afvragen of je dan wel goed zit en in overeenstemming met het eerst gestelde wel altijd eerlijk bent.

Ds Van Dam antwoordt br v. d. Leer, dat het hem ging om de onjuiste alliantie tussen kerk en staat. De bede in de troonrede zou dan daarvan als achtergrond dienen. Dat mag dan allemaal wel waar zijn, maar ik heb mijzelf en misschien met mij ook wel anderen afgevraagd waarom juist zo sterk te laten uitkomen dat „Nederland is nooit een christelijke natie geweest", het was een mythe die o.a. zijn ontstaan vond in de kinderdoop.

Is een en ander een ervaring van ds Van Dam? Heeft hij dat zelf meegemaakt? Wij weten allemaal wel dat èn regering èn volk God nodig hebben zegt ds Van Dam als antwoord op het schrijven van br v. d. Leer; ja, dat weten we zeker allemaal, maar is dit een antwoord?

Waar het ook om gaat is, dat het voor mij een vraag is of een persoonlijke mening van iemand in zo'n zaak in ons blad De Christen zo duidelijk benadrukt moet worden. Als vele christenen zich inspanning getroosten om deze bede weer terug te krijgen, waarom moet er dan in ons overigens goede blad vanuit onze hoek weer iemand zijn die dat de kop indrukt?

Dit is m.i. in het geheel niet nodig en zelfs niet noodzakelijk.

Het zou misschien beter zijn dat onze broeders die de redaktie vormen zich eens bezig hielden met de vraag of men op velerlei terrein zoals politiek, maatschappelijk en met name ook over de belangrijke dingen in de samenleving wel voldoende voorlichting geeft in De Christen. Ik denk, dat vandaag heel wat broeders die met elkaar leiding geven in de gemeenten zitten met de vraag wat te doen als iemand spreekt over samen wonen en dergelijke andere belangrijke problemen waarmee men zit.

Teruggaande tot de zaak waarover het gaat, denk ik aan de vroeger bij velen bekend zijnde ds Louw die eens gezegd heeft dat ons staan in het maatschappelijk leven van elke dag met vele broeders en zusters uit andere kerken een uitvloeisel moet zijn van onze overgave aan de Heer. Daar hoort m.i. ook bij hetgeen br v. d. Leer opmerkt, nl. het gestolene weer proberen terug te krijgen en dan zou ik onze gemeenten willen zeggen: „Doe er aan mee en laten we ons niet laten leiden door persoonlijke inzichten of standpunten van wie dan ook, die in de praktijk ook niet altijd de juiste blijken te zijn".

Overigens blijft ook het feit bestaan, dat het met het oog op het bovenstaande een goede zaak zou zijn dat deze dingen in onze gemeenten wat meer zouden gaan leven en dat onze voorgangers in de wekelijkse diensten eens wat meer aandacht zou-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bilthoven. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bilthoven, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

den schenken aan allen die het God belieft over ons te regeren in het gebed hen allen die deel uitmaken van het bestuur van land en volk zouden gedenken.
Hilversum, 17-3-'78 — M. N. Looije

Reaktie:
Het behoort tot de kenmerken van het baptisme - en niet alleen van het Nederlandse baptisme- dat het de idee van een volkskerk en van een „staatsgodsdienst" - ook de christelijke religie als staatsgodsdienst - afwijst. Die afwijzing komt voort uit onze gemeente-opvatting en heeft, naar ons inzien, óók de konsekwenties die we in ons artikel over de „bede in de troonrede" hebben genoemd.
Of het onze ervaring is, dat de idee van een christelijke natie een mythe is geweest? Ja, dát ook - als je tenminste in dit verband van „ervaring" en „meemaken" mag spreken.
Tenslotte: graag onderstrepen we, wat inzender opmerkt aan het eind van zijn bijdrage; ook wij wezen daarop in ons artikel.
v. D.

Op 28 maart jl. was het 50 jaar geleden, dat onze lieve ouders, groot- en overgrootouders
F. DIEPSTRA
en
G. DIEPSTRA-MULDER
in het huwelijk traden.
1 Cor. 13
Hun dankbare kinderen, klein- en achterkleinkinderen
Surinamestraat 23
Hengelo (O.)

Op 21 maart 1978 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster
ELISABETH
STRIKWERDA-RAAPHORST
op de leeftijd van ruim 90 jaren.
Wij verliezen in haar een trouw lid.
„De Heer is mijn Herder".
Baptistengemeente Scheveningen

Op de leeftijd van 76 jaar werd door de Heer thuisgehaald onze zuster
A. J. OLIJSLAGER-HUBBELING
22 maart 1978
Baptistengemeente Nieuw Buinen

Bedroefd, maar dankbaar voor wat zij voor ons is geweest, berichten wij dat de Heer tot Zich genomen heeft onze lieve moeder en oma
ANNA JANTINA HUBBELING
op de leeftijd van 76 jaar, sedert 10 mei 1955 weduwe van Gerhard Hendrik Olijslager.
„Geef uw lot in handen van uw Vader. Laat uw toekomst over aan de Heer".
Stadskanaal, 22 maart 1978
Korrespondentieadres: C. v. d. Lindenstraat 68 8862 AH Harlingen.

Pincher Creek (Canada):
G. G. Olijslager
T. Olijslager-Hijnen
Grace en Patric
John
Patty
Harlingen:
G. Huizing-Olijslager
E. J. Huizing
Anja
Wout en enVera

De begrafenis heeft op 25 maart te Nieuwe Pekela plaats gehad.

'k Ben reizend naar die stad waar Christus het licht zal zijn om eeuwig daar te zijn bij Hem bevrijdt van zorg en pijn.
In deze zekerheid van het geloof is heengegaan mijn lieve man, onze zeer zorgzame vader, groot- en overgrootvader
AREND ALBERTS
op de leeftijd van 87 jaar.

Amsterdam:
W. Alberts-Grüne
V. J. Hornberg-Alberts
D. Hornberg
Opmeer:
J. D. A. Hornberg
T. Hornberg-Verhagen
Ellen
Martine
Nieuw Vennep:
J. W. H. Bottinga-Hornberg
R. Bottinga
Martin
Susan

Amsterdam, 16 maart 1978
Huize „De Schutse"
Hemsterhuisstraat 123
De begrafenis heeft dinsdag 21 maart plaatsgevonden.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 14 - 7 april 1978

Denken en doen in de Unie (2)

In ons vorige artikel, dat onder het hoofd Denken en doen in DC verscheen (zie het nummer van 10 maart jl.) kondigden we aan, dat we in een volgend artikel óók zouden proberen een antwoord te geven op de vraag of onze Unie werd opgericht (in 1881) uit principiële overwegingen dan wel uit opportunisme (= zonder beginsel handelend, maar uit overwegingen van eigen voordeel).

Het staat in elk geval vast, dat de eerste pogingen om tot een Unie of Bond te komen - waartoe vooral de „Franekers" het initiatief namen - voortkwamen uit de wens „één volk" te zijn (de uitdrukking is van Tekelenburg en is waarschijnlijk door deze Amsterdamse baptist ontleend aan oude doopsgezinde geschriften). Zoals bekend mislukten deze eerste pogingen, omdat de „Duitse" gemeenten (Franeker met name) wensten „dat allen voor de wereld een bepaalde eenheid van belijdenis mochten hebben". Op die wens - eigenlijk een voorwaarde - stuitten de eerste pogingen tot uniëring af.

Het is waarschijnlijk br H. Kruit van Stadskanaal geweest *), die op een uniëringsvergadering in Amsterdam, juli 1870 de vraag stelde:

> Hoe bevorderen wij het beste de liefde en eenigheid des geestes onder de gedoopte christenen in Nederland?

De vergadering, die *eenheid van belijdenis als voorwaarde* had afgewezen, formuleerde - blijkens het verslag in Titus - het antwoord zo:

> „om elkander lief te hebben moeten wij elkander kennen en gemeenschap houden, dat zien wij nu. Wij moeten elkander trouw vermanen, maar bij dit werk bid ik u bijzonder den Geest der liefde en der zachtmoedigheid toe. *Waar eenvormigheid bestaat, is nog geen eenigheid des Geestes, en waar deze is, behoeft geen eenvormigheid te wezen*", (kursivering van ons; v. D.)

Die uitspraak - in juli 1870 gedaan - kreeg pas op 26 januari 1881 gestalte in de lang verbeide oprichting van de „Unie van gemeenten van gedoopte Christenen". H. Z. Kloekers, die de Statuten had ontworpen - ze werden door alle toen in Foxhol aanwezige broeders zo goed als volledig aanvaard - sprak bij die gelegenheid ook het openingswoord. Hij zei o.a.: we zijn één in Hem, die ons leven is.

En vanuit die motivering besloten de zeven gemeenten (Stadskanaal, Nieuwe Pekela, Groningen, Foxhol, Haulerwijk, Hengelo en Sneek) tot de stichting van de Unie: een eenheid in de Heer.

Hebben ze zich gerealiseerd dat een dergelijke „eenvoudige" basis in bepaalde situaties een zware hypotheek kan betekenen op de onderlinge liefde en achting? De ontwikkelingen die zich al spoedig na de oprichting van de Unie voordeden geven op die vraag weliswaar geen direkt antwoord maar bieden toch wel voedsel aan enige twijfel. Reeds enkele jaren later - in 1884/5 - was er een ernstig leerverschil tengevolge waarvan het Kloekers onmogelijk werd gemaakt nog langer deel uit te maken van de Uniegemeenschap: hij bedankte als voorzitter en trad met een deel van de gemeente Nieuwe Pekela uit de Unie; H. Kruit en de gemeente Stadskanaal volgden dat voorbeeld.

Was men uiteindelijk toch niet echt en van harte overtuigd geweest van het independentische beginsel, dat vooral door Kloekers uitgedragen was (independentisme = onafhankelijkheid van de plaatselijke gemeente als principe)?

We geloven, dat hier ook nog een andere bijkomende faktor verondersteld mag worden. Kloekers moet een man van grote invloed en overtuigingskracht zijn geweest. Een man van ontwikkeling en rijke ervaring, en al vele jaren baptist. Misschien gaf zijn huwelijk met de weduwe van dr Feisser, de eerste Nederandse baptist, hem bovendien nog meer aanzien. Hoe ook, het ligt haast voor de hand - en niets menselijks is wie dan ook vreemd - dat de andere leidende broeders, van wie we vooral noemen: De Hart, Horn, Roeles, er op den duur enige moeite mee hadden het schijnbaar onbetwiste leiderschap van Kloekers te aanvaarden. Bovendien nam de invloed van het Duitse baptisme op de Nederlandse gemeenten weer toe, al was

het alleen maar door het feit dat sommigen in de Nederlandse gemeenten met vrouwen uit de Duitse gemeenten waren gehuwd (o.a. Horn). Ook daardoor ontstonden er nieuwe kontakten. Die invloed werd op een bepaald moment zelfs zo groot, dat de Nederlandse Unie in 1891 door de Bundeskonferenz te Hamburg, met behoud van eigen zelfstandigheid weliswaar, als lid van de Duitse Bond werd aanvaard!

Waren de Nederlandse gemeenten van standpunt veranderd en tot het „calvinistische" baptisme overgegaan? Hadden ze toch alsnog gekozen voor léérEenheid?

---

*) In een verslag in het blad „Titus", voorloper van onze DC, staat: Br. Krk. - waarschijnlijk een zetfout en moet het Krt. zijn.

**) We menen weleens, dat het beeld van onze gemeenten - en die niet alleen - pas in onze tijd pluriform is geworden... De oude baptisten onderkenden klaarblijkelijk die veelvormigheid ook reeds (zonder het woord pluriform te gebruiken) en wisten die positief te waarderen.

***) Interessant om te weten is, dat de toen aanvaarde Statuten bij „Doel der Unie" o.a. reeds vermeldden: „om de rechten te bepleiten van alle menschen tot vrijdom van terugzetting, beperking of belasting in zaken van zuiver godsdienstige aard".

(wordt voortgezet) v. D.

Ds C. MOSTERT IN TABITHA-AMSTERDAM BENOEMD

Ds C. Mostert te Almelo-Nieuwstraat is door de Stichting Tabitha-Amsterdam benoemd tot pastoraal-maatschappelijk medewerker.

PRESENTATIE NIEUW ORGEL IN LEEUWARDEN

D.V. op zaterdag 15 april a.s. te 15.00 uur geeft de baptistengemeente te Leeuwarden een presentatie van het nieuwe kerkorgel, dat die middag bespeeld zal worden door de heer Jan Veninga.
Organisten in het bijzonder zijn bij deze presentatie hartelijk welkom!

W. Z.

STUDIEMIDDAG GRONINGER BOND

De laatste studiemiddag van dit seizoen wordt gehouden a.s. zaterdagmiddag 8 april te Hoogezand. Aanvang 14.30 uur.
Inleider: ds J. van Dam, Bilthoven.
Thema: „Christen zijn in deze tijd".
Denkt u eraan?

Godsdienstvrijheid in de Sovjet-Unie

door Walter Funk (in Die Gemeinde, maart 1978)

Mij werd gevraagd iets over de godsdienstvrijheid in de USSR te vertellen. Wat is eigenlijk godsdienstvrijheid? Daar zijn verschillende opvattingen over. Naar mijn eigen ervaring en ondervindingen is godsdienstvrijheid in een land, waar de atheïstische propaganda en de ideologische strijd tot staatspolitiek van de eerste orde zijn verheven bijna ondenkbaar. Deze macht vergezelt en omringt het kind reeds in zijn vroegste levensjaren, aanvankelijk onbewust maar daarna steeds sterker en aanwijsbaar - totdat die mens tot een beslissing komt, tegen of voor God.
Een positieve beslissing is in het algemeen vaak riskant voor een christen en in het bijzonder voor een jeugdige christen. Dan begint ook de strijd die tot verdieping leidt en die tegelijk een voorbereiding is voor innerlijke groei. En daar begint ook eigenlijk de ware geloofsvrijheid van de individuele christen.
„Als de Zoon u vrij maakt, dan zijt gij waarlijk vrij". Dit woord van de kracht Gods wordt de beginneling die de Heer wil volgen meegegeven op zijn nieuwe levensweg. Dat is de persoonlijke geloofsvrijheid, die niemand hem ontnemen kan. „Niemand rukt u uit mijn hand".
Ook hierin is er geloofsvrijheid: ieder mag kiezen welke weg hij wil gaan, de brede of de smalle weg. Hij moet slechts bereid zijn de konsekwenties van zijn keus op zich te nemen. Jezus zegt: „Wie mij wil volgen die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge mij"; (Mat. 16, 24).
Om daar christen te zijn is niet eervol. Men moet bereid zijn zijn kruis te dragen. Dat kan op verschillende manieren moeten gebeuren, maar wanneer men dat kruis uit Gods hand ontvangt en zich aan Hem toevertrouwt wordt het dragen gemakkelijker. Want Hij geeft de kracht die nodig is. Dat hebben wij steeds weer mogen ondervinden. Wie zich er door heen worstelt en kan zeggen: Uw wil geschiede, die wordt stil van binnen en ontvangt nieuwe kracht en geloofsmoed. Wie dan terug ziet op deze tijd van lijden kan alleen maar danken voor Gods hulp die er doorheen geholpen heeft, voor Zijn zorg, liefde en trouw.

Nu iets over de uitwendige godsdienstvrijheid. Als men de wetsartikelen over de godsdienstige verenigingen en hun rechten leest (uit de jaren 1929 en 1932-1975) dan kan men eigenlijk geen rechten maar alleen verplichtingen die de gelovigen tegenover de wet hebben gewaar worden. En ik moet er aan toevoegen dat de gelovigen deze artikelen nauwelijks lezen. De meesten hebben amper iets ervan gehoord en gezien, hebben er ook geen belangstelling voor en gunnen zich geen tijd zich met deze vragen bezig te houden. Ze vertrouwen op kinderlijke wijze op hun God en Vader, die alles leidt en bestuurt en ook hun vragen en problemen oplost, zoals het in Zijn raad besloten is - zoals een bekend lied zegt: God voert heerschappij en maakt alles wel.

Is er in de wet en in de voorschriften voor de godsdienstige genootschappen sedert de dertiger jaren tot op vandaag nauwelijks iets veranderd, in de toepassing ervan is er veel veranderd dat wezenlijk is. In de jaren dertig tot 1944/45 waren er geen gemeentelijke bijeenkomsten en kerkgebouwen meer. De enige gemeenschap der gelovigen was die van het gezin, de familie. Waar de vader ontbrak nam de moeder het priesterambt in het gezin waar. Ook hier werd Gods belofte bewaarheid, dat Hij de Zijnen niet alleen laat, in het bijzonder niet de weduwe en wees. Zijn Woord bleek waar te zijn, „waar twee of drie in Mijn naam bijeen zijn daar ben Ik in het midden van hen". De vaders gingen naar plaatsen waar ze niet eerder waren geweest, zoals broeder A. Karev het een keer zo prachtig zei; ze kwamen echter ook niet meer terug.

Onze troost is het Woord Gods: „wie volhardt tot het einde zal zalig zijn", en „wees getrouw tot de dood en Ik zal u de kroon des levens geven", (Op. 2, 10). Zij gingen heen doch hun gebeden vergezelden ons, kinderen, op ons levenspad en ze werden ons tot zegen. De Heer heeft alles wel gemaakt.

De zonen van hen die toen heengingen, verkondigen vandaag de dag de heldere klank van het Woord en ze doen dat in grotere vrijheid.

Sinds 1944/45 tot op vandaag zijn er in bijna elke plaats gemeenten en groepen van gelovigen van diverse belijdenis. Ze komen bijeen om Gods Woord te horen en te aanvaarden. De gemeenten groeien: er zijn doopdiensten, zangersfeesten, jeugdbijeenkomsten waar honderden en meer jongeren uit verschillende steden bijeenkomen en vrij het evangelie verkondigen. Er zijn gebedskringen, hoofdzakelijk van oudere zusters. Er worden huisbezoeken gebracht en feesten gevierd. Bij trouwerijen worden 200 tot 300 gasten uitgenodigd en het belangrijkste onderwerp is dan de verkondiging van het evangelie door koorzang, muziek en gedichten. Een goede gelegenheid om te evangeliseren doet zich bij begrafenissen voor. Dan komen er altijd veel mensen bijeen die anders niet onder het Woord komen en nu voor het eerst de Blijde Boodschap horen en het opnemen in hun arm en leeg hart.
Waar men niet met woorden kan verkondigen daar is de daad, de wandel der gelovigen van grote betekenis. Zelfs voor de rechtbank is menig getuigenis vrucht-

baar gebleken. De woorden: „gij zijt brieven van Christus", worden vaak vanaf de kansel gepredikt. En zo wordt de gemeente er telkens weer toe vermaand een waar Licht te zijn.
Er is geloofsvrijheid, ook al wordt die begrensd en beperkt van buiten. „Wij weten dat voor hen die God lief hebben alle dingen meewerken ten goede", (Rom. 8, 28).
De gelovigen zijn dankbaar voor de mogelijkheden die ze hebben: voor de open deuren in de bedehuizen en kerken, voor de broeders en zusters die het Woord verkondigen. Ze zijn ook dankbaar voor de broeders en zusters in het buitenland, voor hun bezoeken, hun gebeden, voor de geestelijke lektuur: bijbels, nieuwe testamenten, liederenbundels, enz. Een kaart met een tekst erop geeft reeds veel vreugde. De zekerheid, dat de gelovigen bijelkaar behoren in de Geest en in gebed geeft nieuwe kracht en geloofsmoed. Het is een oase op de smalle weg, een lavenis voor hen die moe geworden zijn. God zal hun loon zijn: „wat gij gedaan hebt aan deze geringen, dat hebt Gij aan Mij gedaan"((Mat. 25, 40).
Het volgende gedicht, „Mijn Vader weet", schreef Jakob Töws, oudste van de broedergemeente in Altsamara, in de gevangenis. Hij werd in de jaren dertig gevangen genomen en van het sterfbed van zijn vrouw weggehaald.
Hoe diep en onwrikbaar en tegelijk hoe groot zijn vertrouwen was blijkt uit de volgende verzen:

Mijn Vader weet (Mattheüs 6, 23)

1

Mijn Vader weet wat ik, Zijn kind hier nodig heb
aan voedsel en kleding, elke dag.
Hij weet, wat tot aan mijn laatste ademtocht
mijn arm, zwak lichaam behoeft.
Hij kent de noden van al mijn dierbaren,
ziet hun tranen en kent hun leed.
Hij zal ze niet verlaten noch begeven
totdat we voor eeuwig bij Hem zijn
en vereend.

2

Mijn Vader weet hoe bang mijn hart kan zijn
als satan mij verzoekt en mij zijn strikken spant.
Hij weet, dat ik dikwijls zuchtte: ach, hoe lang nog
moet ik strijden op deze boze aard?
(er ontbreken twee regels)
Ook in de zwaarste uren,
tot ik voor eeuwig bij Hem ben.

3

Mijn Vader weet wat ik behoef in lijden
tot 'k in die gloed gelouterd ben.
Hij weet, hoe vaak 't nog nodig is te scheiden,
tot ik volkomen door Zijn bloed gereinigd ben.
Hij wordt niet moe mij terecht te wijzen,
ja, Hij omringt me op de enge weg,
in de woestijn zal Hij mij met zijn manna spijzen
totdat 'k voor eeuwig bij Hem ben.

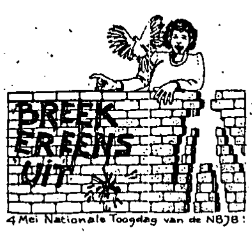
4

Mijn Vader weet hoe Hij zijn kind moet leiden,
hoe dwars ik ben en niet naar Hem hoor.
Hier geeft Hij mij en daar laat Hij verliezen,
en dra voert Hij mij naar Thabors top.
Hier zou ik met Petrus tabernakels bouwen,
maar nee, nog niet — eerst nog Gethsemané.
De ziel strijdt zwaar, maar wil vertrouwen
tot ik voor eeuwig bij Hem ben.

5

Mijn Vader weet hoe Hij mij kan vormen
door nood en leed naar Zijnen Beeld.
Hij weet en zal met Zijn genade heersen
ook over ons, tot ied're storm weer is gestild.
Mijn Vader weet, dat is mijn troost in lijden.
Mijn Vader weet dat maakt me gans'lijk stil.
Mijn Vader weet, niets zal me van Hem scheiden
totdat 'k voor eeuwig bij Hem ben.

Op donderdag 4 mei 1978, HEMELVAARTSDAG,
bent u welkom
op de NATIONALE TOOGDAG
van de NBJB
op DE VINKENHOF
Thema:
BREEK ER EENS UIT!

Medewerkenden: The Lighters, Adrian Snell, Cabaretgroep „Water", ds Ton Boeschoten, ds Piet Brongers, ds Chris Eijer

Entree: 0 tot 5 jaar gratis; 6 tot 11 jaar *f* 1,—; 12 tot 15 jaar *f* 4,—; vanaf 16 jaar *f* 7,—; maximum entree per gezin *f* 16,50. Geen enkel gezin hoeft dus meer dan *f* 16,50 entree te betalen.

Kom allemaal, jong en oud, en maak er een blijde dag van. Het wordt weer een dag vol van evangelisatie, ontmoeting, ontspanning, goede muziek, cabaret, toespraken en, hopenlijk weer, veel mensen en goed weer.

Verder: informatie over Spek de Bus, foto's van de toogdag van vorig jaar, een buitenlandse gast, een interessante verkoop- en informatiemarkt en nog veel meer.

Attentie: voor KINDEREN is er een speciaal programma in een aparte tent.

IEDEREEN IS WELKOM: JONG EN OUD!

Bij de komst van een nieuwe voorganger

Deze maand ontvingen wij in Den Haag het voorgangersgezin Visscher in onze gemeente. Er vindt dan een belangrijk moment plaats, wanneer de gemeente en haar nieuwe voorganger zich aan elkaar verbinden.
Ons als gemeente zal worden gevraagd ds Visscher en de zijnen geestelijk en materieel te dragen.
Van onze nieuwe voorganger gaan wij vragen onze gemeente lief te hebben, haar te dienen, haar te leiden en voor te gaan.
Van onze nieuwe voorganger gaan wij vragen met ons te worstelen tegen on-wil, traagheid en soms zelfs ongeïnteresseerdheid, als het gaat om de roeping die wij persoonlijk en gemeentelijk ontvingen.

Hij wordt straks dominee genoemd. We zullen straks de neiging hebben tegen hem op te zien, misschien wel iets boven-menselijk te verwachten. Maar misschien kan hij-zelf zich helemaal terugvinden in de taal van de gereformeerde dichter-dominee Zijlstra, die van zichzelf zei:

„Ik ben de man die in uw straatje loopt,
de adamsappel zit mij niet zo hoog,
en pinksteren is mij niet aan te zien.

Zondag aan zondag zeg ik slechts wat te zingen is,
spreek ik, waarvan geen sprake is, hoog en droog.

Maar soms, klein, van een groot woord, hakkel ik, van een geheim, neem dat van mij aan.

WAT ZAL IK ZEGGEN?

Zo denk ik dat hij soms zal denken.
Spreek ik wel de taal van God?
Wie dien ik, als ik leef in de gemeente?
Soms ook mijzelf?
Wat zal ik zeggen tot hen die traag van geloven en/of belijden zijn geworden?
Wat zal ik zeggen tot hen die on-willig staan tegenover hun eigen roeping?
Wat zal ik zeggen tot de dienst-weigeraars in de gemeente? Zal ik eerst vragen?
Wat zal ik zeggen tot hen die geplaagd worden door twijfels?
Wat zal ik zeggen tot hen die behoefte hebben aan een levenspartner?
Wat zal ik zeggen tot hen die met hun huwelijk weinig raad weten?
Wat zal ik zeggen tot hen die hun kinderen niet meer begrijpen?
Wat zal ik zeggen tot jongeren die thuis geen echte liefde en veiligheid ervaren?
Wat zal ik zeggen tot weduwen en weduwnaars?
Wat zal ik zeggen tot zieken die maar niet beter worden?
Wat zal ik zeggen tot hen die het altijd maar even druk hebben?
Wat zal ik zeggen tot hen die als gepensioneerden niet kreatief kunnen zijn?
Wat zal ik zeggen tot hem die gaat sterven?
Wat zal ik zeggen tot eenzamen en tot hen die niet alleen kunnen zijn?
Wat zal ik zeggen tot hen die bang zijn en niet kunnen uitleggen waarom...

„Rondgaan onder zieken, aarzelend,
nimmer vooruit wetend, wat te zeggen
en nooit in staat te bidden, gelijk het behoort
aandachtig luisteren in hun kamer,
misschien dat er woorden beginnen, die leven.
Vergeving zeggen, wederopstanding en toekomst.
Aan de graven staan, boven de kist vertellen van het leven
alle zwart ten sijpt een bruiloft aanduiden,
die komt
en daarom de bloemen rechtvaardigen".

(ds G. Boogaard in „Pastoraal")

En dan, in al die duizend verschillende situaties, vraag je,
vanwege je onmacht, om een woord, een profetisch woord, een woord van God,
een woord dat daad wordt, een woord dat gebeurt.
Hij, de voorganger weet, dat in duizend situaties gewacht zal worden op een woord van Hogerhand,
het verlossende Woord,
dat ook voor hem on-uitsprekelijk is.
Vertrouwen leidt tot ervaren.
God geeft (zelfs) een voorganger wijsheid, zonder te verwijten.
Misschien dat hij, meer dan wie dan ook beseft hoe weinig wijsheid hij heeft.
Hoe weinig hij kent.
Maar ook, hoezeer hij gekend wordt door Hem, zijn opdrachtgever.
„Er rest een kleine tijd, voor hemzelf,
evenwel is er tweemaal een sabbath,
eenmaal om neer te schrijven en
eenmaal om uit te zeggen, wie God is.
De stift waarmee hij schrijft, was er altijd
eerst in de handen van Mozes
en later in die van Johannes
een vertrooster in het laatste der dagen
schouwend een lam
geslacht en regerend.
De ballpoint beweegt haastig,
omdat de Geest zegt: schrijf
en zie de woorden vermenigvuldigen,
want er zijn meer, dan hij wist".

(G. Boogaard)

WAT ZULLEN WIJ ZEGGEN?

Samen, als gemeente, willen we in een snel veranderende omgeving, trouw blijvend, mee-veranderen en daar en dan die woorden spreken die gehoord en begrepen kunnen worden en passen in de tijd en in de situatie waarin we staan.
Samen, met onze voorgangers, willen we trachten steeds weer opnieuw onze plaats te bepalen en een poging te doen standpunten in te nemen.
Samen met onze voorgangers, willen we begrijpen dat evangelisatie ook een sociaal aspekt heeft. Het maatschappelijk wel-zijn van onze mede-mensen zal ons wèl een zorg zijn.
En het vlees-geworden woord zal „vlees en bloed" moeten zijn.
Immers dan pas kan je spreken van een getuigenis; anders is er immers niet?
Samen, met de voorgangers, zal de gemeente een weg moeten kunnen vinden door een labyrinth van vragen van geestelijke en maatschappelijke aard.
Plaats voor angst om dit te aanvaarden, behoeft er niet te zijn.
Hij is het die roept. Hij is ook trouw.
Hij zal het ook doen.
Geloven is hetzelfde als vertrouwen-stellen-in.
Wij willen vertrouwen op God, die de Gemeente, inkusief haar voorgangers, de weg zal wijzen en de kracht zal geven die weg te gaan.
De Eeuwige loopt voor ons uit.

VRAGEN AAN ONSZELF

Bij de komst van een nieuwe voorganger moesten wij onszelf wat vragen durven stellen.

1. Wat verwacht u van hem voor uzelf?
2. Wat verwacht u van hem ten behoeve van de gemeente?
3. Kunt u proberen onder woorden te brengen hoe „belangrijk" u het voorgangersschap acht?
4. Hoe zwaar, denkt u, drukt de verantwoordelijkheid voor de voorganger?
5. Hoe kunnen wij die druk op hem verlichten?
6. Hoe zal het voorgangersschap werken op het gezinsleven van de predikant?
7. Waarom, denkt u, worden er steeds hogere eisen gesteld aan de voorgangersopleiding?
8. Welke goede ideeën en adviezen kunt u de Raad der Gemeente aan de hand doen ten aanzien van het voorgangersschap?
9. Welke ondersteuning mogen de voorgangers van ons, gemeenteleden, verwachten? Kunt u in uw beantwoording wat konkreet worden?

M. Cohen

Historisch overzicht van de „Vrije Evangelisatie" (baptistengemeente) te Paramaribo

1888 – 11 maart – 1978

Op zondag 11 maart 1888 om 8 uur 's morgens vond de plechtige inwijding plaats van het kerkgebouw van de „Vrije Evangelisatie".
De oprichter, Meyer Salomon Bromet had bijna een kwart eeuw vóór deze plechtigheid niet durven vermoeden, dat hetgeen toen klein was begonnen in een bovenzaal van het Waaggebouw (Waterkant) en zelfs enige tijd gestaakt, op brede grondslag zou worden voortgezet.

De stichter
M. S. Bromet op 13 januari 1839 te Paramaribo uit Joodse ouders geboren, vertrok op jeugdige leeftijd naar het toenmalige Demerara, om in de handel te worden opgeleid. In Georgetown kwam hij in aanraking met het evangelie en leerde hij Jezus kennen en aanbidden als de aan Israël beloofde Messias. Van toen af kende Bromet slechts deze éne begeerte, nl. te leven en te arbeiden tot eer van God.
Na een kort verblijf in Engeland keerde hij in 1860 terug in Suriname. Hij begon te evangeliseren in de Engelse taal, hetgeen als het begin beschouwd kon worden van het werk. Enkele jaren later vertrok hij opnieuw naar Engeland waar hij theologie studeerde en daarna predikant werd. Vervolgens werd hij door de Schotse Zending, die ook gedeeltelijk zijn studie bekostigde, aangesteld als zendeling onder Israëli's en trad alszodanig op in Engeland en Nederland.
Na ruim 20 jaar in het buitenland te zijn geweest, keerde hij in 1885 naar Suriname terug. Hij diende gedurende een jaar de Hervormde Gemeente zonder bezoldiging te aksepteren, maar daartegenover stelde hij de vrijheid te willen hebben in de woordverkondiging.
Na dit jaar zocht hij naar andere mogelijkheden om het evangelie te verkondigen, hetgeen hem ook gelukte. De verkondiging bleef niet zonder vrucht en ook niet zonder vervolging. Kort voor zijn terugkeer naar Nederland in 1886 werd in een verzoekschrift, dat door ongeveer 200 mensen was ondertekend, aan broeder Bromet gevraagd: „ene Evangelisatie te dezer stede in het leven te roepen", hoewel hij ook heeft moeten meemaken dat hij onder politiebewaking zijn huis bereikte, nadat hij getracht had enige Joden ervan te overtuigen dat Jezus de aan Israël beloofde Messias is.

't Ontstaan van de „Vrije Evangelisatie"
Uit het midden van de ondertekenaars van het verzoekschrift benoemde men een kommissie die zich zou bezighouden met de realisatie van een vast gebouw voor evangelieverkondiging. In een cirkulaire wendde men zich tot de bevolking teneinde te geraken tot de bouw van een „Vrije Evangelisatie". Mede met financiële steun uit Engeland, Schotland en Nederland gelukte het Bromet in 1887 in Schotland een kompleet kerkgebouw aan te kopen, dat in pakketvorm in november 1887 in Paramaribo aankwam. Vier maanden later werd het gebouw in gebruik genomen.

De doop
Wordt sinds lang de doop bediend door onderdompeling van de dopeling, dit echter was aanvankelijk bij Bromet niet het geval. Tot het jaar 1893 werd de doop bediend door middel van besprenging. Aangetekend dient te worden dat hij lang hiervoor de doop of besprenging van kinderen had verworpen. Hij kon geen grond vinden in Gods Woord om de kinderdoop daarop te baseren. Na grondige bijbelstudie en de leiding van de Heilige Geest ging hem het licht op, dat de doop naar de Schriften niet anders mag worden toegepast dan door onderdompeling. Deze openbaring werd niet zonder spanningen binnen de gemeenschap aanvaard. Door liefde en geduld, maar ook met kennis van de zaak, werd de gemeente onderwezen in de leer omtrent de doop, met het gevolg dat 4 maanden na Bromets doop door onderdompeling door de gemeente het besluit werd aanvaard dat de leden voortaan in de gemeente zouden worden opgenomen door de doop door onderdompeling. Sinds toen droeg de gemeente de naam: „Gemeente van gedoopte christenen", welke naam jaren later werd gewijzigd in Baptisten Gemeente, terwijl het kerkgebouw de naam „Vrije Evangelisatie" vanaf het begin tot nu toe is blijven behouden.

Andere aktiviteiten
Het kerkgebouw mocht dan wel de naam „Vrije Evangelisatie" hebben, en de behoefte tot evangelieprediking mocht groot zijn, bij deze aktiviteiten bleef het echter niet. Naar het bevel van de Here Jezus dat discipelen geleerd zou worden te onderhouden al hetgeen Hij geboden had, ontplooide Meyer Bromet andere aktiviteiten. Hij zette een bijbelkursus op voor jonge mensen. Het „zangklasje" (187 jeugdigen) had al eerder het levenslicht gezien. Ruim een jaar na de opening van het kerkgebouw (1889) ging een bijbelkursus voor volwassenen van start.
In het tweede jaar van het bestaan van de Vrije Evangelisatie werd begonnen met de Eerste zondagsschool. Het schijnt, dat br Bromet een speciale liefde had voor kinderen. Mogelijk in dit licht moet de oprichting van de Christelijke School op 1 november 1897 bezien worden. Kort gememoreerd zijn nog de vertaalde liederen van Sankey en Alexander uit het Engels in 't Nederlands. Sinds de dood van br Bromet in 1905 is in het werk van de Vrije Evangelisatie achtereenvolgens door 5 broeders voor gegaan.

Zendingsaktiviteiten
In de eerste helft der vijftiger jaren kwam de eerste zendeling hier aan, die vanuit de gemeente in Suriname begon te arbeiden. In de loop van dit decennium volgden er nog meer, evenals in de zestiger jaren. Aanvankelijk beperkte het werkterrein van de zendelingen zich tot de Paramariboërs. Naderhand breidde dit zich uit tot Albina om Indianen aan de Beneden-Marowijne te bereiken met het evangelie en tot de rechter Commewijne oever, onder Javanen en Hindoestanen.

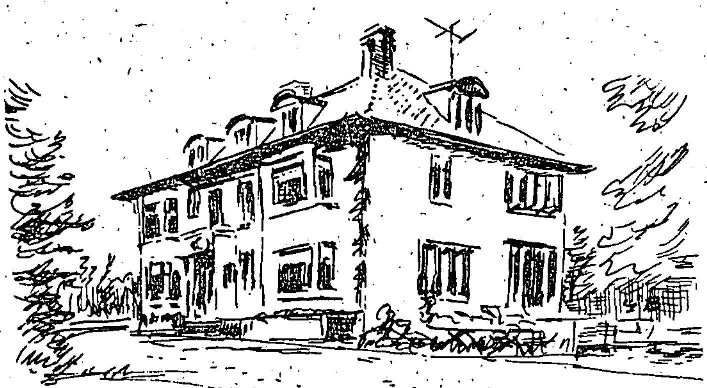
Unie van Baptisten Gemeenten
In de tweede helft der vijftiger jaren ontstond er een samenwerkingsverband tussen de zendelingen der baptistengemeenten en die der West Indies Mission (W.I.M.). Er werden gezamenlijke kinder- en jeugdkampen georganiseerd, en andere gemeente-aktiviteiten gehouden, zoals bijbelstudies, uitwisseling van sprekers, zangavonden, doopdiensten.
Eind 1969 en in 1970 volgde een reeks besprekingen tussen de baptistengemeente „Vrije Evangelisatie" en de W.I.M. over een nauwere samenwerking. Mede als gevolg van het ontstaan van een (oekumenische) Raad van Kerken die de zendelingen negativisme verweet, werd de behoefte aan een nauwer samengaan sterk gevoeld. Wat opvattingen over de bijbel betreft en de leer daaromtrent was er in

---

ISE-SURINAME

In het kader van het 90-jarig bestaan van de gemeente in Paramaribo werd onder leiding van ds G. van 't Wout een soort Interland Samen Evangelisatie-Suriname georganiseerd.

Eén van de deelneemsters aan deze campagne, mevr. L. Speelman-Kruit te Stadskanaal, zal daarvan in een van de komende nummers van DC verslag doen; red.

uit het Uniebureau

Zendelinge Joyce van Veen

Dezer dagen ontvingen we op het Uniebureau een brief van een arts, verbonden aan het Koninklijk Instituut voor de Tropen, die onlangs tijdens een dienstreis „toevallig" een ontmoeting had met onze zuster Joyce van Veen, verpleegkundig zendelinge van de UZC in Sierra Leone. In de brief die deze arts schreef en waarin hij de hulp van het Instituut aanbood voor bepaalde zaken, vertelde hij over zijn ontmoeting met zr Van Veen o.a.: Mijn algemene indruk van haar werk daar is, dat zij een uiterst zinvol werk doet in een gebied waar praktisch geen gezondheidszorg is. **Het is niet alleen zinvol, maar ook bijzonder moeilijk.**

We meenden dat het goed was, dit „getuigenis" van een onbevooroordeeld deskundige in deze rubriek door te geven. Het onderstreept nog eens van hoe groot belang het werk is, dat onze UZC-mensen verrichten in vaak moeilijke omstandigheden. Met andere woorden: sta toch vooral achter hen met gebed en offer!

AV-1978

De voorbereidingen voor de komende Algemene Vergadering, die 11, 12 en 13 oktober a.s. D.V. in Arnhem zal worden gehouden zijn reeds op gang gekomen.

In de eerste plaats in Arnhem zelf, waar een voorbereidingskommissie reeds enkele keren bijeen is geweest. Het staat al vast, dat de vergaderingen gehouden zullen worden in de Opstandingskerk aan de Bosendaalseweg 507; dus niet in de eigen kapel, die voor een dergelijke ontmoeting te weinig ruimte biedt.

Ook in de verantwoordelijke Commissies van de Unie zijn de eerste besprekingen reeds begonnen. De jaarstukken zijn bijna allemaal gereed en enkele voorstellen worden voorbereid.

Het is wellicht interessant te weten, dat de „konferentiemiddag" - op donderdag 12 oktober - dit jaar gewijd zal zijn aan onze voorgangersopleiding. Zij die voor die deeltaak van onze Uniegemeenschap op bijzondere wijze geïnteresseerd zijn kunnen hierin misschien een reden temeer zien om zich in hun gemeente beschikbaar te stellen als afgevaardigde!

Onze bouwplannen

Voortdurend wordt ons gevraagd hoe het nu met de bouwplannen van de Unie er voor staat: het Konferentiecentrum en de „dienstwoning".

Welnu, eigenlijk is er van het „bouwfront" weinig of niets te melden. De ontwerp-plannen zijn bij de instanties al geruime tijd geleden ingediend. Nu en dan zijn er informatieve kontakten met die instanties, en uit die formele kontakten zou misschien - we zeggen het heel voorzichtig - afgeleid kunnen worden, dat de nodige vergunningen tenslotte zullen worden afgegeven.

Herinnering

Verleden week werden vanuit het Uniebureau bestelformulieren aan de sekretarissen der gemeenten toegezonden ten behoeve van het nieuwe Adressenboekje van de Unie. De prijs van dit Adressenboekje, dat hopelijk in mei gereed zal zijn, is *f* 2,25 (inklusief verzendkosten) mits men gebruik maakt van dat formuliertje. Partikulieren die rechtstreeks bestellen moeten *f* 3,— (inklusief verzendkosten) betalen.

Daarom herinneren we nog eens aan dat „bestelformulier", zodat men zich extra kosten kan besparen.

J. van Dam, Uniesekretaris

---

feite niets dat deze beide groeperingen vaneéén scheidde. De W.I.M. had gemeenten te Paramaribo-Zuid (Zorg & Hoop) en te Mariënburg, terwijl naast de baptistengemeente ‚Vrije Evangelisatie" er één te Albina gevestigd is. Na een reeks besprekingen wordt de Unie van Baptisten Gemeenten aangegaan op 5 december 1970; de dag waarop de Statuten met Algemene stemmen zijn aangenomen door door afgevaardigden van:

1. Baptisten Gemeente Vrije Evangelisatie - Paramaribo-Centrum;
2. Baptisten Gemeente Vrije Evangelisatie - Paramaribo-Zuid (W.I.M.);
3. Baptisten Gemeente Vrije Evangelisatie - Mariënburg (W.I.M.);
4. Baptisten Gemeente Vrije Evangelisatie - Albina (V.E.).

Aangezien het verenigingsjaar samenvalt met het kalenderjaar worden de werkzaamheden van de Unie geacht te zijn ingegaan op 1 januari 1971.

Het ontstaan van de Unie kan beschouwd worden als een belangrijke mijlpaal in de geschiedenis van de „Vrije Evangelisatie".

Wat eens het pionierswerk was van één man, bezield met liefde en ijver voor de in Jezus ontdekte Messias, is uitgegroeid tot een arbeid die gedragen en uitgedragen wordt door velen die gegrepen zijn door de liefde van Jezus onze Heer. Dat deze negentig jaren van het bestaan van de „Vrije Evangelisatie" niet zonder spanningen, verschillen in mening en inzichten, aanvallen van binnenuit en van buitenaf, zijn bereikt, behoeft geen betoog, evenmin betwijfeling.

Boven alles is het van belang God de eer te geven en te aanbidden voor het zovele dat in de achter ons liggende jaren gedaan is ter uitbreiding van Gods Koninkrijk en de verkondiging van het Evangelie.

We zien vooruit naar de komst van de Koning der Koningen, Jezus de Messias, en Zijn Koninkrijk. Moge het de „Vrije Evangelisatie" en de aangesloten gemeenten gegeven zijn mede te werken aan de spoedige wederkomst van de Here Jezus, door met grote ijver en liefde voort te gaan in de verkondiging van het Evangelie tot behoud van velen en tot de eer van God.

SOLI — DEO — GLORIA

C. Schüster

ADRIAN SNELL KOMT TOCH!

Vorige week berichtten wij dat de Engelse zanger Adrian Snell niet op de nationale toogdag van de NBJB kon komen zingen. Hiervoor was medewerking nodig van Youth for Christ, maar dat werd geweigerd.

Dankzij een persoonlijke aktie van Ad Everaars (van The Lighters en verder bekend als presentator van het NCRV-programma „Happy Sound") is het nu toch mogelijk geworden dat Adrian Snell op onze toogdag zal zingen en spelen.

Van deze mogelijkheid hebben wij dankbaar gebruik gemaakt. Het betekent zonder meer een verrijking voor de toogdag.

Binnenkort zullen wij Adrian Snell in een apart artikeltje nader bij de lezers van DC introduceren.

Henk Hogebrug

NIET-KATHOLIEKE GROEPERINGEN IN ARGENTINIE MOETEN GEREGISTREERD WORDEN

Nu de roomskatholieke kerk, waartoe ongeveer 90% van de 25.7 miljoen tellende bevolking van Argentinië behoort, door de regering opnieuw als officiële staatsgodsdienst is erkend heeft de regering tegelijk verordend, dat alle andere godsdienstige gemeenschappen zich binnen zes maanden moeten laten registreren. Als deze groeperingen aan deze eis niet voldoen of wanneer registratie wordt afgewezen zullen zij gelden ale illegaal en mogen zij niet meer in het openbaar naar naar buiten treden.
Dit betekent, dat mogelijkerwijs tenminste ook enkele van de grootste protestantse kerken met totaal 500.000 leden met inmenging van de staat rekening moeten houden. De Jehova's Getuigen en twee Oosterse groeperingen (w.o. Hara Krishna) zijn intussen reeds buiten de wet gesteld en verboden.
Van officiële zijde is verklaard, dat de nieuwe verordening geen beperking van de godsdienstvrijheid in houdt, maar dat de bedoeling van de verplichte registratie is om allerlei gegevens voor statistieken enz. bijeen te brengen.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Delfzijl, J. Schouten te Emmen.

Aangenomen: naar Winschoten, W. G. van Berkel te Ter Apel.

REKTIFIKATIES

Het telefoonnummer, genoemd in „Alternatieve vakantie", in De Christen van 31.3 is niet 030-291093, maar 030-79 10 93.

Het nieuwe adres van ds S. van der Laan is niet Biesbos 15, Diemen, maar Biesbosch 35, Diemen.

81255

is het gironummer van

RAMPENFONDS

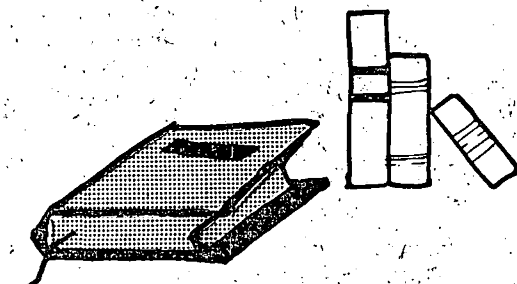
van de

Unie van Baptisten

Gemeenten, Bosch en Duin

Bilthoven

Doe er wat aan !

Wat zullen we lezen:

zondag	9 april	Psalm 104 : 19-35	Het werk van de Geest
maandag	10 april	2 Korinthiërs 5 : 1-11	Wandelend in geloof
dinsdag	11 april	2 Korinthiërs 5 : 12-21	De bediening der verzoening
woensdag	12 april	2 Korinthiërs 6 : 1-18	Profiel van een prediker
donderdag	13 april	2 Korinthiërs 7 : 1- 7	Samen in leven en dood
vrijdag	14 april	2 Korinthiërs 7 : 8-16	Heilzame droefheid
zaterdag	15 april	Psalm 1	Aan levend water

TWEEDE PINKSTERDAG SCHIPBORGDAG!

Zo is het al jaren, voor veel leden en vrienden van de baptistengemeenten aangesloten bij de Groninger Bond.

Temidden van een pracht decor, wordt D.V. ook dit jaar weer een landdag gehouden.

Landdag-nieuwe stijl, zo heeft de organiserende kommissie hem genoemd.

Want we hopen, door enerzijds meer tijd vrij te maken voor de informele kontakten, anderzijds juist een betere aandacht te verwerven voor de geestelijke inhoud en boodschap, die op de Landdag o.i. centraal moet staan. Daar werken we aan en daar bidden we voor! Bidt u met ons mee?

Sprekers zullen zijn ds J. Hofman en ds Jac. Schouten.

„Release" uit Stadskanaal, het Jeugdkoor Hoogezand en de fam. Faber verlenen muzikale medewerking.

Er zal geen kompetitiespel meer zijn, maar wel kinderspelen en een „community-singing"; en ook een speciale kindermeeting en... och, nog véél meer!

Kom maar! Met auto's of bussen vol!

Maandag 15 mei, aanvang 10.30 uur.

G. B.

MEEST BEWONDERD

De presidenten Carter (USA) en Sadat (Egypte) staan op de eerste en tweede plaats van een lijst van „meest bewonderde mannen in de gehele wereld in 1977". De lijst werd gepubliceerd door Callup's instituut voor opinie-onderzoek in Princeton (USA). Op de vierde plaats stond de evangelist Billy Graham; paus Paulus VI kwam op de negende plaats.

MEDEDELINGEN

△ Het nieuwe adres van de penningmeester van Heerenveen de heer J. de Lange, is Aukebaes 6, 8501 RR Joure; tel. 05138-3558.

△ Het sekretariaat van de gemeente Almelo-Nieuwstraat berust thans bij C. Peters, Meulenbeldlaan 52, 7602 XG, Almelo; tel. 05490-66537.

△ Het nieuwe adres van K. van de Hoef, sekretaris van de gemeente Doetinchem, is Van Enststraat 7, 7009 CS Doetinchem.

„Dat moet weten iedereen, wie Jezus is"

(Ingezonden)

Dit zongen de Muntendammers op 18 maart in de bus naar Bremen.
U zult zich wel afvragen, wat zoeken die lui nu in Bremen? Welnu, hier ligt momenteel het 2e schip van „Operatie Mobilisatie", de „Doulos" en de Zendingswerkgroep had ervoor gezorgd, dat wij ook dit schip konden bezichtigen, evenals het eerste schip, de „Logos", dat we vorig jaar in Rotterdam konden bezichtigen. Met een blij hart en vol goede verwachting kwamen we in Bremen aan.
De ontvangst was geweldig. Een jonge zuster vertaalde de woorden van een broeder, die ons in het Engels (voertaal op het schip) vertelde van het plan van „Operatie Mobilisatie" om nl. een schip te kopen voor evangelisatiewerk.
Ze zijn tot de ontdekking gekomen, dat 2/3 van de wereld uit water bestaat, en dat ze dus varend grote mogelijkheden hebben om de mensen het evangelie te brengen. Er is 5 jaar gebed voor nodig geweest alvorens een kapitein zich bereidwillig verklaarde om belangeloos te varen op dit schip „De Logos", maar al spoedig bleek dat één schip te weinig was, zodat er een tweede schip aangekocht moest worden nl. de „Doulos".
Men moet nl. weten, dat niemand van de bemanning een salaris ontvangt. Ze leven uit Gods hand. Zij weten wat de tekst inhoudt: „Zoekt eerst het Koninkrijk van God, en al het andere zal u toegeworpen worden".
Elke vrijdagavond houden ze aan boord van het schip een bidstond, die soms tot laat in de avond duurt en daar leggen ze al hun problemen voor Gods aangezicht.
Een broeder zei het volgende: „Als God dit werk niet langer wil, zal Hij de financiële kraan dicht draaien en zullen we het schip of de schepen moeten verkopen en weer op het land een baan zoeken.
Deze schepen hebben veel kansen, omdat ze eigen-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

lijk varen met een boekententoonsteling (varende boekhandel van goede christelijke boeken), zodat ze niet in de eerste plaats als evangelisatieschip komen. Ze nodigen mensen uit aan boord te komen kijken, of te komen eten, vertellen hen van het schip en daarbij van de Here Jezus Christus. Zo zijn er nu al 2½ miljoen mensen met het evangelie in kontakt gekomen.
Op de „Doulos" kunnen 250 mensen mee voor langere of kortere tijd.
Ze zijn dan aan boord voor een goede geestelijke training om daarna terug te gaan naar hun eigen land, stad of dorp om daar de mensen het evangelie te prediken.
In die periode gaan ze dan ook meewerken aan onderhoud van het schip en evangelisatiekomsten beleggen enz.
Het schip vertrekt eind mei voor een reis naar Londen, dan naar Le Havre, Bilbao, Malaga, dan terug naar Londen en van daaruit willen ze dan graag naar Zuid-Amerika, te beginnen in Mexico.
's Middags hebben we met de bemanning een heerlijke warme hap gehad. Na de maaltijd hebben we geluisterd naar een broeder uit Australië, die sprak naar aanleiding van Filip 1 : 3-11. (U moet dit maar eens doorlezen).
Deze broeder was vroeger zelf arts, maar werkte reeds vier jaar voor O.M. en woont nu met z'n gezin op de „Doulos". Artsen, onderwijzend- en verplegend personeel is hier aanwezig.
Hierna kregen we nog een rondleiding over het schip en tegen het eind van de middag beluisterden we een kort afscheidswoord van onze Nederlandse broeder, Ebbo Buurma, om daarna in grote dankbaarheid huiswaarts te keren. Maar ook met een grote verantwoordelijkheid, namelijk om deze broeders en zusters dagelijks te gedenken in onze gebeden. En wij zouden dit ook aan u allen willen vragen.
Wilt u ook voor dit stuk werk in Gods Koninkrijk bidden?
Natuurlijk was er nog veel meer te vertellen, maar daar is geen ruimte genoeg voor.
Mocht u meer belangstelling hebben voor het werk van O.M. of het willen steunen, dan kunt u zich in verbinding stellen met: Operatie Mobilisatie Waalstraat, Emmeloord.
Namens de bezoekers:

E. N. Moes-Bakker

POSTZEGELS VOOR DE U.Z.C.

Br K. Kuperus (Simsonstraat N 5, 1076 VG Amsterdam) schrijft: Dit is het eerste verslag over 1978; het resultaat tot nu toe is f 583,50. Het begin is er weer!
In Dordrecht, op de gewestelijke Zusterhulpkonferentie was het resultaat 5 kilo zegels, en ook veel kaarten.
Dus tot de Zusterhup-AV in Zwolle hebben we werk genoeg, maar ook daar hoppen we veel zegels (en kaarten) in ontvangst te kunnen nemen. Neemt u ze mee daar heen?

GEMEENTEBERICHTEN

EVANGELISATIE-WEEKEND

2e Exloërmond/Valthermond - (W.v.d.V.) 18 en 19 maart evenals 't vorig jaar weer een evangelisatie-weekend gehouden in 't „Brughuis" in Valthermond, uitgaande van de baptistengemeenten van Valthermond en 2e Exloërmond. De opkomst was nog groter dan verleden jaar en het trok deze keer zeker ruim 1000 bezoekers in de drie diensten.

Begonnen werd met een zang- en muziekavond. Hiervoor waren uitgenodigd de Chr. Harmonie van 2e Exloërmond, The Burning Candles uit Zwolle en The Singing Followers uit de eigen gemeenten. Uit verre omtrek waren belangstellenden gekomen om deze ger goede avond mee te beleven. Voorganger Oldenburger, van Valthermond sprak een kort maar ernstig slotwoord.

Zondagmorgen hadden we een gezamenlijke kerkdienst, waar „Jong Harmonie" uit 2e Exloërmond en „Jong The Singing Followers" hun medewerking verleenden.

Ds H. C. Schaap sprak naar aanleiding van de woorden: „Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegdraagt". Wanneer we in sommige huizen komen, aldus ds Schaap, zien we soms mooie spreuken of teksten hangen, o.a. deze tekst. Een tekst aan de wand is mooi, maar is dit ook werkelijkheid in uw leven? Heeft u het Lam reeds aanvaard, Hij wil ook uw zonden vergeven? Een zeer ernstige en indringende boodschap om over na te denken.

's Middags was er een bijeenkomst voor de kinderen belegd met zang, spel en vertelling. Ruim 100 kinderen hadden een fijn uur. 's Avonds slotavond, Evenals de vorige keren een goede opkomst, Deze avond werkten mee: „La Groupe Evangélique" uit Emmen en weer The Singing Followers en evenals de vorige avond twee prachtige deklamaties. Het prachtige orgel werd bespeeld door br Fré Blank. De Heer was merkbaar in ons midden, want toen het ogenblik van getuigen was aangebroken, kwamen onder het zingen van een lied velen naar het podium om van zijn of haar Heer te getuigen. Dit was een geweldig ogenblik en iets mooiers is niet denkbaar.

We zongen deze avond prachtige koren, eenvoudige liederen met een rijke inhoud. Ook deze avond sprak br Oldenburger het slotwoord naar aanleiding van de woorden: Voor of tegen Jezus. Deze woorden legde hij ook aan de menigte voor: Is u voor of tegen Jezus? Is u Zijn eigendom of gaat u nog uw eigen weg? Hij nodigde in naam van de Meester, om te komen bij het kruis, te knielen en om vrede te ontvangen. Stel niet uit maar kom nu.

Ds Schaap die evenals de eerste avond de leiding had, gaf gelegenheid om na te blijven, indien men met hen wenste te praten.

Een broeder werd gevraagd in 't gebed voor te gaan en samen hebben we de Heer gedankt voor dit rijk gezegend weekend. Het mooiste van alles was dat een meisje na bleef om te praten; ze nam Jezus aan als haar Verlosser en Heer. Vreugde in de Hemel en in onze harten over een jonge zuster die nu met pasen reeds kon zingen: „Ik weet, dat mijn Verlosser leeft! Geprezen zij de Heer".

Je hebt het huis verlaten
onbewust van warmte
die jou omringend droeg.
Struikelend en tastend
ligt voor jou
die onbekende weg
vol angst
tot je ontdekt
dat het huis
waar jij onbewust
naar zoeken zult
er is
met diezelfde warmte
aan alle kanten
om je heen:
Hij is met je,
alle dagen!

geboren
INGE REINA
dochter van
Piet en
Tineke Brongers
zusje van
Margreet en Martin
Drachten,
30 maart 1978
Claerkamp 21.

Op 18 en 23 maart 1978 heeft de Heer tot Zich geroepen, onze zusters
HILLECHIEN SCHENKEL
in de leeftijd van 61 jaar
en
JANTJE FRANS
in de leeftijd van 90 jaar.
„In het Huis mijns Vaders zijn vele woningen"
Baptistengemeente Winschoten

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93 jaargang - nummer 15 - 14 april 1978

EEN UNIEKE REIS

Groep Nederlandse baptisten bezocht jubilerende gemeente in Suriname.

't Begon zo: 'Onze jubilerende zustergemeente in Paramaribo nodigde ds G. van 't Wout uit als gastspreker. Een weeklang waren er samenkomsten gepland en daar middenin, op zondag 12 maart was dan de officiële herdenkingsdienst ter gelegenheid van het 90-jarige bestaan van de gemeente (zie ook DC van 7 april jl.).

Via een reisbureau werd de mogelijkheid onderzocht of er meerderen vanuit ons land hieraan mee konden doen en zo zijn er nog 10 personen meegegaan, onder wie mijn man en ik.

Hartelijke ontvangst

Dinsdag 7 maart vertrokken we. Eerst 's morgens in de vroegte de ijsaanslag van de autoramen krabben en negen uur later uit het vliegtuig stappen bij een temperatuur van méér dan dertig graden.
Tot onze verrassing waren er op het vliegveld Zanderije (en dat is plm. 50 km van Paramaribo) al een 7-tal broeders en zusters van de gemeente aanwezig om ons te begroeten en ons toch vooral te laten merken dat wij wel besproken hadden in een hotel maar vóór alles hún gasten waren.
's Avonds om half acht werden we per auto van ons hotel gehaald voor een begroetingsavond bij koningin Sirikit, ach nee, ik vergis me, bij zuster Lionarons aan huis. Toen was het eigenlijk voor ons al middernacht (het tijdsverschil is vier en een half uur). Daar waren ook weer een 15-tal broeders en zusters aanwezig en we maakten op een heel plezierige manier kennis met elkaar. Een fijne gemeenteavond.
Direkt de volgende avond waren we aanwezig op de eerste samenkomst in de kerk, waar ds Van 't Wout de boodschap bracht en waar één van hun eigen broeders en iemand van onze groep een getuigenis gaf.
De gemeente is niet groot in ledental (iets beneden de 60) maar wel groot in liefdebetoon, saamhorigheid, getuigenis en gastvrijheid.

Premier aanwezig in herdenkingsdienst

Hun houten kerk, die plaats biedt aan plm. 250 mensen, zag er keurig onderhouden uit en was op zondagavond, tijdens de officiële herdenkingsdienst tot de laatste plaats bezet. Ook premier Ferrier, zijn vrouw en andere hoge autoriteiten waren aanwezig. De heer Ferrier vertelde o.a. dat hij voor de eerste keer daar in de kerk was geweest, toen een vriend van hem gedoopt werd. Het spreekwoord van het goede voorbeeld, dat goed doet volgen gaat blijkbaar niet in alle gevallen op...
In de morgendienst hadden wij al gelegenheid gehad groeten en geschenken aan te bieden namens de gemeenten waartoe wij behoorden. Wij mochten namens de gemeente Stadskanaal-Zuid bv. een 100-tal supplementen van onze Lofzangen en Gebedenbundel aanbieden mèt de muziekbundel daarvan. We hebben met z'n allen lied no. 15 gezongen en toen was het „gele boekje" meteen niet vreemd meer.
Bij de enveloppen-met-inhoud was er ook één van onze Unie, dus van ons allemaal.

Overweldigende gastvrijheid

Ze hebben in Suriname geen Aalsmeer (wel enorm veel bekende, geleende plaatsnamen zoals Alkmaar, Groningen, Wageningen, Nieuw Amsterdam en Berlijn) maar wel bloemen in grote pracht en verscheidenheid. Dat was die zondag 12 maart ook in de kerk te bewonderen.
Wat de gastvrijheid betreft, telkens weer werden we uitgenodigd; dan weer de hele groep, dan in verschillende gezinnen en één keer door de leidsters van het kinderhuis „Samuël" voor een dag met 6 van die leuke, bruine kindertjes naar een uitspanning „Cola kreek" en hun vakantieverblijf; heel eenvoudig, maar voor de kineren een weelde. Dat was in Berlijn.

Gezondheidszorg

Ook werden we door een van de broeders -als arts verbonden aan het Diakonessenhuis in de Johan Bodegravenlaan - uitgenodigd om het ziekenhuis (227 bedden)

te bezichtigen en kennis te maken met zijn werk als coördinator van de medische zending in heel Suriname. Een onvoorstelbaar karwei: het registreren van alle bewoners, zelfs van de verste bosneger- en indianendorpen. De meesten van deze mensen zijn doodsbang hun anonimiteit prijs te geven, leven vaak onder meerdere namen en geven ook voor de gezondheidszorg weer een andere naam op. Dat wordt dan uiteindelijk de naam waaronder ze in het bevolkingsregister worden „gevangen". Zonder registratie zei dokter Van Mazijk, kun je geen gezondheidsdienst opbouwen.
Hoewel Suriname nog maar voor een klein deel is opengelegd door wegen, is het, dankzij de aanleg van vliegveldjes, draadloze verbindingen, enkele dokters en zusters, die ver in de oerwouden „doktersdiensten" doen, mogelijk een ernstige patiënt binnen een paar uren te vervoeren naar het diakonessenhuis in Paramaribo. Vol bewondering hoorden wij het aan.

Ontroerende ontmoetingen

En dan ons bezoek aan zuster De Ziel. Aangrijpend en onvergetelijk. Vanaf haar 25e blind. Melaats geweest. In elkaar geschrompeld. Misvormd, zodat sommigen van ons het niet durfden aanzien. Nu al 84 jaar en helder van verstand. Zeer helder zelfs. Zij heeft met ons gebeden en God was daar. Zo'n lofprijzing en dankgebed, zo'n overvloed aan Geest. Wij waren overweldigd. Zo'n verschrompeld mensje en toch zó volledig mens, zo rijk gezegend en tot zegen!
Wat zullen wij u nog meer vertellen? Er was zo veel. Die Hindoestaanse bruiloft. Onvergetelijk. Ons bezoek aan de fam. Laöh, afkomstig uit Indonesië, waar Chinezen bijna niet meer getolereerd worden en die daarom uitweken naar Suriname waar alle rassen in harmonie met en bij elkaar wonen. Ons bezoek en eten bij een Hindoestaans-Creoolse familie met 9 kinderen, ons bezoek aan de gemeente in Albina, waar we op een vrijdagavond waren, buiten zaten en samen met broeder Rob Sussenbach en zijn gemeente een avond van gemeenschap in de Heer beleefden.

Tenslotte

Het is onmogelijk u via „De Christen" van al onze herinneringen eerlijk de tienden te geven. Komt u nog maar eens langs. Kodak en Agfa hebben een goede klant aan ons gehad...
Een van de meest plezierige dingen was wel, dat je met bijna iedereen Nederlands kon praten. „Fundamenteel Rekenen" en „De Taaltuin" liggen ook in het Indianen- of Bosnegerschooltje in het vak.
En dan die kinderen van Suriname. Eerlijk waar, het is niet eerlijk, maar je zou ze stelen!
Onze „unieke reis" is een enorm rijke belevenis geweest en al schrijf ik niet namens onze groep, ik weet zeker, dat ieder van ons het zal beamen met een hartgrondig „onvoorstelbaar".
De Here zegene onze trouwe, kleine, waardige zustergemeente in Paramaribo, samen met de anderen, ook daar sedert 1971, verbonden in een Unie. Naar hun zeggen was ons bezoek ook voor hen een verkwikking. Wederzijds, dus.

L. Speelman-Kruit

WORDT SEMINARIUM IN RUSCHLIKON OPGEHEVEN?

In een schrijven aan de curatoren van het Baptisten Theologisch Seminarie te Rüschlikon en aan de Baptisten Unies van Europa wordt gevraagd om een nadere bestudering van de toekomstige funktie van dit seminarium.
Deze brief is een gevolg van de vergadering van curatoren, in het begin van maart gehouden, en een daarop volgende bijeenkomst van de Zendingsraad van de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) die het seminarium beheert in overleg met de door de Europese Unies aangewezen curatoren.
Het seminarium in Rüschlikon bestaat sinds '49. De exploitatie baarde vooral de laatste jaren grote zorgen, vooral ten gevolge van de sterke waardevermindering van de Amerikaanse dollar.
In het schrijven, ondertekend door de SBC-vertegenwoordiger voor Europa en het Midden-Oosten, dr J. D. Hughey - zelf oud-rector van het seminarium - wordt de mogelijkheid geopperd het seminarium te verplaatsen naar een goedkoper land of het seminarium op te heffen en de gebouwen dienst te laten doen als centrum voor korte kursussen en konferenties.
In zijn schrijven veronderstelt dr Hughey dat het seminarium niet zal worden gesloten voor het eind van het kursusjaar 1978-79. Aldus bericht de Europese Baptisten Persdienst.

Vooral in de jaren 1949 tot 1959 hebben meerdere van onze voorgangers hun theologische studie genoten aan het seminarium te Rüschlikon.

NIEUW!!

Er komt een kaderkursus Jeugdwerk

Waarom?

Veel jeugdwerkers willen meer dan alleen maar leider zijn op een jeugdavond of klubuur. Ze zitten met vragen over het hoe en waarom van het geloof voor het kind en het dagelijks leven.
Ze willen meer weten over de groei van het kind en over hun persoonlijke groei. Over hoe een mens inelkaar zit en hoe je het beste kontakt kunt maken enz.
Allemaal vragen van bezinning en verdieping, waar je zelden tijd voor krijgt, zelfs niet op instruktiedagen of weekends.
Daarom is er deze kursus, opgebouwd uit *vragen uit de praktijk van de laatste vijf jaar.* Niet met pasklare antwoorden, wel met bruikbaar gereedschap om er mee bezig te zijn.

Voor wie?

Voor allen die zich intensief bezig houden met jeugdwerk. Die zich de moeite willen geven er *zelf* bij betrokken te raken.
Die door hebben dat jeugdwerk een levende zaak is, afhankelijk van plaats, tijd en omstandigheden, op grond van het evangelie, afhankelijk van Jezus Christus.
Kortom voor jeugdouderlingen, jeugdleid(st)ers, klubleid(st)ers, zondagschoolleid(st)ers en andere belangstellenden.
Niet bedoeld als vervanging van het gewone instruktiewerk, wel als verdieping ervan.

Wat gaat er gebeuren?

Naast een stuk theorie is veel ruimte voor gedachten wisseling en uitwisseling van ervaring en persoonlijke reakties rond konkrete vragen als:

Wat is de funktie van het geloof voor de mens?
Wat is de plaats van de bijbel in het geloof?
Hoe maak ik persoonlijk kontakt met de ander en met mezelf?
Hoe „vertaal" ik bijbelse begrippen voor de jeugd? enz. enz.

Vorm van de kursus

10 zaterdagen beginnend 7 oktober 1978, doorlopend tot 10 maart 1979.
's Morgens meer theorie, 's middags meer praktisch.
Afsluiting met een certifikaat.

Waar?

Op De Nieuwe Koppel, naast De Vinkenhof.

Kosten?

f 50,— per persoon, inklusief kursusboek (plm. 100 blz.), waarin alle stof verder uitgewerkt is.

Aanmelding?

Snel natuurlijk, want het aantal deelnemers is beperkt.
Geef je op, of vraag meer informatie bij het Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart, 25, 9203 HW Drachten; tel. 05120-15687.

Namens de NBJB,

P. Brongers, jeugdkonsulent

Is de Nationale Toogdag van de NBJB te duur?

Deze vraag steekt telkens z'n kop weer op als er mensen zijn die steen en been klagen over de hoogte van de entree die voor die dag wordt gevraagd.
Nu is de toogdag inderdaad een dure aangelegenheid. Als je er naar toe gaat moet je, alles bij elkaar, wel op zo'n 30 gulden rekenen. Vooral de reiskosten zijn hiervoor verantwoordelijk. De vraag of de entree voor de toogdag niet wat omlaag kan, is dus een vrij logische vraag.
We zouden maar wàt graag willen! Liever nog vroegen we helemaal geen entree, net als vroeger. Toen werd er één of twee keer gekollekteerd en dat was dan voldoende om de kosten te dekken. Je zat dan wel gewoon in de openlucht. En daar zit 'm nou net de kneep. Tegenwoordig is het ondenkbaar om de toogdag in de openlucht te houden. Ten eerste moet de toogdag onder alle weersomstandigheden door kunnen gaan. Ten tweede zou geen enkele muziekgroep z'n kostbare geluidsinstallatie en evenzo dure muziekinstrumenten willen blootstellen aan de grillen van ons Nederlandse klimaat.
Er moet dus een tent komen. En dat kost een heleboel geld. Alleen de tent al kost, omgerekend over 1000 mensen, zo'n vier gulden per persoon.
Natuurlijk zijn er wel alternatieven. Die zijn onderzocht. Zo is het praktisch niet mogelijk om een geschikte zaalakkommodatie te huren. De kerken zijn op Hemelvaartsdag bezet, en schouwburgen e.d. zijn niet beschikbaar omdat het personeel die dag vrijaf heeft. Bovendien zou dat betekenen dat we de toogdag dan niet meer op De Vinkenhof zouden kunnen houden. En wie is dáár nu vóór?
Trouwens, stel je voor dat we op die manier de entree twee gulden lager konden stellen. Wàt maakt dat dan nog uit op het totale bedrag?

Om enig inzicht te geven in de kosten van de toogdag volgt hier een beknopte begroting:

Huur akkommodatie, tent, stoelen enz.	*f* 3.835,—
Kosten muziekgroepen, sprekers enz.	*f* 1.750,—
Stickers, raambiljetten, programmaboekjes	*f* 750,—
Kosten werkgroep, fotoreportage enz.	*f* 600,—
Totaal	*f* 6.935,—

Maar dat zijn nog niet alle kosten. Niet genoemd zijn de kosten van jeugdburo en jeugdkonsulent, de kosten van publiciteit in De Christen en in Onderweg, het ontwerpen van raambiljetten, stickers, de tientallen uren van de werkgroep etc. Al deze dingen zijn echter GRATIS! Van die bijna 7000 gulden neemt de Jeugdraad van de NBJB 1750 gulden voor zijn rekening. Er moet dus nog ruim 5000 gulden binnen komen via de entree. Helemaal gerust zijn we daar niet op. Vorig jaar waren er ongeveer 1000 bezoekers en toen bracht de entree 4200 gulden op.
Er zit dus niets anders op dan een redelijke entree te vragen. Bij het vaststellen van de entreeprijzen hebben we ook rekening gehouden met wat je bij andere, vergelijkbare evenementen zou moeten betalen. We zijn zelfs nog iets goedkoper. Ook houden we rekening met leeftijd en „kroostrijke" gezinnen. Wat kunnen we nog meer doen? Voor goede ideeën staan we altijd open.
Hopelijk vind je de toogdag (nu) niet (meer) te duur. Zeker niet als je bedenkt hoeveel geld je voor andere dingen, zonder te mopperen, betaalt.
Betaal dan ook de entree van de toogdag met plezier! Henk Hogebrug

Jugendpastor Jörg Swoboda (DDR) op de toogdag!

Al een hele tijd zaten we er op te hopen. We wilden er graag over schrijven, maar dat kan niet als je niet zeker weet dat het door kan gaan. Omdat het nu zo goed als zeker is hoeven we het echter niet langer voor ons te houden. Op de toogdag van de NBJB zal namelijk anwezig zijn Jugendpastor Jörg Swoboda uit Oost-Duitsland. Wie hij is en wat hij komt doen vertellen we in een volgend artikeltje.

Henk Hogebrug

NBVB - trainingsdagen 1978

„Let niet op de wind, maar zaai . . .!"

Als u dit leest komt de datum al dichter bij: 24 april.
Daarom moet men niet te lang meer wachten met de aanmelding voor deelname aan de NBVB-trainingsdagen in april!
Er is al vroeg begonnen met allerlei voorbereidend werk. In augustus vorig jaar, nog maar net terug van vakantie, is de kommissie reeds begonnen met het maken van plannen en de uitwerking ervan. Sprekers, inleiders, moesten worden gezocht, verschillende brieven geschreven en er werd druk getelefoneerd. De onderwerpen moesten worden uitgewerkt en besproken. De inleiders moesten als het kon in elk van de drie perioden vrij zijn om hun onderwerp te behandelen. Er moest gevraagd worden naar de prijzen in verschillende konferentiecentra. Toen moest er beslist worden en vaste afspraken gemaakt, de data moesten worden vastgesteld.
Zij die zulke dagen reeds eerder meemaakten weten wat een onvergetelijke belevenis het is geweest. Om nog meer zusters de gelegenheid te geven om zich te bezinnen op de opdracht: Gij zult mijn getuigen zijn... worden deze trainingsdagen dit jaar drie maal gehouden. Niet alleen voor leden van Zusterhulp, maar ook voor diakonessen en elke vrouw die graag mee wil luisteren, denken, vragen, bidden.
De trainingsdagen worden dit jaar als volgt gehouden:
24, 25 en 26 april (haast u!)
29, 30 en 31 mei (laatste datum van aanmelding: 1 mei)
30, 31 oktober en 1 november (laatste datum van aanmelding: 1 oktober).
Alle trainingsdagen worden weer in *De Bron bij Dalfsen* gehouden.
Wat de kosten zijn?
De volledige prijs is *f* 65,—. Alles wordt duurder, dat weet u. Voor leden van Zusterhulp wordt uit de centrale kas een tegemoetkoming gegeven aan elke deelneemster, zodat zij slechts *f* 42,50 behoeven te betalen.
Ik hoor u vragen: en wat krijgen we er voor? Dat is: koffie, thee, ontbijt, lunches en drie warme maaltijden (en daarbij: gratis veel gezelligheid!) en logies. Er is bij De Bron een geheel nieuwe vleugel bijgebouwd en die krijgen wij tot onze beschikking. Dat betekent o.a. dat er twee dames op één kamer worden ondergebracht, nieuwe bedden en meer zalen voor ons gebruik. Waar wacht u nog op...?
Men is ingeschreven zodra de deelnemerskosten (Zusterhulpleden *f* 42,50 en nietleden *f* 65,—) zijn overgemaakt en ontvangen op giro 10 58 363 t.n.v. mevrouw M. Oosterloo-de Jong, Akerstraat Noord 113, Treebeek.
Vergeet niet te melden om welke datum het gaat!
Naast de ernst en de bezinning zal er ook ontspanning zijn. Er is voldoende tijd om met elkaar van gedachten te wisselen en te praten.
Als in andere jaren vragen we om voor de ontspanningsavond iets mee te brengen, zoet of hartig.
Moeten we nog meer vertellen?
Kom en beleef deze dagen opnieuw of voor het eerst. We verwachten u graag!

Bilthoven W. A. M. van Dam-Deursen

"SLAVA JESUS!"

Bulgarije, een bezoek aan een bijna vergeten groep baptisten

door Gerhard Claas en Denton Lotz

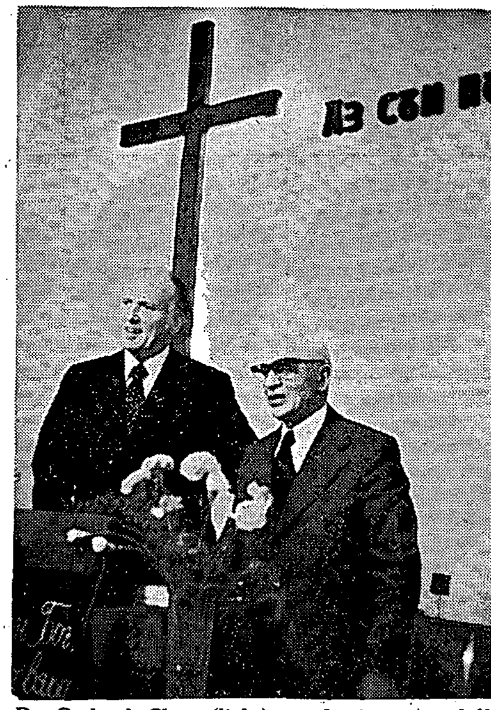
SOPHIA - Toen het jeugdkoor van de Eerste Baptistengemeente in Sophia begon te zingen: Tel uw zegeningen, tel ze één voor één, realiseerden we ons dat we thuis waren, bij Gods kinderen. Het was op de eerste zondag tijdens ons bezoek - het éérste bezoek tijdens de tweede wereldoorlog van vertegenwoordigers van de Baptisten Wereldalliantie aan Bulgarije. Het was één van die vele zegeningen die wij ondervonden. De andere zegeningen waren onder meer:

1. De kleine baptistenkapel, niet ver van het centrum van Sophia, was meer dan vol met 200 mensen. En dan te bedenken, dat er slechts 500 baptisten zijn in heel het land! Hun gezichten, vol aandacht op ons gericht, lichtten van vreugde op toen wij de groeten doorgaven van de baptisten uit heel de wereld. De liederen, de gebeden en de Schriftlezingen, ze zouden overal gehoord kunnen worden - maar de intensiteit van hun eerbied maakte deze dienst tot iets opmerkelijks. Mannen en vrouwen met tranen in hun ogen begroetten ons met gevouwen handen, ze keken omhoog en zeiden: „Slava Jesus!" (Geprezen zij Jezus!)

2. We hadden niet verwacht zoveel jongemensen te ontmoeten. Ook hún gezichten glansden van vreugde toen ze zongen: Halleluja, halleluja! Ze vroegen ons hun groeten door te geven aan alle jonge baptisten in heel de wereld. De vragen die ze stelden getuigden van een diep geestelijk bewustzijn. Hun beroepen waren even gevarieerd als in elke jongerengroep: studenten, verpleegkundigen, elektriciens, reparateurs...

3. Een tochtje naar het klooster Rila, 130 kilometer van de hoofdstad, was een onverwacht genoegen. De hartelijke ontvangst van de prior deed ons onze eenheid in Christus ervaren. Tijdens de 5 eeuwen waarin Bulgarije onder het juk van het Islamitische Turkije leefde hielp de Orthodoxe Kerk om de hoop van de Bulgaarse kultuur en vrijheid levend te houden. Die kerk spreekt tot op de dag van vandaag nog een grote rol in het bestaan van het land.
Dat is te zien in de Alexander Nefsky Kathedraal in Sophia en in de andere kerken die - naar men ons vertelde - in de paastijd zo vol zijn dat men een kaartje moet hebben om binnen te komen.

4. Indrukwekkende gebouwen, prachtige met sneeuw bedekte bergen, bloeiende voorjaarsbloemen - het waren indruk makende beelden in Rila. Maar in een huis te zijn waar acht arbeiders van een kollektieve boerderij zich voor gebed hadden verzameld, dat was nóg indrukwekkender. Toen we hen vroegen hoeveel mensen bij hun gemeenschap behoorden zeiden ze: vijftien. En een robuuste oude man voegde er snel aan toe: In de ark van Noach bevonden zich slechts acht! Inderdaad, ze waren met weinigen maar geestelijk sterk!

Dr Gerhard Claas (links) en dominee Angeloff, sekretaris van de Unie van Baptisten Gemeenten in Bulgarije

5. De stad Plovdiv was een andere verrassing. De stad werd in de vierde eeuw voor Christus gesticht door de Thraciers, ingenomen door Philippus van Macedonië en als hoofdstad begeerd door Constantijn. De apostel Paulus zou het deugd gedaan hebben wanneer er hier, in het Noorden van Macedonië, een christelijke gemeente zou zijn geweest. We ervoeren een stuk geschiedenis, vergeten door het Westen.
De gemeente was al bijeen toen wij aankwamen in het kleine gebouw in de 1 Mei Straat. We gingen door een smalle deur en klommen naar de tweede verdieping. Tenminste 130 personen waren bijeen in een ruimte waar normaal 60 mensen kunnen zijn... En nog steeds kwamen er meer mensen langs de smalle trap naar boven, naar dit benauwde kerkzaaltje. Als overal in Bulgarije begon de dienst toen de voorganger op de kansel stond. Hij knielde neer voor gebed terwijl de gemeente voor stil gebed ging staan. De jongeren en de ouderen, de mensen uit Plovdiv en uit de provincie zongen samen: Geprezen zij de Heer, de Almachtige Koning der Schepping. Na twee uren, waarin gepreekt werd en groeten doorgegeven klonken nog stemmen die om meer preken en meer begroetingen vroegen. Tenslotte zongen ze samen: God zij steeds met u, tot wederziens...
Het is moeilijk de emoties die wij ondergingen toen de dienst besloten werd onder woorden te brengen. Onder het schudden van handen, tranen, omhelzingen en broederlijke kussen verzochten ze ons hun groeten door te geven aan alle baptisten in heel de wereld.

Deel van de gemeente in een Bulgaarse baptistenkerk

6. Vervolgens ging het naar Varna, Vanuit ons klein tweemotorig vliegtuig werd ons oog geboeid door de prachtige stranden die zich uitstrekten langs de Zwarte Zee. De tocht die men voor ons

De schrijvers van dit reisverslag, dr Gerhard Claas (namens EBF en BWA) en dr Denton Lotz (namens American Baptist Churches) brachten 11-19 maart jl. een bezoek aan Bulgarije, een Oost-Europees land dat weinig bekendheid in het Westen heeft. Zoals uit het verslag blijkt was het de eerste keer na de oorlog dat officiële vertegenwoordigers van onze Wereldalliantie er een bezoek konden brengen; - red.

had georganiseerd betrof niet slechts de kust maar ook historische plaatsen als Arkilakara waar, in de 17e eeuw, veertig jonge meisjes de dood zochten door van een hoge rots in zee te springen om daardoor te ontkomen aan gevangenneming door de hen achtervolgende Turken.

We brachten twee uur door met de baptistengemeente van Varna. Hun kapel in de Georgi Dimitrovstraat, pas opnieuw geschilderd en goed onderhouden was vol met bloemen. Dr Claas die de groeten doorgaf van de Baptisten Wereldalliantie voegde daar bij ook de groeten van dr William Tolbert, president van Liberia en oud-president van de BWA. Dat bracht een glimlach op hun gezichten en veroorzaakte vreugde want ze werden er door herinnerd aan de aanwezigheid van dr Tolbert in hun kerkje toen hij in 1970 een staatsbezoek aan Bulgarije bracht. Het koor zong meerdere klassieke nummers op een zo schone en harmonieuze wijze die een groter koor tot jaloezie zou verleiden. De mensen kwamen bij ons in het gangpad na de dienst. Ze toonden hun blijdschap in Christus en voegden ons toe: God zij met u, veel groeten, loof de Heer!, kom alsjeblieft terug. Een oudere vrouw zei de 23ste psalm op.

7. Het was ons alsof een engel ons vergezelde op deze reis. En inderdaad, broeder Angeloff - de Bulgaarse Uniesekretaris - was onze speciale engel... Ondanks zijn 73 jaar regelde hij met grote vreugde alles voor ons, vergezelde ons naar de trein, naar het vliegtuig of naar de auto. Hij vertaalde ons Duits in het Bulgaars. We konden zien, dat zijn aanwezigheid en zijn leiderschap bijzonder worden gewaardeerd door alle 16 baptistengemeenten in dit land.

8. We hadden openhartige en hartelijke gesprekken met de Minister voor Godsdienstzaken waarin we ons verlangen tot uitdrukking brachten, a. naar een voortzetting en verdieping van deze eerste kontakten tussen de BWA en de plaatselijke gemeente, b. zeiden dat vertegenwoordigers uit Bulgarije welkom zouden zijn op internationale baptistenkonferenties en -kongressen, en c. Bulgaarse baptistenstudenten uitnodigden om te studeren aan baptistenseminaries, waar ook in Europa omdat zij zelf op het ogenblik niet de beschikking hebben over een seminarium. We zeiden te hopen dat er vergunning zou worden verleend om het Uniebureau te vestigen in Sophia. Dat zou voor internationale kontakten beter en gemakkelijker zijn.

Verder bedankten we de minister, namens de BWA, dat hij ons bezoek mogelijk had gemaakt. Dergelijke kontakten bevorderen het betere begrip tussen de volkeren en benadrukken de inspanningen van de baptisten met betrekking tot de vrede en verzoening der volkeren.

★

„Tel uw zegeningen". We hebben het geprobeerd in dit verslag. Maar we weten dat daar maar weinig zegeningen zonder problemen zijn. In de toekomst zullen de baptisten van Bulgarije betere plaatsen van samenkomst moeten hebben. Er zullen ook meer jonge, goed opgeleide voorgangers nodig zijn die tegelijk over goed leiderschap beschikken. Dominee Angeloff is 73. De president van de Bulgaarse Unie, dominee Todoroff is nu 78.

Bulgarije is een aantrekkelijk land voor reizen en vakantie. Laat de toerist er tijdens zijn verblijf in dat land niet vergeten de baptisten te bezoeken! Wij van onze kant zullen niet vergeten hoe vele gemeenteleden ons begeleidden van Varna naar het vliegveld en ons bloemen aanboden. Het was een teken van hun liefde en ook van hun verlangen om meer van zulke bezoeken.

Toen we Bulgarije verlieten was het ons duidelijk dat deze gelovigen een levende gemeenschap in Christus vormen. Al tellen ze slechts 500 toch zijn ze sterk in gebed en hoop. Laten we voortdurend deze broeders en zusters in onze gebeden blijven gedenken!

Een zingende jeugdgroep rond het harmonium in een baptistenkerk in Bulgarije

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" VAN DE U.B.S.

In het eerste kwartaal van dit jaar zijn de volgende bijdragen ontvangen voor het „10-cents-fonds" = onze gezamenlijke hulp aan gemeenten met kerkbouwlasten: Hengelo 490,42; Drachten-„Elim" 140,83; Almelo Geraniumstraat 100,— en 49,51; Alblasserdam 150,—; Heemskerk 41,63; Sneek 455,09; Maassluis 250,—; Rotterdam-Zuid 332,50; EH,H 12,—; Haulerwijk 78,74.

Hartelijke dank aan alle gevers!

Met elkaar is dit al zo'n *f* 1.000,— méér dan in het eerste kwartaal van het vorige jaar. Dit bemoedigende begin doet ons vertrouwen, dat onze gemeenten tezamen het voor dit jaar verwachte bedrag van *f* 16.000,— zullen bijeenbrengen. Wij rekenen graag op u allemaal!

De waarnemend administrateur van de U.B.S.

T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem Postgiro 1504 ten name van Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland te Amsterdam.

Bankrekening no. 55.21.69.714 ten name van Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, Duistervoordestraat 1, Arnhem bij de A.B.N.-bank te Bilthoven.

T. J.

KORREKTIE OP DE SPREKERSLIJST

△ De heer M. N. Looye, Janseniushof 28, woont niet in Laren (NH), maar in Hilversum.

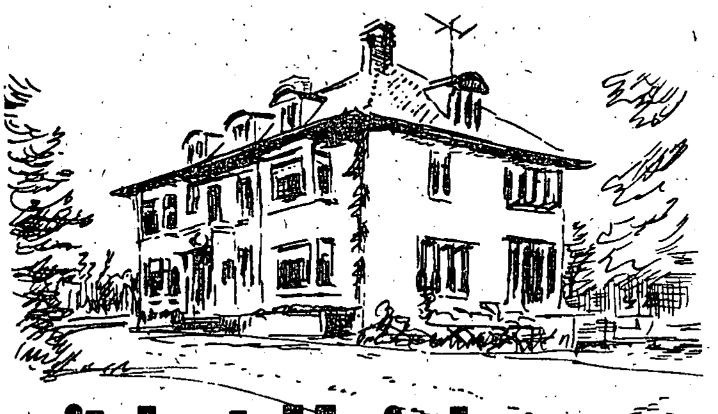
RADENKONFERENTIE OOST-OVERIJSSEL

Zaterdagmiddag 22 april a.s., (aanvang 2 uur, sluiting plm. 5.15 uur) wordt in de baptistenkerk te Vroomshoop de radenkonferentie van de Bond van Baptistengemeenten in Oost-Overijssel gehouden.

Het programma vermeldt o.a.: mededelingen, o.a. over „kaderkursus-huisbezoek"; inleiding over „Huwelijksinzegening in onze gemeenten", door ds H. Ploeger te Arnhem (met diskussie).

Alle gemeenteleden zijn hartelijk welkom!

S. L.

uit het Uniebureau

UC-vergadering

Op de dag waarop dit nummer van ons weekblad verschijnt, vrijdag 14 april, zal de Unie-Commissie in Zwolle in vergadering bijeen zijn. Op de agenda van deze vergadering staan belangrijke punten, o.a. de bespreking van enkele rapporten over vragen die onze gemeenten de laatste jaren voortdurend hebben bezig gehouden, met name over de „positie van onze voorgangers". Natuurlijk ligt het in de bedoeling straks ook de gemeenten in kennis te stellen van deze rapporten, omdat ze uiteindelijk voor dat doel tot stand zijn gekomen.

Verder zal de „laatste hand" gelegd worden aan de voorbereiding van de bijeenkomst die een week later, eveneens in Zwolle (in De Samenhof), wordt gehouden - de „plenaire vergadering". We hebben ook in deze rubriek deze „plenaire vergadering" al enkele keren onder de aandacht gebracht. We hebben dat gedaan omdat we van mening zijn, dat deze bijeenkomst voor de toekomst van ons gemeenschappelijk werk van buitengewone grote betekenis kan worden. Die dag, 21 april, zullen alle plannen die er in de verschillende onderdelen van onze Unie leven gezamenlijk worden besproken teneinde - indien mogelijk - tot een beleid te komen waarvan de onderdelen meer en doelmatiger op elkaar afgestemd zijn dan vroeger wel eens het geval was.

Nieuwe Wet op de verenigingen

Het zal de raden der gemeenten en de besturen van verenigingen niet zijn ontgaan, dat volgend jaar juli een nieuwe Wet op de verenigingen van kracht zal worden. Deze nieuwe wettelijke regeling zal, zoals het zich laat aanzien, ook van toepassing blijken te zijn op verschillende aspekten van onze arbeid, zowel in de plaatselijke gemeenten als in de Unie.

Op dit moment wordt deze zaak binnen de UC naarstiglijk bestudeerd. Zodra over een en ander volledige klaarheid bestaat zullen de gemeenten en alle andere organen binnen de Unie die met de nieuwe wet te maken hebben ook in dit opzicht vanuit het Uniebureau de nodige informatie tegemoet mogen zien.

Aktiviteitenkalender

Aan de reeds eerder in deze rubriek genoemde aktiviteiten op het erf van de Unie dient toegevoegd te worden: zaterdag 29 april, gewestelijke zendingsdag van Gewest Holland te Utrecht. De Gewestelijke Zendingswerkgroep zal over het programma, etc. nog wel nader informeren.

J. van Dam, Uniesekretaris

VAN DE REDAKTIE

Natuurlijk hebben we er geen bezwaar tegen wanneer men in gemeentebladen, etc. berichten en soms zelfs hele artikelen uit ons weekblad overneemt. Maar dan voortaan wel graag met bronvermelding! Dat is een regel van goed journalistiek fatsoen... Red.

SPREKERSLIJST

De baptistengemeente te Stadskanaal-Zuid verzoekt plaatsing op de Sprekerslijst van de volgende broeders: F. Blaauw, Badstraat 6, Stadskanaal (tel. 05990-5504); B. G. Jonker, Sparrenhage 45, Stadskanaal (tel. 05990-8300, m.i.v. 1 mei a.s.); H. Vos, Hazehoeklaan 31, Stadskanaal (tel. 05990-5635).

INTREDE Ds A. VISSCHER

Op D.V. 23 april a.s. zal ds A. Visscher intrede doen in de gemeente Den Haag/Delft.

In de morgendienst van 10.00 uur zal ds Visscher bevestigd worden door ds De Vries.

De intrededienst wordt 's middags om 5 uur gehouden.

's Avonds om 7.30 uur zullen ondermeer de verenigingen zich presenteren aan het nieuwe voorgangersechtpaar.

Eén week later, 30 april, zal ds Visscher in de wijkgemeente Delft worden geïntroduceerd.

Namens de raad der gemeente,

A. S. Gebel, sekretaris

Interland Samen Evangelisate, van 6 t/m 14 mei 1978

WIE KAN HELPEN?

Na herhaalde oproepen om mee te werken in deze grootscheepse evangelisatieaktie, die in twaalf verschillende gemeenten wordt voorbereid, is er uit het land nauwelijks een reaktie gekomen. Daarom een herhaalde vraag: wie kan en wil in één van onze gemeenten mee doen in kolportage en/of bezoekwerk als begeleid(st)er van een gast uit Amerika? Wat u nodig hebt is een hart, dat brandt van liefde voor mensen, die leven zonder God en zonder hoop in de wereld. Verder de bereidheid om in teamverband mee te werken volgens het ter plaatse opgestelde schema. Enkele gemeenten hebben dringend behoefte aan mensen, die in staat zijn *eenvoudige* hulp te bieden bij het vertalen van onze medewerkers uit de V.S. Uw kennis van het Engels hoeft niet zo perfekt te zijn. Het wordt elke dag beter! *Waar zijn de maaiers, bezield met vuur?*

En waar blijven de mensen, die zo mooi wisten te vertellen: we hebben hier geen buitenlanders nodig voor zulk werk; dat knappen we zelf wel op! U gelooft toch wel mét mij, dat er dan uit de luie stoel gekomen zal moeten worden! Zet uw argumenten eens kracht bij en stel een daad!

Graag hoor ik heel spoedig uw bereidheid om mee te doen!

EEN GROOTSE CAMPAGNE!

Na vele moeilijkheden, die overwonnen moesten worden, gaat het er nu op lijken, dat Interland Samen Evangelisatie 1978 een geweldig gebeuren gaat worden. De voorbereidingen in de gemeenten verlopen heel goed. Er is veel vreugde en toewijding en een enorme liefde en vindingrijkheid. We hebben er geen voorsteling van hoeveel in en door onze gemeenten gedaan kan worden als we de handen in elkaar slaan en bewust kiezen voor onze oorspronkelijke opdracht de verbreiding van het verlossende woord van God.

Ook in Amerika wordt hard gewerkt. Men heeft daar deze keer grote teleurstellingen te verwerken gehad, want ook daar draait alles om de bereidheid van mensen, die belangeloos willen gaan. En dan geen 100 km van huis maar over de oceaan! Nu lijkt het er op, dat harten en deuren opengaan en dat er een ongekend grote medewerking zal zijn.

Een dringende vraag aan *alle gemeenten en voorgangers:* wilt u in uw gebeden - ook op de kansel - dit stuk werk en allen, die daarin bezig zijn aan de Heer opdragen. De uitwerking zal zeker merkbaar zijn.

Meer bijzonderheden volgen in *Kerugma*, dat spoedig weer verschijnt.

R. Reiling, Octant 55, Dordrecht; tel. 078-73170

PASTOR H. GRUNDMANN TE LEIDEN

Aansluitend op de ontmoetingsdag voor zendingswerkgroepen te Utrecht-Silo (zie (Uit het Uniebureau - red.) zal Pastor H. Grundmann D.V. op zondagmorgen 30 april a.s. om 10.00 uur spreken in de baptistengemeente Leiden, Oude Rijn 3. Uiteraard zal onze zendingsopdracht onderwerp zijn van prediking en gesprek. Iedereen is hierbij hartelijk uitgenodigd aanwezig te zijn!

G. v. M.

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de gemeente Groningen-Noord berust thans bij S. E. Velthuis, Baken 83, 9732 BD Groningen; tel. 050-412661.

△ Het nieuwe adres van de sekretaris van de gemeente Lemmer, P. Wouda, is Kleine Beer 47, Lemmer.

BIJBELVERSPREIDING IN BELGIE
(Ingezonden)

In België verscheen het Evangelie van Johannes, gedrukt op krantenformaat en in grote oplage. Deze uitgave, in drie kleuren, is bestemd voor verspreiding in de Vlaamse provincies van België.

Ook voor Nederland is een gedeelte van de oplage voorbehouden, en men kan deze verkrijgen mits aanvraag aan de Stichting „De Kruisbanier", Elisabethlaan 71, 2600 Berchem Antwerpen. In een opslagplaats, een boerderij te Heien Boeicop bij Utrecht kunnen ze dan afgehaald worden. Daar het gebruik ervan voor evangelisatiewerk zeer belangrijk is, wordt een grote reduktie op de kostende prijs gegeven. Slechts 'n bedrag van *f* 0,05 per exemplaar wordt gerekend.

In België begint de verspreiding op 22 april a.s. Uit Nederland is belangrijke hulp toegezegd. Nagenoeg 380 christenen uit de grote reformatorische kerken zullen zich op die dag naar België begeven, en vooral in vier centra, Antwerpen, Gent, Brugge en Oostende, in samenwerking met de plaatselijke protestantse kerken, de verspreiding huis-aan-huis aanvatten.

In Brugge en Oostende is er nog een tekort aan helpers. De Belgische inrichters hopen dat vooral uit Zeeland die hulp alsnog zal komen. Aanbiedingen gaarne aan het adres: De Kruisbanier, Elisabethlaan 71, 2600 Berchem Antwerpen. Aan dit adres kunnen belangstellenden in de Belgische evangelisatie, gratis een exemplaar van dit Johannes-Evangelie aanvragen.

LEZERS AAN HET WOORD

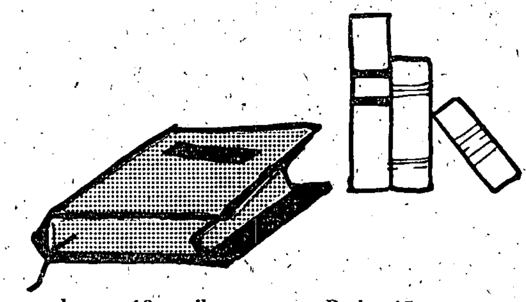

Geachte dominee Van Dam,

Zeer erkentelijk ben ik u en de redaktie als geheel voor het ongewijzigd plaatsen van mijn aktie voor het weer opnemen van de Bede in de Troonrede, alsook voor de reakties van de broeders Tijman uit Doetinchem en Looije uit Hilversum, afgedrukt in De Christen van 31 maart jl.

Mag ik nog één keer reageren op laatstgenoemde twee artikelen?

Wat zullen we lezen:

zondag	16 april	Psalm 15	Liefde maakt geliefd
maandag	17 april	2 Korinthiërs 8 : 1-11	Mildheid als toetssteen
dinsdag	18 april	2 Korinthiërs 8 : 12-24	Geven naar vermogen
woensdag	19 april	2 Korinthiërs 9 : 1- 5	Geven zonder dwang
donderdag	20 april	2 Korinthiërs 9 : 6-15	Blijmoedige gever
vrijdag	21 april	2 Korinthiërs 10 : 1-17	Alles tot opbouw
zaterdag	22 april	Psalm 16	De rijkdom van het leven

Welnu, br Tijman draaft veel te ver door als hij zelfs het 2e kouplet van ons volkslied wil schrappen, nl. „Mijn schilt ende betrouwen sijt ghij, o Godt, mijn Heer". Wilt u, br Tijman, deze regel, evenals de heer Den Uyl dat deed bij de Troonrede, uit ons eigen volkslied lichten en vertrappen als van nul en gener waarde? Dat kan toch niet? De belijdenis van Willem van Oranje, de Vader des Vaderlands, die op de Almachtige God zijn betrouwen stelde, is dus niet de uwe? Bent u dan geen christen of wilt u misschien met de humanisten mee, die ook zulke voorstanders zijn van opruimen, waar het de Naam van God, de Bron van alle leven en van het mensenleven, en Zijn Eer betreft? Als één man moeten we ons, als christenen, juist tegen deze verderfelijke revolutiegeest verzetten!

Br Looije, met uw opmerkingen ben ik het van heler harte eens. Overigens moogt u weten dat ik op 1 februari 1978 het volgende aan onze minister-president Van Agt heb geschreven:

„Wij weten, Excellentie, dat u met GOD rekening wilt houden als Schepper en Onderhouder van ons leven en dat van ons volk. HIJ is de BRON waaruit wij dagelijks mogen putten en we zijn van HEM afhankelijk voor leven en gezondheid, voor stoffelijke en geestelijke dingen. Wilt u dan de BEDE - die zo smadelijk er uit gestolen werd - weer in de Troonrede terugbrengen? Het kan niet anders of GOD zal daarover Zijn Zegen geven".

Met de meeste hoogachting,

Dubbeldam Z.H. W. J. van der Leer

Geachte redaktie,

Mag ik iets schrijven als reaktie op de uitzending van de radiokerkdienst van zondag 2 april? Het verheugt me zo dat ds R. Reiling zich wil inzetten voor een evangelisatietoer en nog wel met Amerikanen.

Mijn gedachten gingen uit naar de eerste evangelisatiedienst van Youth for Christ, in de Dierentuin Den Haag. Er kwamen toen ook Amerikanen en wat waren de gevolgen? Twee keer was op een avond de zaal vol, 2 maal 4000 mensen, jong en oud, 300 kozen voor Jezus; één van mijn zoons was daar ook bij. Op het Malieveld daarnaast was de kermis in volle gang maar de Heer deed een wonder.

Youth for Christ is nog steeds aktief, al heeft het ook zijn dieptepunten gehad en wie heeft die niet?

God wil zeker nog een opwekking geven. Wat daarvoor nodig is, gebed, gebed, gebed. We leven in een tijd dat de balans dreigt door te slaan naar de kant waar de duistere machten op drukken. Wat hierin verandering kan brengen is gebed, bidden en smeken door hen die niet door de welvaart verblind zijn.

God zegene u, uw oude broeder

Scheveningen Schütte.

GEMEENTEBERICHTEN

PASEN, HET FEEST VAN GELOVEN EN ERVAREN

Stadskanaal-Noord (L. D.). „Jezus is opgestaan. Hij leeft. Hij is verschenen aan Maria van Magdala, Simon Petrus, Thomas en vele anderen. Dit is vreugdevol nieuws. Dat moet iedereen horen. Dit gegeven, deze belevenissen, werden door de evangelisten op schrift gezet, vele jaren nadat men ze had meegemaakt. Dit is ons geluk. Daardoor kunnen wij mensen van hier en van nu deze blijde mare nog lezen. Daardoor weten wij dat de opstanding een feit is. Wij geloven Door dit geloof ervaren wij dat Jezus leeft".

Op de vraag, die onze voorganger ds J. Hofman tijdens de verkondiging op paasmorgen stelde en waaruit bovenstaande enkele zinsneden zijn: of de gemeente met hem deze ervaring eveneens beleefde, konden velen de hand opsteken.

Een ontroerend moment. Een blij gebeuren: In velen is het geloof levend, dat Jezus de Christus is, de Opgestane! Zie... aldaar de Gemeente.

In deze blijde paasdienst was er verder een deklamatorium, een samenspel van evangelielezing, koorzang en deklamaties - in elkaar gedacht en gezet door onze br Joh. van der Baaren. En dit was trouwens nog niet alles.

Zo omstreeks 8 uur 's morgens ving het gemeentefeest reeds aan. Op uitnodiging van Zusterhulp kon een ieder aan het paasontbijt deelnemen. Velen maakten van de uitnodiging gebruik. Aan keurig verzorgde tafels, waarop schalen met verschillende soorten broodjes en mandjes met eieren en daar tussen voorjaarsbloemen, konden we van al dit goede genieten en bovendien in al het overige de gemeenschap ervaren.

De gemeente te Stadskanaal-Noord zou een ieder deze goede belevenissen eveneens willen laten ervaren.

Zo gaat het ons onder de herderlijke zorg van onze voorganger goed. Zo gaan we met elkaar voort, volgend de Heer der gemeente. Onderhoudend Zijn opdracht de naaste lief te hebben, de tekenen van het Nieuwe Verbond niet vergetend en proberend eendrachtig het goede te bereiken.

U allen wensen wij veel van het goede van de Heer toe. De Heer leeft. Zijn gemeente leeft. U zult nog veel van ons horen.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 16 - 21 april 1978

Evangelisatie

„Toen gij jonger waart, omgorddet gij uzelf en gij gingt, waar gij wildet", is een woord van Jezus aan zijn impulsieve leerling Petrus en nu ik „oud" geworden ben vraag ik me soms af hoe ik mij er in mijn jonge jaren doorgeslagen heb. Ik bedoel dan vooral als voorganger, prediker. En dan vooral toegespitst op evangelisatie.

Kunt u ook zo goed kritische woorden die anderen over u uitspraken onthouden? Nagenoeg een halve eeuw geleden heeft een onder ons bekende en door velen zeer gewaardeerde predikant zich eens over mij uitgelaten tegenover een broeder ten aanzien van mijn evangelistische toespraken van toen. Deze broeder was zo vriendelijk het mij mee te delen. Het kwam hierop neer: hij, ik dus, leest de geschiedenis van de verlamde en begint dan meteen te zeggen dat we allemaal verlamd zijn; of van de blinde en zegt dat we allemaal blind zijn; of van de dode en zegt dat we allemaal dood zijn. Hij neemt wel telkens een ander Schriftgedeelte maar de toespraak blijft gelijk. Ik weet nog dat mij dat oordeel trof als een stoot onder de gordel. Ik was nog zo jong en ik meende het zo goed.
Maar mijn rechter, die zijn uitspraak deed zonder dat de veroordeelde tegenwoordig was, had wel gelijk. Ik geloof dat ik er mijn winst mee gedaan heb.
Ik moest aan het voorgaande denken toen ik las: Want wat baat het een mens als hij de gehele wereld wint, maar zichzelf verliest of zelfs schade lijdt? Woorden van de Heer die toen ook zei: Ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen.

★

Evangeliseren is wel wat anders dan angst- of tranenverwekkende verhaaltjes vertellen. Ik herinner mij van Billy Graham te hebben gelezen dat hij afzag van het brengen van zulke ontroerende beelden die gevoelige jongeren en vrouwen - zulke mannen zijn er ook - tot tranen bewogen omdat hij bang was dat sommigen van hen die emoties aanzagen als werkingen van Gods Geest. Zoals u weet preekte mijn vader ook veelvuldig, maar ik genoot als kind als ik zag dat een paar hun zakdoeken moesten gebruiken om te snuiten en te drogen. Nu heb ik geen bezwaar tegen tranen als de bron maar wel diep is en zuiver.
Jezus heeft het over het leven verliezen, zichzelf verliezen, schade lijden. Zulk verlies treedt met name dan op als een mens zich laat gelden en letterlijk of figuurlijk de ellebogen gebruikt. Hoe klein overigens zijn wereld is, hij wil die winnen en beheersen. Hij zal iedereen uit de weg ruimen. Het kan ook een zij zijn. Dat doe je niet met cyaankali, mes of schiettuig, maar met fluwelen laster, verdachtmakingen. het effektiefst werkend als het in een roomkleurige saus van bijbelwoorden gedompeld is. Het vernietigt levens en niet te vergeten: de bedrijver vernietigt vooral eigen leven en lijdt onnoemelijke schade.
Of ik nog evangeliserend bezig ben? Nauwelijks nog als boven aangeduid bij de lamme, blinde of dode. Het liefst zou ik voor zo'n vergadering op een stoel gaan zitten en zeggen: ik wil met jullie over God praten. Ik weet, het is een ontzagwekkende onderneming maar we zullen het moeten doen. Wij zullen Hem niet bewijzen - dat kan niet eens - noch verdedigen - want dat kan evenmin. Wij zullen alleen zeggen: Hij is.
Wij gaan verder: de Schriften getuigen van Hem, maar Hem beginnen te kennen is mogelijk door Jezus. Van Hem hebt u gehoord. Maar Jezus beginnen te kennen als Verlosser en Heer is slechts mogelijk door de Geest van God. Gods Geest is hier. Dan zou ik vragen: wie is u? Hebt u daar ooit over nagedacht? Wat is het kenmerkende in uw bestaan? Behoort u net als ik tot hen die onbemerkt voortdurend op weg zijn een wereld te winnen? Welke schade hebt u daarbij aangericht in het leven van anderen? Wij hebben ze terzijde geschoven, laten vallen. Onder de dekmantel van het Onze Vader hebben we eigen naam gezocht, ons koninkrijk gesticht en onze wil opgelegd. Ik konstateer dat bij mijzelf en het lijkt mij zo: bij u en anderen. Wij lijden schade, we verliezen het leven. Het is geestelijke zelfmoord.
Is deze rede hard en niet aan te horen?
Is het niet harder dan een os achteruit tegen de prikkel te slaan?
Ik laat het aan u over na te denken over de vraag of het opschrift: Evangelisatie juist was of niet. Dat ik niet over Gods genade schreef is omdat u die zo goed kent. Is dat zo?

Huizinga

ZAND EN ZAAD

Een dominee is geen dromer

Onlangs hoorde ik weer de uitspraak: de dominees geven antwoorden op vragen die niet gesteld worden. Met andere woorden: ze praten wel, ze praten zelfs veel, maar ze zeggen niet de dingen waarop de mensen zitten te wachten. Dat houdt je wel even staande en het dwingt je weer te overwegen of je wel goed zit. Ik besef dat het voor iemand die ongeveer aan het einde van zijn weg is rijkelijk laat is, maar beter dan nooit. Nu moet ik toch gaan dromen: had ik als vakbondsleider niet veel meer voor mensen kunnen bereiken? Zou ik als dokter niet honderden mensen hebben kunnen helpen? Zou ik, als ik in de politiek gegaan was, niet veel goeds hebben kunnen doen. Of in de handel geld hebben kunnen verdienen, waar je blank en bruin mee had kunnen voorthelpen. Of gewoon brievenbesteller of bij de stadsreiniging. Nu ploeg je van voren naar achteren door het grote boek, je zegt daarover iets en dat is ook wel goed en mooi, maar is het toch waar dat je antwoorden poogt te vinden op vragen die vandaag de dag nauwelijks tot de brandende kwesties kunnen worden gerekend. Wie vraagt er nou werkelijk naar God. Wie denkt na over die Jezus van Nazaret, afgezien van een paar filosofen en idealisten. Over de Heilige Geest zullen we maar zwijgen. En dat zijn nou juist de zaken die in de kerk aan de orde gesteld worden en waarover zondag op zondag, jaar in jaar uit al of niet intelligent, al of niet geïnspireerd gesproken wordt.

Liggen de vragen die de mensen bezig houden niet op een heel ander terrein? In de straat, in kranten en weekbladen praat en schrijft men dagelijks over bedrijfssluitingen, werkloosheid, geldontwaarding, abortus, euthanasie, atoomellenden, revoluties, milieuvervuiling, zeeverwoesting en zo kan ik nog twintig zaken meer aanhalen. Dat is wat de mensen interesseert en daarover hoor je nauwelijks, hooguit zijdelings, iets in de kerk.

U zult begrijpen dat dat ook niet kan. Want een dominee is geen ekonoom, geen politikus, geen polemoloog, geen socioloog enz. Hij zou zich binnen vijf minuten klem gereden hebben in de kloven van dit berglandschap. Wil dat zeggen dat hij geen oog heeft voor wat er gaande is en voor wat hem terdege aangaat?

Ik las vandaag een zin: „Behandel de zieke en niet de ziekte".

Het bovenaangehaalde zijn symptomen van de ziekte, die in elke eeuw onder deze of gene vorm aan de dag treedt. 't Is niet opwekkend maar wel waar: wij kunnen niet leven. Niet gaaf leven. In de kleine kring niet en evenmin in de grote wereld. Het doet er nauwelijks toe waar men woont, leeft en werkt, de openbare problemen zijn overal te signaleren. Wat u buiten vindt is de neerslag van het menselijk hart. hebzucht, heerszucht en hartstocht.

En dat is waarop predikanten zijn „gespecialiseerd". Hun leerboek is de bijbel en de Geest van God hun meester. Het boek verscheen onder toezicht van de Heer en de eerste regel in het schrift, om na te volgen, is Jezus.

Hun opdracht luidt niet allereerst de symptomen te bestrijden maar de oorzaken op te zoeken, aan te duiden en het genezingsproces op gang te helpen. In bijbelse termen: Bekeert u want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.

Het is, dat is duidelijk, veel opvallender dat een predikant zich voor een maatschappelijk of politiek ideaal in de strijd werpt. Sommigen die van de kerk of van 't geloof vervreemd geraakt zijn of bij beiden nooit betrokken waren, zullen dat op prijs stellen en wie weet naar hem komen, luisteren, maar dat waarschijnlijk alleen om hun inzichten door hem te laten bevestigen. Als hij in de hitte van zo'n strijd vergeet dat God in Jezus Christus hét fundament gelegd heeft voor een volkomen nieuwe gemeenschap en er ook niet aan denkt om het te verkondigen, kan hij m.i. beter in de politiek gaan of maatschappelijk werker worden. Ook daar kan de Heer hem gebruiken.

Het is de roeping van een evangelieman het heil Gods bekend te maken. Zeker, dat is omvangrijker en verder reikend dan mijn eeuwig heil en het zal ook, als het goed staat met mijn visie op dat heil, naar buiten breken als het licht van een lamp voor allen die in het wereldhuis wonen, maar zijn taak is onder Gods leiding de lamp aan te steken. Dat schijnen komt wel.

In de geest van: Doet alles zonder morren of bedenkingen, opdat gij onberispelijk en onbesmet moogt zijn, onbesproken kinderen Gods te midden van een ontaard en verworden geslacht, waaronder gij schijnt als lichtende sterren in de wereld.

Huizinga

Op donderdag 4 mei 1978, HEMELVAARTSDAG, bent u welkom op de NATIONALE TOOGDAG van de NBJB op DE VINKENHOF

Thema: BREEK ER EENS UIT!

Medewerkenden: The Lighters, Adrian Snell, Jugendpastor Jörg Swoboda (DDR), Cabaretgroep „Water", ds Ton Boeschoten, ds Piet Brongers, ds Chris Eijer

Entree: 0 tot 5 jaar gratis, 6 tot 11 jaar *f* 1,—, 12 tot 15 jaar *f* 4,—, vanaf 16 jaar *f* 7,—, maximum per gezin *f* 16,50

Geen enkel gezin hoeft dus meer dan *f* 16,50 te betalen Kom allemaal, jong en oud, en maak er een blijde dag van. Het wordt weer een dag vol van evangelisatie, ontmoeting, ontspanning, goede muziek, cabaret, toespraken en, hopenlijk weer, veel mensen en goed weer. Verder: informatie over Spek de Bus foto's van de toogdag van vorig jaar, een buitenlandse gast, een interessante verkoop- en informatiemarkt en nog veel meer.

Attentie: voor KINDEREN is er een speciaal programma in een aparte tent.

IEDEREEN IS WELKOM: JONG EN OUD

SPAANDERS

Overtroeven

Ja, dat is met hogere troeven op tafel komen dan je medespeler. Om hem daarmee te verslaan.

Overtroeven, dat komt op allerlei gebied voor.

Soms doe je het door de aankoop van een nieuw bankstel, dat net even imponerender is dan dat van je buurvrouw. 't Kan ook zijn dat je een nieuwe auto koopt, zelfde merk als je buurman heeft, zelfde model, zelfde kleur, maar dan een uitvoering „De Luxe". Staat leuk: die twee auto's naast elkaar geparkeerd. En die van jou met nog net ietsje meer klasse.

Overtroeven. Een mevrouw die een fikse operatie had ondergaan en uitgeput en met een flinke dosis pijn op een klein ziekenzaaltje lag, vertelde later over die moeilijke eerste dagen. Een van de ergste beproevingen ervan was het bezoek van een vertegenwoordiger van de kerk geweest. Terwijl ze te moe was om goed te luisteren, had hij maar gepraat en gepraat. En haar intussen laten weten dat hij best begreep hoe moeilijk zij het had want hijzelf had een nog veel ingrijpender operatie ondergaan waarvan toen een uitgebreid verslag volgde. De grote zegen van deze geestelijke „vertroosting" lag volgens haar in het „vertrek" van deze broeder.

Wat had hij gedaan? Hij had de patiënt overtroefd en zichzelf tot overwinnaar gemaakt. Hijzelf was daar op dat zaaltje Eerste persoon geworden. Hij was „gewassen", gegroeid, maar zij was „minder" geworden.

Volle handen

Het boek Exodus wijdt een aantal hoofdstukken aan de bouw van de tabernakel met toebehoren, aan de gewaden die hogepriester Aäron en de priesters die hem bijstaan, te dragen hebben, en verder aan de diensten die ze te verrichten hebben. Over die kleding staat dan verder in hoofdstuk 28 : 41: „Daarmee zult gij (Mozes is bedoeld) uw broeder Aäron en zijn zonen bekleden. Dan zult gij hen zalven, tot priesters aanstellen en wijden, zodat ze voor Mij hun priesterlijke bediening kunnen uitoefenen". (Ik citeer uit de Can. Vert.). Wat betreft dat „tot priesters aanstellen" merkt een kommentator op dat er letterlijk staat: *„hen de handen vullen"*. Dat zal zeker betekenen dat de priesterlijke volmacht in hun handen gelegd wordt. Maar het betekent ook veel meer. Het gaat er hier om, dat *van Gods wege* „hun handen gevuld worden". Want ja, wat is een priester waard, die met lege handen bij de mensen komt? Ik zou een priester even een „Ober" van God willen noemen, die uit de overvolle keuken van God komt met een vol dienblad om de gasten van Gods goede gaven te voorzien.

Een priester moet een man zijn met door God gevulde handen.

En dat geldt zeker ook voor ieder van ons, die priesterlijk bezig wil zijn.

Hij kan veel aangereikt gekregen hebben aan kennis, hij kan een uiterst begaafd mens zijn, maar uiteindelijk is het zo, dat steeds weer zijn handen van Godswege gevuld moeten worden.

Zijn wij allen, die geloven, niet in zekere zin priesters? Laten we dan nooit met lege handen naar de mensen gaan, maar ze eerst laten vullen door Hem die overvloeit van goede gaven.

H. v. d. Werf

Hemelvaartsdag: een toogdag voor jong en oud?

Op 4 mei is het weer zo ver. Dan trekken van verschillende plaatsen uit Nederland de baptisten-jongeren op naar de nationale toogdag op De Vinkenhof, ons prachtig gelegen centrum te Bosch en Duin. De toogdag op Hemelvaartsdag: een niet meer weg te denken traditie binnen het jeugdwerk van baptist-Nederland, zo bleek vorig jaar!

De toogdag van het vorig jaar (u weet nog wel: het „examenjaar") was in meer dan één opzicht bijzonder. Voor het eerst in de geschiedenis van de NBJB waren er voor de toogdag gezinskaarten te verkrijgen. Op het eerste gezicht een zuiver financiële aangelegenheid, zou men zeggen, maar er zat meer achter: op de toogdag komen niet alleen maar jongeren meer, maar ook hele gezinnen, kompleet met vader en moeder, zuigelingen, peuters en kleuters. En het zijn niet alleen jeugdleiders, -ouderlingen en dominees die met hun gezinnen komen! De gezinskaart kwam dus prachtig op tijd.

In menig huisgezin zal er wel eens over gepraat zijn, dat het aantal „ouderen" dat op de toogdag komt, ieder jaar schijnt te groeien. Er zullen ongetwijfeld jongeren zijn, die dit met lede ogen aanzien. Ook alle ouderen juichen deze ontwikkeling niet toe, zo is ons bekend. De toogdag wordt georganiseerd door de NBJB en is dus voor de jeugd, zo stelt men dan.

Laten we voorop stellen, dat het laatste zeker waar is. De toogdag van de NBJB richt zich op jongeren en kent een programma dat afgestemd is op jongeren. Toch hoeft dit niet in te houden, dat er voor ouderen geen plaats is op deze dag. Die plaats is er zeker. Ouderen die zo'n dag willen meebeleven met de jongeren, zijn welkom. In een gezin leven vader en moeder immers ook met hun kinderen mee. Afgezien daarvan: wanneer ben je nog net niet oud en nog net wel jong? Moet je nog op de jeugdklub zitten, of mag je er al een jaar af zijn? Of vijf jaar? Of vijftig jaar? Nee, het zit 'm niet in de leeftijd, maar in de instelling waarmee men als oudere zo'n dag meemaakt, genietend van een fijne dag, die in de eerste plaats is en blijft voor de jongeren, van het omgaan van de jongelui met elkaar op zo'n dag, van het kunnen en mogen deelnemen, zij het misschien wat op de achtergrond, om de jongeren niet het gevoel te geven, dat hun een stuk vrijheid wordt ontnomen. Daarom zijn er dit jaar wéér gezinskaarten.

De service aan de ouderen is zelfs uitgebreid: tijdens de programma's kan men de kinderen elders onderbrengen, waar voor hen op een prima manier gezorgd wordt. De ouders kunnen dan volledig genieten van het hoofdprogramma.

Naar verwachting zullen er dit jaar weer meer ouderen zijn dan het vorig jaar. Maar we verwachten ook meer jongeren. Niet omdat een grotere opkomst ons hoogste ideaal zou zijn, maar veel meer omdat de herkenning en erkenning van het kind zijn van Eén Vader door en met zoveel anderen een ervaring is, die velen niet kunnen en willen missen.

Wessel Kloppenburg

MEDEDELING VAN DE BAPTISTENGEMEENTE SIDDEBUREN

Br A. Goldberg zal vanaf 1 mei a.s. voorgaan in de gemeente Siddeburen als lerend-ouderling. Br Goldberg heeft een driejarige opleiding genoten op de Bijbelschool te Heverlee in België.

Namens de raad der gemeente,

J. Blaauw, sekretaris

OPENING NIEUW VERENIGINGSGEBOUW IN VRIESCHELOO

Zondag 23 april a.s. is er om half drie een openingsdienst in de baptistenkerk te Vriescheloo ter gelegenheid van de ingebruikneming van het nieuwe Verenigingsgebouw. Op zaterdag 29 april wordt van tien uur tot vijf uur „open huis" in het nieuwe gebouw gehouden.

VOORGANGERSKONFERENTIE IN PRAAG

De jaarlijkse voorgangerskonferentie van de Baptisten Unie in Tsjechoslovakije werd begin maart te Praag gehouden. De onderwerpen die besproken werden waren: De noden van de mens nu, De noden van de gemeenten van vandaag en „Een antwoord op de noden van vandaag".

DE MACHT DER LIEFDE

(Dr Martin Luther King jr herdacht)

Dinsdag 4 april was het tien jaar geleden, dat Martin Luther King vermoord werd.
Aanstaande week is het 15 jaar geleden, dat hij op de Goede Vrijdag werd gearresteerd en gedurende de Paasdagen in zijn cel de brief schreef, die later over de hele wereld inzicht zou geven in de motieven voor zijn akties.
Reden genoeg om nu een herdenking te houden. Beter is het om nog eens (of eindelijk eens) te

luisteren naar Martin Luther King

Daarmee maken we 't ons niet gemakkelijk. Het luisteren naar King is moeilijk; niet omdat zijn woorden in het Nederlands vertaald moesten worden; wèl enigszins omdat hij andere theologische denklijnen trekt dan wij gewend zijn; vooral moeilijk omdat ze veel-eisend zijn. Ook tijdens zijn leven hebben vele christenen, ook baptisten, hun oren voor zijn boodschap gesloten gehouden.
Het is ook de vraag, of wij wel beseffen, wat er via de naamgeving van onze kapel tot ons komt. Persoonlijk maak ik graag gebruik van de naam van onze kapel, maar voel me daarbij ook wel onzeker. Is dit misschien ons status-symbool geworden? Is het soms moedig om zo ongeveer als de navolger van deze man te poseren? Of is het soms wat roekeloos? Ik voel me daarin wel beschaamd. Dat mag niet verhinderen om toch weer aandacht aan zijn boodschap te geven en in eigen woorden deze door te geven, opdat wij mogen

luisteren naar Martin L. King.

We worden dan opgeroepen tot bekering, tot ommekeer metterdaad; niet alleen met gevoel of theorie, maar met de inzet van ons hele leven. Daarmee ging King de gewoonten en gevoelens doorkruisen van de gevestigde orde, waar binnen hij leefde. Hij nam de woorden van zijn Heer ernstig, waarvan Mattheüs vertelt, dat Hij opriep tot bekering, omdat het koninkrijk der hemelen nabij gekomen was (4 : 17), van welk koninkrijk dan de grondregels worden gegeven in de daaropvolgende hoofdstukken. Het komt mij voor, dat Martin Luther King op drie punten de ommekeer noodzakelijk vond:
van een leven in de macht tot een leven in het recht;
van verharding tot betoon van liefde;
van beheersing door vrees tot beheersing door hoop.

☆

De m a c h t is een machtige afgod in deze wereld; een veeleisende slokop, een toverglas vol illusies.
Wat is macht? Laten we zeggen: de mogelijkheid voor een mens om te doen wat hij zelf wil zonder zich aan iemand te hoeven storen. Komt er hem wel iemand in de weg, dan wordt die weggeduwd of weggetrapt. Dit komt voor in het groot en in het klein. Zelfs in kleine groepen (in een familie, op kantoor of werkplaats, ook in een kerkelijke groepering) kan macht gaan overheersen. De één mag alles zeggen... naar de ander wordt nauwelijks geluisterd. De één mag een grote mond hebben tegen de ander, maar o wee, als die wat terug zou zeggen. U merkt 't al: macht brengt splitsing tussen mensen of groepen: machthebbers aan de ene kant, machtelozen aan de andere kant. „Macht" is dus een zaak van onderlinge verhoudingen. Niet de vraag, hoevéél macht heeft de ene partij, maar is het méér of is het minder dan de macht van de ander. Wat we in het klein zo goed kennen, gebeurt in het groot en dan in ontzagwekkende, gruwelijke afmetingen. Elke dag geeft de krant ons daarvan de beelden. Het wordt huiveringwekkend, wat machtelozen moeten ondervinden van machthebbers.
King maakte duidelijk, dat „macht" geen geweten heeft. Als mensen hun leven laten bepalen door de macht (het krijgen en het behouden van macht), dan zouden ze maar last krijgen van hun geweten. Machtsdenken is gewetenloos.
Meen nu echter niet, dat iedereen, die een

Weergave van de toespraak gehouden op zondag 9 april 1978 in de DR MARTIN LUTHER KING KAPEL te Amsterdam-Centrum door ds N. J. van Beek, voorganger van de baptistengemeente Amsterdam-Centrum.

zekere macht heeft, ook een gewetenloos individu is. Er zijn veel mensen, aan wie macht is toevertrouwd, die daarvan gewetensvol gebruik willen maken. Maar dan is er ook geen sprake van pure macht; dan heeft die macht een tegenwicht. Het is gebreidelde macht. Dan is het niet alleen een sterke motor op vier wielen, maar dan zijn er ook rem en stuur aangebracht en vooral een bestuurder, die rekening wil houden met de ander.
Macht geeft wèl verleiding. 't Gaat op 't kantje af. Hoe gauw wordt machtsbezit tot machtsmisbruik. Het is en blijft een grote slokop; een betoverend kijkglas.
King zach dit vóór zich: machthebbers hadden vele voorrechten; machtelozen waren de onderliggers. Hij zag dat voornamelijk in de verhouding tussen de rassen. Op dat terrein schreeuwde de tegenstelling tussen bleke en donkere Amerikanen. De bleken waren machthebbers, de zwarten de machtelozen.
Zo hebben we Martin Luther King leren kennen als de strijder voor rassengelijkheid. Maar hij keek niet alleen naar kleurverschillen en de gevolgen daarvan. Hij keek dieper in de menselijke verhoudingen. 't Ging hem om mensen. Mensen die hun macht misbruikten en mensen die door de macht misvormd werden. Hij wilde mensen helpen, zowel de zwarten als de blanken. En hij benaderde hen als machthebbers en machtelozen. Overal waar deze tegenstelling schrijnde, wilde hij helpen; dus niet alleen bij ras-ongelijkheid. Daarom ging hij in een latere periode zijn aktie-terrein verbreden.
In het jaar, toen hier in de Kerkstraat zijn naam op de gevel gebeiteld werd, was hij druk doende met het protest tegen de oorlog in Vietnam. En vlak voor zijn dood was hij in de weer om de „mars der armen" te organiseren. Dan zouden ze samen optrekken: zwarten en blanken. De armen, die machteloos waren en die hun recht gingen zoeken.

☆

Ja, dat was de tegenstelling, zoals King 't zag. Een leven dat beheerst werd door *macht* of een leven, dat bezield werd door *recht*. En hij riep op tot bekering, dat is overgaan van een leven-van-macht naar een leven-van-recht.
In de bijbel komen we heel vaak de woorden tegen, waarin *recht* voorkomt: rechtvaardigheid, gerechtigheid.
Wij denken dan bij recht al te gauw aan de bestaande wetten: welk recht is dat? Toch het recht, dat machthebbers maakten en waarmee zij zichzelf beschermden? Hij maakt heel scherp onderscheid tussen rechtvaardigheid en onrechtvaardige wetten. Het ware recht is bestemd voor allen. Het houdt rekening met de ander of met de andere groep. Het heeft juist tot taak om ruimte te maken voor die ander. Om de weg open te houden voor hen, die klem gereden worden. Eerst eiste hij recht voor de negers in de Zuidelijke staten; later ook voor de negers in de Noordelijke staten, die volgens de wetten zo vrij waren, maar die toch niet „tot hun recht" kwamen. En ook strekte hij zijn zorg uit tot de blanken, die niet hun recht kregen, d.w.z. voor wie er geen ruimte en geen toekomst was.
Rechtvaardig zijn de wetten, waarin uitkomt, hoe God voor ons, dat is allen samen, wil zorgen. Deze wil van God moet gerespekteerd worden, dan is de wet goed. Wanneer een wet niet klopt met deze gerechtigheid van God, dan is de wet fout.

☆

Rechtvaardigheid is de regel van het

Koninkrijk van God. Dat begint al in het Oude Testament; lees de wetten van Mozes; en zing mee met de psalmen over de Heer, die 't recht der armen, der verdrukten gelden doet.
Jezus leefde in dit recht. Hij gaf ruimte en maakte ruimte voor de machtelozen. Gevolg was wel, dat er geen ruimte bleef voor Hem. In zijn volharding ontstond er gerechtigheid, door vergeving en vernieuwing. Dat is tegelijk genade en opdracht.
King wilde deze genade prediken, maar gelijk ook de taak aanpakken. Rechtvaardigheid is niet alleen om er mooie woorden aan te wijden - die moet gedáán worden. King bleef niet op de kansel; hij ging de straat op. Hij beloofde enerzijds om voor het recht op te komen; anderzijds eiste hij, dat recht gedáán zou worden. Hij verwierp het schermen met dooddoeners; uitstel van recht noemde hij breken van 't recht.
Bekering is nodig. Er moet een keuze gemaakt worden:
òf leven voor de macht, om die te krijgen en te houden; òf leven voor het recht, dat is delen met de ander.
Het zal gevoeld worden als een harde eis voor de machthebbers; het valt niet mee je positie op te geven. Dit geldt voor de verhoudingen in kleine kring. En ook voor de maatschappelijke orde (of moeten we zeggen wanorde?) En dan ook voor de verhoudingen tussen de volkeren en kontinenten. Maar niemand kan zich achter de grote problemen verschuilen; het appèl komt tot ieder persoonlijk. Bekeer u! Van macht tot recht.

☆

Bij het leven uit macht behoort hardheid. Macht leidt tot verharding. En machteloosheid ook: in de vorm van haat.
Machthebbers en machtelozen verharden zich tegen elkaar in. 't Gaat hard tegen hard. Wanneer de machtelozen ook eens aan hun trekken willen komen, willen ze de ander laten betalen.
Eeuwen van slavernij hadden de negers gebracht tot berusting. Maar in de dagen dat King predikant werd, begonnen ze òp te spelen en òp te staan. Daar ging hij op in en zei: Ja, we moeten opstaan, in opstand komen. Sta op! Maar dan als andere mensen. Niet met gelijke munt terugbetalen. Gebruik andere betaalmiddelen; gebruik een andersoortige macht. Maar dan moeten we andere mensen worden. Sta op, sta op... voor Jezus. En mèt Jezus. Strijd zoals Hij. En strijd door zijn kracht. Sta op en strijd. We hebben met vijanden te doen. Ze gunnen ons geen ruimte. Ze doen ons geen recht. Ze verminken onze persoonlijkheid. Verzet u. Word uzelf.. Maar... mèt Jezus. Tegenover de vijand hebben we dan maar één middel: hen liefhebben. Treed hen tegemoet met de macht van liefde. Jullie willen 't ze betaald zetten. Inderdaad, betaald moet er worden. Maar dan zijn wij 't, die de prijs willen betalen. Wij nemen risiko's. Wij gaan de gevaren niet uit de weg. Wij gaan de straat op en geven onze lichamen als prijs voor het recht. Staat op... en strijdt... voor Jezus: in zijn overwinning. En neem uw eigen kruis op u.
Eens heeft King bij de voorbereiding van een demonstratie gezegd: 't Zal hier moeilijk worden, maar als er bloed moet vloeien in de straten van deze stad, dan moet 't òns bloed zijn.

☆

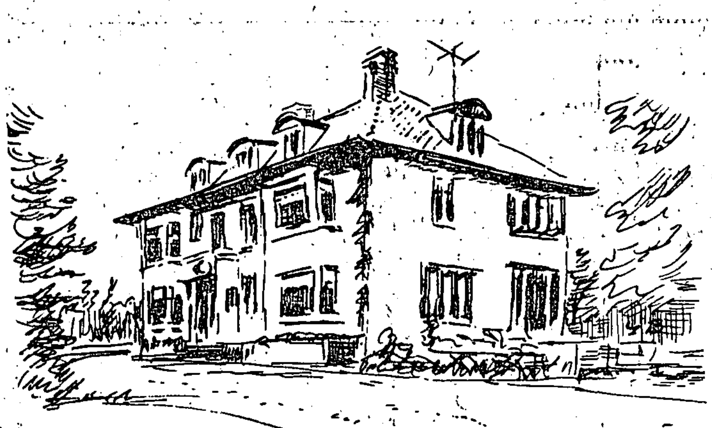
Leven in de liefde is niet zò maar te doen. Het is wel een heel harde eis. Daar is bekering voor nodig.
Liefde is geen gevoelszaak, het is een levenstaak.
Liefde wil meer dan politiek sukses halen. Inderdaad eiste King verandering in de wetgeving en wijziging van de politieverordeningen. Maar 't was hem on-voldoende. De harten moesten veranderd worden. En wel allereerst bij zijn eigen mensen. Dan ook bij de machtige vijanden. Bekeert u, verdrukkers. Wij willen u niet overwinnen, maar we willen, dat u veranderd wordt. Bekéért u. En bekeert u, onderdrukten. We bieden u niet aan, om nu op uw beurt anderen te onderdrukken. We willen, dat u een nieuw leven krijgt. Ook dit appèl komt tot alle mensen. Ook nu tot ons. Wordt veranderd; bekeert u... van macht tot recht... van hardheid tot liefde.
Bij zo'n ommekeer ontstaat er hoop. Want recht en liefde zijn uit God. Dus geven ze hoop.
Een vast vertrouwen, op de goede weg te zijn, spreekt uit de laatste toespraak van Martin Luther King. In Memphis heeft hij op de avond, voorafgaande aan zijn dood, dat vertrouwen uitgesproken: hoop op een toekomst in „het beloofde land" van broederschap en vrede, van recht en liefde. Daarbij greep hij terug op het verhaal van Mozes, waar diens levenseinde vermeld wordt: ‚Toen beklom Mozes de berg Nebo en de HERE liet hem het gehele land zien. En de HERE zeide tot hem. Dit is het land, dat Ik Abraham, Isaak en Jakob beloofd heb. Ik heb 't u met uw ogen laten zien, maar gij zult daarheen niet overtrekken".
Dit betrok King op zichzelf en hij getuigde: Ik ben op de bergtop geweest en ik heb het beloofde land gezien. Vijf jaar eerder bij de grootse aktie in Washington had hij getuigd: Ik heb een droom. Nu is 't: Ik heb gezien! Ik heb de glorie gezien van het komen van de Heer.
Wie dat ziet, heeft hóóp. Die kent geen vrees. Die kan alles doormaken en zonder angst verdragen, levend uit de hoop. Dat angst en vrees dichtbij kwamen, werd niet ontkend. King zei: Ik weet niet, of ik samen met jullie daar zal aankomen. Ik wil graag leven, maar ik ben bereid te sterven. Wie nog vreest voor de dood, is geen vrij mens. Ik vrees niet. Vroeger had hij eens gezegd: Mensen die vervuld zijn van God, zijn niet bang te maken.
Bekeert u van uw vrees.
Machthebbers, ik zie uw onzekerheid; uw angst om voorrechten te verliezen. Hardvochtigen, ik weet, hoe onzeker u zich voelt. Leg àf uw vrees, bekeert u. En onderdrukten, bedroefden, teleurgestelden, vrees niet. Leg àf uw vrees; bekeert u. Wordt vervuld van de Geest. En dat is niet een Geest van slavernij om opnieuw bang te zijn; het is de Geest van het zoonschap. Wie wil delen met Christus in zijn lijden, zal delen in zijn glorie.
Bekeert u tot Hem... van de vrees naar de hoop.

Ds D. BOSCHMA BEEINDIGT ZIJN WERK ALS ZIEKENHUISPASTOR

Ds D. Boschma te Dokkum, die na zijn emeritering als voorganger van de baptistengemeente te Dokkum zijn werk als geestelijk verzorger van het Prot. Chr. Ziekenhuis en Verpleeghuis „De Sionsberg" te Dokkum voortzette, zal 30 april a.s. ook deze arbeid beëindigen. Ds Boschma was aan het ziekenhuis en het verpleeghuis verbonden sinds 1 april 1970. Ter gelegenheid van zijn afscheid wordt ds Boschma op vrijdag 28 april een receptie aangeboden die van 16.30 tot 18.30 uur gehouden zal worden in de grote zaal van het verpleeghuis.
Ds G. Bilker, gereformeerd predikant te Nij Althoenae is in dezelfde funktie als opvolger van ds Boschma benoemd.
Ds Boschma is graag bereid om in de komende tijd in vakante gemeenten voor te gaan.

ONTMOETINGSDAG ZENDINGSWERKGROEPEN VAN HET GEWEST HOLLAND OP ZATERDAG 29 APRIL 1978

Op die dag komen D.V. de zendingswerkgroepen en kontaktpersonen voor de zending van het Gewest Holland bijeen in de baptistenkerk „Silo" te Utrecht, Herenstraat 34-36.
Naast een terugblik op „Geven voor Zeven" zal een *nieuwe* aktie worden gepresenteerd ten bate van 20 studenten van de baptisten bijbelschool te Djarenkol bij Maroua in Noord-Kameroen.
De aktie zal worden gevoerd onder het motto: „Vier maal vijf".
Tijdens deze bijeenkomst zal de algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Zending (E.B.M.) Pastor P. H. Grundmann te Hamburg spreken over:
„Moderne Zending in Afrika en zijn problemen" (met diskussie).
Wij rekenen er op, dat alle gemeenten van het Gewest zich op deze belangrijke bijeenkomst laten vertegenwoordigen.
Belangstellenden, die niet tot een zendingswerkgroep behoren, zijn ook van harte welkom.
Aanvang 14.30 uur.
Sluiting: plm. 17.30 uur.
Tot ziens dan in Utrecht!
De sekretaris, K. Brongers

uit het Uniebureau

„Plenaire vergadering" uitgesteld

Op de dag waarop dit nummer van DC verschijnt zou in Zwolle de aangekondigde „plenaire vergadering" worden gehouden. Deze bijeenkomst gaat echter op deze dag niet door maar is uitgesteld tot 25 mei a.s.

Bij de laatste voorbereidende besprekingen van deze algemeen als erg belangrijk beschouwde vergadering bleek, dat aan enkele aspekten nog meer aandacht moest worden besteed om een optimaal resultaat van de bijeenkomst te kunnen verwachten. Daarom besloot de Unie-Commissie, die vrijdag 14 april vergaderde, de „plenaire vergadering" uit te stellen.

De betrokkenen hebben, uiteraard, hiervan bericht ontvangen.

Belangrijk rapport gereed gekomen

De Unie-Commissie besprak in zijn laatste vergadering o.a. het rapport van de werkgroep die de UC begin 1977 instelde en die als opdracht kreeg het verschijnsel van het „voorgangersverloop" (gemakshalve zo genoemd) nader te bestuderen.

Met instemming en dank nam de UC kennis van dit rapport. Gezocht wordt naar de beste mogelijkheid om de inhoud ervan ter kennis te brengen van de gemeenten. Men mag er zeker van zijn, dat dit zo spoedig mogelijk zal gebeuren.

Dooprapport van de Raad van Kerken

Naast vele andere onderwerpen was ook het in de landelijke pers reeds gepubliceerde „dooprapport" van de Raad van Kerken - verlaat - aan de UC ter beoordeling voorgelegd. Algemeen waren de leden van de UC van oordeel, dat een reaktie hierop van onze zijde gegeven moest worden. Een kleine studiegroep zal worden geformeerd teneinde een beoordeling van ons als baptisten te formuleren.

Ds Th. van der Laan naar Sierra Leone

In juni a.s. zal ds Th. van der Laan als vice-president van de Europese Baptisten Zending en op verzoek van het bestuur van de EBM naar Sierra Leone gaan teneinde zich daar bezig te houden met enkle interne vragen.

Zoals bekend heeft het echtpaar T. Wolters enkele jaren in dienst van de EBM in dit Afrikaanse land gewerkt. In december 1976 is onze zuster Joyce van Veen als verpleegkundig zendelinge in dienst van de UZC vanuit de gemeente te Harderwijk naar dit land uitgezonden. Het ligt in het voornemen van br Van der Laan, die samen met zijn vrouw deze reis zal maken, ook zr Van Veen te bezoeken.

J. van Dam, Uniesekretaris

Lezen en Luisteren

David, een dapper held

U kunt weten dat ik mijn bedenkingen heb tegen bepaalde dappere helden. Als wij die woorden al gebruiken denken we liever aan mannen en vrouwen die in Hebr. 11 genoemd worden, al zouden zij stuk voor stuk die aanduiding weigeren. Vandaag kom ik er niet onder uit: David was dapper en daarvan blijkt iets in 1 Sam. 17, een geschiedenis die uw kinderen kennen en toch graag weer zullen horen. Zo zijn ze (we) wel.

Er was weer eens een grenskonflikt tussen de Filistijnen (wie denkt niet bij het horen van dat woord aan Palestijnen?) en Israëlieten. De troepen liggen tegenover elkaar, ieder op een berghelling. In het dal ertussen voert de geweldenaar Goliat veertig dagen lang en dat tweemaal daags een show op. Hij bralde vanuit zijn koperen vesting indrukwekkende woorden aan 't adres van de verschrikte en bevreesde Israëlieten. Niet een durfde het op een gevecht met deze tank laten aankomen. Toen verscheen David. Z'n vader heeft hem gevraagd eens naar zijn broers om te zien. Hij kon meteen wat etenswaren meenemen. De tien melkkazen waren voor de overste. Dat waren nog eens tijden. Hij praatte met zijn broers en luisterde naar Goliat. David ergert zich geweldig. Wat hem vooral hindert is dat naar zijn gevoel God gehoond wordt. Zijn broers ergeren zich aan David en telkens herinneren ze je even aan Jozef en zijn broers. Afgunst? Zal deze broer van hen hun de loef afsteken? Zich wie weet in de strijd wagen, die tot dusver niemand aandurfde?

Saul wordt in kennis gesteld van de moedige woorden van de jongeman en hij ontbiedt hem. Ja, hij, David is bereid de strijd aan te binden met de Filistijn. 't Kan niet, zegt Saul, jij bent een amateur en hij is een beroepssoldaat.

David vertelt hem van zijn gevechten met leeuw en beer. Goliat neem ik ook en dat omdat hij de slagorden van de levende God getart heeft. God zal mij redden. Dan maar, zegt Saul, maar wel in mijn wapenrusting.

David past alles aan, maar zegt dat hij alleen maar last heeft van die metalen bepantsering. En dan komt het spannendst gedeelte: hij neemt zijn staf, zijn herderstas, z'n slinger en haalt vijf gladde stenen uit de beekbedding, een stroompje tussen de hellingen. En loopt in Goliat's richting. Die is woest. Zo'n ventje, zo'n herder wil strijden? Is hij misschien een hond? U kunt zelf lezen wat die man allemaal uitbraakt. En lees dan het antwoord van de herder. Wat is in wezen zijn wapen? Zijn geloof. Zoals hij, David daar staat moet hij wel lachwekkend werken. Dat is toch geen wapenrusting: een staf en wat steentjes. Hij weet het zelf, maar de strijd is des Heren. Misschien staat hij toch terecht in Hebr. 11.

U kent de afloop. De praktisch weerloze herder wint het van de onoverwinnelijke vreesaanjagende, brullende en brallende vechter. Je moet maar durven. Of misschien: je moet maar geloven. Overigens herinner ik mij nu dat ik in dit blad al eens de vraag stelde waarom David vijf gladde stenen nam. Een was toch genoeg. Misschien moest hij dat tot het uiterste gaan nog leren.

Waarom nu dit verder wel boeiend verhaal in de bijbel vermeld wordt?

Het zal in die dagen van mond tot mond zijn gegaan en naast de bulderende lach van listige soldaten die David prijzen om zijn psychologische oorlogsvoering: hij ontregelde die hoogmoedige Filistijn en bracht hem in staat van een wilde opwinding, zal er een aantal zijn geweest dat toen al begreep dat de echte overwinning van de Heer komt en niet door kracht of geweld.

Maar er zijn wellicht weinigen die in dat geloof leven. Daarom kon Goliat veertig dagen lang door uitdagend geschreeuw zo imponeren.

Toen velde hem de steen.

Huizinga

MEDEDELINGEN

△ Sekretaris van de baptistengemeente te Siddeburen is thans: J. Blaauw, Oudeweg 40, Siddebupren; tel. 05983-1566.

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Nieuwe Pekela is thans in handen van P. Stadens, Rembrandtlaan 15, 9663 BP Nieuwe Pekela; tel. 05978-6188.

RADIONIEUWS

In het NCRV-programma „Allegro con spirito" van 24 april a.s. zal ds J. A. Brandsma van Groningen-Zuid de bijbelinleiding verzorgen over het thema „Geef Mij uw hand" (Mat. 12 : 9-14). (Hilversum 2; 15.15 uur).

AFSCHEID Ds. C. MOSTERT

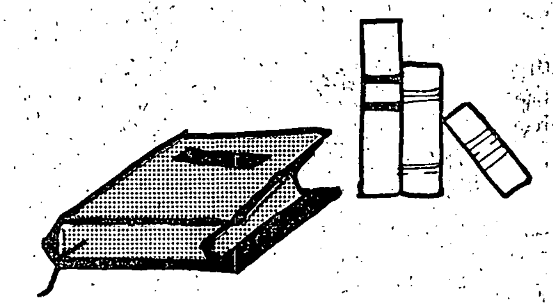
Op D.V. zondag 30 april 1978 zal ds C. Mostert in de dienst van 10 uur v.m. afscheid nemen van de gemeente „Bethel", Nieuwstraat 86a te Almelo.

In het vervolg op deze dienst viert de gemeente het heilig avondmaal met allen die de Heer als Heiland belijden.

Wij nodigen hartelijk uit bij deze dienst aanwezig te zijn.

Om ongeveer 11.15 uur zal er gelegenheid zijn om in de jeugdzaal persoonlijk afscheid te nemen van de voorganger en zijn gezin.

Namens de Raad der gemeente „Bethel",
C. C. Peters

Wat zullen we lezen:

zondag	23 april	Psalm 130	Aan zondaars geschonken
maandag	24 april	2 Korinthiërs 11 : 1- 6	Hart voor het Evangelie
dinsdag	25 april	**2 Korinthiërs 11 : 7-15**	Vermomde duivels
woensdag	26 april	2 Korinthiërs 11 : 16-33	Geen woorden maar daden
donderdag	27 april	2 Korinthiërs 12 : 1-21	Zwak en toch sterk
vrijdag	28 april	2 Korinthiërs 13 : 1-13	Als het jullie maar goed gaat
zaterdag	29 april	Psalm 41	Schuldbelijdenis

LEZERS AAN HET WOORD

Opdat zij allen één zijn, Joh. 17 : 15 t/m 21

Geachte redaktie,

Naar aanleiding van een dialoog tussen een hervormde en een baptistenvoorganger, waarin de doop centraal stond, en wederzijds een diep verschil naar voren kwam, daar het inzicht over dit sakrament ver uiteen liep, vindt ondergetekende, dat dit onderwerp niet alleen deze twee voorgangers aangaat, maar allen die zich verbonden weten in de verantwoording die alle gelovigen in Jezus Christus mede verantwoordelijk stelt wat de verkondiging van het evangelie betreft, want er is maar één evangelie der genade van God ons geschonken in Jezus Christus ons geopenbaard, in Hem die getuigt: Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij en niemand komt tot Mij, tenzij de Vader hem trekke.

Nu gaat het niet alleen om de doop, maar om de hele verkondiging van het evangelie der genade van God, in Jezus Christus aan ons geopenbaard, naar de Schriften, Gods woord, de bijbel.

Daarvoor is nodig de heilige Geest die ons leidt in alle waarheid. Door die Geest kunnen wij verstaan wat de wil van God is, gestalte geeft aan Zijn Woord. Dat Woord is een licht op ons pad en een lamp voor onze voet, Psalm 119 : 105.

Er is in het denken van de mens een grote verscheidenheid en ook ervaringen plus gaven spelen een vaak grote rol in het leven onderling wat ten gunste maar ook ten ongunste de gemeenschap van mensen kan beïnvloeden en ook van de enkeling.

En toch is het mogelijk dat dit alles tot een harmonisch geheel kan worden, als dit alles wordt ondergeschikt gemaakt en in de juiste orde wordt geplaatst, wat alleen mogelijk is, als dit alles gesteld wordt onder de leiding van Gods woord en Geest.

Dit maakt de opdracht van het getuigen zijn van Gods kinderen, tot een geweldige werkelijkheid, om in gehoorzaamheid tot zegen te zijn in de weg door God ons in Jezus Christus gegeven. Dit kan tevens medewerken om de gescheidenheid op te heffen.

Als men wil luisteren naar de boodschap van het bovenvermelde Schriftgedeelte, dan bidt Jezus tot God, Zijn Vader, dat degenen die van Hem zijn, gegeven door Zijn Vader, niet uit de wereld weggenomen zullen worden, maar bewaard moge blijven van de boze.

Zij zijn nu niet meer van deze wereld, evenmin als Jezus van deze wereld is. Jezus bidt ook of Zijn Vader hen wil heiligen in de Waarheid en benadrukt tevens dat Gods Woord De Waarheid is.

Jezus bidt niet alleen voor hen, maar ook voor anderen die door hun woord in Hem geloven. Hij wil deze beide groepen te samen brengen, zowel degenen die God Hem heeft gegeven, alsook die door hun woord van Hem getuigen, opdat zij allen één zijn, gelijk de Vader in Hem, en Hij in de Vader één is, opdat zij allen gezondenen zijn, getuigen, opdat de wereld gelove dat Jezus door God gezonden is.

In het spreken en handelen van Gods kinderen moet Jezus Christus gestalte krijgen, zichtbaar worden, niet hiernamaals zoals door menigeen wordt beweerd in geloofsgemeenschappen, in het bijzonder wat de éénheid betreft, maar nu reeds geldt deze opdracht voor allen die Jezus Christus als Heer der Gemeente aanvaard hebben.

Daarom zal de dialoog, het interkerkelijk gesprek moeten worden voortgezet en eventueel met leden uit de eigen gemeenschap waar men in Jezus Christus met elkaar verbonden is, onder de leiding van Gods woord en Geest, in liefde elkander verdragende en het beste voor elkander zoekende in de verbondenheid van de door God aan ons gegeven gezamenlijke opdracht, door in éénheid te getuigen van Gods liefde en trouw in Jezus Christus ons geopenbaard, en niet alleen voor ons, maar voor de gehele mensheid, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig leven hebbe.

Utrecht F. G. de Ruijter

Zij die mij kennen, de jaren door, weten wie ik ben. Zelfverdediging is niet nodig. Ik geef volmondig toe, dat ik in mijn stukje over „bede in de Troonrede" te kort was en dat daardoor onduidelijkheid kan zijn ontstaan. Mijn schrijven was ernst en ironie. Dit laatste is niet goed uit de verf gekomen, maar ik heb ook zulken gesproken die het wèl dóór hadden. Overigens, het komt mij voor, dat het onzorgvuldig gebruik van de naam van God een overtreding kan zijn van het derde gebod: „Gij zult de naam van de Here Uw God, niet ijdel gebruiken". Dat wordt in een steeds meer openlijk atheistische wereld een gebod dat dubbel zwaar weegt.

Was het tweede vers van ons volkslied gewoon als gezang onder de andere gezangen opgenomen dan, zou ik geen bezwaar hebben. In april 1945 woonden wij een vergadering bij in het gebouw van Christelijke belangen te Sneek. Daar waren Joden bijeen uit Sneek en omgeving die de oorlog hadden overleefd. Wij bezochten deze vergadering met onze Joodse huisgenote. Aan het slot werd het volkslied gezongen. Onze Joodse medeburgers zongen mee, „Mijn schild ende betrouwen zijt Gij, o Heer mijn God".

Nu, na zoveel jaren lijkt mij dit een droom. Onze Joodse landgenoten zingen thans liever „De Internationale". Misschien dat eens de beginregels van dit lied terecht gezongen kunnen worden door onze gastarbeiders.

Ten overvloede wil ik nog zeggen dat ik niet geloof dat „De internationale morgen zal heersen op aard".

Ik ben ervan overtuigd, dat eens waar zal worden wat in Openb. 11 : 15 staat: „Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als Koning heersen tot in alle eeuwigheid".

Doetinchem G. W. Tijman

Van de redaktie: met dit waardevolle en ernstige woord van ds Tijman achten wij de diskussie gesloten.

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds Sj. VAN DER LAAN

Amsterdam-West - (M.v.W.). Na een vakante periode van 3½ jaar was het op zondag 2 april 1978 een blijde dag voor de gemeente Amsterdam-West. Eigenlijk voor alle drie de gemeenten in Amsterdam.

Komende van de Evangelische Gemeente te Antwerpen (België) werd ds Sj. van der Laan, na een lange tijd van voorbereiding, bevestigd door ds G. Liebe, onze oud-voorganger. Onze kerk, is zelden zo vol geweest. Ook vele gasten van andere gemeenten waren tegenwoordig. Zelfs uit Antwerpen was men gekomen om in Amsterdam bij de intrede van hun oud-voorganger aanwezig te zijn. Ds Liebe zei in zijn welkomstwoorden: „Het is een beetje verdrietige dag, maar ook een dag van grote blijdschap!"

Zijn preek was naar aanleiding van de tekst 1 Thessalonicenzen 5 vrs 12-24. Na de bevestiging en het antwoord, gegeven door ds Sj. van der Laan, werd gezongen lied 429, vers 1. Na de handoplegging en gebed het 2e vers. Onder het

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

zingen van lied 14, „Gij dienaars van Hem", nam ds Van der Laan de dienst over. Voor de prediking was de tekst gekozen uit de 25e Psalm van David, vers 1-5. „Tot U, Here, hef ik mijn ziel op; mijn God op U vertrouw ik; laat mij niet beschaamd worden, laten mijn vijanden niet over mij juichen".
Ja, allen die Hem verwachten, worden niet beschaamd, beschaamd worden wie trouweloos handelen zonder oorzaak. Here, maak mij uw wegen bekend, leer mij Uw paden, Leid mij in Uw waarheid en leer mij, Want gij zijt de God mijns heils. U verwacht ik den gansen dag.
De kern van de prediking was: U verwacht veel van mij, dat mag ook, als wij het sámen van de Heer verwachten.
Na de prediking heette br R. Oosterkamp ds Van der Laan en zijn gezin hartelijk welkom in de gemeente Amsterdam-West. Wonderlijk hoe ds Van der Laan hier was terecht gekomen: hij werkte eerst in de metaal, ging daarna naar de Bijbelschool Beatenberg in Zwitserland en werd voorganger in Antwerpen bij de Evangelische Gemeente. Nu zal hij nog een dag per week gaan studeren aan De Vinkenhof. Br Oosterkamp sprak de hoop uit, dat wij allen met elkaar een fijne tijd tegemoet zouden gaan. De volgende spreker was ds W. Veenstra die namens de Unie-Commissie dominee en zijn gezin hartelijk welkom heette. Hij gaf ons allen de volgende tekst mee: (Hebreeën 13 vers 17) Gehoorzaamt uw voorgangers en onderwerpt u (aan hen), want zij zijn het, die waken over uw zielen, daar zij rekenschap zullen moeten afleggen.
Ds N. J. van Beek sprak het welkom uit namens de gemeenten van Amsterdam-Noord en Centrum en tevens namens ds Leuvenink van de Onafhankelijke Baptisten Gemeente in Amsterdam. Een mooie plantenbak werd bij dit welkom aangeboden door ds Van Beek. Daar de drie gemeenten in Amsterdam zeer nauw bij elkaar betrokken zijn, heeft ds Van der Laan er eigenlijk nog twee gemeenten bijgekregen. Wij zullen hem daar echter niet mee overbelasten, maar wel kunnen wij met liefde en saamhorigheid ons voor elkaar openstellen.
De volgende spreker was br J. Korf; hij sprak in de plaats van ds C. Molema die met vakantie was, een welkom uit namens de Bond van Baptistengemeenten in Noord-West Nederland. Deze nog jonge bond, gestart in september 1977, hoopte ook met de gemeente Amsterdam-West op een fijne samenwerking om gezamenlijk het evangelie uit te dragen.
Als laatste spreker kwam br Koek van de Evangelische Gemeente uit Antwerpen aan het woord. Hij bracht een klein geschenk mee voor het geval, dat ds Van der Laan heimwee zou krijgen naar Antwerpen. Br Koek hoopte dat onze gemeente dominee nog een dag zou willen afstaan als de nieuwe kerk in Antwerpen in gebruik zou worden genomen: hij heeft daar hard aan meegewerkt. De wens werd uitgesproken, dat er een goede relatie zou zijn in de toekomst tussen Amsterdam en Antwerpen.
Ds Van der Laan dankte alle sprekers hartelijk voor hun woorden en eindigde de dienst met deze woorden: „Samen elkaar dienen, samen met elkaar Hem dienen". Lof en eer zij Zijn Naam.
Aan deze dienst werkte mee het zangkoor Credo, o.l.v. dirigent J. Root, organist B. Reuvekamp met begeleiding van mej. J. Maandag, dwarsfluit.
Na de dienst was er gelegenheid om de nieuwe predikant de hand te drukken en met elkaar koffie te gaan drinken. Na de gezamenlijke broodmaaltijd was er om zeven uur nog een ontmoetingssamenkomst.
Na de broodmaaltijd namen we in de daaropvolgende pauze afscheid van de zusters en broeders uit Antwerpen en kon men ook persoonlijk nog even kontakt hebben met het echtpaar Van der Laan.
Om 7 uur volgde daarop het tweede deel van de bijeenkomst, waarin alle takken van arbeid gelegenheid kregen zich aan het voorgangersechtpaar te presenteren.
Ouderling Burgers had hierbij de leiding, doch hij kon zich bepalen tot de koördinatie van het geheel want iedere groep op zich kwam met een eigen, goed ingestudeerd en meestal zeer originele presentatie voor de dag.
Vooraf mocht br. De Jonge (oud-ouderlinge) nog even de gemeente presenteren en zeer beknopt een overzicht geven van haar ontstaan. Hij vertelde hoe de Amerikanen na de oorlog veel interesse hadden voor Amterdam en bereid waren de arbeid in de nieuwe wijken te ondersteunen en ook een belangrijke steun gaven aan de totstandkoming van de Herdenkingskerk. De gemeente kende „ups" en „downs", maar het devies was bij alles steeds geweest dat de Heer der gemeente niet het werk zijner handen laat varen en hij vroeg ds Van der Laan dit ook voor zijn arbeid in West als richtsnoer te nemen.
Het zou te ver voeren ten aanzien van het daarop volgende programma in details te treden want dan zou een kolommetje ekstra nodig zijn.
In bonte volgorde presenteerden zich:
Vrouwenvereniging, Jeugdgroep van West-Centrum, Dubbel kwartet, Zangkoor „Credo", Jongerenkontakt, Beheerders(sters)leestafel, Zondagsschool De Schaapskooi, Tussenjeugd, de raad, en onze organist met orgel, en daarnaast dwarsfluit- en klarinetbegeleiding.
Er kwamen verschillende verrassingen voor het voorgangersechtpaar uit de bus.
Het was een ware feestavond.
Wij voelden ons reeds volkomen één met elkander en toen God dank werd gebracht voor deze dag klonk daarop een volkomen „Amen" van allen. Tevens willen wij van deze gelegenheid gebruik maken, allen die ons in onze vakante periode hebben bijgestaan door een spreekbeurt waar te nemen, van ganser harte te danken.

VAN DE REDAKTIE

Het volgende nummer van ons weekblad zal ruime aandacht schenken aan de RJC-toogdag op Hemelvaartsdag op de terreinen van De Vinkenhof. - red.

De Heer nam tot Zich onze zuster
HILLECHIEN VOS-KOERTS
op de leeftijd van 77 jaar.
Groningen, 8 april 1978

Baptistengemeente Groningen-Zuid

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 17 - 28 april 1978

4 Mei Nationale Toogdag van de BJB

Lid zijn van een baptisten-gemeente: wat houdt dat in?

Die vraag kom je vrij geregeld tegen bij mensen die meestal al een tijdlang kontakt met een onzer gemeenten hebben gehad. Ze voelen er zich wel thuis, beginnen het als niet helemaal bevredigend te ervaren dat ze eigenlijk als supporters langs de kant staan, maar aarzelen nog om metterdaad als lid toe te treden, omdat ze nog niet volledig door hebben welke konsekwenties zo'n lidmaatschap mogelijk kan hebben.

Ze willen zich niet graag overhaast binden en het risiko lopen, dat ze na verloop van tijd spijt krijgen van hun beslissing, omdat ze allerlei dingen aangaande de gemeente ontdekken die ze aanvankelijk niet hadden gezien of geweten...
Nu, die houding kunnen we eigenlijk alleen maar verstandig vinden. Overhaaste besluiten leveren zelden iets goeds op. En wanneer het gaat over de dingen betreffende de gemeente van Christus, dan is bezinning en ernstige overweging dubbel belangrijk.
Graag willen we daarom proberen om op de bovenstaande vraag een antwoord te geven. Uiteraard vanuit onze eigen visie op en het beleven van het lidmaatschap ener baptistengemeente. Ieder toetse het volgende antwoord op zijn juistheid, aan de hand van de bijbel, de enige gezaghebbende bron van informatie onder Gods kinderen.

Wie als lid toetreedt tot een baptistengemeente, geeft daarmee te kennen dat hij of zij:

1. de plaatselijke baptistengemeente erkent als een *legitieme, bijbelse openbaring van de gemeente van Christus,* zoals die door de Heer in deze wereld is gesticht. Als baptistengemeente pretenderen we niet *DE* gemeente van Christus te zijn. De gemeente van Christus openbaart zich in feite in elke kerk of gemeenschap, waar Jezus beleden wordt als zoon van God en Redder van zondaren.
De gemeente van Christus wordt in deze wereld zichtbaar, dank zij de plaatselijke gemeenschap van gelovigen, in Jeruzalem, Corinthe, Rome en... Zwolle, Amsterdam etc. dus ook in een baptistengemeente.

2. *zijn persoonlijke verantwoordelijkheid aanvaardt* voor het welzijn van die gemeente, door haar op alle mogelijke wijzen te steunen: met gebed, financiële steun (naar draagkracht), trouw in het bezoeken der kerkdiensten, bidstonden, vergaderingen, persoonlijke inzet van de gaven die de Heer hem gaf in het gemeentelijke werk.

3. van mening is, dat in deze gemeente (ondanks de menselijke fouten, waardoor iedere menselijke samenleving en samenwerking gekenmerkt wordt) getracht wordt om de *plaatselijke gemeente te laten beantwoorden aan de nieuwtestamentische grondgedachten,* zoals: persoonlijke bekering, geloof en doop op persoonlijke belijdenis.

4. erkent dat de bijbelse gedachte van *de gemeenschap der heiligen (gelovigen) begint in de plaatselijke gemeente,* bij mensen die elkaar kennen en aanvaarden als kinderen van God.
Het mag een rijke gedachte zijn, te weten dat God zijn kinderen bij miljoenen telt, overal ter wereld, voor ons persoonlijk geloofsleven spelen toch allereerst die gelovigen een grote rol, met wie we persoonlijk kontakt hebben.

5. de andere leden dier gemeente erkent en aanvaardt als *broeders en zusters aan wie hij liefde en steun verschuldigd is.*

6. de andere leden der gemeente *aanspreekt op hun christelijke plicht om hem of haar lief te hebben en te steunen op alle mogelijke wijzen.*

7. aanvaardt, dat de gemeente, naar bijbelse opdracht, via de voorganger en de ouderlingen, maar ook via allerlei andere leden, *acht moet geven op de handel en wandel der broeders en zusters.* De gemeente moet, zo nodig, bemoedigend, waarschuwend of vermanend optreden, daarbij gedreven door de liefde van Christus.

8. inziet, dat de baptistengemeente *niet lauw of onverschillig* mag staan ten opzichte van andere geloofsgemeenschappen, omdat ook daar het lichaam van Christus zichtbaar wordt, zij het dan ook dat onzes inziens, sommige dingen daar

niet passen in het model dat de Heilige Schrift ons van de nieuwtestamentische gemeente geeft.

9. van mening is, dat de plaatselijke gemeente *alleen tegenover haar Heer en Hoofd, Jezus Christus, verantwoording schuldig is* en alleen geleid kan en mag worden door gehoorzaamheid aan Hem en nimmer door besluiten, inzettingen of geboden van mensen.

☆

We zijn, bij het geven van de voorgaande antwoorden, met opzet zo kort mogelijk geweest, teneinde de zaak niet al te lang en ingewikkeld te maken. We hadden natuurlijk de antwoorden kunnen toelichten met bijbel-uitspraken. Toch meenden we het hierbij te moeten laten. Vanzelfsprekend zijn we te allen tijde bereid om deze antwoorden toe te lichten.

Misschien dat nu iemand, na het bovenstaande te hebben gelezen, zegt: „Maar al deze dingen kun je toch ook erkennen en beleven, samen met de leden der gemeente, zonder dat je je nu metterdaad als lid laat inschrijven? Waarom is dat nu persé noodzakelijk?"

We willen daarop antwoorden: „Tot op zekere hoogte kun je inderdaad al deze dingen onderschrijven en beleven, zonder officieel als lid toe te treden. Maar toch onbreekt er, naar onze mening, dàn toch iets wezenlijks. Een voorbeeld kan dit misschien verduidelijken: Wanneer een man en een vrouw samen trouwen, geven ze daarmee te kennen, officieel: Wij aanvaarden elkaar en horen bij elkaar; we zullen elkaar trachten lief te hebben en te steunen.

Het gezin dat wij vormen, is mijn gezin. Dáár ligt, vóór alle andere dingen, mijn, onze, verantwoordelijkheid. We scheiden ons niet af van de rest van onze familieleden, maar vormen toch wel een heel eigen gemeenschap. Zonder deze daad, dit besluit, is een gezinsleven niet goed denkbaar.

Welnu, zo is een gezond en rijkmakend gemeentelijk leven ook niet denkbaar, zonder de persoonlijke beslissing van de gelovige, om bij die gemeente zich aan te sluiten, teneinde zijn verantwoordelijkheid te dragen en de liefde en steun van die anderen te aanvaarden en te beleven. In een plaatselijke gemeente is het belangrijk om te weten op wiens volledige steun men rekenen mag, onder alle omstandigheden, mooie of moeilijke.

Dat is een door en door bijbelse gedachte, dachten we. Zó kan het werk gedaan worden, tot glorie van Hem, die het Hoofd der gemeente is en die zijn gemeente stichtte, te Jeruzalem, Corinthe, Zwolle of Moskou...

C. van Wier

DE NATIONALE TOOGDAG VAN DE NBJB 1978

OVER HET PROGRAMMA

Hemelvaartsdag, donderdag 4 mei 1978. Voor je er erg in hebt is het al zover.

Hemelvaartsdag valt vroeg dit jaar, en daarmee ook de nationale toogdag van de NBJB.

Vorig jaar hadden we een geweldige toogdag.

Er is niets nagelaten om er ook dit jaar weer een geweldig feest van te maken.

Je bent hartelijk welkom om op Hemelvaartsdag de jaarlijkse toogdag van de jeugd **mee te beleven.**

10.00 uur: Ochtendprogramma met

Onder het thema: „Breek er eens uit" is het volgende programma opgesteld:

- ☆ Samenzang
- ☆ The Lighters - muziek (2x)
- ☆ Ds Ton Boeschoten - preek
- ☆ Adrian Snell - muziek (2x)
- ☆ Jugendpastor Jörg Swoboda uit Oost-Duitsland
- ☆ Spek de Bus - informatie en kollekte

13.15 uur: Middagpauze

14.30 uur: Middagprogramma met

- ☆ Samenzang
- ☆ Cabaretgroep „Water"
- ☆ Ds Piet Brongers
- ☆ The Lighters - muziek
- ☆ Ds Chris Eijer

Het ochtendprogramma wordt onderbroken voor een koffiepauze.

De genoemde tijden zijn „richtlijnen", d.w.z. dat er iets van kan worden afgeweken. De toogdag eindigt om ca. 16.00 uur. Het programma kan eventueel een half uur uitlopen.

De leiding van de programma's is in handen van ds Chris Eijer.

Dit alles zal zich afspelen **in een grote tent (45 x 15 meter)**, plaats biedend aan ruim 1000 personen.

Tijdens de pauze's is er volop gelegenheid om een interessante verkoop- en informatiemarkt te bezichtigen (en er wat te kopen). Ook kun je dan foto's van de toogdag van vorig jaar bekijken, en eventueel bijbestellen. Verder is dat natuurlijk het moment om oude en nieuwe vrienden te ontmoeten, te wandelen, te praten, te lachen, te eten, De Vinkenhof te bekijken enz. enz.

De cabaretgroep „Water", van de jeugdgroep uit Doetinchem, brengt een cabaret dat de titel draagt „Doorgedraaid".

's Morgens wordt er ook een kollekte gehouden voor Spek de Bus. Deze permanente zendingsaktie van de RJC (NBJB) probeert 10.000 gulden bij elkaar te krijgen voor de bouw van een baptistenkerk in Chelm in Polen. Er is al ruim 7.000 gulden bij elkaar gebracht. Zullen we op de toogdag proberen die 10.000 „vol" te maken?

De namen van de muziekgroepen en andere medewerkers hoeven we jullie niet verder aan te prijzen. Wat ze brengen is van hoge kwaliteit.

De toogdag van de jeugd wordt weer een dag vol evangelisatie, ontmoeting, gezelligheid, goede muziek en goede toespraken.

We hopen op mooi weer en op veel mensen.
We hopen op een groot feest!
Kom je ook?

Hoor je het ook eens van een ander ....

Opeens was het idee er, waarschijnlijk niet nieuw, maar ongetwijfeld boeiend. Vraag een aantal bekende baptisten, hoe zij over de toogdagen van de NBJB van vroeger en nu te zeggen hebben en zet hun verhalen naast elkaar. Je loopt het risiko, dat de toogdagen gekraakt worden, maar waarschijnlijker is het, dat er een aantal vurige pleidooien voor de toogdagen zullen worden gehouden.

Het aantal bekende baptisten dat we hebben gevraagd is beperkt gebleven tot 8. Er zijn er veel meer, maar een blad als dit is betrekkelijk gauw gevuld. We hebben ze alle acht dezelfde vragen voorgelegd en wat te verwachten was in de baptisten-wereld: geen enkel antwoord was helemaal gelijk. Maar stuk voor stuk zijn het hartverwarmende pleidooien geworden voor een zo langzamerhand niet meer weg te denken traditie: de toogdag van de NBJB op Hemelvaartsdag. Natuurlijk hebben we aan een te groot aantal mensen een te groot aantal vragen voorgelegd, zodat er voor de plaatsing in dit blad hier en daar duchtig is gesnoeid. Het belangrijkste is echter steeds blijven staan, althans dat hopen we, en biedt veel stof tot denken.

Overigens hopen we, dat de antwoorden op één punt fout zijn. Dat betreft het aantal bezoekers. Als we ons allemaal achter de toogdag stellen, zal de grootste raming nog te laag zijn! Waarom zouden het geen 1500 bezoekers kunnen zijn?

Zie voor de vragen en antwoorden de pagina's 4 en 5.

BREEK ER EENS UIT!

Breek er eens uit!

Ik daag je uit.
Jij, die het al weet hoe jouw leven eruit ziet.
Jij, die denkt dat je alles al in kannen en kruiken hebt.
Is het waar? Ben je zo zeker van jezelf?
Hoe ziet het er van binnen uit?
Breek er eens uit: uit dat wat vast ligt, uit dat wat zo zeker is, en je zult ontdekken wie je bent.

Breek er eens uit!

Ik schreeuw het tegen jou.
Jij die niet nadenkt over het leven. Jij die al gevangen zit in de sleur van elke dag **zonder** dat je het in de gaten hebt. Jij die niet weet van diepe blijdschap en bewogenheid.
Breek er eens uit: doe eens wat anders en je zult ervaren dat ook jij kunt **leven.**

Breek er eens uit!

Ik roep het je toe.
Jij, die niet wilt luisteren naar een ander. Jij, die zonodig je eigen weg wilt gaan. Met je eigen normen, dwars tegen de draad in. Jij, die vecht voor je recht en je eigen plaatsje.
Jij, die nog niet ontdekt hebt dat het enige dat je zo bereikt bestaat uit krampachtigheid en eenzaamheid.
Breek er eens uit: ontdek in de ontmoeting met de ander wat warmte en geborgenheid betekent.

Breek er eens uit!

Ik houd het je voor.
Je ziet het zelf niet, want je hebt het te druk met wat jij denkt dat er moet gebeuren. Te druk om het ieder naar de zin te maken, om een ander naar de mond te praten, om mee te doen, zoals van je verwacht wordt.
Te druk met je leren, je geld verdienen, om hogerop te komen.
Breek er eens uit: het leven is meer dan wat een ander van jou verwacht. Je mag jezelf zijn.

Breek er eens uit!

Ik nodig je uit.
Jij, die bezig bent met je toekomst. Jij, die aarzelt met je keuze, omdat je niet weet of je alle mogelijkheden wel kunt zien. Misschien is er wel meer dan je denkt.
Breek er eens uit: dan kun je alles eens van een afstandje bekijken, om het duidelijker te zien.

Breek er eens uit!

Ik fluister het aan jou.
Jij, die in de put zit. Nu al teleurgesteld door alles wat je overkomen is. Jij, die je bedreigd voelt door het leven en door anderen. Zonder hoop voor de toekomst.
Jij, die jezelf waardeloos vindt.
Breek er eens uit: want het gaat ook om jou. Jij mag er zijn. Jij mag leven.

Breek er eens uit!

Ik daag je uit
Ik schreeuw het tegen jou
Ik...
Ik fluister het aarzelend
want... breken kan ik niet
zeker niet met mezelf
en met de cirkelgang van mijn leven.

God is het, Die begonnen is met breken.
Hij is het, Die ons nodigt
om echt te leven
niet gevangen, maar bevrijd
niet dood, maar levend
niet namaak, maar echt
Christus is het breekijzer
Hij is het, Die schreeuwt
roept
en fluistert

Breken om te bouwen
Uit om in te kunnen gaan.
Jij mag er ook bij zijn,
als nieuwe mens,
springlevend.

Wij hebben het allemaal nodig
om onszelf eens van een afstandje te bekijken
om te zien of we anders zijn dan we denken
om weer te voelen en te ervaren dat we levend zijn
om dichter bij God te zijn.

Breek er eens uit!

Hoe?
Ieder moet dat voor zichzelf uitwerken.
Misschien is de toogdag een eerste aanzet.

P. Brongers

Hoor je het ook eens

van een ander....

vragen	Mevr. L. J. VAN BEEK lid van de C.v.d.O. en de Unie Commissie te Capelle a/d IJssel	Ds J. BROERTJES voorzitter van de Unie, voorganger te Groningen	Ds. P. BRONGERS jeugdkonsulent van de NBJB, voorganger te Drachten	Ds sekreta B
1. **Wat is het belang van de toogdag voor de jongeren, de jeugdgroepen en de gemeenten?**	het feest van de grote groep; ontmoetingen; stimulansen	landelijk kan het programma groot opgezet worden; zo'n programma inspireert; de saamhorigheid wordt groter	de ervaring van het samenzijn als grote groep; het opgetild worden boven het enge persoonlijke en plaatselijke	zie antwo
2. **Hebben toogdagen op u persoonlijk invloed gehad?**	ja, hoewel ik er niet één in het bijzonder kan noemen	vanaf mijn eerste kennismaking met een toogdag in 1937 heb ik er diverse meegemaakt die mij hebben beïnvloed	ja; vooral in de ontdekking dat als we samen zijn, we toch met een heleboel zijn	vroeger: enthousia nu: blijds de toeko meenten
3. **Waarop moet de nadruk worden gelegd tijdens een toogdag?**	het samenbindend element; geen vrijblijvendheid	het aangeraakt zijn door Christus en de konsekwenties daarvan voor ons leven hier en nu	op de persoonlijkheidsbeleving van het massale; het moet een feest zijn	op perso of anders
4. **Hoe staat u er tegenover: óók ouderen op de toogdag?**	toen ik nog jong was, lachte ik wat om die „eeuwig jong blijvenden"; m.i. niet stimuleren	de toogdag moet op jongeren gericht zijn; ouderen mogen er natuurlijk bij zijn, maar als gast	wat heet oud? uiteraard is het programma afgestemd op jongeren, maar er blijven altijd wel een paar graantjes over voor anderen die ook honger hebben!	ouderen wel op d
5. **Zijn de toogdagen wat betreft de entree te duur?**	als ieder zijn deel in de kollekte gaf, was entree niet nodig; jammer dat dàt niet kan	entree: ja, maar kunnen de kosten (bijv. van de tent) niet wat gedrukt worden?	een avondje uit kost vaak meer dan een hele toogdag, inklusief reiskosten	vraag ge
6. **Moet de NBJB - gezien de konkurrentie - vasthouden aan toogdagen op Hemelvaartsdag?**	ja, een klein beetje traditie moet er zijn	vasthouden	ja; misschien moeten we het gaan uitbreiden tot 'n 3-daags festijn met massaal kamperen of zoiets	doorgaan
7. **Hoeveel bezoekers komen er in 1978? (1976: 600; 1977: 1000)**	850	800	bij slecht weer: 800 bij mooi weer: 1000	800
8. **Hebt u nog opmerkingen?**	blijf enthousiast, maak het niet te zwaar, maar zorg dat het wel denkwerk meegeeft	kan ook steeds een aspekt van het Uniewerk wat aandacht krijgen?	—	—

...AN DAM ...n de Unie te ...en Duin	Ds. CHR. EIJER leider van de toogdag 1978, voorganger te Treebeek	Ds. F. E. HUIZINGA oud-voorzitter van de NBJB, emeritus-voorganger te Hengelo (O.)	Prof. dr J. REILING rektor van 't seminarium, hoogleraar te Utrecht	Ds P. VAN DER WERF voorzitter van de NBJB, voorganger te Apeldoorn
	de geloofsbeleving met anderen en nieuwe inspiratie; speciale aandacht wordt gevestigd op het landelijk jeugdwerk	een opgetogen en ingetogen toogdag kan een zeer inspirerende, verrijkende en zelfs verreikende betekenis hebben	toogdag is ontmoeting; men wordt zich bewust van het bij elkaar horen	ontmoeting van leeftijdgenoten; stimulansen voor jeugdgroepen en gemeenten; maar vooral: men komt in aanraking met Jezus
...nhorigheid en ...en hoop voor ...van onze ge-	ik heb het altijd fijn gevonden deze dagen mee te maken	ik kan het aantal toogdagen dat ik heb meegemaakt niet meer tellen en dat bewijst hun betekenis	de naoorlogse konferenties (1946-1950) zeker	allicht; iets speciaals kan ik echter niet noemen
...gemeenschap	op de betekenis van het evangelie voor deze tijd; konfronteer de jongeren met de Opdrachtgever zelf	dat hangt af van de tijd waarin je leeft; vandaag: nadruk op het koningschap van Jezus	geloven in de wereldmaatschappij van nu	Jezus moet centraal staan met zijn oproep tot bekering, dienst en verwachting
...ag zelfs, maar ...tergrond	jongeren voelen zich gauw geremd en ervaren ouderen gauw als pottenkijkers; daarom niet zo voor	als ze willen, laat ze maar komen; maar laten ze wel stil zijn en luisteren naar de hoop van de toekomst	vóór!	ouderen horen in jongeren geïnteresseerd te zijn; ze zijn dus welkom
...ntree	konfronteer de jongeren maar met het feit, dat je zo'n dag niet voor een appel en een ei kunt meemaken	ik heb het altijd, behalve bij de belastingen, op vrijwilligheid gehouden: laat nu bereek'ning en zelfzucht vergaan	*f* 7,— entree is echt niet te duur	*f* 5,— entree moet op te brengen zijn; de afdelingen kunnen ook (spaar-)regelingen treffen
	een goede alternatieve datum is er niet en zouden werkelijk veel van onze jongeren naar andere toogdagen gaan?	laat anderen hun aanbiedingen doen en overtref ze; maak er een hemelvaart van op aarde	vasthouden; erzijn al middelpuntvliedende krachten genoeg	onze toogdag is anders gericht dan andere aktiviteiten; doorgaan dus
	ons landelijk werk zit in de lift: 1200	ik ben geen profeet en geen profetenzoon, zei Amos, al had hij wel visioenen; toon jullie visioenen en ze zullen komen, bij honderden	900	1000
	waar blijven de dominees? ze zijn ook herder van de lammeren!	God zegene jullie met visie en vaart	tijdens de toogdag een handtekeningenaktie die aandringt op spoed bij de bouw van het kamphuis	houd de leiding van de dag bij voorkeur in één hand

WIE IS ADRIAN SNELL?

Misschien nu nog een onbekende. Na de toogdag echter zeker niet meer!

Z'n zang en muziek moet je gewoon op de toogdag komen beluisteren. In dit artikeltje willen wij Adrian alvast bij je introduceren.

In Engeland is hij zeer bekend van radio- en televisieuitzendingen. Zo gaf hij eens, tijdens een half uur durend programma van het kommerciële Londense radiostation LBC, pratend over z'n geloof en z'n muziek, antwoord op telefonische vragen van luisteraars. Daarbij slaagde hij er in een positief getuigenis over te brengen. Verder trad hij op voor universiteiten enz., en was hij op toernee in Afrika, Canada en Europa.

Hij staat bekend als een professioneel musikus, o.a. door z'n briljante pianospel en z'n prachtige stem, die z'n grote talenten gebruikt in Gods dienst, en die zich er niet voor schaamt z'n geloof door zang en muziek, en door getuigenis te laten horen.

Z'n opvatting is dat het evangelie in een zodanige muzikale vorm moet worden gepresenteerd, dat het de mensen buiten de kerk aanspreekt. Dit houdt in het brengen van eersteklas muziek in de gesekulariseerde wereld van de popmuziek, op zodanig nivo dat het door iedereen, op z'n muzikale merites, wordt geaksepteerd. Dat betekent zeker geen kompromis: Adrian liet zeer lukratieve kommerciële aanbiedingen schieten.

Adrian Snell werd geboren in 1955 in Northwood, Middlesex en volgde een opleiding bij de St. Edmonds School, Canterbury en bij het Leeds College of Music. Hij bezit het diploma moderne jazz. Geen wonder dat z'n muziek invloeden vertoont van klassieke muziek, rock en jazz. Hij is een echte all-round musikus, want hij bespeelt o.a. piano, gitaar, orgel, synthesizer, bas, cello en percussion. Al z'n liederen heeft hij zelf geschreven.

Op de toogdag kun je meer dan een half uur naar z'n muziek luisteren.

En wie nieuwsgierig is: hij komt nog vóór de toogdag op de radio.

Radio: zaterdag 29 april 12.00 uur, Hilversum 3, in „Losvast"

Jugendpastor Jörg Swoboda uit de D.D.R.

spreker en zanger op de natonale toogdag

Het is lange tijd onzeker geweest of hij kon komen. Dit i.v.m. de benodigde medewerking van de Oost-Duitse overheid. Die medewerking hebben we gekregen zodat het nu helemaal zeker is dat hij op onze toogdag aanwezig kan zijn.

Jörg Swoboda is 31 jaar, is getrouwd en heeft twee kinderen. Hij volgde een theologische opleiding in Buckow. Daarna werd hij dominee. Na drie jaar een baptistengemeente te hebben gediend werd hij in september 1973 jugendpastor (te vergelijken met de jeugdkonsulent van de NBJB, ds Piet Brongers).

In deze funktie vertegenwoordigt hij Oost-Duitsland in het EBFYC (European Baptist Federation Youth Committee). Op die manier kwamen wij met hem in kontakt. Hij maakte zo'n boeiende indruk dat wij hem graag op onze toogdag aan al onze jongeren wilden voorstellen.

En dàt is nu dus gelukt.

Behalve spreken kan hij ook nog goed zingen en gitaar spelen. Sinds 1967 schrijft hij liederen. Op de toogdag zal hij ongetwijfeld enkele liederen ten gehore brengen. Hij heeft tenminste gezegd dat hij z'n gitaar meenam.

Spreken zal hij o.a. over de organisatie van „ZEIT FUR GOTT". Twee van zijn jongelui zijn daarbij betrokken. Het gaat om een systeem waarbij jongelui de gelegenheid krijgen om, bijvoorbeeld gedurende een jaar, voor God te werken. Bijv. in een gemeente of in een landelijk centrum. Daarbij worden zij verder begeleid.

In de RJC wordt eraan gedacht om ook in Nederland iets dergelijks op te zetten. Misschien vormt de toogdag wat dat betreft een begin.

DE VINKENHOF

Centrum van allerlei aktiviteiten van Baptist Nederland, zoals: Unieburo, seminarium, studentenhuisvesting, vergaderruimte, zomerkampen van de NBJB èn de jaarlijkse nationale toogdag van de NBJB.

Een paar jaar geleden gingen er stemmen op om De Vinkenhof te verkopen. Deze stemmen zijn gauw stil geworden toen bleek hóé populair De Vinkenhof was. En nu willen de Unie en de NBJB er samen een konferentiecentrum bouwen voor weekends, konferenties, en natuurlijk de zomerkampen.

Het geld lijkt geen probleem. Alleen die ambtelijke molens... Zou een handtekeningenaktie op de toogdag die molens misschien iets sneller kunnen laten lopen?

We zullen de kale plek waar het konferentiecentrum moet komen te staan in ieder geval duidelijk markeren. Hopelijk is die plek volgend jaar niet zo kaal meer.

WAT ER TE KOOP IS EN WAT NIET

Tijdens de pauzes is er gelegenheid om de inwendige mens te versterken. Er zullen kramen staan waar je koffie, frisdrank, chips, warme worst enz. enz. kunt kopen.

Wat je er niet kunt kopen is een volledige maaltijd.

Neem dus zelf ook een boterham o.i.d. mee.

ENTREEPRIJZEN - GEZINSREGELING

Alles kost geld.

Ook de toogdag. Om de kosten te dekken wordt bij de ingang van de toogdag entree geheven.

Bij de vaststelling van de entreeprijzen hebben we rekening gehouden met wat je bij andere, vergelijkbare evenementen zou moeten betalen. We zijn zelfs nog iets goedkoper. Verder houden we rekening met leeftijd en „kroostrijke" gezinnen. We hopen dan ook maar dat je de volgende entreebedragen met plezier zult betalen:

0 tot 5 jaar:	gratis
6 tot 11 jaar:	*f* 1,—
12 tot 15 jaar:	*f* 4,—
vanaf 16 jaar:	*f* 7,—
max. per gezin:	*f* 16,50

Geen enkel gezin hoeft dus meer dan 16,50 gulden entree te betalen.

Belangrijk: Als je van deze gezinsregeling gebruik wilt maken, moet je wel met de gezinsleden tegelijk bij de kassa komen. Anders komen ze er daar niet mee uit.

HET ONDERWERP KLEDING

Misschien is het overbodig om te zeggen dat het op een toogdag niet altijd zo'n geweldig mooi weer als vorig jaar kàn zijn. Was dat maar waar!

Om nu te voorkomen dat je dag bedorven wordt door een klapperend gebit, kippevel en bevende ledematen geven we je de tip om in ieder geval (dus ook als het 's morgens mooi weer lijkt) ook warme en waterdichte kleding mee te nemen.

De tent is wel waterdicht, maar niet voorzien van centrale verwarming.

Zorg dus dat je van buiten niet koud wordt. Dan word je warm van binnen èn van buiten.

KINDERPROGRAMMA

Vorig jaar waren er veel kinderen op de toogdag. Die hebben zich best vermaakt in het zand van De Vinkenhof. Tòch was het mooier geweest als er voor die kinderen ook iets werd georganiseerd. Dit jaar gaat dat gebeuren.

De sektie LZC van de NBJB was zo vriendelijk dat op zich te nemen.

Er worden twee aparte grote kamptenten opgezet, achter op het terrein van De Vinkenhof. Daarin is een speciaal programma voor kinderen van 3 tot ongeveer 11 jaar. Reken maar dat die ook een geweldige dag beleven.

Tijdens de middagpauze wordt erop gerekend dat de ouders de kinderen komen ophalen.

Voor kinderen beneden 3 jaar kunnen we helaas geen crèche inrichten. Maar je mag ze best meenemen, alleen moet je er dan zelf voor zorgen.

JONG EN OUD IS WELKOM

De toogdag van de NBJB blijft natuurlijk een toogdag voor de jeugd. Dat blijkt ook wel uit het programma. Tòch willen we ook de ouderen, van jonggehuwd tot stokoud, hartelijk uitnodigen om te komen. U bent bijzonder gewaardeerde gasten!

Hoe kom je op De Vinkenhof?

Per trein is het erg eenvoudig. Je neemt een kaartje tot Bilthoven of Den Dolder. Ben je gemakkelijk ingesteld, dan ga je tot Bilthoven en neemt van daar de bus naar Zeist. Uitstappen aan de Baarnseweg bij de Vossenlaan. Loop je liever, dan ligt Den Dolder dichterbij. Denk er wel aan, dat je - afhankelijk van welke kant je komt - in Utrecht of Amersfoort overstapt in de stoptrein!

Gezamenlijk een autobus charteren is nog leuker! Dat wordt dan dubbelop genieten: en van de toogdag en van de reis.

Per auto, motor, bromfiets of fiets kan natuurlijk ook.

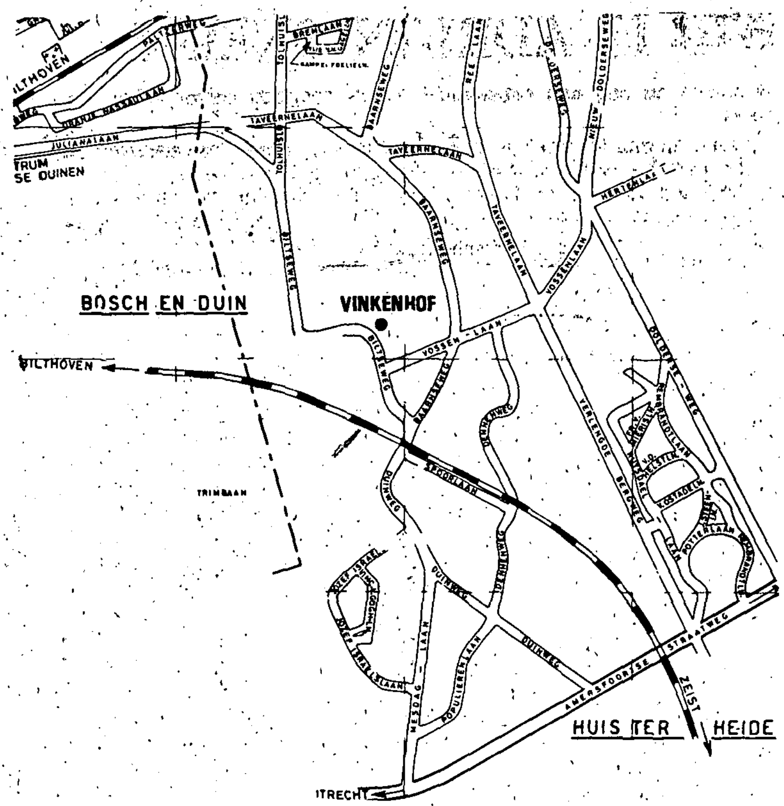
Om te voorkomen dat je verdwaalt, is op het kaartje hiernaast aangegeven hoe je De Vinkenhof vanaf de weg Amersfoort-Utrecht bereikt.

Voor het parkeren en stallen van de voertuigen geldt de zelfde regeling als voorgaande jaren:

- motoren, fietsen en bromfietsen kunnen op het terrein van De Vinkenhof, bij de ingang, gestald worden;
- Auto's en bussen parkeren aan de Vossenlaan (zie kaartje).

INLICHTINGEN OVER DE TOOGDAG

Die zijn te verkrijgen bij:
Wessel Kloppenburg, Grimberglaan 7, Almelo; tel. 05490-66705 (privé) 05490-41111 (tijdens kantooruren)
Henk Hogebrug, De Kamp 35, Vroomshoop; tel. 05498-1866 (privé) 05498-1845 (tijdens kantooruren)

MEDEDELINGEN

△ Het nieuwe telefoonnummer van ds P. van der Werf in Winschoten is: 055-26 66 03.

△ Het sekretariaat van de gemeente Den Helder is thans in handen van H. E. J. Stuut, Middelzand 3425, 1788 EP Den Helder; tel. 02235-2061.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Delfzijl, Jac. Schouten te Emmen.

RADIO-NIEUWS

„Laat ons de rustdag wijden", een programma van de Evangelische Omroep zal plaatsvinden zaterdag, 29 april 1978, om 22.00 uur, op Hilversum II - 402 m. met medewerking van het koor van de baptistengemeente Vriescheloo „Lof zingt den Heer", o.l.v. J. C. Strockmeijer, en het „Chor der Evangelisch Freikirchliche Gemeinde (Baptistentengemeinde)", Westoverledingen-Ihren (W.-Dld.), o.l.v. Bernhard Grafenburg. Organiste in deze dienst is: Mej. Ina Nobbe.

De meditatie zal gehouden worden door ds A. J. de Wetering, over het thema: „Het feest begon opnieuw...!"

GEMEENTEBERICHTEN

BOUWPLANNEN IN EMMERCOMPASCUUM

Emmercompascuum - (J.T.). Als baptisten elkaar ontmoeten, dan komt na de begroeting steevast de vraag: En hoe gaat het in de gemeente? Het antwoord kan dan verschillend uitvallen. Soms jubelend vanwege de vooruitgang, soms ietwat zorgelijk, omdat door allerlei omstandigheden, zoals verhuizing, overlijden etc. het ledental daalt. En dan wordt de financiële basis vaak te smal om de gemeentelijke huishouding redelijk te laten draaien.

Op onze jaarvergadering moesten we ook konstateren, dat door genoemde oorzaken we netto 10 leden minder hadden dan in het begin van 1977, maar intussen zijn er door de doopdiensten in januari, februari en maart weer tien bijgekomen! In de laatste doopdienst was er een wat ouder echtpaar bij, dat al jaren de diensten bezocht, maar niet tot de doop kwam. Maar nu was de beslissing er en het werden bijzonder feestelijke diensten rondom doop en avondmaal.

Zo zijn er nog velen in onze gemeente, die eigenlijk nog „dakloos" zijn, maar we hopen en bidden, dat zij het voorbeeld van deze broeder en zuster zullen volgen.

De vergadering besloot ook tot uitbreiding van het jeugdgebouw met een zaaltje voor plm. 40 personen, waar onze zondagsschool en enkele klubs erg mee gebaat zullen zijn. En nu maar afwachten op de bouwvergunning.

Voor het najaar hebben wij een evangelisatiemaand gepland (oktober), waarbij het aksent op de zondagen zal vallen met een slot week-end in het Kultureel Centrum. Maar daar hoort u nog wel meer van.

ALTERNATIEVE VAKANTIE

Vakantie voor God en je naaste

Nadere informatie:
Het is gebleken dat het telefonisch kontakt met vrij wat moeilijkheden verloopt. Daarom zendt ieder, die informatie wenst, even een briefkaartje naar onderstaand adres. Per omgaande post zal dan informatie toegestuurd worden.

Let op! Veranderde data:
Nu van 1-7 t.e.m. 22-7
22-7 t.e.m. 12-8.

Verder wordt iedereen, die interesse heeft, uitgenodigd om op die informatiedag op 20 mei a.s. te komen. Ook als u nog niet hebt besloten om mee te doen, het is vrijblijvend. De reiskosten worden vergoed.

Deze dag wordt gehouden op het Nederlands Bijbel Instituut, Biltseweg 8, Bosch en Duin, aanvang 10.00 uur (naast De Vinkenhof).

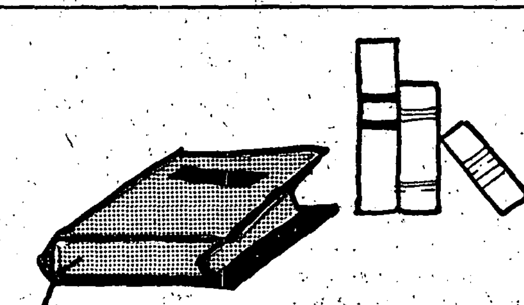
Informatieadres: Rolf Venema, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

GEVRAAGD VOOR HET KAMPWERK:

Een echtpaar dat in staat is gedurende 3 weken - 1 juli t.e.m. 22 juli - te helpen in de keuken van de kampen.

Geen luxe omstandigheden, wel veel gezelligheid.

Uitgebreide informatie te verkrijgen bij:
P. Wijchers, Jan v. d. Nootstraat 29, 7552 XA Hengelo (O.); tel. 05400-29411.

Wat zullen we lezen:

zondag	30 april	Psalm 51	Bekering en vreugde
maandag	1 mei	Obadja 1: 1- 4	Een nest tussen de sterren?
dinsdag	2 mei	Obadja 1: 5-10	Geen verstand meer in Edom
woensdag	3 mei	Obadja 1: 11-14	Lacht niet om Juda
donderdag	4 mei	Obadja 1: 15-16	Gods dag is nabij
vrijdag	5 mei	Obadja 1: 17-21	Redder op de Sion
zaterdag	6 mei	Psalm 107: 1-22	Nood en redding

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Op zondag 7 mei a.s. hopen onze lieve ouders

HAITZE ZELDENRUST
en
MARGJE ZELDENRUST-v. d. SLUIS

hun 25-jarig huwelijk te herdenken.

Dat zij nog lang gespaard mogen blijven, is de wens van

Pieter en Ria
Jan en Akke

Wij hopen dit feestelijk te vieren op dinsdag 9 mei a.s. in hotel „Rijsterbos" te Rijs. Gelegenheid hun te feliciteren 's avonds van 8 tot 10 uur.
Staveren, Schans 58.
Zondags niet thuis.

„Erkent dat de HERE God is;
Hij heeft ons gemaakt,
en Hem behoren wij toe,..."
Psalm 100 : 3a

Dankbaar en vol vreugde delen wij u mee, dat de Schepper van het leven ons weer één van Zijn kinderen heeft toevertrouwd

JOëL BENJAMIN STEFANUS

Wij noemen hem Joël.

A. J. van de Wetering
G. W. van de Wetering-Van Klaveren
Daniël
Zefanja

Vriescheloo, 14 april 1978
Baptisten Pastorie, Wedderweg 33
Tijdelijk adres: R.K. Ziekenhuis St. Lucas, kraamafdeling, kamer 22, Winschoten.
Joël: de HERE is God, Benjamin: zoon van het geluk, Stefanus: de bekroonde.

Wie wil tijdens onze vakantie onze EENGEZINSWONING huren, in het tijdvak van 15 juli tot 29 juli. Wij wonen dicht bij het strand.
G. de Valk, Schiplaan 43, IJmuiden; tel. 02550-11051.

TE HUUR:
I.v.m. annulering wegens sterfgeval hebben wij onze geheel vrijstaande woning van 1-15 juli 1978 te huur voor een gezin zonder kinderen. Onze woning staat aan de bosrand, in het centrum, 50 m verwijderd van de baptistenkerk, 200 m van trein- en busstation.
W. Timmer, Prinsesselaan 11, 7822 GK Emmen; tel. 05910-14067.

TE HUUR:
In de periode van 13 juli-4 augustus 1978 hebben wij onze woning te huur voor een gezin zonder kinderen. Onze woning staat aan de bosrand in de wijk Emmerhout.
J. Bousema, L. v. d. Eekharst 163, 7823 AD Emmen; tel. 05910-24506.

Op 18 april 1978 is geboren

MARION

Met onze vreugde
gaan wij tot God.
Ook als er zorgen komen,
kunnen wij bij Hem terecht.
Wij weten, dat alles rust
in Zijn genadige hand.

J. H. Hofman
E. W. Hofman-Schouten
Erik
Irene

9501 HA Stadskanaal, Iepenlaan 19

Moegestreden nam de Here tot Zich, mijn lieve man, onze lieve vader en grootvader

JAN GERHARDUS JOHANNES VRIJEN

op de leeftijd van 64 jaar.

„Wentel uwen weg op den Here en vertrouw op Hem, Hij zal het maken".
Psalm 37 : 5

Meppel: R. Vrijen-Tijpens
Petten: Jan en Kattinka
Rutger, Wendy en Egbert
Meppel: Ina en Erwin
Mark
Meppel: Ton en Joke
Jan en Rob
Meppel: Hans
Rolde: Luurt en Trudie
Charlotte

Meppel, 23 april 1978
Jozef Israëlsstraat 33

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgehad.

Na een geduldig gedragen lijden heeft de Heer tot Zich genomen onze geliefde broeder

EISSO WILLEM VAN TIMMEREN

op de leeftijd van 72 jaar.

„Roep tot Mij en ik zal U antwoorden" (Jeremia 33 vers 3a).

Baptistengemeente Hoogezand

Onverwacht werd door de Heer thuis gehaald onze broeder

GIJSBERT KLEIN

op de leeftijd van 63 jaar.
Veendam, 7 april 1978

Baptistengemeente Veendam

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummer 18 - 5 mei 1978

Tussen hemelvaart en pinksteren

Tijd van nietsdoen?

Ook voor een prediker is de tijd tussen hemelvaart en pinksteren, vooral de zondag in die periode, een wat moeilijke periode. Wat moet het onderwerp van zijn prediking zijn? Je kunt toch niet elk jaar spreken over dat wat zich in Jeruzalem heeft afgespeeld, nadat de discipelen waren teruggekeerd van de Olijfberg - nog met de woorden van de engelen in hun oren en harten: Wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen, (Hand. 1, 11).

Tussen hemelvaart en pinksteren. Een tijd van wachten - dat is in elk geval wel duidelijk: wachten op de vervulling van de belofte van de heilige Geest, wachten op pinksteren. Maar is wachten op, een tijd van nietsdoen?
Over die interim-periode lezen we (in Handelingen 1 vanaf vs 12), dat „allen bleven eendrachtig volharden in het gebed, met enige vrouwen en Maria, de moeder van Jezus, en met zijn broeders", (vs 13). Is dat nietsdoen? Bidden is óók werken! Overigens, de schare-in-afwachting was niet slechts bezig te bidden. We lezen ook dat er zaken werden geregeld, met name de vervulling van de vakature-Judas: „En zij lieten hen loten en het lot viel op Matthias en hij werd gekozen verklaard bij de elf apostelen", (vs 26).

Een tijd van nietsdoen. Helemaal afgezien van de vraag hoe de periode tussen hemelvaart en pinksteren door de Jeruzalemse discipelenkring werd beleefd, zouden christenen zo'n periode niet eens mogen hebben? Zou het zelfs soms niet heilzaam kunnen zijn?

Men begrijpt het reeds: we hebben de periode tussen deze beide christelijke vierdagen - hemelvaart en pinksteren - alleen maar als een aanleiding willen gebruiken om die vraag eens te stellen: mogen christenen een tijd van nietsdoen hebben?

Het is bekend, van-huis-uit hebben we een schuldig gevoel wanneer we niets doen. We zijn opgevoed in de traditie, dat we moeten werken: wie niet werkt zal niet eten. Luiheid is des duivels. Die opvatting heeft ons leven gestempeld en onze arbeids-ethos bepaald. Daarom ook hebben zij die door maatschappelijke of andere omstandigheden tot werkloosheid zijn veroordeeld het er vaak ook zo moeilijk mee en kan er soms zo hard over hen geoordeeld worden. Je hoort het soms ook christenen zeggen: wie werken wil vindt wel werk... Een opmerking die heel vaak voortkomt uit de ingewortelde overtuiging, dat al wie niet werkt lui en gemakzuchtig is. Nietsdoen, ledigheid, is des duivels oorkussen.

☆

Diezelfde traditie werkt ook door in de christelijke gemeente. Elke gemeente kent ze: de mensen die altijd bezig zijn en zij die niets of heel weinig doen. En in zijn geheel genomen, als totaliteit: de gemeente wordt voortdurend opgeroepen tot aktiviteiten, „werkt, want de nacht zal komen!"

Ook ónze gemeenten, misschien: vooral onze gemeenten koesteren het aktief-zijn als een prijzenswaardige en christelijke deugd. De gemeente moet als een bijenkorf gonzen van bedrijvigheid. Lees de gemeenteberichten maar in ons blad: de vele aktiviteiten, klubs, verenigingen en campagnes worden - als het even kan - met graagte vermeld en gelden als het bewijs ervan dat het goed gaat in de gemeente.

☆

Onze huidige samenleving wordt wel eens aangeduid als een konsumptiemaatschappij. Waar die uitdrukking vandaan komt, waarvoor hij het eerst werd gebruikt, is ons onbekend - waarschijnlijk uit de kring van hen die nogal kritisch staan tegenover de ekonomische struktuur van onze Westerse maatschappij, die er op gericht is zoveel mogelijk goederen te produceren die zo snel mogelijk gekonsumeerd worden.

Vandaar ook de uitdrukking: konsumptie-christenen. Dat zijn christenen, die alleen maar kerkgangers zijn, en dat ook nog eigenlijk alleen met duidelijke voorkeuren. Als we in het bovenstaande kennelijk wat kritisch schreven over het aktivisme, bedoelen we dan een pleidooi te houden voor het konsumptie-christendom?

Bepaald niet.

Desondanks vragen we of ons aktivisme - want daartoe kunnen alle aktiviteiten leiden - het bewijs levert, dat het goed gaat in de gemeente, dat het goed gaat met ons eigen geestelijk leven.
In meerdere van onze gemeenten wordt op het ogenblik hard gewerkt: de campagne Interland Samen Evangelisatie gaat dezer dagen van start en in die gemeenten zal de tijd tussen nu en pinksterzondag een periode zijn van veel werk en veel inspanning.

Inderdaad, er moet gewerkt worden. Veel gewerk, hard gewerkt. De zaak waar het om gaat is aller inspanning waard. En, de Heer der gemeente zal er Zijn zegen zeker aan verbinden!

Maar, laten we ervoor waken te menen dat die Zegen uiteindelijk van ons harde werken, van ons aktivisme afhankelijk is: we zouden al spoedig menen, dat Zegen beloning is, onze verdienste.

Stille tijden kunnen óók goede tijden zijn. Vooral dan wanneer ze worden besteed, zoals de discipelenkring de tijd tussen hemelvaart en pinksteren beleefde: eendrachtig bijeenzijn, volhardend in gebed. Laat dan de Storm maar komen.

v. D.

NIEUW TSJECHISCH LIEDBOEK

De Evangelische Kerk der Boheemse Broeders in Tsjechoslowakije heeft van de Tsjechische regering toestemming gekregen om 80.000 nieuwe liedboeken te laten drukken. Dit liedboek, waarin naast de 150 psalmen 436 nieuwe liederen zijn opgenomen, zal worden gedrukt bij de Evangelische Uitgeverij in Karlsruhe.
Naast het gewone liedboek komt er ook een koraaluitgave voor de organisten. In guldens komt de totale druk op een bedrag van *f* 560.000,—.
De Europa-Commissie, waarin de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen samenwerkt met het Algemeen Diakonaal Bureau van de Gereformeerde Kerken in Nederland en de Sectie Internationale Hulpverlening van de Nederlandse Hervormde Kerk heeft de Nederlandse kerken gevraagd om in de diensten van zondag 30 april een kollekte voor dit doel te willen houden. Ook de 'Wilde Ganzen' hebben op die zondag voor dit onderwerp 'gevlogen'.

ZAND EN ZAAD

Twee koffers, twee zwarte koffers

Als u mij vandaag vraagt wat ik gister op de televisie heb gezien vrees ik dat ik het niet meer weet. Dat zegt iets omtrent mijzelf maar zeker evenveel over dat wat op het venster verscheen. Ik kan genieten van natuurfilms (Kick Stockhuyzen in zijn programma 'Ja, natuurlijk'), maar ook van een voetballer die drie mannen voor jokert zet en op een afstand van twintig meter de bal in de touwen jaagt. En het meeste plezier heb ik dan aan de schutter die als een kind tekeer gaat omdat het hem lukte. Zeker, ook een dokumentaire kan boeien en soms is het kijken en luisteren naar een forum verrijkend. Ik noem maar een paar dingen.

Het kan je gebeuren dat je nog een paar dagen nazint over wat je zag. Een dezer dagen keek ik naar een merkwaardig stuk, uitgestraald door Duitsland 2. Ik ben er nog niet helemaal achter wat de maker van het spel zeggen wilde. Het gaat over een welvarend zakenman die ietwat verloederd in een verlaten omgeving voor een soort hotel staat, dat aan de voorkant daar ook wel op lijkt, maar aan de achterkant meer aan een ruïne laat denken.

Zes taxies met draaiende motoren en de lampen brandend staan voor het gebouw.

Zes chauffeurs drentelen rond maar geen van de zes wil de meneer naar de bewoonde wereld terug rijden. Voor geen geld. Ze mogen niet van de baas. In het hotel is het ook een koude bedoening. Het is inmiddels nacht geworden en onze rijke zwerver meldt zich bij de receptie. Hij krijgt een kamer op de vierde etage. Het mag geen kamer heten. Kale wanden, geen stoel, geen wasgelegenheid. Alleen een soort bank. Een juffrouw, tot alle dienst bereid, heeft hem er gebracht maar hij stuurt haar weg als ze zegt aan haar man te denken. Eten of drinken bestelt hij wel maar krijgt het niet. Hij voelt zich een gevangene en wil weg. Het lukt niet. Het geheel laat denken aan een soort nachtmerrie. Soms ontmoet hij een gast. Kan het ook zijn dat ik u eerder ontmoet heb? vraagt hij dan. Opvallend is dat als mensen hun naam noemen hij iedere keer zegt ik vraag niet hoe u heet, ik vraag wie u bent. Op zijn eigen naam kan hij niet meer komen. Beneden staan de zes chauffeurs maar hoe hij pleit, aanbiedingen doet, dreigementen uit, ze brengen hem niet weg. Je krijgt medelijden met de man die in feite een gevangene is van zijn verleden. Want daarom gaat het wel. Hij beleeft opnieuw allerlei situaties maar dan in zijn hier en nu. Hij vervalt in radeloosheid, in driftbuien. Zijn portefeuille is hij kwijt. Ook zijn papieren. Ze zitten in zijn koffers. Hij heeft twee zwarte koffers, een grote en een kleine. Tegen het einde van het beklemmend spel worden ze hem gebracht. Iemand maakt ze voor hem open. Het zijn twee lege koffers.

Die lege koffers zie ik nog. Ze moesten volgens hem vol papieren zijn, vol balansen, afrekeningen. Ze zijn leeg.

Is dat eenzame gebied, waarin de reiziger landde, het terrein tussen leven en dood? Er is geen weg terug. Hij was eens president-kommissaris, machtig en gevreesd, nu stelt hij niets meer voor en heeft hij niets meer in te brengen. Niets dan lege briefjes, lege koffers. Het is uit. Een troosteloos stuk zoals het leven zonder God een troosteloos stuk is; een huis zonder een deur of venster. Of is er iemand die mij de zin van dit bestaan kan verklaren? Met twee koffers reizen en aan het einde ontdekken dat ze leeg zijn. Het is waar, die koffers laten me niet los. Is dat alles?

Zonder geloof kun je niet leven. Die dat wel probeert te doen woont nu al in een hotel waaruit hij nooit meer weg komt. Hij is slachtoffer van zichzelf en van de wereld die hij heeft geschapen.

Wat goed dat wij van pasen weten. Weten van het ingrijpen Gods. Van zijn erbarmen met dit geslacht, met ons. Hij bouwt in dit dal van de wanhoop een poort van de hoop. In deze dodelijke diepten baant Hij de weg naar het leven. Geloofd zij God met diep ontzag!

Huizinga

„De Wegwijzer" pracht gebouw voor Vriescheloo

„De Wegwijzer", dat is de naam die de kerkeraad van de baptistengemeente te Vriescheloo heeft gekozen voor haar door eigen krachten uit de gemeente gebouwd - verenigingsgebouw. Een naam met symboliek; door de naam alleen al en door het aanbrengen daarvan op een kruis. Een gebouw dus dat een wegwijzer kan zijn en waarin de weg wordt gewezen. Daarbij, volgens burgemeester J. J. Hoeksema van Bellingwedde, zo'n fraai architektonisch geheel, dat het zeker mag worden vermeld in eventuele routebeschrijvingen, waarin het dorp Vriescheloo wordt genoemd, aldus een bericht in de Winschoter Courant van jl. 24 april.

Als inleiding op de naamgeving en de opening van het verenigingsgebouw ging een kerkdienst vooraf in de baptistenkerk waarin ds A. J. van de Wetering voorging.

Deze had zijn tekstwoord gevonden in het bijbelboek Nehemia, in het tweede hoofdstuk vers 20: De God des hemels, Hij zal het ons doen gelukken, en wij, zijn knechten, zullen ons gereedmaken en bouwen. Een thema, dat gedurende de gehele bouw het richtsnoer is geweest. „Vol vertrouwen", zo liet de predikant uit zijn preek beluisteren, „is men met planning begonnen en heeft men na goedkeuring door de gemeenteleden het werk aangevat". En dat het vertrouwen terecht was, bleek vele malen uit de steun en de medewerking van vele zijden, die men ontving en het welslagen van de akties, die werden ondernomen.

Geen wonder dan ook dat de dienst - en verder het hele gebeuren - stond in het teken van dankbaarheid. Dank aan de Heer der kerk en dank ook aan allen die bij de bouw betrokken waren, op welke wijze dan ook. Dat de aktieve bouwkommissie beloond werd met langdurig applaus - en in haar werden mede alle anderen geëerd - was een terechte spontane reaktie.

Onthulling

Na de dienst begaven de velen die, in een volle kerk, de dienst hadden bijgewoond zich naar het gebouw, dat achter de kerk staat, om daar te zien hoe de naam - tot dan maar aan twee mensen bekend - van het komplex met zijn fraaie tuinaanleg zou luiden.

Een wit papier, waarop een vraagteken was geschilderd, werd daartoe verwijderd door het oudste lid van één der verenigingen, die het gebouw voornamelijk zullen gebruiken, mevrouw J. Timpener-Jacobs uit Onstwedde. Applaus klonk nogmaals op, nu vanwege het zichtbaar worden van de naam: „De Wegwijzer". Hierna overhandigde de voorzitter van de bouwkommissie, de heer J. Nobbe, de sleutel aan de voorzitter van de kerkeraad, de heer A. Nobbe en droeg daarbij de verantwoordelijkheid over aan de kerkeraad. Zijn daad betekende tevens de opheffing van de kommissie, die zoveel nuttig werk heeft verricht.

De heer A. Nobbe opende het gebouw, dat dadelijk vol met kijkers stroomde, die terecht hun lof uitten en van hun bewondering blijk gaven. Veel bloemen en veel wandversieringen gaven „De Wegwijzer" een nog meer feestelijk aanzien. De aan de zuidoost zijde geprojekteerde zitkuil werd meteen in bezit genomen en daar werd gemusiceerd door de enige muzikanten, die de openingsceremonie opluisterden en door enige leden van een jeugdgroep.

Het slot van het vreugdevolle gebeuren had weer in de kerk paats. Daar werd een bescheiden receptie gehouden en daar was het, dat burgemeester Hoeksema zijn woorden van bewondering sprak. Niet alleen over het uiterlijk van „De Wegwijzer" of de inrichting - waarin overigens nog wel wat ontbreekt, o.a. een orgel en ook geluidsapparatuur is een wens - maar ook over het feit, dat er alleen een bouwvergunning was gevraagd en dat de bouw kon geschieden zonder subsidie van rijk, provincie of gemeente. Hij prees daarbij de inzet van de bouwers, die zoveel vrije tijd hadden opgeofferd en met zoveel plezier hadden gewerkt. Hij bood de gelukwensen van het gehele gemeentebestuur aan, dat bloemen voor het gebouw had aangeboden en het plantmateriaal voor de tuinaanleg.

Ds. J. Broertjes uit Groningen bracht gelukwensen over namens de Groninger Bond. „Vriescheloo een der oudste gemeenten in de provincie, nu ook een met een eigen verenigingsgebouw. Daarom zo'n aanwinst, omdat de zondag nog wel het hoogtepunt is in het gemeentelijk leven, maar dat daarnaast veel verenigingsleven een meer eigen ontplooiing krijgt, dat een eigen gebouw onontbeerlijk maakt".

Wymeer

Bij de opening waren ook gasten uit Duitsland - naast de aanwezigheid van afgevaardigden van een groot aantal kerkelijke en wereldlijke instanties uit Vriescheloo en omgeving - en wel uit Ihren en Wymeer. De heer I. Zweede uit Wymeer was de laatste spreker. Hij haalde in zijn felicitatie het Schriftwoord: U zij een kerkelijke gemeente, die moet zorgen een brief te zijn, die gelezen kan worden en zodoende 'n getuigenis wordt. Hij hoopte dat „De Wegwijzer" een gebouw voor de jeugd (de gemeente van morgen) evenzo een echte wegwijzer zou zijn.

DE GEZONDHEID VAN Ds H. J. STUKKER

Zoals bekend onderging ds H. J. Stukker, thans wonende te Enschede, enkele weken geleden een hartoperatie te Genève, Zwitserland.

Tweede Paasdag keerde hij naar Nederland terug.

Het is bijzonder verheugend te kunnen berichten dat de operatie bijzonder goed geslaagd blijkt en dat er gesproken mag worden van een bijzonder goed herstel.

Lezen en Luisteren

David, de vriend

Ergens heb ik gelezen: wie van elke kennis als van zijn ,vriend' spreekt, heeft er vast geen. Dat lijkt mij juist. Je kunt met kennissen over heel wat dingen praten, maar de binnenkamer blijft gesloten. Alleen voor een vriend hangt het bordje ,Verboden toegang' niet aan de deur.
Voor hem is er waarschijnlijk helemaal geen deur. In het grote, soms onherbergzame wereldhotel, hebben vrienden aangrenzende kamers.
Als je Sam. 18 leest stoot je op een vriendschap waarnaar menige man zal verlangen. Zelfs indien hij getrouwd is zal hij graag zo'n kameraad willen. Er mag dan een tikje overdrijving in de rouwklacht van David zitten, als hij schrijft over de dood van Jonatan, maar het openbaart ook een waarheid: Hoe zijn de helden gevallen temidden van de strijd! Jonatan ligt verslagen op uw hoogten. Het is mij bang om u, mijn broeder Jonatan, gij waart mij zeer lief; uw liefde was mij wonderlijker dan liefde van vrouwen.
Het lichaam speelt in de man-vrouw verhouding ontegenzeggelijk een grote rol, bij een kameraadschap tussen twee mannen - het zal bij vrouwen niet anders zijn neem ik aan - vervult het lichaam geen brugfunktie. Het is meer een affiniteit van de geest, vreugde aan een bevruchtende samenspraak, een kunnen lezen van de gedachten.
Toen ik boven het woord kameraad gebruikte nam ik een boek in de hand om na te kijken hoe we aan dat woord gekomen zijn. Het duikt in al onze westerse talen op en is afkomstig van het latijnse camera en daarin vindt u uw kamer terug; kameraden zijn eigenlijk kamergenoten. En zij gaan hand in hand.
Jonatan heeft naar die herder David gekeken, maar meer geluisterd, want het woord van David aan Saul is het dat de ziel van Jonatan bindt aan de ziel van David. Het was taal naar zijn hart. Dat overhandigen van mantel, wapenrok, zwaard en boog en gordel is een ontroerend gebaar. Jonatan levert alles in. Het moet David overweldigd hebben. Ik kan me voorstellen dat een evangelist zich op zo'n vers (4) stort.
Saul kon niet anders dan deze David, met eigen instemming, opnemen aan het hof. Tegelijkertijd groeide er wantrouwen en vrees. De koning verloor de greep op eigen huis, op het volk, en de ster van David rees. Hij verwijdert David van het hof, maar het hielp allemaal niets. De zoon van Isaï werd beroemd en zijn naam was op aller lippen en in aller harten.
Saul houdt ruggespraak met Jonatan en al zijn dienaren. David moet sterven. Jonathan informeert David en raadt hem te vluchten. Hij praat ook met zijn vader en deze zweert dan weer bij God dat David niet gedood zal worden. U weet wat er van Sauls eden terecht kwam. Hij was niet meer meester van zichzelf.
Leest u zelf wat in hoofdstuk 19 en 20 staat. U zult daarin het verbond tussen de beide vrienden vinden. U zult de uitbarsting van woede bij Saul begrijpen en veroordelen. Maar de ziel van Jonatan is aan de ziel van David verbonden en hij riskeert alles, tot en met zijn leven. Hoe sterk de vriendschap is vindt u in 20 : 41-43.
Saul pleegde zelfmoord op de hoogten van Gilboa. De Filistijnen doodden onder meer ook Jonatan.
En David zong dit klaaglied over Saul en zijn zoon Jonatan. U vindt het in 2 Sam. 1. Wat een taalgebruik. Hij zal mooi hebben kunnen spelen. Hij was een dapper held. Hij was een groot dichter. Hij besmeurt niet de gedachtenis van Saul, al had hij alle redenen. En hij treurt over de dood van zijn vriend, die hem diep zal hebben verwond.
Kennissen zijn als een pasmunt, een vriend is als een gouden tientje. Men bewaart het.

Huizinga

Grote ISE-samenkomst in IJsselhal te Zwolle

Gemeenten van het IJsselgewest opgelet!

Zaterdag 13 mei wordt de slotavond van de Interland Samen Evangelisatieaktie van Zwolle gehouden. Het belooft een geweldige avond te worden. De plaats van de samenkomst is de IJsselhal en de avond begint om half acht.

Medewerking wordt verleend door de beroemde negerzangeres **Willa Dorsey.**

Spreker op deze avond zal ds Jac. Schouten van Emmen zijn; het orgel zal bespeeld worden door Maarten de Groot.
U hoeft geen bundel mee te nemen, want er zijn liederenbladen aanwezig. U bent heel hartelijk welkom! Tot zaterdag 13 mei in de IJsselhal te Zwolle.
Namens de Evangelisatiekommissie van de baptistengemeente Zwolle,

C. Nijkamp

N.Z.R.- zendingsdagen 1978

De Nederlandse Zendingsraad organiseert dit jaar 12 zendingsdagen. Deze dagen worden gehouden op 30 september te Arnhem, Sneek, Goes; op 7 oktober te Hoogeveen, Utrecht, een plaats in Limburg (Sittard?); op 28 oktober te Eindhoven, Nijverdal, Voorburg; op 4 november te Groningen, Maassluis, Velsen-Noord.
De organisatie geschiedt door plaatselijke of regionale voorbereidingskomité's, in overleg met de kommissie zendingsdagen van de Nederlandse Zendingsraad.

Dit jaar is als thema gekozen:
Over kerk en over wereld, over veraf en over dichtbij.

Dit thema is gekozen uit een zinsnede in de brochure „Kerk en Zending" van de hand van de grote Nederlandse zendingsman dr H. Kraemer. Hij schreef in 1936 in die brochure:

> „Wie het dus over de Kerk heeft, heeft het over de wereld en over de Zending, over dichtbij en veraf, over Amsterdam of over Joure evengoed als over China of Java. Wie het over Zending heeft, heeft het dus over de Kerk en over de wereld, over veraf en dichtbij, over Cairo evengoed als over Rotterdam".

Deze zendingsvisie van Kraemer is nog volstrekt aktueel. Vandaar dat de zendingsdagen aan leden van zendingskommissies en van evangelisatie- of Open Deur-groepen, maar ook alle gemeenteleden de gelegenheid willen bieden om samen verder te komen met onze roeping om missionaire gemeente van Jezus Christus te zijn. Dan gaat het om missionaire gemeente in eigen omgeving, maar evenzeer om missionaire kerk van Jezus Christus te zijn in samenwerking met partnerkerken verweg.

Het thema voor de zendingsdagen 1978 sluit dus goed aan bij het overal in ons land te vinden streven om verder te werken met het rapport dat de 9 buitenlandse kerkvisitatoren van het projekt „Zending in Nederland" aan de Nederlandse kerken hebben aangeboden. Vandaar dat aan de voorbereidingskomité's is gevraagd om ook vertegenwoordigers van de plaatselijke evangelisatie- of Open Deurgroepen aan de voorbereiding te laten deelnemen. Maar het thema van dit jaar sluit ook aan bij het inzicht dat wij bij alle aandacht voor „Zending in Nederland" het voorrecht van internationale zendingssamenwerking niet mogen opgeven. Wij zullen voor de beweging van Christus beschikbaar mogen zijn, veraf en dichtbij.

Landdag Schipborg, landdag nieuwe stijl

Nou ja, nieuwe stijl...

Alle fijne dingen blijven als vanouds: gezellig in een eigen luie stoel achter het windscherm of dichter bij het podium op een stoel die daar voor u klaar staat.

Lekker koffie drinken met iets er bij, frisdrank en warme worst, natuurlijk dat hoort er bij.

Een zeer gevarieerd programma, natuurlijk! Muziek en zang, allicht. Gezellig lopen en ontmoeten en keuvelen, welja! Alles wat onze landdagen zo plezierig en ontspannend maakt blijft als weleer. Een familiedag.

Toch verandert er deze keer iets waarvan wij hopen dat het een grote verbetering zal zijn. Een groot deel van het programma zal vrijblijvend zijn, in die zin, dat u er aan mee doet door er naar te luisteren, mee te zingen, mee te spelen óf dat u gewoon met uw eigen ,programma' bezig blijft.

Maar, en nu komt het...: in de morgen komt er van half elf tot half twaalf een meeting waarbij van elke bezoeker, klein en groot, verwacht wordt daaraan volledig mee te doen. Niet meer lopen, niet meer praten of koffie drinken - nee, gewoon méédoen, alsof het een openluchtdienst is.

Daarna is het programma weer helemaal vrij en kunt u aan veel verschillende dingen al of niet meedoen naar eigen keuze. En er zal van alles te beleven zijn. Dat merkt u wel.

Vanaf kwart voor tien 's morgens is er bijvoorbeeld al vanaf het podium muziek. Komt u vooral tijdig, zodat iedereen om half elf, als de dienst begint, al de ergste koffiedorst gelest heeft en lekker is geïnstalleerd.

Van één uur tot kwart voor twee is er een kindermeeting en allicht wilt u daarvan ook niets missen. Wat de jeugd daarna ,vrijblijvend' doet dat ziet u wel en om half drie begint dan weer de ,verplichte' middagmeeting.

Wij hopen, dat alle bezoekers deze nieuwe, meer geordende diensten als een verrijking van het landdaggebeuren mogen beleven en dat iedereen daaraan zal meewerken. Echt waar, u zult aan vrijheid niet te kort komen en samen zullen we meer intensief betrokken zijn bij de boodschap van leven en heil die vanuit pinksteren tot ons komt.

Als u denkt, dat het zin heeft, als u denkt dat het nodig is, wilt u dan met ons méébidden om de leiding en de vervulling van de heilige Geest?

Namens de Landdagkommissie,

L. Speelman-Kruit

Tweede Pinksterdag Twentse landdag in Deldenerbroek

Nog enkele dagen en dan is het al weer zo ver: de landdag te Deldenerbroek. Het zou erg fijn zijn als we u ook op deze landdag mogen begroeten. Het belooft een heel mooie dag te worden met veel afwisseling in muziek, sport, spel en zang.

Verschillende groepen hebben medewerking toegezegd: ,Exodus' uit Hengelo, ,Salt and Light Company' uit Enschede, ,De Blijde Zaaiers' uit Westerhaar en ,Kleine Kracht' uit Vroomshoop. Ook de organist Maarten de Groot uit Lochem (met zijn groot elektronisch orgel) zal aanwezig zijn.

Sprekers voor de morgen- en middagdienst zijn ds H. Bijleveld uit Enschede, ds G. Liebe uit Hengelo.

Dit jaar zijn de voetbal- en volleybalwedstrijden weer op de bekende terreinen, alsmede de kinderspelen.

Nieuw dit jaar is een groot familiegezelschapsspel voor jong en oud.

Wij hopen en bidden op een hele fijne gezellige familiedag. De beste manier om reklame te maken voor deze dag is nog altijd zelf te komen en anderen op deze dag te wijzen.

De diensten beginnen om half elf en half drie.

Tot ziens op de landdag!

Namens de Landdagkommissie,

J. Otter

Landdag in Zuid-Oost Drenthe

Op tweede pinksterdag hopen de baptistengemeenten van Zuid-Oost Drenthe weer hun jaarlijkse landdag te houden in het Valtherbos bij Emmen.

Het programma begint om kwart voor tien en is naar verwachting tegen 4 uur afgelopen.

Het programma bestaat uit:

10-10.45 uur morgenbijeenkomst, leiding br O. Oldenburger, Valthermond; met medewerking van Expressions, Nieuw Weerdinge; prediking ds K. Corporaal, Emmen.

11.00-12.30 uur wisselbekerspel, J. Baptist (Emmen).

12.30-13.00 uur muziekprogramma door verschillende groepen.

13.00-13.30 uur poppekast voor 0-80 jaar.

13.45-14.45 uur spelen voor jong en oud, R. de Boer (Nieuw Weerdinge).

15.00-16.00 uur middagdienst; leiding ds Jac. Tromp, Emmercompascuum; prediking: br P. Kroeze, Nieuw Weerdinge; getuigenisdienst.

Dit alles, zo de Heer wil en wij leven.

U kunt er komen door de autoweg Emmen-Klijndijk te nemen, daar in Oostelijke richting af te slaan in de buurt van het Waterleidinggebouw. Er staan grote borden om de juiste weg te wijzen naar het landdagterrein.

Iedereen, groot en klein: van harte welkom! Er is zelfs gelegenheid om flesjes warm te maken!

Namens de Landdagkommissie,

J. Venema

Weer groei in Britse baptistengemeenten

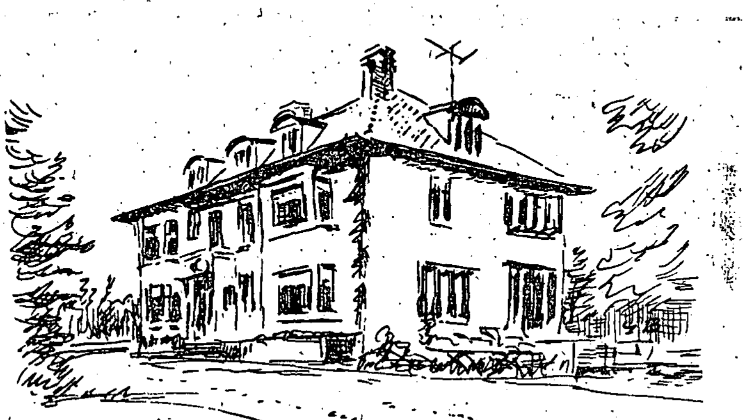
Voor het eerst na vele jaren vertoont de jongste statistiek van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland weer een kleine groei. Op 31 december waren er 302 leden meer dan in 1976; het aantal dopelingen steeg in 1977 met 68. Het totaal aantal leden van de bij de Unie aangesloten gemeenten bedraagt thans 182.100.

Sterke groei van gemeenten in verschillende Afrikaanse landen

Baptist World maakt er in het aprilnummer melding van, dat de baptistengemeenten in Kenia, Liberia, Nigeria en Togo verleden jaar een sterke groei ondergingen, namelijk met tenminste 25%. In Kenia werd het aantal dopelingen verleden jaar meer dan verdubbeld, van 2.844 in 1976 tot 6.938 in 1977.

Europese baptisten-jongeren naar Manilla

Zeer waarschijnlijk zullen deze zomer drie chartervliegtuigen met Europese jongeren naar Manilla, Philippijnen vliegen ter gelegenheid van het Baptisten Wereldjeugdkongres (van de BWA) dat daar wordt gehouden. De chartertoestellen zullen vertrekken van Kopenhagen, Frankfurt en Londen. Er zal, zo is de bedoeling, een stop worden gemaakt in Thailand om daar gedurende enkele dagen deel te nemen aan een evangelisatiecampagne.

uit het Uniebureau

Plaatselijke beroepbaarstelling

De Commissie der Unie heeft op voorstel van de Commissie voor de Opleiding en met inachtneming van het in het Reglement inzake voorgangers vastgestelde besloten om ten behoeve van de baptistengemeente te Haarlem een plaatselijke beroepbaarstelling te verlenen aan br J. A. Scholte te Groningen.

Rüschlikon

Rüschlikon is een villadorp in de onmiddellijke nabijheid van Zürich, Zwitserland. Onder ons is het vooral de naam van het daar nu reeds 20 jaar gevestigde baptisten-seminarium, dat de Mission Board (Zendingsraad) van de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) er stichtte en financierde.

Enkele van onze voorgangers hebben er hun opleiding ontvangen, sommigen volledig, anderen ter aanvulling op de hier of elders genoten studie. Als Uniegemeenschap zijn we dank verschuldigd aan de Zuidelijke Baptistenkonventie die eerst voor de opbouw en later voor de instandhouding van dit instituut niet onbelangrijke offers, vooral financieel heeft gebracht.

Het bericht - enkele weken geleden ook in DC verschenen - dat thans overwogen wordt „Rüschlikon" te sluiten was aan de hand van enkele brieven ook onderwerp van bespreking op de onlangs gehouden vergadering van de Unie-Commissie. Besloten werd de Mission Board mee te delen, dat ook onze Unie dankbaar is voor het werk dat door „Rüschlikon" is verricht en dat met spijt kennis werd genomen van de mogelijke beëindiging ervan. Tevens werd besloten mee te delen, dat ook de Nederlandse Unie van harte bereid is mee te denken over en eventueel mee te werken aan mogelijkheden die tot voortzetting van het seminarium kunnen leiden. Een „open' gesprek" tussen onze Amerikaanse broeders en die van de Europese Unies en Bonden zou misschien een weg kunnen wijzen.

De Unie en de wet

De laatst gehouden vergadering van de Commissie der Unie besloot o.a. de Werkgroep Uniestrukturen te belasten met een nadere bestudering van de konsekwenties die mogelijk kunnen voortvloeien uit het - in juli 1979 - van kracht worden van de nieuwe Wet op de verenigingen. Een voorlopige konklusie is, dat deze nieuwe wet bepaalde aanpassingen van de Statuten van de Unie noodzakelijk zal maken. Bovendien - opnieuw: een voorlopige konklusie - lijkt het erop, dat ook onze nevenorganisaties en de verenigingen van de plaatselijke gemeenten er op een of andere wijze mee te maken zullen krijgen.
Er wordt naar gestreefd, dat er over een en ander zo spoedig mogelijk helderheid wordt verkregen - en wel vóór de eerstkomende vergadering van de Unie-Commissie die, zo is het plan, op 19 mei a.s. zal worden gehouden. Het spreekt vanzelf dat de gemeenten en alle andere betrokkenen zo spoedig mogelijk nader zullen worden geïnformeerd.

UC-vergadering

We noemden de datum hierboven reeds: op 19 mei zal de Unie-Commissie opnieuw in vergadering bijeen komen. De hoofdmoot van deze mei-vergadering zal zijn het bespreken van de diverse jaarverslagen die op de komende Algemene Vergadering de gemeenten worden aangeboden en de eventuele voorstellen, rapporten, nota's, etc. aan de AV.
Een week later, op donderdag 25 mei - en ook dat is reeds eerder hier gemeld - zal dan in De Samenhof te Zwolle, de uitgestelde „plenaire vergadering" worden gehouden.

J. van Dam, Uniesekretaris

BAPTISTEN IN WEST-DUITSLAND

De baptistengemeenten in West-Duitsland hebben in 1977 meer dan 1800 mensen gedoopt, dat is 6% meer dan in het jaar ervoor. Van niet alle gemeenten zijn de gegevens reeds ontvangen. Het nu reeds geregistreerde aantal dopelingen is het op een na hoogste in de laatste 12 jaar.

In 226 gemeenten - de Duitse bond telt 383 gemeenten - zijn 827 nieuwe bijbelklassen gestart, vooral voor jongeren. Een „Bijbelgids", een kwartaal-uitgave waar in april jl. mee begonnen werd, had eind december reeds 13.900 abonnees.

In het jaar 1977 was ook een duidelijke groei merkbaar in de idee van 'partnership' waarbij grotere en sterkere gemeenten zowel financiële als personele hulp bieden aan kleine gemeenten en evangelisatieposten.

Denk er aan
9 september a.s.
allemaal naar Zwolle
groot en klein

Ontmoetingsdag
SPIRIT '78
IJsselhal — Zwolle

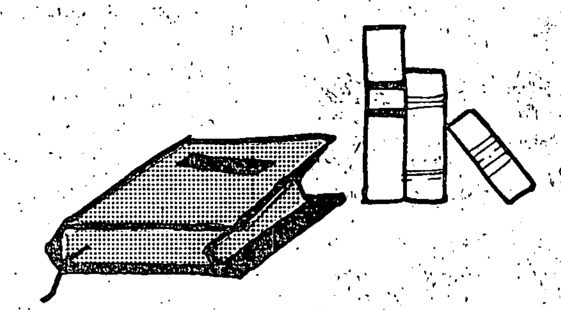
Nieuw liederenboek voor Duitse baptisten en andere vrijkerkelijke christenen

Vanaf 1972 is er gewerkt aan de samenstelling van een nieuw liederenboek, dat tijdens een bijzondere dienst in de baptistengemeente te Wuppertal onlangs werd geïntroduceerd. Het boek is een gezamenlijke uitgave van de Uitgeverij Oncken te Kassel (baptist) en de vrijkerkelijke uitgeverij te Witten. De eerste oplage van 68.000 exemplaren was bijna geheel in voorverkoop uitverkocht. Het zal worden gebruikt door de baptistengemeenten, de Vergadering van Gelovigen en enkele andere vrijkerkelijke gemeenten. De baptistengemeenten van Zwitserland hebben eveneens belangstelling voor dit nieuwe liederenboek.

Ziekenhuispastoraat in India

De dominee wachtte op de geboorte van zijn kind in een ziekenhuis in Bangalore, India. En terwijl hij wachtte was een man in de afdeling hartziekten (,intensive care') bezig over te gaan van het leven naar de dood.
Tijdens de lange uren waarin hij op de geboorte van zijn kind wachtte stond dominee Krupananda bij het bed van de stervende man of was hij bij de verdrietige familie, hij was blij dat hij hen kon helpen en bijstaan. In die uren ontdekte hij nieuwe mogelijkheden...
Het ziekenhuis deed reeds aan pastoraal werk. Zes voorgangers, inklusief dominee Krupananda, gingen elke morgen naar het ziekenhuis om er te werken onder de patiënten en om daarna naar de stad en de dorpen te gaan om nazorg werk te doen in de huizen.
Deze voorgangers besloten nu om een 24-uur-dienst te beginnen in het ziekenhuis. Ze ontwierpen een rooster en begonnen de week daarna met hun nieuwe werk.
De dominees waren verwonderd over wat er in de avond- en nachtelijke uren van een ziekenhuis gebeurt, vertelt dr Rebekka A. Naylor, medisch zendelinge van de Zuidelijke Baptisten (USA). De voortdurende nood- en spoedopnamen boden volop gelegenheid om met mensen te praten en tegenover hen van Jezus te getuigen. Zelfs leden van de ziekenhuisstaf gingen hun problemen met de dominees bespreken.
„De dominees zelf vonden nieuwe vreugde en een nieuwe dimensie in hun werk", aldus dr Naylor; „ze werden er door opgetild en geïnspireerd".
De artsen van het ziekenhuis voelen zich nu minder alleen wanneer ze gekonfronteerd worden met doodzieke en stervende mensen, meende dr Naylor; de predikanten behoren nu definitief tot de staf van het ziekenhuis.

(The Baptist World)

Wat zullen we lezen:

zondag	7 mei	Psalm 107 : 23-43	De vromen juichen
maandag	8 mei	Jona 1 : 1-16	Op de vlucht voor de Heer
dinsdag	9 mei	Jona 2 : 1-10	Diepzee-meditatie
woensdag	10 mei	Jona 3 : 1- 5	Bekeerde heidenen
donderdag	11 mei	Jona 3 : 6-10	Redding voor mens en dier
vrijdag	12 mei	Jona 4 : 1-11	Een leerzaam twistgesprek
zaterdag	13 mei	Psalm 18 : 1-20	Gods hulp aan David

Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) meer dan 13 miljoen leden

Volgens de laatste gegevens tellen de 35.255 gemeenten die aangesloten zijn bij Southern Baptist Convention (USA) thans totaal meer dan 13 miljoen leden, namelijk 13.083,199. Het ledental is daarmee met 160.594 personen gestegen. In 1977 werden 345,690 personen gedoopt, dat is 10.1% minder dan in het voorafgaande jaar.

De bijdragen aan de konventie stegen in 1977 tot een totaal van 1.8 miljard dollar; de bijdragen aan de zending stegen met 27 miljoen dollar tot totaal 290 miljoen dollar.

In de overzeese gemeenten die in relatie staan tot de Zendingsraad van de SBC groeide het aantal leden in 1977 met 165,380 tot totaal 1.071,922. In deze gemeenten werden in 1977 98.715 personen gedoopt. Het aantal gemeenten overzee groeide in 1977 met 516 tot een totaal van 8,533.

GEMEENTEBERICHTEN

AFSCHEID Ds A. VISSCHER

Veendam - (J.B.). „De grond waarop wij staan", luidde het thema van de afscheidsprediking van onze voorganger ds A. Visscher.

Op zondagmidag 9 april waren de gemeente en een groot aantal afgevaardigden bijeen in de voor dit doel uiterst geschikte foyer van het ontmoetingscentrum „Veenlust" te Veendam om de afscheidsdienst van onze voorganger bij te wonen.

En het was een goede en waardige afscheidsdienst: de zaal geheel gevuld (een kleine 300 mensen), de welluidende medewerking van ons koor „tot Gods Eer" o.l.v. de heer H. Klein, de samenzang begeleid door organist Dirk Swama, en... een blijde sfeer.

Neen, niet vanwege het vertrek van ds Visscher; zijn vertrek spijt ons zeer. Maar blijdschap omdat we met dankbaarheid op de periode ds Visscher kunnen terugzien. En vanwege de indringende woorden van onze scheidende voorganger: „Verblijdt u in de Heer te allen tijde. Wederom zal ik u zeggen; verblijdt u...".

En: „Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God...", (Filippenzen 4).

„Verblijdt u in de Heer. Paulus schrijft hier immers tot de mensen die op weg zijn naar een nieuwe toekomst. En vanuit deze gedachte mochten wij de zorgen en blijdschap in uw midden gedurende 5½ jaar delen", aldus ds Visscher.

Nadat br R. Vast, onze tweede voorzitter, de leiding van de dienst had overgenomen, voerde een aantal afgevaardigden het woord: wethouder C. Hoogstraten namens het gemeentebestuur, die daarbij het boek „De Christenen" aan ds Visscher overhandigde, pastoor Diender namens de plaatselijke Raad van Kerken, br F. Brongers namens de Groninger Bond van Baptisten Gemeenten, ds G. Bosveld namens de zustergemeente te Muntendam (die inspeelde op de „moeder" Muntendam en de „dochter" Veendam), br L. Mulder namens de gemeente te Stadskanaal-Zuid (de gemeente die óók een beroep op ds Visscher uitbracht, maar zonder resultaat, maar ook - zoals dat christenen betaamt - zonder rancunes, omdat ds Visscher de roep van de Heer wilde volgen), br Hendriks namens de gemeente te Den Haag (de gemeente die aan het langste eind trok) en tenslotte ouderling br H. Hesseling namens onze eigen gemeente. Laatstgenoemde bracht ds Visscher dank voor zijn inspirerende arbeid en voor de fundamenten die hij heeft gelegd waarop anderen voort kunnen bouwen. Ook betrok br Hesseling zr Visscher en de kinderen in zijn dankwoord.

Na afloop kwamen velen de familie Visscher de hand drukken in ons gemeentecentrum, waar ons kostersechtpaar de koffie, koek en broodjes gereed had.

Ja, zo zijn we ds Visscher dan onverwacht kwijt. Zijn inzet heeft onze gemeente veel goed gedaan.

En hij gaat nog lang niet op zijn lauweren rusten, want in de gemeente Den Haag-Delft wacht een nieuwe taak, die zijn volle inzet zal vergen en die hij in de kracht van de Heer ook zal geven.

Een erg gemakkelijke periode was het in deze 5½ jaar niet. Er waren vele zorgen, sterfgevallen, ziekte (ook van onze voorganger zelf), maar we hebben óók veel zegeningen ondervonden: ds Visscher zag het ledental met zo'n 30 stijgen (nu 187), 28 mensen mocht hij door de doop tot de

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: *Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.*

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

gemeente leiden, hij had veel contacten, niet alleen in de gemeente, maar óók daarbuiten.
Er valt meer te memoreren, maar dat zou te veel regels in beslag nemen.
Jammer genoeg konden de bouwplannen die we hebben in de periode van ds Visscher niet worden gerealiseerd. Het lijkt niet zo gunstig met de subsidie die we in het kader van de werkloosheidsbestrijding in de bouw hoopten te kunnen krijgen voor het bouwen van een nieuwe kerkzaal. Maar we gaan verder, voorlopig zonder voorganger (ds Bosveld is bereid als konsulent te fungeren), maar mét onze grote Leidsman die ons ook in de toekomst zal bewaren. En we hopen en bidden dat we binnen niet te lange tijd een andere voorganger zullen mogen begroeten.
De grond waarop wij staan is: dat God in Christus de wereld met Zichzelf is verzoenende.
Vanuit deze gedachte zal óók in de toekomst onze gemeente worden bewaard en gebouwd.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus (Simsonstraat 5[1], 1076 VG Amsterdam) schrijft: In Zwolle, op de AV van de N.B.V.B. is 30 kilo postzegels bijeengebracht. We kunen dus weer vooruit. De stand is nu (vanaf 1 januari jl.) f 113,—. Hartelijk dank!
Een vriendelijk verzoek: scheur of knip de postzegels zo ruim mogelijk af, want als er een tandje af is zijn de zegels waardeloos.
Geef de aktie ook door aan hen die De Christen niet lezen! En mochten er nog ergens oude ansichtkaarten zijn, ook die brengen geld op. Alles wat onze aktie opbrengt gaat naar de U.Z.C.

Op 10 mei D.V. hopen onze geliefde ouders en grootouders
SJOERD VAN NETTEN
en
LIEUWKE VAN NETTEN-WASSENAAR
de dag te gedenken dat zij 45 jaar getrouwd zijn.
Moge de Heer hen nog lang voor elkaar en voor ons sparen, is onze wens en bede.

Hun dankbare kinderen:
Pier en Ytsje
Sjoerd, Renée
Renske
Tjitte en Tietje
Lucie en Evelien

Tsjerkebuorren 26, Oppenhuizen
Wegens omstandigheden geen drukte.

Op 22 april werd op de leeftijd van 63 jaar door zijn Heer en Heiland thuis gehaald onze broeder
JAN FREDERIK KAMP
ouderling van onze gemeente.

Baptistengemeente Apeldoorn

Op 29 april 1978 werd door de Heer thuisgehaald onze zuster
JANTINA SCHUT-REER
op de gezegende leeftijd van 90 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

Na volbrachte reis werd op 21 april jl. door haar Heiland thuisgehaald, onze zuster
EMILIE ALBERTINE MARGUERITA ELLA WESTERBAEN-SCHMIDT
in de ouderdom van 89 jaar.
25 april 1978

Baptistengemeente Scheveningen

Jezus nam tot Zich onze lieve zuster
ALBERTJE DE RAAF-BERGMEESTER
op de leeftijd van 67 jaar.
26 april 1978

Baptistengemeente 2e Exloërmond

Toch nog onverwacht nam de Heer tot Zich, mijn innig geliefde, onvergetelijke man, onze zorgzame vader en opa
JAN FREDERIK KAMP
op de leeftijd van 63 jaar.
„Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe".

Johannes 3 : 16

A. Kamp-Kamp
Bep en Toos
Fritsje
Antoinette
Johnny en Riet
Wendy
Frits en Marga
Cindy

Apeldoorn, 22 april 1978
Kayersdijk 61
De begrafenis heeft inmiddels plaats gehad.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 19 - 12 mei 1978

SPIRIT '78

Zondag aanstaande, eerste pinksterdag, wordt het in de kerken weer gelezen, het verhaal van het pinksterfeest. Het verhaal van de discipelen op wie de Geest viel, „en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur die zich verdeelden, en het zette zich op een ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken", Hand. 2 vss 3 en 4.

Geen wonder, dat de meeste aandacht vooral valt op het „wonder" dat zij in „andere tongen" begonnen te spreken en dat „Parten, Meden, Elamieten, inwoners van Mesopotamië, Judea en Kapadocië, Pontus en Asia, Frygië en Pamfilië, Egypte en de streken van Libië bij Cyrene en hier (in Jeruzalem) verblijvende Romeinen, zowel Joden als Jodengenoten, Kretenzen en Arabieren" vss 8-11) hen - Galileërs - hen konden verstaan in hun eigen taal, welke die taal ook maar was: Egyptisch, Perzisch, Latijn... Wat hen buiten zichzelf van verwondering bracht, was „Wij horen hen in onze eigen taal van de grote daden Gods spreken", vs 11.
Wát is nu eigenlijk het „pinksterwonder"?
Zijn het de tekenen die de uitstorting van de Geest hebben begeleid? Is dát de heilige Geest: wind, vuur en de mogelijkheid om „met andere tongen te spreken"? Of ligt het wonder, het bijzondere, dáárin dat mensen, gewone mensen - namelijk Galileeërs - het aandurfden en ertoe in staat gesteld werden om te gaan spreken van de grote daden Gods, en daarvan alléén?
Ja, dát is het waar het met pinksteren vooral om gaat: mensen worden bereid gemaakt en in staat gesteld om zich te kwijten van de grote Opdracht die de gemeente is gegeven: gaat heen, verkondig, getuig, leer en onderwijs. Begin in Jeruzalem en trek voort tot aan de einde der aarde.

☆

Er zijn in het pinksterverhaal nóg enkele opmerkelijke zaken, waarop we deze keer aandacht vestigen:
de omstanders waren stomverbaasd, ze wisten er geen raad mee, en: ze vroegen zich af: wat kan dat betekenen? - (vertaling Groot Nieuws voor u).
Wie doorleest ontdekt, dat die reaktie van de omstanders voortduurt - ook nadat de tekenen verdwenen zijn. Al staat het er met andere woorden, de aantekening van Lukas (Hand. 2, vs 47): „en zij stonden in de gunst van het gehele volk", duidt op hetzelfde: de Jeruzalemse gemeenschap van hen die in Jezus de Messias hadden herkend, viel op, was anders dan de anderen, lééfde anders, en ze gingen anders met elkaar om.
Ook dat hoort bij de heilige Geest. Waar deze dingen niet aanwezig zijn is ook de heilige Geest àfwezig. De geloofwaardigheid van de Opdracht staat daarbij op het spel; „...opdat zij allen één zijn... opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt!", Joh. 17, vs 21, heeft de Heer gebeden.
Dat heeft allemaal met pinksteren te maken, met de heilige Geest.

☆

De konsekwenties van dit alles zullen zonder meer wel duidelijk zijn. Pinksteren maakt enthousiast: onze monden lopen over van dat wat God in de Heer Jezus heeft gedaan. We gaan ervan getuigen, want we zijn Zijn getuigen geworden. Gewone mensen met beperkingen, zelfs met fouten en gebreken. Er is een kostbare schat toevertrouwd aan aarden vaten. Zo werkt God. Zo groot is Hij.
Wie vanwege zijn verleden zich in de achterste rijen zou moeten bevinden (Simon Petrus bijvoorbeeld) mag temidden van de anderen staan en zijn stem verheffen (Hand. 2, vs 14); - het oude is voorbij, alles is nieuw geworden en iedereen mag opnieuw beginnen.
Enthousiasme alleen - als dat tenminste ooit zou kunnen - is niet genoeg. Er moet ook dienovereenkomstig geleefd worden. Mensen die de wedergeboorte prediken moesten als wedergeboren mensen léven. „De verlosten moesten er verloster uit-

zien", schamperde Friedrich Nietzsche en hij weigerde te geloven in de kracht van Hem die Zich als een Lam gedroeg.

☆

Op zaterdag 9 september wordt - zo zijn de plannen - in de IJsselhal in Zwolle opnieuw een Ontmoetingsdag van onze gemeenten gehouden. Op allerlei wijze is en wordt daaraan bekendheid gegeven. Het motto van deze Ontmoetingsdag is SPIRIT 78.
Alvorens dit motto definitief vast te stellen werd het „uitgeprobeerd" op verschillende mensen. Waar denkt u aan, als het in dit verband gebruikt wordt?, was de vraag die daarbij werd gesteld. Er was soms wat aarzeling. Vooral bij ouderen. Spirit... Is dat niet een vreemd woord, en moet dat nu zo nodig - al die vreemde woorden?
Het is, denken we, intussen bij de meesten geen „vreemd" woord meer. Je komt het vaak in allerlei samenhangen tegen. Het betekent: geest. En op onze komende Ontmoetingsdag Geest, met een hoofdletter - Gods Geest.
De programmatische indeling van deze dag is geënt op de pinkstermotieven die we hierboven - heel summier - noemden: zending, evangelisatie en eigen hart en leven. Drie programma-onderdelen, die samen één zijn. Dat is Spirit 78.

☆

Er is geen enkele reden om tot 9 september te wachten alvorens deze drie onderdelen als één levensprogramma te gaan zien. Het kan - het moet - vandaag reeds zo zijn. Begin er maar mee.

v. D.

Dit embleem - dat als poster dezer weken in onze kerkgebouwen zal worden opgehangen - is ontworpen door br Henk F. Dillingh te Sneek.

Er is geen houden meer aan

Pinksteren en er is geen houden meer aan
dan wijken de dijken, de vloed breekt zich baan
de grenzen gaan open, de krachten van boven
stromen het land in als een lente van God

Johannes, de doper, een sneeuwklok des Heren
luidde de bel, geen mens kon het keren
de stem der woestijn nu aan de Jordaan
was van brons. Ze hoorden hem aan

beleden hun zonden en „wat moet ik doen?"
hij wees ze de weg, verwees ze naar 't zoenoffer
des Heren, niet in de tempel
maar hier onder ons; er is geen drempel

dat offer was Jezus die de zomer bracht
met veel licht en warmte, de liefde lacht
aan alle zijden, behalve bij de geestelijkheid
zij bluste de zon in vrome verwatenheid

Toen stond God op en verhief zijn stem
in Jozefs tuin, vlak bij Jeruzalem
en Jezus wandelde uit zijn graf
in hemelglorie op zijn Vader af

Het Pinksterfeest kwam: een nieuw geluid
dreunde proklamerend de poorten uit
er was geen houden meer aan
de daden Gods werden door allen verstaan

Een nieuwe natie werd geboren
uit alle volken. Tot op vandaag behoren
miljoenen mensen toe de uitverkoornen
zij zien het licht en horen woorden

die meer dan woorden zijn. Gods Geest
vervult en leidt hen, onbevreesd
stoten zij door in alle streken
zingend, getuigend: 't is gewoon feest

Dat gaat nu alle tijden door
soms wat gedempt, dan weer in koor
ze helen, ze delen, ze geven zich weg
en krijgen zich weer. Ik leg het u voor:

trekt u met dit volk de nieuwe tijd in
de tijd van gemeenschap, met nieuwe zin
een nieuw tijdperk, geboren uit God
een nieuwe lente, dat winter is „out".

't Is geen * gedicht, dat weet ik zelf wel. Maar soms gaat het mij als de grootvader van ds H. P. de Boer - een echte ouderwetse warme bakker - die in zijn bloementuin op diverese plaatsen borden had neergezet met eigengemaakte vermaningen en vertroostingen op rijm. Wat doe je er aan? Lezen, glimlachen en toch ja knikken.

Huizinga

* te lezen als: 't is géén gezicht.

De bijbel tot op vandaag (5)

Eén lichaam in Christus

Waar er sprake is van ‚gaven' in de Romeinenbrief, daar gaat het altijd om gaven van de heilige Geest, ook al staat dit er niet altijd expliciet bij.

Terwille van een juist verstaan van de geestelijke gaven, is het daarom van belang om in herinnering te roepen wat de heilige Geest doet, welke gezindheid uit de Geest is, en welke de vruchten van de Geest zijn.

Met name in Johannes 14 en 15 komt naar voren dat de heilige Geest een trooster en helper is, waardoor de gelovigen de weg van de waarheid gewezen wordt. De heilige Geest leidt tot verheerlijking van de Naam van Jezus Christus. De heilige Geest maakt bovendien de verkondiging een overtuigende aanzegging van gerechtigheid en oordeel in een zondige wereld.

De gezindheid van mensen die met de heilige Geest vervuld zijn, kenmerkt zich, volgens Paulus, door leven en vrede. (Rom. 8 : 6). De vruchten van de heilige Geest zijn dan ook navenant: liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Galaten 5 : 22).

Daar de eerste drie van de genoemde vruchten van de Geest de andere in zekere zin omvatten, kunnen we, samenvattend zeggen dat het werk van de heilige Geest met het volgende te maken heeft:

1. troost en bemoediging,
2. hulp en bijstand, met name waar het gaat om het vinden van de geloofswaarheid,
3. liefde, blijdschap en vrede.

De gaven van de Geest moeten vervolgens in het licht van de genoemde drie punten gezien worden. De aanwezigheid van gaven van de Geest in de gemeente, behoeft niet zozeer een punt van zorg te zijn. Je zou kunnen zeggen dat de heilige Geest daar zelf zorg voor draagt.

Uit Paulus' geschriften blijkt echter wel dat de gaven van de Geest oneigenlijk gebruikt kunnen worden: ze kunnen hun doel missen, zodat ze in strijd komen met wat de heilige Geest zelf tot stand brengt (zie de drie bovengenoemde punten).

Om de gaven van de Geest in het juiste perspektief te zien, stelt Paulus in Romeinen 12 vers 5 dat wij, hoewel velen, **één lichaam in Christus** zijn.

In de oudheid was het overdrachtelijk spreken over het lichaam niet onbekend. Het diende ter aanduiding van een groep mensen die gemeenschappelijke belangen en doelstellingen hebben. De uitdrukking „één lichaam in Christus" vormt een stap in de ontwikkeling van Paulus' spreken over de gemeente als Lichaam van Christus. Het gaat hierbij om zeer fundamentele noties over de verhouding van God tot de wereld en de verhouding van de christenen tot elkaar en tot Jezus Christus.

De toevoeging „in Christus" verbindt de werking van de Geest met het lijden en sterven van Jezus Christus, als historische gebeurtenis, als ook met de toekomende heerschappij van Christus.

De gaven zijn geen verdiensten van de bezitter, doch zij hebben hun bestaan in Christus. Zonder de historie en de toekomst van Jezus stellen ze niets voor.

„Koestert geen gedachten, hoger dan uw voegen", vermaant Paulus (Rom. 12 : 3a). Bescheidenheid met betrekking tot de eigen gaven is geboden op grond van het feit dat de eigen gaven alleen tot hun recht kunnen komen in samenhang met de gaven die anderen ontvangen hebben (het lichaam). Bovendien kan het lichaam alleen maar bestaan „in Christus". De gaven worden in Romeinen 12 niet voorbehouden aan bepaalde ambtsdragers, nee, de gehele gemeente is een charismatische gemeenschap. Het is daarom niet zonder belang dat het bijbelse gegeven dat de gemeente als geheel draagster is van de geestesgaven, tot uitdrukking komt in de manier waarop het gemeenteleven zich afspeelt, in de liturgie, het funktioneren van de ambten, de besluitvorming en het te voeren beleid. Bovendien diept het bijbelse getuigenis over het lichaam iets te zeggen over onze relatie met andere kerken of groepen gelovigen.

Dit wordt des te duidelijker wanneer Paulus het beeld van het lichaam verder uitwerkt (zie bv. 1 Cor. 12) en het ook toepast op de wereldwijde gemeenschap van de gelovigen. De gemeenten hebben de opdracht om zoveel mogelijk wederzijdse verbondenheid te bewerkstelligen. Verscheidenheid kan uit de Geest zijn, verdeelheid en isolatie niet. Daarom kunnen we stellen dat wat voor de enkeling geldt t.o.v. de gemeente, geldt voor de gemeente t.o.v. andere gemeenten.

Een niet gering aktieprogramma tekent zich af. Daar staat tegenover dat er ook onder ons vele gaven aanwezig zijn. De gave van het leiding geven die in Romeinen 12 wordt genoemd, dient er mede toe andere gaven te mobiliseren en coördineren. De dubbele eer die de leidinggevende oudsten toekomt (1 Tim. 5 : 17), moet dan ook m.i. in dit licht bezien worden.

T. W.

OPGELET

Als in voorgaande jaren zal ons weekblad gedurende de maanden juni, juli en augustus om de twee weken verschijnen. De data waarop DC uitkomt zijn: 9 en 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus. Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

GROTE OPKOMST OP ‚TOOGDAG' RJC

Naar schatting hebben meer dan duizend mensen op Hemelvaartsdag de ‚toogdag' van de RJC op het terrein van De Vinkenhof bijgewoond. In een volgend nummer van DC hopen we een verslag van deze dag, met enkele foto's, te publiceren.

40 jaar Tabitha

Ongetwijfeld hebben raden van gemeenten, unie-instanties en Tabithahuizen inmiddels een uitnodiging ontvangen zich te doen vertegenwoordigen op een op 30 mei a.s. te houden herdenkingsbijeenkomst bij Tabitha Amsterdam, zulks in verband met het feit dat op 30 mei 1938 de basis werd gelegd voor de in de jaren daarna gegroeide landelijke Tabitha-arbeid.

Wij willen daarop nog graag extra attenderen.

Bij nadere informatie hebben wij iets opgevangen over de bijeenkomst zelf. Daar over gaan we echter niets uit de doeken doen.

Wel kunnen we u uit naam van Tabitha nog laten weten dat u al vanaf 1 uur 's middags welkom bent in het nieuwe Amsterdamse Tabitha-huis, Ingenhouszhof 15, Amsterdam-Oost.

Het vinden van dit Tabitha-huis hoeft geen problemen te geven, als u bedenkt dat het ongeveer 10 minuten lopen is vanaf het Amstelstation. Vanaf dat station neemt u de Klaas de Vrieslaan (richting Amsterdam-Noord), slaat bij het eerstvolgende stoplicht rechts, doorlopen naar van 't Hoflaan, links 50 meter verder vindt u rechts Tabitha.

De bereikbaarheid hoeft dus geen verhindering op te leveren, waardoor u ongetwijfeld extra gestimuleerd zult zijn uw betrokkenheid met de Tabitha-arbeid door uw aanwezigheid tot uitdrukking te brengen.

Het is tegelijk een fijne gelegenheid om (wellicht voor het eerst) met eigen ogen de ontwikkeling van de Tabitha-arbeid eens te kunnen zien - zij het dan op die dag alleen in Amsterdam.

Het zal ongetwijfeld een verrassende ervaring zijn en de betrokkenheid met dit stuk Unie-arbeid versterken.

De bijeenkomst zal worden besloten met een informele receptie, waarbij ruimschoots gelegenheid zal gegeven worden informatie te krijgen over de arbeid en om persoonlijke kontakten te leggen of te vernieuwen.

Gezien de persoonlijke interesse van broeders en zusters voor de Tabitha-arbeid, mogen we wel verklappen, dat, hoewel 'n persoonlijke uitnodiging ondoenlijk was voor het bestuur, ook zij tot de welkome gasten gerekend zullen worden.

C. v. d. Mei

Gedachten over Pinksteren

Feest van de Geest

Ja, dat is pinksteren: Feest van de Geest. Het is hartverwarmend in het Boek van Handelingen staat te lezen hoe de heilige Geest beslag legt op de levens van de discipelen van Jezus. En hoe ze dan opeens springlevend, onbevreesd, beginnen aan de vervulling van hun opdracht om getuigen van de opgestane Heer te zijn.
Drie dingen willen we van die heilige Geest van God zeggen:

Die heilige Geest staat en werkt niet op zichzelf

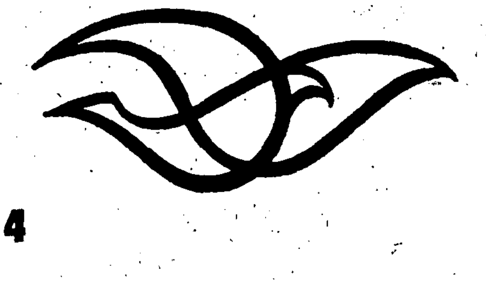
Dat is eigenlijk datgene wat we belijden als we het hebben over de Drie-enige God. Vader, Zoon en heilige Geest zijn onlosmakelijk Eén. Als iemand mij zou vragen hoe dat dan precies „in elkaar zit", zou ik met de mond vol tanden staan, want dat wonderlijke één-zijn is te groot om begrepen te worden.

De heilige Geest werkt ook niet los van het Woord

Integendeel.
Als iemand zou beweren, dat de heilige Geest hem iets geopenbaard heeft, en dat geopenbaarde zou in strijd zijn met het Woord, dan is er iets mis. Niet met het Woord maar met die zogenaamde geestesopenbaring. Wie Woord en Geest niet in nauw verband ziet, loopt het gevaar van geest-drijverij.

De heilige Geest is Geest der gemeenschap

Niet van goedkope, in elkaar getimmerde, van boven opgelegde eenheid, maar van een echte, eerlijke, door God bewerkstelligde verbondenheid met elkaar, in Christus. „We zijn allen door één Geest tot één lichaam gedoopt". Waar de heilige Geest bedroefd, niet meer gehoord en opzij geschoven wordt, daar loopt de gemeenschap onmiddellijk gevaar. Daar raakt de liefde zoek, want de heilige Geest is Geest der liefde. Daar gaan de menselijke neigingen om te overheersen en zelf de spil van alles te worden, overheersen en breekt het werk van God stuk. Wat gebouwd werd, brokkelt dan weer af. Het belang van God en Zijn Rijk komt op de tweede plaats, en wat we deden voor onze Heer wordt tot nul gereduceerd.
Volkomen openheid voor God, voor Zijn Woord en Zijn Geest wordt van ons gevraagd. Zo kan God door zijn Geest met ons tot Zijn Doel komen. H. v. d. Werf

VOL VAN DE HEILIGE GEEST

„En zij werden allen vervuld met den heiligen Geest", Hand. 2 : 4a
„Wordt vervuld met den Geest", Efeze 5 : 18b

Straks vieren we weer het pinksterfeest. We zullen er dan weer aan denken dat eeuwen geleden de discipelen van Jezus met de heilige Geest vervuld werden. God, Die in Jezus Christus onder hen gewoond had, kwam toen door de heilige Geest in hen wonen en door hen werken. Met vrijmoedigheid, en voor ieder verstaanbaar, verkondigden zij de blijde boodschap van het heil in Christus. Het gevolg ervan was dat 3000 mensen tot bekering kwamen! Als we daaraan denken, dan kan het verlangen bij ons boven komen om ook zo bruikbaar te mogen zijn voor de Heer en zo tot zegen te mogen zijn voor anderen; om evenals de discipelen zo vervuld te worden met de heilige Geest.
Maar, bij dat verlangen mag het niet blijven! Paulus heeft eens aan de christenen van Efeze geschreven dat ze vervuld moesten worden met de Geest. Eigenlijk was dat een gebod. En dat gebod geldt ook ons. Wij moeten voortdurend vervuld worden met de heilige Geest. Als gelovigen bezitten we wel de heilige Geest, maar dat betekent nog niet dat we altijd vervuld zijn met de heilige Geest.
Zonder de heilige Geest te bezitten kunnen we geen christenen zijn. De heilige Geest immers kan alleen ons het nieuwe leven geven dat het kenmerk van christenen is. Zonder de heilige Geest te bezitten kunnen we niet weten dat we kinderen van God zijn. Die Geest immers getuigt met onze geest dat wij kinderen Gods zijn. De heilige Geest woont in ons als gelovigen. Ons lichaam is een tempel van de heilige Geest. Maar, de vervulling met de heilige Geest is iets anders dan zijn inwoning. We zouden het zo kunnen zeggen: als we de heilige Geest bezitten, dan *woont* Hij in ons; als we vervuld zijn met de heilige Geest, dan *troont* Hij in ons. Vervuld zijn met de heilige Geest wil zeggen dat Hij ons helemaal bezit, ons regeert en door ons kan werken zoals Hij wil. Nu, zo wil de heilige Geest het graag. Hij wil ons bezitten en gebruiken als instrumenten van Hem, zodat we tot zegen zijn voor onze medemensen.
Paulus heeft gezegd: Wordt vervuld met de heilige Geest. Dat is een gebod.
Wat kunnen wij dan doen om vervuld te worden? We moeten, om te beginnen, beseffen dat we niets in eigen kracht kunnen doen voor de Heer. Dan moeten we ons ter beschikking van de heilige Geest stellen, opdat Hij ons kan gebruiken zoals Hij wil. Daarvoor is zelfverloochening nodig; moeten we onszelf willen ontledigen van eigenbelang en eigen wil.
„Wordt vervuld met de Geest". Wat zouden het heerlijke feestdagen worden, als we ze vierden als vervulde mensen! En wat zouden we ook daarna nog tot zegen zijn voor velen?
Willen we het?

E. J. Huizing

MEDEDELINGEN

△ Ds M. Cohen woont thans: Hofzicht 75, 2291 CM Wateringen; tel. 01742-6297.

△ Penningmeester van de baptistengemeente te Dokkum is thans: H. Sikkema, De Zwaan 37, 9101 XC Dokkum; tel. 05190-4050.

△ Het telefoonnummer van de konsulent van de gemeente Zutphen, br A. Bennik is gewijzigd in 085-646749.

Over voorgangers

Om de orde in Gods gemeente te handhaven behaagde het den Heer in die gemeenten, op alle plaatsen, waar zij ontstonden, oudsten te stellen en één der oudsten het opzienersambt op te dragen. Maar uit den aard en de samenstelling der gemeente volgt reeds, dat zulk een opziener geen heerscher kon zijn en nimmer mocht worden, dat hij veeleer aller dienaren zou zijn, de nederigste onder hen, die zich vernederen door te erkennen, dat zij doodschuldig waren, en slechts leven uit genade, omdat de Koning zelf den dood voor hen heeft ondergaan, maar ook de moedigste onder hen, die den moed hadden den Overste dezer wereld te trotseren en zich te verklaren als onderdanen van Jezus, de Gekruisigde. Zulk een opziener weet het, dat toen de gansche gemeente na ernstig en ootmoedig gebed, hem opdroeg, de gemeente Gods te wijden, Jezus zelf het wilde, dat hij voortaan zou leven voor de broederen, zou strijden aan hunne spits tegen de zonde, dien grooten vijand van allen vrede en geluk, zou waken in het gebed voor de geheele kudde, hem toevertrouwd, zowel als voor elken broeder of zuster; dat hij zich zelven zou opofferen Gode tot eene welaangename offerande en ieder zou aansporen hetzelfde te doen; dat hij vóór alles zou waken over het pand hem toevertrouwd, opdat geene roovers het ontvoeren, geene goddeloze menschen het ontheiligen zouden.

(Aldus in een niet ondertekend artikel „Iets over Gemeenten van Gedoopte Christenen en haar Arbeid" in het blad Titus, Eene stem uit de gemeente van gedoopte christen" van 4 juni 1870. De schrijver ervan is waarschijnlijk H. G. Tekelenburg geweest, die als verantwoordelijke redakteur optrad van dit maandblad dat aan de verschijning van ons huidige weekblad vooraf ging; - red.)

Het huwelijk in oneer

De bisschop van de Evangelische Methodistenkerk, Hermann Sticher ging in het blad Wort und Weg in op vragen waarmee ook onze gemeenten steeds meer te maken krijgen. Aldus het weekblad Die Gemeinde, het orgaan van de baptistengemeenten in de Duitse Bondsrepubliek. Die Gemeinde neemt dan het volgende uit Wort und Weg over:

„Hoe vaker echtscheidingen voorkomen hoe vanzelfsprekender lijken ze", aldus schreef enige tijd geleden Die Frankfurter Allgemeine Zeitung (FAZ). Statistisch zijn er in de Bondsrepubliek twee ontwikkelingen op te merken: Sinds 1962 loopt het aantal echtscheidingen terug. Toen waren er 530.640 echtscheidingen, in 1976 nog 365.620. Aan de andere kant neemt het aantal scheidingen toe: in 1975 kwamen op 100 huwelijkssluitingen bijna 28 scheidingen voor. (N.B. Het betreft hier uiteraard cijfers uit W.-Duitsland; - red.).

Waardevermindering van het huwelijk?

Het mag zo zijn, dat de teruggang van het aantal huwelijkssluitingen een samenhang heeft met het geringere aantal jonge mensen. Verontrustend is evenwel de trend dat het huwelijk als zodanig in waarde vermindert. Jaren geleden kwam het verschijnsel van de ‚Onkelehen' op (letterlijk: ‚oom-huwelijken'). Daarmee wordt bedoeld het samenleven van twee oudere mensen zonder huwelijk teneinde op die manier niet het pensioen van de vrouw kwijt te raken. Vandaag sluiten steeds meer jonge mensen een huwelijk-zonder-trouwboekje. Dat is een van de tekenen, dat het huwelijk voor velen niet meer een vanzelfsprekende zaak, laat staan een van God gewilde levensordening. Faktoren van allerlei aard hebben bijgedragen aan deze verandering van opvatting, o.a. de algemene neiging om zich niet te binden, een toenemende afwijzing van overgeleverde instituties, de aanprijzing van de egoïstische zelfverwerkelijking waar echte partnerschap (en daarmee zeker ook de overwinning op onjuiste rolverwachtingen) noodzakelijk is. Daarbij komt bovendien de voortdurende en niet zonder uitwerking blijvende beïnvloeding van televisie, tijdschriften en kranten die buitenechtelijk en nevenechtelijk samenleven als heel normaal voorstellen.

Huwelijksmoeilijkheden en echtscheidingen

Hand in hand met deze openlijke waardevermindering van het huwelijk gaat het toenemen van het aantal echtscheidingsadviezen. In het in het begin van dit artikel genoemde artikel in de Frankfurter Allgemeine schrijft K. A. Odin o.a. ook: „Iedere scheiding is voor andere echtparen een verzoeking om ook aan ‚uit-elkaar-gaan' te denken... Stellig zijn de meeste verbroken huwelijken ontwricht, maar hoe meer scheiding gewoon wordt hoe gemakkelijker huwelijken worden ontwricht".

Scheidingen zijn al lang niet meer beperkt tot de mensen-in-de-wereld. Ook in de gemeenten krijgen we te maken met het feit, dat er broeders en zusters zijn die gescheiden zijn. Bewust druk ik me zo uit omdat ik niet graag zou willen dat we ons opwerpen als rechters in individuele gevallen. Het gaat mij in de gehele problematiek om het signaleren van een mentaliteitsverandering die zich in onze samenleving voltrekt.

Wezenlijk is vanuit welke fundamentele houding mensen het huwelijk binnengaan. Wordt vanaf het begin rekening gehouden met een mogelijke ontbinding of sluiten de partners hun huwelijk met het weten en willen: wij vertrouwen voor altijd ons aan elkaar toe?

De vraag: hoe groot is de spanningsboog die wij kunnen verdragen? houdt mij - en niet alleen met betrekking tot het huwelijk - bezig. Met andere woorden: kapituleren wij niet te snel voor moeilijkheden? Geven we vandaag niet te vlug op, ook elkaar? En wij christenen: welke rol speelt bij ons bij de partnerkeus de vraag naar Gods wil? Welke plaats heeft bij ons het vertrouwen op onze God en Zijn kracht bij huwelijksmoeilijkheden?

In een geschriftje over het huwelijk wordt gezegd: „Het huwelijk duldt geen beperkingen en voorbehouden... Volgens bijbels getuigenis is een huwelijk onontbindbaar". Heel realistisch wordt verder vastgesteld, dat de mens in de van God vervreemde wereld dikwijls bloot gesteld wordt aan de invloed en de verzoeking van zijn omgeving en dat een huwelijk kan mislukken. Maar: „Christelijke echtparen moeten er toe opgeroepen worden elkaar de schuld te vergeven en in de kracht van de positieve elementen van hun huwelijk steeds weer een nieuw begin van huwelijksgemeenschap na te streven".

De konsekwenties bedenken

De binnensluipende mentaliteitsverandering ten opzichte van het huwelijk heeft konsekwenties voor onze maatschappij. Er wordt mij te weinig publiekelijk gewezen op de samenhang tussen mislukte en gescheiden huwelijken en relatiestoornissen bij kinderen tot aan jeugdkriminaliteit toe, met alle gevolgen van dien - bijvoorbeeld: opvoeding in een Tehuis en de gevolgen daarvan. Te weinig wordt er aan gedacht hoe sterk de volgende generatie en de toekomst bepaald worden door het huwelijks- en gezinsleven, zowel het intakt gebleven huwelijk als het ontwrichte. Te weinig aandacht wordt geschonken aan het feit hoe zeer huwelijken-zondertrouwboekje met hun onzekere vertrouwensbasis en hun slechts tijdelijke geborgenheid op zichzelf reeds gestoorde persoonlijkheidsontwikkelingen kunnen oproepen.

IN MEMORIAM H. MOSTERT

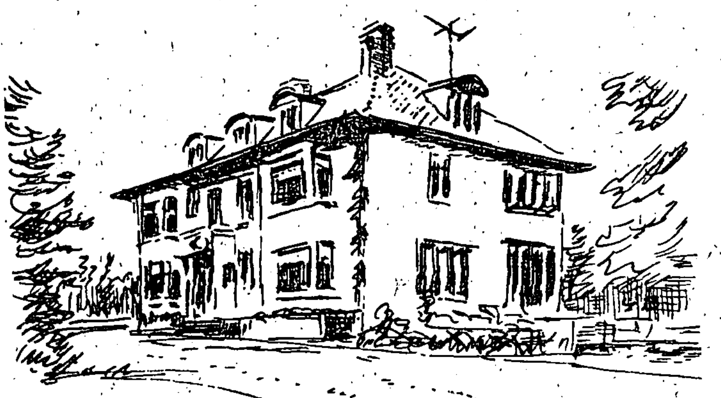
Woensdagavond 3 mei jl. overleed in het Beatrixoord te Haren br Hendrik Mostert, op de leeftijd van ruim 78 jaren. In één van de laatste gesprekken vertelde hij me op ontroerende wijze, hoe hij al op jonge leeftijd tot geloof en tot de gemeente kwam.

Hij werd op 4 oktober 1914 gedoopt en is dus bijna 64 jaren lid van de gemeente geweest. Hij gaf me de vrijheid om nog eens aan ieder die het maar horen wilde te zeggen, hoe belangrijk de gemeente is, zowel voor je geloofsleven als voor het tegenwoordig stellen van Christus temidden der mensen. De „volheid van de gemeente" was de kern van zijn aanduidingen; die moest men toch goed in het oog houden. De gemeente was hem dan ook bijzonder lief: hij was altijd trouw op zijn post, als zijn gezondheid dat maar enigszins toeliet. De laatste jaren was hij veel aan huis gebonden.

In de jaren dertig was br Mostert voorganger in Nieuw Weerdinge/Ter Apel en later in Siddeburen. Het leed en de moeilijkheden zijn hem daar niet bespaard gebleven en dat hij het voorgangerschap zo heeft beleefd is zijn hele leven een groot verdriet geweest. Maar dat weerhield hem niet van zijn liefde tot de gemeente; zijn beminnelijkheid tot zijn medebroeders en zusters was altijd zichtbaar en ging gepaard met een zachte en fijne humor. Daarin beleefde hij zijn christen-zijn zo, dat we moeten zeggen: een èchte christen is van ons heengegaan naar de Heer Die hij zo innig liefhad en diende, waar hij maar kon.

We gedenken hier met dankbaarheid zijn persoon, zijn trouw en zijn liefde, gedragen door een sterk geloof in de Heer.

Broertjes

uit het Uniebureau

Nieuwe uitgaven
Dezer dagen werden de drukproeven ontvangen van de drie nieuwe uitgaven in de serie Kort Gezegd, waarvan verleden jaar de eerste verscheen. De nu bijna gereed zijnde „folders" hebben als titel: Ja, maar... ik ben al gedoopt!", „Autonomie" en „Unie? Ja! Uniformiteit? Nee!"
Deze uitgaven zullen tegen erg lage prijs binnenkort ter beschikking komen. We hopen er binnen enkele weken op terug te kunnen komen.

Vergaderingen
De komende weken zullen ook op het Unie-erf nog goed besteed worden door enkele vergaderingen. We vestigen de aandacht op: De UC-vergadering op 19 mei a.s.; de UZC-vergadering op 22 mei en de „plenaire vergadering" (van alle PC's, besturen van nevenorganisaties, etc.) op 25 mei.
Eerder deze maand vergaderde de Commissie voor de Opleiding (2 mei) en de UZC-werkgroep WIN (11 mei).

Nieuwe krachten
Begin juni zullen twee nieuwe krachten op het Uniebureau komen werken; het zijn mevr. Ella Donkerbroek-Wind (uit Nijkerk) en de heer Roy Harkinson (uit Zeist).
De huidige dames van het Uniebureau, Tineke Timmermans en Hansje Amelink - sinds de zomer van 1976 hier werkzaam - zullen in juli/augustus helaas onze dienst verlaten. Zij hebben veel werk gedaan, en dat gedurende meerdere maanden - tijdens de verbouwing van De Vinkenhof - onder de meest onprettige werkomstandigheden!

En, nu we het toch over de mensen van het Uniebureau hebben: met br Van den Hoef, de penningmeester-administrateur van de Unie, gaat het goed vooruit! Hij hoopt, zoals het nu lijkt - en wij hopen het eveneens van harte - na de zomervakantie langzamerhand zijn arbeid op De Vinkenhof te kunnen hervatten.

Aktiviteitenkalender
Op de Unie-aktiviteitenkalender dienen nog de volgende gebeurtenissen aangetekend te worden:
30 september 1978: Vóórvergadering AV van de Bond van Baptisten Gemeenten in Oost-Overijssel; te Hengelo (O.) in de Jac. Catsstraat;
11 november 1978: Najaarsvergadering van de Bond van Baptisten Gemeenten in Oost-Overijssel; te Almelo-Nieuwstraat.

J. van Dam, Uniesekretaris

Bondscomité Vrije Evangelische Gemeenten richtte zich tot Ikon

In Ons Orgaan van de Vrije Evangelische Gemeenten stond onderstaande verklaring van het Comité van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland ter kennis gebracht aan de Ikon en de in de Ikon participerende kerken. De bond is aangesloten bij de Ikon.

Verklaring

„Het comité van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland heeft er behoefte aan zijn teleurstelling uit te spreken over de inhond van de Geloof, Hoop en Liefdeshow. Hoewel het comité niet voorbij wil gaan aan het feit dat het medium televisie bepaalde eisen stelt aan de programma's, terwijl ook niet ontkend wordt dat de vragen van leven en samenleven niet gemakkelijk zijn, is het comité toch van mening dat de inhoud van de Geloof, Hoop en Liefdeshow op zijn minst niet representatief genoemd mag worden voor wat er ten aanzien van de aan de orde gekomen onderwerpen leeft, dan wel gezegt en gedacht is vanuit het Evangelie.
Het comité betreurt dan ook dat in de verschillende visies die over o.a. liefde, verliefdheid, eenzaamheid en dood naar voren gekomen zijn, geen visie naar voren kwam die dit vanuit een evangelisch standpunt benaderde, dan wel stelde dat zijn of haar beleving mede door het Evangelie wordt bepaald.
Het comité had van de Interkerkelijke Omroep Nederland verwacht dat voor een dergelijk diep insnijdend programma bij de selektie van deelnemers met bovenstaande rekening was gehouden.
Dit houdt niet in, dat naar de visie van het comité alleen op de door ons aangegeven wijze gesproken zou moeten zijn. Maar het ontbreken van een dergelijke zienswijze acht het comité op zijn minst gênant. Het comité vraagt zich dan ook af wat de reden is geweest dat een dergelijke zienswijze in het programma nagenoeg niet heeft meegeklonken.
Bovenstaande wordt u door het comité meegedeeld, niettegenstaande de ongetwijfeld goede elementen in genoemde show. Het comité hoopt, dat in de toekomst met deze zienswijze rekening wordt gehouden. Een christelijke identiteit zal niet alleen tot uiting moeten komen in de manier waarop met mensen wordt omgegaan, waarop men mensen de kans moet geven zichzelf te zijn, maar ook in datgene wat mensen zeggen over zichzelf en hun relaties.

H. J. Jansen Klomp
voorzitter
D. de Jonge
sekretaris

De IKON heeft het comité uitgenodigd voor een gesprek over bovenstaande verklaring. Tevens kan in dat gesprek het voorstel met betrekking tot de IKON voor de komende BV aan de orde komen.
Het comité is op dat verzoek ingegaan".

BRITSE BAPTISTEN-UNIE HEEFT VROUW ALS PRESIDENT

Voor het eerst in de geschiedenis is een vrouw president van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland geworden. Het is Mrs. Nell Alexander (63), lid van Zion Baptist Church te Cambridge. Voor haar huwelijk studeerde Mrs. Alexander aan het Nationaal Landbouwkundig Instituut, een studie die ze niet voltooide omdat ze huisvrouw werd.
Mrs. Alexander nam een vooraanstaande plaats in in het werk van de Britse Baptisten Vrouwenbeweging waarvan ze in 1971 presidente werd. Maandagavond 24 april jl. opende Mrs. Alexander de Algemene Vergadering van de Britse Baptisten Unie met een 30 minuten durende toespraak over ‚Our Hope... the folly of God' (Onze hoop... de dwaasheid Gods).

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Haarlem, J. A. Scholte te Groningen.

Aangenomen: naar Haarlem, J. A. Scholte te Groningen.

LANDDAG IJSSELGEWEST TE BEEKBERGEN NIET OP TWEEDE PINKSTERDAG MAAR OP 10 JUNI A.S.

Ook dit jaar hopen we de jaarlijkse familiedag van het IJsselgewest te houden. Deze keer zal het echter niet op tweede pinksterdag plaats vinden.

Door diverse omstandigheden zijn we genoodzaakt deze dag op *zaterdag 10 juni* a.s. te houden. We hopen velen te mogen begroeten op het rekreatiecentrum Het Lierderhout te Beekbergen, nabij Apeldoorn, waar zich vele spelvoorzieningen bevinden, zoals zwembad, trampoline en speeltuin.

Een aantal zangkoren van de deelnemende gemeenten zal tesamen een paar liederen ten gehore brengen, terwijl de bekende organist Maarten de Groot uit Lochem zijn elektronisch orgel zal bespelen.

Sprekers voor de morgen- en middagbijeenkomst zijn ds H. Ploeger en ds G. van 't Wout.

Verder worden er de jaarlijkse volleybalwedstrijden gehouden, zal er een kinderprogramma zijn en spel voor jong en oud.

We hopen op zonnig weer doch slecht weer hoeft u niet te verhinderen om te komen daar dan gebruik gemaakt kan worden van de grote kantine welke zich op het terrein bevindt.

De familiedag zal om half elf beginnen en om ongeveer vier uur worden besloten.

Wij hopen op een geslaagde dag te mogen terug zien waarvoor dan wel uw deelneming en gebed nodig is.

Graag tot ziens op de landdag!

Namens de Landdagkommissie:

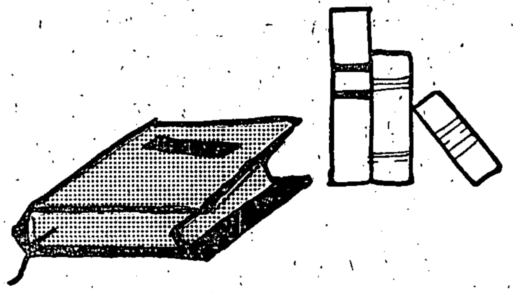
G. te Vaarwerk

KERKEN IN GROOT BRITTANNIE

In Groot Brittannië vermindert niet slechts het aantal christenen, het aantal aanhangers van andere religies neemt toe. Slechts 18.2% van alle Britten boven de 14 jaar werden in 1975 als kerklid opgegeven. Dit getal zou in werkelijkheid nog kleiner zijn wanneer niet het hoge percentage (76%) van het kerklidmaatschap in Noord-Ierland en dat van Schotland (39%) hierbij niet inbegrepen waren.

Totaal 7.85 miljoen Britten boven de 14 jaar behoren tot een christelijke kerk, waarvan 1.9 miljoen (is iets meer dan 5%) tot de Anglikaanse kerk.

Vele Afrikaanse en Westindische sekten toonden de laatste vijf jaar een sterke groei. Het aantal boeddhisten, hindoes, moslims en sikhs is in dezelfde periode met ongeveer 100% toegenomen.

Wat zullen we lezen:

zondag	14 mei	Psalm 18 : 21-30	Betoonde trouw
maandag	15 mei	Joël 1 : 1-20	Een ontredderd land
dinsdag	16 mei	Joël 2 : 1-11	Gods leger ten oordeel
woensdag	17 mei	Joël 2 : 12-27	Bekering en leven
donderdag	18 mei	Joël 3 : 1- 5(2 : 28-32)	De Geest over alle vlees
vrijdag	19 mei	Joël 4 (of 3)	Oordeel over de volken?
zaterdag	20 mei	Psalm 18 : 31-43	Gods hulp aan David

VROUWEN UIT 40 LANDEN SPRAKEN OVER „GEBEDSDAG"

In Lusaka, de hoofdstad van Zambia, is onlangs de vierjaarlijkse konferentie gehouden rondom de organisatie van de bekende jaarlijkse Wereldgebedsdag. Tijdens de indrukwekkende openingsdienst in de grote anglicaanse kathedraal van Lusaka sprak president Kenneth Kaunda over de aktuele betekenis van het gebed in de Afrikaanse situatie, die hij „slecht en weinig hoopvol" noemde. „De volkeren van Zuidelijk Afrika hebben de gebeden van alle christenen nodig om tot een vreedzame verandering in dit woelige werelddeel te komen en het onrecht te beëindigen.

Van allen, omdat er in Afrika zelf nog steeds mensen zijn, die hun ras in plaats van God vereren, die alleen bidden voor eigen ras en net voor de eenheid van alle rassen onder de overweldigende liefde en goedheid van God", aldus Kaunda.

De konferentie werd bijgewoond door vrouwen uit veertig landen, waaronder twee Nederlandse: mevrouw C. Krommenhoek-Oerlemans en mevrouw J. C. Broertjes-Gijsbers, bestuursleden van het Nederlandse comité Wereldgebedsdag. De gebedsdag, destijds begonnen als vrouwengebedsdag, wordt al negentig jaar gehouden, de laatste jaren in meer dan honderdzestig landen. In Nederland zijn ruim zeshonderd plaatselijke komité's.

In Lusaka werd nog eens onderstreept dat de Gebedsdag vrouwen een unieke gelegenheid biedt op een wereldwijde basis met en voor elkaar te bidden en andere aktiviteiten te ondernemen. Men besprak verder de thema's voor de komende vijf jaar, de vervaardiging van de jaarlijkse liturgie en de statuten van de internationale organisatie die in New York een sekretariaat heeft.

DE ALGEMENE VERGADERING VAN 1978

Het is enkelen al bekend, dat de 98e Algemene Vergadering dit jaar in Arnhem zal worden gehouden.

Van 11 tot en met 13 oktober zullen de nodige akttiviteiten plaats vinden. Nu echter wordt achter de schermen al gewerkt door onze voorbereidingskommissie om het geheel zo goed mogelijk te laten verlopen. De komende maanden zal men ongetwijfeld meer hierover horen en lezen.

Indien u van plan bent in oktober aanwezig te zijn en u wilt geen gebruik maken van een gastadres/gastgezin, maar van een hotel, dan kunt u zich nu al in verbinding stellen met het sekretariaat van de voorbereidingskommissie, voor het verkrijgen van de nodige inlichtingen. Adres: B. v. d. Burgh, Dr. Schaepmanstraat 23, Zevenaar.

BWA-MANNENKONFERENTIE IN INDIANAPOLIS (USA)

Ongeveer 1000 deelnemers uit 43 verschillende landen waren begin april aanwezig op de tweede mannenkonferentie van de Baptisten Wereldalliantie die gehouden werd in Indianapolis. Vele delegaties uit de ontwikkelingslanden van Azië en Afrika waren aanwezig dankzij fondsen van partikulieren uit de rijke landen. Het konferentiethema luidde: God working through you. Onder de sprekers waren dr C. Ronald Goulding, een van de BWA-sekretarissen en ir David Y. K. Wong, de huidige president van de Wereldalliantie.

OPGELET

Als in voorgaande jaren zal ons weekblad gedurende de maanden juni, juli en augustus om de twee weken verschijnen.

De data waarop DC uitkomt zijn: 9 en 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus. Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

MEDEDELINGEN

△ Vrijdag 28 april jl. besloot ds H. L. Nieman het voorgangerschap van de baptistengemeente te Rotterdam-Zuid te beëindigen. De gemeentevergadering van 3 mei jl. aanvaardde dit besluit.

J. C. de Bruyn, sekretaris

△ Nieuwe penningmeester van de baptistengemeente Leiden is D. O. J. Diederix, Ant. van Dijcklaan 8, Voorschoten; tel. 01717-4255.

KORREKTIE

Het telefoonnummer dat in DC van 28 april werd vermeld is het nummer van ds P. van der Werf te **Apeldoorn**, die reeds geruime tijd niet meer te Winschoten woonachtig is (zoals abusievelijk werd bericht...); - red.

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds A. VISSCHER

Den Haag/Delft - (J.H.P.). Zondag, 23 april 1978 was voor de Haagse en Delftse (wijk)gemeente een vreugdevolle dag. Op deze dag mocht de gemeente ds A. Visscher en zijn familie welkom heten. De vakature, ontstaan door het vertrek van ds M. Cohen, is slechts krap 4 maanden onvervuld gebleven.

In de kerkdienst van 10.00 uur vond de bevestiging plaats door ds O. H. de Vries, die preekte naar aanleiding van Joh. 15, vers 6. Aan de handoplegging namen een Haagse en Delftse ouderling deel.

's Middags deed ds Visscher onder grote belangstelling zijn intrede. Hij bediende het Woord naar aanleiding van de tekst uit 1 Kor. 2, vers 5 en hield zijn gehoor voor dat het niet gaat om de „geroepene", maar om Hem die roept! Ook gaat het niet om de verpakking van de Boodschap, maar om de inhoud. De predikant zei, slechts Christus, die gekruisigd en opgestaan is, te zullen verkondigen.

Naast familie en kennissen van de nieuwe predikant, waren bij de intrede aanwezig vertegenwoordigers uit de omringende gemeenten, de Haagse gemeenschap van kerken, het evangelisatieteam Zuiderpark, de Unie van Baptisten Gemeenten en de vorige gemeente van ds Visscher, Veendam.

's Avonds tijdens een begroetingsbijeenkomst gaven alle takken van arbeid acte de présence en begroetten op veelal originele wijze het predikantsgezin. De gemeente kijkt met blijdschap terug op deze dag en gaat hoopvol de toekomst tegemoet, vertrouwend op de zegen van de Heer.

We hopen en bidden dat de vakante periode voor de gemeente Veendam kort mag duren en zij op korte termijn een nieuwe herder en leraar mag begroeten.

„Groot is uw trouw, o Heer, hun God en Vader
Groot is uw trouw o Heer, aan hen betoond"

Op 18 mei D.V. hopen onze geliefde ouders en grootouders

TJIPKE VAN DER PLAATS
en
ANNA VAN DER PLAATS-TUINSTRA

met ons in dankbaarheid te gedenken dat zij 45 jaar getrouwd zijn.
Moge de Heer hen nog lang voor elkaar en voor ons sparen is onze wens.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen

Gelegenheid tot feliciteren van 16.30 tot 18.00 uur *in de jeugdzaal van Bethel op het Sûd. Sylspaed 3, Workum.*

Welk ouder echtpaar wil in de eerste drie weken van juli (of gedeelte daarvan) in ons huis wonen, staande in Assen.

Brieven onder nr. 5525 van dit blad.

Op 28 april 1978 werd, voor ons allen geheel onverwacht, door de Heer tot Zich genomen onze zuster

ANTJE ARIETTA VAN EWIJK

op de leeftijd van 91 jaar.

„Nu ga ik op tot Gods altaren"
Ps. 43

Baptistengemeente Scheveningen

„Wie Christus volgt, kan nergens komen waar Christus niet is"

Heden is van ons heengegaan mijn geliefde man, en onze lieve vader

HENDRIK MOSTERT

op de leeftijd van 78 jaar.

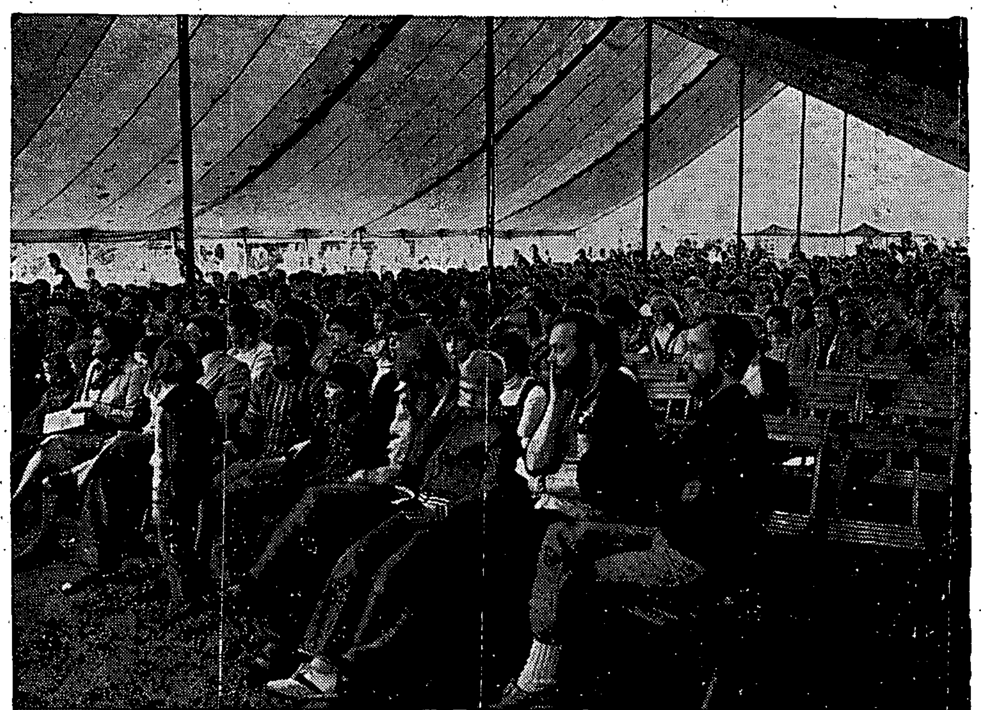
Zijn persoonlijkheid werd gekenmerkt door bescheidenheid en zelfopofferende liefde, in gehoorzaamheid aan Hem van wie hij getuigde, en de kracht ontving, om ondanks moeite en strijd blijmoedig te leven; en ons tot grote steun was.

Groningen, 3 mei 1978
Louise Henriëttestraat 19a

G. H. Mostert-Jeronimus
R. D. Mostert
E. Mostert

De teraardebestelling heeft reeds plaats gevonden.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 20 - 19 mei 1978

Meestal was de tent helemaal vol...

1100 jongeren op toogdag RJC

Al rond negen uur kwamen de eerste toogdaggangers aan op het terrein van De Vinkenhof. Ze hadden met hun auto's door de mist gereden, maar die was nu opgetrokken, de zon begon aarzelend te schijnen, de ijsverkoper kwam al bellend het terrein op rijden met z'n karretje. Het beloofde mooi weer te worden.

Onderweg naar het voetbalveld kwamen we het „gastenboek" tegen, een groot vel papier met vele namen. Even kijken wie er allemaal zijn en dan oude bekenden opzoeken. Op het voetbalveld stond een grote tent, plaats biedend aan meer dan duizend personen. Dat zou ook wel nodig blijken, want aangemoedigd door de goede geluiden over de toogdag van verleden jaar, kwamen er *ongeveer 1100* jongeren en ouderen om deze toogdag mee te maken.

Zo rond 10 uur stelde ds Chris Eijer, de leider van deze dag, voor om te beginnen met samenzang, om zodoende meer mensen in de tent te lokken. Na het zingen van „Biddend en vertrouwend voor de dag die komt", heette ds Eijer ons welkom. We dankten samen, en naar aanleiding van Koll. 3 : 1-4 leidde hij het thema van deze dag *„Breek er eens uit"* in.

Na nogmaals samen te hebben gezongen luisterden we naar het eerste optreden van The Lighters. Erg goede muziek die aansprak met teksten vol herkenningspunten. Een groep die veel Nederlands durft te zingen.

Na dit optreden hield ds Ton Boeschoten een toespraakje over „Breek er eens uit". Hij zei onder andere:

„Ik ben geen Abraham die brak met z'n vaste bestaan en er op uit trok op Gods belofte. En ik ben geen visser die geroepen door Jezus z'n netten laat liggen, uit z'n werk breekt en Jezus gaat volgen. Ik ben niet zo'n gigant als zij die in de bijbelverhalen genoemd worden. Wanneer raakt Gods verhaal dan mijn verhaal? Wat, in Gods naam, wordt er dan van mij gevraagd? Waar moet ik uitbreken en waarheen? Mag ik dan niet meer mezelf zijn? Moet ik helemaal

Rond de tent was het ook goed te zijn: zon en gesprekken

veranderen of breken met m'n vrienden of familie en met de dingen die ik fijn vind?
Nee, mijn omgaan met mensen en dingen kan er alleen maar beter van worden als ik bij God hoor. Er uit breken betekent bij God gaan staan en met Hem alles om ons heen en onszelf (misschien met heel andere ogen) bekijken. En dan Gods verhaal door middel van ons leven te schrijven.
Breek er eens uit, 't zal je niet opbreken!"

Aansluitend op deze toespraak lieten The Lighters ons nog enkele liederen horen, zoals de meezinger: „Jesus is on the mainline, so tell Him what you want".

Na de koffiepauze trad de Engelse zanger Adrian Snell op. Hij begeleidde zichzelf met gitaar, orgel en piano. Fijne muziek. Een andere topper was ds Jörg Swoboda, jeugdkonsulent van de baptisten in de DDR, die door zijn kollega Piet Brongers werd geïnterviewd en enkele van zijn eigen liederen zong, en samen met ons een canon: „Wir singen Dir zum Lob!" Eén van de dingen die hij vertelde was 't „Zeit für Gott-programma dat in de DDR erg goed is opgezet en waardoor wij ons willen laten inspireren om ook in Nederland iets dergelijks op te zetten.
Aansluitend was de kollekte van Spek de Bus voor het kerkje in Chelm, die ruim f 1.400,— opbracht.

Tijdens de middagpauze, die ongeveer een uur duurde, kregen we gelegenheid om de vele stands te bezoeken o.a. van de U.Z.C. en van Tabitha, de foto's van de vorige toogdag te bekijken, warme worst te eten, te praten, de kinderen bezig te houden tot ná de pauze ook het kinderprogramma weer begon.
Wij begonnen het laatste blokprogramma met de cabaretgroep „Water" uit Doetinchem met het cabaret „Doorgedraaid", geïnspireerd door Prediker. Duidelijk zagen we hoe zinloos en vol sleur en haast ons leven soms is, en hoe we met vele goede dingen omgaan:

— vriendschap: een vriend is een vriend als er vriend op staat.
— God: 't gaat toch niet om het leven, 't gaat alleen om het heilige idee.

Ds Piet Brongers sloot bij het cabaret aan met een appellerend woord, waarna The Lighters nog eens optraden.

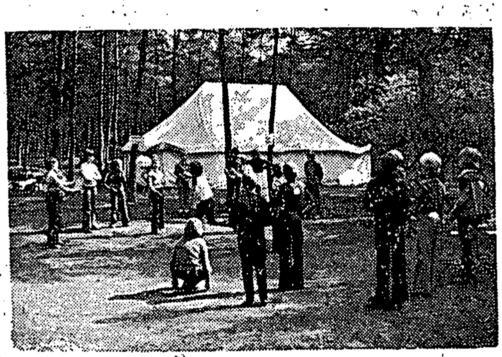
Terugkijkend op deze dag: we hebben Gods zegen bemerkt, niet alleen door het mooie weer en door oude bekenden te ontmoeten, maar ook in het samen zingen en luisteren naar wat God ons door liederen en woorden te zeggen heeft.

Klaas Touwen

De foto's zijn gemaakt door Geert Blaauw

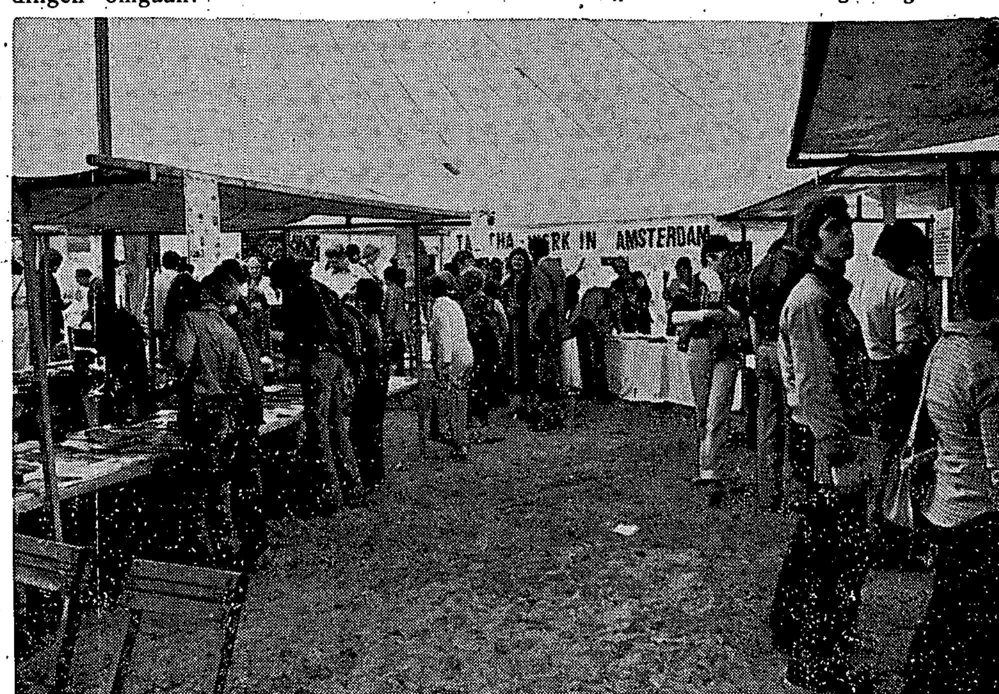

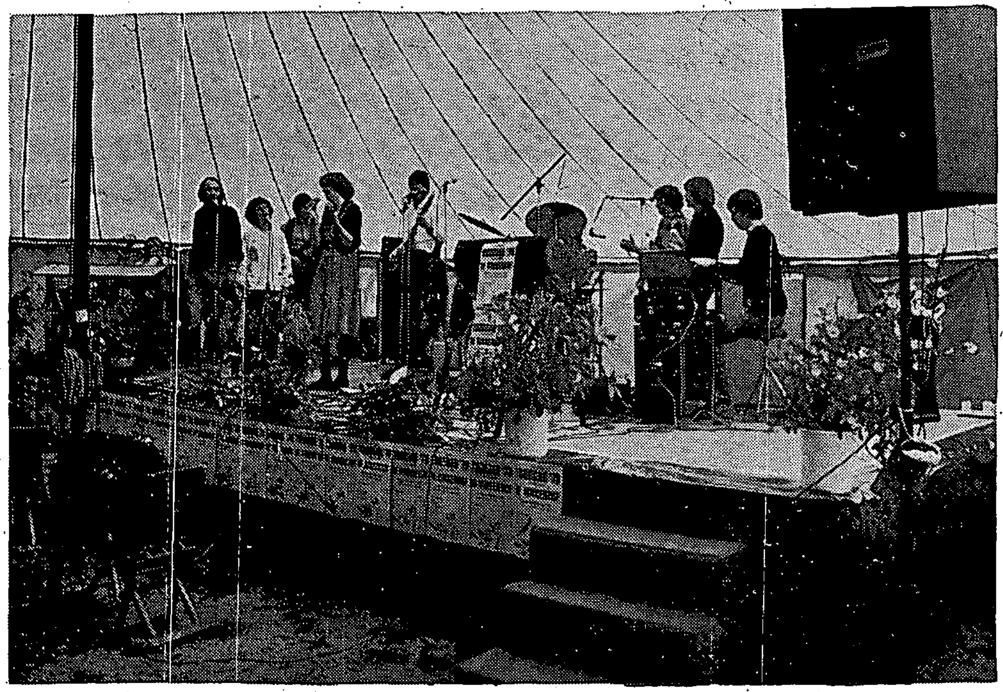
Adrian Snell, toch nog in de gelegenheid om mee te werken

De kinderen hadden hun eigen programma

Ook de „stands" trokken belangstelling

The Lighters zorgden voor fijne muziek en goede liederen

BWA HELPT THEOLOGISCHE OPLEIDINGEN IN OOST-EUROPA

De Baptisten Wereldalliantie heeft op zijn in 1977 gehouden vergadering van de Algemene Raad besloten de theologische opleidingen in de „socialistische" republieken van Oost-Europa te steunen met een programma van financiële steun. Het programma is tot ontwikkeling gebracht door zowel het BWA-bureau in Washington als door dr Gerhard Claas, Europees sekretaris.

De plannen voor de baptisten in elk van de zeven landen bestaan uit vier onderdelen:

het plaatsen van een mini-theologische bibliotheek in de zeven Uniebureaus en in de vier nationale seminaries;

het opzetten van korte kursussen in het seminarium te Rüschlikon, Zwitserland; de bevordering van schriftelijke kursussen voor pastorale arbeid, en een afsluitend eksamen van enkele dagen tot een week voor hen die een bepaalde opleiding hebben gevolgd.

De landen waar het om gaat zijn: Polen, Roemenië, Hongarije - in elk van deze landen is een seminarium - Tsjechoslowakije, Bulgarije en de D.D.R. - waar geen seminaria gevestigd zijn *).

Er zijn reeds enkele jaren geleden fondsen - met een totaal van $ 110.000 - beschikbaar gekomen, die aangewend zullen worden voor de opleiding van voorgangers die een slavische taal spreken. De deelname aan de opleidingsmogelijkheden in Roemenië en de D.D.R. zullen daarom beperkt moet worden tot de Slavische bevolkingsgroepen.

Vele baptisten-voorgangers in de Oost-Europese landen hebben vergelijkenderwijs slechts weinig opleiding gehad, hetgeen te wijten is aan het gebrek aan mogelijkheden daartoe. Een groot aantal voorgangers kan zijn beroepsarbeid, waar hij en zijn gezin van moet leven, niet voor een jaar voor een seminaristische opleiding neerleggen. Daarom, aldus een verklaring van dr Claas, biedt de BWA deze mogelijkheden als alternatieven aan.

Twee landen zijn niet bij deze plannen betrokken. De baptisten van de Sovjet-Unie zijn op het ogenblik zelf bezig om een seminarium in Moskou te vestigen en daarom zal de hulp van de BWA ten aanzien van de theologische opleiding in de USSR zich daaraan binden. In Albanië, het enige Oost-Europese land waar godsdienst reeds enige jaren verboden is, wonen geen baptisten.

---

*) The Baptist World, waaraan we dit bericht ontleenden, vergist zich wanneer gezegd wordt, dat de baptisten van de D.D.R. geen seminarium hebben. Waarschijnlijk zal bedoeld zijn, zoals uit het vervolg zou kunnen blijken: voor de Slavische bevolking; - red.

OPGELET

Als in voorgaande jaren zal ons weekblad gedurende de maanden juni, juli en augustus om de twee weken verschijnen. De data waarop DC uitkomt zijn: 9 en 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus. Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.
Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

KADERKURSUS JEUGDWERK

Wat is de bedoeling van de kursus?

1. Het bewust maken van de samenhang tussen geloof en leven, zowel persoonlijk als in de groep.
2. Het aanreiken van gereedschap om ervaringen onder woorden te brengen en te herkennen in het licht van Gods woord.
3. het leren antwoord te geven op de vraag naar de betekenis en funktie van begrippen uit de geloofstaal.
4. het leren ontdekken van regels voor de omgang met God, de ander en jezelf.

Dit vereist een persoonlijke betrokkenheid van de deelnemers en een samenhang in de te bespreken onderwerpen, zodat er een soort groeiproces kan ontstaan.
De onderwerpen sluiten aan bij dat wat hoort bij de „dagelijkse" belevingswereld van de deelnemers.
Er zal veel ruimte zijn voor gesprek.
Het samen opsporen van vragen en het zoeken naar antwoorden is belangrijker dan het uiteenzetten van vraag en antwoord door een inleider.

Wat zijn de kosten?

f 50,— per persoon voor 10 kursusdagen, inklusief het kursusboekje met uitwerking en neerslag van de kursus.
(Eksklusief koffie, thee, broodjes en soep, plm. *f* 3,— per keer).

Wanneer?

14 oktober 1978; 21 oktober 1978; 4 novemer 1978; 25 november 1978; 9 december 1978; 13 januari 1979; 27 januari 1979; 10 februari 1979; 24 februari 1979; 10 maart 1979.
Kaderkursus Jeugdwerk.
Is dat niet iets voor u, of voor jou?

Dr P. S. Wilkinson overleden

In de leeftijd van 72 jaar is onlangs overleden dr Pascal Sampson Wilkinson, gedurende 44 jaar voorganger van New Light Baptist Church te San Antonio, Texas (USA). Dr Wilkinson was een vooraanstaande figuur in National Baptist Convention of America en was van 1955 tot 1960 een van de vice-presidenten van de Baptisten Wereldalliantie.

Dr Lloyd B. deRun overleden

Tengevolge van een hartaanval overleed onlangs dr Lloyd B. deRun, voorganger van de Eerste Baptistengemeente te Petaling Jaya, Maleisië en voorzitter van de Baptistenkonventie van Maleisië. Dr deRun was lid van het Uitvoerend Comité van de Asian Baptist Fellowship (te vergelijken met de Europese Baptisten Federatie) en van BWA-kommissie voor evangelisatie en vorming.

Meer dan zesduizend dopelingen op één dag

Zoals reeds eerder gemeld in ons blad verwachtten de Kachin-baptisten in Birma meer dan 50.000 mensen ter gelegenheid van de herdenking van het 100-jarige baptisme in hun gebied. Maar de werkelijkheid overtrof de stoutste verwachtingen!

De Kachin Baptistenkonventie, die gevormd wordt door een stam langs de Birmees-Chinese grens hoopte er op, dat 50.000 mensen de feestweek die van 21 tot 25 december jl. zou worden gehouden in Naung Nang, Myitkyina zouden bijwonen. In een brief van Victor San Lone, algemeen sekretaris van de Birma-Baptistenkonventie aan de Baptisten Wereldalliantie werd dezer weken bericht, dat:

- ☆ in werkelijkheid 73.412 mensen werden geregistreerd en dat het totale aantal deelnemers ongeveer 100.000 moet zijn geweest;
- ☆ dat 6.215 nieuwe bekeerlingen werden gedoopt in de rivier Irrawaddy;
- ☆ en dat meer dan 35.000 mensen deelnamen aan de viering van het avondmaal.

De viering vond plaats ter herdenking van het feit, dat honderd jaar geleden, in 1877, Amerikaanse baptisten-zendelingen er met hun werk begonnen. De Kachin's rapporteerden, dat hun konventie in begin 1977 57.000 leden telden en totaal ongeveer 170.000 christenen omvatte. Zij maken deel uit van de 321.525 leden tellende Baptistenkonventie van Birma waar Ann en Adoniran Judson in 1813 als eersten het evangelie verkondigden. Dit zijn grote aantallen in een land waar 85% van de bevolking boeddhist is. Sinds 1966 worden in Birma geen zendelingen meer toegelaten.

Uit San Lone's brief: „De Kachin-baptisten stelden alles in het werk om aanwezig te zijn op het grote feest teneinde God te danken en zichzelf opnieuw toe te wijden aan Zijn dienst. Sommigen van hen moesten meer dan tien dagen lopen, heuvel op heuvel af, om op tijd te komen. Hun godsdienstoefeningen waren indrukwekkend... want er is grote blijdschap in hun hart en zij branden van ijver voor 's Heren werk".

De massale doopdienst vond plaats op 24 december; San Lone: „De dopelingen en 100 voorgangers liepen in optocht naar de Irrawaddy-rivier en droegen kruisvlaggen".

De dienst op kerstdag duurde van 11.00 tot 3.00 uur en werd gevolgd door de viering van het avondmaal. San Lone: „meer dan 35.000 mensen zaten eerbiedig aan de Tafel des Heren en hadden gemeenschap met Hem. Dit was erg indrukwekkend, een ‚top-ervaring' ".

Daarmee eindigde het feestelijke gebeuren echter niet. Er werden plannen gemaakt voor een driejarige evangelisatie-campagne en verder werd besloten om twee nieuwe zendingsterreinen te openen. Eén onder de Kadu-ga-Nan-stam en één in het meest Noordelijke deel van Birma.

De konventie deed een oproep voor vrijwilligers en meer dan 600 mensen meldden zich voor de drie-jarige campagne. San Lone: „Natuurlijk, sommigen moesten naar huis gestuurd worden maar dat werd erg zorgvuldig gedaan teneinde hun gevoelens niet te kwetsen". „De mensen die uitgekozen werden zullen nu een 40 dagen durende intensieve training ondergaan om straks in deze dienst mee te kunnen werken. Prijs de Heer!".

Dr Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie tekent bij dit bericht nog het volgende aan: „De christenen van Birma hebben sinds een kommunistische macht in 1962 aan de regering kwam niet slechts overleefd maar zijn getalsmatig ook nog gegroeid. De statistieken van de BWA geven aan, dat er in 1962 207.345 baptisten in Birma waren en 312.525 in januari 1977.

TIJDELIJK WERKER IN COEVORDEN

De gemeente in Coevorden hoopt op zondag 21 mei in de morgendienst br J. W. de Zwart te bevestigen als ouderling van de gemeente, met als opdracht leiding te geven aan het pastorale werk van de gemeente.

In feite begint hiermee een nieuwe ontwikkeling binnen onze voorgangersopleiding. Het doel van dit tijdelijk dienstverband, dat anderhalf jaar zal duren, is nl. een toekomstig voorganger aan het einde van zijn studie op een intensieve wijze in aanraking te brengen met de praktijk van het gemeentelijk leven.

Een dergelijke praktijkstage wordt dan ook begeleid vanuit het seminarie en vormt een verplicht onderdeel van de opleiding tot voorganger. Na afloop van deze stageperiode zal de Commissie voor de Opleiding zoals dat gebruikelijk is, een beroepbaarstellingsgesprek hebben zodra br De Zwart alle eksamens heeft afgelegd. Bij een eventuele beroepbaarstelling van een dergelijke kandidaat zal de gemeente die hem als stagiair in haar midden had geen beroep kunnen uitbrengen op hem. Het betreft hier een half dienstverband aangezien br De Zwart nog moet afstuderen aan zowel de rijksuniversiteit in Utrecht als aan ons seminarium.

Br en zr De Zwart hebben zich inmiddels in Coevorden kunnen vestigen (Van Toutenburglaan 15). Ze hebben twee dochtertjes nl. Gerdien van 2 jaar en Heleen van 3 maanden.

Eeuwviering in Zaire

De Baptistenkonventie van de Rivier Zaïre heeft onlangs zijn eeuwfeest gevierd in Ngombe Lutete in Beneden Zaïre.

In januari 1878 kwamen twee pionierende zendelingen van de BMS (Baptist Missionary Society) in Zaïre aan, George Grenfell en Thomas J. Comber. Ngombe Lutete, vroeger Wathen genoemd, was de eerste zendingspost die zij in Beneden Zaïre stichtten.

De Baptistenkonventie van de Rivier Zaïre is de grootste van de baptistenkonventies van Zaïre en heeft werk in vier provincies en in Kinshasa. De konventie is een samenvoeging van de drie vroegere konventies van de Boven, Midden en Beneden Rivier.

„Geef mij je hand, we trekken naar het land dat ons door de Heer is gewezen"

Dat zijn de beginregels van de herkenningssong van het ook in onze gemeenten zeer bekende Gospelteam „Exodus".

Na 4 juni a.s. zal deze song niet meer klinken. Na bijna 20 jaar gospelmuziek te hebben gespeeld heeft Exodus besloten de huidige groep op te heffen. Door allerlei omstandigheden moet het komende jaar een groot aantal leden bedanken. Dit was voor de groep aanleiding om na te gaan of het niet tijd werd om het muzikale roer te wenden.

Wat het precies gaat worden is op dit moment nog niet zeker. Wel zeker is, dat het huidige team op 26 mei a.s. met een groots opgezet gospelkoncert afscheid neemt van zijn publiek. Dit koncert, waaraan veel oud-leden deelnemen, vindt plaats in het kerkgebouw „De Hoeksteen" te Hengelo en begint om 20.00 uur. De toegang is gratis en iedereen is uiteraard welkom.

Op 4 juni speelt Exodus voor de laatste keer in een kerkdienst en wel in de morgendienst van 't Venster te Hengelo.

Exodus is voortgekomen uit de combo „The Gospel Five", die op haar beurt weer gevormd werd uit leden van de A.B.J.-Band. Deze A.B.J.-Band was één van de allereerste gospelgroepen in Nederland.

Vaak zijn ze opgetreden tijdens nationale jeugdkonferenties en velen bewaren daar nog steeds goede herinneringen aan. Ook „The Gospel Five" was in de zestiger jaren een zeer bekende groep.

Het Gospelteam „Exodus" dankt allen die hen in de gelegenheid hebben gesteld zijn werk te doen en in het bijzonder hen die het team hebben gestimuleerd; óók de NBJB-Jeugdraad van 1960 die waarschijnlijk zonder het te weten meegeholpen heeft de A.B.J.-Band op te richten, en indirekt dus „Exodus".

Het Gospelteam is vooral dankbaar jegens God voor de vele kansen de Blijde Boodschap door te geven.

„Exodus"

ZAND EN ZAAD

Vogel op de telegraafpaal

„Met al ons weten zijn we nog als de vogel op de telegraafpaal. Er gaat hem zoveel belangrijks voorbij waar hij niets van begrijpt", zei dr. E. L. Laurillard zo'n honderd jaar geleden. Deze Nederlandse uitspraak kunt u in keurige letters op de ene kamerwand schilderen en op de andere de volgende van dr Van Bemmelen: „Zekerheid van weten berust meestal op gebrek aan kennis". Mogen ze u te denken geven.

In „Ons orgaan", uitgave van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland, in het aprilnummer van dit jaar, keek ik naar de agenda van de Bondsvergadering, een vergadering die u kunt vergelijken met onze Algemene Vergadering. Zeeuwse gemeenten hebben op die agenda een voorstel geplaatst waarin zij verzoeken „om mensen met een bijbelschoolopleiding in de gelegenheid te stellen als pastoraal medewerker in de gemeente te fungeren". Het Comité (onze uniekommissie) is hier niet voor:

> „Daarbij is het de vraag welke bijbelschool men bedoelt. Het niveau van deze scholen verschilt nogal. Ook is het Comité, mede gezien het verleden, erg bang dat allerlei pseudodominees in de Bond hun intrede zullen doen.
> De problemen zijn dan niet van de lucht. Overigens speelt een rol dat wij geen invloed hebben op wat aan een bijbelschool geleerd wordt. Dat is erg belangrijk. Het gaat immers om mensen die in een *Vrije Evangelische Gemeente* zullen werken. Kortom, het Comité staat afwijzend tegenover dit voorstel".

Wij laten het aan de gelovigen in deze gemeenschap over wat zij daaromtrent zullen besluiten, maar het lezen van het voorstel liet mij aan onze situatie denken. Ik weet niet wat precies bedoeld wordt met pastorale medewerker, maar voor wat verder volgt is dat ook niet van belang. Nu en dan verlaten voorgangers het werk in de gemeenten. Het blijkt een grote moeilijkheid de opengevallen plaatsen weer te laten innemen door een voorganger van elders. Het ligt niet op mijn weg de oorzaken daarvan na te gaan. Allerlei faktoren zullen mee bepalend zijn.

De verlaten gemeenten worden op den duur moedeloos, de raden „radeloos". Totdat een broeder van elders binnen het blikveld komt, toevallig of niet toevallig - als je zo'n woord al mag gebruiken, maar ons is het menselijke niet vreemd - en deze broeder is bereid de taken, die een voorganger heeft te verrichten, op zich te nemen.

Een trapje „lager!" staan zij die op de Sprekerslijst voorkomen. Meestal zijn het broeders die het dagelijks brood in een ander werkverband verdienen, maar die daarnaast op diverse zondagen de gemeenten willen dienen met de verkondiging van Gods boodschap. Vooral naar hen gaan mijn gedachten uit, alsook naar gemeenten die hen horen. Ik ben daartoe niet in de gelegenheid en dat betreur ik. Want nu kan ik slechts veronderstellend schrijven. Ik neem aan dat een deel van hen geen hoger onderwijs heeft genoten. Dat ook hun dagelijkse werkkring weinig of geen gelegenheid biedt zich verder te ontwikkelen. Nu zult u mij niet zien schrijven dat hoger onderwijs een onvoorwaardelijk gegeven is om dienaar des Woords te kunnen zijn, al zal ik tegelijkertijd wel schrijven dat zo'n dienaar zeer leergierig moet zijn. Dat het wenselijk is dat hij niet alleen kan lezen maar ook dat de woorden voor hem uiteenvallen als een prachtig boeket van bloemen; als een opengaande schatkist vol edele stenen. Ik neem aan dat hij zeer graag wil weten wie wát aan wie zei of schreef. Want alleen zo kun je tot de bedoeling van dat woord doordringen. Alleen zo hoor je de muziek die de komponist in zijn geest vernam. Soms zal de broeder verdriet hebben over het feit dat hij geen ontdekkingsreizen in boeken van schriftgeleerden kan maken omdat de taal te ingewikkeld is. Een andere last zal zijn dat hij vermoedt dat in zijn gehoor jongelui aanwezig zijn die hem wat algemene ontwikkeling betreft met stukken slaan. Moet hij zich niet als een vogel op de telegraafpaal voelen, waar hem zoveel belangrijks voorbij gaat waar hij niets van begrijpt? Dat gaat hem niet alleen zo. Een gezonde predikant die een universiteit bezocht zal dat besef ook hebben. Ik weet wat u wilt zeggen: het komt bij de prediking op het hart aan, op de liefde tot de Heer zowel als tot de mensen. Dat is waar. Zoals het ook waar is dat wij God lief zullen hebben met heel ons verstand.

God zij met ons als wij zijn woord en wil vertolken.

Huizinga

Baptisten in Tokio

In de Tokyo Baptist Church, een Engelstalige gemeente in de Japanse hoofdstad werden onlangs in één dienst jongemensen gedoopt van zes verschillende nationaliteiten. Dominee Marion F. Moorhead doopte een huisvrouw uit Engeland, een ambassade-employee uit *Nederland*, de zoon van de ambassadeur uit Tanzania, een jonge Japanse wetenschapper, de dochter van een zendingsechtpaar uit Nieuw Zeeland, en de zoon van een Amerikaanse zakenman.

Grahams methoden in diskussie

Als voorbereiding op de Billy Grahamcampagne in september 1978 hebben enkele baptistengemeenten in Zweden zich bezig gehouden met de pro's en contra's van hun deelname.

Dr David Lagergren, algemeen sekretaris van de Zweedse Baptisten Unie is in *Veckoposten,* het weekblad van de Unie, ingegaan op enkele vragen.

In enkele diskussies ging het over de vraag of Amerikaanse methoden het wel „doen" in Zweden. Dr Lagergren stemt toe, dat dit een goede vraag is maar vraagt tegelijk welke Zweedse methoden dan wel beter zijn; hij verwijst naar de Goteberg-campagne in 1977, onder leiding van Graham, en stelt vast dat die campagne goed heeft gewerkt.

Anderen merkten op, dat de tijd van „massa-evangelisatie" voorbij zou zijn en dat er aan persoonlijke evangelisatie moet worden gedaan. Dr Lagergren is het er mee eens, dat de persoonlijke evangelisatie een erg goede methode is, maar vraagt tegelijk waarom de massa-methode nu ineens niet meer bruikbaar is terwijl ook Jezus en zijn apostelen er gebruik van maakten.

Nieuws van de zomerkampen

1. *Gezinnen* opgelet!

In het eerste *gezinskamp* van 8-15 juli is door omstandigheden nog plaats voor één gezin.

Grijp uw kans en wees er snel bij.

Stuur een briefkaartje naar Jeugdburo NBJB, Zuiderdwarsvaart 25, Drachten.

2. Het *Ouderenkamp* van 17-24 juni heeft nog plaats.

De leiding is in handen van br en zr S. A. Wijchers uit Delfzijl.

Het wordt een fijne week op 'De Bron, gelegen aan de Vecht.

Twee persoonskamers, alles volledig verzorgd, voor slechts *f* 175,— p.p.

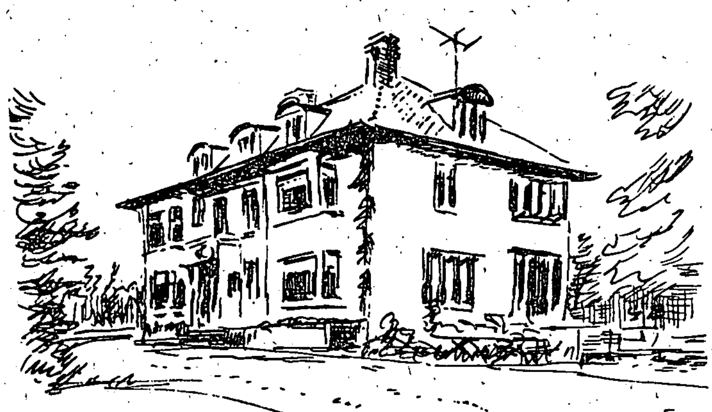
Bent u een dagje ouder? Kom er dan ook bij, u zult er geen spijt van hebben.

3. *Jeugdkampen.*

In het B1 en B3 kamp (1-8 en 15-22 juli) is nog plaats voor jongeren van 17 jaar en ouder.

Ligt je vakantie nog niet vast, leg hem dan vast door je op te geven voor een Vinkenhof-kamp.

Het wordt een week om nooit weer te vergeten.

uit het Uniebureau

Informatie

Voortdurend blijkt ons, dat men niet genoeg informatie kan geven over het werk dat we als gemeenten gezamenlijk doen in de Unie. Zaken die als algemeen bekend worden verondersteld blijken in een nader gesprek eigenlijk amper bekend te zijn, of slechts alleen bij hen die heel nauw bij dat werk betrokken zijn.

En, onbekend maakt onbemind. Althans, dat kán!

Daarom willen we ook hier er nog eens aan herinneren, dat we graag bereid zijn om op raadsvergaderingen en gemeente-avonden te vertellen over het werk van de Unie en de betekenis ervan.

Voorbereiding AV-1978

Op de dag waarop dit nummer van DC verschijnt - vrijdag 19 mei - vergadert de Commissie der Unie. De hoofdmoot van de agenda is de bespreking van de verslagen en jaarstukken die in oktober a.s. voor een groot deel de agenda van de 98ste Algemene Vergadering, in Arnhem, zullen vormen.

Eigenlijk zou men in de gemeenten ook al met de voorbereidingen moeten beginnen. Iets ervan is al gebeurd, namelijk het noemen van kandidaten die straks opengekomen plaatsen in de verschillende kommissies, etc. weer kunnen innemen.

Maar we bedoelen ook nog iets anders:

Eigenlijk zou in de raden en in de gemeenten nu reeds bekend moeten zijn wie zich beschikbaar stelt om zijn/haar gemeente op de komende AV te vertegenwoordigen. We hebben de indruk, dat de aanwijzing van de afgevaardigden wel eens te vaak op het laatste moment gebeurt.

Een vroegtijdige aanwijzing van de afgevaardigden kan ook winst betekenen voor de AV, omdat deze mensen zich dan zo spoedig als maar mogelijk is kunnen gaan verdiepen in de te behandelen onderwerpen.

Onze opleiding

Hoewel van de te behandelen agenda op dit moment nog niet erg veel gezegd kan worden kan al wel worden vastgesteld, dat dit jaar vooral veel aandacht zal worden geschonken aan onze voorgangersopleiding. Niet alleen, dat er enkele belangrijke Nota's in het vooruitzicht kunnen worden gesteld, ook de „konferentiemiddag" - dat is, als gewoonlijk, de donderdagmiddag - zal hieraan worden gewijd.

Misschien, dat hierin reeds voor deze en gene een aanleiding ligt om zich als afgevaardigde beschikbaar te stellen? Want, dat dát een erg belangrijke zaak is is wel duidelijk!

J. van Dam, Uniesekretaris

Prof. dr H. BERKHOF OP SCHOOLDAG NEDERLANDS BIJBELINSTITUUT

Over de „Perspektieven en weerstanden in de oekumenische beweging in Nederland" spreekt prof. dr H. Berkhof, te Leiden tijdens de jaarlijkse schooldag op 27 mei a.s. van het Nederlands Bijbel Instituut (NBI) te Bosch en Duin, naast De Vinkenhof.

Deze wordt traditiegetrouw gehouden ter afsluiting van een schooljaar, waar tevens afscheid genomen wordt van een aantal studenten die een éénjarige opleiding of een volledige driejarige kursus hebben gevolgd.

Prof. dr H. Berkhof, die hoogleraar is vanwege de Ned. Herv. Kerk te Leiden, spreekt in de middagbijeenkomst. In de ochtendbijeenkomst wordt het woord gevoerd door ds W. van Dijk, christelijk Gereformeerd predikant te Gouda. Ds W. van Dijk is docent Nieuwe Testament aan het NBI. Zijn onderwerp is: Christus is overwinnaar.

De schooldag wordt geopend door de heer J. J. van Capelleveen, stafmedewerker van het Nederlands Bijbel Genootschap en bestuurslid van het NBI.

Er zal op de schooldag die te Zeist wordt gehouden, tevens aandacht worden besteed aan het feit dat het Nederlands Bijbel Instituut in het komende kursusjaar het 30-jarig bestaan gaat vieren.

SEMINARIA IN EUROPA

Hamburg. Aan het kursusjaar 1977/78 van het baptisten theologisch seminarium hebben zich 20 nieuwe studenten laten inschrijven.

Stabekk. Vijf nieuwe studenten begonnen hun voorgangersopleiding aan het seminarium van de Noorse baptisten; het totaal aantal studenten is thans 32. Men is bezig met de bouw van een nieuw seminarium.

Cardiff. Het aantal studenten aan South Wales Baptist College bedraagt thans 34, het hoogste aantal sinds vele jaren. Het aantal nieuwe inschrijvingen was 14.

Buckow. Zeven nieuwe studenten lieten zich inschrijven aan 't baptisten-seminarium te Buckow in de D.D.R., waarmee het totale aantal studenten op 16 kwam. Zeven studenten voltooiden het afgelopen jaar hun opleiding.

Boekarest. Aan het baptisten theologisch seminarium te Boekarest, Roemenië studeren thans 48 studenten, acht meer dan in het voorafgaande jaar. Tien studenten begonnen met hun studie.

Boedapest. Het Hongaarse baptistenseminarium schreef dit jaar drie nieuwe studenten in. Het totaal aantal ingeschrevenen is thans 12.

Alcobendas. Verleden jaar sloten 12 studenten hun studie aan het Spaanse baptisten-seminarium af. Tien studenten lieten zich voor het eerst inschrijven.

Het Spaanse seminarium betrok onlangs een nieuw gebouw waarin ook het Uniebureau is gevestigd.

Queluz. Ook de Portugese baptisten openden een nieuw seminariumgebouw. Totaal zijn 18 studenten ingeschreven waarvan 8 voor het eerst.

Afrikaanse baptisten houden konferentie

Van 22 mei tot 26 mei a.s. wordt in Nairobi, de hoofdstad van Kenia de Pan Afrikaanse Baptisten Konferentie gehouden waar uit geheel Afrika leidende baptisten elkaar zullen ontmoeten.

De konferentie is georganiseerd door de BWA-afdeling voor evangelisatie en vorming in overleg met de beide Afrikaanse vice-presidenten van de BWA, Advertus Hoff van Liberia en Arthur Kinyanjui van Kenia.

Sprekers op deze konferentie zijn o.a. dr Gerhard Claas van de Europese Baptisten Federatie en dr C. Ronald Goulding van de BWA. Het programma begint met het thema: Laat Afrika spreken. Ook zal worden gesproken over de mogelijkheid om te komen tot een Afrikaanse Baptisten Gemeenschap naar het voorbeeld van o.a. de Europese Baptisten Federatie.

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Delfzijl, G. Bosveld te Muntendam.

EENS BOEDDISTISCH PRIESTER

Het kostte *Kham Sing*, toen nog monnik, zes jaar om het klaar te krijgen dat er een boeddhistische tempel werd gebouwd in Dove Swamp, Thailand en om die geregistreerd te krijgen bij het departement voor godsdienst.

Nu gebruikt hij de tempel niet meer. Hij werd ongeveer 18 maanden geleden christen en is ermee begonnen anderen uit te nodigen voor godsdienstoefeningen die hij nu elke zondag in zijn huis houdt. Hij hield onlangs in zijn huis een bijbelkonferentie en een evangelisatie-bijeenkomst. Tengevolge daarvan werden 31 mensen gedoopt. *Sing* zegt dat hij zijn bekering te danken heeft aan Udom Puangjan, een evangelist in dienst van de Thaise baptisten. Puangjan ging van huis tot huis in Sings dorp en verspreidde er traktaten. Hij gaf ook *Sing* een traktaat, genaamd Eén Weg en gaf terwijl hij getuigde uitleg van het traktaat. *Sing* besloot om de samenkomsten in het huis van de evangelist eens bij te wonen in Sak Gaew. Hij kwam er van onder de indruk toen hij ontdekte, dat Jezus zondaars liefhad, en dat het evangelie niet zoals het boeddhisme de zelfredding predikte. Hij, zijn vrouw en drie van zijn kinderen werden christen.

Nu komen elke zondag dorpsbewoners naar zijn huis om er over Jezus te horen. Als Puangjan niet kan komen leidt *Sing* de diensten.

Hij gaat nu ook naar andere dorpen met een team van medechristenen om traktaten te verspreiden. Omdat hij zelf de eerste keer over Jezus hoorde door middel van een traktaat is *Sing* er vooral op gebrand om er bij te helpen in elke woning in Thailand een traktaat te bezorgen.

NEDERLANDSE BAPTISTE SPRAK OP SEKTIE VROUWENWERK VAN BRITSE BAPTISTEN-UNIE

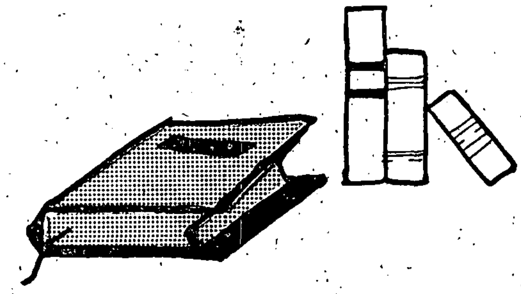
Mevrouw Ch. Buitenhuis-Boiten te Rijswijk was een van de sprekers tijdens de sektievergadering voor het vrouwenwerk van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland, die onlangs te Londen zijn Algemene Vergadering hield.

Mevrouw Buitenhuis sprak op deze vergadering in haar hoedanigheid als sekretaresse van de Europese Baptisten Vrouwen Unie, namens welke organisatie zij o.a. groeten overbracht.

MEDEDELINGEN

△ Penningmeester van de baptistengemeente Amsterdam-centrum is thans: R. Miedema, M. Michielshof 26, 1483 CC De Rijp.

△ Het nieuwe adres van ds A. Visscher is: Adama van Scheltemaplein 85, 2624 PJ Delft; telefoon 015-564162.

Wat zullen we lezen:

zondag	21 mei	Psalm 18 : 44-51	Van geslacht op geslacht
maandag	22 mei	Haggai 1 : 1-15	Mijn huis . . . een ruine
dinsdag	23 mei	Haggai 2 : 1- 5	Goede moed
woensdag	24 mei	Haggai 2 : 6- 9	Gods nieuwe huis
donderdag	25 mei	Haggai 2 : 10-19	Let op de toekomst
vrijdag	26 mei	Haggai 2 : 20-23	Zeg tegen Zerubbabel
zaterdag	27 mei	Psalm 97	De Heer is Koning

Angolese vluchtelingen in Zaire

door C. Ronald Goulding

In februari van dit jaar kwamen meer dan 60.000 vluchtelingen uit Angola de grens over naar Zaire. Nog vele anderen waren onderweg. De omstandigheden onderweg zijn verschrikkelijk slecht en wanneer de mensen aankomen verkeren zij in een hopeloze toestand. Ziekte, ondervoeding en gebrek aan kleding treffen hen allen en velen sterven onderweg omdat ze niet sterk genoeg zijn verder te gaan. Als ze rivieren oversteken worden kinderen en oudere mensen door het gezwollen water meegesleurd en velen verdrinken.

Sommige vluchtelingen hebben twee of drie weken gelopen, een enkeling langer dan twee maanden.

Als men vraagt waarom ze zijn gevlucht krijgt men ten antwoord: om ons leven te redden.

André Ntemo, als predikant onder deze vluchtelingen werkzaam vertelt in zijn rapport: „het is een bijzonder tragische situatie en het wordt nog steeds erger. We krijgen bovendien te maken met hongersnood, want het heeft in het benedengebied van de rivier sinds 17 dagen niet geregend en hoewel de Zairianen en de mensen die eerder gevlucht zijn veel voedsel hebben geplant is dat allemaal kapot gegaan. Het is nu de tijd om opnieuw te planten maar dat is onmogelijk omdat er geen graan meer is".

Ntemo vervolgt. „Amerikaanse, Britse en Canadese zendelingen helpen ons met geld, voedsel en kleren maar de situatie is hopeloos".

De Baptisten Wereldalliantie heeft via zijn hulpverlenende organisaties reeds $ 40.000 overgemaakt en is bezig om nog meer te zenden om in deze verschrikkelijke en uitdagende situatie enige hulp te bieden.

OPGELET

Als in voorgaande jaren zal ons weekblad gedurende de maanden juni, juli en augustus om de twee weken verschijnen.

De data waarop DC uitkomt zijn: 9 en 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

DOOPDIENST IN AMSTERDAM-WEST

Amsterdam-West - (M.J.B.-L.) Zondag de 7de mei was voor Amsterdam-West een vreugdevolle dag. Geesje Wind-van Hilten had de doop aangevraagd. Voor ds Sj. van der Laan, die pas enige weken onze voorganger is, was zij de eerste die hij in onze Herdenkingskerk mocht dopen. In een goed gevulde kerk begonnen wij met het zingen van enige liederen, terwijl de dopelinge en de raad de kerkzaal binnen kwamen. Na het uitspreken van een gebed, waarin onze Heer ervoor gedankt werd, dat er een zuster door de koorden der liefde aan ons gebonden zou worden, begon de preek naar aanleiding van een gedeelte uit Handelingen 1.

Ds. Van der Laan sprak over de „toekomst". Voor ons christenen is deze hoopvol. Velen echter aanbidden tegenwoordig de nostalgie, het oude. Dit loopt onherroepelijk uit op teleurstelling. Jonge mensen leven echter bij het heden en de toekomst. Er is een hoopvolle toekomst voor iedereen. Die hoop is gebaseerd op het woord Gods. Jezus' terugkomst op aarde is een basis voor onze hoop. En zijn herrijzenis uit het graf, die door zijn discipelen is meegemaakt en verteld, baseert ons geloof. Zij moesten de boodschap de wereld inbrengen. Die is: bekeert u. Zo zijn de gemeenten van Christus ontstaan. Wat houd je tegen? Jezus zal wederkeren. Ook vandaag kunnen wij in kontakt met Jezus treden. Wie dit wil heeft de hoop der wederkomst. Zij zullen bewaard zijn en hun zonden vergeven door het bloed van het Lam. Dit is een hoopvolle toekomst. Laat Jezus toe in uw hart. Onze zr Wind heeft dit gedaan. Ze heeft erkend dat ze zondares was en gereinigd

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

wil worden. Haar geloof is een getuigenis door de doop. Haar zonden zijn bij het kruis van Golgotha achtergebleven en buiten geworpen. Het te weten dat Hij alles op z'n schouders heeft genomen is hoopvol. Hem mag je alles vertellen.
Na deze preek, waarin het thema „hoop" behandeld werd, kwamen de kinderen van de zondagsschool de kerk binnen. Zij brachten nog een lied ten gehore.
Op de vragen die ds Van der Laan aan de dopelinge stelde, antwoordde zij met „ja", hetgeen door de gemeente en alle aanwezigen staande werd aangehoord.
Terwijl het koor zong „Bij het kruis" begaven de dominee en zr Wind zich in het doopvont. Na het zingen van het laatste kouplet werd de doop volbracht.
Het was zeer ontroerend om dit mee te maken en ook erg verheugend een nieuwe zuster in ons midden te hebben. Met verlangen kijken wij uit naar de dag, waarop zich weer een broeder of zuster over de drempel van vrees, twijfel, onzekerheid, angst of wat dan ook heenzet, en de doop aanvraagt. Niet voor niets vroeg ds Van der Laan, staande in het doopvont, ook aan anderen het verleden te begraven en opnieuw te starten.
Na de doopdienst werd het Avondmaal gevierd. Br Horjus sprak de dopelinge toe en heette haar welkom. Ook werd haar een etsje overhandigd. Tijdens de doopdienst zong het gezamenlijk koor van Centrum en West „Credo" enige liederen, hetgeen alles bij elkaar tot een vreugdevolle morgen maakte.

Zaterdag 20 mei is het 45 jaar geleden dat
FREERK EDENS
en
GEESKE JACOBS
in het huwelijk traden.

Dat Jezus Leidsman was in dit huwelijk hebben wij, als kinderen en kleinkinderen op een fijne wijze mogen ervaren.
Dankbaar voor al die jaren willen wij deze dag met hen vieren.

Sietzo en Joop
Annemiek, Fred, Karin, Hans, Maaike
Adrie en Aaltje
Erik, Andries, Geesje
Freerk en Janny
Henriëtte
Marieke en Luuk.
Christa, Lars

Bellingwolde, Koloniesweg 11

Door zijn Heer en Heiland werd thuis gehaald onze broeder
J. VAN DER LAAN
op de leeftijd van 70 jaar.
Baptistengemeente Muntendam

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummers 21/22 - 26 mei/2 juni 1978

40 JAAR TABITHA

Dinsdag 30 mei a.s. zal de landelijke Stichting Tabitha in het nieuwe Tabithahuis te Amsterdam (Watergraafsmeer) recipiëren ter gelegenheid van het feit, dat veertig jaar geleden in Scheveningen een bescheiden begin werd gemaakt met het Tabitha-werk.

In het begin moesten vele weerstanden in de gemeenten worden overwonnen, temeer omdat het initiatief tot de Tabitha-arbeid een privé-onderneming van enkele baptisten was. Dat men de arbeid naar Duits voorbeeld was begonnen werd bovendien in de kort na de opening volgende oorlogsjaren niet in dank afgenomen...

Gelukkig is de Tabitha-arbeid in de naoorlogse jaren al spoedig Unie-arbeid geworden. Hoezeer deze arbeid is uitgegroeid is in ons blad reeds meerdere malen verhaald. We zijn er dan ook van overtuigd, dat heel onze gemeenschap deelt in de dankbaarheid voor het in 1938 genomen initiatief!

Het hier gepubliceerde artikel verscheen eerder in De Kandelaar.

Men verzocht ons van Tabitha-zijde dit artikel ter gelegenheid van het jubileum óók in DC te willen opnemen; - red.

Het oude Verpleegtehuis „Tabitha" Scheveningen anno 1938; gebouwd **omstreeks 1900**, in gebruik genomen door Tabitha in 1954 tot heden.

40 jaren Tabitha

„Nederlandsch Baptist Diaconessen-tehuis „Tabitha", Badhuisweg 73 te 's-Gravenhage",

aldus begonnen de voorwaarden voor de opname van „slechts gezonde en oprecht Christelijk gezinde jongedochters in de leeftijd van 18-30 jaar" die, na een proeftijd bevredigend doorlopen te hebben met een opleiding en staatsdiploma ziekenverpleging verkregen te hebben, als Diacones in het huis konden treden met alle rechten van dien".

Bij de intrede in het „Diaconessentehuis" moesten meegebracht worden: een zak- en een huisbijbel, psalm- en gezangenboek, zangbundel Joh. de Heer, naast toiletartikelen zoals kam, stofkam, twee sponsen, drie waslapjes, een eigen koffer met naam er op, enz. enz.,

voorts 6 katoenen camisoles, gemerkt achter aan de hals, 6 broeken (directoires), 6 paar zwarte kousen, 2 paar zwarte schoenen met lage hakken en gummi onder de hakken, 1 zwarte of donkere peignoir, 1 polshorloge met secondenwijzer (dit laatste waarschijnlijk om de polslag te kontroleren).

Zie hier een greep uit de vele voorwaarden om toegelaten te worden tot het diaconessen-ambt.

Dit alles is toch gebleken een goede fundering te zijn voor verdere voortzetting van de arbeid, die tot op vandaag nog de naam Tabitha draagt. Aan de andere kant moet de vrees uitgesproken worden, dat er vandaag de dag weinigen zullen zijn, die een sollicitatiegesprek zouden willen op deze basis. Daar was de arbeid als diacones dan ook „roeping" voor; men had er veel voor over. Doch veranderen de tijden, dan verzet men de bakens.

De toenmalige sekretaresse van Tabitha, wijlen mevr. A. Boiten-Attema, lid van de baptistengemeente te Den Haag, hield op 12 juli 1938 een lezing op een Algemene Vergadering van de NBVB „Zusterhulp". (Zr Boiten was één van de mede-oprichtsters van het diaconessenhuis Tabitha). Zij herinnerde er o.a. aan, dat op één van de eerste jaarvergaderingen van Zusterhulp de wens geuit werd door het Hoofdbestuur om te komen tot eigen diaconessenarbeid.

Enkele jonge zusters meldden zich, omdat zij zich geroepen voelden zich geheel te geven in de dienst van de Heer en in de arbeid van de gemeente.
In die tijd was er een grote nood in vele gezinnen. Financieel werd er wel wat geholpen en een bezoekje werd ook afgelegd, doch hier bleef het bij. Krachten waren er, de nood was groot, slechts een huis ontbrak om krachten op te leiden, vond men.
Enkele zusters van de baptistengemeente te Den Haag werden geïnspireerd door een tijdschrift van de Duitse diaconessen, uitgaande van het moederhuis Bethel te Berlijn. Hierin werd verhaald van een zeer klein begin, 50 jaar geleden; dat werk was uitgegroeid tot plm. 300 zusters in Berlijn e.o. in baptistengemeenten, stadsziekenhuizen, partikuliere klinieken enz.
„Opleiding tot diacones was het doel en hierna de verpleegstersopleiding en dan door deze zusters het ambt in de gemeente hersteld te zien, dat was ons ideaal", aldus een zinsnede in het rapport, dat mevr. Boiten in haar causerie gaf.
Men voelde dat hier voor Den Haag een taak lag. Het bestuur van de Zusterhulpafdeling (ja, bijgestaan door broedersbestuursleden der gemeente, hoe kon het anders) hadden onder leiding van dominee Jac. Jeronimus een bespreking op 2 november 1936. In 1937 logeerde bij de familie Boiten-Attema in Den Haag broeder Neuchafer uit Hamburg, rector van het seminarie aldaar en voorzitter van het diaconessenwerk in Duitsland. Op een avond knielden allen neer in de huiskamer en droegen het verlangen naar diaconessenarbeid in Nederland op aan God. Br Neuchafer beloofde, dat zodra men een huis had gevonden, Duitsland voor een diacones zou zorgen, die de Nederlanders in alles zou kunnen voorlichten.
Een bedrag van *f* 1.000,— werd bijeengebracht, de stichtingsacte werd opgemaakt en het eerste Tabitha-huis werd gehuurd op de Badhuisweg 73 te Scheveningen. Op de jaarvergadering in 1937 werd een beroep gedaan op de zusters van de NBVB om met het Hoofdbestuur dit mooie werk der inwendige zending op te bouwen.
Dames, heren en echtparen op gevorderde leeftijd werden opgenomen om een welverzorgde oude dag te hebben. Zij werden verzorgd door de „proefzusters", die na gebleken geschiktheid verder mochten leren voor het diploma-verpleegster.
Zuster Boiten schreef: „het is ons geweest alsof wij door een heilig moeten gedreven werden, wij waren slechts werktuigen van God, Die door dit werk onze gemeenten en NBVB zegende".
In 1943 werd in de oorlogsjaren Tabitha-Scheveningen overgeplaatst naar Wassenaar in een grote villa. Zuster A. Daniels was van 1 april 1943 „besturend zuster van de verpleging". In november 1954 keerde men terug naar Scheveningen in het huidige pand Badhuisweg 99, waar men in een niet-erkend verpleegtehuis nog 37 intensief-verzorging-behoevenden heeft opgenomen.

Dit is het nieuwste Tabitha-huis, te Amsterdam-Watergraafsmeer, op 16 februari 1978 in gebruik genomen.

☆

Op 31 mei 1978 was het 40 jaar geleden dat wijlen ds J. W. Weenink van Stadskanaal als voorzitter van Tabitha de officiële opening leidde van het „Diaconessen-tehuis, tevens rusthuis „Tabitha Scheveningen".
De oprichters(sters) van Tabitha werden geïnspireerd door de eerste christengemeente, waar naast het prediks- ook het diaconessenambt aanwezig was.
In de loop der jaren is er veel veranderd. Het diaconessentehuis Scheveningen bestaat niet meer. Wat nog gebleven is, is een niet-erkend verpleegtehuis.
Gelukkig is het niet bij het Tabithawerk Scheveningen gebleven. Doordat er een landelijke Stichting Tabitha in het leven werd geroepen vanuit de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, werden er diverse Tabitha-huizen geopend, o.a. werd in 1971 door landelijk Tabitha een bejaarden-tehuis aangekocht in Lunteren met een kapaciteit voor 34 personen;
voorts is daar het Rust- en herstellingsoord „De Strubben" in Schoonloo (Dr.), plaats biedend aan plm. 20 personen.
In 1961 begon de baptistengemeente te Musselkanaal met haar bejaardenwerk, waar 32 bejaarden gehuisvest zijn;
de Stichting Verpleeghuizen Tabitha-Amsterdam blijft niet achter en gaat zelfs vóórop met een Psychisch-Geriatrisch verpleeghuis èn een nieuw en groot verzorgingshuis,
terwijl in Stadskanaal een bejaarden-tehuis Tabitha is met 27 bewoners.

In de Stichting Tabitha en haar tehuizen leeft de naam Tabitha voort, zoals beschreven is in Handelingen 9 vers 36, „er was een discipelin, Tabitha genaamd; deze was overvloedig in goede werken en aalmoezen, die zij gaf".
Veel is er in de loop der 40 jaren veranderd en verdwenen: geen stofkammen behoeven meer meegebracht te worden, geen zwarte kousen moeten gedragen worden. Diaconessen zijn met pensioen, doch het werk gaat door.
Door de diverse sociale voorzieningen en -wetgevingen wordt het werk financieel mogelijk gemaakt, doch de liefde tot het werk zal moeten blijven, anders baat het allemaal niets, zegt Paulus in 1 Cor. 13. Het werk van Tabitha kan niet zonder de motivatie van de liefde, waardoor de besturen en het personeel gedreven moeten worden. Dit was zo bij de oprichters(sters) in 1936 en het zal zo moeten blijven bij ieder, die bij dit zo belangrijke werk van de naastenliefde betrokken is.

☆

Een maal zullen Zijn engelen alle volken voor Zijn troon verzamelen en zal Hij ze in twee groepen scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. Dan zal de Koning zeggen:

> „Mijn Vader heeft u gezegend. Kom en neem bezit van het koninkrijk dat voor u gemaakt is vanaf de schepping van de wereld. Want ik had honger en u gaf mij te eten, ik had dorst en u gaf mij te drinken, ik was een vluchteling en u verleende mij onderdak, ik ging schamel gekleed en u gaf mij kleren, ik was ziek en u verzorgde mij, ik zat gevangen en u kwam mij bezoeken en wij zouden er nu aan toe kunnen voegen, ik ben oud geworden „en gij hebt mij opgenomen en liefderijk verzorgd tot de dood toe, kom in".

R. Kavelaar

De vluchtelingen die niet vanzelf wegdrijven

Pas teruggekeerd van een tocht van 25 dagen langs de vluchtelingenkampen van Zuid-Oost-Azië, vertelt Mercedes Saitzew (Wereldfunktionaris voor het vluchtelingenwerk) over de indrukken die zij heeft gekregen van de vlucht van de Indochinese 'boat people' en over andere nog grotere vluchtelingenproblemen in Azië.

Vraag: De Indochinese vluchtelingen die in kleine bootjes ('boat people; red.) vooral uit Vietnam zijn weggevlucht, hebben veel publiciteit gekregen. Vindt u al die aandacht terecht?

Mercedes Saitzew (MS): Nou, de 'boat people' zijn maar een onderdeel van het probleem. Net zo belangrijk zijn de Indochinese vluchtelingen die nog steeds Thailand binnen blijven komen over land of door de Mekong-rivier over te steken. Voor de 'boat people' die toestemming kregen aan land te gaan, wordt zeer efficient gezorgd en er is nauwe samenwerking tusen intergouvernementele en vrijwillige hulporganisaties en plaatselijke kerken. Maar er zijn nog veel meer vestigingsplaatsen nodig, niet alleen voor de vier tot vijfduizend 'boat people', maar ook voor de vluchtelingen in de kampen in het binnenland.

Vr.: Ik begrijp dat de boat people vooral Vietnamezen zijn, maar er zijn ook enkele Cambodjanen bij?

MS: Ja, zo nu en dan zitten er enkele Cambodjanen tussen de Vietnamese vluchtelingen. Op het ogenblik zijn ongeveer vijftig tot zestigduizend Cambodjanen Vietnam binnengetrokken. Wanneer het enigszins mogelijk is proberen ze op de een of andere manier een boot te kopen of te bemachtigen en Thailand te bereiken of een andere haven in Zuid-Oost Azië, net zoals sommige Vietnamezen.

Vr.: Wat zijn de belangrijkste landingsplaatsen voor de 'boat people'?

MS: Het grootste aantal landt in Maleisië, hoewel ze allereerst Thailand binnen probeerden te komen, omdat dat land bekend staat als eerste toevluchtsoord. Maar Thailand is niet meer zo gastvrij nu het reeds een grote vluchtelingenbevolking moet verzorgen, dus varen ze gewoon langs de kust zover als ze komen en proberen ergens een plekje te vinden om aan land te gaan.

OPGELET
Als in voorgaande jaren zal ons weekblad gedurende de maanden juni, juli en augustus om de twee weken verschijnen. De data waarop DC uitkomt zijn: 9 en 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus. Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.
Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

Vr.: Dat kan dus een behoorlijk lange reis worden?

MS: Het is een hele lange tocht en de boten zijn over het algemeen niet meer dan kleine vissersbootjes. Sommige hebben een motor, maar of die werkt niet of ze hebben geen benzine meer en dan moeten ze het laatste deel van de reis roeien. En met zoveel mensen aan boord kunnen ze absoluut niet genoeg voedsel meenemen, dus aan voedsel en water krijgt men het eerste gebrek.

Vr.: Het is dus eigenijk een wanhoopsdaad?

MS: Het getuigt van grote wanhoop: een onlangs gearriveerde boot had 13 mannen, 11 vrouwen en 40 kinderen aan boord! Het is bepaald niet de soort reis die iemand zou ondernemen om alleen maar zijn welvaartspeil te verhogen.

Vr.: Wat beweegt deze mensen dan om tot zulke drastische maatregelen over te gaan?

MS: Vele van de vrouwen willen zich bij hun mannen voegen die al ergens anders verblijven. Voor veel mannen zijn het politieke motieven, de angst om naar heroriëntatiekampen te worden gestuurd, waar vele van hun familieleden naar toe zijn gezonden, zonder dat ze ooit terugkwamen. En nu is er ook nog de oorlog tussen Cambodja en Vietnam.

Vr.: Zijn er toch niet een paar dingen veranderd in de officiële omstandigheden van de vluchtelingen?

MS: Ja, een verandering ten goede is dat Vietnamese vluchtelingen nu brieven kunnen uitwisselen met hun familieleden. Er zijn ook een paar gevallen bekend dat mensen uit Vietnam wegmochten om zich met hun gezin dat elders verbleef, te herenigen. We hopen erg dat dit langzamerhand een vaste werkwijze wordt en dat daardoor het aantal van de bootgevallen zal afnemen. Maar die dag is nog ver verwijderd, en ondertusen hebben we met de huidige situatie te doen.

Vr.: Sommige landen zijn meer behulpzaam en gastvrij geweest ten opzichte van de 'boat people' en de andere Aziatische vluchtelingen dan andere.

MS: Zoals ik al eerder zei, draagt Thailand de grootste last en de regering daar betreurt het dat vele landen alleen immigratie-quota vaststellen voor de 'boat people'. Ik denk dat we, als we onze kerken vragen een beroep op hun regeringe te doen om meer vluchtelingen uit Indochina op te nemen, de nadruk moeten leggen op het feit dat dat beroep gedaan wordt zowel ten behoeve van de 'boat people' als ten behoeve van de vluchtelingen in het binnenland.

Vr.: Wat is de grootste groep vluchtelingen in Thailand?

MS: Dat zijn ongetwijfeld de Laotianen. Meer dan tweederde van de 100.000 vluchtelingen in dat land komt uit Laos. Op de tweede plaats komen de Cambodjanen en dan de Vietnamezen.

Vr.: Welke rol speelt de christelijke kerk in Thailand bij de zorg voor deze vluchtelingen?

MS: Om te beginnen heeft de kerk een goede verhouding met de Thaise autoriteiten in de vluchtelingenkampen. In het begin gaf de kerk wat basisondersteuning in de vorm van rijst en ander voedsel en medicijnen. Later financierde ze de aankoop van verschillende gereedschappen en hielp bij de irrigatie van kleine velden en moestuinen aan de buitenkant van de kampen. Hun opzet is om wat land te kopen en een begin te maken met de hervestiging van de vluchtelingen. De onderhandelingen daarover zijn al lange tijd aan de gang, maar telkens wanneer er een regeringswisseling is, moet de kerk opnieuw beginnen. Maar er zijn tekenen die erop wijzen dat de Thaise regering een zekere plaatselijke vestiging in overweging wil nemen.

Vr.: Kunnen ontvangende landen in de Aziatische regio, zoals Thailand, deze binnenkomende stroom ooit verwerken?

MS: Neen. Tot nu toe zijn sinds het einde van de oorlog in Indochina ongeveer 4.000 mensen permanent toegelaten in Taiwan, ongeveer 1.000 in Korea en onlangs hebben zich 1.400 Cambodjanen in Maleisië gevestigd met de hulp van het Maleisische Rode Kruis (Rode Maan), maar ik zie geen andere mogelijkheden van permanente vestiging in Zuid-Oost Azië buiten Thailand.

Vr.: Hoe zit het met landen buiten dit gebied?

MS: Voor het overgrote deel van de vluchtelingen is vestiging buiten Azië de enige mogelijkheid. Het grootste hulpprogramma hebben de Verenigde Staten. In Europa heeft Frankrijk 1.000 mensen per maand opgenomen en heeft bovendien net aangekondigd nog 600 bootgevallen uit Maleisië te zullen opnemen.
Een aantal Europese landen heeft elk zo tussen de 650 en 2.000 mensen ontvangen en we hopen dat zij toestemming zullen geven voor nieuwe vestigingen in de loop van dit jaar. Canada heeft tot nu toe 7.000 mensen geaksepteerd.

Vr.: Hoe zit het met Australië en Nieuw Zeeland?

MS: Australië is al uiterst behulpzaam geweest. Het staat op de derde plaats van de ontvangende landen wat betreft het aantal mensen dat opgenomen is, en de kerken daar spelen een belangrijke rol in het formuleren van een beeld voor de ontvangst en de integratie van vluchtelingen. Ik geloof dat de Australiërs in 1978 in totaal 5.000 vluchtelingen willen opnemen, tweemaal zoveel als in de twee vooraf-

gaande jaren. Nieuw Zeeland heeft tot nu toe slechts ongeveer 500 mensen toegelaten, maar we weten niet wat het aantal over 1978 zal zijn.

Vr.: Wanneer we nu kijken naar het hele Aziatische vluchtelingenvraagstuk en daarbij bedenken dat de kerken in dat gebied in een minderheidspositie zitten, hoe belangrijk is dan de rol van de kerken met betrekking tot vluchtelingen?

MS: De kerken in Zuid-Oost Azië hebben snel en spontaan gereageerd op het vluchtelingenprobleem. De Raad van Kerken in Indonesië bijvoorbeeld was de allereerste om de Wereldraad te waarschuwen toen de eerste Vietnamese bootjes arriveerden maar geen toestemming kregen om aan land te gaan en de levens van de vluchtelingen gevaar liepen. Hoewel Raden van Kerken in Indonesië en de Philippijnen jarenlang niet betrokken zijn geweest bij vluchtelingenwerk, hebben zij zich beiden nu in verbinding gesteld met de geëigende instanties en hulp aangeboden.

(Interview met Mercedes Saitzew, opgenomen in One World, no. 34, maart 1978 p. 20-21).

Ds W. Veenstra in ziekenhuis opgenomen

Voor het ondergaan van een oor-operatie is ds W. Veenstra, geestelijk verzorger van de Tabitha-huizen in Amsterdam, in het begin van deze week in het Prinsengracht-ziekenhuis te Amsterdam opgenomen.

TOERUSTINGSKONFERENTIE KERK OVERZEE

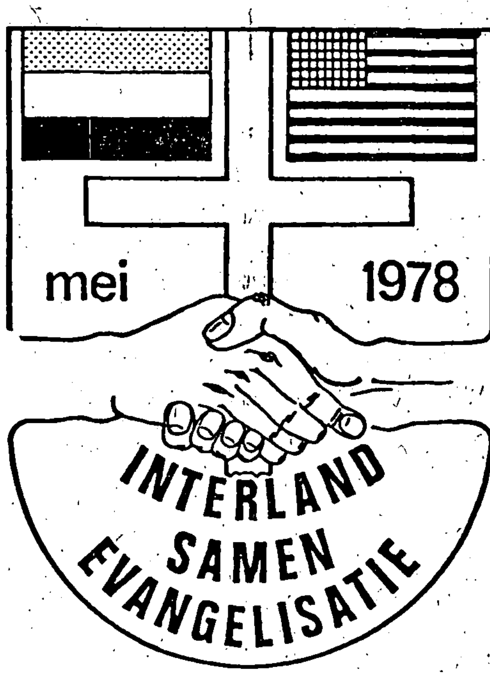
voor hen, die binnenkort overzee willen gaan werken en christen zijn *„Kerk Overzee"* organiseert op 10 en 11 juni a.s. samen met Dienst over Grenzen in het Hendrik Kraemer Instituut, Leidsestraatweg 11, Oegstgeest een toerustingskonferentie met als *thema: Hoe neem je jezelf mee overzee?*

Het gaat om vragen als
— Hoe komen wij als Europeanen over?
— Wat verwacht men overzee van ons en welke drijfveren vermoedt men?
— Welke zijn onze motieven?
— Waarom gaan we eigenlijk naar zo'n land met een totaal andere kultuur?

Kosten *f* 40,— per persoon.

Tijd: Aanvang zaterdag 10 juni om ca. 10.00 uur. Einde zondag 11 juni om ca. 16.00 uur.

Nadere inlichtingen bij Kerk Overzee, Prins Hendriklaan 37, Amsterdam, telefonisch 020-717654 tussen 9 en 12.30 uur.

Het was een feest!

Met veel inspanning hebben we ons naar de beslissende pinksterweek toegewerkt. Wat waren er een moeilijkheden te overwinnen! Je werd er soms moedeloos van en de gedachte om maar te stoppen keek nu en dan gluiperig om de hoek. Gelukkig, dat we er niet aan toe hebben gegeven. Want het is een feestelijke week geworden voor alle deelnemende gemeenten.

Eigenlijk viel de spanning al weg op de ontmoetingsavond in Amsterdam, waar de broeders en zusters uit de U.S.A. en afgevaardigden uit de ontvangende gemeenten samen om de welgevulde tafels zaten. Er werd gezongen en gesproken, muziek gemaakt en getuigd van de behoefte om samen te staan in de dienst van de Heer. Er was een besef: dit wordt goed, we staan onder hetzelfde kommando.

De volgende dag vertrokken de Amerikaanse teams naar hun gemeenten en begonnen op enkele plaatsen de eerste aktiviteiten. God bevestigde zijn werk reeds op die eerste zaterdag toen in Sneek bij de openluchtsamenkomst iemand tot Jezus kwam.

De hele week is er hard gewerkt in Amsterdam, Alphen, Arnhem, Dordrecht, Exloërmond, Hoogeveen, Hoogezand, Sneek, Stadskanaal, Valthermond, Zwolle en verschillende evangelisatie-posten. Bekwame musici, zangers en zangeressen, een groep studenten trokken van plaats tot plaats. Bejaardentehuizen en scholen werden bezocht, huissamenkomsten en grote meetings werden belegd. Men ging van deur tot deur om te spreken van Jezus Christus. Een massa lektuur werd verspreid en er was veel gebed. Nederlanders en Amerikanen werkten schouder aan schouder.

We willen in deze eerste indruk geen verslagen van plaatselijke akties geven. Ze zullen zeker nog komen en het zou goed zijn, wanneer ze samengebundeld konden worden. *) Ook gaan we met elkaar werken aan een gedegen rapport voor al onze gemeenten zodat we uit dit stukje werk kunen leren voor de toekomst.

Maar een paar dingen mogen nu al worden gezegd.

In de eerste plaats: God zegende deze week met rijke vrucht. In een voorzichtige schatting kan gesproken worden van plm. 100 mensen, die een beslissing voor Christus namen; tussen 50 en 60 peronen vroegen de doop aan; gelovigen vonden een nieuwe blijdschap en toewijding aan de Heer en de gemeente; de gemeenten werden allemaal versterkt in het geloof en iedereen is er zich van bewust: dat heeft God gedaan! Daarvoor willen we Hem ootmoedig danken en aanbidden.

In de tweede plaats: er is een geweldig stuk ervaring opgebouwd van samenwerking in alle voorbereidingen voor grote campagnes. Het is voor mij een grote vreugde geweest om met zoveel broeders en zusters te mogen samenwerken en te ervaren, hoe deze verbondenheid in de praktische dienst een rijke vrucht afwerpt.

De toerustingsavonden zijn in verschillende gemeenten zo goed geweest, dat iemand aan de vooravond van de evangelisatieaktie zei: Het kan bij ons niet meer fout gaan, al komt er in de week voor Pinksteren ook niets meer van terecht! Maar het werd evengoed een feest, een dubbel feest.

Loof de Here, mijn ziel
en alles wat in mij is zijn heilige naam!

Dordrecht R. Reiling

———

*) Zie een oproep van de redaktie elders in dit nummer; - red.

Woensdag 7 juni internationale EBM-zendingsavond in Arnhem

Woensdag 7 juni a.s. zal in de baptistenkapel te Arnhem (Willem van Kleeflaand 6) een internationale zendingsavond worden gehouden. Deze avond wordt mogelijk gemaakt door de aanwezigheid van verschillende leidende figuren uit het zendingswerk van de bij de Europese Baptisten Zending (EBM) aangesloten Unies/Bonden. De EBM houdt die week zijn Algemene Vergadering te Arnhem.

Naast verschillende zendelingen-met-verlof zal het woord gevoerd worden door Pastor Helmut Grundmann, algemeen sekretaris van de EBM, die zijn toelichtingen op het zendingswerk van de EBM zal vergezeld doen gaan van dia's.

De gemeenten in het IJsselgewest zijn in het bijzonder voor het bijwonen van deze unieke zendingsavond uitgenodigd, maar het spreekt vanzelf dat ook belangstellenden uit andere gemeenten hartelijk welkom zijn!

Christen zijn in deze tijd

Op verzoek van de aanwezigen publiceren we hier de „inleiding" over Christen zijn in deze tijd, die we op zaterdag 8 april jl. te Hoogezand hielden op een studiemiddag van de Groninger Bond van Baptistengemeenten; v.D.

De vorige keer - zaterdagmiddag 11 maart jl. - was u hier bijeen om door de socioloog drs Joop Brongers ingeleid te worden in de vraag, beter: onderwerp Christen zijn in deze tijd.

Ik heb begrepen dat br Brongers begon met het - in het kort - uiteenzetten wat zijn vak, sociologie, eigenijk is. Dat hoef ik niet te doen: het „vak" van een predikant is u allen zo bekend dat een nadere toelichting amper nodig schijnt te zijn. Het zou iets anders zijn wanneer u een èchte theoloog had gevraagd... Vooral iemand die theologie als vakwetenschap beoefende en dan nog wel in deze tijd... Inderdaad, die theoloog zou vandaag een nadere toelichting moeten geven op zijn vakwetenschap.

Een gewone dominee - zoals er nu één voor u staat - die zijn kennis vooral vergaard heeft in de praktijk, en de hem vele jaren geleden bijgebrachte schoolse kennis voor een groot deel onderweg is kwijt geraakt - hoeft tegenover dit gehoor - dus u allemaal - geen nadere toelichting te geven.

En daarmee heb ik al een bruggetje, gevonden èn betreden, dat leiden kan naar dat wat br Brongers verleden keer terecht als dé kern van zijn betoog heeft behandeld, namelijk het gegeven van de saekularisatie - door hem nader aangeduid als: *de eenheid van „hemel en aarde" is verbroken.*

Afgaande op het feit, dat ik als gewone dominee en dienaar van de Heer en Zijn gemeente geen nadere toelichting op mijn „vak" behoef te geven zou men kunnen denken dat het met die breuk tussen hemel en aarde onder ons nog wel wat meevalt. U die met beide benen op deze aarde staat en daar uw dagelijks brood verdient weet wat een dominee doet, wat van hem verwacht mag/moet worden en herkent in hem een broeder in hetzelfde geloof!

Is dat eigenlijk echt wel zo...?

Hebt u ook nooit op een preek gereageerd - misschien niet openlijk, maar dan toch wel binnenskamers of alleen maar in uw eigen hart - in de trant van: die man kan het mooi zeggen, maar hij kent de realiteit niet!? Of woorden van gelijke strekking. Vooral wanneer de man op de kansel probeert het door hem gepredikte evangelie toe te passen op de vragen van maatschappij en samenleving - duur gezegd: wijst op de sociale en politieke implikaties van het evangelie. Dan wordt nogal eens gereageerd met: géén politiek op de preekstoel, of: schoenmaker, hou je bij je leest. - Wie dáár op afgaat begint te twijfelen, of ook onder ons niet gesproken moet worden van een breuk tussen „hemel-en-aarde".

We hebben de brug dus gevonden naar de vorige studiemiddag. Die brug heet: saekularisatie.

We leven in een gesaekulariseerde wereld.

1. Een gesaekulariseerde wereld

Stellig zullen br Brongers en ik elkaar nu even overlappen, hetzelfde zeggen al is het met andere woorden.

Wat is saekularisatie? Verwereldlijken, zegt Van Dale's Groot Nederlands Woordenboek. Maar dat antwoord bevredigt niet helemaal, heeft in elk geval meer woorden nodig.

Het is niet te onderkennen van de eenheid der schepping, anders gezegd: dat aarde en hemel bij elkaar behoren. Een paar voorbeelden kunnen het verduidelijken:

als u longontsteking heeft - een ziekte waar we helemaal niet zo bang meer voor zijn (dat was dertig, veertig jaar geleden wel anders!) - roept u de dokter om door hem met penicilline behandeld te worden. En u geneest. De koorts zakt al gauw en na een week bent u er af. God is er niet bij te pas gekomen. Of je wel of niet bidt, de penicilline helpt. Je hebt God niet meer nodig, althans niet op dat terrein. Je zou kunnen zeggen: de hemel heeft weer een stukje aarde moeten prijsgeven, de afstand met de hemel is weer wat groter geworden.

Een ander voorbeeld: vroeger spraken we van de arme Drentse heide. Karige zandgronden, waar alleen door noeste en volhardende arbeid iets verbouwd kon worden. Dan wil je wel bidden op de biddag voor het gewas, en danken op de dankdag... Je wist je helemaal afhankelijk van Hem die wolken, lucht en winden wijst spoor en loop en baan. Ook wat de vruchtbaarheid van akker en kudde betreft. Maar sinds de kunstmest en de proeflaboratoria van Wageningen is Drenthe niet langer het arme Drenthe. Wat de biddagen niet konden kon de wetenschap, kon de moderne landbouwtechniek. En je krijgt het gevoel, dat God toch eigenlijk maar een randfiguur is.

En opnieuw heeft de hemel enkele aanspraken op de aarde moeten prijsgeven, de afstand tussen hemel en aarde is zo groot geworden dat de breuk tussen beide wel erg dichtbij dreigt gekomen te zijn. Dát is saekularisatie.

Deze beide voorbeelden die met vele aan te vullen zijn - denk aan de computers (en de elektronika in het algemeen), de ruimtevaart, de biochemie, etc. - tonen wel aan wat saekularisatie is en ze maken tegelijk duidelijk wat daarvan het gevolg, de gevolgen zijn: het mensbeeld is veranderd, immers de mens is niet langer een afhankelijk wezen: hij kan veel, straks àlles - èn: het Godsbeeld, het beeld van de Almachtige en de Alwetende, is veranderd.

Natuurlijk is dat alles niet van gisteren op vandaag gebeurd. Het is een proces geweest dat - om toch een punt in de geschiedenis te noemen - op gang kwam in de 16e, 17e eeuw en sindsdien voortdurend in stroomversnellingen terecht kwam - waarvan onze tijd er zeker één van de belangrijkste is. De mens werd autonoom, stelde zichzelf de wetten - ook op ethisch terrein - naarmate hij zich ontworstelde aan de wetten van de natuur waaraan hij sinds zijn schepping onderworpen scheen en die hij meende als God zelf te moeten onderkennen en vrezen. Het mensbeeld veranderde.

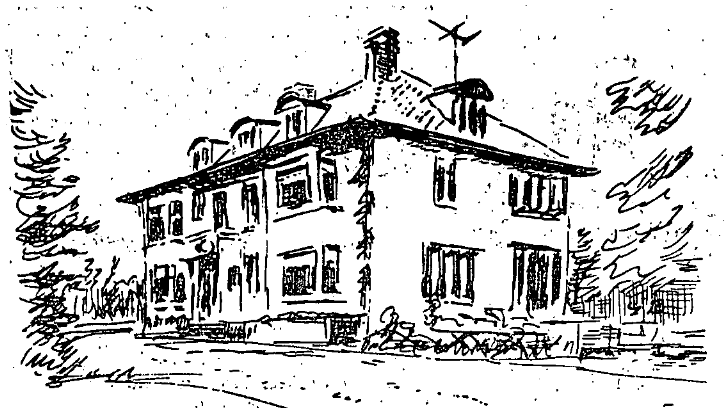
En het Godsbeeld veranderde. Hij - of: Het - dat we gewend waren met die drie letters g.o.d. aan te duiden bleek veel minder met gezondheid en vruchtbaarheid en zelfs met leven en dood te maken te hebben dan we altijd meenden - ja, die god, de god die ingrijpt en tussenbeide komt, scheen dood te zijn, als hij tenminste ooit had bestaan... Ja, die God is dood en léve Jezus in wiens medemenselijkheid en inzet voor gerechtigheid we de échte god kunnen ontmoeten in zijn navolging en sociale aktie. Als er nog van godsdienst gesproken mag worden is het de dienst aan de medemens die de ware godsdienst is.

Deze saekularisatie had óók ten gevolg, het vloeide voort uit zijn autonomie, dat hij zichzelf ging herwaarderen: vanuit zijn gewonnen (of: herwonnen - dat laat ik vooralsnog in het midden) zelfrespekt formuleerde hij zijn rechten: recht op vrijheid, recht op een eigen mening, recht op geluk, recht op welvaart en welzijn, recht op een goede en rechtvaardige behandeling - en nog wel enkele rechten meer. De emancipatie-processen die nog steeds aan de gang zijn en waarvan we ook in onze tijd getuige zijn, zijn dáár vooral op gang gebracht: die van onderdrukte rassen, van bevolkingsgroepen, ethnisch en sociaal, van arbeiders en vrouwen. De dingen beginnen dan door elkaar heen te lopen: het veranderde godsbeeld deed een religieus vacuum ontstaan, andere goden - idolen, die aanbidding en toewijding claimen, dienden zich aan: sport, amusement, vrije tijdsbesteding, werk, tweede huis en noem maar op. Vaak ook minder materialistisch in de vorm van kunst, muziek en theater; of zelfs in de vorm van oosterse, in elk geval: buitenissige mystieken en pseudoreligies; of ideologieën van politieke aard, wier grondleggers of leiders religieus en fanaat worden gevolgd.

In elk geval: de saekularisatie bereidde het tijdperk voor waarin gesproken wordt van de afval - de grote afval, zeggen sommigen - van een christendom dat op zijn retour is, van de leegloop der traditionele kerk, en van de déchristianisering, het náchristelijke tijdperk.

v. D.

(Wordt vervolgd)

uit het Uniebureau

Vertegenwoordigingen
De laatste weken ontving de Unie enkele uitnodigingen om bij bijzondere vergaderingen, etc. aanwezig te zijn. Zo was ds Chr. Eijer, voorganger te Treebeek, onlangs aanwezig op de Algemene Vergadering van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in België en vertegenwoordigde ds J. A. Brandsma, voorganger te Groningen-Zuid de Unie op de Bundestagung van de Duitse baptisten (Vrijkerkelijke Evangelische Gemeenten, zoals hun officiële naam luidt). Ds A. Visscher, voorganger te Den Haag-Delft zal begin juni onze Unie-gemeenschap vertegenwoordigen op de „Algemene Vergadering" van de Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland, en ds J. Broertjes, voorzitter van de UC en voorganger te Groningen-Noord, zal namens de Unie aanwezig zijn bij de Jaarvergadering van het Nederlands Bijbelgenootschap.

Kandidaten
1 juni a.s. is de laatste dag waarop de gemeenten kandidaten kunnen stellen voor de volgende vakatures (ingaande de komende Algemene Vergadering):

1. voor het voorzitterschap van de AV;
2. één vakature in de Commissie der Unie (br A. Scheerhoorn te Stadskanaal is aftredend en n i e t herkiesbaar; de brs J. Broertjes, O. Oldenburger Rzn en W. Veenstra zijn aftredend en herkiesbaar);
3. één vakature in de Evangelisatie Commissie der Unie (br W. Kos te Vroomshoop is aftredend en n i e t herkiesbaar);
4. één vakature in de Unie Zendings Commissie (br R. J. Voorhaar is aftredend en n i e t herkiesbaar);
5. twee kandidaten in de redaktie van De Christen (de brs F. E. Huizinga en J. A. Brandsma zijn aftredend en n i e t herkiesbaar; de brs M. Cohen, J. van Dam en T. J. J. B. Wolters zijn aftredend en herkiesbaar);

Volledigheidshalve: br P. van der Werf te Apeldoorn is als lid van de Commissie voor de Opleiding aftredend en herkiesbaar.
Ook voor de volgende Stichtingsbesturen kunnen de gemeenten kandidaten stellen, waarna de Commissie der Unie tot benoeming overgaat:
1. één vakature in het bestuur van het Pensioen en Invaliditeitsfonds (br M. Brouwer te Hengelo is aftredend en n i e t herkiesbaar);
2. twee vakatures in het bestuur van de Stichting Tabitha (aftredend en n i e t herkiesbaar zijn: zr W. Olijslager-Kruit en br A. van der Goot).

Volledigheidshalve: br A. Klein Haneveld is als lid van het bestuur van de Unie Bouw Stichting aftredend en herkiesbaar.
Overigens, de gemeenten zijn reeds eind maart jl. van deze vakatures in kennis gesteld.

Vakantie algemeen sekretaris
Van 1 juni tot 21 juni zal ondergetekende met vakantie zijn. Voor dringende UC-zaken in die weken dient men zich te wenden tot ds J. A. Brandsma, Troelstralaan 39b, Groningen; tel. 050-262088 (alg. adjunkt van de Commissie der Unie).

J. van Dam, Uniesekretaris

De bijzondere gasten van de landelijke ontmoetingsdag, 9 september te Zwolle

Nu de storm van publikaties en informaties over de grote toogdag van de NBJB ter gelegenheid van Hemelvaart tot stilte is gekomen, is het voor ons hoog tijd geworden om u te wijzen op het volgende grote gebeuren binnen „Baptist-Nederland", te weten de Ontmoetingsdag van onze gemeenten op 9 september te Zwolle.

Deze dag staat - evenals de vorige keren - in het teken van de „Ontmoeting"; ontmoeting der gemeenten, ontmoeting met elkaar én wij hopen daar de Heer te ontmoeten, die tot ons wil komen door Zijn Heilige Geest: SPIRIT '78.

Het is eigenlijk een belofte en een wonder tegelijk: de Heer in ons midden op de wijze van de Geest, ook op SPIRIT '78! Als wij dan spreken van bijzondere gasten dan is er één Bijzondere Gast: Hij, die tot ons wil spreken en ons wil ontmoeten. Wie een oor heeft, die hore dan, wat de Geest tot de gemeenten zegt!

Het programma

Door de voorbereidingskommissie wordt nog druk gesleuteld aan het programma. Eén ding staat vast: er komen bijzondere gasten.

We willen alvast een kleine tip van de sluier oplichten, en dan zien we dominees, predikanten, voorgangers, geestelijke verzorgers - hoe ze zich dan ook zullen noemen. Zij zijn er. Het wordt dus een *toga-dag*. Maar - zo werd ons duidelijk in een interview met ds Servus Doulos - de voorgangers hebben geen voorkeur voor deze naam: „Het is geen toga-dag, absoluut niet, het is een toog-dag".

☆

We leven in de tijd van aktie-groepen en demonstraties. We kunnen ons ook wel een aantal bebaarde baptisten, jong en energiek voorstellen, die van deze dag een *be-toog-dag* willen maken. Nu moet het eindelijk eens vooral gezegd worden! Een betoging met grote spandoeken: God heeft de wereld lief. En zijn liefde heeft konsekwenties voor het doen en laten van een ingedommelde christenheid! Dan is het een ziel-toog-dag voor het verwaterde christendom. Dan gaat er wat gebeuren.

☆

SPIRIT '78. Geen toga-dag, geen voorgangers op de voorgrond. Ook geen betoog-dag, want we hebben al zo vaak, te vaak dezelfde fout gemaakt. We zeggen zo veel, en luisteren zo weinig. Wij zijn te vaak aan het woord. Nu zal het Woord moeten spreken en moeten wij maar eens luisteren. En als er dan toch een spandoek moet komen, zet er dan maar op:

„Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt".

In het horen, het luisteren, daar ontmoeten

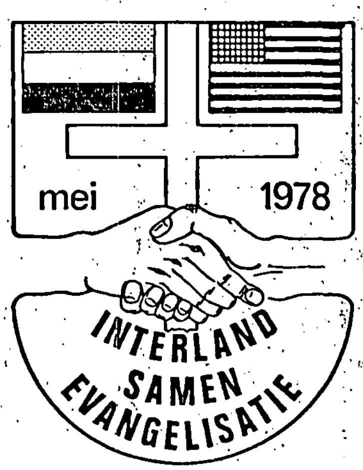
wij de ander en de Ander. Daarom is de naam voor deze dag een treffende naam: *Ontmoetingsdag.*

☆

Wij zijn wat afgedwaald. We waren aan het nadenken over de bijzondere gasten van deze dag. De Evangelisatie Commissie der Unie en de Unie Zendings Commissie bepalen de op het podium genodigden, maar als we spreken over bijzondere gasten dan zal de E.C.U. zeggen: „Ook u" en de U.Z.C. zegt: „U doet mee". Er is niets bijzonders aan ongewone gasten. Het bijzondere is gelegen in het gewone, de gewone man, de kleine luiden, de eenvoudigen, de „arme" baptisten. Op het podium komen een aantal bedelaars, die de andere bedelaars zullen vertellen waar ze het Brood des Levens gevonden hebben. De bijzondere gasten, dat bent u!

Bereidt u zich in biddend opzien tot de Heer op deze Ontmoetingsdag der gemeenten voor en komt 9 september naar Zwolle!

A. Nijland

INTERLAND SAMEN EVANGELISATIE

Van de redaktie

Uit verschillende plaatsen waar de campagne Interland Samen Evangelisatie in de week voor pinksteren is gevoerd hebben we gehoord, dat deze evangelisatie-akties zegenrijk zijn geweest.

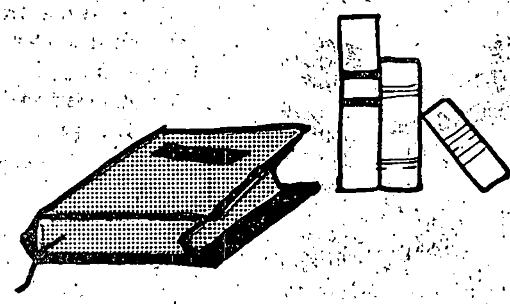
We nodigen de gemeenten die aan Interland Samen Evangelisatie hebben meegedaan uit om een verslag(je) over de campagne aan ons toe te zenden. We stellen ons voor deze verslagen zo spoedig mogelijk als één geheel in ons blad te plaatsen.

Red.

VAN DE ADMINISTRATIE

Vrijdag 26 mei en maandag 29 mei zal de telefoon van het Uniebureau 'onbemand' zijn. Dat betekent o.a. dat men die dagen geen advertenties telefonisch kan doorgeven.

Zoals elders bericht in dit nummer verschijnt het eerstvolgende nummer van ons weekblad op vrijdag 9 juni.

Wat zullen we lezen:

zondag	28 mei	Psalm 45		Voor waarheid en recht
maandag	29 mei	Hebreeën 1 :	1-14	Nadat God eertijds . . .
dinsdag	30 mei	Hebreeën 2 :	1- 4	Het anker van Gods woord
woensdag	31 mei	Hebreeën 2 :	5-18	Voor Gods kinderen
donderdag	1 juni	Hebreeën 3 :	1-11	Groter dan Mozes
vrijdag	2 juni	Hebreeën 3 :	12-19	Wee de ongelovigen
zaterdag	3 juni	Psalm 92		Loflied op de Allerhoogste

ZOMERNUMMER VAN DE ZAAIER

Zoals gebruikelijk verschijnt in de maand augustus geen Zaaier. Het juli-nummer is bestemd voor de hele zomer.

Daarom zal dit zomernummer ekstra goed verzorgd zijn.

Er wordt een ekstra kleur in aangebracht.

Artikelen zijn afgestemd op vakantie en vakantiegangers.

Met name aan de kinderen is ekstra veel aandacht besteed door behalve een verhaal ook een aantal puzzles op te nemen.

Een lijst met adressen van onze gemeenten ontbreekt niet.

Dit blad kunt u in iedere zomercampagne uitstekend gebruiken.

U kunt het meenemen als u zelf op stap gaat om het uit te delen, waar u ook komt.

Het is daarom zaak om tijdig te bestellen.

De prijs is gelijk aan die van het gewone nummer.

Evangelisatiewerkers en Zaaierverspreiders:

ZORG DAT U ER BIJ BENT!

Bestellingen aan het Uniebureau!

GEMEENTEBERICHTEN

GOEDE BERICHTEN UIT SNEEK EN BOLSWARD

Sneek - (P.H.S.). Eén van de gemeenten die deelgenomen heeft aan Interland Samen Evangelisatie is Sneek-Bolsward geweest.

Met de nodige spanning hebben we uitgekeken naar de komst van een groep Amerikaanse broeders en zusters die ons zouden bijstaan in deze evangelisatie-campagne. Welnu, toen we op de avond van de eerste Pinksterdag afscheid van elkaar namen, konden we niet anders dan met blijdschap vaststellen, dat we een goede week hadden gehad waaraan God Zijn zegen rijkelijk heeft verbonden. *) Zo zullen in juni acht dopelingen, voorzover nu bekend, aan de gemeente worden toegevoegd!

We kunnen trouwens toch niet anders dan u goede berichten doorgeven uit Sneek en Bolsward. De arbeid in laatstgenoemde plaats, een jaar of vijftien geleden gestart, werpt zijn vruchten af - zondagavond 28 mei vindt er weer een doopdienst plaats - zodat langzamerhand gesproken kan worden van een wijkgemeente.

Wat de voortgang van het werk in Sneek betreft: we mogen ons bij de zondagse diensten verheugen in een goede opkomst en, niet minder belangrijk, ook door de week weten velen de weg naar gemeentelijke aktiviteiten als klubs en verenigingen te vinden. Ook mochten we dit jaar reeds meerdere malen het doopvont gebruiken. Dankbaar zijn we dat onze nieuwe voorganger, ds O. Oldenburger Rzn, na een voorspoedige inwerkperiode zich met veel inzet en energie werpt op het vele werk dat een grote gemeente als Sneek (ruim 330 leden) met zich meebrengt.

We hopen ook in de toekomst van onze Heer tijd en gelegenheid te krijgen om Zijn grote daden te verkondigen.

---

*). Mogen we ook uit Sneek hierover een wat uitgebreider verslagje verwachten? Zie verzoek daartoe elders in dit nummer; - red.

OPDRAGEN VAN KINDEREN

Iemand uit onze lezerskring wil graag attenderen op een kaart, die ter gelegenheid van de opdracht van hun kind in de gemeente aan ouders kan worden meegegeven.

Het adres waar de kaarten (á ƒ 0,50) besteld kunnen worden is: Bijbel Lektuur Kompas, Het Haagje 46, 7906 AB Hoogeveen.

Alleenstaande vrouw plm. 42 jaar, met 3 kinderen zou na een eerlijke kennismaking graag verder gaan met een man, kinderen geen enkel bezwaar. Positieve instelling gevraagd.

Brieven onder nummer 5575 van dit blad.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres **van de redaktie:** ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Met dank aan God laten wij u weten dat onze ouders en grootouders

D. KOERTS
J. KOERTS-STEENHUIS

op 19 mei jl. de dag hebben herdacht dat zij 40 jaar waren getrouwd.

Dat de Heer hen nog vele jaren mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Hengelo (0): Jim, Dini
Jurgen en Ingrid
Winsum: Jan, Klaske
Liesbeth en Douwe
Marknesse: Gerrit, Anneke
Wim, Daniël en Sander

Groningen, Sabastraat 88

Op 2 juni a.s. hopen onze ouders

J. F. DE BREY
en
J. DE BREY-DE VRIES

hun 40-jarig huwelijksfeest te vieren.

Wij hopen en bidden dat ze nog lang voor elkaar en voor ons gespaard mogen blijven.

Mike, Paul
Ingrid en Marcel
Henk, Paulien
Frits en Rob

Receptie van 20.00-21.30 uur in „Het Eigen gebouw" Badhuiswal 9, Zwolle.

Mede namens onze kinderen willen wij langs deze weg allen hartelijk bedanken die door hun bloemen, kaarten en cadeaux er aan hebben bijgedragen dat ons huwelijksjubileum een fijne dag werd.
't Heeft ons erg goed gedaan!

Familie Sj. van Netten,
Tjerkebuorren 26, Oppenhuizen (Fr.)

„Zijn wens, met Christus te zijn, is vervuld"

Op 12 mei 1978 is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

TJAARD BUURMA

op de leeftijd van 73 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

Wie is genegen als gezelschapsdame samen te wonen bij weduwe (68); eigen kamers beschikbaar; liefst met auto; tussen 50 en 60.
Inlichtingen telefonisch na 17.00 uur: 05990-15256.

Nog zeer onverwacht heeft de Heer thuis gehaald, onze geliefde broeder

PIETER GERARD SLAAKWEG

op de leeftijd van 60 jaar.
Veilig in Jezus' armen.
Hij was sinds kort naar onze gemeente overgekomen vanuit de baptistengemeente Amsterdam-Centrum, waar hij zijn Heer jaren heeft gediend.
17 mei 1978

Baptistengemeente Hoogezand

OP 10 mei jl. is vrij onverwacht van ons heengegaan onze broeder

AREND SCHLUTER

op de leeftijd van 75 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

Voor ons nog onverwacht maar op 's Heren tijd ging van ons heen onze lieve zorgzame man vader en opa

PIETER GERARD SLAAKWEG

hij mocht 60 jaar worden.

„en ik hoorde een stem uit de hemel zeggen: Schrijf, zalig de doden, die in de Here sterven, van nu aan".

Openbaring 14 : 13a

Hoogezand:
B. Slaakweg-Wieringa
Nibbixwoud:
Henk en Marga Slaakweg
Alphen a/d Rijn:
Cor en Elly Veenstra
Weesp:
Albin en Gerda Pfeiffer
Hoogezand:
Petra Slaakweg
en kleinkinderen

Hoogezand, 17 mei 1978
Pollux 96

De teraardebestelling heeft reeds plaats gevonden.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummers 23/24 - 9/16 juni 1978

Vier dagen in Kassel

IN KASSEL, niet ver van de grens met de D.D.R., vond onlangs de Bundesratstagung - Algemene Vergadering, zouden wij zeggen - plaats van de Duitse Baptisten-Unie, de Bund Evangelisch-Freikirchlicher Gemeinden, om de officiële benaming te gebruiken.

Het was leerrijk en inspirerend om enkele dagen temidden van onze broeders en zusters in de Bondsrepubliek te verkeren, om met hen van gedachten te wisselen. Zo had ik, evenals twee jaar geleden in Siegen, opnieuw de eer en het genoegen, onze Unie van Baptistengemeenten te vertegenwoordigen. Er waren, behalve uit Nederland, ook gasten aanwezig uit de D.D.R., Oostenrijk, Polen, Roemenië, Zweden en Zwitserland. De ontvangst was bijzonder hartelijk. Afgevaardigden uit verschillende landen brachten namens hun Unies en gemeenten de groeten over en gaven van hun belangstelling blijk.

De Duitse bond telt een kleine vierhonderd gemeenten, waarvan het overgrote deel tot de baptistengemeenten kan worden gerekend. De fusie met de Broedergemeenten, die naar schatting 10% van het ledentotaal van ca. 70.000 personen uitmaken, kwam tijdens de Tweede Wereldoorlog tot stand, deels op basis van vrijwilligheid, deels ook onder politieke druk. Vandààr de naam: Bund Evangelisch-Freikirchlicher Gemeinden - een hele mond vol!

150 jaar Oncken Verlag

Deze Algemene Vergadering stond in het teken van het 150-jarig bestaan van Oncken Verlag, de uitgeverij/boekhandel van onze Duitse geloofsgenoten in Kassel. In 1828 liet Johann Gerhard Oncken, de vader van het Duitse baptisme, zich als antiquair en boekverkoper inschrijven in het Hamburger Bürgerbuch. Dat was het begin. Vlak voor de eeuwwisseling - in 1899 - werd aan de Jägerstrasse in Kassel een nieuw bedrijf in gebruik genomen, dat in 1943 als gevolg van hevige bombardementen volledig werd verwoest. Na de oorlog werd elders in Kassel een ander onderkomen gevonden, terwijl in 1970 in Wuppertal een filiaal werd gesticht. Tijdens de Algemene Vergadering was er 's avonds in de grote zaal van de Stadthalle een feestelijke bijeenkomst, die werd geleid door Harold Eisenblätter en Siegfried Grossmann. Medewerking verleende een jeugdkoor uit Wiesbaden, dat een dankbaar applaus van de talrijke aanwezigen - er waren zo'n drie duizend belangstellenden - oogstte.

Vier dagen in Kassel

De bijeenkomsten waren op 4 mei - Hemelvaartsdag - begonnen met een kerkdienst, waarin Ernst Rödter uit Zürich voorging. Een groot koor zong onder leiding van Klaus Fiedler met orgelbegeleiding van Hans-Ulrich Petereit het „Tedeum" van Mendelssohn-Bartholdy en het bekende „Hallelujakoor" uit de „Messias" van Händel. Het was een hoofd- en hartverwarmend samenzijn, dat niet naliet diepe indruk te maken.

Van donderdag tot en met zaterdag was er een „Morgenlob" met lied, schriftwoord, meditatie en gebed. Daarna vonden de plenaire zittingen plaats. 's Middags waren er sektievergaderingen, zoals we ze in onze Unie ook kennen. En 's avonds trokken speciale bijeenkomsten enkele duizenden belangstellenden. Donderdag was er een lezing-met-dia's over 150 jaar Oncken Verlag door Günter Balders, docent aan het seminarie in Hamburg; vrijdag een groots-opgezette zendingsmanifestatie met als thema: „Als Christus mensen roept vandaag-de-dag"; en zaterdag een jubileumsamenkomst, waarvan hierboven reeds sprake was.

Zondag, de laatste dag, was er in de Stadthalle ter afsluiting van de Algemene Vergadering een kerkdienst.

Richard Kriese hield de preek, Günter Wieske en Hartmut Bernitz hadden de leiding, terwijl het mannenkoor van de gemeente Kassel-Möncheberg enkele prachtige liederen zong. Duizenden hadden een goede plek weten te bemachtigen, maar velen moesten op de gaanderij met een staanplaats genoegen nemen, zovelen waren die morgen

uit alle windrichtingen naar Kassel gekomen!

Wie er allemaal waren

Een paar namen, want ze allemaal noemen, daar is geen beginnen aan. Siegfried Kerstan was er, de Bundesdirektor, die ik in Rüschlikon had leren kennen. En Weard Zwede uit Vollmarstein, afkomstig uit Wymeer in Oostfriesland, met wie ik als student het eerste jaar mijn kamer deelde. Voorts Günter Wieske, jarenlang verantwoordelijk voor het evangelisatiewerk van de Duitse baptisten, en Otmar Schulz, die ook in Rüschlikon heeft gestudeerd, thans verbonden aan de Evangelisch Akademie in Arnoldshain (Taunus).

Uit de D.D.R. waren vier broeders naar Kassel gekomen: Herbert Morét en Rolf Dammann, resp. voorzitter en sekretaris van de Oostduitse Baptisten-Unie, en Günter Lorenz en Wilfried Weist, die werkzaam zijn op het terrein van de publiciteit. En dan - tot veler verrassing overigens - Jörg Swoboda, vrijgestelde voor het jongerenwerk in de D.D.R., die op Hemelvaartsdag zong en sprak op „De Vinkenhof", waar onze jeugd acte de présence gaf. Ik ontmoette broeders uit Polen, uit Roemenië, met wie ik goede en indringende gesprekken had.

En dan waren er natuurlijk de kontakten met broeders en zusters uit de Duitse gemeenten. Meestal in de konferentiezaal of in de wandelgangen, maar ook wel bij de boekentafel, onder het genot van een kopje koffie, zomaar op straat. Handenschudden. Praten en luisteren. Bidden en danken. Hernieuwde kennismaking. Namen, veel namen. Een lach en een traan. Herinneringen. Flarden van een gesprek. Een lied. Mensen, allemaal mensen. En Jezus in hun midden, de Verheerlijkte! En ik bedacht: „Hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders ook tezamen wonen" (Psalm 133 : 1).

Gaat Rüschlikon verdwijnen?

Deze vraag werd ook in Kassel gesteld. In dit blad is reeds melding gemaakt van de financiële problemen, waarmee het seminarie in Rüschlikon te kampen heeft. De voortdurende waardevermindering van de Amerikaanse dollar ten opzichte van de Zwitserse frank (en andere Westerse valuta) heeft ertoe geleid, dat de instandhouding van het seminarie de Southern Baptists hoe langer hoe meer gaat kosten. Wel hebben enkele Baptisten-Unies in Europa jaarlijks grotere of kleinere bijdragen gegeven, maar deze vormden en vormen slechts een fraktie van het benodigde totaalbedrag.

De mogelijkheid is niet uitgesloten, dat de Foreign Mission Board in Richmond zal moeten besluiten met Rüschlikon te stoppen, aldus rektor Isam Ballenger in Kassel. Hij herinnerde eraan, dat in de bijna dertig-jarige geschiedenis van het seminarie 642 studenten uit meer dan dertig landen in Rüschlikon hadden gestudeerd; het merendeel van deze studenten, ruim 66%, was uit Europa afkomstig. Ballenger stelde, dat de vraag niet moet luiden: „Hebben wij Rüschlikon nodig?", maar: „Is Rüschlikon nodig?"

Zijn betoog, dat niet slechts tot de verbeelding sprak, maar wist te overtuigen, bleef dan ook niet zonder gevolg. Manfred Otto gaf namens de leiding van de Duitse Bond de verzekering, dat men zich aan z'n verantwoordelijkheid jegens Rüschlikon niet zou onttrekken. Hij overhandigde een cheque van maar liefst 10.000 DM en liet die vergezeld gaan van de belofte: „Dit is een begin. Maar wij beloven u, dat wij ons best zullen doen en dat u meer van ons kunt verwachten"!

Een nieuw liederenboek

U zult begrijpen, dat ik uit alles wat ik zag en hoorde slechts één keuze kan doen. Want vier dagen Kassel betekende(n) voor mij een rijkdom en veelheid aan ervaringen en indrukken, die zich niet in één artikel laten samenvatten. Natuurlijk zou ik u kunnen vertellen, dat de bouw van een nieuw kompleks ten behoeve van het landelijk werk van de Duitse baptisten, waartoe zij twee jaar geleden in Siegen besloten, inmiddels zijn beslag gekregen heeft. En dat er in de gemeenten dáár ook wel verdrietige dingen plaatsvinden, net zoals bij ons.

Maar laat mij niet in mineur, maar in majeur mogen eindigen. Hier voor mij op tafel ligt een boek, een liederenboek. Het heet: „Gemeindelieder". En het bevat 500 geestelijke liederen, zowel oude en bekende als nieuwe liederen. Sedert 1972 is er aan de samenstelling gewerkt. Nu is het klaar, klaar om gebruikt te worden. En het is gebruikt, ook in Kassel. Een prachtig boek: typografisch goed verzorgd, gebonden in stevige in kleur uitgevoerde band, alle liederen op muziek, vierstemmig zelfs, overzichtelijk ingedeeld, met een alfabetische inhoudsopgave en registers van bijbelplaatsen en van tekstdichters en komponisten. De eerste oplage (68.000 eksemplaren) was op de dag van verschijnen vrijwel geheel uitverkocht!

Maar ik moet eindigen. Eén opmerking wil ik u niet onthouden. Evenals de andere buitenlandse gasten kreeg ook ik gelegenheid om iets te zeggen. Ik vertelde de mensen - het was op de morgen van de Hemelvaartsdag, als ik me goed herinner - over de komst van onze Amerikaanse broeders en zusters, die - het is u bekend - op verschillende plaatsen aan Interland 1978 hebben meegewerkt. Later op de dag, bij de maaltijd, zei een Duitse kollega: „Een goed idee, zeg, zo'n internationale samenwerking. Maar zouden jullie en wij elkaar ook niet van dienst kunnen zijn?" Ik knikte. En ik hoop, dat u meeknikt. Want de oorlog is voorbij, al meer dan dertig jaren. Vandáár!

J. A. Brandsma

Zomaar een zendingsverhaal . . . .

door dr Rebekah A. Naylor, arts

Dodda Najappa lag in de hoek van zijn huisje. Hij was een uitgestotene want hij was melaats.

De mensen van het dorp geloofden, dat Najappa vervloekt was omdat hij zijn jongere broer had onterfd en diens gezin had beledigd. Najappa's broer was christen geworden en daarmee was hij het beslist niet eens geweest. Meer dan een jaar lang had hij de beslissing van zijn broer om christen te worden bestreden.

Vanuit zijn hoekje zag Najappa mensen binnenkomen. De baptistendominee en een zendeling liepen naar hem toe. De mannen baden voor hem en de dominee vertelde Najappa, dat God hem lief had en hem niet vervloekte.

Najappa begon te schreien en vroeg zich af hoe de dominee zich met hem kon bemoeien terwijl zijn eigen mensen hem hadden verworpen. De dominee vertelde, dat het kwam vanwege de liefde van Jezus. Najappa werd een gelovige.

Maar, het verhaal is niet uit met Najappa's geestelijke genezing. Melaatsheid is niet meer onkontroleerbaar. Enkele christenen uit het dorp zorgden ervoor, dat Najappa voor behandeling werd opgenomen in het baptisten-ziekenhuis.

Najappa's ziekte is nu onder kontrole en hij is weer aanvaard als een lid van de gemeenschap. En terwijl hij in afwachting was van de dag waarop hij zou worden gedoopt, bracht hij, samen met zijn broer en enkele anderen, het gehele dorp ertoe om Jezus te kennen.

Najappa hoeft niet meer alleen te liggen in een donkere hoek.

VAN DE U.B.S.

Doordat de voorzitter van het bestuur van de U.B.S., ds W. Veenstra, is opgenomen in een ziekenhuis zal het voorzitterschap tijdelijk worden waargenomen door br. J. Veltens te Groningen. Gaarne wensen wij ds Veenstra goed en volledig herstel toe als een weldaad Gods.

De waarnemend sekretaris-administrateur, ds T. Jansma, zal vanaf heden tot 1 juli wegens vakantie afwezig zijn. Hij wordt in die periode vervangen door br J. Veltens. Voor dringende zaken betreffende de U.B.S. kan men zich dus tijdelijk wenden tot het centraal adres van de U.B.S.: J. Veltens, Wegalaan 16, Groningen; tel. 050-779486 (tel. kantoor „Sla-in" 050-182033). U zult het hem wel gemakkelijk maken, vertrouwen wij.

Voor de U.B.S.,

T. Jansma

Christen zijn in deze tijd (2)

2. Ondergaan we er de invloed van?

Ondergaan, ook wij daarvan de invloed? Wie de vraag stelt kent het antwoord. Want, in veel van de dingen die ik noemde herkennen we niet slechts onze ongelovige buurman, die maandags in de kantine van de fabriek alleen maar weet te praten over de prestaties (of wanprestaties) van zijn favoriete voetbalklub, of de nieuwe camping waar het weekend werd doorgebracht, of de „nieuwe" tweedehands-auto waar hij de hele zaterdag aan heeft liggen sleutelen, maar ook onszelf!

Die indentifikatie gaat verder en dieper zelfs.

Ook wij geloven meer in de penicilline dan in God, al belijden we vaak met de mond het tegendeel. Ook óns is de kunstmest liever dan de biddag voor het gewas. En ook óns mens- en wereldbeeld werd geschokt toen we - misschien zelfs in natuurgetrouwe kleuren - de eerste mensen zagen staan en gaan op de voordien onbereikbaar schijnende maan. Ook wij weten mee te spreken van mensenrechten en eisen die op, voor onszelf en anderen.

Ook wij hebben ons afgevraagd, en vragen ons voortdurend af, waarom God niet ingrijpt wanneer onschuldige mensen met duizenden tegelijk worden gedood, vergast en doodgeslagen, honger lijden, worden ontrecht en mishandeld.

Ook ons godsbeeld is niet meer dat van onze kinderjaren toen de God van hemel, zee en aard' nog alles kon, alles wist en alles deed...

Natuurlijk ondergingen en ondergaan we de invloed van de tijd waarin we leven, van de „tijdgeest" - om het woord te gebruiken waarmee premier Van Agt nog onlangs Da Costa citeerde.

Het blijkt uit allerlei. Ook uit de wijze waarop we ons christen-zijn en ons gemeentelid-zijn beleven, uitdragen en styleren:

We kennen elkaar niet meer zo goed in de gemeente - er is te weinig persoonlijke liefde - we lopen niet meer warm voor elkaar en voor de gemeente - in persoonlijke gesprekken doet het „materiële" vaak het geestelijke vervagen - geen of te weinig belangstelling voor bijbelstudie en/of bijbelonderricht - onechte problemen benemen het uitzicht op de echte problemen - we mijden gesprekken, gedachtenwisselingen, over maatschappelijke en politieke vragen uit angst, omdat we elkaar te weinig ruimte laten.

Het rijtje zou wellicht nog met meer opmerkingen aan te vulen zijn:

de offervaardigheid is minder geworden; de kerkgang is niet meer vanzelfsprekend - 's winters niet en in de zomer nog minder: sommigen brengen alle weekends door in hun tweede huis, op hun boot of in de bungalowtent op de camping; onze huwelijksopvatting is - althans bij meerderen - veranderd: ook onder ons komen scheidingen voor en is het verschijnsel „samenwonen" niet meer onbekend; onze levensstijl zoals die tot uitdrukking kan komen in kleding, mode, eet- en drinkgewoonten, uitgangspatroon en vrije tijdsbesteding, is - mij dunkt - nogal ingrijpend veranderd.

Hebben wij de invloed van deze tijd ondergaan? Het antwoord is duidelijk ja!

Je kunt die invloed ook op andere wijze ondergaan dan hier boven aangegeven, door je er bewust tegen te verzetten, niet „wereldgelijkvormig" te willen zijn en dat tot uitdrukking brengen in een opvallen andere levensstijl, andere gewoonten en een ghetto-achtig bestaan. Maar ook dan heb je kennelijk de invloed van de tijd ondergaan en je houding en gedrag, je opvattingen en gewoonten er door laten bepalen - namelijk door een spiegelbeeld te zijn van de anderen.

In alle gevallen ondergaan we de invloed van de tijdgeest, de invloed van de saekularisatie. Dat is op zichzelf geen waarde-oordeel, dát heeft nog niets te maken met goed of kwaad. We zijn geen eilandbewoners, geen tijdloze enkelingen die met de geschiedenis, zijn tijdperken en kultuurfasen geen relatie onderhouden of mogen onderhouden. God heeft ons in de geschiedenis geplaatst, ons in bepaalde tijd geboren doen worden, ons deel doen uitmaken van een volk waarvan de historie ook onze historie is, wiens tradities onze tradities zijn. Ons milieu - dat tijdperk van de kultuur waarin we leven - is geen noodlot, hoewel we het niet zelf hebben gekozen, maar het platform van ons bestaan en als zodanig uitdaging en taak, werk- en leefterrein.

v. D.

(Slot volgt)

VOORGANGERS BIJEEN IN ZWOLLE

Woensdag 24 mei jl. waren in De Samenhof, de Zwolse baptistenkerk ongeveer 40 leden van de Broederschap van Baptistenvoorgangers bijeen voor een ‚studiedag', die in augustus a.s. zijn vervolg zal hebben.

Onderwerpen waren: de pluriforme (of: plurale) Uniegemeenschap (ingeleid door de heren G. van Mameren, Leiden en Th. van der Laan, De Bilt) en: enkele voorlopige konklusies en theologische opmerking bij de resultaten van een enquête over doop, avondmaal en lidmaatschap van baptistengemeenten (door br J. Reiling, Bilthoven).

Zowel de referaten als de besprekingen ervan zullen stellig nader uitgewerkt worden en op een of andere wijze ook hun weg naar de gemeenten vinden.

De bijeenkomst, die onder leiding stond van de voorzitter van de Broederschap, br J. Broertjes van Groningen-Noord, droeg een bijzonder hartelijk en broederlijk karakter.

Br

AANVULLING OP DE SPREKERSLIJST

K. Kruit, Meeuwenstraat 94, Enschede; tel. 053-359818.

OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt DC in de maanden juni, juli en augustus om de veertien dagen.

De data waarop ons weekblad verschijnt zijn: 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

AFSCHEID Ds H. VAN DER WERF

Ds H. van der Werf te Delfzijl heeft om gezondheidsredenen zijn werk als voorganger van de gemeente Delfzijl moeten beëindigen. Op donderdag 15 juni wordt er van 19.30 uur-21.00 uur een receptie gehouden in de jeugdzaal van de baptistenkerk, Joh. van de Komputplein.

Tijdens deze receptie wordt officieel afscheid genomen van ds H. van der Werf als voorganger.

Een ieder, die dit gebeuren wil meemaken, wordt hierbij hartelijk voor bovengenoemde receptie uitgenodigd.

De familie Van der Werf blijft in Delfzijl wonen op het bekende adres.

J. Steenhuis, sekretaris

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Scheveningen, H. L. Nieman te Rotterdam.

Beroepen: te Stadskanaal-Zuid, W. Kos te Vroomshoop-Westerhaar.

Bedankt: voor Delfzijl: G. Bosveld te Muntendam.

VAKANTIEGANGERS SCHEVENINGEN!

Vakantiegangers, wanneer u deze zomer in de buurt van of in Scheveningen bent, willen wij u graag in onze diensten ontmoeten. Deze worden gehouden in het gebouw van het wijkcentrum, Marcelisstraat 64; dat is een zijstraat van de Jurr. Kokstraat. Aanvang 10.00 uur.

Baptistengemeente Scheveningen

HET LIED VAN DE DUIF

tekst: Ds. F.E. Huizinga
muziek: Leny van de Most

2 Wij zullen nooit de duif vergeten
die Noach uit zijn hand liet gaan
om na te speuren of er grond was
waarop een duif zou kunnen staan.

3 Wij zullen nooit de Zoon vergeten
die God op deze wereld zond
en die de hemel en de aarde
voorgoed en eeuwig samenbond

4 Wij zullen nooit de Geest vergeten
die als een duif op hem verbleef,
hem durend leidde en vervulde
en hem tot Heer verheven heeft.

5 De Geest die als een duif hier daalde
en wind en vuur was tegelijk
wil in ons zijn en ons vervullen
want zo begint Gods hemelrijk.

6 Woon in ons Heer, keer bij ons binnen,
laat alle vensters blinken staan,
doe onze deuren openzwaaien,
zo breekt uw rijk op aarde aan.

HET LIED VAN DE DUIF

Dit lied en de muziek zijn speciaal gemaakt voor de a.s. Ontmoetingsdag, op 9 september a.s. te Zwolle in de IJsselhal. Bewaar deze bladzijde waarop dit Lied van de duif is afgedrukt en probeer de melodie te spelen op een instrument. De kommissie die de Ontmoetingsdag voorbereidt hoopt, dat dit lied hèt lied van de Ontmoetingsdag zal worden!

NIET VERZOEKEN

Jaren geleden fietste een predikant met een van zijn gemeenteleden naar een huis om daar een bezoek te brengen. Hun weg voerde langs een kanaal en opeens zei de prediker: ‚Als ik nu straks naar de overkant van het kanaal wil, zou ik best hier de dijk kunnen afrijden en over het water fietsen. Ik zou dan behouden aan de andere kant komen en het zou me een stuk in de afstand schelen'.
Hij kreeg een antwoord dat hem deed schrikken: ‚In de eerste plaats kunt u niet zwemmen. In de tweede plaats is dit God-verzoeken, God uitdagen'.
Toen de prediker weer: ‚Ja, maar Jezus en Petrus wandelden toch ook over het water?' Antwoord: ‚Inderdaad, maar dat waren wonderen en dat wonder hebben wij niet nodig, want een paar honderd meter verder ligt een brug en ik meen dat de weg van het middel de noodzaak van een wonder opheft!'
Er is toen wel gebruik gemaakt van de brug...

Een wat vreemde inleiding, zal men zeggen. En men heeft gelijk. Maar het werd me ingegeven naar aanleiding van wat er de laatste week in krant, radio en televisie geschreven en gezegd werd over de poliogevallen op de Veluwe. En deze dingen hebben mij zeer verontrust. In de eerste plaats, omdat dit een ziekte is die verstrekkende gevolgen kan hebben. Voor hem of haar die er door geraakt is, maar ook voor de familie en de gemeenschap waar ze in leven.
Erger nog vind ik de houding van de kerkelijke groeperingen waarin deze mensen verkeren en die ronduit verbieden om zich, tegen welke ziekte dan ook, te laten inenten. Deze mensen geloven dat God niet alleen gezondheid geeft, maar ook ziek kan maken. En als God wil dat je ziek wordt mag je niet proberen daar een stokje voor te steken, iets tegen te doen. Je mag wel achteraf met behulp van medicijnen en dokters de ziekte bestrijden (in het geloof, het vertrouwen dat het dan God is die je beter maakt), maar niet bij voorbaat de ziekte zelf opwekken (want dat doet de inentingsstof) om zo afweerstoffen te krijgen. Mensen die tegen inenting zijn, willen zich meestal ook niet verzekeren tegen ziektekosten. Dat kan natuurlijk een probleem worden als je toch in een ziekenhuis belandt. Dat kan duizenden guldens kosten...

☆

Ik heb het met deze opvattingen van deze mensen heel erg moeilijk en ik vraag me af hoe de geestelijke leiders van deze kerken wel te werk gaan als ze mensen die door deze vreselijke ziekte worden getroffen, moeten helpen. Het is dan wel heel gemakkelijk om te zeggen dat dit ook Gods wil is of dat het ook Gods wil kan zijn als je deze ziekte niet krijgt.
Ik kan mij niet voorstellen, dat het Gods wil is dat mensen ziek worden door welke ziekte dan ook. En het verbod van inenting lijkt me toch wel heel erg onredelijk. Want het gevolg kan zijn dat je ziek wordt en dan moet men zulke mensen toch helpen? Door te zeggen dat God kracht naar kruis geeft? Dat is wel waar, maar ik meen dat er in zulke gevallen sprake is van een kruis dat niet door God werd opgelegd. En dan krijgt men het ook nog klaar om te zeggen dat men zijn kruis blijmoedig mag dragen. En ook dat lijkt me een hele opgave. Want een ziekte als polio ‚doorkruist' je hele leven, buigt het om in een richting waarvan je niet weet waar je uitkomt.
Begrijpt u nu wat ik met het opschrift boven dit stukje bedoelde? Lijkt het er niet veel op dat men in zulke gevallen - en er zijn nog heel veel andere gevallen te noemen - God op de proef stelt, God verzoekt? God uitdaagt?

☆

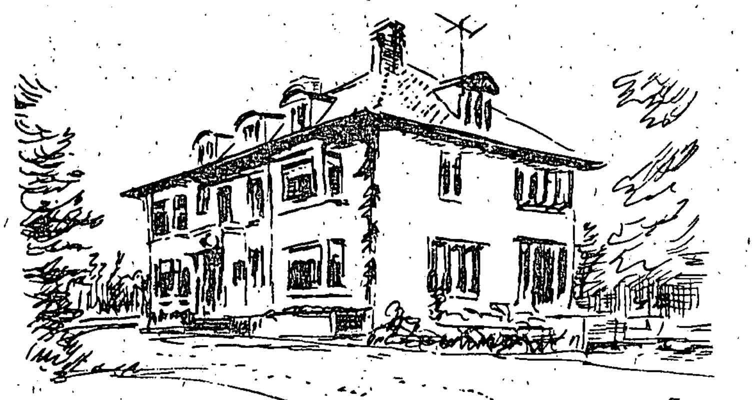
Er wordt vaak heel gemakkelijk gesproken over Gods wil. Te gemakkelijk vaak, want als we die woorden gebruiken bij iemand die werkelijk door het leed getroffen is, dan helpen we zo iemand niet verder, maar wel van de wal in de sloot.
Velen beweren dat niets gebeurt zonder Gods wil. En dan citeert men wel eens de woorden uit Matth. 10 : 29 en 31, waar sprake is van het vallen van het dak van een paar vogeltjes. Vroeger zei men dat dat niet gebeurde zonder Gods wil. We lezen er echter: deze vallen niet van het dak zonder Uw vader. Dat betekent: zonder dat God er van weet.
Ik geef daarmee geen oplossing voor de vele vragen die iemands leven kunnen beheersen, maar wil u nog een korte samenvatting geven van een gesprek dat ik in december 1944 met twee andere mannen had in de Groningse gevangenis. Een van ons heeft het niet overleefd. Hij stierf kort voor de bevrijding in een concentratiekamp in Duitsland. Toen ik - en het is een wonder geweest dat dat gebeurde - weer vrij kwam, vroeg die éne mij om zijn ouders te laten weten dat, hoe het ook mocht gaan, ze er zeker van mochen zijn dat hij zich geborgen wist in Gods handen, dat hij door God, mag ik het zo zeggen, zou worden ‚opgevangen'. Hij hing - hij was nog vrij jong - met alles wat in hem was, aan het leven en had er zich nog zo veel van voorgesteld. Maar, en ik hoor het hem nog zeggen: ‚Hoe mijn leven ook verder gaat, het is in Gods hand, ik heb mij helemaal aan Hem overgegeven, in leven, hopenlijk nog heel lang, maar ook in het sterven, hoe dat dan ook zal plaatsvinden'. We hebben toen met z'n drieën gebeden om kracht voor de komende tijd, maar gedankt voor het feit dat God bij ons wilde zijn op al onze wegen.

☆

Ik hoop, dat men in de getroffen gezinnen en in de streek waar deze ziekte weer uitgebroken is, leert niet al te gemakkelijk alles op rekening van God te schuiven en dat men beseft hoe lichtvaardig het is om met woorden als ‚het is Gods wil' om te gaan.
We leven immers nog steeds in een wereld waar het kwade in zo vele vormen zich voordoet, ik zou haast willen zeggen overheerst.
Wat ik wel heel zeker weet en aan mijn leven een vaste grond geeft is dit: wat er ook gebeurt, door nalatigheid van mijzelf of van anderen: God weet ervan. En dan is het een genade om van dag tot dag het leven in Zijn handen te leggen. Dat houdt niet in dat alle lasten van ons worden afgenomen, maar wel dat we de verantwoordelijkheid die God ons oplegt, scherper zullen onderscheiden.
God geve ons een open oog voor dat wat we zelf kunnen en moeten doen om de juiste weg te gaan en Hem, ook als onze weg wordt ‚omgebogen', onze hand vast te doen houden en rustig te zijn in het weten: Hij is bij mij.

H. Hornstra

(In: Gemeentelicht, maandblad van de baptistengemeente Sittard/Heerlen)

uit het Uniebureau

UC-vergadering
Op 19 mei jl. was de Commissie der Unie in Zwolle in vergadering bijeen om o.a. de jaarstukken van de diverse PC's, etc. voor de komende Algemene Vergadering te bespreken. Zo goed als alle jaarstukken waren reeds gereed. Binnenkort zal begonnen kunnen worden aan het gereed maken van het Agendaboek. De gemeenten hebben daarover reeds een nadere mededeling ontvangen. We hopen er in de komende weken ook hier op terug te komen, want ook meerdere belangstellenden en meelevende gemeenteleden zullen graag zo'n Agendaboek willen bezitten.

UZC-vergadering
De Unie Zendings Commissie vergaderde op 22 mei, op De Vinkenhof. Op die vergadering werd o.a. gesproken over de Nederlandse „inbreng" op de Algemene Vergadering van de Europese Baptisten Zending die begin juni in Arnhem zou worden gehouden. Ex-zendeling ds J. ter Braak, thans lid van de UZC, kon nadere informatie geven over de situatie van de gemeenten in Zaïre waar br Ter Braak uit hoofde van zijn huidige werkkring nog onlangs een bezoek kon brengen. Weliswaar behoort Zaïre niet tot het direkte zendingsveld van de UZC/EBM maar de relaties uit het verleden bestaan nog steeds en het spreekt vanzelf, dat de UZC ook voor de arbeid in dat land een warme belangstelling heeft gehouden. Vooral werd aandacht geschonken aan het grote vluchtelingen-probleem, waarover in DC reeds enkele weken geleden werd bericht.
Een ander onderwerp was de idee om in 1979 een zendingsstudiekonferentie te beleggen. De besprekingen daarover waren nog erg voorlopig.

‚Plenaire' vergadering'
In dezelfde week, om precies te zijn: op **donderdag 25 mei,** werd in De Samenhof te Zwolle de vaker genoemde „plenaire vergadering" gehouden, die bijgewoond werd door ongeveer 30 personen, allen deel uitmakend van een Permanente Commissie, Stichtingsbestuur of bestuur van een „nevenorganisatie".
De toekomstplannen - voortkomende uit de verblijdende ontwikkelingen van onze gemeenschappelijke Unie-arbeid - van elke PC, etc. werden er besproken - mede met het oog op de financiële konsekwenties die de effektuering van al die plannen voor onze Uniegemeenschap zullen hebben.
Het was een bijzonder goede vergadering, waarvan de resultaten de gemeenten zo spoedig mogelijk - in welke vorm dan ook - ter kennis gebracht zullen worden.
De noodzaak tot koördinatie van al die plannen, zodat er van een „totaal-beleid" gesproken kan worden, werd op die bijeenkomst nog eens duidelijk aangetoond.

Vakantie
We herhalen hier nog eens, dat ondergetekende tot en met 21 juni met vakantie is. Voor dringende UC-zaken kan men zich gedurende deze periode wenden tot: ds J. A. Brandsma, alg. adjunkt van de Commissie der Unie (adres: Troelstralaan 39b, Groningen; tel. 050-262088).

J. van Dam, Uniesekretaris

SPIRIT '78

Het verschil tussen SPIRIT '78 en 78 spritsen

U weet wel, Sprits - we maken hier geen reklame - is die bekende koek, die wij allemaal wel eens geproefd zullen hebben. Op 9 september zullen wel weer de aloude kopjes koffie met de bekende koeken er bij verkocht worden aan al diegenen die gekomen zijn naar de Ontmoetingsdag der gemeenten in de IJsselhal te Zwolle.
Die 78 spritsen - indien ze verkocht worden, een ander merk zal ook wel goed zijn - zijn zo verkocht.
Spirit en sprits; het lijkt wel een verschrijving, het lijkt wel een vergelijking verzonnen door een koekliefhebber, die vond dat er in sprits veel spirit zit. (U weet wel: Mars geeft direkt weer energie. Waarom zou sprits dan geen spirit opleveren).
We houden nu maar op, voordat de koekfabrieken ons gaan vragen reklameboodschappen te gaan schrijven. De koek is op. We schrijven dit alleen om deze twee ongelijkwaardige en ongelijksoortige groothe-den te vergelijken: spirit en sprits.
Een sprits is een lekkernij, een konsumptieartikel. Het woord, de naam wordt niet gauw vergeten en het produkt gemakkelijk gegeten. Sprits eet ons niet op, wij eten sprits op.
Vult u nu eens in de bovenstaande drie zinnen inplaats van ‚sprits' het woord ‚spirit' in. Dat zou er dan zo uitzien: spirit is een lekkernij, een konsumptieartikel. Het woord, de naam wordt niet gauw vergeten en het produkt gemakkelijk gegeten. Spirit eet ons niet op, wij eten spirit op.

Voor diegenen die nog niet weten wat spirit is, volgt hier enige verduidelijking. Op zaterdag 9 september a.s. houden de gemeenten hun Ontmoetingsdag in de IJsselhal te Zwolle. De E.C.U. en U.Z.C. hebben opdracht gekregen om de inhoud van deze dag te verzorgen. Daartoe hebben de kommissies weer een kommissie ingesteld: de Ontmoetingsdagkommissie.
Als u nu denkt: kommissies, vergaderen, papierwinkel, prullemanden vol... dan zit u mis. Er moet veel werk voor deze dag verzet worden en er wordt gewerkt. Maar al deze voorbereidingen zijn niet bedoeld om alleen deze dag van 9 september enige inhoud te geven. Het gaat er om, dat de gemeenten na die dag doorwerken met wat aangereikt is. Het is de bedoeling dat wij allemaal bezield worden, met spirit door te gaan.
Vanuit de gezichtspunten der zending en

evangelisatie - en eigenlijk is dat maar één gezichtspunt - worden ons opdrachten, inzichten en ervaringen aangereikt, waar we iets mee kunnen doen. Dat kan alleen in de kracht van de heilige Geest; vandaar de naam: Spirit '78.
Nu terug naar onze vergelijking: sprits en spirit.
Sprits is een konsumptie. Maar spirit? En

dan denken we even aan al datgene wat met dit begrip bedoeld wordt: de heilige Geest, de dag van Spirit '78. Spirit is niet te konsumeren. Wij gaan naar Zwolle, al aan de IJssel, wij nemen spritsen mee... dat is er niet bij! Natuurlijk is er de gezelligheid, de ontmoeting, de oude bekenden, de mensen die je voor 't eerst ontmoet, natuurlijk zijn daar veel dingen waar we van mogen genieten, maar Spirit '78 is geen geestelijke taart, die we gaan snoepen. We zouden ons er in verslikken. De dag van negen september is een dag, waarop de produktie kan beginnen, het is geen dag van louter konsumptie. We bedoelen dit: zij, die zich open willen stellen voor de heilige Geest, komen onherroepelijk *in* aktie. De Geest neemt ons zoals we zijn, maar Hij laat ons niet zoals we zijn. (Een woord van prof. Berkhof). Dit is een waar woord. Het geldt ook voor Spirit '78.

Daar mogen we het programma beluisteren, maar daar blijft het niet bij. De produktie kan dan beginnen. We worden bezield. We krijgen wat mee om te doen.

We mogen dan verder gaan in de kracht van de heilige Geest. We mogen daar nu al mee beginnen. Spirit '78 kan een nieuwe impuls zijn. Het wordt een dag van aktie en produktiviteit. De boodschap, die gebracht zal worden zal geen konsumptieartikel zijn, dat vrijblijvend met de koffie verteerd wordt. Wij eten spirit op - dat is er niet bij. De Geest laat zich niet konsumeren. De Geest wil u en mij aanzetten om evangelisatie, zending te bedrijven en dat is iets anders dan evangelisatiesamenkomsten bezoeken en voor de zending geven. Het gaat om onze persoonlijke opdracht. U bent gewaarschuwd.

Tot ziens op 9 september in Zwolle bij de sprits!

A. Nijland

MEDEDELINGEN

△ Br A. Ruiter, penningmeester van de baptistengemeente Emmeloord *is telefonisch* aangesloten onder nummer: 05270-8185.

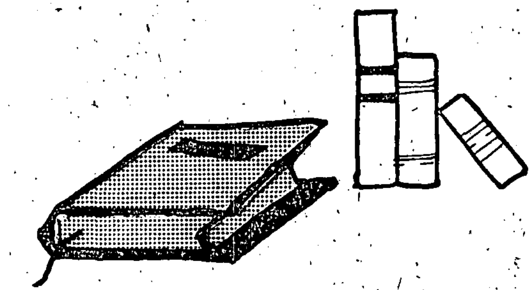
Br Joh. Zijlstra te Apeldoorn heeft zich bereid verklaard het konsulentschap van onze gemeente, in verband met het vertrek van ds W. Hessels, ingaande 1 september a.s. op zich te nemen.

Namens de baptistengemeente Emmeloord,

G. Koning, sekretaris

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Noordbergum wordt waargenomen door: H. van der Meer, Zevenhuisterweg 40, 9257 VM Noordbergum; tel. 05110-4085.

△ Het nieuwe adres van de sekretaris van de gemeente Deventer, H. J. Boesenkool is: H. J. Ph. Fesevurstraat 10, 7415 CM Deventer.

Wat zullen we lezen:

zondag	11 juni	Psalm 44	Volk in verdrukking
maandag	12 juni	Hebreeën 7 : 1-22	Een beter verbond
dinsdag	13 juni	Hebreeën 7 : 23-28	Een eeuwig verbond
woensdag	14 juni	Hebreeën 8 : 1-13	Een volmaakt verbond
donderdag	15 juni	Hebreeën 9 : 1-10	Tot aan het beter bestel
vrijdag	16 juni	Hebreeën 9 : 11-28	Maar Christus...
zaterdag	17 juni	Psalm 55	Doodsangst
zondag	18 juni	Psalm 68	God is ons heil
maandag	19 juni	Hebreeën 10 : 1-18	Zie, hier ben ik
dinsdag	20 juni	Hebreeën 10 : 19-23	Onwankelbaar vasthouden
woensdag	21 juni	Hebreeën 10 : 24-27	Elkaar aanvuren
donderdag	22 juni	Hebreeën 10 : 28-31	Ontrouw gestraft
vrijdag	23 juni	Hebreeën 10 : 32-39	Leven door geloof
zaterdag	24 juni	Psalm 73	Jaloers op de bozen?

AANVULLINGEN OP HET ADRESSENBOEKJE

blz. 17 Onder D. In opleiding tot voorganger:
Onder D. P. van 't Wout: W. de Zwart, Coevorden

blz. 34: Het telefoonnummer van L. L. Drijfhamer, Stadskanaal moet veranderd worden van 05990-3993 in 05990-13993

blz. 35: Het telefoonnummer van K. van de Hoef, Doetinchem is: 08340-35491.
Het telefoonnummer van J. H. Hofman moet veranderd worden van 05990-4659 in 05990-14659

blz. 38: Het telefoonnummer van L. Mulder, Stadskanaal moet veranderd worden van 05990-5713 in 05990-15713

blz. 40: Het telefoonnummer van A. Ruiter, Emmeloord is 05270-8185.

blz. 43: Onder P. van der Werf, Apeldoorn moet nog vermeld worden: S. H. van der Werf, Lemmerweg 56, 8607 BZ Sneek; tel. 05150-17180

Weggelaten kan worden: M. de Vries, Reitsmaweg 16, 9254 AX Hardegarijp; tel. 05110-2100

blz. 44 Onder de Z, na J. M. Zijlstra: W. de Zwart, Van Toutenburglaan 15, 7742 XR Coevorden; tel. 05240-2304

GEMEENTEBERICHTEN

OOK IN MAKKUM GAAT HET WERK DOOR

Makkum - (J.H.). Gaarne willen wij weer vermelden hoe het bij ons in de gemeente gaat. Pinksterzondag was voor onze kleine gemeente wel een blijde feestdag. Vier doopkandidaten die tot volle overgave waren gekomen wensten ook de weg der gehoorzaamheid te volgen. Een echtpaar en een broeder en een zuster, die geregeld met de gemeente opkwamen en ook aktief deelnamen aan de arbeid zagen dat zij zo niet verder konden en gaven de wens te kennen om door de doop in de gemeente te worden opgenomen. Deze doopsbediening vond plaats op pinksterzondag.

Voor een volle kerk mocht onze voorganger ds Y. Horjus het blijde Pinkterevangelie verkondigen, inzonderheid naar aanleiding van de toespraak van Petrus waardoor duizenden zielen zich bekeerden *en door de doop aan de gemeente werden toegedaan.*

Drieduizend zielen op één prediking. Wij mogen ons erin verheugen dat wij die middag vier broeders en zusters door de doop de gemeente mogen binnenleiden. Dit is een zegen op de prediking die elke zondag weer tot ons komt. Veel is er de laatste jaren gezaaid en nu mogen we de wasdom zien.

Na deze prediking werden de gebruikelijke vragen gesteld aan de doopkandidaten die met een duidelijk ja werden beantwoord. Na handoplegging door voorganger en ouderling werden ze aan God en de gemeente opgedragen. Hierna vond de doopsbediening plaats.

Tussen de doop werden er enkele liederen gezongen door een paar zusters uit Workum.

We hopen en bidden dat zij die deze dienst hebben meegemaakt en nog niet tot de gemeente behoren tot diep nadenken mogen komen, en dat ook zij de weg der gehoorzaamheid mogen gaan.

Na deze mooie dienst sloot ds C. Molema, onze oud-voorganger die met zijn vrouw ook aanwezig was met dankgebed.

Na de dienst vierde de gemeente met de nieuwe leden het avondmaal waarbij vele leden van elders aanwezig waren. De pas gedoopten werden bij het overhandigen van de doopkaarten nog door de ouderling toegesproken.

Zo mochten we weer opmerken dat Gods werk doorgaat. Moesten wij verleden jaar vijf leden zien vertrekken, God heeft deze ledige plaatsen weer doen innemen. We hopen en bidden dat de arbeid in de gemeente ook verder door de Here gezegend mag worden.

OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt DC in de maanden juni, juli en augustus om de veertien dagen.

De data waarop ons weekblad verschijnt zijn: 23 juni, 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres **van de redaktie:** ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

ZOMERNUMMER VAN DE ZAAIER

Zoals gebruikelijk verschijnt in de maand augustus geen Zaaier. Het juli-nummer is bestemd voor de hele zomer.
Daarom zal dit zomernummer ekstra goed verzorgd zijn.
Er wordt een ekstra kleur in aangebracht.
Artikelen zijn afgestemd op vakantie en vakantiegangers.
Met name aan de kinderen is ekstra veel aandacht besteed door behalve een verhaal ook een aantal puzzles op te nemen.
Een lijst met adressen van onze gemeenten ontbreekt niet.
Dit blad kunt u in iedere zomercampagne uitstekend gebruiken.
U kunt het meenemen als u zelf op stap gaat om het uit te delen, waar u ook komt.
Het is daarom zaak om tijdig te bestellen.
De prijs is gelijk aan die van het gewone nummer.
Evangelisatiewerkers en Zaaierverspreiders:
ZORG DAT U ER BIJ BENT!
Bestellingen aan het Uniebureau!

Na een kortstondige ziekte is door de Heer thuisgehaald op 29 mei, onze broeder
WILLEM VAN DER TEMPEL
op de leeftijd van 73 jaar.
Psalm 145 : 19
Baptistengemeente Staveren

Door haar Heer en Heiland werd, na een langdurig en vruchtbaar leven, thuisgehaald onze zuster
TRIJNTJE VEGELIEN-VAN DER MEI
op de leeftijd van 91 jaar.
29 mei 1978
Baptistengemeente Haulerwijk

De Heer nam tot Zich onze broeder
KOERT VAN DER LAAN
op de leeftijd van 65 jaar.
Groningen, 3 juni 1978
Baptistengemeente Groningen-Zuid

Voor ons onverwacht nam de Heer tot Zich onze broeder
MARTEN DE VRIES
in de leeftijd van 55 jaar.
Diaken-sekretaris van onze gemeente.
Psalm 118 : 14
Baptistengemeente Noordbergum

Op 16 mei 1978 werd, voor ons allen geheel onverwacht, door de Heer tot Zich genomen, onze broeder
ROELOF KREMERS
op de leeftijd van 74 jaar.
„Want wij weten, dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig huis". 2 Cor. 5 : 1
Baptistengemeente Nieuw Weerdinge

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 25/26 - 23/30 juni 1978

OPEN OF GESLOTEN

Daar God mij zoveel gezondheid geeft dat ik nog wat doen kan en daarenboven vreugde aan de Schriften, is het mij een voorrecht her en der in gemeenten het heil te verkondigen. Dat „der" ligt als regel niet verder dan 100 km. van de basis. Het moet op zondagmorgen per trein te bereiken zijn.

Dat betekent ook dat je in gemeenten, weer her en der, het Avondmaal viert. Met nadruk op viert! Jezus bond de eerste viering zelf vast aan het feest der verlossing dat de Joden nog altijd in ere houden. Bij alle ernst mag de vreugde over wat wij bij die maaltijd gedenken toch overheersend zijn. Net als de Israëlieten eens worden wij zonder slag of stoot onzerzijds uit de duisternis overgebracht in het licht van Gods genade.

Onlangs was ik op een eerste zondag in de maand in twee verschillende gemeenten en in beiden werd in aansluiting op het samenzijn het Avondmaal gevierd. Op mijn vraag, voor de dienst, of de gemeente dat deed of dat ook anderen, niet-leden, daarbij tegenwoordig zouden zijn, antwoordde men mij dat niet-leden ook konden aanzitten mits zij Jezus als Verlosser en Heer erkenden.

In de regel is er op dat ogenblik geen gelegenheid met de broeders van de raad te spreken, al zijn er dan bij mij wel een paar vragen. Als: mogen dan ook zij, laten we zeggen: uw oudere kinderen, wel gelovig maar niet gedoopt, blijven zitten en meevieren? Of: mogen leden van een andere kerk dat doen? Of: mogen zij, die geen leden zijn van welke kerk ook, mee aanzitten? En: kent u die mensen enigszins? Weten zij wat u bedoelt met Verlosser en Heer? Weet u wat zij daaronder verstaan?

Wij achten het toetreden tot de gemeente, van wie ook, een vreugdevolle en ernstige zaak. De persoon wordt uitgenodigd voor een gesprek met de voorganger, daarna met een paar ouderlingen en al kunnen wij niet tot de laatste diepten van een menselijk hart doordringen en is al ons kennen stukwerk, toch willen wij graag dat de mens, die vraagt gedoopt te mogen worden, weet wat die doop betekent, be-teken-t, en willen wij hem wijzen op de inhoud van deze belijdenis van zonde en van geloof. Nog eens, wij kunnen slechts aanhoren wat de andere zegt, het is ook niet aan ons te oordelen, maar dat wij zo nadrukkelijk tewerk gaan is om de andere voorzover dat in ons vermogen ligt voor onbedachtzaamheid of onnadenkendheid te behoeden. Wij willen hem(haar) met zorg en liefde nopen na te denken. En dat terwille van de persoon zelf en terwille van de gemeente.

Mogen wij minder zorgvuldig handelen als het gaat om de viering van het Avondmaal? Misschien zegt u: die aanzittende draagt zelf de verantwoordelijkheid daarvoor. Is dat zo. Mogen wij alle verantwoordelijkheid doorschuiven naar de deelnemende? Want dat gebeurt dan toch.

We zitten een beetje omhoog. Ik in elk geval wel. Ik weet wat in Pred. 7 : 16 staat: Wees niet al te zeer rechtvaardig en gedraag u niet al te wijs; waarom zoudt gij uzelf tot verbijstering brengen?

Niet onze rechtvaardigheid noch rechtlijnigheid is hier in 't geding. Sommigen zullen zeggen: Het is des Heren tafel. Dat is zo, maar de baptistengemeente zet die tafel met brood en wijn neer en juist omdat het des Heren tafel is kan het haar toch niet om het even zijn wie daar willen gaan aanzitten.

De kerkelijke situatie brengt ons in verlegenheid. Paulus kende geen woorden als open en gesloten Avondmaalsviering. Hij kende slechts de gemeente van gelovigen, die vanzelfsprekend op hun geloof gedoopt waren. Wij zijn omringd door kerken die ieder voor zich overtuigd zijn van de noodzakelijkheid van hun bestaan. Anders zouden ze zich, mag men toch aannemen, opheffen en samengaan met anderen. Tussen die kerken zwerven heden nogal velen die kritiek hebben op hun eigen gemeenschap en die het nu hier dan daar proberen en een enkele keer ergens voor anker gaan. Onder hen zijn er ook die menen dat de predikant op of onder de kansel niet brengt wat zij wensen en zij raken daarom op drift. Wegens nog lager

gelegen moeilijkheden verlaten enkelen het eigen huis waarin ze tot dusver leefden en zij zoeken onderdak.
Nu kloppen ze op uw deur en vragen, tenzij dat dat bij u niet eens nodig is, of ze bij u het Avondmaal mogen vieren. Wat dan? Weigeren?
Of een geloofsuitspraak op de deur hangen? Bij instemming met de tekst opent zich dan de deur. Zonder meer. Zonder meer?
Terwille van de oprechte verdwaalden, ontheemden, zoekenden moet toch een weg gevonden kunnen worden. Het eerste antwoord dat nu moet komen is: dat ze hun geloof belijden en gedoopt worden. Dat is de weg die de Schrift wijst. Maar met het oog op de komplekse kerkelijke situatie zoekt men dan wel eens een uitweg, een nood-ingang. Meent men die te moeten en kunnen gaan, waarom zal men dan aan de toegangzoekende niet zeggen dat een paar broeders/zusters hem/haar zullen bezoeken. Het gaat immers om de „tafel des Heren"! Tijdens dat bezoek zou gepraat moeten worden over het geloof, over de doop, over de betekenis van het Avondmaal. Is de verzoeker lid van een kerk ter plaatse, dan zal gevraagd moeten worden waarom hij niet daar het Avondmaal viert. Ook gevraagd zou moeten worden of de kerk waarvan hij lid is, of de raad en de predikant kennis dragen van het feit dat hij zich buitenshuis wil voeden. In eerste instantie draagt zijn kerk/gemeente verantwoordelijkheid voor hem. Leden zijn toch geen langs de weg liggende hoop stenen, maar leden van het lichaam, zelfs als dat lichaam ontoereikend funktioneert. Ja, het zit met al die kerken wat moeilijk. Maar ze zijn er en het is onjuist te handelen alsof ze er niet zijn. Daarom zou onzerzijds de kerk/gemeente van welke de verzoeker lid is door ons geïnformeerd moeten worden, opdat van die kant zorg kan worden besteed aan het in hun ogen dwalend lid. Er zijn meer herders dan alleen onze predikanten en meer schapen dan onze kudde alleen.
Indien gemeenten menen een open Avondmaal te mogen vieren, laten ze dan naast de daarvoor opgestelde geloofsuitspraak, die door de verzoeker beaamd moet worden, zich ook werkelijk inlaten met hen die eigen kooi verlieten. Dan moet de liefde verder reiken dan een deur die niet dicht zit. Overigens las ik vanmorgen in Hervormd Nederland boven een artikel, dat met het bovenstaande niet te maken heeft, de zin: De neiging je steeds aan te passen is levensgevaarlijk.
Waarheid zonder liefde is hard. Liefde zonder waarheid is misleidend.

Huizinga

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Lemmer, G. Bosveld te Muntendam.

Christen zijn in deze tijd (slot)

3. Hoe reageren wij? Of: hoe moeten wij reageren?

Het is onmiskenbaar. Het christelijke tijdperk is voorbij, althans hier in West- en Noord-Europa.
Betekent dat het einde van de wereld?
Velen zijn geneigd in de symptomen en verschijnselen die ik opmerkte - en die we allemaal hebben kunnen waarnemen - evenzovele tekenen te zien die het einde der tijden op onloochenbare wijze aankondigen. Oorlogen, geruchten van oorlogen, pestilentiën, honger, natuurrampen, liefdeloosheid en wetteloosheid - zonder enige inspanning zijn ze te signaleren. Bovendien de afval, de geldzucht (een ander woord voor materialisme), zedeloosheid, geweld **en korruptie - noem maar op.** Al die tekenen zijn er. Dus is het einde nabij. Het kan waar zijn. Ik ontken het niet. Maar toch wil ik mijzelf en alle anderen die geneigd zijn zó deze verschijnselen te verstaan en te duiden voortdurend eraan herinneren, dat van die dag en uur niemand weet èn dat wij, hier in het christelijke avondland niet steeds moeten denken het middelpunt van de wereld en het middelpunt van de geschiedenis te zijn. Ook al zou het waar zijn dat onze kultuur ten einde loopt - en er zijn tekenen die er op wijzen - dan betekent dat nog niet het einde van de wereld. Er zijn vaker kulturen, beschavingen, opgekomen en vergaan... Ik denk, nee: ben ervan overtuigd dat God niet zo Eurocentrisch denkt als wij Europeanen! Andere volken - bedenk ik dan - staan pas aan de vooravond van hun geschiedenis. Dat dwingt mij er toe wat voorzichtiger te zijn in mijn beoordeling van de geschiedenis. Alle kultuurpessimisme is geen christelijke waakzaamheid, laat staan christelijke deugd.
Het is waar: het post-christelijke tijdperk is voor Europa, naar het schijnt, aangebroken. Steeds duidelijker wordt, dat de idee van een Europa dat op alle terreinen beheerst werd door de christelijke religie de verdwijning nabij is gekomen. Beperken we ons tot ons eigen land: Nederland is geen christelijke natie meer, is - welke waarde men er ook aan hecht - geen „gedoopte" natie meer.
In de huidige diskussie over de door meerderen gewenste terugkeer van de „bede" in de troonrede kom je het heimwee naar die voorbije tijd tegen, soms op een wijze die de Dordtse vaderen in het begin van de 17e eeuw deed belijden (en nu citeer ik art. 36 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis, nóg deel uitmakend van de belijdenisgeschriften van de reformatorische kerken):

> *„Wij geloven, dat onze goede God, uit oorzaak der verdorvenheid des menselijken geslachts, Koningen, Prinsen en Overheden verordend heeft;* ***willende, dat de wereld geregeerd*** *worde door wetten en politiën, opdat de ongebondenheid der menschen bedwongen worde, en het alles met goede ordinantie onder de menschen toega. Tot dat einde „heeft Hij de Overheid het zwaard in handen gegeven tot straf der bozen en bescherming der vromen". En hun ambt is, niet alleen acht te nemen en te waken over de Politie, maar ook - en nu* ***komt het! . . .: de hand te houden aan*** *de heilige Kerkedienst; en het Koninkrijk van Jezus Christus te doen vorderen; het Woord des Evangelies overal te doen prediken, opdat God van een iegelijk geëerd en gediend worde, gelijk Hij in Zijn Woord gebiedt, etc.".*

De christelijke kerk van de 17e eeuw - en enkele eeuwen nadien - leunde graag tegen de staat aan, maakte die tot bondgenoot - als ware de grote broer die met zijn macht het zwakkere broertje, dat meer geestelijk was ingesteld, moest beschermen en zijn belangen bevorderen. Een pikante bijzonderheid daarbij is, dat dezelfde Dordtse vaderen met de genoemde heilige Kerkedienst toch wel in het bijzonder die van de Gereformeerde religie was, want art. 36 van genoemde belijdenis zegt tenslotte ook nog (en ik citeer opnieuw):

> *„En hierin verwerpen wij de Wederdopers en andere oproerige mensen, en in het gemeen al degenen, die de Overheden en Magistraten verwerpen en de Justitie omstoten willen, invoerende de gemeenschap der goederen, en verwarren de eerbaarheid, die God onder de mensen gesteld heeft".*

Ik ben van mening, dat de reaktie van hen die zo ijverig trachten de idee van het christelijke tijdperk en die van christelijk Nederland in stand te houden of te doen terugkeren irreëel is Daarmee spreek ik geen oordeel uit over de vraag of die idee ooit in overeenstemming was met de plaats van de gemeente in de wereld, naar de konceptie van het nieuwe testament. Het moge waar zijn geweest, dat alle Nederlanders eenmaal behoorden tot de christelijke kerk, de christelijke godsdienst waren toegedaan - en wie deze omschrijving aanvaarden wil als een nadere aanduiding van wat onder de kerk van Jezus Christus moet worden verstaan zal terecht afwijzend staan tegenover de stelling, dat de idee van christelijk Nederland op een mythe berust, heeft berust.
Ik geloof dat de doperse gemeente-opvatting - waarin de grenzen van kerk en volk per definitie niet samenvallen, omdat die in het ene geval te maken hebben met geboorte en in het andere geval met de wedergeboorte - ook en vooral in onze tijd exemplarisch is. De gemeente van Jezus Christus neemt een minderheidspositie in, ook al zou ze numeriek gezien de meerderheid vormen. Ook al zou de gemeente

alle macht hebben, dan nog zou ze zich hebben te gedragen als degene die de minste is. Naar het voorbeeld van de Heer. Zó moeten wij reageren. Naar het voorbeeld van de Heer.

4. Uitdaging

Sommigen zullen dit antwoord te vaag vinden, te weinig zeggend. Ze hebben wel een beetje gelijk.

Toch is dit het enige antwoord dat ik u kan geven. Het moet wel nader worden uitgewerkt, maar het blijft het enige antwoord: de navolging van Jezus onze Heer, het blijven in Hem.

Hoe doe je dat?

In de eerste plaats zou ik willen zeggen, dat de gemeente van Jezus Christus geen instituut tot behoud van overgeleverde waarden en tradities is, geen monumentenzorg. Christenen zijn geen mensen tot wier eerste taak het behoort als konservator van een museum rond te stappen in deze wereld.

Het is gewoon niet waar, dat vroeger alles beter was en dat de samenleving christelijker was. Het is goed, dat vele dingen van vroeger verdwenen zijn - en dan kunt u aan allerlei zaken denken: de onbeschermde positie van de werknemer en de daarmee verbonden sociale onzekerheid en rechtsongelijkheid; u kunt denken aan grote tegenstellingen tussen rijk en niet-rijk; aan de ongelijkwaardigheid van man en vrouw; aan de hypokrisie op het terrein van de sex en de vroeger alom aanvaarde dubbele moraal. U kunt aan zoveel zaken nog meer denken.

Ons mensbeeld is veranderd. Het is waar: de mens wil autonoom zijn, wil zichzelf de wetten stellen, wil zelf uitmaken wat goed en kwaad is. Maar wie stelde diezelfde mens vroeger de wetten, wie maakte toen uit wat goed en kwaad is?

De geëmancipeerde mens moet nog leren met zijn pas verworven vrijheid - een een relatief begrip trouwens - om te gaan. Ieder keer blijkt, dat die mens nog niet rijp is voor die vrijheid, en daarom verstaat hij er vaak iets anders onder dan is bedoeld. Laten wij die belijden waarlijk vrij gemaakt te zijn hem leren wat vrijheid betekent. Hoe? Door het hem voor te leven, door vrije mensen te zijn. Niet wettisch en moralistisch: alles mag! Raak niet, smaak niet en roer niet en blijf zitten waar je zit! heeft niets met het bevrijdende evangelie te maken, heeft Paulus ons voorgehouden. Laat die blijmakende vrijheid heersen in onze gezinnen en in onze gemeenten. Dat zal aanstekelijk werken.

Wie uit het evangelie leeft, met de Heer van dat Evangelie omgang heeft als met Zijn beste vriend, hoeft zijn tijd niet te besteden aan de bewaking van de zuiverheid van het evangelie. De waarden van het evangelie behoeven niet glimmend in museum-vitrines bewaard te worden, gekonserveerd in preciese bewoordingen en formuleringen; ze moeten gebruikt worden, er moet uit geleefd worden. Zo bewaar je ze, door ze te delen met anderen.

Ons godsbeeld is wellicht veranderd. Hij is niet meer de projektie van het vaderbeeld uit onze kinderjaren, de vader die alles kon, alles wist, alles zag en alles hoorde. Hij is liefde. Méér dan een vader is Hij. Hij is zoals Jezus was. Vol van genade en waarheid, vol van liefde en barmhartigheid.

Daarom: blijf dicht bij Jezus. Alleen dan is het mogelijk christen te zijn in deze tijd. Alleen zo was het mogelijk christen te zijn vroeger.

v. D.

NIEUWE AKTIE VOOR UZC-GEWEST HOLLAND

Verslag van de op 29 april jl. gehouden vergadering der zendingswerkgroepen van het Gewest Holland.

Op zaterdag 29 april jl. kwamen de zendingswerkgroepen van het Gewest Holland in de baptistenkerk Silo te Utrecht bijeen.

Uit het verslag van de penningmeester bleek dat de aktie ‚Groen voor zeven' ruim *f* 6.000,— méér had opgebracht dan was gepland. Allen die aan dit mooie resultaat hebben meegewerkt dan ook heel hartelijk dank.

Pastor Helmut Grundmann, algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Zending (EBZ), die als gastspreker in ons midden was, onderstreepte het grote belang van de akties voor de bijbelschool in Ndiki en ‚Geven voor zeven' voor de evangelieverkondiging in Zuid-Kameroen. Verder deelde hij mede dat Ndiki naar alle waarschijnlijkheid weer met een nieuwe opleiding tot evangelist zou beginnen. Aanvankelijk zou de school gesloten worden wegens gebrek aan leerkrachten en te weinig aanmeldingen van studenten.

Daarom kwam het bestuur van de gewestelijke zendingswerkgroep - in overleg met WIN - met het voorstel om nu gedurende 2 jaar 20 studenten aan de bijbelschool van Djarengol in Noord-Kameroen financieel te steunen met *f* 50,— per maand per student. Verschillende van deze studenten zijn gehuwd en hebben één of meer kinderen. De aktie zal worden gevoerd onder het motto ‚4 x 5'.

Het gewestelijke bestuur zag in de ruim *f* 6.000,— die resteren van ‚Geven voor zeven' een goede start voor de nieuwe aktie, maar uit de reakties van de vergadering en de suggestie van br Grundmann kwam naar voren dat het aan de oude akties ten goede moest komen. Het voorstel om het geld te bestemmen voor de gehouden akties als de nieuwe aktie vond algehele bijval (applaus).

Pastor Grundmann ging bij zijn causerie over ‚Moderne zending in Afrika en haar problemen' uit van het gedeelte uit Joh. 6, waar Jezus aan Zijn discipelen de vraag stelt, of zij ook niet willen heengaan, maar waarop Petrus antwoordde: „Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven".

De zending in Afrika bevindt zich in een krisis, die zich zowel naar binnen als naar buiten openbaart. Hierbij is de zendeling ten nauwste betrokken. Was hij vroeger de evangelieverkondiger bij uitstek, nu zijn er inlandse predikanten en evangelisten die dit doen en fungeert de zendeling meer als adviseur en koördinator ten aanzien van de arbeid en de financiën. Hier ligt een spanningsveld dat zorgen en problemen kan scheppen, temeer daar de Afrikaan zich steeds meer bewust wordt van zijn eigen kultuur. Bovendien is er het streven om de gemeenten in unieverband zo vlug mogelijk ‚self-supporting' te maken. Voorlopig blijft echter financiële steun uit Europa geboden.

Van de problemen die van buiten komen noemde br Grundmann armoede en werkloosheid, het nationalisme, het kommunisme, het racisme (zwart tegen blank) en de opmars van het mohammedanisme, vooral in Noord-Kameroen. Maar ondanks al deze zorgen en problemen gaat het werk van de Heer in Kameroen door. Immers, de opdracht is er nog steeds: Predik het evangelie aan alle mensen, leert en onderhoudt hen al wat Ik u geboden heb. Zo zagen wij als het ware van nabij en in vogelvlucht de arbeid der zending en die der bestaande gemeenten in Kameroen. Wij, aan wie zoveel meer werd toevertrouwd, mogen en moeten onze broeders en zusters helpen en steunen bij de strijd tegen de machten der duisternis, opdat ook in dat land nog velen mogen worden verlost uit de duisternis en vrede en blijdschap mogen vinden bij Christus, de gekruisigde maar ook de opgestane Heer.

De voorzitter, ds G. van Mawieren, was onze tolk toen hij br Grundmann dankte voor hetgeen hij ons had medegedeeld; hij sprak de hoop uit dat de aanwezigen met inspiratie voor de nieuwe aktie huiswaarts zouden gaan en tevens verrijkt met informatie over de situatie aldaar.

K. Brongers, sekretaris

N.B. Giften uit het Gewest kunnen worden overgemaakt op postrek. 2810975 t.n.v. penningmeester Uniezendingswerkgroepen, Krammer 20, Alphen aan de Rijn.

OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt ons weekblad in de zomermaanden om de veertien dagen.
De data waarop DC nog verschijnt zijn: 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

Het evangelie onder de mensen

Zending in verre landen bracht met zich mee dat het evangelie verkondigd werd door mensen die uit een totaal andere kultuur kwamen dan degenen die de ontvangers waren voor een voor hen geheel nieuwe boodschap.

Langzamerhand is het besef gegroeid dat het nodig is om aan de kulturele faktor aandacht te besteden met het oog op de noodzaak dat het evangelie aansluit bij de gedachten- en belevingswereld van de mensen die erdoor aangesproken worden. De missionaire gemeente sluit zich aan bij de zendeling Paulus die had besloten in zijn werk niets anders over te dragen dan de kennis van Jezus Christus, de gekruisigde (1 Kor. 2 : 2). Betweterij en vooroordeel hebben in de zending een negatieve rol gespeeld. In het verleden kwam daar bij dat men vond dat de westerse kultuur veel beter was dan andere kulturen, bovendien werd er niet zelden het etiket ‚christelijk' opgeplakt.

De toegenomen belangstelling voor en kennis van andere kulturen, leidde tot het besef dat de westerse kultuur wel z'n sterke kanten heeft, doch lang niet in alle opzichten superieur is aan andere kulturen. Bovendien is het zo dat een niet gering aantal kulturen in Afrika en Zuid-Amerika (en elders) juist door westerse barbarij verdwenen zijn of in verval zijn geraakt. Daarbij komt dat in toenemende mate duidelijk geworden is dat het christelijke westen niet bestaat. De noodzaak tot verkondiging geldt voor alle continenten.

In de relatie tussen de westerse kerken en de kerken in de derde wereld doet zich het probleem voor dat het denken over het evangelie, de kerk en de wereld overheerst wordt door een westerse theologische traditie.

Daarbij rijzen vragen als in hoeverre een Afrikaans theoloog als theoloog Afrikaan kan zijn; en in hoeverre kan een Zuid-Amerikaans theoloog als theoloog zich vrijmaken van de klassebelangen van een beperkte (doch machtige) groep. En als er dan gesproken wordt van ‚theoloog' dan gaat het eigenlijk om alle christenen, omdat de theologie dient te verwoorden wat het evangelie inhoudt en wat de konsekwenties ervan zijn.

De missionaire gemeente is echter niet alleen geïnteresseerd in het verwoorden van het evangelie, doch ook, en juist, in de kommunikatie van het evangelie. De kommunikatie van het evangelie waarbij mensen met verschillende kulturele achtergrond betrokken zijn, is een missionair vraagstuk van de eerste orde. Het vereist bezinning zowel op de eigen traditionele formuleringen als op de denkwereld van hen die het evangelie niet kennen. Erkenning dat eigen geloofsvoorstellingen kultuurgebonden zijn, echter laat nog vele vragen onbeantwoord.

Ondanks het bestaan van verschillen in denk- en belevingswereld, is er maar één evangelie dat herkenbaar moet blijven. De mensen moeten het evangelie in hun eigen taal kunnen horen, en dan gaat het om ‚taal' als exponent van een kultuur.

Echter, het evangelie mag niet zodanig ingekapseld worden dat het zijn ‚skandalon' verliest; juist ook in de kommunikatie dient het aanstotelijke en ongerijmde van het evangelie overeind te blijven.

Dit jaar is er een nieuw tijdschrift uitgekomen dat aan de boven aangeduide problematiek gewijd zal zijn. Het is een tijdschrift met een internationale opzet; het heet ‚Gospel in Context' *). De redaktieraad is samengesteld uit Amerikanen uit diverse protestantse kerken. De dialoog over onderwerpen die betrekking hebben op de context waarin het evangelie gehoord en geloofd wordt, wordt in eerste instantie gehouden met een groep ‚associates', bestaande uit mensen uit verschillende landen, verschillende kerken, verschillende kulturele achtergronden.

Hoofdredakteur is Charles R. Taber, professor in de missionaire antropologie en taalkunde. Hij is verbonden aan de Milligan College (Tennessee), alwaar hij tevens hoofd is van het Milligan's Institute of World Mission and Church Growth.

MISSIONAIRE NOTITIES

In een hoofdredaktioneel artikel (Contextualization: A Personal Case), vertelt Taber iets over zichzelf. Zijn ouders waren zendelingen van de Brethern Church. Zijn eerste 17 levensjaren bracht hij door in Frankrijk en in, wat nu heet, het Centraal-Afrikaanse Keizerrijk. Voor studie ging hij terug naar de USA. Daarna werkte hij in de zending hoofdzakelijk op het gebied van het onderwijs. Vervolgens ging hij weer aan de studie in Amerika en promoveerde op het terrein van de antropologie en taalkunde (met het aksent op Afrika).

Aansluitend hield hij zich een paar jaar bezig met onderzoek ter zake van de vertaaltheorie in opdracht van het Amerikaanse Bijbelgenootschap, en werkte voorts als vertaaldeskundige voor de Verenigde Bijbelgenootschappen in West Afrika. Taber schrijft dat hij zijn ouders de beste leraren vond die hij gehad had. Van hen leerde hij zijn leven te wijden aan Jezus Christus en geloof en leven te onderwerpen aan de geïnspireerde Schrift. Aan hen dankt hij ook zijn streven om wat waar is, niet los te laten ongeacht waar dat toe leidt, en om eerlijk te zijn tegenover jezelf. Bovendien heeft hij van huis uit aandacht en zorg meegekregen voor het welzijn en de waardigheid van alle mensen. In de Afrikaanse voorgangers uit zijn jeugd werd hij bevestigd in het geloof van zijn ouders dat grootheid in het Koninkrijk van God geen kwestie is van een blanke huid of van schoolopleiding.

In Amerika werd hij geïnspireerd door christenen die hartstochtelijk toegewijd waren aan Christus en Zijn zending en hij werd gesterkt in zijn geloof in de inspiratie en het gezag van de bijbel. Door zijn samenwerking met zovele mensen van verschillende kerken, vooral door het werk via de bijbelgenootschappen kon hij ervaren dat het Lichaam van Christus één is, ondanks de afgrenzingen van de verschillende denominaties. Deze eenheid had hij reeds ervaren m.b.t. raciale en nationale verschillen.

Het vertaalwerk in Afrika was een goede leerschool op het terrein van de contextualisatie, hoewel de term toen onbekend was.

Vanuit deze persoonlijke context, vertelt Taber vervolgens iets over zijn persoonlijk credo. Hij neemt zijn uitgangspunt in de Apostolische geloofsbelijdenis, als een bondige uiteenzetting van het wezenlijke van het christelijke geloof. Voorts gelooft hij dat Jezus is de enige Zoon van God, dat wil zeggen de mensgeworden openbaring van God zelf, en ook dat dezelfde Jezus Heer van het heelal is. Het evangelie is het nieuws dat God de tegen hem rebellerende mensheid niet heeft afgeschreven. In Christus zal hij alsnog zijn rijk vestigen door de overwinning van de bestaande rebellie, verlorenheid, vervreemding en onderdrukking, en de bevrijding van de mensen van de zonde en zijn zichtbare gevolgen: onwetendheid, armoede, ziekte, honger, korruptie en verlaging. Verlossing wordt men deelachtig uit genade en door geloof.

Degenen die werkelijk hun vertrouwen op Christus gesteld hebben en tot inkeer zijn gekomen, beginnen aan een levenslang proces van berouw, bekering en gehoorzaamheid, als kenmerken van het deelhebben aan het rijk Gods.

Echter, Taber voegt hieraan toe dat de manier waarop hij zijn geloof onder woorden bracht, voortkomt en bepaald wordt door de wisselwerking tussen de bijbelse gedachtenwerelden en zijn eigen wereld met zijn eigen geschiedenis. Christenen die in een andere context leven, mogen en behoren uitdrukkingsvormen te vinden die duidelijk en adequaat uitdrukking geven aan dezelfde fundamentele waarheden in termen van hun eigen kultuur. Taber vreest dat de Apostolische geloofsbelijdenis, hoe waar op zichzelf ook, eerder bijgedragen heeft tot de opsplitsing

van de kerk dan tot het bewaren van het ondeelbare geloof in het ondeelbare lichaam van de ondeelbare Christus. Bovendien heeft hij bijgedragen tot het handhaven van de westerse bevoogding van christenen elders ter wereld. Daarom bekijkt Taber de Apostolische geloofsbelijdenis toch met gemengde gevoelens en hij kan deze niet hanteren als een maatstaf ter afbakening van de christelijke gemeenschap.

Taber is ervan overtuigd dat het grootste struikelblok niet gevormd wordt door het zich voordoen van onenigheid. Onenigheid is inherent aan ons eindige bestaan. Het grootste probleem is de bereidheid om onenigheden te institutionaliseren in afzonderlijke, elkaar bekonkurrerende delen van het Lichaam, met een toenemend belang in de handhaving van de scheiding. Taber gelooft dat de bestaande partijschappen, in de vorm van denominaties, machtsblokken van denominaties of van groepen van christenen uit verschillende kerken, een afdwaling van het Nieuwe Testament vormen. Taber verwerpt het hanteren van allerlei etiketten waarmee we onszelf zo graag feliciteren en waarmee we anderen stigmatiseren.

De bijbel is de door God geïnspireerde Schrift. De bijbel zelf vertelt echter noch hoe de inspiratie tot stand kwam noch welke empirische eigenschappen de inspiratie de tekst oplegt. Taber vindt het bovendien niet dienstig of noodzakelijk om de bijbel te beoordelen aan de hand van filosofische kategorieën die de schrijvers totaal vreemd waren. Het mysterie van de goddelijk-menselijke bijbel is analoog aan en verwant met het mysterie van de goddelijk-menselijke Christus. Daarom is het niet toegankelijk voor uitlegging en systematiek.

Taber besluit met te zeggen dat hij zich bewust is van de beperktheid van zijn formuleringen. Hij wil daarom, ook in het nieuwe tijdschrift, open blijven staan voor de inbreng van anderen.

Hoewel slechts weinigen van de lezers zich op het nieuwe blad zullen willen abonneren, heb ik u toch iets willen doorgeven van de plannen als ook de bijdrage van de hoofdredakteur. Het ging er om u iets te laten proeven van wat zending met zich meebrengt. Ook is het goed te beseffen dat over de hele wereld mensen op verschillende wijze met de zending bezig zijn. Wie over de zending nadenkt, wordt wellicht gekonfronteerd met allerlei franje. Uiteindelijk kom je echter toch uit bij de kern van het evangelie en het gemeente-zijn in de wereld. Dan geldt voor ons persoonlijk en als gemeente een citaat van Taber: God is not finished with me yet.

T. W.

---

*) nadere informatie over het blad is te verkrijgen bij de redaktie.

KORTE BERICHTEN

Ds W. Veenstra

Naar wij vernemen, is ds W. Veenstra weer thuis, na in het ziekenhuis een (oor) operatie te hebben ondergaan. Hij gaat mooi vooruit, ook al zal hij zich voorlopig nog wel in acht moeten nemen. Ds Veenstra dankt allen, die van hun belangstelling hebben doen blijken. Wij wensen hem een voorspoedig herstel.

Dr J. J. Kiwiet

De komende zondag (25 juni) neemt dr J. J. Kiwiet afscheid van de gemeente van Utrecht-Noord in een dienst, die om 15.30 uur begint. Op 2 juli leidt hij zijn laatste dienst in ons land, voorlopig althans, en wel in de gemeente van Rotterdam-Centrum, aanvang 10.00 uur.

Twee dagen later keert hij terug naar de Verenigde Staten naar Fort Worth / Texas, om daar zijn werk als hoogleraar in de historische theologie aan Southwestern Baptist Theological Seminary te hervatten. De tekst van een gesprek met dr Kiwiet werd helaas te laat ontvangen om nog in dit nummer te kunnen worden gepubliceerd. We hopen het artikel te plaatsen in het nummer, dat op 7 juli uitkomt.

Onze beste wensen mogen de familie Kiwiet vergezellen!

Jeugdkampen NBJB

De Kampkommissie heeft een belangrijke mededeling voor alle jeugdkampen (dat zijn de B-, C- en D-kampen), die op ‚De Vinkenhof' worden gehouden. Het telefoonnummer voor het opbellen-van-buitenaf - maar dan uitsluitend in noodgevallen - is niet 030-78.48.23, maar 030-79.10.05 (b.g.g. 030-79.10.03).

Men wordt verzocht om de beide, laatstgenoemde, nummers thuis achter te laten. Wel hoopt de Kampkommissie dat er zo weinig mogelijk gebruik van gemaakt behoeft te worden.

Seminarie ‚De Vinkenhof'

Ds Th. van der Laan verzoekt mee te delen, dat op 16 september op ‚De Vinkenhof' een zgn. open dag wordt gehouden. Noteert u de datum in uw agenda en reserveert u deze voor een bezoekje aan dit inmiddels prachtig verbouwde gebouwenkompleks? 's Morgens vindt in de Zuiderkapel te Bilthoven om 11.00 uur de opening plaats van het 20ste kursusjaar van het seminarie. 's Middags is er gelegenheid om ‚De Vinkenhof' te bezichtigen. Nadere mededelingen volgen.

ECU-konferentie

Ds H. G. de Winkel, sekretaris van de ECU, schrijft het volgende:

‚Kijk op tijd over uw vakantie heen. Want vóórdat u het weet, is het 25 september. Dan begint de driedaagse ECU-konferentie voor gemeente en evangelisatie, die ook nu weer in Dalfsen wordt gehouden. In vergelijking met voorgaande jaren zal de nadruk deze keer (nog) meer liggen op praktische scholing voor het evangelisatiewerk in de gemeente, met name op het terrein van de persoonlijke gesprekken. De konferentie is in feite dan ook een **werkbijeenkomst. We willen niet slechts met elkaar** konfereren, maar samen aan het werk. Vandaar dat de deelname tot circa 80 personen beperkt zal moeten worden.

Het is daarom zeer gewenst dat de deelnemers aan deze konferentie op de één of andere wijze direkt zijn betrokken bij het evangelisatiewerk in hun gemeente, hetzij als lid van een evangelisatiekommissie of van een werkgroep voor evangelisatiediensten, hetzij als Zaaierverspreider, of hoe dan ook. De ECU hoopt, dat de deelnemers in staat zullen zijn en in hun gemeenten de gelegenheid zullen krijgen om hun ervaringen over te dragen, zodat heel de gemeente van het door hen geleerde kan profiteren. Binnenkort worden verdere gegevens inzake inschrijving, kosten en programma bekend gemaakt. Maar men doet er goed aan, zich nu reeds op een mogelijke deelname te beraden en, desgewenst, de data te reserveren'.

Tot zover de ECU-sekretaris.

J. A. B.

Interland Samen Evangelisatie

Van de redaktie

Tot nu toe (19 juni) hebben slechts twee gemeenten (Hoogezand en Amsterdam-Noord) gereageerd op ons verzoek een verslagje voor DC te sturen over de ervaringen met Interland Samen Evangelisatie.

We herhalen dit verzoek hier nog éénmaal. In het volgende nummer dat op 7 juli a.s. verschijnt hopen we de dan ontvangen verslagen in ons blad op te nemen.

Red.

Baptisten in Schotland

Dr Andrew MacRae, sekretaris van de Baptisten Unie van Schotland meldt in zijn Jaarverslag voor de Algemene Vergadering in Edinburgh dat de gemeenten in 1977 bijzonder sterk groeiden.

Eén gemeente groeide 100% in het afgelopen jaar en anderen 40%, 12%, 35%, 68%. Ook de bijdragen namen meer dan 100% toe in de laatste twee jaar en opnieuw is als doel gesteld, dat de begroting binnen enkele jaren wordt verdubbeld.

Dat is, zoals u weet, de ontmoetingsdag, die wordt georganiseerd door de ECU en de UZC. Ditmaal willen we graag iets doorgeven over de paats en het werk van de Unie Zendings Commissie.

Het is een opmerkelijke zaak, dat juist deze kommissie in 1978 de mankracht en de energie heeft om aan een projekt als Spirit '78 mee te werken. In vijftig jaar kan er wel veel veranderen!

Spirit '28

De toestand van de zendingskommissie anno 1928 is zeker niet rooskleurig te noemen. Er werd wel aan zending ‚gedaan', maar in het algemeen was zending een taak van individuele gemeenten.

Wanneer men het woord ‚zending' in de mond nam, dacht men in Nederland allereerst aan de taak, die er voor de baptisten binnenslands was weggelegd.

Zending-naar-buiten-toe was een zaak van de gemeenten zelf, géén ‚Unie-taak'. Het klinkt een beetje als een verwijt, wanneer we de ‚Spirit '28' omschrijven als een soort zendingshobby. In die geest dacht men in die dagen. Zending was een hobby van enkele gemeenten, ondanks pionierswerk van broeder en zuster Holman Bentley-Klockers, waarover geregeld berichten te Nieuwe Pekela binnenkwamen, ondanks de jarenlange arbeid van zr G. Reiling in Kongo. Laatstgenoemde vertrok in 1923 naar Afrika, maar in dienst van de Engelse (!) BMS! In Nederland was in die jaren wel een zendingskommissie, maar deze werd in 1925, twee jaar na de uitzending van zr Reiling - weer opgeheven. Men was namelijk van mening, dat de Unie Commissie deze geringe arbeid er wel even bij kon doen...!

Toch leefde de zendingsgeest voort, vooral in die gemeenten, waaruit Nederlandse Baptistische zendingspioniers waren voortgekomen. In 1927 stelde de gemeente van Stadskanaal voor tot her-oprichting van de zendingskommissie te komen, een zendingsblad uit te geven en met hernieuwde kracht aan deze taak te werken.

Het voorstel vond echter weinig weerklank en werd dan ook verworpen!

Spirit '28, georganiseerd door een toenmalige zendingskommissie, was dus een onmogelijkheid. Men miste daartoe de visie, de mankracht, de mogelijkheden.

Spirit '78

Sindsdien is er veel veranderd. Nu is er een zendingskommissie, die springlevend is. De Unie-Commissie zou niet graag al het werk, dat deze kommissie verzet, erbij willen hebben. Er is veel veranderd. De zendingssituatie is veranderd.

Een nieuwe visie op de zendingswetenschap breekt zich baan. Ook de Unie Zendings Commissie deelt in deze ontwikkeling. In 1954 kon men opnieuw mensen uitzenden. Sinds die tijd is het werk gegroeid in nauwe samenwerking met het Europese Baptisten Zendingsgenootschap (EBM).

Er is een werkgroep ‚Dienst aan een wereld in nood' (WIN) bijgekomen. De wereld van de zending is ingewikkeld geworden, het werk moet door specialisten worden gedaan.

Het type zendeling van vroeger: de man, die met veel geloofsvertrouwen, met harmonium, bijbel en westerse kultuur naar het zendingsgebied vertrok, dit type zendeling heeft afgedaan. Meer en meer is men tot de ontdekking gekomen dat een roeping ook bevestiging van roeping nodig heeft. We bedoelen dit: een geroepen zendeling zal zich op het zendingsveld geaksepteerd moeten weten door de medewerkers en die gemeenten. De roeping van de zendeling moet bevestigd worden; hij moet worden herkend als één-die-dient: medisch, sociaal, theologisch, diakonaal etc. In het zendingsgebied waarop onze UZC zich richt, voltrekken zich geweldige veranderingen, die geheel Afrika in beslag nemen. We denken aan het moderne kolonialisme der westerse landen, aan de invloed van Cuba, Rusland en China, aan het opdringen van de Islam, aan de Afrikaanse stamreligies die nog een grote rol spelen. Ontwikkelingshulp, kulturele veranderingen, oorlogen, bevrijdingsbewegingen!

Afrikanisatie van de zending, dat de Afrikanen zelf deze dienst gaan overnemen, zelf denken, zelf verantwoordelijkheid dragen, niet meer ‚bevoogd' worden door Europeanen, die het beter zouden weten. Helaas gingen kolonialisme, imperialisme èn zending voor het gevoel van de Afrikaan vaak hand in hand. We stippen de problemen even aan. Maar we zeggen nog veel te weinig. Eén ding is duidelijk: de UZC behartigt in een dynamische, zich snel veranderende wereld een grootse zaak. Temidden van dit gewoel, van deze problemen moet door en voor de Afrikanen het getuigenis klinken van de gekruisigde en verrezen Heer in de kracht van de Heilige Geest.

Deelname

De UZC beschouwt de zending dan ook niet als een hobby voor hen, die daar speciale belangstelling voor hebben. In de bijbel wordt de zending trouwens opgedragen aan de hele gemeente. Wij allen moeten deelnemen in opdracht van de Zender. Op de ontmoetingsdag zullen wij daar meer over horen. Dan mogen we ontdekken, dat we de zaak van de zending niet kunnen afdoen met een kollekte, niet mogen afschuiven naar zendelingen, zendingswerkgroepen of UZC. Wij allen moeten deelnemen, meedenken, mee zenden en gezonden worden, een ieder naar eigen aard, opdracht en talenten.

Het gaat om een dienst, een bediening, die door de Heer is ingesteld. Op 9 september mogen we weer bepaald worden bij de dienst van de zending. Alleen: het bezoeken van deze ontmoetingsdag is geen vervangingsmiddel voor de dienst en opdracht zelf. Wij zullen moeten deelnemen, reeds nu!

Namens de UZC: Tot ziens op 9 september te Zwolle!

A. Nijland

Ds TIJMAN IN ZIEKENHUIS

In het St. Jozefziekenhuis (afd. D. kamer 302) te Doetinchem is ds G. W. Tijman ter observatie opgenomen, o.a. in verband met trombose in beide benen.

Ons meeleven en voorbede gaan naar hem en zijn vrouw uit.

OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt ons weekblad in de zomermaanden om de veertien dagen.

De data waarop DC nog verschijnt zijn: 7 en 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal ons blad weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

VAKANTIEGANGERS IN EDE EN OMGEVING: OPGELET

De wijkgemeente Ede (baptistengemeente Arnhem) komt iedere zondagmorgen samen in de gemeenschapsruimte van de Prinses Margriet School aan de Verlengde Parkweg te Ede. Aanvang 10.00 uur.

De Parkweg begint bij het station Ede en de Verlengde Parkweg ligt gewoon in het verlengde daarvan. Graag tot ziens.

P. D.

MEDEDELING VAN DE R.J.C.

Het sekretariaat van de sektie R.J.C. van de N.B.J.B. wordt tijdelijk waargenomen door ds J. H. Hofman, Iepenlaan 19, 9501 HA Stadskanaal; tel. 05990-6511.

KADERTRAINING N.B.J.B.

Iets voor u?

Welke onderwerpen komen er aan de orde?

Het gaat om 10 zaterdagen

Data:

14 oktober 1978	13 januari 1979
21 oktober 1978	27 januari 1979
4 november 1978	10 februari 1979
25 november 1978	24 februari 1979
9 december 1978	10 maart 1979

's Morgens zal er wat meer aandacht besteed worden aan theorie, 's middags meer aan persoonlijke inbreng d.m.v. gesprek en praktisch bezig zijn.

De volgende onderwerpen zullen behandeld worden:

1a. *Plaats en funktie van het jeugdwerk in het licht van het evangelie.*
Waarom is er jeugdwerk? Wat heeft jeugdwerk met gemeente-zijn te maken?

1b. *Plaats en funktie van het geloof in het leven.*
Wat is geloof? Welke dingen werken versterkend en welke afbrekend voor het geloof?

2a. *Psychologie van de groei als basis voor elke wijze van aanpak.*
Groei in het algemeen vindt plaats in een proces van bevestiging.
Welke elementen spelen een rol daarbij? Zowel bij het kind als bij onszelf.

2b. *Groei van het geloof door kennis en ervaring. Bekering.*
Hoe ben je tot geloof gekomen? Hoe staat het met de verhouding leer en leven?

3a. *Eigen identiteit van de diverse vormen van jeugdwerk: zondagsschool, klubwerk, jongerenwerk.*
Wat is hun specifieke bijdrage aan het opgroeiende kind in de Gemeente?

3b. *Plaats en funktie van de gemeente in het leven.*
Eigen identiteit van de baptistengemeente.
Wat heb je aan de gemeente? Welke plaats neemt zij in in je leven?

4a. *Praktisch bezig zijn met middelen en vormen die helpen bij kennis overdracht en bij het groeiproces van de ervaring.*
Doel en funktie van zingen, handenarbeid, spel, ekspressie, enz.

4b. *Aanknopingspunten voor gesprekken met kinderen en jongeren over het geloof.*
Hoe verloopt een gesprek over het geloof? Hoe kom je van een gewoon gesprek tot een persoonlijk gesprek?

5a. *Plaats en funktie van de bijbel in het geloofsleven.*
Wat is de bijbel? Hoe moet je hem lezen? Hoe kun je er mee om gaan?

5b. *Hoe breng je de bijbel bij de jeugd?*
Hoe wordt de bijbel een levend boek voor de jongeren?

6a. *Het (verenigings)uur als eenheid van beleving.*
De beleving van het geheel is belangrijker dan losse programma-onderdelen. Hoe werkt dat?

6b. *Hoe maak je een dagsluiting?*
Hoe kom je vanuit een bepaald programma tot een dagsluiting?

7a. *Organisatie van jeugdwerk.*
Welke elementen spelen een rol bij de vorming van een groep?
Hoe „organiseer" je een groepsproces?

7b. *Het groepsgesprek.*
Wat is het verschil tussen een diskussie en een groepsgesprek?
Op welke dingen moet je letten?

8a. *Persoonlijke kontakten met de jeugd.*
Hoe maak je kontakt?

8b. *Wie ben je zelf?*
Hoe ga je met je zelf om?
Hoe leer je jezelf kennen?

9a. *Kernwoorden van het geloof vertalen voor de jeugd.*
Begrippen als: Kruis, Heilige Geest, verzoening, genade.
Wat betekenen ze eigenlijk?
Kun je ze ook in gewone woorden uitleggen?

9b. *Bidden, hoe leer je dat?*
Wat is bidden? Hoe leer je persoonlijk bidden?

10a. *Problemen uit de praktijk.*
Vragen die tijdens de kursus naar boven gekomen zijn.

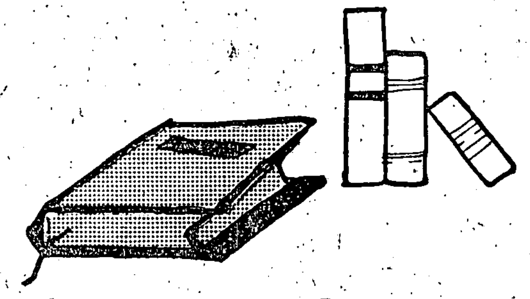
10b. *Evaluatie.*
Uitreiking van het certifikaat en het kursusboekje.

Heb je belangstelling?

Stuur dan een briefkaartje naar:
Jeugdburo NBJB Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.

Namens de werkgroep,

P. Brongers

Wat zullen we lezen:

zondag	25 juni	Psalm 74	Verwoeste tempel
maandag	26 juni	Hebreeën 11 : 1- 7	Geloof en zekerheid
dinsdag	27 juni	Hebreeën 11 : 8-16	Geloof en leven
woensdag	28 juni	Hebreeën 11 : 17-22	Van Abraham tot Jozef
donderdag	29 juni	Hebreeën 11 : 23-31	Van Mozes tot Rachab
vrijdag	30 juni	Hebreeën 11 : 32-12 : 3	Van Rachab tot Jezus
zaterdag	1 juli	Psalm 76	De Heer is geweldig
zondag	2 juli	Psalm 77	Zijn blijvende hulp
maandag	3 juli	Hebreeën 12 : 4-11	Nut van het lijden
dinsdag	4 juli	Hebreeën 12 : 12-17	Moed zonder bitterheid
woensdag	5 juli	Hebreeën 12 : 18-29	Een onvergankelijk koninkrijk
donderdag	6 juli	Hebreeën 13 : 1-16	De werken der liefde
vrijdag	7 juli	Hebreeën 13 : 17-25	Rond de grote Herder
zaterdag	8 juli	Spreuken 1 : 1-19	Wijsheid en dwaasheid

AANVULLINGEN/VERBETERINGEN OP HET ADRESSENBOEKJE

blz. 33: Het telefoonnummer van H. Bouman, Heerenveen moet veranderd worden in 05130-**88658**

blz. 36: Het telefoonnummer van C. de Jong, Den Helder moet veranderd worden in 02230-**32257**

blz. 38: Het telefoonnummer van C. Molema, Den Helder moet veranderd worden in 02230-**32786**

Onder J. Mulder-Reinsma moet geplaatst worden:

L. Mulder, C. G. Wiegersweg 27, 9684 EK Finsterwolde; tel. 05971-1679

blz. 42: Het postcodenummr van W. van der Veen, Exloërkijl is niet 9571 BB, maar 9571 AB

Het telefoonnummer van C. van der Vlis, Vlaardingen moet veranderd worden in 010-740864

MEDEDELINGEN

△ Het sekretariaat van de gemeente Krommenie berust thans bij: J. J. Boer, Twiskeweg 146, 1503 AD Zaandam.

△ Het adres van de voorganger van de baptistengemeente Haarlem, J. A. Scholte is thans Veen en Duin 18, 2061 XE Bloemendaal; tel. 023-263155.

△ P. Wouda, sekretaris van de baptistengemeente Lemmer is telefonisch bereikbaar: 05146-3261.

Onze diensten worden gehouden elke zondag om 10 uur in ons kerkgebouw Zuiderdiep 85. De avonddienst komt in de zomermaanden te vervallen. Iedereen is van harte welkom.

Baptistengemeente 2e Exloërmond,
W. van der Veen, sekretaris

VAKANTIE IN ASSEN EN/OF OMGEVING

Alle vakantiegangers, die in de omgeving van Assen verblijven, zijn in de diensten van de baptistengemeente te Assen van harte welkom.
Deze diensten worden gehouden in het kerkgebouw Oranjestraat 13 en beginnen om 9.15 uur. G. M.

VAN DE REDAKTIE

Het volgende nummer van DC dat op 7 juli a.s. verschijnt bevat o.a. een interessant verslag van een evangelisatiekonferentie die, onder het thema ,Het evangelie in een veranderende wereld', in mei jl. in Rüschlikon werd gehouden. Red.

GEMEENTEBERICHTEN

GEMEENTE-ZIJN IN DE GROTE STAD.

Amsterdam-Centrum - (H.V.). Graag willen we deelgenoot maken van een klein stukje gemeentegeschiedenis in een grote stad. Juist in een grote stad komt het er op aan, dat ieder lid trouw op zijn post is, anders verdwijnt hij in de massa en is eenzamer dan ooit tevoren.
Er zijn hier gelukkig nog trouwe leden. Twee van zulke trouwe leden gingen ons voor naar het Vaderhuis met de vele woningen. Op 13 februari overleed na een langdurige ziekte zr G. Miedema-Popta. Zij was bijna 45 jaar lid van de gemeente, waarvan tweederde gedeelte in Amsterdam. Zij diende de Heer in de gemeente, waar dat maar mogelijk was. Haar taak hier op aarde was volbracht. Dat haar man, met wie ze bijna 56 jaar lief en leed deelde, het hier nog wel eens moeilijk mee heeft, is te begrijpen.
Op 16 maart moest ons oudste lid, zr Alberts (91 jaar) haar man afstaan. Ook hij ging naar Huis en ook in haar kamer blijft een lege stoel.
Een delegatie van onze gemeente ging op 21 mei naar Hoogezand om de begrafenisdienst bij te wonen van br P. G. Slaakweg, die van 1945 tot februari 1978 (toen hij met zijn gezin naar Hoogezand vertrok) lid van de gemeente in Amsterdam was geweest. Jarenlang voerde hij de financiële administratie voor de gemeente.
Er moest dus enige malen afscheid genomen worden van mensen aan wie we fijne herinneringen bewaren.
Toch mochten we ook mensen begroeten en verwelkomen. Een echtpaar, dat zich onttrokken had, vond de weg naar de gemeente terug.
Een jonge broeder, afkomstig uit Zuid-Afrika, had de Heer lief gekregen, beleed dat in de doop op de eerste zondag in februari en werd daardoor lid van de gemeente. Datzelfde deed een zuster, dochter van gemeenteleden, op 1e Pinksterdag. Twee fijne diensten waarin het geluk van de nieuwe leden afstraalde.
In het kader van de „Interland Samen Evangelisatie" was er op de vrijdagavond ook een bijeenkomst in de Dr M. Luther Kingkapel met het Amerikaanse team, dat in Amsterdam-Noord was. Het koor van de Keizersgracht Gemeente verleende medewerking. Ds Leuverink sprak en John Bos liet ons heerlijk zingen, terwijl hijzelf begeleidde op het elektronisch- en het pijporgel. Dankbaar zijn we iets van de vele zegeningen te mogen doorgeven om daarbij tevens uw voorbede te vragen voor de arbeid in de grote steden.

„HEER UW GOEDHEID REIKT ZO HOOG"

IJmuiden - (J.K.). De titel boven dit gemeentebericht is een beginregel van een lied, dat ons gemeentekoor de laatste tijd nogal eens gezongen heeft.
Het vervolgt, dat de goedheid van de Heer zo hoog reikt als de hemelen zijn. De hemelen, ongrijpbaar voor de mensen. Hieruit spreekt de almacht van God.
Deze grootheid en almacht van God is een voortdurende ervaring in onze gemeente. Wij mogen steeds weer verwonderd staan over de daden Gods, die er te midden van ons gebeuren.
De krachtige en duidelijke prediking die onze voorganger ds Agtereek mag doorgeven en het werk dat in stilte gebeurt maar dat door de Geest in openbaarheid komt; het kontakt dat er is tussen de gemeente, de raad en het voorgangersgezin - in het bijzonder zr Agtereek nu haar gezondheid te wensen overlaat en toch haar man steeds weer bemoedigt in het werk; - steeds mogen wij elkaar bij de Heer brengen. Wij ervaren het gebed in de gemeente als een geweldige kracht.
Wij mogen in de afgelopen maanden van het jaar terugzien op vier gezegende doopdiensten waarin totaal twintig broeders en zusters hun geloof hebben beleden; daarbij vroegen één broeder en één zuster die reeds elders gedoopt waren het lidmaatschap van de gemeente aan.
Dankbaarheid is er natuurlijk voor dit alles.
Maar ook is waar wat er in de prediking gezegd is: „Het is geweldig wat wij mogen meemaken in de gemeente, maar laten we het niet gewoon gaan vinden. Laten we iedere keer weer als we samenkomen, samen bezig te zijn met ons te verwonderen over de grote daden van God, die in ons midden gebeuren".
Bij deze dingen mogen we steeds bepaald worden in de prediking.

In de volle verzekerdheid des geloofs nam de Heer tot Zich onze zuster

BERENDINA VAN ENST
weduwe van H. H. Krommendijk

op de leeftijd van 85 jaar.

„In het huis mijns Vaders zijn vele woningen".

Baptistengemeente Enschede

Graag willen wij u laten weten dat onze ouders

B. POSTHUMUS
en
M. POSTHUMUS-VAN DOKKUM

9 juli a.s. hun 25-jarig huwelijksfeest hopen te vieren.

Joke en Jos
Fred

Op 6 juni ging van ons heen onze broeder

SIETSE SIKKEMA

op de leeftijd van 73 jaar.

Joh. 11 : 25

Baptistengemeente Heerenveen

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummers 27/28 - 7/14 juli 1978

Het evangelie in een veranderende wereld

Dat was het hoofdthema van de konferentie voor vorming en evangelisatie, die van 22 tot 26 mei jl. in Rüschlikon werd gehouden. Er waren deelnemers uit 17 verschillende landen (waaronder ook Nederlanders: br en zr Reiling uit Dordrecht en br en zr De Vries uit Leeuwarden), merendeels Europeanen en een aantal Amerikanen. Verheugend was de ontmoeting met elkaar en vooral met de mensen uit het Oostblok, waarvan ook de meeste landen vertegenwoordigd waren.

Doelstelling van de konferentie was op Europees niveau te praten over evangelisatie als opdracht van de gemeente in een veranderende wereld. Dat gesprek is er geweest onder vele vormen, gezamenlijk, persoonlijk, in de officiële zittingen en in de wandelgangen. Er kwamen vele verrijkende dingen naar voren en in de vriendelijke (en vrolijke) sfeer van gemeenschap bleek het een normale zaak op een openlijke wijze te kunnen praten over successen en fouten, moeilijkheden en vooruitgang in het werk.

Wat werd er gezegd?

Een aantal inleiders opende vanuit verschillende invalshoeken de diskussies over het thema. Br Goulding (USA) signaleerde in zijn openingsverhaal een aantal markante en belangrijke veranderingen in onze wereld gedurende de laatste dertig jaren: De grootscheepse vooruitgang van de wetenschap, en de invloed daarvan op leefpatroon en taal; de enorme groei van de bevolking op aarde, die dwingt tot nog veel meer zending; de groeiende kloof tussen rijk en arm, met als hoofdpunt van geldverspilling; de militaire wedloop; de voortgaande geldontwaarding en uiteindelijk de teruggang van het totale christendom in aantallen. Veranderingen genoeg - maar wat doen we ermee?

Dat was ook één van de vragen, die br Madson (USA) zich stelde. In hoeverre verandert het gelovig handelen van een christen, als de wereld om hem heen verandert? We leven voortdurend in de spanning van enerzijds de onveranderde, eeuwenoude opdracht christen te zijn en anderzijds de noodzaak onze omstandigheden niet star maar flexibel tegemoet te treden. Eeuwig leven en de kwaliteit van ons aardse leven zijn niet van elkaar te scheiden en dus moeten we onze verantwoordelijkheid voor de samenleving ook in sociaal opzicht dragen.

Over ons Nederlandse evangelisatie- en vormingswerk binnen onze jeugdbeweging mocht ik zelf iets vertellen. De belangrijkheid van geloofsvorming en verkondiging voor en door jongeren is in ons land allang erg belangrijk gebleken. In de beschrijving van ons werk kon een aantal beginselen worden overgedragen betreffende stijl van evangeliseren, vertaling van het oude Woord in nieuwe taal en vooral de basismotivatie van het werk: de levende ontmoeting met de Levende Heer.

Br Claas (West-Duitsland) besprak de problemen van de gemeente in een onkerkelijke tijd en maatschappij, de zwakte, de taken en de opdracht van de gemeente en de beloften van Gods hulp. Br Rödter, voorganger van de baptistengemeente te Zürich, Zwitserland, sprak over de innerlijke vernieuwing van de gemeente, die niet georganiseerd kan worden, maar moet worden verwacht van de heilige Geest. Startpunt en basis van het gemeentelijk leven is de onvoorwaardelijke nabijheid van God-onder-ons, Immanuël. Geloofsvernieuwing vindt plaats waar wij bereid zijn nauwkeurig het doorbreken van Gods Geest te zien en na te volgen.

Wat werd er gedaan?

Elke inleiding werd gevolgd door uitgebreide groepsdiskussie, waarin het mogelijk was op zeer persoonlijke wijze met elkaar te denken over de doorgegeven zaken. Elke morgen werd onder leiding van de kommissie-leden een ochtendwijding en bijbelstudie gehouden, waarin ook plaats was voor korte rapporten uit de verschillende landen. Ook op andere momenten van de dag werd daar tijd voor genomen, zodat er een duidelijk en gedetailleerd overzicht gegeven werd van het werk onder ons. En het was een bemoedigend overzicht. Op vele plaatsen in Europa is een kentering aan de gang; Unies en gemeenten beginnen opnieuw te groeien, soms op onvoorstelbare wijze. Ook de Oosteuropeanen konden zeggen, dat het werk doorgaat,

soms onder uiterst moeilijke omstandigheden, soms in een steeds ruimer wordende vrijheid van staatswege.
We mochten meermalen genieten van de zang van br. Carter, voorganger van een grote baptistengemeente in Baltimore, USA; muzikaal hoogtepunt was ongetwijfeld het piano-recital, dat werd uitgevoerd door zr. Cantos uit Spanje. Ze bracht een voortreffelijk koncert, dat erg werd gewaardeerd. Ook de woensdagavonddienst, die we mochten bijwonen in de baptistengemeente te Zürich was een bijzondere ervaring vanwege het spontane en opgewekte karakter van de samenkomst en de sterke band, die ook hier mocht worden ervaren.
Een bijzondere zitting werd gewijd aan de toekomst van Rüschlikon als seminarie. Als de waardevermindering van de dollar niet zou hebben plaatsgevonden, zou de toekomst van het seminarie niet diskutabel zijn. Het heeft zich een grote plaats verworven in het totaal van de opleidingen in Europa, en vervult een uiterst belangrijke en niet te missen rol in velerlei vormen van training voor gemeenteleden. Het seminarie heeft in de hele duur van zijn bestaan nog nooit zo'n sterke dienst verleend aan de Europese baptisten als juist in deze periode, waarin 't voortbestaan op het spel staat. Het zou beschamend zijn als dit centrum door geldgebrek zou moeten worden opgeheven. Voor dat het zover komt, moeten we als Europese Unies inspringen met bijdragen op lange en korte termijn; of om het populair te zeggen: Rüschlikon moet blijven!

Wat was het nut?

Er was een aantal dingen dat de konferentie tot een uiterst nuttig gebeuren maakte:

1. Gedachtenwisseling over achtergrond en praktijk van evangelisatie en vormingswerk is op Europees niveau telkens weer nodig en ook telkens weer vruchtbaar en bemoedigend. Daarom is het heel goed, dat deze konferentie jaarlijks wordt gehouden. En het is een noodzaak, dat wij als Nelerlandse gemeenten mee blijven denken in dit geheel.
2. Uit de gedachtenwisseling en wederzijdse bemoediging komen nieuwe impulsen, ideeën, mogelijkheden, kansen en wegen naar voren, die ons in staat stellen om het veelkleurige evangelie op veelkleurige wijze te verkondigen.
3. Heel praktisch zullen zich uit deze konferenties steeds meer ontwikkelen allerlei vormen van gezamenlijk werk, uitwisselingen, wederzijdse hulp. Wellicht is een Europese variant van Interland Samen Evangelisatie binnenkort al uitvoerbaar. In sommige gemeenten onder ons is er al sprake van uitwisseling over de grenzen. Deze praktijk moet nog gekoördineerd worden, maar de aanzet is er.
4. In de vele gesprekken en rapporten werd dezelfde gezamenlijke gedachte onder woorden gebracht. In de voor ons liggende periode zullen in maatschappelijk opzicht vele problemen zich verhevigen, ook voor onze gemeenten. Daar ligt klaar en duidelijk onze weg: De ontkerkelijkende wereld is niet alleen een probleem maar ook (en vóóral) een uitdaging en een van God gegeven kans. Er is een kentering merkbaar. In de donkerheid, die mogelijk in de toekomst verborgen ligt, zal het licht van Gods liefde alleen maar sterker stralen.

Zo mochten we vanuit deze inspirerende konferentie allen weer op weg met het evangelie in een veranderende wereld en onder leiding van de Heer, die gisteren en heden dezelfde is tot in alle eeuwigheid.

Leeuwarden — Anne de Vries

Nederlandse deelnemers aan de konferentie voor Evangelisatie en Toerusting in Rüschlikon tijdens de koffiepauze v.l.n.r. mevr. H. de Vries-Klaver, ds R. Reiling, ds A. de Vries en mevr. J. Reiling-Zwarts.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Regelmatig worden we benaderd voor L&G met ingevoegd supplement. We hebben besloten, nu de nieuwe oplage van L&G nog even op zich laat wachten, de huidige voorraad van een vast-ingevoegd supplement te voorzien tegen dezelfde prijs als de huidige P.V.C.-uitvoering, te weten *f* 14,50 (een voordeel dus van *f* 2,25).

De P.V.C.-uitvoering is nog in de volgende kleuren te leveren, zolang de voorraad strekt: wit, zwart, rood, lichtbruin en donkerbruin.

Onze bestuurders der gemeenten willen we er extra op wijzen, ten behoeve van de bezoekers en gasten van onze diensten, tegen deze billijke prijs, een aantal bundels in genoemde sortering aanwezig, aan te schaffen.

Op de Ontmoetingsdag te Zwolle dd. 9 september hopen we D.V. met een stand aanwezig te zijn. Tijdig vóór genoemde datum bestelde bundels willen we graag naar deze toogdag meenemen, ter besparing van verzendkosten.

Onze harmonisaties zijn nog in voldoende voorraad aanwezig.

Hiervoor gelden nog de oude prijzen, t.w.:

4-stemmige harmonisatie deel I	*f* 20,—
4-stemmige harmonisatie deel II	*f* 25,—
4-stemmige harmonisatie Supplement I	*f* 7,50
4-stemmige harmonisatie 150 Psalmen	*f* 9,50

Graag zien we uw bestellingen tegemoet en verblijven,

sekretaris classis-administrateur,
J. Germeraad, A. Verweystraat 21,
7552 ME Hengelo (O.);
tel. 05400-21911

Ds W. HARKEMA 65

Op 6 juni jl. is ds W. Harkema, thans te Doorn woonachtig en verbonden aan de Stichting Het Zoeklicht 65 jaar geworden. Na meerdere jaren elders als prediker werkzaam te zijn geweest, o.a. in Heerde en in de toen nog niet bij de Unie aangesloten baptistengemeente Almelo-Nieuwstraat, werd br Harkema in 1954 voorganger van de baptistengemeente te Den Haag en van 1965 tot 1974, het jaar waarin br Harkema zich als fulltimer verbond aan de Zoeklicht-arbeid, van de baptistengemeente te Musselkanaal.

KADERTRAINING N.B.J.B.

Iets voor u?

Welke onderwerpen komen er aan de orde?

Het gaat om 10 zaterdagen
Data:

14 oktober 1978	13 januari 1979
21 oktober 1978	27 januari 1979
4 november 1978	10 februari 1979
25 november 1978	24 februari 1979
9 december 1978	10 maart 1979

's Morgens zal er wat meer aandacht besteed worden aan theorie, 's middags meer aan persoonlijke inbreng d.m.v. gesprek en praktisch bezig zijn.
De volgende onderwerpen zullen behandeld worden:
1a. *Plaats en funktie van het jeugdwerk in het licht van het evangelie.*
Waarom is er jeugdwerk? Wat heeft jeugdwerk met gemeente-zijn te maken?
1b. *Plaats en funktie van het geloof in het leven.*
Wat is geloof? Welke dingen werken versterkend en welke afbrekend voor het geloof?
2a. *Psychologie van de groei als basis voor elke wijze van aanpak.*
Groei in het algemeen vindt plaats in een proces van bevestiging.
Welke elementen spelen een rol daarbij?
Zowel bij het kind als bij onszelf.
2b. *Groei van het geloof door kennis en ervaring. Bekering.*
Hoe ben je tot geloof gekomen? Hoe staat het met de verhouding leer en leven?
3a. *Eigen identiteit van de diverse vormen van jeugdwerk: zondagsschool, klubwerk, jongerenwerk.*
Wat is hun specifieke bijdrage aan het opgroeiende kind in de Gemeente?
3b. *Plaats en funktie van de gemeente in het leven.*
Eigen identiteit van de baptistengemeente.
Wat heb je aan de gemeente? Welke plaats neemt zij in in je leven?
4a. *Praktisch bezig zijn met middelen en vormen die helpen bij kennis overdracht en bij het groeiproces van de ervaring.*
Doel en funktie van zingen, handenarbeid, spel, ekspressie, enz.
4b. *Aanknopingspunten voor gesprekken met kinderen en jongeren over het geloof.*
Hoe verloopt een gesprek over het geloof?
Hoe kom je van een gewoon gesprek tot een persoonlijk gesprek?
5a. *Plaats en funktie van de bijbel in het geloofsleven.*
Wat is de bijbel? Hoe moet je hem lezen?
Hoe kun je er mee om gaan?
5b. *Hoe breng je de bijbel bij de jeugd?*
Hoe wordt de bijbel een levend boek voor de jongeren?
6a. *Het (verenigings)uur als eenheid van beleving.*
De beleving van het geheel is belangrijker dan losse programma-onderdelen. Hoe werkt dat?
6b. *Hoe maak je een dagsluiting?*
Hoe kom je vanuit een bepaald programma tot een dagsluiting?
7a. *Organisatie van jeugdwerk.*
Welke elementen spelen een rol bij de vorming van een groep?
Hoe „organiseer" je een groepsproces?
7b. *Het groepsgesprek.*
Wat is het verschil tussen een diskussie en een groepsgesprek?
Op welke dingen moet je letten?
8a. *Persoonlijke kontakten met de jeugd.*
Hoe maak je kontakt?
8b. *Wie ben je zelf?*
Hoe ga je met je zelf om?
Hoe leer je jezelf kennen?
9a. *Kernwoorden van het geloof vertalen voor de jeugd.*
Begrippen als: Kruis, Heilige Geest, verzoening, genade.
Wat betekenen ze eigenlijk?
Kun je ze ook in gewone woorden uitleggen?
9b. *Bidden, hoe leer je dat?*
Wat is bidden? Hoe leer je persoonlijk bidden?
10a. *Problemen uit de praktijk.*
Vragen die tijdens de kursus naar boven gekomen zijn.
10b. *Evaluatie.*
Uitreikink van het certifikaat en het kursusboekje.
Heb je belangstelling?
Stuur dan een briefkaartje naar:
Jeugdburo NBJB Zuiderdwarsvaart 25
9203 HW Drachten.

Namens de werkgroep
P. Brongers

Ds H. van der Werf beëindigde om gezondheidsredenen zijn voorgangerschap

Wat lange tijd gevreesd werd, werd toch werkelijkheid: de gezondheid van ds H. van der Werf (60) liet het tenslotte toch niet langer toe, dat hij zijn werk als voorganger bleef doen.
Op 15 juni jl. - zie ook het gemeentebericht van Delfzijl elders in dit nummer - werd hem en zijn gezin door de gemeente een afscheidsreceptie aangeboden waar op officiële wijze het werk dat broeder Van der Werf verrichtte werd beëindigd.
Broeder Hendrik van der Werf, stammend uit een oud-baptisten geslacht te Sneek, studeerde in en kort na de oorlog aan de rijksuniversiteit te Groningen. Reeds tijdens de periode waarin hij „zijn" eerste gemeente diende (Tweede Exloërmond, 1947-1950) werd duidelijk, dat broeder Van der Werf, begiftigd met vele gaven, niet alleen voor de plaatselijke gemeenten maar ook voor het werk van de Unie van grote betekenis zou kunnen zijn.
En die verwachting werd niet beschaamd!
Om alle funkties op te sommen die dominee Van der Werf op allerlei terreinen van de Unie en NBJB heeft vervuld, daarvoor zouden meerdere regels nodig zijn. We noemen slechts: de Jeugdraad van de NBJB, de Zangbundelkommissie, de Unie-Commissie, de Unie Zendings-Commissie. En bij al deze verantwoordelijkheden bleek br. Van der Werf een zeer verstandig en dikwijls bedachtzaam bestuurder te zijn naar wie graag werd geluisterd.
Niet in het laatst willen we hier, in de kolommen van ons weekblad, zijn medewerking - als redaktielid en een periode als eindredakteur - aan De Christen noemen. We weten uit de lezerskring, dat zijn bijdragen - een beetje belerend zonder moralistisch te worden, en bijna altijd gekruid met enige humor - op hoge prijs werden gesteld. Wat dat betreft zijn we er blij mee, dat broeder Van der Werf zich nu bereid heeft verklaard incidentele bijdragen aan ons blad te willen leveren.
Dominee Van der Werf diende de volgende gemeenten: Tweede Exloërmond (1947-1950), Utrecht (1950-1955), Emmen (1955-1965), Den Haag (1965-1972), Doetinchem-Zutphen (1972-1976) en sindsdien de gemeente te Delfzijl.

Geve de Heer, dat het echtpaar Van der Werf nog vele jaren sámen mag genieten van het bij-elkaar-zijn, gespaard voor kinderen en kleinkinderen - èn voor de velen in de gemeenten die zich met dankbaarheid de inzet en toewijding van de Van der Werfs zullen blijven herinneren!

v. D.

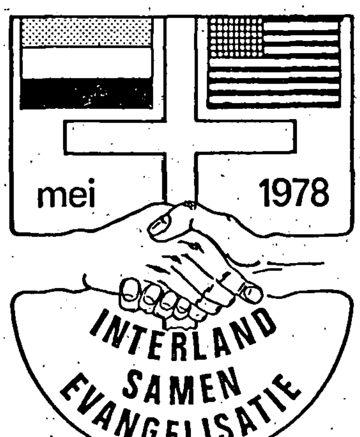
OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt DC in de zomermaanden om de veertien dagen. De data waarop ons weekblad nu nog zal verschijnen zijn: 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal DC weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

HOE HET GING . . . .

Op ons verzoek hebben meerdere gemeenten ten behoeve van de lezers van DC een verslag(je) gezonden over de in mei gehouden campagnes in het kader van de aktie Interland Samen Evangelisatie. Hoe het daar gegaan is, daarvan zal ieder graag kennis nemen . . .

Uit Sneek wordt bericht:
Toen de Raad der gemeente Sneek werd gekonfronteerd met Interland Samen Evangelisatie, via zijn werkgroep, werd de vraag gesteld: „Mogen wij onze gemeente een aktie al deze laten ervaren? Is onze gemeenschap in staat een dergelijk gebeuren op te vangen, niet alléén financieel maar ook geestelijk? Is onze gemeente in staat internationaal bezig te zijn met het Evangelie van Jezus Christus, of maken we brokken omdat we te hoog grijpen? Zijn er in onze gemeente voldoende medewerkers die in voldoende mate de Engelse taal machtig zijn om de mensen te begeleiden? Stuit dit niet op een grote mate van onbegrip en weerstand?"
Wij nemen aan, dat dergelijke vragen zich voordeden in alle gemeenten waar men overwoog mee te doen aan Interland Samen Evangelisatie.
Het is ook niet meer dan verstandig allerlei vragen te stellen als er zich iets nieuws voordoet en dus voor de eerste keer plaats vindt in een gemeente. Het is in elk geval erg onverstandig zonder vragen te stellen een avontuur aan te gaan, waar de gevolgen niet van te overzien zijn.
Maar achteraf... dan voel je dat het schaamrood je wel eens naar de kaken stijgt. Waar blijft het vertrouwen dat een Paulus had toen hij naar vreemde gewesten voer om het Evangelie te verkondigen?
Wij **gingen** niet eens naar de vreemde, wij **ontvingen** een aantal mensen die bereid waren naar de vreemde te gaan om te praten over Jezus en toch... hadden wij allerlei vragen...
Maar mensen, **het leven kan een feest zijn.** Naarmate de week dichterbij kwam, begon het meer te leven. De kursus die we mochten houden was een sukses, bijbelstudie, gesprekstechniek, bidstond - het hoorde er allemaal bij. Het thema dat de hele week werd gebezigd, werd, naarmate de week vorderde een levende werkelijkheid. Het is zoals één van de leden het zo typerend zei: „Net een trein die langzaam warm moet lopen en dan bijna niet te stoppen is".
Wat we allemaal precies hebben beleefd is moeilijk weer te geven; waarschijnlijk zijn we daar drie Christen-uitgaven voor nodig om dan nog te ontdekken dat we niet datgene hebben gezegd wat we wilden zeggen.
Toch zijn er een aantal hoogtepunten die we u niet willen onthouden: In de eerste plaats de start; direkt de eerste openlucht die we mochten houden in het centrum van Sneek leverde een reaktie op die van grote invloed is geweest voor de hele week. Eén van de toehoorders gaf de wens te kennen zijn hart aan de Heer te geven. Men beweert wel dat de eerste klap een daalder waard is, welnu wij zagen de grote daden Gods gestalte krijgen en we zijn er dankbaar voor. Aan het eind van de week was er een aantal goede beslissingen genomen en een achttal gaf de wens te kennen de Heer te volgen ook in de doop.
Kijk, daar heb je het weer; daar waar wij vraagtekens hebben gezet gaf de Heer Zijn Zegen.
Taal problemen waren er... en zijn er nog. Als je geen woord Engels kunt spreken versta je er ook niets van. Maar er zijn genoeg mensen die het wel kunnen spreken, die dan ook kunnen vertalen en dan gaat het wel niet altijd volgens de regels van de kunst maar daar neem je dan ook genoegen mee en dan profiteer je ook van de Zegen die zich niet laat vangen, in welke taal dan ook.
Wij hebben een goede week achter de rug en we weten zeker dat als er zich weer zo'n gelegenheid voordoet, Sneek van de partij zal zijn D.V.
Het verstevigt de onderlinge band in de gemeente en geeft ruimte aan de opdracht die wij gekregen hebben toen de Heer de aarde verliet: „Gaat heen en verkondig het Evangelie!"

Nico Schipper

Br J. Snel uit Alphen schrijft:
Interland Samen is voor de gemeente Alphen a.d. Rijn Noord een rijke zegen geworden, en met dankbaarheid mogen wij daarop terug zien: dankbaar voor alles wat wij in die week mochten beleven en ontvangen.
Ee unieke gebeurtenis, om zo met onze Amerikaanse broeders en zusters op te trekken. Een stad op een berg kan niet verborgen blijven en zo was het ook. Als gemeente waren wij duidelijk te zien en te horen. Velen werden aangesproken, bemoedigd, vertroost, vooral als wij terugdenken aan de diverse bezoeken aan bejaarden-tehuizen en het verpleegtehuis. Onvergetelijk was ook het bezoek van Willa Dorsey in het ziekenhuis „Rijnoord" waar zij heel het ziekenhuis wist te boeien met haar indrukwekkende vokale prestaties. Het was een belevenis voor allen die erbij waren. De Heer was zichtbaar in ons midden, en velen hebben Zijn woorden gehoord en begrepen, dat Hij van ieder mens een radikale omkeer vraagt. Een duidelijke keuze om Hem toe te laten in hun leven. Vele gesprekken zijn gevoerd op straat, op de markt of aan de deur of na de diensten in de kerk. Mensen die gegrepen werden door de liefde van de Heer, en terugkwamen om met ons het feest verder te vieren.
Wij zijn dankbaar voor deze Amerikaanse broeders en zusters uit de gemeente Seagraves (Texas), die de oceaan over staken en vrijmoedig spraken over de éne naam Jezus Christus. Zij leerden ons: „Zoekt eerst het koninkrijk van God, en al het andere krijg je bovendien". Het was geweldig te ervaren dat mensen met verschillende kulturen één worden in de Heer. Alleen dit al mee te maken was de moeite waard.
Wij danken de Heer voor de kansen, de mogelijkheden om zo'n week te houden, de toerustingsavonden vooraf, de publiciteit voor en tijdens de campagne, de jongeren van de koffiebar en velen die in gebed waren en ons aanmoedigden. Dankbaar ook voor ds R. Reiling die zoveel werk heeft verzet. Dankbaar ook voor zoveel gaven en talenten in onze gemeente die in zo'n week openbaar werden. De hele gemeente was erbij betrokken. Dit is gemeente-zijn: samenwerken aan de opdracht, samen delen, samen bidden, samen strijden. Samen één in Christus.
Onze Amerikaanse broeders en zusters zijn weer thuis, hun getuigenis blijft achter. Het heeft ons als gemeente verrijkt, bemoedigd om verder te gaan, de weg verder, die de Heer ons wijst. Om te getuigen dat Hij leeft. Hij Zelf is de Heer van de oogst. Hij weet de opbrengst.
Interland Samen was onze opdracht. Het was Zijn zaak. Zijn Naam is wonderbaar.

Voor Stadskanaal-Noord en -Zuid schreef br L. Drijfhamer het volgende verslag:
„Wat moeten wij van deze dingen zeggen...?"
Deze woorden van Paulus hebben wij ook in Stadskanaal gebezigd. Eerst, toen we over de eerste plannen hoorden om ook in Stadskanaal de Amerikanen te laten komen. Wat moet men van dergelijke plannen zeggen?
Een dergelijke aktie in Stadskanaal? „Nee toch, dat is meer iets voor de grotere steden in ons land". „En bovendien, waarom die Amerikanen, kunnen we het zelf niet?" „Wij hebben veel te weinig mensen die Engels kunnen verstaan en nog minder die Engels kunnen spreken". „Evangeliseren langs de huizen?" „Deur aan deur evangelisatie?" „Och, dat zegt de bewoners toch *weinig*" enz. enz.
Er waren voldoende bezwaren.
Nu de aktie geweest is, nu denk je opnieuw: „Wat moeten we van deze dingen zeggen?"
We heben zo'n geweldige fijne week gehad dat het nu het probleem is hoe alles op papier te krijgen zodat ieder die het zal lezen zal weten hoe goed het geweest is.

V o o r b e r e i d i n g e n
Op de eerste gezamenlijke bijeenkomst op 5 maart waren ongeveer 240 gemeenteleden uit beide gemeenten aanwezig.
Daar werden de plannen gemaakt door het voorbereidende team, bekend gemaakt. Enquête-formulieren werden uitgedeeld in de verwachting dat velen positief zouden reageren. Het laatste liep niet zoals werd verwacht. Wilde men eerst de kat uit de boom kijken? Toch wel een teleurstelling voor de voorbereidenden. Maar... een weg terug was er niet meer.
Vijf april de eerste instruktieavond. Er werd een 60-tal gemeenteleden verwacht. Toen er 94 leden waren, werden we er even stil van, en we hoopten dat het zo door zou gaan. Het was een fijne avond, waarin de aanwezigen uit Zuid en Noord in groepjes van 4 werden verdeeld. Iedereen ging aan het eind van de avond verblijd huiswaarts. Op de volgende instruktie-avonden waren er gemiddeld een 80 leden. Zeer verheugend was dit alles en hoe dichter de week naderde hoe groter de spanning. Een spanning die reeds verwachtingen schiep.
Toen de tijd naderde om huis aan huis de uitnodigingen tot de samenkomsten rond te brengen waren er zoveel vrijwilligers beschikbaar dat allen niet eens konden worden ingeschakeld. Het enthousiasme steeg. Voor Stadskanaal en omgeving was het inmiddels niet meer onbekend dat de baptisten een bijzondere aktie voerden. Na huis aan huis informatie, via plaatselijke regionale en zelfs provinciale pers, waarbij berichtgevingen met foto's verrijkt, hun effekt scoorden, was er grote bekendheid aan gegeven. De ontvangst door het gemeentebestuur mag zeker ook als zeer positief worden beschouwd.
En de gemeenten waren er van overtuigd dat de rest van de Heer-der-gemeente mocht worden verwacht.

O n t m o e t i n g
Zaterdag tegen het middaguur. Gestadig groeit de groep gemeenteleden voor het kerkgebouw van de gemeente in het noordelijk gedeelte van Stadskanaal.
Er is een enkele spanning merkbaar. De taalbarrière schijnt problemen te zullen scheppen, hoewel er enkelen hun woordenkennis weer hadden opgehaald, Toch blijft de vraag: „wie zijn zij en hoe zien ze er uit?" Er verschijnt een gastgezin met een 50-tal nationale vlaggetjes. Wat leuk. Wat feestelijk. En zo hoor het ook. Zie iedereen lachen. En dan... de bus. Daar zijn ze!

Hoewel onbekenden voor elkaar gaan alle armen omhoog. Vlaggetjes wapperen. Blijde gezichten van zowel het voorplein als vanuit de bus lachen elkaar toe. Ze zijn er. Het eerste ijs is gebroken. Onze Amerikaanse zusters en broeders komen met een blijde spontaniteit naar buiten en schudden alle handen.
Onmiddelijk wordt er Engels gesproken. Taalproblemen? Waar? Het gaat zelfs zo goed dat één gastvrouw haar man in het Engels aanspreekt. Nervositeit? In ieder geval levert een dergelijke reaktie enige hilariteit op die ontspannend werkt.
In de „Ds Weeninkzaal" wordt gezamenlijk koffie gedronken en vindt de kennismaking nader plaats. Daarna vertrekt men met de gastvrouwen en -heren naar huis.
's Avonds vindt in het gemeentecentrum in het zuidelijk gedeelte van Stadskanaal de ontmoeting plaats met beide gemeenten. De kerkzaal, omgetoverd in een gezellig versierde ontmoetingsruimte, leent zich er uitstekend voor. Alle stoelen zijn bezet. Het gemengd gezelschap kan het voortreffelijk met elkaar vinden. Een afwisselend programma gaat van start.
Een rustige (of lijkt het alleen maar zo) voorganger (ds J. Hofman) verricht de opening, bijgestaan door een clowneske tolk, die echter vrij snel moet worden vervangen door ds A. Hofman. De gebroeders pastores blijken elkaar goed te begrijpen en goed op elkaar ingespeeld te zijn. Het duo Hofman steelt de „show". De gemeenten en hun gasten hebben er plezier in.
Al spoedig blijkt dat het team Amerikanen professionele medewerkers in zich bergt. Een cantororganist en tevens solist met nog enkele zangeressen en hun pianiste. Men dwingt respekt af. Ook de jeugdgroepen van de gemeenten Stadskanaal presenteren zich op een manier die minder gedeciplineerd overkomt.
Het verrassendst voor het Amerikaanse team, gelet op hun reakties, moet wel het voorstel zijn geweest om het volkslied te laten horen, waarbij de Nederlanders gezamenlijk „Old Mac Donald had a farm" gingen instemmen. Vrij snel had men de „joke" door en werd er dapper meegedaan. Met een originele Groninger koek in de handen mocht men het podium verlaten.
Aan het slot van de avond riepen zowel de Amerikaanse predikant als de Nederlandse de gemeenteleden op om de taak die ons zou wachten op te nemen.
Het werd een ieder duidelijk wat de bedoeling van de aktie zou zijn nl. samen evangeliseren. Onze gasten moeten hebben begrepen wat 't wil zeggen: „gaat heen" zoals Mattheüs 28 ons verhaalt. En zij hebben de ervaring gehad, dat het Gods bedoeling was dat men naar Nederland had te gaan. En men ging. Men kwam met een, misschien in onze ogen wel kinderlijk, vertrouwen dat de Heer in alles begeleiden zou.
De woorden van ds J. H. Hofman, reeds uitgesproken voordat er één Amerikaan in zicht was, „de aktie is nu reeds geslaagd want we merken dat het al goed begint", zijn bewaarheid geworden. Door de voortreffelijke organisatie onder algehele leiding van onze predikant, daarbij zeer direkt geassisteerd door de sekretaresse mevr. Scheerhoorn-De Haan- waarbij opgemerkt dient te worden dat de overige voorbereidenden zeker niet minder hebben gedaan, maar ze zijn met te veel om ze allen bij naam te noemen - kwam er een geweldige beweging op gang in de beide gemeenten. Met het gevolg dat velen in de aktie-week elkaar met een blijde verwondering hebben aangekeken.

Week impressie
Iedere avond was er een ander gevarieerd program met prediking, professionele zang door o.a. Willa Dorsey de gevoelige christin die een ieder zo graag de vrede van Christus wilde doen toekomen. Mede door haar specifieke zang en pianospel werden er ook bewogen.
Een ander hoogtepunt vormden the Walkerfamily, het echtpaar dat d.m.v. subliem piano-spel en fijne goede zang, (dit zowel de liederen als de techniek betreffend) daarbij de Heer lovend en van Hem getuigend, vele harten deed raken. Het studenten sextet dat zeer harmonieus de stemmen tot één koor had gevormd, opnieuw getuigend van de goedheid Gods deed ook die avond velen iets.
Ook eigen teamleden lieten hun stemmen horen. Bewondering was er voor de 16-jarige studente die ongekunsteld en beschaafd haar getuigenis door haar liederen gaf. Bewondering was er eveneens voor de „Minister of music" van de gemeente Midland in Texas die zeer lyrisch zijn liederen kon brengen. En niet mag de inbreng van br Kuik, iemand van eigen bodem, de bas-bariton worden vergeten. Velen genoten ook van de massale koorzangavond geleid door afwisselend onze eigen 3 dirigenten. Er is veel gedaan, er is hard gewerkt. Dit alles gebeurde ter meerdere glorie van onze Heer.
Aan het slot van iedere avond was er de prediking. Ongewoon misschien?
Een ietwat anders dan anders?
Vooral voor de ouderen zal het herinneringen aan vroeger hebben opgeroepen.
Konkluderend kunnen we stellen: het heeft gewerkt. De medemens wijzen op de liefde van Christus en daarna de gelegenheid bieden om een keus te bepalen heeft z'n resultaten opgeleverd. Er waren er die de kans om te kiezen aangrepen. En dus... we mogen zeggen: de Heer zij geprezen. Dit hebben we zeker van de Amerikanen geleerd, durf het als christenen maar tegen elkaar te zeggen: „He touched me". „Het was God die me aanraakte".
„God is geweldig goed voor me".
Deze openheid, dit spontane blije geloven en vertrouwen deden de Amerikanen ons kennen.
Heel persoonlijk legden ze er getuigenis van af tijdens de huis-aan-huis-evangelisatie. Het zgn. gerichte huisbezoekwerk resulteerde eveneens in verschillende positieve reakties. Tijdens deze bezoeken bleek heel duidelijk het saamhorigheidsgevoel dat veel blijdschap gaf. Er was een wederzijds kennen.
Ook de samenzang en marktevangelisatie deed de baptisten aan de weg timmeren. Dit alles had tot resultaat dat we nu nog met verbazing moeten konstateren dat het geweldig is geweest. Het is teveel om weer te geven. Teveel om op te noemen. Bovendien is er veel gebeurd dat niet eens algemeen bekend is en behoeft te worden. Wel is bekend, dat er 16 mensen te kennen gaven de Heer te willen dienen. Met Hem verder te willen leven en met Hem bekleed te worden. En dit wil wat zeggen.
Gods trouw is wonderbaar. Dat hebben we herhaaldelijk gezongen. Zijn wonderbare werking was merkbaar, dat werd rijkelijk ervaren. Onze dankbaarheid is groot. Typerend was de uitspraak van de eerste onzer: „wij waren even op de berg".

Afscheid
Afscheid nemen is moeilijk, Maar ook dat hoorde erbij. We hadden er veel tijd voor nodig, maar het duurde niemand lang. Opnieuw was er de drang om elkaar iets te willen geven. Ook dat gebeurde.
Tastbare herinneringen zijn meegegeven en werden ontvangen.
De woorden van de predikant uit Midland „The Lord loves you and us, and we love you..." zullen we niet vergeten.

Sluiting
Heel allerlaatste in deze aktie, opnieuw een bijzonder gebeuren voor de beide gemeenten, was de dankstond die in de kerk in Zuid werd gehouden.
Ervaringen werden uitgewisseld. Aanvankelijk gereserveerde opstellingen t.a.v. de aktie bleken, maar wijzigden zich. Er kwam een bekennen dat men zich had vergist.
En publique werden de organisatoren bedankt, maar bovenal voelden we ons verplicht God te danken en Hem te prijzen. Een keten van dankgebeden werd opgezonden.
De aktie heeft zowel intern als extern gewerkt. „De kaarsen zijn brandende". Laten we de verdere zuurstof om ze brandende te houden van de Heer verwachten.
De laatste woorden van het Mattheüs-evangelie zijn in Stadskanaal bewaarheid geworden.
Het aloude evangelie heeft nog niets aan kracht ingeboet.
Onze, eigentijdse, muziekgroep Release heeft goed begrepen dat niet alleen iedere generatie z'n eigen benaderingsvorm zoekt, maar dat het nog altijd goed is om te zingen en te spelen: „Give me that old time religion".

Dit artikel wordt in het volgende nummer voortgezet.

Zilveren jubilea

B. Posthumus
Op 19 juli is het vijfentwintig jaar geleden dat ds B. Posthumus, *thans leraar godsdienst en wonende te Schalkhaar (Ganzeboomsweg 16, 7433 ET Schalkhaar; tel. 05700-24696) zijn werk in onze gemeenten als voorganger begon. Na zijn studie te Hamburg, aan het seminarium van de Duitse baptisten, werd br Posthumus op genoemde datum in 1953 aan de gemeente te Noordbergum verbonden. Van 1958 tot 1963 diende hij de gemeente te Rotterdam-Zuid en van 1963 tot 1 november 1973 de gemeente te Deventer. Ook na zijn afscheid van de direkt gemeentelijke arbeid bleef br Posthumus onze gemeente dienen, o.a. als konsulent. Sinds het vertrek van ds H. van der Werf uit Doetinchem staat hij deze vakante gemeente op velerlei wijze bij.*

H. Ploeger
Op 2 augustus 1953 werd ds H. Ploeger, *na voltooide studie aan het seminarium te Hamburg, verbonden als tweede voorganger van de baptistengemeente te Hengelo (O.), met als taak de wijkgemeente Borne. Na de instituëring tot zelfstandige gemeente in 1958 - werd br Ploeger als voorganger aan deze jonge gemeente verbonden. Van 1961 tot 1966 werkte ds Ploeger in de gemeente Zandbulten-Dokkum en van 1966 tot eind 1977, gekombineerd met het predikant-direkteurschap van het oudste Tabitha-huis, in de gemeente Scheveningen. Sinds 1 januari van dit jaar is ds Ploeger, als voorganger verbonden aan de gemeente te Arnhem, geestelijk verzorger in het Diakonessenziekenhuis te Arnhem.*
Zondag 6 augustus zal ds Ploeger in een speciale dienst van de gemeente te Arnhem (aanvang 10.00 uur) voorgaan, waarna een receptie volgt.
(Het adres van de fam. Ploeger is: Kraaienstеinlaan 10, 8625 DH Arnhem; tel. 085-621422).

SPIRIT '78

VAN C.I.Z. tot E.C.U.

Zaterdag 9 september komen de baptistengemeenten samen in de IJsselhal te Zwolle. Het programma zal verzorgd worden door het tandem U.Z.C.-E.C.U. Mochten wij een vorig maal iets doorgeven over de U.Z.C., ditmaal willen wij de Evangelisatie Commissie der Unie de revue laten passeren.

Ontwikkeling

Evenals de U.Z.C. maakt ook de E.C.U. met de veranderende tijden een ontwikkeling door: De Commissie is begonnen als C.I.Z., d.w.z. Commissie voor de Inwendige Zending. Het begon op een Algemene Vergadering der gemeenten in 1932, waar de gemeente Stadskanaal een voorstel indiende om een C.I.Z. in het leven te roepen, een aparte Commissie, die de zaak der inwendige zending moest behartigen. Voor het eerste begin zullen we nog verder in de geschiedenis moeten teruggaan. Evangelisatie was in de meeste gemeenten vanaf het begin een vanzelfsprekendheid. Gezien het feit dat er baptistengemeenten ontstaan zijn, mede door 't werk van evangelisten, die door de evangelisatieschool van De Liefde waren uitgezonden, (zie: J. van Dam, Geschiedenis van het Baptisme in Nederland) was een evangelisatieijver aan onze gemeenten vanaf het begin niet vreemd. Er waren „reizend-predikers, kolporteur-evangelisten", die in gehoorzaamheid aan het zendingsbevel van de Heer evangelisatie bedreven.

Met het groeien der gemeenten en het groeien van het werk ontstond de behoefte aan samenwerking. Dit samenwerkingsverband werd gevonden in de Unie van Baptisten Gemeenten. Het besef groeide dat er nog meer moest gebeuren op het gebied van evangelisatie. Er werd een fonds opgericht („Unie-cent"), waarmee dit werk bekostigd moest worden en men slaagde erin kolporteurs („Unie-cent-reizigers") uit te zenden voorzien van bijbels en lektuur. Het werk moest méér struktuur krijgen, er was behoefte aan organisatie. Hiertoe werd dan de C.I.Z. in het leven geroepen. De C.I.Z. veranderde van naam en werd later: Commissie voor Binnenlandse Zending, en weer later Evangelisatie Commissie der Unie.

De Commissie nam mensen in dienst, die voor korte tijd, vaak ter voorbereiding op hun studie voor predikant, „de boer" op moesten met hun bijbel-tas. Velen van deze broeders hebben later de gemeenten als voorganger gediend.

Uitbreiding van het werk

De evangelisatiearbeid ging in de loop der jaren steeds hogere eisen stellen. De gemeenten stelden zelf ook die hogere eisen. Er bestond behoefte aan afgestudeerde evangelisatie-predikanten. In 1950 had de E.C.U. de vrijmoedigheid om zelf twee broeders hiertoe te beroepen. (C. van Wier en H. Th. Plevier). Zij werden de eerste evangelisatie-predikanten met speciale opdracht van de E.C.U., gefinancierd door de gezamenlijke gemeenten.

Subsidiëring

Naast bovengenoemde arbeid had de C.I.Z.-E.C.U. (en nu nog) de zorg voor de „noodlijdende gemeenten". Zij had tot taak subsidies toe te kennen aan gemeenten die daarom vroegen. Het ging hier om gelden bestemd voor evangelisatie, posten van gemeenten, e.d.

Maar de gesteunde gemeenten willen geen gemeenten op „E.C.U.-krukken" blijven. Zij willen zelfstandig en verantwoordelijk hun eigen weg gaan en bekostigen. Daarom is subsidiëring meestal een tijdelijke zaak. Geheel in deze lijn van denken - eigen verantwoordelijkheid der gemeenten - lag ook de beslissing der E.C.U. om zelf geen voorgangers meer aan te stellen. Dit is de taak der gemeenten.

9 september landelijke ontmoetingsdag IJSSELHAL ZWOLLE

Nieuwe ontwikkeling

De zorg voor evangelisten viel weg. Men bezon zich op de taak der E.C.U.: 1955, instelling van een Studie-Commissie die de vragen rondom de evangelisatie moest bestuderen. Het gevolg was o.a. de grote evangelisatiecampagne, die in het jaar 1969 onder de naam „Handelingen 69" werd gehouden. Dit was een éénmalig gebeuren en niet meer dan dat. Er was geen vervolg op. Er waren weliswaar grote inspirerende toogdagen, waarop met nieuw élan liederen werden gezongen, maar de nieuwe weg voor evangelisatie was er nog niet. Dankbaar werd gebruik gemaakt van het werk van de Werkgroep voor Zang en Muziek, die nieuwe uitgaven verzorgde. („18 koorliederen" en „Zing een Lied" - Handelingen 69 - Exodus 70). Ook werd in het kader van Handelingen 69 „Met Hem op weg", geschreven door ds H. Bijleveld, uitgegeven. Totdat in het begin der zeventiger jaren de Baptisten Wereld Alliantie (ook) bij de Unie-Commissie het verzoek indiende om het jaar 1975 tot een evangelisatiejaar te maken. De E.C.U. werd hiervan op de hoogte gesteld. Opnieuw moest men zich bezinnen. Wat te doen? Het jaar 1969 was al een evangelisatiejaar geweest met bemoedigende maar ook teleurstellende resultaten. Het besluit viel: de aktie zou niet meer éénmalig zijn; er werd gekozen voor de moeilijke weg! De gemeenten moesten gemotiveerd worden, er moesten hulpmiddelen komen. Voor deze voortdurende aktie - permanente evangelisatie - moest een plan de campagne komen; evangelisatie-strategie werd een nieuw maar noodzakelijk begrip.

De geschiedenis van deze jaren van het baptisme moet nog geschreven worden. We staan er nog erg dicht bij. Reeds nu valt echter vast te stellen, dat er zich een nieuwe ontwikkeling baan breekt binnen de E.C.U. en binnen de gemeenten. Het boekje „Ga" droeg bij tot de bezinning, en leverde gespreksstof op. In 1972 werd een vijftal konferenties georganiseerd: „Ontplooi uw vermogen" was hier de schriftelijke neerslag van. Er werd gezocht naar hulpmiddelen voor evangelisatie en deze werden gevonden in het werk van ds Bryan Gilbert. (Operatie Agape en Stap voor Stap).

Deze Engelse evangelist ging de gemeenten rond om zijn programma te presenteren. Op de eerste konferentie voor gemeente en evangelisatie (1973, Dalfsen) mocht hij het nog eens uitgebreid overdoen, nadat hij ook in een daaraan voorafgaande konferentie van de jeugd zijn evangelisatie-strategie ontvouwd had. Ook de jeugd, die al enige jaren meewerkte aan camping-evangelisatie zocht nieuwe werkwijzen. Hieruit is de „werkgroep jongerenevangelisatie" ontstaan, een samenwerkingsverband van N.B.J.B. en E.C.U.

De konferenties voor gemeente en evangelisatie groeiden uit tot een jaarlijks terugkerend gebeuren. Er zijn er nu vijf vanaf 1973 gehouden. Er kwam meer lektuur: de Aktie Andersom, het WIN-programma. De hulpmiddelen namen dus in aantal toe. Het werd noodzaak om dit alles nog meer gestalte en struktuur te geven. En daarom nam de E.C.U. het besluit: er moet een evangelist komen, een man van een ander type dan de evangelisten, die in vroegere tijden in dienst stonden van de E.C.U. De nieuwe man zou de naam „evangelist" dragen en zijn taak zou de toerusting tot evangelisatie en dienstbetoon zijn, een theoretikus en praktikus tegelijk voor alle gemeenten. In 1975 aanvaardden de gemeenten het besluit en in 1976 begon ds R. Reiling zijn (part-time) werk.

We kunnen zijn werk omschrijven in de trant van: de gemeenten aan het werk zetten, de opdracht van de Heer gestalte geven in de evangelisatie volgens methoden, die in de praktijk toepasbaar zijn in onze tijd en in onze wereld. Onze Amerikaanse

broeders en zusters waren bereid om ons hierbij te helpen. In 1976 werd de eerste Interland-Samen-Evangelisatie-aktie gehouden. In diverse Nederlandse plaatsen werkten Amerikanen en Nederlanders samen om hun Heer te dienen. In 1978 gebeurde dit opnieuw. Het werk gaat verder en het ontwikkelt zich nog steeds.

Bovenstaande geschiedenis is zeker niet volledig. Er zou nog meer te schrijven te zijn. Toch moet er nog één ding gezegd worden. Wat begonnen is als „partikulier" initiatief en wat verder gegaan is als gemeente- en kommissiewerk en wat nu in nieuwe vormen tot ons komt en ons gebruikt, is niet alleen organisatie van mensen. Het is een geloofswerk! Het is de Heer, die oproept om Zijn boodschap van kruis en opstanding door te geven. Het is het werk van de Geest, spiritueel tot en met! Zonder Hem kunnen wij niets doen, met Hem durven wij het aan.

Zwolle - zaterdag 9 september - Spirit '78
Op deze zaterdag zullen we iets mogen proeven van de nieuwe ontwikkeling in het evangelisatiewerk. Ds R. Reiling wil ons op die dag daarvan graag deelgenoot maken. En wij wijzen er nadrukkelijk op: het gaat niet in de eerste plaats om de E.C.U. of om het werk van de evangelist, het gaat om *ons* en om *onze* opdracht. Het is een kwestie van gehoorzaamheid aan onze Heiland! Om die gehoorzaamheid van ons gestalte te geven zullen ons ook op 9 september hulpmiddelen geboden worden.

Mede namens de E.C.U.: tot ziens in Zwolle! A. Nijland

KORREKTIE

In de tekst van het lied van de Duif (zie DC 9/16 juni blz. 4) is een fout geslopen:

de tweede regel van het zesde couplet moet luiden:
laat alle vensters blinkend staan,

We verzoeken de ontbrekende d er in deze regel bij te schrijven.

MEDEDELING

△ Sekretaris van de baptistengemeente te Maassluis is thans: I. Rookers, Lijnbaan 8, 3142 BK Maassluis; tel. 01899-19580.

BEROEPINGSWERK

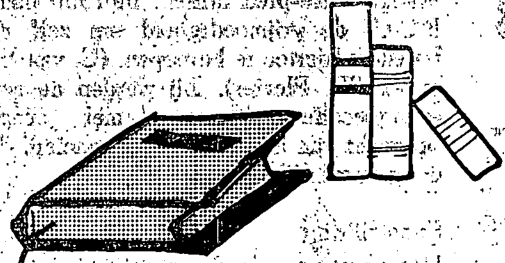
Bedankt: voor Scheveningen, H. L. Nieman te Rotterdam.

Bedankt: voor Lemmer, G. Bosveld te Muntendam.

ADRESVERANDERING IN SPREKERSLIJST

J. Luik, Boezemsingel 59, Alkmaar wordt Vallaatsterend 4, 9203 ZB Drachten.

SPIRIT 78

Wat zullen we lezen:

zondag	9 juli	Spreuken 1 : 20-33	Versmaadt de wijsheid niet
maandag	10 juli	Job 1 : 1-12	De rijke Job
dinsdag	11 juli	Job 1 : 13-22	Arm zonder tegenspraak
woensdag	12 juli	Job 2 : 1-13	Ziekte en gezondheid
donderdag	13 juli	Job 3 : 1-26	De dood als nachtmerrie
vrijdag	14 juli	Job 4 : 1-21	Vrienden in de nood . . .
zaterdag	15 juli	Spreuken 2 : 1-22	In goed gezelschap
zondag	16 juli	Spreuken 3 : 1-26	Wijsheid loont
maandag	17 juli	Job 5 : 1-16	Ik zoek het bij God
dinsdag	18 juli	Job 5 : 17-27	God wondt en verbindt
woensdag	19 juli	Job 6 : 1-13	Ik ben niet van steen
donderdag	20 juli	Job 6 : 14-30	Waardeloze vrienden
vrijdag	21 juli	Job 7 : 1-21	Ik snak naar de dood
zaterdag	22 juli	Spreuken 3 : 27-35	Wijsheid en liefde

AANVULLINGEN/VERANDERINGEN IN HET ADRESSENBOEKJE

blz. 33 Het telefoonnummer van J. Brongers, Veendam moet veranderd worden in 05987-16054.

blz. 33 Het telefoonnummer van G. Bosveld, Muntendam moet veranderd worden in 05987-13700.

blz. 34 Het telefoonnummer van P. Dijkhuizen, Veendam moet veranderd worden in 05987-148140.

blz. 36 Het telefoonnummer van H. D. Hooghwinkel, Bathen moet veranderd worden in 05704-2245.

blz. 35 Het telefoonnummer van W. Hemmen, Schoonloo moet veranderd worden in 05925-380.

VAN DE REDAKTIE

Het volgende nummer van DC, dat op 21 juli a.s. verschijnt, hopen we te openen met een interessant artikel over de herdenking van de 40-jarige Tabitha-arbeid.

WELKOM IN HAULERWIJK

Vakantiegangers in de omgeving van Norg, Appelscha, Bakkeveen or Haulerwijk worden hartelijk uitgenodigd tot het bijwonen van onze zondagmorgendiensten, welke gehouden worden in de baptistenkerk aan de Norgerweg 49 te Haulerwijk.
Aanvang van de diensten om 9.30 uur.

Baptistengemeente Haulerwijk

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br. K. Kuperus, Simsonstraat 51, 1076 VG Amsterdam, schrijft: De stand is 1600 gulden geworden. De 30 kg die ik in Zwolle ontving zijn zo ongeveer uitgezocht en ook al verkocht. Op 9 september hoop ik, zo God wil, in Zwolle aanwezig te zijn.

De ansichtkaarten zijn reeds op de plaats van bestemming gekomen. Ze gaan naar 5 tehuizen - namens hen hartelijk dank!

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,

Tijdens een polio-epidemie in ons land kreeg mijn dochter van plm. 10 jaar de ziekte. Ze was niet ingeënt. Wij waren hierop tegen. We vertrouwden op de Heer. Ik ben niet tegen het gebruik van medicijnen en raadpleegde ook nu de dokter.

Ons geloof, ons vertrouwen werd beproefd.

De toestand van het kind werd met de dag erger. Toen haar benen niet meer reageerden, verlamden, nam mijn vrouw het kind op en legde het op haar eigen bed. Ik was niet thuis.

Zij vertelde mij later, hoe ze voor het bed was neergeknield en de Heer om uitkomst had gesmeekt.

Op dat moment gaf de Heer uitkomst er trad een snelle verbetering in. Ze kon weer lopen, wel waren in het begin haar benen wat stijf. Het is nu ongeveer 20 jaar later en ze is volkomen gezond gebleven.

Het is toch altijd weer: „Ken de Heer in al uw wegen en Hij zal uw paden recht maken".

Dan blijkt hoe in „stilheid en vertrouwen onze sterkte is". Dat blijkt juist als er nergens uitkomst is dan bij de Heer alleen.

Scheveningen E. Schütte

OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt DC in de zomermaanden om de veertien dagen. De data waarop ons weekblad nu nog zal verschijnen zijn: 21 juli, 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal DC weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden!

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling ƒ 34,— per jaar, ƒ 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GEMEENTEBERICHTEN

AFSCHEID VAN Ds H. VAN DER WERF

Delfzijl - (P.W.B. Sr.). Sinds ons laatste gemeentebericht waren er veel gebeurtenissen waarvan we de voornaamste graag onder de aandacht willen brengen.

Blijdschap, droefheid, dankbaarheid, spanning, teleurstelling - alles wisselde elkaar af.

Blijdschap was er toen op 12 maart de jongste dochter van fam. S. A. Wijchers werd gedoopt, 13 jaar oud. Wat een voorrecht dat de vader zijn eigen dochter mocht dopen, en te weten dat nu alle gezinsleden van genoemde familie de Heer mogen toebehoren. Die blijdschap was er ook toen op 2 april 6 broeders en zusters door de doop beleden de Heer te wilen gehoorzamen.

Dankbaarheid was er ook op zondag 9 april toen de gemeente er in de morgendienst bij werd bepaald, dat juist op deze datum onze gemeente 55 jaar bestond. Een broeder die al deze jaren heeft meegemaakt gaf in het kort een overzicht over het verleden. De zegenende en bewarende hand van onze Hemelse Vader hebben we telkens mogen ervaren. Niet wij hebben de gemeente gebouwd, maar de Heer heeft mensen willen gebruiken in Zijn dienst - Soli Deo Gloria. Daarna sprak ds H. van der Werf over de toekomst der gemeente - dit naar aanleiding van 1 Petrus 2, waar het gaat om levende bouwstenen. Zo moet ook elk lid een levende bouwsteen zijn, en dáár staan waar de Heer hem of haar kan gebruiken.

Br Buisman, die de algehele leiding had, deelde nog mee dat de vele bloemen die in de kerk stonden naar de zieken zouden worden gebracht.

Spanning was er ook in de mei-maand toen we onze tent-evangelisatie-diensten hadden gepland. Hoe zou het gaan? Nu we er achter staan kunnen we zeggen: We hebben velen mogen bereiken, die anders nooit het evangelie hoorden. Het woord werd door verschillende voorgangers met volle geestdrift gebracht. Zang- en muziekgroepen zorgden voor een fijne medewerking. Al met al hebben we veel zegeningen ontvangen. Het zaad is gestrooid. God zal de wasdom geven. Natuurlijk, de opkomst had groter kunnen zijn, maar ook deze tent-evangelisatie is niet uit de tijd. Alleen, wij moeten de kansen grijpen door God ons gegeven.

Spanning was er ook in het bijzonder bij en met onze voorganger. Zoveel in zijn vermogen lag, nam hij de diensten waar, en bracht ons met volle overgave de eenvoudige boodschap, maar telkens kwam er weer een inzinking, wat tenslotte tot gevolg had dat onze broeder zijn taak als voorganger moest beëindigen. Voor de gemeente een grote teleurstelling, maar we weten: de Heer zal ook op Zijn tijd en wijze in de ledige plaats voorzien.

Twee keer was er ook de teleurstelling, toen we hoorden dat voor het beroep dat uitgebracht werd was bedankt.

Droefheid was er ook. Drie keer was er een rouwdienst in onze kerk: twee zusters en één broeder werden door de Heer thuisgehaald, hun namen hebt u kunnen lezen in De Christen. Maar groter is het weten dat hun namen staan geschreven in het boek des Levens.

Dan was er de 15de juni een afscheidsreceptie van ds H. van der Werf in verband met de beëindiging van zijn voorgangerschap van onze gemeente. Verschillende kerkgenootschappen, alsook de burgemeester van Delfzijl de heer Scholten, en de voorzitter van onze Unie waren hierbij aanwezig.

Br S. A. Wijchers, die de leiding had, merkte op dat velen hem hadden gevraagd: wat moeten we zeggen? Feliciteren kunnen we toch niet! Welnu, dit:

> We wensen u de zegen van de Heer en ook uw gezin. Gelukkig, aldus br Wijchers, de familie Van der Werf blijft in Delfzijl wonen, en dominee blijft, evenals wij allen een geroepene, hij zal zeker nog doen wat in zijn vermogen is.

Uiteraard werd deze dienst zeer sober gehouden, en mocht slechts één spreker bij uitzondering het woord voeren, nl. de voorzitter van onze Unie, ds J. Broertjes. Ds Broertjes memoreerde het vele werk dat ds Van der Werf in onze Unie heeft gedaan, de gemeenten die van zijn gaven mochten genieten, resp. 2e Exloërmond, Utrecht, Emmen, Den Haag, Doetinchem-Zutphen en tenslotte Delfzijl. Spreker wenste de raad veel sterkte toe voor de komende tijd.

Geschenken waren er: een schrijfmachine, en een radiotoestel van onze gemeente alsmede bloemen van ons en andere kerken.

In zijn dankwoord zei ds Van der Werf nog hoe hij in de gemeente Workum was begonnen als kolporteur-huisbezoeker, en zondags de diensten in genoemde gemeente verzorgde, daarna de studie aan de universiteit te Groningen, begeleid door wijlen ds J. Louw; het was in de oorlog. In zijn eerste gemeente te 2e Exloërmond had hij als jong predikant veel steun gehad aan de wijze broeders aldaar. En dan tenslotte Delfzijl: „nooit zal ik vergeten, toen - nog liggende in het ziekenhuis te Doetinchem - de woorden uit Delfzijl tot mij kwamen: Wees sterk en ik zal uw hart versterken! „Toen we na enkele maanden in Delfzijl kwamen wonen hebben we veel steun en liefde van de gemeente ontvangen en dat is nog zo; en zo moge het blijven. Dank ook voor al de mooie cadeaux".

Ds Van der Werf besloot zijn toespraak met een gedeelte uit een oud-NBJB-lied: „In liefde saam verbonden, met blijdschap in 't gemoed, gaan we in Zijn leger strijden, want Jezus' dienst is goed". Met het lied Al de weg leid mij mijn Heiland, werd deze dienst besloten.

God zegene al onze gemeenten!

Dankbaar en blij maakt ons de Heer, opnieuw vertrouwde Hij ons een dochtertje en zusje toe. Wij noemen haar

MAAIKE ELISABETH

Rense en Dineke
Oosterkamp-Ten Bokkel Huinink
Taco en Elske

Amstelveen, 28 juni 1978
Majoor Franssstraat 27

De Heer nam tot Zich onze broeder
SIEBOLD SIESLING
op de leeftijd van 73 jaar.
Groningen, 1 juli 1978
Baptistengemeente Groningen-Zuid

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummers 29/30 - 21/28 juli 1978

De foto geeft slechts een gedeeltelijk overzicht van de aanwezigen; op de voorste rij de diakonessen van het eerste uur. (foto: S. Eden)

VEERTIG JAAR TABITHA !

„Tabitha 40 jaar! 't Is niet niks". Aldus de heer G. Veenstra, voorzitter van de Stichting landelijk Tabitha, tijdens het jubileum dat op 30 mei jl. gevierd werd in de ontspanningszaal van Tabitha-Amsterdam aan de Ingenhouszhof. Hij sprak in aanwezigheid van vele genodigden, onder wie afgevaardigden van baptistengemeenten in ons land, van kommissies, van besturen van de diverse tehuizen en niet te vergeten in aanwezigheid van een drietal diakonessen van het eerste uur. Hij dankte hen voor hun inzet en allen die zich voor dit diakonale werk hebben ingezet, daadwerkelijk of via financiële steun of via bestuurslidmaatschappen.

„Er is veel veranderd in de afgelopen 40 jaar, veel meer dan het afschaffen van de sluier, die de diakonessen in het begin droegen. Viel in de beginperiode de aandacht op het diakones zijn, na de oorlog werd dit verpleging en later kwam daar nog de verzorging bij. Thans staat ook de geriatrie duidelijk in de belangstelling. Werden in de Tabithahuizen in de beginperiode 30 patiënten verzorgd, binnenkort zal dit aantal plm. 400 zijn.

Niet alleen bij Tabitha, maar in de gehele gezondheidszorg is veel veranderd. Was dit lang een partikuliere aangelegenheid, veelal van kerken, thans is dit een overheidszorg geworden. Alles moet passen in een wettelijk kader. Uit innerlijke bewogenheid alleen, kan men het werk niet uitbreiden, noch andere taken aanvatten of misschien zelfs doorgaan. De centrale overheid werkt met normeringen. En is deze norm bereikt dan is het „stop", ook voor Tabitha. Een andere tijd vraagt anders denken!"

Voorzitter Veenstra benadrukte de problemen waarmede besturen, ook het bestuur van landelijk Tabitha, in deze tijd te maken hebben, omdat optimale verzorging moet geschieden binnen bepaalde richtlijnen waarvan de Staatssekretaris van het Ministerie van Volksgezondheid onlangs nog meedeelde zich terughoudend op te stellen tegenover verdere verruiming. We kunnen ons dan ook afvragen welke taken Tabitha alsnog mogelijk kan maken, daarbij denkend aan bijvoorbeeld opvangtehuizen voor drug- en alkoholverslaafden.

Het zou goed zijn te inventariseren, welke kennis we in huis hebben. Ja, het zou wellicht zinvol zijn een symposium te beleggen om alle ontwikkelingen en veranderingen te evalueren en verschillende prognoses te bezien voor wat betreft de toekomstige beleidsvoering.

Ook ds H. Bijleveld uit Enschede, adviseur van het bestuur, stond in zijn herdenkingstoespraak stil bij de veranderingen in de afgelopen 40 jaren. Hij zei: „Begonnen als Diakonessenhuis met de nadruk op het verplegen van chronische en herstellende patiënten kwam daar later het werk van de bejaardenzorg bij, terwijl in een veel latere ontwikkeling het psychisch-geriatrisch verpleeghuis er bij kwam. We denken daarbij, althans in grote lijnen, aan het werk onder demente bejaarden. Zo richt de aandacht zich op mensen die een intensieve verzorging behoeven. Blijft het daarbij? Zal er misschien in de nabije toekomst nog geheel anders soortig werk aan worden toegevoegd?
Het is uiteraard moeilijk om voorspellingen te doen, maar bij alle veranderingen die er nog komen, is één ding gelijk gebleven en wel dat er steeds weer mensen zullen zijn die onze hulp en liefde nodig hebben".
Ds Bijleveld sprak in zijn rede voorts dankbaarheid uit, dat er in al die jaren door in onze gemeenten vrouwen zijn geweest als de discipelin Tabitha in Joppe. En nog steeds kennen we zulke vrouwen. Na een citaat uit een verslag in De Kandelaar van de opening van het eerste Tabitha-tehuis in 1938 te hebben aangehaald, sprak ds Bijleveld de wens uit dat de Tabitha-arbeid ook in de komende jaren een warme plaats zal houden in het denken, de liefde en de offervaardigheid van onze gemeenten en dat de arbeid tot zegen mag zijn van hen die aan onze zorg zijn toevertrouwd.

Wij hebben een wonderen dag beleefd - de opening van het Rusthuis Tabitha aan de Badhuisweg 73 te Scheveningen. Er was een blijde stemming in het Huis als bij een bezoek aan een nieuwgeboren baby in een gelukkig gezin!
Vele waren de vrienden en vriendinnen, die gekomen waren om de jonggeborene te aanschouwen. Vele waren de bloemenmanden en bloemruikers in vazen, die door afwezige vrienden en voorstanders van onze Baptisten Diakonessenarbeid naar Tabitha waren gezonden.
Bij aankomst teekenden alle gasten hun naam in een herinneringsboek en vereenigden zich in de ruime parterre-kamers. De salon met het gebeeldhouwde ameublement gaf een smaakvollen indruk. Plechtig luidde de statige staande klok met haar Westminsterslag het openingsuur in... 2 uur.
Na het zingen van Psalm 89 en voorlezing van Psalm 91, sprak Ds. Weenink, de voorzitter van het Tabitha-bestuur, zijn openingswoord.
„O, God van het wonder..." In een aandachtige stilte klonken deze klanken als een wonderbare vertolking van de dankbare gevoelens jegens God onzen Heer, die door zijn macht uit de gedachten en het werk van zwakke vrouwen een krachtige actie heeft gemaakt ten dienste van Zijn Koninkrijk.
Duidelijk heeft spreker belicht, dat de Nederlandse Baptisten bijzonder de gedachte willen uitleven, het ambt der Diakones, als dienares der Christelijke gemeente in het middelpunt van den arbeid te stellen.
De Baptisten Diakonessen, die in dit tehuis haar opleiding zullen ontvangen, mogen werken als de eerste Diakonessen in de eerste Nieuw Testamentische Gemeente. De getrouwe en heilige Febe werd hier ten voorbeeld gesteld.
Juist dit Evangelisch karakter van den Diakonessen-arbeid sta op den voorgrond, den Heere te dienen, de Kruisbanier uit te dragen, in trouw, ootmoed en menschenmin. Zusters van Zusterhulp hebben het werk aangevangen, zusters van Zusterhulp mogen deze taak steunen en volledig ten uitvoer brengen. God helpt... God is de God van het wonder.

(De Kandelaar, 1938).

De heer A. Klein-Haneveld uit Enschede sprak tenslotte de aanwezige gasten toe „met de UC-pet op", zoals hij dat benadrukte. U begrijpt het: hij sprak namens de Unie toen hij zei dat het moeilijk is vanwege de veelheid alle zegeningen te tellen. Daarbij doelde hij ondermeer op al die mensen die steeds weer bereid zijn hun gaven in dienst te stellen van het evangelie. Ook doelde hij daarmee op de prachtige tehuizen die we thans bezitten met name in Amsterdam en hij trok een vergelijking met de prachtige rokken en mantels die Tabitha in Joppe moet hebben gedragen.
De heer Klein-Haneveld besloot zijn toespraak met op te merken dat er allerlei aanpassingen en verschuivingen in de Tabitha-arbeid zijn geweest, iets wat ook in de toekomst nog wel nodig zal zijn, mede in verband met het kader dat de overheid stelt voor hen die overvloedig bezig zijn met goede werken en liefdadigheid.

Een steen in het water

In verband met dit jubileum heeft het bestuur gemeend iets van de geschiedenis vast te leggen in de vorm van een boekje. „Niemand beter zou dit hebben kunnen doen dan ds H. Ploeger, die meer dan 20 jaar zich met de Tabitha-arbeid nauwgezet heeft beziggehouden", aldus voorzitter Veenstra. Het boekwerkje omvat 32 pagina's met illustraties*). Ds Ploeger: „Te veel pagina's om iets te motiveren, te weinig om uitvoerig te kunnen ingaan op de geschiedenis".
Niettemin verdient de wijze waarop ds Ploeger zijn opdracht met alle liefde en toewijding heeft vervuld, alle lof en het overhandigen van het eerste exemplaar aan voorzitter Veenstra door ds Ploeger betekende dan ook méér dan een formaliteit!
Veertig jaar Tabitha. Door de steen die in 1938 werd geworpen ontstonden golven die zich steeds verder uitbreidden en die niemand kon tegenhouden. Hooguit kunnen de golven worden verstoord en van richting worden veranderd. De toekomst zal dat laten zien, onder Zijn leiding.

*) Het boekje is verkrijgbaar bij C. v. d. Mei te Maarssenbroek na overmaking van *f* 2,50 op gironummer 332504 ten name van Stichting Tabitha, Maarssenbroek, zijnde druk- en portikosten. Meerdere eksemplaren *f* 1,— per stuk (plus portikosten).

INTREDE Ds W. P. VAN BERKEL

Enige tijd geleden heeft ds W. P. van Berkel te Ter Apel het beroep dat door de gemeente Winschoten op hem was uitgebracht, aangenomen.
De datum van bevestiging en intrede is bepaald op zondag 6 augustus 1978.
In de morgendienst, die om 9.30 uur aanvangt, zal zo de Here wil, de bevestiging plaatsvinden van ds W. P. van Berkel als voorganger van onze gemeente door ds P. v. d. Werf van Apeldoorn.
Om 15.00 uur wordt de dienst gehouden waarin onze nieuwe voorganger zijn intrede doet.
Beide diensten worden gehouden in ons gemeentecentrum 't Venster aan de Azaleastraat 16 A.
Wij nodigen u hartelijk uit aanwezig te zijn.

De raad van de baptistengemeente Winschoten

KOLLEKTE

Uit het gemeenteblad De Stem van de gemeenten Makkum en Workum:

De avondmaalskollekte van de doopdienst op de eerste pinksterdag toonde de dankbaarheid van de gemeente. Het was niet eerder voorgekomen dat het ponkje (is kollektezakje - red.) tijdens de rondgang moest worden aangestampt..! *f* 1131,54 was de opbrengst.

Van de redaktie: En dan te bedenken dat de gemeente Makkum - want over een dienst in die gemeente gaat het - ongeveer 30 leden telt...

SPIRIT '78

Wat zou u er van zeggen als na afloop van de ontmoetingsdag te Zwolle er het volgende bericht in de krant zou staan:

SPIRITUEEL GEBEUREN!

Zwolle, IJsselhal, 9 september 1978
(van een onzer verslaggevers)

De baptistengemeenten in Nederland hielden afgelopen zaterdag hun ontmoetingsdag in de IJsselhal te Zwolle. Van heinde en verre waren ze samengestroomd. In een hartelijke sfeer vond de ontmoeting plaats. Voor een buitenstaander was echter één ding zeer opmerkelijk: er was iets aan de hand met dit gebeuren, dat deze bijeenkomst uittilde boven alle andere ontmoetingen. Deze ontmoetingsdag was meer dan een verenigingsgebeuren, meer dan een samenkomst van een personeelsvereniging, het was meer dan clubwerk. Aan deze dag moet een meerwaarde toegekend worden, die eigenlijk niet te omschrijven of in kaart te brengen is.

Volgens de sprekers hing dit samen met het feit dat de heilige Geest nog steeds iets te vertellen heeft aan de gemeenten. De Geest zou in hun midden wonen en werken. Vandaar ook het thema van deze dag: Spirit '78, dat wil zeggen ook in '78 spreekt de Geest, wil Hij aanwezig zijn in de gemeente en in de wereld. We dachten eerst op een bijeenkomst van spiritisten te zijn vanwege de titel „Spirit '78", maar dit bleek niet zo. Er gebeurden geen spectaculaire dingen, er gingen geen tafels zweven, er spraken geen geesten. Het was een bijeenkomst en tegelijkertijd was het meer dan een bijeenkomst: een werkelijke ontmoeting met elkaar en met de Geest. Kortom een spiritueel gebeuren tot en met!

Tot zover onze korrespondent.

Zou dat niet geweldig zijn, wanneer dat gevoeld werd door een „buitenstaander" of door onszelf? Spirit '78, een spiritueel gebeuren tot en met. Op het eerste gezicht lijkt het een bijeenkomst van mensen, maar het blijkt een ontmoeting van God en mensen te zijn op de wijze van de Geest. Dan gaat er wat gebeuren, met ons en aan ons. Daar komen wij niet onder uit.

Als Paulus schrijft over het binnenkomen van ongelovigen en toehoorders in de gemeente en de Geest is werkzaam, dan kan het niet anders of het verborgene van het hart komt aan het licht, de ongelovige, toehoorder zal zich ter aarde werpen, God aanbidden en belijden, dat God inderdaad in uw midden is (1 Kor. 14 : 24,25).

Als het licht van de Geest opeens doorbreekt in ons donkere bestaan, dan is het alsof er een zaklantaarn aangestoken wordt in een muffe, oude, donkere kelder. In het licht van de lantaarn zie je vuile spinnewebben, allerlei beesten die ineens wegvluchten voor het licht, allerlei soort ongedierte. Als het licht van de Geest in ons leven aangestoken wordt, dan vlucht de duisternis, dan komt het verborgene van het hart aan het licht en wil de Geest ons inspireren, zo dat ook anderen het merken en de meerwaarde zullen zien van het leven met de Geest.

Spirit '78

Een dag van ontmoeting, bezinning en inspiratie. Het is heel wel mogelijk dat op deze zaterdag de spinnen en torren van ongehoorzaamheid en laksheid op de vlucht slaan. Het kan daarvoor en daarna. De Geest is niet aan één dag gebonden. De Geest, die ons wil bewegen, Hij is de Spirit '78 en '79 en '80 en tot in eeuwigheid!

Hij blijft met ons bezig, ook op 9 september a.s. Laten wij naar Zwolle gaan met de bede van lied 418 uit onze bundel in het hart:

Kom, Heil'ge Geest, o kom en voed
mij uit den milden overvloed
van uwe eeuw'ge liefde.
Maak Gij ook mij van zonden rein,
en laat geheel gewijd U zijn
mijn hart in vuur'ge liefde
Laat me u geven heel mijn leven;
laat het zijn uit U geboren,
laat mij U geheel behoren!

(Lofzangen en Gebeden 418 : 1)

Tot ziens in Zwolle!

A. Nijland

MEDEDELING

△ Het nieuwe adres van ds G. Visser, Napjusstraat 108, Sneek is per 19 juli a.s. „Frittemahof", kamer 204, 8604 AH Sneek.

EEN BUITENKANSJE VOOR ZAAIERVERSPREIDERS!

Op De Vinkenhof liggen 2500 à 3000 oude nummers van De Zaaier.

Ze kunnen tegen portokosten verkregen worden.

Wie eerst komt, wie eerst maalt!

OPLEIDING PASTORAAT UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

(Ingezonden)

In september 1978 start aan de Theologische Fakulteit van de Universiteit van Amsterdam de hergestruktureerde opleiding pastoraat in het kader van het doktoraalprogramma. Deze opleiding omvat in het eerste jaar kolleges psychologie, pastorale theologie en pastorale psychologie (wekelijks op woensdagavond), werkgroepen voor groepsdynamika en voor pastoraat, alsmede een hoeveelheid studie in hetzij de vakgroep maatschappijwetenschappen, hetzij de vakgroep dogmatiek/christelijke ethiek; binnen een van deze beide vakgroepen zal ook de scriptie moeten worden geschreven, met een gerichtheid op de pastorale aspekten. In het tweede jaar hebben stage, supervisie en Klinische Pastorale training hun plaats.

Daarnaast zullen twee bijvakken moeten worden bestudeerd. De leiding van het pastorale gedeelte van de studie berust bij ds M. B. Blom, drs E. A. A. Cornelissen, prof. dr C. H. Lindijer en drs A. D. H. Roscam Abbing. De meeste kolleges hebben het karakter van een werkkollege, hetgeen impliceert een hoeveelheid voorbereiding en een regelmatige aanwezigheid.

Er is in deze opleiding in beperkte mate ook plaats voor hen die geen direkte doktoraalplannen hebben of die nog niet weten of zij een doktoraal eksamen zullen willen afleggen. Men kan het vak ook als bijvak kiezen.

Nadere informatie kan men krijgen hetzij mondeling, hetzij via een folder; men kan zich wenden tot prof. Lindijer, p.a. Theologisch Instituut, Herengracht 514-516 (huisadres: Middenweg 213, Amsterdam, tel. 020-942910).

JEUGDBIJEENKOMST IN USSR DOOR VEILIGHEIDSPOLITIE VERHINDERD

Het blad Licht im Osten heeft meegedeeld, dat op 8 mei jl. ongeveer 2.000 christenen die voor een bijeenkomst te Rostov aan de Don waren bijeengekomen door de veiligheidspolitie werden gearresteerd. Ze werden gedurende twee tot vijf dagen vastgehouden in verschillende gevangenissen. Op een enkele uitzondering na zijn al deze vooral jongemensen weer op vrije voeten gesteld.

Naar het oordeel van het blad willen de Sovjet-autoriteiten met dit optreden verhinderen, dat in de Zuidrussische steden Rostov en Krasnodar weer grote jeugdbijeenkomsten worden gehouden als in 1977.

SPAANDERS

„Eigenlijk moesten we..."

De liefde die Christus ons geven wil, heeft grote kwaliteiten. Als je 1 Cor. 13 leest zeg je: „ja, zo moest het eigenlijk zijn; zo moesten wij ook met elkaar omgaan: geduldig, niet jaloers, barmhartig, fijngevoelig, niet meteen kwaad en de ander niet te gauw afschrijven, maar blijven geloven en hopen dat het weer goed komt".

Alléén, die uitdrukking: „eigenlijk moesten we..." is erg gevaarlijk. We geven daarin toe dat het ànders moet, maar houden met dat „moest" lekker een slag om de arm. We zullen nog wel eens zien. We zijn immers „maar mensen?" We zouden beter handelen als we ons voornamen het met Gods hulp voortaan anders te doen.

De mantel der liefde

In datzelfde loflied op de liefde zegt Paulus ook nog: „de liefde *bedekt* alles". Nou, nou...! Is dat nou wel een verstandig woord? Moet je al het kwaad, alle ondeugende streken die je bij een ander tegenkomt, maar bedekken? Zand erover? Laten lopen maar?

Ach, zo is het niet bedoeld natuurlijk. Daar kennen we Paulus wel voor. Maar kwaad wordt zo vaak aan de grote klok gehangen. Doorgefluisterd of rondgebazuind. Soms zelfs met een zekere wellust. En dan wordt er natuurlijk grote schade aangericht.

Wat dat bedekken betreft staat er een prachtig verhaal in Genesis. (9 : 20-27). 't Gaat over Noach die een wijngaard plantte. Toen hij „van de wijn gedronken had, werd hij dronken en ontblootte zich in zijn tent".

Wat doet zoon Cham, als hij zijn vader zo aantreft? Hij draaft naar zijn twee broers en vertelt hun in kleuren en geuren dit pikante nieuws! Wat daarna volgt is ontroerend door de liefde en eerbied van die twee broers. 't Staat zo mooi in de bijbel dat ik maar letterlijk citeer: „Daarop namen Sem en Jafeth een mantel, legden die op hun beider schouders, liepen achterwaarts, en bedekten huns vaders naaktheid, terwijl hun gezicht afgewend was".

Wat zal die vader blij geweest zijn met zulke jongens, en wat zal hij verdriet gehad hebben over zijn slippertje.

Ja, deze zonen bedekten werkelijk de schande van hun vader met de „mantel der liefde".

Weten we meteen waar dat gezegde vandaan komt.

Liefde, de grote maatstaf

In de bijbel vind je heel wat geboden, voorschriften en dergelijke. Nu bestaat het gevaar dat we de letter van die geboden gaan vereren, en daardoor juist het gebod in wezen overtreden.

Wat dunkt u van de man die in de laatste oorlog een onderduiker aan de bezetters verraadde toen ze hem vroegen of ze bij de overburen zo'n man herbergden? Hij zei toen: ja! En motiveerde later zijn daad met een beroep op de bijbel. Je mag de waarheid niet geweld aandoen. Hij had niet begrepen dat waarheid, waar-zijn, veel dieper gaat. Dat het daarin om de echte betrouwbaarheid gaat. Door de goedkope waarheid te spreken had hij trouweloos gehandeld. Hij was vergeten dat je alle geboden kunt samenvatten in de dubbele regel: God liefhebben boven alles en de naaste als jezelf. Wanneer we een gebod willen gehoorzamen, mogen we nooit vergeten de uitvoering ervan te toetsen aan de norm van de liefde.

H. v. d. Werf

Lezen en Luisteren

David, een veldhoen op de bergen

Het is niet nodig u hier uitgebreid te informeren over het veelbewogen leven van de jongen, die eens door de oude Samuël tot koning werd gezalfd, maar sedertdien herhaaldelijk een levensgevaarlijke weg moest gaan. Van hoofdstuk 21 tot 30 leest u een uitgebreid verslag. In hoofdstuk 21 laat hij zich het heilig brood, de toonbroden, uit het heiligdom geven - Jezus kende ook die geschiedenis en haalt die aan als zijn leerlingen lastig gevallen worden als zij op de sabbat korenaren leegwrijven -, hij neemt ook het daar verborgen zwaard van Goliat mee en komt vluchtend voor Saul bij Achis aan. Als hij daar zijn leven bedreigd voelt, stelt hij zich als een waanzinnige aan. Voor een waanzinnige had men een heidens respekt en David wordt snel over de stadsgrenzen gezet. Hij verbergt zich in de spelonk van Adullam en het is daar waar hij zijn eigen leger vormt. Vierhonderd desperados verzamelen zich om hem. Later zijn het zelfs zeshonderd en zij trokken op goed geluk rond. In die tijd joeg Saul voortdurend op David, die van spelonk naar woestijn, van woestijn naar spelonk trok en soms op wonderbare wijze aan de dood ontkwam. Leest u vooral hoofdstuk 24 aan uw kinderen voor en attendeer hen op de eerbied die David had voor zijn tegenstander en vervolger, die toch altijd nog de gezalfde des Heren was. Op veilige afstand spreekt David Saul toe. Ik had u kunnen doden zegt hij. Ik deed het niet. Waarom vervolgt u mij: een dode hond, één enkele vlo. De Heer zal mij recht verschaffen. Bij een latere gelegenheid spaart David opnieuw het leven van de bezeten koning. Er is weer een gesprek op afstand. U jaagt op mij als op een veldhoen op de bergen, zegt hij tegen de tegen zichzelf vechtende Saul, die opnieuw bekent dwaas te hebben gehandeld.

Eindelijk belandt David bij de Filistijnen, die hem en zijn mannen dulden, maar hem en zijn leger wel naar zijn dorp terug sturen als er een veldslag dreigt tussen de Filistijnen en Israël. En als hij en zijn soldaten naar Ziklag terug keren, vinden ze die stad verbrand en de vrouwen en kinderen weggevoerd. Daar beleeft David een der moeilijkste dagen. Z'n leger komt in opstand en wil hem doden. Daar leest u een woord om te onderstrepen in uw bijbel: Maar David sterkte zich in de Here, zijn God.

Nu wordt deze gezalfde, vervolgde teruggeworpen op de Heer wiens wegen duister kunnen zijn. Er is heinde en ver niemand te bekennen die het voor hem opneemt, die naast hem staat. 't Is middernacht en in de puinhopen valt hij terug op de Herder. Hij is in het dal der schaduwen aan de dood gekomen.

David vraagt de Heer of hij de Amelekieten, die deze roofoverval gepleegd hebben, achterna zal gaan. Ja, hij mag. Onderweg vinden ze een verdwaalde, verhongerde en dorstige Egyptenaar, slaaf van een Amalekiet, door zijn meester achtergelaten omdat hij ziek werd. Deze man wijst hen de weg en David en zijn mannen heroveren alles waarvan zij beroofd werden: vrouwen, kinderen en vee. Van het leger der Amalekieten ontkwamen slechts vierhonderd jonge mannen, die over kamelen beschikten.

Er dreigen dan nog wel interne moeilijkheden onder zijn manschappen, maar David heeft zijn gezag weten te herstellen en lost de kwestie op.

De weg naar de troon gaat wel langs ravijnen. Misschien hebt u soms even gedacht aan Jozef, die ook een langere, donkere weg moest gaan.

En in de Filippenzenbrief beschrijft Paulus de weg van Jezus, die weliswaar niet vernederd kon worden maar zelf de weg van vernedering koos, waarop de God van alle geschiedenis antwoordde met hem een naam te geven boven alle naam.

Jongelui, die gaan trouwen, kunnen indien zij dat willen zelf een trouwtekst, een passend Schriftgedeelte, en ook liederen opzoeken. Wat daarbij opvalt is dat er naast iets van opgewonden vreugde ook besef is van de onzekerheid omtrent de gezamenlijke toekomst. Lied 5 uit L. & G.: Vreugde, vreugde, louter vreugde, maar eveneens: Al de weg leidt mij mijn Heiland en Wat de toekomst brengen moge...

Realiteitszin én geloof. Een veldhoen op de bergen maar ook het zeilen van de adelaar op diepe hoogte: onder ons zijn eeuwige armen.

Huizinga

HOE HET GING... (2)

De sekretaris van Amsterdam-Noord:

DE AKTIE IS VOORBIJ EN DE REAKTIE DAN?!

Een team van vijf Amerikanen heeft in onze gemeente Amsterdam-Noord meegewerkt in een speciale Interland Samen Evangelisatie aktie. Meer dan een week zijn een aantal mensen van de gemeente en de buitenlandse broeders en zusters zeer aktief bezig geweest met het uitdragen van de Blijde Boodschap.

Vele mogelijkheden om het evangelie uit te dragen zijn geprobeerd. O.m. door huissamenkomsten, deurcolportage en met een muziekkorps op stap door de wijk. Bij de voorbereidingen is meer dan eens uitgesproken, dat er tegen deze aktie werd opgezien. Zou alles wel goed komen?

Een volledig programma werd er samengesteld, waarin ook de gemeenten Amsterdam-West en Centrum hebben meegedaan alsmede de Onafhankelijke baptistengemeente. Er zijn ook vele gebeden opgezonden om leiding, steun en bemoediging. Nu, terugziende op de aktie die is geweest, mogen we zeggen: het was goed.

Natuurlijk hebben wij niet eenzelfde mentaliteit als onze Amerikaanse broeders en zusters. Maar we waren wel verbonden in die ene Heer en dat hebben we gevoeld.

Hoewel wordt gezegd dat de Amsterdamse bodem zo hard als beton is voor het evangelie, mochten we ervaren dat die bodem beslist geen beton is. Er werden luisterende mensen gevonden, die graag meer wilden weten; ook waren er mensen, die de deur niet openden.

In deze aktieweek waren er mensen, die een beslissing voor de Heer hebben genomen. Daar zijn we dankbaar voor.

Een reaktie is na dit alles: waren die Amerikanen nu nodig om deze aktie te bewerkstelligen? Het antwoord daarop is positief, want door ons er op voor te bereiden, dat zij zouden komen, heeft het ons als gemeente gestimuleerd om een programma op stapel te zetten.

Door de aktie hebben we geleerd van elkaar, hebben we ontdekt dat de mogelijkheden om het evangelie naar de mensen te brengen beslist nog niet zijn uitgeput.

Maar na deze aktieweek kunnen we niet op de lauweren rusten: vele afspraken konden worden gemaakt voor nader huisbezoek. We willen die afspraken graag nakomen en hopen en bidden, dat die mogelijkheid om te zaaien, ook de wasdom van Hem zal ontvangen.

Menno Kuilman

Namens Hoogezand heeft de voorganger enthousiast en nog steeds onder de indruk zelf geschreven. Ds Pflaum:

Het valt niet mee om in een paar woorden te vertellen welk een groot werk de Heer in ons midden heeft gedaan. We merken dat in onze gemeente, als je aan mensen „die er niet in gezeten hebben" probeert te vertellen wat er nu precies is gebeurd. Je kunt alleen maar de feiten opsommen en dat willen we hier ook doen.

Vanaf het begin is het goed gegaan. Evangelisatiecommissie, de raad der gemeente en de gemeente zelf stonden er achter dat we mee zouden doen. Binnen onze evangelisatiecommissie was de samenwerking optimaal. We hebben niet één keer een meningsverschil gehad dat de moeite waard was. De trainingsavonden werden goed bezocht en vele deelnemers getuigden dat ze een nieuwe geloofsinhoud hadden gevonden. Ook kwamen we in die zes trainingsweken een stuk dichter bij elkaar.

Moet ik hier verder nog vertellen van de geweldige inzet die velen hebben getoond? Iedere brievenbus in Hoogezand-Sappemeer kreeg een folder, bijna in alle winkels hing de campagneposter, zelfs de lantaarnpalen waren beposterd zoals we dat ook van circussen kennen.

Het Amerikaanse team uit O'Donnel, Texas, was als gesneden voor onze gemeente. Eerst zou een ander team uit Houston, Texas komen, maar wij mochten het als leiding van de Heer ervaren dat we „onze" mensen uit O'Donnel kregen. Het was een klein team, bestaande uit ds Harry Kennedy en vier jonge zusters.

Voor de avondsamenkomsten hadden we een grote tent gehuurd. Deze tent was in drie stukken verdeeld: koffiebar, samenkomstruimte en nazorgruimte. De samenkomsten zijn van redelijk tot zeer goed bezocht. Op de slotavond hadden we plm. 600 bezoekers. De koffiebar na afloop van de samenkomst was bijna elke avond overvol. Velen namen naar aanleiding van de daar gevoerde gesprekken alsnog een beslissing voor de Heer. De samenwerking tussen de beide voorgangers was uitstekend, mede door het feit dat we praktisch dezelfde gezichtspunten hadden en ook nog bijna even lang waren.

Elke avond bracht ds Kennedy op een indringende wijze de boodschap van redding en vergeving. In totaal mochten 38 mensen de Heer aanvaarden, onder wie veel jongeren. Hiervan vroegen reeds 22 de doop aan. Zeven anderen die de Heer reeds kenden hebben ook de doop aangevraagd, dus na de zomervakantie hopen we minstens 29 broeders en zusters door de doop de gemeente binnen te leiden. Minstens, want de campagne werkt nog steeds door.

Als we voorlopig de balans opmaken dan ziet die er zo uit:

1. We hebben opnieuw de kracht van het gebed leren kennen. Wij hebben een levende Heer, die gebeden verhoren wil.
2. Wij mochten de bijzondere zegen ervaren van het samen voor de Heer werken. Er zijn vriendschapsbanden voor het leven gesloten.
3. Van onze Amerikaanse gasten en medewerkers leerden we dat je niet vlug te jong bent om Jezus te aanvaarden en je te laten dopen.
4. We leerden van ons O'Donnel-team veel praktische dingen, zoals bijvoorbeeld de „gebedsketting". Het helpt een ieder op een bidstond om mee te bidden.
5. Persoonlijk mocht ik heel wat leren van de direkte wijze van verkondigen van br Kennedy.
6. Nu reeds merken we dat de campagne nog lang zal nawerken. We zijn allemaal veranderd, tenminste als we ons niet bewust afzijdig hebben gehouden.

Wij zijn God zeer dankbaar dat Hij mede door Amerikaanse broeders en zusters in ons midden heeft willen werken.
Hem zij alle eer!

Eén van de medewerksters aan de campagne in de Veenkoloniën:

Ja, daar sta je dan op het station in Emmen te wachten op iemand die je op zal halen uit de gemeente 2e Exloërmond of Valthermond. Op uitnodiging van deze gemeenten werkten, naast het team Amerikanen nog enkele Bijbelschoolstudenten uit Doorn, een meisje uit Leeuwarden en ondergetekende mee aan de Interland Samen Evangelisatie aktie.

Je bent benieuwd hoe alles zal zijn, de ontmoeting met de Amerikanen, de gemeenteleden enz. Nu, in zo'n week voel je eens te meer hoe Christus in mensen werkt die heel verschillend zijn in *nationaliteit, leeftijd, karakter*. We hebben een week beleefd van goede samenwerking en verbondenheid. Het was een drukke week, met iedere avond een dienst, veel gesprekken, muziek. De diensten werden de ene avond gehouden in Valthermond, dan weer eens in 2e Exloërmond, in Valthe en op een camping in de buurt. Ze werden goed bezocht. Dinsdagsavonds zongen Bill en Jeanine Walker uit Amerika. Ze zijn daar erg beroemd, maar vielen op door de eenvoud waarmee ze getuigden van hun geloof in de Heer, voor wie er geen onderscheid is tussen beroemd of onopvallend. Jeanine Walker zong in het Nederlands ‚Kom in mijn hart, Heer Jezus'.

Dinsdagsmiddags bezochten we de burgemeester van Exlo, die door de Amerikaanse predikant van ons team, ds Feeler, tot ereburger van de stad Irving in Texas gemaakt werd, namens de burgemeester van die stad. Het team vertelde vrijmoedig dat ze in Nederland waren gekomen om van hun geloof te vertellen.

Enkelen zijn in deze week tot geloof gekomen, veel mensen hebben het evangelie gehoord.

Ds Feeler heeft, evenals de beide voorgangers van de organiserende gemeenten, vaak gesproken. The Singing Followers, uit de beide gemeenten afkomstig, verleenden verscheidene avonden hun medewerking.

De vrouw van ds Feeler en nog een Amerikaanse, Pauline Tom, vertelden op een middag voor de kinderen over hun zondagsschoolwerk. Mr James die twee jaar geleden ook in Leiden meewerkte, was er van onder de indruk dat hij de eerste zondag het avondmaal mee mocht bedienen, in een zo heel ander land.

We hebben van elkaar kunnen leren, juist als je sommige dingen anders doet.

De laatste zondag was het afscheid, dat niet gemakkelijk was. Het was op Pinksterzondag. Het is goed juist op zo'n dag bezig te zijn met evangelisatiewerk, omdat de heilige Geest ons aanzet om te getuigen van de Heer, niet alleen in zo'n speciale week, maar iedere dag.

Hetty de Winkel

Herhalingsoefening in Dordrecht

Dordrecht ontving voor de tweede keer een team medewerkers uit de USA voor een week van intensieve evangelisatie. Dat heeft voor- en nadelen. Allerlei organisatorische dingen verlopen gemakkelijker, je weet wat je zo ongeveer te doen hebt. Maar gemakkelijk ga je twee akties met elkaar vergelijken en dan kom je natuurlijk verkeerd uit. Ook is het niet denkbeeldig, dat je iets minder afhankelijk bent in je gedachten van de Heer. Dan loop je gevaar in eigen kracht op weg te gaan met alle gevaren van dien.

Niettemin: de Heer heeft grote dingen bij ons gedaan. Het vaste team uit Amerika was kleiner dan de vorige keer, de gemiddelde leeftijd was veel hoger. Daardoor kon minder intensief op straat gewerkt worden. Toch zijn we met veel

mensen in gesprek gekomen over Jezus Christus en velen hebben de avondsamenkomsten bezocht. Een handicap voor onze gemeente was zeker de afwezigheid van de voorganger, ds Reiling, die deze keer de nadruk liet vallen op zijn landelijke taak. Verschillende voorgangers namen met bereidwilligheid en enthousiasme zijn plaats in.
Grote vreugde was er telkens, wanneer mensen besloten hun hart en leven aan Christus en zijn gemeente te wijden. Op de eerste Pinksterdagmorgen, toen ds Reiling in de dienst voorging, mochten we zien hoe een zevental mensen de goede keuze deed.

Er is dankbaarheid in onze gemeente voor wat de Heer in ons midden heeft gedaan. Ook in Oosterhout (N. Br.), waar een kleine post van onze gemeente is gevestigd, werden enkele bijeenkomsten in de openlucht gehouden en ook in de zaal, waar men gewoonlijk bijeenkomt op zondagmiddag om de veertien dagen.

Naast een groep medewerkers uit eigen gemeente hadden we ook de hulp van enkelen, die van buitenaf gekomen waren en deze week schouder aan schouder met ons meewerkten. Onder hen was br Van Maaren uit Lemmer, landelijk medewerker van de Open Air Campaigners, die vooral op straat, maar ook in andere bijeenkomsten geweldig heeft meegewerkt.

De eerste zondag in juli was het groot feest in de gemeente toen drie echtparen op hun belijdenis werden gedoopt en een ander echtpaar in de gelederen werd opgenomen. Het werd een lange dienst, want we wilden ons niet haasten bij enig onderdeel. Na de doopdienst werd het avondmaal gevierd en tijdens de dankstond gingen velen voor in dankzegging. Tenslotte was er alle aanleiding om samen koffie te drinken en na te genieten van alle zegeningen, waarmee de Heer ons had verblijd.

Terugblikkend zeggen we: het was een heel andere campagne dan de eerst ekeer. Het was niet zo spectaculair, maar misschien wel dieper en daarom even goed. Je hoeft het niet bij één keer te laten. Het kan de volgende keer weer anders zijn en toch vooral niet minder. Hoofdzaak is en blijft, dat de gemeente verstaat, dat het evangelie moet worden doorgegeven aan velen en dat deze opdracht geldt voor iedereen.

Beknopte statistiek van de Unie van Baptisten gemeenten in Nederland (per 1 jan. 1978)

gemeente	aantal leden per 1.1.78	aantal leden per 1.1.77	doop
1. Alblasserdam	123	123	13
2. Alkmaar	61	76	—
3. Almelo-G. straat	218	223	5
4. Almelo-N. straat	118	130	4
5. Alphen a. d. Rijn	72	65	6
6. Amsterdam-C	107	112	1
7. Amsterdam-N	67	71	—
8. Amsterdam-W	89	90	1
9. Apeldoorn	203	190	15
10. Arnhem	404	378	19
11. Assen	84	84	2
12. Borne	31	35	—
13. Coevorden	74	79	2
14. Delfzijl	311	310	5
15. Deventer	125	124	2
16. Doetinchem	93	85	6
17. Dokkum	55	52	1
18. Dordrecht	128	100	22
19. Drachten-Bethel	92	77	9
20. Drachten-Elim	82	82	5
21. Eindhoven	328	333	3
22. Emmeloord	30	28*	2
23. Emmen	625	636	6
24. Emmercompascuum	185	190	2
25. Enschede	254	253	8
26. 2e Exloërmond	144	140	2
27. Foxhol	53	54	5
28. 's-Gravenhage	349	347	13
29. Groningen-N	351	353	6
30. Groningen-Z	274	289	4
31. Haarlem	138	122	19
32. Harderwijk	121	100	10
33. Harlingen	138	129	8
34. Haulerwijk	59	62	—
35. Heemskerk	58	56	2
36. Heerenveen	103	104	10
37. Den Helder	73	70	4
38. Hengelo (O.)	400	392	17
39. Hoogeveen	262	245	12
40. Hoogezand	366	338	11
41. Klazienaveen	49	54	—
42. Kollumerzwaag	52	42	6
43. Krommenie	32	31	1
44. Leeuwarden	264	272	5
45. Leiden	125	129	4
46. Lemmer	73	68	4
47. Maassluis	21	18	—
48. Makkum	24	28	1
49. Munterdam	164	168	8
50. Musselkanaal	228	220	18
51. Nieuw Buinen	96	100	1
52. Nieuwe Pekela	89	94	—
53. Nieuw Weerdinge	101	97	3
54. Noordbergum	128	127	4
55. Pernis	99	95	1
56. Rotterdam-C	121	127	4
57. Rotterdam-Z	250	213	39
58. Scheveningen	36	46	—
59. Siddeburen	37	41	—
60. Sittard	59	57	—
61. Sneek	329	312	15
62. Stadskanaal-N	182	181	5
63. Stadskanaal-Z	247	237	15
64. Staveren	73	76	3
65. Steenwijk	25	25	2
66. Ter Apel	133	121	10
67. Treebeek	143	125	9
68. Utrecht	333	321	21
69. Valthermond	59	33	2
70. Veendam	188	184	1
71. Vriescheloo	142	133	10
72. Vroomshoop	141	137	2
73. Westerhaar	123	131	1
74. Winschoten	176	159	13
75. Workum	40	34	3
76. IJmuiden	131	107	11
77. Zuidlaren	19	19	—
78. Zutphen	73	69	4
79. Zwolle	166	152	9
Totaal	11.619	11.281	493

* sinds AV-1977 lid van de Unie.

(De uitgebreide statistische gegevens zijn te lezen in het officiële Adressenboek 1978 van de Unie; te bestellen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin).

UIT HET UNIEBUREAU

In de komende weken zal het Uniebureau wegens vakantie onregelmatig ‚bemand' zijn. Het zal daarom nog wel eens gebeuren, dat de telefoon niet wordt opgenomen. Men kent dan de reden!

LEZERS AAN HET WOORD

EENZAAMHEID

Deze week ben ik teruggekeerd van een verblijf van vier weken in Duitsland, Bad Homburg. Ik was daar voor mijn gezondheid in een sanatorium, een soort herstellingsoord.
Wat ik daar allemaal gezien en gehoord heb, lijkt mij goed om dat te vertellen.
Je hoort zoveel over eenzaamheid en narigheid dat je je gewoon moet verharden wil je er niet wat van krijgen.
Ik ben er van overtuigd, dat er velen zijn die wel graag iets zouden willen doen voor een ander maar ze weten gewoon niet wat en hoe. Zo ging het mij ook.

Elke dag wandelde ik daar door zo'n paadje. In de tuinen waren ze vaak aan het werk, ook een oude dame. Op een dag zei ik: „Wat is uw tuin mooi!". Met een blij gezicht kwam ze naar het hek. Ze had mij al vaak zien lopen en dacht wel dat ik van het sanatorium was. Ze was weduwe en we kregen zo een praatje. Ik was al een eindje weer weg toen ze mij nariep: „Vergessen sie nicht zu beten!" (Vergeet niet te bidden!)
De dag daarop zag ze mij weer en vroeg of ze mij mocht uitnodigen voor de kerk. Ze zouden mij wel halen en terug brengen met de auto. Ik zei, dat ik graag mee zou gaan. Het was de baptistengemeente. Een grote gemeente en bezet tot de laatste stoel, ik denk toch wel zo'n 450 mensen. Ik ben er elke week geweest en nodigde ook de mensen uit het sanatorium uit. We gingen steeds met twee auto's vol.

Zondags kreeg bijna iedereen bezoek of ging naar huis. Ik was de enige buitenlandse en zondags was alles verder heel stil en eenzaam. Ik heb wel erg gehoopt of mij iemand een keer zou uitnodigen. Maar dat is niet gebeurd. Ik voelde mij een vreemde in een vreemd land.
Toen dacht ik aan alle buitenlanders in ons land en heb het vaste voornemen mensen uit te nodigen. Twee Marokkanen heb ik al gevraagd.
Dan de vele andere dingen. In de kamer naast mij daar was een oude dame van 82 jaar. Ze lag de hele dag in bed omdat er niemand kwam om haar te helpen. (In dat huis moest je wel je zelf kunnen redden). Ze zag alleen iemand die het eten bracht en de vrouw die 's morgens de kamer deed.

Ze mocht wel wandelen als iemand met haar meeging. Ik ben er (bijna) elke dag heengegaan. Veters dichtgemaakt, hoed, jas aan, wegwezen. En dan gingen we voetje voor voetje, kleine stapjes, tien minuten.
Elke dag probeerden wij één huis verder te lopen en het werd een sport of het zou lukken. Weer thuis in bed, schoenen uit, jas in de kast en gelukkig dat ze was. Ze keek er naar uit en ze noemde mij, mijn engel. Dat kan ik hier gerust neerschrijven want ik ben geen engel.

In de kamer tegenover mij woonde een blind meisje van 36 jaar met evenwichtstoornissen. Dat trok ik mij zo aan dat ik haast niet meer blij kon zijn. Omdat ze veel morste en wel eens wat brak waren ze ook nog allesbehalve aardig tegen haar. Ze had een goed verstand en had het diploma van het gymnasium.

En zo, al tastend en overal tegen aan botsend redde zij zich in dat huis, maar naar buiten kwam zij nooit!. Tenzij iemand haar wilde leiden. Na een week merkte ik dat ze altijd alleen was in die kamer.
Ik ging er heen en zei: Heb je zin om een eindje te wandelen? Heel heel graag. Gelukkig dat er daar geen auto's reden. Als een paar dronken vrouwen liepen we over straat. Als ze zo'n onverwachte schok kreeg dan viel ik bijna om of ik moest ook meespringen.
Na afloop zei ze, dat ze die morgen gedacht had: hoe zal ik deze dag doorkomen. Ze zei ook

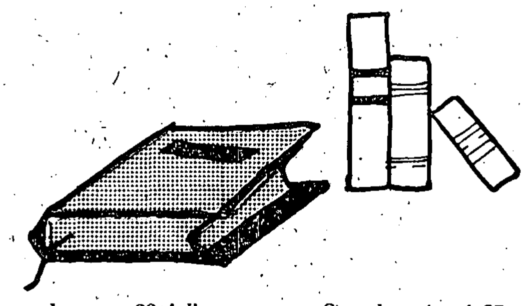
dat ze soms een gevoel had dat ze zich moest verontschulidigen omdat ze bestaat!
Alléén was zo'n wandeling met haar haast niet te doen en ik vroeg aan de anderen of er iemand aan de andere kant wilde lopen; niemand wilde. De vrouw van de dokter zei tegen mij: „U moet zich het lot van de anderen niet aantrekken, u bent hier voor uw eigen gezondheid".

Ik kan natuurlijk niet alles schrijven dan werd het een brief zonder eind. Ik ging elke dag met dat meisje wandelen en op het laatst kreeg ik er een zekere handigheid in.
Dan was er nog die vrouw, die hoefde ik alleen maar naar de tuin te brengen, in een ligstoel zetten en na een uur ophalen. Was ze toch buiten geweest.
En een heel klein vrouwtje met een heel hoge rug nam ik altijd mee als ik boodschappen deed; een feest.

En dan de vele kleine dingetjes, gewoon een brief die al dagen klaar ligt op de post doen, postzegels mee brengen enz.
Ik ben naar de leiding gestapt en heb gezegd dat ze onnoemelijk te kort schoten door alleen voor het lichamelijke te zorgen. Ik heb ze aangeraden kontakt op te nemen met de vrouwenvereniging (Zusterhulp) en het Rode Kruis (welfare werk). Ik weet niet of dat er is in Duitsland. Ik moet stoppen want anders komt er geen eind. Ik leek soms wel een biechtvader. Hoeveel rijke mensen (rijk aan geld) mij hun nood verteld hebben. En waarom aan mij? Ik weet het niet. Ik deed werkelijk niets. Het enige misschien een vriendelijke groet.
Kunt u niet allemaal van af vandaag iemand opzoeken die ziek, eenzaam of ongelukkig is? Het hoeft geen uren te duren.
En niet vragen van: kan ik misschien helpen? Nee, gewoon aanpakken en zeggen:
Ik kom u halen voor een wandelingetje. De liefde inspireert wel.

U hoeft niet ver te zoeken, stap gewoon naar een bejaardenhuis. Uit zichzelf komen velen nooit buiten, ga een eindje met ze rijden of een eindje wandelen, een brief voor ze posten.
Nog één ding dat ik beslist niet mag vergeten: zondags verwachtten sommige mensen visite; het was hun beloofd. Dan gingen ze niet eens rusten, kleedden zich mooi aan, gingen in de hal zitten wachten om het bezoek meteen te kunnen zien als het aankwam. Soms durfden ze niet eens naar het toilet, want stel je voor dat ze net zouden komen en dan zouden ze er niet staan ter verwelkoming. 's Avonds zaten sommigen er nog. Geen bezoek gehad. Misschien komen ze nog, ze kunnen pech hebben met de auto en het is zo druk op de wegen. Ja, ja. Als je wat belooft doe het dan ook!

Geldermalsen — S. J. v. d. Craats-v. d. Schoor

Wat zullen we lezen:

zondag	23 juli	Spreuken 4 : 1-27	Een wijze vader
maandag	24 juli	Job. 8 : 1-22	Een arrogante aanklager
dinsdag	25 juli	Job. 9 : 1-10	Je hebt gelijk
woensdag	26 juli	Job. 9 : 11-24	Onschuldig, en toch...
donderdag	27 juli	Job. 9 : 25-35	Gevangene van de angst
vrijdag	28 juli	Job. 10 : 1-22	Wat heeft het voor zin?
zaterdag	29 juli	Spreuken 5 : 1-23	Over vrouwen gesproken
zondag	30 juli	Spreuken 6 : 1-35	Een beurs vol goede raad
maandag	31 juli	Job. 11 : 1-12	Sofars duit in het zakje
dinsdag	1 augustus	Job. 11 : 13-20	Als je kwaad bedreef...
woensdag	2 augustus	Job. 12 : 1-24	Zwijg toch, Sofar!
donderdag	3 augustus	Job. 13 : 1-28 (27)	God is mijn pleitbezorger
vrijdag	4 augustus	Job. 14 : 1-22	Kan een dode herleven?
zaterdag	5 augustus	Spreuken 7 : 1-27	De goede opmerker

STILSTAND IS ACHTERUITGANG

Staan wij stil in ons christenleven?
Zijn wij achter uitgegaan in onze relatie met God, met Jezus? Zitten wij op de reservebank bij God? Kan Hij ons wel inzetten voor zijn plan? Kan Hij ons wel gebruiken in zijn team?
Misschien moet een ieder voor zich zelf zich steeds opnieuw afvragen: Sta ik stil of groei ik - zit ik op de reservebank of sta ik in het team.
Wij kunnen het bijna vergelijken met een voetballer. Als een voetballer niet op theorielessen/taktiekbespreking komt en niet op de trainingsavonden, dan kan de coach hem niet gebruiken. De voetballer valt terug, heeft geen snelheid meer, hij begrijpt de taktiek niet meer, ja hij verliest zijn plezier zijn blijheid.

Als wij de bidstonden, bijbelstudies, gespreksavonden, ja onze samenkomsten niet bijhouden (Hebr. 10 : 24-25) dan verliezen wij het kontakt met God, met Jezus en zien zijn plan met ons niet meer, je verliest het kontakt met je medebroeders en -zusters, je begrijpt niet meer waar ze het over hebben, je mist de groei, je zit op de reservebank en verliest het plezier en de blijheid die je wel bij anderen ziet.
Begrijp het goed, je wordt niet gedwongen om naar deze bijeenkomsten te gaan. Als voetballer word je lid van een klub en je wil graag mee spelen maar je moet trainen, je bent vrijwillig lid geworden.

Als je je bekeert leg je je oude leven, je zondig leven af, vrijwillig, om een nieuw leven te beginnen, geleid door Jezus Christus (2 Cor. 5 : 17). Als je voetballer bent, dan doe je alles om in het eerste te spelen, je gehoorzaamt de opdrachten van de trainer, je bent trouw op de trainingen, en dan mag je in het eerste spelen.

Maar als je dan denkt: „Zo dat heb ik dan mooi gedaan" en je verzuimt verder de bovengenoemde dingen, dan kan ik je garanderen dat je in de korst mogelijke tijd op de reservebank zit.
Jezus wil door Zijn heilige Geest onze trainer, Coach, Leider, Begeleider, Verzorger zijn.
Hij wil ons leiden elke dag, elke minuut van ons leven maar we moeten het wel zelf willen.
We moeten het wel zelf willen om in Zijn team mee te draaien. Ons eigen ik is niet meer, maar Christus leeft in ons (Gal. 2-20).

Voor een voetballer: Het spel lief-hebben.
Voor een christen: God liefhebben met alles wat in ons is (Math. 22-37).

Onze ik afleggen en ons laten leiden door de heilige Geest.
Een voetballer moet zich opofferen voor het team. Zich vernederen, ondergeschikt zijn voor de eenheid, voor de overwinning.
Als voetballers dit kunnen, moeten kinderen Gods dit dan niet des te meer?

Wij hebben een Coach die zich nooit vergist, waar je altijd op kunt vertrouwen. Een Vader die altijd luistert als wij maar praten en bidden. Een vriend die altijd naast je staat als het moeilijk gaat, als je Hem maar ziet staan. Een Verzorger, die je pijn weg neemt als je valt, als je maar gelooft en vertrouwt.

Zijn aanvalstaktiek is volmaakt.
Een voetbalteam bestaat uit elf man.
In Gods team mogen wij allemaal meedoen. Hij wil niemand op de reservebank hebben en ook niemand meer op de tribune, maar dat ligt aan de mensen in het veld.
Gods kinderen hebben het beste trainingsboek: Gods woord, de bijbel. Door de heilige Geest zullen Gods kinderen de volheid van dit boek leren kennen en begrijpen om te groeien om te overwinnen.
Gods kinderen. Wij zijn vrijgekocht door Jezus, door zijn bloed. Laat je het slavenjuk van de duivel niet opnieuw opleggen maar blijf vrij onder leiding van Gods Geest.
Verblijdt u in deze Heer en Meester, de Koning van ons hart.
Is het niet machtig om bij voorbaat te weten dat we met Jezus Christus overwinnaar zullen zijn en dat niet met geweld maar met liefde? Niet menselijke liefde maar Gods liefde. Lees 1 Joh. 5 : 1-13.
1 Joh. 5 : 3-5:
Want dit is de liefde Gods, daar wij Zijn geboden bewaren. En Zijn geboden zijn niet zwaar, want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft; ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?

Haarlem — H. P. van der Werf

OPGELET

Als in voorgaande jaren verschijnt DC in de zomermaanden om de veertien dagen. De data waarop ons weekblad nu nog zal verschijnen zijn 4 en 18 augustus.

Ingaande 1 september zal DC weer wekelijks verschijnen.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee wel rekening te houden.

ADRESVERANDERING IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 32 Het telefoonnummer van A. Bakker moet veranderd worden in 072-117959.
Blz. 40 Het telefoonnummer van L. Ruiter moet veranderd word in 05210-6259.
Blz. 35 Het telefoonnummer van J. de Haan moet veranderd worden in 05990-73300.
Blz. 33 Het telefoonnummer van J. Bouritius moet veranderd worden in 05990-72384.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, telefoon 030-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Met dank aan God delen wij u mede, dat op 29 juli a.s. onze ouders

H. PLOEGER
en
T. PLOEGER-KOK

25 jaar getrouwd zullen zijn.

Om dit trouwfeest te gedenken zal er op die dag gelegenheid zijn hen te feliciteren in Huize De Oude Doelen, Doelenstraat 36, Arnhem, van 16.00-17.30 uur.

Hartelijk welkom namens Emmy en Anja.
Kraaiensteinlaan 10, 6825 DH Arnhem.

P.S. Op 2 augustus is het tevens 25 jaar geleden dat pa bevestigd werd tot predikant van de baptistengemeente in Arnhem.

(herplaatsing wegens misstelling)

dankbaar en blij maakt ons de Heer:
opnieuw vertrouwde Hij ons een dochter en zusje toe.
wij noemen haar

maaike elisabeth

rinze en dineke oosterkamp-ten bokkel huinink
taco en elske

amstelveen, 28 juni 1978
majoor fransstraat 27
(ná 19 juli:
diamantstraat 18,
7314 apeldoorn
tel. 055-253383)

U zoekt een vakantie-adres met een fijne sfeer? Die vindt u in onze rustiek verbouwde boerderij Gasthoeve „De Groene Lanteern". Landelijk gelegen.
Fam. Terpstra, Puntweg 9, Nieuw Leusen; tel. 05296-2377.

„De Heer is mijn Herder,
mij ontbreekt niets" Ps. 20 : 1

Moegestreden in zijn Heer en Heiland ontslapen mijn geliefde man, onze zorgzame vader, groot- en overgrootvader

JAN DE JONGE Dzn.

op de leeftijd van 80 jaar.

W. K. de Jonge-Scholte
P. de Jonge
J. S. de Jonge-de Bruin
M. L. de Jonge
L. A. Vink-de Jonge
W. F. Vink
W. J. de Jonge
Klein- en achterkleinkinderen

Amsterdam, 14 juli 1978
Admiraal de Ruyterweg 256 H
Geen bezoek.

De crematie heeft plaatsgevonden op dinsdag 18 juli, om 12.45 uur in het crematorium Westgaarde, Amsterdam.

Eens bezat ik twee exemplaren van Wumkes: Opkomst en vestiging enz. Nu zijn ze beide verdwenen. Wie heeft er één van mij geleend?

Voor het geval dat hierop geen antwoord komt: wie heeft voor mij een exemplaar te koop?

N. van Beek, Hectorstraat 28, 1076 PR Amsterdam; tel. 020-791061.

Op 31 mei 1978 werd voor ons geheel onverwacht plotseling weggenomen in het geloof in God

ALBERT HORLINGS

in de leeftijd van 54 jaar.

Zijn diep bedroefde vrouw, kinderen en familie

Adres: 10466 Glozy AVE,
Tujunga, Californië 91042 USA.

4 juli jl. werd door de Heer der Gemeente uit ons midden weggenomen, onze zuster

GUURTJE AKKERMAN-SWART

op de leeftijd van 68 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

Door de Heer thuisgehaald in Zijn eeuwige woning onze zuster

TRIJNTJE VISSER-DE BOER

op de leeftijd van bijna 84 jaar.
1 Cor. 15 : 49.
8 juli 1978.

Baptistengemeente Staveren

Ik heb de loop volbracht,
Ik heb het geloof behouden.
De Heer nam tot Zich onze broeder

ANDRIES DE BOER

op de leeftijd van 68 jaar.
Treebeek, 2 juli 1978.

Baptistengemeente Treebeek

Na een geduldig gedragen ziekte is in haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

HENNY SANDERS-HEKMAN

op de leeftijd van 63 jaar.
12 juli 1978.

Baptistengemeente Assen

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummers 31/32 - 4/11 augustus 1978

HET HUWELIJK ALS TEKEN

„Het huwelijk zij in ere bij allen . . .” (Hebr. 13:4)

Er zijn veel levensterreinen aan te wijzen waarvan geldt, dat de algemene normen in de afgelopen jaren veranderd zijn of bezig zijn te veranderen. Een paar van die terreinen hoeven we maar op te noemen: arbeid - vrije tijd - bezit, en vele van onze lezers zullen daarmee aan de veranderde en zich veranderende opvattingen van onze tijd en van de in die tijd levende generatie herinnerd worden.
Ook het huwelijk en de omgang van de geslachten behoren tot die terreinen.

Het huwelijk zij in ere bij allen...

Het huwelijk staat bij velen niet langer in hoog aanzien. Dat is op zich geen nieuwe situatie, tenminste wanneer men afgaat op de vermaning in Hebreeën 13 vers 4, waar we ertoe aangespoord worden het huwelijk in ere te houden en het (huwelijks) bed onbezoeld, „want hoereerders en echtbrekers zal God oordelen”.
Die laatste toevoeging - over Gods oordeel - sluit de mogelijkheid uit, dat deze aansporing hen zou gelden die van mening waren dat er niet meer gehuwd behoefde te worden, omdat het einde nabij was gekomen. Die mensen waren er óók in de apostolische dagen: ze werkten niet en spanden zich op geen enkele wijze meer in om zich in het maatschappelijke leven verdienstelijk te maken; met het oog op het zeer nabije einde was al die moeite zinloos - de tijd die nog restte moest anders worden besteed, vonden ze.
De toevoeging sluit óók uit, dat deze vermaning alleen maar bedoeld is voor die gelovigen, die vonden (vinden) dat het huwelijk - de ook geslachtelijke verbintenis tussen man en vrouw - tot het natuurlijke leven behoort waarboven zij door geestelijk te leven vér verheven zijn.
Naar ons oordeel wordt ook hier in de Hebreeënbrief benadrukt van hoe grote waarde en betekenis het huwelijk is. Het zij in ere bij allen; het sta in hoog aanzien. Het woord dat er in de Griekse tekst gebruikt wordt betekent eigenlijk nog meer dan ,in ere houden'; men zou ook kunnen lezen: kostbaar, duur - en daarom eervol. (Tussen haakjes: hetzelfde woord wordt in bijvoorbeeld 1 Petr. 1 vs 19 gebruikt als daar gesproken wordt van ,het kostbare bloed van Christus').

Wordt het huwelijk op die wijze nog door ons, gelovigen van deze eeuw, gewaardeerd?

Kultuurgebonden?

Het is onmiskenbaar, dat bepaalde opvattingen en gebruiken rondom het huwelijk - ook zoals wij die kennen - kultuurgebonden zijn. We denken daarbij met name aan de ceremonieën van de huwelijkssluiting. Toen wij - een kwart eeuw geleden - in de Friese ,Wâlden' woonden en werkten wisten de ouderen ons nog te vertellen, dat die en die ,over de puthaak' waren getrouwd (we menen, dat dat de uitdrukking was): daarmee werd bedoeld, dat ze niet wettig waren gehuwd. Dat verschijnsel kwam er tot in de dertiger jaren van deze eeuw veelvuldig voor. Evengoed waren het duurzame verhoudingen!
Vandaag de dag zijn het - vooral - jongemensen die zich verzetten tegen de overgeleverde opvattingen rondom het huwelijk en zeggen geen ,boterbriefje', de officiële huwelijkssluiting voor de burgerlijke stand nodig te hebben.
Ze hebben gelijk als ze er mee bedoelen, dat de gang naar het gemeentehuis geen garantie is voor een goed en gelukkig huwelijk. Die ceremonie is niet wezenlijk voor het huwelijk.
Ze hebben ongelijk, wanneer hun verzet tegen de traditie alleen maar een alibi is voor eigen onzekerheid ten aanzien van de keus van hun partner, of voor de niet aanwezige bereidheid zich ,for better and worse' - zeg maar: levenslang - aan die partner te verbinden. We vrezen, dat het toenemende verschijnsel van het ,samenwonen' vooral met dat laatste te maken heeft, in elk geval vaak minder met idealistische motieven van doen heeft dan wel wordt gezegd en voorgewend.

Zoals gezegd, de gang naar het gemeentehuis is **niet wezenlijk voor het huwelijk.** We kunnen er niet onderuit, dat toe te geven. Dat we er tóch voor kiezen, er de voorkeur aan geven en, sterker nog: de idee van een niet door de burgerlijke stand van de overheid geregistreerd huwelijk afwijzen, is omdat daarmee, met dát ,burgerlijke huwelijk', - en in deze samenleving bevinden we ons nu eenmaal - de

grootst mogelijke zekerheid, zowel sociaal als juridisch, gewaarborgd wordt voor de in onze samenleving nog steeds zwakste partner in dat verbond: de vrouw (en haar eventuele kinderen).

(Hier zou ook nog genoemd kunnen worden, dat een ,,kerkelijke inzegening' - of welke uitdrukking ook voor die gebeurtenis gebruikt wordt - volgens de Nederlandse wet alleen dan mag plaats vinden wanneer de wettige huwelijksvoltrekking eraan vooraf gegaan is).

Het tékenkarakter van het (christelijke) huwelijk

Wanneer wij - een gewaagde veronderstelling, dat wel - opdracht zouden hebben om onze gemeenten een ,pastorale brief' over het huwelijk te schrijven, dan zouden we daarvoor ons uitgangspunt kiezen in Paulus' huwelijksopvatting, zoals hij die, kort maar wel pregnant, omschreef in zijn brief aan de Efeziers, hoofdstuk vijf: ,,Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. **Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en de gemeente"**, vss 31 en 32.
Het (christelijke) huwelijk is teken van de verhouding tussen Christus en zijn gemeente. Dát - dit tékenkarakter - is het wezenlijke van het huwelijk.
Daaraan ontlenen we alle volgende en nadere aanduidingen:
Het gaat in het huwelijk om liefde, trouw, geduld, verdraagzaamheid, offerbereidheid, vergevingsgezindheid - want zó is Christus' relatie tot zijn gemeente.
Het huwelijk is - en anders is het wezenlijke ervan verloren - in beginsel duurzaam, onontbindbaar en niet vrijblijvend, want Christus' band met de gemeente is duurzaam, onontbindbaar en niet vrijblijvend.

Daarin ligt, naar onze overtuiging, het geheim van het goede huwelijk. Dat is geluk.
Zó worde het ook bij ons allen in ere gehouden! v. D.

,,Dit geheimenis is groot...", (Ef. 5 : 32).

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Regelmatig worden we benaderd voor L&G met ingevoegd supplement. We hebben besloten, nu de nieuwe oplage van L&G nog even op zich laat wachten, de huidige voorraad van een vast-ingevoegd supplement te voorzien tegen dezelfde prijs als de huidige P.V.C.-uitvoering, te weten *f* 14,50 (een voordeel dus van *f* 2,25).

De P.V.C.-uitvoering is nog in de volgende kleuren te leveren, zolang de voorraad strekt: wit, zwart, rood, lichtbruin en donkerbruin.

Onze bestuurders der gemeenten willen we er extra op wijzen, ten behoeve van de bezoekers en gasten van onze diensten, tegen deze billijke prijs, een aantal bundels in genoemde sortering aanwezig, aan te schaffen.

De supplementen kunnen nog tegen dezelfde prijs van *f* 2,25 geleverd worden en zijn nog in voldoende voorraad aanwezig.

Op de Ontmoetingsdag te Zwolle dd. 9 september hopen we D.V. met een stand aanwezig te zijn. Tijdig vóór genoemde datum bestelde bundels willen we graag naar deze toogdag meenemen, ter besparing van verzendkosten.

Onze harmonisaties zijn nog in voldoende voorraad aanwezig.

Hiervoor gelden nog de oude prijzen, t.w.:

4-stemmige harmonisatie deel I	*f* 20,—
4-stemmige harmonisatie deel II	*f* 25,—
4-stemmige harmonisatie Supplement I	*f* 7,50
4-stemmige harmonisatie 150 Psalmen	*f* 9,50

Graag zien we uw bestellingen tegemoet en verblijven,

sekretaris-administrateur,
J. Germeraad, A. Verweystraat 21, 7552 ME Hengelo (O.);
tel. 05400-21911

AFSCHEID Ds R. J. VOORHAAR

De Raad der baptistengemeente te Eindhoven bericht hiermede, dat ds R. J. Voorhaar, na 5 jaar met veel genoegen in onze gemeente gewerkt te hebben deze nu gaat verlaten in verband met het door hem aangenomen beroep naar de gemeente Utrecht-„Silo".

De afscheidsdienst in Eindhoven zal plaats hebben op D.V. zondagmorgen 13 augustus a.s. om 10.00 uur in ons kerkgebouw Marconilaan 70.

In aansluiting daarop zal er een afscheidsreceptie gehouden worden in de Jeugdzaal, waar een ieder de gelegenheid wordt geboden om van ds Voorhaar en zijn gezin afscheid te nemen.

Namens de Raad,

Fr. de Mul, sekretaris

INTREDE Ds R. J. VOORHAAR IN UTRECHT-CENTRUM

De Raad van de baptistengemeente „Silo" te Utrecht-Centrum heeft het genoegen alle belangstellenden uit te nodigen tot bijwoning van de *dienst van bevestiging en intrede,* waarin ds R. J. Voorhaar en de gemeente zich aan elkaar zullen verbinden als voorganger en gemeente.

Deze dienst, waarin zullen voorgaan, ds J. Reiling, predikant in bijzondere dienst en wnd. voorzittter van de gemeente en ds R. J. Voorhaar, wordt D.V. gehouden op *zondag 20 augustus 1978 om 10.00 uur v.m.* in het kerkgebouw „Silo" aan de Herenstraat 36 te Utrecht.

Namens de Raad der gemeente,

H. G. Boeschoten, sekretaris

Dr BILL THOMAS IN OOST-BERLIJN

Dr Bill Thomas, de neger-evangelist die verbonden is aan de Europese Baptisten Federatie, heeft onlangs een evangelisatie-campagne gehouden in de Weissensee baptistengemeente in Oost-Berlijn (DDR). Ongeveer 700 tot 800 mensen woonden de diensten bij. Onder hen bevonden zich vooral veel jongeren die voordien op geen enkele wijze kontakt met de gemeente hadden.

Het was voor het eerst in de 80-jarige geschiedenis van de 320 leden tellende gemeente, dat een buitenlander medewerking verleende aan een evangelisatie-campagne.

OPGELET

Ook in augustus verschijnt ons weekblad om de veertien dagen. Het volgende nummer van DC komt op 18 augustus uit.

Ingaande 1 september komt DC weer elke week.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee rekening te houden.

Welzalig zijn de oprechten van gemoed

In memoriam Gerrit Willem Tijman

31-12-1907 30-7-1978

Op de vroege zondagmorgen van de dertigste juli is broeder *Gerrit Willem Tijman* in vrede heengegaan op de leeftijd van 70 jaar.

Zijn leven was getekend door veel lichamelijk lijden. Meerdere keren was hij lange tijd ziek en ook als hij gezond was was hij niet sterk en vaak slechts met moeite opgewassen tegen de lasten van het voorgangerschap. Maar in de persoonlijke ontmoeting ging dit schuil achter opgewektheid, humor en een grote belangstelling voor alles en iedereen die op zijn weg kwam. Bovendien stelde hij zichzelf en zijn lichamelijk ongemak bewust ten achter bij de roeping om het evangelie te verkondigen. Daarom is zijn levensverhaal niet dat van iemand die veel ziek was, maar van een man die de hem gegeven gaven ten volle wilde gebruiken in de dienst.

In Deventer geboren wilde hij reeds op vierjarige leeftijd de zending in. Vader Tijman vond dat hij eerst een vak moest leren. Zo kwam hij in het bouwvak terecht en volgde hij een opleiding voor bouwkundig tekenaar. Niet zonder trots vertelde hij vaak ook nog als metselaar te hebben gewerkt. Ondertussen was hij kort na zijn twintigste jaar begonnen te preken, een dienst die hem bijzonder na aan het hart lag en waarin hij bijna een halve eeuw werkzaam is geweest. Toch was hij al zevenentwintig jaar voordat hij erin slaagde de toenmalige Commissie voor de Opleiding er van te overtuigen, dat hij niet alleen geroepen maar ook begaafd was voor de dienst van het evangelie.

In september 1935 vertrok hij naar Hamburg om te studeren aan het seminarie aldaar. Daar leerde hij Hanna Schröder kennen die hij als zijn bruid mee bracht naar het vaderland en naar de gemeente te *Sneek* in het bijzonder. Daar werd hij op de dertigste juli 1939 bevestigd als voorganger.

In 1946 nam hij een beroep aan naar de toen nog kleine gemeente te *Utrecht* en verruilde de Vredekerk te Sneek voor twee huiskamers in de Kerkstraat te Utrecht. In 1949 beriep de oudste gemeente des lands hem en trok het gezin Tijman naar *Stadskanaal.* Elf jaar later trok hij weer naar het Westen om zich te vestigen in zijn laatste gemeente te *Haarlem.* Op 1 november 1970 ging hij met emeritaat.

Hoewel hij zich eerder prediker wist dan bestuurder onttrok hij zich niet wanneer er een beroep op hem werd gedaan voor bestuurswerk. Hij werd in 1946 lid van de Commissie der Unie en van de Jeugdraad van de N.B.J.B., was lange jaren lid en sekretaris van de Evangelisatie Commissie der Unie, enige tijd lid van het curatorium van het seminarium-in-oprichting te Utrecht in de naoorlogse jaren en voorzitter van het bestuur van de Stichting Tabitha. Gerrit Tijman was - zijn blik verried het - een kritisch mens, voor zichzelf en anderen. Hij was rechtuit in zijn spreken en kende geen omwegen of zijpaden. Zo was hij in de omgang met mensen, zo was hij in zijn verkondiging. Zijn preken waren duidelijk en noemde de dingen bij de naam. Toch wist deze zo streng ogende voorganger van het mededogen Gods met de zondaar en hij verstond het daarom zelf mededogend met anderen te zijn.

In Gerrit Tijman is ons een broeder en prediker gegeven geweest van wie de aanhef gold van de honderdnegentiende psalm hierboven afgedrukt.

Wij danken God voor hem en bidden voor zijn levensgezellin en kinderen tot de God der vertroosting.

J. Reiling

Brede en boeiende variatie in de 11 N.Z.R.-zendingsdagen 1978

(Ingezonden)

De door de Nederlandse Zendingsraad georganiseerde zendingsdagen 1978 hebben alle hetzelfde thema:

**OVER KERK EN OVER WERELD
OVER VERAF EN OVER DICHTBIJ**

Vanuit de N.Z.R. zijn suggesties en voorbeelden verstrekt over wat je met zo'n dag kunt. Maar de beslissing over de uitwerking van het thema en over de opzet van de dag is aan de plaatselijke of regionale voorbereidingskomité's overgelaten. Vandaar een brede en boeiende variatie - overeenkomstig het wezen van zending veraf en dichtbij. Een brede en boeiende variatie - ook overeenkomstig de gevarieerde behoefte van de deelnemers.

Er zijn dagen bij met 's morgens een lezing en een bespreking over het hoofdthema. 's Middags valt dan een keuze te maken uit 4 of 5 sekties over speciale onderwerpen. Er zijn ook dagen bij waarop na een kortere inleiding over het hoofdthema ook 's morgens al direkt de sekties volgen, die dan 's middags worden herhaald. Bij die opzet kan ieder dus twee maal een keuze doen uit de sektie-onderwerpen. Enkele zendingsdagen wijken nog weer af van genoemde omschrijving en kennen bijvoorbeeld geen lezing, maar wel een gezamenlijke viering aan het eind.

Arnhem, 30 september
plaats: Opstandingskerk, Roosendaalseweg 507
inleider: ds A. Vos, direkteur Zendingscentrum Gereformeerde Kerken
opzet: 's morgens lezing en bespreking over het hoofdthema
's middags sekties over
1. zending en evangelisatie in Nederland
2. Libanon
3. Rwanda
4. Zuid-Amerika

Sneek, 30 september
plaats: Zuiderkerk, R. Bockemakade 6
inleider: prof. dr A. Honig, hoogleraar zendingswetenschap te Kampen
opzet: 's morgens korte inleiding, daarna 's morgens en 's middags sekties over
1. gezonden-zijn in W.-Irian
2. gezonden-zijn in Java
3. gezonden-zijn in Z.-Amerika
4. gezonden-zijn in het Nederland van nu
5. de christelijke middelbare school - christelijk en missionair?

Goes, 30 september
plaats: Ambachtschool, Bergweg 14
inleider: ds R. J. van der Veen, algemeen sekretaris Ned. Zendingsraad
opzet: 's morgens korte inleiding, daarna 's morgens en 's middags sekties over
1. heeft zending nog zin?
2. Zeeland helpt Rwanda
3. Zending in Nederland
4. christendom en wereldgodsdiensten

Hoogeveen, 7 oktober
plaats: Oosterkerk, Buizerdlaan
inleider: ds P. Bons, Indonesië-sekretaris Raad voor de Zending N.H.K.
opzet: nog niet bekend - wordt in eigen regio nader gepubliceerd.

Utrecht, 7 oktober
plaats: dr F. M. de Bruijne Lyceum, Koningsbergerstraat 2
inleider: dr A. H. van den Heuvel, sekretaris-generaal Generale Synode N.H.K.
opzet: 's morgens korte inleiding, daarna 's morgens en 's middags sekties over
1. China
2. bijbelvertaling
3. Kameroen
4. zending in Nederland
vermoedelijk optreden van een missionair cabaret.

Eindhoven, 28 oktober
plaats: de Morgenster, Mercuriuslaan - hoek van der Sterrenlaan
inleider: de heer G. Vinke, tot voor kort zendingsarbeider in W.-Irian
opzet: 's morgens korte inleiding, daarna 's morgens en 's middags sekties over
1. gezonden-zijn in het industriepastoraat in Nederland
2. gezonden-zijn in het Indonesië van nu
3. gezonden-zijn in de eigen gemeente
4. zending en evangelisatie in dialoog

Nijverdal, 28 oktober
plaats: Hervormd Centrum, Constantijnstraat 7a
inleider: drs H. Bootsma, algemeen sekretaris Raad voor de Zending N.H.K.
opzet: 's morgens lezing en bespreking over het hoofdthema, 's middags sekties, waarvan de onderwerpen later in de eigen regio's worden gepubliceerd.

Voorburg: 28 oktober
plaats: Koningskerk, Ingenhouslaan - hoek Julianalaan
inleider: dr D. Bakker, direkteur van het voor de zendingsopleiding werkzame Hendrik Kraemer Instituut
opzet: 's morgens korte inleiding, daarna 's morgens en 's middags sekties over
1. gezonden-zijn in Nederland
2. gezonden-zijn in W.Irian
3. medische zending - een afgedane zaak?
4. gezonden-zijn in het Azië van nu - dialoog tussen zending en wereldgodsdiensten.

Groningen, 4 november
plaats: Philadelphiakerk, Dirk Huizingastraat 17
inleider: ds R. J. van der Veen, algemeen sekretaris Ned. Zendingsraad
opzet: 's morgens korte inleiding, daarna 's morgens en 's middags sekties over
1. het gezonden-zijn in het Groningen van nu
2. het gezonden-zijn in het Kameroen van nu
3. zending en evangelisatie in dialoog
4. de christelijke middelbare school - christelijk en missionair?

Maassluis, 4 november
plaats: ontmoetingscentrum Koningshof, Uiverlaan, Maassluis-West
opzet: Door een jeugdgroep wordt tezamen met ds A. J. Dondorp, predikant te Omoord, een uitbeelding gegeven van ons gezonden-zijn in de wereld, dichtbij en verweg. Zij zullen ook een aantal stellingen geven, die vervolgens in 30 kleine gespreksgroepen worden besproken. 's Middags rapportage en afsluiting met een gezamenlijke viering.

Velsen-Noord, 4 november
plaats: De Schouw, Bleijenhoevelaan 2
opzet: 's morgens en 's middags direkt de volgende sekties:
1. gewone kerk - zendingskerk? basisgemeente - zendingsgemeente?
2. de christelijke middelbare school - christelijk en missionair?
3. de kerk in Indonesië als spiegel voor de kerk in Nederland?
4. de medische zending in vernieuwing
5. wat is een christelijk ziekenhuis hier?
afsluiting met een gezamenlijke viering.

Enkele mededelingen

Behalve de dag in Maassluis, die om 9.30 uur begint, zullen alle zendingsdagen duren van 10.00-16.00 uur (van 9.30-10 uur aanmelden en koffie drinken).

Voor meer informatie:
Commissie Zendingsdagen, Ned. Zendingsraad, Prins Hendriklaan 37, 1075 BA Amsterdam; tel. 020-717654.

IN DIEP GEBED VERZONKEN

De rabbi van Krakeu kwam eens de kamer binnen, waar zijn zoon in diep gebed verzonken was. In een hoek van het vertrek stond een wieg met een huilend kind.

De rabbi vroeg aan zijn zoon: „Hoor je niet dat je kind ligt te huilen?"

Waarop de zoon antwoordde: „Vader, ik was in God verzonken en vergat daardoor alles om me heen. Ik hoorde het kind niet eens".

Toen zei de wijze rabbi: „Wie in God verzonken is, ziet zelfs een vlieg die op de muur kruipt. Hij hoort zeker een baby die in de wieg ligt te huilen. Als hij het kind niet hoort en de vlieg niet ziet, is hij niet in God, maar in zichzelf verzonken".

CW

BEVESTIGING EN INTREDE Ds J. A. SCHOLTE

Enige tijd geleden heeft ds J. A. Scholte het beroep dat door de gemeente Haarlem op hem was uitgebracht, aangenomen. De datum van zijn bevestiging en intrede is bepaald op zondag 3 september a.s.

In de morgendienst, die om tien uur aanvangt, zal, zo de Heer wil, de bevestiging plaatsvinden door ds H. Sikkema.

Om 16.30 uur wordt de dienst gehouden waarin onze nieuwe voorganger zijn intrede doet.

Beide diensten worden gehouden in de Begijnhofkapel, Begijnhof 10, Haarlem.

Wij nodigen hartelijk uit bij de middagdienst aanwezig te zijn.

De raad der gemeente

Wist u dat...

- ☆ *de aarde een diameter van ruim 12.000 km heeft*
- ☆ *de diameter van de zon ruim 100 maal zo groot is*
- ☆ *de afstand van de aarde tot de zon 150 miljoen km is*
- ☆ *iemand 100 jaar achtereen met een snelheid van 170 km per uur zou moeten rijden om deze afstand af te leggen*
- ☆ *er sterren zijn die net tussen aarde en zon passen (en sterren die nog weer eens 20 tot 30 maal zo groot zijn)*
- ☆ *er zo'n ster is (Deneb) die 50.000 maal de lichtsterkte van de zon heeft*
- ☆ *de oppervlaktetempartuur van die ster plm. 8.750 graden Celsius is*
- ☆ *deze ster 1.600 lichtjaren van de aarde verwijderd is*
- ☆ *10 miljoen mensen na elkaar elk 100 jaar lang met een snelheid van 170 km per uur zouden moeten rijden om die afstand af te leggen*
- ☆ *het melkwegstelsel zo'n 100 miljard sterren omvat, zich uitstrekkend over een afstand van nog meer dan 1.600 lichtjaren*
- ☆ *er een God is die dit al geschapen heeft*
- ☆ *die God u liefheeft!*

(Overgenomen uit de Stem, maandblad van de gemeenten Workum-Makkum)

BEVESTIGING EN INTREDE
Ds W. HESSELS

D.V. 20 augustus 1978 zal de intrede plaatsvinden in de gemeente Alblasserdam van ds W. Hessels uit Lemmer.

De dienst vangt aan om 14.30 uur in de hervormde Ichthuskerk aan het Scheldeplein te Alblasserdam.

Een ieder wordt hartelijk uitgenodigd deze dienst bij te wonen; indien men logies wenst wordt men verzocht dit vóór 13 augustus op te geven aan het sekretariaat.

De bevestigingsdienst zal 's morgens om 10.00 uur plaatsvinden; deze dienst zal geleid worden door br J. M. Zijlstra en wordt gehouden in de baptistenkerk aan de Plantageweg 142, Alblasserdam.

Namens de raad der gemeente,

Randweg 135,
2951 AK Alblasserdam;
tel. 01859-2937

BILLY GRAHAM NAAR POLEN

Van 6 tot 16 oktober 1978 hoopt de Amerikaanse evangelist Billy Graham een campagne te houden in verschillende grote steden van Polen. Graham werd voor het houden van een campagne uitgenodigd door de Baptisten Unie en enkele andere kerkelijke leiders.

A. C. van Well,

HOE HET GING... (SLOT)

Uit Zwolle het volgende verslag: Nu ik eenmaal met een verslag bezig ben, komen er weer vele gevoelens, gedachten en gezegdes van en over die bewogen week naar boven. Tegelijk een gevoel van spijt, dat alles, althans zo schijnt het, nu afgelopen is, en momenteel de vakantietijd de kerkzaal soms wat minder gevuld maakt.

Dankbaarheid. Ja, dat is toch het eerste wat er „naar boven welt", als je je afvraagt wat voor gevoel je hebt na zo'n aktie. Dankbaar aan God de Heer, die alles zo geweldig maakte.

Wij hadden een team van 4 Amerikanen toegewezen gekregen: ds en mevrouw Buck Harris, broeder Dave Stevens en Nancy Merrell.

Het was de eerste keer dat Zwolle „meedeed" aan een dergelijke aktie, en voor de aktie waren er verschillende stemmen te horen, zo van: „moet dat nu persé met Amerikanen, zo'n aktie?", en dergelijke. Maar door de eenvoud, de manier van kontakt leggen, de openhartigheid en de hartelijkheid van deze broeders en zusters van „overzee" wonnen zij al gauw de harten van de gemeenteleden en vrienden van de gemeente.

Velen werden ook aangesproken door de direkte manier van prediking van ds Harris, wiens woord „U weet veel over Jezus, maar kent u Jezus ook?" bij velen ongetwijfeld zal zijn blijven hangen. Ook bij de 4 jonge mensen die later ook de doop hebben aangevraagd nadat zij tijdens een der samenkomsten hun hart volledig aan de Heer gaven. Verder gaven verscheidene meisjes (geschat was ongeveer twintig) zich tijdens een schoolconcert op een huishoudschool aan de Heer. Jammer was - maar daar hebben we van geleerd - dat de opvang van deze meisjes na de dienst niet lukte.

Maar: Zijn woord zal niet ledig weerkeren! Daar vertrouwen we op, en we weten dat God zal verder werken in hun hart.

Ook nog enkele anderen hebben in de loop der week hun hart opengesteld voor de Heer, zodat Hij ook bij hen binnenkwam en de Heer van hun leven werd. Vele anderen werden opnieuw bepaald bij hun leven met de Heer en voor de Heer, en velen gaven zich opnieuw aan Hem, daar ben ik van overtuigd!

Het Amerikaans team heeft zich geweldig ingezet en beschikte over gaven zoals zang en muziek brengen. Verder hadden wij een avond „The Walker Family" en een avond Betty Durham en een avond Willa Dorsey als zingende medewerkers, althans wat de Amerikanen betreft. Verder hebben wij nog een paar keer John Bos op het Hammondorgel mogen beluisteren, verschillende predikanten gehoord met het woord of als tolk, en Margje Dijkstra en de zusjes Kooi beluisterd, 2 kindermiddagen mogen organiseren, 2 evangelisatiediensten mogen houden buiten Zwolle, namelijk in Kampen, en nu hoop ik maar niets te hebben vergeten! Het zou te veel zijn een ieder op te noemen, die zo fijn heeft meegewerkt aan de huisvesting, het organiseren van wat al niet, en de mensen die zo trouw elke dienst, elke avond bezochten, en iedereen die meewerkte in het zangkoor, dubbelmannenkwartet, begeleiding der gasten, enz. enz. En dan natuurlijk ds Van Wier, paard van eigen stal, natuurlijk niet te vergeten, die zich enorm heeft ingezet voor deze aktie. We weten, dat hij dit niet deed tot meerdere glorie van zichzelf, maar tot meerdere glorie van God en tot uitdieping van het geloofsleven van zijn kudde!

De Heer heeft ons waarlijk gezegend. Moge Hij in de harten der mensen die die zegen ontvingen bewerken, dat zij zich zullen (blijven) afvragen: „Wat wilt Gij, Heer, dat ik - vandaag - doe?" Dan zal deze aktie verder zegen, Gods zegen, blijven geven.

G. J. Kanis

ANTI-SEMITISCH PAMFLET

De fanatieke religieuze beweging „Children of God" predikt op het ogenblik een derde wereldoorlog om Israël en het Joodse volk te vernietigen.

Hun leider, die zichzelf bedient van de naam Mozes David, heeft een fel antisemitische pamflet geschreven.

Het pamflet noemt Israël „het hardnekkigste volk op aarde, het meest onredelijke tegen God en Christus gerichte volk in de wereld en dus moet dat volk vernietigd worden".

Uit: Informatie, een uitgave van de Stichting tot steun aan joden in Arabische en Oosteuropese landen.

BAPTISTEN IN FRANKRIJK

De jaarlijkse Algemene Vergadering van de Franse Baptisten Federatie werd te Grenoble door 300 afgevaardigden bijgewoond. Twee gemeenten werden tot de Federatie toegelaten, de baptistengemeente te Petit-Colomes en die te Argenteuil, beide westelijke voorsteden van Parijs.

BEJAARDENHUIS

De baptistengemeente van Bialystok, Polen heeft het plan een bejaardenhuis te stichten waarin aan 40 mensen een thuis kan worden geboden. De 180 leden tellende gemeente verricht zelf voor een groot deel de bouwwerkzaamheden.

uit het Uniebureau

Groeten
Enkele weken geleden ontving de voorzitter van de UC, ds J. Broertjes te Groningen in een persoonlijk schrijven van dr Ernest A. Payne - gedurende vele jaren een leidinggevende broeder in de Britse Baptisten Unie - hartelijke groeten voor al onze Nederlandse gemeenten. Graag geven we die groeten hier door.

Dr Payne is bij meerdere van onze oudere gemeenteleden bekend - hij vertegenwoordigde de Britse Unie enkele keren op konferenties en bijeenkomsten hier in ons land gehouden, o.a. ook in 1959 in het (oude) RAI-gebouw te Amsterdam toen het 125-jarig baptisme in Nederland werd herdacht.

Plaatselijke beroepbaarstelling
Ten behoeve van de baptistengemeente te Veendam heeft de Commissie der Unie, met inachtneming van het in het Reglement inzake voorgangers bepaalde een plaatselijke beroepbaarstelling verleend aan br G. Leuvenink te Diemen.

Nieuwe uitgaven
De Publiciteiskommissie van de Unie heeft dezer dagen een proefexemplaar aan de sekretarissen van de gemeenten gezonden van twee nieuwe uitgaven. Deze uitgaven zijn „Nieuwe mensen voor een nieuwe wereld door Jezus Christus - Handleiding bij het BWA-jaar van de bijbel", en „Werven of sterven", (toespraak, gehouden door ds R. Reiling op 14 oktober 1977 op de ECU-middag van de 97ste Algemene Vergadering).
Beide (gestencilde) uitgaven zijn bij het Uniebureau te bestellen à *f* 2,75 (plus portokosten). Om de portokosten zo laag mogelijk te houden kan men het beste bestellen via de sekretarissen der gemeenten!

De eerste uigave is bijzonder geschikt voor gespreksgroepen; de tweede publikatie leent zich erg voor gezamenlijke bespreking in de raad en/of evangelisatie-werkgroep.

Manilla, Philippijnen
Van 19 tot en met 23 juli jl. werd in Manilla, de hoofdstad van de Philippijnen het negende BWA-wereldjeugdkongres gehouden. Er was geen Nederlandse baptist op dat kongres aanwezig, maar wel stelde onze Unie een **Indonesische** baptist in de gelegenheid om in Manilla aanwezig te zijn. In DC van 13 januari jl. maakten we in deze rubriek reeds melding van het voornemen van de UC om iemand uit de ‚Derde Wereld' deze internationale bijeenkomst bij te laten wonen, door zijn/haar reis- en verblijfkosten te betalen: „...de aandacht werd, terecht, er op gevestigd dat te weinig mensen uit de niet-rijke landen in de gelegenheid zijn internationale konferenties bij te wonen. Het gevolg daarvan is - heel begrijpelijk - dat die konferenties en kongressen een eenzijdig „westers" stempel krijgen".

Joyce van Veen en Janneke van Oosten
In overleg met de EBM zal verpleegkundig-zendelinge zuster Joyce van Veen waarschijnlijk reeds in het begin van deze maand uit Sierra Leone terugkeren naar Nederland, om ergens in Europa - naar verwacht wordt in Londen - een nadere specialistische opleiding als vroedvrouw te gaan volgen.
Ook zr Janneke van Oosten, op het ogenblik als verpleegkundig-zendeling nog werkzaam in Noord-Kameroen, zal binnenkort naar huis komen om tijdens de dan volgende verlofperiode een specialistische opleiding te gaan volgen. Zoals bekend is zr Janca Loot op dit moment bezig met zulk een studie, die overigens al spoedig zal zijn voltooid.
Het is tegenwoordig erg gebruikelijk om de mensen die werkzaam zijn in de zending, na hun eerste arbeidsperiode in de gelegenheid te stellen zich, met de op het veld opgedane praktijkervaring, te specialiseren. Ook in Afrika gaat men - en dat is een goede ontwikkeling! - steeds hogere eisen stellen.

Vakanties
We herinneren er nog eens aan, dat het Uniebureau ook de komende dagen vanwege de vakanties nog onregelmatig ‚bemand' is. Het kan dus gebeuren, dat de telefoon niet wordt opgenomen.

J. van Dam, Uniesekretaris

SPIRIT '78

U weet het al: landelijke Ontmoetingsdag in de IJsselhal te Zwolle op 9 september.
De vorige keren mochten wij u vanuit verschillende gezichtspunten op deze dag wijzen:

1. De bijzondere gasten van de landelijke ontmoetingsdag (u zelf).
2. Het verschil tussen Spirit '78 en 78 spritsen. (Spirit '78 is geen konsumptieartikel maar maakt ons produktief).
3. Spirit '78 in het perspektief van de zending, de U.Z.C.
4. Spirit '78 in het perspektief van de evangelisatie, de E.C.U.
5. Spirit '78 als krantenbericht (een spiritueel gebeuren).

Bovenstaande onderwerpen hebben de Ontmoetingsdag belicht vanuit het verleden (de artikelen over U.Z.C. en E.C.U.) en vanuit het heden (de bijdragen over de praktijk van deze dag). Ditmaal willen wij deze dag bezien vanuit de toekomst.

Spirit '78 in eschatologisch perspektief
Wij deinzen voor dit dure, theologisch geladen woord niet terug. De eschatologie is de leer der laatste dingen. Als wij nu spreken over ‚Spirit '78 in eschatologisch perspektief' dan bedoelen wij daarmee te zeggen, dat deze Ontmoetingsdag veel te maken heeft met de toekomst van de Heer.

Ook deze dag is nauw betrokken op de dag des Heren! Wij zullen dit nader toelichten.

Spirit '78 en de wederkomst
Wanneer wij straks in Zwolle bijeen zijn, dan zullen wij ongetwijfeld een dag van ontmoeting hebben. Of moeten we schrijven: Ontmoeting, één zijn met elkaar en met de Heer. Wij mogen daar Hem ontmoeten, die ons wil ontmoeten (nog) op de wijze van de Geest: zó zullen wij met de Heer zijn. Deze ontmoeting wordt gekenmerkt door gebreken, door menselijke tekortkomingen, maar ook door de ervaring van „wij zijn met de Heer" en „wij zijn samen met alle heiligen om de liefde van Christus te ontdekken". Alleen: de Heer is nog niet aanwezig als de wedergekomen Heer, Hij is aanwezig op de wijze van de Geest. Daarom zal deze dag een voorsmaak betekenen van die grootse en geweldige dag van ontmoeting wanneer de levenden samen met hen, die opgestaan zijn uit de graven, de Heer tegemoet

zullen gaan in de lucht en Hem zullen ontmoeten.

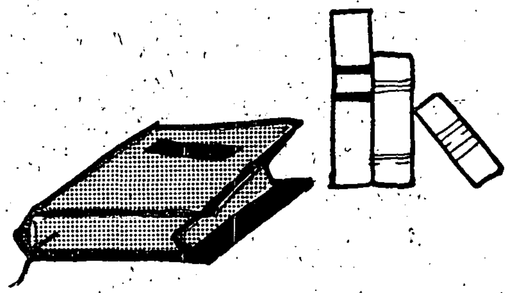
Spirit '78 staat op onze kalender: 9 september. De Ontmoetingsdag van de wederkomst van de Heer is echter alleen bij de Vader bekend. Het is ook heel wel mogelijk, dat deze ontmoeting in de naaste toekomst, ja vóór de dag van 9 september, zal plaatsvinden. Daarom staan al onze dagen en ook Spirit '78 in het teken van de hoop. Wij leven vanuit die hoop en vanuit de toekomst. Dat geeft aan Spirit '78 een bijzonder cachet, een eigen karakter: de Heer komt om ons te ontmoeten. En het is alsof we met de ontmoeting met elkaar en met de Heer al vooruitlopen en vooruit grijpen naar die dag waarvan gezegd kan worden: zó zullen wij altijd met den Here wezen. (1 Thess. 4 : 15-17).

De Spirit en de bruid

En de Geest en de bruid zeggen: kom! (Openb. 22 : 17a). De Geest en de gemeente van de Heer, want zij is de bruid, spreken hetzelfde verlangen uit. De gemeente is daarom niet de enige, die uitziet naar de komst van de Bruidegom, de Geest kent datzelfde gebed: Uw koninkrijk kome.

Het werk van Johannes de Doper vertoont overeenkomsten met het werk van de heilige Geest. Beiden bereiden de mensen voor op de komst van de Christus. Johannes noemt zichzelf de vriend van de bruidegom. (Joh. 3 : 29). Mogen wij in dit verband ook even de Geest de plaats van Johannes laten innemen? Dan is de Geest de vriend van de bruidegom, die zich verblijdt over de stem van de bruidegom.

Wanneer de bruidegom komt wordt dan ook de bede van de Geest verhoord? De Heer leerde zijn discipelen reeds te bidden om de komst van het koninkrijk. Het is alsof deze leergang van de Heer nu verder gaat op de wijze van de Geest; de Geest leert ons bidden: kom! De heilige Geest bidt met onze geest, met de gemeente mee!

Wat zullen we lezen:

zondag	6 augustus	Spreuken 8 : 1-21	Oog voor de wijsheid
maandag	7 augustus	Job 15 : 1-16	Kletspraat van een wijze?
dinsdag	8 augustus	Job 15 : 17-35	Ik leg het je uit
woensdag	9 augustus	Job 16 : 1-22	Troosters van niets
donderdag	10 augustus	Job 17 : 1-16	Zij praten mij het graf in
vrijdag	11 augustus	Job 18 : 1-21	Bildad is niet te stuiten
zaterdag	12 augustus	Spreuken 8 : 22-36	Leven of dood
zondag	13 augustus	Spreuken 9 : 1-18	Twee gastvrouwen
maandag	14 augustus	Job 19 : 1-12	Job geeft Bildad geen krimp
dinsdag	15 augustus	Job 19 : 13-22	Van je vrienden ...
woensdag	16 augustus	Job 19 : 23-29	Mijn verdediger leeft!
donderdag	17 augustus	Job 20 : 1-11	De keiharde Sofar
vrijdag	18 augustus	Job 20 : 12-29	Toe maar, Sofar!
zaterdag	19 augustus	Spreuken 10 : 1-32	Spreuken van Salomo

Wanneer wij op de Ontmoetingsdag samen met alle heiligen en samen met de Geest zijn, dan leven wij, bruid en Geest, naar hetzelfde doel toe en bidden daar ook om: de uitoefening van het koningschap van Christus. Uw koninkrijk kome!

Spirit '78 en onze opdracht

Leven vanuit die toekomst van de Heer betekent niet, dat onze zaak in het heden verwaarloosd mag worden, want „morgen komt de Heer". Integendeel! Het is juist zo, dat de toekomst van de Heer ons nog meer bepaalt bij ons werk hier en nu. De toekomst van de Heer houdt geen ontslag in (2 Thess. 3 : 10). Het blijft een „bid en werk aangelegenheid".

Wanneer de Heer het zendingsbevel geeft (Matth. 28 : 18-20), dan staat ook de zending en de evangelisatie in datzelfde eschatologische perspektief: zie, Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld. De voleinding der wereld dwingt ons tot de gehoorzaamheid aan dat zendingsbevel. Als Jezus de rede over de laatste dingen heeft gehouden (Matth. 24) dan vergelijkt Hij het Koninkrijk der hemelen met tien maagden (vijf wijze en vijf dwaze meisjes) en met een mens, die bij zijn vertrek naar het buitenland zijn slaven riep en hun zijn bezit toevertrouwde (de gelijkenis van de talenten).

Met het oog op de toekomst van de Heer moeten wij wakend werken en werkend waken. De toekomst doet ons een opdracht toekomen, die wij mogen en moeten volbrengen in opdracht van de Heer, die bij ons is op de wijze van de Geest, tot aan de voleinding der wereld.

Spirit '78 te Zwolle

We trokken enige bijbelse lijnen naar en vanuit de toekomst: Spirit '78 staat in eschatologisch perspektief. Het kan misschien mooi en theologisch klinken, het belangrijkste is echter, dat wij onze opdracht en onze verantwoordelijkheid met het oog op de toekomst van de Heer onderkennen.

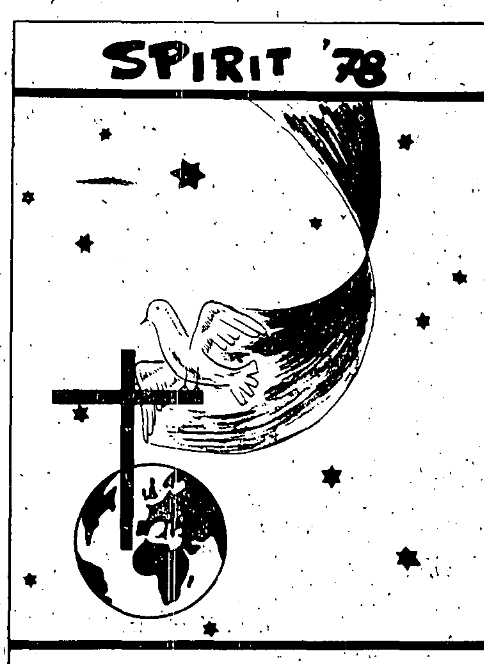
De Geest wil met ons mee bidden en werken! De gemeente is een gemeente, die geïnspireerd met spirit waakt en werkt. Ook te Zwolle op de landelijke Ontmoetingsdag wil de Geest de gemeenten oproepen tot gehoorzaamheid aan haar Heer!

Tot ziens in Zwolle!

A. Nijland

———

In de komende afleveringen van DC komt nadere informatie over programma, kinderprogramma's en crèche.

9 september landelijke ontmoetingsdag · IJSSELHAL ZWOLLE

MEDEDELING
(korrektie)

△ Het nieuwe adres van ds G. Visser, emeritus-voorganger, is: Frittemahof kamer 204, Frittemaleane 4, 8604 AA Sneek.

OPGELET

Ook in augustus verschijnt ons weekblad om de veertien dagen. Het volgende nummer van DC komt op 18 augustus uit.

Ingaande 1 september komt DC weer elke week.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee rekening te houden.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Oohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 030-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

MEDEDELINGEN

△ Het adres van de penningmeester van Apeldoorn is thans Molenkampweg 11, 8181 CA Heerde; tel. 05782-3741.

△ Het adres van ds C. Mostert voorheen wonende te Almelo is thans Wijngaard 42, 8212 CC Lelystad.

△ Het nieuwe adres van ds W. Hessels luidt: Ruysdaellaan 29, 2951 PM Alblasserdam; tel. 01859-7665.

MATERIELE HULPVERLENING IN 1977 DOOR DE WERELDRAAD VAN KERKEN

Uit het laatst verschenen overzicht van de afdeling materiële hulpverlening van de Wereldraad van Kerken blijkt, dat door de verschillende kerkelijke hulpverleningsinstanties in 1977 voor een waarde van ongeveer f 84.000.000,— (84 miljoen) aan hulpgoederen is verscheept. Het gaat daarbij om goederen in het kader van direkte hulpverlening in rampsituaties, maar ook in het kader van lang-termijnontwikkelingsprogramma's.

De goederen kunnen verdeeld worden in verschillende kategorieën:

— voedselhulp	29,9%
— kleding en schoeisel	22,7%
— medicijnen en medische uitrusting	18,1%
— beheer en industrie	12,4%
— diversen	6,9%
— transport	5,3%
— landbouwuitrusting, zaden	2,3%
— tenten, dekens en bouwmaterialen	2,1%

Van het totaal ging 37% naar verschillende landen in Azië.
Meer dan f 2.250.000,— per land ging naar: India, Vietnam, Tanzania, Brazilië, Indonesië, Haïti, en Zaïre.
Ruim f 2.500.000,— kon via de Stichting Oecumenische Hulp worden verscheept.

NIEUW SEMINARIEGEBOUW

Op 19 en 20 augustus zullen in Statbekk de nieuwe gebouwen van het seminarium van de Noorse Baptisten Unie in gebruik worden genomen.

JEUGDKONFERENTIE IN JOEGOSLAVIE

Van 29 april tot en met 1 mei jl. namen ongeveer 800 jongemensen deel aan een jeugdkonferentie die te Novi Sad werd gehouden. Het was sinds 1955 de eerste nationale jeugdkonferentie van de baptistengemeenten in Joegoslavië.

WIJZIGINGEN ADRESSENBOEKJE

Het netnummer van Steenwijk moet zijn 05210.
Op blz. 40 staat bij L. Ruiter, sekretaris en op blz. 43 bij J. W. de Vos, penningmeester dus een foutief netnummer vermeld.

Het zangkoortje (15 à 20 personen) van de Baptistengemeente van Deventer zoekt een
DIRIGENT
wegens vertrek van de huidige naar elders.
Wie kan en wil ons helpen?
Gaarne bericht aan de voorzitter: F. van Schoonhoven, Klein Wielens 17 7433 EA Schalkhaar; tel. 05700-26855.

Plotseling heeft de Heer tot Zich genomen, onze geliefde zuster
ATSJE WESTERHUIS-SPOOR
in de ouderdom van 87 jaar, sedert 9 december 1962 weduwe van Hendrik Westerhuis.
„Veilig in Jezus' armen".
16 juli 1978
Baptistengemeente Hoogezand

Op 19 juli 1978 heeft de Heer der Gemeente tot Zich genomen onze zuster
AALTJE WOBBES-VEENSTRA
in de leeftijd van ruim 98 jaar.
Zij was een getrouw en strijdbaar lid van onze gemeente.
Psalm 27 : 4
Baptistengemeente „Elim" Drachten

Zalig zijn de doden die in de Here sterven.
Openb. 14 : 13
Want het leven is mij Christus en het sterven gewin.
Phil. 1 : 21

Met blijdschap is op de dag des Heren na een zinvol leven heengegaan naar het eeuwig Vaderhuis onze innig geliefde man, vader en opa
GERRIT WILLEM TIJMAN
emeritus predikant
op de leeftijd van 70 jaar.

Doetinchem:	H. Tijman-Schröder
Emmen:	A. M. Blaauw-Tijman
	W. Blaauw
	Hannah, Wieke, Anjeliek
Venray:	B. K. Tijman
	D. E. Tijman-Clausnitzer
	Marian, Gerrit-Jan
Wilderswil	E. J. Oesch-Tijman
(Zwitserland):	U. Oesch
	Myriam, Philippe
Adelaide	H. W. Baartse-Tijman
(Australië):	W. H. Baartse
	Edith, Mark

Doetinchem, 30 juli 1978
Ed Schilderinkstraat 23

In vol geloofsvertrouwen is na een langdurige ziekte van ons heengegaan mijn geliefde man, onze lieve vader en opa
PAULUS GODEFRIDUS CORNELIS BIESTER
op de leeftijd van 72 jaar.
Uit aller naam:
A. A. M. Biester-Kramer
Groningen, 16 juli 1978
Berkenlaan 36

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummers 33/34 - 18/25 augustus 1978

Afstanden

Het tijdperk van een genadeloos kapitalisme, waarin het recht van de sterkste werd gezien als de profijtelijkste weg voor een deel van de samenleving - men was bereid het onderste uit elke kan te halen, zelfs als de kan 'n man was - is voorbij in deze kontreien. De slachtoffers in deze 'struggle for life', dit gevecht om te leven, werden opgeroepen zich te verenigen en weerstand te bieden aan de machtigen. Er gloorde hoop in de miljoenen slaven en zij stelden zich op in slagorden: hun vakverenigingen.

Zij luisterden naar de toespraken van hun profeten die van een nieuwe orde droomden. Her en der werden rijken gesticht, republieken ontstonden en in hen mocht geen „beschaafde" roofridder meer rondtrekken om eigen bezit al vechtend uit te breiden. De oppermacht van het geld scheen gebroken en de bezitters moesten in diverse situaties zwaar bakzeil halen. Daar waar geen revoluties de toestanden grondig omkeerden zou men bijna kunnen spreken van een menselijk gezicht van het kapitalisme. Afgedwongen in vele gevallen. Nog is er een strijd gaande en het lijkt erop dat de verenigde arbeiders en hun leiders, bewust geworden van hun kracht, nog verder zullen opdringen en meer macht zullen overnemen van hen die eens de lakens uitdeelden.

In de gebieden waar die macht door opstanden in handen kwam van arbeiders en hun raden is er langdurig gejuicht over de bevrijding van het juk dat hen drukte en in menig opzicht is de werkende klasse er materieel wel bij gevaren. Tegelijk moet gezegd worden, dat er door meerderen in die „bevrijde" landen gezucht wordt over het verlies van vrijheid. De rechten van het individu worden onder de vlag van het algemeen belang beknot. Kleine opstanden, groepen dissidenten en vluchtelingen die om asiel vragen, getuigen van onvrede.

Aan beide kanten zijn scheuren in het samenlevingsmodel te bespeuren en aan beide kanten wordt, om het verworvene zo goed mogelijk te handhaven, toegegeven aan eisen, die om verschillende redenen in het ene en het andere kamp gesteld worden. Dat toegeven gebeurt niet vanharte, Het lijkt op verraad aan gevestigde of nieuw gewonnen overtuigingen. Toch zullen er, maar dan wel in mijn fantasie en die groeit wellicht op de bodem van het 'wishful thinking', op het hopen dat het zo wordt, toch zullen er aan weerszijden mensen opstaan die zullen beweren dat met nog wat wijzigingen hier en daar het tot een samenleven van vroeger elkaar bestrijdende partijen, landen of groepen van landen moet en kan komen. Dat gaat niet van vandaag op morgen maar onderweg is het wel in ons werelddeel.

Ik kan mij levendig indenken dat sommige lezers inmiddels hebben afgehaakt. Misschien kunnen ze dan nu weer inhaken want ofschoon het niet aangaat maatschappijvormen te vergelijken met godsdienstige organisaties, beide zaken dwarrelen bij mij wat doorelkaar en soms denk ik even dat ze ook nog wel iets metelkaar te maken hebben, maar daarover zal het nu niet gaan. Het wordt een wijde sprong uit de wereld der ideologieën naar die van leerstellingen der kerken. Negenhonderd jaar geleden brak de kerk in tweeën. Een deel Oost, een deel West. Sedertdien hebben wij hier de Roomskatholieke kerk. Laatstgenoemde brak een kleine vijfhonderd jaar geleden in tweeën. Om het gemakkelijk te houden: naast de r.k.-kerk kwam de protestantse, die voor de waarheid getuigenis wilde afleggen. De protestanten splitsten zich voortdurend, zich daarbij vooral beroepend op de bijbel. Denkt u maar aan onze eigen geschiedenis. Er was een tijd dat diverse kerken zich min of meer vijandig tegenelkaar opstelden. Over en weer werden verwijten geuit als de een de uitleg van het bijbelwoord anders zag en formuleerde dan de ander. Bij die uitleg beriep men zich zowel op de vaderen als op de heilige Geest. Dat mag, dat moet soms, maar dan wel met ootmoed. Nergens dreigt het gevaar van eigenwijsheid meer dan daar waar men zich erg nadrukkelijk op Gods Geest beroept. Eigenwijsheid, kind van eigen wijsheid, is ontoegankelijk voor wat de ander zegt. Men heeft gewoon gelijk en daarmee basta. Vandaag wordt dat basta meer en meer achterwege gelaten. De andere komt ook aan het woord. Dat is goed. Het noopt ons eigen standpunt opnieuw te overwegen. Het noopt ons eveneens de uitingen van de andere niet bij voorbaat te verwerpen. „Dooft de Geest niet uit,

Cantus Studio

Een mooie naam voor een uit - tien dames - of moeten we zeggen „meisjes" bestaande interkerkelijke groep o.l.v. mevr. V. d. Velden-Reiling. In Hengelo (O) genieten zij plaatselijk bekendheid door hun goed verzorgde zang. Deze bekendheid zal ongetwijfeld een landelijke worden wanneer zij op Spirit '78 in het zendingsprogramma hun medewerking verlenen!
Hoe zingen zij? Licht en zwaar klassiek; gospels; - twee, drie of vierstemmig; een genre groep, die vele soorten van muziek

---

veracht de profetieën niet, maar toetst alles en behoudt het goede".
Het komt mij voor dat in deze dagen sommigen zich isoleren, eigen standpunt verabsoluteren, elk ander inzicht uitsluitend en dat dit weer een gevolg is van het feit dat anderen er nauwelijks nog een eigen standpunt op nahouden maar alles wat de andere beweert zonder meer slikken en zich laten drijven op de liefelijke baren ener broederschap die meer op natuurlijke sympathie en andere vage gevoelens berust dan op de peilers van het evangelie. „Koop waarheid en verkoop ze niet!"
Bij maatschappelijke konstrukties zal zelfbehoud en opportuniteit soms leiden tot een akkoord, in het leven der kerken zal men moeten terugvallen op het woord van de bijbel, op het geweten en op het gebed om de Geest des Heren, die in alle waarheid wil leiden. Men kan wel vooruit willen naar de eenheid aller gelovigen, maar dan zal men terug moeten naar de bron van al onze Godskennis: de bijbel.
De eenheid is hier niet een kwestie van geven en nemen, van gelijk oversteken, van (kerk)politiek, maar van gehoorzaamheid aan de Heer.

Huizinga

beheerst. We zullen stil en verwonderd luisteren, wanneer zij o.a. de liederen „Heilig, heilig", „Heilig vuur van God" (geschreven door ds F. E. Huizinga) en „het Onze Vader" ten gehore zullen brengen.

Groep Silo

Weet u het nog? Deze Utrechtse formatie bestaande uit jongeren van diverse pluimage en kerken heeft al eens van zich laten horen op de vorige Ontmoetingsdag te Zwolle. Zij brachten toen de musical „Het wordt al laat" ten gehore, waarbij de trommelvliezen van de toehoorders wel eens op de proef gesteld werden. Ditmaal echter een musical, die zowel bij jong als bij oud in de smaak valt, met vele mooie (rustige) liederen. De titel: „Groot Nieuws". In de afgelopen twee jaar mochten zij hiermee het land doortrekken en in Zwolle mogen we dit evangelieverhaal - want dat is het, kompleet met vier evangelisten - beluisteren. Het geheel wordt begeleid door een klein orkest en staat o.l.v. Jaap Boeschoten. In de zes jaar, dat de groep Silo nu bestaat mochten zij bekendheid verwerven zowel binnen als buiten de baptistengemeenten. De musical „Groot Nieuws" maakt deel uit van het morgenprogramma, 9 september te Zwolle.

Friese koren

Een ieder, die zelf lid van een koor is, heeft weet van de vreugde van het zingen samen met anderen. De Friese koren hebben deze vreugde nog willen vergroten door samen dezelfde liederen in te studeren en ten gehore te brengen. Br J. de Haan heeft hiervan de leiding op zich willen nemen, een taak die hij reeds eerder volbracht had toen de Friese koren op de afgelopen Ontmoetingsdag van de Friese baptistengemeenten te Harlingen ook samen gezongen hebben. In de evangelisatiebijeenkomst mogen we luisteren naar de inspirerende, fijne liederen, massaal en door Friese monden gezongen.

De Bazuin

Een christelijk muziekkorps in het Zuiden des lands. Zij blazen overduidelijk een zachte g! Zij, die de laatste Algemene Vergadering van de Unie (op het kasteel Hoensbroek) bezocht hebben, kennen de Bazuin al en hebben genoten van de hoge kwaliteit van hun muziek. Ook te Zwolle mogen we hen beluisteren in het voorprogramma.
Volgend jaar bestaat De Bazuin 45 jaar. Het korps dankt zijn ontstaan - evenals de baptistengemeenten in het Zuiden - aan de trek vanuit het Noorden. In Groningen-Drenthe raakte het veen op en daarmee voor velen de werkgelegenheid. In de mijnen van Limburg vond men nieuwe arbeid. Vanzelfsprekend waren er onder hen die naar het Zuiden trokken ook baptisten. Zij stichtten in Treebeek en omgeving de gemeente en tevens werd door enige muzikanten een muziekkorps opgericht. De band met het Noorden bleek direkt uit de naam van het korps: de gemeente Tweede Exloërmond heeft eveneens een korps van dezelfde naam! Momenteel dirigeert de heer J. W. Hoefnagels het korps. Het korps bestaat in meerderheid uit leden van de baptistengemeente, maar ook zijn enige ruime katholieken lid. Hieruit blijkt de grote openheid en waardering bij de niet-baptisten voor de christelijke beginselen van het muziekkorps. Er wordt veel gespeeld in de diensten, ook op het plaatselijke Kerstkoncert te Treebeek, op de Algemene Vergadering en zaterdag 9 september te Zwolle.

Evangelisatie = Aktie Spirit '78

Ds R. Reiling, evangelist in dienst van de E.C.U., zal u bepalen bij de opdracht, die de Heer ons allen geeft. Wij hebben een verantwoordelijkheid ten opzichte van de wereld om ons heen; wij moeten in onze omgeving en aan onze generatie het evangelie doorgeven op onze wijze! Het is duidelijk: deze wereld moet op indringende wijze bekend gemaakt worden met het evangelie. Deze wereld heeft Christus nodig en daarom moeten wij eens te meer onze verantwoordelijkheid voor de wereld beseffen en gehoorzaam zijn aan onze Zender.
Hoe vele malen zijn we al niet uit een kerkdienst gekomen met dat gevoel van: „hij heeft gelijk, ik doe te weinig voor de Heer?". Hoe veel keer heeft u gezegd: „ik probeer het opnieuw, met nieuwe toewijding aan mijn Heer?"
Hoe vaak heeft u u zelf bedrogen en niets gedaan? Is het al zo vaak bij woorden en goede voornemens gebleven?
Het evangelie verspreiden, ja graag! Maar hoe dan?
Op Spirit '78 wordt u heel konkreet een mogelijkheid geboden. U hoeft het ditmaal niet bij woorden te laten, u kunt nu gewoon een duidelijke opdracht aanvaarden in dienst van de Heer.

Staveren A. Nijland

Dr RUDOLF THAUT MET EMERITAAT

Dr Rudolf Thaut, sinds 1967 rector van het seminarium van de Duitse baptisten te Hamburg is onlangs op 63-jarige leeftijd met emeritaat gegaan.
Dr Thaut, die o.a. voorganger was van de baptistengemeente in Mannheim en München, was o.a. van 1968 tot 1970 president van de Europese Baptisten Federatie en van 1970 tot 1975 een van de vice-presidenten van de Baptisten Wereldalliantie.
De afscheidsbijeenkomst op 14 juli jl. werd ook bijgewoond door vooraanstaande Duitse kerkelijke leiders, die in hun toespraken verklaarden dat de betekenis van dr Thaut tot buiten de eigen kerkmuren reikte.

OP DE VALREEP!

Gesprek met prof. dr J. J. Kiwiet, hoogleraar aan het „Southwestern Baptist Theological Seminary" Fort Worth, Texas USA.

Op 4 juli jl. vertrok br Kiwiet na een jaar studieverlof met zijn gezin weer naar de USA. Reden voor ons om met hem te praten over zijn werk en ervaringen in het afgelopen jaar, mede in relatie tot zijn arbeid in Amerika.

Kunt u een overzicht geven van uw werk in het afgelopen jaar?

Ja, dat wil ik graag doen. Ten eerste heb ik mij beziggehouden met een wetenschappelijke studie over het leven en de werken van de Duitse R.K.-theoloog Hans Küng. In dit najaar hoop ik daarover een boek van ongeveer tweehonderd bladzijden te mogen uitgeven. Voorts was ik part-time voorganger van de gemeente te Utrecht-Noord, waardoor wij ook als gezin ten nauwste betrokken waren bij het gemeenteleven in Nederland. Tevens ben ik adviseur van de Southern Bapist Convention voor het zendingswerk in Suriname. Daar mocht ik veertien dagen verblijven om mede het „Surinaams Baptisten Bijbelinstituut" te mogen opzetten. Daarnaast heb ik vele reizen gemaakt in Europa i.v.m. mijn colleges in de historische theologie. Zo doceerde ik dit jaar ook enkele dagen aan het seminarium in Joegoslavië.

Kunt u vanuit uw recente ervaringen in onze gemeenschap enige lijnen trekken naar de situatie in de S.B.C.-gemeenten in de USA?

In de Amerikaanse gemeenten ligt er een sterke nadruk op de onderlinge gemeenschap en de zorg voor elkaar. Dit houdt natuurlijk ook verband met hun sociale wetgeving, die niet zo uitgebreid is als hier. Over het algemeen is men daar zeer spontaan. Ook is er een grotere behoefte aan studie en vorming dan in de Nederlandse gemeenschap. Instruktie, toerusting is daar een wezenlijk element van het gemeente zijn. Ook voorgangers volgen jaarlijks verschillende kursussen. Men streeft ernaar om met alle gemeenteleden een week van bijbelstudie te houden in een centrum. Voorts gaan alle medewerkers in de gemeente naar speciale trainingsweekends. Daarbij moet men denken aan kursussen voor ouderlingen, diakenen, jeugdleiders, zondagsschoolwerkers etc.

Vroeger kenden wij dit in Nederland ook wel. Zoals dagen voor penningmeesters, organisten, dirigenten etc. Het komt mij voor, dat wij in Nederland de noodzaak van trainingen nog te weinig onderkennen, hoewel de konferenties in Dalfsen een hoopvol teken zijn.

Kunt u ons iets vertellen over het seminarium in Forth Worth?

Ons seminarium heeft ongeveer 3500 studenten en een ruime wetenschappelijke staf. Alle medewerkers en studenten staan met een foto en enige gegevens vermeld in een speciale gids. Van dinsdag tot en met vrijdag houden wij dagelijks een ochtendwijding waaraan ongeveer 1700 mensen deelnemen. Op de campus staat een boekenzaak, postkantoor, restaurant, ontmoetingsruimte, kliniek, sportcentrum, kindercentrum en natuurlijk vele andere gebouwen voor het geven van onderwijs. Wij gebruiken zeer moderne methoden van onderwijs.
Bijna alle colleges worden opgenomen op een videoband; wie bijvoorbeeld ziek is geweest kan het later opvragen. Proefpreken van studenten worden ook zo opgenomen en later tijdens een college besproken. Onze bibliotheek is op één na de grootste op het gebied van theologie in de USA, er staan ongeveer een half miljoen verschillende boeken. Wij leiden de studenten op voor ongeveer vijftig verschillende beroepen. Ten eerste de afdeling theologie voor predikanten, ten tweede de afdeling muziek en ten derde de afdeling jeugd- en maatschappelijk werk. Ongeveer 1900 studenten bereiden zich voor op het werk van voorganger/predikant in een gemeente.
Er zijn vele kombinaties mogelijk, ook toekomstige administrateurs voor de gemeente worden bij ons opgeleid.
Vanuit de gemeenten is er veel vraag naar gespecialiseerde werkers. Een voorganger is daar geen schaap met vijf poten. In vele gevallen werken de voorgangers in een team.
Iedere student krijgt tijdens zijn studie een counselor, pastor toegewezen op wie hij altijd kan terugvallen.

Kunt u ons iets vertellen over de verhouding tussen het seminarium en de gemeenten?

De gemeenten zijn zich ervan bewust, dat zij het seminarium nodig hebben. Anderzijds is men er zich op het seminarium van bewust dat men de gemeenten nodig heeft.
Het seminarium is geen verantwoording schuldig aan een bepaalde gemeente, maar wel aan de Southern Baptist Convention, die daartoe een speciale kommissie heeft benoemd.
Het seminarium spant zich in, om een goede relatie met de gemeenten te onderhouden.
De gemeenten betalen de kosten van het seminarium voor het grootste deel, een klein deel komt voort uit bepaalde bezittingen van het seminarium.
Persoonlijk zie ik het aanvaarden van staatssubsidie als een verloochening van onze doperse achtergrond. Hoewel de vrees voor bemoeienis van de staat met het onderwijs, in onze dagen niet zo sterk meer is, is er bij het aanvaarden van staatssubsidie wel sprake van een psychologische ondermijning. Want de staat moet dan de gemeente van Christus te hulp komen, om haar in staat te stellen haar eigen opdracht te vervullen.
Het is een wijd verbreid misverstand, om te menen dat alle Amerikanen rijk zijn. De meesten van hen behoren tot wat men hier de modale werknemer noemt. De offervaardigheid in de gemeenten is groot. Men leert het geven van tienden. Binnen de conventie kent men het systeem kontributie niet. De gemeenten geven vrijwillig gelden voor het landelijke en gemeenschappelijke werk. Het is zeker niet ongewoon als een derde deel van de gemeente-begroting bestemd is voor dit werk. Het komt mij voor dat we in Nederland een sterkere nadruk moeten leggen op de offervaardigheid voor het werk van de Unie. Want alleen samen kunnen we ons sterk maken.
Het seminarium heeft bij het beroepingswerk geen inspraak. Maar bij de aanvaarding van een student door het seminarium ligt er een sterke nadruk op de persoonlijke roeping. Het is een voorwaarde dat men zich geroepen moet weten tot enige dienst in het Koninkrijk van God. Daarbij is de aanbeveling van de gemeente van groot belang. Ongeveer negentig procent van onze studenten zijn baptist.

Zijn er u in onze gemeenschap nog bepaalde dingen opgevallen nadat u zolang in de U.S.A. verbleef?

Ja, het is mij opgevallen dat het seminarium een aanzienlijk groter aantal studenten heeft dan vroeger. Wellicht schuilen daarin een aantal mogelijkheden voor de toekomst.
Ook is het mij opgevallen , dat er een hernieuwde bewustwording zich baanbreekt. Een overdenking van de strategie ten aanzien van evangelisatie en pastoraat.

OPGELET

Ook in augustus verschijnt ons weekblad om de veertien dagen. Het volgende nummer van DC komt op 18 augustus uit.

Ingaande 1 september komt DC weer elke week.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee rekening te houden.

Maar wellicht is het mogelijk om minder traditionele paden te lopen.
De prediking is op mij orthodox overgekomen, hoewel ik het beschouwende en dogmatische element soms te sterk vond. In Amerika is de prediking pragmatischer. Er is daar een grote behoefte aan duidelijkheid. Het gaat erom wat doe je met het Woord. Ik dacht het zinvol als de Nederlandse predikanten eens kennis zouden maken met de gemeenten in Amerika. Ook een kort verblijf aan het seminarium kan zeer verrijkend zijn.

Wilt u nog graag een laatste woord aan ons doorgeven?

De bijbeltekst die mij altijd erg veel gezegd heeft is Efeze 3 : 20, „Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen", als dit besef nader en dieper tot ons doordringt, dan zullen wij meer betekenen voor elkaar, maar ook voor de samenleving.

Wij wensen u en uw gezin een gezegende tijd toe in Amerika en vonden het fijn om iets van uw persoonlijke ervaringen en visies op verschillende takken van arbeid te mogen vernemen.

A. v. d. Berg

„Een steen in het water"

Herdenkingsgeschriftje bij het 40-jarig bestaan van Tabitha

Onlangs heeft de landelijke Stichting Tabitha ter gelegenheid van het feit, dat het 30 mei jl. precies veertig jaar geleden was dat met de Tabitha-arbeid in Scheveningen werd begonnen, een herdenkingsgeschriftje het licht doen zien onder de titel Een steen in het water. De schrijver ervan is de ds. H. Ploeger.
Zij die deze 40 jaren als baptisten hebben meebeleefd zullen door het lezen van vooral de eerste hoofdstukjes weer worden herinnerd aan de gebeurtenissen die aan de definitieve stichting van het Scheveningse Tabitha voorafgingen en aan het aarzelende begin. Verder op in het boekje worden de latere uitbreidingen - tot dat wat landelijk Tabitha nu is - zeer overzichtelijk verteld.
Onze indruk is, dat de schrijver zich bijzonder goed van zijn taak heeft gekweten. Het boekje, dat 32 pagina's telt (tekst plus illustraties) is à *f* 2,50 te bestellen door storting van dit bedrag op gironummer 332504 ten name van Stichting Tabitha, Maarssenbroek (meerdere exemplaren *f* 1,— + portikosten).
Men zei ons, dat het boekje ook te koop zal zijn in de Tabitha-stand op de Infomarkt op de a.s. Ontmoetingsdag op 9 september a.s. in de IJsselhal te Zwolle.

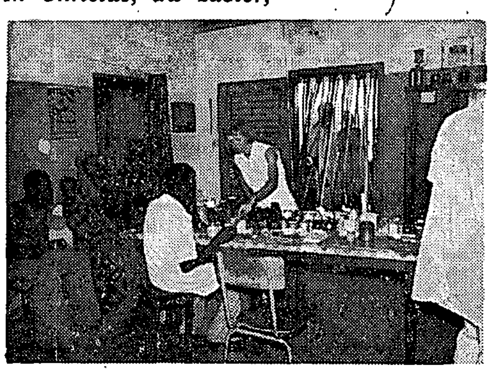
v. D.

Een brief van zendelinge Janneke van Oosten

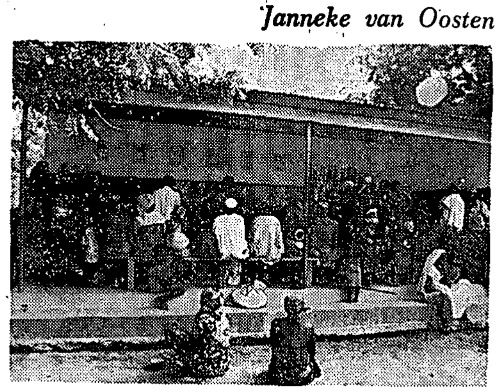

Behandelingsruimte

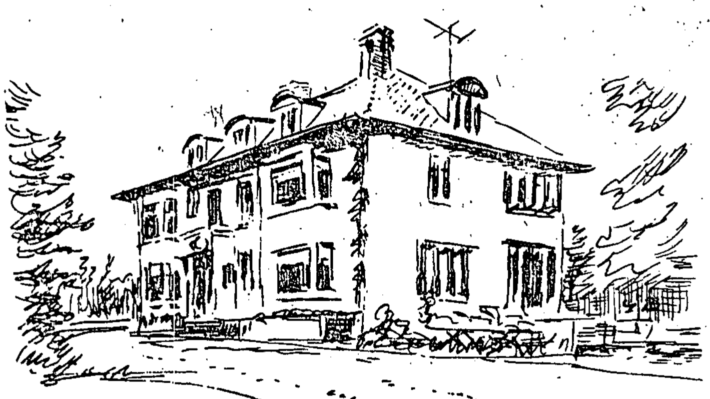
Beste broeders en zusters. 11-7-'78 Dagai
Het is tijd dat ik u weer eens schrijf. Ik weet dat een groot deel van u veel belangstelling voor ons werk heeft en ook voor ons bidt. Dank aan allen die dit op kunnen brengen; het betekent een echte steun voor ons.
Momenteel ben ik in Dagai, waar ik ook in de polikliniek werk. Het werk geeft veel voldoening: we zien veel genezingen en vaak ook wonderbare genezingen. Afgelopen zondag mochten we nog getuige zijn van zo'n wonder. We hadden een vrouw die we absoluut niet in een betere toestand konden brengen met behulp van medicijnen. We haalden onze predikant en samen baden we voor haar. Toen we gebeden hadden was de vrouw er nog even slecht aan toe, maar de volgende morgen was ze helemaal genezen: geen spoor van ziekte aan haar te bekennen. Ik kan u wel zeggen dat het een enorme vreugde voor ons allemaal was. Een stimulans om door te gaan.
Ja de arbeid gaat goed kan ik zeggen; dat betekent echter niet dat er niet vele onopgeloste problemen en ook wantoestanden zijn. Veel gegevenheden waar tegen we het op moeten nemen: heidendom, honger, verkeerde gewoonten of in ieder geval gewoonten die niet bijdragen tot een goede gezondheid, de onderworpen positie van de vrouw, de kindersterfte.
Voor mij is het zo, dat ik in het begin van mijn verblijf dacht: daaraan moet heel snel iets gedaan worden; zo kan het niet blijven. Toen kwam er ook een tijd waarin ik zag dat zo snel niets te veranderen valt en ik dacht een moment dat er helemaal wel niets aan te doen zou zijn. Nu heb ik de indruk, dat we moeten doorgaan met vehten tegen alles wat niet goed is, maar dat we geen ijzer met handen kunnen breken, dat we mèt de mensen moeten leven, dat we ze voortdurend tot een voorbeeld moeten zijn; en ook ontdekte ik dat dit tijd vraagt, veel tijd, geduld.
Als u dat zo leest zult u ook wel denken, dat dit niet gemakkelijk is - nee dat is het ook niet - we moeten dit alleen doen in de kracht die God ons geeft en Zijn Woord is betrouwbaar, dat horen we steeds weer in preken en we lezen het in de bijbel en we moedigen elkaar aan het toch vooral te geloven. En zo is er ook iets wat ik wil geloven: Mijn juk is zacht.
Het is regentijd nu, alles is mooi groen: een lust voor het oog. De mensen verheugen zich op de oogst. Nu wordt er nog wel honger geleden. In de polikliniek delen we wekelijks voedsel (meel melk en olie) uit wat we uit Europa gestuurd kregen. Het is natuurlijk heerlijk de mensen wat te eten te kunnen geven. De gemeente organiseerde ook een hulpaktie tegen de honger. Vorig jaar toen de gierst vers geoogst was en nog niet duur kocht men veel op en bewaarde dit in een oud gebouw dat weer geschikt gemaakt werd om kostbare zaken te bewaren. Nu wordt dit tegen billijke prijzen of ook gratis uitgegeven. De ouderlingen van de gemeente hebben veel wijsheid nodig om te kunnen beslissen aan wie ze het beste iets kunnen geven, want voor iedereen genoeg is er niet.
Ik besluit nu deze brief. Als alles gaat als gepland dan zal ik in oktober van dit jaar jaar voor een half jaar naar Nederland komen. Wellicht zien we elkaar dus spoedig. Inmiddels wens ik u allen Gods rijke zegen toe!
In Christus, uw zuster, Janneke van Oosten

Behandelingsruimte

Vóór de polikliniek Dagai

uit het Uniebureau

Vergaderingen

Het vergadertijdperk, ook op het erf van de Unie, is weer begonnen. Omdat het goed en zinvol is wanneer zoveel mogelijk mensen daarvan op de hoogte zijn noemen we hier de volgende werkvergaderingen: op zaterdag 26 augustus komt de Evangelisatie Commissie van de Unie bijeen; op maandag 28 augustus de Unie Zendings Commissie; op dinsdag 29 augustus de Zangbundelkommissie en op vrijdag 15 september de Commissie der Unie.

Het Dagelijks Bestuur van de UC vergaderde trouwens ook al op jl. vrijdag 11 augustus, waar men o.a. tijd en aandacht schonk aan een „nabetrachting" - evaluatie, zegt men tegenwoordig - van de in mei gehouden „plenaire" vergadering. Ook op de komende UC-vergadering zal daarover nog nagedacht worden. Het DB van de UC was verder bezig vele „ingekomen stukken" (ongeveer 40 stuks!) voorzover mogelijk af te handelen; bovendien werden enkele details met het oog op de komende Algemene Vergadering in Arnhem geregeld.

AV-boek

Het AV-boek, waarin de agenda en de te behandelen onderwerpen van de aanstaande Algemene Vergadering, zal - naar we hopen - aan het eind van deze maand in het bezit zijn van de sekretarissen van de gemeenten. De „drukker" werkt er hard aan en hoopt het dit jaar nogal „lijvige" boek op tijd gereed te hebben.

We hebben er reeds eerder aan herinnerd, dat bij de sekretarissen van de gemeenten extra exemplaren besteld kunnen worden. Natuurlijk kan men ook rechtstreeks bij het Uniebureau bestellen.

Br A. van den Hoef

Zoals het er nu uitziet hoopt br Van den Hoef, de penningmeester-administrateur van de Unie, in september zijn werkzaamheden op het Uniebureau weer te kunnen hervatten - al is het voorlopig voor „halve dagen". We verheugen ons erg in zijn herstel en terugkeer tot de arbeid!

J. van Dam, Uniesekretaris

BAPTISTEN: LET OP UW ZAAK!

Onder deze alarmerende titel schreef het blad *Vervolgd Christendom* in het juli-augustusnummer 1978 een artikeltje waarin van de Initiatief-baptisten in de Sovjet-Unie (dat zijn de gemeenten die zich van de Unie hebben losgemaakt omdat zij niet willen samenwerken met de atheïstische overheid - hetgeen zij de Unie in hun land verwijten - en deswege door die overheid worden vervolgd) en hun verhouding tot de Unie in Nederland, o.a. het volgende wordt gezegd:

„Nu kan men de laatste tijd in Nederlandse Baptisten-kringen het verwijt horen: dan hadden zij zich maar niet van de UNIE (hoofdletters niet van ons, v.D. moeten afscheiden! Wij vinden dit verwijt op zijn allerzachtst gezegd misplaatst. De berichten op deze pagina's kunnen er misschien toe bijdragen dat men voor de Initiatief-Baptisten meer begrip en zelfs respekt gaat opbrengen. Georgi Vins en de zijnen mogen niet worden gezien als weerbarstige fanatici - het zijn toegewijde volgelingen van Jezus Christus, die Hem zelfs onder de moeilijkste omstandigheden niet willen verloochenen en in dit opzicht zeer dicht staan bij de Christenen van het eerste uur.

Interessant is het waar te nemen - zoals in de aanhef al gezegd - dat in het Vrije Westen een soortgelijke ontwikkeling als in het Oosten aan de gang is. Ook hier staan meer en meer „initiatief-Baptisten" op, die zich realiseren dat er een keuze gemaakt moet worden.

Samenwerking met de atheïstische overheid, zoals die door de UNIE in communistische landen wordt voorgestaan, is hier nog niet aktueel. Maar wel stelt men vast dat de UNIE zich solidair heeft verklaard met de UNIE in de Oostbloklanden, getuige ook het feit dat men met organisaties als de onze niets van doen wil hebben. Men zit op één lijn met de Russische UNIE en het is te begrijpen dat veel Baptisten door hun christelijk geweten worden aangeklaagd als zij hieraan meedoen. Zo ontstaan (ook in Nederland) Initiatief Baptisten". (einde citaat).

Even hebben we ons afgevraagd of je nu wel of niet moet reageren op dergelijk onzindelijk geschrijf. We besloten het toch te doen. Maar dan wel heel kort.

Vervolgd Christendom doet de zaak die het zegt voor te staan schade door dergelijke tendentieuze en insinuerende artikeltjes.

Eén van de wezenskenmerken van het doperdom (dus ook van het baptisme) is zijn inzet voor geloofs- en gewetensvrijheid. Alleen daarom al weten de baptisten in heel de wereld, dus ook die in Nederland, zich solidair met alle christenen (en andere mensen) - waar ook ter wereld - die vanwege hun geloof of overtuiging worden vervolgd of ontrecht. Zij zijn dus ook solidair met de Initiatief-Baptisten in de Sovjet-Unie en weten zich zelfs in grote sympathie met hen verbonden. Daarom ook organiseerde de Unie - nog slechts twee, drie jaren geleden - in de bij de Unie aangesloten gemeenten een handtekeningen-aktie ten behoeve van broeder Vins, teneinde zij de Russische overheid - via zijn ambassade te Den Haag - voor Vins vrijlating te pleiten.

v. D.

ALGEMENE VERGADERING 1978

Voor de 98e Algemene Vergadering, die 11, 12 en 13 oktober a.s. in Arnhem gehouden zal worden, zijn vele gastadressen nodig. In verband met de organisatie hiervan ontvangen de gemeenten één dezer dagen inschrijfformulieren, die wij graag zo spoedig mogelijk zouden terugzien.

Voor degenen, die op eigen gelegenheid in een hotel/pension willen overnachten, is er een prospektus verkrijgbaar, die aangevraagd kan worden bij: B. van der Burgh, dr. Schaepmanstraat 23, Zevenaar; telefoon 08360-27082.

B. v. d. B.

RJC-GEWEST GRONINGEN

Hallo jongelui!

Op vrijdag 1 september wordt er een vergadering voor alle rijpere jeugdgroepen in het Gewest Groningen gehouden.

Deze vergadering wordt gehouden in een zaal van de baptistenkerk in Hoogezand. De vergadering begint om 19.30 uur.

Ik hoop dat jullie allemaal jullie jeugdgroep komen vertegenwoordigen.

Tot ziens!

Jeanette Bakker

BWA-resolutie over mensenrechten

MANILLA, Philippijnen - (EBPS). De Algemene Raad van de Baptisten Wereldalliantie die tijdens het negende BWA-wereldjeugdkongres te Manilla voor zijn jaarlijkse vergadering hier bijeen was aanvaardde o.a. een resolutie over de rechten van de mensen. In deze resolutie wordt uitdrukking gegeven aan de zorg van de BWA met betrekking tot de vrijheid van geweten, van godsdienst en geloof en van spreken en bevestigt nog eens de afkeuring van de Raad van het in hechtenis nemen zonder beschuldiging, martelingen en andere dergelijke ontkenningen van fundamentele vrijheden. De resolutie dringt verder aan op „een werkelijke erkenning van de mensenrechten in overeenstemming met de Verklaring van de Rechten van de Mens door de Verenigde Naties 30 jaar geleden (op 10 december 1948) ondertekend". Namens de baptisten in 81 verschillende landen benadrukte de Raad de Overeenkomsten over Europese veiligheid en samenwerking door te verklaren, dat alle volkeren in de wereld zich behoren te houden aan elk artikel van het „Slotakkoord van Helsinki".

De vergadering van de Algemene Raad, waaraan werd deelgenomen door 160 leidende baptisten uit dertig landen, aanvaardde verder enkele begrotingen voor het hulpwerk van de Alliantie, koos een nieuwe toegevoegde sekretaris en aanvaardde de twee baptisten-organisaties als nieuwe leden van de Alliantie.

De begroting 1979 voor het hulpwerk van de BWA heeft voor het eerst het bedrag van één miljoen dollar overschreden. De totaal $ 1.193.000 omvatten o.a. hulp bij kerkbouw in Oost-Berlijn (Guebenerstrasse) en de start van een zomer-instituut voor theologische vorming aan Baptist Theological Seminary te Rüschlikon, Zwitserland. Tot nieuw toegevoegd-sekretaris van de Alliantie werd voor de tijd van 2 jaar dr Chares F. Wills uit Valley Forge, Pennsylvania (USA) gekozen. Als nieuwe leden traden tot de Alliantie toe de Baptistenkonventie van Mizoram in Zuid-India en de Mindanao Conventie van Baptistengemeenten in de Philippijn *), met 20.000 leden. Het aantal bij de BWA aangesloten Unies en konventies bedraagt daarmee thans 111.

Uit het rapport van dr Robert S. Denny, sekretaris generaal van de BWA, bleek dat de bij de Alliantie aangesloten Unies en konventies thans 33.3 miljoen baptisten tellen in 137.000 plaatselijke gemeenten. De volgende vergadering van de Algemene Raad zal gehouden worden in 1979 te Brighton, Engeland 2-5 juli, na het EBF-kongres aldaar van 27 juni tot 1 juli.

———

*) Het totale aantal baptisten van de Philippijnse nationale baptistenkonventie bedraagt plm. 80.000.

Wij namen afscheid van ds G. W. Tijman

In grote getale waren ze aanwezig, mannen en vrouwen, die mevrouw Tijman en haar kinderen van hun medeleven wilden doen blijken. Donderdag 3 augustus werd hij aan de aarde toevertrouwd. Eigenlijk: aan God toevertrouwd, tot op dag van Jezus' verschijning.

Ds B. Posthumus, konsulent van de gemeente te Doetinchem, leidde de dienst. Ds J. Broertjes, opvolger van ds Tijman te Sneek, voorzitter van de Unie-Commissie, vooral collega en vriend, hield een gevoelvolle herdenkingsrede. Hij herhaalde het woord van de trouwpreek voor het bruidspaar Tijman-Schröder: „gij wordt door Mij niet vergeten". Beiden hebben ze geleefd uit deze belofte; ook onze broeder, die meerdere gemeenten heeft mogen dienen. Samen hebben ze het ervaren: Een goede Herder is de Heer.

Ds J. van Dam sprak enkele woorden namens de Unie-gemeenschap. Hij knoopte aan bij de betekenis van de woorden in de rouwbrief: „na een zinvol leven is heengegaan". Zinvol vanwege de dienst aan de Heer der gemeente, en daarmee aan de gemeente. Niet zinvol vanwege andere dingen, maar alleen vanwege de gehoorzaamheid aan de roep van de Heiland.

Namens de gemeente te Doetinchem sprak ds Posthumus, die in het licht stelde hoe ds Tijman ook na zijn emeritering naar vermogen dienstbaar bleef in de gemeente.

Een lange stoet begeleidde de familie naar het kerkhof. Dát was op zich al een getuigenis voor de inwoners van dit oude IJsselstadje: er werd één ter aarde besteld, die lid was van een gemeenschap van gelovigen.

Het werk op aarde is gedaan. Br Gerrit Willem Tijman is naar het huis des Vaders gegaan, waar Jezus hem een plaats bereidde. Dankbaar jegens deze Heiland is hij met blijdschap gegaan.

Arnhem Ploeger

STICHTING „INTERNATIONAAL CHRISTELIJK STUDIECENTRUM"

(ngezonden)

Ook dit universiteitsjaar organiseert het Christelijk Studiecentrum in verschillende steden *studiekringen.*

Op deze kringen, onder leiding van oudere-jaarsstudenten of jonge afgestudeerden, denken de deelnemers met elkaar na over fundamentele vragen in het licht van de Bijbel, als autoriteit van hun leven.

Er zijn „algemene kringen" in Leiden, Amsterdam, Utrecht, Wageningen, Nijmegen en Eindhoven; verder zgn. „vakkringen": een theologen-, sociologen-, economen-, juristen- en kunstkring, twee literatuurkringen, een kring over „Geloof en natuurwetenschap" en een kring voor welzijnswerkers.

Op *zaterdag 16 september 1978* zal in *Amsterdam* de „startdag" van de komende kursus 1978-1979 wordeng ehouden.

De heer W. Chr. F. de Vries, zenuwarts te Bennebroek, zal dan spreken over „Het geschonden mensbeeld; een spanning tussen ideaal en werkelijkheid".

Plaats: Begijnehofkapel, Begijnehof 48 (Amsterdam-Centrum).

Tijd: van 10.00 uur-13.00 uur.

Belangstellenden hartelijk welkom!

Wanneer men het jaarprogramma 1978-1979 wilt ontvangen, schrijf dan naar: Ton Senf (stafwerker), Jacob Honigstraat 49 1035 XW Amsterdam (tel. 020-330369)

WEEKEND VOOR KLUBLEIDERS EN LEIDSTERS

Het nieuwe seizoen staat voor de deur. Er wordt weer van alles verwacht van de leiders en leidsters.
Hebt u er al zin in?
Ziet u het weer zitten voor een heel seizoen?
Kom dan eerst naar het weekend van de J.M.C. in Dalfsen, op De Bron.

- voor inspiratie
- voor nieuwe knutsel-ideeën
- voor het bespreken van vragen en het uitwisselen van suggesties
- voor ontmoeting met andere leiders en leidsters
- voor het aanschaffen van gereedschap en materiaal tegen sterk gereduceerde prijzen

Op *1 en 2 september* bent u hartelijk welkom.
Dit jaar bieden we u naast de bezinning over het geloof ook nieuwe technieken en ideeën die heel goed zullen aanslaan in uw eigen klub, zoals *knipwerk, stikwerk* en *brandwerk.*
Geef je snel op en zorg dat je het mee kunt maken!
Na aanmelding ontvangt u op tijd het programma.
Aanmelding: Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, Drachten; tel. 05120-15687.
Kosten: *f* 22,50 p.p. (inkl. warme maaltijd).
Tijd: vrijdag 1 september vanaf plm. 19.00 uur tot zaterdag 2 september 16.00 uur.

OPGELET

Ook in augustus verschijnt ons weekblad om de veertien dagen. Het volgende nummer van DC komt op 18 augustus uit.

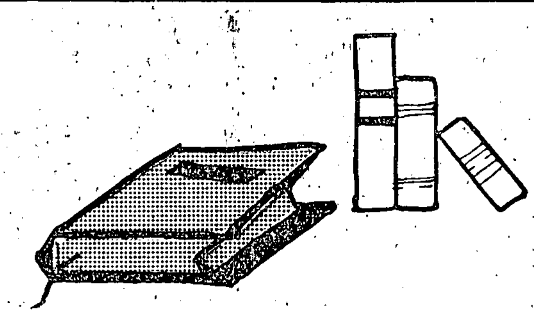
Ingaande 1 september komt DC weer elke week.

Adverteerders, inzenders van mededelingen, etc. dienen hiermee rekening te houden.

MEDEDELINGEN

△ De telefoonnummers van de volgende personen in Musselkanaal zijn gewijzigd: ds J. Bouritius, thans: 05990-12384; B. Schaap, sekretaris baptistengemeente, thans: 05990-16870; J. de Haan, penningmeester baptistengemeente, thans: 05990-13300.

81255
is het gironummer van
RAMPENFONDS
van de
Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin Bilthoven
Doe er wat aan !

Wat zullen we lezen:

zondag	20 augustus	Spreuken 11 : 1-31	Wijsheid huist in ootmoedigen
maandag	21 augustus	Job 21 : 1-15	Luister nou eens
dinsdag	22 augustus	Job 21 : 16-34	Troost, maar niet zó
woensdag	23 augustus	Job 22 : 1-20	Elifaz dramt door
donderdag	24 augustus	Job 22 : 21-30	Maak het goed met God
vrijdag	25 augustus	Job 23 : 1-17	Ik ben bang voor Hem
zaterdag	26 augustus	Spreuken 12 : 1-28	Rechtvaardige en onrechtvaardigen
zondag	27 augustus	Spreuken 13 : 1-25	Wijzen en zotten
maandag	28 augustus	Job 24 en 25	Waarom grijpt God niet in?
dinsdag	29 augustus	Job 26 : 1-14	Gepraat in de mist
woensdag	30 augustus	Job 27 : 1-23	Ik ben onschuldig
donderdag	31 augustus	Job 28 : 1-11	Alleen God kent de wijsheid
vrijdag	1 september	Job 28 : 12-28	Wees wijs: zoek God
zaterdag	2 september	Spreuken 14 : 1-35	Leven en laten leven

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

HET BRUIST VAN AKTIVITEITEN IN WORKUM

Workum - (H.J.G.). Lang is het geleden dat men iets hoorde uit de gemeente Workum. Dit betekent niet dat hier weinig aktiviteiten zijn; integendeel Het bruist van de aktiviteiten: o.a. rijpere jeugd, die zich mag verheugen over een opkomst van plm. 40 leden, hoofdzakelijk van andere kerkgenootschappen. We zijn er hier erg blij om aangezien dit een zeer positieve; denkende en werkende jeugd is. Onlangs zijn ze voor een kampweek naar een kampeerboerderij in Meppen geweest. Aan de reakties te horen is het bijzonder fijn geweest.
Een week daaraan voorafgaand heeft de jongere jeugd een week vol plezier gehad in Meppen. Dank komt toe aan degenen die daar leiding hebben gehad.
In de gezinsdienst op zondag 3 juni namen de kinderen, die de leeftijd hadden bereikt, afscheid van de zondagsschool. Zaterdag 2 juni is de zondagsschool naar Gaasterland geweest om het jaar af te sluiten. Het was prachtig weer, zodat de kinderen bijzonder hebben genoten. Twee mensen van de leiding hebben afscheid genomen van de zondagsschool, aangezien ze gaan verhuizen. Wij danken hun voor de arbeid hier verricht en wensen hun Gods zegen toe op hun verdere levenspad.
Zondag 5 maart was het feest in onze gemeente. Een zuster die reeds jaren optrok met de gemeente had te kennen gegeven de Heer te willen volgen en zich te laten dopen. Velen hebben getuige kunnen zijn van deze gebeurtenis. Zo mogen we ervaren dat de heilige Geest ook hier werkzaam is.
We mogen ons verheugen over een grote opkomst in de diensten. Ook in de vakantieperiode, waarin verschillende broeders voorgingen, werden de diensten goed bezocht, en velen die met vakantie, in de omgeving van Workum waren, mochten we in ons midden begroeten.

EERSTE N.B.J.B.-KAMP VOOR OUDEREN 1978

Het is niet de bedoeling een verslag te geven van dit kamp, dat gehouden werd van 29 juli tot 5 augustus in het konferentieoord „de Bron", te Dalfsen. Ik wil mij beperken tot een aantal indrukken die ik gedurende deze week heb opgedaan.
Als je voor het eerst aan zo'n kamp deelneemt is het eerst even wennen, al is de tijd, die je daarvoor nodig hebt verrassend kort. Inklusief de leiding telde de groep 65 personen, waarvan ca. 20% mannen. De meeste deelnemers kwamen uit de Noordelijke provincies en dat gaf soms wel „taalproblemen" voor de overige Nederlanders. Desondanks wilden de gesprekken best vlotten en ontstond er al spoedig een sfeer van verbondenheid. Je voelde je a.h.w. opgenomen in één grote baptisten-familie, waarin een opgewekte stemming tot het laatst de overhand had en kleine problemen spoedig werden vergeten.
Gedurende de eerste drie dagen was het weer bijzonder mooi en kon men volop genieten van de fraaie natuur. De overige dagen noopten regenbuien vaker tot verpozing „binnenshuis"; zonder dat de stemming daar onder leed. Overigens kwamen de wandelaars, gewapend met regenjas en/of paraplu toch wel aan hun trekken.
Een boottocht langs de Vecht naar Ommen en een bustocht met bezoek aan de Holterberg vielen bij allen zeer in de smaak.
Hoewel vrijwel een ieder op zijn of haar wijze een bijdrage heeft geleverd tot het slagen van dit kamp, was het de leiding, die bestond uit het echtpaar Gringhuis (Emmen) en het echtpaar Huizing (Harlingen) die aller waardering verdiende door de wijze waarop door hun toedoen ontspanning en bezinning, stoffelijke en geestelijke verzorging de aandacht kregen. Hun taak was niet eenvoudig, maar steeds wisten zij met een kwinkslag, een vriendelijk woord of een schouderklopje elke situatie meester te blijven. Bij dit alles mochten wij duidelijk Gods nabijheid ervaren en zijn wij Hem dank verschuldigd voor al het genotene, de gemeenschap in Christus, die in woord en daad gestalte kreeg.
Hoogtepunten waren de bijbelbesprekingen en de dagsluitingen, die evenals de liederen, die werden gezongen (op het orgel begeleid door br Ambachtsheer) getuigden van vertrouwen, blijdschap en dank door en voor het geloof in Jezus Christus, onze Heer, die door Zijn lijden en sterven, vergeving en verlossing bewerkte door hen die zich schuldig voor God weten en het offer aanvaarden.
De slotsom luidt dan ook: Een fijne week waarin God ons Zijn zegeningen niet heeft onthouden, die zo Hij wil, voor herhaling vatbaar is.
Een gelukkig initiatief van de N.B.J.B.

W. R. K.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Lezers aan het woord

In juli jl. ben ik net als vorig jaar met de zomercampagne van Operatie Mobilisatie meegeweest. Graag wil ik u daarover iets meedelen. Deze maand heb ik nl. gezien, dat de Heer machtig wil werken.
Met een groep van 14 jonge christenen uit verschillende Europese landen en uit de V.S. zijn we 3 weken aan het werk geweest, eerst 1½ week in Brussel en daarna nog 1½ week in Koerssel. We wilden ons door God laten gebruiken om in deze plaatsen het Evangelie van Jezus Christus door te geven aan de moslims (mohammedanen) die in deze plaatsen wonen.
Net zoals in Nederland wonen er ook in België nl. veel Turkse en Arabische gastarbeiders.
God heeft ons een aantal middelen gegeven om deze mensen te bereiken:

- Verspreiding van Turkse en Arabische traktaten.
- Verspreiding van Turkse en Arabische bijbels en evangelische boeken.
- Vertoning van Turkse en Arabische evangelische films en diaseries.
- Persoonlijke gesprekken. (U begrijpt dat dit vaak moeilijk is vanwege de taalbarrière).

God heeft ons gedurende deze maand rijk gezegend: We verkochten veel boeken en cassettes aan deze mensen en met enkele moslims hadden we goede gesprekken over het evangelie!
In Koerssel heeft éné moslim de Heer Jezus Christus als zijn persoonlijke Verlosser aanvaard. Misschien wilt u voor hem bidden, want een moslim heeft het niet gemakkelijk als hij tot geloof in Jezus Christus komt!
Ook in Nederland zijn er veel mogelijkheden om moslms met het evangelie te bereiken. God heeft me deze maand getoond, dat we ons als christenen door Hem mogen laten gebruiken om ook deze mensen met het evangelie te bereiken. Aan Hem zij de glorie tot in eeuwigheid!
Als u meer informatie wilt over het werk en de uitgangspunten van Operatie Mobilisatie of als u de maandelijkse gebedsbrief van OM wilt ontvangen, kunt u zich wenden tot:
Stichting Operatie Mobilisatie, Waalstraat 12, Emmeloord; tel. 05270-5607.
Met vriendelijke groeten,

Ron Kosten, Rotterdam

VERANDERINGEN IN HET ADRESSENBOEKJE

Het nieuwe adres van ds W. Hessels luidt: Ruysdaellaan 29, 2951 PM Alblasserdam.
Het adres van H. Eppinga, Oldenoert 23B.

Jongeman van 18 jaar zoekt in Amsterdam
KOSTHUIS
voor 3 à 4 maanden per 1 november, in verband met de opleiding ziekenverzorger die ik ga volgen in het Verpleeghuis „Tabitha".
Gaarne kontakt op te nemen met Tj. van Bruggen, Vlielandlaan 6, Stadskanaal; tel. 05990-15085.

Op 27 augustus a.s. hopen DV onze ouders
H. POTJEWIJD
en
H. A. POTJEWIJD-TEESINK
hun 25-jarig huwelijksfeest te vieren.
Dini
Gerry en Herman
Herma
Janneke
Hengelo O., augustus 1978
Vijverlaan 50

In volle verzekerdheid des geloofs is van ons heengegaan onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder
MARIA STIENA LANSINK
weduwe van Gerhard Hulleman
in de ouderdom van 88 jaar.
„Ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste"
Phil. 1 : 23.
Uit aller naam:
Familie Hulleman
Delden, 8 augustus 1978
Verpleeghuis St. Elisabeth
Korrespondentieadres: Nicolaasstraat 29, Hengelo (O.).

Door haar Heer en Heiland werd thuis gehaald onze zuster
F. SCHOESTER-HOF
in de leeftijd van 82 jaar.
Baptistengemeente Muntendam

Op 17 juli is ons naar het eeuwig Huis voorgegaan, onze zuster
STIJNTJE WITHOFF-MOORLAG
op de leeftijd van 71 jaar.
(Namens de baptistengemeente,
L. Drijfhamer, sekr.

Na een geduldig gedragen lijden is in volle vrede overleden ons zeer geacht bestuurslid de heer
R. DE KLEINE
op de leeftijd van 54 jaar.
Vriescheloo, 5 augustus 1978
Namens de Baptisten Bouwkommissie

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummer 35 - 1 september 1978

Mottolied Spirit '78

HET LIED VAN DE DUIF

tekst: Ds. F.E. Huizinga
muziek: Leny van de Most

2. Wij zullen nooit de duif vergeten
die Noach uit zijn hand liet gaan
om na te speuren of er grond was
waarop een duif zou kunnen staan.

3. Wij zullen nooit de Zoon vergeten
die God op deze wereld zond
en die de hemel en de aarde
voorgoed en eeuwig samenbond

4. Wij zullen nooit de Geest vergeten
die als een duif op hem verbleef,
hem durend leidde en vervulde
en hem tot Heer verheven heeft.

5. De Geest die als een duif hier daalde
en wind en vuur was tegelijk
wil in ons zijn en ons vervullen
want zo begint Gods hemelrijk.

6. Woon in ons Heer, keer bij ons binnen,
laat alle vensters blinkend staan,
doe onze deuren openzwaaien,
zo breekt uw rijk op aarde aan.

HET LIED VAN DE DUIF

Dit lied en de muziek zijn speciaal gemaakt voor de a.s. Ontmoetingsdag, op 9 september a.s. te Zwolle in de IJsselhal.

Bewaar deze bladzijde waarop dit Lied van de duif is afgedrukt en probeer de melodie te spelen op een instrument.

De kommissie die de Ontmoetingsdag voorbereidt hoopt, dat dit lied hèt lied van de Ontmoetingsdag zal worden!

SPIRIT '78

Model van een ontmoeting

Op zaterdag 9 september a.s. mogen de baptistengemeenten elkaar ontmoeten in de IJsselhal te Zwolle. De naam, die voor dit gebeuren gekozen is, luidt dan ook Ontmoetingsdag. Het gaat hier niet alleen om de ontmoeting met elkaar, we mogen ook de Heer ontmoeten.

Mensen ontmoeten elkaar

We kunnen op straat veel mensen tegenkomen, maar dit houdt nog geen ontmoeting in. Ontmoeten is trouwens meer dan elkaar zien, even de hand opsteken en verder gaan. Ontmoeting is ook niet te **beschrijven in termen van samen leven** of samen zijn. Er is pas van een ontmoeting sprake wanneer een mens met een andere mens of met een zaak zo wordt gekonfronteerd, dat hij voor die ander tot in de kern van zijn bestaan getroffen wordt, zo dus, dat het hem „iets doet", dat hij er anders van wordt. Door een ontmoeting kunnen we mensen of zaken anders bekijken. Een ontmoeting laat sporen na.

Wanneer wij eenmaal een hongerend kind ontmoet hebben, dan verandert er iets in ons.
Wanneer wij werkelijk tot een ontmoeting met iemand komen, dan gaat er iets gebeuren. Het voorbeeld en model bij uitstek voor zo'n ontmoeting lezen we in Matth. 9 : 36: „Toen Hij de scharen zag, werd Hij met ontferming over hen bewogen". Een ontmoeting doet je iets. Als dat niet het geval is, dan is nauwelijks sprake van een ontmoetings-gebeuren. Op deze wijze willen wij elkaar en de Heer ontmoeten op de ontmoetingsdag.

Mensen ontmoeten de Heer

Het klinkt allemaal zo eenvoudig. Het is net alsof er een kommissie bijeen is geweest, die gezegd heeft: nu wordt het toch weer eens tijd dat we de Heer ontmoeten. We komen allemaal naar Zwolle, we noemen het een ontmoetingsdag en de Heer zal daar ook aanwezig zijn... Zo is het niet!
Wanneer ontmoeten mensen de Heer? Niet door menselijke organisatie. Integendeel zelfs. We moeten goed beseffen dat de ontmoeting met de Heer geheel en al van één kant uit geregeld wordt en wel door de Heer zelf. De Heer alleen maakt de ontmoeting met Hem mogelijk. Het initiatief daartoe ligt niet bij de mens, maar bij God en God alleen! Jazeker, voor een ontmoeting zijn twee partijen nodig: God en de mens. Als de mens niet de Here God tegemoet gaat dan komt de ontmoeting niet tot stand. De mens, de partner van God in de ontmoeting, gaat echter in op het door God mogelijk gemaakte.
Zo ontmoeten mensen de Heer: God schept in Zijn vrijheid en genade een ontmoetingsmogelijkheid en de mens mag op deze aktie van God zijn reaktie tonen. Dan komt die wonderlijke ontmoeting tot stand door de heilige Geest.
Dat wonder kan geen voorbereidingskommissie organiseren. Daar kunnen wij alleen om bidden en vragen of de Heer in ons midden wil zijn. We mogen daarbij rekenen op Zijn belofte: waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden.

Misschien is het woord „model" wat ongelukkig gekozen. Toch gebruiken we het. We willen er dit mee zeggen: op die zaterdag in september kan en mag een ontmoetingsgebeuren plaatsvinden. Wat daar gebeurt kan model staan voor al onze ontmoetingen met elkaar en de Heer. Het omgekeerde is natuurlijk ook het geval: op Spirit '78 gebeurt datgene wat we al zo vaak in onze gemeente mogen meemaken. Het model van de ontmoeting ziet er dan als volgt uit:
De Heer schept de mogelijkheid tot ontmoeting.
De mens maakt van deze geboden kans gebruik.
En de ontmoeting met alle gevolgen vandien komt tot stand door de heilige Geest.
Dat is heden ten dage door de genade Gods mogelijk: Spirit '78!
Het geweldige van deze ontmoeting is, dat de mens ook bevrijd wordt van „alle moeten". Alle dwang, alle machten, die zich met hem bezig houden, worden ontdaan van hun dwingende kracht.
De vrijheid van - en door de Geest mag ontdekt worden. Daarom is er sprake van een *ont-moeten:* de grootst mogelijke vrijheid wordt dan gerealiseerd door de ontmoeting met de Heer, de vrijheid van de Geest.
Een vrijheid, die nooit onbenut blijft. Het is een vrijheid, die in gebruik genomen wordt door de dienst aan de Heer en aan elkaar. In de ontmoeting met God valt ons daarom een dienst toe! Die konfrontatie met de Heer en Zijn opdracht blijft niet zonder gevolgen. Ontmoeting houdt immers in dat het „iets doet", dat we tot in de kern van ons bestaan, ons gelovig bestaan getroffen worden.
Vanzelfsprekend heeft dit alles met zending en evangelisatie te maken. Wanneer wij werkelijk de Heer ontmoet hebben, dan maken we dit nooit tot een privé-bezit. Dat verbiedt de Heer zelfs.
Hij wil ontmoet worden en biedt daartoe nog steeds de mogelijkheid. In dit aanbod wil Hij ook ons gebruiken. Daarover mogen wij ook nadenken, wanneer we stil

staan bij het motto van 9 september a.s.: Spirit '78.
Al het bovenstaande gaat het organisatietalent van de voorbereidingskommissie te boven. Het zal van de Heer moeten komen: Wilt u daarom deze dag biddend voorbereiden en wilt u samen met vele, vele anderen de Heer ontmoeten? Komt dan naar Zwolle met de bede, zoals die door de Friese koren gezongen zal worden: „Heer, ontmoet mij!"

A. Nijland

SPIRIT '78

Ieder is hartelijk welkom op de landelijke Ontmoetingsdag, uitgaande van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, die op zaterdag 9 september 1978 in de IJsselhal te Zwolle zal worden gehouden!
Het motto voor deze dag luidt: SPIRIT '78.
Spirit betekent Geest. De Geest van de Heer wil nog steeds tot de gemeenten, tot u spreken. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt, ook op Spirit '78!
Het programma van die dag vindt u hierbij. Er zal een infomarkt zijn waar in de pauzes gelegenheid is om lektuur, muziek en andere informatie te verkrijgen.
Bij de IJsselhal is een groot restaurant. In de hal zelf zullen ook dranken en etenswaren te koop zijn.
Voor babies, peuters en kleuters is er oppas.
In het nabij gelegen Carolus Clusius College is er 's morgens voor kinderen van 4-5 jaar een speciaal programma, terwijl deze kinderen 's middags met de kinderen van 6-9 jaar een gezamenlijk programma hebben op dezelfde plaats.
De toegang is gratis. Wel wordt er gekollekteerd. Gezongen wordt uit een voor deze dag gemaakt liederenblad.

Programma Spirit '78

9.45-10.00 uur: Muzikaal programma, verzorgd door De Bazuin uit Treebeek.

10.00-12.00 uur: Morgenbijeenkomst onder leiding van ds Chr. Eijer, waarin een Reli-musical verzorgd door de groep Silo uit Utrecht en een toespraak van ds J. van Dam.

13.00-14.15 uur: Zendingsbijeenkomst onder leiding van ds R. J. Voorhaar, met medewerking van o.a. Cantus Studio en E. Sikorski, zendeling in Sierra Leone.

14.45-16.15 uur: Evangelisatiebijeenkomst onder leiding van ds W. Kos, waarin medewerking verleend wordt door de Friese koren onder leiding van J. de Haan, ds R. Reiling (en alle andere aanwezigen...!).

Muzikale leiding: ds Chr. Eijer.

Begeleiding: de heer Maarten de Groot (orgel) en de heer Theo Donkerbroek (piano).

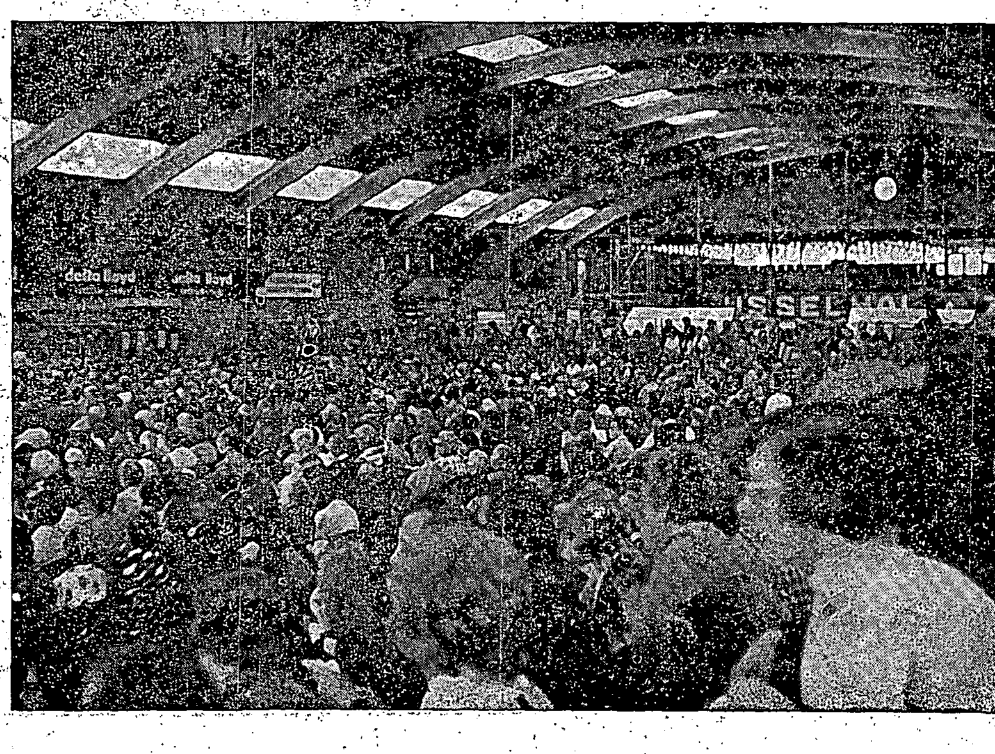
SPIRIT '78

Zendingsprogramma.
Een graag geziene gast: Erwin Sikorski

Het verheugt ons te kunnen meedelen, dat de voorbereidingskommissie er in geslaagd is om de Duitse zendeling Erwin Sikorski naar Zwolle te halen. Hij is momenteel na tien jaren arbeid in Sierra Leone met verlof terug in Europa. Hij brengt ons nieuws, heet van de naald, en was werkzaam in een overwegend Mohammedaans gebied, hetgeen bijzondere problemen voor de zendingsmensen oplevert, aangezien zij komen met de boodschap, dat er aan de mensen geen andere naam gegeven is waardoor wij moeten behouden worden, dan de naam van Jezus Christus!

Wie is Erwin Sikorski?
Nadat hij zijn opleiding voor landbouwkundig ingenieur voltooid had, vertrok hij naar Zuid West Afrika (Namibië) om daar op een grote farm een leidinggevende positie in te nemen. Hij was zeer geïnteresseerd in de verhouding tussen blanken en zwarten. Hij ontdekte dat zijn werk uiteindelijk werken was voor de blanke baas. Dat schonk hem geen bevrediging. Hij wilde meer voor de mensen betekenen en koos daarom voor de zending.
Hij werd door de E.B.M. (Europese Baptisten Zending) naar Sierra Leone gezonden, waar hij zich in de plaats Mambolo - Mohammedaans gebied - moest wijden aan de opbouw van een kort tevoren door de E.B.M. opgezette middelbare school. Als we bedenken, dat Mambolo in het binnenland ligt en dat er in de wijde omtrek geen middelbare school was, terwijl de mohammedanen niet zitten te springen om een christelijke zending, dan begrijpen we dat dit projekt een gigantisch karwei en een geloofswerk was. Sikorski wist een zeer goede vriendschap op te bouwen met het opperhoofd van de Temne stam.
Eén van de kinderen van Erwin en Gerda Sikorski heet ook naar deze man: Renatus Bai Woni. De verhouding tot het opperhoofd Bai Woni mag ook bepalend genoemd worden voor de verhouding van de stam tot de zending, met andere woorden als het opperhoofd de zendeling niet goed gezind is, dan komen er van die stam geen kinderen naar de zendingsschool.
Sikorski wilde wat betekenen voor deze mensen, hij wilde ze ook praktische vaardigheid bijbrengen. Een aloude gedachte, dat men niet meer met de handen behoeftde te werken, als men lezen en schrijven kon, wilde hij overwinnen. Daarom stelde hij in zijn funktie van direkteur van de school het landbouwonderwijs als een verplicht vak. De school zou opleiden tot timmerman, wever of landbouwer! Na tien jaar van opbouwwerk is Sikorski met zijn gezin met verlof.
Zijn werk werd ook door de overheid van Sierra Leone gewaardeerd. Dit bleek toen aan het einde van het laatste schooljaar de sportdag en de „speakersday" gehouden werden. Op deze „sprekersdag" - een in het Engelse schoolsysteem veel voorkomend iets - wordt ook een bijzondere gast, vaak een opperhoofd uitgenodigd om te komen spreken. Ditmaal was de president van Sierra Leone, dr Siaka Stevens bereid om te komen; voorwaar een groots eerbetoon aan Sikorski! Het is onnodig nog te vermelden, dat deze school van enorme betekenis is voor het jeugdwerk, voor de zending en voor de opbouw van de gemeente te Mambolo.
We zullen graag naar Erwin Sikorski luisteren!

A. Nijland

SPIRIT '78, ook voor ,uw' kinderen?

U was toch niet van plan om 9 september maar thuis te blijven vanwege de kinderen? Al las of hoorde u nog niets over een crèche en een aangepast programma voor de kleinen, er werd wèl aan gewerkt.
Wat u moet weten en wat u er zelf voor moet doen.

De hele kleintjes van 0 -1½ jaar.
De peutertjes van 1½-3 jaar.

Voor alle twee groepen is er een aparte opvang in de kleedruimte van de IJsselhal. U moet ze wel zelf brengen, want de kinderen krijgen daar allemaal een polsbandje om en u zult ons zelf aan naam en adres moeten helpen. U mag ook rustig tussendoor eens komen kijken hoe uw dreumes het maakt, bezig gehouden worden ze in ieder geval.

Wat u zelf mee moet nemen

- Reiswieg en/of kampeerbedje voor de kinderen die gewend zijn te slapen
- Voeding voor de hele dag
- Voedingsbriefje (wat en hoe laat uw kind eten moet)
- Luiers, liefst papieren
- Drinkbekertje en een lepeltje
- Speelgoed

Wat er zoal aanwezig is

- Reinigingsmiddelen zoals babyzeep, zalf, olie, washandjes

Als er een flesje zou sneuvelen of een potje groente, dan is ook daar aan gedacht.
Wij hebben in beperkte mate:

- Zuigflessen
- Spenen
- Zuigelingenvoeding zoals Almiron M2, A/B, Farilacid, Similac
- Potje Olvarit groente en fruit
- Luiers
- Roosvisee (hiervan is voldoende om uw kind regelmatig iets van te laten drinken)

De kleutertjes 4-5 jarigen

Deze kinderen kunt u vóór u naar de IJsselhal gaat naar het Carolus Clusius College brengen. Geef uw kind een eigen luchpakketje mee, meer hoeft u niet te doen!

Wat we 's morgens doen

We houden een soort zondagsschooluurtje en daarna maken we samen één hele grote tekening. Best leuk, hoor.
Tot slot gaan we nog een half uurtje poppenkast kijken en dan is het zo langzamerhand wel tijd om te gaan eten. Limonade hebben we ook.

Kinderen van 6-9 jaar

Die mogen het morgenprogramma in de IJsselhal meemaken en kunnen zich dan om ongeveer 12.30 uur daar verzamelen om naar het Carolus Clusius College te gaan (de 4-5 jarigen zijn daar al).

Al die kinderen samen kunnen dan 's middags gaan kijken naar het sprookjesballet „Zwaan-kleef-aan" dat een dertigtal kinderen gaat opvoeren. En na een korte pauze besluiten we met „Spirit '78 óók voor kinderen".

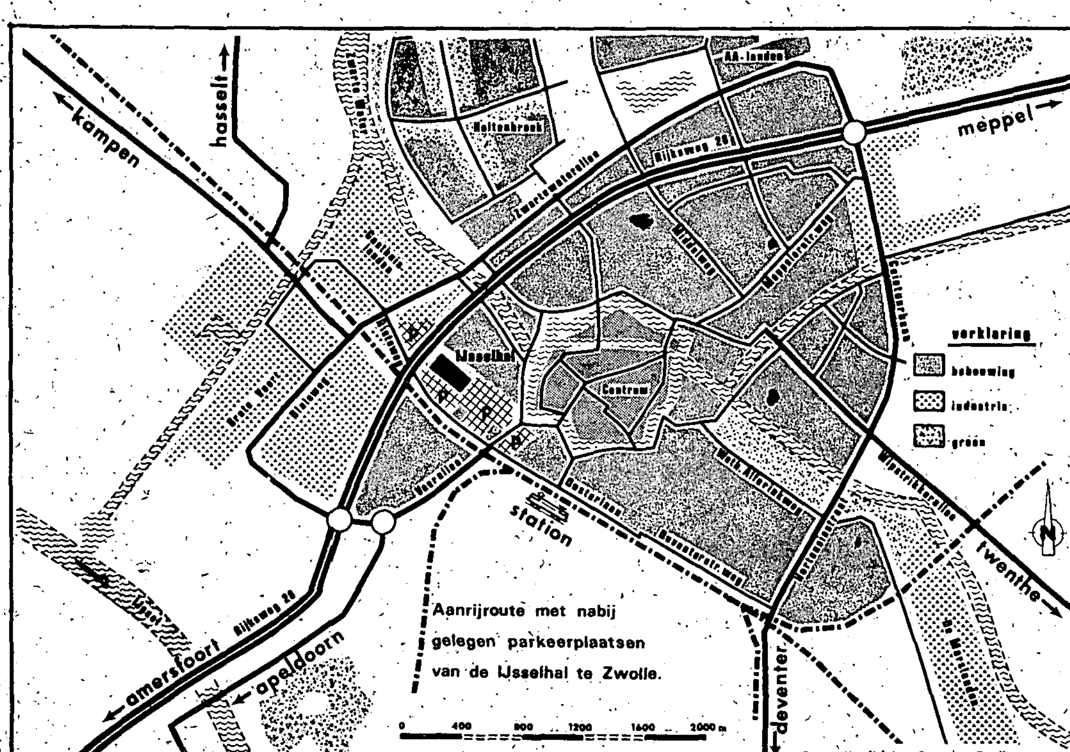

Wordt de middag te lang voor sommige kinderen, dan houden we die op een andere manier bezig.
Misschien doen we nog wel meer, alles kan ik u niet vertellen, maar we zullen proberen te zorgen dat u zonder zorgen Spirit '78 mee kunt maken.
Hebt u vragen, wilt u meer weten? Bel gerust: C. Brouwer, tel. 05400-17495: liefst tussen 19.00 en 20.00 uur.

KORREKTIE

In het vorige Spirit '78-artikel over „de Bazuin" uit Treebeek staat dat dit korps in 1979 45 jaar bestaat; dit wordt echter een 50-jarig jubileum. Verder telt het korps niet enige „ruime" katholieken, maar „rooms-katholieken".

Zo vindt u de weg naar de IJsselhal

LIEFDE, WAT IS DAT?

Medio oktober van dit jaar zal in de boekhandel het boekje „Als ik je liefheb . . ." verkrijgbaar zijn. Het is geschreven door ds M. Cohen.

De uitspraak van dr. Erich From: „Liefde is het enige en bevredigende antwoord op het probleem van het menselijk bestaan", is van grote invloed geweest op Cohens doordenking van het centrale thema in dit boek nl „liefde-in-het-huwelijk".

In de komende weken zullen wij onze lezers kennis laten maken met dit geschrift door enkele hoofdstukken uit dit boekje in ons weekblad, met toestemming van de schrijver en uitgever, af te drukken. Uitgever is „het Boekencentrum" te Den Haag.

Veel mensen worden achtervolgd door de gedachte dat ze niet hadden moeten trouwen met wat nu hun echtgenoot is. Maar ja, er schijnt niets meer aan te doen te zijn...

Het was allemaal zo mooi, toen, in het begin! Ze waren toch zo verliefd op elkaar. Het was toch in die relatie een beginnende, eerste liefde?

Eigenlijk zijn op deze wijze veel huwelijken geëindigd voordat ze werkelijk begonnen waren.

Ik heb mij laten vertellen dat in Nederland van de vier à vijf huwelijken één wordt ontbonden. Men spreekt van percentages tussen de 20 en 25%. In Rusland is dit percentage inmiddels gestegen tot 33%!

Over hoeveel pijn spreken deze cijfers niet? Benjamin Disraeli schijnt gezegd te hebben: ‚De betovering der eerste liefde is de onwetendheid dat zij een keer kan eindigen'.

Misschien juist dan, wanneer die ‚eerste liefde' geëindigd schijnt, is de tijd aangebroken om je samen in te zetten voor een duurzame liefdesrelatie.

Vanuit het avontuurlijke van de warmbloedige verliefdheid, kan men toegroeien naar een relatie die, zoveel mogelijk, gebaseerd is op liefde.

Liefde, wat is dat dan?

Als het waar is wat de Beatles vroeger zongen: all you need is love, willen wij weten wat die liefde is.

Prof. dr P. J. Roscam Abbing heeft een poging gedaan het woord liefde nader te definiëren. Hij zei: ‚onder wezenlijke liefde wordt verstaan het innerlijk bewogen streven naar het geluk van de ander'. Hierbij kies je voor het wel-zijn van de ander.

Via deze definitie is liefde niet meer uitsluitend een gevoelswoord. Het is een ja-zeggen; een wederzijdse bereidheid elkaars geluk te zoeken.

Zo is liefde niet alleen een gevoel, maar bovenal een aktiviteit. Een levenshouding die je tegenover elkaar wilt aannemen. Niet alleen een gevoel, maar ook een beslissing, ja zelfs een belofte...

Aan de andere kant geldt, wanneer ik mij verbonden voel aan een ander, omdat ik me van hem afhankelijk denk, dat geen relatie is gebaseerd op liefde.

Bovendien moeten we durven vaststellen dat een liefderelatie met één persoon, anderen insluit. Sluiten we de wereld om ons heen uit, dan is die liefde *geen* liefde maar egocentrisme.

Zo begrijp ik van Erich Fromm, in zijn wereldbekende boek Liefhebben een kunst, een kunde, dat liefde niet zozeer gestalte krijgt door één persoon, maar veeleer door in mijzelf ontstane en bevorderde mogelijkheden.

Als ik echt van iemand hou, hem liefheb, zegt Fromm, dan heb ik alle mensen lief. Dan heb ik de wereld lief. Dan heb ik het leven lief. Als ik tot iemand kan zeggen: ‚ik heb je lief', dan moet ik kunnen zeggen, ik heb door jou iedereen lief, ik heb de wereld, ik heb het leven lief. Ik heb in jou ook mijzelf lief.

Liefde in de vorm van een passieve affektie is geen liefde.

Liefde is een aktiviteit.

Hoe wijs en leerzaam is het bijbelse woord. ‚Het is gelukkiger te geven dan te ontvangen'.

Bij liefde wil je geven, ook al ontvang je niet! Geven is eerder een ver-rijking dan een ver-arming.

Ontelbaar veel echtgenoten denken ‚mislukt' te zijn in het liefhebben van de ander. Zij gaan die ‚mislukking' ervaren als een verloren zaak. Ze waren immers met zoveel hoop en verwachting begonnen?

Het is bepaald niet de oplossing om dan het liefhebben maar te vergeten...

Het is dan noodzakelijk om voor alles opnieuw of misschien voor het eerst te begrijpen wat liefde is. Theoretische kennis is echt geen overbodige luxe.

Probeer dan dat wat je begrepen hebt, in praktijk te brengen. Indien je werkelijk wilt, zul je gaan ervaren dat theorie en praktijk kunnen vervloeien tot één.

Ga op deze zaak in met de overtuiging dat liefde-in-je-leven oneindig veel belangrijker is dan sukses (?), prestige, geld enz.

Liefde is een ‚zoete' *noodzaak!*

(Hoofdstuk 2 uit „Als ik je liefheb . . .", van ds M. Cohen).

MEDEDELINGEN

△ Het adres van ds G. Leuvenink is: Kieler Bocht 44, 9642 CD Veendam; tel. 05987-13797.

△ Het adres van ds R. J. Voorhaar is: Oberondreef 20, Utrecht; tel. 030-616048.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Regelmatig worden we benaderd voor L. & G met ingevoegd supplement. We hebben besloten, nu de nieuwe oplage van L & G nog even op zich laat wachten, de huidige voorraad van een vast-ingevoegd supplement te voorzien tegen dezelfde prijs als de huidige P.V.C.-uitvoering, te weten *f* 14,50 (een voordeel dus van *f* 2,50).

De P.V.C.-uitvoering is nog in de volgende kleuren te leveren, zolang de voorraad strekt: wit, zwart, rood, lichtbruin en donkerbruin.

Onze bestuurders der gemeenten willen we er extra op wijzen, ten behoeve bezoekers en gasten van onze diensten, een aantal bundels in genoemde sortering aanwezig, aan te schaffen.

De supplementen kunnen nog tegen dezelfde prijs van *f* 2,25 geleverd worden en zijn nog in voldoende voorraad aanwezig.

Op de Ontmoetingsdag in Zwolle, d.d. 9 september hopen we D.V. met een stand aanwezig te zijn. Tijdig vóór genoemde datum bestelde bundels willen we graag naar deze toogdag meenemen, ter besparing van verzendkosten.

Onze harmonisaties zijn nog in voldoende voorraad aanwezig.

Hiervoor gelden nog de oude prijzen, te weten:

4-stemmige harmonisatie deel I	*f* 20,—
4-stemmige harmonisatie deel II	*f* 25,—
4-stemmige harmonisatie Supplement I	*f* 7,50
4-stemmige harmonisatie 150 psalmen	*f* 9,50

P.S. De zeer luxe bruinlederen uitvoering is weer voorradig (*f* 35,—) evenals de P.V.C.-bundel met opschrift eigendom der gemeente in de rode kleur (*f* 16,75). Beide met ingebonden supplement.

Graag zien we uw bestellingen tegemoet en verblijven,

sekretaris-administrateur
J. Germeraad,
A. Verweystraat 21,
7552 ME Hengelo (O.);
tel. 05400-21911

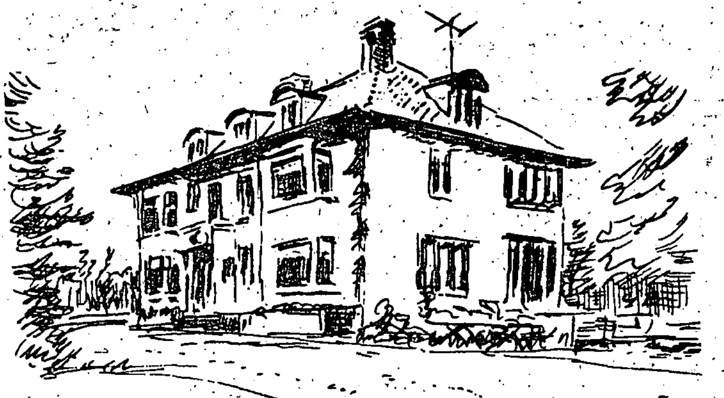
RESERVEER ZATERDAG 16 SEPTEMBER

Opening van 21e kursusjaar van ons seminarium in de Zuiderkapel te Bilthoven. Aanvang 11 uur op zaterdag 16 september.

's Middags is er „open huis" op De Vinkenhof. Allen hartelijk welkom als u het ons maar per briefkaart laat weten!

Inlichtingen tel. 030-791005.

Th. van der Laan,
conrector

uit het Uniebureau

Terug uit Afrika

Zoals we een vorige keer in deze rubriek al aankondigden is verpleegkundig-zendelinge zr Joyce van Veen begin augustus uit Sierra Leone teruggekeerd voor verlof en verdere studie. Wat haar verlof betreft, na de Ontmoetingsdag in Zwolle - op 9 september a.s., waar we zr Van Veen óók hopen te ontmoeten - zal ze enkele weken naar Canada gaan voor familiebezoek. Eind oktober zal ze dan naar Londen gaan voor een vroedvrouwen-opleiding.

Deze weken is voor een korte vakantie uit Zuid-Kameroen in ons land ook zr Van der Veen-Vorsteveld aangekomen. Begin oktober zal ze zich weer bij haar man en gezin in Douala voegen.

Brief uit Indonesië

Men zal zich herinneren, dat we in deze rubriek er melding van maakten dat onze Unie de reiskosten betaalde van een broeder van de Indonesische Unie om deel te kunnen nemen aan vergaderingen van de Baptisten Wereldalliantie in Manilla, de hoofdstad van de Philippijnen. Al geruime tijd geleden ontvingen we van het Uniebureau in Indonesië een brief, waarin o.a. het volgende stond:

„In die tijd vroeg ik me af hoe ik de reiskosten zou kunnen betalen (om naar Manilla te gaan), en ik bad tot de Heer. De „ticket" die door u werd aangeboden moet het antwoord op mijn gebed zijn. Ik dank de Heer ervoor en u, dat u het middel mocht zijn. Ik geloof in de kracht van het gebed . . ."

Lektuur

In vele van onze kerkgebouwen staat een lektuurtafel. Dat is een goede zaak, waarvan de betekenis en de waarde wel door niemand zullen worden betwijfeld.

Als we zondags ergens in een gemeente zijn kijken we meestal even naar die lektuur om dan telkens weer verwonderd te staan over de grote verscheidenheid die aangeboden wordt. Jammer is het dat we ook weleens - zelfs vaak - moeten konstateren, dat de eigen - zij het ook bescheiden- uitgaven ontbreken.

Daarom vestigen we nog eens aandacht op de eigen publikaties van onze Publiciteitskommissie, die zeer spoedig opnieuw beschikbaar zijn: vijf verschillende folders in de serie Kort Gezegd en de Infobrochuren over onze gemeenten.

Welkom op De Vinkenhof

Zoals ook elders in dit nummer van DC wordt bericht zal ons seminarium op zaterdag 16 september zijn 21ste kursusjaar openen met een bijeenkomst in De Zuiderkapel te Bilthoven. Daarna is er gelegenheid om het vernieuwde gebouw De Vinkenhof te bewonderen. We ondersteunen graag de uitnodiging, die elders in dit nummer wordt gedaan!

Herdruk „Geschiedenis van het baptisme"

Dezer dagen is de schrijver van Geschiedenis van het baptisme in Nederland gereed gekomen met zijn werk voor een herziene herdruk van dat boek. De drukker, bij wie het materiaal intussen is gebracht, deelde mee dat het boek omstreeks begin januari 1979 zal kunnen verschijnen.

Het boek zal niet alleen een herdruk zijn maar ook met twee hoofdstukken - waarin de geschiedenis van de gemeenten en de Unie in de zeventiger jaren - worden aangevuld.

J. van Dam, Uniesekretaris.

BEVESTIGING EN INTREDE
Ds G. LEUVENINK

Wij zijn als gemeente van Veendam dankbaar en blij dat we zo spoedig na het vertrek van ds A. Visscher een nieuwe voorganger mogen begroeten, en wel ds G. Leuvenink uit Diemen.

De bevestiging en intrede zullen D.V. plaatsvinden op zondagmiddag 17 september 1978 in een dienst die begint om 2.30 uur.

Voorgangers in deze dienst zijn ds A. Visscher en ds G. Leuvenink.

De dienst wordt gehouden in de foyer van het ontmoetingscentrum „Veenlust" Promenade, Veendam.

We nodigen belangstellenden hartelijk uit deze dienst bij te wonen. Na afloop is er gelegenheid voor persoonlijke kennismaking met het echtpaar Leuvenink.

Namens de raad van de baptistengemeente te Veendam,

J. Brongers, sekretaris

KONFERENTIE
VOOR GEMEENTE EN EVANGELISATIE
op 25, 26 en 27 september 1978
in „De Bron" te Dalfsen

„Gaat heen . . . en spreekt tot het volk al deze woorden des levens!"
Hand. 5 : 20

Drie dagen van bezinning en toerusting voor allen, die betrokken zijn in de evangelisatiearbeid.

„Hoe breng ik mijn geloof onder woorden, zodat anderen het begrijpen?"

Wij verwachten: Voorgangers, Raadsleden en leden van de evangelisatiewerkgroepen, Medewerkers in evangelisatie en Zaaierverspreiding.
Mensen, die willen leren en meedoen!

De prijs bedraagt *f* 75,— per persoon, te voldoen door storting op gironr. 9260 t.n.v. de Unie van Baptisten Gemeenten te Bilthoven met vermelding: ECU/DALFSEN.

Aanmeldingsformulieren te verkrijgen bij de sekretaris van uw gemeente of rechtstreeks bij: ds R. Reiling, Octant 55, 3328 SE Dordrecht.
Stel uw aanmelding niet langer uit!
De tijd dringt!

OPNIEUW WAREN DE VOORGANGERS IN ZWOLLE BIJEEN

De tweede ééndaagse broederschapskonferentie werd dit jaar ook nu weer in De Samenhof te Zwolle gehouden. Aan de konferentie, op 15 augustus jl., namen 43 van onze predikanten deel. Het was een goede, zeer levendige bijeenkomst.

De onderwerpen nodigden daartoe dan ook wel uit. 's. Morgens werd opnieuw gesproken over de toenemende pluraliteit in onze gemeenschap. Positieve en negatieve aspekten werden gememoreerd. Verdergaande bezinning bleek dringend gewenst. Mogelijk dat enkele broedersvoorgangers zich aan deze taak gaan wijden.

Na dit onderwerp werden enkele praktische zaken het voorgangerschap betreffende behandeld.

Ook het rapport inzake voorgangers, die het gemeentewerk verlaten, bracht veel tongen in beweging. De opstellers van het rapport kunnen hopenlijk hun winst doen met alle op- en aanmerkingen. Van het - reeds in De Christen aangekondigde - rapport zal inen ongetwijfeld te zijner tijd ook zelf kennis kunnen nemen.

Tenslotte een heel bijzonder programmapunt. Er komt een bescheiden studieprogramma voor predikanten. Het is in de praktijk nl. zo dat veelal alleen studie gemaakt wordt van een aan de orde zijnde zaak. Een meer algemene studie, die overzicht biedt en mogelijk zonder direkt praktisch nut is, maar waardoor men enigszins 'bij' blijft, blijft in de regel achterwege.

Prof. dr J. Reiling wees er op, dat studie niet alleen de intellektuele bezigheid is, waarvoor velen haar houden en waardoor ze dan ook van sekundair belang wordt. Ook door studie heen wil de heilige Geest werken, toerusten, verrijken. Er was grote instemming met dit plan, dat veel weg heeft van een schriftelijke kursus met een studiedag aan het einde.

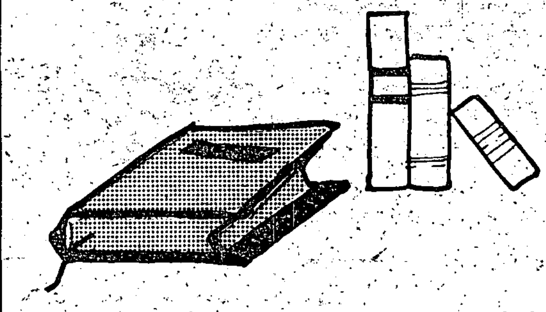
Ds J. Broertjes in zijn funktie van voorzitter van de broederschap, leidde op de hem eigen, voortreffelijke en gezellige wijze deze dag. Er was alle reden om aan het einde van de konferentie de Heer te danken voor deze ontmoeting.

De volgende konferenties zullen ongetwijfeld weer goed bezocht worden. De data zijn al vastgesteld, nl. op woensdag 18 april en woensdag 15 augustus 1979. De plaats van samenkomst zal weer zijn: De Samenhof in Zwolle.

J. Schuil

VERANDERING IN HET ADRESSENBOEKJE

Blz. 42. Het nieuwe adres van R. J. Voorhaar in Eindhoven wordt: Oberondreef 20, 3561 GX Utrecht; tel. 030-616048.

Wat zullen we lezen:

zondag	3 september	Spreuken 15 : 1-33	Leven tussen wijzen
maandag	4 september	Job 29 : 1-25	Was het maar als vroeger
dinsdag	5 september	Job 30 : 1-31	Maar nu ...
woensdag	6 september	Job 31 : 1-15	In Gods weegschaal
donderdag	7 september	Job 31 : 16-23	Van geen kwaad bewust
vrijdag	8 september	Job 31 : 24-37	Het woord is aan God
zaterdag	9 september	Spreuken 16 : 1-33	Wees wijs, zoek God

JAARVERGADERING VAN DE N.B.J.B.

De N.B.J.B. houdt jaar jaarvergadering, de vergadering van het Centraal Comité, op zaterdag 30 september a.s. in De Samenhof, baptistenkerk te Zwolle.
De aanvang is gesteld op 9.45 uur.
De jaarstukken (het C.C.-boek) worden eind augustus aan de afdelingen verstuurd.
De indeling van de vergadering is in grote lijnen dezelfde als vorig jaar; de agenda biedt zeer interessante punten om ook voor u de reis naar Zwolle aantrekkelijk te maken.
Noteer de datum in uw agenda!
Namens de Jeugdraad,

W. F. Steenbergen

RESOLUTIE OVER TERRORISME

In een resolutie verklaarden de afgevaardigden, van een onlangs in Santa Severa, Italië gehouden Algemene Vergadering van de Italiaanse Baptisten Unie, zich solidair met allen die lijden onder de huidige ekonomische noodsituatie.
In de resolutie wordt tegelijk verklaard, dat Gods oordeel moet worden verkondigd aan hen die door moord en terrorisme hun medeburgers beangstigen.
De Italiaanse AV, die om de twee jaar wordt gehouden, werd bijgewoond door 220 afgevaardigden en gasten. Het ledenaantal van de aangesloten gemeenten groeide sinds de laatste AV met 3%. Eén gemeente werd in de Unie opgenomen en vier nieuwe voorgangers werden aanvaard.

LEZERS AAN HET WOORD

DE KERK IS SCHATRIJK

Er zijn mensen - misschien ook wel leden van de kerk - die beweren wat hierboven staat afgedrukt. Als ze hiermee bedoelen: de kerk is rijk aan geestelijke schatten, dan hebben ze gelijk. Maar ik meen dat ze de rijkdom van de kerk in **materiële** zin op het oog hebben...

Hoe is zulk een niet bewezen, oppervlakkige uitspraak te verklaren?
Achter deze volzin „De kerk is schatrijk!" verschuilen zij zich als het op een financiële bijdrage voor de kerk aankomt, om van een offer nog maar niet te spreken!

Als **iedereen** de twijfelachtige mening was toegedaan, dat de kerk schatrijk is, dan zou niemand iets geven en moest de kerk binnen de kortste keren wel straatarm zijn...
Een andere uitspraak, die ten opzichte van het geld opgeld doet, is: „Je kan niet overal aan geven". Meestal komt het dan hierop neer, dat men **nergens** aan geeft.

Ik geloof dat het goed is als wij in deze kwestie ook eens **duidelijk** onze houding bepalen.
Laten we bedenken, dat God ons zó véél geeft. Allereerst zijn Zoon Jezus Christus, de Weg tot eeuwig behoud, waarom we met Paulus uitroepen: Gode zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave! (2 Cor. 9 : 15).

Verder deelt God ons Zijn genadegaven mee, zoals gezondheid (onbetaalbaar!) voedsel, kleding, onderdak, enz. enz. Ook geeft Hij ons talenten waarmee we mogen woekeren...
Wat stellen wij tegenover dit alles?

Er zijn mensen, die leven in materiële welvaart en in geestelijke armoede. Dat schijnt soms samen te gaan. En de kerk, de gemeente als zodanig, lijdt daaronder, omdat we dan onze roeping niet duidelijk meer zien.

We weten dat in het Oude Testament over tienden wordt gesproken, m.a.w. de gelovigen gaven 10% van hun verdiensten voor de gemeente, of liever: aan de Here. Dit is de bijbelse maatstaf. Als wij ons daaraan houden, zitten we op de goede golflengte.

Doch de de Liefde tot God en Zijn dienst zondert soms méér af dan tien procent. In ieder geval worden we ook in het Nieuwe Testament opgeroepen om niet bekdompen te zijn. En God verbindt Zijn rijke zegen aan onbekrompenheid van onze kant.

Broeders en zusters, laten we hiermee ernst maken en onze belofte tijdig nakomen wat betreft **onze financiële bijdrage aan de gemeente**. Ik weet dat u bereidwillig zult zijn als u inziet wat de grote God allemaal biedt.

Maar het wordt zo licht vergeten dat de penningmeester soms menige zucht moet slaken als de gelden niet volgens de afspraak binnenkomen. De apostel achtte het noodzakelijk de broeders op te wekken de vroeger toegezegde gave vooraf in gereedheid te brengen, zodat zij klaar ligt als een milde gave en niet als een afgeperste gift...

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Ja, laten we allen 2 Corinthe 9 eens aandachtig lezen en in praktijk brengen wat vers 7 uitdrukt:
Een ieder doe, *naardat hij zich in zijn hart* heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief.
Verlangt u niet naar die liefde van uw Hemelse Vader?
Dubbeldam, 12 augustus 1978
Wim J. van der Leer

Geachte redaktie,
In het laatste blad van De Christen lazen wij uw vermelding over de giften die de Wereldraad schenkt. Wij vinden dit een zéér éénzijdige voorlichting.
Wij zijn in 1969 uit de Gereformeerde Kerken gegaan en merken nu nog steeds, dat deze mensen in hun kerk altijd in hun blaadjes alles maar van één kant voorgeschoteld krijgen. En dat is nu net niet de beste kant.
Daarom verzoeken wij u met klem óók dit stukje te plaatsen (bijgevoegd was een knipsel uit Nederlands Dagblad van 15 augustus 1978 over de gift van de Wereldraad aan het Patriottisch Front in Rhodesië - red.) en óók dit briefje. Wij zijn heel erg ongerust, dat ook onze baptisten broeders en zusters slechts alleen het „goede" van de Wereldraad te lezen krijgen.
Met veel dank,
Valkenswaard fam. A. de Zeeuw

Naschrift:
In het knipsel geeft het Nederlands Dagblad kommentaar op de gift aan het Patriottisch Front: „Op deze wijze steunt de Raad een organisatie, voor wie zendelingen en missionarissen, die in Rhodesië verzoening in plaats van gewapende strijd preken, niet veilig zijn. Zij speelt een opportunist als Nknomo in de kaart en een marxist als Moegabe, die in Rhodesië maar het liefst een rode dictatuur naar het voorbeeld van Angola wil vestigen. „Geneve" is zo op dezelfde lijn als Moskou gekomen".
Verleden week is bekend geworden, dat het Leger des Heils zijn lidmaatschap van de Wereldraad vanwege deze gift aan het Patriottisch Front in Rhodesië heeft opgeschort. Een begrijpelijke reaktie wanneer men bedenkt, dat ook zendingspersoneel van het Leger slachtoffer is geworden van de guerilla-aktiviteiten in Rhodesië.
Hoezeer ook wij bezwaren hebben tegen alle geweld - ons standpunt is wel bekend, veronderstellen we - vragen we ons, bij het vernemen van kritiek op giften die de Wereldraad (of welke organisatie ook) schenkt aan zogenaamde bevrijdingsbewegingen in Afrika en Zuid-Amerika, altijd af of dezelfde mensen ook bezwaren maken wanneer het om het eigen geweld gaat dat de eigen vrijheid - die van Nederland, van het Westen, van de Nato-landen, etc. - in stand moet houden... Wij vinden dat men pas dan „recht van spreken" heeft.
Overigens, we delen niet de ongerustheid dat baptisten alleen maar het „goede" van de Wereldraad te lezen krijgen. - red.

VRAAG

Wie wil zijn gelezen exemplaren van dit weekblad doorsturen naar: ds Lars Engelmark van de Allkristna Dör Missionen (pastoraat aan doven), Prästbolsgatan 21, 582 64 Linköping (Zweden).

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds R. J. VOORHAAR

Utrecht-Silo - (H.G.B.). Op een stralende zondagmorgen, 20 augustus, begroette de gemeente Utrecht-Silo haar nieuwe voorganger, ds R. J. Voorhaar. Velen waren gekomen om dit feest van de gemeente mee te maken en met ons verheugd te zijn.
Ds J. Reiling leidde de verbinding van voorganger en gemeente met Hand. 20 vers 28, naar aanleiding waarvan hij stelde dat er maar één antwoord is op de vraag wie of er de „baas" in de gemeente is. Dat antwoord is „God, en dat door Christus' zelfovergave". Daarna werden door een „ja" van beide kanten gemeente en voorganger aan elkaar verbonden.
Ds Voorhaar bracht ons na lezing van Ps. 127 de volgende boodschap over: Wij kunnen, soms zelfs krampachtig zwoegen, maar de Heer bouwt het huis der gemeente en Hij bewaart het. Dat wetende kunnen wij rustig voortgaan met ons werk.
Felicitaties waren er namens de Unie, oud-voorgangers en zustergemeenten.
Met een gelegenheid tot nadere ontmoeting kwam een einde aan deze dag die een nieuw begin bracht voor Utrecht-Silo.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus (Simsonstraat 51, 1076 VG Amsterdam) schrijft o.a.: De stand is nu f 1800,— geworden. In Zwolle hoop ik u in gezondheid te ontmoeten om uw bijdrage voor de aktie in ontvangst te nemen. Het gaat goed! Als we allen ons best doen moeten we erin slagen om hoger te eindigen dan in 1977. Vraag s.v.p. op het postkantoor, als u bijzondere zegels koopt bijvoorbeeld kinder- of zomerzegels - of de beambte ze van het „vel" verkoopt en niet van de „rol"; die van het „vel" komen brengen later méér op!

DANKBETUIGING

Tijdens de ziekte en na het heengaan van onze lieve man, vader en opa
GERRIT WILLEM TIJMAN
hebben wij zoveel steun en medeleven ondervonden, dat wij onze dank hiervoor moeilijk onder woorden kunnen brengen. Een grote troost is het voor ons allen, dat God hem een lange lijdensweg bespaard heeft. Hij mocht met grote vreugde zijn Heiland tegemoet gaan.
Doetinchem, augustus 1978
Hanna Tijman-Schröder,
Kinderen en kleinkinderen

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Delfzijl, Jac. Schouten te Emmen.

De Heer nam tot Zich onze zuster
OTTEN-VEENSTRA
op de leeftijd van 73 jaar.
Coevorden, augustus 1978
Baptistengemeente Coevorden

Geheel onverwacht nam de Heer tot Zich mijn lieve man, onze vader en opa
JAN KUILDER
op de leeftijd van 70 jaar.
Eens zal genade overwinnen
dan zinkt temeer de helse macht
dan zal het hemels Rijk beginnen
en is de strijd teneinde gebracht.
Gezang 389 L & G.
T. Kuilder-Blaauw
Zaandam:
N. Noordijk-Kuilder
H. Noordijk
Hengelo:
E. Rekker-Kuilder
T. Rekker
Whitehorse Canada:
W. M. Kuilder
M. Kuilder-Warmink
en kleinkinderen
Hengelo, 23 augustus 1978
't Swafert 1022

Door zijn Heer en Heiland werd thuis gehaald onze broeder
JOHANNES CHRISTIANUS VAN SLUIS
in de leeftijd van 79 jaar.
Sneek, 16 augustus 1978
Baptistengemeente Sneek

Naar het Huis met de vele Woningen is heengegaan onze broeder
ALEXANDER PHILIPPUS HAMER
in de leeftijd van 80 jaar.
Sneek 17 augustus 1978
Baptistengemeente Sneek

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

33e jaargang - nummer 36 - 8 september 1978

Prof. dr J. Reiling, rector van ons seminarium, refereerde tijdens de Bondsvergadering van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten, onlangs in juni gehouden, over het onderwerp Gemeente, ambt en dienst.

Dit referaat, dat deze maand ook in Ons Orgaan, het maandblad van de Vrije Evangelische Gemeenten, verschijnt drukken wij ook hier graag af.

GEMEENTE, AMBT EN DIENST

Wij spreken graag over de gemeente, en dat altijd voorzien van het bezittelijk voornaamwoord ,onze' gemeenten. We hebben toch allemaal wel een beetje de neiging om in onze gemeente onder te duiken en in een tijd, als die we nu beleven, die gemeente ook een beetje te ervaren als een schuilplaats in een bedreigende wereld.

Wij komen er ook heel gemakkelijk toe om onze eigen gemeente en ons eigen gemeentebeeld terug te projekteren in het Nieuwe Testament en stilzwijgend aan te nemen: onze gemeente, dat is wel een nieuw-testamentische gemeente!

Natuurlijk maar bij benadering - er mankeert veel aan onze gemeenten - maar zo in het algemeen genomen is ons gemeente-model eigenlijk wel dat van de nieuw-testamentische gemeenten.

Wanneer we dan in die kontekst gaan praten over de gemeente, gaan we ons als het ware losmaken van de geschiedenis en van de situatie, waarin wij verkeren. Bovendien leggen we dan een rechtstreekse verbinding tussen onze gemeenten en de nieuw-testamentische gemeente. We abstraheren ook nog van iets anders, namelijk van het kader, waarin de gemeente in het Nieuwe Testament is geplaatst.

We kunnen ons niet distantiëren van ons eigen tijdsgewricht, van de situatie waarin de geschiedenis van de laatste eeuwen ons gebracht heeft.

Er zijn een aantal faktoren die op ons tijdsgewricht, op onze gemeente inwerken.

Faktoren

Er zijn twee groepen faktoren die ons beïnvloeden: een aantal maatschappelijke en kulturele faktoren en een aantal faktoren binnen het christendom. Tot de eerste serie behoort het feit dat wij bezig zijn het einde te beleven van het ,Constantijnse tijdvak'. Christendom en kerk vallen niet meer samen met de maatschappij. Het christendom is op weg een minderheidsreligie te worden.

Er voltrekt zich in onze tijd ook iets, wat je zou kunnen aanduiden met: de saecularisatie van het levensbesef. Dat is de ervaring, die wij allen wel hebben, dat er zoveel gebeurt zonder God. Waar we vroeger bij een longontsteking bidstonden voor de patiënt hielden, gebruiken we nu penicilline, en we vinden dat min of meer vanzelfsprekend.

Een derde punt noem ik: de krisis in de westerse industriële samenleving. Het einde van de tijd, waarin groei en welvaart ons deel waren, is nabij. De vraag is niet meer: hoe houden wij een waardevast inkomen of hoe houden we allen werk, maar: hoe kunnen we met elkaar overleven?

Dan zijn er twee faktoren binnen het christendom, die veelal tegengesteld werken. In de eerste plaats zijn dat de oekumenische ontwikkelingen. Er bestaan, zowel bij de baptisten als bij u, voorzichtig gezegd grote reserves tegen oekumenische lidmaatschappen van hun overkoepelende organisaties. Dat mag ons er de ogen niet voor doen sluiten dat er, theologisch gezien, een groeiende eenstemmigheid is op allerlei gebied. Zelfs bij onderwerpen die zo zeer verdelen als bijvoorbeeld de doop! Daarmee parallel gaat een hele duidelijke vermindering van het kerkelijk identiteitsbesef in ons land.

Dit roept toch ook het verschijnsel van de polarisatie op.

Aan de ene kant wordt de strijd gevoerd voor het behoud en de levensvorm der vaderen, een stand houden in de maalstroom van de verandering; aan de andere kant is er strijd om door de maatschappelijk-kulturele vastroesting heen te breken en als gemeenten, als kerken, terug te keren tot de radikale navolging van Jezus in gemeente en maatschappij.

Wanneer we al deze faktoren overzien, dan kunnen we niet meer de status-quo als een vanzelfsprekend uitgangspunt hanteren.

Onze gemeenten zijn in beroering en in beweging, er is veel onzekerheid en onduidelijkheid en er is een grote behoefte aan een grondige herbezinning op de wezenlijke dingen van het gemeente-zijn.

Als we ons dan tegen deze achtergrond keren naar het Nieuwe Testament, dan worden we in de eerste plaats van de gemeente terug verwezen naar Jezus en naar zijn prediking. Wat door Jezus van Nazareth aan de orde wordt gesteld, is het ko-

ninkrijk van God: ‚De tijd is vervuld, het Koninkrijk Gods staat voor de deur, bekeert u en geloofd het Evangelie!' (Mk. 1 : 15). Dat is niets meer of minder dan de aankondiging van een nieuwe situatie, door God opgeroepen, bepalend voor de gemeente. Als Jezus zegt: ‚Het Koninkrijk Gods staat voor de deur', dan heeft Hij het over een nieuwe orde der dingen, een eschatologische orde die over ons komt. Het koninkrijk van God wil zeggen. God grijpt in in de geschiedenis en forceert een doorbraak door de vastgelopen orde van zijn schepping. In de persoon van Jezus Christus, in zijn prediking en in zijn werk, in zijn woord en in zijn lijden, in zijn dood en in zijn opwekking uit de doden door God wordt deze orde bevestigd. Van deze orde van het Koninkrijk van God leeft de gemeente. Met de komst van deze orde is alles beslist, maar nog niet alles is voltooid.

Kruis en opstanding

Kruis en opstanding, zoals zij de weg van Christus op aarde hebben getekend, tekenen ook de weg van zijn lichaam, de gemeente.

Het kruis van de gemeente is het lijden van deze tegenwoordige tijd. Niet de vergankelijkheid maar de verdrukking, de afwijzing en de diskriminatie vanwege de navolging van Christus.

De opstanding staat voor de opwekking uit de doden, die eksklusieve daad van God, voltrokken aan zijn Zoon en te voltrekken aan allen, die bij hem horen. Dat ligt niet in de macht van de gemeente. Ze kan er in geloven, ze kan er op hopen, ze kan het verwachten, maar ze kan geen opstanding maken.

De grote verzoeking van de gemeente van alle tijden ligt daarin, dat zij deze weg van geloof, gehoorzaamheid en navolging verlaat en dat zij als het ware gaat proberen of zij ook haar situatie in deze tijd onder kontrole kan krijgen opdat zij niet overgeleverd zij aan de onzekerheid van het geloof.

Voor die verzoeking staan de gemeente twee wegen ten dienste. De eerste weg is die van de wereldgelijkvormigheid.

Wereldgelijkvormig, dat wil zeggen zich te konformeren aan de oude orde, waarin God met zijn nieuwe orde al doorgebroken is (Rom. 12 : 1 en 2).

De andere weg is die, dat de gemeente probeert zich het heil toe te eigenen: òf het met behulp van sakrament en ambt onder kontrole te brengen òf het heil op te zuigen in een vooruit grijpen op het eschaton.

Toets

De vraag die de gemeente zich altijd weer moet stellen is: ‚beantwoordt het ook aan de fundamenten van de gemeente?, dat wil zeggen aan de heerschappij van God **in zijn kruis- en opstandingsgestalte**. Alle bezig zijn met de gemeente vindt daar zijn toets.

Die toets is funktioneel: bij alles wat de gemeente doet moet ze zich afvragen: werkt het vervreemdend van de heerschappij van God of werkt het bevrijdend, vrij voor het leven in het Koninkrijk van God. In de tweede plaats is het een relativerende toets. We moeten zeggen: geen orde van de gemeente is op zichzelf juist, want in het Nieuwe Testament zelf is sprake van een behoorlijke mate van verscheidenheid van gemeente- en ambtsmodellen. **Het Nieuwe-Testamentisch gemeentemodel bestaat niet!**

Gemeente

Een viertal opmerkingen nog. Ten eerste, het gemeente-ideaal van de zestiende-eeuwse dopers, van de engelse separatisten, waaruit de congregationalisten zijn voortgekomen was dat er eigenlijk binnen iedere grote landskerk een klein gemeentetje van ware gelovigen zou moeten zijn. In het Nieuwe Testament daarentegen is het vanzelfsprekend dat de gehele gemeente uit gelovigen bestaat, naast Joden en vooral heidenen.

Vandaag de dag wordt nolens volens de gestalte van de gemeente als gemeente van gelovigen weer de gewone situatie. Heeft dit nu ook nog iets te betekenen voor onze opstelling ten opzichte van andere kerken? Leeft er misschien ten onrechte bij ons een stuk vooroordeel tegen de grote kerken als volkskerk, waar iedereen zo maar lid van kan worden en niet eens hoeft te geloven?

Een tweede opmerking. Het nieuwtestamentische woord voor gemeente is ‚ekklesia'. Het wordt in de eerste plaats gebruikt voor de plaatselijke gemeente. Maar als we het in het geheel van de Schrift gaan bekijken en het stellen onder de noemer van het Koninkrijk van God, dan blijkt dat dit woord slaat op het hele volk van de Messias.

En waar dat volk in de nieuwe orde van het koninkrijk gestalte begint aan te nemen, daar neemt het natuurlijk de gestalte aan van de plaatselijke gemeente. En dat leidt mij weer tot een vraag: hoe zit dat eigenlijk met de autonomie van de plaatselijke gemeente?

Het minimum wat gemeenten, die zich in één verband verenigen, zouden moeten opbrengen is dat zij zich beschouwen als **interdependent en niet als independent**.

De gemeente wordt aangeduid als het lichaam van Christus. ‚Lichaam' wil zeggen: aanwezigheid, representatie en daarmee is de gemeente haar plaats en haar werk gewezen.

Lichaam is ook volheid, het gebied waar over Christus zijn heerschappij uitoefent. Als zo de verhouding is tussen het hoofd en het lichaam dan is daar geen middelinstantie tussen Christus en de gemeente bij nodig.

Tot slot: elke gemeente vraagt om struktuur. Struktuur is nodig voor het funktioneren en voor het voortbestaan van de gemeente.

Bij iedere struktuur moet ook de vraag luiden: helpt de struktuur van de gemeente haar te leven als gemeente van het koninkrijk van God, of bevordert ze misschien de wereldgelijkvormigheid?

En als we naar de afzonderlijke ambten kijken, dan is niet de vraag: komt die funktie ook in het Nieuwe Testament voor? Als we naar het Nieuwe Testament gaan, dan moeten we vaststellen dat het Nieuwe Testament geen woord voor ambt kent.

Het ambt bestaat in het Nieuwe Testament niet. Wanneer wij spreken van predikanten of voorgangers, die het ambt verlaten, als ze ophouden een plaatselijke gemeente te dienen en naar andere vormen van pastoraat en verkondiging overgaan, kunnen we dat alleen maar zeggen wanneer het ambt een wereld op zich is.

Ik kan een duidelijke aanwijzing daarvoor in het Nieuwe Testament niet vinden.

Twee modellen

In het Nieuwe Testament vinden we, ruwweg, twee struktuurmodellen.

Aan de ene kant is er het beeld van de gemeente, zoals dat opkomt uit de brieven aan de Thessalonicenzen, de Korinthiërs en de Romeinenbrief. Het beeld van betrekkelijk los georganiseerde gemeenten, waarin zich nog geen vaste funkties hebben uitgekristalliseerd. Waar de dingen, die in de gemeente gebeuren moeten, allemaal nog met werkwoorden of daarvan afgeleide woorden worden aangeduid. Bijvoorbeeld: besturingen in plaats van bestuurders.

Het tweede model is dat van de pastorale brieven.

Presbyters en diakenen zijn vaste figuren in een gemeente geworden (en misschien bekleden de weduwen een bepaald ambt). De gemeente moet zich telkens op deze twee modellen oriënteren, voor beide willen openstaan, voor beide eerbied tonen en aan beide vragen: kunnen onze gemeenten daarmee goed funktioneren als gemeenten onder het koninkrijk van God?

In de Efezebrief (4 : 11) worden de gaven heel sterk toegespitst op datgene wat kennelijk het belangrijkste is: de toerusting. Deze gaven maken het leven van de gemeente niet. Apostelen en profeten hebben wel een aparte plaats, maar de evangelisten, herders en leraren maken de gemeente en het gemeentelijke leven niet. Zij zijn gaven om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon.

Dienstbetoon dat Christus tegenwoordig stelt. Dienstbetoon in de allereerste plaats aan de wereld, waarvoor Christus zijn leven heeft gegeven en waarvan Hij de Heer is en wil zijn.

Bilthoven J. Reiling

Spirit '78

Pluralis majestatis oftewel een interview met mijzelf

Pluralis majestatis: majesteitelijk meervoud. We komen deze stijlfiguur binnen onze taal niet zo vaak tegen: één persoon, die over zichzelf in het meervoud spreekt. Hij zegt „wij" maar bedoelt „ik". Predikanten spreken vaak in majesteitelijk meervoud de gemeente toe. Wij spreken vanochtend naar aanleiding van de tekst uit...

In een Koninklijk Besluit kunnen wij lezen „Wij, Juliana, Koningin der Nederlanden..." Vandaar ook de naam: majesteitelijk meervoud.

„Wij" zeggen en „ik" bedoelen. Dat doen we allemaal wel eens. Er zit wel iets achter. Als we naar ons zelf kijken, dan ontdekken we vaak de gekompliceerdheid van onze persoon, net alsof meerdere personen zich verenigd hebben in dat ene lichaam. Een persoon, die iets wèl wil en een persoon, die iets niet wil. We hinken dan op twee gedachten: ik ben het niet met mijzelf eens.

Psychologen kunnen dit verklaren. Zij zeggen dat het innerlijk van een mens een gelaagdheid vertoont, waarbij lagen van oppervlakkig tot diep kunnen worden onderscheiden, van bewust tot onbewust.

We willen ons nu niet met deze dieptepsychologie gaan bezig houden. Ditmaal willen wij een persoon ontmoeten, die in zichzelf overleg pleegt of hij wel of niet naar de ontmoetingsdag te Zwolle zal gaan. We noemen de twee gesprekspartners voor het gemak **ik** en **mij**.

Een interview met mijzelf

Ik: Heb je het gelezen? Zaterdag 9 september is er weer een ontmoetingsdag te Zwolle.

Het thema spreekt me erg aan. Spirit '78. Ook in 1978 wil de Geest in ons werken.

Mij: Daar maak ik enig voorbehoud. Dat zijn mooie woorden, maar wat is de praktijk? Komt daar ooit iets van terecht?

Ik: Lees maar op de folder: de Geest zal tot de gemeenten spreken.

Mij: Natuurlijk is dat zo. We zullen de woorden van de Geest dan ook in behandeling nemen.

Ik: Zo heb ik niets aan je. We blijven zo in ons zelf verdeeld. Je lijkt nu wel een politicus. Politici nemen woorden in behandeling, deze zaken hebben hun aandacht, zij zullen het overwegen, en wat ze nog meer aan nietszeggende termen kunnen bedenken. We moeten **gehoorzamen** aan de woorden van de Geest.

Mij: Hoe vaak heb je dat al niet gezegd. Wat zijn we toch vaak opnieuw begonnen. Weet je nog wel? Na die preek over „nieuwe toewijding" en dat appèl „Gij zult mijn getuigen zijn". Wat waren we opgetogen! Ik moet wel toegeven, dat jij mij hebt meegesleurd. Maar waar kwam het op neer? We zijn één avond met De Zaaier op stap geweest. Bij de eerste deur ging alleen het raampje open: „Wij hebben al een geloof". Bij de volgende deur: „Geen belangstelling". En bij de derde deur werd onze evangelisatieijver definitief de grond ingeboord. Van nood hebben we maar duizend gulden in de kollekte voor de zending gedaan. Misschien lukt het die zendelingen wel om in Afrika De Zaaier kwijt te raken...

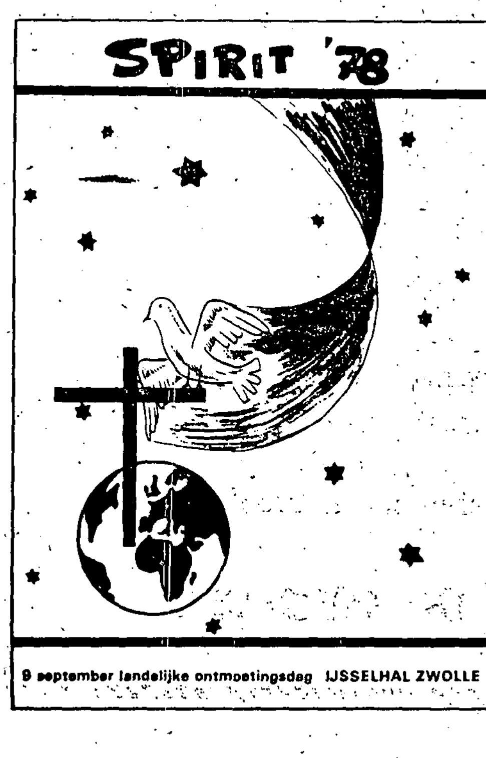
Ik: Toch moet het kunnen. De Heer geeft ons toch geen onuitvoerbare opdrachten? Hij kent onze mogelijkheden en houdt daar rekening mee.

Mij: Precies. En daarom moet je eerst maar eens goed naar de Geest luisteren en niet direkt zelf zo hard van stapel lopen. Ik heb namelijk de indruk, dat jij je eigen mogelijkheden nog moet ontdekken. Als de Heer mensen voor een taak in Zijn koninkrijk roept, dan zal Hij je wel de bekwaamheid schenken.

Het gaat bovendien ook niet in de eerste plaats om ons. Het gaat om die mens, die verloren is zonder Christus. Hier is het heil van een verloren wereld in het geding. Dan komen we echt wel verder dan drie deuren.

Ik: Beste mij, je hebt gelijk. Ik ben al te vaak te belangrijk geweest. Ik moet nu maar weggecijferd worden. „De Heer gebruikt **mij**"; dat klinkt beter dan: „ik en de Heer". Laten we nu maar naar Zwolle gaan en luisteren of de Heer mij, ons nog wil gebruiken.

A. Nijland

SPIRIT '78

Ieder is hartelijk welkom op de landelijke Ontmoetingsdag, uitgaande van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, die op zaterdag 9 september 1978 in de IJsselhal te Zwolle zal worden gehouden!

Het motto voor deze dag luidt: SPIRIT '78.

Spirit betekent Geest. De Geest van de Heer wil nog steeds tot de gemeenten, tot u spreken. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt, ook op Spirit '78!

Het programma van die dag vindt u hierbij. Er zal een infomarkt zijn waar in de pauzes gelegenheid is om lektuur, muziek en andere informatie te verkrijgen.

Bij de IJsselhal is een groot restaurant. In de hal zelf zullen ook dranken en etenswaren te koop zijn.

Voor babies, peuters en kleuters is er oppas.

In het nabij gelegen Carolus Clusius College is er 's morgens voor kinderen van 4-5 jaar een speciaal programma, terwijl deze kinderen 's middags met de kinderen van 6-9 jaar een gezamenlijk programma hebben op dezelfde plaats.

De toegang is gratis. Wel wordt er gekollekteerd. Gezongen wordt uit een voor deze dag gemaakt liederenblad.

Programma Spirit '78

9.45-10.00 uur: Muzikaal programma, verzorgd door De Bazuin uit Treebeek.

10.00-12.00 uur: Morgenbijeenkomst onder leiding van ds Chr. Eijer, waarin een Reli-musical verzorgd door de groep Silo uit Utrecht en een toespraak van ds J. van Dam.

13.00-14.15 uur: Zendingsbijeenkomst onder leiding van ds R. J. Voorhaar, met medewerking van o.a. Cantus Studio en E. Sikorski, zendeling in Sierra Leone.

14.45-16.15 uur: Evangelisatiebijeenkomst onder leiding van ds W. Kos, waarin medewerking verleend wordt door de Friese koren onder leiding van J. de Haan, ds R. Reiling (en alle andere aanwezigen...!).

Muzikale leiding: ds Chr. Eijer.

Begeleiding: de heer Maarten de Groot (orgel) en de heer Theo Donkerbroek (piano).

Tenslotte stellen we voor: Marijke Eliveld

Tot onze vreugde kunnen wij meedelen, dat ook de zangeres Marijke Eliveld haar zeer gewaardeerde medewerking zal verlenen aan het programma van de Ontmoetingsdag. Zij is zeker geen onbekende onder ons. Wie herinnert zich niet haar zang bij de Gospel Five uit Hengelo, haar optreden op toogdagen, ook die van de N.B.J.B. te Emmen; op de toogdag te Epe **op de Jagerstee** was zij er eveneens bij, en ook nu wil zij te Zwolle meewerken.

Het is fijn, dat Marijke, die nu beroepszangeres is, ook in ons midden het geestelijke lied wil vertolken en daarmee de gaven die zij van de Heer heeft gekregen ook in ons midden wil gebruiken.

Zij zingt veel opera- en oratoriumwerken.

Zij geeft schoolkonserten voor middelbare scholieren. Haar werk heeft haar door Duitsland, België en Nederland doen reizen en zij doet dat met plezier. Zij zingt ook veel in kerkdiensten en - hoe kan het in het Zuiden des lands ook anders - ook in missen. Vermeldenswaard is, dat de EO in Valkenburg opnamen met haar gemaakt heeft, waarbij ds Chr. Eijer de gesproken tekst voor zijn rekening nam.

Dit zal waarschijnlijk in september voor de televisie uitgezonden worden. Zij is gehuwd met Jan de Vries en beiden wonen nu te Brunssum.

Graag tot ziens en tot horens in Zwolle!

A. Nijland

ZWARTE BAPTISTEN IN ZUID-AFRIKA VRAGEN OPNIEUW ONZE STEUN

Vorig jaar brachten de lezers van De Christen en anderen ruim *f* 4000,— bijeen voor studiebeurzen voor Zuid-Afrika. Die beurzen waren bestemd voor acht christen middelbare schoolstudenten.
Zonder die steun zouden ze niet verder kunnen studeren. Hun vaders, meest zwarte baptisten-predikanten, verdienen onvoldoende geld om de forse studiekosten, ruim *f* 400,— per jaar, te kunnen betalen.
Eén schrijnend onrecht daarbij is dat blanke collega-studenten die kosten niet hoeven te betalen.
Dat is een uitvloeisel van de apartheidswetgeving op het gebied van het onderwijs.
Zolang het recht voor de zwarte bevolking nog niet hersteld is in Zuid-Afrika, kunnen wij meehelpen dit onrecht iets te verzachten. Dat kan door jonge christenen in staat te stellen een middelbare schoolopleiding te volgen. Nu en in de toekomst zijn er op leidinggevende plaatsen ook christenen nodig. Daarvoor is ook onderwijs nodig.
U kunt daar iets aan doen.
Help mee minstens tien studenten een studiebeurs te geven.
Per student is daarvoor *f* 400,— per jaar nodig. Een komité van zwarte predikanten in Zuid-Afrika zorgt voor de verdeling van het geld, onder die studenten die deze steun het meest nodig hebben.
Uw bijdrage kunt u storten op postgiro 613.468 t.n.v. Onderweg (jeugdblad RJC) Hoogezand, onder vermelding van ‚beurzenaktie Z.-Afrika'.
Mocht u meer informatie wensen dan kunt u terecht bij J. G. Brongers, Florastraat 71, Wormer.

J. G. B.

Ds T. JANSMA 45 JAAR PREDIKANT

Ds T. Jansma te Arnhem (Duistervoordestraat 1) zal zondag 17 september a.s. kunnen gedenken dat hij op die dag precies 45 jaar geleden (17 september 1933) als voorganger van de baptistengemeente te Nieuwe Pekela werd bevestigd. Ds Jansma diende deze gemeente tot 1943 en van 1943 tot 1946 de gemeente te Haarlem. In 1946 trad br Jansma als voorganger in bijzondere dienst van de Unie als sekretaris-administrateur. Op 1 oktober 1971 werd hem emeritaat verleend.
Ds Jansma was in 1946 de eerste vrijgestelde van de Unie, die o.a. tot taak had het bureau van de Unie - aanvankelijk te Haarlem gevestigd en later aan de Dalweg te Arnhem - te organiseren en op te bouwen. Totdat in 1964 ds Th. van der Laan benoemd werd tot algemeen sekretaris van de Unie berustte bij ds Jansma zowel het sekretariaat van de Unie als de administratie. Sinds zijn emeritering wordt de financiële boekhoudkundige administratie van de Unie beheerd door br. A. van den Hoef. Zoals bekend is het Uniebureau thans gevestigd op De Vinkenhof te Bosch en Duin (bij Bilthoven).
We wensen het echtpaar Jansma te Arnhem nog vele goede en gezonde jaren toe!

THEMALIED

Mrs. Eileen Abott en dominee Chris Voke van de baptistengemeente in Upper Beeding, Sussex hebben samen de prijs gewonnen voor het themalied voor het EBF-kongres dat in 1979 in Brighton, Engeland zal worden gehouden.
Er waren inzendingen uit Groot Brittannië, Denemarken en Duitsland.
Het lied zal de gemeenten tijdig worden bekend gemaakt, zodat het geleerd kan worden.

TOT MORGEN!
(9 september)

Ontmoetingsdag in de IJsselhal te Zwolle

't begint om plm. tien uur maar kom gerust eerder

En neem de kinderen maar mee!

TOT MORGEN IN ZWOLLE!

Liefde, een ‚zoete' noodzaak

Mensen zoeken elkaar op om met elkaar te praten, kontakt te hebben. Mensen willen elkaar vinden, om liefde te vinden, te geven.
De eerder genoemde Fromm schrijft: ‚Liefde is het enige en bevredigende antwoord op het probleem van het menselijk bestaan'. Hij ziet de mens als een wezen dat zich bewust is van zichzelf, van de ander en van de wereld rondom. En dan is, volgens hem, de diepste nood van die mens zijn afgezonderdheid, zijn alleen-zijn. Een verlatenheid die hij wil over-komen.
Fromm ziet een mislukking op dit gebied de waanzin tot gevolg hebben. Alkohol en drugs heffen de ervaring van alleen-zijn tijdelijk op, waarna het gevoel in heviger mate terugkeert.
In zijn strijd tegen de afgezonderdheid kan hij leren ervaren dat liefde geven en ontvangen de enige en ook doeltreffende oplossing is van zijn diepmenselijke probleem.
In de aktiviteit van de liefde verlaat hij de innerlijke afzondering en groeit naar vereniging, éénwording met zijn omgeving. Zo is het verlangen naar tussenmenselijke éénheid zijn krachtigste streven, schrijft Fromm.
Uiteindelijke mislukking, zegt hij, leidt tot zelfvernietiging en vernietiging van anderen.
Zonder liefde kan niemand bestaan.
Dit voorgaande wil niet zeggen dat er geen behoefte zou bestaan aan het jezelf zijn. Integendeel. Gelijk-zijn is niet hetzelfde als éénheid.
Gegroeide liefde is een ver-eniging op voorwaarde van eigenheid, individualiteit.
Liefde is een aktieve kracht die de muren van gescheidenheid doorbreekt en de mens dichter bij zijn medemens brengt, die hem helpt gevoelens van alleen-zijn te overwinnen en hem stimuleert zichzelf te zijn en zijn eigenheid te bewaren! Bij liefde tussen man en vrouw zijn er twee mensen die zich verenigen en toch blijven ze die ze zijn.
Zo belangrijk is liefde. Alles immers is aan het belang van de liefde ondergeschikt? Durven we hieruit konklusies te trekken? In onze Westerse wereld is het huwelijk gebaseerd op liefde. Hoe belangrijk kan dit zijn en worden voor de beide partners.
Kahlil Gibran schrijft in zijn boek **de profeet** ook over de liefde, en zegt: ‚En al dient zij tot uw groei, zij snoeit u evenzeer. Zij kneedt u tot u buigzaam wordt'.
Liefde geneest. Werkt helend in een mensenleven.
‚Zonder liefde zou het leven zinloos zijn', zegt een folder van de Katholieke Bijbelstichting en vervolgt met:
‚plicht zonder liefde maakt verbeten
verantwoordelijkheid zonder liefde maakt meedogenloos
rechtvaardigheid zonder liefde maakt hard
waarheid zonder liefde maakt kritisch
eer zonder liefde maakt hoogmoedig
orde zonder liefde maakt fanatiek
vriendelijkheid zonder liefde maakt huichelachtig
bezit zonder liefde maakt gierig
slimheid zonder liefde maakt geslepen'.
Hoe moet ik nog meer benadrukken dat liefde, waarbij mensen het geluk zoeken voor de ander, leven betekent?
Hoe groot is de tragiek wanneer in menselijke relaties de liefde vermindert. Peter Sirius zei daarvan: ‚de liefde is een zon: hoe dieper zij zinkt, hoe groter de schaduwen in het leven worden'.

(Hoofdstuk 3 uit „Als ik je liefheb . . .", van ds M. Cohen)

Medio oktober van dit jaar zal in de boekhandel het boekje „Als ik je liefheb . ." verkrijgbaar zijn. Het is geschreven door ds M. Cohen.

De uitspraak van dr. Erich From: „Liefde is het enige en bevredigende antwoord op het probleem van het menselijk bestaan", is van grote invloed geweest op Cohens doordenking van het centrale thema in dit boek nl „liefde-in-het-huwelijk".

In de komende weken zullen wij onze lezers kennis laten maken met dit geschrift door enkele hoofdstukken uit dit boekje in ons weekblad, met toestemming van de schrijver en uitgever, af te drukken. Uitgever is „het Boekencentrum" te Den Haag.

Camping evangelisatie in Duitsland

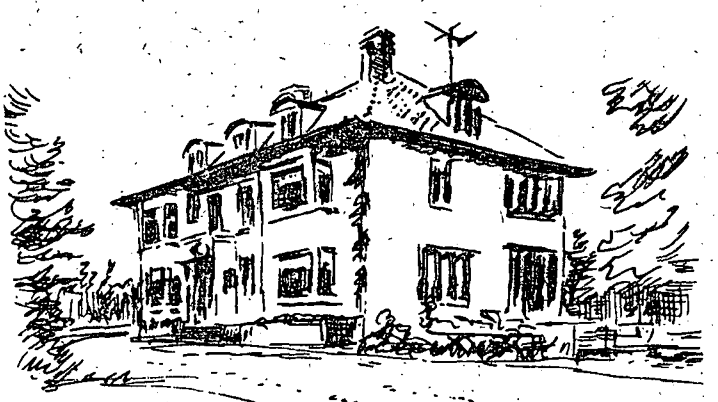
Scheidsmuren tussen de kerken vallen weg op de camping

Na ruim acht weken evanglisatiewerk op campings in Duitsland, valt het wat moeilijk om van de vele indrukken, die we daar hebben opgedaan, een paar uit te kiezen. Maar we willen het toch proberen, om ook hier iets te laten proeven van deze zo belangrijke arbeid.
Ons werkterrein lag vooral op het schiereiland Scheid, bij Waldeck in Hessen, waar 8 campingplaatsen zijn gelegen. Gedurende de zomer kamperen daar plm. 5000 mensen, waaronder 2000 Nederlanders. Vandaar ook, dat het zo belangrijk was dat er ook Nederlanders camping-evangelisatie bedreven.
Het thema waaronder deze arbeid liep luidde: Vakantie voor de ander. Het geheel had tot doel om mensen met elkaar en daardoor met God in ontmoeting te brengen. Al de aktiviteiten die ontwikkeld werden waren hierop gericht.
Het werk werd gedaan door teams van jeugdigen uit verschilende kerken uit Duitsland en Nederland. Dit was erg belangrijk, omdat elke aktiviteit 2-talig gehouden moest worden.
Gelijk met ons, de teams van de Evangelische (protestantse) kerk, waren er teams van de katholieke kerk werkzaam.
Om doublures van aktiviteiten te voorkomen, hebben we vanaf het begin geprobeerd samen te werken. En hierbij hebben we gemerkt vielen de scheidsmuren tussen de kerken weg, toen we ontdekten dat we allemaal jonge christenen waren die hetzelfde doel hadden.
De samenwerking tussen de twee teams was totaal; op de kerkdienst na, die gescheiden werd gehouden. Alleen op dit punt liep de traditie en de beleving uit elkaar. In deze diensten kon de eigen geloofsovertuiging van de kampeerder tot uiting komen, terwijl het bij de andere aktiviteiten om God en Christus ging, zonder dit aan traditie of overtuiging te koppelen.
Deze samenwerking heeft niet alleen op ons een diepe indruk gemaakt, ook de campinggasten waren blij verrast dat dit mogelijk was. We hebben dan ook van verschillende kanten positieve reakties gekregen.
In de loop van deze weken hebben we met honderden mensen kontakt gehad. Hetzij door de theeklubs, die 2 x per week georganiseerd werden en waar gemiddeld 60 jongelui kwamen, hetzij in de Nighttime waar steeds zo'n 10 tot 20 jong volwassenen waren om eens met elkaar te praten over een door ons aangedragen thema of probleemstelling. Vooral hier konden we zeer persoonlijke gesprekken voeren. Verder gingen we wekelijks tent-bezoeken doen om de mensen persoonlijk uit te nodigen voor onze aktiviteiten met name voor de kerkdienst. Voor de kinderen hadden we 4 x in de week kinderuurtje, waar we ook iets van de Grote Kindervriend probeerden te vertellen. We hadden natuurlijk ook programmapunten die louter voor ontmoeting en ontspanning waren, zoals bv. het kampvuur waar zo'n 400 mensen naar toe kwamen. Of een diskoavond waar zo'n 200 jongeren kwamen. Wat voor de jeugd het meest verrassend was, is wel dat de kerk niet vastgeroest is in oude tradities, maar dat de kerk springlevend is, dat het zelfs plezierig is met de kerk in kontakt te komen.
De jeugd die bij ons de kerkdiensten bezocht zei, desgevraagd, verrast te zijn dat het niet een stijve oude-luitjes-beweging was, maar dat ze het interessant vonden en dat ze zich zelfs door de preek voelden aangesproken, alhoewel die preek wel wat lang was. Natuurlijk verschilde zo'n campingdienst van een gewone kerkdienst thuis; maar toch niet zo, dat de traditionele kerkmensen wegbleven of het niet mooi vonden. Na de dienst was er altijd thee drinken waarbij dan de mogelijkheid bestond om over de dienst na te praten en om met elkaar in kontakt te komen.
De organisatie Kirche Unterwegs, waar dit allemaal van uit gaat was niet alleen werkzaam op Scheid maar op nog zes andere plaatsen. En op nog twee andere plaatsen waren ook Nederlanders werkzaam.
De plaatselijke situatie is sterk bepalend voor wat de aktiviteiten betreft, maar het doel is overal gelijk: mensen met elkaar en met God in ontmoeting brengen.
Zo terugziend moet ik zeggen dat het een onvergetelijke vakantie is geworden, waarin we zeer veel nieuw indrukken en ervaringen hebben opgedaan, die onze eigen geloofsbeleving zeer ten goede zijn gekomen.

Rolf en Dineke Venema

MEDEDELINGEN

△ Sekretaris van de op zondag 17 september a.s. te institueren baptistengemeente Utrecht-Noord is: K. Groeneveld, Planetenbaan 85, De Bilt; tel. 030-780469 - als penningmeester treedt op: G. W. v. d. Heuvel, Berlagestraat 77, Utrecht; tel. 030-443476.
△ De sekretaris van de baptistengemeente Nieuwe Pekela is: P. Stadens, Rembrandtlaan 15, 9663 BP Nieuwe Pekela; tel. 05978-6188.

uit het Uniebureau

Zendingskalenders
De bekende NZR-Zendingskalenders zijn dezer dagen op het Uniebureau aangekomen. De zendingswerkgroepen die reeds besteld hebben kunnen zich op de a.s. Ontmoetingsdag bij de UZC-stand vervoegen om hun aantal in ontvangst te nemen. Op deze wijze besparen we elkaar nogal wat portokosten. De Zendingswerkgroepen die nog niet besteld hebben verzoeken we dit nu spoedig te doen. Uiteraard geldt deze oproep ook die gemeenten waar geen zendingswerkgroep is.

UZC-dokumentalist
Ten behoeve van het werk van de UZC en de UZC-werkgroep WIN wordt sinds twee jaar gewerkt aan de vorming van een dokumentatie- en informatiecentrum. Student Jos van der Leur was daarmee vanaf de aanvang belast. Zijn werk is ingaande 1 september jl. overgenomen door student Wout Huizing (p.a. Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin).
Jos van der Leur komt dank toe voor het ,pionierswerk' dat hij moest doen; het was geen gemakkelijke taak om iets dergelijks op te bouwen, maar het begin er van is er in elk geval.

UC-vergadering
Vrijdag 15 september a.s. komt de Unie-Commissie in vergadering bijeen. De hoofdmoot van de te behandelen agenda zal worden gevormd door de komende Algemene Vergadering van de Unie, die 11, 12 en 13 oktober a.s. te Arnhem zal worden gehouden.

Agenda-boeken
Als alles gaat zoals we verwachten is het AV-boek deze week van de drukker gekomen en is er een aanvang gemaakt met de verzending er van aan de sekretarissen der gemeenten.
Zij die geïnteresseerd zijn in het werk van de Unie, zoals dat zich ontwikkelde in de achter ons liggende perioden en - volgens de plannen tenminste - zal zijn in de komende tijd bevelen we de bestudering van dit boek vol verslagen, rapporten en nota's (plus de financiële gegevens) van harte aan. Het is à *f* 9,— (plus portokosten) te bestellen bij het Uniebureau.

Internationaal
Deze zomer werd in Manilla, de hoofdstad van de Philippijnen het 9e BWA ,Wereldjeugdkongres' gehouden. Ongeveer 1500 jongemensen uit 36 verschillende landen waren er bijeen. Van dit kongres is een diaserie (met tekst) gemaakt. Zij die deze serie willen gebruiken kunnen zich richten tot: Miss Betty Smith, Baptist World Alliance Youth Department, 1628 Sixteenth St. N.W., Washington D.C. 20009 (USA).

J. van Dam, Uniesekretaris

INSTITUERING GEMEENTE UTRECHT-NOORD

In het begin van dit jaar werd door de gemeente Utrecht besloten, dat de wijkgemeente Utrecht-Noord als zelfstandige gemeente verder zal gaan. In verband hiermede zijn op 29 augustus jl. de nieuwe statuten vastgesteld en zal de instituering van de gemeente Utrecht-Noord D.V. zondag 17 september a.s. tijdens de morgendienst in de kapel aan de Daelwijcklaan no. 3 plaatsvinden.
Ds J. Reiling uit Bilthoven zal in deze dienst voorgaan.
Belangstellenden van andere gemeenten zijn van harte welkom.

G. W. v. d. Heuvel

RESERVEER ZATERDAG 16 SEPTEMBER

Opening van 21e kursusjaar van ons seminarium in de Zuiderkapel te Bilthoven. Aanvang 11 uur op zaterdag 16 september.
's Middags is er ,open huis' op De Vinkenhof. Allen hartelijk welkom als u het ons maar per briefkaart laat weten!
Inlichtingen tel. 030-791005.

Th. van der Laan, conrector

Uit een oude „lekepreek"

De hoogbejaarde broeder Al. Leenstra (88) uit Chicago (USA) - al meer dan 60 jaar daar wonende - stuurde ons een preek van zijn vader Hendrik Leenstra, de ,lapjesdominee' - zo stond hij, de manufakturenhandelaar, bekend in Workum en de Zuidwesthoek van Friesland.

Br Al. Leenstra, oudste zoon van de ,lapjesdominee' zond ons de preek met het verzoek die tot nagedachtenis van zijn vader in DC te plaatsen. We kunnen aan dat sympathieke verzoek helaas geen gevolg geven, maar willen onze lezers één passage uit deze preek niet onthouden. De preek gaat over het verschijnsel ,godsdienst', dat in wezen onuitroeibaar blijkt. Maar welke godsdienst is echt? Hoe staat het met de godsdienst van het gevoel? We laten de ,lapjesdominee' uit het Workum van vele tientallen jaren geleden aan het woord.

„Dankbaar zijn we voor zowel de gave van de verbeelding, als ook voor die van het gevoel. Maar wees voorzichtig! De duivel is niet erg kieskeurig. Het is waar, dat deze godsdienst iets dieper ligt dan die der verbeelding, maar hoewel ze gekoesterd wordt, leidt ze tot verderf.
Berust de eerste meer in het hoofd, deze zetelt in ons onvernieuwd hart. Ze is mooi, gemoedelijk kan ze zijn, vruchten kan ze voortbrengen, maar de mens wordt er in verheerlijkt. Hoe behaag'lijk ze soms ook is: Neen! Niet de godsdienst van het gevoel, maar van Hem, die zelfs voor onze beste gevoelens moest sterven, is de Ware! Gaat dit zonder gevoel? Nee! Maar, wat voedt u: de spijze of de smaak van de spijze? Immers het eerste! Kweek uw gevoel tot tederheid, maar laat Christus uwe spijze zijn!"

BOODSCHAP AAN PRESIDENT CARTER

De Algemene Vergadering van de Zweedse Baptisten Unie zond een boodschap aan president Carter waarin men hem dringend verzocht om ten aanzien van de vragen van de internationale bewapeningswedloop, de neutronenbom en de handel in wapentuig een onwankelbaar standpunt in te nemen.

Tijdens de vergadering werden o.a. 22 nieuwe zendingsmensen aanvaard, w.o. 11 voorgangers (5 vrouwen en 6 mannen). Onder de gasten bevonden zich Gerhard Claas van de Europese Baptisten Federatie en Jan-Eric Wikström, minister van opvoeding en onderwijs van Zweden.

Tot nieuwe president van de Unie werd Börge Hammarroth (assuradeur) gekozen, die daarmee Erling Oddestad opvolgde.

50 JAAR ZANGKOOR „IMMANUEL"-EINDHOVEN

Dit jaar hopen wij het feit te herdenken dat 50 jaar geleden ons zangkoor werd opgericht. Onze jaarlijkse uitvoering zal dan ook geheel in het teken staan van dit feestelijk gebeuren. In het bijzonder willen wij br. H. Niemeyer danken, dat hij plm. 35 jaar onze dirigent is geweest en dus het leeuwenaandeel heeft gehad met het leiding geven aan ons koor.

Zijn opvolger br H. Beekman leidt ons koor nu al weer 14 jaar.

Wat hebben wij in die 50 jaar veel voor onze Heer mogen doen door zingend te getuigen en te evangeliseren, waar dit maar mogelijk was: In de openlucht, bejaardentehuizen, ziekenhuizen en in diverse gemeenten in ons land. Elke maand in de eredienst en dan de feestdagen natuurlijk zoals Pasen, Pinksteren en de kerstdagen.

Wij hopen dan ook op zaterdag 28 oktober 's middags om 3 uur tot 14.30 uur een receptie te houden in onze kerk; daarop volgend 's avonds onze feestelijke uitvoering. De dag daarna, op zondag 29 oktober een dankdienst waar wij het zangkoor uit Treebeek op bezoek hopen te hebben. Al met al een feestelijk weekend waarbij wij de kans krijgen onze Heer te danken voor alles wat Hij ons die 50 jaar gegeven heeft en wat wij voor Hem mogen doen.

De jubileumkommissie

ONZE VAKANTIEREIS NAAR OOSTENRIJK, NAAR FUGEN IN HET ZILLERTAL

We vertrokken vrijdags 's morgens 16 juni om kwart over zes. Bij aankomst in het station Rotterdam troffen we onze eerste medereizigers aan en in Utrecht stapten ook nog onze geestelijke reisleider met zijn echtgenote in en zo spoorden we met z'n zessen naar Almelo, waar bij aankomst onze bus met medepassagiers voor de komende twaalf dagen al op ons stond te wachten.

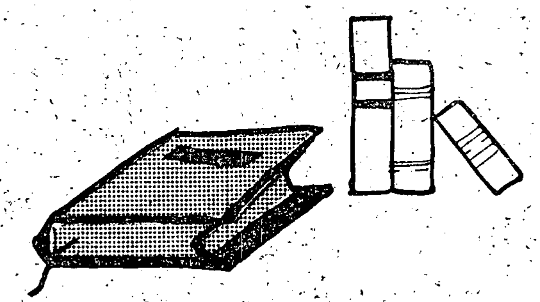
We werden verwelkomd door mej. Van Veen, onze reisleidster en ook was onze chauffeur, Berend, die we al kenden van de vorige keer, weer van de partij. Zo kon de reis een aanvang nemen. Nadat eerst nog in Hengelo en Enschede passagiers waren ingestapt, vertrokken wij richting Duitsland. Bij het plaatsje Aalden gingen we de grens over richting Oberhausen, na langs de weg, vlak over de grens, Gods zegen voor onze reis te hebben gevraagd. Vervolgens reden we door het Ruhrgebied naar Königswinter, waar we de lunch gebruikten en onderweg in een wegrestaurant koffie dronken. Na de lunch ging het richting Stuttgart en overnachtten wij bij Feldbach, waar we vrij laat aankwamen, het diner nuttigden en vervolgens onze kamers opzochten. 's Zaterdagsmorgens om acht uur reden we al weer. De koffie en de lunch gebruikten we onderweg en 's middags om 4 uur arriveerden we in Fügen, in hotel „Sonne". Na het diner hebben we nog even het plaatsje verkend om daarna onze mooie kamers op te zoeken, die van alle komfort waren voorzien. 's Zondagsmorgens na het ontbijt hadden we onze kerkdienst onder leiding van br Gebel. We hadden fijne diensten. 's Middags gingen we te voet de omgeving een beetje verkennen. Fügen ligt op 500 meter hoogte en is omgeven door mooie groen begroeide bergen, met daarachter rotsachtige bergen.

De avonden brachten we gezellig samen door in ons hotel met spelletjes en andere mooie bijdragen en we hebben samen veel gezongen. Na de dagsluiting, die telkens weer door iemand anders werd verzorgd, dronken we nog koffie en gingen dan naar onze kamers.

Overdag maakten we bustochten in de omgeving en we bezochten o.a. Mayerhofen, de Achensee — waar we nog gevaren hebben, — Innsbrück en Rattenberg, waar we in een kristalblazerij prachtige dingen konden bewonderen en ook kopen. Ook zijn we naar Kufstein geweest en hebben het heldenorgel beluisterd. Een Tirolerabend hebben we ook meegemaakt. 's Vrijdags hebben we een prachtige tocht gemaakt over de Gerlospas, zijn bij de Krimmler watervallen geweest en hebben nog weer geluncht in Mitterzill. Via Kitzbühel ging het weer terug naar ons hotel in Fügen.

Ook hebben we nog twee zieken onder ons gehad en hoewel het zich eerst nogal ernstig liet aanzien — ze hebben allebei nog enkele dagen in het ziekenhuis in Schwaz doorgebracht — viel het gelukkig naderhand nog mee. Wel zijn ze op doktersadvies 's zondags afgehaald met een ambulance uit Nederland. 's Maandags zijn we weer vertrokken om onze terugreis aan te vangen. En omdat we nog iets te goed hadden van onze ..., hebben we nog een prachtige tocht ... door het mooie Duitsland. We hebben de Autobahnen vermeden en zijn veel door prachtige natuur gereden. Toen we uit Fügen vertrokken, zijn we over de Achenpas gereden en ging het richting Augsburg, waar we in Donauwörth onze lunch gebruikten om vandaar verder te gaan naar Heidelberg. Even voorbij deze plaats hadden we onze laatste overnachting en de volgende dag reden we weer vroeg. Onze laatste warme maaltijd gebruikten we onderweg en om plm. kwart voor vijf arriveerden we in Enschede, waar we nog de trein van even voor vijven konden halen naar Rotterdam en vanwaar de bus verder zijn reis vervolgde naar het Noorden, na een roerend afscheid van elkaar genomen te hebben met dank in het hart voor de Schepper, die ons van zoveel moois deed genieten.

J. B. B.

Wat zullen we lezen:

zondag	10 september	Spreuken 17 : 1-28	Beter droog brood dan ...
maandag	11 september	Job 32 : 1-22	De schuchtere Elihu ...
dinsdag	12 september	Job 33 : 1-12	Dus Job, luister
woensdag	13 september	Job 33 : 13-33 (32)	Als je een weerwoord hebt
donderdag	14 september	Job 34 : 1-22	Samen uitmaken wat goed is
vrijdag	15 september	Job 34 : 23-37	Job spreekt als een dwaas
zaterdag	16 september	Spreuken 18 : 1-24	Dwazen en verstandigen

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

PASTORAAL MEDEWERKER INGELEID

Alphen a.d. Rijn-Noord - (JL.). Zondag 27 augustus jl. was voor onze nog jonge gemeente een blijde dag. In de morgendienst werden de broeders M. v. d. Vlugt en J. Dijs als ouderlingen bevestigd in de gemeente. Tevens verbond br V. d. Vlugt, student aan De Vinkenhof, afkomstig uit de gemeente te Den Haag en thans wonend in Alphen a.d. Rijn-Noord zich als pastoraal medewerker aan onze gemeente.

Wij zijn bijzonder dankbaar dat wij in de persoon van br V. d. Vlugt iemand hebben gevonden die bereid is zich in te zetten voor de arbeid in de gemeente en zo te midden van de raad en de gemeente mee te werken aan de opbouw en uitbouw van de gemeente.

Dr J. Reiling was bereid gevonden in deze dienst voor te gaan in de woordverkondiging. In een ernstige prediking n.a.v. Psalm 40 : 7-11 werden wij bepaald dat er van een echte lofzang sprake kan zijn, als wij ons bewust worden van onze ellende en de grootte van onze verlossing. De lofzang moet dan overgaan in de offerande. Offer, dat in zijn diepste zin afstaan van leven betekent. Maar in dit afstaan vraagt God van ons de bereidheid om Zijn wil te doen, wat bewerkt wordt door de heilige Geest. Dan is het niet langer een moeten, maar een lust.

Na de bevestiging van de ouderlingen en de viering van het avondmaal mochten wij luisteren naar een woord van br V. d. Vlugt die tevens voor br Dijs sprak. Het was een dienst waarin de dankbaarheid en de vreugde ervaren werden. Het is voor ons allen een bemoediging om verder te gaan op de ingeslagen weg met de zekerheid dat God ons wil zegenen.

INTREDE Ds W. HESSELS

Alblasserdam - (A.C.v.W.). Zondag 20 augustus was een grote dag voor de gemeente Alblasserdam. Na bijna 6 jaar vakant te zijn geweest mocht zij het nieuwe voorgangersgezin verwelkomen. Er was veel vreugde en dankbaarheid deze dag. In de morgendienst werd ds W. Hessels bevestigd door de konsulent van de gemeente br J. M. Zijlstra. Br Zijlstra bepaalde ons in zijn preek bij Matth. 21 : 28 (ga en werk vandaag in de wijngaard). Het was een fijne dienst, waar het zangkoor twee passende liederen zong. Tijdens de bevestiging werd de nieuwe voorganger omringd door de gehele raad.

's Middags vond de intrede plaats in de Ned. Hervormde Ichthuskerk. Er was grote belang-

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

stelling en er hadden veel genodigden gehoor gegeven aan de uitnodiging. Onder de genodigden waren burgemeester J. H. Vijgeboom en echtgenote, pastoor C. C. A. van Wel en één van de hervormde predikanten, Dr. A. van Roon.
Ds Hessels bepaalde ons in zijn prediking bij de woorden van de apostel Paulus 2 Tim. 4 : 2a (Verkondig het woord). Ds Hessels zag in het leven één grote opdracht: te doen wat God ons in Zijn woord te doen geeft. „Ik heb een verlangen om daar gehoor aan te geven". Aan het einde van deze dienst voerden diverse sprekers het woord.
Ook de grote opkomst van de gemeente Lemmer - met een volle bus naar Alblasserdam gekomen - was er een getuigenis van hoe ds Hessel gewaardeerd werd in deze gemeente.
Zo mogen wij geloven een goede toekomst tegemoet te gaan met deze voorganger, waarvan we weten dat hij een harde werker is en voor iedereen klaar staat waar dit nodig is.
Na de intrededienst was er een gezamenlijke broodmaaltijd in onze eigen kerk, waarna de begroeting plaats vond en de verenigingen zich presenteerden aan het voorgangersgezin. We kunnen terugzien op een rijk gezegende dag en de gemeente gaat met vereende krachten een nieuw tijdperk tegemoet om samen met ds Hessels het evangelie uit te dragen en zo samen trachten zielen te winnen voor de Heer.

Vanuit Lemmer bericht E. v. M. over deze dag in Alblasserdam:

Na op zondag 6 augustus officieel afscheid van de baptistengemeente Lemmer te hebben genomen deed ds W. Hessels op zondag 20 augustus zijn intrede in de baptistengemeente te Alblasserdam. Om dit intreden bij te wonen waren zo'n 40 leden uit Lemmer en Emmeloord per bus naar Alblasserdam gekomen. Onder de vele sprekers bevond zich ook br E. van Maaren uit Lemmer, die namens de gemeente aldaar een kort woord sprak. Hij legde er de nadruk op, dat er een hechte samenwerking hoort te zijn tussen voorganger en gemeenteleden en dat de één niet buiten de ander goed kan funktioneren. De wederkomst van de Heer, aldus br Van Maaren, is zeer nabij; laten we nu meer dan ooit samen met de Heer de korte tijd die er nog is benutten in het verkondigen van de Blijde Boodschap.
Een woord van dank aan de baptistengemeente te Alblasserdam, die na afloop van de dienst haar gasten uit het verre Noorden een broodmaaltijd aanbood in het eigen kerkgebouw, is hier zeker op zijn plaats.
Dat onze Heer u allen rijkelijk mag zegenen is de bede van ons allen.

(Over het afscheid van Lemmer hebben we nog niets in DC gelezen, broeders uit Lemmer - komt dat nog? Graag! - red.)

Het gemeentekoor „Soli Deo Gloria" van de baptistengemeente Groningen-Zuid zoekt op korte termijn een

DIRIGENT

Het koor repeteert op donderdagavond van 8 -10 uur.

Inlichtingen: mevr. W. Vos-Ganzeveld (sekretaresse) Rode Kruislaan 45, Groningen.

LEZERS AAN HET WOORD

HOE OEKUMENISCH ZIJN DE BAPTISTEN?

Enige tijd geleden las ik in De Christen een advertentie over camping-evangelisatiewerk in Duitsland.
Daar het me wel aantrok om vakantiewerk met een mooie omgeving te kombineren heb ik erop geschreven.
Veertien dagen aan de Diemelsee. Met een team van 4 Duitsers en 2 Nederlanders hebben we van alles georganiseerd voor jong en oud: Een dagelijks kinderuurtje, wandeltocht, speurtocht, songfestival, een koffiebar en noem maar op. Als camping-team heb je veel kontakt met de mensen en er zijn veel gesprekken gevoerd.
In het team hadden we een goede samenwerking en dagelijks kwamen we met de evangelische „pastor" van het dorp samen voor gebed en een korte meditatie: een stukje bezinning.
Het waren geweldige weken. Hetgeen me echter frappeerde, was het niet zozeer interkerkelijke, alswel oekumenische karakter van dit werk. Zo werd er van ons verwacht het oekumenisch maandblad „Open Deur" (Driebergen) op de camping te verspreiden. In dit vakantienummer stond het thema "Het heil is aards" centraal. Aan de deur van „onze" evangelische kerk hing de poster met in alle talen God is liefde. God is liefde, Allah is liefde, enz. (God is Allah?)
Deze voorvallen hebben me wel aan het denken gezet over de vraag: Hoe oekumenisch zijn de baptisten?

Barneveld — Welly Boschma

Opmerking - Om misverstand te voorkomen: voor het hier bedoelde campingwerk is noch de Evangelische Commissie der Unie noch de N.B.J.B. (R.J.C.) verantwoordelijk.

TE KOOP
Hammond orgel type M.
In prima staat. Prijs f 7.000,—.
Tel. 05910-12964.

TE KOOP
Hammond-port. orgel met Leslie 760.
Ideaal voor Gospel groep.
Prijs n.a.o.t.
Tel. 05200-43066.

Onverwacht heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

JANTJE DE HAAN-FRANS

in de leeftijd van 73 jaar.
Winschoten, 24 augustus 1978
Baptistengemeente Winschoten

Loof de Heer, mijn ziel, en al wat in mij is, zijn heilige naam, loof de Heer, mijn ziel en vergeet niet één van zijn weldaden.
Ps. 103 : 1 en 2.

Heden is door zijn Heer en Heiland thuis gehaald, Zijn kind, mijn innig geliefde man, onze vader en opa

EVERT DE GRAAFF STIERMAN

op de leeftijd van 52 jaar.

Ada de Graaff Stierman-Biek
Gonnie, Jan en kinderen
Nini, Otto en kinderen
Adriaan, Ria en kinderen

Nunspeet, 3 september 1978

Korrespondentieadres: George Breitnerstraat 15, Nunspeet.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummer 37 - 15 september 1978

SPIRIT '78

Ds R. Reiling te Dordrecht, evangelist van de Unie, hield zaterdagmiddag 9 september op de Ontmoetingsdag te Zwolle een toespraak, waarvoor we in dit nummer van ons weekblad graag ruimte bieden. Een uitvoerig verslag van deze Ontmoetingsdag kan men in het volgende nummer van DC vinden. Red.

Zij zullen niet falen!

Met lood in mijn schoenen ben ik naar deze plaats gekomen. Want: wat valt er voor waardevols te zeggen in zo weinig tijd over zo'n grote opdracht? En: wie ben ik, dat ik in staat zou zijn een vuur te doen ontbranden in uw hart en geweten, waardoor een uitstraling van warmte ontstaat genoeg om 50.000 Nederlanders in de komende tien dagen te bereiken met de boodschap van Gods liefde?
Het is eigenlijk een onmogelijke opdracht!

Toch heb ik een gedachte gevonden, die mij moed gaf en die ik u wil doorgeven.
De bekende zwerfster voor God, Corrie ten Boom, heeft een nieuw dagboek geschreven, dat deze maand uitkomt. Ergens schrijft zij van een legende over de terugkeer van de Here Jezus naar de hemel.
De engelen gaven Hem een groots welkom en zij verzamelden zich rondom Hem vol vragen over zijn dood en opstanding en hemelvaart.
„Waar ging het allemaal om?" vroegen zij.
„Om de verlossing van de wereld", antwoordde Hij.
„Maar nu bent U hier terug gekomen. Hoe zal de wereld ervan horen?"
„Ik heb mijn mensen opgeleid".
„Om de hele wereld te evangeliseren?"
„Ja, zeker, ieder hoekje".
„Hoeveel mensen hebt U opgeleid voor zulk een gigantische taak?"
„Een handjevol".
„Een handjevol? Maar wat gebeurt er, als zij falen?"
Jezus zei: „Als zij falen, heb Ik geen andere plannen".
„Maar is dat geen risiko?"
„Neen. Zij zullen niet falen".

☆

Zij zullen niet falen!
Dat sloeg bij mij in als een bom. Het is slechts een legende, maar er staat precies het woord, dat we nodig hebben, u en ik. Bij onze geweldige, adembenemende opdracht om de hele wereld te bereiken met het evangelie van Jezus Christus worden wij gedragen niet door ons eigen geloof, niet door onze eigen kracht, maar door het geloof van Jezus Christus en door de kracht van zijn dood en opstanding. Het vuur, dat moet gaan vlammen is niet ons menselijk enthousiasme, maar het vuur van de heilige Geest.
Jezus zegt: zij zullen niet falen.
„Gij zult kracht ontvangen wanneer de heilige Geest over u komt en gij *zult* - luister goed: gij zùlt, niet gij kunt of gij moet - gij zùlt mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde!
Een vonk is al genoeg om dit vuur te doen ontbranden!

Broeders en zusters, de kern van wat ik u te zeggen heb ligt opgesloten in twee vragen:
1. Wat betekent het gemeente van Jezus Christus te zijn?
2. Wat is het doel, waarom bestaat de gemeente op aarde?
Om bij het begin te beginnen:

Wat betekent het gemeente van Jezus Christus te zijn?

Wij vallen zonder omwegen terug op de woorden, die zojuist gelezen zijn (1 Petrus 2 : 7-10):
„Gij zijt een uitverkoren geslacht,
een koninklijk priesterschap
een heilige natie,

een volk Gode ten eigendom
uit de duisternis geroepen tot zijn wonderbaar licht
eens niet zijn volk, nu echter Gods volk
eens zonder ontferming, nu in zijn ontferming aangenomen".

Dat is een geweldige omschrijving. De gemeente is de brandhaard van de heilige Geest, barstend vol genade, liefde en kracht, gevormd door mensen, die van zichzelf duister en verloren zijn, maar door Jezus Christus mannen en vrouwen met ongekende mogelijkheden. Wij hebben dat gelezen, niet in een stuiversroman, niet in een populair tijdschrift, maar in het Woord van God. Hij typeert ons met deze machtige woorden. Niet een enthousiaste evangelist of een oververhitte voorganger bazuint dit uit. God zegt het. De bijbel zegt het. Daarop mogen wij aangesproken worden, ook als baptistengemeenten van Nederland.

Broeders en zusters: vervloekt zij de leugenachtige, valse nederigheid, die ons probeert te verlammen door een puur menselijke beoordeling. Dan blijft er inderdaad geen spaander van ons heel. Niet van de gemeenten, noch van de voorgangers en al onze mede-arbeiders. Dan zijn we nergens. Dan kunnen we beter in een hoekje wegkruipen en ons talent begraven.

Maar de Meester laat ons geen keus. Hij verwerpt de man, die zijn mogelijkheden onder de grond stopte, terug in de duisternis.

Wij zijn niet wat de mensen van ons zeggen.

Wij zijn niet wat wij van elkaar denken.
Wij zijn niet zoals wij onszelf beoordelen.
Wij zijn wat God van ons zegt, wat Hij van ons gemaakt heeft door Jezus Christus en waartoe Hij, ons verzegeld heeft met de heilige Geest der belofte.

Daarom roep ik u in dit uur op om in het geloof te aanvaarden wat u bent: *Gemeente van Jezus Christus.*

U bent een arsenaal van goddelijke verlossingsmogelijkheden voor de stad of het dorp waar u woont.

U bent een tijdbom onder het rijk der duisternis.

Voorgangers laat u niet ontmoedigen, zelfs niet door uw eigen gemeente. U bent wat God van u zegt en uw volmacht is groter dan die van de burgemeester of de geneesheer-direkteur van het gemeenteziekenhuis ter plaatse. Uw bevoegdheid is niet alleen anders. Hij is groter, want u bent Gods knecht!

Werkers in raden, evangelisatie-werkgroepen, verenigingen of wat u ook doet, jongeren en ouderen, vertrouw niet op uw eigen gaven, maar bouw op wat God van u heeft gemaakt, toen Hij u riep tot de dienst.

En als u verslagen bent, over uw eigen onvermogen, kruip dan niet weg. Lees de bijbel, ga op uw knieën, sta op en ga heen in deze uwe kracht.

Samen kunnen wij in 10 dagen 50000 Nederlanders aanspreken met het evangelie en door ons gebed en onze opmerkzaamheid, door onze liefde en ons geloof meewerken aan de levensvernieuwing van honderden mensen!

En dat is precies, waartoe ik u vandaag zou willen bewegen.

Waarom bestaat de gemeente?

Misschien verwondert u de uitwerking van deze boodschap naar een konkreet stukje evangelisatie-werk. Ook daarover wil ik graag iets zeggen. Want we staan nu voor de tweede vraag: waarom *is* de gemeente er in de wereld?

Om de gelovigen en hun kinderen veilig op te bergen en voor te bereiden op de hemel!? Neen!

De gemeente is er niet voor ons, maar voor God voor Jezus Christus. En Hij heeft zichzelf gegeven tot een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze maar ook voor die der gehele wereld. God heeft de wereld lief. Hij zoekt de mens. Voor dat doel dient de gemeente. Waarvoor al die geestelijke overvloed?

„Om de grote daden Gods te verkondigen!" En, om ieder misverstand uit te sluiten, in de grondtekst staat letterlijk de boodschap naar *buiten* brengen".

Niet om onszelf te behagen, maar om de wereld te dienen met daden van liefde en het woord van verlossing: daarom is de gemeente er en daarom is zij vervuld met krachten en gaven.

Wie gemeente zegt, zegt: evangelisatie, zending!

En wanneer wij ons geestelijk en materieel vermogen daar niet op richten, sterft het onder onze handen.

Wij zijn machteloos en arm, leeg en koud als we ons niet beschikbaar stellen voor de doeleinden van het evangelie. De heilige Geest verspilt zijn kracht niet aan vroom egoïsme, maar leeft zich creatief uit onder degenen, die zichzelf geïdentificeerd hebben met Gods plan!

Ik weet, dat niet iedereen deze gedachte onderschrijft. Veel christenen en onder hen niet weinig baptisten beschouwen evangelisatie als een soort extra, iets dat je er ook nog bij kunt doen. Daarom pleit ik vandaag ook voor een nieuwe bijbelstheologische bezinning op de grondstruktuur van de gemeente.

☆

Maar er is meer nodig, veel meer!

Zelfs al stemmen we er allemaal mee in, dat gemeente en evangelisatie onscheidbaar zijn. Hoe vaak hebben we dat al niet op de een of andere manier uitgesproken, aangevuld met allerlei filosofische verzuchtingen. Daar komen we niet verder mee.

Wanneer we ernst maken met de grote opdracht, gaat de uitvoering daarvan worden tot onderwerp van diepgaande bezinning, ernstig gebed en een planmatige, samenhangende en door de heilige Geest geleid aktie!

Dan komt er een strategie, die we herkennen vanuit het Nieuwe Testament. Het is de strategie, die de heilige Geest en de gemeente heeft goedgedacht.

Daarin reiken evangelisten, herders en leraars elkaar de hand om elkaar aan te vullen en te helpen en samen de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon.

Ook evangelisatie vereist *studie.*

Er was een jonge enthousiaste man, die de Heer had liefgekregen.

Hij sprak z'n voorganger aan:
„Dominee: ik ga het evangelie uitdragen!"
De dominee zei: „Dat is goed. Naar wie ga je toe?"
„Naar de mensen om mij heen," zei hij eenvoudig.
„Wat zijn dat voor mensen?"
„Geen idee".
„Wat ga je hun precies vertellen?"
„Nou, van de Here Jezus en zo!"
„Hoe leg je dat aan?"
„Dat weet ik niet, maar de Heer zal me wel helpen".

Deze aanpak is beter dan niets, maar toch ver onder de maat van de grote opdracht. Meer dan ooit moeten we ons afvragen: hoe verkondigen wij in onze omgeving aan deze generatie de grote daden Gods? En hoe betrekken we de hele gemeente er in?

Ik wil ervoor pleiten, dat we ons aan die taak gaan wijden.

Laten we daarvoor tijd en geld, gebed en gaven, verstand en mankracht beschikbaar stellen in onze gemeenten en in de Unie. Laten we samenkomen in werkbijeenkomsten voor gemeente en evangelisatie, landelijk aan het eind van deze maand, maar ook gewestelijk en plaatselijk. Wij hebben elkaar nodig om met en door elkaar te leren en de weg opnieuw te vinden. De weg van het hart van het evangelie naar het hart van de wereld; de weg van het hart van de zondaar naar het hart van de gemeente.

☆

Het is hier niet de plaats om besluiten te nemen. Daarvoor hebben we onze gemeentevergaderingen en binnen enkele weken de 98e Algemene Vergadering van de Unie in Arnhem. Laten we hopen en bidden, dat daar iets merkbaar wordt van een keuze, een doorwrocht besluit om opieuw onze schouders te zetten onder de grote opdracht; om samen de uitdaging van het gemeente-zijn in deze tijd en voor deze generatie met daden van geloof te aanvaarden. Ook daarvoor kan deze dag van gemeenschap en inspiratie van grote betekenis zijn.

Maar we kunnen samen iets doen. We kunnen onze dankbaarheid voor het vertrouwen, dat de Heer in ons stelt omsmeden tot een gave.

Ik denk nu niet aan wat u in de kollekte deed. Als we met elkaar alle kosten van deze dag hebben voldaan hebben we allen onszelf betaald. De opdracht ligt er nog, de eigenlijke schuld is niet afgelost, het doel is niet bereikt.

Dat is pas een feit, wanneer door ons heen ook anderen gaan delen in de rijkdom van Jezus Christus. Als onze handen ook aan hen de boodschap van de grote daden Gods aanreiken. Wij hebben het aantal aanwezigen hier getaxeerd op ongeveer 4000 mensen. Wij willen ieder van u vragen uw geloof te gaan delen met 10 mensen, die de Heer nog niet kennen. Daartoe ontvangt u straks allemaal een enveloppe met 10 evangelisatiefolders. Dat zijn de 10 talenten, die de Heer u toevertrouwt. De komende tien dagen worden gebruikt om deze papieren boodschappers, die voorzien zijn van een portvrije antwoordkaart biddend uit te reiken, door te geven of toe te zenden aan mensen om ons heen.

En als u de Here Jezus Christus nog niet persoonlijk kent of toebehoort, dan is de eerste folder met antwoordkaart voor uzelf en de andere negen voor uw familie, kennissen of kollega's.

Zo kunnen vanuit deze ontmoetingsdag 50000 Nederlanders worden geraakt door het woord, het gebed en de liefde van onze geloofsgemeenschap.

Het is maar een kleine aktie, maar het is meer dan samenkomen en jezelf stichten. Het is een naar buiten dragen van de grote daden Gods aan een mensheid, die geen uitzicht heeft.

Het is een daad, die wij gemeenschappelijk doen. Als er morgen in al onze gemeenten en de komende week door velen van onze broeders en zusters gebeden wordt, mogen wij verwachtingen koesteren van wat God gaat doen.

In de week voor Pinksteren spanden 12 gemeenten zich in om door een goed voorbereide en gekoördineerde aktie samen met broeders en zusters uit Amerika het evangelie uit te dragen. Dat betekende: tienduizenden werden met het evangelie gekonfronteerd, duizenden werden persoonlijk aangesproken, meer dan 100 personen gaven hun leven aan Christus en ruim 50 werden door de doop in de gemeenten binnengehaald. Dat zijn - ondanks hun onvolmaaktheid - gebeurtenissen die zin en betekenis geven aan het leven van de gemeente.

Ik kan niet zeggen - zoals Martin Luther King -:

„Ik heb een droom".

Maar ik heb wel een gebed, een diep, intens verlangen in mijn hart: Dat de provincies Groningen, Friesland en Drenthe, waar van ouds de bakermat van het Nederlandse baptisme ligt, worden overspoeld door een stroom van liefde en bewogenheid vanuit onze gemeenten;

Dat de geest van Johannes Elias Feisser en Jan de Liefde, de geest van gemeente en evangelisatie zal uitstromen van oude, gevestigde gemeenten in de steden en de dorpen en over de polders van het nieuwe land;

Het is mijn gebed, dat bronnen van levend water zullen worden ontsloten voor Overijssel, Gelderland en Utrecht;

Dat Limburg en Brabant gekonfronteerd worden met het krachtigste getuigenis, van de enige, die zich het Hoofd van de gemeente noemen mag;

O, dat het kille Noord-Holland in vuur en vlam mocht raken voor Jezus Christus, dat de heilige Geest vat mocht krijgen op de massa's van Amsterdam en de Zaanstreek, van Haarlem en de IJmond;

Het is mijn vurig verlangen, dat er een geweldige opwekking zal doorbreken in Zuid-Holland, in Groot-Rotterdam en Den Haag, in Leiden en Alphen, waardoor gemeenten worden verzoend en geheeld en het verlorene naar huis wordt gebracht; dat de Alblasserwaard en het eiland van Dordrecht zullen schudden op hun grondvesten door de machtige werking van de heilige Geest;

dat de Zuid-Hollandse en Zeeuwse eilanden, die nu bereikbaar zijn door tunnels en bruggen, toch nog met een stormvloed van het evangelie overstroomd zullen worden;

dat oude, bestaande gemeenten zullen worden verjongd en uitbreken in menigte; dat nieuwe gemeenten zullen ontstaan in Lelystad en Oosterhout, in Almere en Ede, in Zoetermeer en Vlissingen en op vele andere plaatsen;

dat zendelingen en evangelisten, jongeren en ouderen, kortverbanders en langverbanders zullen uitgaan in Nederland en België, in Europa en tot aan de einden der aarde!

Ja, dat is méér dan een droom, meer dan hoop.

Het is een gebed en vurig verlangen. En het wordt een realiteit wanneer wij met elkaar als broeders en zusters uit één geestelijk gezin samen met alle leden van Gods familie in dit land gaan staan voor de troon der genade in een nieuwe toewijding en overgave:

Geest van God in mijn hart, kom opnieuw tot mij;
Geest van God daal in mijn hart, kom opnieuw tot mij.
Neem mij, breek mij, vorm mij, zend mij:
Geest van God, daal in mijn hart, kom opnieuw tot mij.

Dan zullen wij niet falen!

R. Reiling

RADENKONFERENTIE GRONINGER BOND

De najaars-radenkonferentie van de Groninger Bond van baptistengemeenten wordt D.V. zaterdag 23 september a.s. gehouden in de baptistenkerk te Vriescheloo (Wedderweg 31). Aanvang 14.00 uur. (Thee vooraf, sluiting plm. 17.00 uur).

De agenda vermeldt o.a.:

Over onze voorgangersopleiding, door ds Th. van der Laan;
AV-agenda 1978;
Hoe gaat het in de gemeente?, door iemand uit Stadskanaal.

Wilt u ruime bekendheid geven aan deze konferentie die toegankelijk is voor alle belangstellende gemeenteleden.

M. J. A. Heijnen, sekretaris

RADENKONFERENTIE N.W.-NEDERLAND

De radenkonferentie van de Bond van Baptistengemeenten in N.W.-Nederland wordt D.V. op zaterdag 23 september 1978 gehouden in de baptistenkapel te Heemskerk, M. van Heemskerkstraat 41. Aanvang 10.00 uur; sluiting plm. 15.00 uur.

Uit het programma:

De opleiding van onze voorgangers, door dr J. Reiling
Evangelisatie door ds J. Lucasse (Genk, België).

Voor koffie wordt gezorgd.

Maak het in uw gemeente bekend, dat ook belangstellenden welkom zijn.

Tot zaterdag **23 september!**

J. Korf, sekretaris

GOEDE OPKOMST OP ONTMOETINGSDAG SPIRIT '78 IN ZWOLLE

Overeenkomstig de verwachtingen van de voorbereidingskommissie Ontmoetingsdag Spirit '78 hebben ongeveer 4000 mensen deze dag jl. zaterdag 9 september te Zwolle bijgewoond.

In DC van volgende week hopen we een uitvoerig verslag, met foto's, van deze geslaagde Ontmoetingsdag te geven.

Red.

SPANJAARD RECTOR VAN SEMINARIUM IN MADRID

José Borras (51) is benoemd tot rector van het Spaanse baptisten-seminarium in Madrid. Hij is daarmee de eerste Spanjaard die tot deze post werd geroepen.

Het rectoraat werd voorheen steeds vervuld door zendelingen. Gerald A. McNeely, die gedurende de laatste tien jaar rector van het seminarium was, zal zijn werk aan de theologische school voortzetten als conrector.

Borras begon zijn theologische loopbaan als student aan het roomskatholieke seminarium om er tot priester te worden opgeleid. Als jongeman werd hij reeds baptist. Hij studeerde aan het seminarium in Madrid, aan het internationale baptistenseminarium te Rüschlikon (Zwitserland) en aan Union Theological Seminary te New York. Sinds 1960 doceert hij aan het seminarium te Madrid.

DE HANDOPLEGGING

De hand is méér dan alleen een lichaamsdeel. Het lichaam is méér dan alleen materie. De scheiding tussen lichaam en ziel, tussen geest en stof, wordt - mede door het natuurwetenschappelijk onderzoek - niet meer aanvaard. Ze vormen een eenheid.

Dat de hand méér is dan alleen materie, blijkt uit verschillende handelingen.

Iemand een hand geven, betekent het leggen van kontakt met de medemens. Met de hand grijpen, vatten wij; roeren we iets aan en leggen we kontakt met de dingen. Als ik iets niet begrijp, zeg ik: „dat kan ik niet vatten". Grijpt mij iets aan, dan: „het was ontroerend". Ook in spreekwijzen neemt de hand een plaats in. Iemand de hand boven het hoofd houden; de handen in de schoot leggen; iemand onder handen nemen; de overhand hebben, enz. - Wat betekent in de bijbel de handoplegging?

In het Oude Testament wordt met de hand het **kontakt tussen de mensen** aangeduid, bv. op de hand van iemand zijn, zoals de priesters van Nob op de hand van David waren (1 Sam 22 : 17). Bij het sluiten van een verbond werd „de hand er op gegeven" (Ezech 17 : 18). Ook het **kontakt tussen God en mens:** „in Gods hand zijn". Handoplegging komen we tegen 1) **bij de zegen.** Jacob zegende de zonen van Jozef (zie Gen. 48 : 14). Dat hier méér is dan alleen een uiterlijke handeling blijkt uit de nadruk die gelegd wordt op de „rechterhand". Oplegging van de rechterhand had hier de grootste betekenis. Ze was de lichamelijk-zichtbare zijde van de geestelijk-onzichtbare kant, die samen een eenheid vormen.

Zo werd de zegen overgedragen. Wanneer de Here Zijn hand op een profeet legde, ontving deze kracht tot profeteren. 2) Handoplegging **bij het offeren,** waarbij het ging om de eenheid van offeraar en offerdier. Bij alle offers kwam de handoplegging voor.

Het offer betekende, dat de mens zich aan God wilde wijden en dat zijn leven Hem toebehoorde. De gehele mens wilde Hem toebehoren. Het offerdier was plaatsvervangend voor de offeraar. De ceremonie bij de Grote Verzoendag nam een aparte plaats in. De „zondebok" werd niet geofferd, maar weggezonden; zonde wordt immers niet aan God toegewijd. 3) Handoplegging in verband met **het ambt.**

Slechts éénmaal komt dit in het Oude Testament voor, nl. bij de overdracht van Mozes' leiderschap aan Jozua (Num. 27 : 18, 23). Mozes legde Jozua de handen op, waarin hij zich één maakte met zijn opvolger. Hij droeg zijn ambtsbevoegdheid over aan Jozua.

4) Tenslotte de handoplegging bij steniging (Lev. 24 : 10-14). Aan de ter dood veroordeelde werden de handen opgelegd door de getuigen. De gestenigde stierf als vertegenwoordiger van het gehele volk. Zo werd door zijn dood het volk gereinigd.

In het Nieuwe Testament vinden we de handoplegging 1) **bij de zegen.** Dit stemt overeen met het Oude Testament (zie boven). De Here Jezus legde kinderen de handen op (Mt. 19 : 13). Er werd kontakt gelegd tussen Hem, Die zegende en hen, die gezegend werden. Deze gemeenschap hield in: een zich-geheel-geven naar lichaam en ziel, van de Heer aan ons.

Zie hier de vervulling van Jesaja 53. Hij gaf Zijn leven aan ons door, maakte Zich één met ons. In Christus legde God Zijn hand op de wereld. 2) Zijn handoplegging is **mededeling van Zijn leven.** Zieken werden genezen. Er ging kracht van Hem uit. Bij de Joden kwam in die tijd handoplegging met genezing niet voor. Het is dus een bijzonderheid, een getuigenis van Zijn Messias-zijn; een handelen met volmacht. Allen die Hem aanraakten, werden gezond (Marc. 6 : 56). Hij redde zelfs van de dood: het dochtertje van Jairus, de jongeling van Nain, Lazarus. Waar de verbinding met de Heer - door ongeloof - niet werd begeerd, kon Hij slechts weinigen genezen (Marc. 6 : 5). 3) Tekenen en wonderen geschiedden **door de handen der apostelen** (Hand. 5 : 12; 14 : 3). De opdracht van Jezus (Marc. 6 : 13) aan Zijn discipelen: prediking en genezing van zieken hield in, dat ook anderen deel moesten krijgen aan de gemeenschap met de Heer en Zijn leven ontvangen. Het was een in-kontakt-brengen met Jezus en Zijn heerlijkheid. Zijn Heer-zijn bracht bevrijding, vergeving, genezing. Door Petrus wordt Tabitha opgewekt (Hand. 9 : 40), Paulus wekt Eutychus op (20 : 9).

> **„In de hand legt de mens zijn ganse ziel"**
> **(J. H. Gunning jr.)**

4) **Handoplegging en doop.** „Toen legden zij hun de handen op en zij ontvingen de heilige Geest" (Hand. 8 : 17). Petrus en Johannes, uit Jeruzalem gekomen, legden de gedoopten de handen op, als een bevestiging van de gemeenschap met Christus. Ook Samaritanen deelden er in, evenals de twaalf discipelen van Johannes de Doper (Hand. 19 : 6). Bij Cornelius (Hand. 10) lezen we niet van handoplegging. Zij ontvingen de heilige Geest, vóór zij gedoopt werden (vs 49). Waar geen handoplegging bij de doop heeft plaatsgevonden, sluit dit de gemeenschap met Christus niet uit, zoals Hand. 10 ons toont. - Waar geen levend geloof is, geen zijn-in-Christus, is handoplegging louter vorm, zonder inhoud. Hij die aan anderen de handen oplegt, zal zelf een gelovige in Christus moeten zijn.

5) **Handoplegging en dienst.** In Hand. 6 worden zeven personen, onder wie Stefanus, voor de apostelen gesteld, om de dagelijkse verzorging van de weduwen over te nemen van de twaalven. Na gebeden te hebben, werden hun de handen opgelegd (vs 6). Ook werden aan Paulus en Barnabas de handen opgelegd, toen zij uitgezonden werden voor het werk, waartoe de heilige Geest hen geroepen had (Hand. 13 : 3).

In de pastorale brieven is eveneens sprake van handoplegging. De „gezamenlijke oudsten" (1 Tim. 4 : 14) legden met Paulus (2 Tim. 1 : 6) Timotheüs de handen op. Deze mag in die handoplegging overtuigd zijn van zijn verbondenheid met de gezamenlijke oudsten en Paulus; in hem met de gemeente, het lichaam van Christus en met Christus, het Hoofd der Gemeente. De Heer wil één zijn met zijn Gemeente en met hen, die Hij in Zijn dienst stelt.

D. Slort

VOORMALIG BWA-PRESIDENT ONTMOETTE GELOVIGEN IN NANKING (CHINA)

President William Tolbert, president van de Afrikaanse republiek Liberia en oud-president van de Baptisten Wereldalliantie (1965-1970) steekt ook tijdens zijn staatsbezoeken zijn geloof niet onder stoelen of banken. Aan de staatshoofden van Israël en van de atheistische landen in Oost-Europa vertelde hij, dat het zijn gewoonte was om zondags naar de kerk te gaan. Allen pasten zich bij hem aan, dikwijls tot verbazing van de burgers van het door hem bezochte land.

Aan die lijst van landen heeft dr Tolbert nu in China toegevoegd. Op zaterdag 24 juni van dit jaar was dr Tolbert in Nanking en hij stond er op dat zijn Chinese gastheren hem in kontakt zouden brengen met medegelovigen. Onthutste ambtenaren arrangeerden toen op zondag een ontmoeting tussen hem, de protestantse bisschop van de stad, Ting Kuang-Hsun, en acht andere protestantse leiders, onder wie baptisten.

Oosterse kranten brachten dit bericht onder de kop: Chinese leiders verlichten hun godsdienst beleid, en schreven: ‚Kenners geloven dat het de eerste keer was dat de Chinese leiders een ontmoeting arrangeerden tussen een bezoekend staatshoofd en godsdienstige leiders sinds de kulturele revolutie'. Aldus een berichtje in The Baptist World.

Liefde, een uiting van verworven kracht

Wanneer liefde niet alleen een gevoelswoord is, maar tevens en bovenal een houding, een attitude, een wijze van leven, waarbij men in het zoeken naar het geluk van de ander, eigen geluk vindt, dan betekent lief-te-hebben een menselijke aktiviteit die ondersteund wordt door eigen-kwaliteiten als kracht, volwassenheid en innerlijke rijkdom.

Wellicht denken velen dat het gebrek aan liefde te wijten is aan anderen, in plaats van te begrijpen dat, wanneer er een liefdesprobleem bestaat, het een probleem van jezelf is, doordat je niet bereid bent eerdergenoemde kwaliteiten in jezelf te bevorderen en tot ontwikkeling te brengen.

Liefde is namelijk geen hartstocht. Bij dit woord denken we aan bijvoorbeeld jaloezie en hebzucht, en niet aan liefde. Liefde is een manier van zijn, een aktiviteit.

Liefde is kracht. Liefde wil namelijk niet zozeer bezitten, noch wil ze in bezit worden genomen. Liefde is zichzelf genoeg (K. Gibran, De Profeet).

Liefde kent de kracht van de bedachtzaamheid, de kracht van de toewijding, de kracht van de consideratie en de vriendelijkheid.

Liefde ziet in geven meer dan ontvangen.

Liefde denkt bij geven niet aan op-geven, noch aan op-offeren.

Het is een uiting van innerlijke kracht.

Liefde is rijkdom. Hij die heeft, geeft. Hij die het niet meer zo nodig vindt om te winnen, is rijk. Hij geeft uit eigen overvloed. Volgens Spinoza ervaar je dan als iemand die uit-geeft, die over-vloeit, die springlevend is.

Medio oktober van dit jaar zal in de boekhandel het boekje „Als ik je liefheb . . ." verkrijgbaar zijn. Het is geschreven door ds M. Cohen.

De uitspraak van dr. Erich From: „Liefde is het enige en bevredigende antwoord op het probleem van het menselijk bestaan", is van grote invloed geweest op Cohens doordenking van het centrale thema in dit boek nl „liefde-in-het-huwelijk".

In de komende weken zullen wij onze lezers kennis laten maken met dit geschrift door enkele hoofdstukken uit dit boekje in ons weekblad, met toestemming van de schrijver en uitgever, af te drukken. Uitgever is „het Boekencentrum" te Den Haag.

Daarom: liefde is vreugde.

Dr. Fromm heeft deze zaak op een voor mij onnavolgbare wijze uitgediept. Hij ziet liefde als een potentie om lief te hebben. Deze volwassenheid kent niet meer zó die te grote mate van afhankelijkheid en het altijd weer terugkerende streven anderen te gebruiken...

Kracht, rijkdom, volwassenheid, een vreugde!

Je wilt nu zorgdragen voor. Je aanvaardt nu wèl verantwoordelijkheid voor de ander. Je wenst de ander te respekteren.

Je wilt de ander leren kennen, om jezelf en de ander. Zo is er in een liefde-relatie ruimte gekomen voor ieders unieke individualiteit, zodat je met elkaar verder kunt groeien.

(Hoofdstuk 5 uit „Als ik je liefheb . . .", van ds M. Cohen)

WURMBRAND KONTRA BASS

Twee organisaties die zich bezig houden met o.a. het smokkelen van bijbels naar kommunistische landen zijn in Los Angeles verwikkeld in gerechtelijke processen tegen elkaar.

Door L. Joe Bass, stichter en president van Underground Evangelism (Vervolgd Christendom) en een lid van zijn staf, Stefan Bankov wordt een schadevergoeding van $1.5 miljoen geëist van de beweging Jesus to the Communist World en zijn leider Wurmbrand. Wurmbrand wordt beschuldigd van opzettelijk en voortdurend over Bass en zijn Underground Evangelism lasterlijk te hebben gepubliceerd. Wurmbrand en zijn evangelisatie op hun beurt eisen $4 miljoen van Bass en zijn organisatie omdat de bewijsstukken die door Underground Evangelism ten behoeve van het aangespannen proces naar voren zijn gebracht smaadheid in geschrifte jegens Wurmbrand en zijn organisatie zouden zijn.

Aldus een bericht van European Baptist Press Service.

BAPTISTENKERK IN BEIROET VERWOEST

Tijdens de onlangs gevoerde gevechtshandelingen is de baptistenkerk in de Badarostraat te Beiroet verwoest. Het is voor het eerst nadat twee jaar geleden de burgeroorlog werd beëindigd, dat een kerk werd verwoest. De leden van de gemeente gebruikten de kelder van het gebouw als schuilkelder. Niemand liep letsel op.

Tijdens dezelfde gevechtshandelingen werd een christelijk ziekenhuis licht beschadigd.

BAPTISTEN-ZENDELING IN RHODESIE GEDOOD

Zendeling Archie G. Dunanway Jr. van de zending van de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) is onlangs door guerilla's in Rhodesië omgebracht.

De zendelingen van de Zuidelijke Baptistenkonventie die in dit land werkzaam zijn deelden mee zich bewust te zijn van de gevaren van de huidige situatie; ze zeiden niet van plan te zijn het zendingswerk in Afrika te verlaten.

,EVANGELIE COMMANDO'S' IN DE PHILIPPIJNEN

Elf teams uit 15 baptistengemeenten gaven bijbelstudie en lieten hun getuigenis horen aan gevangenen in de nationale gevangenis bij Manilla, de hoofdstad van de Philippijnen.

De teams, samengesteld uit kerkeraadsleden, zondagsschoolmensen en voorgangers werkten in de 11 slaapgebouwen (,Brigades') van de centrale gevangenis waar meer dan 6000 mensen opgesloten zitten. Het programma van deze campagne was het werk van een gevangene, Roger Arienda, een vroeger radio- en tv-kommentator die als politiek aktivist werd gevangen genomen nadat in 1972 de staat van beleg was afgekondigd. Hij werd in de gevangenis een christen en is van plan baptistenevangelist te worden na zijn vrijlating. In afwachting daarvan is hij begonnen met het organiseren van bijbelklassen voor zijn medegevangenen en voor de gezinnen van hen die in de gevangenis werkzaam zijn.

In een brief die Arienda na de campagne schreef zei hij, dat de gevangenen de teams ,Evangelie Commando's' noemden. „Het was werkelijk zo, want de gelijktijdige ,aanval' op de 11 ,Brigades' was de eerste in de geschiedenis van het landelijke gevangeniswerk", aldus Arienda.

TWEEDE BAPTISTENGEMEENTE IN MOSKOU

Na vele inspanningen is het ongeveer 200 baptisten gelukt om hun gemeente in Mytischtschi, een voorstad van Moskou bij de staat te laten registreren. Mytischtschi ligt even buiten de rondweg die de Russische hoofdstad omsluit.

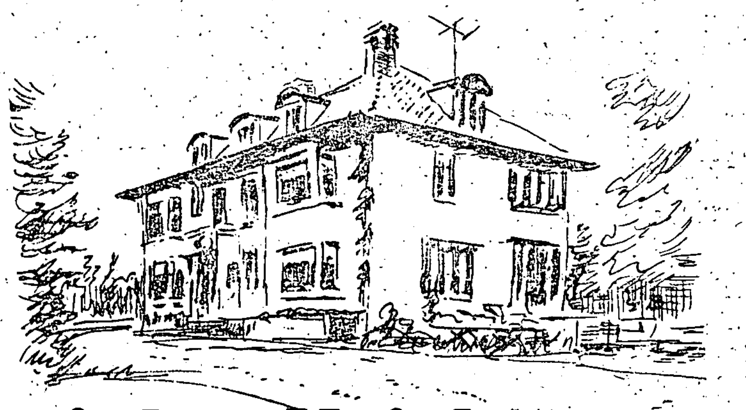
Naast deze gemeente en de bekende gemeente in het centrum van Moskou zijn er tussen de 30 en 120 kilometer van de stad nog zestien andere baptistengemeenten. Al deze gemeenten zijn gedurende de laatste 11 jaar door de overheid erkend en geregistreerd.

De nieuwe gemeente in Mytischtschi heeft een verzoek ingediend om een kerk met 140 zitplaatsen te mogen bouwen.

GEBEDSDAGEN BINNEN DE BWA

In het septembernummer van The Baptist World wordt herinnerd aan de twee gebedsdagen die binnen de Baptisten Wereldalliantie binnenkort worden gehouden: zondag 24 oktober is aangewezen als wereldgebedsdag voor de vrede - de datum is de zondag die onmiddellijk vooraf gaat aan de jaardag van de stichting van de Verenigde Naties.

Maandag 5 november is de Baptisten Wereld Vrouwengebedsdag. Meer dan 10.000 eksemplaren van het programma voor die dag zijn verspreid onder de leidende zusters van het vrouwenwerk in de gemeenten over heel de wereld.

uit het Uniebureau

AV-agenda in DC

Zoals voorgeschreven in de reglementen van de Unie zal de agenda van de komende AV (waarin o.a. het Jaarverslag van de Unie) in een van de komende weken gepubliceerd worden in ons weekblad. De bedoeling is om dit te doen in DC van 29 september a.s.
In het verleden bestelden enkele gemeenten van dit nummer extra exemplaren om ze te gebruiken bij de bespreking van de agenda in de te houden gemeentevergadering. Welnu, we nodigen de gemeenten die belangstelling hebben voor extra nummers uit dit tijdig aan de administratie van DC (Uniebureau) op te geven (uiterlijk 22 september a.s.).

,Open huis' op De Vinkenhof

Zoals gemeld zal er zaterdag a.s., na de opening van het nieuwe kursusjaar van ons seminarium en na de lunchpauze, gelegenheid zijn om het vernieuwde gebouw De Vinkenhof te bezichtigen. Hier en daar is er gesproken over een ,open dag'. Dat zou uitgelegd kunnen worden alsof er de héle dag gelegenheid is om aan te komen. Het zal duidelijk zijn, dat dit niet de bedoeling is. Laten we zeggen, dat de gelegenheid om met eigen ogen kennis te nemen van de metamorfose die De Vinkenhof onderging bestaat in de vóórmiddag - dus tot plm. 3.00 uur. Dan is er ,open huis' waar iedereen hartelijk welkom is!
Voor de rest verwijzen we naar de ook in dit nummer herhaalde uitnodiging van de conrector van het seminarium!

EBM-kalender 1979

Op het Uniebureau zijn nog enkele EBM-zendingskalenders 1979 beschikbaar. De tekst ervan is (helaas) slechts in Duits en Frans, maar wie die beide talen wat minder goed leest kan temeer zijn ogen de kost geven aan de prachtige foto's. De kalender kost *f* 15,— plus verzendkosten.
Het zijn er slechts enkele exemplaren; we weten niet of er nog meer komen, dus de liefhebbers dienen zich te haasten.

NZR-kalenders

Op de Ontmoetingsdag in Zwolle, van jl. zaterdag, hebben vele zendingswerkgroepen de door hen bestelde NZR-kalenders in ontvangst kunnen nemen. Daarmee bespaarden we elkaar een behoorlijk bedrag aan portokosten.
Intussen is er nog voldoende voorraad van deze bekende kalender op het Uniebureau aanwezig. De werkgroepen (en gemeenten) die nog niet bestelden sporen we aan dit nu te doen. Op de Unievergadering in Arnhem, volgende maand, kunnen dan de bestellingen weer in ontvangst worden genomen.
Ook partikulieren kunnen uiteraard in het bezit komen van deze kalender; ze kosten *f* 5,— plus verzendkosten. Bestellingen aan het Uniebureau (Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin).

J. van Dam, Uniesekretaris

ZAND EN ZAAD

Principiis obsta...

Nee, ik ben niet onder de geleerden. Wat hierboven staat heb ik enige keren uit de mond van wijlen br Louw gehoord en het spijt mij u niet meer te kunnen zeggen in welk verband hij deze waarschuwing uitte. De twee woorden betekenen: weersta de beginselen. In de regel worden slechts die twee woorden gebruikt ofschoon de hele spreuk luidt: weersta de beginselen van het kwaad; het is te laat geneesmiddelen te bereiden als door lang uitstel de kwalen zijn verergerd.
Men zou in gewone woorden kunnen zegen: houd de deur dicht en zet hem bij dit weer niet op een kier. Eer je 't weet waait-ie helemaal open en dan is er praktisch geen deur meer. Dan zit je wel binnen, maar tegelijk buiten. De andere mogelijkheid is dat-ie met geweld dichtslaat en dat zou scheuren op kunnen leveren. Ik geef toe dat ik soms wat wazig ben in mijn zanderige stukjes. Dat kan zijn omdat ik het nu en dan zelf niet helder zie. Het is ook mogelijk dat ik wat rookgordijnen produceer omdat je niemand wilt kwetsen.
Enfin, maar zien hoe het verder afloopt deze keer.
De laatste woorden van het Kommunistisch Manifest, geschreven door Karl Marx en Friedrich Engels, zijn: Proletariërs van alle landen, verenigt u! Deze oproep uit 1848 aan hen die, letterlijk, de staat geen andere dienst bewijzen dan het vermeerderen der bevolking, heeft wel weerklank gevonden bij de verworpenen der aarde, die niets dan ketens hebben te verliezen, maar tot een eensgezins aangrijpend machtsvertoon en ingrijpende machtsuitoefening van de bezitlozen aller landen is het niet gekomen. Al hebben ze geen duim grond en al zijn ze wel eens aangeduid als vaderlandsloze gezellen, toch bleken banden met dat vaderland en die moedertaal aan het einde weer sterker.
Dat wil zeggen: tot dusver. De bezitters geven door de imperiums die zij opbouwen dwars over alle grenzen en door gordijnen aan hen die de basis vormen van alle welvaart: de arbeiders, wel een voorbeeld. De multinationals roepen tegen wil en dank uit: Proletriërs aller landen, verenigt u! Wij doen het ook!
Dat verenigen hangt in de lucht. Schaalvergroting kan dat heten als ik het wel heb. Er zijn allerlei redelijke argumenten voor aan te voeren. Waarom bijvoorbeeld twee ziekenhuizen ieder 250 bedden, maar met ieder ook een eigen direktie, administratie, operatiekamer met apparatuur, verwarmingsinstallatie, keuken en personeel. Is het niet ekonomischer één ziekenhuis te hebben van 500 bedden? Allerlei doublures worden vermeden. En wat de godsdienstige kleur betreft, och, de kleuren zijn niet meer zo fel. Niet meer zo weerbestendig. Ook van die kant bekeken is er wat voor de oecumene te zeggen. Eén kerk in een stadsdeel is toch genoeg. Die kan dan door getrouwen, ieder op z'n beurt, gebruikt worden. En als het dan nog niet enigermate goed bezet is, kunnen ze immers ook gezamenlijk bijeenkomen. Tenslotte hebben ze maar één bijbel en moeten ze allen voor dezelfde God verschijnen. Zo zegt men dat.
Daar zit ook wat in en sommigen zien er zoveel in dat ze zonder bezwaar op staande voet de nieuwe ark wel te water willen laten. Ze denken dat ze het verleden echt achter zich kunnen laten als een stil dorp dat ze even doorgereden hebben. Voor hen is het verleden eerder ballast dan waardevol stukgoed. Al is het 't ook stukwerk. Maar zullen de deelgenoten het verleden kunnen afzweren. Of zelfs willen.
Ik vraag me af wat sommige kinderen

denken als ze 's avonds naar de uil luisteren en kijken. Kijken vooral, want waar haalt hij plotseling die fabeltjeskrant vandaan? In 't begin breidt hij beide vleugels uit en je ziet geen krant. Maar als hij dan wil gaan voorlezen haalt hij hem plotseling onder z'n linkervleugel vandaan. Als ik een kind in huis had zou ik hem op zekere dag vragen: Hoe kan dat nou, eerst zie je geen krant en dan opeens is-ie er.

Zal het in de te verenigen kerken niet net zo gaan? Haar leden, althans een deel, komen met uitgebreide armen op elkaar af, maar als 't er op aankomt halen ze de stukken uit verborgen plaatsen. Dacht u van niet? De slimste onder hen zal blij met de vleugels wapperen, vertrouwenwekkend - wat een openheid - toch zal tenslotte de aap uit de wijde mouw komen; om nu maar die onschuldige, toverende uil te verlaten en te kijken naar die mens; die altijd macht zoekt.

Waar begon ik toch mee. O ja, weersta het begin, de beginselen en dwaalde toen af naar de proletariërs en vandaar naar de kamers van koophandel en kerken. Wat een weg als je van tevoren al weet dat je alleen maar wilt zeggen: verlies je kracht niet in de schoot der dromen en laat je haren niet afknippen. Niet duidelijk genoeg? Goed: geef niets prijs van wat je door het Woord en de Geest ontvangen hebt en gebleken is een goed fundament te zijn voor jezelf en voor de gemeenschap waartoe je behoort.

Ik heb een vriend die mij verdenkt van isolationisme; zoiets als fijn op je eigen eilandje leven. Hij heeft het mis. Ik praat graag met gelovigen uit diverse kerken, maar ik zal niet verzuimen te zeggen dat de weg naar de genezing allereerst ligt in de terugkeer tot de oorspronkelijke orde: bekering/doop en avondmaal.

Huizinga

RESERVEER ZATERDAG 16 SEPTEMBER

Opening van het 21e kursusjaar van ons seminarium in de Zuiderkapel te Bilthoven. Aanvang 11 uur op zaterdag 16 september.

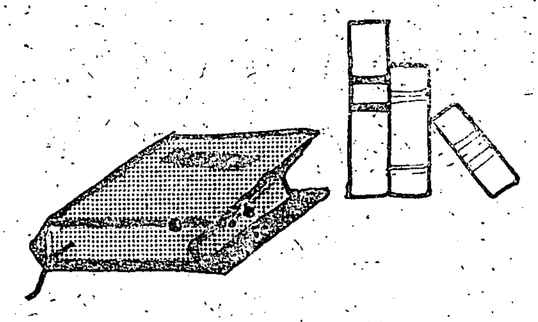
's Middags, dadelijk na de lunch, is er 'open huis' op De Vinkenhof.

Inlichtingen tel. 030-791005.

Th. van der Laan, conrector

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Delfzijl, Jac. Schouten te Emmen.

Wat zullen we lezen:

zondag	**17 september**	**Spreuken 19 : 1-17**	**Armen en rijken**
maandag	**18 september**	**Job 35 : 1- 8**	**Om God gaat het niet**
dinsdag	**19 september**	**Job 35 : 9-16**	**Wees vooral niet verwaand**
woensdag	**20 september**	**Job 36 : 1-15**	**Lijden als reddingsplank**
donderdag	**21 september**	**Job 36 : 16-33**	**Verdraag je ellende**
vrijdag	**22 september**	**Job 37 : 1-24**	**God, de rechtvaardigheid zelf**
zaterdag	**23 september**	**Spreuken 19 : 18-29**	**Kastijd uw zoon**

ZORGEN OM EUROPA

„Terwijl in Afrika de mensen die 't Woord Gods willen horen nauwelijks een plaats in de kerk kunnen vinden staan de dure kerkgebouwen in Europa bijna leeg. Europa, dat eertijds in grote delen van de wereld zending dreef ligt als enig kontinent geestelijk op sterven", aldus verklaarde Gottfried Osei-Mensah, Nairobi (Kenia) op een afgevaardigden-konferentie in Zwitserland van de Evangelische Alliantie. De opdracht van Christus om aan alle mensen het evangelie te verkondigen is echter nog lang niet vervuld. 700 miljoen mohammedanen, 600 miljoen hindoes en 800 miljoen Chinezen weten nog niets van Christus.

BAPTISTEN IN HONGARIJE

Van de hand van de baptistenvoorganger Mihály Almási Jr. heeft de Baptisten Unie van Hongarije in een oplage van 3000 exemplaren dezer dagen een boek doen verschijnen over de doop; de titel van het boek, ontleend aan Hand. 8 : 39, luidt 'En hij reisde zijn weg met blijdschap'.

De Unie publiceerde eveneens dezer dagen een 56 pagina's tellend boek in kleur, getiteld Billy Graham in Hongarije. In dit boek wordt het bezoek beschreven, dat de Amerikaanse evangelist verleden jaar september bracht aan Hongarije.

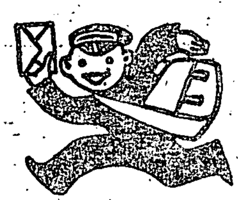
BAPTISTEN IN GROOT BRITTANNIE

Het totaal aantal baptisten in gemeenten aangesloten bij de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland bedroeg op 1 januari van dit jaar 182.000; dat is 302 méér dan het jaar er voor toen het ledental nog terugliep met 5.268. Sinds 1971 was een voortgaande daling van het ledental te konstateren. Aan deze trend is nu, naar men verwacht en hoopt een einde gekomen. Ook het aantal kinderen en jongemensen dat bij 't kinder- en jeugdwerk is betrokken is in het afgelopen jaar toegenomen, resp. 142.469 en 36.579.

SPREKERSLIJST

Door de gemeente te Dordrecht is op de Sprekerslijst geplaatst: W. J. van der Leer, Meidoornlaan 41, 3319 HP Dordrecht; tel. 078-60528.

LEZERS AAN HET WOORD

Oproep aan elke solist(e), duo, trio, kwartet, zanggroep enz. . . .

Eenmaal in de maand heeft de gemeente Doetinchem een z.g.n. introduktie-dienst; dat is een soort evangelisatiedienst, waarin muzikale medewerking is, om ook de mensen van buiten de gemeente te trekken. Na de dienst hebben we dan gezamenlijk koffiedrinken en staat er een grote boekentafel.

Tot nu toe was het zo, dat de muzikale medewerking meestal uit eigen gelederen kwam, of van er vlak om heen. Om nu wat meer een ander geluid te horen, roepen wij u op, om eens kontakt op te nemen met ons.

We zijn helaas geen kapitaalkrachtige gemeente, dus een koor van een behoorlijke grootte uit, voor ons, het uiterste van het land, zal waarschijnlijk geen haalbare kaart zijn, tenzij u als koor er een dagje uit van maakt, wat u dan kunt kombineren met het brengen van het evangelie. Wat opvang voor het middagmaal betreft is er altijd wel iets te regelen.

Een ieder, die zich geroepen voelt, om op deze manier iets aan de verspreiding van het evangelie te doen, vragen we kontakt op te nemen met „de werkgroep van de baptistengemeente, Doetinchem", sekr. Margreet v. d. Hoef-v. d. Let; adres: Van Entstraat 7, 7009 CS Doetinchem; tel. 08340-35491. De diensten in de kapel aan de Van Nispenstraat, zijn 's morgens om 10 uur.

Uw reaktie graag mét vermelding van aantal leden, en eventuele kosten en onkosten.

Bij voorbaat dank voor uw reaktie:

Margreet v. d. Hoef-v. d. Let

Geachte redaktie,

In ons vorige schrijven spraken wij onze ongerustheid uit over uw voorlichting over de Wereldraad van Kerken. Het ging over een gift aan het Patriottisch Front.

Nu, uw antwoord stelt ons zeer teleur. U verwijt ons, of wij daar iets over mogen zeggen omdat de Nato enz. toch ook aan bewapening doet.

Onze ongerustheid is dus niet ongegrond, want

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

deze kreten vinden we terug in de gedachten van de Wereldraad en in de zgn. Vredeskranten die ieder jaar verspreid worden. Bent u nu ook al zo gaan denken?

Ziet u niet in, dat we geestelijk en desnoods met wapenen moeten strijden tégen alles wat met het communisme te maken heeft? Ons leger is, vergeleken bij het Russische, een veertje dat ze zo wegblazen, mede door de negatieve krachten die dáár hun werk doen. Of moeten we onze westelijke legers opdoeken om zo het anti-christelijke communisme over ons heen te laten spoelen? Wij zien daarvan de voorbeelden in Vietnam en Laos, waar onze broeders en zusters géén leven meer hebben als ze Christus willen volgen. Of is dat soms ook niet waar?

Laten we toch de geest der tijd onderkennen en proberen de vrijheid die we nu nog hebben te verdedigen en niet onze tegenstanders in de kaart te spelen.
Met vriendelijke groeten,
Valkenswaard fam. A. de Zeeuw

Reaktie:
Wat kunnen gelovigen toch ver van elkaar af staan. Terwijl ze aan dezelfde Heer gehoorzaam willen zijn.
Voor ons - schrijver van deze regels - betekent die gehoorzaamheid o.a. niet wereldgelijkvormig te zijn; anders gezegd: niet te denken in het schema van deze wereld, ánders te denken, niet in termen van geweld tegenover geweld, macht tegenover macht.
Zó te denken en te leven is niet het gemakkelijkste van het christen-zijn, vinden we.
En Hij, die ons beoordeelt is de Heer. (1 Kor. 4 : 1-5). v. D.

Op zaterdag 23 september a.s. D.V. hopen onze lieve ouders en grootouders

BEREND VAN DER MEER
en
CELIA BOSKMA

hun 25-jarig huwelijk te herdenken.

Hun dankbare kinderen en kleinkinderen

Gelegenheid tot feliciteren 's avonds van 8.00-10.00 uur in hotel De Roskam, Voorstraat te Buitenpost.

Lieve, opgewekte vrouw, 64 jaar zoekt kennismaking. Brieven onder nr. 5700 van dit blad.

Koffiebar de Herberg van baptistengemeente te Zutphen zou graag een piano hebben. Wie helpt ons? Tel. 085-646749.

Kennismaking.
Weduwnaar 46 jaar met 3 thuis wonende kinderen in het midden des lands zoekt serieuze kennismaking met lieve serieuze vrouw tot 45 jaar.
Brieven onder nr. 5725 van dit blad.

NIEUWE LIEDEREN VOOR GEMENGD KOOR

Ga toch niet aan God voorbij
Daar gaat een juichtoon
God wist alle tranen af
Geef toch uw hart aan Jezus
Strijdlied
Die bij de Heer een schuilplaats vond naar Ps. 91
Broeders rust u ten strijde naar Ef. 6 : 10 e.v.

Proefnummers op aanvrage bij Evangelisatie-liederen fonds Joh. van der Baaren, Maarsdreef 55, 9501 AP Stadskanaal; tel. 05990-14069.

AUTOSLEUTELTJE, VERLOREN

Na afloop van de Ontmoetingsdag in Zwolle jl. zaterdag bracht iemand ons een gevonden sleuteltje, waarschijnlijk een autosleuteltje.
Wie zo'n sleutel mist, stelle zich met ons in verbinding; tel. 030-786247. v. D.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummer 38 - 22 september 1978

De groep Silo (Utrecht) voor het voetlicht met de reli-musical Groot nieuws voor u

TERUGBLIK OP SPIRIT '78

Wat verwacht je ervan?

Dat is een vraag, waarop de meesten der aanwezigen zichzelf al antwoord hadden gegeven, bewust of onbewust. Velen kwamen niet voor de eerste keer op een nationale Ontmoetingsdag. Dat betekent, dat er al een bepaald beeld is van wat er te beleven zal zijn. Vanuit onze (korte) traditie van dit soort nationale toogdagen rekenen we op ontmoeting met talloze bekenden, ruimte om te praten, om informatie op te doen en natuurlijk - een programma, dat niet alleen weergave en bevestiging is van de ontmoeting met de Heer en elkaar, maar ook bemoediging en geloofsversterking biedt en een appèl, een oproep om de Heer te volgen voor 't eerst of bij vernieuwing.

De lange serie artikelen, waarmee deze dag werd aangekondigd, en het thema Spirit '78 leidden tot de verwachting van een bijzondere inspiratie door de heilige Geest en een hernieuwde toewijding aan de opdracht tot zending en evangelisatie. Daarmee was het doel van deze dag duidelijker dan voorheen begrensd. In de eerste plaats ging het om de gemeenschap van hen, die al bereid waren zich onder de leiding van de Geest te stellen en vanuit die bereidheid uit te gaan en te werken. Een bemoedigings- en inspiratiedag dus voor onze gemeenten.

Programma

De morgenbijeenkomst werd om 10 uur ingeleid door ds Chr. Eijer; het publiek was nog niet op maximaal aantal en had er wat moeite mee de samenzang tot samenzang te laten worden. Dankzij de goede begeleiding van vader en zoon De Groot (orgel) en Theo Donkerbroek (piano) en ook dank zij het enthousiasme van de zangleider werd het in de loop van de dag steeds beter. Ds C. van Wier begroette de menigte namens de baptistengemeente Zwolle en ds J. Broertjes namens de Unie. Hij benadrukte twee aspekten van de dag, nl. volharding en troost, waarbij van beide God de bron is en wij de ontvangers en uitwerkers. Zo werd ook de dag aan de Heer voorgelegd in gebed. Het mottolied bleek goed aan te sluiten en fijn te zingen. De toegezegde toespraak van de Uniesekretaris ds J. van Dam bleef uit, wellicht vanuit de overweging, dat één preek per programma-onderdeel wel voldoende zou zijn.

Er vond nog wel een verkondiging plaats - door middel van de reli-musical „Groot nieuws voor u", met veel enthousiasme uitgevoerd door de groep Silo uit Utrecht. Een indrukwekkend gebeuren was het, een veelkleurige verkondiging, die helaas niet door iedereen kon worden meebeleefd, omdat gehoor en gezicht achterin te kort schoten. Voor wie het kon volgen, was het een authentiek getuigenis, op eigentijdse wijze uitstekend uitgevoerd, waarbij de kleine oneffenheidjes slechts de echtheid van het gebeuren bevestigden. Het dankgebed van ds O. Oldenburger (Sneek) sloot dit onderdeel af.

Tussen de programma's speelde het muziekkorps De Bazuin uit Treebeek - een

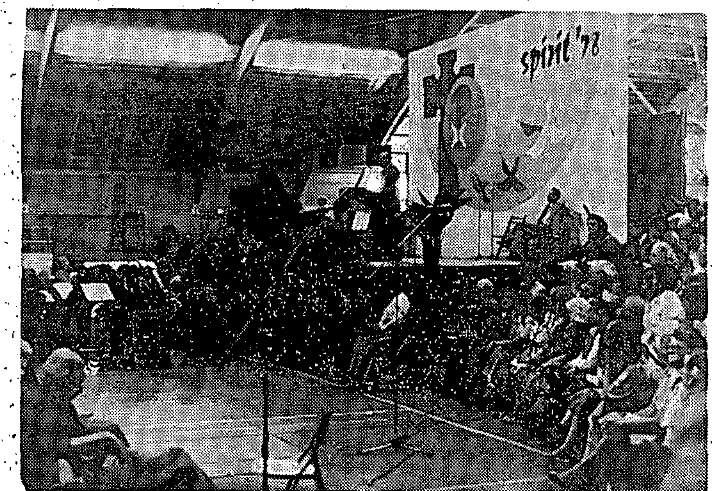

Zr Joyce van Veen sprak geladen woorden over de ervaren eenheid en de steun van de Heer.

prachtig korps - waar velen naar bleven luisteren. Zij hadden de dag geopend in het voorprogramma en sloten de dag ook af na het laatste programma. Op de Info-markt was ruimte om aan een lange rij van stands allerlei onderdelen van het werk binnen en buiten de Unie te leren kennen. Er was plaats voor ontmoeting en de mogelijkheid om voedsel te nuttigen. De kinderen werden opgevangen in aparte samenkomsten (voor de allerjongsten een wat te zware omschrijving).

Het tweede onderdeel, gewijd aan de U.Z.C., kwam wat moeizaam op gang omdat velen bleven toeven bij de stands en de koffie en geen rekening hielden met het feit, dat de pauze nogal bekort was.

Ds R. J. Voorhaar mocht twee mensen uit het veldwerk aan het woord laten. Zr Joyce van Veen sprak geladen woorden over de ervaren eenheid en de steun van de Heer voor gewone christenen, die iets durven wagen met Hem. Wellicht kwam het woord van br Erwin Sikorsky (bekwaam vertaald door ds J. A. Brandsma) wat minder nadrukkelijk over, maar inhoudelijk had hij minstens even aangrijpende dingen door te geven, verpakt in cijfers en percentages, die het grote verschil in welvaart duidelijk aangaven, dat bestaat tussen ons en de mensen in Sierra Leone. Op de vraag: Hoe moeten we als gemeenten de zendingsopdracht uitvoeren in 1978 en de verdere toekomst? gaf hij het volgende antwoord: De kracht van de zending ligt in de steun van de erachter staande gemeenten, steun in geld en gebed. De wijze waarop zending - nu moet plaatsvinden is door „partnership" - wederzijdse dienstbaarheid van jonge en oude geloofsgemeenschappen op basis van gelijkwaardigheid.

Rechts op de foto een gedeelte van de Friese koren (totaal ongeveer 140 mensen)

De fijnzinnige zang van Cantus Studio kwam niet helemaal tot zijn recht in deze immense ruimte. Ik denk toch, dat velen het erg fijn vonden om er naar te luisteren, evenals naar zr Marijke Eliveld, die 'n aantal liederen zong en negro-spirituals zong onder begeleiding van ds Eijer. Br Teun Wolters sloot af met gebed en voorbede voor het Nederlandse en Europese zendingswerk.

Bij het derde programma, geleid door ds W. Kos, was te merken, dat de dag naar een hoogtepunt groeide. Er was maximaal publiek (plm. 4000 mensen), er was sfeer en warmte, er werd op vol volume gezongen en de boodschap bij monde van ds R. Reiling kwam als een erbij passende stormwind over ons heen. Wat hij in detail zei onder het thema „Zij zullen niet falen" heeft men vorige week reeds op deze plaats kunnen lezen.

De uitdaging werd opgenomen, het appèl beantwoord, niet alleen doordat alle folders snel werden aanvaard, maar ook was het spontaan staande zingen van „Geest van God, daal in mijn hart" een duidelijk antwoord op de prediking.

De gezamenlijke Friese koren zongen o.l.v. br. J. de Haan een aantal liederen en namen een couplet van het slotlied „Almachtig God" voor hun rekening. Omdat het laatste lied kennelijk veler gevoelens vertolkte, werd het tot afsluitend hoogtepunt van de dag, dat wel twee keer gezongen moest worden. Ds H. G. de Winkel sloot met gebed dit enerverende laatste deel af.

Beoordeling

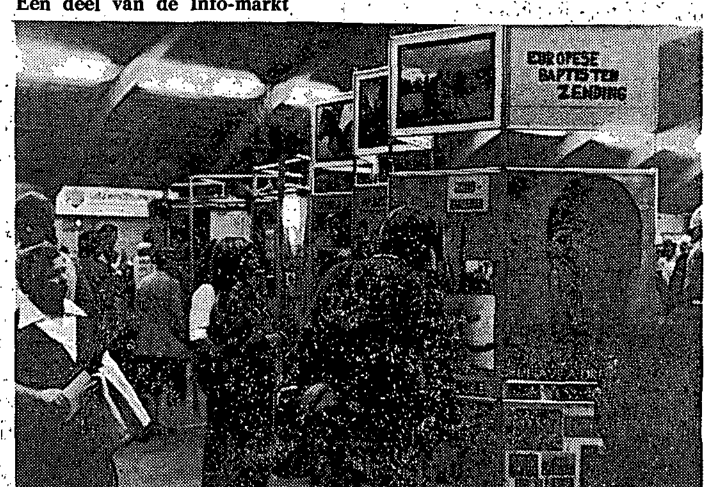
Niet alle verwachtingen werden beantwoord, grotendeels vanwege het feit, dat een aantal technische onvolkomenheden de betrokkenheid van het gehele publiek bij het gebeuren op het podium belemmerden. Desondanks heeft de dag zeer beslist naar mijn gevoel beantwoord aan de verwachting van bemoediging, ontmoeting en inspiratie.

Er was de ervaring van de Geest die samenbindt - en we hebben als gemeenschap daar eenvoudigweg behoefte aan. In die behoefte werd door de Heer voor-

Vooraan was toch nog wel plaats . . .

Een deel van de Info-markt

En zij waren allen eendrachtig bijeen!

(Een impressie van de Landelijke Ontmoetingsdag in Zwolle)

Zendeling Erwin Sikorski (links), vertaald door ds J. A. Brandsma

„Wij zullen nooit de Geest vergeten, Die over deze aarde ging..."

Als een machtige symphonie golfde „Het lied van de Duif" door de IJsselhal toen daar op zaterdag 9 september ongeveer 4.000 baptisten bijeen waren onder het motto „Spirit '78".

Al deze gelovigen: vaders en moeders met hun kinderen, ouderen en ook jongeren waren samengekomen om zich te bezinnen op hun taak in de wereld als christenen tegen wie de Heer Jezus zegt: Gij zult Mijn getuigen zijn!

Voordat de eigenlijke samenkomst begon, werden we al verwelkomd door de vrolijke tonen van het Limburgse muziekkorps „De Bazuin" uit Treebeek. In de morgenbijeenkomst, die geleid werd door ds Chr. Eijer, beluisterden we een toespraak van ds Broertjes en genoten we van de Relimusical, op waardige wijze vertolkt door de groep Silo uit Utrecht, waarbij de mooie meisjesstemmen opvielen.

's Middags stond de bijeenkomst in het teken van de zending. Ds. Voorhaar introduceerde allereerst Joyce van Veen, die een gloedvol getuigenis gaf van haar werk in Sierra Leone. Daarna hield een andere zendeling br Sikorski uit Sierra Leone, een toespraak in de Duitse taal, die uitnemend vertaald werd door ds Brandsma. Verder werkte het Cantus Studio Koor mee met enige gevoelvolle liederen.

Gedurende de slotsamenkomst onder leiding van ds Kos hield ds Romke Reiling een bezielende rede waarin hij een krachtig beroep deed op alle aanwezigen om het evangelie uit te dragen in oost en west, in noord en zuid. Dat het niet bij woorden bleef, werd bewezen door de direkt daarop volgende daad: elke bezoeker ontving een envelop met als inhoud tien traktaten, die wij aan onze medemensen, die de Heer Jezus nog niet kennen, **dienen door te geven met een biddend hart. Daarna be**gaven de voorgangers zich naar de ECU-stand om de rest van de in totaal 50.000 traktaten in ontvangst te nemen. Het was werkelijk boven verwachting dat deze evangelie-boodschappen zó grif van de hand gingen!

Epiloog

Als de sterke wind, die woei op zaterdag 9 september, maar vooral op de zondag daarna, kenmerkend is geweest voor Spirit '78, dan mogen wij op Gods tijd een rijke oogst aan zielen verwachten. Want met ds Reiling, onze voorganger, verlangen wij vurig naar die beweging van Gods Geest waarvan we in Handelingen 2 lezen. Immers: God is nog steeds de God van de wonderen die Hij 2000 jaar geleden deed. Hij is *niet* veranderd!

Laten wij ons dan ook steeds in herinnering brengen wat de voorwaarden zijn voor zulk een opwekking: eenheid in de belijdenis dat Jezus is de Weg, de Waarheid en het Leven (zoals ds Kos het terecht uitdrukte!) èn een voortdurend krachtig gebed van de gemeente, d.w.z. van alle gelovigen.

En we zingen het als één machtig koor mee met de dichter, ds F. E. Huizinga en de componiste, mevrouw L. van der Most:

> *De Geest die als een duif hier daalde*
> *en wind en vuur was tegelijk*
> *wil in ons zijn en ons vervullen*
> *want zó begint Gods hemelrijk*

Neen, we zullen nooit de Geest vergeten...
Zo zullen wij ook nooit de Zoon vergeten, die de heilige Geest heeft uitgestort in de harten der gelovigen.
Daarom zullen we nooit God vergeten tot Wie wij door genade mogen zeggen: Abba, Vader.

Met ds Van Wier herhalen we hier de woorden uit Romeinen 8 vers 16: Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn...

Moge die Geest ons elke dag bezielen! Dan zullen we ook Spirit '78 niet vergeten. Tenslotte: laten wij telkens als we aan die zegenrijke zaterdag in Zwolle terugdenken, ons hart verheffen tot God en het uitjubelen wat we in die ruime IJsselhal uit volle borst zongen onder de enthousiaste leiding van de muzikale dominee Eijer:

> *Ere zij aan GOD, de Vader*
> *Ere zij aan GOD, de Zoon*
> *Eer de HEILIGE GEEST, de Trooster:*
> *God drieënig op de troon!*
> *HALLELUJA!*

Wim J. van der Leer

Dubbeldam, 11 september 1978

zien, dat is duidelijk en verheugend. We moeten de Heer telkens danken voor zo'n gemeenschap, zo'n gevoel van saamhorigheid, soms verpakt achter op 't eerste gezicht oppervlakkige gedragingen en praatjes, maar toch diep wortelend in ons aller leven, de gave van het éne lichaam van de Heer, aan en door Hem verbonden.

Dank ook aan de velen, die zich hebben uitgesloofd om het mogelijk te maken. Ik heb bewondering voor de vele moeite, tijd en energie, die zij erin gestopt hebben. Mede daardoor werd Spirit '78 van verwachting tot werkelijkheid.

Wat komt eruit voort?

Deze vraag moet nog beantwoord worden. Het feit, dat velen geraakt waren, wil nog niet zeggen, dat we daardoor ook een stap verder zijn gekomen in ons geloof. Zovele gezichten waren opgeheven, zovele oren geopend voor het Woord. De vraag blijft: In hoeveel harten heeft de Geest *blijvend ruimere* plaats gekregen? In hoeveel levens zal de Heer *nog meer dan te voren* zijn werk kunnen doen?

De afgelopen 10 dagen na Spirit '78 hebben 't onszelf kunnen leren, of we de uitdaging ook metterdaad hebben aangenomen om getuige van de Heer te zijn.

Ik heb er goede hoop op, maar hoop is nog geen antwoord.

Dat kunnen we alleen zelf, zeer persoonlijk, geven. Pas waar dat is gebeurd, is het doel van Spirit '78 bereikt.

Anne de Vries

De foto's bij dit artikel zijn gemaakt door de schrijver.

VOOR HET DRUKKEN VAN BIJBELS VEROORDEELD

Op 20 juli van dit jaar werden in Kant in de Sovjetrepubliek Kirgisien drie baptisten van 1 tot 3 jaar gevangenisstraf veroordeeld, omdat zij illegaal bijbels hadden gedrukt. De namen van de veroordeelden zijn Andreas J. Mock, Heinrich A. Wiebe en Ivan St. Gartenjuk. Twee van hen zijn voorgangers. Eén van hen is over de 60 en invalide. Twee van de gevangenen zijn Duitsers die tot de 800 baptisten in Kant behoren wier gemeente niet door de staat is erkend. Van de baptisten in Kant is 75% Duitser.

„Theologische studie is een vormingsproces dat de kennis te boven gaat..."

„Theologische studie is een leerproces dat de kennis te boven gaat". Dat zei ds P. van der Werf, voorzitter van de Commissie voor de Opleiding zaterdag 16 september jl. in de bijeenkomst die gehouden werd ter gelegenheid van de opening van het 21ste kursusjaar van ons seminarium.

Tussen de 250 en 300 mensen waren aanwezig in deze bijeenkomst, die gehouden werd in de (hervormde) Zuiderkapel te Bilthoven, onder wie zich niet alleen vele vertegenwoordigers van de gemeenten bevonden maar ook hoogleraren en docenten van de Utrechtse theologische fakulteit, van de Katholieke Theologische Hogeschool, van het Oud Katholiek Seminarium, van de Theologische Hogeschool van de Vrije Evangelische Gemeenten en van het Nederlands Bijbel Instituut.

Dat er velen uit de gemeenten aanwezig waren verheugde ds Van der Werf in het bijzonder, „want", zo zei hij, „de opleiding is van de gemeenten!" In dat verband vroeg hij ook de gemeenten dringend om de voorbede voor het werk dat op het seminarium wordt verricht, zowel voor de studenten als de docenten; „immers", zo herinnerde br Van der Werf de aanwezigen, „de Heiland heeft gezegd: Zonder Mij kun je niets doen". De CvdO-voorzitter besloot zijn begroetingstoespraakje met Schriftlezing van Efeziërs 3, vss 14-21.

Ds Th. van der Laan, nu ruim anderhalf jaar aan het seminarium verbonden als conrector, gaf vervolgens een overzicht over het afgelopen kursusjaar 1977-1978 en memoreerde, dat er dat jaar 23 studenten waren ingeschreven: 17 van hen zijn „CvdO-studenten", dat wil zeggen: hebben de begeerte om voorganger te worden in een baptistengemeente. Voor het nieuwe kursusjaar staan 27 studenten ingeschreven, waarvan 19 duidelijk zich voorbereiden op het voorgangerschap in de gemeente.

Uit het Jaaroverzicht - dat we binnenkort in zijn geheel in ons weekblad hopen te publiceren - werd verder wel duidelijk, dat de „nieuwe" conrector zijn werk aan het seminarium met veel voldoening en vreugde verricht...!

Dr J. Reiling, vanaf de start van het seminarium op 1 september 1958 - dus precies 20 jaar geleden - als rector verbonden aan onze voorgangersopleiding, hield de „lustrumrede" die tegelijk openingscollege was; de titel van dit college, dat we eveneens in ons blad hopen op te nemen, luidde: Voorgangers-opleiding na twintig jaar. Broeder Reiling haalde enkele herinneringen op aan het prille begin, noemde daarbij dankbaar de namen van de overleden broeders J. Louw en K. Reiling, sprak over de verhouding tot de theologische fakulteit te Utrecht en vroeg de gemeenten te blijven offeren voor de zaak van de opleiding.

Na deze inleidende opmerkingen behandelde hij vervolgens het aangegeven onderwerp tegen de achtergrond van „openbaring en schriftbeschouwing", „pastoraat en evangelisatie", en „maatschappelijk handelen". We verwijzen nu reeds onze lezers naar dit college, dat - zoals gezegd - zo spoedig mogelijk ook in DC zal worden opgenomen.

De laatste spreker in deze bijeenkomst was ds J. Broertjes, voorzitter van de Unie-Commissie, die - zijn onderwerp nodigde ertoe uit - al evenzeer oude herinneringen ophaalde. Hij benadrukte verder vooral, dat onze huidige taak niet zozeer is - zoals vroeger in de eerste na-oorlogse jaren - ons een plaats te verwerven náást de andere kerken maar dat het er nu vooral om gaat onze plaats in de wereld en de samenleving te weten.

Van elf tot bijna één uur is een lange „zit", maar geboeid als mensen die zich bij het „opleidingsgebeuren" betrokken weten, werd geluisterd. Maar ook werd het einde van deze bijeenkomst met vreugde begroet, omdat welhaast allen ernaar verlangden het geheel vernieuwde gebouw De Vinkenhof, waar zowel seminarium als Uniebureau zijn gehuisvest, in ogenschouw te nemen.

Op het terrein van De Vinkenhof, achter het gebouw, hadden studenten van het seminarium een grote tent opgezet waar koffie, broodjes, soep en fruit konden worden gebruikt. Zo werd deze bijeenkomst een kleine herhaling van de Ontmoetingsdag die een week eerder in Zwolle was gehouden.

Intussen stonden de deuren van De Vinkenhof nodigend open en velen gingen er door naar binnen om met eigen ogen vast te stellen, dat de renovatie van het gebouw tot een smaakvol en representatief resultaat had geleid.

Om ongeveer drie uur in de middag was ook het terrein achter De Vinkenhof weer leeg, op enkele studenten na. Zij waren bezig om dat wat nog van de soep en de broodjes over was een zinvolle bestemming te geven. Dat ze daarbij werden geholpen door een aantal leden van een Zusterhulpafdeling ergens uit het land - die het bijwonen van deze middag tot een onderdeel van hun „uitstapje" hadden gemaakt - zou hier niet vermeld zijn wanneer we deze kombinatie: uitstapje en gebruik maken van de gelegenheid die het „open huis" bood - geen prachtig initiatief hadden gevonden!

v. D.

NIEUW SEMINARIE-GEBOUW VOOR NOORSE BAPTISTEN

Ongeveer 500 mensen woonden op 20 augustus jl. de dienst bij ter gelegenheid van de opening van het nieuwe gebouwencomplex van het seminarium van de Noorse baptisten in Stabekk, een voorstad van Oslo.

Het nieuwe komplex, waarvan de bouw 11,5 miljoen Noorse kronen heeft gekost, heeft een bibliotheek, en lounge, vier kollegezalen, een ontmoetingsruimte voor 150 personen, kantoren voor staf en een woongedeelte met acht studentenflats en 18 éénpersoonskamers.

Bovendien is kantoorruimte voor de Unie en de baptisten-jeugdbeweging; ook de archieven van de Noorse baptisten kunnen er in onder gebracht worden.

Dr Nils J. Engelsen, rector van het seminarium leidde de openingsbijeenkomst, geassisteerd door de docenten Tor. E. Mikalsen en Peder A. Eidberg. Onder de gasten waren afgevaardigden aanwezig van andere kerkgenootschappen, van de Universiteit van Oslo en van de Lutherse Vrije Theologische Fakulteiten. Dr Islam Ballenger was namens het Internationale Baptisten Theologisch Seminarium te Rüschlikon, Zwitserland aanwezig. Hij vertegenwoordigde tevens de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA). Namens de American Baptist Churches in the USA was Rev. Reider Lindland aanwezig.

Het Uniebureau, dat meer dan 70 jaren gebruik maakte van het kerkgebouw van de Eersete Baptistengemeente in de binnenstad van Oslo, heeft reeds zijn intrek genomen in 't nieuwe gebouwenkomplex te Stabekk. Ook de jeugdbeweging zal zijn Jeugdbureau binnenkort overbrengen.

MEDEDELINGEN

△ De sekretaresse van de baptistengemeente te Spijkenisse mevr. H. J. de Graaf-Meynes, woont thans: Gaasbeek 77, 4761 LR Zevenbergen.

△ Het huidige adres van ds C. Mostert luidt: Wijngaard 42, 8212 CC Lelystad; tel. 03200-46423.

NAZATEN VAN ZACHEUS

Denkt u, dat Zacheüs geen nazaten gehad heeft? Dat is dan jammer. Want hoewel Zacheüs niet altijd zo'n brave borst geweest is, en niet tot de groten der aarde behoorde, heeft hij in ieder geval één ding van het evangelie van Jezus goed begrepen. Dit namelijk, dat bekering het een en ander van de mens vraagt. Bijvoorbeeld ook, dat de mens die achter Jezus aan wil, ook achter hen aan moet, wien hij in het verleden te kort gedaan heeft.

Het weer goed maken (van het verleden *dus) is niet altijd mogelijk.* Er zijn soms omstandigheden in het leven ontstaan, die niet meer teruggeschroefd kunnen worden. Soms moet een mens de last van zijn verknoeid, bevuild verleden meenemen, de toekomst in, ook als hij een christen is geworden. Niemand dan de mens, die zulk een lot te dragen heeft, weet de zwaarte daarvan.

Zulke mensen begeleiden is geen gemakkelijke, maar wel een dankbare taak. Niet makkelijk, omdat we toch altijd weer dat verleden voor ogen krijgen. Daar zorgt de boze wel voor. Niet makkelijk omdat anderen ons zo graag eraan herinneren wat er wel allemaal voorgevallen is.

> *De mens die niet probeert goed te maken wat hij kapot maakte, heeft het evangelie van Jezus niet best begrepen. Zacheüs begreep dat evangelie wel. Hij vergoedde viervoudig wat hij anderen afgeperst had, naar de Joodse wetgeving. Hij dééd het. Een dure zaak, maar ondanks dat, hij deed het. En Jezus zei: Heden is aan dit huis redding geschonken.*

Waarom het bovenstaande geschreven?

Tijdens de zomervakantie nam ik van een station BLICKPUNKT, een krant van de Duitse spoorwegen mee. Naast allerlei wetenswaardigheden las ik met bijzonder veel genoegen, dankbaarheid en ontroering het volgende bericht:

Iemand schreef de spoorwegdirektie, dat hij gedurende vijf jaren bij gunstige gelegenheden als zwartrijder gebruik had gemaakt van de spoorwegen. Woordelijk volgt dan:

> *„Ik heb nu echter mijn leven aan Jezus Christus overgegeven. Ik wil mijn leven voortaan vorm geven naar Zijn wil. Het is mij duidelijk geworden, dat het zwart-rijden een zonde en een diefstal geweest is".*

De afzender van de brief, die van volledige naam en adres voorzien was, voegde een biljet van duizend Mark bij, naar hij dacht gelijk aan de ontdoken reiskosten.

Nog zo'n bericht. Het is een brief, afkomstig van iemand, die nu in Australië woont. Hij schreef:

> *„Ik weet niet meer precies in welk jaar, maar op de lijn tussen Bremen en Hildesheim heb ik zonder kaartje gereisd. Ik lieb mij bij kontroles slapende gehouden opdat ik niet hoefde te betalen. Met bijgevoegde cheque wil ik alsnog de kosten betalen. Jezus Christus, die nu mijn Heer en Heiland is, heeft mij geen rust gelaten. God heeft in zijn liefde tot ons zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard. Hoe kan ik dan een ander vanwege het armzalige geld bedriegen?"*

De spoorweg-beambten, die deze brieven in handen kregen, verhelen niet, dat zij door de lezing ervan diep ontroerd werden. Wat geweldig, dat de naam van onze Heiland op deze wijze verkondigd wordt in een blad van de spoorwegen. Maar vooral, wat geweldig, dat ongelovigen er door kunnen leren, dat Jezus nog altijd machtig is om harten te veranderen en tot het weer goed maken kan brengen.

Zacheüs heeft gelukkig nazaten...

Ploeger

L.Z.C.-ZENDINGS-AKTIE 1978

De zondagsscholen starten weer een nieuwe Zendingsaktie. Dit keer richten we ons op Paramaribo in Suriname. Het christelijk onderwijs daar heeft dringende behoefte aan les- en spelmateriaal. Tevens ontbreken in de gymnastiekzalen de meest nodige attributen om verantwoorde oefeningen te doen.

Deze zendingsaktie laat dan ook op een kaart scholieren zien, die bedroefd staan te kijken. U krijgt nu de gelegenheid om door middel van een plakkertje, het kind te laten lachen. Dit plakkertje koopt u, en het geld gaat naar Paramaribo, zodat de kinderen daar ook daadwerkelijk van uw bijdrage genieten.

Helpt u mee? Ja toch! Dan zal ook deze aktie, net als de voorgaande een goed resultaat opleveren. Zeker als we deze aktie ook in het gebed tot de Heer brengen.

Uw L.Z.C.-zendingsmedewerker:

J. Dragstra, Spoorstraat 67,
6421 TZ Treebeek

BEROEPINGSWERK

Beroepen en aangenomen: naar Stadskanaal-Noord (ten behoeve van schoolwerk en De Strubben), A. Hofman te Stadskanaal.

SPREKERSLIJST

Door de gemeente te Stadskanaal-Noord is op de Sprekerslijst geplaatst: T. Blaauw, W. Parallelstraat 87, Stadskanaal; tel. 05990-14345.

LIEFDE VOOR JEZELF

Medio oktober van dit jaar zal in de boekhandel het boekje „Als ik je liefheb..." verkrijgbaar zijn. Het is geschreven door ds M. Cohen.

De uitspraak van dr. Erich From: „Liefde is het enige en bevredigende antwoord op het probleem van het menselijk bestaan", is van grote invloed geweest op Cohens doordenking van het centrale thema in dit boek nl „liefde-in-het-huwelijk".

In de komende weken zullen wij onze lezers kennis laten maken met dit geschrift door enkele hoofdstukken uit dit boekje in ons weekblad, met toestemming van de schrijver en uitgever, af te drukken. Uitgever is „het Boekencentrum" te Den Haag.

In het boekje *Jiddische Levenswijsheid* las ik onlangs: „Ze hebben een sterke liefdeband - hij met zichzelf en zij met zichzelf!"

En een zekere Abraham Ibn Esra moet gezegd hebben: „Er is geen mens zo eenzaam als hij, die alleen zichzelf bemint!"

Vroeger mocht je jezelf niet liefhebben. Dat was niet goed. Dat was egoïstisch. Vroeger kon je „lijden aan eigen-liefde"...

Van nature leeft de mens naar zichzelf toe. Uit lijfsbehoud. Deze natuurlijke neiging is gezond. Een gezond mens houdt van zichzelf. Hij kent liefde-voor-zichzelf.

Hij richt een grote mate van belangstelling op zichzelf.

De neiging om zichzelf te veronachtzamen, is ongezond en wanneer doorgevoerd, leidt het tot zelfvernietiging.

Narcisme is een overdreven gevoel van eigenliefde. Daarbij lijkt het alsof de mens van zichzelf houdt en geen liefde heeft voor anderen. Maar wanneer iemand alleen van zichzelf of van zijn familie kan houden en niet van iemand buiten die kring, dan is er sprake van onmacht om lief te hebben.

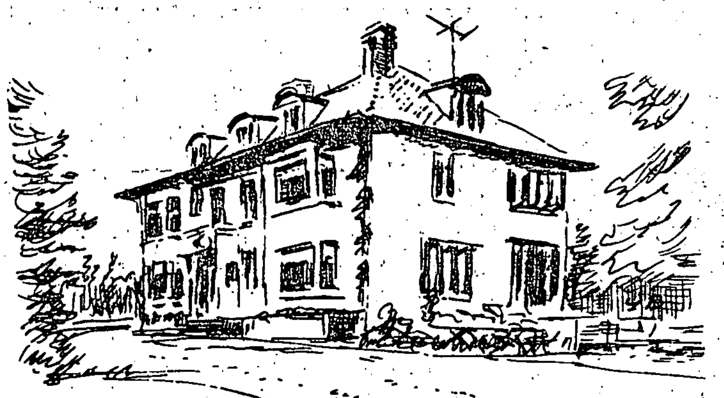
De liefde voor jezelf en voor diegene waaraan je je verbonden weet, is inklusief en sluit anderen in. Het verschil is dus dan alleen te vinden in de verschillende types van liefde.

De mens die lijdt aan *narcisme,* beoordeelt alleen zaken en personen om zich heen naarmate ze voor hem nuttig zijn. Hij is onmachtig lief te hebben.

Dr. Fromm zegt van deze mens: „De zelfzuchtige mens heeft zichzelf niet teveel, maar te weinig lief. Hij haat zichzelf. Hij is leeg en gefrustreerd".

Hij die zichzelf liefheeft, dus op een inklusieve wijze, en eigenlijk kun je alleen maar op een inklusieve wijze van jezelf houden, vindt zichzelf terug in één lijn met bijbelschrijvers. In het boek Leviticus (19 : 18) kunnen we lezen: „uw naaste liefhebben als uzelf". En de bijbel zegt (Lucas 10 : 27): „Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, *en uw naaste als uzelf".*

(Hoofdstuk 5 uit „Als ik je liefheb...", van ds M. Cohen).

uit het Uniebureau

EBF-Raad in Wenen

Van 21 tot en met 25 september - deze week dus - vergadert in Wenen, de hoofdstad van Oostenrijk, de Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie. Onze Unie zal er vertegenwoordigd zijn door zijn sekretaris.
Er zal o.a. gesproken worden over de moeilijkheden rondom het voortbestaan van het seminarium in Rüschlikon, Zwitserland - moeilijkheden die te maken hebben met de waardevermindering van de Amerikaanse dollar (het seminarium is een instituut van de Zuidelijke baptistenkonventie, USA) en de waardevermeerdering van de Zwitserse frank.
Ook de Europese baptisten hebben belang bij het voortbestaan van dit seminarium, dat in het verleden als centrum voor het werk in de Europese Unies van grote betekenis is geweest. Aangezien er nog geen uitgewerkt programma op de vergadertafel ligt zal het Nederlandse standpunt pas bepaald worden nadat konkrete mogelijkheden en plannen door een in te stellen onderzoekkommissie zijn aangewezen.

UC-vergadering

Zoals bekend vergaderde vrijdag 15 september de Commissie der Unie. Het was een belangrijke vergadering, niet alleen omdat de „laatste hand" gelegd moest worden aan de voorbereiding van de komende Algemene Vergadering in Arnhem maar ook omdat enkele andere onderwerpen veel zorg, tijd en aandacht van de vergadering vroegen. O.a. werd over „Rüschlikon" gesproken.
In deze UC-vergadering kregen ook de Permanente Commissies (Opleiding, Evangelisatie en Zending) en de „nevenorganisaties" (Vrouwenbeweging en Jeugd) aandacht; de UC-leden die namens deze „takken van arbeid" in de Unie-Commissie zitting hebben, brachten verslag uit van het verrichte werk, de problemen en de toekomstplannen.

Benoemingen

In zijn vergadering van 15 augustus jl. kon de Commissie der Unie overgaan tot enkele benoemingen:
In het bestuur van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds der Unie werd in de vakature M. Brouwer benoemd br C. Mostert te Lelystad (geen deelnemer); in de vakature C. Mostert (deelnemer) werd nog niet voorzien.
In het bestuur van landelijk Tabitha werden in de vakatures A. van der Goot en W. Olijslager-Kruit benoemd br H. Bijleveld te Enschede en br T. J. B. van der Hoeven te Enschede. Br A. Klein Haneveld te Enschede werd voor een tweede periode herbenoemd tot lid van het bestuur van de Unie Bouw Stichting.

Voorstel tot Statutenwijziging

Zoals reeds vaker in deze rubriek genoemd zal in juli 1979 een nieuwe Wet op de Verenigingen van kracht worden. In verband daarmee - om die wet niet van toepassing te doen zijn op zowel de Unie als de gemeenten - zullen enkele belangrijke voorstellen tot wijziging van de huidige Uniestatuten (en suggesties voor wijziging van de Statuten der gemeenten) de gemeenten zeer binnenkort bereiken. De bedoeling is, dat hierover op de komende Algemene Vergadering een beslissing wordt genomen.
Voor de juridisch juiste formuleringen heeft de Commissie de hulp gekregen van een op dit terrein deskundige. Pas dezer dagen - kort voor de verleden week gehouden UC-vergadering - waren deze stukken gereed.
We bevelen de raden der gemeenten de bestudering van deze vrij ingewikkelde materie hartelijk aan!

Vrijstelling militaire dienst van theologische studenten

Er is in ons land een wetsartikel dat vrijstelling van militaire dienstplicht verleent „wegens het bekleden van een geestelijk of een godsdienstig-menslievend ambt of opleiding tot zodanig ambt". Iedere keer opnieuw duikt de vraag op of deze vrijstelling terecht is.
Met deze vraag gekonfronteerd sprak de Commissie der Unie op zijn laatste vergadering als zijn mening uit, althans een meerderheid, voor handhaving van deze regeling te zijn - omdat in het bestaan van deze vrijstelling een teken gezien wordt van de onverenigbaarheid van het christelijke geloof en de militaire dienst.
Zij die tegen handhaving van de vrijstelling pleitten deden dit omdat zij van mening waren, dat ook de toekomstige voorganger persoonlijk met het vraagstuk dat met de militaire dienstplicht inherent is gekonfronteerd dient te worden; bovendien wijzen zij de bevoorrechting van „de kerk", zoals deze regeling kan worden uitgelegd, door de wetgever af.

Rampenfonds

De Unie-Commissie besloot *f* 10.000,— uit het Noodfonds (Rampenfonds) van de Unie te bestemmen voor de slachtoffers van de watersnood in India. Verder om *f* 2.500,— ter beschikking te stellen voor de één miljoen vluchtelingen in Ethiopië en eveneens *f* 2.500,— voor de Cambodjaanse vluchtelingen in Zuid-Oost-Azië.
81255 is het gironummer van het Rampenfonds van de Unie van Baptisten Gemeenten, Bosch en Duin - Bilthoven.
Doe er wat aan!

J. van Dam, Uniesekretaris

81255

is het gironummer van

RAMPENFONDS

van de

Unie van Baptisten

Gemeenten, Bosch en Duin

Bilthoven

Doe er wat aan !

GEMEENTEBERICHTEN

VREUGDE EN DANKBAARHEID

Delfzijl - (P.W.B.). Met „Vreugde, vreugde, louter vreugde" willen we graag dit gemeentebericht beginnen, met daaraan toegevoegd: Dankbaarheid, want dit komt duidelijk naar voren.

Natuurlijk, we leven mee met onze zieken, bejaarden en hen die het soms erg moeilijk hebben, en voor wie het niet altijd vreugde is. Maar ook zij verheugen zich als er goede berichten uit de gemeente komen.

Nu, die zijn er vele, ook na ons laatste gemeentebericht van 14 juli.

Vreugde was er op 19 augustus toen onze bejaarden (met hun begeleiders 72) onder stralende zonneschijn hun uitgaansdag hadden; dit keer door het prachtige Friesland, met zijn vele mooie steden, dorpen, meren, plassen - en wat een watertoerisme zagen we.

Vreugde was er toen een jonge broeder en zuster in het huwelijk traden en nu als echtpaar B. Wijchers-Udema in de gemeente Leeuwarden hun geestelijk tehuis vinden. De bevestiging vond plaats in ons kerkgebouw door ds P. Wijchers (broer van de bruidegom). Veel belangstellenden waren hierbij aanwezig.

Dan hadden we in augustus nog een mooie zendingsavond, waar ds D. Boschma uit Dokkum ons door middel van veel dia's en werkstukken meenam naar Indonesië, waar hij met zijn vrouw vele jaren mocht wonen en werken in dienst van de Heer.

Op 3 september was er ook weer zo'n dag van grote vreugde, waarop twee broeders en één zuster ook in de doop hun Heer wilden gehoorzamen. 's Morgens werd een jonge broeder op zijn belijdenis gedoopt door br S. A. Wijchers, die deze dienst leidde en n.a.v. Lucas 9 : 53 sprak over het onderwerp: Waar is uw gezicht op gericht? In Samaria wilden de mensen Jezus niet ontvangen, maar Jezus' aangezicht was gericht op Jeruzalem. Zo moeten ook wij ons oog op Jezus gericht houden, op Hem alleen. Ons zangkoor verleende met zeer toepasselijke liederen zijn medewerking. De laatste samenzang: Blijf Hem maar trouw, was een prachtig slotlied voor deze door velen bezochte dienst.

Voor de doopsbediening van het echtpaar K. Ottens stonden we voor een moeilijk probleem. Ze kenden reeds jaren de Heer, leefden in alles met de gemeente mee, maar konden door lichamelijke gebreken bijna nooit in de diensten komen, maar toch wilden ze graag er helemaal bij behoren. De arts achtte het niet verantwoord dat onze broeder gedoopt werd; voor onze zuster wel, maar niet in een normale dienst. En zo kwamen dan die zondagmiddag de raad der gemeente en enkele genodigden bijeen in ons kerkgebouw met genoemd echtpaar en ds Boschma en zijn vrouw. (De fam. Ottens was reeds jaren geleden met ds Boschma in aanraking gekomen). Ds Boschma leidde dan ook deze korte dienst; de gebruikelijke vragen gesteld waarop onze zuster werd gedoopt.

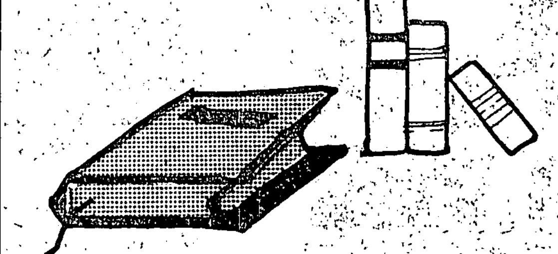
Haar man mocht er getuige van zijn. Ze zijn blij nu toch tot de gemeente te behoren. Br Scherenga zong een paar mooie liederen en daarna werd het avondmaal gevierd, ook weer o.l.v. ds Boschma. Br Wijchers sprak enkele woorden van welkom in de gemeente. Het is niet onder woorden te brengen, welk een gezegend samenzijn dit is geweest.

's Avonds was er de avondmaalsviering voor de gemeente waarin de 's morgens gedoopte broeder D. Kuiper door br Van Weerden welkom werd geheten en we ons met velen om de dis des Heren schaarden.

En dan... de Ontmoetingsdag in Zwolle; met velen gingen we er heen. Een grote toeringcar vol, anderen op eigen gelegenheid. Wat een fijne dag was het, en wat zijn we geïnspireerd: Ga in Zijn kracht alleen.

Tenslotte: zondag 10 september werd bekend gemaakt dat ds Jac. Schouten uit Emmen het beroep van onze gemeente had aanvaard. Blijdschap en dankbaarheid allerwege.

Dat we getrouw mogen zijn aan Hem die ons vrijkocht met Zijn dierbaar bloed!

Wat zullen we lezen:

zondag	24 september	Spreuken 20 : 1-17	Het brood van de leugen
maandag	25 september	Job 38	Antwoord in de storm
dinsdag	26 september	Job 39	Kun jij wat ik kan?
woensdag	27 september	Job 40 en 41	Job is sprakeloos
donderdag	28 september	Job 42 : 1- 6	Job herroept alles
vrijdag	29 september	Job 42 : 7-17	Gods dienaar
zaterdag	30 september	Spreuken 20 : 18-30	Tweeërlei gewichten

INTREDE Ds J. A. SCHOLTE

Haarlem - (S.v.d.W.). Het was voor de gemeente Haarlem een feestelijke dag toen ds J. A. Scholte zijn intrede deed. Zondagmorgen vond onder grote belangstelling de bevestiging plaats, die geleid werd door ds H. Sikkema.

Het thema waarover hij sprak (Lukas 9 : 57-62): „Niemand die de hand aan de ploeg slaat en ziet naar hetgeen achter hem ligt is geschikt voor het koninkrijk Gods".

Het was 'n ontroerend moment toen hij ds Scholte, die gedurende 20 jaar een funktie in het bedrijfsleven heeft vervuld, opnieuw bevestigde in dienst van de Grote Meester.

Mede door de grote opkomst, de bezielende preek van ds Sikkema, de medewerking van het zangkoor en de bloemenhulde in de kerk was de dienst een feestelijk gebeuren.

's Middags om half vijf waren we weer bij elkaar; nu echter mochten we 125 gasten ontvangen. Gasten uit Baptist-Nederland, familie, vrienden, kollega's en afgevaardigden van andere kerken. Het thema waarover ds Scholte sprak was:

„Als de bazuinen klinken", naar 1 Kor. 14 : 8. Hij bracht naar voren dat het zijn opdracht was de bazuin duidelijk te laten klinken om de gemeente op te roepen tot de strijd voor het evangelie. Alleen wanneer de bazuin duidelijk klinkt weet de gemeente wat bedoeld wordt.

Van de vele sprekers wil ik slechts enkele noemen: Namens de baptistengemeente Haarlem sprak br Nieboer. Allereerst bedankte hij mevr. Sikkema, dat zij bereid was geweest gedurende 2 jaar haar man vele uren af te staan om het konsulentschap van de gemeente Haarlem op zich te nemen. Hij dankte ds Sikkema voor het vele werk dat hij gedaan had. In deze twee jaar bracht ds Sikkema, met het kompas gericht op God, de gemeente naar een nieuwe haven.

Br Nieboer heette ds Scholte hartelijk welkom en kwam via de Haarlemmerhout op de houten Haarlemmers. Hij sprak de wens uit dat ds Scholte bij machte zou zijn dit hout te leren buigen.

Namens de Unie sprak ds J. van Dam. Hij haakte in op de bazuin en ging, zich wendende tot de gemeente, daarmede terug naar de reveille. Hij zei o.a. De bazuin klinkt duidelijk en de woorden zijn bekend:

„Wil je niet opstaan
Blijf dan maar liggen
Moet je maar weten
Wat er van komt".

Namens het bedrijf waar ds Scholte gedurende 20 jaar gewerkt heeft sprak de direkteur, de heer V. d. Zee. Hij had er begrip voor dat ds Scholte de stem die hem riep niet kon weerstaan en daarom niet bij de vleespotten van Egypte kon blijven.

Hij dankte hem voor het vele werk dat hij voor de firma gedaan had en wenste hem veel sterkte. De gemeente Haarlem was drie jaar vakant.

Op deze dag willen wij ook even stil staan bij alle sprekers die de gemeente met „Het Woord" gediend hebben en hen hartelijk danken voor hun inzet.

De gemeente Haarlem kiest opnieuw zee. Met ds Scholte aan het roer en Jezus aan boord zal het waarachtig wel gaan.

AFSCHEID Ds W. HESSELS

Lemmer - (P.W.). Met velen hebben wij zondag 6 augustus 1978 in de prachtige hervormde kerk te Lemmer afscheid genomen van de familie Hessels. Nog éénmaal sprak God door Zijn dienstknecht tot de aanwezige christenen en hen die de Heer nog niet kenden. De boodschap werd gebracht uit de eerste brief van Paulus aan de Korinthiërs, hoofdstuk 2 vanaf vers 2: „Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd".

Ds Hessels gaf ook in deze boodschap God alle lof, dank en eer. „Ik heb geprobeerd in de afgelopen 10 jaren de zaken van de Heer alle eer te geven; het ging om God en om Jezus Christus".

Bij het brengen van de boodschap had hij steeds de woorden van een leraar van de Bijbelschool voor ogen die altijd zei: jongens, een goede preek bestaat uit drie dingen: zeggen wat je te zeggen hebt, zeg het en houd je mond. „Het gaat om Jezus Christus en Die gekruisigd. Wij zijn het kruis niet uit de weg gegaan, maar hebben het centraal gesteld. **Wij hadden en wij hebben nog** steeds dezelfde boodschap voor mensen die verloren zijn in een wereld vol zonde en schuld. Want, zo zegt Gods Woord, allen hebben gezondigd, niet één uitgezonderd. Allen derven de heerlijkheid Gods".

Zoals altijd deed ook nu ds Hessels de uitnodiging tot een ieder die het heil van Jezus Christus nog niet heeft aanvaard. „Ik kan u geen belangrijker vraag stellen; niets is zo belangrijk in dit leven dan te weten een kind van God te zijn. Wij mogen het elkaar nog éénmaal zeggen: God heeft u lief, wie u ook bent en wat u ook doet. Hij wil ook uw zonden verzoenen, omdat Hij gestorven is voor allen".

„En van u, die de Heer reeds kent, verlangt God

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 030-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

een toegewijd leven, een leven geleid door Zijn heilige Geest, een leven waarin u het rijke evangeliewoord niet voor u zelf houdt, maar het uitdraagt, het verkondigt, juist nu in deze genadetijd, want we zien uit naar de wederkomst des Heren. Besef uw verantwoordelijkheid ook in de komende tijd en laat het kruis centraal blijven staan in uw leven en arbeid". Met deze woorden richtte hij zich speciaal tot de oudsten der gemeente.

Vervolgens kregen een veertien-tal sprekers de gelegenheid ds Hessels en vrouw en kinderen toe te spreken. Allen waren blij en dankbaar voor hetgeen zij in Lemmer en omgeving hadden gedaan. Zij waren velen tot een zegen geweest. In ons eigen gebouwtje hadden we 's avonds een gemeenteavond. Jong en oud hadden voor deze avond een bijdrage. Het was een avond waarin we met elkaar gemeenschap hadden in de Heer. Vele liederen en gedichten werden opgedragen, met name Zusterhulp die mevrouw Hessels in dichtvorm bedankte.

Tot slot wilen we graag het gedicht van br De Boer hier weergeven; hij vertolkte de gevoelens van de gemeente aldus:

Ds Hessels onze geliefde predikant,
verlaat de gemeente in Lemsterland.
Wij vragen niet hoe dit zo kwam,
U vertrekt naar Alblasserdam.
Dit doet ons allen zeer, want u vertelde keer op keer,
De woorden in het rond, Van Gods trouw en Zijn verbond.
In ons oog blinkt een traan,
een kind kon U verstaan.
Wij steken dit niet onder stoelen of banken,
maar willen u hiervoor hartelijk bedanken.
Hiermee willen wij verklaren, dat uw nieuwe gemeente dit ook mag ervaren.
Als u straks niet meer zijt in ons midden,
toch kunnen wij voor u blijven bidden.
Als gij uw nieuwe gemeente gaat betreden,
aldus groeten u al uw gemeenteleden.
Wij wensen u en uw gezin in dit program,
Gods onmisbare zegen toe in Alblasserdam.

Door dit bericht heeft men een indruk gekregen van die machtige dag die we met elkaar beleefden. We hebben veel liederen gezongen onder begeleiding van de bekwame organist br Y. de Boer van de gemeente Emmeloord.

Mensen die door omstandigheden niet konden komen gaven door middel van een brief blijk van hun dank en medeleven, zoals diverse gemeenten, de Unie, Het Zoeklicht en de Evangelische Omroep.

De Heer heeft ds Hessels naar Alblasserdam geleid en daar zijn we als gemeente dankbaar voor in de zekerheid des geloofs, dat Hij die in de gemeente Lemmer, een goed werk is begonnen dit ook zal voortzetten, totdat Hij komt.

RIJKE OOGST VAN I.S.E. IN HOOGEZAND

Hoogezand - (R.v.d.S.-K.). Het stemt ons tot grote vreugde de onuitsprekelijke weldaden, die de Heer aan de gemeente Hoogezand heeft bewezen, hier in DC door te geven.

In drie achtereenvolgende zondagen mocht onze voorganger ds G. W. Pflaum met 32 meest jongemensen in het doopvont afdalen; in bijzijn van honderden mensen werd aan hen de doop voltrokken.

Het waren de vruchten van de grote Interland Evangelisatiecampagne, gehouden in mei jl. waartoe broeders en zusters uit Amerika waren overgekomen. Samen met onze voorganger en eigen gemeenteleden werd aan de inwoners van Hoogezand en omgeving de blijde boodschap van verlossing en behoud gepredikt en onze Heer heeft het zaad dat gestrooid werd rijkelijk doen ontkiemen.

Waren de beide eerste doopdiensten indrukwekkend, de laatste zondag werd menigeen de ontroering te machtig; het was één groot feest. Als tekst had onze voorganger genomen 1 Petrus 3 : 18-22, „Als tegenbeeld daarvan redt U thans de doop, die niet is een afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God".

Nadrukkelijk werd er in de prediking op gewezen, dat we onze Here Jezus nooit zullen kunnen ontlopen; hetzij dat we sterven of dat de Heer spoedig mocht komen: we zullen van aangezicht tot aangezicht met Hem staan. Ons redt echter de doop; deze redding kunnen wij door eigen vrije wil deelachtig worden.

Na afloop van deze doopdienst werd met de nieuwe leden en een grote schare broeders en zusters, ook uit verschillende andere gemeenten, het avondmaal gevierd. Tijdens deze avondmaalsviering was de Geest Gods voelbaar in ons midden, wat tot uiting werd gebracht door de dankgebeden uitgesproken door vele aanwezigen.

☆

We zijn met deze nieuwe gemeenteleden de 400 gepasseerd, wat de bede in ons hart doet ontstaan: „Maak ruimte Heer". Ons kerkgebouw wordt te klein, maar ook hierin zal de Heer voorzien.

PLANNEN EN VOORTGANG IN ZUTPHEN

Zutphen - (H.v.D.). Aan het begin van dit nieuwe seizoen willen we u graag deelgenoot maken van onze plannen in Zutphen. De zomermaanden was het wat stil met de gemeentelijke aktiviteiten maar deze rust moet nu gaan uitmonden in een gezamenlijk bezig zijn met de uitbouw van de gemeente. Ons pand aan de Burgemeester Dijckmeesterweg is „verrijkt" met een gezellige ruimte op de zolder waar 's zondagsmorgens zondagsschool wordt gehouden voor de jeugd van 6-12 jaar. De beneden-zaal is nu vrij voor een crèche voor de allerkleinsten tot 6 jaar. Ook met dit werk trachten we de kleinen iets van Jezus te vertellen, terwijl de jonge ouders dan samen de dienst kunnen bezoeken.

Ook dit jaar houden we nog enige evangelisatieavonden in de Hanzehof, een groot zalencentrum waarin we een mooie zaal huurden. We bidden de Heer der Gemeente om Zijn zegen op dit werk. Een geheel nieuw stuk werk; nl. een koffiebar gaat onze jeugd samen met wat ouderen op zich nemen. De naam van deze koffiebar, die start op 23 september a.s. is „De Herberg" een woord dat we vereenzelvigen met welkom, samenzijn, openheid voor elkaar, gezelligheid e.d.

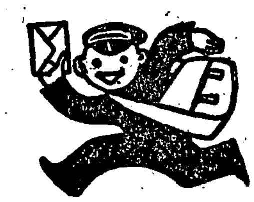
We hopen dat vele jonge mensen de weg naar deze herberg zullen vinden en dat we hen kunnen bereiken met het evangelie van de Here Jezus Christus. We hopen velen te kunnen vertellen van het heil dat te vinden is bij Jezus en dat we hen iets kunnen laten voelen van het leven met de Heer en het leven met elkaar binnen de grenzen van een gemeente.

We menen dat de jonge mens van tegenwoordig bewust of onbewust ook zoekt naar gemeenschap en geborgenheid. We zijn blij dat we samen met onze konsulent br A. Bennik voort mogen gaan om te bouwen aan het huis van onze Heer.

We zijn blij met de vruchten die de Heer ons geeft, bijvoorbeeld die broeder en zuster die na lange tijd van wat bij de Heer weg geleefd te hebben nu vroegen bij ons lid te mogen worden en opgenomen zijn in onze gemeente.

En bij hoevelen zou de Heer niet aan hun harten werken zodat zij weer dichter bij Hem gaan leven? Broeders en zusters, bid voor onze kleine gemeente opdat daarin ook zichtbaar mag worden welk een machtige Heer wij hebben.

LEZERS AAN HET WOORD

VIJF EN TWINTIG JAAR „BLIJDE GELUIDEN"

Langs deze weg willen we bij de lezers(essen) graag er de aandacht op vestigen, dat de muziekgroep Blijde Geluiden uit Muntendam binnenkort het 25-jarig jubileum hoopt te vieren. Blijde Geluiden is een zang- en muziekgroep van plm. 20 personen die zingend en spelend de Heer willen groot maken in de verschillende kerkdiensten in ons land. Als groep mogen we terug zien op een gezegende tijd. We mochten zien dat door het lied velen tot de Heer zijn gekomen.

We verlenen onze medewerking aan de erediensten, evangelisatiediensten, tent-campagnes.

Kortweg aan alle diensten waar we van Hem kunnen getuigen. Ook de dirigent, br D. Jager doet dit werk al 25 jaar. Inmiddels zijn al 5 langspeelplaten en singels verschenen. In deze 25 jaar mochten we 2 keer een 10-daagse reis naar Zweden maken. Verder mochten we medewerking verlenen in Duitsland en België. Ook de komende jaren willen we graag doorgaan met dit werk en vragen van u of u ook „Blijde Geluiden" in uw gebeden wilt gedenken.

Muntendam J. Straat

WIE?

Bij de „postzegels voor de zending" die op de Ontmoetingsdag in Zwolle werden afgeleverd bevond zich een komplete bril. Een vergissing?

Wie zijn bril kwijt is melde dit aan het Uniebureau! Tel. 030-784457.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 39 - 29 september 1978

Jaarverslag van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland

uitgebracht door de Commissie der Unie aan de 98ste Algemene Vergadering van de Unie, te houden op 11, 12 en 13 oktober te Arnhem.

1. DE UNIE 1977

a. **algemeen**

De jaarlijkse Algemene Vergaderingen van de Unie kunnen - terecht - beschouwd worden als dé hoogtepunten van het samenleven en samenwerken van de gemeenten die bij de Unie zijn aangesloten. Uit de agenda's van die vergaderingen zou dan ook, als een extrakt ervan, al het werk af te lezen moeten zijn.

Voor veel van die Algemene Vergaderingen blijkt deze veronderstelling juist te zijn. Niet voor die van de 97ste Algemene Vergadering, die op Kasteel Hoensbroek te Hoensbroek werd gehouden. Wie de agenda van deze Algemene Vergadering bestudeert kan tot de konklusie komen, dat 1977 een jaar was waarin „het schip van de Unie" zich in rustig vaarwater bevond. De te behandelen agenda-punten waren „routine-stukken": jaarverslagen, financiële overzichten, begrotingen, verkiezingen, etc. en slechts een enkel voorstel - niet vérreikend en bovendien nog niet eens van een gemeente... De vraag kan gesteld worden of we als uniegemeenschap, enkele jaren vóór de herdenking van het 100-jarig bestaan van de Unie, nog slechts bezig zijn met de stabilisatie van het bereikte en de verbetering resp. verfraaiing van de organisatie.

Die vraag is legitiem, en wordt van tijd tot tijd dan ook gesteld.

Vooropgesteld zij, dat het een goede zaak is - aller medewerking waard! - wanneer tijd, zorg en geld besteed worden aan de stabilisatie, bevestiging, van hetgeen werd bereikt. Het zou van ondankbaarheid voor het verleden, en jegens hen die de gemeenten en de Unie hebben gediend, getuigen wanneer het huidige geslacht onzorgvuldig zou omgaan met hetgeen uit eerdere jaren werd aangereikt. Bovendien dient te worden opgemerkt, dat onderwaardering van een goede en doeltreffende organisatie de bereikbaarheid der doelstellingen bemoeilijkt. Intussen moet gezegd worden, dat ook in 1977 de aktiviteiten van de Unie zich niet beperkt tot het hierboven genoemde werk. Wie de diverse jaarrapporten en -verslagen leest zal ontdekken, dat er op allerlei terrein van onze Unie-arbeid aan de uitbreiding ervan wordt gewerkt. Alvorens die uitbreiding te kunnen effektueren - en in de vorm van voorstellen te kunnen aanbieden aan de gemeenten - dient echter interne bezinning en onderling overleg vooraf te gaan.

Met dankbaarheid stelde de Commissie der Unie dan ook vast, dat vooral het onderlinge overleg - in het bijzonder de diverse Permanente Commissies en Stichtingsbesturen, etc. - als een noodzakelijke voorwaarde werd gezien door alle besturen en kommissies die voor uitvoering van een deeltaak direkte verantwoordelijkheid dragen. Nog tijdens het verslagjaar kon de Commissie der Unie dan ook met grote instemming van alle betrokkenen een datum in 1978 vaststellen waarop in gezamenlijk overleg tot een totaal beleid voor de komende jaren zou kunnen worden besloten. De Commissie der Unie hoopt, dat de agenda's van de komende Algemene Vergaderingen er duidelijk blijk van geven, dat hiermee de noodzakelijke koördinatie is bereikt.

De voorgenomen uitbreidingen komen uit het werk zelf voort. Het is onmiskenbaar dat onze gemeenten, ook en vooral ten aanzien van hun gemeenschappelijke arbeid, mogelijkheden hebben ontvangen als waarschijnlijk niet eerder in de geschiedenis van de Unie. In dit verband verwijst de Commissie der Unie naar de rapporten en verslagen van met name de Evangelisatie Commissie der Unie en de Commissie voor de Opleiding. Deze expansieve voortgang van de arbeid gaat parallel aan de steeds duidelijker wordende behoefte aan vormings- en toerustingswerk. Ook in het verleden jaar aangeboden Jaarverslag heeft de Commissie der Unie, weliswaar vanuit een andere invalshoek, herinnerd aan het besluit van de 96ste Algemene Vergadering, te Leeuwarden gehouden, om gelden beschikbaar te stellen voor de bouw van een konferentiecentrum op het terrein van De Vinkenhof te Bosch en Duin. Van harte hoopt de Commissie der Unie, dat ten aanzien van de verwerkelijking van dit voornemen de gemeente in 1978 konkrete gegevens kunnen worden aangeboden en dat dan overheidsvergunning voor de bouw is verkregen.

Hoe groot de behoefte aan een dergelijk centrum is, wordt ten overvloede aangetoond door een summiere inventarisatie van de huidige aktiviteiten op dit terrein: De Nederlandse Baptisten Vrouwenbeweging „Zusterhulp" organiseert regelmatig zogenaamde „trainingsdagen" (driedaagse bijeenkomsten) op De Bron te Oudleusen waaraan in 1976 door 180 zusters (= plm. 10% van het totale ledenbestand!) werd deelgenomen; de Nederlande Baptisten Jeugdbeweging maakt eveneens een zeer frekwent gebruik van De Bron te Oudleusen voor zijn vormingskursussen en kaderbijeenkomsten (Rijpere Jeugd Centrale, Landelijke Zondagsschool Centrale, Jongens en Meisjes Centrale kampkommissie); de Commissie voor Vorming en Toerusting - werkende onder inhoudelijke verantwoordelijkheid van de Commissie voor de Opleiding - wordt voortdurend vanuit gemeenten en gewestelijke Bonden van gemeenten benaderd met het verzoek vormings- en toerustingskursussen te ontwerpen, resp. te organiseren, maar moest zich in 1977 beperken tot een tweejarige zaterdagkursus ten behoeve van hen die als daartoe niet opgeleiden zondags in de gemeenten voorgaan. Voor deze kursus werd (en wordt) gebruik gemaakt van de akkomodatie van de Nieuwe Koppel, Biltseweg 8 te Bosch en Duin (naast De Vinkenhof).

Tenslotte: reeds voor de vijfde achtereenvolgende keer organiseerde de Evangelisatie Commissie der Unie, eveneens op De Bron te Oudleusen, in 1977 een driedaagse bezinningskonferentie over het thema Gemeente en evangelisatie.

Intussen - en het blijkt ook uit de aanvragen vanuit gemeenten en Bonden hierboven genoemd - blijft veel arbeid ongedaan. Te noemen zouden zijn: werk- en studiekonferenties van organisten en koorleiders; instruktiebijeenkomsten van sekretarissen en penningmeesters van de gemeenten; meerdaagse studiekonferenties voor ouderlingen, diakenen en diakonessen; bijscholingskursussen voor dienstdoende voorgangers; bezinningskursussen voor voorgangersechtparen; zendingskursussen ten behoeve van de plaatselijke zendingswerkgroepen, etc. De Commissie der Unie is van de noodzaak van al deze arbeid overtuigd en betreurt het, dat ook in 1977 nog geen daadwerkelijke uitvoering kon worden gegeven aan de bouw van een centrum, zoals de Algemene Vergadering van 1976 daartoe in principe besloot.

Aan het in het verslag over 1976 in uitzicht gestelde beraad over wat genoemd wordt „het voorgangersverloop" is in 1977 aandacht geschonken door het instellen van een kleine werkgroep die met nadere bestudering, etc. werd belast.

Tegen het einde van het verslagjaar was het te verwachten rapport van deze werkgroep nog niet gereed hoewel reeds duidelijk werd dat aanbieding ervan in 1978 zou kunnen geschieden.

De eveneens in het Jaarverslag 1976 genoemde zorg ten aanzien van de situatie van onze gemeenten in Noord-Holland heeft in het verslagjaar ertoe geleid, dat enkele oriënterende besprekingen plaats vonden die - zij het misschien indirekt - resulteerden in o.a. een groeiende onderlinge verbondenheid van de betreffende gemeenten.

Tenslotte zij ook hier met dankbaarheid gememoreerd, dat tegen het einde van het Verslagjaar de renovatie van De Vinkenhof kon worden voltooid. Op een datum buiten dit Verslagjaar (namelijk 24 januari 1978) kon in een korte bijeenkomst het voltooide werk door de bouwkommissie ad hoc aan de Commissie der Unie worden overgedragen, waarna het vernieuwde gebouw ter beschikking werd gesteld aan hen die er nu op een meer efficiënte wijze gebruik van kunnen maken, te weten het Uniebureau en het seminarium.

De Commissie der Unie is bijzonder dankbaar, dat het mogelijk is gebleken dat ook op deze wijze de voortgang van onze gemeenschappelijke arbeid kon worden verzekerd.

b. Kroniek - 1977

Januari

1: De gemeente te Zwolle staat voorganger J. Schuil af als voorganger in bijzondere dienst voor het ziekenhuispastoraat te Zwolle.

2: De gemeente te Scheveningen neemt afscheid van voorganger H. Ploeger die zich te Arnhem vestigt als geestelijk verzorger in een ziekenhuis.

2: De middagdienst van de gemeente Hoogeveen wordt in de Zendtijd voor de Kerken per televisie uitgezonden.

7: Voorganger W. Veenstra, geestelijk verzorger van Tabitha te Amsterdam gedenkt zijn 35-jarig jubileum als voorganger.

17: De Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha Amsterdam gedenkt het feit tien jaar geleden met zijn arbeid begonnen te zijn.

21 (en 22 januari) De Rijpere Jeugd Centrale van de N.B.J.B. houdt op De Bron te Oudleusen een weekend voor jeugdleiders.

30: De gemeente te Apeldoorn neemt afscheid van voorganger A. A. Boeschoten die een benoeming tot legerpredikant heeft aanvaard.

Februari

13: In een bijzondere dienst van de gemeente Silo te Utrecht wordt voorganger Th. van der Laan tot zijn arbeid als conrector van het seminarium ingeleid.

19 (en 20 februari) Onder verantwoordelijkheid van de Rijpere Jeugd Centrale van de N.B.J.B. wordt op de Bron te Oudleusen een „kaderweekend" gehouden.

27: In het midden van de gemeente te Haarlem wordt een gewestelijke korendag gehouden.

Maart

6: De gemeenten Workum-Makkum nemen afscheid van voorganger C. Molema die een beroep van de gemeente te Den Helder heeft aangenomen.

11: In zijn woonplaats Zeist overlijdt br F. Bos op 59-jarige leeftijd, na een leven dat mede besteed werd in dienst van de Unie.

13: De gemeente te Emmen neemt afscheid van voorganger C. van Wier die een beroep van de gemeente te Zwolle heeft aanvaard.

19 (en 23 maart): De Groninger Bond van Baptisten Gemeenten houdt een vormingskursus ten behoeve van raadsleden.

20: Na vele jaren vakant te zijn geweest begroet de gemeente te Den Helder in C. Molema een nieuwe voorganger.

25: de gemeente te Harlingen schenkt in dankbaarheid aandacht aan het 75-jarig bestaan van de gemeente.

25: Het eerste nummer van Kerugma, een uitgave van de Evangelisatie Commissie der Unie, verschijnt als bijblad van De Christen.

27: De gemeente te Zwolle ontvangt na een korte vakante periode in C. van Wier een nieuwe voorganger.

— In de eerste week van maart verschijnen twee publikaties van de Publiciteitskommissie van de Unie; al spoedig zijn herdrukken noodzakelijk.

April

2: Te Bosch en Duin vindt de afsluiting plaats van de tweede 2-jarige kursus van het Bijbelseminarie; aan 37 kursisten kan het Getuigschrift worden uitgereikt.

11: (tweede paasdag). Op verschillende plaatsen worden de gewestelijke paasbondsdagen gehouden.

23: De Bond van Baptisten Gemeenten in Friesland houdt voor de tweede maal een Ontmoetingsdag; deze keer in Harlingen.

26: De Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging „Zusterhulp" houdt zijn jaarlijkse Algemene Vergadering in De Samenhof te Zwolle.

Mei

1: De administratie van de Unie Bouw Stichting verhuist naar het Uniebureau nadat deze gedurende vele jaren te Arnhem behartigd werd door emeritus-voorganger T. Jansma.

1: De gemeente Valthermond verwelkomt in lerend-ouderling D. Oldenburger een vaste voorganger.

6: De gemeente Drachten-Elim neemt officieel, na enkele verbouwingen, het voormalig kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente als gemeentecentrum in gebruik.

7: In De Samenhof te Zwolle houdt de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging zijn jaarlijkse C.C.-vergadering.

9 (tot en met 13 mei). In de gebouwen van Baptist Theological Seminary te Rüschlikon, Zwitserland wordt een internationale evangelisatiestudiekonferentie gehouden; van Nederlandse zijde wordt eraan deelgenomen door de voorgangers R. Reiling en H. G. de Winkel.

13 (en 14 mei). De Kampkommissie houdt op De Vinkenhof een „instruktieweekend" voor de kampstaven van de te organiseren zomerkampen.

15: Op verzoek van de Zangbundelkommissie wordt in de diensten van verschillende gemeenten bijzondere aandacht geschonken aan het feit, dat de liederenbundel Lofzangen en Gebeden 25 jaar geleden verscheen.

19: Ongeveer 1000 jongeren nemen deel aan de Toogdag van de Rijpere Jeugd Centrale van de N.B.J.B. op het terrein van De Vinkenhof.

30: Zendelinge Janca Loot keert met verlof naar Europa terug om, na een korte vakantie in Nederland, te Tübingen (B.R.D.) een vroedvrouwenopleiding te volgen.

Juni

5: De gemeente te Leeuwarden neemt afscheid van voorganger K. Corporaal die een beroep van de gemeente te Emmen heeft aangenomen.

5: In de Zendtijd voor de Kerken wordt voor de radio de dienst uitgezonden van de gemeente te Noordbergum.

12: De gemeente te Emmen begroet in voorganger K. Corporaal een nieuwe herder en leraar.

14: De nationale konferentie van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging „Zusterhulp" wordt in „Orpheus" te Apeldoorn gehouden; onder de bijna 1000 aanwezigen bevinden zich ongeveer 80 buitenlandse gasten, deelneemsters aan de van 9 tot 15 juni op het Brandpunt te Doorn gehouden konferentie van de Europese Baptisten Vrouwen Unie.

19: De gemeente te Stadskanaal-Zuid neemt afscheid van voorganger O. Oldenburger Rzn. die een beroep van de gemeente te Sneek heeft aangenomen.

— in de eerste week van juni wordt begonnen met de verbouwingswerkzaamheden op De Vinkenhof.

Juli

3: Emeritus-voorganger H. Hornstra beëindigt zijn pastorale hulpdiensten in de gemeente te Sittard.

9 (tot en met 7 augustus). De jaarlijkse zomerkampen worden gehouden op De Vinkenhof, De Nieuwe Koppel (Bosch en Duin) en op De Bron (Oudleusen).

11 (tot en met 15 juli). De Algemene Raad van de Baptisten Wereldalliantie komt te Miami Beach, Florida, U.S.A. bijeen; onder de deelnemers bevindt zich voorganger Th. van der Laan.

Augustus

7: De gemeente te Sneek begroet in voorganger O. Oldenburger Rzn. een nieuwe herder en leraar; een week later wordt hij ingeleid tot de arbeid van wijkgemeente Bolsward.

10: De Broederschap van Baptistenvoorgangers houdt een konferentie in De Samenhof te Zwolle; voorganger J. Broertjes wordt tot voorzitter gekozen.

14: De gemeente te Winschoten neemt afscheid van voorganger P. van der Werf wegens diens vertrek naar Apeldoorn.

21: In de Zendtijd voor de Kerken wordt voor de radio de dienst uitgezonden van de gemeente Bethel te Almelo.

28: In een bijzondere dienst te Steenwijk wordt in dankbaarheid aandacht geschonken aan het 30-jarig bestaan van de gemeente.

28: De gemeente te Apeldoorn verwelkomt in P. van der Werf een nieuwe voorganger.

September

9 (en 10 september). De Jongens en Meisjes Centrale van de N.B.J.B. houdt op De Bron te Oudleusen een instruktieweekend.

11: De baptistengemeente in oprichting te Spijkenisse krijgt voor het houden van de diensten beschikking over de Aula van de Oranjeschool.

17: Op een vergadering te Heemskerk wordt definitief besloten tot oprichting van een Bond van Baptisten Gemeenten in N.W.-Nederland.

23 (en 24 september). Onder leiding van de Werkgroep voor jongeren-evangelisatie van de Evangelisatie Commissie der Unie en de Rijpere Jeugd Centrale van de N.B.J.B. wordt op De Bron te Oudleusen een „happeningsweekend" gehouden.

23 (tot en met 27 september). Te Santa Severa, Italië komt de Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie in vergadering bijeen; namens de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland is voorganger Th. van der Laan aanwezig.

25: De gemeente te Coevorden neemt afscheid van voorganger A. de Vries wegens diens vertrek naar de gemeente te Leeuwarden.

26 (tot en met 28 september). Voor de vijfde achtereenvolgende keer organiseert de Evangelisatie Commissie der Unie in De Bron te Oudleusen een konferentie voor gemeente en evangelisatie.

Oktober

2: Met een dankdienst sluit de gemeente te Alblasserdam een week van herdenken rond het 25-jarig bestaan van de gemeente af.

8: In een druk bezochte bijeenkomst te Bilthoven opent het seminarium zijn 20ste kursusjaar.

9: De gemeente te Leeuwarden ontvangt in haar voorganger A. de Vries een nieuwe herder en leraar.

9: De gemeente te Harderwijk gedenkt in de dienst het 12½-jarige bestaan van de gemeente.

9 (tot en met 15 oktober). In vele gemeenten wordt aandacht geschonken aan de „Bijbelweek", georganiseerd door de Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB) onder het thema De Bijbel, een boek om te vieren.

12: Met een toespraak over De Unie, geen doel in zichzelf opent voorzitter S. H. van der Werf in Kasteel Hoensbroek te Hoensbroek de 97ste Algemene Vergadering van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland; de Algemene Vergadering, die vrijdag 14 oktober wordt gesloten, telt een ongekend hoog aantal afgevaardigden en gasten. Tijdens de openings- en begroetingsbijeenkomst wordt door de burgemeester van Hoensbroek meegedeeld, dat H.M. Koningin Juliana voorzitter S. H. van der Werf heeft benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

22: Het Bijbelseminarie begint zijn 3e tweejarige kursus, die deze keer gericht is op hen die de gemeenten in de prediking als niet opgeleide voorgangers dienen.

30: De gemeente te Leeuwarden neemt in dankbaarheid een gerenoveerd kerkorgel in gebruik.

November

7: Vele zusters in de gemeenten nemen deel aan de Baptisten Vrouwen Wereldgebedsdag.

6: In een door velen bijgewoonde dankdienst besluit de gemeente te Vriescheloo een week van herdenken in verband met het 100-jarige bestaan van de gemeente.

12: Voor de 3e maal belegt de Groninger Bond van Baptisten Gemeenten een zendingsdag; deze keer te Muntendam.

12: Door de redaktie van De Zaaier wordt in De Samenhof te Zwolle een „Zaaierdag" gehouden.

18 (en 19 november). De Werkgroep voor jongerenevangelisatie van de Evangelisatie Commissie der Unie en de Rijpere Jeugd Centrale van de N.B.J.B. houdt op De Bron een instruktieweekend voor jeugd en jeugdleiders.

20: In een bevestigings- en intrededienst, eerder door ziekte uitgesteld, wordt voorganger H. van der Werf verbonden aan de gemeente te Delfzijl.

27: De gemeente te Dordrecht neemt officieel de

Kruiskerk, eerder eigendom van de Vrije Evangelische Gemeente, met grote dankbaarheid in gebruik.

December
2: Br A. van den Berg en br Y. Horjus leggen met goed gevolg het eindexamen aan het seminarium af en worden door de Commissie voor de Opleiding beroepbaar gesteld.
4: In een sobere dankdienst wordt te Makkum aandacht geschonken aan het 100-jarige bestaan van de gemeente.
11: De gemeente te Kollumerzwaag herdenkt het 40-jarige bestaan van de gemeente, aanvankelijk gevestigd te Zandbulten.
18: Kandidaat A. van den Berg wordt als voorganger van de gemeente te Rotterdam-centrum bevestigd.
— in het begin van deze maand zijn de verbouwingswerkzaamheden op De Vinkenhof voltooid.
— Bijna 80.000 exemplaren van het kerstnummer van De Zaaier worden verspreid.

c. Statistiek

Het ledental van de bij de Unie aangesloten gemeenten bedroeg op 1 januari 1977 — 11.281

toename:

1. doop	493	
2. attestatie	359	
3. uit andere gemeenschappen	114	
4. wederopname	41	
5. korrektie ledenlijst	34	
		1041

afname:

1. overleden	142	
2. attestatie	352	
3. zich onttrokken	179	
4. uitgesloten	16	
5. korrektie ledenlijst	14	
		703

Ledental per 1 januari 1978 — 11.619

Het aantal bij de Unie aangesloten gemeenten vermeerderde in 1977 met *één*, door de toetreding van de gemeente te Emmeloord; het aantal aangesloten gemeenten bedroeg derhalve op 31 december 1977 79.

2. DE COMMISSIE DER UNIE

a. samenstelling

Tot aan de Algemene Vergadering te Treebeek (Hoensbroek) gehouden, was de Commissie der Unie (UC) als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur:

voorzitter : br S. H. van der Werf, Sneek
vice-voorzitter : br O. Oldenburger Rzn., Sneek
alg. adjunkt : br A. Visscher, Veendam
leden : br A. Klein Haneveld, Enschede
br C. van der Mei, Maarssenbroek
adv. leden : br A. van den Hoef, Zeist (penningmeester-administrateur)
br J. van Dam, Bilthoven (alg. sekretaris)
Overige leden : zr L. J. van Beek, Capelle a.d. IJssel (C.v.d.O.)
br S. Edens, Wormer (U.Z.C.)
br W. Kos, Vroomshoop (E.C.U.)
br J. Broertjes, Groningen
br A. Gebel, Den Haag
br A. Scheerhoorn, Stadskanaal
zr R. J. D. Bosma-Boiten, Arnhem (N.B.V.B.)
br P. van der Werf, Apeldoorn (N.B.J.B.)
adv. leden : br Th. van der Laan, De Bilt (buitenlandse relaties)
br J. Reiling, Bilthoven (rector van het seminarium)

Vanaf de Algemene Vergadering te Treebeek (Hoensbroek) gehouden, was de Commissie der Unie als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur:

voorzitter : br J. Broertjes, Groningen
vice-voorzitter : br O. Oldenburger Rzn., Sneek
alg. adjunkt : br J. A. Brandsma, Groningen
leden : br A. Klein Haneveld, Enschede
br A. Visscher, Veendam (sinds mei 1978 te Delft)
adv. leden : br A. van den Hoef, Zeist (penningmeester-administrateur)
br J. van Dam, Bilthoven (alg. sekretaris)
Overige leden : br H. Bijleveld, Enschede (C.v.d.O)
br S. Edens, Wormer (U.Z.C.)
br W. Kos, Vroomshoop (E.C.U.)
br H. ter Braak, Hengelo (O.)
br W. Veenstra, Alphen aan de Rijn
br A. Scheerhoorn, Stadskanaal
zr R. J. D. Bosma-Boiten, Arnhem (N.B.V.B.)
br J. H. Hofman, Stadskanaal (N.B.J.B.)
adv. leden : br Th. van der Laan, De Bilt (buitenlandse relaties)
br J. Reiling, Bilthoven (rector van het seminarium)

Reeds tijdens de te Treebeek (Hoensbroek) gehouden Algemene Vergadering werd dank gebracht aan hen die gedurende korte of langere tijd deel uitmaakten van de Commissie der Unie - het zij hier herhaald. In het bijzonder geldt deze dank br S. H. van der Werf, die gedurende een lange reeks van jaren op allerlei wijze - laatstelijk als voorzitter van de Commissie der Unie - zijn gaven van hoofd en hart ten dienste van de Unie heeft gesteld. Zijn benoeming tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau, waarvan de versierselen hem werden opgespeld door de burgemeester van Hoensbroek tijdens de op Kasteel Hoensbroek gehouden 97ste Algemene Vergadering van de Unie werd dan ook met instemming begroet.

b. werkzaamheden

Ook in het verslagjaar heeft de Commissie der Unie ernaar gestreefd zoveel als mogelijk was de kontakten met de verschillende onderdelen van de gemeenschappelijke arbeid te onderhouden en zich betrokken te weten bij de vragen en problemen, mogelijkheden en beperkingen die met deze arbeid gegeven zijn. Met het oog daarop werden verschillende besprekingen gevoerd met delegaties van Commissies en besturen die direkte verantwoordelijkheid dragen voor een deeltaak van het werk dat op het terrein van de Unie of een „nevenorganisatie" wordt verricht. Bovendien vonden besprekingen plaats met enkele broeders, die binnen de Unie bijzondere arbeid verrichten en die de Commissie informeerde over de door hen verrichte werkzaamheden en hun visie daarop. Van de vele andere werkzaamheden kunnen in dit verslag worden genoemd: de inbewaringgeving van het Unie-archief bij het Rijksarchief te Utrecht; de verlenging van de rechtsgeldigheid van de Statuten der Unie en de bestudering van de mogelijke konsekwenties voor de juridische positie van de Unie tengevolge van de in juli 1979 van kracht wordende Wet op de Verenigingen; de bezinning op de vraag of en op welke wijze binnen de Unie aan kapitaalvorming mag worden gedaan.
In de loop van het verslagjaar werd door de Commissie der Unie in principe besloten de landelijke Stichting Tabitha te verzoeken de mogelijkheid te onderzoeken of en hoe deze Stichting ten dienste van de Unie kan fungeren als diakonaal orgaan, van waaruit op allerlei terreinen van sociale nood en maatschappelijke problematieken aan de gemeenten voorlichting en hulp kan worden geboden.
Tenslotte zij hier vermeld, dat de Commissie der Unie - mede naar aanleiding van de veelvuldige vragen die de Commissie zowel van gemeenten als van personen worden voorgelegd - tegen het einde van dit verslagjaar besloot een „kommissie godsdienstvrijheid" in te stellen.

c. Uniebureau

Kort na de Algemene Vergadering moest br A. van den Hoef zijn bureau-werkzaamheden wegens ziekte onderbreken, hetgeen voor de voortgang van zijn arbeid uiteraard de nodige problemen schiep.
Het is ook in dit verslag op zijn plaats te memoreren, dat de dames Tineke Timmerman en Hansje Amelink, sinds de zomer van 1976 in dienst van de Unie, op te waarderen wijze zich van hun taak hebben gekweten en dat ondanks het ongerief van de verbouwingswerkzaamheden die voor een groot deel van het jaar veel ongemak hebben veroorzaakt.
De algemeen sekretaris, voor wie dit jaar zijn eerste volledige dienstjaar was, trachtte - naast de direkte sekretariaatstaken - zoveel als hem mogelijk was persoonlijke kontakten met de gemeenten te onderhouden, in de verwachting dat ook op deze wijze de Unie en zijn arbeid dicht(er) bij de gemeenten wordt gebracht.

3. IN- en EXTERNE KONTAKTEN

a. Permanente Commissies

Mede met het oog op hetgeen in het voorafgaande deel van dit verslag is genoemd meent de Commissie der Unie te kunnen vaststellen, dat er gesproken mag worden van een steeds duidelijker wordende overtuiging dat onze Unie-arbeid een gemeenschappelijke arbeid is, die weliswaar kan worden onderscheiden in diverse deeltaken - uit te voeren door de Permanente Commissies, etc. - maar welker onderdelen niet van elkaar gescheiden kunnen worden. Dat de Commissie der Unie zich ervan bewust is, in die samenhang van de arbeid van betekenis te kunnen zijn moge blijken uit de reeds vermelde besprekingen met diverse deputaties en uit het streven van de Commissie om tijdens zijn vergaderingen informatie uit de PC's, etc. te agenderen. Helaas moet ook worden vermeld, dat het vanwege overvolle agenda's in het verslagjaar niet iedere keer mogelijk bleek dit streven te realiseren. Intussen is de Commissie der Unie dankbaar voor de voortgang van de arbeid die door de PC's wordt verricht en behartigd.

b. Nevenorganisaties

De Commissie der Unie is dankbaar voor de arbeid die in de „nevenorganisaties" - Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging (N.B.V.B.) en Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging (N.B.J.B.) - wordt verricht.
Zr R. J. D. Bosma-Boiten, die namens de N.B.V.B. zitting heeft in de Commissie der Unie heeft de Commissie voortdurend op de hoogte gehouden van de arbeid die door landelijk Zusterhulp is en wordt verricht.
Opnieuw met grote waardering nam de Commissie kennis van het groeiende vormingswerk van de N.B.V.B. De Commissie is van mening, dat ook de versterking en intensivering van deze arbeid reden te meer is om in de toekomst tot koördinatie en bundeling van krachten te komen. Graag liet de Commissie der Unie zich vertegenwoordigen op de Algemene Vergadering van de N.B.V.B. en in het bijzonder op de Nationale Conferentie te Apeldoorn die in 1977 door de aanwezigheid van vele zusters uit geheel Europa en het Midden-Oosten een bemoedigende manifestatie was van onze internationale verbondenheid.
Na de Algemene Vergadering liet br P. van der Werf, tot dan namens de N.B.J.B. lid van de Commissie der Unie zich vervangen door br J. H. Hofman. Zowel br Van der Werf als br Hofman hebben de Commissie der Unie voortdurend op de hoogte gesteld van het werk dat door de N.B.J.B. is en wordt gedaan. Zij werden

daarbij gesekondeerd door br A. Scheerhoorn, die namens de Commissie deel uitmaakt van de Jeugdraad der N.B.J.B. De Commissie der Unie nam er met grote dankbaarheid kennis van, dat het werk van een der onderdelen van de N.B.J.B., namelijk het werk onder de „rijpere jeugd" - de R.J.C. - goed gaat, getuige o.a. de grote deelname aan de R.J.C.-toogdag die op Hemelvaartsdag op de terreinen van De Vinkenhof werd gehouden.
Met instemming nam de Commissie der Unie verder kennis van de plannen der N.B.J.B. pogingen in het werk te stellen tot het benoemen van een tweede part-time jeugdkonsulent, die in het bijzonder belast zou worden met het kinderwerk van de N.B.J.B. (Landelijke Zondagsschool Centrale en Jongens en Meisjes Centrale, resp. L.Z.C. en J.M.C.). De Commissie besloot dan ook zijn morele steun te verlenen aan een daartoe strekkende motie, aan te bieden aan de Algemene Vergadering.

c. Internationale kontakten
Ook in het verslagjaar was de Unie in de personen van br Th. van der Laan (primus) en br J. van Dam (secundus) vertegenwoordigd in de Baptisten Wereldalliantie (B.W.A.) en de Europese Baptisten Federatie (E.B.F.).
Gedurende het verslagjaar was de Unie Zendings Commissie (U.Z.C.) in het bestuur van de Europese Baptisten Zending (E.B.M.) vertegenwoordigd door br Th. van der Laan, die vice-president is van de E.B.M. en br G. van 't Wout. Tevens dient vermeld, dat br R. Reiling deel uitmaakt van de Evangelisatie Commissie van de E.B.F., dat br J. Reiling en br Th. van der Laan zitting hebben in enkele studiekommissies van de B.W.A. en dat de zusters L. Buitenhuis-Boiten en F. Kavelaar-Palstra, resp. te Den Haag en Delft, namens de N.B.V.B. deelnemen aan het werk van de Europese Baptisten Vrouwen Unie (E.B.W.U.) - eerstgenoemde zuster treedt op als sekretaresse van de E.B.W.U.
Aan de vergaderingen van genoemde internationale organisaties werd voor zover mogelijk door de Nederlandse vertegenwoordigers deelgenomen, o.a. aan de 'Councilmeetings' van de B.W.A. te Miami Beach, Fla., U.S.A. en van de E.B.F. te Santa Severa, Italië. Br Van der Laan bracht hetzij schriftelijk hetzij mondeling de Commissie der Unie op de hoogte van de voortgang van de arbeid van E.B.F. en B.W.A., terwijl daarnaast incidentele korrespondentie werd gevoerd.

d. Interkerkelijke kontakten
De Unie laat zich door de volgende personen vertegenwoordigen in onderscheidene interkerkelijke organisaties:
de broeders G. Vegter (primus) en J. Broertjes (secundus) in de Raad voor Contact en Overleg inzake de Bijbel (R.C.O.B.);
br J. ter Braak in de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen;
br J. ter Braak in de Europa Commissie;
br Th. van der Laan in de Kontaktkommissie Oost-Europa;
br M. Cohen in het Interkerkelijk Kontakt inzake Israël;
br A. Klein Haneveld in het Interkerkelijk Kontakt in Overheidszaken (I.C.O.);
br D. Pabon in het Interkerkelijk Kontakt in Schoolzaken (I.K.O.S.).
Indien gewenst of noodzakelijk brengen genoemde vertegenwoordigers verslag uit of verstrekken informatie over het werk dat door en in deze organisaties wordt verricht. In het verslagjaar leidde onze deelname in het werk van de R.C.O.B. ertoe, dat ook in vele van onze gemeenten deelgenomen werd aan de door de Raad georganiseerde „Bijbelweek".

4. SUBKOMMISSIES

a. Zangbundelkommissie
De Zangbundelkommissie, bestaande uit de broeders J. A. Brandsma (voorzitter), Jac. Germeraad (sekretaris), H. van der Werf, Chr. Eijer en Joh. Fischer, rapporteert:
Einde 1977 zijn de nodige stappen ondernomen, om de opdracht te verwezenlijken van de 6e ongewijzigde herdruk van „Lofzangen en Gebeden", met daarin opgenomen de 50 liederen van het Supplement.
Midden 1978 zal naar onze verwachtingen deze herdruk verschijnen.
De huidige voorraad zal dan ook ongeveer uitverkocht zijn: enkele specifieke uitvoeringen „zeer luxe leren band" en „eigendom der gemeente" zijn bij het afsluiten van het boekjaar praktisch niet meer in voorraad. Wat het Supplement betreft kunnen we amper nog aan de vraag voldoen. En dan te weten dat enkele gemeenten nog niet besloten hebben deze bundel in te voeren! Er zal dan ook op korte termijn besloten moeten worden tot herdruk hiervan, om gedurende meerdere jaren in de behoefte te kunnen voorzien.
De omzet heeft dit jaar aan onze verwachtingen voldaan, waardoor weer kapitaal aan de benodigde gelden voor herdruk kon worden toegevoegd. Graag zouden we nog eens willen attenderen op de 4-stemmige harmonisatie van de Psalmen, Lofzangen en Gebeden en het Supplement.
Daar we nog steeds de stimulering van het gebruik van onze liederen hoog in het vaandel hebben staan, willen we andermaal een beroep doen op onze Voorgangers en Koordirigenten, ons hierbij behulpzaam te zijn. De 4-stemmige harmonisaties lenen zich speciaal voor het instuderen van nieuwe liederen door onze koren t.b.v. de samenzang in onze gemeenten. Wat zou het machtig klinken als meerstemmig in onze diensten gezongen zou worden!
We hebben het belang van deze zaak ook onder de aandacht van de Unie Commissie gebracht.
Ook overwegen we, evenals in 1970, onze Voorgangers weer te benaderen met een enquêteformulier betreffende de inhoud van L en G, opdat we voor de toekomst konkrete gegevens ter beschikking hebben, om een duidelijk inzicht te krijgen in de wensen en verlangens die op dit terrein leven.
Op zondag 15 mei werd in verschillende gemeenten aandacht besteed aan het feit dat 25 jaar geleden de huidige L. en G.-bundel in gebruik werd genomen.
Het afgelopen jaar zijn we als kommissie tweemaal bijeen geweest, om de lopende zaken met elkaar te bespreken; verder is er regelmatig schriftelijk kontakt met de leden.

b. Werkgroep Uniestrukturen
Deze Werkgroep bestaat uit br A. Klein Haneveld (voorzitter), br A. de Vries (sekretaris), zr D. de Vries-Heilbron, br J. van Dam, br A. van den Hoef, br O. Oldenburger Rzn., br H. C. Schaap en adviseur br T. Jansma. Bij monde van zijn voorzitter gaf de Werkgroep op de in 1977 gehouden Algemene Vergadering een nadere toelichting op zijn werk.

c. Unie Radio en Televisiekommissie
Door een misverstand werden in het verslagjaar aan onze gemeenten slechts drie radiodiensten toegewezen. De verantwoordelijke instantie zegde toe, dat er voor het jaar 1978 extra zendtijd zal worden toegewezen. Naast de genoemde radiodiensten werd in 1977 zendtijd voor televisie toegewezen, waarvan gebruik werd gemaakt door uitzending van een dienst van de gemeente te Hoogeveen.
Van tijd tot tijd vonden tussen afgevaardigden (deputaatschappen) van de niet in de Ikon samenwerkende kerkgemeenschappen (de Gereformeerde Kerken in Nederland (Vrijgemaakt), de Christelijke Gereformeerde Kerken en de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland) samensprekingen plaats. De diensten van genoemde kerkgemeenschappen werden uitgezonden onder de aanduiding Zendtijd voor de Kerken; de technische verzorging berust op grond van een met deze Stichting gesloten kontrakt bij de Ikon. Helaas moest de kommissie konstateren, dat vele van de broeders en zusters die verzocht werden enquête-formulieren in te vullen over de door hen gevolgde Ikonprogramma's, met betrekking tot het besluit van de Algemene Vergadering 1975, deze medewerking dikwijls na één kwartaal reeds beëindigen. Overeenkomstig genoemd besluit zal er in 1978 een beslissing genomen dienen te worden over de vraag of de Unie zich al of niet zal aansluiten bij de Ikon.
De Unie Radio en Televisiekommissie werd gevormd door de broeders J. van Dam, J. Bouritius en O. H. de Vries.

d. Publiciteitskommissie
De Publiciteitskommissie, bestaande uit de broeders F. E. Huizinga, Th. van der Laan, R. Reiling, A. van den Hoef en J. van Dam kon in het begin van dit verslagjaar de verschijning aankondigen van twee publikaties: een infobrochure over de baptistengemeenten - waarvan betrekkelijk spoedig na de verschijning een derde druk noodzakelijk was - en de eerste folder in een serie Kort Gezegd. De Publiciteitskommissie besloot verder in overleg met de Commissie der Unie een tweede druk van Geschiedenis van het Baptisme in Nederland voor te bereiden.
Intussen zijn in het verslagjaar enkele andere manuskripten gereed gekomen waarvan de publikatie in 1978 verwacht mag worden.
Aan de idee om in de plaats van het jaarlijkse Adressenboekje over te gaan tot de uitgave van een Jaarboek kon in het verslagjaar nog geen uitvoering worden gegeven.

e. Bouwkommissies
I de renovatiekommissie De Vinkenhof, bestaande uit de broeders J. Reiling (later in het jaar vervangen door br J. van Dam), A. van den Hoef, C. van der Mei en W. Veenstra, mocht zijn arbeid met de gereedkoming van de voorgenomen renovatie als beëindigd beschouwen.
II de bouwkommissie konferentiecentrum, bestaande uit de broeders W. Veenstra, B. Stuut, P. Brongers, W. E. Duiven (later in het jaar vervangen door br W. Kloetstra), A. van den Hoef (later in het jaar vervangen door br J. van Dam), C. van der Mei en als adviseur br J. Drenth, heeft zich in het verslagjaar bezig gehouden met de opgedragen taak en legde een Schetsplan ter kennisneming voor aan de AV 1977.
III de bouwkommissie „dienstwoning", bestaande uit de broeders W. Veenstra, W. E. Duiven (die later in het jaar bedankte en niet werd vervangen), C. van der Mei en A. van den Hoef, heeft in het Verslagjaar een bouwplan ingediend bij de overheid.

4. TOEKOMST
Wie uit het voorgaande konkludeert, dat het jaar des Heren 1977 voor de in de Unie verbonden gemeenten en voor de gezamenlijke arbeid dier gemeenten slechts vreugdevolle perspektieven bood heeft slechts daarvan, van die perspektieven, kennis genomen. Er zijn ook zorgen, zowel in de gemeenten als in de Unie. Die zorgen zijn van meerderlei aard:
er is in de gemeenten zorg over het aantal lege voorgangersplaatsen;
er is zorg in de gemeenten, omdat de voortgang en de uitbreiding van de arbeid - zowel plaatselijk als in Unie-verband - hen konfronteren met financiële konsekwenties die over de mogelijkheden héén schijnen te reiken.
Wellicht zijn de hier genoemde zorgen aan te vullen, met die welke vooral in plaatselijke gemeenten worden ervaren - niet aan elkaar gelijk maar wel in het gewicht ervan.
Maar, zijn vele van onze zorgen geen uitdagingen tegelijk?
De vraag is, of we als gemeenten van gelovigen een wissel durven te trekken op de toekomst. De perspektieven zijn hoopvol.
Ze zijn te verwerkelijken wanneer we als gemeenten, plaatselijk en samenwerkend in de Unie, zowel persoonlijk als gemeenschappelijk, bereid zijn te worden die we zijn: gemeente van gelovigen, van mensen die hebben beleden wedergeboren te zijn.

J. van Dam, sekretaris

Agenda van de 98ste Algemene Vergadering van de Unie

1. Opening door de vice-voorzitter van de Commissie der Unie, O. Oldenburger Rzn. te Sneek.
2. Verkiezing van een voorzitter van de 98ste Algemene Vergadering; kandidaat: J. Broertjes, Groningen.
3. Eerste opneming van de presentielijst door de sekretaris van de AV.
4. a. Voorstel van de Commissie der Unie. De Commissie der Unie stelt voor de gemeente te Spijkenisse op te nemen in de Unie.
   b. De Commissie der Unie stelt voor de gemeente te Utrecht-N. te aanvaarden als lid van de Unie.
5. Tweede opneming van de presentielijst.
6. Mededelingen.
7. Benoeming van twee leden van de Notulenkommissie, overeenkomstig art. 2f van het Huishoudelijk Reglement der Unie.
8. Jaarverslag van de Unie over 1977.
9. Verslag van de werkzaamheden van de Financiële Commissie der Unie.
10. Rapport van de Financiële Commissie der Unie.
11. Verklaring van de kontrole-arbeid der financiële administraties (P. Jager).
12. Resultatenrekening van De Vinkenhof 1977.
13. Balans van de Vinkenhof per 31 december 1977.
14. a. Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie - aftredend en niet herkiesbaar: A. Scheerhoorn;
   kandidaten zijn: W. Koster, Harlingen; H. Ploeger, Arnhem; A. R. Schaap, Buitenpost.
   Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie namens de N.B.V.B. - aftredend en niet herkiesbaar: R. J. D. Bosma-Boiten;
   kandidaat is: M. Oosterloo-de Jong, Treebeek.
   Verkiezing van één lid van de Commissie der Unie namens de N.B.J.B. - aftredend en herkiesbaar: J. H. Hofman, Stadskanaal; kandidaat is: dezelfde.
   b. Verkiezing van één lid van de Financiële Commissie der Unie - aftredend en herkiesbaar: H. de Vries;
   kandidaat is: dezelfde.
15. Resultatenrekening van de Unie over 1977.
16. Balans van de Unie per 31 december 1977.
17. Jaarverslag over 1977 van de Unie Bouw Stichting.
18. Resultatenrekening over 1977 van de Unie Bouw Stichting.
19. Balans per 31 december 1977 van de Unie Bouw Stichting.
20. „Tien-cents-fonds" van de Unie Bouw Stichting.
21. Mededelingen van de Unie Bouw Stichting.
22. a. Jaarverslag over 1977 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
   b. Beleidsnota van de Evangelisatie Commissie der Unie.
23. Resultatenrekening over 1977 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
24. Balans per 31 december 1977 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
25. Resultatenrekening over 1977 van het evangelisatieblad De Zaaier.
26. Balans per 31 december 1977 van het evangelisatieblad De Zaaier.
27. Verkiezing van één lid van de Evangelisatie Commissie der Unie - aftredend en niet herkiesbaar: W. Kos;
   kandidaten zijn: M. Adelmund, Arnhem; J. Bouritius, Musselkanaal; H. Lamain, Harderwijk; A. Nijland, Staveren.
28. Voorstel van de Evangelisatie Commissie der Unie:
   De Algemene Vergadering besluite om de gelden, bekend onder de naam „Evangelisatiefonds voor de Zuidhollandse Eilanden" samen „Fonds Evangelisatie voor het Zuiden" samen te voegen en te deponeren in een te stichten fonds: „Instructiemateriaal voor gemeente en evangelisatie".
   Toelichting: zie het AV-boek.
29. Mededelingen van Evangelisatie Commissie der Unie.
30. Begroting 1979 van het evangelisatieblad De Zaaier.
31. Begroting 1979 van de Evangelisatie Commissie der Unie.
32. Jaarverslag 1977 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
33. Resultatenrekening over 1977 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
34. Balans per 31 december 1977 van het Pensioen en Invaliditeitsfonds.
35. Begroting over 1979 van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds.
36. a. Jaarverslag over 1977 van de Unie Zendings Commissie.
   b. Jaarverslag over 1977 van de Werkgroep „Dienst aan een Wereld in Nood".
37. Resultatenrekening over 1977 van de Unie Zendings Commissie.
38. Balans per 31 december 1977 van de Unie Zendings Commissie.
39. Verkiezing van één lid van de Unie Zendings Commissie - aftredend en niet herkiesbaar: R. J. Voorhaar.
   kandidaten zijn: J. Blaauw-van Lune, Stadskanaal; R. J. D. Bosma-Boiten, Arnhem; E. A. Diederix-Palma, Voorschoten.
40. Mededelingen van de Unie Zendings Commissie.
41. Begroting 1979 van de Unie Zendings Commissie.
42. Jaarverslag 1977 van het weekblad De Christen.
43. Resulatenrekening over 1977 van het weekblad De Christen.
44. Balans per 31 december 1977 van het weekblad De Christen.
45. Begroting over 1979 van het weekblad De Christen.
46. Verkiezing van twee leden van de redaktiekommissie De Christen - aftredend en niet herkiesbaar zijn: J. A. Brandsma en F. E. Huizinga;
   kandidaten zijn: J. G. Brongers, Wormer; J. Reiling, Bilthoven; C. van Wier, Zwolle;
   Verkiezing van drie leden van de redaktiekommissie De Christen - aftredend en herkiesbaar zijn: M. Cohen, J. van Dam, T. J. J. B. Wolters;
   kandidaten zijn: dezelfden.
47. Verslag over 1977 van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.
48. Financiën van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.
49. Mededelingen van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging.
50. Jaarverslag over 1977 van de Stichting Tabitha.
51. Financiële verslagen over 1977 van de Stichting Tabitha.
52. Jaarverslag over 1977 van de Commissie voor de Opleiding.
53. Jaarverslag over 1977 van het Seminarium.
54. Resultatenrekening over 1977 van de Commissie voor de Opleiding.
55. Balans per 31 december 1977 van de Commissie voor de Opleiding.
56. Verkiezing van één lid van de Commissie voor de Opleiding - aftredend en herkiesbaar: P. van der Werf;
   kandidaat: dezelfde.
57. Voorstellen van de Commissie voor de Opleiding:
   a. tot erkenning als Unie voorganger: A. Nijland, Staveren; O. H. de Vries, Den Haag; P. Wijchers, Hengelo (O.);
   b. definitief tot de opleiding toe te laten: K. M. Gerritsen, Den Haag; H. Schouten, Utrecht; S. P. v. d. Steen, Pernis; M. A. v. d. Vlugt, Alphen a.d. Rijn; D. P. van 't Wout, Bosch en Duin; W. J. de Zwart, Coevorden;
   c. betreffende de benoeming van een tweede full-time docent aan het seminarium der Unie.
   1. De C.v.d.O: stelt de A.V. voor te besluiten tot de instelling van een tweede full-time docentschap aan het seminarium der Unie met ingang van 1 juli 1980.
   2. De leeropdracht van de te benoemen docent zal omvatten de systematische theologie (dogmatiek en ethiek) en, met ingang van een later tijdstip, de geschiedenis van het Doperdom.
   3. Het dienstverband van de te benoemen docent zal een volledig dienstverband zijn.
   Toelichting: zie AV-boek.
58. Mededelingen van de Commissie voor de Opleiding.
59. Begroting voor 1979 van de Commissie voor de Opleiding.
60. Nota, van de Commissie der Unie en de Commissie voor de Opleiding, en de daaruit voortvloeiende voorstellen tot wijziging van het Reglement inzake voorgangers, over beroepbaarstellingen.
61. Nota van de Commissie der Unie en de Commissies voor de Opleiding, en de daaruit voortvloeiende voorstellen betreffende de art. 9, 10, 11 en 12 van het Reglement inzake voorgangers.
62. Eventuele bespreking van Nota „Waarom verlaten voorgangers de gemeenten?"
63. Motie van de gemeente Drachten-Elim:
   Motie:
   De Algemene Vergadering verzoekt de Commissie der Unie een studie-kommissie in te stellen, die onderzoek doet naar de wenselijkheid en de mogelijkheid om te komen tot stichting van een bijbelschool.
   Toelichting: zie AV-boek.
64. Nota van de Commissie der Unie inzake de verhouding tot de Interkerkelijke Omroep Nederland (Ikon).
65. VOORSTEL van de Commissie der Unie
   De Commissie der Unie stelt de Algemene Vergadering voor, met inachtneming van eerder gemaakte afspraken met het bestuur van de Unie Bouw Stichting, het kapitaal van het zgn. „J. W. Weeninkfonds" te investeren in de voorgenomen bouw van een konferentiecentrum op het terrein van De Vinkenhof te Bosch en Duin.
   Toelichting: zie AV-boek.
66. Eventuele (interim-)rapporten:
   a. Werkgroep Uniestrukturen - voorstel van de UC tot wijziging van de Uniestatuten (zie het uitvoerige schrijven daarover dat de gemeenten dezer dagen werd toegezonden);
   b. bouwkommissies.
67. Begroting 1979 van De Vinkenhof.
68. Begroting 1979 van de Unie.
69. Rondvraag.
70. Sluiting.

Nota over onze verhouding tot de I.K.O.N.

(UIT HET AV-BOEK 1978)

Op de 94ste Algemene Vergadering van de Unie, gehouden 23-25 oktober 1974 te Roterdam-Zuid, werd het volgende voorstel van de Commissie der Unie met 24 stemmen tegen en 11 onthoudingen - dus met grote meerderheid - aanvaard:

„Kennis genomen hebbende van de geconcipieerde statuten en reglementen van de Stichting I.K.O.N. i.o. en gehoord de nadere toelichting van de Unie Radio- en Televisie Commissie stelt de Commissie der Unie de Algemene Vergadering voor voorlopig niet toe te treden tot genoemde I.K.O.N. i.o. doch de Stichting gedurende de eerste 2 jaar na zijn definitieve oprichting positief critisch te volgen met het doel deze termijn een gefundeerde beslissing te nemen".

Het duurde nog tot januari 1976 alvorens de oprichting van de Stichting Inter Kerkelijke Omroep Nederland (IKON) - in de zin van het in Rotterdam aanvaarde voorstel - als definitief kon worden beschouwd: in die maand begon de Ikon met zijn uitzendingen. De in het voorstel genoemde termijn van 2 jaar, waarin de verrichtingen van de Ikon „positief critisch" zouden worden gevolgd, is intussen voorbij, zodat de Algemene Vergadering van 1978 moet overwegen, of thans inderdaad een gefundeerde beslissing kan worden genomen, en zo dit het geval zou zijn, hoe deze dan moet luiden.

Korte historische terugblik

De huidige Ikon is de voortzetting van het Ikor (Interkerkelijk Overleg inzake Radio-aangelegenheden), dat in de eerste na-oorlogse jaren werd opgericht en na de oprichting van de Oecumenische Raad van Kerken in Nederland met deze organisatie was verbonden.

Hoewel de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland tot 1963 participeerde in de Oecumenische Raad van Kerken heeft de Unie Radio (en Televisie) Commissie (URTC) - voornamelijk uit overwegingen van loyaliteit - de onze gemeenten toegewezen (radio-) zendtijd ondergebracht bij het in het midden van de vijftiger jaren opgericht Convent van Kerken (CvK), waarin de kerk- en geloofsgemeenschappen gingen samenwerken die zich voordien verwant voelden aan het doel en de werkwijze van de Nederlandse Christelijke Radio Vereniging (NCRV): de Gereformeerde Kerken, de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt), de Christelijke Gereformeerde Kerken, de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland, het Leger des Heils en de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

Nadat de Oecumenische Raad van Kerken was opgeheven om plaats te maken voor de Raad van Kerken, waartoe ook de Gereformeerde Kerken en de Rooms-katholieke Kerk gingen behoren, werd het Ikor vervangen door de huidige Ikon. Met de oprichting van de Ikon (mede tengevolge van hun toetreding tot de nieuwe Raad van Kerken) trokken de Gereformeerde Kerken de hun toegewezen zendtijd terug uit het CvK om die onder te brengen in de Ikon.

Hoewel niet aangesloten bij de Raad van Kerken besloot ook de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland - aanvankelijk voor een eerste termijn van twee jaar (een termijn die intussen door de Bond in zijn Algemene Vergadering van juni 1978 opnieuw met twee jaar is verlengd) - dit voorbeeld te volgen. Ook het Leger des Heils voegde zich bij de Ikon. Opgemerkt dient, dat de Roomskatholieke Kerk - sinds de oprichting van de Raad van Kerken deel uitmakend van deze organisatie - zijn zendtijd als voorheen laat verzorgen door de Katholieke Radio Omroep (KRO). De Unie van Baptisten Gemeenten nam de beslissing voorlopig niet toe te treden. Met de terugtrekking van de ingebrachte zendtijd van de Gereformeerde Kerken, de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten en het Leger des Heils kwam een einde aan het samenwerkingsverband van het CvK. Wat restte: de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt), de Christelijke Gereformeerde Kerken en (misschien voorlopig) de Unie van Baptisten Gemeenten, beschikte over te geringe zendtijd om nog een eigen organisatie in stand te houden. De deputaten van beide, eerstgenoemde kerken en de leden van de URTC komen nog wel van tijd tot tijd bijeen om de gemeenschappelijke omroepzaken te behartigen, o.a. de onderlinge verdeling van de gezamenlijke zendtijd. Voor de technische verzorging van die zendtijd is een kontrakt gesloten met de Ikon.

Uitvoering van het in Roterdam genomen besluit

Teneinde zo goed mogelijk uitvoering te geven aan het in 1974 te Rotterdam genomen besluit stelde de Commissie der Unie zogenaamde luister- en kijkposten in, leden van onze gemeenten, die verzocht werden om aan de hand van daartoe opgestelde vragenformulieren driemaandelijks te rapporteren over door hen gevolgde Ikon-radio en televisieprogramma's. Na verloop van tijd moest worden vastgesteld, dat het resultaat van deze manier van werken, met het doel doordachte en nader omschreven beoordelingen te ontvangen, teleurstellend was. Vele van de geënqueteerden zegden hun medewerking reeds na één keer op. Aan de uitslag ervan kan daarom niet meer waarde gehecht worden dan die van een indikatie. Mede op grond van de uitslag van deze enquêtes rapporteerde de URTC op 17 maart 1978 aan de Commissie der Unie het volgende:

„De Unie Radio en Televisiekommissie adviseert de Commissie der Unie de komende Algemene Vergadering der Unie voor te stellen af te zien van deelname aan de Ikon. De URTC heeft daarvoor de volgende overwegingen:

1. uit de gehouden enquête, die overigens zich niet over de volledige periode van twee jaar heeft kunnen uitstrekken omdat de geënqueteerden meestal na één kwartaal hun medewerking beëindigden, blijkt overduidelijk dat de meesten van hen zich negatief opstelden tegenover de Ikon-programma's;
2. ervan uitgaande, dat deze enquête-uitslag een onmiskenbare indikatie is van het oordeel der gemeenten, zou een eventueel voorstel tot aansluiting bij de Ikon oorzaak kunnen zijn van onderlinge vervreemding der gemeenten;
3. ook de leden van de URTC zelf zijn gedurende de afgelopen tijd er niet van overtuigd geworden, dat de Ikon-programma's - in het algemeen sprekend - een adequate vertolking zijn van het evangelie zoals de huidige samenleving die nodig heeft".

In zijn vergadering van 14 april 1978 plaatste de Commissie der Unie bovenstaande rapport op zijn agenda.

Overwegingen binnen de UC

Zoals hierboven werd gemeld, was het door de URTC ingediende advies onderwerp van bespreking op de vergadering van de Commissie der Unie (UC) op 14 april 1978.

In de naar aanleiding hiervan gevoerde diskussie werd door enkele leden gezegd, dat naar hun mening die aan de kerk- en geloofsgemeenschappen toegewezen zendtijd niet gebruikt moet worden voor andere programma's dan die welke een direkt verkondigend karakter dragen. Programma's met een informatief, verstrooiend, edukatief of maatschappelijk en sociaal geëngageerd karakter dienen door de Omroepverenigingen die ons omroepbestel kent (bijvoorbeeld NCRV of EO - voorzover ze een protestants-christelijke achtergrond hebben) verzorgd te worden.

Andere leden daarentegen waren de mening toegedaan, dat het evangelie dat door de kerk- en geloofsgemeenschappen wordt verkondigd duidelijk sociale implikaties heeft en dat de „kerkelijke zendtijd" dientengevolge ook daarvoor gebruikt moet worden. Tegelijk werd door deze leden het gevaar onderkend dat dergelijke programma's bedreigd worden door het gevaar élitair en/of eenzijdig te worden - te vaak de persoonlijke inzichten van de programmamakers vertonend.

De mogelijkheden, om de programmamakers intensief te begeleiden zijn om twee redenen beperkt:

- de beoordeling van de programma's kan dikwijls pas achteraf plaatsvinden;
- het ontbreek onze Unie aan mankracht - zowel door gebrek aan deskundigheid als aan tijd - om de in onze gemeenten levende gevoelens over te brengen op een wijze, die bruikbaar is voor de artistieke en technische mogelijkheden van radio en televisie in dienst van het evangelie.

Het feit, dat vele kerkelijk gebonden luisteraars/kijkers zich in dit soort programma's dikwijls niet „herkennen" behoeft naar hun mening geen doorslaggevend bezwaar te zijn.

Deze programma's bedoelen gestalte te geven aan de gevarieerde rijkdom van het door het evangelie geïnspireerde leven, willen informatie verstrekken en tot nadenken stemmen. Bovendien zijn deze programma's niet altijd in de eerste plaats of uitsluitend bedoeld voor „kerkleden", maar veelal voor het gehele Nederlandse publiek. In een breed samenwerkingsverband zullen dan ook deze programma's niet iedereen kunnen bevredigen. Ze zijn daar ook niet op gericht.

Met erkenning van het feit, dat in het bijzonder het medium van de televisie vele problemen in zich bergt, heeft de UC dezelfde zorgen - die ook binnen de bij de Ikon aangeslotenen leven - als de URTC, dat in het algemeen de Ikon-programma's tot nu toe niet voldoende beantwoorden aan wat wij een juiste vertolking van het evangelie achten, nodig voor de huidige samenleving.

Konklusies

De UC is ervan overtuigd, dat het vraagstuk van onze deelname aan een samenwerkingsverband op het terrein van radio en televisie ook in de toekomst aanwezig zal blijven. Alleen reeds het feit, dat we als Unie niet beschikken over de mogelijkheden om op dit terrein zelfstandig te werken - en dat geldt alle kleine kerk- en geloofsgemeenschappen - maakt samenwerking noodzakelijk. Bovendien dringt in het bijzonder op dit terrein - waar een duidelijke ontmoeting met de niet-gelovige mens gezocht wordt en plaats vindt - Christus' opdracht tot eenheid, „opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt", (Joh. vs 23).

Graag zou de UC daarom de komende Algemene Vergadering willen aanbevelen aansluiting te zoeken bij een zo breed mogelijk samenwerkingsverband van kerk- en geloofsgemeenschappen.

Evenwel, de UC heeft op dit moment geen vrijmoedigheid de Algemene Vergadering een dergelijke aanbeveling en een daartoestrekkend voorstel te doen.

De UC is zich ervan bewust, dat daarmee de Unie de mogelijkheden zijn onthouden invloed uit te oefenen op het beleid en de programma's van de Ikon. Deze omstandigheid zal, naar mening van de UC, ons tot bescheidenheid dienen te stemmen in onze beoordeling van het uiterst moeilijke en verantwoordelijke radio- en televisiewerk dat door de Ikon wordt verricht.

Wel verzoeke de Algemene Vergadering aan de UC, URTC en aan alle gemeenten hun gedachten blijvend te laten gaan over wat een goede aanpak van deze arbeid zou moeten zijn en deze kenbaar te maken, eventueel ook bij de Ikon.

Indien zich in de toekomst mogelijkheden voordoen om ons aandeel in deze belangrijke arbeid op een andere wijze te realiseren of in breder verband onder te brengen, zullen we daarvoor een open

oog moeten hebben en deze opnieuw moeten overwegen.

Tenslotte:
Het ligt in de verwachting dat in de nabije toekomst het gebruik van „kabel-televisie" zal toenemen. Dit zal tengevolge kunnen hebben, dat ook de plaatselijke kerk- en geloofsgemeenschappen in de gelegenheid komen hiervan gebruik te maken. De UC brengt deze te verwachten ontwikkeling onder de aandacht van de gemeenten en spoort ertoe aan bedacht te zijn op de kansen en mogelijkheden die hiermee geboden worden.

Zakelijke informatie
De volgende opmerkingen dienen ter nadere zakelijke informatie:

1. de minister van C.R.M. wijst zendtijd voor radio en televisie toe aan kerk- en geloofsgemeenschappen op grond van hun getalssterkte;
2. de samenwerkende kerk- en geloofsgemeenschappen - in welk samenwerkingsverband dan ook - hebben de hun toegewezen zendtijd in een „pool" samengebracht om die daarna onderling opnieuw te verdelen;
3. na goedkeuring van de ingediende begrotingen worden alle kosten - ook die van de organisatie etc. - van overheidswege uit de Omroepbijdragen betaald;
4. de aan de kerken toegewezen totale zendtijd maakt het mogelijk ook andere uitzendingen te verzorgen dan kerkdiensten;
5. voor de uitzending van een kerkdienst draagt uitsluitend de betreffende kerk- of geloofsgemeenschap de verantwoordelijkheid;
6. er is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het samenwerkingsverband voor alle andere uitzendingen, tenzij nadrukkeijk anders is aangekondigd.

VERGADER-SCHEMA

VAN DE 98STE ALGEMENE VERGADERING VAN DE UNIE - TE ARNHEM, OP 11, 12 EN 13 OKTOBER 1978

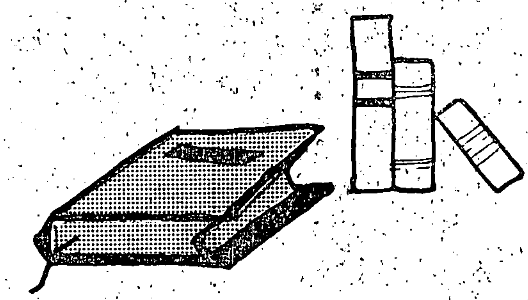
woensdag 11 oktober
18.00 uur - aanmelding en registratie
19.30 uur - openingsbijeenkomst

donderdag 12 oktober
08.00 uur - aanmelding en registratie
09.00 uur - eerste plenaire zitting
10.00 uur - koffiepauze
10.30 uur - sektievergaderingen A en B
13.00 uur - lunchpauze
14.30 uur - konferentie waarin ons seminarium en de voorgangersopleiding centraal staan - voorbereid door en onder verantwoordelijkheid van de Commissie voor de Opleiding
15.15 uur - theepauze
15.45 uur - voortzetting van de konferentie
17.00 uur - sluiting van de konferentie
18.00 uur - diner
20.00 uur - viering van het avondmaal temidden van de ontvangende gemeente

vrijdag 13 oktober
08.30 uur - tweede plenaire zitting
10.00 uur - koffiepauze
10.30 uur - derde plenaire zitting
12.30 uur - lunchpauze
13.30 uur - laatste plenaire zitting
plm. 16.00 uur - sluiting (indien nodig zal de laatste zitting worden onderbroken door een theepauze).
(kleine wijzigingen voorbehouden)

De 98ste Algemene Vergadering van de Unie wordt gehouden in de Opstandingskerk, Rozendaalseweg 507, Arnhem, tel. 085-421810

Kontaktadres van de plaatselijke voorbereidingskommissie: B. van der Burgh, dr. Schaepmanstraat 23, Zevenaar, tel. 08360-27082.

Wat zullen we lezen:

zondag	1 oktober	Spreuken 21 : 1-9	Snibbige vrouwen
maandag	2 oktober	Prediker 1 : 1-18	IJdelheid der ijdelheden
dinsdag	3 oktober	Prediker 2 : 1-11	Wat ik ook deed...
woensdag	4 oktober	Prediker 2 : 12-26	Vergeefs gezwoeg
donderdag	5 oktober	Prediker 3 : 1-15	Wat nog het beste lijkt
vrijdag	6 oktober	Prediker 3 : 16-4 : 6	Beter een handvol rust
zaterdag	7 oktober	Spreuken 21 : 10-31	De woning van een wijze

Lezen en Luisteren

Jeruzalem

„Het onsterfelijke Jeruzalem is van alle tijden:
stad van David, trots van Salomo, vuurproef voor Christus,
citadel van de Islam, heilig doel van de kruisridders en
pelgrims uit alle hoeken van de wereld, symbool van een verscheurd Heilig Land".

Deze woorden staan in het platenrijke boek: Dagelijks leven in Bijbel Tijd, en verpakken drieduizend jaar geschiedenis van een stad die er was eer David was.

In Genesis 14 lezen we al van een koning Melchisedek=koning der gerechtigheid, die in Salem woonde en daarachter mag u Jeruzalem vermoeden. (Ps. 76 : 3).

Ongeveer 1000 jaar v. Chr. veroverde David de stad op de Jebusieten en maakte Jeruzalem tot hoofdstad van zijn koninkrijk. Bijna had ik geschreven: verenigd koninkrijk, maar van een georganiseerde eenheid zoals wij die in ons land kennen was geen sprake. De enige eenheid die soms aan de dag trad was in tijden van oorlog met vooral de Filistijnen. Van de hoofdstad zelf moeten we ook geen te grote of grootse voorstellingen hebben. Dr. M. A. Beek meende dat de eerste residentie van David nauwelijks omvangrijker geweest zal zijn dan de Dam in Amsterdam.

Maar David was wel zo verstandig niet een stad in Juda of in Israël te nemen als centrum, want daarmee zou hij of de een of de andere voor het hoofd hebben gestoten. Centrale betekenis kreeg Jeruzalem vooral toen hij de ark van het verbond naar de hoofdstad liet brengen. Daardoor werd de stad het middelpunt en is sindsdien de bedevaartsplaats voor alle generaties van het volk gebleven.

De koningen van het verenigde en later in tweeën gedeelde rijk zijn gestorven. Salomo's tempel is verwoest. Tien stammen zijn verdwenen. Juda wist zich nog een honderdvijftig jaar te handhaven, maar werd daarna naar Babel gedeporteerd.

Na twee generaties keerde met Kores' instemming een deel terug naar de stad der vaderen. Er werd weer een tempel gebouwd. Maar zonder de ark; ook die was verdwenen. Omringende volken bezetten afwisselend Jeruzalem. In Jezus' dagen waren het de Romeinen. In 70 n. Chr. ging Israëls laatste tempel op in vlammen en werden de Joden verstrooid als as op de wind. Maar Jeruzalem bleef. Arabieren huisden er en bouwden hun moskeeën.

Een vijfhonderd jaar regeerden de Islamieten. De kruisvaarders uit Europa trokken naar het heilige land en maakten Jeruzalem tot hun hoofdstad. Toen Luther zijn stellingen aan de deur spijkerde, namen de Turken Jeruzalem in en ze zetten er een bolwerk om heen dat er nog staat.

Vierhonderd jaar heersten zij er. In 1917 kwamen de Engelsen en Davids stad werd hun hoofdkwartier. Tot mei 1948. Dertig jaar geleden werd de staat Israël gevestigd en wonen de Joden in het land waar Israël een 3300 jaar geleden voor het eerst, komend uit Egypte, uit de woestijnen, binnen trok.

Jeruzalem, twistappel; waar Joden, christenen en Islamieten bidden en elkaar bestrijden. Met een indrukwekkend heiligdom voor Mohammeds volgelingen. Zonder een tempel voor de Joden. Of die er ooit komen zal? Ik denk het niet.

In de regel schrijven we in Lezen en Luisteren over wat de bijbel ons vertelt.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 030-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Dat is deze keer in mindere mate het geval, ofschoon de veel bezongen stad op talloze bladzijden voor komt.

Ik weet zeker dat u onder meer denkt aan de laatste bladzijden van het boek waar Johannes, in ballingschap op Patmos zijn dagen doorbrengend, schrijft over een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En over de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid...

Het woord alleen al laat bij ons van binnen snaren trillen. Waarom? Er zijn indrukwekkendere steden met prachtige bouwwerken en grote kunstschatten, opgerezen aan brede stromen. En toch gaat ons hart, en wij zijn niet eens Joden, uit naar „het onsterfelijke Jeruzalem dat van alle tijden is: stad van David, trots van Salomo, vuurproef voor Christus, citadel van de Islam, heilig doel van de kruisridders en pelgrims uit alle hoeken van de wereld, symbool van een verscheurd Heilig Land.

O land, dat eens de Heer betrad, uw heuv'lenrij, uw vriend'lijk meer,

wekt in ons op het lief'lijk beeld van 's Vaders zoon, der mensen Heer.

In dat land ligt die stad waar ook Jezus wandelde, handelde. Waar hij stierf en opstond en waar de heilige Geest van God mannen en vrouwen veranderde in nieuwe mensen, die de boodschap van Jezus uitdroegen in heel de wereld.

Huizinga

MUZIEKGROEP „KLEINE KRACHT" 25 JAAR

Op 1 oktober a.s. bestaat de muziekgroep „Kleine Kracht" 25 jaar. Zondagmorgen werkt de „Kleine Kracht" mee in de dienst. Zondagavond om 7 uur is er een uitvoering in de sporthal „De Stobbe".

Medewerking wordt verleend door de muziekgroep „E.D.Z." en Henry Schipper uit Delft.

De heer P. Kroeze, oprichter van „Kleine Kracht" zal deze avond ook aanwezig zijn.

De „Kleine Kracht" geeft op deze zondag zijn 4e langspeelplaat uit met de titel „Worden als een Kind".

Motto van deze avond luidt: „Heer wilt u onze Vader zijn".

M. Vos, Vroomshoop

RADIOKERKDIENST VANUIT GRONINGEN-ZUID

Zondag 1 okober zal de kerkdienst vanuit de Meeuwerderkerk in Groningen-Zuid voor de radio worden uitgezonden. Deze dienst, waarin ds J. A. Brandsma zal voorgaan, wordt 's morgens opgenomen en 's middags om 5 uur uitgezonden via de zender Hilversum 2 (FM en AM 402 m). Medewerking word verleend door het Gemeentekoor ‚Soli Deo Gloria' onder leiding van P. Foget, terwijl Joke Brandsma de samenzang begeleidt.
De orde van diens is als volgt:
Votum en groet. Aanvangstekst psalm 100: 1, 2, 3, 4. Verwelkoming. Evangelielezing. Mattheus 6 : 5-8. Koor: ‚Onze Vader, die in de hemelen zijt'. Gebed. Inzameling der gaven. Gemeente: Lied 8 (Supplement) 1, 2. Brieflezing. Filippenzen 4 : 4-7. Koor: ‚Heer, ik kom met al mijn noden'. Prediking. Gemeente: Lied 5 : 1, 4. Dankzegging en voorbede. Gemeente: Lied 291 : 1, 2, 3, 4, 5. Zegen.

Aangezien het ons onmogelijk is gebleken een ieder persoonlijk te antwoorden betuigen wij u hiermede onze welgemeende dank voor uw hartelijke blijk van deelneming en medeleven na het overlijden van de heer

J. DE JONGE Pzn.

W. K. de Jonge-Scholtens
kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Amsterdam, Adm. de Ruyterweg 256hs.

Dankbaar gedenken wij dat onze ouders

J. VELTENS
en
H. VELTENS-OP DE DIJK

op 13 juli jl. 25 jaar waren getrouwd.

Gelegenheid hen met dit heugelijke feit te feliciteren op vrijdag 29 september in de „Trefkoel", Zonnelaan te Groningen van 18.00-20.00 uur.
Groningen, Wegalaan 16

Lammert - Sjouk
Bert - Petra
Jacob

ZANGKOOR „DE LOFSTEM"
Baptistengemeente Geraniumstraat 45 te Almelo.
GEVRAAGD wordt per 1 januari 1979
EEN DIRIGENT
van positief christelijke beginselen die bereid is om leiding te geven bij de zangrepetities op maandagavond en bij zanguitvoeringen.
Sollicitaties te richten aan de sekretaresse mevr. Y. Kortenhoeven-de Boer, Lavendelhof 5 te Wierden.
Inlichtingen telefonisch bij de sekretaresse; tel. 05496-1250.

Op 10 september 1978 werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald onze zuster
GEESKE VEENSTRA-VEEN
op de leeftijd van 87 jaar.

Baptistengemeente Haulerwijk

Na een langdurig gedragen lijden is in de Heer ontslapen onze broeder
JAN KLAASSENS
op de leeftijd van 73 jaar.
5 september 1978

Baptistengemeente Foxhol

Op de leeftijd van 54 jaar werd door zijn Heer thuisgehaald, onze broeder
R. HOEKSTRA
op 23 september 1978.

Baptistengemeente 's-Gravenhage

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 40 - 6 oktober 1978

Uniek bezoek aan Hongarije

Vinkenhofstudenten waren in Budapest

In de week van 31 augustus tot en met 7 september heeft een groep studenten van ons seminarium de Vinkenhof een uniek bezoek gebracht aan Hongarije.

Uniek, omdat nog niet eerder studenten van ons seminarium een semi-officieel bezoek brachten aan het seminarium en de gemeenten in Hongarije.

De groep bestond uit Dick en Janny van 't Wout, Nico van Leer, Gert de Jonge, Hetty de Winkel, Ronald Loot, Jos van de Leur, Jaap Boeschoten, en conrector Theo v. d. Laan. Samen in een Volkswagenbusje hebben we een voorspoedige reis gehad, op een lekke band na, kort na het vertrek.

Hoewel de tijd vrij kort lijkt (vier dagen in Hongarije zelf), hebben we bijzonder veel meegemaakt en gezien. Het waren afwisselende dagen, en we hebben veel mensen mogen ontmoeten.

Een paar dagen brachten we door in Budapest, de hoofdstad van Hongarije. Daar bezochten we onder andere het Uniebureau van de baptistengemeenten in Hongarije, en hadden we een gesprek met br Mészáros, vice-president van de Unie. Hij vertelde ons enige dingen over de organisatie van de Unie en het seminarium, en wij over de Nederlandse situatie.

Bovendien vroeg hij ons om de volgende dag, zondag, in groepjes van drie in verschillende gemeenten aanwezig te zijn en daar de verkondiging te doen, te zingen en te vertellen over Nederland, waar we vanzelfsprekend graag op in gingen.

Op onze vraag of het misschien een probleem zou zijn als een meisje de preek zou houden, antwoordde br Mészáros ons enigszins verwonderd dat dat vanzelfsprekend geen moeilijkheden opleverde omdat er in de Unie al verschillende vrouwelijke predikanten waren. Toen wij uitlegden dat er in Nederland in baptistenkringen nog wel eens wat theologische bezwaren bestonden tegen een vrouw op de preekstoel, antwoordde hij lachend dat dat bij hen zo'n 30 tot 40 jaar geleden ook wel het geval was, maar dat ze daar nu allang overheen waren.

☆

De diensten die we de volgende dag meemaakten waren een ware belevenis. Eerst wordt er 's morgens, vóór de dienst begint een bidstond gehouden, die ongeveer een half uur duurt. Daarna vindt de dienst plaats die ongeveer twee uur duurt en waarin deze keer het heilig Avondmaal werd gevierd. Wij kregen een gemeentelid tussen ons in die alles vertaalde in het Duits, zodat we de hele dienst goed konden volgen. In elke dienst zingt het zangkoor van de gemeente, en we hebben kunnen vaststellen dat de koren in Hongarije voortreffelijk zijn.

Muziek en zang spelen een grote rol in het leven van de Hongaren, zoals we ook de volgende dag ontdekten in een gesprek met vijf docenten en vier studenten van het Baptisten Theologisch Seminarium in Budapest. Het seminarium heeft verschillende part-time docenten, en één full-timer die vrijgesteld is voor muziek! Op de lagere en middelbare scholen wordt in Hongarije erg veel gedaan aan muziekonderricht, zowel theoretisch als praktisch, en op het seminarium ontvangen ze een zodanige verdere opleiding in de muziek, dat elke student, als hij klaar is, niet alleen de gemeente kan begeleiden op het orgel, maar zelfs een koor kan dirigeren. Aan het seminarium studeren op dit moment vijftien studenten. De docenten hebben naast hun werk aan het seminarium vaak nog een gemeente in Budapest, waarvan zij de voorganger zijn. Tijdens hun studie worden de studenten ook ingezet in het gemeentewerk van een van de gemeenten in Budapest. De studie duurt vier jaar, met telkens na twee jaar een afsluitend examen, plus één jaar praktijkstage in een gemeente. Daarna schrijft de student een scriptie en krijgt hij of zij een diploma. De meeste studenten hebben al een universitaire studie achter de rug als ze beginnen aan het seminarium, en zijn dan al ingenieur of arts.

In 1870 ontstonden de eerste georganiseerde baptistengemeenten in Hongarije; en in 1906 is het seminarium, met steun vanuit de Verenigde Staten, opgericht. Hun huidige gebouw betrokken ze in 1960. In Budapest zijn op het moment 19

gemeenten, en in de direkte omgeving nog eens 25, terwijl er op het platteland relatief minder te vinden zijn. In Hongarije zijn dus de meeste gemeenten, anders dan in Nederland, grote stadsgemeenten.
De sfeer in de gemeenten die wij bezochten was bijzonder hartelijk, en wij werden overal gevraagd de groeten te doen aan u, zusters en broeders in Nederland. Tijdens de avondmaalsviering ervoeren we heel sterk de verbondenheid in Christus met al die mensen met wie we vaak niet eens konden spreken omdat we elkaars taal niet kennen. Maar we ontdekten weer dat we elkaar nodig hebben in liefde.

We zijn erg dankbaar dat we de kans hebben gekregen om zo christenen uit een andere kultuur dan de onze te ontmoeten, en te beleven dat je één bent ondanks allerlei verschillen. Ook is het goed samen als studenten dingen te ondernemen zodat we elkaar beter leren kennen en waarderen.
Het lijkt ons belangrijk, dat we bidden voor de gemeenten in Hongarije, en voor heel de gemeente hier op aarde, waarvan Christus het Hoofd is.

Hetty en Jaap

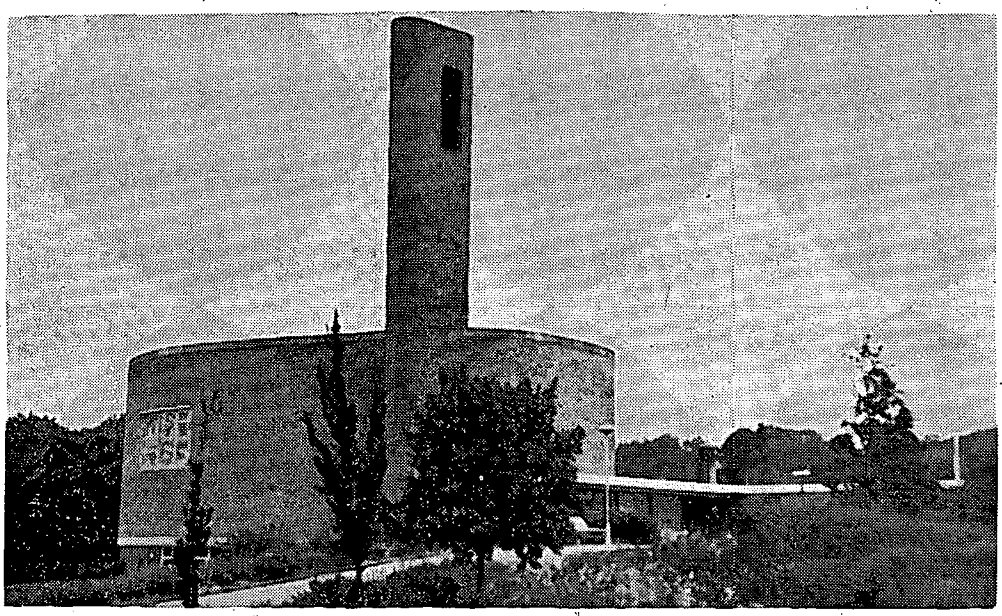
WELKOM IN ARNHEM

Alles heeft een bepaalde voorbereiding nodig. Ook een Algemene Vergadering van onze Unie-gemeenschap.
We zijn in februari reeds begonnen als voorbereidingskommissie. Er is vaak en veel overleg geweest, en dat alles ter beantwoording van de vraag: Hoe doen we het het beste?
We kunnen als voorbereidingskommissie alleen maar hopen dat we er in geslaagd zijn geen al te grote fouten gemaakt te hebben...
We heten u welkom, straks in Arnhem. Over onze stad bent u ingelicht, over onze gemeente evenzeer. We hopen van harte dat u zich bij ons zult thuisvoelen.
We hopen ook zeer, dat u een goede Algemene Vergadering zult hebben. Dat u als afgevaardigden en als gasten iets zult proeven van de grote verantwoordelijkheid die we samen hebben. Van de grote verwachtingen die we samen mogen koesteren. Van de grote zegen die de Heer ons bereid heeft.
Welkom in Arnhem!
Als wij de broeders en zusters zien, grijpen we moed, gelijk weleer Paulus.
Als u uw broeders en zusters uit heel het land ziet, wel, grijp dan moed.
Laat het een machtig festijn worden.
Onze dankbare vreugde is dat we daaraan een steentje mochten bijdragen.
Welkom in Arnhem!
En als we u daarna gaan uitwuiven, willen we het doen in de blijde zekerheid, dat we samen dienstbaar mogen zijn aan de bouw van het koninkrijk van onze God.
Namens de voorbereidingskommissie, H. Ploeger, voorzitter

AV-GANGERS: WELKOM IN ARNHEM

Vanuit Arnhem heten wij alle AV-gangers hartelijk welkom. Het is ons niet alleen een eer, maar ook een grote vreugde de Algemene Vergadering 1978 op Arnhems grondgebied gastvrijheid te mogen verlenen. En wij hebben er alle vertrouwen in dat dit genoegen wederzijds zal blijken te zijn.

Voor hen, die niet zo in Arnhem bekend zijn, willen wij iets meer over deze stad en de daarin gevestigde baptistengemeente vertellen. De gemeente werd geïnstitueerd in 1930 en telt momenteel 420 leden. Met haar 48 jaren is zij dus van middelbare leeftijd. In de persoonlijke sfeer zijn er wel lieden, die dan reeds beginnen af te tellen naar de pensioengerechtigde leeftijd. De Arnhemse baptistengemeente is daar zeker niet aan toe. Bij ons is het de leeftijd dat „de kinderen de deur uit gaan". Bij baptistengemeenten schijnen alleen maar dochters te worden geboren. Welnu, een van die dochters, de wijkgemeente Ede, is druk doende op de weg naar zelfstandigheid en hoopt zich binnen afzienbare tijd los te kunnen maken van de moedergemeente. Sinds januari is daar een stuk werk echt goed op gang gekomen, dat zich mag verheugen in een steeds groeiende belangstelling.
Een reeds eerder uitgevlogen dochter is de gemeente in Doetinchem. Volgend jaar om deze tijd heeft zij het twaalf en half jarig jubileum al weer achter de rug.

De (gereformeerde) Opstandingskerk waar de Algemene Vergadering wordt gehouden.

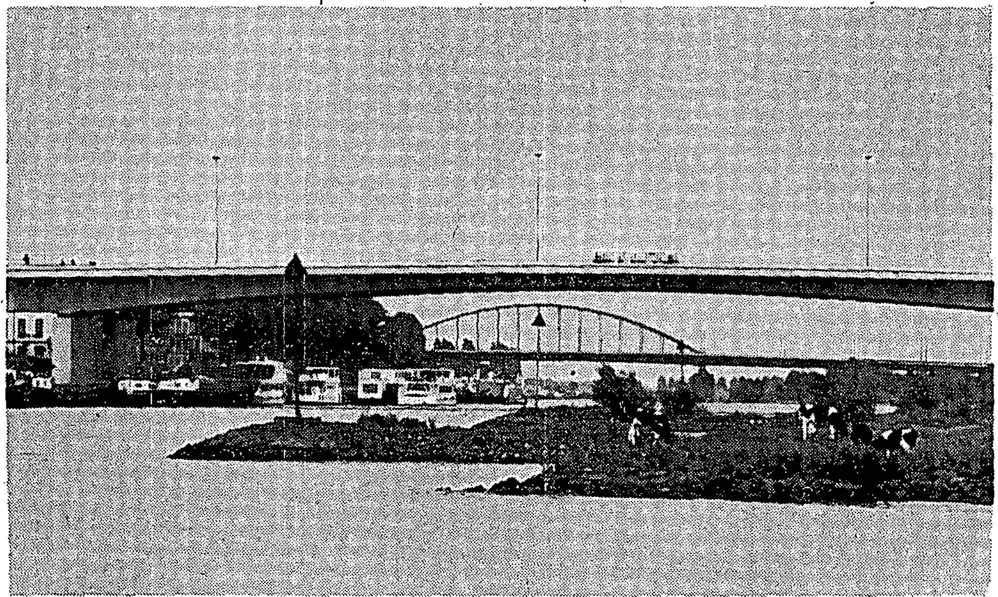
Met haar vierhonderd leden en een omvangrijke schare vrienden bleek het niet meer mogelijk de zondagmorgendiensten in de eigen kapel te houden. Noodgedwongen moesten wij uitwijken naar de aula van een technische school. Daar genieten wij weliswaar een bijzondere mate van gastvrijheid, maar wij zouden het toch wel zeer op prijs stellen om weer in eigen huis de diensten te kunnen houden.

Ook de Algemene Vergadering kan niet in onze eigen kapel gehouden worden. De zittingen worden gehouden in de Opstandingskerk, die ons voor die dagen ter beschikking is gesteld door de Gereformeerde Kerk. Merkwaardigerwijs is deze Opstandingskerk naast het Vitesse-terrein gelegen. Voor hen, die minder goed op de hoogte zijn van het sportgebeuren: Vitesse is de plaatselijke voetbalklub. Er zit wel

wat symboliek in deze nabuurschap. In beiden zit dynamiek: Opstanding en Vitesse. Helaas is het vaak zo, dat er meer dynamiek in het voetballen valt te bespeuren dan in degenen, die belijden te leven uit de kracht van de opstanding. De strijd voor een vergankelijke kroon ontvangt vaak meer inzet dan die voor een onvergankelijke.

Maar over dynamiek gesproken: heel Arnhem is een dynamische stad. Het is een bruisende, uit de kluiten gewassen provinciestad met nog immers een wonderlijke ligging binnen de windstreken. Oosterbeek in het Westen, Westervoort in het Oosten, Noord Brabant in het Zuiden en de „Zuider"-zee in het Noorden.

Doorsneden door vader Rijn, die er sinds kort een tweede oeververbinding bij heeft gekregen. De eerste brug is de bekende „brug te ver". Ter gelegenheid van de opening van de tweede brug werd de oude dan ook „John Frost brug" genoemd, naar de commandant van de luchtlandingstroepen, die in 1944 de Rijnbrug moesten veroveren. Nu is er iemand in onze gemeente, die hardnekkig volhoudt dat de nieuwe brug „Gerrit van 't Wout brug" moet gaan heten, naar de voorganger van de baptistengemeente. Want ook daarin zit een stuk symboliek. De een had een boodschap te verkondigen dat, ondanks het offer van duizenden levens, het doel de brug te bereiken niet verwezenlijkt kon worden. De ander heeft als boodschap

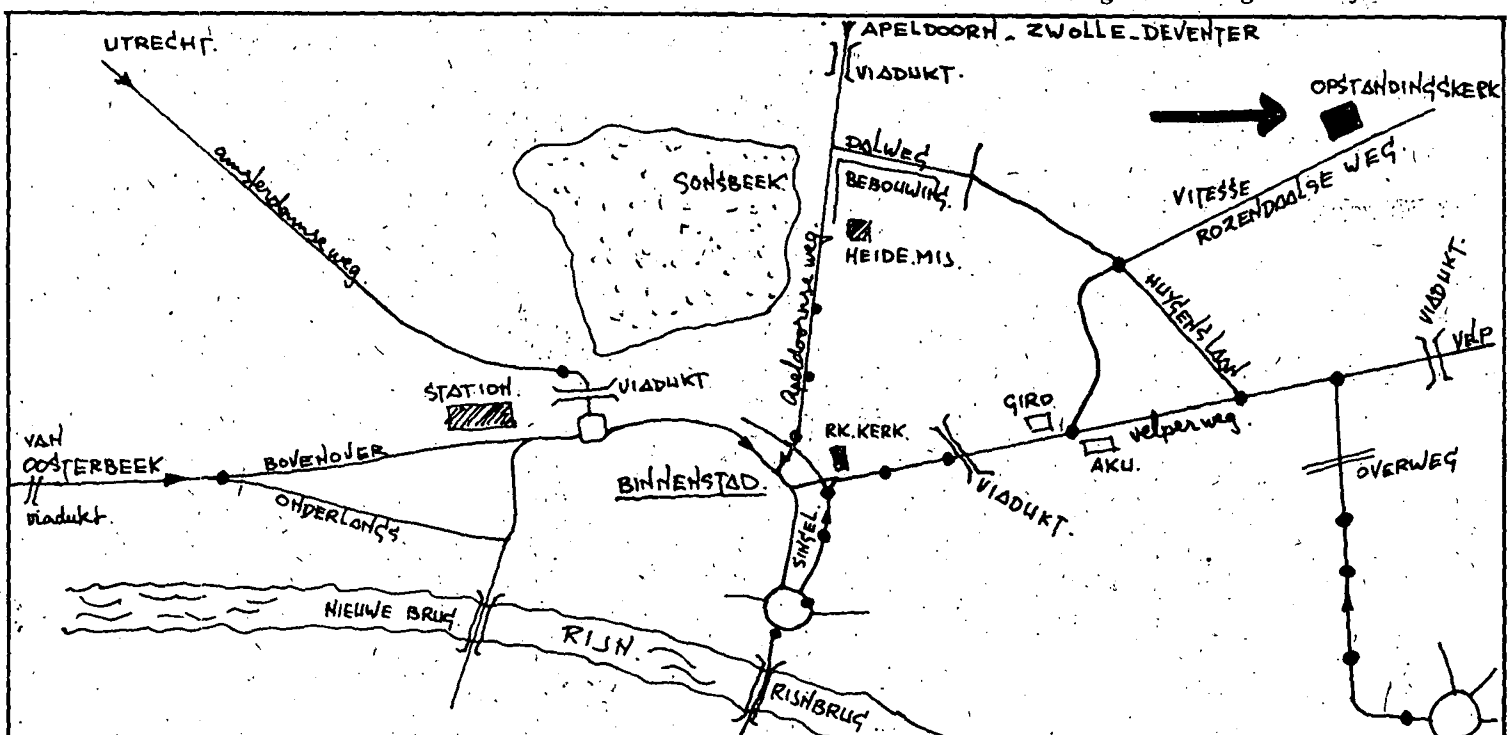
„Nu is er iemand in onze gemeente, die hardnekkig volhoudt dat de nieuwe brug „Gerrit van 't Woutbrug" moet gaan heten..."

dat door het offer van één leven de brug definitief bereikbaar werd. Voor de één: „Een brug te ver". Voor de ander: „Geen brug dichterbij".

U zult het al begrepen hebben: Arnhem is een boeiende stad en zeker de moeite waard om tussen de vergaderingen door nog eens wat nader te bezichtigen. Velperplein en Steenstraat zijn u wel bekend van het monopoliespel, maar Sonsbeek en het Safaripark zijn zeker ook de moeite waard. Kortom, wij wensen u naast de inspanning van het vergaderen ook veel ontspanning toe. Moge de komende Algemene Vergadering voor ons allen een symbool worden van vitesse, van opstandingskracht en van wegwijzers naar de brug ten leven.

P. D.

Zo is de ‚Opstandingskerk' - waar de AV wordt gehouden - gemakkelijk te vinden

MISSIONAIRE NOTITIES

Hallo, verstaat u mij?

Vanwege haar wereldwijd karakter, doen zich in het zendingswerk allerlei kommunikatieproblemen voor. Het is soms net alsof je een telefoongesprek voert, waarbij door vreemde geluiden of door stilte aan de andere kant van de lijn, je er aan gaat twijfelen of je stem nog wel overkomt. „Hallo, verstaat u mij?' is een vraag die in het zendingswerk telkens weer gesteld moet worden. Het kan soms zijn, dat er aan de ene kant in gloedvolle woorden wordt verhaald wat er gaande is terwijl aan de andere kant (van de lijn) alleen wat vage stemgeluiden doordringen.

In Afrika

In Afrika speelt de kommunikatieproblematiek een grote rol als het er om gaat het evangelie te verkondigen aan mensen voor wie de bijbel onbekend terrein is. Vanwege de taal en de kultuur is het duidelijk dat het Afrikaanse predikers dienen te zijn die het evangelie uitdragen.
En zo gebeurt het ook.
Toch heeft in veel landen het christendom nog het stempel van de blanke godsdienst. De aanwezigheid van blanke zendingswerkers versterkt dit beeld. Het zal duidelijk zijn dat dit gegeven de verhouding tussen blanke zendingswerkers en Afrikaanse predikanten en gemeenteleden in zekere zin onder druk zet.

> *Bij veel Afrikanen bestaat de mening dat alle Europeanen Christenen zijn. Wij weten, helaas, beter. Er zijn zelfs Zwart-Afrikaanse landen waarin het percentage meelevende christenen groter is dan in landen als b.v. Frankrijk of Engeland. Toch blijft het christelijk geloof met het etiket „typisch voor blanken" zitten.*

Maar kan men stellen, de Afrikaanse gemeenten zijn toch zelfstandig? Dat is juist, maar in menig opzicht lukt die zelfstandigheid niet zo goed. Voor een belangrijk deel wordt dat veroorzaakt door de grote materiële armoede in veel derde-wereldlanden.

Door de ongelijke positie waarin de ontwikkelingslanden na hun politieke onafhankelijkheid verkeerden, is het niet mogelijk gebleken de welvaart van de bevolking in zijn geheel wezenlijk te verbeteren. Vooral de mensen op het platteland in de achteraf gebieden, zijn er eerder slechter aan toe dan dat ze er op vooruit zijn gegaan, als we hun omstandigheden vergelijken met zo'n 20 jaar geleden.
Zoals bekend, wonen nog steeds veruit de meeste mensen in Afrika op het platteland. En ook het werk van de gemeenten in Afrika is in grote mate gesitueerd op het platteland.
Het is dan ook niet verwonderlijk dat er onder de studerende jeugd in Afrika met een toenemende scepsis naar de daar aanwezige blanken wordt gekeken. Ook de zendingswerker, die er echt op uit is iets voor de mensen te betekenen, wordt in bepaalde omstandigheden toch allereerst bekeken als een vertegenwoordiger van een rijk westers land dat onevenredig profiteert van de grondstoffen van Afrika.
Bovendien zijn de heer-knecht verhoudingen uit de koloniale tijd niet vergeten, er behoeft maar weinig te gebeuren of gevoelens van ressentiment komen naar boven.
De genoemde materiële armoede brengt met zich mee dat de gemeenteleden zelf erg weinig geld hebben om het kerkelijk werk te financieren. Dit gegeven brengt een grote mate van afhankelijkheid aan de zending met zich mee, als gevolg waarvan zich een groot dilemma aan ons voordoet. Van verschillende kanten bekeken, is het 't beste dat de Afrikaanse kerken geheel op eigen benen staan. De materiële (en voor een deel personele) problemen zijn echter dermate dat de oude zendingsbanden niet zo maar beëindigd kunnen worden.
Het zal niet zoveel verbeeldingskracht vergen om te begrijpen dat door het bovengenoemde dilemma de kommunikatie tussen Afrikaanse en Europese medewerkers niet eenvoudig is. De positie van de zendingswerkers die primair op kerkelijk gebied werkzaam zijn, is daarom erg gekompliceerd en precair.
In dit geheel speelt ook de kommunikatie tussen het zendingssekretariaat in Europa en de werkers in Afrika een belangrijke rol. Om adequaat te kunnen inspelen op de aktuele ontwikkelingen, dient men in Europa zich te verzekeren van een kontinue stroom van relevante beleidsinformatie. Op dit terrein dient men m.i. zo professioneel als maar mogelijk te werk te gaan.
Daarnaast is het van belang dat mensen uit Europa in Afrika op bezoek gaan en omgekeerd. Zo bezochten dit jaar ds Th. van der Laan en zijn vrouw Sierra Leone om zo persoonlijk kennis te maken met het zendingswerk van de baptisten aldaar.
Deze persoonlijke kontakten zijn erg belangrijk voor een goed beleid.
In de Zendingsraad van de Europese Baptisten Zending (EBM) werd vervolgens vanuit de Nederlandse delegatie er voor gepleit de vertegenwoordiging van de overzeese unies een stevigere basis te geven, zodat de kontakten met Afrikaanse werkers zo direkt mogelijk invloed kan hebben op het beleid.

In Europa

Dankzij de voortdurende steun die de baptistengemeenten in Europa aan het zendingswerk geven, heeft het werk van de Europese Baptisten Zending zich kunnen ontwikkelen. Ook dankzij deze binding met de Europese unies, kan de leiding van de zending bepaalde stappen ondernemen, wetende dat het ondernomen werk door de gemeenten met gebed en gaven gedragen wordt. Het is daarom niet nodig dat op een indringende wijze aan fondswerving wordt gedaan.
Het draagvlak is immers reeds aanwezig.
Deze situatie heeft grote voordelen. De praktijk leert dat zendingswerk zonder 'n uit gemeenten bestaand draagvlak geneigd is zich te koncentreren op individuele zendelingen met hun eigen projekten. Natuurlijk wordt langs deze weg belangrijk werk verricht. Vanuit bijbels gezichtspunt echter dient het zendingswerk tevens gezien te worden in het kader van de eenheid van het lichaam van Christus, niet alleen plaatselijk doch ook wereldwijd.
Met name kan wat geschreven staat in Efeze 4 ons richting geven.
Aan Christus ontleent het hele lichaam zijn samenhang en onderling verband. Door de samenwerking van de vele gaven in de gemeenten wordt het volk van God uitgerust voor de dienst van God en voor de opbouw van het lichaam van Christus. Zo komen we allen, zegt Paulus, tot eenheid in het geloof en kunnen

Vergadering van de Europese Baptisten Zending te Arnhem in juni 1978.

Ds André Thobois uit Parijs leidt de vergadering.

De Portugese afgevaardigde wordt als nieuw lid welkom geheten.

we het niveau van de volmaakte Man bereiken. Door het goed funktioneren van iedere geleding bouwt het Lichaam zich op door de liefde.
Dit is het visioen van Efese 4. De realiteit mag er nog ver verwijderd van lijken. Het werk der Kerk echter zal niet zonder dit visioen kunnen. In het licht van dit visioen krijgt ook de zending een extra dimensie: mensen uit verschillende landen en kulturen slaan de handen ineen zodat het Lichaam wordt gebouwd.
In dit licht ook wordt het duidelijk dat de huidige strukturen van ongelijkheid in de zending ook bijbels gezien onhoudbaar zijn. Daarom is het juist dat men streeft naar echte partnerschap in de zending; op gelijkwaardig niveau draagt iedere partij bij tot de gezamenlijke arbeid.
Het visioen van Efese 4 wordt in de zendingsliteratuur organisatorisch vertaald door te spreken van wederkerige assistentie van kerken.
Aan die wederkerigheid ontbreekt nog veel. Dit aspekt zal echter in de komende jaren belangrijker worden. Of het visioen dichterbij komt, hangt in niet geringe mate af van de impulsen die het zendingswerk uit de gemeenten krijgt.
Partnerschap in de zending zal zich evenwel niet kunnen ontwikkelen als de gemeenten op nationaal en op Europees niveau de samenwerking tot een minimum beperken. Ook Europa is zendingsterrein. Het is in dit verband interessant te vermelden dat de Portugese unie zendingswerkers die voorheen in Afrika werkten, heeft ingezet in Zuid-Frankrijk. Portugal is dit jaar tijdens een bijeenkomst te Arnhem als lid toegelaten tot de Europese Baptisten Zending.
Het visioen van Efese 4 opent de weg naar samenwerking tussen de Europese unies om in de steden van Europa het evangelie te verkondigen. Wellicht kunnen onze Afrikaanse broeders en zusters ons daarbij helpen. Maar misschien slaan mijn gedachten nu te veel op hol. Het wordt tijd dat ik roep: hallo, verstaat u mij?

KADERKURSUS N.B.J.B.

Op 14 oktober gaat de kaderkursus Jeugdwerk van start. Meer dan 40 deelnemers uit alle hoeken van ons land zullen dan bijeenkomen om samen bezig te zijn met de belangrijkste facetten van het jeugdwerk.
Uitgaande van de praktijk van het jeugdwerk zijn op grond van vragen (die vaak te weinig aandacht krijgen) de diverse onderwerpen gerangschikt.
Fundamenteel is dat het niet in de eerste plaats gaat om brokstukken van kennis en theorie, maar om de samenhang van alles in een groeiproces van kennis en ervaring.
Er is veel ruimte voor het leren vragen stellen en het leren onder woorden te brengen van wat je meegemaakt hebt.
Gebleken is dat de belangstelling nog groter is dan de deelname, maar dat de afstand naar De Vinkenhof voor velen een groot probleem is.
Misschien zal na afloop overwogen moeten worden de kursus in gewestelijke vorm dichterbij de mensen te brengen.
Nu is het alleen maar verheugend te konstateren dat zovelen de moeite van het reizen op de koop toe nemen om bezig te zijn met dingen die van levensbelang zijn voor onszelf en voor de gemeente van de toekomst.

Namens de N.B.J.B.,
P. Brongers

L.Z.C.-KONFERENTIE

Het Gewest Zuid-Holland van de L.Z.C. heet u hartelijk welkom op zaterdag 21 oktober a.s., wanneer zij haar najaarskonferentie hoopt te houden te Rotterdam-Centrum, Proveniersstraat 52. De aanvangstijd is 14.00 uur.
Deze middag zal br P. M. A. van der Vlugt uit Alphen aan de Rijn spreken over de benadering van kinderen tussen 6 en 12 jaar. Verder zal zr Th. v. d. Berg uit Leiden iets vertellen over de verwerking van een bijbelverhaal, en we krijgen gelegenheid om het besprokene in praktijk te brengen.
Omdat het een goede gewoonte is om de kinderen met het kerstfeest een boek te geven, is br W. Fiole uit Alblasserdam weer aanwezig met een uitgebreide sortering goede kinderboeken. Alle afdelingen van het Gewest krijgen vooraf een boekenlijst toegestuurd, nadat de boeken van tevoren al uitgezocht kunnen worden. Wij hopen en bidden voor een fijne, gezegende middag met elkaar.
Namens het Gewest,

zr G. Waterham en
zr. L. van Diggelen

SPREKERSLIJST

Br J. Luik, voorkomend op de Sprekerslijst, woont thans: Vallaatsterend 4, 9203 ZB Drachten; tel. 05120-10729.

MEDEDELING

△ Penningmeester J. van Wijk van de baptistengemeente te Dordrecht woont thans: Baron van Boetzelaerlaan 67, 3319 GL Dordrecht; tel. 078-65641.

MUZIEK- EN ZANGERSDAG IN TWENTE

Ook dit jaar hopen wij weer een Twentse baptisten muziek- en zangersdag te houden en wel op zaterdag 4 november '78 in de Bijenkorf te Borne; aanvang 18.30 uur. Ongeveer 200 muzikanten en zangers zullen er aan mee doen. Wij nodigen een ieder hier voor uit; de entree is vrij.
We hopen en bidden dat dit weer een gezegende avond mag worden!
Namens de voorbereidingskommissie:

K. Grinzhuis

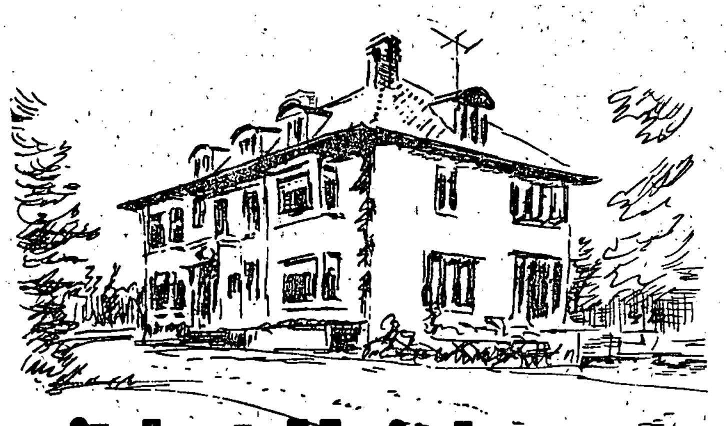
ZANGERSMIDDAG EN „WELKOM"-DIENST IN HAARLEM

Op zondag 15 oktober a.s. wordt in de Verlosserkerk aan de Generaal Spoorlaan in Haarlem-Noord de 2e Gewestelijke ‚Zangersmiddag' gehouden.
Aanvang 14.00 uur.
Aan dit zangersfeest zullen negen baptistenkoren uit Utrecht, Noord- en Zuid-Holland deelnemen. Driehonderd koorleden komen dan bijeen om hun getuigenis te laten weerklinken en naar elkaar te luisteren.
Om half acht zal in hetzelfde gebouw een ‚Welkom'-dienst plaatsvinden. Naast de massale koorzang van de negen gezamenlijke koren o.l.v. Gerrit Pelle zal daar de muziekgroep van de baptistengemeente Haarlem te beluisteren zijn. Ook de organist Maarten Noordam zal zijn medewerking verlenen.
Sprekers in deze ‚Welkom'-dienst zijn ds J. van Dam en ds J. A. Scholte.
Het zal de Haarlemse gemeente een vreugde zijn u bij deze bijzondere bijeenkomsten te mogen begroeten.

H. B.

KORREKTIE

In de rubriek uit het Unie bureau onder **benoemingen** in de Christen van 22 september werd per abuis vermeld dat broeder T. J. B. van der Hoeven te Enschede woonachtig is. Dit moet zijn Assen.

uit het Uniebureau

Rektifikatie

In deze rubriek werd in het nummer van 22 september jl. de benoeming van br T. J. B. van der Hoeven tot lid van het bestuur van Tabitha meegedeeld. Abusievelijk werd daarbij als plaatsnaam Enschede vermeld. Dit moet zijn Assen.

Vergadering Algemene Raad EBF te Wenen

Van 21 tot en met 25 september jl. vergaderde de Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie in Wenen. Hoewel er binnenkort een wat uitvoeriger verslag van deze vergadering in DC zal worden opgenomen maken we er hier reeds melding van, dat deze vergadering besloot alles in het werk te stellen om het seminarium in Rüschlikon voor het werk in Europa te behouden. Voor dat doel hebben enkele Europese Unies reeds belangrijke financiële toezeggingen gedaan.
In dit verband is het vooral belangrijk te weten, dat het seminarium zomerkursussen zal gaan organiseren ten behoeve van voorgangers en gemeentewerkers.
Duidelijk werd, dat voor deze kursussen grote belangstelling bestaat vanuit gemeenten in Oost-Europa.

BWA-zondag

Het bureau van de Baptisten Wereldalliantie zond ons dezer dagen het materiaal dat gebruikt kan worden voor de BWA-zondag, die ook in 1979 op de eerste zondag van februari (4 februari) wordt gehouden. Zij die hierover ook de beschikking willen hebben, kunnen dat opgeven aan het Uniebureau (of zich rechtstreeks wenden tot: Baptist World Alliance, 1628 Sixteenth Street, N.W., Washington, D.C. 20009, USA; met het verzoek om toezending van 1979 BWA Day Packet).

Janneke van Oosten deze week in Nederland terug

Onze verpleegkundig-zendelinge zuster Janneke van Oosten hoopt zaterdag 7 oktober vanuit Kameroen op Schiphol aan te komen voor verlof. Na haar verlof zal ze voor verdere specialisatie naar Tübingen gaan, waar haar kollega zuster Janca Loot binnenkort haar vroedvrouwenopleiding zal hebben voltooid.
We hopen dat ook zr Van Oosten in de gelegenheid zal zijn om in de week na haar aankomst reeds in Arnhem te zijn, zodat velen haar kunnen begroeten op de Algemene Vergadering.

EBF-kongres in Brighton, Engeland

Volgende zomer, van 27 juni tot en met 1 juli zal in de bekende Engelse badplaats Brighton het Europese Baptistenkongres worden gehouden. Het thema van dit kongres luidt: Zwak en toch sterk!
Nadere gegevens over dit kongres, waar enkele duizenden baptisten uit heel Europa worden verwacht, zullen in de loop van de komende tijd ook in DC nader worden bekend gemaakt.
Aanmeldingsformulieren voor het bijwonen van dit kongres zijn reeds op het Uniebureau aanwezig. Graag dringen we er reeds nu op aan om bij het maken van de vakantieplannen voor 1979 rekening te houden met de mogelijkheid een bezoek aan de Brighton-konferentie erin op te nemen.
Het vorige kongres - het wordt om de vijf jaar gehouden - was in Zürich, Zwitserland. In 1964 - velen zullen het zich herinneren - werd het in Amsterdam gehouden.
En nu we het toch over internationale kongressen hebben: het volgende wereldkongres van de BWA wordt van 8 tot en met 13 juli **1980** gehouden te Toronto, Canada. Zij die een familiebezoek aan Canada of de Verenigde Staten overwegen kunnen misschien de deelname aan dit komende wereldkongres in hun plannen betrekken.

J. van Dam, Uniesekretaris

ECU-KONFERENTIE IN ‚DE BRON'

Van de op 25, 26 en 27 september gehouden ECU-konferentie op De Bron te Oudleusen (bij Dalfsen) hopen we zeer binnenkort een verslag in ons weekblad te publiceren van de hand van ds H. G. de Winkel. Reeds nu kan worden meegedeeld dat de nieuwe opzet aan de verwachtingen heeft beantwoord.

Red.

LOFZANGEN EN GEBEDEN

11, 12 en 13 oktober a.s. hopen we D.V. weer aanwezig te zijn op de A.V. te Arnhem. We hebben dan de beschikking over de komplete selektie L & G bundels; kleuren lichtbruin, donkerbruin, donkerrood en zwart in fraaie PVC uitvoering à *f* 16,75.

Zeer luxe uitvoering donkerbruin leren band à *f* 35,—; uitvoering „eigendom der gemeente" à *f* 16,75.

De „oude uitvoering" met ingeplakt supplement nog voorradig: wit zwart en donkerbruin *f* 14,50. (Voor afname van 25 exemplaren en meer *f* 12,50 per stuk).

Supplementen voldoende voorradig à *f* 2,25.

De harmonisaties tegen de bekende prijzen:

Harmonisatie L & G deel 1	*f* 20,—
Harmonisatie L & G deel 2	*f* 25,—
Harmonisatie 150 psalmen	*f* 9,50
Harmonisatie Supplement 1 L & G	*f* 7,50

Bestellingen vroegtijdig geplaatst nemen we graag mee naar de A.V.

Tot ziens in Arnhem:

De Zangbundel Commissie,
penn. adm. J. Germeraad,
A. Verweystraat 21,
7552 ME Hengelo (O.)
Tel. 05400-21911; gironummer 281127.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus (Simsonstraat 51[1], 1076 VG Amsterdam) schrijft: In Zwolle op de Ontmoetingsdag hebben we 20 kilo postzegels en 7 kilo ansichtkaarten verzameld. Hartelijk dank! Hopelijk zien we elkaar op de AV in Arnhem; wilt u me daar verrassen met uw gebruikte postzegels voor de zending!

GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN - GEMEENTEBERICHTEN

IN STADSKANAAL-NOORD VOORGANGER IN BIJZONDERE DIENST

Stadskanaal-Noord - (L.L.D.). De doelstelling van de gemeente zou men als volgt kunnen bewoorden: ze is een gemeenschap. Een gemeenschap die door Jezus Christus is opgestaan tot een nieuw leven. In dit nieuwe leven kan ieder individu door daad en woord de Heer der gemeente dienen door z'n naaste te dienen.

De gemeente vormt gemeenschap en wil een gemeenschap zijn, waardoor ze een funktionerend lichaam is. Het lichaam voor alles werkt. Alles staat onlosmakelijk met elkaar in verbinding. Het lichaam funktioneert; er is leven. Er is produktie. Alle onderdelen werken. Alle onderdelen zijn daardoor belangrijk.

Zo vormt de gemeente een leven. De gemeente is één kleurrijk geheel.

Zo heeft ieder lid haar of zijn specifieke taak, ten dienste van de ander, waardoor het lichaam goed kan funktioneren. Ieder heeft een taak. Ieder heeft één of meer talenten. Een ieder kan werken waar de gemeente haar of hem een plaats geeft. En in dezen achte de een zich niet belangrijker dan de ander. Wanneer mensen te kennen geven

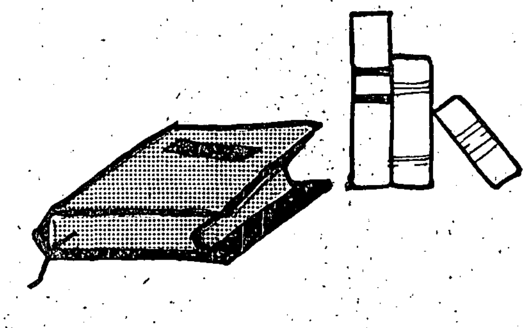
dienstbaar te willen zijn in de gemeente ontstaat er vreugde.

De gemeente heeft vele opdrachten. Velen kunnen dienen al naar gelang het kunnen.
De gemeente Stadskanaal-Noord prijst zich gelukkig te kunnen meedelen, dat onze broeder-dominee Albert Hofman op de roep uit de gemeente ja heeft willen zeggen.
De raad der gemeente werd zich langzamerhand bewust van het feit dat ze niet alleen haar voorganger als dienaar in het midden der gemeente had, maar tevens een andere voorganger. Een predikant die in z'n dagelijkse levensonderhoud buiten gemeentelijk verband een arbeidsverhouding heeft. De toevalligheid wil echter dat beide predikanten broers zijn. Een unieke situatie. Hoe deze broeders „samenwonen", en welke uitzonderlijke talenten beiden hebben, is gebleken in de aktie Interland Samen Evangelisatie, deze zomer.
In de jl. gehouden gemeentevergadering mocht de gemeente haar wil laten blijken. Een meerderheid van 90% van de uitgebrachte stemmen wenste ds A. Hofman te beroepen als predikant-in-bijzondere-dienst.

Nu is het bijzondere aspekt ontstaan dat opnieuw een dienstknecht van de Heer mag en kan werken in opdracht van en namens de gemeente. De gemeente die verantwoordelijkheid draagt en informatie ontvangt maar tevens ter ondersteuning van dat werk medeleven zal tonen en gebeden zal opzenden, opdat de Heer Zijn werk zal volbrengen. Omdat dit zowel voor ds A. Hofman als voor de gemeente een nieuwe situatie betekent stelt de raad zich voor voorlopig voorzichtig te werk te gaan. In overleg met anderen zal naar duidelijke taken en afspraken worden gezocht.
Misschien zal als een bijzondere taak de taak als godsdienst-leraar kunnen worden gezien. Mogelijk kan ook de zorg aan de verplegenden in De Strubben als een bijzondere taak worden beschouwd. Ook binnen de gemeente strukturen zijn er zeker taken. Allereerst, ogenschijnlijk het minst belangrijkste is het, dat ds A. Hofman kan werken onder verantwoordelijkheid van en in opdracht der gemeente.
In een bijzondere dienst zullen D.V., op de eerste zondag in november a.s. de gemeente en haar dienaar (voor zover nog nodig) aan elkaar worden verbonden. Bij velen is de verwachting groot. De gemeente kan in deze broeder een leraar begroeten die dagelijks wordt gekonfronteerd met de vragen die de jeugd hem met betrekking tot God en Gods liefde stelt. Evenens is deze wekelijks bezig aan mensen die in meer of mindere mate in stress-situaties zijn geraakt een pastorale begeleiding te geven.
Een gemeente die de kans heeft gekregen deze dienstknecht als zijn predikant-in-bijzondere-dienst te mogen begroeten mag zich, in alle bescheidenheid gelukkig prijzen.
Opdat de Heer der gemeenten hem en zijn gezin moge zegenen waardoor hij ten dienste van anderen de Heer kan dienen.

INSTITUERING UTRECHT-NOORD

Utrecht-Noord (C.v.d.M.). Baptistengemeente Utretcht-Noord, dat is de naam van de 84e *) gemeente, die als zelfstandige plaatselijke gemeente van de Here Jezus Christus in Nederland het voorvoegsel „baptisten" toevoegt. Helaas maakt de verdeeldheid onder de christenen een dergelijke nadere identifikatie nog steeds noodzakelijk. De zelfstandigheid werd een feit op 17 september jl. Daarmee bezit Utrecht nu twee, zelfstandige baptistengemeenten. De andere gemeente is de baptistengemeente Silo Utrecht-Centrum. Voordien vormden de twee wijkgemeenten samen de gemeente Utrecht, die in de na-veertiger jaren begon met het houden van diensten in de wijk Zuilen, eerst op zondagmiddag en later in de morgenuren. In de zeventiger jaren hadden de beide wijkgemeenten zelfs ieder een eigen voorganger. Na het vertrek van br O. de Vries naar Den Haag heeft echter alleen de wijkgemeente Silo een voorganer gehad, eerst br G. van 't Wout en sinds kort br R. J. Voorhaar. Na het vertrek van br De Vries en tot op heden verlenen verschillende broeders van de sprekerslijst hun medewerking in de zondagmorgendiensten, behalve de eerste zondag van de maand, want dan gaat uit de gemeente br. J. Süssenbach voor.
De instituteringsdienst werd ervaren als een feestelijk gebeuren. Immers, er was veel aanleiding voor grote innerlijke vreugde, die ook nadrukkelijk naar buiten kwam door de overgave waarmee gezongen werd. Het was nog maar eén paar jaar geleden, dat velen in beide wijkgemeenten zich bezighielden met de vraag of het nog zinvol mocht worden genoemd dat de wijkgemeenten zelfstandig opereerden. Of het wellicht niet meer verantwoord was weer samen te gaan, ondanks het bezit van een eigen kapel in Utrecht-Noord en financiële onafhankelijkheid van deze wijkgemeente. Maar in het bijzonder de afgelopen twee jaar heeft de Heer der gemeente de weg gewezen en het antwoord gegeven: Juist de ervaring dat Hij het was, die het antwoord gaf, dat Hij het was die de gemeente bouwde en de arbeid zegende door het toevoegen van velen, was de bron van de vreugde. Dat het Zijn gemeente is hebben we nadrukkelijk willen belijden en daarom luidt art. 2 van de statuten: De gemeente belijdt op grond van de bijbel het enig betrouwbare getuigenis aangaande de openbaring van God, dat Jezus Christus, de Zoon van de levende God, haar Fundament en haar Hoofd is. Terecht liet br J. Reiling, waarmee de gemeente zich in de voorbije jaren zo nauw verbonden wist (en nog weet) en die tot onze blijdschap deze dienst leidde, in de prediking de Heer aan het woord. Voordien had hij in een voorwoord de wordingsgeschiedenis van de gemeente in herinnering geroepen en daarin hen die stuwden en bouwden gememoreerd. Onder de vele aanwezigen konden in het bijzonder de vertegenwoordiger van de zich later in zijn toespraak zo noemende moedergemeente Silo worden welkom geheten, evenals de vertegenwoordiger van de Uniecommissie, die zich bovendien gezant wist van de Unie-gemeenten. Met belangstelling uit omliggende gemeenten, vrienden van de gemeente en als leden der tot zelfstandigheid geroepen gemeente werden we vanuit het Woord bepaald bij a. het fundament (1 Tim. 3 : 15, 16), b. de roeping (1 Petrus 2 : 9) en c. de gezindheid (Fil. 2 : 3-5).
Gods Woord kwam zo opnieuw richtinggevend tot ons. In de prediking werd ons op het hart gebonden waartoe we ons ook in de statuten hebben verbonden. Het was ontroerend toen de broeders en zusters op uitnodiging van br Reiling in naam van de Heer staande voor de Heer met een persoonlijk „ja" hun trouw aan de Heer en Zijn gemeente bevestigden.
Br De Heer sr. was de tolk van de leden der gemeente, toen hij in een dankgebed God de Vader dankte voor de verlossing, ook voor ons, in en door Zijn Zoon, onze Heer Jezus en voor de heilige Geest, die ons in alle Waarheid leidde en leiden zal. Deo Gloria.
Als gemeente zijn we ons bewust van onze bijbelse opdracht in deze wereld. Wel beseffen we dat we klein van kracht zijn, want met ongeveer honderd leden behoren we tot de kleinere gemeenten. Maar we weten dat we vervuld met de heilige Geest, gevormd door Hem en ons gezonden wetend door Hem, in de kracht van Hem niet zullen falen. De Heer heeft ons dat in de afgelopen jaren op heerlijke wijze doen ervaren. Daarom is er in de gemeente veel dank, aanbidding en lofprijzing in grote eensgezindheid.
Die innerlijke eensgezindheid willen we naar buiten ook beleven met u en daarom willen we ons ook bij u aansluiten, met u, broeders en zusters samenverbonden in de Unie van Baptisten Gemeenten.
Het zal ons een voorrecht zijn als gemeente op uw komende Algemene Vergadering aan u te worden voorgesteld om in uw gemeenschap te worden opgenomen.
Om samen op te trekken in dienst van de Heer der gemeenten, onze Heer Jezus Christus, aan wie de toekomst alle lof en dank voor Zijn trouw.
*) In het Jaarboekje 1978 van de Unie komen inderdaad 83 baptistengemeenten voor; 79 daarvan waren op 1 januari van dit jaar bij de Unie aangesloten; - red.

Wat zullen we lezen:

zondag	8 oktober	Spreuken 22 : 1-16	Het loon van de ootmoed
maandag	9 oktober	Prediker 4 : 7-5 : 6	God op je hand houden
dinsdag	10 oktober	Prediker 5 : 7-6 : 12	Toch iets goeds ontdekt
woensdag	11 oktober	Prediker 7 : 1-14	De ware wijsheid
donderdag	12 oktober	Prediker 7 : 15-22	Het juiste midden
vrijdag	13 oktober	Prediker 7 : 23-29	Teleurgesteld?
zaterdag	14 oktober	Spreuken 22 : 17-29	Betrouwbare woorden

GEZEGENDE TENTCAMPAGNE IN ZUIDBROEK EN MUNTENDAM

Muntendam - (J.S.). Wanneer dit wordt geschreven is het al weer een maand geleden, dat we met het tentwerk in Muntendam bezig waren. De tentcampagne werd gehouden van 11 t.e.m. 20 augustus in de plaatsen Zuidbroek en Muntendam. Gestart werd in Zuidbroek met een huis-aan-huis kolportage, waarbij de mensen persoonlijk werden uitgenodigd. Dat dit werk niet altijd gemakkelijk is, is hier wel in het bijzonder gebleken. Toch waren we als evangelisatiekommissie bijzonder verheugd over de zeere goede opkomst daar in de tent. Tijdens de campagne in Zuidbroek werden 6 openluchtsamenkomsten gehouden. Ook werd er een kinderdienst gehouden in de tent. De opkomst van de kinderen was ook bijzonder verheugend. Voor ons als evangelisatiekommissie was het werk in Zuidbroek als het ware een experiment. We zijn verheugd te kunnen meedelen, dat we met dit werk ook in Zuidbroek willen doorgaan.
Vijf avonden mocht de tent in Muntendam staan. In Muntendam werden 4 openluchtsamenkomsten gehouden en was er elke middag een kindersamenkomst. Ook de opkomst tijdens de campagne in Muntendam was verheugend. Voor het eerst werden na afloop van de samenkomsten, koffiebar-avonden gehouden, die min. of meer speciaal op de jeugd waren gericht. Hoe je dit werk eigenlijk moet aanpakken was voor ons een vraag: maar we hebben het toch geprobeerd, door enige medewerkers van buiten onze gemeente te vragen.
De opkomst van deze koffiebar was redelijk. Al met al kunnen we zeggen dat we gezegende

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

dagen mochten beleven. De gemeente is opgebouwd en versterkt in het geloof.
Het belangrijkste is wel, dat tijdens de gehele campagne zeker 12 jonge mensen hun leven aan de Heer toevertrouwden, en dat van deze 12 er reeds 5 de doop hebben aangevraagd. Langs deze weg nogmaals sprekers en medewerkers hartelijk dank, maar bovenal dank aan de Heer.
Het werk in Muntendam gaat door: 17 september werd gestart met het winterwerk. Spreker van deze avond was ds.Y. Horjus; medewerking werd verleend door ons eigen zangkoor.
Op 7 oktober a.s. mogen we in het Dorpshuis te Muntendam de Burning Candles begroeten die een koncert voor ons verzorgen. Deze avond begint 's avonds om 8.00 uur. Dus, woont u in de buurt: u bent van harte welkom; de toegang is gratis.

OPLEVING IN PERNIS

Pernis/Hoogvliet - (ATV). Gedurende een periode waarin een gemeente vakant is, gebeurt er over het algemeen niet veel dat vermeldingswaard is. Toch kan het gebeuren dat er plotseling een opleving komt. Zo mogen wij ons erin verheugen, dat de zondagmorgendiensten steeds beter bezocht gaan worden. Vanaf deze plaats willen wij alle broeders die ons voorgaan in het Woord vanaf deze plaats heel hartelijk danken voor hun inzet en toewijding.
De groep jongens en meisjes die ons tijdens de kerkdienst verlaten voor hun eigen dienst, groeit gestadig. Eveneens mag ons zangkoor zich verheugen over een groeiend aantal leden, en dat wij uit moeten zien naar een grotere ruimte. Een ander kerkgebouw is in Pernis nog steeds een heet hangijzer, doch *wij blijven de moed niet verliezen.*
Tot onze grote vreugde kunnen wij ook meedelen, dat wij 4 doop-kandidaten hebben die op zondag 1 oktober gedoopt zijn door de beide Vinkenhof-studenten die onze gemeente telt. Wij zijn blij dat wij deze broeders in onze gemeente hebben en zij krijgen van ons ook alle ruimte om zich te ontplooien, in welke aktiviteit dan ook; zij doen dit dan ook met grote inzet en verantwoordelijkheidsgevoel. Er is een gezegde: „Een profeet wordt in zijn eigen land niet geëerd", doch dit is in onze gemeente geenszins van toepassing.
Het evangelisatiewerk gaat ook dit seizoen op volle toeren draaien. Alleen is het moeilijk voor ons om juist op zondagavonden sprekers te krijgen, doch wij gaan met Gods hulp met al onze aktiviteiten in onze gemeente moedig voorwaarts.

Door plaatsgebrek moesten de gemeenteberichten van Veendam en 2e Exloërmond overstaan.

Langs deze weg willen we u graag uitnodigen tot het bijwonen van het 25-jarig jubileum van de Muziek- en Zanggroep

„BLIJDE GELUIDEN"
uit Muntendam

Dit zal worden gevierd D.V. zaterdag 4 november a.s. in de baptistenkerk te Muntendam, aanvang 19.30 uur.
Leden en oud-leden worden verzocht om 17.00 uur aanwezig te zijn i.v.m. een gezamenlijke broodmaaltijd. Hartelijk welkom.
Inlichtingen: J. Straat, Burg. Giezenstraat 8, Muntendam.
P.S. Gaarne even schrijven of bellen i.v.m. maaltijd. Tel. 05987-21274.

In vol geloofsvertrouwen is heden onverwacht van ons heengegaan, onze lieve moeder en oma

JANTINA YFKE
GROENHUIJZEN-VAN DER MEI

op de leeftijd van 70 jaar.

Apeldoorn: H. Groenhuijzen
H. Groenhuijzen-Lindeman
J. Twivey-Groenhuijzen
D. A. Twivey
Hoogeveen: H. Hartgers-Groenhuijzen
H. F. Hartgers
Apeldoorn: A. Groenhuijzen
N. Groenhuijzen-Bolsenbroek
Dordrecht: G. W. Groenhuijzen
D. Groenhuijzen-Willemssen
Kleinkinderen

Apeldoorn, 1 oktober 1978.
Borneolaan 3

De teraardebestelling vond plaats op donderdag 5 oktober op de algemene begraafplaats „Heidehof" te Ugchellen (Apeldoorn).

„Al de weg leidt mij mijn Heiland"
In vol vertrouwen op zijn Heer en Heiland is van ons heengegaan onze broeder

GEERT FIETJE

op de leeftijd van 83 jaar.

28 september 1978

Baptistengemeente Treebeek

In de ouderdom van 87 jaar overleed op 15 september 1978 onze broeder
JOHANNES HARMANNUS MEERINGA
Openbaring 14 : 13
Baptistengemeente Stadskanaal-Noord

Op 26 augustus 1978 werd, voor ons allen geheel onverwacht, door de Heer tot Zich genomen onze broeder
DERK SPREEUWERS
op de leeftijd van 66 jaar.
„Want wij weten, dat indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben in de Hemelen, niet met handen gemaakt, een eeuwig Huis". 2 Cor. 5 : 1.
Baptistengemeente Emmen

Na een lang leven van zelfverloochening en dienen ging naar zijn Meester, op de leeftijd van 90 jaar, onze vader, groot- en overgrootvader
DIACOON
CHRISTIAAN ADRIANUS SCHULTZ

Groningen: R. E. Schultz
H. R. J. Schultz-Heijnen
Leens: N. A. Oltmans-Schultz
R. Oltmans
Klein- en achterkleinkinderen

Balk, 29 september 1978
Korrespondentieadres: Wolddijk 141, Groningen.
De begrafenis heeft plaats gehad op de algemene begraafplaats te Balk.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 41 - 13 oktober 1978

Openingswoord van ds J. Broertjes, voorzitter UC op de Algemene Vergadering 1978.
Arnhem, 11 oktober

Uitdagingen voor onze gemeenschap

De geschiedenis van de gemeente Arnhem, onze gastvrouwe, en de geschiedenis van de gemeenten in het IJsselgewest, de naaste omgeving, vormen een inspiratie voor onze 98e algemene vergadering. Geschiedenissen, die langzaam op gang kwamen, maar die in de na-oorlogse jaren een vaart kregen, die dankbaar maakt en tot nadenken stemt.

De gemeente Arnhem kwam gehavend uit de oorlog en startte het werk opnieuw met nauwelijks 50 leden. De groei zette meteen in. Na tien jaren was dit aantal meer dan verdubbeld (216%). Nog eens tien jaren en opnieuw een verdubbeling (214%). Het derde decennium liet een toename van ruim 154% zien. Thans is Arnhem in grootte de tweede gemeente in onze Unie.
De drie gemeenten in het IJsselgewest lieten de oorlog achter zich met ruim 200 leden. Nu - ruim 30 jaar later - zijn er zeven gemeenten met bijna 1200 leden. Natuurlijk zijn er elders in het land ook vele vruchten geripjt en geoogst. Het aantal gemeenten is niet zomaar meer dan verdubbeld, het aantal leden is niet zonder zegen en arbeid bijna 100% gestegen. Met diepe dank aan God, Die de wasdom gaf, met groot respekt voor alle pioniers en werk(st)ers, bidders en getuigen vermelden we deze getallen. Ze geven ons moed voort te gaan, al weten we, dat het nog steeds cijfers zijn, die tot bescheidenheid manen.
Vanuit deze nabije geschiedenis komen uitdagingen op ons af, die we tot ons mogen laten spreken in het beleid, dat we samen mogen uitstippelen.

Kleine gemeenten

Eén van de eerste uitdagingen is gelegen in de waarde, die kleine gemeenten blijken te hebben. Wellicht moeten ze door moeizame beginjaren heen, maar ze vormen een arbeidsveld, dat veel aandacht verdient. Dat is mede noodzakelijk, omdat meer dan de helft van het aantal onzer gemeenten klein is: 34 hebben minder dan 100 leden, nog eens 20 hebben minder dan 150; 4600 van onze 12.000 leden zijn aangewezen op gemeenten beneden 150 leden.
Ofschoon je het nooit zeker kunt weten, zijn er gemeenten onder, waarvan je naar menselijke berekening moet zeggen, dat ze de omstandigheden zo weinig mee hebben, dat ze wel altijd aan de kleine kant zullen blijven: wegtrekkende jongeren, geen grote groep medewerk(st)ers, een klein gebouw. Je kunt het niet zeker weten (gelukkig maar!), want er kunnen nieuwe wonderen gebeuren op plaatsen, waar je het niet verwacht. Wonderen openbaren zich trouwens niet uitsluitend in getallen en in getalsmatig kleine gemeenten doen zich grote dingen voor. Gods Geest waait en werkt, waar Hij wil.
Kunnen de eertijds kleine gemeenten van dit gewest ons iets leren?
Het zal goed zijn, als u straks op uw gastadressen daarover praat. Een paar algemene dingen zijn te noemen uit eigen waarneming, nl. een hartelijke, persoonlijke ontvangst in de diensten, het aankweken van vriendschapsbanden in de persoonlijke omgang, een open oog voor elkaar, een goed gebouw. Let wel: het zijn de menselijke bijdragen, waarvan God gebruik kan maken. De persoonlijke omgang met de levende Heer kweekt deze bijdragen aan, de Heer laat ze in ons groeien als vruchten van het nieuwe leven-met-Hem. Maar sommigen sluiten zich voor deze mogelijkheden af en laten God het werk alleen doen.
Als we ons laten gebruiken, loopt het Evangelie langs die kanalen naar anderen. Eén van de beste vormen van evangelisatie! Vlak voor de deur van elke gemeente. Nog iets: in al deze gemeenten waren verschillende voorgangers, maar - ook in vakature-periodes - zette de groei zich door. Te veel kijken we naar deze broeders als degenen, die het geheim in hun binnenzak meenemen. Maar het geheim zit in de gemeente zelf!
Daarom is het een prachtig initiatief in dit gewest, om samen te „oefenen in het gemeente-zijn". De voorgangers in het IJsselgewest hebben onder dit thema een boekje geschreven en reizen daarmee om beurten de gemeente-avonden af. Zo wordt de Gemeente: een vindplaats van heil, een tempel van de heilige Geest, een huis om in te wonen, een groeiende beweging, een uitkijkpost, ja, zelfs een „vrolijke

boel", waarin de verantwoordelijkheid voor het rentmeesterschap vorm krijgt en de gemeente God kan prijzen voor Zijn genade en leiding.
Daarmee zijn we bij twee belangrijke stukken werk: de evangelisatie en de gemeente-opbouw. Ze gaan hand in hand.

Evangelisatie
Voor de evangelisatie-arbeid hebben we al bijna een halve eeuw lang onze krachten samengebundeld in de ECU - de Evangelisatie Commissie onzer Unie. Merkwaardig is, dat de richting van deze arbeid wat verschoven is van sterke steun aan pioniersposten en kleine gemeenten naar een meer algemene missionaire aanpak van alle gemeenten. Vroeger werd dit laatste ook wel geprobeerd, maar de geschiedenis verloopt via een proces, dat tijd nodig heeft. Subsidie is geen medicijn voor alle zwakheden, maar in deze financiële hulp lag de aandacht opgeborgen door de vele „kleinen" onder ons. Ook zonder subsidie blijft die aandacht nodig.
Allereerst in de kleine gemeenten zelf. Het kan heel fijn en goed zijn in een overzichtelijke gemeente, maar de aandacht voor de mensen buiten de kerkmuren mag niet verslappen en er moge grote openheid zijn, om hen plaats in te ruimen. Ook de Unie-organen zullen met hun aandacht mede gericht moeten zijn op de waarde van de kleine gemeenten. Alles wat gedaan kan worden, om hun groei - in de meest brede zin van het woord - mogelijk te maken, moet gebeuren.

Gemeente-opbouw
Voor gemeente-opbouw hebben we onze krachten samengebundeld in..., ja, waarin? In de C.v.d.O. - onze Commissie voor de Opleiding? Die heeft de handen vol aan de opleiding van voorgangers, die later natuurlijk aan de opbouw en vorming van eigen gemeente een enorme bijdrage zullen leveren.
Het IJsselgewest laat zien, hoeveel meer er door samenwerking kan gebeuren, zodat ieders gaven op meerdere plaatsen gebruikt kunnen worden. Deze toerusting tot dienstbetoon behoort in onze Unie tot de „stiefkinderen" en als dat nog lang duurt, zullen we onze gemeenschap laten verzwakken, waar het niet nodig is. Al in 1935 is bij de opening van de 55e algemene vergadering door br K. Reiling „onze taak" op twee terreinen gesignaleerd en gericht op evangelisatie en gemeente-vorming. Nu, na 43 jaren is het te mager, wat we op dit laatste gebied gedaan hebben.
De samenleving is ons op dit punt vooruit. Dat mag wel, maar we zouden onszelf schade berokkenen, als we er geen lering uit trokken. De zgn. „volwassenen edukatie" krijgt er groeiende aandacht en voorziet in een behoefte. De gemeente zal er op moeten inhaken en alles moeten doen, om de geestelijke volwassenen-edukatie als een geestelijke opdracht konkreet te realiseren. Daar zal gemakkelijker de ontmoeting geïntensiveerd kunnen worden en de gemeenschap gebouwd, dan in onze kerkdiensten mogelijk is. Het bijbelgebruik komt er aan de orde; het bespreken van de vragen rondom de openbaring en schriftbeschouwing, geloven en handelen, heden en Toekomst zal ons helpen samen te beantwoorden aan onze roeping. Het grote gebeuren, dat zich in de bijbel afspeelt, moet zich voortzetten in onze levens en in onze gemeenten en we moeten ons samen schikken in de wegen, die God ons wijst. Wat dit betreft is het niet vreemd, dat een kleine groep broeders, die zich bezig hield met de vragen van bijbelverspreiden en bijbelgebruik, zich afvroeg, of het nu ook het aangewezen uur was, om voor heel deze vormingsarbeid een speciale permanente kommissie in het leven te roepen. Het hangt ervan af, hoe belangrijk we dit onderdeel vinden. Onze gemeenten behoeven daarop niet te wachten en moeten - net als in het IJsselgewest en elders gebeurt - maar bezig gaan, waar ze kunnen, of reeds begonnen arbeid uitbreiden.

Jongeren
Dat komt ook onze jongeren ten goede. Zij hebben *recht* op een gemeente, waarin men over de geloofsvragen zowel geestelijk als verstandelijk kan spreken op een manier, die hen helpt verder te komen. Zij mogen niet blijven steken bij de hoogtepunten van bekering en doop. Ze hebben *recht* op hun deel in het vernieuwingsproces, dat zich onder leiding van de heilige Geest en door toewijding van mensen van dag tot dag voltrekt in de gemeente. Ze hebben er *recht* op - en behoefte aan - om te leren bidden, te leren omgaan met de levende God. Zijn we in staat hen daarin voor te gaan en op te vangen op een bij hen passende wijze?
Het is benauwend, dat onze gemeenten jongeren verliezen, die door hun opleiding en geloof nieuwe vormen zoeken van geloofsverwerkelijking en gemeenschapsbeleving, maar daarvoor in de gemeente onvoldoende ruimte denken te vinden.
Laten we daaraan veel aandacht geven in het beleid van eigen gemeente en in onze samenwerkingsverbanden.
Het is gelukkig, dat het jeugdwerk zich met kracht aan onze poorten meldt. We zijn blij met de uitdaging, die voor ons ligt vanuit de jongerenwereld. Een wereld vol beweging.
Dezer dagen probeerden jongeren de bedoeling van hun bijeenkomsten te omschrijven als een ontmoeting met elkaar en een ontmoeting met God. Dat deze zich afspeelt op het terrein van de gemeente, is voor de gemeente zelf een zegen. We annexeren de jongeren niet - dat zouden ze zich niet laten welgevallen en we willen het zelf niet. Maar met allerlei goede banden zijn we met hen verbonden. Ze moeten de wereld door, die wij in zekere zin aan hen achterlaten. Een wereld vol problemen en mogelijkheden. Altijd ook Gods wereld.
Maar hoe gaan we hen voor in het omgaan met de dingen, die de Schepper ons in handen heeft gelegd? Putten we alles uit in een onverzadigbare drang om het leven voor ons zelf geriefelijk te maken? Kunnen we elkaar helpen om tegenover dat, wat in die wereld het hoogste, het machtigste, het rijkste schijnt te zijn, een andere levenshouding te vinden: de levenshouding van het geloof in de Heer, Die oproept tot dienen en liefhebben, tot opoffering en zelfverloochening, tot het zoeken van vrede en verzoening, tot het denken om de naaste, tot het hoogachten en helpen van elk mens, ongeacht zijn ras, huidskleur of sociale status?
Nemen we de ideeën van de jongeren ernstig als een impuls voor ons hernieuwde nadenken over de samenleving, de arbeidsmoraal, het omgaan met elkaar?
Luisteren we naar wat God ook via de jongeren tot de gemeenten zegt? Zijn we vaders en moeders, bij wie de kinderen opgroeien in veiligheid en harmonie, om vanuit het geloof de weg te vinden in hun eigen leven?
In de gemeente behoeft toch geen generatie-konflikt te zijn? De konfrontatie van denkbeelden behoeft niet te ontbreken, maar als die plaatsvindt in een sfeer van openheid en genegenheid, dan zal deze het geestelijk leven voeden.

Bedreigde wereld
In dit verband wil ik een klein opmerkelijk feit vermelden. De meerderheid van de Uniecommissie heeft zich uitgesproken voor handhaving van de vrijstelling van de militaire dienstplicht voor voorgangers, e.d. Het motief is niet het eigenbelang, maar wel de visie op deze vrijstelling als een teken, dat overheid en volk de dienst in het militaire apparaat onverenigbaar achten met de evangelie-dienst.
In diepste wezen zien we, wellicht allen, het opbouwen van een defensie-apparaat, waardoor wereld- en mensvernietigende wapens met een onkontroleerbare uitwerking gebruikt kunnen worden, als strijdig met het Evangelie. In de dertiger jaren bad een dichter, dat God ons kinderen mocht geven, die zouden weten, dat het „toch niet mag". Toen al. In een periode, waarin van kernwapens nog geen sprake was. Nu weten we, dat deze bewapeningswedloop de mensheid uit de hand gelopen is. Daar tegenover past slechts een keihard en duidelijk „neen" van de gelovigen en van de kerken. Dat is een getuigenis als steun in de rug voor de politici en voor alle jongeren, die zeggen: in dit apparaat pas ik met mijn geloof in Christus Jezus niet - daarin is 't onmogelijk Hem na te volgen, die Zijn leven voor mij gaf en heel de wereld liefheeft. Dat „neen" moet natuurlijk gepaard gaan met een leven van verzoening en vrede, dat opkomt, groeit vanuit het gemeentelijk leven, vanuit de gezinnen, vanuit de omgang met onze naasten en dat tenslotte doordringt tot de konferentietafels.

Kunnen we in onze gemeenten ook deze hete hangijzers bespreekbaar maken? Zodat we de beslissingen en de verantwoordelijkheden niet laten afglijden op jonge schouders, of op schouders van machtige enkelingen, onder wie trouwens verscheidene tot onze gemeenten behoren. Daarvoor kunnen we onze ogen niet sluiten om ons alleen bezig te houden met wat ons of anderer persoonlijk heil dient. Het zijn geen onbekende klanken voor ons, als we er elkaar aan herinneren, dat God de wereld liefhad. Laat ons met dat vertrouwen midden in de wereld gaan staan met alle risiko's van het kruis der liefde. In navolging van onze Heer zullen we voor het „gevaarlijke leven" moeten gaan kiezen. Is er onder de huidige dreiging nog wel een andere weg?

Samen zoeken

De uitdaging, die via de wereldnood op onze tafel komt, kunnen we niet alleen aan. Want wat zijn 12.000 baptisten onder miljoenen, wat zijn 33 miljoen baptisten onder miljarden? Christus heeft een voorhoede nodig, maar hoe groter deze is, hoe meer Hij kan doen. We staan hier samen met alle christenen en worden door de Heer en de nood gedragen om samen te zoeken naar die vormen van leven, waarin Christus gestalte kan aannemen.

Dat kan op een eenvoudige manier aan de basis te beginnen. Gewoon bij ons in de straat. Zoek eens op, wie kerkelijk gelovig meeleeft, zoek eens kontakt en ga overleggen, zonder allerlei gewichtige organisaties, hoe u samen in de straat iets kunt doen. Dat vraagt het aantrekken van „stoute schoenen", tijd, inspanning.

Grote gemeenten

Vanuit de kleine gemeenten zijn we de wijde wereld ingetrokken, maar tenslotte komen we weer terug bij onze gemeenschap en bij het beleid dat we willen opbouwen. We kunnen daarmee voortgaan dank zij wat in 98 jaren gebeurd is in Unieverband. Kleine gemeenten - dat blijven uiteindelijk ook de zogenaamde „grote" gemeenten. Maar daar is vooral de pastorale zorg een nijpend probleem. Over wat zich allemaal afspeelt of kan afspelen in de levens van velen, in de gezinnen, behoeven we hier niet uit te weiden. Hoe verhelderend en bevrijdend kan daarin het gesprek werken! Onze gemeenten zijn zo beperkt van omvang, dat nu daarvoor vaak enkel de voorganger het vertrouwen krijgt. In de grote gemeenten is een stoet van pastoraal ingestelde mensen nodig, om handreiking te bieden. Voor de „friendly visiting" - het aardige kontakt-bezoekje - wordt de ruimte minder, ook voor de voorganger - zodat anderen dit van hem moeten overnemen. Hoe komen we aan de werk(st)ers, die een sfeer kunnen helpen brengen, waarin het geloofsleven volop kan gedijen, waarin de opgestane Heer openbaar kan worden als degene Die troost geeft en volharding vraagt, Die dagelijks vernieuwt en inspireert? Opnieuw vorming, maar dan voor van het kader?

Allen nodig

U merkt wel: er valt heel wat te doen. Dat zal niet allemaal op deze vergadering tevoorschijn komen. Daarvoor is de tijd te beperkt en de agenda te vol.

Onze vergadering is een keuze uit een serie gemeenschappelijke punten, die ruimte willen scheppen voor verder werken en denken. Maar via wat u van hieruit meebrengt aan informatie en inspiratie komen de 12.000 zusters en broeders achter u aan de beurt, om vanuit hun midden een beweging voort te zetten en uit te bouwen, die de uitdagingen niet uit de weg gaat, maar aanpakt en in daden van geloof omzet.

Als „Arnhem 1978" ons op dat pad zet, zitten we hier goed.

Moge Gods Geest vrij en vrolijk onder ons werken in deze dagen en in het komende jaar. Met die bede verklaar ik gaarne deze 98e algemene vergadering voor geopend.

J. Broertjes

Nieuw konferentiecentrum op terrein van De Vinkenhof, wanneer?

Voortdurend wordt - terecht overigens - gevraagd: hoe staat het nu met de plannen van het Konferentiecentrum? Is de bouwvergunning er al? En sommigen vragen: zijn ze al met de bouw begonnen? en: wanneer is het klaar?

Die vragen zijn best te begrijpen. 't Is immers al twee jaar geleden, dat de Algemene Vergadering - in Leeuwarden toen - het principe-besluit nam tot het bouwen van een nieuw centrum over te gaan en verleden jaar op de AV - toen in Hoensbroek - waren de bouwtekeningen al ter inzage...

Tot nu toe is het verloop erg teleurstellend. Tenminste, voor ieder die zich met enthousiasme achter de plannen heeft gesteld en nu met ongeduld wacht op de realisering ervan. Dat dàt ongeduld vooral bij de NBJB er is - het zijn vooral de jongeren geweest die stuwend gewerkt hebben voor de idee van een nieuw centrum, maar zij niet alleen! - is begrijpelijk. Op de toogdag van de jeugd, dit voorjaar op Hemelvaartsdag, werd er een handtekeningenaktie georganiseerd om daarmee kracht bij te zetten aan het verlangen zo spoedig mogelijk het nieuwe centrum te kunnen gebruiken. Die handtekeningen werden - bijgaande foto illustreert die gebeurtenis - mr A. A. M. Stolk, de burgemeester van Zeist aangeboden. Het motto was: „Volgend jaar het Konferentiecentrum klaar!" - een beetje optimistisch, vond de burgemeester, maar wel passend bij de jongere generatie. Zal het volgend jaar klaar zijn?

Op het ogenblik buigt het kollege van Gedeputeerde Staten van de provincie Utrecht zich over het plan. Het is onbekend hoe lang GS zich er over zal moeten beraden. Daarna, als medewerking van die zijde wordt verkregen, zal het plan moeten worden gepubliceerd in afwachting van mogelijke bezwaarschriften... En daarna, als er geen bezwaren zijn binnengekomen, kan B & W een vergunning geven...

Een lange weg.

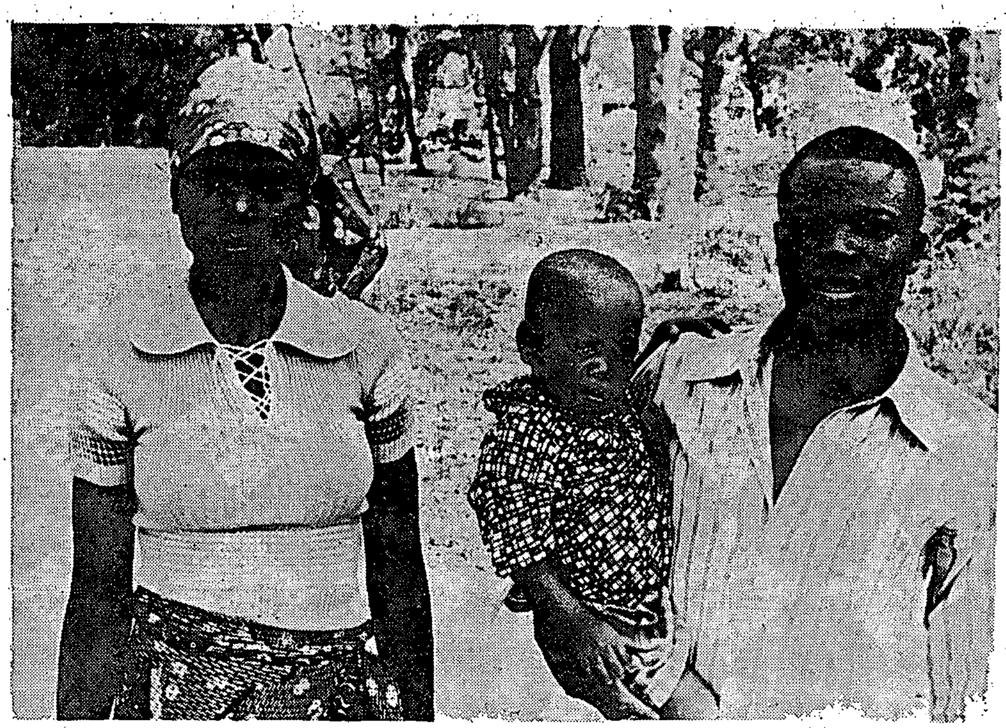
Het geduld wordt wel op de proef gesteld!

v. D.

ds B. Stuut, overhandigt burgemeester Stolk van Zeist de ruim 800 handtekeningen

(foto: P. Brongers)

Matthieu Dowaï met vrouw Rachel en kind

Ons dienstbetoon aan een wereld in nood

– NIEUWE PROJEKTEN –

Met deze folder bieden wij de gemeenten de nieuwe projekten aan voor 1979.

Projekten waarin het onderling dienstbetoon tussen gemeenten in Afrika en Nederland naar nieuwtestamentisch voorbeeld tot uitdrukking kan komen.

Dienstbetoon aan gemeenten in de druk, in Oost-Europa.

Dienstbetoon aan hen die in akute nood verkeren.

Het gaat hier om een beknopte presentatie. Begin januari verschijnt een uitvoeriger folder met meer achtergrond-informatie.

Wie nu al meer informatie over één van de genoemde projekten wenst kan terecht bij: Informatiecentrum UZC, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

SIERRA LEONE

Jeugdcentrum Freetown

Zoals in alle grote steden in Afrika leven de jongeren daar onder slechte omstandigheden. Veel schoolverlaters trekken naar de grote stad op zoek naar werk.

De jeugdwerkloosheid is er echter enorm. De zorg voor voedsel en onderdak wordt voor velen daardoor een probleem.

Een brandende vraag voor velen is: hoe vind ik een doel in mijn leven.

Met het oog op deze situatie besloot de baptisten-unie samen met anderen een jeugdcentrum op te zetten.

Dit centrum biedt een geweldige kans om honderden jongeren met Jezus Christus in aanraking te brengen.

Vorig jaar moest dit projekt nog even blijven liggen. Nu bieden we dit projekt opnieuw aan.
Streefbedrag *f* 20.000,—.

Jongeren-evangelisatie

Onder de leiding van zendeling Lutz stelt een aantal middelbare scholieren onder het motto „Time for Gd" („Tijd voor God") een jaar beschikbaar voor deelname aan evangelisatie-werk.

Voor het levensonderhoud van deze jongeren is enige financiële hulp nodig.
Streefbedrag *f* 5.000,—.

Schoolgeldaktie Malambay

De afgelopen vier jaar hebben de gemeenten in het IJsselgewest en de zondagsscholen zich geweldig ingespannen voor de bouw van een model lagere school in Malambay. Het gaat goed met dit stukje christelijk getuigenis in een overwegend mohammedaans gebied.

Ouders die hun kinderen naar deze school sturen moeten per kind schoolgeld betalen.

Voor families met meerdere schoolgaande kinderen kan dat gauw problemen geven. De makkelijkste weg is dan om niet alle kinderen naar school te laten gaan.

vanaf het tweede kind dat uit één gezin naar school gaat het onderwijs gratis te laten zijn.

Voor het vormen van een door de school te beheren fonds stellen we als streefbedrag voor *f* 10.000,—.

Voedselprogramma scholieren

De meeste scholieren aan de middelbare school in Mambolo en Mokolo (Kameroen) kunnen een warme maaltijd per dag niet bekostigen.

Met de opbrengst van de schooltuinen kan daarin voor een deel worden voorzien. Voor het nog resterende deel wordt ons gevraagd bij te springen.

Streefbedrag *f* 5.000,—.

Medisch werk Lunsar

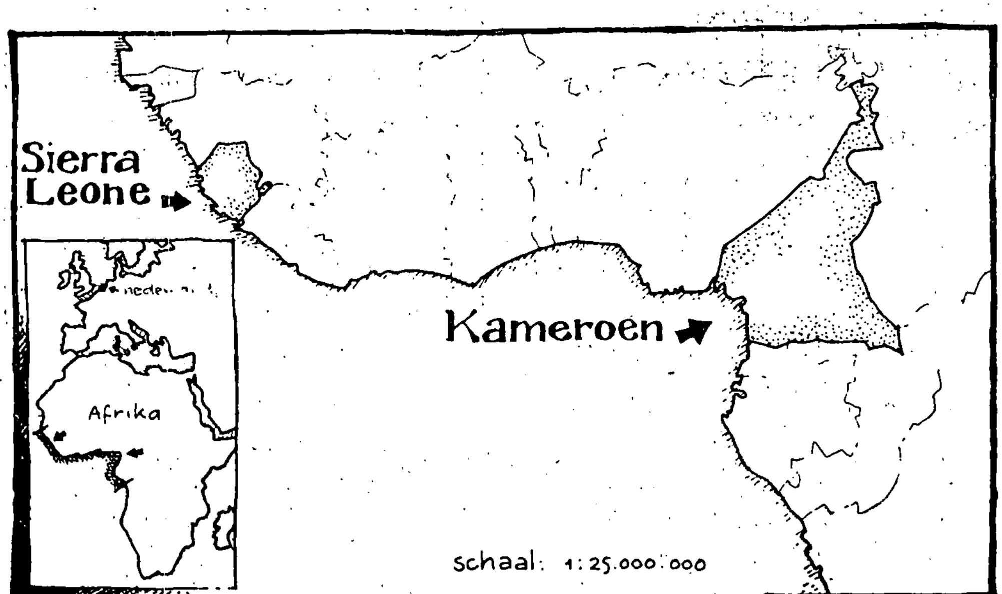
In de oogkliniek te Lunsar gaan evangelieverkondiging en hoogwaardige medische zorg voor ooglijders hand in hand.
Voor een onderdeel van dit werk vragen de gemeenten in Sierra Leone ons bij te willen dragen, nl. in de bouw van een zusterhuis.

Streefbedrag *f* 30.000,—.

Medisch werk Mambolo en omgeving

Voor de nabije toekomst staan er grootse plannen op stapel om het medisch werk in het gebied rond Mambolo uit te breiden. Onze zendelinge Joyce van Veen zal daar een groot aandeel in hebben. Vanuit een nieuw te bouwen kliniek zal met de boot medisch werk, voorlichting over voeding

DIENST
DIENST
AAN EEN
AAN EEN
WERELD
WERELD
IN NOOD
IN NOOD

en hygiëne en het uitdragen van het goede nieuws van Jezus Christus beter mogelijk zijn. Zonder dat preciese bedragen nu al te noemen zijn, zal van ons een daadwerkelijke bijdrage verwacht worden in ons gebed en ons geld.

KAMEROEN

Jeugdwerk Douala

Net als in Freetown, Sierra Leone, kent ook Douala een groot jeugdprobleem. Al vijf jaar probeert het zendingsechtpaar Jan en Fennie van der Veen iets voor deze jongeren te doen. Voor meisjes geven zij kursussen naaien, hygiëne, Frans en bijbelstudie.

Vergelijkbaar werk voor jongens ontbreekt nog, maar is erg gewenst. Gezocht wordt naar de mogelijkheid hiervoor een betaalde kracht uit Kameroen zelf aan te trekken.

Vandaar dit schoolprojekt, met als doel Voor dit jaar is het streefbedrag *f* 12.000,—.

Wij stellen de gemeenten voor daarvan *f* 6.000,— voor hun rekening te nemen.

Medisch werk Noord-Kameroen

Het meest omvangrijke deel van het werk van de Europese Baptisten Zending vindt plaats in Noord-Kameroen. Daar zijn op vijf verschillende plaatsen evenzoveel medische posten in bedrijf.

Vanuit die posten wordt in de omgeving gewerkt.

Er is gevraagd om steun in de bouw van isolatiehutten voor de opname van patiënten met besmettelijke ziekten, als tbc, mazelen etc.

Hier werken ook onze zendelingen Janca Loot en Janneke van Oosten.

Ter ondersteuning voor dit werk stellen wij een streefbedrag van *f* 20.000,— voor.

Bijbelscholen

Ndiki

In de afgelopen jaren hebben de gemeenten in het Gewest Holland de studie en het werk van zeven evangelisten die aan de bijbelschool van Ndiki studeerden mogelijk gemaakt.

Na een jaar noodgedwongen gesloten geweest te zijn is de school weer geopend en nu studeren er weer zo'n vijftien studenten.

De Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging heeft steun toegezegd voor een bedrag van *f* 10.000,—.

Djarengol

Door de zendingswerkgroep Gewest Holland (sekr. K. Brongers, Orchideeënstraat 5, Eindhoven) is inmiddels een nieuwe aktie gestart.

Onder het motto „Vier maal vijf" is de gemeenten in dat Gewest gevraagd voor twee jaar de studie van twintig bijbelschoolstudenten mogelijk te maken.

Streefbedrag *f* 26.000,—.

SURINAME

In Paramaribo heeft de kleine baptistengemeente het beheer over drie lagere scholen. Dat is een zware last. Vooral nu het lesmateriaal en de gebouwen dringend aan vervanging of herstel toe zijn.

De Landelijke Zondagsschool Centrale (L.Z.C.) zet zich hiervoor in.

Streefbedrag *f* 10.000,—.

OOST-EUROPA

Kerkbouw Chelm

Het geld voor de bouw van het kerkje in Chelm waarvoor de Rijpere Jeugd Centrale vorig jaar aktie voerde (resultaat *f* 10.000,—) is er bijna.

Er ontbreekt nog een bedrag van *f* 6.000,—.

Individuele hulp

Regelmatig krijgt het kantoor van de Europese Baptisten Federatie verzoeken om individuele hulp aan christenen in Oost-Europa. Daarvoor is een klein fonds.

Wij kunnen ervoor zorgen dat die hulp gegeven kan worden met een bijdrage.

Streefbedrag *f* 5.000,—.

HULP AAN VLUCHTELINGEN

In West-Duitsland hebben zich de afgelopen jaren zo'n zevenduizend Duits

sprekende *Russische baptisten* gevestigd. Samen met andere christenen proberen de baptisten daar hen te helpen zich thuis te voelen.

Wij kunnen daarbij een handreiking doen met een geldelijke bijdrage van *f* 3.000,—.

In Portugal zetten de baptistengemeenten en andere christenen zich in voor de mensen die na de onafhankelijkheid van Angola naar Portugal (terug) gegaan zijn.

Meestal met achterlating van al hun bezit werden ze in een hun „vijandig" klimaat ontvangen.

De gemeenten daar vragen om onze steun bij hun werk.

Streefbedrag *f* 5.000,—.

HOE KUNNEN DE GEMEENTEN MEEDOEN?

De gemeenten kunnen meedoen door bijvoorbeeld:

- één van de genoemde projekten te adopteren
- samen met andere gemeenten (bijvoorbeeld in hun gewest) een projekt te adopteren.
- gewoon een bedrag op de begroting te reserveren (bijvoorbeeld 2%) en er op te vertrouwen dat dit geld een goeie bestemming krijgt.

Gelden voor de projekten kunnen gestort worden op gironummer 9260 ten name van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, onder vermelding van WIN met vermelding van het projekt.

Dit artikel is ook als informatie-folder verschenen. Exemplaren ervan zijn gratis te verkrijgen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Uit de Vredeskrant 1978

Het dringend noodzakelijk gesprek

Het is de vraag of het ooit werkelijk mogelijk was oorlog te voeren en zich te bewapenen en deze handelingen in overeenstemming te brengen met christelijk geloven. In elk geval moet dat nu voor de christelijke gemeente de vraag zijn!

Het heeft er veel van dat de Here God op Zijn tijd ons christenen in een bepaald opzicht tot gehoorzaamheid wil brengen. Dan ontwikkelen de zaken zich zodanig dat wij vastlopen, dat we - christelijk gezien - het ónmogelijke van een situatie moeten beseffen, dat we gaan inzien dat we niet langer op onze - zelf uitgedachte - weg verder kunnen. Dan schijnt de Vader van Jezus Christus ons duidelijk te maken dat wij in ons geloofsleven, in ons belijden, in onze christelijke levenspraktijk ook, andere accenten moeten leggen. Het heeft er veel van dat dit nu geldt ten aanzien van oorlog en bewapening.

We zitten nu met de kernbewapening. We zitten met de situatie dat de grote „atoommachten" zich daaraan verslingerd hebben en dat ze de kleinere mogendheden op deze weg met zich meesleuren. We zitten vast. Ook wij - christenen - hebben ons de vrees als raadgeefster laten opdringen en nu beheerst zij zeer veler gedachten over het heden en de toekomst van ons menselijk samenleven. Het is in dit verband zinnig een bijbelgedeelte als Jes. 30 : 1-17 eens te lezen tegen de achtergrond van ons vertrouwen op de westerse kernbewapening. We hebben ons niet laten leiden door vertrouwen op Gods macht, door geloof in in Christus' liefdekracht, door de heilige Geest. En nu zijn we vastgelopen, doodgelopen op de reële kans van algehele vernietiging van de schepping, inklusief de mensheid.

We moeten ons in de christelijke gemeente ernstig de vraag stellen of op dit moment de weg van Jezus niet een radikaal christelijk getuigenis tegen de kernwapens eist. In het Evangelie leert Christus ons dat we tegen bestaande verkeerde verhoudingen en situaties moeten durven optornen. Hij leert ons dat, als de dingen op scherp komen te staan, we bereid moeten zijn onze relaties met mensen op het spel te zetten en het konflikt met hen te riskeren, omwille van onze verhouding met Hem, d.w.z. als we nog volgelingen van Hem willen zijn: Wie om der lieve vrede wille doorgaat op de eigen weg verloochent Hem, zo zegt Hij. Hier presenteert zich een andere autoriteit dan de autoriteiten die onze wereld kent en gehoorzaamt. Wat voor Hemzelf gold, geldt ook voor ons. Zichzelf doorzetten, het eigen bestaan voor het belangrijkste houden, zorgen tot elke prijs de sterkste te zijn - dat alles is niet in overeenstemming met het belijden van Christus.

Het gaat om het gezag van de Man aan het kruis. De vraag is of christen-zijn en christelijke gemeente-zijn op dit knelpunt der geschiedenis niet nog slechts mogelijk is in de gestalte van de dienstknecht. Of we in onze dagen „zout der aarde" en „licht der wereld" kunnen zijn, als we de verhouding met Christus niet boven de solidariteit met het machts- en veiligheidsdenken onzer wereld stellen. Of we nog wel uit Christus' naam en met Zijn volmacht kunnen spreken en wereld en mensheid dienen, als we niet zeggen en tonen dat we om Zijnentwil ons anders moeten instellen. Zullen we anders in het gekkenhuis der kernbewapening als christenen werkelijk iets te zeggen hebben?

Het gesprek hierover moet in de gemeente dringend noodzakelijk worden gevoerd. De situatie in onze wereld - mijns inziens: de Here God die ons naar onze keuze vraagt - laat niet langer toe dat we met elkaar gemeente zijn en over dit levensbeslissende punt zwijgen.

We zullen het stellig niet meteen allemaal eens zijn. Maar wie vindt dat het uur voor de bovenaangeduide keus is gekomen, die zal, wie dat niet vindt, ernstig moeten vragen: „Hoe rijmt u uw standpunt met uw christen willen zijn? Hoe kunt u als gelovige in Christus zó denken?" Zoals ook deze laatste zal moeten vragen naar de motieven van de eerste en ernstig naar hem/haar zal moeten luisteren. We zullen elkaar niet moeten „afdoen" met de ander openlijk of in ons hart een (wereld) „politiek standpunt" te verwijten; dat gevaarlijk is of niet in de Kerk hoort, de Russen in de kaart speelt of maar verdeeldheid brengt. We zullen bij elkaar moeten doorvragen, ervan uitgaande dat de ander christen wil zijn en dat deze zaak in de gemeente van Christus besproken moet worden. En we zullen elkaar er telkens aan moeten herinneren dat we in de gemeente elkaar de dingen open moeten kunnen zeggen en elkaar, ondanks verschillen, niet mogen afschrijven. Vooral ook: We zullen moeten geloven dat de heilige Geest Zijn werk wil doen, ook in ons gesprek en zelfs door de botsing van onze meningen.

A. Veldstra

Looster druiven zijn rijp

De zogenaamde „baptistendruiven" van Vriescheloo hangen in dikke trossen aan de ongeveer duizend struiken, die twee jaar geleden verkocht werden in het kader van een inzamelingsaktie ten behoeve van de nieuwbouw van een verenigingsgebouw voor de baptistenkerk. Het is dit jaar voor het eerst dat de druiven in rijke trossen aan de struiken zitten. De heer J. Kuiper uit Vriescheloo had vorig jaar aan zijn struik maar twee trossen; nu zijn het er veertig. (Aldus de Winschoter Courant).

„Het is allemaal eerst wat experimenteren hè! Ik heb de indruk dat de struik op sommige momenten nog wat aan de droge kant heeft gestaan. Ik ben ervan overtuigd als ik dat beter in de gaten had gehouden, dat er dan nog meer trossen aan hadden gezeten". De heer Kuiper besproeit zijn struik dagelijks met zuiver regenwater.

De heer Kuiper was twee jaar geleden één van de vier Vriescheloosters, die een druivenstruik kochten. De prijs per struik was toen *f* 13,— en twee voor *f* 25,—.

Er werden toen 1100 struiken verkocht.

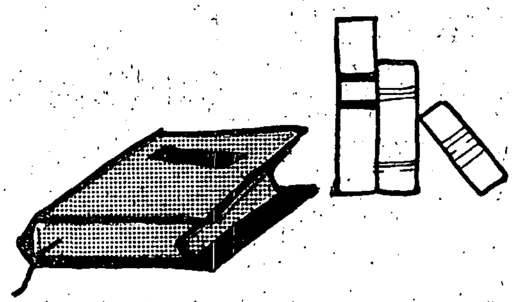
Uit de opbrengst van de aktie kon een start gemaakt worden met de plannen voor de bouw van het nieuwe verenigingsgebouw, dat in april van dit jaar, met als naam „De wegwijzer", werd geopend.

De Vriescheelooster baptistengemeente is van plan ook dit jaar weer druivenplanten te gaan verkopen. De kerk heeft namelijk dringend uitbreiding nodig. De huidige 100 zitplaatsen zijn niet meer voldoende om de belangstellenden voor de zondagse erediensten te kunnen opvangen. Het is de bedoeling dat de huidige garderobe bij de kerk wordt getrokken, zodat er ongeveer 30 zitplaatsen bij de kerk komen. Er zal dan een nieuwe ruimte voor de andere garderobe tegen de kerk aangebouwd worden.

De heer Kuiper: „De uitbreiding is dringend noodzakelijk. Daarom gaan we ook eigenlijk gewoon door met de aktie. Naar ik meen zijn de prijzen voor de struiken niet gewijzigd".

MEDEDELING

△ M.i.v. 1-8-1978 is br M. A. v. d. Vlugt als pastoraal werker verbonden aan de gemeente Alphen aan de Rijn-Noord en woont aan de Klaproosstraat 74, 2403 EZ Alphen aan de Rijn; tel. 01720-22808.

Wat zullen we lezen:

zondag	15 oktober	Spreuken 23 : 1-18	Koningen en vrekken
maandag	16 oktober	Prediker 8 : 1-17	's Mensen enige bezit
dinsdag	17 oktober	Prediker 9 : 1-18	Geniet van het leven
woensdag	18 oktober	Prediker 10 : 1-20	Het hart van een wijze zit rechts
donderdag	19 oktober	Prediker 11 : 1-10	Werken en genieten
vrijdag	20 oktober	Prediker 12 : 1-14	Tenslotte nog dit
zaterdag	21 oktober	Spreuken 23 : 19-25	Luister naar wijzen

AKTIE VLUCHTELING 1978

(Ingezonden)

In de week van 22-28 oktober 1978 wordt de aktie Vluchteling 1978 gehouden. Het gaat hierbij om honderdduizenden vluchtelingen, die voedsel en kleding nodig hebben en tevens een dak boven hun hoofd behoeven. Mensen, die vluchten voor linkse of rechtse regimes, of gevaar lopen voor hun leven, en alleen kunnen kiezen met hun voeten: Vluchten!

De grote probleemgebieden liggen in Afrika en Azië: In Afrika is de meest schrijnende nood onder de vluchtelingen in de Hoorn van Afrika (Ethiopië, Eritrea, Soedan en Djibouti); in Azië zijn er grote groepen vluchtelingen in Bangladesh. De Aktie Vluchteling 1978 wordt gehouden als vervolg op de aktie in 1976, waarbij 54.000 vluchtelingen een duurzaam nieuw bestaan kon worden geboden. In de nieuwe aktie-periode zal hiervan verslag worden gedaan via de pers, radio en televisie, met medewerking van de N.O.S. De t.v.-uitzendingen vinden plaats op 25 en 26 oktober via Panoramiek en Socutera.

De mensen, die in 1976 een bijdrage gaven, ontvangen het verslag en een acceptgirokaart met de vraag voor de akute noden nu te geven. Anderen kunnen helpen door een bijdrage via giro 999 t.n.v. Vluchtelingenhulp te 's-Gravenhage.

Alle Nederlandse kerken steunen deze aktie.

OM GELOOF VERMOORD

De soldaat Seldjetski, die behoorde tot de baptistengemeente van Tschernawize, Rusland, is vermoord, omdat hij weigerde zijn geloof prijs te geven. Dit is telefonisch in Bonn vernomen.

Het lijk werd 28 juli in een verzegelde kist afgegeven aan de familie met de opdracht het gelijk te begraven. Toch liet de moeder de kist openen. Toen bleek dat haar zoon gruwelijk verminkt was. Zijn gezicht was in elkaar geslagen, de ogen uitgestoken, de tong uitgerukt en de vingers afgehakt.

Een dergelijk geval deed zich in de Sovje Unie eerder voor in 1972.

Toen bezweek de 20-jarige soldaat Iwan Moissejew na maandenlang gefolterd te zijn, omdat hij weigerde zijn geloof af te zweren.

LEZERS AAN HET WOORD

„HAPPY DAY"

Een groep jongere broeders en zusters in 2e Exloërmond heeft het plan opgevat om iets extra's voor de jeugd te organiseren, hoewel ook de ouderen van harte welkom zijn.

Ze hopen op 21 oktober een dag te beleggen in 't Brughuus te Valthermond, onder de naam: Happy Day (Blijde dag).

Ze hebben zich verzekerd van een goede medewerking, o.a. The Messengers uit Apeldoorn met country-rock, Sabra uit Leeuwarden met hard-rock, *The Singing Followers uit Valthermond met* Gospelsongs.

Verder werken mee Bart van Empel, Driebergen, bekend van Youth for Christ en van de May-Day in Rotterdam.

De leiding berust bij ds Anne de Vries uit Leeuwarden.

Zij vragen uw aller voorbede. De entree is zeer laag gehouden, nl. slechts *f* 3,—.

De aanvang is 's middags 4.00 uur. Kontaktadres: Tel. 05997-798.

De Heer wil ook zeker dit stukje werk in Zijn Koninkrijk zegenen als wij er om bidden.

Namens de Aktiegroep:

W. v. d. Veen

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds G. LEUVENINK

Veendam - (J.B.). „... We hebben een geweldige opdracht: vruchtbaar te zijn voor de Here Jezus. Dat verlangt de Heer van mij en mijn gezin. Maar dat verlangt de Heer van ons allemaal: vrucht te dragen. Gods naam te verheerlijken in ons leven.
Dragen we geen vrucht, Gods woord zegt dat we dan waardeloos zijn voor de Heer.
Dragen we echter vrucht, dan zijn we waardevól voor de Heer. En we hebben de belofte van Jezus Christus: wie in Mij blijft, die draagt veel vrucht. Hij geeft ons de levenssappen, Hij is onze krachtbron. Hij is het Die mij de kracht geeft...".
Deze woorden n.a.v. Joh. 15 : 5 vormden, kort weergegeven, de kern van de preek van ds G. Leuvenink bij zijn intrede als voorganger van de gemeente te Veendam.
Ds Leuvenink, komend van de Onafhankelijke Baptisten Gemeente te Amsterdam, was even tevoren als voorganger van zijn nieuwe gemeente bevestigd door ds A. Visscher uit Delft. De woorden van ds Visscher waren gebaseerd op de wonderbare spijziging uit Marcus 6: „... Jezus draagt de discipelen op: geeft gij hun te eten. Een onmogelijke opdracht. Wat hebt gij? Slechts vijf broden en twee vissen. Maar... Jezus spreekt de zegen uit, de discipelen komen tot overgave en... zij delen uit. Het wonder geschiedt. Ook u, br Leuvenink, heeft de Heer een opdracht gegeven. Breng wat u hebt bij de Heer. Hij zal u Zijn zegen geven en dat zal uw kracht zijn. Het wonder gebeurt dat u mag uitdelen. U is een schare toevertrouwd".
Deze gekombineerd bevestigings- en intrededienst, gehouden zondagmiddag 17 september in de foyer van het ontmoetingscentrum „Veenlust" werd door 400 mensen bijgewoond. Onder de aanwezigen veel Amsterdammers. Ons zangkoor zong een tweetal liederen. Het was een fijne dienst.
Na de intrede sprak ouderling br R. Vast een welkomstwoord tot de nieuwe voorganger. Tenslotte nog een vijftal toespraken, w.o. van de vicevoorziter van de Unie, ds O. Oldenburger: „U zit nu in het Unie-schip...".
Na afloop stond de „koffie-met-kouke" klaar en schudden velen de familie Leuvenink - ter begroeting of ten afscheid - de hand.
's Avonds in ons gemeentecentrum de begroetingsavond, waar de takken van arbeid zich presenteerden. In ernst en met luim. Een overvolle kerkzaal, een gezellige, „ouderwetse" avond. Erg gewaardeerd door het gezin Leuvenink.
Met ds Leuvenink gaan we een nieuwe periode tegemoet. Op onze roep is hij gekomen, de weg van de Heer hierin ziende. Daarom hebben wij, gemeente en voorganger, veel verwachting voor de toekomst. We geloven in een zegenrijke periode.

WEER BEGONNEN

2e Exloërmond - (W.v.d.V.). Nu de vakanties achter ons liggen en de herfst reeds zijn intrede heeft gedaan, hebben we gemeend iets van ons te moeten laten horen.
In de zomermaanden bleef het bezoekersaantal in de diensten op peil, doordat velen van elders hun vakantie in onze omgeving doorbrachten en gemakklijk onze kerk konden bereiken. Uit alle windstreken mochten we broeders en zusters begroeten en het is reeds een zegen elkaar de hand te drukken en dat de broeder- en zusterband zo merkbaar is.
Alle takken van arbeid zijn nu weer begonnen en velen zetten zich hiervoor in. Ook de wijkavonden zijn gepland zullen spoedig beginnen. De ouderengroep waarmee we een half jaar geleden zijn begonnen, wordt elke eerste donderdag van de maand gehouden. We hebben telkens een goed programma, maar het voornaamste is toch wel het kontakt wat we samen mogen beleven met onze Heer.
Ons kerkgebouw werd aan de buitenkant geschilderd en momenteel is het kerkorgel in restauratie, dat enige maanden in beslag neemt, maar een welwillende firma heeft tijdelijk een pracht orgel op het podium geplaatst, zodat we, met onze organisten van een goede begeleiding zijn verzekerd.
Het is een vreugde elke zondag samen te komen onder de klanken van het blijde evangelie. Onze voorganger ds H. C. Schaap werkt met veel liefde en ijver onder ons en we zijn dankbaar dat de Heer dit voorgangersechtpaar onder ons heeft gesteld en dat ze onder ons wonen en werken. Samen ervaren we de zegen van onze Heer. Wij gaan voorwaarts in de wetenschap dat de Heer ons nabij wil zijn, want het mooie vers zegt:

> Weet, al uw arbeid, uw lijden voor Jezus,
> 't Wordt door Hem zelven geschat naar zijn waard',
> en eens, daarboven, daar vinden we weder
> vruchten van 't zaad, dat wij strooiden op aard.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 42 - 20 oktober 1978

A.V. PLENAIR

Indien de Here wil zullen wij leven en dit of dat doen...

Deze woorden uit Jacobus 4 werden ons te binnen gebracht door de vice-voorzitter van onze Uniegemeenschap br O. Oldenburger uit Sneek.

Aan het begin van de eerste plenaire zitting van de Algemene Vergadering te Arnhem „vermaande" hij ons bij al ons plannen maken, bij alle begrotingen, in heel ons bezig zijn met de takken van arbeid ons te realiseren: Indien de Here wil zullen wij dit of dat doen.

Tijdens de begroetingsbijeenkomst op woensdagavond

Wie zich dit realiseert is geestelijk met zakelijke dingen bezig en zakelijk met geestelijke dingen! Alles wat we doen draagt het stempel: Je weet niet eens hoe de dag van morgen er uit ziet. Juist *daarom:* Als de Here wil zullen we leven en dit of dat gaan doen.

Nadat enkele broeders ons waren voorgegaan in gebed zongen we samen het lied: Zegen ons Algoede, Neem ons in uw hoede. Zo begon het goed!

We mochten daarna vaststellen dat br J. Broertjes de voorzitter was van onze vergadering. Hij vroeg ons in grote korrektheid met elkaar te willen omgaan en riep ons op om mild te zijn in het kleine en moedig in het grote. We hebben de indruk dat het èn met die korrektheid èn met die mildheid soms wat is tegengevallen. Vergaderen is kennelijk een „spel" waar het niet altijd even gemakkelijk is om je aan de regels te houden.

Als „grote punten" sprongen er uit:

— de beraadslagingen over De Vinkenhof
— uitbreiding van de mankracht op het seminarie
— de beslissing over de aanstelling van een full-time evangelist
— de aanstelling van een volle kracht voor de NBJB
— en misschien het juridische voorstel om een kerkgenootschap te worden.

Als gasten waren in ons midden:

— dr Brusewitz, voorzitter van de Doopsgezinde Societeit
— ds Lauwerse namens de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland
— dr Popkes uit Hamburg als vertegenwoordiger van de Duitse Unie

Ook zr Janneke van Oosten, die een week tevoren was teruggekeerd uit Kameroen werd met applaus begroet.

De uitvorende Raad van de Broederschap van Pinkstergemeenten zag door de eigen A.V. geen kans om zich te laten vertegenwoordigen.

Aan het begin van de vergadering hadden 199 afgevaardigden de presentielijst getekend. Direkt na aanvaarding van het voorstel om Spijkenisse en Utrecht-Noord als leden van de Unie te aanvaarden waren dat er 203. In de loop van de vergadering groeide dit aantal tot 209 afgevaardigden. Daarnaast woonden vele gasten de vergadering bij.

Zoals gebruikelijk gaven de verschillende jaarverslagen alle gelegenheid om nadere informaties te vragen en suggesties te doen. Zo werd eens te meer onderstreept dat

de Unie dichterbij de gemeenten moet komen. De U.C. probeert daar ook steeds weer wegen voor te vinden. Wij mogen er van overtuigd zijn dat de U.C. samen met de Permanente Commissies zo wilden werken dat het de gemeenten ten goede komt.

Toen op vrijdagmorgen de aanbevelingen van de sektievergaderingen aan de orde kwamen klonk daar uiteraard veel in door van wat in de sekties besproken was.

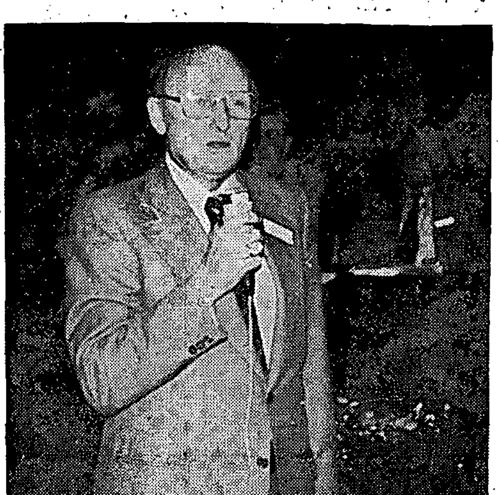
Evangelist in ,volledig dienstverband'

Zo kan men natuurlijk moeilijk volstaan met de mededeling dat sektie A aanbeveelt om br R. Reiling als full-time evangelist aan te stellen.

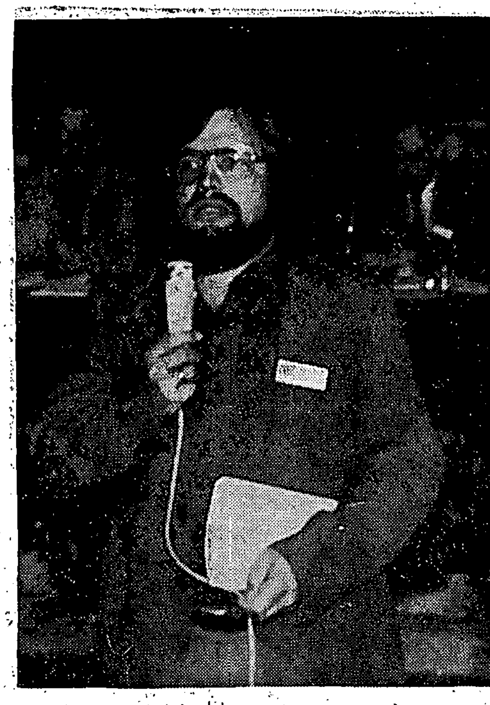
Nadat 142 afgevaardigden zich voor dit voorstel hadden uitgesproken (21 waren tegen, de rest onthield zich van stemming) kreeg br Reiling zelf het woord. Hij sprak er zijn blijdschap over uit, dat het beleid van de EOU hiermee was goedgekeurd. Het betekent groen licht om de arbeid verder uit te werken waarmee we nu vanaf 1971 bezig zijn. Voor hem persoonlijk betekent het een geweldige verandering in zijn leven. Het is een accent op zijn roeping. Br Reiling heeft het gevoel dat zijn dienst staat en valt met de medewerking van de gemeenten, met name van de voorgangers. Hij besloot zijn dankwoord met te herinneren aan wat zijn vader in dergelijke situaties „in zijn wijsheid" zei: „Ik zal mijn best doen". „Meer kan ik niet en met minder gaat het niet".
Het was een fijn moment toen br Kos hem daarna in gebed mocht opdragen aan de Heer.

Janneke van Oosten - UZC

Bij de aanbevelingen t.a.v. de UZC wordt nog eens onderstreept dat het in ons werk om mensen gaat, niet om dingen.
Eén van de mensen die daarin een rol spelen, zr Janneke van Oosten geeft een getuigenis van haar ervaringen op het zendingsveld. Zij spreekt als haar gevoelen uit dat je al je mogelijkheden moet gebruiken om zo goed mogelijk gekwalificeerd je taak op het zendingsveld te kunnen vervullen. Ze is daarom blij zich nog verder te mogen bekwamen om daarna weer terug te keren.

Ds R. Reiling, de evangelist in dienst van alle gemeenten, na zijn benoeming: . . . ik zal mijn best doen . . .

Ds P. Brongers, fulltime jeugdkonsulent van de N.B.J.B., dankt de vergadering voor het in hem gestelde vertrouwen

Jeugdkonsulent in volledige dienst

De sektie waar het werk van de NBJB ter sprake was gekomen beval ons aan om ons opnieuw achter de plannen van de NBJB te stellen.
De nieuw benoemde vrijgestelde (hij werkte overigens voor de helft van zijn tijd voor de NBJB), br Piet Brongers, spreekt eveneens zijn blijdschap uit over het feit dat de A.V. zich achter het beleid van de NBJB stelt. De NBJB is erg konkreet en open met zijn plannen bezig geweest om het werk zo duidelijk mogelijk bij de gemeenten te brengen. De vraag is wat wij als gemeenten de jongeren te bieden hebben. Naar het gevoel van br Brongers is dat veel: „Ik kan er zelf niet zonder. We hebben een Bron van warmte te bieden. Daarom gaat het ook niet alleen om losse vorming. Het gaat om vorming binnen het tehuis van de gemeente. Dáár wil ik graag aan meewerken".
Ook br Brongers werd in het gebed aan de Heer opgedragen.

Voorgangers en a.s. voorgangers

Nog een keer zou tijdens de vergadering een apart moment van dankzegging en gebed volgen.
Nadat de brs A. Nijland, O. H. de Vries en P. Wijchers waren erkend als Unievoorganger en de brs K. M. Gerritsen, H. Schouten, S. P. v. d. Steen, M. A. v. d. Vlugt, D. P. van 't Wout en W. J. de Zwart definitief tot de opleiding waren toegelaten droeg br G. Vegter, onze oudste dienstdoende voorganger (?) deze mensen in gebed aan de Heer op. Dit nadat de brs Nijland, Wijchers en V. d. Vlugt de vergadering nog hadden toegesproken. In zijn dankwoord stelde br Wijchers o.a.: Wij zijn hele gewone zwakke mensen. Weet met ons dat wij zwakke mensen zijn die de kracht van de Heer nodig hebben willen we temidden van de gemeente vele jaren onze dienst verrichten.
Br V. d. Vlugt zag de aanmelding voor de studie als een gemeentelijke aktiviteit. Deze definitieve toelating betekent dat u daar nu allemaal bij betrokken bent. „Ga achter ons staan met uw belangstelling, zorg en kritiek, maar bovenal met uw voorbede".

> **FILOSOFISCHE AFGEVAARDIGDE**
>
> *Een afgevaardigde op de AV te Arnhem kreeg het woord van de voorzitter en begon wat aarzelend: „voorzitter, 't is misschien wel een domme vraag, maar . . ."; voorzitter: „er zijn geen domme vragen, slechts domme antwoorden!"; afgevaardigde: „dank u, voorzitter, ik heb eens gehoord dat het nog dommer is geen vragen te hebben . . ." Dat was wat je noemt, een doordenkertje.*

Tweede full time docent

In de diskussies rondom het voorstel tot benoeming van een tweede full-time docent vallen mij een paar zaken op:

1. De zorg dat deze benoeming te grote financiële inspanning zou vragen is niet helemaal terecht.
Het aanstellen van meerdere part-time docenten om de studie voortgang te laten vinden zou niet veel goedkoper uitkomen en praktisch niet zonder bezwaren zijn. (Zie ook 4).

2. Meerderen zijn bang dat de opleiding te eenzijdig wordt. Wanneer in plaats van een full-time docent meerdere predikanten enkele colleges zouden geven zou de opleiding misschien nog meer gemeentegericht zijn. Zo zou iets van de veelkleurigheid van onze gemeenschap in de opleiding doorwerken. „Wanneer dit voorstel aanvaard zou worden dreigt er een verdergaande vervreemding van de gemeente" stelde een der afgevaardigden. We zouden ons dan overleveren aan de kerkelijke opleidingsvorm van de universitaire wereld, waarin onze docenten zouden worden ingekapseld.
Br J. Reiling stelde in zijn antwoord dat de diskussie het hem „droef te moede" had gemaakt. Hij is het meest „ingekapseld" en voelt zich zeker niet vervreemd en heeft ook niet het gevoel dat de gemeenten zich van hem vervreemd voelden. „Als onze docenten van de gemeente vervreemd waren, dan zag 't er slecht uit. Als dat niet

't Prachtige nazomerweer lokte tijdens de pauzes naar buiten

zo is dan hoeft er geen zorg te zijn: Tot nu toe zijn alle voorgangers die De Vinkenhof afleverde op tijd beroepen".

3. Het argument dat er weer een voorganger aan één van onze gemeenten onttrokken zou worden is juist. Maar dat kan eenvoudig niet anders. Als de opleiding ingebed moet zijn in onze gemeenten zul je een docent moeten hebben die de gemeente „kent! Je hebt zelfs een goede voorganger nodig. (De voorzitter stelde later: „Je moet 1 afstaan die kan helpen om er 50 te „maken").

4. Wat de vraag naar de part-timers betreft viel me nog dit op: Op de universiteit wordt gerekend dat een jaar plm. 1800 arbeidsuren telt. De C.v.d.O. gaat er van uit dat een baptisten-voorganger minstens 2000 uren maakt. Verder is de regel dat 1 uur college 6 à 7 uur voorbereiding vraagt. Een college van 2 uren zou dan van een voorganger vragen: 12-14 uur voorbereiding, met reis- en lestijd waarschijnlijk 20 uur totaal per week, oftewel 50 uren per jaar; dat is een kwart van zijn beschikbare tijd!
Maar je komt niet klaar met een paar college-uren. Je moet steeds beschikbaar zijn voor de opleiding en de studenten en bovendien nog studeren om bij te blijven. Wie is dan tot deze dingen bekwaam?

De jonge voorganger Muilwijk (van wijkgemeente Ede) krijgt zijn „naamplaatje" opgespeld

5. De mogelijkheid om een buitenlander aan te trekken is niet overwogen omdat die niet wortelt in onze gemeente. En *die* moet de voedingsbodem zijn voor onze opleiding.
Omdat de situatie momenteel financieel moeilijk en onoverzichtelijk is zal de C.v.d.O. op een later tijdstip met konkrete voorstellen komen. Maar zij vraagt op deze A.V. de goedkeuring van het voorgestelde beleid. 133 afgevaardigden spreken uit dat de C.v.d.O. in deze richting verder moet werken. 30 zijn daar tegen, de rest spreekt geen mening uit.

Allerlei zaken
Tussen deze in het oog springende punten door heeft de A.V. dan ook haar goedkeuring gehecht aan het beleid van onze Unie Bouw Stichting, het Pensioen- en Invaliditeitsfonds, het weekblad De Christen en de Stichting Tabitha. Ook zijn in de tussentijd allerlei verkiezingen gehouden om te voorzien in enkele vakatures.

Konferentiecentrum
Bij het voorstel van de U.C. om het kapitaal van het „J.W. Weeninkfonds" te investeren in een konferentiecentrum op het terrein van De Vinkenhof werd een motie aanvaard die het fonds wel zal laten bestaan op onze balans. Zin hiervan is dat bij eventuele „vervreemding" van het gebouw het fonds gebruikt kan worden op een andere wijze, in overeenstemming met de wijze waarop br Weenink zovele jaren de Unie en de gemeenten heeft gediend. Ten aanzien van de bouw van dat centrum nam de A.V. daarop met 112 tegen 15 stemmen een motie aan waarin erop werd aangedrongen dat de U.C. met voortvarendheid voortgaat met de bouwplannen.
De vergadering is er hierbij op gewezen dat verwezenlijking van die bouwplannen met zich mee kan brengen dat in de toekomst een grotere bijdrage van de gemeenten gevraagd moet worden in de aanloopperiode. Zoals de zaken er nu voorstaan kan voorlopig echter volstaan worden met de bijdrage die al opgebracht wordt.
Een en ander brengt met zich mee dat de Unie-kontributie voor 1979 wordt vastgesteld op ƒ 45,40 per lid.

Unie formeel ‚kerkgenootschap'
Een „merkwaardig voorstel" noemde de voorzitter het voorstel om de Unie van een vereniging om te zetten in een „kerkgenootschap". In feite is elke plaatselijke gemeente zo'n kerkgenootschap. Veranderingen in het Burgerlijk Wetboek maken het echter noodzakelijk om dit voortaan duidelijk in de satuten tot uitdrukking te laten komen.
Sinds deze A.V. staat dat nu ook in de Statuten van de Unie. Het heeft dus voornamelijk juridische betekenis. **Dit is b.v.** van belang in geval van een erfenis. Die moet dan worden nagelaten aan het „Kerkgenootschap Unie van Baptisten Gemeenten".

Dr. Popkes, docent aan het seminarium te Hamburg, sprak in het Nederlands de AV toe namens de Duitse Bond

Voorgangers en pastorale werkers

Het slot van de vergadering werd hoofdzakelijk bepaald door voorstellen van de U.C. en de C.v.d.O. Daarbij kwam naar voren dat wij van mensen die voorganger willen worden in onze gemeente zeer veel eisen. Niet omdat wij een élitekorps willen kweken. Maar de C.v.d.O. is van mening dat men anders moeilijk goed kan funktioneren in onze gemeenten.

Soms zijn er mensen met onmiskenbare kwaliteiten. Het zou echter een te zware belasting kunnen worden om voorgoed leider van een gemeente te zijn. Wanneer de Commissie nu denkt, dat iemand niet in alle gemeenten en zijn leven lang voorganger kan zijn, moet zij zo iemand afwijzen, zelfs al zou hij voor een bepaalde gemeente en een bepaalde tijd die taak wel aankunnen. Plaatselijke beroepbaarstelling brengt met zich mee dat er vertrouwen is voor hier en nu en voor later en elders.

Waar dat vertrouwen niet aanwezig is willen de U.C. en de C.v.d.O. de mogelijkheid om iemand voor een bepaalde tijd in een bepaalde gemeente te laten dienen als pastoraal werker. Een en ander gebeurt dan onder begeleiding vanuit het seminarium met een mentor, die regelmatig verslag uitbrengt aan de C.v.d.O. Met grote meerderheid scharen de afgevaardigden zich achter de C.v.d.O.

Verder wordt er gesproken over het probleem van voorgangers die geen gemeente meer dienen. Vooral wanneer een voorganger een funktie buiten de gemeente aanneemt, waarvoor zijn opleiding hem kwalificeert, of wanneer hij een andere funktie aanvaardt is er de vraag hoe het nou zit met de „beroepbaarheid" voor onze gemeenten.

In verband hiermee wordt o.a. besloten dat voorgangers die hun dienst als voorganger van een gemeente beëindigen en eervol ontslag hebben gekregen worden aangemerkt als eervol ontheven voorgangers, ongeacht hun werkkring. Zij blijven beroepbaar.

Ikon-kwestie

Wanneer de Nota over onze verhouding tot de Interkerkelijke Omroep Nederland aan de orde komt wordt door de voorzitter een motie aan de orde gesteld deze Nota voor kennisgeving aan te nemen. Daarmee zien we dan af van verdere behandeling en bespreking. Als deze motie is aangenomen blijkt een der afgevaardigden zich gemanipuleerd te voelen. Hij had een motie over deze zaak aan de orde willen stellen, maar heeft daar nu formeel geen ruimte meer voor. Een en ander leidt over en weer tot irritatie hetgeen de sfeer van de vergadering niet ten goede komt. Een tussenoplossing, waarbij de motie in elk geval ter kennis van de vergadering wordt gebracht bevredigt maar nauwelijks. Toch kan binnen het kader van de spelregels die we hebben afgesproken moeilijk anders gehandeld worden.

Ik had het gevoel dat de vermoeidheid van twee dagen vergaderen een zware tol eiste van onze mildheid en dat daarom de dingen wat stroever liepen.

> **AV-MOTIE OVER HET KONFERENTIECENTRUM**
>
> In verband met het te bouwen konferentiecentrum op het terrein van De Vinkenhof werd de volgende motie aanvaard:
>
> *„De Algemene Vergadering, in vergadering bijeen te Arnhem op 13 oktober 1978, herinnerend aan het besluit om op het terrein van De Vinkenhof een konferentiecentrum te stichten/bouwen, moedigt de Unie-Commissie aan de voorbereidingen voor het bouwen met voortvarendheid voort te zetten en zo spoedig mogelijk aan de Algemene Vergadering definitieve voorstellen tot uitvoering voor te leggen".*

In geen geval liep het stroef in de organisatie.

De gemeente Arnhem heeft op een voortreffelijke wijze de afgevaardigden en gasten uit de gemeenten verwelkomd en verzorgd. Een warm applaus van de laatsten maakte dit ook kenbaar.

Vóór het zover was sprak nog br Scheerhoorn die afscheid nam van de U.C.: „De leden van de U.C. zijn geen mensen „die maar doen". We proberen uw besluiten tot uitvoering te brengen".

Dat dat ook in het komende jaar weer mag gebeuren onder Gods zegen wensen we van harte U.C. en Permanente Commissies toe.

G. L.

Stijlvolle openingsavond van AV te Arnhem

De Opstandingskerk was helemaal vol, een zevenhonderd mensen; afgevaardigden, gasten en natuurlijk veel Arnhemmers. „U bent allemaal hartelijk welkom", zei br Alexander namens de Arnhemse gemeente voor wie het de tweede maal was dat de Algemene Vergadering er in haar midden werd gehouden. „Dan pas, als je zo'n vergadering mag ontvangen, besef je hoeveel werk en hoe belangrijk werk door de Unie wordt gedaan; de Heer verbinde er Zijn zegen aan, ook aan deze 98ste Algemene Vergadering!"

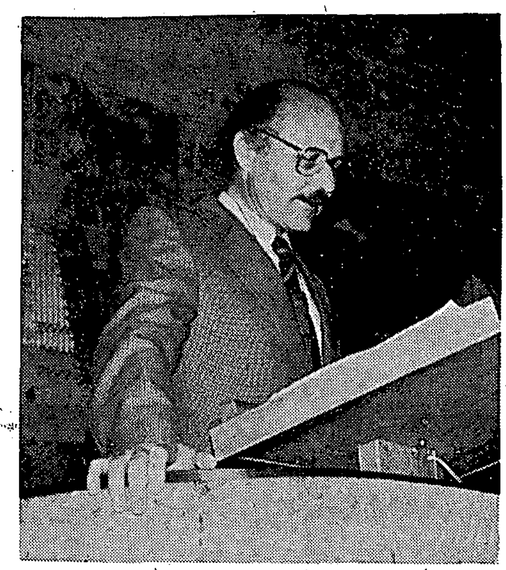
De vice-voorzitter van de Unie Commissie, ds O. Oldenburger Rzn. uit Sneek, beantwoordde dit hartelijke welkom namens de U.C. Onder zijn leiding werd vervolgens de bijeenkomst voortgezet.

Namens het college van B. en W. sprak dr Stapelkamp, die in zijn begroeting de vergaderde baptisten herinnerde aan het levenswerk van ds Jan de Liefde, een der Godsmannen die van grote betekenis zijn geweest in de geschiedenis van het Nederlandse baptisme, onder het motto: tot heil des volks!

„Een uitdaging", noemde ds J. Broertjes, de voorzitter van de Unie Commissie, dit woord van de Arnhemse wethouder en slagvaardig verwerkte hij ook deze uitdaging: tot heil des volks te zijn, in zijn openingsrede Uitdagingen voor onze gemeenschap (zie DC van 13 oktober).

Ds H. Ploeger, voorzitter van de regelingskommissie, verstrekte de voor de gasten noodzakelijke informatie - hij deed het op een wijze waaruit overduidelijk bleek dat men zich in Arnhem met veel plezier aan het werk van voorbereiding en ontvangst had gewijd.

De omlijsting - omkransing zou een beter woord zijn in dit geval - van deze avond werd verzorgd door de Christelijke Oratorium Vereniging onder leiding van br Thilo Lehmann en door solozang van zr Lehmann. De oratoriumvereniging zong het Halleluja uit de Messiah van Händel en het Amen; zr Lehmann, een geschoolde zangeres, zong een aria van Händel en Er weidet seine Herde. Deze muzikale medewerking droeg er niet weinig toe bij, dat de openingsavond tot een bijzonder stijlvolle en indrukwekkende gebeurtenis werd.

Ds J. Broertjes, voorzitter van de Commissie der Unie, tijdens zijn openingsrede

v. D.

Sektie A vergaderde

★ U.B.S.

★ E.C.U.

★ De Zaaier

★ U.Z.C.

Hier moet de presentielijst worden getekend en de stemkaart in ontvangst genomen

Zesennegentig mensen met stemkaarten bevolkten de vergadering van sektie A. Iets minder dan de helft van het totale aantal afgevaardigden, maar gemeenten met een oneven aantal vertegenwoordigers zijn nu eenmaal in de ene sektie sterker vertegenwoordigd dan in de andere.

Het beheerste voorzitterschap van br J. A. Brandsma kon niet voorkomen dat de vergadering twintg minuten uitliep. Er was ook zoveel te vragen en te zeggen.

Niet over de *Unie Bouwstichting* overigens. Vragen waren er niet, en br T. Jansma had alleen iets te zeggen over het ontbreken van Heemskerk in de bijdragen aan het „tiencentsfonds" en over enkele wijzigingen in de financiële spelregels van de UBS.

De enige woorden, die gezegd werden over het jaarverslag van de *ECU,* waren enkele toevoegingen van de ECU-sekretaris. De vergadering ging stilzwijgend akkoord met aanbeveling aan de plenaire zitting.

ECU-voorzitter W. Kos voorzag de bespreking van de Beleidsnota van een inleidinkje: „Wat leeft, dat groeit", en wat fijn dat evangelisatie een groeiend begrip is in de gemeenten, dat ook de vraag naar toerusting oproept. Het aantal gemeenten, dat de evangelist om adviezen vraagt, neemt gestadig toe. Het plan, om de evangelist in 1979 volledig vrij te maken voor de ECU-arbeid, vloeit voort uit het besluit van de Algemene Vergadering van 1975 te Nieuwe Pekela.

In de bespreking van de Beleidsnota bleken de gemeenten niet zozeer moeite te hebben met de volledige opvulling van de evangelisten-funktie. Sommigen beklemtoonden zelfs de noodzaak ervan. Men zat wel wat aan te kijken tegen het feit, dat er weer een voorganger overgaat naar een andere vorm van dienst, terwijl verschillende gemeenten vakant zijn.

Enkelen verlangden een omschrijving van het werk van de evangelist, en verder zag men, zoals te verwachten was, wel wat op tegen de hogere kosten. Deze kosten, zo werd toegelicht, gaan echter pas over enige jaren drukken, omdat men voorlopig uit reserves kan putten, en de ECU vertrouwt dat groeiend werk ook groeiende offervaardigheid mee brengt.

Tenslotte wees ECU-voorzitter Kos nog eens op de motivering voor het voorstel-evangelist in 1975: God geeft aan de gemeenten krachten, waaronder evangelisten, en br Reiling is een evangelist.

Aardig was het stoeien met het vergaderreglement: Als de sektievergadering iets nog in de plenaire zitting besproken wil hebben, is dan een motie nodig, of een besluit, of een aanbeveling...? Het werd een aanbeveling. De voorgestelde aanbeveling om in de plenaire zitting verder te praten over de beleidsnota, strandde echter op een 40 vóór- 40 tegenstemming. Daarna kon de beleidsnota de instemming van de sektie inkasseren.

De cijfers van *De Zaaier* lokten geen vragen uit. Inmiddels werd bekendgemaakt dat met de verkiezing van br J. Bouritius in één ronde de vakature in de ECU opgevuld was.

Een bekertje frisdrank gaf weer moed om verder te zitten. Het voorstel, om de fondsen voor Zuid Hollandse Eilanden en Evangelisatiefonds voor het Zuiden te deponeren in een nieuw fonds voor ECU-instruktiemateriaal, werd ingeleid door br W. Kos. De fondsen vormden al geruime tijd dood kapitaal.

De evangelist deed vervolgens erg zijn best om in korte tijd veel te zeggen over alles wat de ECU met dit geld van plan is. Gemeentetoerusting kent vier fasen, die elk eigen materiaal vraagt. De ECU wil een werkboek uitgeven voor Gemeente en Evangelisatie, waarop men zich voor een bedag van 10 tot 15 gulden kan abonneren; de juiste kosten zijn nog niet bekend.

Enige gemeenten hadden wat moeite met de omschakeling van de bestemming. Op het voorstel heeft echter slechts één gemeente uit het betrokken bestemmingsgebied bij de ECU gereageerd en geïnformeerd, met als resultaat dat deze gemeente nu achter het voorstel staat. Het voorstel werd nu door de sektie aanvaard, en br W. Kos kon ter afsluiting van het ECU-deel de verheugende mededeling doorgeven dat op de folders van de ontmoetingsdag Spirit '78 ongeveer 60 mensen de bijbelstudie hebben aangevraagd. Verder komt er een gesprek over de bevindingen van de gemeenten met de Interland Samen Evangelisatie.

Het *Pensioen- en Invaliditeitsfonds* kon de ene vraagsteller geruststellen, dat ook de medische zendingswerkers niet buiten de pensioenregeling vallen.

Het meeleven met de zending bleek verder ook weer duidelijk uit de vragen aan de *UZC.* Er werd gevraagd of er ook „kortverbanders" uitgezonden kunnen worden, eventueel mensen die op deze wijze hun dienstplicht vervangen. Dit blijkt wel mogelijk te zijn, maar dan alléén voor gespecialiseerde mensen als artsen, ingenieurs enz. Het is niet simpelweg vervangende dienstplicht.

Op de vraag, wat de UZC gedaan heeft aan het aankweken van de zendingsverantwoordelijkheid in de gemeenten, moest br Edens zeggen: Niet zoveel, maar

Ds H. Ploeger, voorzitter van de voorbereidingskommissie

we gaan er wat aan doen! Er komt een informatiecenrum voor de zending op De Vinkenhof.

De UZC-werkgroep *Dienst aan een Wereld in Nood* had als eerste vraag te beantwoorden wat het ICCO wel doet. Br J. ter Braak noemde de hulpverlening aan Noord- en Zuid-Kameroen en Sierra Leone, landen waar niet alleen met „ons" geld gewerkt wordt maar ook met geld van andere instanties, zelfs met overheidsgeld... dat immers via de belasting uit onze eigen portemonee komt. Door samenbundeling vinden bedragen van 7 cijfers hun bestemming in noodgebieden.

Andere vraagstellers konden gerustgesteld worden, dat het geld voor Roemeense zangbundels in liederenboeken omgezet is, en dat de UZC nauwlettend in het oog houdt dat het projektenwerk niet een eigen leven naast de UZC gaat leiden. De projekten hebben een eigen plaats binnen het totaalbeleid van UZC en EBM.

Br. Edens vermeldde nog de zendelingen met verlof: Zr Joyce van Veen is op familiebezoek in Canada, en met blijdschap werd vastgesteld dat zr Janneke van Oosten in deze vergadering aanwezig was. Het meeleven met de zendelingen kwam nog even duidelijk tot uitdrukking in de krtische vragen over de salariëring van de zendelingen, die wat achter schijnt te liggen bij de Nederlandse situatie. De sektie nam spontaan de motie aan van de gemeente Emmen aan de UZC, om te pogen de salarissen op een aanvaardbaar peil te brengen.

Met gebed sloot ds. Jac. Tromp deze toch wel vriendelijke vergadering, waarin telkens een applausje de waardering weergaf voor het vele werk van de kommissieleden.

H. G. de Winkel

EVANGELISATIE COMMISSIE DER UNIE (E.C.U.) IN NIEUWE SAMENSTELLING

De Evangelisatie Commissie der Unie (E.C.U.) is na de Algemene Vergadering te Arnhem als volgt samengesteld:

W. J. Blanken, voorzitter; H. G. de Winkel, sekretaris; W. Hessels, vice-voorzitter; J. Bouritius, algemeen adjunkt; één vakature.

De sekretaris H. G. de Winkel vertegenwoordigt de E.C.U. in de Commissie der Unie.

Voor een nabeschouwing van de 98ste Algemene Vergadering - deze keer van ds Chr. Eijer - was in dit nummer geen ruimte meer. We hopen die de volgende week te plaatsen; - red.

Sektie B

★ DC
★ NBJB
★ Tabitha
★ C.v.d.O.

Aanwezig waren 104 stemgerechtigden; de vergadering werd geleid door ds O. Oldenburger uit Sneek. Notulist was ds A. de Vries uit Leeuwarden.

De Christen - woordvoerder ds J. van Dam

Begonnen werd met het jaarverslag van De Christen. Door diverse afgevaardigden werd lof geuit over de inhoud van ons blad. Vooral de rubrieken, die over het wel en wee van de gemeenten handelden of informatie gaven over het Uniewerk, worden ten zeerste gewaardeerd en men vroeg of er niet nog meer aandacht aan gegeven kon worden. Dit werd toegezegd onder vermelding dat de sekretarissen van de gemeenten zelf ook meer gebruik moesten maken van de mogelijkheid om stukken in te sturen.

Verder is het raadzaam om een exemplaar van de plaatselijke gemeentebode naar de redaktie te sturen. Ook merkte men op, dat bepaalde advertenties wel eens stotend kunnen zijn: of men daar wat korrigerend zou willen optreden.

N.B.J.B. - woordvoerders ds J. H. Hofman en ds P. Brongers

Naar aanleiding van het jaarverslag kwam men al snel op één van de „hete hangijzers" van deze A.V., namelijk die van „weer" een vrijgestelde voorganger. Door diverse afgevaardigden werd gerefereerd aan de gedachtengang van vorig jaar, waaruit bleek dat deze part-timer uit de onderwijswereld zou komen. Zo lag het ook vast in de profielschets, die van de kandidaat gemaakt was. Maar de gang van zaken zou anders zijn. Het was voor ds P. Brongers niet langer meer mogelijk om èn parttime voorganger te Drachten te zijn èn part-time jeugdkonsulent. Een keuze moest gemaakt worden. Daarbij heeft hij het belang voor de gemeenschap boven die van de gemeente gesteld, met het uitdrukkelijke doel zijn werk op het inhoudelijk vlak in 3 à 4 jaar af te ronden en dan de uitvoering en toepassing van zijn werk aan een ander over te laten en zelf weer als voorganger één gemeente te gaan dienen.

Veel verontrusting en medeleven werd gehoord over het feit, dat er nu wéér een gemeente vakant zou zijn. Nuchter en hartverwarmend was de reaktie van de afgevaardigde uit Drachten - Elim, die aduidelijk maakte dat men het medeleven met elkaar ook wel onder andere omstandigheden kan (en moet) tonen; b. vertrouwen in ds Brongers stelde, dat deze

Als een ander pauzeert, heeft de sekretaris van een sektie-vergadering nog druk werk - ds A. de Vries

de weg ging, zoals de Heer hem vraagt te gaan; c. er op vertrouwde dat deze Heer die hen al zo vaak geholpen had ook nu weer voor uitkomst zou zorgen.

Men moet één ding in deze problematiek wel bedenken: de moeilijkheden die er waren, komen voort uit een steeds verdere ontplooiing van aktiviteiten, die gericht zijn op het landelijke jeugdwerk, waar het plaatselijke jeugdwerk enorm van profiteert. Dat kwam tot uitdrukking uit het verslag over de geleverde aktiviteiten: kaderkursus voor jeugdwerk, P.S. voor zondagsschool - geheel vernieuwd, nieuw ideeënboek voor J.M.C. met werkstukjes, die gesprekken over het geloof op gang kunnen brengen, R.J.C.-aktie „Breek er eens uit", die zich ten doel stelt jongelui voor een jaar uit de heersende materialistisch ingestelde wereld te halen en bepaald te worden bij dienstbetoon.

Vul daarbij nog eens de lijst van aktiviteiten in zoals ze in het A.V.-boek vermeld staan en men zal zien wat er al gedaan wordt. Het kwam dan ook als bijna vanzelfsprekend over, dat de U.C. zich achter de plannen van de C.C. van de N.B.J.B. stelde: er werd een motie ter aanbeveling van de plannen aan de sektie voorgelegd. Deze werd met grote meerderheid aangenomen.

Na over de financiële stukken zijn goedkeuring te hebben uitgesproken kon men met de volgende tak van uniewerk verder gaan.

Tabitha - woordvoerders ds H. Bijleveld en br C. van der Mei

Zoals verwacht werd had men de zaken keurig voor elkaar. Een kompliment om dat elk jaar zo voor elkaar te krijgen.

Ds Bijleveld bracht het boekje over het 40-jarig bestaan van het Tabithawerk onder de aandacht en br v. d. Mei sprak over de plaatselijke aktiviteiten die doorgingen zoals bv. in Scheveningen.

C.v.d.O. - woordvoerders prof. dr. J. Reiling en ds P. v. d. Werf

Ds van der Werf begon als voorzitter van de C.v.d.O. met stil te staan bij het belang van de relatie student-gemeente.

Daarbij werd veel bereidwilligheid bij de gemeenten gevonden in de vorm van financiële steun, praktische periodes, preekbeurten en natuurlijk vooral ook het gebed.

De opleiding is niet een zaak van de juiste kennis in de student te „stampen". Het gaat meer om de student zelf, met zijn geloofsleven en ervaringen. Dank werd gebracht aan het docentenkorps, dit werd met applaus uit de zaal bekrachtigd.

En toen begon men met de bespreking van het jaarverslag, dat aanleiding voor velen was om het woord te vragen. Zo was er de vraag wat die ene zuster, die nu in de opleiding was er zelf nu van verwachtte en wat de C.v.d.O. dacht over de positie van deze zuster. Is ze wel beroepbaar te stellen? Geantwoord werd het volgende: deze zuster stelt zich in dienst van de Heer. Ze stelt zich beschikbaar en daar kan de ene gemeente wel en de andere geen gebruik van willen maken. Al naar gelang van onze vaak als onvolprezen aangevoelde autonomie van de plaatselijke gemeente.. Of ze te beroepen is? Het reglement verbiedt het niet.. Formeel zou het dus mogelijk zijn.. Over de praktische realisering zou eerst een brede samenspreking plaats moeten vinden.

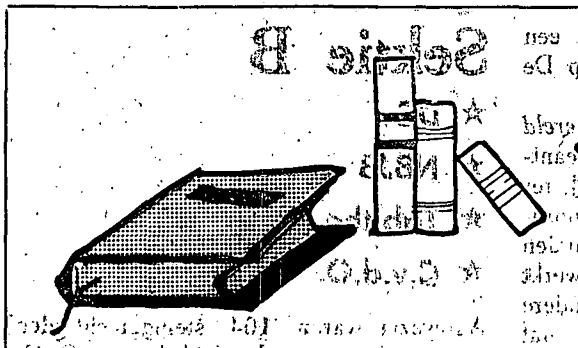
Zonder enige diskussie vond de aanvaarding tot unie-predikant plaats van: ds P. Wijchers, ds O. H. de Vries en ds A. Nijland en evenens de aanvaarding tot uniestudent van de studenten Gerritsen, Schouten, v.d. Steen, v.d. Vlugt, van 't Wout en De Zwart.

In de problematiek van een tweede leerkracht aan De Vinkenhof bleef de sektie steken. Ook hier veel zorg over zowel de financiële last als ook over het feit, dat het weer een voorganger aan het plaatselijke werk zou onttrekken.

Er werd nog wel een motie van Emmen in behandeling genomen, waarin werd geopperd om de opengevallen plaats door diverse voorgangers te laten waarnemen. Een van de argumenten was dat dit de binding met de gedachtensfeer, die in de gemeente heerst de studenten ten goede zou komen, te meer daar deze toch al zoveel op de rijksuniversiteit studeren. Niet iedereen was van dit argument overtuigd en ook vroeg men zich af of de leeropdracht die de tweede docent zou krijgen, niet meer zou vergen, dan voorgangers als „neven-aktiviteit" naast het gemeentewerk zouden kunnen doen.

Deze motie werd niet aangenomen, ook al omdat het het terugnemen van het voorstel van de C.v.d.O. behelsde, hetgeen zou betekenen, dat er dan op deze A.V. helemaal niet meer over gesproken kon worden, wat nu juist wèl de bedoeling is van een A.V. De diskussie zou in de plenaire zitting vrijdags worden voortgezet.

W. P. van Berkel

zondag	22 oktober	Spreuken 23 : 26-35	Mijd de drankzucht
maandag	23 oktober	Hosea 1 : 1	Het woord van de Heer
dinsdag	24 oktober	Hosea 1 : 2-9	Jizreël: God zal zaaien
woensdag	25 oktober	Hosea 2 : 1-12	Klaagt uw moeder aan
donderdag	26 oktober	Hosea 2 : 13-22	Ik zal haar lokken
vrijdag	27 oktober	Hosea 3 : 1- 5	De toekomst
zaterdag	28 oktober	Spreuken 24 : 1-22	Honing voor de ziel

NIEUWE REDAKTIELEDEN DC

De redakteuren J. A. Brandsma en F. E. Huizinga waren dit jaar reglementair verplicht hun werk voor ons weekblad te beëindigen. In hun plaats werden gekozen de broeders J. Reiling en C. van Wier - beiden geen onbekenden voor onze lezers.

De redaktie van DC bestaat thans uit de bovengenoemden en de broeders M. Cohen, J. van Dam en T. J. J. B. Wolters (alle drie herkozen).

De donderdagmiddag en -avond

★ avondmaalsviering

★ C.v.d.O.-konferentie

De konferentiemiddag werd geopend door ds P. van der Werf, de samenzang werd geleid door een van de studenten, Jaap Boeschoten.. Hierna kreeg dr Reiling het woord: Hij bracht ons in klare taal ‚de opleiding dichterbij'.

Wie aan die opleiding deelnamen kregen we te zien toen de groep studenten voor ons stond. Enthousiast en zeer welluidend lieten ze enkele liederen horen. Onder leiding van Jaap Boeschoten leerden ze ook ons een canon.

Om nog een betere indruk van de opleiding te krijgen hield ds Th. van der Laan daarna een gesprek met enkele studenten. Ze vertelden van de opleiding en de vooropleiding die er voor enkelen aan vooraf gaat.

Hierdoor werd nog eens benadrukt wat ds Reiling ook al gezegd had: roeping en gave zijn belangrijker dan de diploma's die al behaald zijn als men zich meldt bij de C.v.d.O.

Ook allerlei andere dingen kwamen naar voren, zoals het intern of extern zijn, getrouwd zijn, stage lopen en de problemen van vooral die studenten die een ‚late roeping' hadden en al ‚gesetteld' waren, met gezin en al.

Het was een fijne middag: zoveel enthousiaste en gemotiveerde studenten geeft vertrouwen voor de toekomst.

De avondmaalsviering

Na de maaltijd kwamen we weer bij elkaar voor het avondmaal, altijd een hoogtepunt van de A.V.

We vierden het avondmaal en het was een feest; immers de Heer zelf was in ons midden.

Wat een geweldige belevenis om daar samen te luisteren, te zingen, te bidden en

V.l.n.r. de nieuwe C.v.d.O.-studenten Van 't Wout, Van der Vlugt, Van der Steen, Schouten en Gerritsen; student De Zwart ontbreekt op deze foto

het brood en de wijn te ontvangen.
Hoe verschillend we dan ook zijn en denken, tijdens zo'n A.V., op zo'n moment valt dat alles weg. Dan zijn we één rond de tafel des Heren en kunnen zingen: Gezegend zij de band, gelegd door onze Heer.

J. K.

De avondmaalskollekte, bestemd voor het seminarium in Rüschlikon, bracht ruim tweeduizend gulden op - red.

NIEUWE UNIE COMMISSIE

Na de Algemene Vergadering te Arnhem is de Commissie der Unie als volgt samengesteld:

Dagelijks Bestuur

J. Broertjes, voorzitter; J. A. Brandsma, vice-voorzitter; O. Oldenburger Rzn., alg. adjunkt; A. Klein Haneveld en A. Visscher (leden); A. van den Hoef en J. van Dam, respektievelijk penningmeester en sekretaris (adviserende leden).

Overige leden

W. Veenstra; H. Ploeger; H. ter Braak; H. G. de Winkel (namens E.C.U.); H. Bijleveld (namens C.v.d.O.); S. Edens (namens U.Z.C.); M. Oosterloo-de Jong (N.B.V.B.); J. H. Hofman (N.B.J.B.); J. Reiling en Th. van der Laan (adviserende leden).

BAPTISTEN VVD-ERS?

Het was erg druk, donderdagavond voor de Opstandingskerk. Om acht uur zou de dienst beginnen. Veel auto's op de parkeerplaats en veel mensen die in de richting van de kerk liepen. Net geklede mensen. Sommigen, naar de laatste mode, met vest en al.
Twee broeders, een wat oudere en een jongere, werden aangesproken door jongens in jeans bij de bushalte: is er wat te doen in die kerk? Ja, een vergadering, zei een van de broeders en ze liepen wat gehaast door. „Zeker van de VVD...", hoorden ze nog net zeggen.

NAJAARS-RADENKONFERENTIE FRIESE BOND

De Najaars-radenkonferentie van de Friese Bond zal worden gehouden op D.V. **zaterdag 28 oktober a.s.** in een van de zalen van de baptistenkerk, Noordvliet 11 te Leeuwarden.
Het thema van deze dag zal zijn: **„Het evangelie in bijzondere situaties".**
Korte inleidingen zullen worden gehouden door:

ds D. Boschma van Dokkum: „Het evangelie in een Mohammedaanse wereld";
ds H. D. Hooghwinkel uit Bathmen: „Het evangelie onder de militairen".
Ds C. de Jong te Den Helder: „Het evangelie in de zwakzinnigenzorg".

Aanvang van de morgenvergadering om 10 uur, 's middags om 13.30 uur.
Iedereen is van harte welkom.
Het bestuur van de Friese Bond,
M. J. G. de Vink, sekretaris

UITNODIGING

De baptistengemeente te Coevorden stelt u in de gelegenheid om het gerenoveerde kerkgebouw aan de A. Kramerstraat 9 te Coevorden te komen bezichtigen, hetgeen zal plaatsvinden op zondag 29 oktober a.s. van 15.00 tot 16.00 uur.
U bent allen van harte welkom.
Namens de raad der gemeente,
H. P. C. Broekman, sekretaris

MEDEDELING

△ Sekretaresse van de sektie R.J.C.-N.B.J.B. is: mej. Ina Bouman, Veensluis 8, 8448 GP Heerenveen.

MASKER AF VOOR JEZUS !

Dit is het thema voor het komende happeningsweekend in Dalfsen op 10 en 11 november a.s.
Uitgenodigd zijn alle jongeren vanaf plm. 15 jaar om met hart en ziel deel te nemen aan dit weekend.
Met zang en muziek, gesprek, spel en bezinning willen we samen beleven wie we zijn met en zonder masker.
Kunnen we het helpen dat we altijd een masker dragen?
Weten we zelf wel dat we een masker dragen? Is het mogelijk om je masker af te zetten, wanneer je dat zelf wilt?
Kom en doe mee.
We hebben de medewerking van de zang- en muziekgroep „Release" uit Stadskanaal.
Misschien is dit wel een gelegenheid om met je hele jeugdgroep er eens even samen uit te zijn. Samen iets beleven betekent vaak een nieuwe stimulans voor de groep. Bovendien is er dan genoeg na te praten en te verwerken op een jeugdavond.
Kom gerust.
We hopen dat er z'n 150 jongeren komen. Dus het kan wel feest worden.
Geef je op tijd op en wel **voor 1 november a.s.** bij het Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.
Vermeld niet alleen het aantal maar ook de namen (inklusief de voornaam, voor het spelletje). De kosten zijn *f* 22,50 per persoon (inklusief warme maaltijd).
Na aanmelding ontvang je ongeveer een week van te voren het programma met eventuele verdere informatie.
Tijd: vrijdagavond vanaf 20.00 uur tot zaterdagmiddag 16.00 uur.
Ben je nog nooit geweest? Grijp dan deze gelegenheid aan. Je zult er geen spijt van hebben.
Namens de werkgroep,
P. Brongers

Op de dag des Heren werd door haar Heer en Heiland naar huis geroepen onze zuster
JANTINA YFKE
GROENHUIJZEN-VAN DER MEIJ
in de leeftijd van 70 jaar.
1 oktober 1978
Baptistengemeente Apeldoorn

GOD IS GETROUW
Dat mochten
W. FOPPEN
en
K. FOPPEN-HOEKMAN
ervaren in de 25 jaar die ze samen op weg zijn.
Dit heugelijke feit hopen zij te gedenken op 4 november 1978 a.s.
Ter gelegenheid hiervan geven zij een receptie van 15.00-17.00 uur op de motorboot „Jacqueline" liggend in de oude haven te Harderwijk.
Jan en Loes Foppen
Niek en Jenny Wijma
Gea en Aat Foppen

Op 80-jarige leeftijd werd door haar Heer en Heiland thuisgehaald zuster
TEATSKE JANS HAMER-TERPSTRA
Sneek, 1 oktober 1978
Baptistengemeente Sneek

Op 11 oktober 1978 is rustig en stil in de Heer ontslapen mijn lieve vrouw, onze lieve moeder, behuwd- en grootmoeder
HINDRIKA ENGELSMAN
op de leeftijd van 71 jaar.
„en ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven"
Joh 10 : 28
Paterswolde, 11 oktober 1978
Vosbergenlaan 15
H. Aaldring
Groningen: D. Kajuiter-Aaldring
Hengelo (O): J. Aaldring
J. A. Aaldring-Rietberg
Oosterhesselen: A. Scholte-Aaldring
J. Scholte
en kleinkinderen
De begrafenis heeft plaats gevonden op maandag 16 oktober 1978 te Eelde.

De Heer nam tot Zich onze zuster
H. AALDRING-ENGELSMAN
op de leeftijd van 71 jaar.
Eelde, 11 oktober 1978
Baptistengemeente Groningen-Zuid

„Al ging ik ook in een dal der schaduwen des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij;
Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij"
Psalm 23 : 4
In Christus ontslapen onze geliefde moeder, schoonmoeder, groot- en overgrootmoeder, zuster, schoonzuster en tante
MARTINA CHRISTINA BARENDREGT
weduwe van Nicolaas Kozines Siccama, eerder weduwe van Hendrik Arie Benne, in de ouderdom van 81 jaar.
Uit aller naam:
J. Benne
's-Gravenhage, 9 oktober 1978
Esdoornstraat 113
Korrespondentieadres: Grutto 62, Kwintsheul.
Geen bezoek aan huis. Geen bloemen.

Op de leeftijd van 81 jaar werd door haar Heer thuisgehaald onze zuster
M. C. SICCAMA-BARENDREGT
op 9 oktober 1978.
Baptistengemeente 's-Gravenhage

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 43 - 27 oktober 1978

AV - 1978: géén matiging, wèl expansie!

Zoekend naar een typering van de op 11, 12 en 13 oktober te Arnhem gehouden Algemene Vergadering, rolde tenslotte deze ietwat kreterige kop er uit.

Het is niet zo eenvoudig om de AV die we in Gelderlands bruisende hoofdstad mochten beleven te typeren. Toch denk ik dat verschillende afgevaardigden naar huis zijn gegaan met de gedachte: „Het is allemaal fijn wat we besloten hebben, maar zullen we dit in de toekomst allemaal wel aankunnen?"

En dan denk ik niet eens in de eerste plaats aan de meerdere financiële bijdragen - het woord „offers" gebruik ik niet gauw - die nodig zullen zijn, maar vooral aan de grote zorg van heel veel gemeenten, die de zo noodzakelijke geestelijke leiding moeten ontberen. Er is visie en vaart in onze gezamenlijke arbeid; er is tegelijkertijd moeite en zorg aan de basis van die gezamenlijke arbeid, dat is de plaatselijke gemeente. Ziedaar een dilemma dat in deze Algemene Vergadering onherroepelijk heeft meegespeeld. Tijdens de stemmingen waren er steeds nogal wat onthoudingen en die hadden, denk ik, te maken met een stuk verlegenheid: „We willen best meedoen, maar kan het allemaal wel?"

De AV van de opleiding

Zonder andere takken van arbeid ook maar enigszins te kort te doen, is naar mijn gevoelen, deze AV de Algemene Vergadering van de opleiding geweest. Daar was, om te beginnen, op donderdagmiddag de ontmoeting met de Commissie voor de Opleiding en de studenten. Het was, mijns inziens een hoogtepunt.

Broeder J. Reiling, rektor van ons seminarium, hield een glashelder referaat over de gedachten en overtuigingen die leven aan de basis van onze opleiding. Ons seminarium wil een wetenschappelijke bijbelschool zijn die herders en leraars opleidt voor hun dienst in onze gemeenten. De relatie opleiding/gemeenten is duidelijk voorhanden, want de gemeente is „de atmosfeer" van de opleiding. Overigens, de tekst van dit referaat zal binnenkort via dit blad ter kennis van de lezers worden gebracht.

Daar was ook de ontmoeting met de studenten zelf. Op hartverwarmende wijze zongen ze voor ons en met ons, terwijl een zestal van hen, onder leiding van de konrektor van ons seminarium, broeder Th. van der Laan, vertelde over eigen leven en beleving van de opleiding. Dat was erg goed, vooral omdat de verhalen zo levensecht overkwamen. Wat is het geweldig fijn, dat we zulke jongemensen in ons midden hebben!

Er zijn onder hen jongeren, die nog niet goed weten, welke kant ze straks precies uitmoeten. Niettemin is hun interesse voor de dienst van het evangelie duidelijk aanwezig. Er zijn onder hen ook, die hun keuze duidelijk hebben gemaakt. Ze werden vrijdag aan de vergadering voorgesteld: de broeders Gerritsen, Den Haag; Schouten, Utrecht; Van der Steen, Pernis; Van der Vlugt, Alphen aan de Rijn; Van 't Wout, Bosch en Duin en De Zwart, Coevorden. Zij zijn definitief tot de voorgangersopleiding toegelaten. Dat was een fijn moment, zoals het ook een fijne ervaring was, toen onze jongste Unie-voorgangers, de broeders Nijland, Stavoren; De Vries, Den Haag en Wijchers, Hengelo (O), aan de vergadering werden voorgesteld. Zij en de genoemde studenten werden met de hunnen, daarna door broeder Vegter, onze oudste dienstdoende voorganger, aan de Heer der gemeente opgedragen.

Dat het de AV van de opleiding was, werd ook duidelijk door het voorstel van de Commissie voor de Opleiding en de bespreking die daarop volgde. Het voorstel behelsde de instelling van een tweede full-time docentschap aan ons seminarium en wel met ingang van 1 juli 1980.

De verantwoordelijkheden van broeder Reiling aan de theologische fakulteit van de Rijks Universiteit te Utrecht zijn zo groot geworden, dat hij in de nabije toekomst zijn taak als rektor van ons seminarium niet meer naar behoren zal kunnen vervullen. Daarnaast zal broeder Vegter in mei 1980 de pensioengerechtigde leeftijd bereikt hebben, zodat zijn leeropdrachten, vanaf dat tijdstip ook vakant zullen zijn. Een motie van de gemeente te Emmen zou, bij aanneming, een gesprek over deze

zaak onmogelijk hebben gemaakt. De vergadering oordeelde echter in grote meerderheid, dat behandeling van het voorstel wèl moest plaatsvinden. Uit de vragen bleek, hoezeer onze gemeenten bij de arbeid van de Opleiding betrokken zijn. Uit de beantwoording van de vragen bleek ook, hoe zeer met name ook de kritische geluiden die uit de gemeenten komen, serieus worden genomen. Broeder Reiling beantwoordde de vragen en opmerkingen met grote deskundigheid, maar ook met veel geduld, begrip en liefde, waardoor hij een weldadig aandoende rust in de vergadering bracht.

Tenslotte werd het voorstel van de C.v.d.O. in gewijzigde vorm aan de vergadering voorgelegd: wèl een tweede full-time docentschap, maar de datum van ingang zal nader worden bepaald. Toen de AV dit voorstel in grote meerderheid aanvaardde, betekende dat, dat onze gemeenten zich achter het beleid van onze Opleidingscommissie schaarden en dat was een gewichtige beslissing.

Verder zullen onze gemeenten in de toekomst met een nieuwe figuur te maken kunnen krijgen: de pastorale werker. Dit was het voornaamste punt in het voorstel tot wijziging van het Reglement inzake voorgangers. Als aan iemand geen algemene of plaatselijke beroepbaarstelling kan worden verleend, zal nog wel de mogelijkheid aanwezig zijn, zo iemand als pastoraal werker in de gemeente werkzaam te laten zijn. Hij zal kunnen rekenen op de begeleiding van de C.v.d.O. Een nieuwe taak dus voor onze Opleidingscommissie, een nieuwe mogelijkheid ook vóór onze gemeenten.

Het voorstel dat deze zaak verwoordde werd door de vergadering aanvaard, als ook een voorstel dat te maken had met die voorgangers die geen gemeente meer dienen. Verschillenden van hen werden tot nu toe „voorgangers in bijzondere dienst" genoemd. In nauwe samenwerking met de Unie Commissie heeft de C.v.d.O. deze zaak opnieuw bekeken, waarna beide Commissies tot de konklusie kwamen dat binnen ons federatieve samengaan van gemeenten, een broeder alleen voorganger kan zijn wanneer er een funktionele relatie bestaat met een van onze gemeenten, met de Unie of met een nevenorganisatie. Voorgangers die hier buiten vallen zullen, nadat ze eervol ontslag van een gemeente hebben gekregen, als „eervol onthevenen" onder ons bekend zijn, terwijl ze eveneens beroepbaar zijn.

De vergadering nam het voorstel van deze strekking aan. Dit zal niet mogen betekenen dat hiermee de band met hen die dit bijzonder aangaat is doorgesneden. Integendeel. Zij kunnen als leden van een plaatselijke gemeente een fijn stukje werk doen, hetgeen gelukkig hier en daar ook kennelijk zo is. En verder zijn ze - het zij nog eens opgemerkt - binnen onze Uniegemeenschap bekend en beroepbaar.

De AV van de evangelisatie

Hoewel de opleidingszaken er duidelijk uitsprongen, betekent dit niet dat er op andere „fronten" geen gewichtige besluiten werden genomen. En zo komen we als vanzelf bij de arbeid van de evangelisatie. Er lag een beleidsnota van de Evangelisatie Commissie der Unie. De kern van dit stuk behelsde de benoemng van broeder R. Reiling tot full-time evangelist in onze Uniegemeenschap. Zonder dat het tot een echt wezenlijke diskussie kwam over onze gezamenlijke evangelisatiearbeid, werd de beleidsnota van de ECU aanvaard.

Waarom zonder diskussie? Misschien nodigde de beleidsnota daartoe niet uit. Dat was overigens ook niet het geval, toen enkele jaren geleden op de AV in Nieuwe Pekela, de vergadering ook een beleidsnota was voorgelegd. Ook toen waren de vragen voornamelijk van financiële aard. Misschien is evangelisatie onder/ons toch nog voornamelijk een kwestie van doen, „iets doen voor de Heer". Goddank is dat zo, ofschoon aan de andere kant de evangelisatie juist óók uitnodigt tot bezinning op vele vragen. Misschien kennen we die vragen nog niet. Hoe het ook zij, de vergadering nam een gewichtig besluit. De ECU-arbeid zal in de nabije toekomst alles te maken hebben met stimulering van en toerusting tot de evangelisatiearbeid van onze gemeenten. Broeder Reiling zal nu al zijn tijd hieraan kunnen geven. Hij is daar zelf ook verheugd over.

Broeder Kos, op dat moment nog voorzitter van de ECU, bad met ons voor broeder en zuster Reiling en zo beleefden we opnieuw een stuk verbondenheid in een stuk gezamenlijke arbeid.

De AV van onze jeugdbeweging

Het zou overtrokken zijn, om de AV-1978 de AV van de full-timers te noemen. Het gaat namelijk in onze gezamenlijke arbeid niet om full-timer als zodanig. Die arbeid is door de jaren heen wél zo gegroeid, dat een stuk meer specialistische begeleiding er van noodzakelijk is geworden. Dat is ook het geval binnen onze NBJB.

Inderdaad, onze NBJB, want hoewel de jeugdbeweging een „nevenorganisatie" is, is er een duidelijke samenhang met ons gehele werk. Daarom kwam het aanstellen van een full-time jeugdkonsulent binnen de NBJB, ook op deze AV ter sprake. Het lag aanvankelijk in de bedoeling twee partime krachten te hebben. Het is één full-time kracht geworden. Broeder P. Brongers is die kracht en het moet gezegd worden: ons jeugdwerk heeft de laatste jaren door zijn bekwame inbreng krachtige impulsen gekregen. „Het bruist van leven", zoals broeder J. H. Hofman, vertegenwoordiger van de NBJB in de UC, dankbaar vaststelde. Zo zal broeder Brongers in de nabije toekomst volledig met de toekomst bezig kunnen zijn. Immers, in het jeugdwerk werken we aan de gemeente van morgen. Ook hij en zijn gezin werden aan de Heer van verleden, heden en toekomst opgedragen.

> **GEHOORD OP DE AV**
>
> Broeder Van Dam:
> *„Wij hebben geen geloofsbelijdenis, zoals de Duitse baptisten die willen. Onze geloofsbelijdenis is: ‚Eén Heer, één geloof, één doop'".*
>
> Een zuster:
> *„Voorgangers weten niet wat het betekent, wanneer een gemeente een vakante periode doormaakt".*
>
> Iemand bij het diner: in de dierentuin:
> *„We eten vanavond vlees uit de tuin".*
>
> De AV-voorzitter:
> *„Laten we mild zijn in de kleine dingen en moedig zijn in de grote dingen".*
>
> Broeder J. Reiling:
> *„Als wij in ons geloof en denken van onze gemeenten verschillen, dan moet men ons ontslaan".*
>
> C. E.

De AV van de overige dingen

Het ligt voor de hand eerst de meest in het oog springende dingen te noemen. Dat wil niet zeggen dat het overige verder maar als „kruimelwerk" beschouwd dient te worden. De arbeid van de zending bijvoorbeeld. Zuster Janneke van Oosten, werkzaam in Noord-Kameroen, was in ons midden. Ze sprak de vergadering toe en het was fijn, haar zo te mogen ontmoeten. Er is een grote belangstelling in onze gemeenten voor de arbeid van de werkgroep „Dienst aan een wereld in nood". De vergadering nam een motie van de gemeente Emmen aan, waarin de wenselijkheid werd uitgesproken dat gestreefd zal worden naar een verbetering van de salarissen van onze zendingswerkers op het veld.

Er werden twee nieuwe gemeenten in onze Unie opgenomen: de gemeente te Spijkenisse en de gemeente te Utrecht-Noord. Er werden zeer zinnige vragen gesteld naar aanleiding van het Jaarverslag van de Unie Commissie. Jammer dat hiervoor wat weinig tijd werd uitgetrokken.

De vergadering ging volledig akkoord met de visie van de Financiële Commissie der Unie, waardoor de Unie-kontributie niet noemenswaardig veel omhoog gaat. Overigens was de Unie Commissie kennelijk net op tijd voor deze visie gewonnen.

En zo ging onze hele gezamenlijke arbeid

opnieuw door onze hoofden en harten; ook de arbeid van de Unie Bouw Stichting, het Pensioenfonds en Tabitha, al krijgen deze takken van arbeid doorgaans weinig aandacht.

De AV van Arnhem

Het was natuurlijk ook de AV van de gemeente Arnhem. We hebben het goed gehad bij onze broeders en zusters die leven in een grote stad en ook in een grote gemeente. Het was warm en hartverwarmend in Arnhem. Gelukkig overheerste het laatste en dan denk ik met name aan de sfeervolle openingssamenkomst en de ernstige viering van het avondmaal.
Uiteraard zijn we erkentelijk voor het vele werk dat in Arnhem gedaan moest worden, om deze Algemene Vergadering mogelijk te maken. Daarvoor zijn veel broeders en zusters in touw geweest, onder leiding van de voorzitter van de regelingskommissie, broeder Ploeger. Hij zorgde tevens voor wat vrolijke noten tijdens deze happening.

Slotopmerkingen

We hebben niet besloten tot matiging. Er is veeleer sprake van expansie. Daaruit spreken vertrouwen en geloof. Om met de woorden van broeder Broertjes, de voorzitter van de UC, te spreken: „laten we moedig zijn in de grote dingen".
Dat willen we natuurlijk ook. Toch is er ook zorg en de UC-voorzitter signaleerde dit vóór de vergadering reeds in zijn openingstoespraak. Het is vooral de zorg om de kleine gemeenten. Het is ook de zorg om onze vele vakante gemeenten.
Waar ik mee naar huis gegaan ben, is deze vraag: „Hoe moeten alle impulsen die vanuit het landelijk werk tot ons komen, in de plaatselijke gemeente verwerkt worden?" Daarvoor zijn „ontvangers" nodig, die tegelijkertijd op een goede manier „zenders" kunnen zijn. Anders gezegd: daarvoor is kader nodig. Meer dan ooit zullen we zorg voor elkaar moeten hebben en de gesignaleerde zorg voor de kleine gemeenten zal niet alleen lippendienst mogen zijn. Die zorg heb ik ook beluisterd in de motie van de gemeente Drachten-Elim, die vroeg om onderzoek naar het eventueel stichten van een bijbelschool, een motie die overigens werd verworpen.
Nóg een opmerking. Opnieuw heeft een Algemene Vergadering aan het licht gebracht, hoezeer we met de struktuur van deze vergadering in onze maag zitten. Van achter de groene tafel werd zelfs op gegeven moment opgemerkt, dat men de materie niet allemaal begreep. Wat dan te denken van al die afgevaardigden die vóór de groene tafel zitten! Een aanmoediging te meer, om te komen tot een andere struktuur.
We beleefden *de AV van de expansie.* Moge de Heer ons in onze groei veel wijsheid en bezonnenheid geven!

C. Eijer

Professioneel

Op de AV te Arnhem stond in hoge mate centraal het feit dat er weer een paar full time krachten in dienst van de Unie bijkomen.
Wat in de Unie plaatsvindt past in het brede kader van een maatschappelijk proces van specialisatie en professionalisering. In onze wereld zijn wetenschap en technologie in vergaande mate toegepast in het dagelijks bestaan. Als gevolg daarvan kan niemand meer (ook geen gemeente) zich op de bonne fooi maatschappelijk presenteren. Ten aanzien van de lancering van produkten en ideeën, wordt alom gebruik gemaakt van de diensten van specialisten, zoals tekstschrijvers, beroepsfotografen, public-relations mensen, psychologen, sociologen enz. Bovendien is het zo dat iedere organisatie van een beetje omvang zich voorziet van een wetenschappelijk geschoolde staf om zodoende ingewikkelde informatiestromen aan te kunnen en ten eigen bate aan te wenden.

Wil je dan als gemeenten niet in een volledig isolement terecht komen, dan is het noodzakelijk dat men zich aan de maatschappelijke ontwikkelingen aanpast.
Het evangelie is het waard om met de beste middelen gestalte te krijgen.
Echter, hiermee is nog niet alles gezegd. Methoden en technieken staan niet op zichzelf; zij zijn in hoge mate de exponent van bepaalde waarden. Door de professionalisering komen die waarden dan ook bij ons binnen. Dat is op zichzelf niet zo erg, maar de vraag is: wat doen we er mee? Of anders gesteld: waar blijft onze identiteit als christenen en baptisten?

Op de AV had een aantal afgevaardigden duidelijk moeite met deze ontwikkeling. Door de ingezette ontwikkeling worden een heleboel dingen moeilijk en ondoorzichtig. De Unie dreigt teveel op zichzelf te komen staan.
Is deze vrees terecht? Ik dacht van wel. Wel moeten we dit aspekt niet losmaken van wat in heel onze maatschappij gebeurt. Voor velen is de maatschappij, juist door de technische ontwikkeling ondoorzichtig en onpersoonlijk geworden. Als baptisten zouden we hierover moeten nadenken, en alternatieven ontwikkelen. Het feit dat wij, in gemeentelijk opzicht, kiezen voor de kleinschaligheid, zou aanknopingspunten kunnen bieden voor een antwoord op de noden van deze tijd.
Ook hier rijst de vraag naar onze identiteit.
Niet dat wij beter zouden moeten zijn dan anderen, ook dan andere christenen. Ons past bescheidenheid en de bereidheid naar anderen te luisteren.
Daarnaast echter is het toch een gerechtvaardigd verlangen om vanuit de eigen identiteit antwoorden te ontwikkelen.
Daar bij past echter geen isolement; een andere Kracht is nodig. Moge onze mensen in dienst der Unie dit bevestigen.

TW

TUSSENJEUGDDAG GEWEST HOLLAND

Op zaterdag 4 november a.s. zal er weer een tussenjeugddag gehouden worden van het gewest Holland.
Deze keer is de jeugd van Rotterdam-Centrum gastheer.
Ons gebouw ligt in de Proveniersstraat 52b, dat is aan de achterkant van het Centraal Station.
De dag zal tussen 14.00 en 14.30 uur beginnen en om 20.00 uur afgelopen zijn. Enkele dingen die op het programma staan zijn: met elkaar zingen, discussiëren, (hiervoor graag *bijbel en pen en papier* meenemen), eten *(brood* meenemen) en elkaar tonen hoe elke groep tijdens de eigen jeugd-avonden kreatief bezig geweest is over het onderwerp *30 jaar Israël.*
We hopen dat jullie in grote getale naar onze kerk zult komen. Willen jullie van te voren nog even kontakt opnemen met Leonoor Hubert, Van Ballegooysingel 34, Rotterdam; tel. 010-229790, zodat we ongeveer weten hoeveel mensen we mogen verwachten?
Wij hopen dat jullie ook met ons voor deze dag zullen bidden.
Tot 4 november!

De tussenjeugd van Rotterdam-Centrum

LZC GEWEST FRIESLAND

Uitnodiging voor een Gewestelijke zondagsschoolvergadering in Sneek, 10 november, 's avonds 8 uur.
Als spreker zal komen br A. Hof, voorzitter van de Landelijke Zondagsschool Centrale.
We gaan een kerstlied leren en een liedje met gebaren.
We gaan praten over, en knutselen voor het kerstfeest.
Ook gaan we praten over de nieuwe zendingsaktie.
Er moet een bestuursverkiezing worden gehouden; onze penningmeester is niet herkiesbaar.
Wie ideeën heeft neemt ze maar mee, om er de anderen mee te helpen.
Bij verhindering graag even bericht.
Tot ziens in Sneek!

H. van Schepen, sekretaris
Kotterstraat 45, Harlingen

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Nieuw Buinen, H. G. de Winkel te Harderwijk.

De baptistenkerk in Warschau, Polen, was met 1200 mensen overvol - hoewel er slechts 650 zitplaatsen zijn - toen Billy Graham er op 6 oktober jl. zijn tiendaagse evangelisatiecampagne in Polen begon.

Billy Graham was in Polen en in Zweden

De kerk van de Eerste Baptistengemeente van Warschau, de hoofdstad van Polen is nog nooit zo vol geweest als tijdens de eerste bijeenkomst die dr Billy Graham er hield aan het begin van zijn tiendaagse evangelisatiecampagne in Polen, op 6 oktober jl.

Ongeveer 1200 mensen zaten en stonden in het kerkgebouw, dat 650 zitplaatsen heeft, en nog eens 500 mensen stonden opeengepakt bij de ramen en rond de luidsprekers die buiten waren opgesteld.

Internationale verslaggevers meldden, dat enkele tientallen mensen hun handen omhoog staken toen Graham uitnodigde om tot Christus te komen. Het was hen niet mogelijk om naar voren te gaan omdat ze niet door de opeengepakte menigte konden heen komen. Ze werden uitgenodigd om na de bijeenkomst te blijven voor een pastoraal gesprek.

De mensen die er waren toonden een grote verscheidenheid.

Jong, oud en vele verschillende godsdienstige achtergronden. Jonge orthodoxe priesters in zwarte pijen en roomskatholike nonnen met witte kappen toonden de volledige samenwerking aan tussen de Poolse christen ter gelegenheid van deze unieke en lang verwachte gebeurtenis.

De baptistenunie van Polen, die voor de uitnodiging van Graham zorgde, begon reeds in 1964 met de eerste voorbereidingen.

Nadat de uitnodiging in het begin van dit jaar werd aanvaard besloten alle christelijke kerken in Polen tot samenwerking. De Poolse Oekumenische Raad ondersteunde de uitnodiging en de beide roomskatholieke bisschoppen boden dadelijk volledige samenwerking aan. „We hebben nooit eerder, waar ook in de wereld, zulk een brede basis van interkerkelijke deelname gehad", aldus dr Walter M. Smith, direkteur van de internationale campagnes van Billy Graham.

Andere Poolse steden die tijdens deze campagne werden bezocht waren Bialystok - waar Graham een samenkomst leidde vóór de baptistenkerk die dankzij hulp van de BWA in 1973 werd gebouwd, Poznan, Wroclaw, Katowice en Krakow - waar de evangelist het evangelie verkondigde in roomskatholieke kathedralen en kerken.

Maandag 9 oktober werd Graham samen met leidende figuren van de Poolse Baptisten Unie ontvangen door de heer Kakol, hoofd van het departement voor godsdienstzaken van de Poolse overheid.

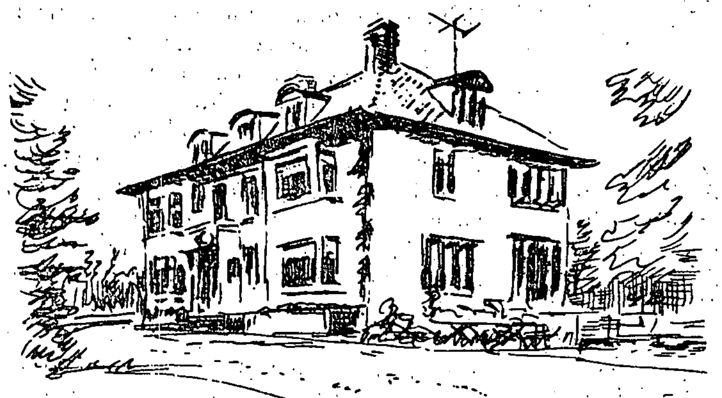
Tolk tijdens de Graham-bijeenkomsten was dominee Zdzislaw Pawlik, rector van het baptistenseminarium in Warschau.

☆

Voorafgaande aan de campagne in Polen bezocht dr Graham Zweden, waar in Massan Hall te Stockholm door vele duizenden bezochte bijeenkomsten werden gehouden die door de Zweedse en Noorse televisie werden uitgezonden.

Billy Graham vóór de baptistenkerk te Bialystok, Polen. Het aantal mensen dat bij deze gelegenheid naar de Amerikaanse evangelist luisterde werd geschat op ongeveer 3000.

uit het Uniebureau

Terug van Arnhem

De Unievergadering is weer achter de rug. Er zal hier en daar in de raden der gemeenten - en in de gemeenten zelf, hopen we - nog wel over nagepraat worden.
De besluiten die genomen werden zijn op zichzelf al voldoende aanleiding tot een nagesprek. Eén van de vragen die bij de behandeling van het Jaarverslag van de Unie over 1977 werden gesteld, kwam hier op neer: hoe motiveren we de gemeenten om meer met het werk van de Unie mee te leven.
Welnu, een mogelijkheid daartoe is óók: verslag uitbrengen van de AV op een gemeentevergadering zodat ook daar de genomen besluiten - en de konsekwenties ervan - terecht komen.

AV-kommissie

In datzelfde verband willen we hier ook nog eens de idee doorgeven om een „AV-kommissie" in te stellen. Eén van onze gemeenten heeft zulk een kommissie - bestaande uit mensen die zich eigenlijk het gehele jaar door op de hoogte houden van wat er binnen de Unie gebeurt, daar van tijd tot tijd gezamenlijk over beraadslagen en zo ook de gemeenteleden goede informatie en voorlichting kunnen geven. Nogmaals - we deden het al eerder - bevelen we deze idee de gemeenten van harte ter navolging aan!

AV-notulen

Dezer dagen zijn de notulen van de 98ste Algemene Vergadering de gemeenten toegezonden in evenveel exemplaren (plus één exemplaar voor het archief) als het aantal afgevaardigden dat men mag zenden. De sekretarissen der gemeenten willen er wel voor zorgen, dat deze notulen in het bezit komen van hun afgevaardigden?
Eventuele tekstwijzigingen, voor te stellen door leden van de AV, dienen schriftelijk binnen zes weken na de vergadering - dus in dit geval uiterlijk 24 november a.s. - bij het Unie-sekretariaat te zijn ingediend.

Waar de volgende AV?

Amper is de AV-1978 achter de rug of er moet al weer aan die van 1979 gedacht worden. Eén van de vragen is waar de volgende Unievergadering gehouden zal worden.
Zoals bekend kunnen de gemeenten de AV uitnodigen. We sporen de gemeenten ertoe aan zulk een invitatie te willen overwegen, zodat de Commissie der Unie in het begin van het komende jaar kan besluiten waar de AV-1979 D.V. zal worden gehouden.

Uitgaven van de Publiciteitskommissie

Verleden week zijn aan de gemeenten exemplaren gezonden van enkele nieuwe folders in de serie *Kort Gezegd.* Het zijn de folders: Unie? ja! uniformiteit? nee! -door F. E. Huizinga; Autonomie - door F. E. Huizinga, en Ja, maar ik ben al gedoopt - door J. van Dam.
Bovendien is er een herdruk verschenen, eveneens in de serie Kort Gezegd, van de folder Een beetje informatie over baptisten - door J. van Dam.
De folders in deze serie kosten *f* 0,15; bij hoeveelheden bóven de 100 goedkoper, (plus portokosten).
Dezer dagen verscheen de vierde druk van de Infobrochure „De baptistengemeenten" - door J. van Dam. Deze brochure, die bedoeld is als „informatie ten behoeve van hen die om, bijvoorbeeld, studieredenen nader willen kennismaken met de baptistengemeenten" kost *f* 0,60.
Tenslotte zij nog eens herinnerd aan twee uitgaven die deze zomer verschenen: Sterven of werven (toespraak van ds R. Reiling op de AV-1977) en BWA-Handleiding bij het Jaar van de Bijbel. Deze beide uitgaven zijn bijzonder geschikt voor gespreksgroepen. Ze kosten *f* 2,75.
Al deze uitgaven zijn te bestellen bij het Uniebureau (Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457).

J. van Dam, Uniesekretaris

SPAANDERS

Het klokje op de pols

Het klokje op onze pols speelt een grote rol in ons leven. Als het ding niet goed werkt, zitten we echt verlegen. We moeten op tijd op kantoor zijn of in winkel, zaak of fabriek. We hebben afspraken gemaakt die we na moeten komen. Er zijn vergaderingen. We moeten een trein halen...
Altijd is daar weer het probleem van de tijd. Als u bij uw dokter in de spreekkamer zit, kan het gebeuren dat u niet uw hele verhaal durft te vertellen. De wachtkamer zit immers vol en de man heeft al op zijn horloge gekeken...

De irriterende blik

Ik ontmoette haar - een vrouw van omstreeks 40 jaar - in de tuin van een psychiatrische inrichting. Daar was ze naar toe gebracht nadat ze geprobeerd had een eind aan haar leven te maken, omdat alles haar teveel geworden was. Ik had haar nooit eerder gezien, maar familieleden hadden mij dringend verzocht haar te bezoeken, omdat ze diep in de put zat. Daar in die tuin, op een bankje in de zon, kwam langzaam na veel zoeken en tasten een gesprek op gang dat mee mocht helpen om wat licht in de duisternis te brengen.
Het bleek dat thuis alles verkeerd zat.. Haar man trok zich al lang van haar en het hele gezin niets meer aan. Haar kinderen verwilderden en zij vereenzaamde zo erg, dat het leven een benauwenis werd. Toen had ze haar dominee gevraagd te komen. Die kwam en zat tegenover haar. Het eerste wat hij deed was op zijn horloge kijken.
Zij: Moet u soms gauw weer weg, dominee? Hij: inderdaad, mevrouw, ik heb het erg druk met nog een hele reeks andere afspraken. Zij (teleurgesteld): Mijn verhaal is niet in een paar woorden te vertellen, u wilt zeker liever eens terug komen als het u beter past?
Toen was die dominee opgestaan, zonder verder te informeren hoe dringend het was. 's Avonds had ze een overdosis verdovende tabletten genomen. Nog net op tijd was ze door een buurvrouw gevonden. Daarna de dokter, het ziekenhuis en nu hier.

Een slechte dominee?

Ja, was dat een slechte dominee? Dat hoeft helemaal niet. Hij was in ieder geval een ijverig man. Wat is een predikant met een lege agenda? Misschien had hij wel teveel hooi op zijn vork genomen. En ging het er nu om zich zo snel mogelijk door zijn agenda heen te werken, zodat niemand werd overgeslagen.
Maar hij vergat blijkbaar even, waarom

Werkbijeenkomst voor Gemeente en Evangelisatie

Niet alleen een naamsverandering voor de driedaagse studiebijeenkomst van de ECU in De Bron te Dalfsen, maar ook een gewijzigde opzet.

In het verleden, waren de konferenties veelal hoorzittingen, waarin veel goeds over de hoofden uitgestort werd, maar waarin weinig tijd was om zich het gehoorde door praktische verwerking ook eigen te maken. De deelnemers namen dan enthousiast de „goede sfeer" mee naar huis, om daar ontnuchterd te ontdekken dat ze die sfeer maar moeilijk konden overdragen aan hun gemeente.

Voor het eerst dus een „werkbijeenkomst" op 25, 26 en 27 september. Met een deelnemersaantal dat beperkt was tot 80 en opgedeeld werd in acht groepen, die telkens vragen beantwoordden, opdrachten uitvoerden en ook de dag begonnen met gebed.

Selektie van het gebeuren

We moeten een selekterende greep doen uit het vele goede dat gezegd en beleefd werd. Ds K. Corporaal bracht de eerste dag een verhelderende bijbelstudie over Johannes 9. Hij toonde aan hoe bij de genezen blindgeborene het geloof zich stap voor stap ontwikkelt en dat Jezus de man rustig de tijd gunt om te ontdekken wie Hij is. Een aansporing om bij ons evangeliseren niet alles ineens te willen zeggen, maar het geloof de tijd te geven om te groeien.

's Middags zette ds A. de Vries ons aan het denken over: „Hoe breng ik mijn geloof onder woorden?" We ontdekten hoe de manier, waarin wij in de gemeente over het geloof spreken - de zogenaamde „tale Kanaäns" - voor buitenstaanders vaak een vreemde, onbegrepen taal is. De groepen kregen naast andere vragen, ook het verzoek om in eenvoudige woorden Jona 4 : 2 het laatste gedeelte te vertalen, vanaf de woorden: „want ik wist, dat Gij... " enz. Heel goed, om thuis ook eens te proberen!

Konklusie was dat we in kontakten met onkerkelijken moeten proberen zo gewoon mogelijke woorden te gebruiken. In de gemeente kun je echter niet buiten een eigen taalgebruik, en men moet de inhoud van vele woorden en begrippen ook leren kennen.

In een aantal kreatieve mogelijkheden konden 's avonds de groepen zich oefenen om hun getuigenis te verwoorden. Met boeiend resultaat!

Bij een „Zaaier-kolportage" kreeg een „werkloze" uiteindelijk niet De Zaaier, maar de bijbel van de dame-aan-de-deur in handen. „Bekering is voor mij niet weggelegd", zei een „mevrouw", en ondanks alle gepraat moest ze konkluderen: „Ik begrijp er niets van".

Verder kollages - een groep had zoveel nood en narigheid bij elkaar geknipt dat ze aan de redding niet meer toekwamen, en verknipte vervolgens deze nood zover tot redding dat er bijna geen nood meer overbleef.

Een ontroerend rollenspel van een moeder, die zich met haar dochter verzoende omdat haar kleinkind ontvoerd was, waarbij het publiek de tranen in de ogen kreeg van het lachen. Terecht verklaarde hun spelleider, dat je Gods verzoening nooit zult kunnen naspelen.

Een knappe „tweeminutentoespraak" over verzoening, gekomprimeerd tot ééneneenkwart minuut. Een brief van een „dochter" aan haar moeder: Hebt u vader al vergeven? Dan wil Jezus u ook vergeven. Een gedicht... vele manieren om uitdrukking te geven aan het geloof. Met als afsluiting een liedje van ds. A. de Vries, waarvan ieder spoedig het refrein meezong: Jezus laat je niet alleen.

Daadwerkelijke arbeid

Dinsdag werd duidelijk toegewerkt naar het hoogtepunt: Zaaierkolportage in Zwolle. Ds W. Hessels gaf ons Titus 2 : 11-15 mee, met de aantekening dat het grote verschil tussen God en de goden is dat de goden eisen en dat God geeft. In Christus gaf God Zichzelf, voor ons, maar ook voor de mensen die wij straks ontmoeten zullen.

Ds R. Reiling gaf een aantal duidelijke richtlijnen voor de ontmoeting aan de deur. Discipline is een eerste vereiste, en verder is het noodzaak om te proberen zich in te denken in de positie van degene die de deur opendoet. Het aanbieden van De Zaaier moet de weg openen voor een persoonlijke getuigenis over Christus, waarbij men zich moet hoeden voor overdrijving. Als lektuur om na een gesprek achter te laten werden Het Geheim en Aktie Andersom verstrekt.

Om halfdrie werden ongeveer 70 mensen losgelaten in een wijk van Zwolle-Noord. In koppels van twee, die eerst in onderling gesprek wat nader kennisgemaakt hadden.

Voor verschillende deelnemers was het de eerste keer dat zij dit werk gingen doen! Schroom beheerste wel de stappen naar de eerste deurbel, maar gaandeweg werd ieder gegrepen door de mogelijkheden om soms maar even, iets te kunnen zeggen over Jezus. Wie slecht ter been was, was achtergebleven om te bidden...

Uit het plaatselijke werk

De avondbijeenkomst vormde een podium voor allerlei verslagen uit het werk. De tentakties van Emmen en Treebeek. Nieuw werk in Oosterhout, N.B., op 45 km van Dordrecht. Interland Samen Evangelisatie in Amsterdam-Noord, met wonderlijke ervaringen. Gemeente-aktivering in de Hengelose gemeenten. De WIN-aktie in Harderwijk, die nog steeds loopt. Het driedaagse *uitstapje van de gemeente IJmuiden*, waardoor mensen tot elkaar komen en tijd hebben voor geestelijke bezinning. Daarna de ervaringen van de Zaaiermiddag. Velen waren met loden schoenen vertrokken, maar hadden de waarheid ervaren van Romeinen 10 : 15, Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die een goede boodschap brengen. Ongekende ervaringen voor verschillende deelnemers, die over de drempel van de vrees geholpen zijn.

Hoe brengen we het thuis over?

De laatste dag. Bijbelstudie van br R. Reiling over: Zèlf Jezus kennen. Dat is iets anders dan veel van Hem weten, hoe noodzakelijk dat ook is. Hem kennen is luisteren naar zijn stem en Hem volgen in een persoonlijke, vertrouwelijke omgang met Hem.

Dan komt de vraag aan de orde: Hoe brengen we de geboden materie over aan de gemeente? Doel van de bijeenkomst is immers niet alleen om er zelf rijker van te worden, maar om een handreiking te zijn aan de gemeenten.

Ds Reiling deed ons een aantal praktische suggesties aan de hand, waarmee we in de gemeente niet alleen maar verslag kunnen uitbrengen, maar vooral het geleerde kunnen doorwerken met de gemeente.

Over de vraag, hoe je de gemeente kunt opwekken om mee te gaan doen in het

---

het bij die afspraken ging. Misschien dacht hij, bij die mevrouw gezeten, opschieten Jan, je hebt nog drie adressen in je boekje staan. En zo kwam het dan misschien dat hij die vrouw tegenover zich niet goed zag. Ze was een afspraak die nagekomen moest worden. Eén van de vier. Aan het eind van de morgen zou hij, als hij er vaart achter zette, voldaan vier huisbezoeken kunnen noteren. Maar hoeveel echte ontmoetingen zouden er dan plaatsgevonden hebben?

Ja, dat zei die mevrouw tegen mij. Ik hoopte toch zo dat hij zou zeggen: mevrouw, ik heb het erg druk, maar als u in nood zit heb ik alle tijd voor u.

Onze Heer wist, wanneer Hij tijd moest nemen en wanneer niet. Op weg naar Jeruzalem, met veel mensen achter zich aan, had hij zomaar tijd voor Bartimeus, en daarna voor Zacheüs: voor mensen in nood. Hij had zoveel liefde dat hij Zacheüs zag zoals hij was. Het kan zijn dat als we iets minder op onze polshorloges kijken, we de mensen wat beter zien.

H. v. d. Werf

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar; *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 030-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

NIEUWE JEUGDZAAL IN DR FEISSER-KAPEL, ROTTERDAM-CENTRUM

Zondag 29 oktober a.s. (aanvang 10.00 uur) zal de geheel gerenoveerde jeugdzaal van de Feisser-kapel, Proveniersstraat 52, Rotterdam-Centrum officieel in gebruik worden genomen.
Gasten zijn op die zondag hartelijk welkom; na de dienst is er gelegenheid voor het drinken van een kopje koffie.

A. v. d. B.

GEMEENTEBERICHT

EVANGELISEREN IN NOORD-BRABANT

Dordrecht - (W.J.v.d.L.). Zoals men zich ongetwijfeld zal herinneren, was zaterdag 7 oktober een zonnige nazomerdag. Toen waren wij op het evangelisatiepad in Oosterhout waar een kleine baptistengemeente begint te ontstaan. De vergunning was geldig van 2 tot 6 uur. Br De Krey en de zrs Van Wijk en Faber vertrokken met mij naar de gastvrije woning van br en zr Burggraaf in Oosterhout waar zr Vlastuin zich bij ons voegde. Na een korte bidstond werd de geluidsinstallatie in mijn Ford Taunus aangebracht en weldra klonken door de twee op de auto gemonteerde luidsprekers de opwekkingsliederen, terwijl we langzaam door de verschillende wijken van de stad reden. Af en toe werd de auto stilgezet om een korte evangelisatieboodschap door te geven. Intussen verspreidden de medewerkers zich naar alle kanten om het evangeliezaad uit te strooien door middel van passende lektuur.

Christus méér dan Abraham

Diezelfde morgen had ik in een ochtendblad gelezen dat in het Brabantse Oosterhout het z.g. *Abrahamsfeest zou worden gehouden voor de 50-jarigen.*
Toen we in het centrum aankwamen, was het dan ook een drukte van belang. Er kwam ook een muziekkorps aan marcheren en toen het ophield met spelen namen wij de gelegenheid waar om ons geluid te laten horen. Na een kort lied konden wij de honderden mensen door de mikrofoon *onze felicitaties op hun feest* aanbieden. „Wist u", zo werd gezegd door onze luidsprekers, „wist u, beste vrienden, dat de uitdrukking „Abraham zien" ontleend is aan het Boek der boeken, aan de Bijbel?" En meteen citeerde ik Johannes 8 vers 57 en ook vers 58 waar de Heer zegt: „Eer Abraham was, ben Ik".
In de krant stond dat er ook bij vijftig-jarigen een zekere angst bestaat voor het ouder worden. Vol overtuiging konden we de mensen erop wijzen dat de leeftijd niet het voornaamste is, want het leven begint niet bij 20 of 40 of 50. Neen, het leven, het ware leven, het e e u w i g e leven begint bij Jezus Christus. Want alzo lief heeft GOD de wereld, dus ook alle mensen in Oosterhout, gehad dat HIJ Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft *opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren* ga, maar eeuwig leven hebbe... Zo klonk het door de straten van Oosterhout. Overigens werden ruim 1000 traktaten verspreid.

De ware Wijsheid

De in Nederland heersende godsdienstvrijheid waardeerden wij zeer, want van de politie ontvingen wij zelfs medewerking op het drukke marktplein waar we enige tijd mochten blijven staan. Wij vonden het een unieke gelegenheid onze medemensen, die immers op weg zijn naar een onherroepelijke Eeuwigheid, te konfronteren met de Christus der Schriften, Die de Weg, de Waarheid en het Leven is. En Die ook in deze tijd zegt: Wie de zonde doet, is een slaaf van de zonde... Indien de Zoon u vrijgemaakt zal hebben, dan zult u waarlijk v r ij zijn!

BAZAR VAN TABITHA-AMSTERDAM

Alle door de bewoners gemaakte werkstukken worden 2 en 3 november a.s. tentoongesteld en op 4 november verkocht.
Tijdens de bazar zijn er diverse aktiviteiten, zoals: een loterij, rad van avontuur enz.
Wij hopen u een dezer dagen te zien in de Ontspanningzaal van het Verpleeghuis Tabitha, Jan Bongastraat 5 te Amsterdam-Geuzenveld.

De bezigheidstherapie

Stichting De Stoppelberg Rekreatiecentrum van het Blauwe Kruis te Beekbergen zoekt per 1 april 1979 een

BEHEERDERS ECHTPAAR

De man moet een duizendpoot zijn terwijl de vrouw voor groepen tot 55 man moet koken.
Wij vragen een positief christelijke instelling en belangstelling voor de vraagstukken alkohol/drug gebruik.
Onze gasten zijn overwegend scholieren.
Wij bieden een goed salaris en een nieuwe woning.
Sollicitaties bij het sekretariaat der Stichting, de heer W. Jansen.
Maassingel 116, 5751 VR Deurend.

GOD IS GETROUW

Dit mochten onze ouders

W. FOPPEN
en
K. FOPPEN-HOEKMAN

ervaren in de 25 jaar die ze samen op weg zijn.
Samen met hun willen wij dit gedenken op 4 november a.s.
Receptie van 15.00-17.00 uur op de motorboot „Jacqueline" liggende in de Oude Haven te Harderwijk.

Hun dankbare kinderen:
Jan en Loes Foppen
Niek en Jenny Wynia
Gea
Aad Foppen

Harderwijk, Burgem. De Meesterstraat 80

Ik zal den naam van God prijzen met een lied,
Hem verheerlijken met een lofzang
Psalm 69 : 31

Geheel onverwacht nam de Heer van ons weg, mijn lieve vrouw, onze altijd zorgdragende moeder en oma

GERRITJE VAN DEN BERG-ZWART

op de leeftijd van 72 jaar.

H. van den Berg
Gerda en Hans Bos
Ellen en Frank
Gijs en Hennie Poel
Karin

Utrecht, 18 oktober 1978
Bangkokdreef 197

De begrafenis heeft plaats gevonden op maandag 23 oktober om 11.30 uur op de begraafplaats „Daelwijck", Floridreef.

„'k Heb geloofd en daarom zing ik"

Na een geduldig gedragen lijden, heeft de Heer in Zijn Heerlijkheid opgenomen onze zuster

HARMINA HERMANS-VEENEMA

op de leeftijd van 61 jaar.

9 oktober 1978

Baptistengemeente Eindhoven

Op 14 oktober nam de Heer tot Zich onze zuster

IJMKJE BRONSEMA-POL

op de leeftijd van 84 jaar.

Op 21 oktober werd door de Heer thuis gehaald onze broeder

FLORIS KARS KUIPER

op de leeftijd van 58 jaar.

Baptistengemeente Delfzijl

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 44 - 3 november 1978

Vijfentwintig-jarig jubileum van baptisten in Dokkum

Op zondag 1 november 1953 hielden de in Dokkum en omgeving wonende baptisten hun eerste officiële kerkdienst in het kerkgebouw van de Ver. Christelijke Gemeente (een samenvoeging van de doopsgezinden en remonstranten in Dokkum) aan de Legeweg.
Dat feit zal op zondag 5 november a.s. - vijfentwintig jaar later - in een speciale dienst in de baptistenkerk aan de Verlengde Diepswal dankbaar worden herdacht.

Met het houden van die eerste officiële kerkdienst ging een lang gekoesterde wens van de in Dokkum en omgeving in de verstrooiing wonende baptisten in vervulling. Reeds vaker hadden deze baptisten geprobeerd hun getuigenis in het openbaar te laten klinken, maar steeds weer bleef het beperkt tot het houden van enkele evangelisatie-samenkomsten - soms op straat en soms in een zaal van een café.

Vergeefse pogingen

Pieter Johannes de Neui, de pionier van het Friese baptisme en stichter van enkele baptistengemeenten in Friesland, belegde in de zestiger jaren van de vorige eeuw reeds bijeenkomsten in Dokkum. Het werd opnieuw geprobeerd in de jaren rond de eeuwwisseling, maar steeds weer bleven deze pogingen zonder blijvende vrucht.
Meer kans van slagen schenen deze pogingen te hebben toen in de jaren vóór de tweede wereldoorlog een stroom van geestelijke opwekking door de „Wouden" van Noord-Oost Friesland heengolfde. De Nederlandse Tentzending werkte er in die jaren met grote zegen tengevolge waarvan tientallen mensen tot bekering en persoonlijk geloof kwamen. Dramatische gebeurtenissen vonden er plaats: notoire dronkaards werden tot levende getuigen van hun geloof in Christus, en in dode vormendienst verkilde kerkmensen werden veranderd in bewuste christenen.
Vooral ds G. Visser, in die jaren voorganger van de baptistengemeente in Noordbergum - en ook ds F. E. Huizinga, toen baptistenvoorganger in Leeuwarden - had een groot aandeel in deze geestelijke opwekking. Het had als gevolg, dat niet alleen de baptistengemeente van Noordbergum in ledental en invloed toenam (de bouw van een nieuwe kerk was toen nodig), maar ook dat er in het naburige Zandbulten (later Kollumerzwaag) een baptistengemeente ontstond.
In deze eerste jaren vestigden zich enkele „nieuwe" baptisten in Dokkum. Met de reeds vele jaren in deze stad wonende baptisten - leden van Franeker, de oudste baptistengemeente van Friesland - trachtten zij de opwekkingsstroom ook naar de oude Bonifatiusstad te leiden. Er werden opnieuw evangelisatie-bijeenkomsten belegd en, inderdaad, de belangstelling was hoopgevend. Van 40 tot 60 mensen woonden de bijeenkomsten, die in De Posthoorn werden gehouden, bij.
Helaas maakten verschillende omstandigheden, o.a. die van de oorlog die in 1940 over ons land was gekomen èn onderlinge verdeeldheid, voortzetting onmogelijk.

Nieuw initiatief in 1953

In de loop van 1953 nam de gemeente Zandbulten het initiatief om, samen met de gemeente te Noordbergum, een poging te ondernemen het werk in Dokkum te hervatten. De in Dokkum en omgeving wonende gemeenteleden werden op 21 oktober van dat jaar bijeengeroepen voor een bespreking in het Gebouw voor Christelijke Belangen.
Vanaf de aanvang stond het ds J. van Dam, in die tijd voorganger van de baptistengemeente te Zandbulten, voor ogen dat het deze keer niet moest gaan om het houden van incidentele evangelisatie-samenkomsten maar om het regelmatig rond de verkondiging verzamelen van de leden in de verstrooiing; met andere woorden: om het houden van kerkdiensten op de zondag.
De ongeveer 20 gemeenteleden - behorende tot de gemeenten Zandbulten, Noordbergum en Franeker - stelden zich met grote instemming achter de opzet en besloten nog diezelfde avond tot het stichten van een Vereniging tot stichting van een Baptistengemeente in Dokkum over te gaan.
Nog geen veertien dagen later, op zondag 1 november, vond de eerste officiële

kerkdienst plaats in de ter beschikking gestelde kerk aan de Legeweg. Voorganger in deze dienst was ds Van Dam, die bij deze gelegenheid preekte over Zacharia 6 : 4b, „Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest! zegt de Here der heerscharen". De diensten werden sindsdien elke zondag in het kerkgebouw aan de Legeweg gehouden, beurtelings voorgegaan door ds Van Dam van Zandbulten en ds B. Posthumus, toen voorganger van de baptistengemeente te Noordbergum.

Reeds in 1957 kreeg de kleine baptistengemeente de beschikking over een eigen kapel, een enkele eeuwen oud pakhuis aan de Verlengde Diepswal, dat na een grondige restauratie tot een fraai gemeentecentrum werd verbouwd.

In 1961, nadat de Vereniging tot gemeente was geïnstitueerd, werd samen met de gemeente van Zandbulten ds H. Ploeger - komende van Borne - als voorganger beroepen. Na diens vertrek in februari 1966 verbond ds D. Boschma zich aan de baptistengemeente van Dokkum, tot het voorjaar 1970 gekombineerd met Zandbulten en daarna gekombineerd met het ziekenhuispastoraat in De Sionsberg. Ds Boschma werd na zijn emeritering in januari van dit jaar opgevolgd door ds J. W. van der Craats.

Dankbaar en verheugd hoopt de kleine baptistengemeente van Dokkum - thans ongeveer zestig leden - zondag 5 november de bewaring en leiding van de Heer der gemeente te gedenken. In de voor dat doel belegde dienst, die door ds J. W. van der Craats geleid zal worden, zal ds J. van Dam - thans te Bilthoven en als algemeen sekretaris van de Unie van Baptisten Gemeenten voorganger in algemene dienst - voorgaan. Medewerking zal worden verleend door het baptistenkoor Immanuël uit Sneek.

v. D.

NAZORG : EEN GROTE ZORG

Het woord „nazorg" is onder ons geen onbekend begrip. Op vergaderingen van evangelisatiekommissies valt het wel eens. Als er intensief gewerkt wordt aan de voorbereidingen van een evangelisatiecampagne, kan het gebeuren dat er iemand is die vraagt: „En wat doen we nu straks aan de nazorg?"

Die vraag drukt een zeker vertrouwen uit. Er wordt duidelijk rekening gehouden met de mogelijkheid dat aanstonds inderdaad mensen worden bereikt die verdere opvang en begeleiding nodig hebben. De vraag drukt ook een bepaalde zorg uit, die te maken heeft met een zekere verlegenheid. Stel je voor dat we straks mensen bereiken die opvang nodig hebben! Wat kunnen we dan voor zulke mensen doen? Hebben we überhaupt mogelijkheden, om mensen die in een evangelisatieaktie bereikt werden op een goede manier op te vangen?

Het moet duidelijk zijn dat de vraag naar de nazorg een belangrijke vraag is en dat deze zaak beslist bij de voorbereiding van een evangelisatiecampagne ingekalkuleerd dient te worden. Misschien is het zelfs zinnig om in de voorbereidingsfase juist hiermee te beginnen en dat bij de aanvang reeds de vraag aan de orde komt, of er mogelijkheden voor opvang zijn èn, als die er niet zijn of onvoldoende voorhanden zijn of het dan wel verantwoord is om een evangelisatieaktie te organiseren.

Vanzelfsprekend mogen we er op vertrouwen dat de Heer zijn eigen werk doet in levens van mensen en dat Hij ook, nadat de aktie afgelopen is, met die mensen meetrekt. Maar we hebben zelf ook een verantwoordelijkheid. We evangeliseren vanuit de gemeente, maar ook naar de gemeente toe en dan niet om de mensen binnen de kortst mogelijke keren baptist te maken, maar wel om hen verder behulpzaam te zijn bij het zoeken naar de Weg, en ook om hen het een en ander van het leven der gemeente te laten proeven.

Wat nu volgt wil enerzijds een impressie zijn van de evangelisatiecampagne, zoals die de afgelopen zomer in Treebeek werd gehouden. Anderzijds wil ik trachten een indruk te geven van mogelijkheden en moeilijkheden die het zo uiterst belangrijke nazorgwerk aan het licht brengt.

De aktie

Even ter informatie: de campagne werd gehouden van 29 juli t.e.m. 6 augustus, negen dagen in totaal, waarin opgenomen 2 weekends. De aktie werd gevoerd in een grote tent en er werd volgens de koffiebarmethode geëvangeliseerd. Daarnaast vond straatevangelisatie plaats in Treebeek, Brunssum, Hoensbroek en Heerlen. Er waren ongeveer 60 vaste medewerkers, meest jongemensen, waaronder zeer jonge, maar ook een groep oudere jongeren. We hadden de enthousiaste medewerking van een 32-tal jongeren uit andere gemeenten. Het waren jongemensen die op deze wijze een stuk van hun vakantie gaven voor deze evangelisatieaktie. De aktie kostte ruim *f* 6.000,—, er werden een kleine 17.000 folders verspreid, terwijl op z'n minst 3400 konsumpties werden verkocht. Er werden twee openluchtmeetings in Treebeek gehouden en verder straatzang en folderverspreiding op markten, campings, drukke punten en in een zwembad. Hierbij hadden we het grote voordeel dat we een grote medewerkersgroep hadden die bovendien enthousiast en goed zong en op vaak ontwapenende wijze folders en ook Zaaiers aan de mensen overhandigde.

Daarnaast waren er de koffiebarmeetings, die iedere avond van half acht tot half elf gehouden werden en die veel bezoek trokken. Onder de bezoekers waren veel jongeren, maar ook ouderen. Velen van hen kwamen vaker dan één avond, verschillenden waren er iedere avond. Over wat er allemaal in de koffiebar gebeurde valt uiteraard heel veel te vertellen. We willen dit echter beperken tot het noemen van enkele wezenlijke dingen:

Eén: de *persoonlijke inzet* van iedere medewerker. Tijdens een koffiebar-evangelisatie-aktie kan en hoeft niemand passief te blijven. Voor iedere medewerker is er wel iets: folders overhandigen, zingen op straat, meewerken aan een stukje cabaret, een getuigenis geven, meehelpen in de bar, bidden met andere medewerkers, een gesprek hebben met een bezoeker, een andere medewerker helpen enz. enz. Iedere medewerker die zich echt wil geven kan wel wat vinden en alles wat gedaan moet worden is belangrijk!

Twee: je *eigen geloof* met anderen delen, zowel in gesprek als in getuigenis. Het gaat niet om wat andere kerken doen of mis-doen en het gaat ook niet om wat anderen denken en beweren. Het gaat om eigen geloof en de beleving daarvan, zonder franje en zonder show. Gewoon eerlijk en oprecht vertellen wat er in je leeft en wat je beweegt. Reaktie van een bezoeker (een al wat oudere man): „Wat mij hier zo aanspreekt is, dat die mensen uit hun eigen leven vertellen en dat hier nooit op anderen wordt afgegeven".

Drie: eerlijke *belangstelling voor de ander.* De ongedwongen kontakten bieden hiervoor geweldige mogelijkheden. Een jongere van ongeveer twintig zei: „Ik kon voor het eerst mijzelf helemaal kwijt aan een ander. Ik kon gewoon eens praten over allerhande vragen en problemen, waarmee ik zat". Die belangstelling is van grote betekenis.

Voor veel jongeren is dat beter dan dat hen door middel van een speech het oordeel wordt aangezegd. Verschillende jongeren die door allerhande oorzaken op een niet al te frisse wijze leven, weten wel dat het verkeerd met hen gaat. Dat wordt hen door de maatschappij ook wel duidelijk gemaakt. Aan „donderpreken" hebben ze geen behoefte. Dat weten ze wel. Waar ze behoefte aan hebben is een beetje eerlijke belangstelling en liefde.

Vier: de *kracht van het gebed.* Er werd tijdens de koffiebaravonden haast kontinu

gebeden, niet georganiseerd, maar spontaan. Medewerkers baden voor elkaar en voor anderen en het werd eenvoudig en zeer direkt gedaan. We geloven dat dit aan de aktie een bijzondere kracht verleende.

Vijf: het evangelie werd op *nuchtere wijze* gebracht. We kwamen tijdens de aktie met een stuk werkelijkheid in aanraking: de doffe en vaak zo trieste werkelijkheid waarin veel jongemensen verkeren: geen werk, geen uitzicht, geen ouders waarmee je kunt praten, verveling, geen notie van dat zo geweldig belangrijke, dat het leven zin kan hebben. In die werkelijkheid hebben we geprobeerd duidelijk te maken dat het leven nieuwe zin kan krijgen door het geloof in Christus, en we hebben getracht dat eenvoudig, nuchter en zonder sentiment te doen.

Zes: een goede *voorbereiding* en *begeleiding*. De voorbereiding vergde maanden, niet alleen wat de organisatie betreft, maar vooral met het oog op de inhoudelijke kant van de campagne. Dat is een múst. Het kan en mag niet uit het losse handje. Zoals het ook een múst is dat de aktie op goede en doeltreffende wijze wordt begeleid. Er werd tijdens de aktie veel tijd uitgetrokken voor instruktie, bijbelstudie en gebed.

De nazorg

Gelukkig is die nazorg nodig. We hebben velen mogen bereiken met het evangelie en met verschillenden van hen hebben we momenteel een vorm van kontakt. Met een tiental jongeren kon tijdens de aktie dat kontakt worden gelegd, terwijl daaruit weer andere kontakten zijn ontstaan.

Bovendien kreeg de gemeente door de aktie grotere bekendheid, waardoor meerdere mensen momenteel de vrijmoedigheid opbrengen om eens naar „het witte kerkje" te gaan. Dat laatste is met opzet zo geschreven, omdat dat in een Rooms Katholieke omgeving echt niet zo eenvoudig ligt.

Hoe moeten we deze mensen opvangen?

We hebben momenteel onze aandacht vooral gericht op de jongemensen met wie we een relatie kregen. De zondagavondjeugdbijeenkomst biedt een mogelijkheid voor opvang. Daar is gezelligheid en ontspanning in een evangelische sfeer. Er moet voortdurend gezocht worden naar het juiste evenwicht. De jongeren moeten ontdekken dat geloof en leven bijelkaar horen.

Tegelijkertijd hebben we de opgave, antwoord te geven op de vele vragen, waarmee de jongeren die we bereikten, zitten. Wat voor ons „gewoon" is, is voor deze jongeren vaak helemaal nieuw. Zo komt onze manier van bidden vaak vreemd bij hen over en dat tijdens „de mis" op zondagavond de dominee niet alleen, maar ook andere bidden, is eerst een vreemde gewaarwording.

Daar komt nog een ander probleem bij. Dat probleem heeft te maken met verschil in kultuur. Dat staat er wat gewichtig, maar het geeft wel een realiteit aan: De gemeente Treebeek is een migranten-gemeente. Leefgewoonten en -gebruiken zijn vroeger vanuit het Noorden meegenomen naar het Zuiden en ook overgebracht op kinderen en kleinkinderen. Vanuit de geschiedenis van de gemeente is dat een zaak die zeer wel te verklaren is. De Limburgse jongemensen die thans de weg naar onze gemeenschap gevonden hebben, hebben evenwel een geheel andere achtergrond. Die achtergrond is anders, zowel kerkelijk als ook kultureel. In deze situatie is veel begrip nodig, over en weer.

We proberen vragen vooral op te vangen tijdens de gespreksavonden die eens in de veertien dagen gehouden worden, speciaal voor onze „koffiebarklanten". Daarbij is ook een aantal van onze „eigen" jongeren aanwezig. Tijdens deze avonden wordt gewerkt met een bijbelstudie, speciaal voor mensen die pas tot geloof zijn gekomen.

We zijn erg dankbaar dat verschillende jongeren ook naar onze diensten komen en ze vinden het best fijn in onze „mis", vooral omdat ze het gevoel hebben dat ze niet als een eenlingetje in een grote massa zitten. Natuurlijk duren de preken wel wat lang, maar het is toch allemaal best fijn. Verder wordt geprobeerd, om deze jongeren ook meer persoonlijk op te vangen, in onze gezinnen en bv. tijdens verjaardagsfeestjes. Aan de andere kant nodigde een van onze „kontakten" de zondagavondjeugd uit op zijn verjaardag. Als verjaardagscadeau kreeg hij een bijbel aangeboden, waar hij bijzonder verguld mee was. Zo proberen we met onze mogelijkheden het nazorgwerk zo goed mogelijk te doen.

Van harte hopen we dat we de jongeren, over wie het steeds ging, datgene mee te geven, wat belangrijk is voor hun latere leven: het kennen van de Weg, en dat is Jezus zelf.

En wat onszelf betreft: het is heilzaam, bezig te moeten zijn met de meest elementaire dingen van het evangelie. Van die dingen moeten we het tenslotte allemáál hebben.

C. Eijer

Vrouwen-alkoholisme

Een dronken man is een liederlijk gezicht. Een dronken vrouw is eenvoudig niet om aan te zien. Toch zijn er veel en vaak dronken vrouwen te zien. De welvaart speelt daarin ongetwijfeld een rol. Of ook het feit, dat vrouwen minder om handen hebben dan vroeger, een rol speelt, is niet een uitgemaakte zaak.

In ieder geval, vrouwen drinken vaker en meer dan voorheen.

Huishoudgeld

Dat de vrouw de portemonnaie beheert, is gewoon. Nieuw is echter de instelling van veel mannen dat zij hun vrouw toestaan een deel van het huishoudgeld te besteden voor persoonlijke behoeften. De gelijkheid van mannen en vrouwen laat ook weinig anders toe. Gevolg is echter dat er nogal wat vrouwen zijn, die voor persoonlijk gebruik alkoholhoudende dranken kopen en deze gebruiken, alleen of met anderen, tijdens de afwezigheid (dus tijdens de arbeidstijd) van de man.

Open beroepen

Allerlei beroepen die vroeger uitsluitend door mannen werden uitgeoefend, zijn nu voor vrouwen opengesteld. Het is algemeen bekend dat in allerlei beroepen bepaalde drinkgewoonten heersen. Dat is niet alleen in het leger zo, dat is niet alleen in de zeevaart zo, dat is niet alleen in het bouwbedrijf zo, dat is ook in andere beroepen zo. Nu steeds meer beroepen opengesteld worden voor vrouwen, nemen meer vrouwen dan voorheen deel aan de drinkrituelen die bij het bepaalde beroep behoren.

Velen menen dat een toenemend alkoholisme (dus) te konstateren zal zijn onder de geëmancipeerde vrouwen. Toch is dat beslist niet het geval. Juist deze vrouwen wapenen zich redelijk goed en met sukses tegen het dreigend gevaar van verslaving. Het lagere drankgebruik onder vrouwen in het verleden is dus zeker te wijten geweest aan maatschappelijke normen en minder aan een verstandige omgang met de alkohol.

Negatieve instelling

In vrijwel alle kulturen is het drankgebruik door vrouwen beperkt geweest tot enkele bijzondere gebeurtenissen. Er is geen kultuur bekend waarin een sterk drankgebruik door vrouwen gold als een teken van sterkte. Dat was wel zo als het ging om de mannen. Veel kunnen drinken, veel alkohol kunnen verdragen was (is) een teken van mannelijkheid. Veel kunnen drinken is nimmer een teken van vrouwelijkheid geweest.

Deze negatieve instelling ten opzichte van het drankgebruik door vrouwen heeft er aan meegewerkt, dat het alkoholgebruik door vrouwen buiten de toegestane gelegenheden om als een schande werd ervaren, waarvoor men zich moest schamen. Een vrouw behoorde zich te schamen als zij alkohol dronk buiten de toegestane gelegenheden om. Een drinkende vrouw, die

zich bovendien niet schaamde, was een ontaard wezen.

Vedragen vrouwen wel alkohol?

De negatieve instelling ten opzichte van het drinken door vrouwen zou best eens een gevolg kunnen zijn van het feit, dat vrouwen minder goed alcoholhoudende dranken kunnen verdragen, heeft men gedacht. Dus zijn er onderzoekingen gedaan. Het resultaat was opmerkelijk. Gebleken is inderdaad dat vrouwen met een gelijk lichaamsgewicht als mannen, minder goed alkohol verwerken. Dus gewoon gezegd: eerder dronken worden.

Dat vindt dan zijn reden in het feit, dat vrouwen minder water in hun spieren hebben dan mannen; vrouwen zijn molliger, en dat is een gevolg van het feit, dat vrouwen meer waterloos vet hebben.

Er is nog een reden waarom vrouwen naar alle waarschijnlijkheid zich minder aan het gebruik van alkohol gewend hebben. De lichamelijke reaktie op de werking van de alkohol hangt ook samen met de cyclus van de vrouw. Dat duidt dan weer op een bepaald verband tussen de hormonale werking bij een vrouw en de alkohol.

Vrouwen die de pil gebruiken doen er langer over de alkohol kwijt te raken dan vrouwen daar zonder. Normaal gaat de afbraak van de alkohol in het lichaam van een vrouw sneller dan bij de man.

De eenzame vrouw

Naarstig is en wordt gezocht naar een redelijke verklaring voor het sterk toenemend alkoholgebruik door vrouwen. Dat daarbij de verminderde hoeveelheid arbeid, die van een normale huisvrouw gevraagd wordt, ook als oorzaak gezien zou worden, lag voor de hand. De huisvrouw met schoolgaande kinderen in een flat wordt vaak gezien als de vrouw, die uit pure verveling om elf uur 's ochtends naar de sherry grijpt omdat ze niets omhanden heeft. Dat er eenzame vrouwen zijn, is duidelijk. Ze zijn echter meer te zoeken in de groep van de ongehuwde vrouwen in de leeftijd van 35 à 40 jaar, die de kans op een huwelijk en op moederschap nauwelijks meer verwerkelijkt kunnen zien. Dat voor veel vrouwen daarbij spanningen optreden, is zonneklaar.

Alkohol is zorgenverdrijver

Dat veel vrouwen drinken om het onbehagen omtrent hun levenssituatie kwijt te raken, is niet verwonderlijk. Dat doen mannen ook. Daarin zijn beiden gelijk. Het onbehagen-drinken speelt in de huidige samenleving een overheersende rol.

Een bijzonder kwetsbare groep in deze vormen de kamerbewoners. Ook de meisjes, die alleen op een kamer zitten, wordt voorgespiegeld dat gezellige mensen drinken. Dus gaan ze veelal drinken. Alkohol doet iets, dat is algemeen bekend.

Het behoeft geen betoog, dat we met het konstateren van een aantal feitelijkheden niet klaar zijn. Er moet wat gedaan worden. 300.000 Nederlanders, daarvan zeker 20% vrouwen, hebben problemen door de alkohol. 140.000 Nederlanders, daarvan zo'n 20% vouwen, zijn alkoholverslaafd. Er moet wat gedaan worden.

Dat christenen in dit kader een roeping hebben, moge niet verwaarloosd worden. In de huidige tijdsomstandigheden is geheelonthouding het beste antwoord op de uitdaging, die de alkohol stelt. Wie tot algehele onthouding niet kan besluiten, beseffe in ieder geval, dat soberheid absoluut noodzakelijk is. En vooral noodzakelijk is: geen verheerlijking van de alkohol, of deze nu gemeend is dan als ludiek wordt bedoeld. De drank is geen vriend.

Nooit geweest trouwens.

Ploeger

BEROEPINGSWERK

Beroepen: te Stadskanaal-Zuid, H. C. Schaap uit 2e Exloërmond.

Beroepen: te Nieuwe Pekela, H. C. Schaap te Tweede Exloërmond.

MEVROUW G. VAN DEN BERG-ZWART †

Op de leeftijd van 72 jaar is te Utrecht op 18 oktober jl. overleden mevrouw Gerritje van den Berg-Zwart.

In de jaren 1946 tot 1949 stelden zij en haar echtgenoot hun huis aan de Maliesingel 30 te Utrecht open teneinde huisvesting te bieden aan het eigen seminarium, waartoe de Algemene Vergadering dadelijk na het beëindigen van de oorlog had besloten.

Hoewel de aanvankelijke bedoeling, te komen tot een seminarium in die jaren eigenlijk nooit echt werd gerealiseerd werd „Maliesingel 30" als het adres waar de toenmalige studenten woonden tóch tot een begrip. Dat was niet in het minst te danken aan mevrouw Van den Berg.

De studenten van die tijd denken met dankbaarheid terug aan „Maliesingel 30".

v. D.

SCHOOLKLAP

informatie van het seminarium

Kursus Pastorale Vorming voor Voorgangers

Een dezer dagen ontvangen de voorgangers een brief van het seminarium waarin een kursus Pastorale Vorming wordt aangekondigd. Op een aantal studie(maan)dagen van januari tot mei 1979 zullen enkele oudere jaars studenten die nu als pasorale werkers dienst doen een studiegroep vormen mèt enkele voorgangers die daar thans toe uitgenodigd worden.

Doel van deze studie is prediking en pastoraat tot onderwerp van gesprek te maken. Heel praktisch wordt het werk van de voorganger zelf, zoals hij het doet en beleeft, aan de orde gesteld. Door er over te praten onder leiding van een zgn. supervisor kunnen kollega's elkaar bemoedigen om de opdracht van de Heer zo mogelijk nog beter te vervullen.

Uiteraard mag ieder christen rekenen op de leiding en de kracht van de heilige Geest. Geen voorganger zou zijn werk kunnen doen als hij daaruit niet leeft. Toerusting tot de arbeid is daarmee niet in strijd. De Heer zelf was op zijn eigen volstrekt unieke wijze de leermeester van zijn discipelen. Onze toerusting is maar stukwerk, al mogen we ervaren dat de Heer iedere poging in deze richting wil zegenen. Vele voorgangers in dit land en daarbuiten zijn in de loop van vele jaren geholpen door deze manier van ‚leren door doen' die in deze kursus wordt toegepast.

Voorgangers, die belangstelling hebben dienen zich per omgaande aan te melden bij het seminarium want er zijn slechts een beperkt aantal plaatsen beschikbaar en de aanmeldingen moeten uiterlijk 18 november a.s. binnen zijn. De studiedagen zijn op 15 en 29 januari; 12 februari; 5, 12 en 26 maart; 23 april en 1 mei 1979.

Th. van der Laan

RADENKONFERENTIE REGIO OOST-OVERIJSSEL

De radenkonferentie van de Bond van Baptistengemeenten in de regio Oost-Overijssel wordt D.V. op zaterdag 11 november a.s. gehouden in de baptistenkerk Bethel, Nieuwstraat 86a te Almelo; aanvang 2.00 uur nm., sluiting 5.15 uur plm.

Uit de agenda:

* verkiezing nieuwe voorzitter en penningmeester
* mededelingen etc. over ‚kaderkursus'-huisbezoek
* inleiding ds A. A. Boeschoten over Onze gemeenten en het dienstbetoon

De aandacht wordt er nog eens op gevestigd dat alle leden van onze gemeenten welkom zijn.

S. Louwes, sekretaris

Kind en geloof

Kan een kind geloven?

De één zegt: „Natuurlijk kan een kind geloven. Het kinderlijk vertrouwen op God is zelfs voor ouderen nogg een voorbeeld".

De ander zegt: „Ach, een kind is nog zo te beïnvloeden. Het praat ouderen na. Het heeft in feite geen eigen relatie met God".

Geloven is vertrouwen stellen in God, die Zijn genegenheid voor mensen duidelijk heeft geuit.

Geloven ontstaat echter niet vanzelf. Het moet gewekt worden. Mensen kunnen en mogen daarin bemiddelen.

Ook al kun je elkaar het geloof niet geven; je kunt elkaar wel helpen. Er kan iets van ons uitgaan.

Het is anders!

Het geloof van een volwassene is anders dan het geloof van een kind. Het zaad is de plant nog niet. De stengel is de bloem nog niet. De bloem is de vrucht nog niet. Maar het geheel begint bij het zaad dat in de aarde valt.

Iemand zei:

> *„De eerste zeven jaar vormen de belangrijkste periode in een mensenleven".*

In de eerste jaren van een mens wordt vooral emotioneel het grondpatroon van de persoonlijkheid gevormd.

Op zoek! Op weg!

Het is niet zo dat een kind in de eerste jaren wat oppervlakkige indrukken opdoet om dan later pas de diepte van het leven te gaan beseffen. Misschien gaat de beginnende mens wel door de grootste diepten. Het begint al bij de geboorte: uit het donker in het licht. Uit de totale bescherming in een onbekende ruimte apart bestaan. Dit is de oerervaring van het leven. Een mens begint het leven huilende.

Daarna begint het ogenblikkelijk zoeken naar: geborgenheid, warmte, veiligheid. Dit duurt een leven lang. Dit is misschien de meest elementaire levensbehoefte.

Het geloof, in de zin van **vertrouwen stellen in,** kan al in de vroegste jaren van de allergrootste betekenis zijn.

De eerste jaren van een mens zijn geen idylle.

Een kind heeft een klein plekje. De ervaringen van het kind kunnen niet worden overzien en zijn daarom vaak indrukwekkender en beangstigender. Juist in die oer-ervaringen van het leven kan het geloof, **het vertrouwen stellen in,** van onschatbare betekenis zijn en kan bepaald niet alleen voor ouderen gereserveerd worden.

Ook in het geloof gaat het om een geboorte. Een los-raken uit de menselijke oer-gebondenheid, om de bekering van de ik-gerichtheid en de vertrouwende overgave aan de ander.

Religie en geloof

In dit alles is het misschien goed onderscheid te maken tussen religie en geloof. RELIGIE zou men het ik-gerichte verlangen kunnen noemen. Het terugvallen naar de embryonale oereenheid en de magische verwachting van een God, die ons zou moeten bevredigen en onze verlangens vervullen.

GELOOF is een afzien daarvan; een bekering tot de werkelijkheid. Een overgave aan God en een aanvaarding van eigen verantwoordelijkheid.

Een kind kan hierbij heel diep betrokken raken. Soms dieper dan ouderen.

Een nieuwe levens- en geloofskrisis vindt in de puberteitsjaren plaats. En opnieuw bij de beginnende volwassenheid.

Maar ook dan gaat het om dezefde geschiedenis: om een geboorte - een tot zichzelf komen - een ontmoeting met en de overgave aan de Ander, de God van de mensen.

UITSPRAKEN

„Alleen volwassenen menen, dat de kinderjaren een paradijs zijn, een tijd van onschuld en blijdschap. De herinnering aan deze gouden tijd is een fiktie". (Selma Fraiberg).

„God-zij-dank, dat we nooit meer zo lijden als toen we jong waren!" (R. Kipling).

„Het kind is door zijn kwetsbaarheid opgenomen in de sfeer van gevoelens, die om hem heen heersen, lang vóór hij in staat is, de situaties verstandelijk te kennen". (Frances Wickes).

„Als men kleuters vergelijkt uit on-godsdienstig en religieus milieu, vindt men toch dezelfde primitieve religieuse mentaliteit". (Jacques Schurmans).

„Het moet dus waar zijn, dat in de meeste gevallen alleen zij, die uit ervaring het begrip „vader" en „moeder" hebben gekend, als begrippen van een beschermende liefde, waaraan men zich zonder reserve kan toevertrouwen, in vol vertrouwen de naam „VADER" kunnen geven aan de onuitsprekelijke grond van ons bestaan". (Karl Rahner).

„We nemen als vanzelfsprekend aan dat kinderen onze woorden zullen begrijpen, zoals wij ze bedoeld hebben en daarbij beleven, wat wij beleven. We realiseren ons nauwelijks hoezeer een jong kind nog leeft in een andere wereld". (J. L. Klink).

„Het kind leeft nog in een andere wereld, die echter voor ons van grote betekenis kan zijn. Het is de wereld van het wonder, de keerzijde van onze werkelijkheid, die meer waarheid zou kunnen bevatten dan wij beseffen. Een wereld, die nog vol geheimen is". (J. L. Klink).

Meisje van 8 jaar: „Ik kruip maar weer in je terug want ik vind het leven niks leuk".

Jongen van 8 jaar: „Je bent toch eigenlijk altijd alleen hè? Je wordt alleen geboren, je hebt alleen pijn en je sterft alleen".

Meisje van 5 jaar: „Het 'Onze Vader' is het mooiste gebed als je verdriet hebt".

„Gelovig zijn is zich aan iemand toevertrouwen... Voor dit geloof is een mens nooit te klein of te jong".

JEZUS: „Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder het ze niet
want voor zodanigen is het Koninkrijk".

(Slot volgt). M. Cohen

IN ALPHEN AAN DE RIJN OOK PASTORALE WERKER

De gemeente Alphen aan de Rijn-Noord heeft sedert 27 augustus een pastorale werker. U hebt dit reeds eerder in De Christen kunnen lezen. Br M. A. van der Vlugt studeert aan ons seminarium op De Vinkenhof en is bezig met de afronding van zijn studie. Als zodanig is hij tevens part-time pastoraal werker in genoemde gemeente onder begeleiding vanuit het seminarium. De lezers herinneren zich misschien dat eerder van een dergelijke regeling werd bericht voor de gemeente te Coevorden waar br Wim de Zwart werkzaam is. Beide broeders zijn door de gemeenten als ouderling bevestigd.

Bij deze benoemingen is een grote mate van overleg tot stand gekomen tussen de leiding van het seminarium en genoemde gemeenten. We willen vanuit het seminarium de gemeenten graag voorlichten over deze mogelijkheden, al zeggen we er meteen bij dat het nog tot volgend jaar zal duren voordat er weer een student beschikbaar zal zijn. Om begrijpelijke redenen stellen we het op prijs, dat de gemeenten zich voor informatie wenden tot de leiding van het seminarium en niet tot onze studenten.

Tevens is dit bericht bedoeld om het adres en telefoonnummer door te geven van br Van der Vlugt te Alphen aan de Rijn. Dit luidt: br M. A. van der Vlugt, Klaproosstraat 74, 2403 EZ Alphen aan de Rijn.

Th. v. d. Laan

BRYAN GILBERT WEER IN BELGIE

Rev. Bryan Gilbert, bekend door zijn Operatie Agapè, zal 11 t.e.m. 20 november opnieuw ten toernee langs verschillende Belgische Vrije Evangelische Gemeenten maken. Zij die de plaatsen en tijden willen weten kunnen zich in verbinding stellen met S. Prost, Koning Albertlaan 5, 3680 Maaseik (België); tel. 011-564277.

uit het Uniebureau

Vergaderingen

Het is een goede zaak wanneer men ervan op de hoogte is wanneer kommissies van de Unie vergaderen. Welnu, het Dagelijks Bestuur van de Unie-Commissie vergadert op woensdag 15 november; de voltallige Unie-Commissie komt bijeen op vrijdag 15 december; de Evangelisatie-Commissie der Unie (ECU) heeft op zaterdag 25 november zijn eerstkomende vergadering en de Unie Zendings Commissie op maandag 27 november. De Commissie voor de Opleiding heeft een vergadering gepland voor donderdagmiddag 22 november.

„We vergaderen tot we tot onze vaderen vergaderd worden...” heeft iemand eens gezegd. Inderdaad, veel vergaderen is een ‚vermoeiing des vlezes'. Maar het moet nu eenmaal. Denk op de genoemde dagen eens aan hen die ten behoeve van de Unie veel van hun vrije tijd en snipperdagen geven om bezig te zijn met de taken die hen door de gemeenten zijn opgedragen!

Folders NCGOV

De Christen Geheel Onthouders Vereniging heeft onlangs tot de Unie-Commissie het verzoek gericht eraan mee te willen werken het alkoholvraagstuk ook onder de aandacht van onze gemeenten te brengen.
De UC besloot daarom er voor te zorgen dat folders van de NCGOV in onze gemeenten terecht zouden komen opdat de plaatselijke gemeenten deze zouden kunnen verspreiden onder de eigen leden.
Om de kosten van deze bezorging zo laag mogelijk te houden zullen de pakjes folders dezer weken op landelijke en regionale bijeenkomsten worden meegegeven aan hen die daar aanwezig zijn, met het verzoek ze in de eigen gemeente bij de sekretaris af te geven. We geven dat hier ook maar door, zodat men er mee op de hoogte is.

Joyce van Veen

Helaas konden we zuster Joyce van Veen - onze zendelinge-met-verlof niet op de AV in Arnhem ontmoeten. Ze was juist in die weken voor familiebezoek in Canada. Intussen is ze veilig van die kant van de Oceaan teruggekeerd om, na nog enkele dagen in Nederland te hebben doorgebracht, in Londen te beginnen met haar opleiding tot vroedvrouw.
Zoals bekend heeft zr Van Veen in Sierra Leone gewerkt. Ze zal, als alles gaat zoals men zich het voorstelt, na haar verdere specialisatie ook weer naar dat Afrikaanse land terugkeren.

NZR-kalenders

Nog zijn er op het Uniebureau NZR-kalenders voor 1979. Om te voorkomen, dat we er mee blijven zitten - daar heeft niemand wat aan - brengen we die kalenders nog eens onder de aandacht. Zendingswerkgroepen en gemeenten die nog niet besteld hebben moeten dat nu per omgaande doen! Ze kosten *f* 5,— per exemplaar.
Ook partikulieren kunnen uiteraard bestellen bij het Uniebureau!

J. van Dam, Uniesekretaris

KERKBEZOEK EN DE PAUS

(Een reiservaring)

Om tijdens een vakantie in Oostenrijk des zondags ter kerke te gaan, kan toch wel een bijzondere beleving en ervaring opleveren. En dat overkwam ons op zondag, 10 september 1978.

We verbleven in Pertisau am Achensee (Tirol) en voor onze voorgenomen kerkgang waren we aangewezen op het in het Inntal gelegen stadje Jenbach, waar de Evangelische Gemeinde haar diensten houdt. Dus een kerkelijke gemeente, die, zoals onze ervaring heeft geleerd, wat belijden en beleven betreft, het meest aansluit aan eigen geestelijke overtuiging, ondanks verschillen in liturgie en traditie. Het Evangelie van Jezus Christus staat echter centraal, en daarom gaat het. En juist hierom verdienen de Evangelische Gemeinden onze belangstelling en steun, wat getoond kan worden door de kerkdiensten bij te wonen zoveel als mogelijk is.
Er is nog een andere reden. Belangstelling tonen betekent voor de Evangelische Gemeinden een bemoediging, steun, omdat Oostenrijk overwegend Rooms Katholiek is. De meeste Evangelische Gemeinden in dit land zijn diaspora-gemeenten, zoals die van Jenbach met ruim 1000 leden, die verspreid wonen in een gebied van circa 2000 km2 (het Achensee-gebied, het boven-Inndal en het Zillerdal). En dan te beseffen, dat die 1000 mensen in dat gebied deel uitmaken van een bevolking, die praktisch geheel zeer sterk traditioneel Rooms Katholiek ingesteld is. Het behoeft geen betoog, dat de Evangelische predikanten met hun kerkeraden in hun pastorale zorg geen gemakkelijke taak is toebedeeld om de kleine kudde te hoeden en bijeen te houden. Des te meer is het verheugend te vernemen, dat er van een gestadige groei sprake is.

Wij waren dus op die bewuste zondagmorgen 't kerkgebouw binnengegaan, waren gaan zitten en wachtten met belangstelling alles af wat komen zou. Het was prettig te bemerken, dat de kerkdienst goed bezocht werd, wat temeer zou bijdragen aan de beleving van een gemeenschappelijk geestelijk bezit.
De Pfarrer - predikant - bepaalde onze aandacht bij twee Schriftlezingen. De eerste was uit Mattheüs 17, de verzen 1 tot en met 8, over de verheerlijking op de berg. De nadruk werd gelegd op vers 8: „Toen zij hun ogen opsloegen, zagen zij niemand dan *Jezus alleen*”. De tweede lezing was uit Johannes 5, de verzen 19 tot en met 24, waar Jezus getuigt van Zichzelf. Hier ging het de Pfarrer in het bijzonder om vers 24, waar Jezus zegt: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, *wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven* en komt niet in het oordeel; want hij is overgegaan uit de dood in het leven”.
Dus twee vol van het Evangelie geladen bijbelgedeelten waarmee we gekonfronteerd werden. De Pfarrer begon zijn preek met de mededeling, dat de komende week de school - Volksschule - weer zou gaan beginnen, welke school bezocht wordt door kinderen zowel van Katholieke als van Evangelische huize. Ook de kinderen van de Pfarrer. Het nieuwe schooljaar zal worden begonnen met een Gottesdienst, ook dus een dienst uitgaande van de Evangelische Gemeinde, waar de kinderen van Evangelische ouders verwacht worden. De kinderen, die naar de Volksschule gaan, kennen elkaar bij voorbaat. Zij weten van elkaar tot welke kerk ze behoren. Een toespitsing van deze omstandigheid wordt op de school verwacht, waar ze dagelijks

met elkaar omgaan. En de kerk speelt in de onderlinge verhoudingen een grote rol.

Er wordt over gesproken. Zo komen de kinderen van de Pfarrer thuis met de vraag: „Waarom hebben wij geen Paus en de katholieke kinderen wel?" Ja, de Katholieken hebben een nieuwe Paus in Rome. Via radio en t.v. heeft iedereen het heengaan van Paus Paulus VI en de komst van Paus Johannes Paulus I kunnen meemaken. De ogen van de gehele Rooms Katholieke wereld - dus van ettelijke aantallen miljoenen mensen - zijn gericht op Rome, waarin de stellige verwachting ook van de nieuwe Paus geestelijke leiding, inspiratie te ontvangen! De Rooms Katholieke geloofstraditie stelt de Paus, de opvolger van Petrus, de stedehouder van Christus centraal!

„Waarom hebben wij geen Paus?", klinkt uit de kindermond. Behoedzaam, maar toch duidelijk moet deze vraag beantwoord worden. De Evangelische Gemeinde heeft geen Paus! Maar wat heeft zij dan wel? Het antwoord is: Zij heeft niemand dan *Jezus alleen!* Petrus, toen hij met Jezus en de twee andere discipelen op de berg waren, wilde ook iets doen in strijd met Jezus' bedoelingen en Petrus werd als het ware terechtgewezen door die stem uit de wolk, die van Jezus zei: „Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb, hoort naar Hem!" Hoort naar Jezus: „Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven!" Wie kan zó van Zichzelf getuigen? Zelfs geen Paus!

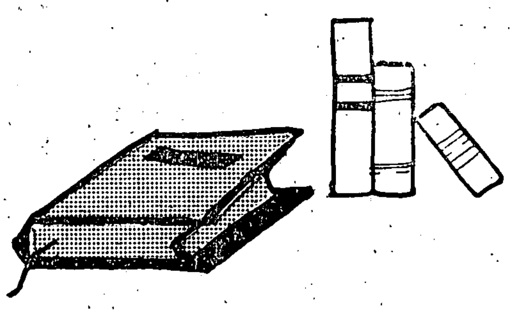
De boodschap van de Pfarrer van de Evangelische Gemeinde in Jenbach - die terwille van de duidelijkheid enigszins vrij is weergegeven - bracht ons in aanraking met de problemen, die geloof en belijden raken, in Oostenrijk. Problemen, die spreken van een geestelijke strijd, die gewonnen kan worden met en door Jezus alleen, door naar Zijn woord te horen en Hem, Zijn en onze hemelse Vader, te geloven, te vertrouwen, Die Jezus zond, om daardoor over te gaan uit de dood in het leven.

Dankbaar en verheugd drukten wij bij het verlaten van het kerkgebouw bij de ingang de Pfarrer de hand. Wij hadden een goede boodschap ontvangen en tevens ook een goede les gekregen. Maar ook, onze vakantie en ons verblijf in Tirol kreeg een diepere zin: we hadden in het voorbijgegane uur de gemeenschap der heiligen geproefd; we wisten ons met elkaar verbonden in de naam van Jezus. Daar in de bergen en in de dalen wonen broeders en zusters, slechts klein in getal, die Jezus en het Woord liefhebben.

De boodschap van die zondag in Jenbach geldt ook ons: *Jezus alleen!*

Wij vinden het fijn deze reiservaring te mogen doorgeven.

J. H. Wolters, sr.

Wat zullen we lezen:

zondag	5 november	Spreuken 26 : 1-12	Wijs in eigen ogen
maandag	6 november	Hosea 7 : 1- 7	De boosheid van Samaria
dinsdag	7 november	Hosea 7 : 8-16	Efraim, een onnozele duif
woensdag	8 november	Hosea 8 : 1-14	Wie wind zaait...
donderdag	9 november	Hosea 9 : 1- 9	Verheug je maar niet, Israël
vrijdag	10 november	Hosea 9 : 10-17	Efraims luister vliegt weg...
zaterdag	11 november	Spreuken 26 : 13-28	Moeilijke mensen

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling: ƒ 34,— per jaar, ƒ 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland ƒ 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

TRAININGSDAGEN N.B.V.B.-ZUSTERHULP

Voor de derde maal in dit jaar heeft de Nederlandse Baptisten Vrouwenbeweging ,Zusterhulp' deze week op De Bron te Oudleusen een driedaagse ,trainingskonferentie' gehouden. De eerste konferentie dit jaar werd in april gehouden met plm. 50 deelneemsters, de tweede in mei met plm. 60 deelneemsters. Aan de konferentie die deze week werd gehouden namen ongeveer 80 dames deel.

Het thema van de konferenties luidde dit jaar Let niet op de wind, maar zaai...!

Aan de trainingsdagen werd dit jaar meegewerkt door mevrouw L. J. van Beek, drs. P. Brongers, ds J. van Dam, ds W. Kos en ds R. Reiling.

GEMEENTEBERICHTEN

BEMOEDIGING VOOR KLEINE GEMEENTEN

Siddeburen - (J.B.). Een berichtje uit een kleine gemeente in de provincie Groningen: Siddeburen. Bestaat die gemeente nog?

Zeker, en wij zijn als leden van deze kleine gemeente ervan overtuigd, dat God niet laat varen het werk Zijner handen.

Wij zijn Hem dan ook bijzonder dankbaar, dat in de afgelopen maanden het doopvont na lange tijd weer geopend werd en op 4 juni jl. vier mensen werden gedoopt en op 8 oktober jl. drie, waarvan twee buiten de gemeente, de weg der gehoorzaamheid volgden en op hun belijdenis werden gedoopt.

De bijbelstudies-bidstonden worden erg goed bezocht. Verder is aansluitend op de zondagsschool een jeugdgroep opgericht, welke vanaf het begin goed van start ging.

Wij weten uit ervaring dat het werk in een kleine gemeente écht niet altijd gemakkelijk is en willen dit berichtje dan ook zien als een bemoediging en opbeuring van hen die de Heer dienen in kleinere gemeenten.

VERANDERINGEN IN HET ADRESSENBOEKJE

Het telefoonnummer van P. Prijt, Frederiklaan 104, Eindhoven is 040-517219.
Het telefoonnummer van R. Kievit, F. Klazingastraat 19, 9038 TG Engelum is 05108-520.

PERSONALIA

☆ Ds G. H. W. Pflaum te Hoogezand, van wie tijdens de Algemene Vergadering in Arnhem moest worden meegedeeld, dat hij voor een (waarschijnlijke) operatie in het ziekenhuis was opgenomen, is weer thuis. Naar het zich laat aanzien heeft de behandeling tot goede resultaten geleid.

☆ Ds A. Visscher te Delft is dezer dagen opgenomen in het Bethel-ziekenhuis in zijn woonplaats teneinde een operatie te ondergaan. Verwacht wordt, dat br Visscher ongeveer tien dagen in het ziekenhuis zal moeten blijven om daarna thuis nog enkele weken te rusten.

JACOB VAN WIER
en
ANNIE MERJENBURGH

Wij vinden het fijn u te kunnen vertellen dat wij gaan trouwen op woensdag 15 november 1978, *'s middags om 14.30 uur in het stadhuis te* Hengelo (O.).
Ons huwelijk wordt kerkelijk bevestigd om 15.00 uur in de Baptistenkerk, Jacob Catsstraat 36 te Hengelo (O.), door ds C. van Wier.
Wij nodigen u uit op onze receptie van 17.15-18.45 uur in restaurant het „Wapen van Beckum", Kerkpad 20 te Beckum.
Ons adres wordt: R. v. d. Weijdenstraat 58, Coevorden.

Buitenweg 19	R. v. d. Weijdenstraat 58
Emmen	Coevorden

Na een langdurig, geduldig gedragen lijden, werd door de Heer thuisgehaald onze zuster

ELISABETH MARIA PIERSMA-DE RUITER

op de leeftijd van 49 jaar.

„O dat maakt mij zalig en blij"

Baptistengemeente Scheveningen

Zeer onverwacht heeft onze Hemelse Vader thuisgehaald onze broeder

BEREND JAN KIEWIET

geboren 12 februari 1915

Baptistengemeente Winschoten

dc

DE CHRISTEN

WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

93e jaargang - nummer 45 - 10 november 1978

Altijd bereid tot verantwoording

Toespraak AV 1978 (konferentiemiddag) gehouden door dr J. Reiling, rektor van het seminarium De Vinkenhof

Vanmiddag willen wij, studenten en docenten van De Vinkenhof ons aan u presenteren en een poging doen wat dichter bij u te komen. De meesten van u weten niet veel van ons en daar zijn we zelf ook een beetje schuld aan. We zouden vaker op stap moeten, naar de gemeenten om van ons werk te vertellen maar we zijn maar gering in aantal en kracht en er is zoveel werk dat op De Vinkenhof of in de studeerkamer moet gebeuren. Bovendien is er van ons werk niet zoveel te vertellen. Een school die vaak in het nieuws komt is doorgaans een school met problemen. Geen bericht is ook wat ons betreft goed bericht.

Dichter bij de gemeenten

Toch hebben wij van onze kant er echt behoefte aan om dichter bij de gemeenten te kometn. Want een voorgangersopleiding moet door de gemeenten worden gedragen, niet allereerst in materiële zin maar geestelijk. De gemeenten, dat is onze atmosfeer en zonder die atmosfeer kunnen wij wel bestaan maar niet leven.
Wij zijn ons er ook van bewust dat de gemeenten naar ons kijken, in de trant van: wat doen ze daar eigenlijk? Want - huiselijk gezegd - wij op De Vinkenhof sleutelen aan de toekomst van de gemeenten. Wij leiden de leiders van de jaren tachtig en negentig op en het is heel vanzelfsprekend dat in de jaren zeventig gevraagd wordt: doen jullie dat wel goed? En dan gaat het niet om de vraag of onze vakopleiding, onze technische opleiding wel bij de tijd is. Dan gaat het om veel fundamentelere dingen, om de geestelijke grondslagen van het opleidingswerk. Zijn die grondslagen nog steeds dezelfde als die van de gemeenten? Zijn er misschien langzamerhand verschuivingen opgetreden waardoor De Vinkenhof van deze grondslagen afgegleden is?
Daarom, broeders en zusters, ben ik blij dat ons vanmiddag de gelegenheid wordt geboden om met u over deze dingen te spreken, ja, om ons erover te verantwoorden. Want wij beoordelen de vragen, ook de kritische vragen niet negatief, al worden er ook wel eens dingen gezegd en soms zelfs geschreven, die ons verdriet doen. Wij zijn zelf kritische mensen, ons werk vraagt van ons een kritische opstelling en daarom verdienen wij ook dat anderen kritisch naar ons kijken. Bovendien zijn we ons er diep van bewust dat onze verantwoordelijkheid jegens de gemeenten enorm is. Daarom zijn wij bereid tot verantwoording aan u, de afgevaardigden van de gemeenten.

„Wetenschappelijke bijbelschool"

In de beginjaren van ons seminarium gebruikten we nog wel eens de aanduiding: een wetenschappelijke bijbelschool. Dat klinkt een beetje paradoxaal want een bijbelschool wil doorgaans juist niet wetenschappelijk zijn en de wetenschap ziet nogal eens neer op een bijbelschool. Toch zou ik De Vinkenhof ook vandaag nog wel zo willen noemen en ik zal u duidelijk proberen te maken waarom en aan de hand daarvan rekenschap geven van ons werk.
De Vinkenhof is een school, maar wat voor een school? Vroeger was het in bepaalde kringen erg in, om een seminarie een profetenschool te noemen. Daarmee werd vooral bedoeld dat een seminarie vurige predikers moest afleveren. Tegenwoordig zijn we wat voorzichtiger met zulke woorden. Een profeet kun je niet opleiden, want een profeet spreekt alleen als hij een boodschap van God heeft ontvangen. Hij moet kunnen zeggen: zo spreekt de Heer. Dat kan hij niet programmeren op zondagmorgen tien uur. Onze school is dan ook geen profetenschool maar een school voor voorgangers, d.w.z. broeders - en kon het zijn in een niet al te verre toekomst ook zusters! - die in de gemeenten kunnen dienen als herders en leraren, mensen die geestelijk leiding kunnen geven in de gemeenten. Hoe word je herder en leraar in de gemeente van de Heer?
Daar moet je in de eerste plaats roeping voor hebben, d.w.z. een besef dat de Heer wil dat je die weg inslaat. Dat besef van roeping is iets heel persoonlijks en daarom bij geen twee mensen gelijk. Er bestaat geen standaardmaat waarmee roeping te meten is. Het kan alleen in gesprek en gebed gezocht en overwogen worden. Het is zeer wel denkbaar dat het pas tijdens de studie echt duidelijk wordt. Het komt ook voor dat onderweg blijkt dat het roepingsbesef toch niet voldoende duidelijk en sterk blijkt om door te kunnen gaan. Dat alles en nog veel meer kan met roeping

gebeuren. Maar er zonder kan het niet. Je kunt heel goed theologie studeren zonder deze roeping. Dat is op zichzelf een heel zinvolle zaak en het kan zeer wel leiden tot een heel zinvolle funktie in de samenleving en in de gemeente. Maar voor een herder en leraar is meer nodig.

In de tweede plaats zijn er gaven en talenten voor nodig. Dat is iets anders dan diploma's, al bestaat er in vele gevallen echt wel verband tussen gaven en diploma's. Om de diploma's alleen is nog nooit een kandidaat afgewezen. Wel om het ontbreken van de gaven en talenten die nodig zijn om herder en leraar te kunnen zijn. Er zijn hier onder ons voorbeelden van broeders die niet de vooropleiding voor een wetenschappelijke studie hadden, maar wel voldoende talenten in hun bagage. Zij werken onder ons met vrucht. Ook vandaag is het nog zo dat roeping en gaven zwaarder wegen dan vooropleiding en diploma's.

In de derde plaats is er groei nodig. Je kunt niet voor herder en leraar studeren, je kunt er alleen naar toe groeien en daar komt ook studie bij kijken. Maar groei is meer dan studie. Een paar kanttekeningen: Groei is geen schepping uit het niets. Niemand komt als een onbeschreven blad naar De Vinkenhof. In wezen kan de opleiding daar niet eens zo veel aan veranderen. Wanneer studenten tijdens hun studie ingrijpende veranderingen doormaken dan ligt dat vaak meer aan henzelf, hun persoon en achtergrond dan aan de docenten. Als ze weinig of niet veranderen is het net zo.

Groei is een bijbels woord. Groei gaat in de richting van de maat van de wasdom der volheid van Christus, de volwassenheid in het geloof. Zoals een opgroeiend kind alleen volwassen kan worden in vrijheid en zelfstandigheid, zo kan ook alleen volwassenheid in het geloof tot stand komen in vrijheid en zelfstandigheid. Iedere ouder weet dat je je kinderen als het er op aankomt, los moet laten. Dat moeten wij in onze situatie ook. Daarom streven wij er naar onze standpunten en antwoorden niet aan onze leerlingen op te dringen. Wij leren geen waarheden maar proberen onze leerlingen te helpen om eerst te leren de juiste vragen te stellen en vervolgens samen op zoek te gaan naar de antwoorden. Daarom weten wij ook niet goed raad met vragen als: wat leert de school over bijv. de verzoening, de toekomstverwachting, de abortus en de vredesweek? Daar leert de school als school niets over. Wij hebben als seminarium geen konfessie- of beginselprogramma waarin deze dingen zijn vastgelegd. Dat zou trouwens ook zeer onbaptistisch zijn. Het is naar onze overtuiging ook niet bijbels.

Niemand moet hieruit afleiden dat wij als docenten geen meningen, standpunten of overtuigingen hebben. Die hebben we wel degelijk en wie dat weten wil die kome onder ons gehoor in de prediking, het bijbelseminarie of andere gelegenheden.

Niet hoog-wetenschappelijk, gewoon wetenschappelijk

In de tweede plaats is De Vinkenhof een wetenschappelijke school. Dat is het woord dat wij in het algemeen niet dagelijks gebruiken. Bij velen heeft het ook niet zo'n goede klank. Het riekt naar de studeerkamer, naar de theorie die maar al te vaak niet klopt met de praktijk. Erger nog: het woord doet denken aan een wetenschap die heerschappij wil voeren, die wil uitmaken wat waar is en niet waar is en wat je wel en niet mag geloven. Dat beeld van de wetenschap is blijven hangen uit de tijd toen de wetenschap heerschappij voerde en dacht dat zij het monopolie van de waarheid had. Die tijd is voorbij. Tegenwoordig erkent de wetenschap haar grenzen steeds meer. Maar daar gaat het nu niet om. Wanneer wij in verband met de opleiding het woord wetenschappelijk in de mond nemen, bedoelen we er andere dingen mee. Ten eerste duidt het woord op het niveau van de opleiding. Waar steeds meer mensen onder ons hoger beroepsonderwijs of wetenschappelijk onderwijs volgen, daar mag de voorgangersopleiding niet achterblijven. Daarom mikken wij op het niveau van een wetenschappelijke basisopleiding. Dat is niet „hoog-wetenschappelijk", dat is gewoon wetenschappelijk. Daarvoor is een goede vooropleiding nodig en niet iedereen beschikt daarover. Moeten mensen met een Mavo- of MTS-diploma dan maar naar een andere bijbelschool gaan? Dat hoeft van ons niet. Als de roeping er is en de gaven aanwezig zijn, stelt het seminarium er een eer in te zorgen voor een zo goed mogelijke vooropleiding. De praktijk wijst ook uit dat dit kan.

Ten tweede bedoelen wij met wetenschappelijk gewoon kritisch. Kritisch tegenover dat wat wij in de studie tegenkomen aan meningen, inzichten, hypothesen en methoden. Wij proberen bewust onze studenten kritisch te maken. Er is zoveel te koop op de jaarmarkt van de religie dat ons als de ware verlossing wordt aangeprezen en aangepraat. Daardoor raken soms broeders en zusters het spoor bijster. Daarom moeten de a.s. voorgangers tot een eigen oordeelsvorming komen en dat vraagt een kritische opstelling. Dat geldt niet alleen voor wat anderen leren en getuigen maar ook voor eigen opvattingen en tradities. Wetenschappelijk te werk gaan betekent ook je eigen opvattingen toetsen en wegen, als het nodig is je eigen vooroordelen herzien. Wie dat niet kan kan anderen geestelijk niet leiden.

Ten derde bedoelen wij met wetenschappelijk dat wij er naar streven de beste methoden te gebruiken. Een methode is het beste te vergelijken met een instrumentarium. Met goed gereedschap kun je meer dan met alleen hamer en nijptang. Het instrumentarium van de theologie moet goed zijn en vooral moet adequaat zijn. Niet iedere methode is geschikt en er is al heel wat misgegaan doordat er in de theologie verkeerde methoden zijn gebruikt die berusten op vooronderstellingen die niet pasten bij datgene waar het in de theologie om gaat. Daarom proberen wij onze studenten ook te leren de juiste methoden te ontdekken en er gebruik van maken.

> **Omdat in de hier afgedrukte toespraak van br Reiling toch ook de belangrijkste momenten van zijn openingskollege - gehouden op 16 september jl. - zijn te beluisteren achten we ons ontslagen van de toezegging om dit openingskollege in ons blad te publiceren.**
>
> **Red.**

Bijbelse vakken centraal

Maar waarom gaat het dan precies in de theologie en de opleiding? Het gaat om God, om zijn Openbaring, om zijn Zaak. Hoe weten wij dat? Dat weten wij uit de bijbel. Daarmee zijn we bij het laatste punt: De Vinkenhof wil een bijbelschool zijn. Dat betekent ten eerste dat de bijbelse vakken centraal staan. Dat was zo toen wij alle onderwijs daarin nog zelf verzorgden, dat is ook zo in de Utrechtse fakulteit der godgeleerdheid waarvan wij nu gebruik maken. De studie van OT en NT is studie van de oorsprong en de dragende grond van ons geloof. Zonder de bijbel geen geloof, geen gemeente en helemaal geen theologie.

In de tweede plaats proberen wij in de andere vakken een relatie te leggen tussen de bijbel en het vak in kwestie. Dat proberen we met name in onze werkgroepen voor bijbels-systematische theologie en voor de praktische theologie. Want we zoeken naar een bijbelse verantwoording van geloof en pastorale en gemeentelijke praxis. Als dat de bedoeling is - en dat is het - dan komt tenslotte de vraag: hoe gaan we met de bijbel om? Anders gezegd: hoe zit het met onze bijbelbeschouwing?

Dertig jaar studie van de bijbel en van de geschiedenis van de uitleg van de Schrift heeft mij geleerd dat geen enkele bijbelbeschouwing, hoe rechtzinnig ook, een juiste omgang met de Schrift kan garanderen. Daarvoor is kennelijk ook nog iets anders nodig. Ik kom daarop nog terug.

Vervolgens wil ik er op wijzen dat vraagstellingen als: Gods Woord is de bijbel of in de bijbel, of woordelijke of organische inspiratie, direkte of indirekte inspiratie, de zaak waar het om gaat versimpelen. Het gaat om meer dan een korte formule. Het gaat immers om God, om zijn openbaring en om ons geloof in Hem. God openbaart

zich aan Abraham, Mozes en de profeten, niet in geschreven woorden maar in ontmoeting en in daden. Daden van verkiezing, verbond, uitleiding uit het diensthuis Egypte enz. Deze daden vinden hun neerslag in woorden, woorden van God en antwoorden van mensen, in verhaal en lied. God heeft zich in het laatst der dagen geopenbaard in de Zoon. In Hem, in zijn woord en werk is God persoonlijk aanwezig: wie Mij heeft gezien heeft de Vader gezien, zegt Jezus. Woord en werk van Jezus Christus, samengevat in kruis en opstanding zijn de daden waaraan en waarin wij God kennen. Van die daden en hun gevolgen getuigen apostelen en profeten.

Hun getuigenis geeft ons de toegang tot deze daden, bemiddelt tussen ons en de levende Heer. Onderzoekt de Schriften, die zijn het die van Mij getuigen, zegt Jezus. Deze dingen zijn geschreven opdat gij gelooft dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, zegt de evangelist Johannes. De levende Heer is het levende hart van de Schrift en dit gaat aan iedere bijbelbeschouwing vooraf. Eerst de Heer en dan de leer. Het geloof in Hem en de omgang met Hem zijn de onmisbare voorwaarden voor een rechte omgang met de Schrift.

Vanuit dit hart van de Schrift zoeken wij de Schrift te verstaan Omdat dit het hart van de Schrift is, daarom heeft de Schrift voor ons een uniek gezag, belijden wij: hier is God aan het Woord, hier is Gods Woord en nergens anders.

Maar dit Woord komt tot ons als geschiedenis, want God heeft in de geschiedenis gehandeld en gesproken. Daarom wil ik ook pleiten voor een omgang met de Schrift waarin de historische benadering een plaats heeft. Dat de bijbel in een bepaald historisch kader is ontstaan en de sporen daarvan draagt is geen toevalligheid maar een keuze van God: Hij riep Abraham uit Ur der Chaldeeën, Hij riep Mozes in Egypte en Hij bevrijdde Israël uit Egypte en bracht het in Kanaän. In de volheid van de tijd zond Hij zijn Zoon, stuk voor stuk gebeurtenissen die zich in de geschiedenis afspeelden en tegelijkertijd de substantie van het christelijk geloof vormen. Tot die substantie hebben wij alleen toegang via het Woord, de veelkleurige getuigenissen van apostelen en profeten. Eerbied voor Gods openbaring gebiedt ons dat hoogst ernstig op te nemen. Dat is heel iets anders dan Schriftkritiek, althans van het beeld dat velen daarvan hebben, nl. een wetenschap die uitmaakt wat je wel en niet mag geloven, met als resultaat dat er niet veel overblijft om te geloven.

De eerlijkheid gebiedt overigens te zeggen dat ik van zo'n Schriftkritiek weinig voorbeelden ken. Waneer het woord kritisch in dit verband wordt gebruikt dan heeft dat geen betrekking op de Openbaring van God, dus de inhoud van de Schrift, maar op onze uitlegmethoden en onze uitleggingskaders waarmee en waarbinnen de Schrift wordt uitgelegd en toegepast. Want laten wij ons niet vergissen: wij brengen een heleboel vooronderstellingen vanuit onze eigen gedachten en gevoelens mee wanneer we de bijbel gaan uitleggen en we zijn ons daarvan meestal niet bewust. De historische benadering dwingt ons eerst naar de bijbelse getuigen te luisteren en ze te laten uitspreken. Dat dwingt tot afstand, niet tussen ons en de Schrift maar tussen ons en onze vooronderstellingen. Daarom zie ik ook maar één weg om verder te gaan: de Schriften te blijven onderzoeken omdat ze van Hem getuigen en om dit getuigenis zo duidelijk mogelijk, zoveel mogelijk met behoud van het oorspronkelijk geluid, te horen en te laten spreken en het door te vertolken onze tijd in. Ik ben mij er van bewust dat dit sommigen, misschien zelfs velen van ons een riskante zaak lijkt. In zekere zin is dat ook waar. Wij zouden in de verleiding kunnen komen de historische benadering te laten prevaleren of te ver door te voeren. Wij zijn daar zelf ook op verdacht en willen daarom graag met hen die dat risiko groter achten dan wij geneigd zijn te doen, in gesprek blijven. Wij hebben daaraan behoefte. Daarom wil ik eindigen met een beroep op u allen om in kritische solidariteit met ons verbonden te blijven, verbonden in de ene Heer, die het hart van God in het hart van de Schrift is.

J. Reiling

Dankbaarheid voor anderen

„Maar God zij gedankt, die dezelfde toewijding voor u in het hart van Titus geeft".

2 Cor. 8 : 16

De apostel Paulus is de Heer ongetwijfeld heel dankbaar geweest voor zegeningen die zijn deel werden door de dienst en de hulp van anderen. Barnabas bv. bewees hem een grote dienst door vertrouwen in hem te stelletn, na zijn bekering, en hem voor te stellen aan de leiders van de Gemeente in Jeruzalem. Later was het diezelfde Barnabas, die hem uitnodigde om naar Antiochië te komen, omdat hij daar goed werk voor de Heer zou kunnen doen, als leraar en prediker. Met Timotheüs en Silas heeft heeft hij goed kunnen samenwerken. Zij waren niet alleen zijn medewerkers, maar ook kanalen waardoor zegeningen van God tot hem kwamen.

In onze tekst looft en dankt Paulus God voor de toewijding van Titus, een andere medewerker van hem, die evenals hijzelf, de gemeenten van Christus wilde dienen. Paulus' dankbaarheid voor medewerkers in de dienst van God moge ons tot een voorbeeld zijn. Er zijn als we er goed bij stil staan veel mensetn waarvoor wij dankbaar moeten zijn, omdat zij door God gebruikt zijn en worden als kanalen waardoor zegeningen tot ons komen. Als we ouders hebben, of hebben gehad, die ons vertrouwd hebben gemaakt met het evangelie en ons in kontakt met Jezus hebben gebracht, dan mogen we daarvoor wel heel dankbaar zijn.

We mogen God danken voor de zegeningen die op deze wijze ons deel zijn geworden.

We mogen eveneens dankbaar zijn voor de onderwijzers en onderwijzeressen van de zondagsschool en andere scholen, die ons uit de bijbel hebben verteld. Vooral mogen we dankbaar zijn voor hen, die door hun eigen leven ons gestimuleerd hebben om te geloven en Jezus te volgen. We mogen dankbaar zijn voor voorgangers, ouderlingen en zoveel anderen, die ons hebben gewezen op de vreugde van het dienen van de Heer.

Er zijn zoveel mensen geweest, die, door God te dienen, tot zegen voor ons zijn geworden. En er zijn nog zoveel mensen, die vandaag de dag kanalen van zegen voor ons zijn. Mensen, die wat uitstralen van liefde van God; mensen die laten zien dat Jezus hun Alles is; mensen die zich willen laten leiden door de heilige Geest en echt proberen naar Gods wil en tot Zijn eer te leven; mensen die zich gegeven hebben aan de Heer en Zijn Gemeente; mensen met wie men zich verbonden mag weten door dezelfde dienst aan de Heer. Laten we niet vergeten ook eens voor hen te danken. Te danken omdat zij ons door hun voorbeeld aansporen tot trouwer dienst; omdat zij belangstelling voor ons hebben en ons bemoedigen; omdat zij ons misschien, in liefde, korrigeren, zodat we op de goede weg blijven.

Laten we danken voor hen, die God gebruikt als kanalen van zegen, naar ons toe. Als we goed opletten zullen we merken dat er heel veel van zulke kanalen zijn. En laten we te zelfder tijd bidden: „Maak mij 't kanaal van uw zegen, o Heer".

E. J. Huizing

(Uit: De Band, Harlingen - november 1978)

RADIONIEUWS VOOR NEDERLANDERS OVERZEE

De Wereldomroep - Radio Nederland zal op zondag 17 december a.s. een kerkdienst uitzenden van de baptistengemeente te Arnhem; voorganger in deze dienst zal zijn ds G. van 't Wout.

HET MEDISCH WERK IN NOORD-KAMEROEN:

een onmisbare dienst in afgelegen streken

Noord-Kameroen is één van de gebieden waar de Europese Baptisten Zending haar werk gekoncentreerd heeft.
Het medische werk is, naast het werk in de gemeenten, van groot belang voor de bevolking in de streken waar de zending werkzaam is. Vanuit Nederland werken in Noord-Kameroen zr Janca Loot die momenteel in opleiding is voor verloskundige in Duitsland en zr Janneke van Oosten. Zr Van Oosten is enige weken geleden in verband met een verlofperiode, in Nederland aangekomen. Reeds op de A.V. te Arnhem kon zij welkom geheten worden. Hieronder vindt u een bijdrage van zr Van Oosten over de praktijk van de medische hulp in Kameroen, waaraan zij gedurende twee en een half jaar heeft meegewerkt.

Projekten
Wegens het voorkomen van veel besmettelijke ziekten, is het nodig dat patiënten in bepaalde gevallen gedurende een zekere tijd in quarantaine gehouden worden terwijl uiteraard de behandeling voortgezet wordt. Daarom wil men, m.n. in Gamboura, een aantal isolatiehutten bouwen. Voor dit projekt zal het IJsselgewest in 1979 aktie gaan voeren. Het ligt in de bedoeling dat langs deze weg 20.000 gulden bijeengebracht wordt.
Het bouwen van deze hutten kost geld. Het verzorgen van de medische behandelingen, die dankzij de hutten verbeterd kunnen worden, kost echter nog meer, daar het hier gaat om telkens terugkerende uitgaven. Daarom is het bijzonder gewenst dat er voor de medische hulp zelf ook aktie gevoerd gaat worden, om zodoende een aanvullend bedrag van tenminste 10.000 gulden bijeen te brengen.
Wellicht is het mogelijk dat een ander gewest zich voor dit bedrag gaat inzetten.

De praktijk van het medische werk

door zuster Janneke van Oosten

Het medische werk in Noord-Kameroen omvat 4 hoofdeenheden die ieder bestaan uit een kraamvrouwenkliniek en een polikliniek. Vanuit deze 4 posten wordt o.m. door inzetting van eerste-helpers, tot in de wijde omtrek medische hulp verleend.
Het werk op de hoofdposten: De vroedvrouw die in de kraamvrouwenkliniek werkt, helpt in de eerste plaats de vrouwen tijdens en na de bevalling. Daarnaast heeft ze praktisch elke dag een spreekuur voor malariapreventie, voedingsvoorlichting aan moeders van jonge kinderen en zorg voor de aanstaande moeders. Ze gaat ook af en toe naar buitenposten waar Kameroenezen zijn ingeschakeld om deze preventieve arbeid ook in de verre dorpen door te voeren. Van tijd tot tijd kijkt ze eens of alles goed verloopt, over het algemeen is het zeer tevredenstellend soms moet er toch ook nog weer beradend opgetreden worden.

De verpleegster werkt in de polikliniek. Ze wordt zes dagen per week gekonfronteerd met zieken. Het aantal dat komt kan variëren van 150 tot 300 per dag. Zo goed en zo kwaad als het gaat en in afhankelijkheid aan God, diagnostiseert de verpleegster de ziektes en schrijft een behandeling voor. Vier helpers geven de aangegeven medicijnen, injekties of verbanden. Een arts is niet beschikbaar, alleen in dringende en moeilijke gevallen worden de patiënten soms naar een ziekenhuis vervoerd hetgeen de verpleegster ongeveer een dag kost, daarom wordt dit natuurlijk zoveel mogelijk beperkt.

Voor de ernstige zieken is er een mogelijkheid om te worden opgenomen in de cementen huisjes naast de polikliniek hetgeen overigens ook geldt voor de kraamvrouwen.

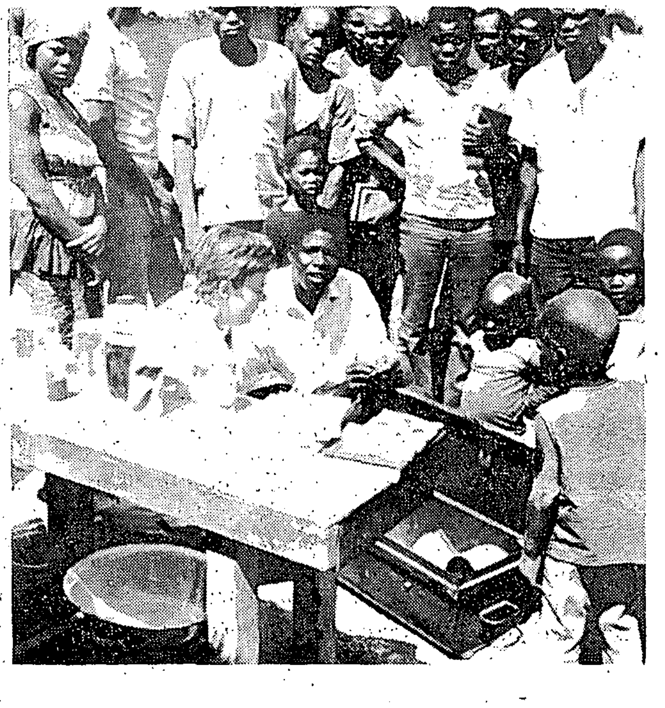
De huisjes zijn vrij primitief, de bedden bestaan uit cementen verhogingen, wel hygiënisch maar een beetje hard. De familieleden van de zieken slapen op de grond of buiten want ze zijn vaak talrijk.

Er zijn natuurlijk ook besmettelijke ziekten, de mensen die ze hebben zijn er soms slecht aan toe en zouden eigenlijk opgenomen moeten worden, faciliteiten hiervoor zijn nauwelijks aanwezig, je zou n.l. voor elke besmettelijke zieke minstens *één* huis moeten hebben. Dus bv. voor meningitis, mazelen, kinkhoest en ook eventueel voor T.B.C. en leverontsteking. Cholera kwam de laaste tijd gelukkig weinig voor. Meestal komen de bovengenoemde ziektes niet allemaal tegelijk maar toch wel 2 of 3. Kinkhoest en mazelen blijven veelal niet beperkt tot enkele gevallen, tijdens een epidemie is er altijd *veel* te weinig ruimte. In Afrika woeden de 2 bovengenoemde ziektes veel heviger dan in Europa zowel in aantal als ook in ernst. Daarom is opname beslist aanbevolen. De nu reeds bestaande isolatiehutten zijn opgetrokken uit leem en hebben een dak van stro, er zijn geen bedden in, het geheel is slecht schoon te houden en vormt daardoor weer een bron van infektie. Vernieuwing en uitbreiding is nodig als wij willen dat de kwaliteit van ons werk stijgt!

Het morgenspreekuur begint elke dag met een korte meditatie, het uitspreken van een gebed en het zingen van een lied, voor mensen die soms al uren op het terras zitten te wachten; daarna beginnen we de lange stroom patiënten af te werken.

Zo gemiddeld om 13.00 uur is deze stroom ten einde, zij die niet zo erg ziek waren, kregen hun medicijnen mee voor 's avonds, de volgende dag komen ze dan terug. De opgenomen mensen worden 's avonds tussen 5 en 6 uur nogmaals bekeken en ze krijgen dan ook medicijnen, infusen o.i.d. Sommigen zijn te ziek om weer gezond te kunnen worden, een verdrietige zaak. Als de mensen het goed vinden bidden we met hen en zo zagen we soms genezingen ondanks een slechte prognose.

Behalve deze dagelijkse spreekuren en de zorg voor zieken van allerlei aard, hebben we *een* keer per 14 dagen een spreekuur voor leprozen, ze worden gekontroleerd en krijgen een portie medicijnen mee voor 2 weken, als ze wonden hebben mogen ze elke dag komen om verbonden te worden. Dit stukje werk is erg fijn omdat deze

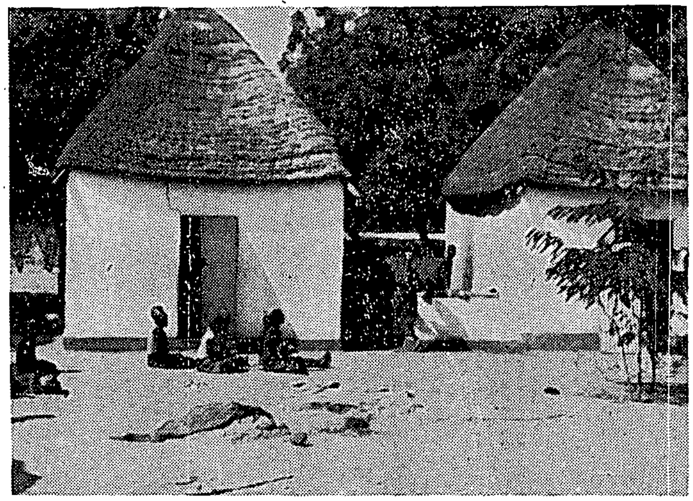
Gezondheidsopvoeding in Gamboura

mensen bijzonder dankbaar zijn voor elk klein dingetje wat voor hen gedaan wordt, ze zijn ook vrolijk ondanks hun armoede. Als er iets is om uit te delen, te weten voedsel of kleding, denken we toch wel in de eerste plaats aan hen.

De helpers in de polikliniek zijn meestal goed in staat zelfstandig te werken. Het is daarom mogelijk dat de verpleegster voor inkopen doen of een vergadering een paar dagen afwezig is. Eens in de maand komen de houders van eerste hulp-posten uit de omliggende dorpen samen op de zendingspost om met de verpleegster of vroedvrouw de dingen van de afgelopen maand te bespreken en hun medicijn-voorraden te laten aanvullen. Deze E.H.B.O.-ers kunnen op hun dorpen minder ernstige zieken behandelen en de ernstige adviseren naar de polikliniek te gaan. Ze werden hiertoe door ons opgeleid.

Verder heeft de verpleegster nog de taak om rapporten over de arbeid te sturen aan de staat, ze moet zorg dragen voor het tijdig aanvullen van de medicijn-voorraden, de bijscholing van de helpers is ook nodig in vele gevallen en dan last but not least zou ze graag de mensen uit haar omgeving willen leren hoe ze de steeds terugkerende ziektes zouden kunnen voorkomen door een andere levensstijl. Hiervoor is veel tijd nodig en er zou moeten worden gezocht naar een mogelijkheid om de mensen in dit opzicht beter te kunnen helpen. Door de vele andere arbeid wordt hieraan altijd te weinig aandacht besteed.

Eenvoudige verpleeghutten

Klijndijk, 21 oktober 1978.

Kind en geloof (VERVOLG)

Zekerheid?

Het leven verandert je

Vroeger had je vanuit een vrij grote stelligheid een antwoord op veel vragen. Kant en klaar. „Instand pudding..."
Vragen op het gebied van de ethiek en moraal wist je na enige tijd en „bijbels" kunst- en vliegwerk snel te beantwoorden.
En nu, zijn sommige vragen weer teruggekeerd.
Ze zijn terug-gekeerd in een vorm van komplexiteit die het veel moeilijker maakt een rap antwoord te geven.

Vragen

Michel van der Plas heeft het volgende over deze dingen gezegd:
‚Vroeger hadden we de antwoorden; we hadden misschien wel vragen, maar ze kwamen na antwoorden.
Nu hebben we geen antwoorden meer en zijn er alleen nog vragen, en je denkt wel eens: komt er nog eens een tijd waarin men weer antwoorden krijgt? In plaats van alleen vragen?
Vragen waar je intussen niet buiten kunt, die je zelfs wilt hebben".
Godfried Bomans ging er van uit dat een mens niet in de vragen kan blijven steken. Hij moet verder groeien, tot in de antwoorden...
„Intussen geloof ik niet, dat het existentieel mogelijk is om voortdurend in de vraag te leven.
Wij zijn voor de antwoorden geboren.
Wel als tussenperiode, als incubatie-tijd van een nieuwe zekerheid; maar als blijvende toestand, nee".
„En ik kan me niet voorstellen, dat mijn dochter nooit eens verbijsterd naar haar schoenpunten zal kijken en zich afvragen: hier sta ik nou, wie ben ik en waar ga ik heen?
En dan zou ik me schuldig voelen, als ik helemaal niets als antwoord had meegegeven".

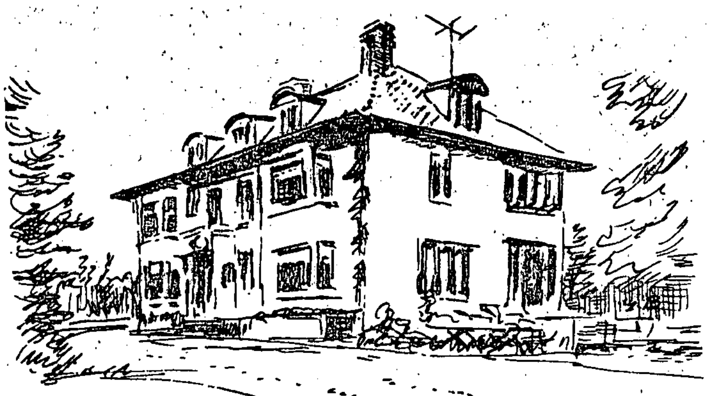
Vragen aan onszelf - vragen van de kinderen

Vandaag de dag zijn er inderdaad mensen die het juist vinden wanneer men over „het geloof" spreekt, alleen nog maar te spreken in de vragende vorm.
Anderen, daartegenover, spreken alleen maar in stellige bewoordingen.
Ik denk dat het waar is dat „gelovige mensen" niet zonder vragen kunnen, vragen die ons soms hinderlijk blijven achtervolgen.
Wij kunnen echter ook niet zonder antwoorden.
Uiteindelijk zijn wij, samen met onze kinderen voor de antwoorden geboren...
Bomans ziet de vraag als een weg naar het antwoord, een nieuwe zekerheid. En dan zullen we in de worsteling moeten, wanneer een kind ons vraagt: waarom besta ik? Waaraan zullen we dan onze antwoorden ontlenen?
Dat alles kan „heidens" moeilijk zijn. Want je wilt je kinderen alleen datgene zeggen, overdragen, waarvan jezelf volstrekt zeker bent. Bovendien vragen onze kinderen om heldere en konkrete antwoorden.
Je kind zeggen dat je niet weet waar de hemel is, om maar eens een voorbeeld te noemen, is een volstrekt eerlijk en mijns inziens aanvaardbaar antwoord.
Er is een plaats, een huis bij God. Daar kunnen wij nu al de veiligheid, de zekerheid en geborgenheid vinden, die we ten diepste, samen met onze kinderen, nodig hebben.

Vertrouwen

Dr. J. L. Klink schrijft over kinderen die grote moeite hebben op God te vertrouwen. Hun vertrouwen in mensen is zo vaak op een teleurstelling uitgelopen. Ze hebben wellicht weinig ervaring van *vergeving en aanvaarding.* Hoe moeilijk kan het dan voor een kind zijn te geloven in een God die vergeeft en je helemaal aanvaardt...
Zij schrijft dan over mensen die een emotionele onmacht ervaren om tot overgave aan God te komen.
Ondanks de moeite en de ervaring van emotionele onmacht bestaat er toch een diep-gewortelde behoefte aan uitzicht, troost, erkend worden. Een veilige plaats met gevoelens van geborgenheid zijn onontbeerlijk.
Waneer de kinderen in de ouders duidelijke sporen van Gods-vertrouwen ervaren, zullen ze het uitzicht, de troost, de rust en veiligheid leren otvangen bij een hemelse Vader, die bij vragen, twijfels en antwoorden, er is om te blijven.

M. Cohen

uit het Uniebureau

Korrektie

Verleden week noemden we in deze rubriek de data van verschillende vergaderingen. Eén datum noemden we verkeerd: de Commissie voor de Opleiding vergadert niet op 22 november maar op donderdag 23 november a.s.

Ontmoetingsdag in Zwolle

De Ontmoetingsdag Spirit '78 - op 9 september in Zwolle gehouden - ligt al weer geruime tijd achter ons. Naast waardering ontvingen we op het Uniebureau ook enkele positief-kritische opmerkingen. Ook in een vergadering van de Commissie der Unie werd onlangs nog eens over deze dag nagepraat. Graag maken we van deze „nabetrachtingen" melding om hen die ons hun opmerkingen zonden ervan te verzekeren, dat er aandacht geschonken is en óók dat de gemaakte opmerkingen terecht zijn gekomen in het dossier dat een volgende keer weer zal worden gebruikt.

EBF-kongres in Brighton

Tot nu toe is er slechts één verzoek om toezending van een aanmeldingsformulier voor de EBF-konferentie in Brighton op het Uniebureau binnengekomen.
Misschien wel begrijpelijk, want de zomer van 1979 lijkt nog ver weg. Toch zullen in de komende weken weer diverse zomervakantie-plannen worden gemaakt en daarom atttenderen we nogmaals op dit Europese baptistenkongres dat van 27 juni tot en met 1 juli in de beroemde Engelse badplaats Brighton zal worden gehouden.
En opnieuw: aanmeldingsformulieren voor dit kongres zijn op het Uniebureau te verkrijgen.

Uitgaven van de Unie

Nadat we enkele weken geleden de gemeenten meedeelden, dat enkele nieuwe uitgaven van de Publiciteitskommissie waren verschenen hebben - zegge en schrijve - twéé gemeenten een bestelling geplaatst.
Misschien dat andere gemeenten te druk met andere dingen waren? Hoe het ook zij, we herinneren hiermee nog eens aan deze uitgaven. Het spreekt vanzelf, dat ook „partikulieren" deze uitgaven kunnen bestellen. Het gaat om de volgende geschriftjes:
folders in de serie *Kort Gezegd:* Unie? ja! uniformiteit? nee! - door F. E. Huizinga; Autonomie - door F. E. Huizinga; Een beetje informatie over baptisten - door J. van Dam; Ja, maar ik ben al gedoopt - door J. van Dam (deze folders kosten *f* 0.15 per stuk, bij hoeveelheden bóven de 100 goedkoper - plus portokosten);
Infobrochure „De baptistengemeenten" - door J. van Dam (à *f* 0.60 plus portokosten).
Verder vestigen we opnieuw de aandacht op „Sterven of werven", toespraak van ds R. Reiling op AV-1977; en op „BWA-Handleiding bij het Jaar van de Bijbel" (à *f* 2.75 plus portokosten). Deze beide uitgaven zijn bijzonder geschikt voor gespreksgroepen.
Te bestellen bij het Uniebureau (Biltseweg 20, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457).

J. van Dam, Uniesekretaris

Nabestaanden vermoorde predikant

GEZIN UIT SOWETO BEZINGT LIEFDE VOOR VIJANDEN

(Ingezonden)

„Afrika antwoordt met liefde" is het motto van een serie bijeenkomsten, waarin Grace Dubé uit het Zuidafrikaanse Soweto optreedt. Samen met haar kinderen zingt zij geestelijke liederen, die ten dele op recente gebeurtenissen in haar land zijn geïnspireerd. Mevrouw Dubé is de weduwe van de ca. anderhalf jaar geleden door revolutionaire vrijheidsstrijders dood gestoken negerpredikant Benjamin Dubé.

De toernee in ons land wordt georganiseerd door „Kruistochten", het door evangelist Anne van der Bijl gestichte zendingsgenootschap, dat eerder dit jaar het kongres „Love Africa" in Malawi hield.

Ds Dubé behoorde tot een groeiende beweging van Zuidafrikaanse christenen die verzoening van blank en zwart met God en met elkaar voorstaat. Hij sprak daarover in kerkdiensten, evangelisatiebijeenkomsten en openluchtmeetings op de straten van Soweto.

Na zijn gewelddadige dood zette zijn gezin het werk voort: het prediken van een boodschap van liefde en pleiten voor een geweldloze, multi-raciale christelijke broederschap.
Tegen de (zwarte) moordenaars van haar echtgenoot zei mevrouw Dubé tijdens de rechtzittting o.a.: „We vergeven het jullie en bidden dat jullie Jezus en Zijn vergeving leren kenen".
Dubé had ook in zijn eigen stam moeite met het prediken van geweldloosheid, omdat die boodschap niet in de revolutionaire filosofie paste. „Er is maar één antwoord voor de problemen van de mensheid en voor de problemen van Zuid-Afrika en dat is Jezus", zei hij.

Zijn zoon Bonani was er bij toen ds Dubé met messteken om het leven werd gebracht. Nog dezelfde avond schreef hij een lied, getiteld: „Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen". Het zal tijdens de samenkomsten door mevrouw Dubé en haar kinderen worden gezongen. De Nederlandse toernee begint op 12 november in Zeist (9.30 uur, kerkcentrum „De Clomp").

Verder zijn bijeenkomsten gepland in Alkmaar (12 nov., Kapelkerk), Heerenveen (13 nov., Geref. Kerk), Apeldoorn (14 nov., Grote Kerk), Leeuwarden (15 nov., St. Dominicuskerk), Gouda (16 nov., Schouwburg), Breda (17 nov., Pelgrimskerk), Utrecht (18 nov., One Way Day, Irenehal), Haarlem (19 nov., Beijneshal), Eindhoven (20 nov., POC), Hoogeveen (21 nov., Geref. „Oosterkerk"), Maastricht (22 nov., Staargebouw), Groningen (23 nov., „Het Tehuis"), Emmen (24 nov., herv. kerk „De Voorhof"), Delfzijl (25 nov., 15.00 uur, Goede Herderkerk), Ermelo (25 nov., Nieuwe Kerk), Rotterdam (26 nov., Laurenskerk).

Tenzij anders aangegeven beginnen de meetings om acht uur 's avonds.

---

50 JAAR BAPTIST-EVANGELISATIE-KOOR ROTTERDAM-ZUID

Dit jaar hopen wij als koor het feit te herdenken dat 50 jaar geleden ons koor werd opgericht.

Op zondagavond 19 november a.s., aanvang zeven uur, hopen wij in de baptistenkerk aan de Jagerslaan 19 te Rotterdam-Zuid, in een feestelijk bijeen zijn dit feest te vieren.
Alle oud-leden en dirigenten nodigen wij vriendelijk uit deze avond met ons mee te beleven.
Op deze avond zal het koor enkele werken uitvoeren. Verder hopen mee te werken een trio en de organist Van Egmond uit Lexmond.

De jubileumkommissie

SPAANDERS

Ik zie, ik zie wat jij niet ziet...

Ik kan de kleinste lettertjes nog lezen...
Met mijn bril op zie ik nog alles...
Ik begin slecht te zien...
Ik zie helemaal niets meer...

Al die opmerkingen slaan op het gewone zien met onze ogen. Hoe fijn is het om goed te kunnen zien.

Het opmerkelijke is dat het hoe en wat van ons zien nauw verband houden met onze persoonlijkheid, onze aard, onze innerlijke gesteldheid.

Een echtpaar met dochtertje van vijf wipt tijdens hun vakantie even aan bij een paar kennissen van vroeger. Als ze weer op straat staan heeft vader de mond vol over een prachtige franse klok die hij heeft zien staan; die zou hij willen hebben. Moeder vindt de inrichting van het huis maar matig en kan de smaak van haar gastvrouw niet bewonderen. Het dochtertje zegt tegen haar moeder: „Mams, heeft die vrouw verdriet?"

Alle drie hadden ze hun ogen de kost gegeven. Maar alleen het dochtertje had dieper gezien dan de oppervlakte.

Al ziende ontmoeten

In de evangeliën lees je meerdere malen van Jezus dat Hij iemand zag. Marcus bijvoorbeeld vertelt ons van Jezus dat Hij Levi bij het tolhuis zag zitten. Natuurlijk zagen die anderen die bij Hem waren die tollenaar ook. Maar wat zagen ze? Een uitbuiter, iemand voor wie je uit moest kijken, een onrein mens, één van de verkeerde kant... Jezus zag Levi in het hart, en toen zijn ogen die van Levi ontmoeten vond er een ontmoeting plaats van mens tot mens. Levi's baan, status, ontwikkeling, afkomst, verleden, niets telde. Hij was een (verloren) schepsel van God, medemens, naaste, mens in nood - en zó zag Jezus hem, onderbrak zijn reis, schonk zichzelf aan hem weg, ging uitgebreid bij hem dineren en gaf hem een plaats in de rij der discipelen.

Ja, zo ziet de liefde. Ze ziet door de etiketten heen die wij de mensen opplakken en die anderen ons opplakken. En Hij geeft, helpt, redt.

„Ze letten meer op mensen dan op dingen"

Ergens las ik over een zendeling, wiens huis instortte. Een jonge koelie werd gewond. De zendeling boog zich over de gewonde en een paar inheemse werklui vroegen stomverbaasd: „Waarom let hij niet op de schade aan het huis?"

Een ander antwoordde: „Hij is een Christen, en christenen zijn eigenaardige mensen. Ze letten meer op mensen dan op dingen".

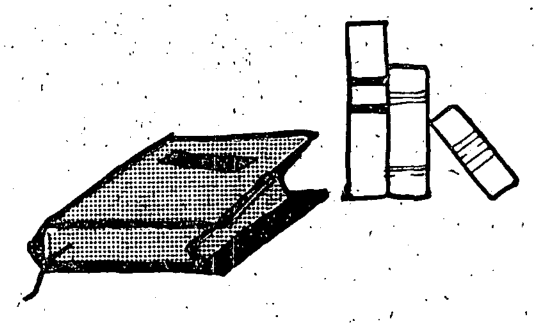
Zien we de mensen om ons heen? Hoe zien we ze? Hoe beoordelen we hen? Willen we alleen maar iets van hen? Vinden we hen al of niet geschikt om mee om te gaan?

Vinden we haar er leuk uitzien en hem een wat armoedig type? Of zien we net als dat meisje die ander diep in het hart?

Zo zag Jezus, met ogen-der-liefde. En zo kon Hij echt Levi ontmoeten, hem uit zijn eenzaamheid halen en hem op een nieuw spoor zetten.

Inderdaad: christenen zijn eigenaardige mensen. Ze letten meer op mensen dan op dingen. Meer op het hart dan op stand en positie. En zo zijn ze tot zegen.

H. v. d. Werf

Wat zullen we lezen:

zondag	12 november	Spreuken 27 : 1-27	De spiegel van het hart
maandag	13 november	Hosea 10 : 1-10	Het dubbelhartige Israël
dinsdag	14 november	Hosea 10 : 11-15 (16)	De vrucht van de leugen
woensdag	15 november	Hosea 11 : 1- 6	Toen Israël nog jong was
donderdag	16 november	Hosea 11 : 7-11	Ik kán jullie niet prijs geven
vrijdag	17 november	Hosea 12 : 1-15	Jullie God sinds Egypte
zaterdag	18 november	Spreuken 28 : 1-28	Als de rechtvaardigen juichen

MEDEDELING

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Stadskanaal-Zuid wordt tijdelijk waargenomen door U. G. Buwalda, Utrechtselaan 166, Stadskanaal.

VERANTWOORDING „10-CENTS-FONDS" VAN DE U.B.S.

In de periode januari tot en met oktober kwamen de volgende bijdragen voor het „10-cents-fonds" (= onze gemeenschappelijke hulp inzake kerkbouwlasten) binnen:

Hengelo 490,42 + 385,— + 204,06 + 575,— Drachten-,Elim' 140,83 + 29,18 + 21,50 + 89,30; Almelo-Geraniumstraat 100,— + 49,51 + 96,86; Haulerwijk 78,74; Alblasserdam 150,—; Heemskerk 41,63 + 190,72 + 137,07; Sneek 455,09; Maassluis 250,—; Rotterdam-Zuid 332,50; Alkmaar 76,40; Staveren 35,—; Winschoten 140,—; Emmen 301,28 + 289,03; Hoogezand 627,26; Amsterdam-Centrum 66,61; Pernis 125,; Den Haag 225,— + 375,—; Borne 29,84; Amsterdam-Noord 61,35 + 20,45; Delfzijl 90,40; Leiden 326,75; Harderwijk 104,28; Winschoten 140,—; Den Helder 100,—; Zwolle 175,—; Utrecht-Centrum 250,—; Stadskanaal-Noord 138,29; Siddeburen 9,89; Sitard 69,80; Krommenie 38,50; Scheveningen 41,20; Deventer 83,41; Groningen-Noord 233,41 (2 x); Harlingen 211,13; Emmercompascuum 98,—; Leeuwarden 86,20; Heerenveen 81,—; Hoogeveen 500,—; IJmuiden 1.330,—; EH,H 12,—; RM,V 2,—; TdJ,P 47,—.

Hartelijk dank aan alle gevers en geefsters! Dat is ruim *f* 10.500,—, bijgedragen door ongeveer de helft van het aantal Unie-gemeenten. Weet u nog, wat in het A.V.-boek 1978 bij het „10-cents-fonds" vermeld stond? „Als álle gemeenten in 1978 nu eens deelnamen in het bijdragen van het „10-cents-fonds", dan mogen we rekenen, dat het voor dit jaar gestelde doel van *f* 16.000,— stellig bereikt wordt". En dat is door de Algemene Vergadering van afgevaardigden der gemeenten aanvaard. Daarom nu kort en duidelijk: wij rekenen graag op bijdragen van álle gemeenten! Dan komt het beslist goed!

Postgiro 1504 t.n.v. Bouwstichting der Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland.

Bankrekening 55.21.69.714 t.n.v. Bouwstichting der Unie, Duistervoordestraat 1, Arnhem, bij de A.B.N. bank te Bilthoven. De wnd. adm. van de U.B.S.
T. Jansma, Duistervoordestraat 1, Arnhem; tel. 085-611468.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

NIEUWS VAN HET BIJBELGENOOTSCHAP

„Groot Nieuws voor U", het Nieuwe Testament in de omgangstaal, waarvan er in vijf jaar tijds al meer dan een half miljoen exemplaren verspreid werden, komt in steeds meer handen.
Verscheen het oorspronkelijk als een grote paperback, in de loop der jaren zijn verschillende uitvoeringen tot stand gekomen, o.a. een kleine paperback voor missionaire verspreiding en een vestzakuitvoering.

Titel	:	Groot Nieuws voor U - kleine paperback
Ondertitel	:	Het nieuwe testament in de omgangstaal
Formaat	:	8,5 bij 14,5 cm
Omvang	:	576 pagina's
Prijs	:	*f* 8,—
Uitgave	:	Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem en Katholieke Bijbelstichting, Boxtel

Deze beide uitgaven zijn uitverkocht en vervangen door één nieuwe uitvoering. De nieuwe „kleine paperback" is iets groter en platter geworden, waardoor deze gemakkelijk blijft passen in een damestasje of kolbertzak.
Voor mensen die graag een Nieuw Testament bij zich dragen is deze uitvoering bijzonder geschikt.
Deze uitgave bevat, evenals de grote paperback, de illustraties van de Zwitserse kunstenares Annie Vallottom.

Van de administratie
De abonnementsprijs van ons weekblad zal ingaande 1 januari a.s. *f* 36,— per jaar bedragen; per halfjaar *f* 18,—.
Voor abonnees in het buitenland *f* 46,—.
Begin 1979 wordt u een accept-girokaart voor het abonnementsgeld toegezonden. De administratie

Op 31 oktober jl. werd onze zuster
JANNEKE DE VRIES-VRIEZEMA
door haar Heer, waarvan zij zo vaak getuigde, thuisgehaald.
Zij mocht de leeftijd van 83 jaar bereiken.
Oktober 1978
Baptistengemeente 2e Exloërmond

„In het huis mijns Vaders zijn vele woningen"
In vol vertrouwen op haar Heer en Heiland is van ons heengegaan onze zuster
OLGA MARIE
OOSTERLOO-HEYNER
op de leeftijd van 88 jaar.
31 oktober 1978
Baptistengemeente Treebeek

19 oktober jl. werd door de Heer der gemeente thuisgehaald onze broeder
GEERT OOSTERHOF
op de leeftijd van 76 jaar.
Baptistengemeente Leeuwarden

De Heer is mijn Herder
Dankbaar voor alles wat ze voor ons heeft betekend, geven we kennis van het overlijden van onze lieve moeder, grootmoeder en overgrootmoeder
OLGA MARIE
OOSTERLOO-HEYNER
weduwe van J. G. F. Oosterloo, in de leeftijd van 88 jaar.

Treebeek: J. Dragstra-Oosterloo
A. Dragstra
kinderen en kleinkinderen
Treebeek: J. D. Oosterloo
M. Oosterloo-de Jong
kinderen en kleinkinderen
Melbourne, Australië:
F. Wildenberg-Oosterloo
J. Wildenberg
kinderen en kleinkinderen
Boxstal: J. A. Oosterloo
K. Oosterloo-Bloemsma
en kinderen
Treebeek: M. Oosterloo

Korrespondentieadres: Spoorstraat 4, Treebeek.
Brunssum, 31 oktober 1978.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 46 - 17 november 1978

„De waarheid is onsterfelijk"
(Hubmaier)

door dr Thorwald Lorenzen

Dit jaar werd de dood van de martelaren de ana-baptisten Balthasar en Elisabeth Hubmaier herdacht. Op respectievelijk 10 en 13 maart 1528 werd hij verbrand en werd zij met een steen om haar nek verdronken in de Donau. De klok die zij hebben laten luiden door hun leven wordt uitgedrukt in een woord waarmee Hubmaier veel van zijn geschriften begon en eindigde: „De waarheid is onsterfelijk".

Wie waren de anabaptisten?

In het begin van de 16e eeuw, temidden van de kritiek op de roomskatholieke kerk ontwikkelde zich bezijden de Reformatie de zogenaamde ,linker vleugel', of ,Radikale Reformatie'. Omdat zij weigerden de kinderdoop te erkennen en dientengevolge gelovigen die als babies reeds besprenkeld waren ,weder-doopten'. werden deze ,linksen' door hun tegenstanders anabaptisten genoemd.

Deze naam, zoals meestal bij namen die door tegenstanders zijn gegeven, is noch een beschrijving van de beweging als zodanig noch een naam die zij zelf zouden hebben gekozen. Zelf gaven zij er de voorkeur aan om eenvoudigweg ,broeders' genoemd te worden, of ,broeders in Christus'.

Anabaptisten kwamen voor in Nederland, Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk. Ze gaven een grote verscheidenheid te zien in denken en levensstijl. Onze aandacht gaat meestal uit naar de *Zwitserse broeders* en naar *Balthasar Hubmaier,* omdat zij in vele opzichten erg aan elkaar verwant waren.

Over de vraag waar het bij de anabaptisten vooral om gaat is altijd veel verschil van mening geweest. Sommigen zeggen, dat het hen vooral ging om hun opvatting ten aanzien van de gemeente als broederschap van toegewijde gelovigen; anderen menen, dat het vooral gaat om hun opvatting met betrekking tot het gezag van de Schrift; weer anderen wijzen op hun dualisme tussen gemeente en wereld en de daarmee corresponderende ethische opvattingen als geweldloosheid en pacifisme. Mensen die minder goed geïnformeerd zijn menen, dat het hen vooral ging om hun verwerping van de kinderdoop.

Hoe het ook zij, al deze koncepties wijzen naar een diepere en de meer centrale overtuiging die we trachten aan te duiden met: radikaal discipelschap.

De andere weg

Alvorens tot de vraag te komen hoe de anabaptisten tot een dergelijke opvatting van het discipelschap kwamen dienen we ons allereerst ervan bewust te zijn, dat het trouwe en toegewijde kerkmensen waren.

Balthasar Hubmaier was aanvankelijk katholiek hoogleraar en priester, vervolgens luthers dominee en pas daarna werd hij anabaptist. *Konrad Grebel en Felix Mantz* waren medewerkers, vrienden en leerlingen van *Uldrich Zwingli* alvorens ze zich gedwongen voelden een andere weg te gaan.

Wat deed hen die andere weg gaan?

Zij kozen voor een gemeentepraktijk die een zichtbare manifestatie van het evangelie was. Voor *Grebel* betekende dat ten minste vier dingen: een kerkdienst waarin de Schriften en de prediking (niet de zang) het middelpunt zijn; een eenvoudige viering van het avondmaal met ,gewoon brood' en ,een eenvoudige drinkbeker'; de doop der gelovigen en een ware christelijke gemeenschap der broeders.

Dat laatste drong logischerwijs aan op scheiding tussen kerk en staat.

Grebel en *Manz* beschuldigden *Zwingli* ervan inkonsekwent te zijn wanneer hij aan de ene kant het heil predikte door geloof in Jezus Christus en aan de andere kant de idee van de Volkskirche vasthield waarvan iedereen, door de kinderdoop, lid was. Zij kozen daarom voor een gemeente van gelovigen, die zich onderscheidde van de samenleving der burgers.

Zij onderwierpen eveneens de opvattingen over geloof en het christelijke leven van de Reformatie aan kritiek. Zij waren van mening, dat de hervormers ,een schandelijk zoete Christus' predikten hetgeen niet leidde tot ,verbetering van het leven'. De anabaptisten waren verontrust over het feit, dat er geen werkelijke verandering viel te bespeuren in het leven van de christenen in de reformatorische kerken. Ze waren van mening, dat het evangelie er was gekortwiekt, dat de genade te goedkoop was geworden, het kruis uitgehold en dat het discipelschap was ontaard tot een niet

verplicht extra in plaats van het hart van 's mensen relatie tot Christus.

Konrad Grebel schreef eens aan *Thomas Müntzer:*

> *„...vandaag... wenst iedereen gered te worden door een oppervlakkig geloof, zonder de vruchten van het geloof, zonder de doop van gericht en beproeving, zonder liefde en hoop, zonder een oprechte christelijke levenspraktijk en hij wenst vast te houden aan al zijn oude, persoonlijke ondeugden...*"

Met de Reformatoren waren de anabaptisten het volkomen eens, dat het heil alleen door Christus is. Zij verlieten evenwel de algemene reformatorische theologie door te volharden in de overtuiging, dat geloof méér is dan het theoretisch aanvaarden van zekere leerstellingen, maar een manier van leven waarin Christus niet alleen Verlosser is maar ook Heer. Misschien heeft *Hans Denk* dit het duidelijkst uitgedrukt door te leren, dat niemand Christus werkelijk kent als hij ook niet met zijn leven Christus volgt.

Met de andere christenen waren de anabaptisten het van harte eens, dat het kruis centraal staat. Maar zij beperkten het kruis niet tot plaatsvervangend oordeel. Ook zagen zij het kruis niet in termen van de innerlijke strijd van een christen tegen verzoeking of als een uitnodiging om op mystieke wijze te delen in het lijden van onze Heer. Zij beschouwden het kruis als de konsekwentie van het discipelschap in een vijandige wereld.

Samenvatting van het discipelschap

Tegen deze achtergrond vatten we samen wat in hun opvatting van het discipelschap is begrepen:

Ten eerste: het betekent een werkelijke en levensveranderende ontmoeting met Jezus Christus. Dat was niet simpel weg een beslissing vóór Christus die dan zou kunnen leiden tot een privé religieus bestaan, noch alleen maar een verstandelijk aanvaarden van zekere, leerstellige waarheden. Het betekende een overgave op alle terreinen van het leven. Van dit radikale discipelschap wordt getuigenis afgelegd in de doop der gelovigen.

☆

Ten tweede: discipelschap houdt gehoorzaamheid in jegens de grote opdracht. De anabaptistische aanvaarding van het bijbelse imperatief tot zending en de verwerping van de Corpus Christianum leidden tot een grote nadruk op de zending. Toen dat moment kwam was dat nieuw. Hoewel de roomskatholieke kerk verbazingwekkende missionaire resultaten had bereikt was dat hoofdzakelijk het werk geweest van de orden, in het bijzonder van de Franciskanen en de Jezuieten. Aan het feit, dat de reformatoren het zendingsbevel hebben genegeerd wordt dikwijls geen aandacht geschonken. De anabaptisten herontdekten de zendingsopdracht als wezenlijk deel van het leven van iedere christen.

☆

Ten derde: hun radikale overgave aan het Heer-zijn van Christus impliceerde een kritische houding ten opzichte van de maatschappij en de kultuur. Zij waren er van overtuigd, dat een serieus antwoord op het evangelie politieke implikaties moest hebben. Voor *Konrad Grebel* hield dat geweldloosheid en christelijk pacifisme in: „...het evangelie en alles wat daar bij behoort kunnen niet door het zwaard verdedigd worden". Evenzo *George Blaurock:* „... Christus zei tot zijn discipelen: indien iemand mij wil volgen, hij verloochene zichzelf en neme zijn kruis op... Hij zegt niet het zwaard, want daarvoor is er naast het kruis geen plaats. Zij staan tegenover elkaar als Christus en Pilatus..."

De ‚opruiende' aard van hun houding is af te lezen aan de militante tegenstand die vele anabaptisten hebben ondervonden van kerk en staat: gevangenneming, verbanning, marteling en dood.

Balthaser Hubmaier werd verbrand en het zelfde overkwam *George Blaurock*. Hubmaiers vrouw *Elisabeth* werd verdronken in de Donau en *Felix Mantz* in de Limmat (bij Zürich, Zwitserland; v. D.). Waarschijnlijk werden ongeveer 5000 mannen en vrouwen als anabaptisten in de 16e eeuw ter dood gebracht.

☆

Ten vierde: anabaptisten legden nadruk op de gemeenschap. De interpretatie van de Reformatoren op de rechtvaardiging door het geloof tendeerde in de richting van een individuele en privé verhouding tot God. De roomskatholieke kerk daarentegen beschouwde zichzelf als de middelares tussen mens en God. De anabaptisten namen een midden-positie in: in geloof ontmoetten zij God en in Christus hun medegelovigen als broeders en zusters. Zij beschouwden de gemeente als zo belangrijk dat die wezenlijk werd voor hun verhouding tot God.

☆

Ten vijfde: we noemden reeds de nadruk van de anabaptisten op volkomenheid (de schrijver gebruikt hier het woord ‚integrity'; v. D.) van het discipelschap (Mark. 8 : 38). Nadat *Blaurock, Grebel* en *Mantz* gevangen waren genomen tengevolge van de prediking van het evangelie en de doop van gelovigen, trachtte Zwingli hen ervan te overtuigen dat ze moesten ophouden met hun ‚illegale aktiviteiten'. Toen ze dat weigerden werden ze gemarteld, maar tevergeefs. De volkomenheid van hun discipelschap was voor hen belangrijker dan hun menselijk welzijn.

Wat hebben ze ons te zeggen?

In welk opzicht hebben onze geestelijke vaderen ons iets te zeggen?

Het komt mij voor, dat hun nadruk op en opvatting ten aanzien van discipelschap door en door bijbels is. Ook in onze tijd zijn er nog betekenisvolle stromingen binnen het christendom die het sola gratia, sola fide en sola Christus interpreteren in termen van individuele en privé religieuze ervaringen of leerstellige overtuigingen. Waar deze konsekwent onjuiste alternatieven veronderstellen - als geloof en werken, geloof en sociale aktie - dienen we opnieuw te ontdekken, dat verbondenheid met God als God alleen maar radikaal en totaal kan zijn.

Als we er van uitgaan, dat het anabaptisme een legitieme uitdrukking is geweest van het christelijke geloof dan houdt dat in dat we de gevestigde kerken - katholiek, hervormd, luthers - èn hun voormannen, inklusief Zwingli, Luther en Calvijn, aan ernstige kritiek hebben te onderwerpen. De kerk (en hiermee bedoelen we óók baptisten van vandaag) loopt altijd het gevaar van afvalligheid. Het anabaptisme wil ons er aan herinneren, dat de gemeente niet een organisatie is met een zorgvuldig omschreven hierarchie maar een gemeenschap, een broederschap waar het wezen van God zichtbaar wordt in onze huidige wereld.

Dat zending van het allergrootste belang is wordt tegenwoordig alom aanvaard.

Wat we opnieuw moeten leren is, dat zending betekent dat de liefde van God te maken heeft met de noden van deze wereld. Zending kan niet langer besloten blijven in de enge beperkingen van ‚woord en geloof' maar moet geplaatst worden in de totale dimensie waarin ook begrepen is het brengen van troost aan de eenzamen, het voeden der hongerigen, de verzorging der zieken en de bevrijding van de armen en verdrukten. Kan de gemeente - Gods vertegenwoordiging op aarde! - het bestaan om passief te zijn en er stilzwijgend aan voorbij gaan wanneer tweederde van de mensheid honger heeft, wanneer de bewapeningswedloop een derde wereldoorlog mogelijk maakt en de menselijke waardigheid overal ter wereld wordt geschonden?

Als wij - behorende tot de gemeente - werkelijk er belang in hebben om Jezus te herontdekken als Heer, dan hebben we elkaar nodig. We zullen leren discipelen te zijn indien we onszelf open stellen voor elkaar en samen, in christelijke verbondenheid, op zoek gaan naar de rijkdommen in Christus Jezus - rijkdommen die niets te maken hebben met luxe.

Een waarachtige gemeenschap van discipelen zal geboren worden waar we geleerd hebben te bidden: „Kom, Geest van de levende God!"

Dr Thorwald Lorenzen is lektor in systematische theologie en ethiek aan Baptist Theological Seminary te Rüschlikon, Zwitserland.

LEVEN MET DE DOOD

Over de dood praat je liever niet. Er ligt een taboe op. We drukken de dood weg. We willen er niet aan denken. Toch blijft de dood voor velen een levensgroot probleem.

De dood valt minder op dan vroeger. Dit is natuurlijk een vreemde uitspraak. Maar vroeger stierven er ook meer mensen dan nu het geval is. Nog in het jaar 1870 stierven er van de duizend mensen 26 per jaar. In 1964 waren dat er nog ,maar' acht.

Bovendien stierf men vroeger jonger. De gemiddelde leeftijd was in het jaar 1860 nog 37 jaar. In 1960 is dit opgelopen tot 73 jaar... Daarbij komt dat het sterven van kinderen en jongeren veel meer opvalt dan het min of meer natuurlijk sterven van bejaarde mensen.

Vroeger hadden erg veel gezinnen wel een dode te betreuren. Nu heeft bijvoorbeeld het gemiddelde Amerikaanse gezin pas na twintig jaar te maken met een sterfgeval. Verder stierf men vroeger veel meer te midden van de familie, terwijl nu voor veel stervenden een sterfkamertje in een ziekenhuis is ingericht. Bovendien viel de dood meer op doordat de begraafplaatsen vaak centraal waren gelegen; in de meeste gevallen rondom de kerk, midden in het dorp.

Ook in het godsdienstige leven nam de dood een meer centrale plaats in dan nu het geval is.

Veel mensen verdringen de dood, zelfs bij het sterven.

In de Verenigde Staten is het lang niet ongebruikelijk dat de lichamen van de gestorvenen zo worden ,behandeld' dat ze er uit zien als levenden...

Misschien is het wel zo, dat, mede om bovengenoemde redenen, wij veel meer problemen hebben met de dood, dan vroeger het geval leek te zijn. We vinden het moeilijk om de dood ter sprake te brengen, vooral als dit in verband wordt gebracht met iemand die ongeneeslijk ziek lijkt te zijn.

ONZE SCHADUW

De dood loopt als een schaduw met ons mee, of wij dit nu willen weten of niet. We willen er soms nog wel over denken en spreken als het anderen betreft en we het onderwerp afstandelijk kunnen benaderen.

We willen bewegen. We willen verwachten. We willen toekomst hebben. Bij de dood komt echter alles stil te liggen, er is stilstand, tijdloosheid. Een situatie waarin we onszelf nauwelijks kunnen terugvinden. Er is een absolute tegenstelling tussen dood en leven en toch zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Een levend mens is tegelijkertijd een ,sterveling'.

Ieder levend mens lijdt in min of meerdere mate aan zijn verlatenheid. Hij voelt zich afgezonderd. Alleen via de aktiviteiten van liefhebben overkomen we die gescheidenheid en overwinnen het grootste menselijke probleem van de gescheidenheid. Bij de dood laat die gescheidenheid zich vaak sterk voelen. Het is daarom van het grootste belang om stervenden bij hun begeleiding niet alleen te voorzien van praktische hulp maar bovenal er te zijn en zo veel mogelijk met hen te delen...

Bij oppervlakkig meeleven blijft de angst bestaan en wordt niet werkelijk bestreden.

OVERGAVE?

In het bekende boek van Elisabeth Kübler Ross „Lessen voor levenden" worden vijf stadia genoemd waar een patiënt, die sterven gaat, in kan komen: - ontkenning - woede - marchanderen - depressie - aanvaarding.

Sommigen blijven in één van de stadia steken; dan is het ook maar de vraag óf en wanneer zij tot aanvaarding zullen komen.

Het geloof in God maakt het niet altijd gemakkelijker om te aanvaarden. De idee dat gelovigen gemakkelijker sterven dan ongelovigen is zeker niet altijd zo waar gebleken.

De strijd om in het geloof te aanvaarden dat het einde van mijn leven nu komen gaat, valt soms erg zwaar.

Aan de andere kant is het ook zo dat de gelovige mens weet dat echte aanvaarding, of, zo men wil, overgave, vrede brengt.

Daarbij komt ook nog iets anders. Voor de gelovige mens kan ook de vraag naar boven komen: is het wel Gods wil dat ik sterven ga? Of komt dit over mij door anti-goddelijke machten? En als dat zo is, waarom roept God ze dan geen halt toe?

TOEKOMST

Een belangrijke vraag is ook: in hoeverre maakt de verwachting van een Toekomst het sterven zowel als het achterblijven anders?

Hier is geen eensluidend antwoord op te geven. In wat men noemt de ,zware' orthodoxie is er soms een zeer konkrete angst om met een ,ingebeelde hemel naar de hel te gaan'...

En bij de achterblijvenden blijft dan ook vaak de angst als de stervende niet duidelijk heeft gemaakt dat hij mag geloven dat hij door God is aangenomen.

De meeste gelovigen hebben door het geloofsvertrouwen aanvaard dat God hen heeft aangenomen en dat ze deel zullen hebben aan een nieuw leven bij God!

Dit kan vreugde tot gevolg hebben en een grote indruk maken op de omgeving.

Toch blijven ook nog weer veel christenen tobben met de vraag over ,leven na de dood'. Het is net alsof de tijd hen dat vertrouwen wil ontroven.

ONT-SLAPEN

Dit is een bijbels woord. Velen van ons vinden het goed èn genoeg om te mogen ontslapen bij de Heer; en de toekomst, hoe die er ook uit zal zien, aan Hem over te laten. Ook Stefanus die op zo'n wrede manier werd gestenigd is toch ontslapen... (Handelingen 7 : 60).

Paulus heeft eens gezegd dat wij of wij nu leven of sterven, wij van de Heer zijn! Positief staan tegenover het leven is wat anders dan wat vroeger wel in sommige kerken werd geleerd. Daar werd het leven gezien als een ,tranendal' en werd uitdrukkelijk verklaard ,hier beneden is het niet'.

Wel, hier beneden is het wel. Dit is de plaats en de tijd aan ons gegeven, waarin we in harmonie met de Here God en de mensen waarmee wij leven, mogen omgaan. En als dan onze schaduw ons heeft ingehaald, hoe moeilijk we dat waarschijnlijk ook zullen blijven vinden, dan zal via de weg van de overgave in vertrouwen, de vrede er zijn en ons begeleiden tot aan en tot voorbij de grens.

KUNST VAN HET STERVEN?

De dood is wel een vijand, ja. Maar de dood kan ook een verlosser zijn. Velen zijn met open ogen die nieuwe vrijheid ingereisd en verloren de angst. De angst voor de dood en voor wat er achter ligt is dan goeddeels verdwenen.

Laten we leven, en in dit leven ook die dingen doen en die zaken ,regelen' die nodig zijn om tot vertrouwensvolle aanvaarding te komen.

God weet van mijn leven. Hij weet ook van mijn sterven.

En zo hoef ik niet zonder Zijn vrede te zijn.

Zijn arm is om mij heen. Ook als ik nog bang ben...

M. Cohen

(Diverse uitspraken zijn ontleend aan het maandblad Gezond Gezin d.d. 5-5-'72).

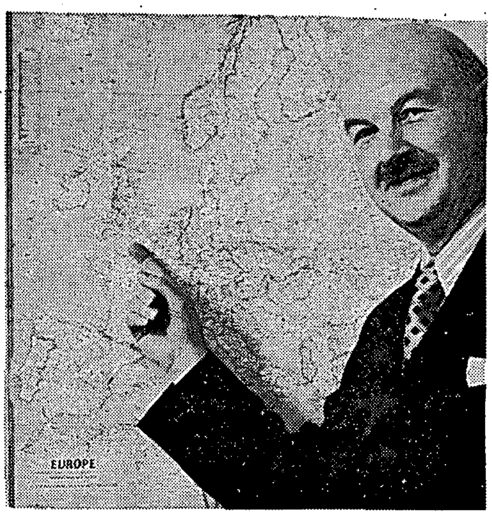
VAN DE ADMINISTRATIE

De abonnementsprijs van ons weekblad zal ingaande 1 januari a.s. *f* 36,— per jaar bedragen; per halfjaar *f* 18,—.

Voor abonnees in het buitenland *f* 46,—.

Begin 1979 wordt u een accept-girokaart voor het abonnementsgeld toegezonden.

De administratie

„Hier langs naar Brighton!" schijnt dr David Russel, algemeen sekretaris van de Britse baptisten-unie te zeggen. In elk geval: de Britse baptisten verwachten volgende zomer graag vele gasten van het kontinent - en dus ook uit Nederland! - op de Europese Baptistenkonferentie, georganiseerd door de Europese Federatie, die er van 27 juni tot 1 juli zal worden gehouden.

Aanmeldingsformulieren zijn bij het Uniebureau (Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin) te krijgen.

BWA-LEIDER OPPERT IDEE OM ZENDINGSKRACHTEN TE ‚POOLEN'

Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie heeft op een bijeenkomst van Southern Baptist Theological Seminary te Louisville, Ka, USA de idee geopperd om alle beschikbare zendingskrachten van de gemeenten en nationale unies te ‚poolen'. Hij zei o.a. uit te zien naar de dag „waarop de baptisten van elk land hun zendingskrachten gaan bundelen teneinde de zendingsopdracht van de gemeente te volvoeren".

Dr Denny vertelde de studenten dat 67 van de 111 nationale Unies en konventies die met de BWA verbonden zijn zending bedrijven buiten hun eigen landsgrenzen. De leidende figuren uit deze zending drijvende unies hebben reeds een Conference of International Mission Secretaries opgericht, met het doel ideeën uit te wisselen en meer samen te werken in de opdracht om de wereld met Christus in aanraking te brengen. „Wij zouden er erg dankbaar voor zijn", aldus dr Denny, „wanneer we een kanaal zouden hebben waardoor we kunnen samenwerken met onze mede-baptisten. In de wereld van vandaag is er geen alternatief".

Dr Denny zei dat internationale samenwerking geen bedreiging is voor de autonomie van de plaatselijke gemeente of van de nationale unie. Integendeel, zo verklaarde de BWA-sekretaris, sommige zaken kunnen beter gezamenlijk worden gedaan dan door ieder afzonderlijk.

BAPTISTEN IN EUROPA

Er zijn in Europa nu 11.673 baptistengemeenten; verleden jaar 11.032. De baptisten in de Sovjet Unie staan vooraan in deze groei: de geregistreerde Unie telt nu 5.200 gemeenten - verleden jaar 5.020. Oók het ledental van de gemeenten in Europa is gegroeid: verleden jaar 1.172,064, nu 1.177,362. Vanuit vele landen wordt gemeld, dat door de dood van oudere gemeenteleden het moeilijk is om het ledental op peil te houden.

Vanuit de Sovjet Unie wordt aan de BWA gerapporteerd dat het ledental ongewijzigd is gebleven, namelijk 530.000. De grootste groei van het ledental voltrok zich in Portugal, Spanje, Nederland en Groot Brittannië.

Er zijn thans 19.963 predikplaatsen; verleden jaar 18.195. Het totale aantal mensen dat onder de pastorale zorg van de gemeenten valt is thans 2.148,233 - verleden jaar 2.069,842.

Hoewel de affiliatie met de Baptisten Wereldalliantie er in verhouding groter is dan in de andere werelddelen bevinden zich er ook in Europa nog grote baptistengroeperingen buiten de BWA, met name in Zweden, Engeland en Wales. De Baptisten Unie van Wales, hoewel behorende tot de Europese Baptisten Federatie, is geen lid van de Baptisten Wereldalliantie.

Vele landen in West-Europa zijn het doelwit van ‚onafhankelijke' baptistenzendingen, die hun hoofdkwartieren in de Verenigde Staten hebben. Deze organisaties zoeken geen kontakt met de grotere gevestigde baptisten-unies of -konventies in de landen waar zij werken. Ze werken vooral in Frankrijk, West-Duitsland en Spanje.

In alle Europese landen werken baptistengemeenten, met uitzondering van Albanië waar godsdienst bij de grondwet is verboden. Van de twee ons bekende baptistengemeenten in Griekenland is één Engelstalig; deze gemeente wordt hoofdzakelijk gevormd door oud-emigranten.

De landen waar de meeste baptisten leven en werken zijn: USSR 530.000, Groot Brittannië 258.326, Roemenië 164.000, Duitse Bondsrepubliek 72.180. De landen met het kleinste aantal zijn: Griekenland 155, Ierse Republiek 285, Oostenrijk 745 en België 987.

Cijfers

	I	II	III	IV
België	8	512	14	987
Bulgarije	—	—	15	600
Denemarken	41	6.481	—	—
DDR	217	21.773		
Duitse Bondsrepubliek	343	67.121	404	72.180
Finland (Zweedstalig)	24	1.706	—	—
Finland	10	922	—	—
Frankrijk	26	2.458	67	4.686
Groot Brittannië	2.120	181.798	3.475	258.326
Hongarije	200	12.200		
Italië	89	4.132	104	4.909
Joegoslavië	61	3.511	—	—
Kanaal Eilanden	—	—	6	320
Nederland	78	11.281	91	12.427
Noorwegen	64	6.350	67	6.575
Oostenrijk	6	680	8	745
Polen	52	2.450	—	—
Portugal	52	2.800	67	3.723
Roemenië	622	160.000	637	164.000
Schotland	152	14.069	zb	zb
Sovjet Unie	5.200	530.000	5.250	540.000
Spanje	57	6.963	77	8.963
Tsjechoslowakije	27	3.875	—	—
Zweden	443	22.480	723	43.416
Zwitserland	17	1.446	26	2.022

I = aantal gemeenten in de Unie/konventie, behorende bij de BWA

II = aantal leden in deze gemeenten

III = *totaal aantal gemeenten, inklusief ‚onafhankelijke gemeenten'*

IV = aantal leden in alle gemeenten, inklusief de ‚onafhankelijke gemeenten'

Gewest Holland

Aktie „4 x 5" – aktie „4 x 5"

Op de vergadering van de zendingswerkgroepen op 29 april 1978 te Utrecht, stelden de gemeenten in het Gewest Holland zich garant voor de studiebeurzen van 20 studenten aan de Bijbelschool **Djarengol** in Noord-Kameroen, gedurende **twee jaar**.

Dit zendingsprojekt wordt gevoerd onder het motto: **„Aktie 4 x 5"**. Twintig studenten krijgen maandelijks *f* 50,— aan studietoelage vanuit het Gewest Holland.

Met bijkomende kosten houdt dit in, dat we als gemeenten binnen genoemd gewest in twee jaar tijd een bedrag bijeen moeten brengen van *f* 25.500,—.

Zendingsprojekten binnen ons geweest verliepen altijd erg goed; we denken dan aan de „Bijbelschool Ndiki" en „Geven voor zeven".

Is uw gemeente nu ook bezig voor de studenten in Djarengol?

Kijkend naar de financiën van dit jaar, is het de vraag of we het bedrag voor het eerste jaar **wel halen**.

Tot en met oktober is er nl. *f* 5.582,75 binnen gekomen. Dat is nog een tekort van ruim *f* 7.000,—.

Is dit bedrag nog in twee maanden tijd haalbaar? Het antwoord ligt bij u en uw gemeente. Daarom wil ik een ernstig beroep op u doen, om extra aandacht te schenken aan de „Aktie 4 x 5".

Wilt u er meer van weten, dan kunt u te allen tijde terecht bij onze sekretaris: br K. Brongers, Orchideeënstraat 5, Eindhoven; tel. 040-110995.

Uw gelden bestemd voor bovengenoemde aktie dient u **uitsluitend** over te maken op postgiro 2.81.09.75 t.n.v. penningmeester Unie Zendingswerkgroep Gewest Holland, Krammer 40 te Alphen aan den Rijn. Sommige gemeenten maken de gelden wel eens over naar de UZC. Dit geeft verwarring, daarom uitsluitend op bovengenoemd gironummer.

Onderstaand financieel overzicht geeft een beeld vanwaar de giften komen. Het blijkt dat niet alleen gemeenten meedoen, doch ook partikulieren, jeugdgroepen en zusterkringen. Alle gevers en geefsters dank voor uw deelname aan het projekt.

Laten we met elkaar, als Gewest, trachten de „Aktie 4 x 5" ook een flinke financiële injektie te geven. Uiteindelijk gaat het om de opleiding van evangelisten in Kameroen.

Gelden kwamen binnen van:

Partikulieren:	
fam. K.B. te E.	175,—
fam. D.K.S. te ?	45,—
fam. J.d.B. te E.	100,—
mw. J.P.-V. te ?	250,—
fam. H. S. te Z.	25,—
mw. J.S.v.d.W. te A.a.d.R.	400,—
	995,—
Tussenjeugd Rotterdam-Zuid	50,—
Zusterhulp Den Haag	500,—
Zusterhulp Utrecht - Silo (midd.)	192,15
	742,15
Gemeenten:	
Alblasserdam	75,—
Amsterdam-Centrum	110,—
Dordrecht	1.286,85
Krommenie	200,—
Rotterdam-Zuid	715,—
Sittard-Heerlen	458,75
Utrecht - Silo	1.000,—
	3.845,60

H. Z. Veldman, penningmeester;
01720-23458
Alphen aan den Rijn, 6 **november 1978**.

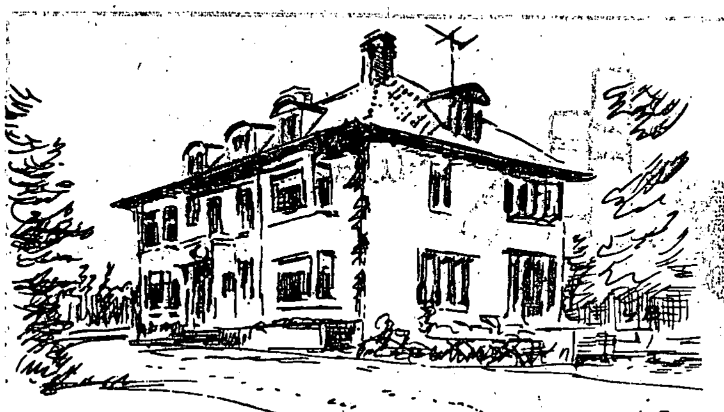
Het gebeurde bij het ploegen...

Volgens Jezus ontdekte een mens een schat in een akker. Mt. 13 : 44. Het ligt voor de hand te veronderstellen, dat hij bij de bewerking van het land die schat ontdekte. De man zal een arbeider, een dagloner geweest zijn. Bij het ploegen zal zijn ploeg op iets hards gestoten zijn, de ploeg liep uit de voor, en de man moest een stukje terug om verder te kunnen. Zó gaat dat bij het ploegen.
De man zal allereerst gedacht hebben dat zijn ploeg afstuitte op een steen. Een vervelende zaak, zo'n steen in de akker. In Israël trouwens heel gewoon, maar daarom bij lange na nog niet aangenaam. Wellicht heeft de man een krachtterm gebruikt om zijn verontwaardiging lucht te geven, wie zal het zeggen?
Hoe groot is des mans verbazing geweest dat hij niet op een steen, maar op een schat stootte!
De mens waardeert de gebeurtenissen in zijn leven niet altijd positief, waardevol. Het waarom besterft hem niet gemakkelijk op de lippen, en we begrijpen dat. Wie, die leeft, heeft niet ervaringen gehad, die verdrietig, pijnlijk, onbegrijpelijk, onverwacht, ongewenst waren?
Dat God alle dingen in ons leven doet medewerken ten goede, aanvaarden we als een mededeling van de bijbel, die we het beste maar zonder morren kunnen inpassen in ons leven. Maar hoe? Neen, alle dingen meewerken ten goede, dat zien we niet zo zitten.
En toch, de man die bezig was op de akker van zijn baas, heeft ervaren hoe een vervelende gebeurtenis het begin van een totaal ander leven werd. Want een schat vinden, rijk worden, dat betekent echt een ander leven gaan leven. Mensen willen immers rijk worden om anders, beter, gemakkelijker te kunnen gaan leven!
De man werd overrompeld door het vinden van die schat. Hij is er zo geweldig blij mee, dat hij tot een fors besluit komt: alle bezittingen inruilen voor de akker. Voor de akker, waarin de schat verborgen is. En die schat verbergt hij opnieuw, opdat hij straks als rechtmatige eigenaar ervan kan genieten.
Het gebeurde bij het ploegen, dat de man rijk werd. Hij trok voren door de akker. Dichters en anderen hebben menigmaal gezegd, dat leed, verdriet, voren trekt op het gezicht van een mens. Het leven van een mens kan geploegd worden. Bij het ploegen kunnen echter schatten ontdekt worden.
Wat Jezus met deze gelijkenis bedoelde, is heel duidelijk: dat de mens op zoek moet gaan naar de hemelse schatten. Duidelijk gezegd: de mens moet op zoek gaan naar de vergeving zijner zonden, naar de vrede met God, naar de toezegging van het eeuwige leven. Geen mens ontvangt deze schatten buiten Jezus Christus, de Redder der wereld, om. Hoe komt een mens bij Jezus? Hoe gemakkelijk dwaalt een mens bij Jezus vandaan?
Het kan gebeuren, dat een mens door enige diepte moet gaan om tot het besef **te komen, dat hij zijn leven anders moet** aanpakken. Ik denk aan de man van ruim 50 jaar, werkzaam bij een **groot instituut,** streng kerkelijk opgevoed, maar daarvan vervreemd. Geslaagd in het leven, blij en erkentelijk dat het allemaal zo mooi gegaan is tot nu toe. Tot die dag, dat hij overhaast naar het ziekenhuis moest. Een gezwel... ja, kwaadaardig, goedaardig, wie kon het zeggen? Zelfs de dokter niet. Een dubbeltje op z'n kant. Als het een kwaadaardig gezwel was, zou het hooguit twee maanden duren, werd hem duidelijk (gemaakt). Het liep goed af. Vanaf z'n bed zei hij: Ik heb in de achterliggende weken begrepen hoe weinig waarde het leven heeft zonder geloof in de liefde van God. Je denkt dat je wel zonder God kunt maar wát ben je als je leven zó ineens dreigt uitgeblust te worden?
Ja, het kan bij het ploegen gebeuren...

Ploeger

JUBILEUM DEENSE BAPTISTEN-ZENDING IN BURUNDI

Ongeveer 2000 mensen woonden de jubileumviering bij van het zendingswerk van de Deense baptisten in Burundi, Afrika. De Deense baptisten begonnen met hun zendingswerk in Burundi op 17 mei 1928. De daardoor ontstane gemeenten zijn sinds 1961 in een zelfstandige Unie verenigd. De Deense Unie werd bij de jubileumviering vertegenwoordigd door Ragnild Andersen; zelf werkte ze 20 jaar als verpleegkundig-zendelinge in Burundi.

uit het Uniebureau

Geschenk-abonnementen

Dezer dagen is aan de gemeenten een aantal ‚Geschenk-abonnementen' gezonden: kaarten die na ingevuld te zijn, door zowel gemeenten als partikulieren gebruikt kunnen worden om een abonnement op DC ten geschenke te geven.
Gemeenten kunnen ze gebruiken bij bijvoorbeeld huwelijksbevestigingen - geef als gemeente elk jong echtpaar een half-jaar of jaar-abonnement op ons weekblad! Enkele gemeenten doen dat reeds.
Ouders kunnen - bijvoorbeeld - hun kinderen een abonnement cadeau geven; zij kunnen zich tot de sekretaris van de gemeente wenden om zo'n kaart voor dat doel te verkrijgen.
We hopen dat er veel van deze mogelijkheid gebruik gemaakt zal worden!

Voor Rüschlikon

Tot verleden week hadden 20 gemeenten gereageerd op het verzoek van de Unie-Commissie om een bijdrage te geven in verband met het *financiële tekort in Rüschlikon*. Deze gemeenten (en enkele privé-personen) droegen hiermee tot nu toe totaal *f* 3.154,— bij.
We schreven er reeds eerder over: tengevolge van de waardevermindering van de Amerikaanse dollar en de gelijktijdige waardevermeerdering van de Zwitserse frank kreeg het seminarium in het Zwitserse Rüschlikon te kampen met een niet onaanzienlijk exploitatietekort. Zoals bekend is het seminarium in Rüschlikon een Amerikaans instituut, gefinancierd door de Zuidelijke Baptistenkonventie (USA). De Commissie der Unie meende de gemeenten te mogen verzoeken hiervoor een bescheiden bijdrage te willen leveren, vooral ook in aanmerking nemende dat onze Amerikaanse broeders en zusters in het verleden op zeer genereuze wijze het mogelijk hebben gemaakt dat dit instituut - waar ook meerdere van onze voorgangers hun opleiding ontvingen - in stand werd gehouden.
Zoals gezegd: tot nu toe reageerden 20 gemeenten. We weten dat de bijdrage van enkele andere gemeenten nog ‚onderweg' is.

Aktie voor Chelm

Op de projektenlijst van de Werkgroep Wereld in Nood komt ook de steun aan de bouw van een kerk in het Poolse Chelm voor. Het is zinvol om te berichten dat de *f* 10.000,— die de NBJB als bijdrage voor dit hulpverleningsprojekt toezegde intussen door de penningmeester van de Unie is ontvangen. Dank!
Voor de afronding van deze hulpverlening ontbreekt nog zesduizend gulden.

J. van Dam, Uniesekretaris

MEDEDELING VAN DE NBJB-JEUGDRAAD

Br A. Scheerhoorn te Stadskanaal is verkozen tot voorzitter van de Jeugdraad der NBJB als opvolger van ds P. van der **Werf.**

W. F. Steenbergen

RADIONIEUWS

In de zendtijd voor de kerken zal zondag 3 december a.s. (om 5 uur) voor de radio de dienst van de baptistengemeente te Leeuwarden worden uitgezonden.
Voorganger zal zijn ds A. de Vries, plaatselijk predikant. Aan de dienst zal worden meegewerkt door het zangkoor van de gemeente.

SPREKERSLIJST

☆ B. Vos te Drachten, voorkomende op de Sprekerslijst, woont thans: Huize Hagheduyn, Kijkduinsestraat 1160, 2554 AM Den Haag; tel. 070-237564.
☆ De gemeente te Hoogezand deelt mee dat br H. R. Brongers, Voerman 5, Hoogezand op de Sprekerslijst geplaatst wordt.

BEROEPINGSWERK

Bedankt: voor Nieuwe Pekela, H. C. Schaap te Tweede Exloërmond.
Aangenomen naar Stadskanaal-Zuid, H. C. Schaap te Tweede Exloërmond.

JAARVERSLAG GIDEON

Wij ontvingen het 30e jaarverslag 1977-1978 van de vereniging De Nederlandse Gideons, Sportlaan 976 te 's-Gravenhage, postgironummer 53.98.98.
Deze vereniging heeft tot doel de verspreiding van de bijbel in hotels, in ziekenhuizen, op schepen en in gevangenissen.
Thans zijn bijbels aanwezig in:

2.100	hotels, motels, pensions	67.670
158	ziekenhuizen	11.193
51	gevangenissen	1.508
15	schepen	4.418
2.324		84.789

Beschikbaar zijn de bijbel (Nieuwe Testament en de Psalmen) in het Nederlands, het Evangelie van Lucas in het Duits, Engels, Frans en Nederlands, en een Engelse uitgave van de gehele bijbel. Uit een geregelde kontrole blijkt dat de bijbels veel worden gelezen. In 1977 werden 7.656 bijbels geplaatst.
Nu - in toenemende mate - ook de ziekenhuizen van bijbels worden voorzien, is het devies der vereniging niet alleen: In elke hotelkamer een bijbel, maar ook: In elke ziekenhuiskamer een bijbel!

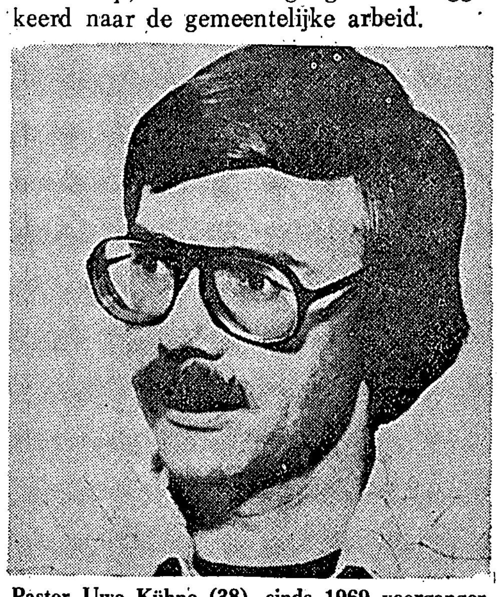
MEDEDELING

△ De sekretaris van de NBJB, W. F. Steenbergen, Looxmaweg 25, 9257 MT Noordbergum, is thans telefonisch bereikbaar onder nummer 05110-4522.

NIEUWE JEUGDKONSULENT IN DUITSE BOND

In de baptistenkerk aan de Grindelallee te Hamburg, een van de oudste baptistenkerken van Hamburg, werd op 22 oktober Pastor Uwe Kühne bevestigd als vrijgestelde voor het jeugdwerk van de Duitse baptistengemeenten. Pastor Siegfried Kerstan, algemeen sekretaris van de Duitse Bond hield tijdens deze bijeenkomst een toespraak over Handelingen 10 : 9.

Uwe Kühne volgde Pastor Karl-Heinz Walter op, die als voorganger is teruggekeerd naar de gemeentelijke arbeid.

Pastor Uwe Kühne (38), sinds 1969 voorganger, thans vrijgesteld voor het jeugdwerk van de Duitse baptistengemeenten.

TWEE GEMEENTELEDEN IN GESPREK

Onderstaand - niet geheel origineel - stukje, dat hier en daar wat scherp en wrang is, ontving ik van één van onze leden. Toch wil ik het plaatsen, in de hoop dat de juiste mensen de schoen aantrekken.

Gesprek tussen twee gemeenteleden bij het begin van het seizoen: S.A. Tire en R. E. A. List.

T.: Nu hebben we meer dan 100 leden om het werk in de gemeente te doen.

L.: Vergeet niet, dat er veel bejaarden en zwakken bij zijn, die vanwege hun leeftijd niet zo aktief meer zijn.

T.: Nou ja, dan zijn er toch altijd nog 50 om het werk in de gemeente te doen.

L.: Er zijn werkende vrouwen bij en moeders met kinderen, daar kun je ook niet teveel van verwachten.

T.: Dat is zo, maar dan zijn er nog 25 om het werk in de gemeente te doen.

L.: Er wonen ook veel leden buiten Heerenveen. en vooral in de winter zijn de wegen vaak slecht.

T.: Nu, met 12 mensen kunnen we ook een hoop doen.

L.: En veel jonge leden hebben het erg druk met de studie.

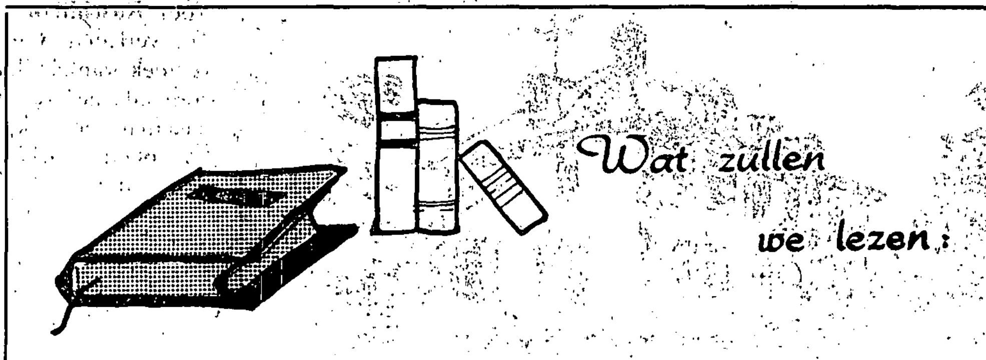
T.: Dan blijven er maar 6 over hè?

L.: En je weet, dat er ook mensen zijn die op politiek en maatschappelijk gebied veel goeds doen.

T.: Het lijkt er op, dat er dan maar 2 over blijven. Jij en ik zullen dus het werk in onze gemeente moeten doen.

L.: Vooral jij, want ik heb er schoon genoeg van!

(Pniëlbode - Heerenveen)

zondag	19 november	Spreuken 29 : 1-27	De arme en zijn verdrukker
maandag	20 november	Hosea 13 : 1- 6	Als nevel in de morgen
dinsdag	21 november	Hosea 13 : 7-11	Een loerende panter
woensdag	22 november	Hosea 13 : 12-15	Een schroeiwind
donderdag	23 november	Hosea 14 : 1- 4	Israëls bekering
vrijdag	24 november	Hosea 14 : 5-10	Ik wil voor je zijn als de dauw
zaterdag	25 november	Spreuken 30 : 1-33	Luisteren naar Agur

BEROEPINGSWERK

Aangenomen: naar Nieuw Buinen, H. G. de Winkel te Harderwijk.

ITALIAANSE BAPTISTEN OPENDEN RADIO-STATION

De baptisten van Rome hebben eind oktober een radio-station geopend dat bedoeld is ten behoeve van godsdienstige en taalkundige minderheidsgroepen.

Een 1000 Watt zender zal uitzendingen gaan verzorgen op de middengolf. Op dit moment is er geen andere middengolfzender voor godsdienstige uitzendingen in Italië.

VERANDERING IN HET ADRESSENBOEKJE

W. van der Veen, Zuid 26b, 9571 BB Exloërkijl, tel. 05997-562 de code moet veranderd worden in 9571 AB.

GEMEENTEBERICHTEN

COEVORDEN RENOVEERDE KERKGEBOUW

Coevorden - (J.V.). Het is al weer een behoorlijke tijd geleden dat wij een teken van leven hebben **laten horen uit onze kleine gemeente.** Het wil echter niet zeggen dat er in de afgelopen tijd niets is gebeurd.

Allereerst mochen wij in juni van dit jaar br W. de Zwart met zijn gezin begroeten als pastoraal werker voor de tijd van 1½ jaar. Het is een goede gedachte geweest van de CvdO om de zomer-stage-periode van sommige studenten aan elkaar te breien tot één lange periode. Zo doen zij tenminste aan het gemeentewerk mee in al zijn facetten. Br De Zwart doet het „goed" bij ons, jammer voor ons dat deze periode niet langer duurt, want het is moeilijk voor de „kleintjes" om voor langere periode een voorganger te krijgen en zeker in deze tijd met ons grote predikantentekort. Maar daarom niet getreurd; wij gaan moedig voorwaarts in de kracht van Hem, die ons getrokken heeft uit het duister en gezet heeft in Zijn heerlijk licht.

Er is intussen ook het een en ander aan ons gebouw gebeurd. Een grote renovatie, zoals dat heet. De aannemer kwam er wel **aan te pas - dat** wel, maar ook vele gemeenteleden hebben meegewerkt; een drukte van belang. Het resultaat is geweest, dat we, door veel zelf te doen een flinke som geld hebben uitgespaard, zodat er weer meer kon gebeuren als oorpsronkelijk gepland was. En het eindresultaat mag dan ook gezien worden.

Op de „openingsdag", 29 oktober hadden we dan ook „feest", waarbij iedereen was uitgenodigd via DC en de plaatselijke krant. Br Broekman, voorzitter van de renovatiekommissie heette iedereen om 3 uur welkom in het bijzonder br J. Veltens van de U.B.S., onze oud-voorganger ds A. de Vries, de Gereformeerde Kerk van Coevorden (met wie wij veel samen evangelisatiewerk doen) en enkele oud-gemeenteleden die van ver waren gekomen.

Hierna volgde een rondleiding om te zien wat er allemaal gebeurd was. Toen iedereen alles gezien had werden we allemaal van koffie met „kouke" voorzien, en onder het genot daarvan voerden verschillende sprekers het woord. Br Veltens, namens de U.B.S. (onze geldschieter), feliciteerde ons met het gereed komen van deze renovatie, „het gebouw ziet er prachtig uit, als

Bijbelgenootschappen mogen 25.000 bijbels naar Sowjet Unie sturen

De regering van de Sowjet Unie heeft toestemming gegeven om 25.000 Russische bijbels in te voeren. Het wordt de grootste zending bijbels naar de Sowjet Unie die ooit verzonden is.

De invoervergunning werd verstrekt aan de Verenigde Raad van Evangelische Christenen en Baptisten. Deze kerkgemeenschap heeft het Europees Bureau van de Wereldbond van Bijbelgenootschappen gevraagd om de bijbels te leveren. Tevens kunnen dan 2.000 Russische concordanties verzonden worden.

Een paar jaar geleden konden de Russische baptisten 10.000 bijbels betrekken van de orthodoxe kerkelijke drukkerij. Maar de vraag naar bijbels blijft groot.

Hoewel de bijbelinvoer in de negentiende eeuw vrij was, zijn toen nimmer zoveel bijbels in één keer verzonden. De laatste keer dat Russische bijbels vanuit het Westen ingevoerd mochten worden was in 1947. Het ging toen om 10.000 bijbels. De laatste jaren is wel enige malen vergunning verleend voor de invoer van kleine aantallen Duitse en Hongaarse bijbels.

De Wereldbond van Bijbelgenootschappen beschikt niet over de noodzakelijke financiën. De mededeling vanuit Moskou kwam volslagen onverwacht en kon daardoor niet in de jaarplanning worden opgenomen. Hij verwacht echter dat de aangesloten bijbelgenootschappen en de kerken bereid zullen zijn om extra geld voor dit doel beschikbaar te stellen. Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft inmiddels giro 44.000 te Haarlem opengesteld om giften onder vermelding „Bijbels voor Rusland" te ontvangen.

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 030-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

nieuw". „Een „nieuw" gebouw een nieuwe start" bond ds De Vries ons op het hart.
Na dit „officiële" gedeelte hadden we als gemeente nog een gezellig uurtje, dat, zoals in veel gemeenten flink uitliep. Daarbij had Zusterhulp gezorgd voor een „hapje en een drankje" in de vorm van cake en bowl en leidde br De Zwart de kwis „3 voor 12", waarbij de gemeente fungeerde als het zoeken we even op". De mannenbroeders kwamen als overwinnaar uit de strijd. Er zou nog wel meer te vertellen zijn, maar hier willen we het eerst bij laten. We beloven hierbij met een volgend bericht niet zolang te wachten, zodat iedereen op de hoogte blijft van hetgeen in Coevorden gebeurt.
Lied 545 uit onze bundel hebben we als „leidraad" gekozen voor de komende tijd.

GROEI IN KRACHT EN GETAL

Almelo-Geraniumstraat - (G.D.N.). Vanuit de baptistengemeente Almelo-Geraniumstraat willen wij graag alle broeders en zusters die DC lezen groeten. Een tijdlang hoorde men niet veel van ons uit Almelo, maar stil was het bij ons zeker niet.
Wij zijn blij dat wij een levende gemeente zijn, die dankzij de werking van de heilige Geest groeit in aantal, maar ook in kracht.
Op 15 oktober mocht onze voorganger, ds J. C. Loot, vijf jonge mensen op hun geloofsbelijdenis dopen. Het is bijzonder verheugend om uit de monden van deze jongeren te horen, dat ook zij de Here Jezus Christus liefhebben en Hem willen dienen. Het was een blijde dag voor de gemeente. Velen waren getuige van het geweldige gebeuren: de doop. Ook onze oude broeder F. Smit woonde deze dienst bij, hetgeen zwaar voor hem was, maar waarvan hij met ons genoot. In het bijzonder de viering van het avondmaal ter afsluiting van de doopdienst heeft ons allen versterkt, doordat wij de gemeenschap met de Here en als Gemeente hebben ervaren.
Dat Gods werk doorgaat blijkt uit alle arbeid die in de gemeente en daarbuiten gebeurt. Steeds meer ook bundelen wij onze krachten als twee baptistengemeenten in Almelo. Vooral op het terrein van de evangelisatie, maar ook bij de opbouw van de gemeenten trekken wij gezamenlijk op.
Wij hebben grote opdrachten van onze Here ontvangen en wij hebben Zijn kracht bijzonder van node. Maar wij weten dat wij met Hem overwinnaars zullen zijn.
En dit woord geldt voor allen die Hem volgen: „Welk een zegen zal ontspruiten door de werken van Uw hand!"

TABITHA-NIEUWS

In het verpleeghuis Tabitha Amsterdam werden op 21 en 22 september en op 19 en 20 oktober 1978 examens afgenomen ter verkrijging van het staatsdiploma Ziekenverzorging.
De geslaagden zijn: mej. A. A. C. Beekman, mej. Y. A. v. d. Beld, mej. L. E. Brak, mej. M. M. Butter, mej. M. van Doorn, mej. C. M. Ensing, mej. C. F. de Grunt, mej. I. A. K. Houtkoop, mej. Z. C. v. d. L'Isle, mej. J. C. Key, mej. A. Meertens, dhr. P. Louwe, mej. R. M. A. Molenaar, mej. G. Smid, mej. K. Smid, dhr. J. H. Spauwen, mej. H. Tempels, mej. A. E. M. de Veer, mej. N. Volger, mej. P. J. M. E. A. Wessing, dhr. M. Wienholds, mej. A. H. van Wijk en dhr. J. H. v. d. Zanden. H. V.

VAN DE LEESTAFEL

Als ik je liefheb..., door Mart Cohen; uitgave Boekencentrum, 's-Gravenhage; 88 blz.; paperback; *f* 13,90.

In september hebben we reeds enkele hoofdstukjes uit dit onlangs verschenen boekje van ds M. Cohen in DC gepubliceerd. De lezer heeft dus zelf kunnen oordelen.

Rest te melden, dat de 14 hoofdstukjes worden afgesloten met een „werkboek", waarin telkens verwezen wordt naar de hoofdstukjes.

Hartelijk aanbevolen! v. D.

Jongeman 27 jaar oud zoekt kennismaking met christelijk meisje leeftijd tussen 20 á 30 jaar. Almelo of omgeving.

Brieven onder nummer 5775 bureau van dit blad.

„O, dat maakt mij zalig en blij"
Lied 319 : 1 Joh. de Heer

De Heer heeft thuisgehaald, na een langdurig, geduldig gedragen lijden, mijn dierbare vrouw, onze lieve moeder, dochter, schoondochter, zuster, schoonzuster en tante

ELIZABETH MARIA PIERSMA-DE RUITER

op de leeftijd van 49 jaar.

L. Piersma
Helma en Jaap
Frank
Marjolein
en verdere familie

's-Gravenhage, 26 oktober 1978
Mient 507

Na veal lijden heeft de Heer onverwacht tot Zich genomen onze zuster

GEESSIEN JAGER-KETELAAR

echtgenote van J. A. Jager, op de leeftijd van 51 jaar.

Veendam, 29 oktober 1978

Baptistengemeente Veendam

Romeinen 8 : 38 en 39
Want ik ben verzekerd dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Here.

Onze Hemelse Vader heeft plotseling tot Zich genomen, Zijn kind, mijn innig geliefde man, onze lieve vader en grootvader

WILLEM WIERSEMA

op de leeftijd van 72 jaar.
Nieuwe Pekela, 8 november 1978
Ds. S. Tjadenstraat C 22
Nieuwe Pekela:
A. G. Wiersema-Smid
Nieuwe Pekela:
G. A. Roelfsema-Wiersema
P. Roelfsema
Veendam:
A. S. Hesseling-Wiersema
H. Hesseling
Nieuwe Pekela:
H. H. Wiersema
H. G. Wiersema-v. d. Laan
en kleinkinderen
De begrafenis heeft plaatsgevonden op maandag 13 november jl.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 47 - 24 november 1978

Hoe men zelf ook over het gebruik van alkoholhoudende dranken denkt, het is onmiskenbaar dat het alkoholisme een reëel gevaar is, zowel voor jong als oud.

De Commissie der Unie besloot onlangs medewerking te verlenen aan de verspreiding in onze gemeenten van de N.C.G.O.V., waarin aandacht voor dit probleem wordt gevraagd.

Het hier afgedrukte artikel mag als een bijdrage in dit kader worden beschouwd; - red.

Help de (ver)drinkenden !

1% van de Nederlandse bevolking heeft moeilijkheden met alkoholhoudende dranken. Rond 140.000 mensen verkeren in zodanige omstandigheden, dat ze dringend hulp, behandeling, begeleiding nodig hebben. Ze zijn alkoholist.

Alkoholisme is één ziekte. Ongetwijfeld. Maar dan wel een vermijdbare ziekte. Geen mens hoeft alkoholist te worden. Wie geen alkoholhoudenden dranken gebruikt, zal nooit alkoholist worden. Dat kun je niet zeggen als het over roken gaat. Rokers hebben een grotere kans longkanker te krijgen dan niet-rokers. Maar ook niet-rokers kunnen longkanker krijgen, en dat niet vanwege het feit, dat niet-rokers zo vaak door rokers gedwongen worden mee te „genieten" van hun gewonote, maar vanwege het feit, dat longktanker ook kan ontstaan door andere oorzaken dan roken.

Een alkoholist is één zieke. Daarom heeft hij als zieke recht op hulp, op behandeling. We mogen aan geen enkele zieke voorbijgaan, ook niet aan een alkoholist(e). Als Jezus het bezoeken van zieken ziet als aan Hem gedaan, Matth. 25 : 36, 39 vv, dan geldt dat zeker voor het bezoeken van de alkoholist.
Nu is het niet gemakkelijk een alkoholist op te zoeken en te bezoeken. Je moet er de tijd voor hebben en voor nemen. Je moet ook een beetje kijk op het verschijnsel verslaving hebben. Bovendien, wanneer is iemand een alkoholist? Wanneer ziet een gebruiker van alkoholhoudende dranken zich als een verslaafde die hulp nodig heeft?

Ziektebeeld

Niet alle ziekten hebben een eenduidig ziektebeeld. Vaak moet een huisarts een zieke naar een specialist verwijzen om een duidelijker inzicht te krijgen in de ziekte van zijn patiënt. Wanneer is iemand een alkoholist?
Vanzelfsprekend dán als er veel gedronken wordt. Maar véél drinken is op zichzelf nog geen bewijs voor de aanwezigheid van een verslaving. In dit verband willen velen niet horen van verslaving en spreken zij liever van gewenning. Akkoord, tot op zekere hoogte. Veel drinken kan een gewenning zijn. Maar of er nu van verslaving dan wel gewenning sprake is, in beide gevallen is er een gebondenheid. Die gebondenheid is herkenbaar aan het feit, dat iemand gaat drinken ook als dat niet verstandig is, bv. vóórdat men moet rijden. Of ook dat men gaat drinken als men weet dat anderen daaraan aanstoot kunnen nemen.

Een facet van verslaving, van gewenning is bv. het schielijk drinken. Het snel leeg drinken van een glas, zodat nauwelijs geproefd kan worden wat men drinkt. Ook het stiekeme drinken behoort daartoe. Zo van gauw even eentje pakken voor de anderen wat opgediend krijgen. Een heel duidelijk bewijs van een beginnend alkoholisme is gelegen in het steeds eerder op de dag gaan drinken. Daarin heeft het gebruik van alkoholhoudende dranken een parallel met het roken: wie vroeg op de dag begint te roken, zal meer moeten roken. Niet omdat de dag „langer" is maar omdat de eerste sigeret een verlangen naar voortzetting wekt. Dat is ook bij alkoholgebruik zo. Helaas.

3 x m

Dat is een beetje een vakterm aan het worden. Men bedoelt er mee, dat er voor het ontstaan van een verslaving tenminste drie dingen nodig zijn: mensen, middelen, milieu. Het milieu, de omgeving speelt een enorm grote rol in het ontstaan van een verslaving, Dat kan zowel een direkte invloed zijn, doordat aangemoedigd wordt te drinken, of doordat op z'n minst het voorbeeld van gebruik gegeven wordt. De drinkgewoonten in onze tijd zijn zó algemeen, dat niet-drinken van alkoholhoudende dranken bijna als een afwijking beschouwd wordt.
Dat kan ook een indirekte invloed zijn: slechte leefomstandigheden, een slechte arbeidsplaats (of helemaal geen), eenzaamheid.
De middelen zijn algemeen bekend: alkoholhoudende dranken. Overal te koop, zo

te zeggen op de meest-onverwachte plaatsen. Zelfs dáár waar ze niet verkocht mogen worden. In verreweg de meeste gezinnen is een min of meer uitgebreide sortering van alkoholische dranken aanwezig, vaak als een teken van welvaart en van bereidheid. Voor minder doet men het niet. De gelegenheid schept de genegenheid, zeiden onze blauwe voorvaderen. We moeten het hun helaas nazeggen. Tenslotte de mensen. Maar daar hebben we het al over gehad. Over hen gaat het. Over hen, die verslaafd zijn geraakt. Of die dreigen verslaafd te raken.

Hulpverlening

Een mens die ziek is, een mens in nood, heeft recht op hulp. Dat is punt een. Punt twee is, dat een mens in nood, dat een zieke bereid moet zijn hulp te aanvaarden. De alkoholist is een zieke (ook een zondaar) en heeft recht op hulp. Maar hij moet wel hulp willen aanvaarden. Sommige mensen moeten ervan overtuigd worden, dat ze hulp-behoevend zijn geworden. Pas als ze ervan overtuigd zijn dat ze hulp nodig hebben, zijn ze bereid hulp te aanvaarden.

De verslaafde moet beseffen, dat hij zonder hulp niet verder kan. Hij moet gemotiverd worden om hulp te aanvaarden. Dat is bij een verslaafde, bv. bij een alkoholist altijd een moeilijke zaak. Want de mens die aan de drank verslaafd is geraakt, zal heel, heel moeilijk toegeven dat hij verslaafd is. En dat die verslaving wel erger maar niet beter wordt.

Zonder instemming van de betrokkene heeft hulpverlening geen zin. Wie als verslaafde alleen maar hulp aanvaard om er financeel beter van te worden, of die de hulpverlener alleen maar ziet als een paardje voor zijn wagen, wordt door de ontvangen hulp alleen maar minder. De verslaafde moet overtuigd worden van zijn gebondenheid. Een gebondenheid die hem verhinderd vrij te worden. Een verslaving die werkt als drijfzand: des te meer je je beweegt, des te dieper zink je weg, word je weggezogen.

Een verslaafde hoeft zich er niet voor te schamen dat hij hulp-behoevend is geworden. Verslaving is per definitie een zaak, die je nooit alleen kunt oplossen. Je kunt wel aan de oplossing meewerken, maar je kunt niet de bevrijding zelf en alleen bewerken. Het is geen schande om hulp te vragen.

De hulpverlener hoeft de zwakheid van de ander niet benadrukken. Samen moeten ze op weg naar een nieuwe toekomst voor de mens voor wie de toekomst gesloten is. De hulpverlener hoeft de verslaafde ook niets te verwijten. Er ligt over de oorzaak van èlke verslaving een geheim, dat wij niet kunnen doorgronden. De oorzaak van de verslaving in het algemeen kunnen we redelijk goed verklaren, maar het is zelden mogelijk te zeggen, waarom die man, die vrouw verslaafd is geworden. Duizenden anderen in dezelfde omstandigheden worden niet verslaafd. Goed, dus geen verwijten maken.

Een muur vormen

Welke wegen ook bewandeld worden om iemand van verslaving te redden, het lijkt mij zonneklaar dat de gemeente van Jezus Christus de broeder en zuster in haar midden of aan haar randen, die aan drank of drugs verslaafd is geraakt omringd met een muur. Met een muur van gebed. Dat is zondermeer duidelijk. Het gebed is een machtig wapen tegen de machten van de duisternis, die ook in de verslaving zichtbaar worden. De gemeente moet werkelijk in de bres springen voor zulke gebedbehoevenden.

Maar het gebod des Heren luidt nog altijd: bid en werk. En gewerkt moet er worden. Met bidden alleen komen we er niet. Alleen bidden is te goedkoop. Te gemakkelijk. Het kan heel best nodig zijn, dat de gemeente rondom de verstrikte broeder of zuster een muur van een alkoholvrije gemeenschap bouwt. „Dit geslacht vaart niet uit dan door bidden en vasten"; deze uitspraak moge dan niet in de oorspronkelijke handschriften van de evangeliën voorkomen, de inhoud is waar. Vasten is onthouding. Dat hoeft echt niet te betekenen een permanente onthouding, maar het betekent op z'n minst wel een tijdelijke onthouding. Een gemeente die dat niet over heeft voor de redding van een broeder uit de demon van verslaving moet zich bezinnen op haar betekenis voor de in nood verkerende mens in deze wereld.

Tenslotte: werken betekent ook de deskundigheid en de ervaring van anderen inschakelen. Er zijn in vele plaatsen konsultatiebureaus voor alkoholisme en drugsverslaving. Er zijn enkele sanatoria. Er zijn opvangcentra. De huisartsen zijn wel geïnformeerd over de mogelijkheden. Zij mogen niet uitgeschakeld worden.

Na ontslag uit een behandeling door een bureau of sanatorium blijft de opdracht van de gemeente aktueel: zie toe dat gij niet meer zondigt, betekent ook: zorg dat je niet wéér verslaafd wordt.

Ploeger

DR E. SCHUTZ, RECTOR VAN SEMINARIUM IN HAMBURG

Dr Eduard Schütz, sinds 1963 docent in de systematische theologie aan het seminarium van de Duitse baptisten te Hamburg, inaugeerde als rector van het seminarium op 25 oktober jl. dr Schütz volgde dr Rudolf Thaut op die onlangs werd geëmeriteerd.

Op deze dag werd tegelijk het nieuwe kursusjaar geopend, waarvoor 17 eerstejaarsstudenten zich lieten inschrijven.

Het seminarium in Hamburg begon in 1849 als evangelistenkursus waaraan door vijf personen werd deelgenomen. In 1880 begon de eigenlijke voorgangersopleiding in Hamburg-Horn met Prediger M. Geissler als eerste docent. Sindsdien heeft het seminarium gefunktioneerd tot op heden, met uitzondering van de jaren 1914-1919 (eerste wereldoorlog) en 1944-1945.

Tijdens deze laatste periode werden de gebouwen van het seminarium ernstig beschadigd door bombardementen.

In 1948 werd het huidige hoofdgebouw in gebruik genomen. In de tussenliggende periode werden de kolleges gegeven in de gebouwen van een bijbelschool te Wiedenest.

BELANGRIJK VORMINGSWERK VAN SEMINARIUM RUSCHLIKON

Op de campus van het Baptisten Theologisch Seminarium te Rüchlikon, Zwitserland zal op 6 mei 1979 een aanvang worden gemaakt met - wat genoemd wordt - Summer Institute of Theological Edication (SITE). De Algemene Raad van de Europese Baptisten Federatie heeft in september jl. tijdens zijn vergadering in Wenen dr Denton Lodz benoemd als direkteur van dit zomer-instituut voor theologische vorming.

De eerste kursus, van 7 mei tot en met 2 juni 1979 zal van start gaan na een plechtige inauguratie op 6 mei. De kursus zal elk jaar gehouden worden om een nadere theologische vorming te bieden aan hen die niet in de gelegenheid waren om een normale theologische opleiding te volgen.

Verwacht wordt, dat vooral voorgangers uit de Oosteuropese landen, waar verscheidene unies hun ledental zo snel zien groeien dat de seminaries niet in staat zijn om voorgangers op de juiste wijze op te leiden, van SITE gebruik zullen maken. Het SITE-programma zal gefinancierd worden door belangrijke bijdragen van de Baptisten Wereldalliantie, American Baptist Churches (de vroegere Noordelijke konventie), Europese Baptisten Unies en partikulieren.

THEOLOGISCHE DOCENTEN WAREN IN HAMBURG BIJEEN

Onlangs werd in Hamburg voor de tiende maal de konferentie van baptistentheologische docenten in Europa gehouden. De 36 deelnemers vertegenwoordigden 15 verschillende seminaria. Ze kwamen uit Oslo, Tollose, Warschau, Bromma, Glasgow, Buckow, Novi Sad, Rüschlikon, Orebro, Cardiff, Bristol, Oxford, Boekarest, Lissabon en Hamburg.

Gastspreker was professor dr Helmut Thielicke (Hamburg) die een lezing hield over Proklamatie gekonfronteerd met de moderne wereld.

De volgende konferentie zal in september 1981 in Bialystok, Polen worden gehouden.

Het leven van onze gemeenten in de D.D.R.

door dr Gerhard Claas

(Dr Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie en dr Gerhard Claas, toegevoegd sekretaris van de BWA en algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Federatie brachten begin oktober van dit jaar een bezoek aan de baptistengemeenten in de Duitse Demokratische Republiek, in het bijzonder in Berlijn, Thüringen en Saksen. Van de Europese Baptisten Persdienst ontvingen we het hier volgende reisverslag; - red.)

In onze Westelijke landen spreken we veel over de moeilijkheden, de noden en de problemen van onze gemeenten in het Oosten. We willen ze niet bagatelliseren, want ze bestaan werkelijk. Overigens, ook wij hebben onze problemen hoewel ze verschillend mogen zijn. Ondanks het bestaan van deze moeilijkheden, of juist dáárom, willen we hier graag eens uiteenzetten wat de mogelijkheden en aktiviteiten zijn van de gemeenten in een kommunistisch land.
Het zal duidelijk zijn, dat men wel onderscheid moet maken want de omstandigheden verschillen van land tot land. Temidden van de kommunistische landen hebben onze gemeenten in de Duitse Demokratische Republiek stellig een zeer bijzondere positie, zoals uit de volgende voorbeelden kan blijken.

Zending en evangelisatie

Onze eerste kerkdienst was in Berlijn-Weissensee. Even daarvoor hadden we een ontmoeting met 17 voorgangers en hun vrouwen uit het distrikt Berlijn. Die ontmoeting was zoals gebruikelijk: persoonlijke groeten, berichten over het werk, uitwisseling van ervaringen en een blij en vreugdevolle maaltijd met elkaar.
De avonddienst zag er uit als overal: gasten werden begroet, groeten werden doorgegeven en er werd gezongen door koren en muziekgroepen. Maar het belangrijkste was wel dat de kapel op deze donderdagavond bijna helemaal vol was. We zagen vele jongemensen onder de aanwezigen. Een andere belangrijke zaak: Vanuit deze baptistenkapel worden kerkdiensten voor de radio uitgezonden door de staatsradio. De kerken in de kommunistische landen mogen op geen enkele wijze christelijke propaganda bedrijven. Straat-evangelisatie of aktiviteiten in het openbaar zijn niet toegestaan. En toch zendt de kommunistische staatsradio elke zondag christelijke kerkdiensten uit.
Zo zijn kerk en staat ook tot overeenstemming gekomen ten aanzien van het van tijd tot tijd uitzenden van kerkdiensten voor de televisie. Nog onlangs heeft de nationale televisie een informatieve film over het leven der kerken in de D.D.R. in voorbereiding genomen.
De baptistengemeenten zijn betrokken in publiciteitswerk. De Evangelische Boekhandel in de Seelöwerstrasse in de hoofdstad is een zendingspost voor de niet-kerkelijken. De winkel was enkele maanden eerder geheel gerenoveerd, met toestemming van de staat. Het is nu een aantrekkelijke boekwinkel waar iedere burger naar binnen kan gaan om zijn keuze te maken, ook bijbels en theologische lektuur. Materiaal van erg goede kwaliteit is beschikbaar en dat tegen redelijke prijzen. Onze gemeenten maken er uiteraard graag gebruik van.
Inderdaad, een christelijk programma voor de staatsomroep en de evangelische boekwinkel - het zijn uitzonderingen. Men kan zeggen: dit is iets buitengewoons, maar hoe ziet het gewone werk eruit?
De voorgangers die aanwezig waren in Weissensee gaven bemoedigende rapporten. Binnen het kader van de eigen mogelijkheden heeft bijna elke gemeente nog evangelisatie-samenkomsten en bijbelweken in het eigen gebouw. Vrienden van de gemeente en buitenstaanders bezoeken deze bijeenkomsten en ook de jongeren tonen een groeiende belangstelling.

Sociaal werk en de diakonia

De bijzondere situatie van onze gemeenten in de D.D.R. is eveneens merkwaardig op het terrein van het sociale werk en de diakonia. Men hoort vaak, dat het voor de kerken in Oost-Europa onmogelijk is om ook maar iets te doen aan ziekenhuiswerk of sociaal werk omdat de staat dat allemaal verzorgt. In het algemeen sprekend is dat ook waar. Een overtuigende reden daarvoor is ook, dat de staat er beter voor toegerust is om ziekenhuizen te bouwen en te exploiteren - veel beter dan een gemeente dat zou kunnen.
Maar in Schmalkalden hebben onze gemeenten nog steeds een ziekenhuis waar voor ongeveer 150 psychisch gestoorde mensen kan worden gezorgd. Voor zover wij weten is dit het enige baptisten-instituut van dien aard in de gehele wereld. De gemeenten verrichten deze taak op een wijze zoals de staat dat nooit zou kunnen!

Toen we er aankwamen werden we blij begroet door de „kinderen" daar. Dat klonk eerst vreemd, om het personeel over „hun kinderen" te horen spreken, maar deze „jongens" en „meisjes" van 30, 40 en zelfs 60 jaar hebben het verstand van zes, acht of tienjarige kinderen en hebben de zorg en de liefde nodig van het personeel.
Wat waren die grote kinderen blij om hun „Oom Rolf" te zien en zijn gasten (dominee Rolf Dammann, algemeen sekretaris van de Unie in de D.D.R.). Ze hielden niet op met het schudden van handen, lachen, omhelzingen en plezier maken.
Tegen etenstijd kwamen zij die konden naar de eetzaal. Daar zongen meer dan 100 mensen - achterlijke, spastische, mongoloide en epileptische mensen - „God is liefde, Hij redde mij, God is liefde, Hij heeft ook mij lief". (Gott ist die Liebe). Het was ontroerend.
Je kon aan de sfeer merken, hoe zeer het personeel erbij betrokken was en hoezeer de liefde van Jezus heen dreef. Deze mensen werden door de liefde aangeraakt; hun gedragingen en houdingen werden er door gekenmerkt. In dit ziekenhuis in Schmalkalden kan men - zo ergens - leren wat het betekent een kind van de liefde Gods te zijn.

De volgende dag gingen we naar Röthof, de boerderij van het ziekenhuis en de tuinderij. Hier wordt niet alleen slechts voedsel voor de patiënten verbouwd maar verschaft men ze tevens therapie. Nadat we door de tuinen hadden gelopen en door de koeiestallen waren onze schoenen vuil geworden. De „meisjes" van het ziekenhuis wachtten al op ons en maakten onze schoenen schoon, zoals Jezus de voeten van zijn discipelen waste.

Voorgangersopleiding en vorming van gemeenteleden

Onze broeders en zusters in de Duitse Demokratische Republiek zien ook een taak in de voorgangersopleiding en in de vorming van gemeenteleden. Toen we in Buckow waren zagen we niet een van de studenten van het seminarium. Ze waren op de akkers bezig om de boeren ter plaatse te helpen met de oogst. Dat is één van de manieren waarop ze hun solidariteit tonen met de werkende mensen, in het bijzonder nu omdat de vruchten dit jaar veel te lijden hebben gehad van het slechte weer.
De wel aanwezige docenten gaven ons inzicht in het studie-programma en in de huidige situatie van de gemeenten. Het is belangwekkend op te merken, dat er geen tekort aan voorgangers is in de D.D.R. Bijna alle gemeenten hebben fulltime voorgangers en het zal niet gemakkelijk zijn om straks een plaatsje te vinden voor de zestien studenten als ze straks klaar zijn. Maar de overtuiging leeft, dat God voor een plaats zal zorgen voor hen die Hij tot zijn dienst heeft geroepen.
Dit jaar zijn er twee studenten uit Rusland ingeschreven. De Russische Unie hoopt in de toekomst zijn eigen seminarium te kunnen openen en de studenten die nu hun opleiding krijgen in Buckow zullen dan deel gaan uitmaken van de docentenstaf. Vanwege ruimtegebrek leidt Buckow alleen

die studenten op die fulltime voorganger willen worden. Een bijbelschool in Burgstädt geeft een éénjarige kursus voor gemeenteleden. Ook waren we in de gelegenheid om het Bijbelhuis in Schmiedeberg te bezoeken, het „Martin Luther King Haus".
In Schmiedeberg worden het hele jaar door kampen, konferenties, konferenties voor kinderen, jeugd en volwassenen gehouden. Er zijn 100 bedden die bijna altijd bezet zijn. Toen wij er waren waren gemeenteleden uit Skandinavië en het Oosten juist bezig met een diskussie over de verantwoordelijkheid van de diakenen in de plaatselijke gemeente.

Algemeen sekretaris Rolf Dammann greep terug op onze ondervindingen toen hij de gemeenschappelijke taak samenvatte: „Diakonia (dienstbetoon) is bereid zijn te lopen door het vuil van de ander, of om iemands schoenen of voeten te reinigen - door die dienst zal men aan ons kunnen zien dat we discipelen van Jezus zijn".

Onze trip had ook edukatieve waarde, want we zagen niet alleen onze gemeenten en andere instituten binnen de Baptisten Unie van de D.D.R., maar we waren ook in de gelegenheid om historische plaatsen te zien, zoals Luthers stad Wittenberg; de stad van Goethe, Weimar en ook het kasteel de Wartburg. Plaatsen die ons onder de indruk brachten van grote perioden in de geschiedenis van Duitsland.
Maar, licht en schaduw liggen dicht bij elkaar. We bezochten ook het voormalige koncentratiekamp in Buchenwald in een ijzige regen. We werden niet alleen van buiten koud... Terwijl we bloemen legden in de cel van dominee Paul Schneider dachten we aan deze grote strijder voor de vrijheid en wij baden: „Heer, help ons, opdat zoiets als dit nooit weer gebeurt!" Dat gevoel was ook de basis van onze gesprekken met vertegenwoordigers van de regering. Als baptisten vormen we een minderheidskerk in Europa, maar zoals bijna geen enkel ander kerkgemeenschap zijn we in bijna alle landen van Europa vertegenwoordigd. Daarom zijn wij meer in de gelegenheid om een bijdrage aan de verzoening tussen Oost en West te leveren. Daarom ook steunen we volledig de politiek van de „vreedzame ko-existentie".
Maar we begeren méér dan dat. Onze doelstelling moet uitreiken boven de „ko-existentie" naar de „pro-existentie", waarop het fundament gelegd kan worden van een rechtvaardige en blijvende vrede in Europa. Deze „pro-existentie" is niet slechts - en niet allereerst - een politiek programma. Het is de verwerkelijking van dat wat reeds praktijk was in de gemeente van het Nieuwe Testament.

Eén van de gemeenten in de D.D.R. - de Bethelgemeente in Berlijn - zoekt naar een nieuw „huis". Om dat doel te bereiken is men afhankelijk van onze steun. We willen deze broeders en zusters niet teleurstellen maar willen hen helpen. Door zo te doen zullen we de woorden bevestigen als we zingen:

„U, Heer, roep ons tot liefde,
om te leven voor de ander....
help ons zo in liefde te leven,
dat men aan ons kan zien,
dat we van u zijn".

Lezen en Luisteren

Immers, de tijd zou mij ontbreken ...

Ik geloof niet dat ik naar waarheid dit woord van de schrijver van de Hebreeënbrief kan citeren, maar toch zal ik niet Davids geschiedenis aan de hand van 2 Samuël met u gaan lezen. Het hele boek vertelt over deze vorst en zijn leven is uitermate boeiend geweest. Vol van glorie en schande, toppunten van vreugde en dieptepunten van verdriet. Oorlogen en vrede wisselden elkaar af. Daden van barmhartigheid en dan weer manipulaties met mensen, zo gemeen, dat je je verbaast over de vrome liederen die dezelfde man dichtte. Het verbaast u niet want u kent uzelf en weet dat waar God wil wonen de duivel aan de deur staat. Ik herinner u slechts aan Petrus die het ene uur hoort: Zalig zijt gij, Simon Barjona... en het daaropvolgende uur: Ga weg, achter mij, satan... De mens is een landingsveld dat voortdurend van bezitter schijnt te veranderen.
Je neemt overigens niet gemakkelijk afscheid van een mens als David. Waarschijnlijk vanwege zijn werkelijk maar mens zijn. Lees zijn dankzegging in hoofdstuk 7. Lees wat hij doet aan Mefiboseth, een zoon van Jonathan, zijn gestorven vriend, in hoofdstuk 9. De namen van Bathseba en Uria zeggen u genoeg, evenals het optreden van Nathan en het berouw van de koning (12). Daarna lezen we van het optreden van Absalom (13 en 14) en slaat u de intriges van Joab niet over, die Davids verdriet over Absaloms afwezigheid konstateert. Wat zegt u van een woord als: God neemt echter het leven niet weg, maar zoekt wegen dat een verstotene niet van Hem verstoten blijve (14 : 14). In 15 beleeft David wel een diep grievend leed.

Hij moet Jeruzalem vluchtend voor zijn zoon verlaten en Simeï vervloekt de vorst, hem met stenen bekogelend (16) Absalom komt om (18) en David schreit en schreeuwt: Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom! Och dat ik in uw plaats gestorven ware, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

Hoe menselijk was deze mens en vorst. Maar kind van God.

Nu zou het voor de hand liggen om in de komende weken, maanden over Salomo met u te praten en na hem over al de andere koningen. Dat zal ik niet doen, behalve dan dat ik toch één keer aandacht aan de vredevorst zal geven. Maar daarna wilde ik het zwaartepunt verleggen naar mannen die een bijzondere positie innamen in het leven van Israël: de profeten. Uw wensen ken ik niet en dat betreur ik. In dit verband hier niet op de juiste plaats en tijd en toch terecht: weten wij wat u in ons weekblad leest? Wat u waardeert of mist?

Wij weten niet eens of u ons wenst, tenzij u een traditionele herverkiezing wilt beschouwen als een duidelijke uitspraak van u allen. Hetgeen ik betwijfel.

De laatste keer had ik het met u over Jeruzalem, de stad Davids. Bij het lezen van de laatste verzen uit 2 Samuël moest ik eraan terugdenken. Volkomen oosters is de handel bij de koop van een stuk grond door David. Precies zo ging het toen Abraham (Gen. 23) een begraafplaats wilde kopen. De prijs wordt als eigenlijk niet terzake doende terloops genoemd, maar ondertussen verwacht de eigenaar wel zo'n som. David koopt hier een dorsvloer van de Jebusiet Arauna om daar een altaar te bouwen. Dat altaar was bedoeld om de Heer een offer te brengen als verzoening over de volkstelling (24). Men zegt dat dit ook de plaats is waarop Abraham eens zijn zoon Izaäk zou offeren. In Salomo's dagen zou hier ook het grote brandofferaltaar van de tempel hebben gestaan. Als u ooit in Jeruzalem zou komen zult u zeker het heiligdom der Islamieten bezoeken. In het centrum, onder de hoge koepel, ziet u een grillig gevormde rotssteen. Hier zou de dorsvloer van Arauna hebben gelegen. En de Islamieten geloven dat Mohammed van deze plek ten hemel voer. En, om even terug te komen op de vraag of de Joden nog eens een tempel in Jeruzalem bouwen: als ze het wilden zou het op deze plaats moeten zijn en juist daar staat het heiligdom der Islamieten. Islamiet zijn de meeste Arabieren en als u ook de krant leest weet u waarom de Israëlie de dom van de rots zullen moeten ontzien.

Soms is de geschiedenis een vreemd spel.

Anderzijds: waarom zou er ook een tempel der Joden moeten komen? „Geloof mij, vrouw, het uur komt dat gij noch op deze berg, noch te Jeruzalem de Vader zult aanbidden". Davids stad is te klein.

Huizinga

SCHOOLKLAP

Jaaroverzicht 1977-1978 van het seminarium

1. STUDENTEN

Het kursusjaar 1977-1978 startte met 23 studenten; 17 daarvan waren door onze gemeenten erkend als mogelijke kandidaten voor het voorgangerschap, de overigen studeren theologie met een andere doelstelling of omdat ze omtrent hun toekomstig beroep nog geen duidelijkheid hebben.

Van die 23 studenten zijn er thans twee die niet langer aan het seminarium behoeven studeren, omdat ze zich nu voorbereiden op het kandidaats- of doktoraal examen. Eén student brak de studie af om persoonlijke redenen en aanvaardde een werkkring. Twee studenten behaalden het einddiploma en werden meteen beroepbaar gesteld. Nog vóór de officiële beroepbaarstellig afkwam hadden ze al kontakten met de gemeenten waar ze thans werken.

In het huidige kursusjaar 1978-1979 schreven negen studenten voor het eerst in, waardoor er totaal nu 27 studerenden zijn. Bovendien zijn 3 oudere parttime studenten ingeschreven. 19 zijn door de C.v.d.O. aanvaard en 2 zoeken een aanvaarding. Dit betekent, dat een toename van het aantal voorganger-kandidaten is vast te stellen.

Ruim 20 gemeenten zijn vakant, maar er zijn geen 20 beroepbare predikantsplaatsen. Het is uitermate moeilijk een reële prognose t.a.v. de te verwachten vakatures te maken omdat in een betrekkelijk kleine gemeenschap als de onze de persoonlijke situaties meespelen en mede het totaal beleid bepalen. Onze gemeenten hebben de geestelijke en morele verantwoordelijkheid dat er voorgangersplaatsen zijn voor jonge mensen die zich na jarenlange studie en zorgvuldige begeleiding beschikbaar stellen. Gelukkig en dankbaar kunnen we vaststellen dat zich thans in de praktijk geen problemen op dit punt voor doen.

Het lijkt er op, dat nieuwe studenten in toenemende mate met een goede vooropleiding naar De Vinkenhof komen. Van de negen eerste jaars is er één met Gymnasium (de tweede vrouwelijke student); twee met PA en vijf met Atheneum die allen een aanvullende vooropleiding doen en één met HAVO die eveneens een verdere opleiding ontvangt.

2. ONDERWIJS

Met de studenten en de C.v.d.O. heeft de leiding van ons seminarium intensief gesproken over het nieuwe studieprogramma dat zowel probeert in te spelen op de herprogrammering van het universitair onderwijs als ook op de behoeften die we voelen met het oog op het dienen in onze gemeenten.

Deze zomer konden we voor het eerst een studiegids toezenden aan onze studenten, waarin een weergave wordt gegeven van een volledig seminariumprogramma. Voor belangstellenden is deze studiegids beschikbaar.

We werken thans met twee groepen: de 1e en 2e jaars vormen één groep en de oudere jaars een seniorengroep. De 1e groep ontvangt een algemene inleiding in de praktische theologie met eerste oefeningen in het voorgaan, terwijl de oudere jaars dieper op deze en andere materie ingaan.

Aan het eind van de studie is thans een langere praktijkstage in een gemeente geïntroduceerd: 9 maanden fulltime of 1½ jaar halftime. Twee studenten, nl. Wim de Zwart (Coevorden) en Mart van der Vlugt (Alphen a.d. Rijn-N.) werken als pastoraal medewerker/ouderling in de gemeente. In het winter- en voorjaarssemester zal een nieuwe kursus Pastorale Vorming van start gaan waaraan tevens een beperkt aantal voorgangers kan deelnemen.

Dit jaar zijn er voor het eerst kolleges in de didaktiek met het oog op de cathechese te geven door ds A. A. Boeschoten en evangelistiek door ds R. Reiling. Ds G. Vegter gaat onverdroten voort als docent in de systematische theologie.

Bijbelseminarie 1977-1978

Eén zuster en 19 broeders begonnen in het najaar van 1977 aan een kursus voor „voorgaande broeders en zusters". Deze term wordt gebruikt omdat het woord lekeprediker minder geschikt is.

Dr J. Reiling geeft bijbelse theologie, exegese en bespreekt gemaakte preekschetsen. Drs O. H. de Vries (Den Haag) geeft onderricht in de geloofsleer en ds Th. van der Laan leidt de groepsbesprekingen waarin gehouden preken - afgeluisterd van een kassetterekorder - 't leermateriaal zijn.

Het geheel is een uiterst boeiende zaak waarbij bepaald het een en ander gevraagd wordt van de kursisten.

3. BESTUUR

Reeds lang bestond binnen het seminarium de behoefte aan enigerlei vorm van georganiseerd overleg tussen de Opleidingskommissie, het rektorium en de studenten.

Daartoe is gedurende het kursusjaar 1977-1978 de seminariumraad opgericht. Behalve de rektor (voorzitter) en de konrektor is een curatrix, mevr. L. J. van Beek, lid van deze raad, terwijl vier studenten de overige studenten vertegenwoordigen. Het eerste jaar waarin de seminariumraad fungeerde is bepaald tot tevredenheid van alle betrokkenen verlopen.

4. HUISVESTING

Als we snel voorbij gaan aan het afschuwelijk ongerief van het vorig jaar, toen alles op z'n kop stond vanwege de verbouwing, kijken we vandaag met groot plezier naar een geheel verbouwd huis dat er magnifiek uitziet. Onze gemeenten die zich voor dit alles offers getroosten en de bestuurders in de Unie zijn we dankbaar voor hun visie. Het Nederlands Bijbel Instituut „De Nieuwe Koppel" is onze goede buurman die gedurende de verbouwing het seminarium gratis onderdak verschafte. Als dank overhandigde de konrektor een gift voor de bibliotheek van het N.B.I. aan de direkteur, de heer F. Smit.

5. HONGARIJEREIS

Hierover is in dit blad door studenten reeds het een en ander geschreven. Het was een onvergetelijke ervaring, waarin we veel ontvingen van onze geloofsgenoten. Ook als reisgenoten hadden we het goed. Samen overschreden we grenzen; de ervaring van de oudere reisgenoot (schrijver van dit bericht) werd ingebracht en waar nodig aangewend. De studenten die allen voor het eerst dit land bezochten voelden zich snel op hun gemak en zagen hun vooroordelen en foutieve voorstellingen verdwijnen. Daarvoor in de plaats kwam eigen waarneming, ervaring en betrokkenheid in en door Christus.

Th. van der Laan

BEVESTIGING EN INTREDE Ds JAC. SCHOUTEN

De baptistengemeente Delfzijl nodigt hierbij hartelijk uit tot het bijwonen van de bevestigings- en intrededienst van onze voorganger ds Jac. Schouten.

Op, zo de Heer wil, 26 november 1978 zal ds Schouten aan onze gemeente worden verbonden door ds J. H. Hofman in een dienst, die om 14.30 uur begint in de Hervormde Kerk, Molenberg, Delfzijl.

Na deze dienst is er gelegenheid om persoonlijk met ons voorgangersechtpaar kennis te maken.

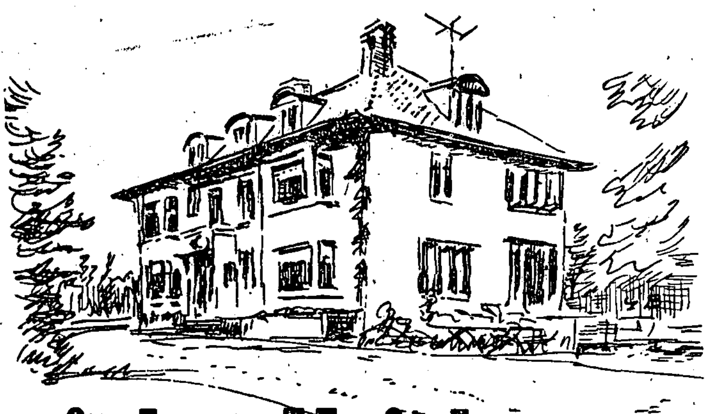
Namens de raad der gemeente,

J. Steenhuis, sekretaris

PERSONALIA

☆ Ds A. Visscher te Delft, voor enkele weken voor een operatie opgenomen in het Bethelziekenhuis in zijn woonplaats, maakt het na enkele kritieke dagen weer goed. Wanneer hij het ziekenhuis mag verlaten is - op het moment waarop dit geschreven wordt - nog niet bekend.

☆ Ook met ds G. H. W. Pflaum te Hoogezand gaat het goed. Naar verwacht, wordt zal hij zondag 26 november a.s. weer voor het eerst mogen voorgaan. Wel wordt rekening gehouden met de mogelijkheid, dat de behandeling nog eens herhaald zal moeten worden.

uit het Uniebureau

Dank
Het is al weer enkele maanden geleden, dat de baptistengemeente te Paramaribo, Suriname het 90-jarige bestaan van de arbeid mocht gedenken. Men zal zich herinneren, dat ter gelegenheid van die viering ook een delegatie Nederlandse baptisten aanwezig was, die - bij monde van ds G. van 't Wout - een jubileumgift namens onze Uniegemeenschap mocht overhandigen. Dezer dagen ontvingen we van de gemeente uit Paramaribo een brief waarin men dank zegt voor dit meeleven en voor de ontvangen gift; men heeft, zo wordt geschreven, de verbondenheid met onze gemeenten in Nederland tijdens de jubileumweek daardoor op bijzondere wijze mogen ervaren.

Levensvragen
Eén van onze emeriti-voorgangers schreef de Unie-Commissie onlangs een brief waarin hij de vraag stelde, waarom de kwestie van de „automatische" vrijstelling (van militaire dienstplicht) van theologische studenten niet óók aan de raden der gemeenten en aan de gemeenten was voorgelegd. Een goede vraag.
In elk geval, afgezien van het feit dat het in het genoemde geval gewoon technisch niet mogelijk was - de Minister wilde eigenlijk al per kerende post antwoord, bij wijze van spreken - heeft deze vraag het Dagelijks Bestuur van de Unie-Commissie ertoe gebracht na te denken over de mogelijkheid op welke wijze vanuit de Uniegemeenschap leiding en begeleiding kan worden gegeven aan het in de gemeenten bezig zijn met de vele - vooral ethische - vragen waarvoor we vandaag de dag worden geplaatst.
Wellicht zal een en ander kunnen/moeten leiden tot het in het leven roepen van een werkgroep die met deze taak zal worden belast.

Notulen AV-1978
Dezer dagen loopt de reglementaire termijn af waarbinnen men op- of aanmerkingen kan maken op de koncept-notulen van de Algemene Vergadering-1978. We herinneren de afgevaardigden, en alle anderen die leden waren van de AV, aan deze termijn. Begin november zijn deze koncept-notulen de sekretarissen der gemeenten en alle andere belanghebbenden vanuit het Uniebureau toegezonden.

Financiën
Dezer dagen hebben de gemeenten in een algemeen schrijven het verzoek ontvangen zo spoedig mogelijk de bijdragen voor NBJB, ECU, CvdO, UZC, Noodfonds (Rampenfonds), UBS en de uniekontributies te willen overmaken op de bekende giro- of banknummers. Omdat ook wel eens giften en bijdragen van partikulieren worden ontvangen geven we deze oproep ook hier graag door.
Het is meestal zo, dat vooral in de laatste maand van het jaar een stroom van bijdragen door de penningmeester-administrateur - hij doet het overigens erg graag! - moet worden verwerkt. Hoe eerder deze overmakingen binnen zijn, hoe gemakkelijker het werkt.

J. van Dam, Uniesekretaris

NIEUWS VAN DE JMC (JONGENS EN MEISJES CENTRALE)

De JMC (een onderdeel van de NBJB) heeft al vele jaren een eigen zendingsaktie. Men noemt deze: **1-2 aktie**. Dit is naar aanleiding van een tekst uit Matth. 1e: God liefhebben boven alles; 2e: en je naaste als jezelf.

In de eerste jaren werd het door de klubs bijeengebrachte geld doorgestuurd naar de UZC, ten behoeve van onze zendelingen.

De laatste jaren wordt er meer doelgericht gegeven. In overleg met de UZC en met de zendelingen wordt er nu voor een bepaald projekt gespaard. Iets wat de kinderen meer aanspreekt. Zo hebben we bv. een wiegjesaktie gehad; geld voor schrijfbehoeften voor Irema bijeengebracht; bijgedragen voor een transportboot in Mambolo enz.

Voor dit jaar hebben we besloten om het door de klubs bijeengebrachte geld te besteden voor het inrichten van een keuken voor het op te richten tehuis voor dubbel-gehandikapte kinderen in Suriname. Zr Annie Bischop (van de gemeente Emmen) heeft 7 jaar als verpleegster bij de indianen in Suriname gewerkt en ze ziet het nu als haar taak om voor deze gebrekkige kinderen, die helemaal geen verzorging hebben, een thuis te bieden.

Ze heeft inmiddels in Nederland een kursus gevolgd om zich op haar nieuwe taak voor te bereiden. Ook heeft ze praktische ervaring opgedaan. In januari 1979 hoopt ze naar Paramaribo te gaan om daar zo'n nieuwe tehuis te beginnen.

Wij als JMC-ers willen door onze bijdrage mee helpen aan de inrichting van het huis. Om de kinderen van onze klubs te stimuleren hiervoor iets te doen, hebben we kleurkaarten uitgegeven, waarop men voor een kwartje (meer mag natuurlijk ook) iets kan kleuren.

Dit spreekt de kinderen aan en ze zijn enthousiast bezig met deze aktie. We hopen dat we een fijn bedrag bij elkaar krijgen en daardoor kunnen meewerken om die gehandikapte kinderen te helpen die werkelijk een „thuis" nodig hebben.

We wensen Annie Gods rijke zegen toe en Zijn leiding in verdere beslissingen.

Namens de JMC voor de 1-2 aktie,

J. v. d. Wolf-Dijkstra, Sneek;
(Giro 1606468, t.n.v. J. v. d. Wolf-Dijkstra, Sneek)

TWENTS BAPTISTEN ZANG- EN MUZIEKAVOND

Op zaterdag 4 november werd er in de Bijenkorf te Borne een zang- en muziekavond gehouden. Deze avond was een groot sukses zoals velen lieten horen en wel voor herhaling vatbaar! Medewerking verleenden o.a. De Bazuin uit Enschede, dat ook de samenzang verzorgde en Maranata uit Enschede, uit Vroomshoop Inmanuel en Kleine Kracht, uit Hengelo Cantus Studio, het Vensterkoor, een blaaskwintet en het koor Lovende Stemmen, uit Almelo een zangduo en het Chr. Gereformeerd Koor Soli Deo Gloria en GIOL (God is ons lied) uit Borne dat tevens de gastheer was.

Onze voorzitter, br Nieuwenweg, heette de aanwezigen van harte welkom en sprak zijn dank uit dat er zo velen gekomen waren, opende de bijeenkomst met gebed en droeg toen de leiding over aan br Vos uit Vroomshoop die dit op een mooie wijze heeft gedaan.

Tot slot las hij uit Ps. 150 voor, wat zeer toepasselijk was. De bedoeling is dat wij het volgende jaar een dergelijke dag in Enschede houden. En we hopen dat die koren en groepen die nu niet aanwezig waren er dan ook bij zullen zijn.

Borne K. Gringhuis

LOFZANGEN EN GEBEDEN

Nu de feestdagen binnen afzienbare tijd weer staan te gebeuren willen we voor hen die hun familie of vrienden willen verrassen met een bundel Lofzangen en Gebeden. de zondagsscholen die hun kinderen een bundel ten geschenke willen geven, nog even een overzicht geven van de huidige uitvoeringen en prijzen.

Alle bundels L & G zijn in dundruk uitgevoerd met ingebonden Supplement.

Uitvoering PVC zwart, rood, licht- en donkerbruin *f* 16,75.

Uitvoering luxe leren band donkerbruin *f* 35,—.

De witte en zwarte (beperkt) zijn nog in normale bindmethode met ingelijmd Supplement voorradig, prijs *f* 14,50.

Volledigheidshalve geven we nog de volgende prijzen:

Supplement I L & G	*f* 2,25
Harm. deel I L & G	*f* 20,—
Harm. deel II L & G	*f* 25,—
Harm. Supplement I L & G	*f* 7,50
Harm. 150 Psalmen	*f* 9,50

Vroegtijdig besteld hopen we u op tijd te kunnen bedienen.

Met vriendelijke groeten,

Zangbundel Commissie
A. Verweystraat 21,
7552 ME Hengelo (O.);
tel. 05440-21911,
adm. J. Germeraad

AZIATISCH BAPTISTEN-KONGRES IN INDIA

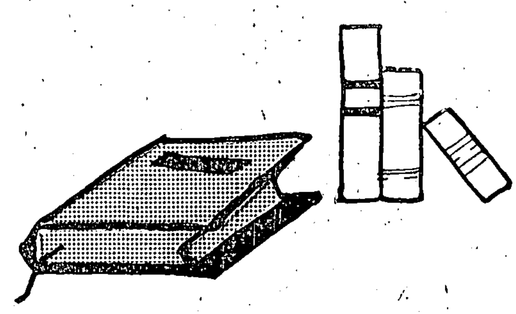
Van 8 tot 14 januari 1979 zal te Hyderabad-Secunderabad, India, voor de eerste maal een kongres voor de baptisten in Azië worden gehouden. Het thema van het kongres zal luiden One Faith, One Fellowship, One Focus en is ontleend aan Ef. 2 : 19-21.

De Aziatische Baptisten Gemeenschap, vergelijkbaar met de Europese Baptisten Federatie zal plenaire vergaderingen houden met o.a. de onderwerpen Zending en dienst in Azië, Relaties met andere baptisten, andere christenen en andere godsdiensten etc.

Het zal gedurende het kongres vooral gaan om de toekomst van de zending in Azië en in de wereld. Daarbij zal de vraag gesteld worden hoe de in Azië gevestigde gemeenten kunnen samenwerken met de vroegere zendingbedrijvende kerken in het Westen teneinde te komen tot één zending in alle zes werelddelen.

MEDEDELING

Het adres van ds R. Reiling, evangelist in dienst van de ECU is met ingang van 28 november a.s. gewijzigd in Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; tel. 010-213335.

Wat zullen we lezen:

zondag	26 november	Spreuken 31 : 1-31	Lest best: een sterke vrouw
maandag	27 november	Kolossenzen 1 : 1- 8	De vruchten van het Evangelie
dinsdag	28 november	Kolossenzen 1 : 9-12	Gebed om nog méér vrucht
woensdag	29 november	Kolossenzen 1 : 13-20	De hele volheid
donderdag	30 november	Kolossenzen 1 : 21-23	Onwankelbaar in geloof en hoop
vrijdag	1 december	Kolossenzen 1 : 24-29	Lijden voor het Evangelie
zaterdag	2 december	Psalm 79	Klaaglied op een puinhoop

GEMEENTEBERICHTEN

45 JAAR BAPTISTENGEMEENTE

Enschede - (J.H.). Het is al weer een tijdje geleden dat wij via een gemeentebericht iets van ons lieten horen. Dat wil helemaal niet zeggen, dat het ons niet goed gaat in de gemeente Enschede. Integendeel, we mogen dankbaar zijn voor alle zegeningen die de Heer ons elke keer weer schenkt. De diensten worden goed bezocht, de klubs en de verenigingen zijn weer goed van start gegaan na de vakanties; er is volop aktiviteit. Zondag 29 oktober hadden we een oogstdankdienst, samen met de kinderen van de zondagsschool. Na de dienst brachten de kinderen fruitbakjes naar de zieken in het ziekenhuis.

De zondag daarop mochten we een jonge zuster van 16 jaar in het doopvont zien afdalen. Ook zij wilde haar leven wijden aan de Heer; het was een fijne dienst die we weer samen als gemeente mochten beleven.

We mochten zondag 12 november gedenken, dat er hier in Enschede voor 45 jaar een zelfstandige baptistengemeente werd gesticht. We mochten daar een speciale herdenkingsdienst voor houden, met medewerking van het zangkoor en de muziekvereniging. Het is een echte dankdienst geworden. Ds H. Bijleveld, onze voorganger, sprak naar aanleiding van 1 Petrus 2 : 1-10. In zijn toespraak kwam naar voren, dat we dankbaar mogen zijn voor alle broeders en zusters die ons zijn voorgegaan in deze 45 jaar, maar bovenal moeten we dankbaar zijn jegens de Heer der gemeente die ons de gemeente gegeven heeft, waarin we mogen werken en leven tot eer en verheerlijking van Zijn Naam.

En zo willen we dan ook hier in de gemeente Enschede blijven arbeiden tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

TOEWIJDINGSZONDAG IN HENGELO

Hengelo - (J.W.). Niet zo vaak zal men van ons in De Christen een verslag lezen. Deze keer wilden we toch iets doorgeven. Het was na de grote evangelisatiedienst in de Westerkerk in oktober 1977 dat de evangelisatiekommissie bijeen kwam om wat na te praten. Toen viel het woord: is het niet hard nodig om ons zelf toe te rusten als gemeente?

Een kommissie bestaande uit de voorgangers ds G. Liebe en ds P. Wijchers aangevuld met zes gemeenteleden die overdag wel tijd hadden om eens per 14 dagen enkele uren te vergaderen werd gevormd. Wij kwamen al gauw overeen, dat we ons opnieuw moesten toewijden aan de Heer der gemeente.

Om ons voor te bereiden op de toewijdingszondag werden de twee gemeenten in 18 groepen verdeeld met voor iedere groep een gespreksleider. Drie weken vóór 12 november en één er na hebben wij ons bezig gehouden met vier onderwerpen: 1ste bekering, 2de wie waren wij voor de bekering, 3de wie zijn we nu, na een jaar of misschien wel 65 jaar? 4de Hoe gaan we samen verder? Voor de toewijdingszondag hadden we het Twicket-kollege, het gebouw van een nieuwe scholengemeenschap tot onze beschikking. Naast de grote aula, plaats biedend aan ruim 400 personen hadden we een 12-tal lokalen tot onze beschikking voor kinderchreche, zondagsschool-doegroepen, gespreksgroepen. Het programma voor deze toewijdingszondag was als volgt: 10 uur koffie (de eerste bezoekers waren om 9.45 uur reeds aanwezig). 10.30 uur Lof- en Leerdienst (in de lofdienst veel muziek en zang; de beide koren Immanuël en het Vensterkoor zongen dat het een lust was). Na de lofdienst verliet de zondagsschool de zaal om zelf als zondagsschool verder te gaan.

In de leerdienst, waarin ds G. Liebe voorging, werden wij bepaald bij Jozua 24, verbondsvernieuwingsfeest. Enkele vragen in de prediking neergelegd werden later in de gespreksgroep verder uitgediept. Na de dienst gingen wij uiteen; de een naar de boetseergroep, kollages, rollenspel of gespreksgroep; in de diverse lokalen werd koffie geserveerd.

Om 12.45 uur werd de „inwendige" mens versterkt. Ieder had nu de tijd om met deze en gene wat te praten. Geweldig was het om als één grote familie zo bijeen te zijn. Onderwijl konden de kleigewrochten en kollages bekeken worden.

Om 2 uur begon de middagdienst: **Samen delen,** met medewerking van Manna, Vensterkwintet. Het rollenspel werd opgevoerd en veel werd er gezongen. Het toewijdingslied laat ik hier volgen: God heeft zijn Zoon aan ons gegeven. Ons zijn liefde toebereid. Daarom zal nu ons hele leven God zijn toegewijd.

Het hoogtepunt van deze middag was toen gevraagd werd, of zij die zich opnieuw wilden toewijden aan de Heer der gemeente wilden opstaan, om het zichtbaar te maken.

Een jonge broeder kwam naar voren om te kennen te geven ook door de doop de Heer te willen dienen.

Vele niet-leden der gemeente stonden ook op.

We hopen dat nog velen zullen volgen om ook in de doop zichtbaar te willen maken dat het hun ernst is zich aan Koning Jezus toe te wijden. Samen zongen wij nog het toewijdingslied waarna wij om half vier uiteen gingen. Velen namen nog een bloemetje mee om die aan 37 bejaarden en

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

zieken te brengen om ook hen iets te laten proeven van deze dag.
Samenvattend zou ik willen eindigen met twee regels uit een lied:
Ik voel de winden Gods vandaag,
vandaag hijs ik het zeil.

AFSCHEID Ds JAC. SCHOUTEN

Emmen - (J.B.). Na bijna zes jaar in onze gemeente te hebben gewerkt hebben ds en mevr. Schouten op zondag 12 november jl. afscheid genomen van de gemeente. Eigenlijk werd er de zondag daarvoor al afscheid genomen van het werk der gemeente, toen in de avonddienst onder grote belangstelling een zuster en vijf broeders werden gedoopt.
In de officiële afscheidsdienst, die 's middags werd gehouden sprak ds Schouten over Philip. 6. Hij herinnerde onze gemeente aan het getuigenis van Paulus, dat „Hij, die in u een goed werk is begonnen dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus".
Gods werk gaat door en is gelukkig niet gebonden aan een mens. Hoewel het verbreken van banden altijd moeite kost moet toch de dankbaarheid tegenover de Heer der gemeente deze dag centraal staan, dankbaarheid voor de goede tijd die we samen mochten meemaken.
Namens de gemeente Emmen voerde vervolgens br Baptist het woord die het scheidende voorgangersechtpaar bedankte voor alles wat het in de afgelopen jaren voor de gemeente had gedaan en hij wenste hen ook in Delfzijl Gods zegen toe. Ds Jac. Tromp sprak namens het Gewest Z.O.-Drente en het konvent van voorgangers, terwijl ook br S. A. Wijchers uit Delfzijl nog het woord voerde. Tot slot sprak ds K. Corporaal nog een persoonlijk dankwoord, waarna ds Schouten de sprekers bedankte voor de goede woorden en wensen.
In een meer ongedwongen samenzijn 's avonds traden alle takken van arbeid voor het voetlicht om elk op zijn eigen manier van ds en mevr. Schouten afscheid te nemen.
Uit de opkomst (zeer groot) bleek wel dat de voorkeur van onze gemeente meer uitgaat naar ongedwongen bijeenkomsten dan naar officiële diensten (de opkomst 's middags van de gemeente was matig).
En voor het echtpaar Schouten en voor ons als baptistengemeente te Emmen is nu een nieuw hoofdstuk begonnen; langs deze weg willen we de gemeente Delfzijl met het nieuwe voorgangersechtpaar een goede en gezegende tijd toewensen. We vertrouwen erop, dat de Heer der gemeente ons ook in Emmen zal leiden, bij het beroepingswerk en in de voor ons liggende vakante periode.

NBJB-GEWEST GRONINGEN

Beste jeugdleden van het gewest Groningen.
Langs deze weg wil ik jullie meedelen dat er op 24 november a.s. weer een vergadering is van de gewestelijke afdelingen. Twee leden van jullie groep worden uitgenodigd hierbij aanwezig te zijn. Is het niet mogelijk dat er één of twee namens jullie jeugdgroep kunnen komen, dan graag even een berichtje.
Vriendelijke groeten en tot ziens!
Anneke Bosma, Ankerstraat 17, 9934 KA Delfzijl; tel. 05960-17529

Dit berichtje werd te laat ontvangen voor eerdere publikatie; - red.

Op donderdag 7 december D.V. hopen onze ouders
H. J. OLIJSLAGER
en
A. OLIJSLAGER-DIJKHOF
hun 45-jarig huwelijk te vieren.
Graag geven wij gelegenheid tot feliciteren van 17.00-18.30 uur in restaurant „Coopenhaghe", Markt 2 te Hengelo (O.).
Aart en Digna
John
Brian
Rita en Henk
Marcel
Rian
Hengelo (O.) november 1978
Ir. M. Schefferlaan 12

Wegens persoonlijke omstandigheden zal één van de mewerkers per 1 maart 1979 ons bureau verlaten.
Vanzelfsprekend is het voor een goed funktioneren, van groot belang dat deze vakature per 1 maart weer vervuld zal zijn.
Voor de komende vakature wordt gevraagd een
MEDEWERKER/MEDEWERKSTER
(18-25 jaar)
De taak zal voor een belangrijk deel bestaan uit de verzorging van de Boekhouding.
Indien u voor deze vakature belangstelling hebt, kunt u uw sollicitatie richten aan:
Unie van Baptistengemeenten, t.a.v. A. v. d. Hoef, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
Telefonische inlichtingen kunt u verkrijgen bij het Uniebureau; tel. 030-784457 (8.30-11.30 uur).

De Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen
Het leven met mijn vrouw en onze moeder en oma was een steeds terugkerende vreugde.
Haar plotselinge heengaan heeft ons erg aangegrepen.
God dankend voor zijn nabijheid in leven en in sterven.
Zijn wij u bijzonder erkentelijk voor de hernieuwde ervaringen van liefde en vriendschap.
Namens allen:
H. v. d. Berg, Bangkokdreef 197, Utrecht

Jezus Uw verzoenend Sterven
blijft het rustpunt van mijn hart.
In vol vertrouwen op hun Heer en Heiland zijn van ons heengegaan onze zusters:
SCHUURHUIS-COMPAGNE
op de leeftijd van 76 jaar
en
PASVEER-NIEMEIJER
op de leeftijd van 91 jaar.
Baptistengemeente Coevorden

Heden werd door de Heer thuisgehaald Zijn moegestreden kind, mijn lieve zorgzame man, onze heit en pake
TJIBKE VAN DER PLAATS
op de leeftijd van 70 jaar, na een gelukkig huwelijk van ruim 45 jaar.
„Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb het geloof behouden".
2 Tim. 4 : 7
Workum, 15 november 1978
Sylspaed 3
A. van der Plaats-Tuinstra
kinderen en kleinkinderen

Heden heeft de Heer thuisgehaald het lid van onze gemeente
TJIBKE VAN DER PLAATS
op de leeftijd van 70 jaar.
Workum, 15 november 1978
Baptistengemeente Workum

„Mijn hoop die is op U" Ps. 39 : 8
De Heer heeft tot Zich genomen onze broeder
KLAAS KRAIJEMA
op de leeftijd van 60 jaar.
Treebeek, 17 november 1978
Baptistengemeente Treebeek

Nog onverwacht heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster
HENDERIKA MOORLAG-KOSTER
in de leeftijd van 65 jaar.
14 november 1978
Baptistengemeente Nieuw Buinen

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 48 - 1 december 1978

Reis naar de Sovjet-Unie

door
dr Robert S. Denny

(Na de vergadering van de Europese Baptisten Federatie eind september in Wenen te hebben bijgewoond bracht dr Robert S. Denny, algemeen sekretaris van de Baptisten Wereldalliantie een bezoek aan Polen, de D.D.R. en tenslotte aan de Sovjet-Unie. Over dat bezoek aan Rusland gaat het in het hiervolgende).

Als gasten van de baptisten in de Sovjet-Unie viel ons een bijzonder hartelijk welkom ten deel van de leiders van de Al-Unie Raad en van de voorgangers van de gemeente in Moskou. Voor we begonnen met ons bezoek aan drie andere steden namen we deel aan de avonddiensten.

Ons eerste bezoek was aan het Ministerie voor Godsdienstzaken in Moskou om onze bezorgdheid uit te spreken ten aanzien van pinkstergelovigen die nog steeds verblijven in de ruimten die hen werden aangeboden in de Amerikaanse ambassade. Ons werd verteld, dat zij uitreisvisa hadden aangevraagd en dat hen die waren geweigerd. Toen verzochten ze de Amerikaanse ambassade om een vergunning om de Ver. Staten binnen te komen. Op het ogenblik wachten zij op een vergunning van de Sovjet-regering om het land te verlaten. We hopen dat deze zaak kan worden opgelost ten behoeve van allen die erbij betrokken zijn.

In gezelschap van de algemeen sekretaris Alexei Bichkov en zijn lieftallige vrouw Zoya, reisden we naar de stad Sochi aan de Zwarte Zee. Daar ontmoetten we broeder Valentine, de distriktsleider die 55 gemeenten onder zich heeft. Er werden diensten gehouden in overvolle kerken - de mensen verheugen zich erin dat ze plannen mogen maken voor het bouwen van nieuwe kerken.

Onze meest gedenkwaardige ervaring was een bezoek aan het huis van Nikolai Efremov, waar we met zijn gezin plus tien gasten rond de tafel zaten om te eten. De 22-jarige zoon kwam wat later en werd aan ons voorgesteld als iemand die nog maar kort ervoor tot geloof in Christus was gekomen. Hij begroette ons in het Engels: Ja, ik ben zo gelukkig in Christus! Later vertelde hij ons van zijn verlangen om een bijbel in het Engels te hebben. De avond werd doorgebracht met het zingen van geestelijke liederen en het maken van muziek. De taal was geen barrière - de geestelijke dingen waren voor ons een weg om gemeenschap met elkaar te hebben.

We vlogen daarna naar de staat Armenie met de 2750 jaren oude hoofdstad Yerevan. Met het gezicht op de berg Ararat waar de ark van Noach tot rust kwam bevonden we ons op een bodem die getuige geweest is van Gods bemoeienissen met Zijn volk. Dichtbij bevond zich een sprekend getuigenis van de zonde der mensen, een indrukwekkend gedenkteken van de in 1915 door Turken gepleegde massamoord op 1,5 miljoen Armeniers. Broeder Vosgan Emekdjan, nu 85 en voorganger van de baptistengemeente is een overlevende van die massaslachting waarbij hij zijn gehele familie verloor. Het was een indrukwekkende gedachte te zien hoe God hem in Zijn dienst heeft willen gebruiken.

Later in gezelschap van vooraanstaande baptisten hadden we een ontmoeting met de Patriarch van de Armeense Orthodoxe Kerk. Het was een warme ontmoeting, met veel gebeden. Om uitdrukking te geven aan zijn goede wensen zei de Patriarch: ofschoon we verschillen in dogma's, onze eenheid is in Jezus Christus, de Zoon van God. Hij vertelde ons nog, dat het zijn kerk twee jaar geleden was toegestaan om 10.000 bijbels te drukken; meerdere exemplaren ervan hadden de baptisten gekregen.

Dat de heilige Geest er aan het werk is werd duidelijk bij ons bezoek aan de diensten van de baptistengemeente in Yerevan. Toen de voorganger uitnodigde kwamen acht mensen tot geloof. Verleden jaar vroegen 45 personen de doop aan; slechts 36 werden aanvaard. Negen doopaanvragen werden uitgesteld na een proefperiode. Na zo'n periode worden aan de betrokkenen allerlei vragen gesteld, als: welke veranderingen vonden er in uw leven plaats? Kent u de vergeving van uw zonden? Lees je de bijbel en begrijp je het? Er moeten bevredigende antwoorden gegeven worden alvorens men tot doop en lidmaatschap wordt toegelaten. Door op deze wijze de mensen te onderzoeken ontstaat er een strijdbare en groeiende gemeente.

Het jeugdkoor van de gemeente zong voor ons aan het eind van de dienst twee

Engelse liederen. Toen vroegen ze: komen er ook jongeren in uw gemeenten in Amerika?

Vervolgens vlogen we naar Tiflis, de hoofdstad van Georgie waar het baptisme van Rusland is begonnen. Georgiers, Armeniers en Russen maken gebruik van dezelfde kerk - tesamen tellen ze 1800 leden. Het was ons een voorrecht om met drie van deze gemeenten een dienst te hebben. Gemeenschappelijk boden ze ons een lunch aan, samen met afgevaardigden van andere godsdienstige groeperingen. Koren en solisten werkten op prachtige wijze mee.

Met andere leidende baptisten werden we ontvangen door Patriarch Ilia van de Georgische Kerk, die nauwe banden onderhoudt met de baptisten. We werden hartelijk ontvangen in een Joodse synagoge waar ons de Thora en andere symbolen van het Judaisme werden getoond. Een geest van broederschap en liefde was aanwezig in al deze gestes van gastvrijheid. Shalom.

Opnieuw werden we uitgenoligd een bezoek aan een woning te brengen, een buitengewone goede gelegenheid om de vreugde van het samen-christen-zijn te beleven. Broeder Nadja Kvikashvili en zijn vrouw Maria traden als gastheer en -vrouw op voor een grote groep mensen die rond de tafel zat voor een afscheidsdiner.

Onze reis begon en eindigde met kerkdiensten in Moskou waar men een soort van symbolische verbondenheid beleeft met alle baptisten in de Sovjet-Unie. Gezichten die we ons herinnerden, mensen die we ontmoeten brachten ons ertoe om te danken voor hun geloof en om te bidden voor deze christenen die onze vrienden zijn.

Ofschoon we gescheiden zijn door de taal, de kultuur en door politieke systemen, we zijn samen één in de Geest van Christus.

„EEN APPèl, 15 STELLINGEN OVER ZENDING"

Dezer weken heeft een aantal personen, komende uit gereformeerde en hervormd-gereformeerde kring, *Een appèl, 15 stellingen* over zending gepubliceerd. De initiatiefnemers: „Aanleiding tot het publiceren van deze stellingen over Zending in Nederland is het gelijknamige oekumenische projekt, zoals dat vorig jaar begon en in de kerken en gemeenten, als ook op een gemeenschappelijke synodevergadering van de Gereformeerde Kerken en de Nederlands Hervormde Kerk, aan de orde werd gesteld".

Onder hen die hun instemming met dit Appèl betuigden bevonden zich o.a. ds W. Hessels, Alblasserdam; ds G. van Mameren, Leiden en ds G. van 't Wout, Arnhem.

Exemplaren van de brochure kunnen à *f* 1,— aangevraagd worden bij: Zendingsappèl, Postbus 73, 3430 DB Oudewater.

ONZE BUITENLANDSE REIS IN 1979

We gaan D.V. van donderdag 14 t.e.m. woensdag 27 juni 1979 weer naar Oostenrijk en wel naar de plaats Spittal, gelegen in Karinthië en logeren daar in Gasthof Kassmannhuber.

De prijs voor deze 14-daagse reis bedraagt *f* 850,—.

De reis- en verblijfkosten, verzekering en reisbelasting, inklusief overnachtingen onderweg, zijn inbegrepen, evenals de te maken uitstapjes met eigen bus tijdens het verblijf in Oostenrijk.

De inschrijfkosten bedragen *f* 50,—. Deze kosten zijn in de prijs van de reis begrepen. Nà storting van het inschrijfgeld wordt men ingeschreven.

Opgaaf kan weer bij mij plaats vinden. Adres: mej. G. van Veen, Nijkampenweg 123 te Emmen; tel. 05910-11363; gironummer 81 89 88.

In de periode van 28 december 1978 t.e.m. 2 april 1979 kunt u zich echter opgeven bij de fam. J. Meijer te Noordsleen, Emmerstraat 2; telefoon 05916-1303.

ROTTERDAM IN OPBOUW

Op zondagmorgen 29 oktober jl. werd door de gemeente te Rotterdam-Centrum de gerenoveerde kleine zaal officieel in gebruik genomen.

Sedert een aantal jaren was deze zaal een enigszins naargeestige ruimte geworden.

Het was erg ongezellig en nogal klein. In de loop der jaren zijn er verschillende bouwplannen geweest, soms zeer ambitieus, maar ze konden helaas niet uitgevoerd worden. Maar in mei jl. werd een aanvang gemaakt met een beperkte verbouwing. Want onze jeugd, het zangkoor, de beide groepen van zusterhulp en vele andere aktiviteiten in de gemeente hadden dringend behoefte aan een goed onderkomen. Al spoedig bleek, dat er van een beperkte verbouwing geen sprake kon zijn: de achterzijde van de meer dan een eeuw oud zijnde Feisserkapel was op z'n minst bouwvallig. Daarom moest de gehele achtermuur uit het gebouw gesloopt worden. Wij stonden onverwacht voor een gigantisch karwei. Schouder aan schouder hebben wij de muur eruit gesloopt. Velen namen vrije dagen om zich met al hun kracht te wijden aan dit werk. Soms werkte men in ploegendienst; ja, dag en nacht. Een gepensioneerde metselaar, die gevraagd werd een muurtje aan te strijken, heeft inmiddels bijna een nieuwe kerk gebouwd... Er is een nieuwe draagkonstruktie aangebracht over de gehele breedte van ons gebouw. De buitenmuur werd bekleed met aluminium beplatingen. Inwendig werd de zaal vergroot en gemoderniseerd, waarbij letterlijk alles vernieuwd moest worden.

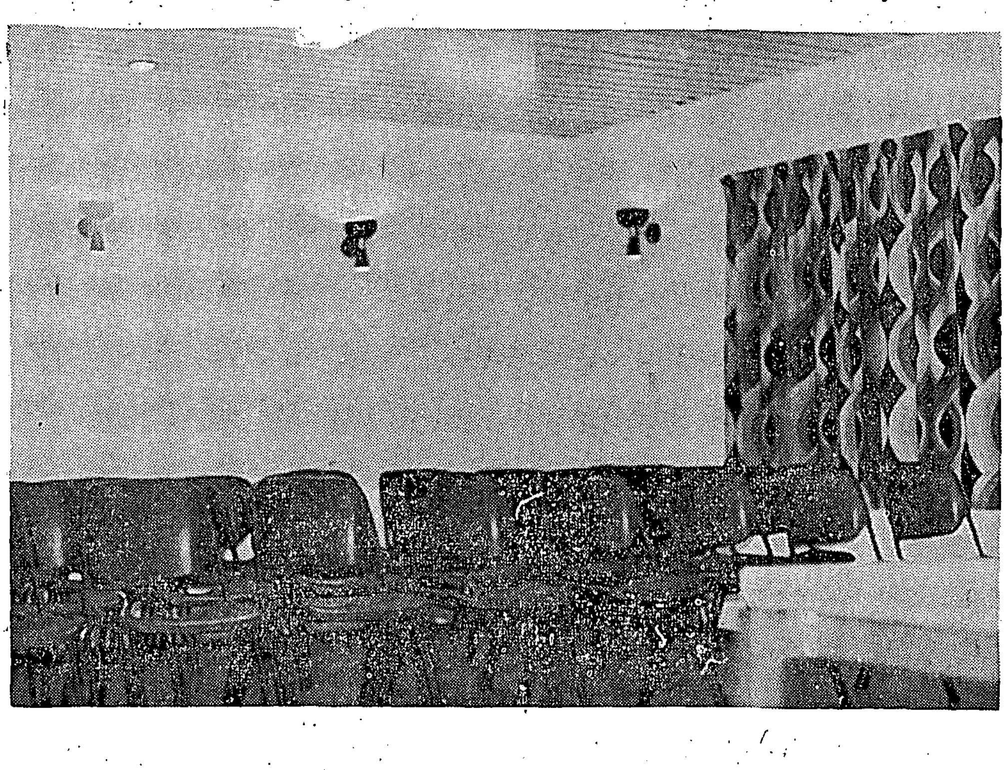
Op zondagmorgen 29 oktober jl. mochten wij de kleine zaal dankbaar in gebruik nemen. Een stukje gerealiseerde arbeid. Mogelijk gemaakt door de inzet van velen. Zo kwamen de totale kosten uit op 20% van het bedrag dat een aannemer had moeten vragen.

Inmiddels is de kleine zaal een sfeervol onderkomen geworden voor allereerst de jeugd, maar ook voor alle andere aktiviteiten.

Op de hierbij afgedrukte foto ziet u een hoek van de zaal. De stoelen staan klaar voor de midweekdienst en het zangkoor.

Wij realiseren ons, dat als de Here het huis van de gemeente niet bouwt, wij tevergeefs zwoegen.

Maar als de Here het huis van de gemeente bouwt, mogen wij deel hebben aan een wellicht zware, maar ook heerlijke arbeid.

Nieuwe kerk in Brasov, Roemenië geopend

door Denton Lotz

BRASOV, Roemenië - (EBPS). Meer dan 1800 gelovigen vulden de prachtige nieuwe kerk van de baptistengemeente in Brasov ter gelegenheid van de ingebruikneming op zondag 5 november jl. Nog eens enkele honderden volgden via luidsprekers de dienst in de zich onder de kerkzaal bevindende ruimten.

Dr Gerhard Claas, sekretaris van de Europese Baptisten Federatie vond, dat de vorm van het gebouw herinnerde aan een schip en hij riep dan ook uit: een schip dat de naam Gemeente draagt! In zijn toespraak benadrukte dr Claas, dat een schip niet in de haven moet blijven maar de zee op moet, met een doel... Gods komend Koninkrijk! Dominee Cornel Mara, voorganger van de plaatselijke gemeente en tevens president van de Baptisten Unie van Roemenië vertelde iets over de geschiedenis van de bouw: meer dan 85% van de leden hebben bij de bouw meegewerkt; het heeft 2.5 miljoen Lei gekost plus twee miljoen werkuren van vrijwilligers; in geld uitgedrukt is dat nog eens 1.5 miljoen Lei! (één Roemeense Lei is ongeveer *f* 0.50; - red.).

Het is een van de mooiste kerkgebouwen in Roemenië geworden. Leden van de gemeente hebben zeer nauwgezet de zolderingen met prachtige bloemmotieven beschilderd. Er zijn meer dan 26 vrachtwagens cement nodig geweest voor de bouw die in juni 1977 begon.

Tijdens deze 17 maanden durende bouw, die dag en nacht door ging waren er altijd tenminste 30 mensen aanwezig, soms wel eens 80. De leeftijd van de helpers varieerde van een 7-jarige jongen tot een 82-jarige man.

Verscheidene vrouwen - twee waren er elke dag - kookten in toerbeurt voor de werkers; het eten dat zij bereidden betaalden deze vrouwen zelf. Totaal werd er 30.000 Lei aan levensmiddelen uitgegeven.

In 1900 stichtten Duitse baptisten de gemeente in Brasov. De Roemeense gemeente begon in 1928 met slchts 8 leden. Vandaag telt de gemeente 400 leden met een vriendenkring van nog eens 250 mensen. Dominee Mara, die er in 1944 voorganger werd heeft tijdens zijn arbeidsperiode in Brasov meer dan 100 mensen gedoopt. Ook tijdens de bouwperiode werden er twee doopdiensten gehouden. Bij de opening waren er 18 doopkandidaten die nog in november gedoopt zouden worden.

Een vertegenwoordiger van het regeringsdepartement voor godsdienstige zaken bracht bij de openingdienst groeten over namens de staat. Tengevolge van de aardbeving van verleden jaar is er een tekort aan bouwmaterialen maar de baptisten hebben van dat tekort niet te lijden gehad. Met applaus werd door de gemeenteleden dank gebracht voor de hulp die men van de zijde van de overheid had ontvangen. De baptisten in Brasov hielden de Roemeense traditie bij dergelijke gelegenheden wel in ere. Het gebouw was van acht uur 's morgens tot acht uur 's avonds in gebruik. Bij de eerste dienst die om 9 uur 's morgens begon was de zaal al onmiddellijk helemaal vol. Die dienst duurde tot half twee. Na een maaltijd begon de tweede dienst. Hoewel er vele gasten waren werd iedereen door de gemeenteleden van eten en drinken voorzien.

Ook vanuit de verschillende gewesten uit de Unie waren afgevaardigden aanwezig.

Het goed geoefende gemeentekoor bracht de vreugde en de verwachting het best tot uitdrukking door het lied „Vreugde, Vreugde - wij aanbidden U!"

Voor we vertrokken dachten we nog even aan het beeld van „nieuwe schip" in Brasov, waarvan Christus de kapitein is en waardoor mannen en vrouwen tot verlossing in Hem gebracht zijn. Het schip moge gaan door zware stormen, maar het feit dat Christus aan het roer staat geeft vertrouwen dat het nooit ten onder zal gaan. In dat geloof en in dat vertrouwen zenden de Roemeense christenen van Brasov ons hun groeten.

VOOR ONDERZOEK OPGENOMEN

Br I. Tammeling te Groningen, oud-voorganger van enkele gemeenten is onlangs opnieuw door een hersenbloeding getroffen. Hij is thans voor nader onderzoek en behandeling opgenomen in het RK-ziekenhuis in zijn woonplaats.

LICHT IN DE DUISTERNIS

„Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader die in de hemelen is, verheerlijken".

Matth. 5 : 16

Onder dit kopje willen we uw aandacht vragen voor een „kaarsen-aktie" Soweto, Zuid Afrika.

Het zit nameijk zo.

Soweto is een „slaapstad" in de buurt van Johannesburg, een van de grote steden in Zuid-Afrika. Er wonen een miljoen zwarte mensen. Nog niet zo lang geleden was Soweto dagelijks in het nieuws. Er woedden bloedige onlusten. Daarbij verloren meer dan 800 scholieren het leven. Deze gebeurtenissen hebben groot verdriet teweeg gebracht; in en buiten Zuid-Afrika, bij tegenstanders en vrienden van dit land.

Over Soweto moet meer worden verteld. De zwarten zijn voor hun dagelijks werk aangewezen op het blanke Johannesburg. Er heerst grote werkloosheid: twintig procent. Veel mensen worden dag in dag uit bedreigd in de zekerheid van hun bestaan. Bovendien: het wordt als een misdrijf beschouwd wanneer een zwarte arbeider langer dan drie maanden werkloos is. Hij kan wegens „landloperij" worden opgepakt en naar zijn zogenaamde huis worden gestuurd. Dat wil zeggen: naar één van de thuislanden (bijv. Transkei) waar zijn voorouders ooit vandaan zijn gekomen. In de thuislanden is geen werk voor hem.

De kerken van Soweto zijn sterk betrokken bij deze problemen. Zij werken samen met de plaatselijke bevolking om een oplossing te vinden. Eén daarvan is de oprichting van kleine produktie-koöperaties.

Eind 1977 is de eerste koöperatie in Soweto opgericht: een kaarsen-fabriekje, waar twaalf mensen werken. Kaarsen zijn daar niet voor de gezelligheid of als symbool, zoals hier. Kaarsen behoren in Soweto tot de eerste levensbehoeften, omdat er geen elektrisch licht is.

Aan de protestantse kerken in Nederland is gevraagd 100.000 kaarsen af te nemen om die door te verkopen aan gemeenteleden. Lukt dat, dan is er in één klap werk voor 50 mensen èn wordt er geld overgehouden. Daarmee kan de produktie van kaarsen worden voortgezet en kunnen nieuwe koöperaties worden gestart.

Bijvoorbeeld: een werkplaats voor de produktie van eenvoudige meubelen of van spinnewielen, waaraan grote behoefte bestaat.

Het gaat om kaarsen met een doorsnee van 3 cm, en 22 cm hoog. Ze kosten *f* 5,— waarvan *f* 3,— bestemd is voor het goede doel, licht geven in de per stuk verhouding tussen mede-mensen in Soweto en hier.

Wij bevelen deze aktie, die gesteund wordt door het Algemeen Diakonaal Bureau van de Gereformeerde Kerken, de Commissie Werelddiakonaat van de Nederlandse Hervormde Kerk en de Stichting Oecumenische Hulp aan Kerken en Vluchtelingen graag bij u aan.

Als u één of meer kaarsen wilt kopen kunt u via De Vinkenhof (030-784457) een foldertje aanvragen met de verkoopadressen in het land.

J. G. Brongers,
sekretaris werkgroep
Dienst aan een wereld in Nood

Een bezoek aan „Noorderhaven", werkterrein van ds C. de Jong

In de kop van Noord-Holland, vlakbij Julianadorp en Den Helder ligt „Noorderhaven" - een thuis voor ruim zeshonderd matig en zeer ernstig gehandikapten. Het is een christelijke leefgemeenschap voor geestelijk gehandikapten. Het gaat uit van 's Heeren Loo, Vereniging tot opvoeding en verpleging van geesteszwakke kinderen. In vroeger jaren werden vooral op de Veluwe gehandikapten gehuisvest in dierenverblijven. Ds W. v. d. Berg, diep onder de indruk van deze mens-onwaardige toestanden, nam het initiatief tot de oprichting van 's Heeren Loo. „Noorderhaven" is de jonge tak van deze arbeid en kwam in 1977 gereed.

Ds C. de Jong, voorganger in bijzondere dienst, is als predikant verbonden aan deze inrichting. Hij studeerde aan ons seminarium De Vinkenhof en was van 1962 tot 1969 voorganger van de gemeente Klazienaveen. Vanaf 1969 tot 1974 was hij sociaal werker in Zutphen. Sedert 1974 draagt hij de zorg voor de godsdienstige begeleiding van de pupillen, wat betekent hen iets duidelijk te maken van de Heer, die ook voor hen zorgen wil, hen wil helpen. Via bijbelklasjes, het vertellen van bijbelse verhalen in het paviljoen, jeugdkerkdiensten en gezinsdiensten, wordt geprobeerd hen iets van het evangelie over te brengen.

Op 12 juni jl. zijn de voorgangers van het konvent Zuid- en Noord-Holland op bezoek geweest in Noorderhaven, sommigen in het gezelschap van hun vrouw. Nadat wij allen een kopje koffie hadden gekregen hield de geneesheer-direkteur dr S. Leenstra een korte inleiding over het werk op „Noorderhaven". Een centrum van 84 hektare groot inklusief 30 hektare bos. Zeventien paviljoens bieden elk plaats aan vier leefgroepen. Deze groepen zijn gemengd en worden zo samengesteld, dat de bewoners zo goed mogelijk harmoniëren in leeftijd, belevings- en ontwikkelingsniveau. De pupillen worden begeleid en verzorgd door gediplomeerden en leerlingen van de opleiding zwakzinnigenzorg, daarbij geadviseerd en gesteund door verschillende specialisten. Het personeelsbestand bestaat uit meer dan vijfhonderd medewerk(st)ers. Centraal op de inrichting staat de relatie tussen de bewoners en hun dagelijkse begeleiders. Binnen deze relatie moet de pupil zich geborgen en geaccepteerd voelen. Alleen van daar uit kan hij of zij tot een harmonieuze ontwikkeling en ontplooiing komen.

Drie orthopedagogen en twee psychologen begeleiden ieder gemiddeld drie paviljoenen.

Men tracht de ouders te betrekken bij de opvang van hun kind. Zwakzinnigen zijn mensen waarvan de geestelijke vermogens voor, tijdens of na de geboorte beschadigd zijn. Zodanig dat een tekort aan intelligentie centraal staat en dat begeleiding onontbeerlijk is. Op „Noorderhaven" wordt de pupil geaccepteerd, met zijn zwakzinnigheid, met zijn onvermogen tot spreken, zijn lichamelijke handikaps, zijn soms voor de buitenwereld afstotelijk uiterlijk.

Nadat dr Leenstra ons een en ander had verteld, gingen wij in twee groepen naar een paviljoen. Een groep onder leiding van br. De Jong en een groep onder leiding van zijn vrouw. Zo maakten wij kennis met verpleegkundigen, de werkers in de eerste lijn, die de direkte taak van de ouders hebben overgenomen. Veelal zijn het jonge mensen. Die staan voor een grootse en zware taak.

Het werken met zwakzinnigen moeten wij niet onderschatten. Iedere pupil heeft een eigen benadering nodig. Men tracht de ontwikkeling van de zwakzinnige te bevorderen. In de praktijk houdt deze ontwikkeling zelden in het aanleren van allerlei schoolse vaardigheden. Wel het zo zelfredzaam mogelijk worden, met betrekking tot zich aan- en uitkleden etc. Er wordt naar gestreefd de pupil zo weinig mogelijk afhankelijk te laten zijn. Velen hebben echter een intensieve behandeling nodig. Lopend door zo'n paviljoen realiseer je je pas wat het is, om zelf gezond te zijn. Je proeft ook iets van het verdriet van de ouders van deze gehandikapte kinderen en ouderen. Het doet pijn als je ernstig mismaakte kinderen ziet. Maar toch hangt er in „Noorderhaven" geen gedrukte sfeer. Veeleer is het er licht en zonnig.

> **Ds C. de Jong, over wie het in dit artikel gaat, is sinds 1 juni 1964 geestelijk verzorger van „Noorderhaven". Hij werd ten behoeve van de baptistengemeente te Den Helder plaatselijk beroepbaar gesteld en vervolgens afgestaan aan het werk in „Noorderhaven"; - red.**

De pupillen die wij mochten ontmoeten waren bijna allemaal vrolijk. Ds C. de Jong was voor hen een goede bekende, toen hij vertelde dat ook wij „dominees" zijn werden wij niet alleen aan alle kanten bekeken maar ook veelvuldig omhelsd en gezoend. Enkele kollega's waren daarbij zonder meer favoriet.

Wij bezochten ook het aktiviteitencentrum. In dit gebouw, waar het een dagelijks komen en gaan van een paar honderd pupillen is, is men bezig met kreatieve en handvaardige aktiviteiten, zoals weven en borduren, verven, timmeren, het maken van kaarsen en sieraden. Ook is er een boerderij en een fietsenmakerij. De autosloperij gingen wij enigszins bevreesd binnen, want flink uit de kluiten gewassen jongens en mannen maakten daar korte metten met oude auto's. Het bewegings- en aktiveringsgebouw is groots van opzet. Allerlei vormen van sport kunnen daar beoefend worden. Het zwembad is zeer ruim en beschikt over een beweegbare vloer. Men tracht de motorische ontwikkeling van de pupillen te verbeteren. In tweede instantie wordt zorg gedragen voor het in stand houden van een eenmaal bereikt niveau.

In het restaurant kregen wij een voortreffelijke maaltijd aangeboden. In de loop van de middag kwamen wij bijeen in het kantoor van br De Jong. Wij hadden vele indrukken opgedaan. Het is ons duidelijk geworden, dat hij als geestelijk verzorger van „Noorderhaven" een zware taak heeft. Denkt u zich maar eens een gemeente in van bijna twaalfhonderd personen.

„Noorderhaven" is geen baptistengemeente, dat is duidelijk. Maar onze broeder heeft de opdracht om het evangelie zo te vertellen, dat het overkomt bij de pupillen en hun verzorgers. De diensten op „Noorderhaven" hebben een ander karakter dan onze diensten. Br De Jong heeft zo'n viertal mikrofoons nodig om zich verstaanbaar te maken. De pupillen reageren zeer enthousiast op de preek, zij vallen hem steeds in de rede. Maar dat is onze broeder nu wel gewend en hij kan soepel inhaken op de zaal. Helaas was het om technische redenen niet mogelijk een aantal foto's van zo'n dienst af te drukken. Maar het is een gebeuren op zich.

Onze voorganger in bijzondere dienst mag trachten duidelijk te maken, dat de Heer ook voor de zwakken, ja juist voor de zwakken wil zorgen. Het is een zware taak, daar waren alle kollega's het over eens, daar moet je voor geroepen zijn!

Moge de Here onze broeder en zijn vrouw sterken in hun arbeid onder de zwakken. Het was fijn eens in „Noorderhaven" te mogen zijn. Wie meer wil weten die neemt kontakt op met ds C. de Jong (tel. 02230-32257).

A. v. d. Berg

Predikanten voor bijzondere arbeid

De vragen en problemen die onze gemeenten bezighouden, bijvoorbeeld: waarom en hoe verlaten voorgangers de direktgemeentelijke arbeid, blijken ook in andere kerken voor te komen.
Uit onze lezerskring ontvingen we het onderstaande artikel, dat onlangs in het blad De Wekker (van de Christelijke Gereformeerde Kerken) verscheen. Het is geschreven door prof. dr. B. J. Oosterhoff, sinds 1954 hoogleraar aan de Theologische Hogeschool te Apeldoorn.

Kerkelijk geregeld

Het getal predikanten voor bijzondere arbeid in onze kerken groeit. Niet alleen worden predikanten uit de gemeentelijke arbeid afgestaan voor de zending of de geestelijke verzorging van de militairen, maar ook vertrekken predikanten naar scholen of worden ingezet voor geestelijke bijstand in ziekenhuizen of verpleeginrichtingen, om dan nog maar over de I.C.C.C. en anderzins te zwijgen. Ik ontving over deze ontwikkeling enige weken geleden van een lid van een van onze kerken een nog al kritische brief. En ik weet dat hij met zijn vragen en kritische opmerkingen daarin niet alleen staat. Men hoort zijn geluiden meer. Laat ik er daarom iets over mogen zeggen.

Dan moet ik allereerst het misverstand wegnemen dat deze predikanten niet meer aan een gemeente zouden verbonden zijn. Al doen ze geen arbeid in de gemeente, ze zijn altijd aan een gemeente verbonden en worden door een kerkeraad en een gemeente tot hun arbeid geroepen. Ook worden ze altijd in een openbare samenkomst van de gemeente in hun dienstwerk bevestigd en moeten ze mede antwoord geven op de vraag of ze zich tot hun arbeid van Godswege weten geroepen. Ze lopen dus niet uit hun gemeentelijke arbeid weg om op eigen houtje elders te gaan werken. Ze blijven predikant van een gemeente, maar dan voor bijzondere arbeid. Soms worden ze tot die bijzondere arbeid beroepen door de gemeente waaraan ze reeds verbonden zijn of ze worden beroepen door een andere gemeente.

Na een korte historische uiteenzetting te hebben gegeven, o.a. over art. 5 van de Dordtse Kerkenorde, vervolgt de schrijver:

We denken thans aan predikanten in de zending, in militaire dienst, aan scholen, voor schippers, zeevarenden, evangelisatie, industrie en de mogelijkheden zijn hiermee nog niet uitgeput.

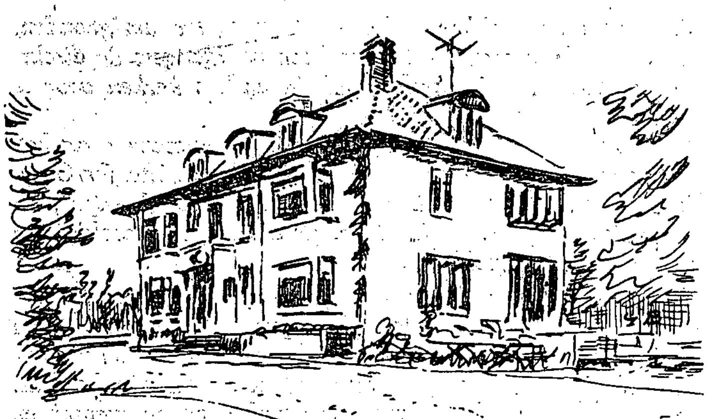
De synode van Hilversum 1968/69 van onze kerken hield zich met deze materie bezig naar aanleiding van een instruktie van de partikuliere synode van het Noorden en benoemde een deputaatschap ter bestudering van de zaak.

De synode van Rotterdam 1971/72 hield zich er daarop opnieuw mee bezig en kwam tot enige belangrijke uitspraken, nl. dat bij het aanvaarden van bijzondere arbeid als bedoeld in art. 6 van de kerkorde dient te worden vastgesteld: a. dat deze arbeid in overwegende mate het karakter draagt van verkondiging van het Woord van God; b. dat deze arbeid uitsluitend kan worden verricht in opdracht en onder verantwoordelijkheid van één of meer kerken, zulks te regelen in overleg met het deputaatschap waaronder deze arbeid ressorteert en na goedkeuring van de classis; c. dat de dienaar des Woords verplicht is aan zijn kerkeraad en aan deputaten voornoemd op geregelde tijden verantwoording af te leggen van zijn werk. Hier is alle vrijbuiterij, mocht iemand daaraan denken, uitgesloten. De predikant moet beroepen worden door een kerkeraad van een gemeente. En niet alleen de predikant kan niet op eigen houtje handelen, maar ook een kerkeraad en gemeente niet. Een en ander moet geregeld worden met een betreffend deputaatschap en door de classis worden goedgekeurd. Bovendien moet de arbeid het karakter dragen van de verkondiging van het Woord (...)

Het karakter

Het blijft bij arbeid in bijzondere dienst door een predikant gaan om Woordverkondiging. Dat ligt misschien voor de ene arbeid duidelijker dan voor de andere. Een predikant, die in de zending gaat, heeft vanzelfsprekend de opdracht om het Woord Gods te verkondigen in de heidenwereld of gemeenten daar met Gods Woord bij te staan. Een predikant in militaire dienst heeft duidelijk als opdracht de geestelijke verzorging van de militairen en een ziekenhuispredikant de geestelijke bijstand van zieken en stervenden. Het gaat hier duidelijk om 't brengen van 't Woord Gods. In andere gevallen ligt het soms iets moeilijker. Bv. bij een predikant die wordt aangesteld als sekretaris van zendingsdeputaten of als evangelisatiepredikant, die in hun funkties niet direkt de opdracht hebben zelf het Woord te brengen, maar die door hun arbeid toch wel de verkondiging van het Woord dienen of stimuleren. Bij beroeping en aanstelling van predikanten aan scholen of bv. aan een akademie voor beeldende kunst gaat het daarbij ook niet zonder meer om les te geven. Dat is de opdracht die de betrokken predikant ontvangt van het bestuur van de school. Ook niet om les te geven in bijbelse zin, want die opdracht mag men toch ook verwachten van een bestuur, dat zich bestuur noemt van een christelijke school. Trouwens als de school haar christelijk karakter wil bewaren en daarvoor wil pal staan zal zij die opdracht geven aan al haar leraren en leraressen. De opdracht van een kerkeraad en gemeente, die een predikant beroepen om onderwijs te geven aan een school, is een andere dan de opdracht die de betrokken predikant ontvangt van zijn bestuur. De opdracht die kerkeraad en gemeenten hem geven bij zijn aanstelling om onderwijs te geven aan een school is om waar, en zo dikwijls dat mogelijk is aan de leerlingen van de school het Woord van God mee te geven en alles te doen wat het christelijk karakter van de school kan bevorderen en kan meewerken om het onderwijs in bijbelse zin gestalte te geven. We moeten het daarom ook niet betreuren, dat predikanten worden beroepen voor bijzondere arbeid. Het wordt wel eens zó aangevoeld en ook wel gezegd, dat deze predikanten voor ons kerkelijk leven verloren zijn. Soms worden ze zelfs als deserteurs beschouwd of wordt aan hen ontrouw verweten. Ook wordt de opmerking gemaakt dat de kerken voor de Hogeschool en de studenten die daaraan worden opgeleid daarvoor toch niet zoveel geld hebben bijeen gebracht en nog bijeen brengen, dat wanneer deze studenten predikant geworden zijn ze heengaan. Ze gaan niet heen. Ze blijven in dienst van de kerken. Ze krijgen een bijzondere opdracht en we moeten ons er over verheugen dat nu het aantal predikanten in onze kerken toeneemt wij ook meer de mogelijkheid hebben predikanten in ander werk dan in de gemeente in te zetten en zo het Woord Gods op verschillende terreinen buiten de kerk door te geven.

Men moet dit niet een ongezonde of ongepaste ontwikkeling noemen. Nu het aantal gemeenten met een predikant toeneemt en er altijd een aantal kleine gemeenten overblijft, waarvoor het om verschillende redenen moeilijk zal zijn een eigen predikant te bezitten, vragen studenten zich in onze tijd wel eens af of wanneer zij beroepbaar zijn er voor hen nog wel een gemeente zijn zal. Men hoeft daar niet al te bang voor te zijn. Ik ben er van overtuigd dat het dikwijls te kleine aantal predikanten in onze kerken in het verleden de ontwikkeling van ons kerkelijk leven soms geremd heeft. God heeft vele mogelijkheden. De velden zijn wit om te oogsten. We moeten het daarom niet betreuren dat predikanten elders worden ingezet. Ook daar moeten we onze bijdragen met vreugde voor blijven geven. En we moeten God bidden dat Hij de arbeid van zijn dienaren, waar Hij die ook inzet, wil zegenen en dat ook zij, die buiten de kerk zijn, met zijn evangelie worden bereikt. Of het zich inzetten voor arbeid buiten de

uit het Uniebureau

Joyce van Veen
Enkele dagen geleden ontvingen we een brief van zr Joyce van Veen, zendelinge-met-verlof en thans, zoals bekend voor studie in Londen, Engeland.
Ze groet alle gemeenten hartelijk.
Naast haar werk en studie, in een kraamkliniek van het Leger des Heils, heeft ze ook nog gelegenheid iets aan evangelisatiewerk te doen en ook dat geeft haar veel vreugde.
Haar adres is: Ms Joyce van Veen, c/o Mother's Hospital, Salvation Army, Lower Clapton Road, London, E5-8En, U.K.

Landelijk Tabitha
Het sekretariaat van de Stichting Tabitha is uit handen van br W. Vos te Haarlem overgegaan naar br J. H. Olijslager, W. Köllinglaan 13, Dieren; tel. 08330-15987.
Andere leden van het Dagelijks Bestuur van Tabitha zijn thans: ds H. Bijleveld, Enschede (voorzitter) en br C. van der Mei, Maarssenbroek (penningmeester).

NZR-Zendingskalenders
Nog eens herinneren we eraan, dat er op het Uniebureau nog een kleine voorraad zendingskalenders aanwezig is. Deze kalenders - een reeds vele jaren terugkerende uitgave van de Nederlandse Zendingsraad - kosten vijf gulden per stuk (plus portokosten) en zijn te bestellen bij het Uniebureau (Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457).
Nog steeds zijn er enkele gemeenten (zendingswerkgroepen) die geen zendingskalenders hebben besteld. Ze moeten zich nu toch wel haasten!
Zoals bekend, een niet onbelangrijk deel van de opbrengst komt aan ons eigen zendingswerk ten goede.

Vergadering
We maakten er reeds melding van: op 15 november jl. vergaderde het Dagelijks Bestuur van de Unie-Commissie. Het was een overvolle agenda - begrijpelijk, zo kort na de Algemene Vergadering. In elk geval, de agenda werd niet helemaal afgewerkt zodat de voortzetting van de vergadering op een andere dag moest worden besloten. Het DB van de UC komt nu weer bijeen op woensdag 6 december a.s., te Zwolle.
De Unie-Commissie zelf vergadert op vrijdag 15 december - te Amersfoort.

J. van Dam, Uniesekretaris

---

kerk een vlucht is? Het wordt wel eens zo gezegd. Predikanten zouden in het direkte gemeentelijke werk geen bevrediging hebben of het zelfs bezwaarlijk vinden en daarom de toevlucht naar elders zoeken. Zo mag men het niet zeggen. Dat betekent niet dat een predikant niet wel eens wat anders zou willen doen dan het gewone werk in de gemeente. Inderdaad kan het voorkomen dat hij daarin voor zichzelf niet meer voldoende bevrediging vindt. Maar dat hoeft men niet steeds negatief te beoordelen. Het kan zijn dat ander werk hem trekt, omdat hij daartoe geroepen wordt. Soms is de bijzondere arbeid, die hij verricht, ook voor een tijd en keert hij na verloop van tijd weer in de gemeentelijke arbeid terug.
We geloven dat God zijn dienaren roept en plaatst. Art. 6 van de kerkorde heeft daar de ruimte voor gelaten. Vanzelfsprekend. Nooit mag enige kerkelijke bepaling de mogelijkheden en de ruimten die er zijn bij God inperken of zelfs onmogelijk maken.
Wel moeten kerkelijke bepalingen subjektivisme en vrijbuiterij onmogelijk maken. En daar dient art. 6 ook voor.

Oosterhoff

Ds H. VAN DER WERF OPNIEUW IN ZIEKENHUIS

Vrijdag 24 november jl. is ds H. van der Werf, emeritus-voorganger te Delfzijl opnieuw met ernstige hartklachten opgenomen in het ziekenhuis.

OPVOLGER VOOR WIJLEN Ds A. H. DEELSTRA

De Protestantse Kerk van Limburg (baptistengemeente te Genk België), die na het overlijden van ds A. H. Deelstra vakant is geweest heeft thans besloten over te gaan tot het beroepen van een nieuwe voorganger. In een onlangs gehouden gemeentevergadering werd besloten de heer Chr. J. G. Vonck te Brasschaat als zodanig te beroepen.

HET KERSTNUMMER VAN „DE ZAAIER" IS ER

In een oplage van 80.000 exemplaren is verleden week bij drukkerij Bosch en Keuning te Baarn het kerstnummer van „De Zaaier" van de pers gekomen. Het thema van dit in zachte kleuren uitgevoerde nummer is *De mens kiest de ruimte, God kiest de aarde.* Het bevat naast verscheidene foto's en andere illustraties artikelen van drs A. Visser, ds C. van Wier, ds H. van der Werf, ds F. E. Huizinga, ds J. Broertjes, ds R. Reiling - bij wie ook de redaktionele verantwoordelijkheid berustte - en een verhaal voor de kinderen van mevr. J. H. Kingma-van Dam.
Het evangelisatiemaandblad „De Zaaier" is een uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, onder verantwoordelijkheid van de Evangelisatie Commissie der Unie. Het adres van de redaktie is: ds R. Reiling, Gelebrem 52, 3068 TK Rotterdam; van de administratie: Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

We wensen dit goede blad graag in vele handen!

v. D.

DIREKTEUR BIJBELSCHOOL „BRANDPUNT" VIERT 40-JARIG JUBILEUM ALS EVANGELIST

De vooral in „vrije kringen" en in kringen van de Vergadering van Gelovigen bekende evangelist Jacob Klein Haneveld hoopt 9 december a.s. zijn 40-jarig jubileum als evangelist te gedenken. In 1972 werd de jubilaris, naast zijn vele andere werkzaamheden, tevens met de leiding van de Bijbelschool Het Brandpunt te Doorn belast.

Jacob Klein Haneveld te Bodegraven, 40 jaar evangelist

AFSCHEID Ds R. REILING

De raad van de baptistengemeente te Dordrecht heeft het genoegen uit te nodigen tot het bijwonen van de afscheidsdienst van de weleerwaarde heer ds R. Reiling op D.V. 10 december 1978 om 16.00 uur in de „Kruiskerk", Vrieseweg 64 te Dordrecht.

Namens de raad der gemeente:
K. Kolbe sr. (voorzitter);
R. J. van Rhijn (sekretaris)

NIEUWE DIREKTEUR NEDERLANDS BIJBEL INSTITUUT TE BOSCH EN DUIN

Het Nederlands Bijbel Instituut te Bosch en Duin heeft tot direkteur benoemd met ingang van 1 juli 1979 ds W. van Dijk, Chr. Geref. predikant te Gouda, als opvolger van de heer F. Smit.
Het instituut, een opleiding voor werkers in kerk, zending, evangelisatie, onderwijs en christelijke sociale arbeid, bestond 23 oktober jl. 30 jaar. Het ligt in de bedoeling, dit lustrumjaar af te sluiten met een feestelijke schooldag op 26 mei 1979 te Zeist.
De heer Smit legt op die dag na 20 jaar zijn funktie neer, waarna de installatie van ds Van Dijk plaatsvindt.
Prof. dr J. Verkuyl te Amsterdam, oud-bestuurslid van het N.B.I. hoopt op deze lustrum-schooldag te spreken.

BAPTISTEN IN PORTUGAL

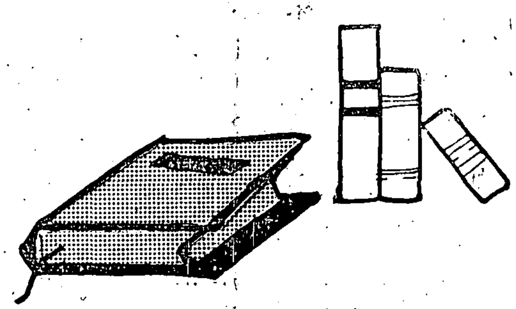
De onlangs gehouden Algemene Vergadering van de Portugese Baptisten Unie, in Oporto gehouden, werd bijgewoond door een rekord aantal afgevaardigden, namelijk 171 die 44 gemeenten vertegenwoordigden. Met de toetreding van vier nieuwe gemeenten werd het aantal van bij de Unie aangesloten gemeenten gebracht op 54.
Pasteur André Thobois, uit Parijs, president van de Franse Baptisten Federatie en van de Europese Baptisten Zending, was als gastspreker aanwezig. De Portugese Unie heeft naast drie evangelisten in eigen land ook één evangelist werkzaam in Frankrijk ten behoeve van daar wonende Portugezen.
Onder andere werd besloten tot een gezamenlijke evangelisatie-campagne die oktober 1980 zal worden beëindigd.

MEDEDELING

△ Het adres van ds Jac. Schouten is thans: Prins Bernhardlaan 44, 9934 EL Delfzijl; tel. 05960-15902.

OPGELET

De fam. ds H. van der Werf te Delfzijl is telefonisch bereikbaar onder nummer 05960-13217.

Wat zullen we lezen:

zondag	3 december	Psalm 86	Toon ons uw weg
maandag	4 december	Kolossenzen 2 : 1- 5	Rijkdom aan inzicht
dinsdag	5 december	Kolossenzen 2 : 6-10	Geworteld in Jezus
woensdag	6 december	Kolossenzen 2 : 11-15	Door de besnijdenis van Christus
donderdag	7 december	Kolossenzen 2 : 16-19	Laat niemand je verwarren
vrijdag	8 december	Kolossenzen 2 : 20-23	Geen leringen van mensen
zaterdag	9 december	Psalm 88	Het dodenrijk nabij

Nieuws van het Bijbelgenootschap

Hulp voor de bijbellezer

Sinds de eerste uitgave verscheen van ‚Hulp voor de bijbellezer' heeft dit boekje bewezen een nuttig hulpmiddel te zijn.
Het is al ‚een baedeker' bij de bijbel genoemd, een reisgids voor de bijbelgebruiker.
Dezer dagen is de tiende druk verschenen. Opnieuw zijn achttien pagina's toegevoegd. Ze bevatten een alfabetisch overzicht van onderwerpen in de vier evangelies. Daardoor wordt het mogelijk snel op te zoeken in welk van de vier evangelies en waar een bepaald thema te vinden is.

Titel	:	Hulp voor de bijbellezer, tiende druk
Formaat	:	11 bij 18 cm.
Omvang	:	112 pagina's
Bestelnummer	:	400
Prijs	:	ƒ 4,75
Uitgave	:	Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem

Wat eerst slechts een ‚kleine hulp' was is met deze tiende druk een ‚handboek bij de bijbel' in zakformaat geworden.
‚Hulp voor de bijbellezer' begint met een overzicht van de bijbelboeken en hun afkortingen. Vervolgens worden alle bijbelboeken kort ingeleid. Deze informatie wordt nog aangevuld met zeventien landkaartjes die in één oogopslag laten zien waar bepaalde gebeurtenissen zich afspeelden.
Het derde element is een bijbelrooster dat de lezer in staat stelt zich een jaar lang bezig te houden met de kern van de bijbelse boodschap.
In de eerste week wordt de lezer bepaald bij de figuur van Jezus Christus. Vervolgens leert hij de wereld kennen waarin Hij geboren werd, het volk waartoe Hij behoorde en het werk dat Hij volbracht. Het rooster eindigt dan met lezingen die aandacht schenken aan de gemeente die Hij vergaderde.
In het slot van dit boekje worden allerlei termen die in de bijbel voorkomen kort toegelicht en wordt alfabetisch aangegeven waar allerlei thema's in de bijbel te vinden zijn.
‚Hulp voor de bijbellezer' is een boekje om steeds dicht bij de bijbel een plaats te geven. Veel kerkeraden reiken het dan ook uit aan bruidsparen samen met de huwelijksbijbel.

☆

Jezus komt in de wereld

Is het een stripverhaal? Of een moderne versie van een ‚armenbijbel' uit de vijftiende eeuw? Of is het een eigen en eigentijds beeldverhaal? Ik vermoed het laatste.
De tekenaar Arnold Berbers ‚vertelt' met zijn penseel in 50 zwartwit tekeningen het kerstverhaal. Een commissie van het Nederlands Bijbelgenootschap vertaalde de bijbeltekst van Lucas 1 : 1 tot en met 2 : 40 in eenvoudig Nederlands. Tekeningen en tekst vormen de inhoud van het zojuist verschenen boekje: ‚Jezus komt in de wereld'.
Deze uitgave is enerzijds bedoeld voor kinderen, maar anderzijds ook voor mensen die het Nederlands niet van huis uit

Titel	:	Jezus komt in de wereld
Ondertitel	:	Lucas 1 : 1-2 : 40 in eenvoudig Nederlands
Illustrator	:	Arnold Berbers
Formaat	:	21 x 15 cm.
Omvang	:	28 pagina's
Bestelnummer	:	463
Prijs	:	ƒ 4,90
Uitgave	:	Nederlands Bijbelgenootschap, Haarlem

spreken en nog moeite hebben met het lezen van onze taal.
De tekeningen van Berbers helpen de lezer om de tekst gemakkelijker te begrijpen. Ze stellen hem tevens in staat om beter de wereld te begrijpen waarin het verhaal zich afspeelde. Als er staat dat

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

Zacharias dienst deed in de tempel, laat Berbers zien, hoe hij die taak vervulde. Zo wordt benadrukt dat het kerstverhaal maar niet een heel oude legende of een sprookje is. Het is een ware gebeurtenis, ook al speelde deze zich af in een andere wereld dan de onze en in een andere tijd.
Reeds eerder heeft de NBG zo, in eenvoudig Nederlands, een deel van de bijbel vertaald en laten illustreren. Toen betrof het de geschiedenis van de kruisiging, zoals deze beschreven staat in de hoofdstukken 26 tot en met 28 van Mattheüs. Zo wil het Nederlands Bijbelgenootschap de kerninhoud van het Evangelie ook brengen in een uitgave speciaal voor degenen die het lezen, of het Nederlands lezen, nog niet zo gemakkelijk vinden.

Jan J. van Capelleveen

GEMEENTEBERICHTEN

HET FEEST GAAT DOOR!

Drachten-Bethel - (J.V.). Ook bij ons in Drachten-„Bethel", want God zegende ons rijkelijk door toe te voegen aan de gemeente die zalig worden. Op zondag 12 november mocht onze broeder, ds J. Pijpker aan negen mensen de doop bedienen en werden zij als lid aan de plaatselijke gemeente toegevoegd en welkom geheten. Van hen waren er zes in de leeftijd van 16 tot 25 jaar.
God is onder ons een groot werk begonnen en Hij zal dit ook voleindigen. Hiervan gaven ook de getuigenissen van deze dopelingen blijk die allen vertelden dat geen mens hen had overtuigd maar alleen het Woord had hen de weg gewezen en geopenbaard zoals ook bij een ieder van ons. Ook op 4 juni jl. mochten wij een dergelijke dienst houden waarin toen vijf mensen door de doop aan de gemeente mochten worden toegevoegd. Ook toen was er feest in de gemeente. We hebben ook toen ervaren dat God geen bidder laat staan, want ik kan u verzekeren dat er gebeden is - niet alleen door ons, maar we weten ook door u, maar dat het zo groots en machtig kon worden is toch boven bidden en denken.
Tijdens deze beide doopdiensten waren alle zitpaatsen bezet (er zijn er 350). Ook de geregelde samenkomsten op de zondagmorgen worden steeds beter bezocht en velen van u begrijpen wel; waarom wij als gemeente de Heer alle eer en lof willen brengen die Hem toekomt. In het afgeopen jaar werden er in totaal 25 leden aan onze gemeente „geschonken".
We danken Hem voor die zegeningen. Dankt u met ons mee?

VAN DE ADMINISTRATIE

De abonnementsprijs van ons weekblad zal ingaande 1 januari a.s. *f* 36,— per jaar bedragen; per halfjaar *f* 18,—.
Voor abonnees in het buitenland *f* 46,—.
Begin 1979 wordt u een accept-girokaart voor het abonnemensgeld toegezonden.

De administratie

Wegens persoonlijke omstandigheden zal één van de medewerkers per 1 maart 1979 ons bureau verlaten.
Vanzelfsprekend is het voor een goed funktioneren van groot belang dat deze vakature per 1 maart weer vervuld zal zijn.
Voor de komende vakature wordt gevraagd een
MEDEWERKER/MEDEWERKSTER
(18-25 jaar)
De taak zal voor een belangrijk deel bestaan uit de verzorging van de Boekhouding.
Indien u voor deze vakature belangstelling hebt, kunt u uw sollicitatie richten aan:
Unie van Baptistengemeenten, t.a.v. A. v. d. Hoef, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
Telefonische inlichtingen kunt u verkrijgen bij het Uniebureau; tel. 030-784457 (8.30-11.30 uur).

Na een langdurige ziekte heeft de Heer op zondag 26 november thuisgehaald onze broeder
SJOERD ZWAAN
op de leeftijd van 75 jaar.
Philip 3 : 21a
Baptistengemeente Stavoren

Na een langdurig lijden werd door de Heer thuisgehaald onze zuster
J. VAN DER ZEE-DE HAAN
op de leeftijd van 79 jaar.
23 november 1978
Joh. 14 : 1-3
Baptistengemeente Heerenveen

Nog onverwacht heeft de Heer tot Zich genomen onze zuster
REINA MEIER-DONGA
in de leeftijd van 80 jaar.
24 november 1978
Baptistengemeente Nieuw Buinen

Plotseling heeft de Heer thuisgehaald mijn man, onze lieve vader en opa
BEREND DE WIT
op de leeftijd van 63 jaar.
„Nu jaagt de dood geen angst meer aan, want alles, alles is voldaan".
Groningen, 22 november 1978
Diamantlaan 156
Sj. de Wit-Boonstra
Kinderen en kleinkinderen

„De Heer is mijn Herder"
Nog geheel onverwacht nam de Heer tot Zich Zijn kind, onze broeder
KEIMPE BRUGT CORPORAAL
op de leeftijd van 33 jaar.
Baptistengemeente Pernis-Hoogvliet

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 49 - 8 december 1978

Wat hebben de kerken met de rechten van de mens te maken?

Op zondag 10 december 1978 is het 30 jaar geleden dat de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aanvaardde. Dit dokument is een belangrijke rol gaan spelen in de internationale bescherming van de rechten van de mens.

Hebben de kerken een reden om daarbij stil te staan? Die reden kan in iede geval niet zijn dat de kerken de enige instanties in de wereld zijn, die zich om mensenrechten bekommeren.
Integendeel! Men kan waarnemen dat mensen van allerlei godsdienstige en wereld-beschouwelijke gezindheid zich in willen zetten voor de handhaving van de mensenrechten; niet alleen kerken, maar er zijn ook organisaties en instituten voo dat doel opgericht.
De reden kan ook niet zijn dat christenen en kerken het altijd zo goed gedaar hebben ten aanzien van het punt van de mensenrechten. Het christendom heef zich er nog wel eens schuldig aan gemaakt rechten van niet-christelijke mensen er niet-christelijke kulturen gewoonweg niet te erkennen.
En toch gevoelt iedereen, die iets weet van de boodschap van Jezus van Nazareth dat christelijk geloof en mensenrechten iets met elkaar te maken hebben. Is niet éé van de fundamentele kenmerken van die boodschap, dat men voor zijn mens-zij niets behoeft te betalen, omdat het een geschenk is van God? En dat, zoals God d mensen aanvaardt, op hun beurt de mensen hun medemensen dienen te aanvaarden En heeft dat aanvaarden niet veel te maken met het nadenken over en garandere van rechten, die menselijk bestaan mogelijk maken en het niet aan de onmenselijkhei prijsgeven?
Zo gezien, betekent het dertigjarig bestaan van de Universele Verklaring van d Rechten van de Mens ook voor de kerken een uitnodiging om zich af te vrage of dat recht van de ander om er te zijn voldoende wordt gehonoreerd. Dat is ee vraag die even aktueel is in Nederland, als in Rusland, als in Latijns-Amerika Het zal er vooral om moeten gaan zich bezig te houden met de vraag of kerke en christenen aangesproken kunnen worden op de inzet voor de rechten van d mens; het is in de geest van het evangelie daarbij aan te tekenen, dat het voora gaat om die mensen, die geen bescherming hebben of prooi van onderdrukking zijn Zo gezien, is 10 december een datum voor dankbaarheid met het oog op alles wa al bespreekbaar is gemaakt; tegelijk is het een uitnodiging de hand aan de ploe te slaan en met nog meer inspanning dan tevoren het recht van de ander te bewaken

Wat kunnen kerken plaatselijk rond 10 december 1978 doen'

Deze „herdenking" biedt een goede aanleiding om in brede kring aandacht t besteden aan de rechten van de mens. Het gaat hierbij niet alleen om de Universel Verklaring, maar ook om de talrijke verdragingen en verklaringen die daar op gevolg zijn.
„Herdetnken" moet niet al te letterlijk worden opgevat: 30 jaar Universel Verklaring is vooral een aanleiding om eens na te denken over vragen als: wat is e nu terecht gekomen van al die verklaringen en verdragen; zijn het alleen maa mooie woorden en goede bedoelingen geweest; hoe moet het nu verder gaan me die rechten van de mens; wat kan ik zelf aan de verwezenlijking van de rechte bijdragen etc.
Het is erg belangrijk dat kerken betrokken blijven bij de meningsvorming over d onderwerp, speciaal op plaatselijk niveau, dus in parochies en gemeenten.

Belangrijk is kritisch:
— kennis te nemen van de informatie over de rechten van de mens (als het goed i heeft de bibliotheek een uitvoerig dokumentatiepakket voorhanden);
— mee te werken aan informatieve aktiviteiten in de eigen plaats en in de eigen kerk

— kontakt op te nemen met andere plaatselijke kerken, werkgroepen, afdelingen van organisaties (bijv. vrouwenorganisaties), scholen, Amnesty International-groepen, wereldwinkels, etc. Mocht het nog mogelijk blijken rond 10 december met anderen samen aandacht te vragen voor de rechten van de mens, dan kan deze datum een goed startsein zijn om in de komende tijd, in eigen kring en daarbuiten, door te denken over de rechten van de mens; uw rechten en die van alle andere mensen, waar ook ter wereld.

———

Van de redaktie: Indertijd namen we er met genoegen kennis van dat een leidinggevende Amerikaanse baptist, dr Carl Tiller, een bijdrage leverde aan de formuleringen van de Verklaring over de Rechten van de Mens.
Het lijkt ons in overeenstemming te zijn met de beste doperse tradities wanneer ook in onze gemeenten aan de ‚herdenking". aandacht wordt geschonken.

SANZA N'ONGON †

Pasteur Sanza N'Ongon, algemeen sekretaris van de Baptisten Unie van Bandoendoe is op 23 oktober 1978 na een ernstige ziekte in Kinshasa overleden. Pasteur N'Ongon was in Kinshasa, nadat hij teruggekeerd was van een reis naar Zweden en België en op het punt stond naar Kameroen te vertrekken waar hij de baptisten van Zaire zou vertegenwoordigen op de oprichtingsvergadering van de Al Afrikaanse Baptisten Federatie.
Sanza N'Ongon studeerde theologie aan het seminarium te Kimpese en aan het Bethelseminarium in Zweden. In 1963 werd hij jeugdsekretaris voor de Unie en voorganger van een gemeente in Konkia. In 1965 werd hij tot jeugdsekretaris benoemd van alle christelijke kerken in Zaire. Van 1970 tot 1975 maakte hij deel uit van het nationale parlement. Sinds 1975 was N'Ongon een van de sprekers op het 13de wereldkongres van de Baptisten Wereldalliantie in Stockholm.
In december verleden jaar leidde hij de eerste intergewestelijke baptistenkonferentie van zijn land waar de eerste stappen genomen werden die zouden leiden tot de stichting van de Baptisten Unie van Zaire, de grootste nationale baptisten-organisatie van Afrika.

SUBSIDIE AANVRAGEN 1979 ECU

Gemeenten, die in 1979 in aanmerking wensen te komen voor een ECU-subsidie, worden verzocht om vóór 31 december a.s. schriftelijk de benodigde formulieren aan te vragen aan het Uniebureau, De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
De sekretaris van de ECU,
H. G. de Winkel

IREMA - eens een verlaten zendingspost

Dit voorjaar had ik het voorrecht om tijdens een reis door Zaire ook Kisangani, het voormalige Stanlyville aan te doen. Tweehonderd vijftig kilomter vandaar ligt wat wij twintig jaar geleden „ons eigen zendingsveld" plachten te noemen, en waartoe wij sindsdien meerdere pogingen ondernamen om het werk op en vanuit die verlaten zendingspost te Irema weer op gang te brengen.
Ik heb nog naar een mogelijkheid gezocht om er een kort bezoek te brengen, maar door de algemene benzineschaarste was dat helaas niet mogelijk.
Wel had ik de gelegenheid om het werk aldaar te bespreken met Pasteur Mokili, de regionale sekretaris voor Boven-Zaire van de Unie van Baptisten Gemeenten, en met dr Russell, één van de twee BMS-zendingsartsen te Yakusu. Wat ik van hen vernam mag ik u zeker niet onthouden.
De gemeente te Irema en in het vandaaruit bewerkte gebied, die gedurende de zestiger jaren zeer moeilijke tijden heeft doorstaan, heeft zich in de laatste jaren op redelijke wijze hersteld. Ondanks de algemeen zeer slechte levensomstandigheden in Zaire breidt die gemeente zich gestadig uit.
Pasteur Atcholo, de leidinggevende predikant, die voor een periode van twee jaar naar Lingungu was overgeplaatst, is eind 1976 op eigen verzoek naar Irema teruggekeerd. Hij toont zich een uitmuntend leider en een harde werker die het gehele gebied te voet, per fiets of per kano (een uitgeholde boomstam met buitenboordmotor) doorkruist. Zijn terugkeer doet het werk in alle opzichten goed.
Het medische werk, het enige in het gebied, staat onder de dagelijkse leiding van een gediplomeerd hulpverpleger Loititikimoto, die zijn opleiding ontving aan de verplegersschool te Yakusu. Hij is een zeer betrouwbare en toegewijde christen met een fijn karakter en goede kontaktuele eigenschappen, waardoor hij zich op uitstekende wijze weet te handhaven tussen de Bambole en Topoko bevolking, die niet altijd op even vreedzame voet met elkaar samenleven. Hij is daarom de juiste man op de juiste plaats.

De polikliniek grotendeels gebouwd met financiële steun van baptistengemeenten (IJsselgewest) in Nederland, is praktisch opgezet en ziet er goed uit. De bouw werd begin dit jaar geheel voltooid.

Dr Russell, die Irema eens in de twee maanden bezoekt, vertelde mij, dat hij onlangs de nog resterende gelden vanuit Engeland had ontvangen, waarmee hij een groot deel van de nodige uitrusting kan aanschaffen. Ik heb hem alvast de verzekering gegeven dat, mocht het niet toereikend blijken, wij altijd bereid zijn het ontbrekende aan te vullen. Of was ik daarin te voorbarig?
Door het ziekenhuis te Yakusu wordt een programma voor volksgezondheid voorbereid voor het hele gebied ten noorden en zuiden van de Zaire-stroom in de provincie van Boven-Zaire, inklusief het stroomgebied van de Lomamrivier waaraan ook Irema is gelegen. Vanaf eind 1978 hoopt men in samenwerking met de Mission Aviation Fellowship (MAF) eens per twee maanden alle poliklinieken in dat gebied te bezoeken. Vanuit het Evangelisch Medische Centrum te Nyankunde zal men hiervoor van medicijnen en medikamenten worden voorzien. In Irema heeft de plaatselijke bevolking met het oog op dit werk een groot terrein afgestaan waarop men met vereende krachten een landingsbaan voor het MAF-vliegtuig heeft aangelegd.
Pasteur Mokili vertelde nog, dat hij enkele weken geleden ook een goed gekwalificeerde kracht had aangetrokken voor het onderwijs in Irema. Deze tak van arbeid liet de laatste jaren nogal wat te wensen over door gebrek aan bekwame leiding. De man die er nu heen gaat komt uit een heel andere streek van Zaire, maar heeft ondanks andere en gunstiger aanbiedingen Irema als zijn nieuwe standplaats aanvaard vanuit een reëel roepingsbesef.

☆

Irema, eens een verlaten zendingspost, is nu een centrum vol van aktiviteit onder leiding van meerdere toegewijde jonge Afrikanen. Hun werk wordt echter vertraagd door gebrek aan een goed transportmiddel. Sinds de zendelingen in 1960 Irema halsoverkop moesten verlaten heeft men daar niet meer over een vervoermiddel beschikt. Alle andere mogelijkheden voor transport over de weg zijn reeds vele jaren tot een minimum beperkt omdat het werk op de grote palmolieplantages geheel stil is komen te liggen. Alles wordt te voet, per fiets of per kano afgelegd. De buitenboordmotor (ook een gift uit Nederland) verleent nog steeds goede diensten, maar is langzamerhand nodig aan vervanging toe. Onlangs is pasteur Atcholo er nog mee in Kisangani geweest, een lange moeizame reis van enkele dagen (400 kilometer over de rivier). Over land is de afstand van Irema naar Kisangani aanzienlijk korter (250 kilometer) en de weg redelijk begaanbaar, zodat vervoer per auto geen uren, maar dagen scheelt en in vele opzichten veel veiliger is. Het werk in Irema zal daarom met een Landrover of een soortgelijk vervoermiddel zeer gediend zijn.
Het deed mij goed dit alles te vernemen over dit werk dat ons als Nederlandse

baptisten toch ergens nog zeer na aan het hart ligt. Maar nog veel meer vanwege het feit, dat dáár in een van de meest afgelegen gebieden van dat enorme grote land, deze jonge gemeente van Christus haar taak verstaat, en die onder zeer zware levensomstandigheden op zo'n daadwerkelijke wijze ter hand genomen heeft.
„Zie, Ik maak iets nieuws, nu zal het uitspruiten; ...Het volk dat Ik Mij geformeerd heb, dat zal mijn lof verkondigen", (Jes. 43 : 18-21).

J. ter Braak

BWA-WERELDKONGRES IN 1980 IN TORONTO

Het 75-jarig bestaan van de Baptisten Wereldalliantie zal van 8 tot 13 juli 1980 herdacht worden tijdens het dan te houden BWA-wereldkongres in Toronto, Canada. Het thema van het 1980-kongres luidt „Celebrating Christ's Presence Through the Spirit".
Het kongres in Toronto zal het 14e wereldkongres zijn in een reeks van internationale ontmoetingen waarvan de eerste in 1905 in Londen plaatsvond.
In Toronto verwacht men een deelname van tenminste 20.000 personen uit 80 diverse landen. De meeste bijeenkomsten zullen worden gehouden in Maple Leaf Gardens.
Voorzitter van het programmakomité is dr Warren Magnuson, algemeen sekretaris van Baptist General Conference in Canada.

OOK MUZIEKKURSUS VAN RUSSISCHE BAPTISTEN

Behalve de schriftelijke theologische kursus, waaraan ongeveer 100 personen per kursus deelnemen is de Al-Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten in de Sovjet Unie nu ook begonnen met een trainingsprogramma voor organisten en koorleiders. Ongeveer 40 koorleiders worden op elke bijeenkomst verwacht van de kursus die zes maanden zal duren.
Op het ogenblik is men op het Uniebureau te Moskou bezig met de bouw van een derde verdieping. Wanneer deze bouw is voltooid zal men meer ruimte hebben voor bureauwerkzaamheden en voor de bijbel- en muziekkursus.
Intussen is een tweede druk gereed gekomen van het liederenboek waarvan de eerste uitgave verscheen in 1975. De tweede druk, in een oplaag van 7500 exemplaren, bevat 150 selekties van moderne baptisten-komponisten.

PERSONALIA

☆ Ds H. van der Werf, emeritus-voorganger te Delfzijl, mocht in de loop van vorige week uit het ziekenhuis naar zijn woning terugkeren.

☆ Ook ds A. Visscher te Delft hoopt in de loop van deze week het ziekenhuis te verlaten, als een onderzoek dat in het begin van deze week alsnog zou plaats vinden geen reden voor een langer verblijf in het ziekenhuis zou aantonen.

50 JAAR LID VAN ZANGKOOR

Tijdens de jubileum-avond van het Evangelisatiekoor van de baptistengemeente te Rotterdam-Zuid, op zondagavond 12 november, mocht de voorzitter van het jubilerende koor br J. G. de Bruyn aan het oudste nog aktieve lid br J. L. Kik de eremedaille in zilver, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau uitreiken.
Br Kik is vanaf de oprichting van het koor lid geweest.
Het gouden jubileum van het Rotterdamse koor, dat gevierd werd in de kerk aan de Jagerslaan werd o.a. opgeluisterd door de organist H. A. van Egmond die een zestal werken van verschillende komponisten bracht.
Dirigent van het jubilerende koor is br C. Brandt.

OOK BWA AANWEZIG BIJ GESPREK TUSSEN KONFESSIONELE WERELDALLIANTIES EN WERELDRAAD

Van 22 tot 25 oktober jl. vond in Genève een konsultatie plaats tussen de grote konfessionele wereldorganisaties en de Wereldraad van Kerken, teneinde een meer vruchtbare verhouding te ontwikkelen.
De Baptisten Wereldalliantie werd bij deze konsultatie vertegenwoordigd door dr Gerhard Claas, toegevoegd sekretaris van de BWA en algemeen sekretaris van de Europese Baptisten Federatie; dr Rudolf Thaut, oud-rector van het seminarium te Hamburg en dr Günter Wagner van het seminarium in Rüschlikon.
De konsultatie omvatte vooral drie zaken: het gemeenschappelijke getuigenis, de eenheid van de kerk en de mogelijkheden tot samenwerken. De deelnemers kwamen o.a. tot de konklusie dat de eigen aktiviteiten en programma's de andere niet mogen kwetsen en schaden en dat er waar mogelijk samenwerking moet zijn.
Bovendien zal men elkaar over en wee dienen te informeren. Ten aanzien van afzonderlijke programma's zou in sommige gevallen gemeenschappelijke studie gewenst zijn.
Gebieden waarop in de toekomst meer samenwerking mogelijk is zijn mensenrechten en godsdienstvrijheid, de dialoog met andere godsdiensten en ideologieën, interkerkelijke hulpverlening, hulp aan vluchtelingen, ontwikkelingssamenwerking etc.
Aan de konsultatie werd deelgenomen door vertegenwoordigers van de Anglikaanse kerk, de Baptisten Wereldalliantie, De Disciples Ecumenical Council, de Quakers, De Lutherse Wereld Federatie, de Mennonieten Wereld Konferentie, Oud-katholieke Kerk, het Patriarchaat van Moskou, de Gereformeerde Oekumenische Synode, het Oekumenisch Patriarchaat, de Roomskatholieke Kerk, de Zevende Dagsadventisten, de Wereldalliantie van Hervormde Kerken, de Wereld konventie van Gemeenten van Christus, de Wereld Methodisten Raad en de Wereldraad van Kerken.

KERSTNUMMER „DE ZAAIER"

- een blad voor iedereen -

bestel extra exemplaren

bij het Uniebureau

In gesprek met lezers

★ **Over vroegere baptisten**
★ **Over berichten uit het Oosten**
★ **Over de inhoud van DC**

Het artikel „De Waarheid is onsterfelijk" van dr Thorwald Lorenzen - docent aan het seminarium in Rüschlikon -, verschenen in DC van 17 november jl., was voor iemand uit onze lezerskring aanleiding om ons enkele gegevens mede te delen uit een boek van de Amerikaanse baptisten-kerkhistorikus dr J. M. Carrol, waaruit zou blijken dat er eigenlijk in heel de kerkgeschiedenis van baptisten sprake is geweest; (citaat): „Hij verklaart met klem dat het Baptisme er altijd geweest is, feitelijk zou men die naam best kunnen geven aan de gemeente die met pinksteren, bij het ontvangen van de H.G. geboren werd en als een mosterdzaad in de akker, de wereld, gezaaid werd". In het boek Trail of Blood' van genoemde dr Carrol worden dan o.a. de Paulicianen genoemd - een groepering die in de 7e en 8e eeuw min of meer plotseling opduikt - en waarvan de schrijver zegt, dat ze eigenlijk baptisten waren; (citaat): „In het jaar 1160 kwamen er Pauliciaans (Baptisten) in Oxford aan. Hendrik II beval hen te brandmerken aan hun voorhoofden. Daarna volgde een openbare geseling, etc."

Het was ons bekend, dat er baptisten zijn - vooral in Amerika - die elke groepering uit de kerkgeschiedenis, die ook maar enkele trekken vertoont die verwant zijn aan sommige eigenschappen van de huidige baptisten daarom dadelijk als baptisten aanduiden.
Dr Lorenzen, van wiens hand het artikel „De Waarheid is onsterfelijk" was is die mening kennelijk niet toegedaan. Wij vinden dat hij gelijk heeft. Wie, om bij het voorbeeld van de Paulicianen maar te blijven, wat nadere studie pleegt over deze groeperingen zal - naast aan het baptisme verwante trekken - zoveel àndere karakteristieken aantreffen, dat de vergelijking - laat staan de gelijkstelling - met het huidige baptisme wel erg vér gezocht blijkt. Natuurlijk is het waar, dat er reeds ver voor de opkomst van de doperse beweging - kerkhistorisch aangeduid als „anabaptisme" - allerlei christelijke bewegingen zijn geweest, in de kerk en vooral ook daarbuiten, die doperse trekken vertoonden, als afkeer van dogmatisme, nadruk op de Geest, nadruk op een leven in overeenstemming met Christus, anti-klerikalisme, sociale bewogenheid, kommunale leefvormen, afwijzing van sakramentalisme, verwerping van de kinderdoop, etc. Maar het gaat niet aan, om dat alles onder de éne noemer van de baptisten te brengen.

☆

Een andere broeder schreef ons naar aanleiding van het artikel in DC van 24 november jl. van dr Gerhard Claas over „Het leven van onze gemeenten in de D.D.R.". Dit soort artikelen, zo vindt hij (citaat), „zijn vaak artikelen waaruit de lezer wel het idee moet krijgen dat het nog best meevalt met dat belijden van je geloof onder het socialistisch systeem. In het laatste artikel krijgt men zelfs het idee dat de verkondiging van het evangelie van Staatswege wordt gestimuleerd door onder meer het uitzenden van kerkdiensten door de TV".

Er zit natuurlijk wel wat verschil tussen „stimuleren" of „toestaan"... Maar, goed - we kunnen ons voorstellen, dat de hierboven omschreven indruk kan worden gewekt.
We hebben het wel eens vaker in dit verband opgemerkt: men moet dergelijke reisverslagen goed lezen. We zeggen niet, dat de schrijvers ervan nadrukkelijk de ruimte tussen de regels gebruiken om belangrijke mededelingen te doen aan hen die tussen de regels kunnen lezen. Wel moge het de goede verstaander duidelijk worden, dat de leidende broeders in de betrokken landen voortdurend balanceren tussen wat mag van de Staat en moet van de Heer. Die verantwoordelijkheid dragen zij, en zij alleen. Om daarvoor begrip te kweken - en dus onze voortdurende voorbede noodzakelijk makende - worden deze reisberichten gepubliceerd.
Onze briefschrijver zou gelijk hebben wanneer - bijvoorbeeld in ons blad - alleen maar dergelijke berichten zouden worden opgenomen. Dat is evenwel niet het geval. Overigens, als wordt meegedeeld dat - recent voorbeeld - de baptisten in Rusland toestemming hebben ontvangen om enkele duizenden bijbels te laten drukken, dan bevat - voor een goed verstaander - zo'n bericht tenminste twee mededelingen. Ten eerste: er mogen bijbels worden gedrukt (of ingevoerd); ten tweede: de opvallende aankondiging ervan toont aan, dat het om een uitzondering gaat (met andere woorden: het is kennelijk geen regel).
Onze briefschrijver vraagt zich tenslotte af (citaat): „of het verstandig is dergelijke artikelen te blijven schrijven in „De Christen", wanneer daar geen andere artikelen tegenover staan. Ik bedoel artikelen, interviews, geen korte berichtjes want die verschijnen er nog wel eens. En die „ik" is dan iemand die wel veel gesprekken onder vier ogen gevoerd heeft achter het ijzeren gordijn en die van mening is dat we op deze wijze de waarheid verdoezelen en het grote probleem van onze medegeloofsgenoten in die landen trachten te normaliseren".
Welnu, natuurlijk zijn we bereid ook dergelijke artikelen (interviews) te publiceren. Op twee voorwaarden: we moeten de schrijver kennen; èn: ze mogen niemand schaden (beter: ze moeten werkelijk de zaak van onze medegeloofsgenoten ten goede komen). Omdat aan de eerste voorwaarde reeds is voldaan (we kennen de broeder die onze deze brief schreef) nodigen we hem graag uit ons via een artikel (interview) van zijn ervaringen in kennis te stellen, met inachtneming van de tweede voorwaarde.

☆

Een zuster uit het „midden des lands" schreef ons een heel ander soort brief - vol komplimentjes voor ons blad, om een kleur van verlegenheid te krijgen.
Maar toch heeft ze nog wensen: „Graag zie ik in de toekomst alle vraagstukken besproken, over abortus, euthanasie - de stukken over euthanasie die er geweest zijn vond ik erg goed. Ik begrijp heel goed, dat u ook niet dadelijk ja of nee kunt zeggen. Maar heel graag houd ik me op de hoogte van eventuele andere inzichten. Graag zou ik ook meer willen weten over ons (ik bedoel daarmee, wij baptisten) standpunt in de politiek" (...) „Wij stemmen nu A.R. al jaren. Is dat goed? Kunnen wij anders? Of kan zoiets niet in De Christen behandeld worden?"

We zouden deze zuster kunnen verwijzen naar verschillende artikelen - ook over haar genoemde onderwerpen - die vroeger, soms nog niet zo lang geleden, reeds in ons blad zijn verschenen. We doen het niet. Bovendien: meningen veranderen, kunnen althans veranderen, ook die van DC-schrijvers. Daarom zal er stellig nog weleens aandacht voor de vele „items-van-de-dag" in ons weekblad worden gevraagd.
In dit verband mogen we onze zuster ook herinneren aan dat wat in DC van 24 november 1978 in de rubriek Uit ons Uniebureau onder het kopje Levensvragen werd meegedeeld: er wordt binnen de Unie-Commissie gedacht aan de mogelijkheid om een werkgroep/kommissie in te stellen die leiding en begeleiding kan geven aan het bezig zijn met de - vooral ethische - levensvragen waarvoor we vandaag de dag als christenen worden geplaatst.
Tenslotte willen we één regel uit het citaat lichten: „Maar graag houd ik me op de hoogte van eventuele andere inzichten". Die instelling spreekt ons erg aan. Daarvoor, vinden we, moet er zowel in onze gemeenten als in ons blad ruimte zijn.

v. D.

VAN DE ADMINISTRATIE

De abonnementsprijs van ons weekblad zal ingaande 1 januari a.s. *f* 36,— per jaar bedragen; per halfjaar *f* 18,—.

Voor abonnees in het buitenland *f* 46,—.

Begin 1979 wordt u een accept-girokaart voor het abonnemensgeld toegezonden.

De administratie

De A.V., een weerwoord

Eigenlijk had dit weerwoord en de bijbehorende tekst hier niet moeten staan. Het weerwoord was geschreven naar aanleiding van een verslagje van de A.V. in het blad van een van onze gemeenten en aan de redaktie van dat blad gezonden met het verzoek het te willen plaatsen. De redaktie weigerde, in overleg met de raad van de gemeente, het op te nemen.
Omdat de zaak waarom het gaat voor mij een hoogst ernstige is, moet ik nu wel mijn toevlucht nemen tot ons weekblad. Aan de lezers die het bedoelde gemeenteblad niet onder ogen hebben gekregen ben ik het dan ook schuldig dat deel uit het verslagje over te nemen, want anders zou niet duidelijk worden waarom het gaat. Daarom eerst een uitvoerig citaat uit dat verslag:

> „Bij vele afgevaardigden die het woord voeren kon je telken kere een ernstige mate van verontrusting vernemen. Bij monde van de broeders (hier volgen de namen van een vijftal voorgangers) werd deze verontrusting op bijbelse wijze vertolkt en weerlegd. Om nu enkele punten te noemen:
> — de Commissie voor de Opleiding heeft geen overwegende bezwaren dat als een vrouwelijke studente haar opleiding aan de Vinkenhof heeft voltooid, zij tot het ambt van voorganger wordt toegelaten. Zij wordt dan beroepbaar gesteld zodat een belanghebbende gemeente haar kan beroepen.
> — De rector van het seminarium, dr. J. Reiling, stelde dat voor hem bepaalde stukken uit de bijbel voor hem alleen maar historische waarde hebben, dus vrij vertaald komt het hierop neer: in de bijbel vindt u Gods Woord en niet zoals u en ik geloven, DE BIJBEL IS GODS WOORD.
> Het bovenstaande roept ons op tot gebed voor de Commissie der Unie, opdat ook zij alleen maar werken in de kracht van de heilige Geest en bouwen op dat ene fundament, de Here Jezus Christus".

Aangezien ik van mening was dat dit niet overeenstemt met wat ik in de A.V. werkelijk heb gezegd, schreef ik onderstaand weerwoord:

De A.V., een weerwoord

Naar aanleiding van het verslag van de A.V. in het november-nummer stel ik er prijs op het volgende onder de aandacht van de lezers te brengen:

1. Op een vraag hoe de Commissie voor de Opleiding stond tegenover de vrouwelijke studenten aan De Vinkenhof heb ik geantwoord dat de CvdO er geen bezwaar tegen heeft dat zusters de opleiding aan De Vinkenhof volgen. Weliswaar verbieden onze reglementen hun beroepbaarstelling niet maar over een zo omstreden zaak zal de CvdO zeker het oordeel van de gemeenten vragen. Van de twee vrouwelijke studenten is één getrouwd met een voorganger in de opleiding en de andere weet zich geroepen om voor de Heer en zijn Evangelie te werken en zal zich na voltooiing van haar opleiding voor Hem beschikbaar stellen en voor de gemeenten.
   Ik mag hieraan misschien wel toevoegen dat de C.v.d.O. in dezen zelf geen standpunt heeft bepaald omdat nog nimmer een zuster een beroepbaarstelling heeft aangevraagd of een gemeente daartoe een verzoek heeft ingediend.
2. Dat bepaalde stukken uit de bijbel voor mij alleen maar historische waarde hebben, zoals mij wordt toegeschreven, heb ik pertinent niet gezegd. De vrije vertaling van mijn opvattingen die daarop volgt laat ik geheel voor rekening van de (anonieme) verslaggever. Wat ik wel gezegd heb kunt u dezer dagen volledig lezen in De Christen en ik ben graag bereid tot gesprek daarover, niet over een enkele zin daaruit maar over het geheel.
   Om mijn overtuiging maar aanstonds te geven: voor mij is de bijbel het Woord van God in de gedaante van een boek van apostelen en profeten.

Bilthoven, 30 oktober 1978

J. Reiling

Nu de tekst van mijn toespraak in ons blad is verschenen (DC 10 november 1978), kan iedere lezer een en ander vergelijken. Volledigheidshalve citeer ik voor wat betreft de beroepbaarstelling van zusters uit het aanhangsel B bij de notulen van de A.V. (pag. III regel 38 vv.):

> „Zusters kunnen tot de opleiding worden toegelaten en het reglement verbiedt beroepbaarstelling niet. Er is een zeer fundamentele diskussie nodig over deze zaak".

De reden waarom mijn weerwoord in de betreffende gemeentebode niet werd geplaatst was, zo schreef de redakteur: „hetgeen ik geschreven heb als (anonieme) verslaggever, overeenstemt met hetgeen u gezegd hebt alleen heb ik minder woorden gebruikt, zodat wij als eenvoudige br en zr uw betoog konden begrijpen".
Het oordeel over de juistheid van een en ander kon blijkbaar niet aan de lezers van het gemeenteblad worden overgelaten. Ik voor mij laat het oordeel graag aan de lezers van DC over.

J. Reiling

NOG EENS: ONZE GEMEENTEN IN DE DDR

Een lezer van DC, hervormd, uit hoofde van zijn beroep goed op de hoogte van wat er in de kerken-in-de-wereld omgaat, vindt dat de volgende aanvulling op het artikel van dr Gerhard Claas. Onze gemeenten in de DDR (in DC van 24 november jl.) omwille van een, wat hij noemt „eerlijke berichtgeving", nodig is:
„De regering van de DDR zou niet gaarne al het sociale, diakonale en gezondheidswerk van de evangelische kerken overnemen die namelijk de verantwoordelijkheid hebben voor 500 tehuizen en inrichtingen voor geestelijk en lichamelijk gehandikapte kinderen en volwassenen, voor bejaarden en gebrekkigen. In deze inrichtingen en in het diakonale werk van de gemeenten werken ongeveer 15.000 mensen. Bovendien zijn er 52 evangelische ziekenhuizen met 7.000 bedden.
Om hiervoor de continuïteit te waarborgen worden jaarlijks ongeveer 350 verpleegsters opgeleid. In de laatste jaren is het aantal diakonale inrichtingen aanzienlijk toegenomen, met hulp van de overheid.
Ik dacht dat dit een eerlijker beeld gaf van wat er in de DDR aan kerkelijk diakonaal werk gebeurt, dan het ene baptisten ziekenhuis te vermelden in Schmalkalden.
In andere (Oost)Europese landen, met name in de Sovjet Unie, ligt dit totaal anders, maar het artikel ging over de DDR".

(Zie ook het artikel In gesprek met onze lezers, elders in dit nummer - v. D.).

VRIJE EVANGELISCHE GEMEENTEN IN NEDERLAND

Blijkens de dezer dagen verschenen **Jaargids** 1978-1979 van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten in Nederland telden de 50 bij de Bond behorende gemeenten op 1 januari 1978 8095 leden.
Het voorgangerskorps is als volgt samengesteld: in dienst van de gemeente: 24; eervol uit hun ambt ontheven, met de rechten van een emeritus: 6; werkzaam bij de krijgsmacht: 4; werkzaam in de zwakzinnigenzorg: 3; werkzaam bij de zending: 2; werkzaam bij het gevangeniswezen: 1; werkzaam in algemene dienst van de Bond: 3; emeritus: 13.
Het algemeen sekretariaat van de Bond is gevestigd te Arnhem en berust bij ds A. C. Louwerse.

MEDEDELING

△ Het sekretariaat van de baptistengemeente Utrecht-Silo berust thans bij: mevrouw D. A. G. van der Riet-Strijbos, Da Costalaan 22, 3743 HV Baarn; tel. 02154-16312.

uit het Uniebureau

Algemene beroepbaarstelling
Overeenkomstig het in het Reglement inzake Voorgangers bepaalde heeft de Commissie der Unie dezer dagen aan de gemeenten meegedeeld, dat ds A. J. van der Wetering te Vriescheloo een algemene beroepbaarstelling is verleend.
Geve de Heer der gemeente, dat br Van der Wetering ook in de toekomst tot zegen van onze gemeenten gestelde moge worden!

Onze zendelingen
Zoals bekend is op het ogenblik alleen het echtpaar J. B. van der Veen op het zendingsveld. De andere UZC-zendelingen, de zusters Joyce van Veen, Janca Loot en Janneke van Oosten zijn op dit moment met verlof; de zusters Van Veen en Loot zijn voor verdere studie en specialisatie in resp. Londen en Tübingen.
Omdat er nogal eens naar de adressen van onze zendelingen worden gevraagd laten we ze hier volgen.

Fam. J. B. van der Veen, Union des Eglises Baptistes, B.P. 89, Douala, Cameroun;
Ms Joyce van Veen, c/o Mother's Hospital, Salvation Army, Lower Clapton Road, London, E5-8EN, U.K.;
Mw Janca Loot, c/o O. Müllerstrasse 39/3, Tübingen 7400 BRD;
Mw Janneke van Oosten, p.a. Langeveldstraat 9, 7871 Klijndijk (Dr.). (Tussen haakjes: zr Van Oosten hoopt D.V. op 12 april a.s. weer naar Kameroen terug te kunnen keren; voordien zal ze nog een korte kursus volgen in Tübingen).

Bezoek-programma Janca Loot
In maart en april van het komende jaar is zuster Janca Loot beschikbaar om in de gemeenten, op Zusterhulpavonden, zendingsbijeenkomsten etc. over de zendingsarbeid te spreken.
Binnenkort zullen de gemeenten en zendingswerkgroep daarover nadere informatie ontvangen.

WIN-groep
De UZC-werkgroep Wereld in Nood, als Win-groep intussen in de gemeenten bekend geworden, heeft onlangs afscheid genomen van zijn voorzitter, ds A. A. Boeschoten die vanaf het begin - nu plm. zes jaar geleden - in deze arbeid heeft meegewerkt. Het waren de jaren, waarin het werk dat de WIN-groep behartigt met soms wel enige moeite 'van de grond' moest komen. Br Boeschoten komt voor zijn inzet veel dank toe!
Het voorzitterschap van de WIN-groep is thans in handen van br T. J. J. B. Wolters te Velsen-Noord.
De andere leden van de werkgroep zijn: br J. G. Brongers (Wormer), sekretaris; br M. Germeraad (Drachten); ds J. ter Braak (De Bilt) en br W. Kloppenburg (Almelo). Voor de vervulling van een nog bestaande vakature zoekt men een kandidaat uit de regio Groningen/Drenthe.

J. van Dam, Uniesekretaris

LEZERS AAN HET WOORD

Geachte redaktie,
Met instemming las ik in De Christen van 24 november jl. het artikel van ds Ploeger over het (beangstigend) toenemend (mis)gebruik van alkohol in ons land (en gemeenten?)
Gaarne zou ik dit artikel extra onderstrepen. Het gaat om een zaak die dwingt tot standpuntenbepaling. Emotioneel werden wij het vorig jaar bij het alkoholmisbruik betrokken, toen één van onze kinderen door een beschonken automobilist werd geschept en ter plaatse overleed. Formeel kenden wij het alkoholisme reeds uit ons werk in een drietal tehuizen waarin alkoholisten worden opgenomen.
Ds Ploeger schrijft: „Alkoholisme is een ziekte". Helaas, ook een ongeneeslijke ziekte, die noch medicamenteus, noch medicinaal te bestrijden is. Zelfs als een alkoholist er in slaagt de alkohol te laten staan, blijft hij alkoholist. Wat men tegenwoordig „sociaal drinken" noemt, kan hij niet leren door nog onbekende faktoren. Die faktoren geven hem een gevoelsbeleving, die hij steeds opnieuw en dus vaker wil ervaren en die de niet alkoholist niet kent. Wel zou moeten vaststaan, dat de ouders die gewenning en gebruik van alkohol aan hun opgroeiende kinderen toestaan, niet weten waaraan zij bezig zijn.
Immers wie weet of zij ook niet latent die faktoren bezitten waardoor zij a.h.w. voorbeschikt zijn zich te ontwikkelen tot regelmatige (mis)gebruikers.
Het is niet de laatste borrel die heilloze gevolgen kan hebben maar juist de eerste. In de tehuizen waar ik werkte, heb ik meermalen een alkoholist zien doorzakken als hij had deelgenomen aan het avondmaal... Gedurende 20 jaar heb ik mensen ontmoet die door de alkohol volkomen in de vernieling waren geraakt. Onder hen waren geestelijken, artsen, juristen en allerlei handarbeiders. Met name moeten wij nog wijzen op de z.g. onschuldige drankjes die veelal gekonsumeerd worden door de dames, zoals vermouth etc. Gebleken is dat deze drankjes grondstoffen bezitten die een dubbele verslaving in de hand werken. Mocht een patiënte van één verslaving genezen, dan blijft er nog een tweede over.
Tenslotte heeft alkoholgebruik nog een kant waaraan, naar ons gevoelen, christenen niet voorbij kunnen.

In het Oude Testament was het de dienstdoende priesters verboden wijn of sterke drank te gebruiken opdat zij het onderscheid tussen rein en onrein zouden kennen.
Het wil ons niet aan dat het Nieuw Testamentische priesterschap der gelovigen, hieraan geen konsekwenties zou ontlenen. Wij kunnen ons niet voorstellen, dat men 's avonds komend van een feestje, waar men verschillende biertjes of borrels heeft genuttigd, op een betamelijke wijze zijn dagsluiting met God kan hebben.
Bij het priesterschap der gelovigen past geen alkohol. Persoonlijk hebben wij gekozen voor geheelonthouding. Daarmee beweren wij niet dat de bijbel dit als eis stelt. Wel menen wij een goede leidraad te hebben in het bijbelse gegeven: Laat ons dan afleggen alle last en zonde, die ons zo lichtelijk omringt.
Ook alle last. Voor ons een leven zonder alkohol. Daardoor is voor ons de vraag niet relevant meer, waar de grenzen liggen van gebruik en misbruik. Geen gebruik lijkt ons een goed gebruik.
Heerenveen R. J. Roffel

Naschrift:
Een zo duidelijke stem uit de praktijk mag niet verwaaien in de veelheid van meningen rondom het alkohol[illegible]uik!
Twee zaken benader ik graag extra:
1. zijn ervaring dat drooggeworden alkoholisten na gebruik van een zeer kleine hoeveelheid alkoholhoudende wijn bij een avondmaalsviering weer tot alkoholisme vervallen. Deze ervaring hebben meerderen opgedaan. Het zou z'n nut kunnen hebben daarover na te denken en zich de vraag te stellen: Maakt de alkohol in de wijn het wezen van de wijn uit? Is alkohol in de avondmaalswijn absoluut noodzakelijk om teken van het bloed van Christus te kunnen zijn?
2. zijn verwijzing naar de opdracht aan de dienstdoende prieters in Israël om wijn-vrij te zijn bij de uitvoering van hun werkzaamheden. Persoonlijk heeft die bij mij - afgezien van andere redenen - altoos een rol gespeeld. Een gelovige moet immers beschikbaar zijn; hij moet immers geheel beschikbaar zijn.
Overigens, hartelijk dank! Ook aan anderen die hun mening kenbaar willen maken.

Ploeger

BAPTISTEN HOUDEN DIENSTEN IN ZEVENAAR

Ongeveer 100 personen woonden op 12 november jl. de eerste dienst bij in De Hoeksteen, kerkgebouw van de Gereformeerde Kerk te Zevenaar. Deze dienst ging uit van de baptistengemeente te Arnhem waarvan meerdere leden in Zevenaar em omgeving wonen.
Het ligt in de bedoeling om deze diensten, die 's middags om half vijf beginnen, regelmatig te houden. De volgende dienst is op 17 december a.s.
Ingaande januari hoopt men om de veertien dagen een bijbelkring te houden.

DE KAMPFOLDER 1979 IS ER AL

We zijn deze keer erg vroeg met de kampfolder. Dit houdt verband met het feit dat we voor de eerste keer een **jongerenreis naar het buitenland** organiseren.

Het aanbod voor de vakantie is nu wel kompleet, voor jong en oud:

3 Ouderenweken op ‚De Bron',

2 Gezinsweken op de ‚Nieuwe Koppel',

2 Tentenkampen voor jongeren van 12-14 jaar,

3 Tentenkampen voor jongeren van 14-16 jaar,

3 Tentenkampen voor jongeren van 17 jaar en ouder,

1 **14-daagse** buitenlandse reis voor jongeren vanaf 16 jaar.

De folder is verkrijgbaar bij de sekretaris van de gemeente of de jeugdgroep.

U kunt hem ook aanvragen bij het Jeugdburo NBJB: Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten.

Wees er op tijd bij, dat voorkomt teleurstelling!

Droom van een fijne vakantie en meld je aan voor een NBJB-kamp.

De kampkommissie

GEMEENTEBERICHTEN

BIJZONDERE ZEGENINGEN IN HARLINGEN

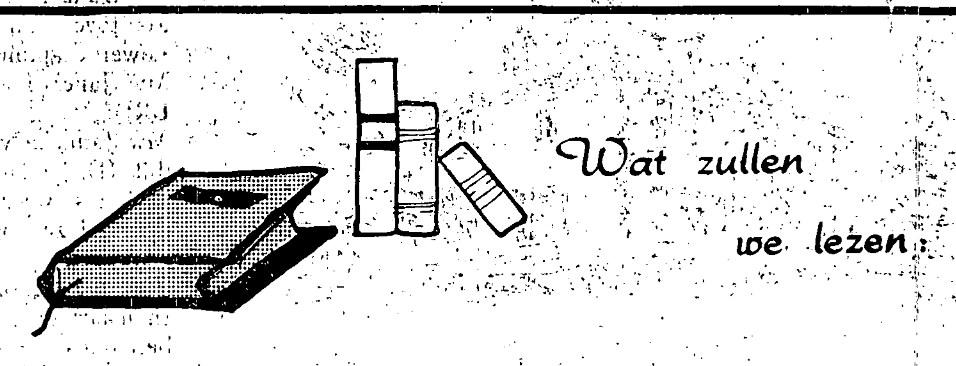
Harlingen - (J.A.). Wanneer het zo tegen het eind van het jaar loopt krijgen veel mensen de neiging even achterom te zien; zo ook de schrijver van dit gemeentebericht. Zo terugblikkend krijgen we een dankbaar gevoel, want het was een goed jaar voor onze gemeente. De diensten zondagsmorgens worden zeer goed bezocht en ook 's middags mogen we ons oxer een goede belangstelling verheugen.

De evangelisatiebijeenkomsten, die éénmaal per maand worden gehouden, trekken veel publiek en het fijne hiervan is dat dan mensen, die niet geregeld met het evangelie in aanraking komen, bij deze diensten wèl ons kerkgebouw weten te vinden. Een enorme stimulans voor de organiserende kommissie! Bij de laatste evangelisatiedienst hadden we de medewerking van ons eigen zangkoor in kombinatie met het Gereformeerde kerkkoor, terwijl bij het trio, dat de samenzang begeleidde, een heilssoldaat meewerkte. Het is fijn dat we, ondanks de verschillen die er bestaan, toch als broeders en zusters samen kunnen werken. Ook de verschillende verenigingen draaien goed. Er is zelfs een nieuwe bijgekomen, namelijk de zgn. tussenjeugd. Al een tijdlang werd geprobeerd dit „gat" tussen zondagsschool en rijpere jeugd te dichten en in het begin van dit jaar is dat gelukt. Ook hier zijn we dankbaar voor. Op een zondag in oktober mochten we ds J. A. Brandsma in ons midden hebben. Op zich niet zo'n opmerkelijk feit - elke gemeente heeft zo nu en dan wel eens een andere spreker op de kansel -, maar wel vermeldenswaard is dat ds Brandsma 's middags, op verzoek, een Friese dienst hield. Niet alleen werd er Fries gepreekt, ook de liederen werden in deze „taal" gezongen. Ook voor deze dienst bestond goede belangstelling.

Een hoogtepunt mochten we als gemeente enkele weken geleden beleven, toen in de morgendienst drie jonge echtparen en één oudere zuster door de doop hun geloof beleden. In ons kerkblaadje schreef een vaste rubriekschrijver: „De kerk was zo propvol, als nog nóóit in een dienst in dit gebouw is voorgekomen". Voeg daarbij de ontroerende momenten van de doop met als omlijsting van het geheel enkele gevoelige en prachtige gezongen liederen door het zangkoor, en je beleeft als gemeente een samenzijn, dat tot uiterste dankbaarheid stemt en waarvan een geloofsversterkende werking uitgaat.

's Middags bij het avondmaal werden de nieuwe leden hartelijk welkom geheten, samen met een echtpaar dat met attestatie naar onze gemeente was overgekomen.

Zoals we in het begin van dit stukje schreven hebben we even achterom gezien, maar we blijven dat niet doen. We gaan verder, ziende op onze Heer en Heiland, die ons dit afgelopen jaar zo rijkelijk heeft gezegend en vertrouwend dat Hij ook het komende jaar ons nabij zal zijn.

zondag	10 december	Psalm 99	Ons aller God
maandag	11 december	Kolossenzen 3 : 1-11	Met Christus geborgen in God
dinsdag	12 december	Kolossenzen 3 : 12-17	Liefde, de band der volmaaktheid
woensdag	13 december	Kolossenzen 3 : 18-4 : 1.	Zo leven christenen
donderdag	14 december	Kolossenzen 4 : 2- 6	Goed voor iedereen
vrijdag	15 december	Kolossenzen 4 : 7-18	Denken om iedereen
zaterdag	16 december	Psalm 102	Gebed van een balling

UITBREIDING IN HEERENVEEN

Heerenveen - (H.B.). Voordat 1978 ten einde is, willen we nog iets laten horen uit Heerenveen. Hoewel we niet kunnen gewagen van grote hoogtepunten, zoals vele doopdiensten als in voorgaande jaren is er toch sprake van zegen en groei in de gemeente.

In het begin van het jaar konden we ons kerkgebouw door een betrekkelijk kleine ingreep, voorzien bij een eerdere verbouwing, vergroten. Dit is een grote verbetering, omdat tevoren de kerk tijdens de zondagmorgendienst vaak „gevaarlijk" vol was. Nu is er plaats voor allen.

In het voorjaar begonnen we met evangelisatiediensten in het nieuwe gedeelte van Heerenveen: de Greiden. We houden daar iedere eerste zondag van de maand een dienst, waarvoor we de mensen van te voren uitnodigen. Het zaaltje, dat we tot onze beschikking hebben, was de laatste keren al overvol, waarbij het opmerkelijk is dat ook veel jonge mensen deze diensten bezoeken.

We zijn dankbaar voor deze gelegenheid het evangelie te verkondigen, de boodschap van vrede en zekerheid in Christus te kunnen uitdragen in een wereld vol onvrede en hopeloosheid.

Wegens persoonlijke omstandigheden zal één van de medewerkers per 1 maart 1979 ons bureau verlaten.

Vanzelfsprekend is het voor een goed funktioneren van groot belang dat deze vakature per 1 maart weer vervuld zal zijn.

Voor de komende vakature wordt gevraagd een

MEDEWERKER/MEDEWERKSTER
(18-25 jaar)

De taak zal voor een belangrijk deel bestaan uit de verzorging van de Boekhouding.

Indien u voor deze vakature belangstelling hebt, kunt u uw sollicitatie richten aan:

Unie van Baptistengemeenten, t.a.v. A. v. d. Hoef, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.

Telefonische inlichtingen kunt u verkrijgen bij het Uniebureau; tel. 030-784457, (8.30-11.30 uur).

Na een langdurige ziekte, is in Jezus ontslapen, mijn geliefde man, onze lieve zwager

FREDERIK JAN SMIT,
echtgenoot van H. Fietje

in de ouderdom van 81 jaar.

Wierden: H. Fietje
Canada: H. Fietje
J. Fietje-Meijer
Amsterdam: A. J. Hamer-Fietje
G. Hamer
Almelo: K. Fietje
Almelo: Lidia Fietje-Alferink
Groningen: H. Fietje-Trip
Australië L. Fietje

Wierden, 18 november 1978
Nijverdalsestraat 53

De begrafenis heeft inmiddels op 23 november jl. plaatsgevonden.

Op 16 november werd door de Heer thuis gehaald onze zuster

BOUKJE SALVERDA

op de leeftijd van 77 jaar.

Baptistengemeente Utrecht-Silo

Door God thuisgehaald in rust en vrede onze zuster

H. PULL-STEENBERGEN

op de hoge leeftijd van 93 jaar.

Zij was ruim 47 jaar verbonden met de gemeente. De Heer was haar kracht en schild. Op Hem vertrouwde haar hart.

Baptistengemeente Haarlem

---

17 november jl. is door de Heer der gemeente thuisgehaald onze zuster

ANTJE BUSMAN-v. d. HEIDE

in de ouderdom van bijna 89 jaar.

Baptistengemeente Leeuwarden

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 34,— per jaar, f 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland f 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 50 - 15 december 1978

Het oude boek voor mensen van een nieuwe tijd

Het Nederlands Bijbelgenootschap heeft nieuwe Statuten. Met slechts drie stemmen tegen en één onthouding werden ze op 11 november door de Algemene Vergadering van deze organisatie aangenomen. Gaan we op krantekoppen af dan krijgen we mogelijk de indruk van een plotselinge koerswijziging.

„Bijbelgenootschap mag aantekeningen geven", schreef Trouw. Het Nederlands Dagblad ging nog een stapje verder en zei: „Bijbelgenootschap mag nu bijbel-met-uitleg geven".
In feite is er lang niet zoveel veranderd als deze koppen doen vermoeden.
Toen het NBG 165 jaar geleden werd opgericht legde het in zijn toenmalige „wet" (zoals statuten toen nog genoemd werden) vast dat het bijbels „zonder aantekeningen en uitleg" zou verspreiden. Die woorden vormden een letterlijke vertaling van een uitspraak die tien jaar daarvoor het Brits en Buitenlands Bijbelgenootschap in zijn Statuten had opgenomen.
In die tijd was die uitspraak verklaarbaar. Bijbels bevatten toen een veelheid van aantekeningen, waarin bepaalde kerkelijke en theologische visies werden verdedigd. Het gevolg was dat deze bijbels door al dat extra materiaal ook extra duur werden. En het feit dat ze maar in kleine oplagen gedrukt werden voor één kerk zorgde dat die prijs nog eens extra hoog werd.
Het bijbelgenootschap wilde iedereen in staat stellen een bijbel aan te schaffen voor een betaalbare prijs. Dat kon alleen als de oplage groot was. En zulke oplagen konden alleen bereikt worden als die bijbels bruikbaar waren voor alle kerken en geloofsgemeenschappen.
Al tegen het einde van de vorige eeuw werd duidelijk dat het bijbelgenootschap door die uitspraak mogelijkheden had uitgesloten die eigenlijk helemaal niet uitgesloten hadden moeten worden.
Zo kwam de vraag aan de orde of in een bijbel perikoop-opschriften waren toegestaan die de lezers in staat stelden snel bepaalde passages te vinden.
„Volgens onze Statuten is dat niet mogelijk", zeiden sommigen. Maar anderen zeiden: „Natuurlijk wel, over die mogelijkheid spreken onze Statuten helemaal niet". Uiteindelijk begon het bijbelgenootschap in deze eeuw dergelijke perikoop-opschriften in de bijbels op te nemen. We zijn er nu zo aan gewend dat niemand er meer bezwaar tegen maakt.
Wat later kwam van verschillende kanten het verzoek om in de bijbels verwijsteksten op te nemen. Die zouden de lezer in staat stellen om snel parallelpassages op te zoeken. Weer volgde dezelfde diskussie. Weer was het uiteindelijke gevolg dat werd besloten dat de Statuten die niet verbood.
Na de Tweede Wereldoorlog ontstond weer een nieuwe situatie. Bijbels begonnen ook in handen te komen van mensen met weinig of geen kerkelijke achtergrond. Deze mensen hadden geen enkele vorm van pastorale of theologische begeleiding als ze de bijbel lazen.
Het bijbelgenootschap hielp hen door de bijbel opnieuw te vertalen, eerst in hedendaags Nederlands en later ook in omgangstaal (het nieuwe testament „Groot Nieuws voor U"). Maar omdat vertalers niets mogen toevoegen dat niet in de grondtekst staat, hadden ze het wel eens moeilijk. Niet alles kan in een vertaling duidelijk gemaakt worden. Wat is een penning waard? Hoe ver is een sabbathreis? De vertalers zaten nog met een tweede moeilijkheid. Van niet ieder woord uit de grondtekst is de preciese betekenis bekend. Ze moeten soms een keuze maken uit twee of meer mogelijkheden. Maar als ze dan zo'n keus maakten, wilden ze graag uitleggen, waarom ze juist dat woord gekozen hadden. Of ze wilden de lezers laten weten hoe dat bepaalde woord ook nog vertaald had kunnen worden. Maar de Statuten verboden dat, ook al was dat helemaal niet de bedoeling geweest van onze voorvaders.
Daarom werd al in 1954 de mogelijkheid geschapen om in missionaire bijbeluitgaven dergelijke aantekeningen wel bij de tekst toe te voegen. Ook werd toen al meteen

uitgesproken dat het NBG voor de kerken bijbels zou blijven uitgeven zonder die aantekeningen.

Toch bevredigde het niet, dat de Statuten het ene schenen te zeggen en het genootschap het andere leek te doen, ook al waren de bestuurders van nu er innerlijk ten volle van overtuigd dat ze op geen enkele manier afweken van de intentie van hun voorgangers. Toen daarom de Statuten toch gewijzigd moesten worden, omdat het nieuwe burgerlijk wetboek bepaalde nieuwe eisen aan Statuten stelt, werd besloten dat ook het artikel met de doelstelling opnieuw verwoord zou worden.

Uitgesproken werd, dat aantekeningen aanvaardbaar waren „welke voor het verstaan van de (bijbel)tekst door het algemeen bestuur noodzakelijk werden geacht". Opmerkelijk is dat niemand zich verzette tegen de mogelijkheid van bepaalde aantekeningen, ook niet de afdelingen die amendementen indienden. Ook zij wilden die oorspronkelijke woorden uit 1814 niet handhaven. Maar ze meenden dat het wel noodzakelijk was om te verduidelijken wat met die aantekeningen niet bedoeld werd. Zo wilde de afdeling Rotterdam-Schiebroek toevoegen dat ze „geen „uitleg mochten bevatten" en Gouda, dat ze geen „dogmatisch" karakter mochten hebben. Een grote meerderheid wees die toevoegingen af.

Het hoofdbestuur stelt er echter prijs op openlijk te verklaren dat het in het geheel geen nieuwe koers wil, maar voort wil gaan op de weg die het al sedert 1954 gaat. Het zal bijbels zonder aantekeningen blijven uitgeven. Die zijn in de eerste plaats bedoeld voor gebruik in en door de kerken. Het zal ook missionaire bijbeluitgaven blijven uitgeven, voorzien van aantekeningen die er op gericht zijn de historische, kulturele en taalkundige kloven te overbruggen, opdat lezers zonder pastorale begeleiding toch een beetje in staat worden gesteld om te begrijpen waarover de grondtekst spreekt.

De kontrole op die aantekeningen ligt bij het algemeen bestuur. Die kan die taak het beste vervullen als het zo ruim mogelijk is samengesteld en dus leden van zoveel mogelijk kerken en geloofsgemeenschappen erin zijn opgenomen. Dat is weer mogelijk als het NBG door zoveel mogelijk mensen uit zoveel mogelijk kerken en geloofsgemeenschappen wordt gedragen.

De vrouw in het ambt

„Onze school is... een school voor voorgangers, d.w.z. broeders - en kon het zijn in een niet al te verre toekomst zusters! - die in de Gemeenten kunnen dienen als herders en leraren..."
Dr J. Reiling,
De Christen - 10 november 1978

Mag een vrouw een ambt bekleden als ouderling, diaken en in de raad der gemeente een plaats innemen?

Ambt heeft te maken met taak en dienst. De gegevens uit het Nieuwe Testament plaatsen ons in een geheel andere situatie, een geheel andere kultuur en maatschappij, dan de huidige. We kunnen daarom de teksten niet klakkeloos overnemen. Een voorbeeld: Petrus schrijft: „Gij huisslaven, weest in alle vreze uw heren onderdanig". Niemand zal nog slavernij verdedigen! Ook de verhouding man-vrouw is totaal anders. Onderdanigheid van de vrouw aan haar man, „gelijk Sara gehoorzaam geweest is aan haar man Abraham, hem noemende haren heer", past niet meer in onze tijd.

De vrouw in het Nieuwe Testament neemt een bijzondere plaats in. Zij wordt - denk aan Maria - door God in dienst genomen. „Zie de dienstmaagd des Heren". Het geslachtsregister van Mattheüs vermeldt Tamar, Rachel en Ruth. Lucas (3 : 23-28) noemt Anna de profetes en Elisabeth. Johannes (hoofdstuk 4) toont ons de Samaritaanse als eerste zendelinge. De discipelen verwonderden zich, dat Jezus met een vrouw sprak. Geen wonder, dat de Heer in konflikt kwam met de Rabbijnen. In een Joods gebedenboek komt voor: „Ik dank U, dat ik niet als vrouw geboren ben".

Vrouwen volgden Jezus en dienden Hem. Hij ging „in tegenstelling tot de Rabbijnen vrij en ongedwongen met vrouwen om, geen enkel spoor van diskriminatie vrouw, is bij Hem te vinden".

De geboorte van Jezus werd allereerst aan de vrouw bekend gemaakt, Zijn opstanding het eerst door vrouwen verkondigd. Daarmee is de gelijkwaardigheid van man en vrouw aangetoond.

In *Handelingen* lezen we, hoe een bidstond plaats vond met enige vrouwen en Maria, de moeder van Jezus (1 : 14). Telkens horen we van vrouwen die tot geloof komen. Genoemd worden Damaris in Athene, Lydia in Filippi. Filippus had vier ongehuwde dochters, die *profetessen* waren (21 : 9). Priscilla wordt zes maal vermeld met haar man Aquila. Vier maal daarvan wordt de vrouw éérst genoemd - en dat in die tijd!

Het is de vrouw, die samen met haar man als *lerares* aan Apollos de weg Gods nauwkeuriger uitéénzet (18 : 26). De gelijkwaardigheid van de vrouw blijkt uit het bidden, profeteren en leren.

Bij Paulus

De vrouw in de brieven van Paulus. Daar blijkt, dat de vrouwen intensief betrokken waren bij de verbreiding van het evangelie. In Paulus' tijd mochten mannen niet in een vrouwenvertrek binnenkomen. Daarom namen de apostelen hun vrouwen mee (1 Kor. 9 : 5), niet om de man te verzorgen, maar om de verkondiging. Rom. 16 : 1 vermeldt Phebe als diakones, d.i. diaken der gemeente. Priscilla en Aquila worden als medearbeiders genoemd in Rom. 16 : 3, 4. Euodia en Syntyche streden samen met Paulus in de prediking van het evangelie (Fil. 4 : 3).

Tryphena en Tryphosa „gaven zich moeite"; een specifieke uitdrukking om het gehele zendingswerk en gemeentewerk (huisgemeente) te omschrijven (Rom. 16 : 12). Nympha had een huisgemeente (Kol. 4 : 15). Een bijzonder ambt was het *weduwenambt* (1 Tim. 5 : 9).

De vrouw in het ambt komt bijzonder ter sprake in de brieven aan de Korinthiërs. In 1 Kor. 11 : 5, „maar iedere vrouw, die blootshoofds *bidt* of *profeteert*...". De vrouwen baden en profeteerden in de gemeente. Geen wonder, de heilige Geest was ook aan de vrouwen geschonken. (Joël 2 : 28). Profeten richtten zich op toehoorders. Zij worden meestal direkt na de apostelen genoemd (Ef. 4 : 11). In 1 Kor. 14 spreekt Paulus over de profeten. „Wie profeteert, sticht de gemeente" (vss. 3, 4) en in vs. 31: „Gij kunt *allen* één voor één profeteren, opdat allen lering en allen opwekking er door ontvangen".

De vrouw komt een grotere plaats in het gemeenteleven toe, dan gwoonlijk geschiedt. Prof. Ridderbos: „Er is geen enkel argument aan Paulus' brieven te ontlenen, als zou aan de vrouw in de gemeente enkel het niet-ambtelijk charisma toekomen en niet het geordende ambt".

Spreekt Paulus zichzelf tegen?

In 1 Kor. 14 : 34 verlangt hij, dat de vrouw in de gemeente moet zwijgen.

In vers 35 gebruikt Paulus niet het gewone woord voor spreken, maar „lalein", zoveel als lallen; spreken over wat niet terzake is. Zoals ook het spreken in tongen niet toegelaten werd, als er geen uitlegger was (vs 28). In 1 Tim. 2 : 11, „een vrouw moet zich rustig in alle onderdanigheid laten onderrichten, maar ik sta niet toe dat een vrouw onderricht geeft, of gezag over de man heeft, zij moet zich rustig houden". De oplossing van de „tegenstrijdigheid" wordt gegeven in 1 Kor. 14 : 35, „En als zij iets willen te weten komen, moeten zij thuis haar mannen om opheldering vragen". Achter het verbod staat het huwelijk. De ongehuwde vrouw valt niet onder de verbodsbepalingen.

De eerste gemeenten hadden van de Joden de Heilige Schrift overgenomen. Ook het model van de synagoge heeft een rol gespeeld bij de wijze van het samenkomen der

gemeente. Paulus hield in Efeze besprekingen met de Joden in de synagoge (Hand. 18 : 19). Daar werden aan de Rabbi vragen gesteld. Dit was ook in de gemeente van Korinthe het geval, want er is sprake van opheldering vragen. Bij het vragen en antwoorden maakten vrouwen van hun vrijheid op onjuiste wijze gebruik: wat ordeverstoring met zich meebracht. Ook in het huwelijk, waar de vrouw over de man ging heersen en de boventoon voeren. Paulus stelde orde op zaken. De buitenwacht zou er aanstoot aan kunnen nemen, vooral in die dagen.

„Het spreekverbod mag niet vergeneraliseerd worden en houdt geen algemeen-geldend gebod Gods in". Dat de man het hoofd is van de vrouw, betekent niet dat de echtgenoot de baas moet spelen. Dat zou niet in overeenstemming zijn met de liefde die in het huwelijk wordt vereist. De onderdanigheid van de vrouw betekent niet slaafse onderwerping, maar wèl: de man op de hem gegeven plaats erkennen en respekteren. M.a.w. het is het antwoord der liefde op zijn liefde.

Het spreekverbod had dus een bepaalde aanleiding. Ook in 1 Tim. 2 : 12, 13 staat het huwelijk op de achtergrond. Dat Paulus de onderschikking van de vrouw aan de man baseert op de schepping: „want eerst is Adam geformeerd en daarna Eva", is een stuk Joodse gedachte, waar de éérstgeschapene het meest waardevol is. Anderzijds wordt in een Joods geschrift uit Jezus' dagen tegen een zich-te-hoogmoedig-gedragende-mens gezegd: „de mug, de vlieg, de worm zijn éérder geschapen dan gij". Daar het onderricht geven in onze tijd niet meer de goede huwelijksverhouding aantast, heeft het verbod zijn basis verloren.

De tijdgebondenheid moet in het oog gehouden worden. De „haartooi" speelt in onze tijd ook geen rol meer. In Paulus' dagen was dat anders: vrouwen van verdachte zeden lieten zich het haar afknippen. Deden de vrouwen in de gemeente dit, dan zou het de verkondiging van het evangelie schaden. De natuur leert ons niet, dat het dragen van lang haar voor een man een schande is (1 Kor. 11 : 14). Ook het model van onze samenkomsten is een geheel ander dan dat in de dagen van Paulus.

De tijd is voorbij, dat vrouwen rustig thuis konden blijven zitten en de maatschappij alleen kenden via de informatie van de man.

„Het woord voeren past de man en zwijgzaamheid siert de vrouw"... gaat niet meer op. Mannen en vrouwen zullen in de maatschappij en in de gemeente de zaken moeten klaren. In sommige gemeenten maken zusters al deel uit van de raad der gemeente en werken zij zegenrijk samen met de broeders in de verschillende takken van de gemeentelijke arbeid. Het ambt van opziener, ouderling en diaken komt ook aan de vrouw toe.

„De erkenning van de gelijkheid van vrouw en man in het maatschappelijke, ekonomische en politieke leven, en de voortschrijdende doorwerking van die erkenning stelt de minderwaardigheid van de plaats der vrouw in de kerk aan de kaak als een onaanvaardbare abnormaliteit".
Dr. H. Kramer,
Het vergeten ambt in de kerk. p. 67)

D. Slort

Van de redaktie:
Eén van onze lezers stelde juist dezer dagen o.a. de vraag - mede naar aanleiding van de uitspraak van br J. Reiling, in de aanhef van dit artikel geciteerd - of er een „duidelijk geluid" over deze zaak in DC gehoord mocht worden. Welnu, in de bijdrage van drs D. Slort - emeritus-voorganger te Enschede - is dat „duidelijk geluid" stellig hoorbaar! - red.

BAPTISTEN IN GROOT BRITTANNIE OVER GIFT AAN PATRIOTTISCH FRONT

LONDEN - De Raad van de Baptisten Unie van Groot Brittannië en Ierland heeft zich achter algemeen sekretaris dr David Russell geplaatst nadat deze kritiek op de Wereldraad van Kerken had geuit vanwege de veelbesproken gift aan het Patriottisch Front in Rhodesië.

De Raad heeft de sekretaris van de Wereldraad, dr Philip Potter gevraagd in te gaan op de vragen van hen die zeggen dat de gift afkomstig zou zijn uit een fonds ter bestrijding van racisme.

Dr Russell verklaarde, dat de Britse baptisten geld zonden voor dit fonds en voegde er aan toe dat ondanks zijn kritiek met voldoening te hebben gekonstateerd dat de gift niet is gebruikt voor militaire doeleinden.

Verschillende afgevaardigden van de halfjaarlijkse vergadering van de Raad die in Londen werd gehouden spraken over de noodzaak om op te komen voor de onderdrukten. Eén afgevaardigde prees de „moed" van de Wereldraad met betrekking tot de gift maar weer anderen zeiden, dat de gemeenteleden erdoor waren ontghutst en verbijsterd en er op aangesproken werden door niet-christenen.

Naar de mening van dr Russell was de manier waarop de nationale pers het bericht had gebracht, „sensationeel en misleidend". „Wat mij nog meer in verwarring heeft gebracht", aldus dr Russell, „was dat zo veel christenen dadelijk klaar stonden met hun oordeel".

Dr Russell deed een beroep op de baptisten te erkennen, dat racisme een van de grootste zonden van deze wereld is. „Er is nog altijd een stil, latent racisme in het hart van velen van ons die de naam van Christus noemen en dit moet door ons onder ogen worden gezien, om door de macht van Christus te worden uitgedreven", aldus dr Russell.

DELEGATIE VAN WESTDUITSE BAPTISTEN OP BEZOEK IN RUSLAND

BAD HOMBURG - Een uit vier personen bestaande delegatie van de Westduitse Baptisten Unie heeft na terugkeer van een recent bezoek aan de Sovjet-Unie gewag gemaakt van nieuwe kerkgebouwen en van vele doopsbedieningen.

De vice-president van de Unie Harold Eisenblätter (Berlijn) en Wilhelm Gerwig, direkteur van het Jeugdseminarium in Hamburg verklaarden erdoor verrast te zijn te hebben ontdekt dat de vrijheid voor christenen groter is geworden. Vergezeld door hun echtgenotes namen zij deel aan zes kerkdiensten in Duschanbe, Kurrgan-Tjube, Tashkent, Irkoetsk en Moskou. Ze verklaarden, dat hun indruk werd bevestigd in gesprekken met gemeenteleden in elke stad.

De delegatie, die uitgenodigd was door de

Al Unie Raad van Evangelische Christenen-Baptisten, zei in zijn verslag, dat het aantal gemeenteleden dit jaar met ongeveer 10.000 zal toenemen dankzij de doop van nieuwe bekeerlingen, meest jongeren. Gedurende de laatste weken zijn er negen nieuwe kerkgebouwen in gebruik genomen in de republieken Estland en Lithauen.

Een van de bezoekers zei: „De gelovigen in de Sovjet-Unie boden ons als delegatie uit het Westen een zinvol voorbeeld van hun duidelijke en enthousiaste vroomheid en hun oprecht christelijke gastvrijheid".

BIJBELWEEK 1979 REEDS IN SEPTEMBER

De jaarlijkse bijbelweek zal volgend jaar aan het begin van het kerkelijke (aktiviteiten-)seizoen worden gehouden en wel in de eerste week van september. Hiertoe heeft de interkerkelijke Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel, de RCBO, besloten. In deze organisatie zijn vertegenwoordigd 14 kerken en geloofsgemeenschappen en 7 bijbelorganisaties. Samen beraden zij zich over de vraag op welke wijze de bijbel het beste kan funktioneren.

Een van de eerste resultaten van dit overleg was de organisatie van een bijbelweek van 9 tot 15 oktober vorig jaar. Deze sloeg zo aan dat er besloten werd ieder jaar zo'n week te houden. Daar er van uit de RCOB nauwelijks kader beschikbaar is - het is vooral een overlegorgaan - vond de bijbelweek dit jaar op bescheiden wijze van 8 tot 14 oktober plaats.

Aan het idee om de bijbelweek volgend jaar te vervroegen ligt ten grondslag dat deze week een fundamentele aktiviteit kan zijn van het begin van het kerkelijk „winterseizoen". Er zal geheel nieuw materiaal geschreven worden voor deze week. Bovendien ligt het in de bedoeling dat diverse omroepverenigingen uitgebreid aandacht aan deze bijbelweek zullen besteden. De bijbelweek zal duren van 2 tot en met 8 september 1979.

DR BILL THOMAS IN TSJECHOSLOWAKIJE

Dr. Bill Thomas, evangelist van de Europese Baptisten Federatie en wonende te Straatsburg, hield 12-20 november jl. evangelisatie-samenkomsten in zeven baptistengemeenten in Tsjechoslowakije.

Dr Thomas, die in 1977 meewerkte aan de „Dalfsen-konferentie" van de E.C.U., bezocht Bernolakovo, Bratislava, Nesvady, Brno, Cheb, Litomerice en Praag. Hoewel de bekendmaking van de samenkomsten slechts mondeling plaats vond waren de kerken telkens geheel gevuld; met 86 mensen werden na de samenkomsten gesprekken gevoerd.

Dr Thomas, een neger uit de Ver. Staten, samenwerkend met de Evangelisatie Commissie van de Europese Baptisten Federatie was voor het houden van deze samenkomsten uitgenodigd door de 4000 baptisten tellende Unie.

In gezelschap van verscheidene baptistenvoorgangers had dr Thomas ook een lunch met een regerings-ambtenaar van het departement voor godsdienstige zaken. De overheidsfunktionaris, aldus verklaarde dr Thomas later, zei waardering te hebben voor de bijdrage die baptisten leveren aan de zaak van de vrede en verklaarde te hopen dat de evangelist nog eens naar Tsjechoslowakije zou komen.

Baptisten in de gehele wereld

	gemeenten	leden	predikplaatsen	inkl. ‚vriendenkring'
Afrika	6.572	989.971	12.880	2.029.109
Azië	11.846	1.445.511	21.195	3.486.340
Centraal-Amerika	1.768	245.614	4.238	606.991
Europa	11.673	1.177.362	19.969	2.148.196
Midden-Oosten	43	2.176	94	4.510
Noord-Amerika	101.855	29.191.348	111.483	37.404.555
Zuid-West Pacific	1.446	127.453	1.551	245.713
Zuid-Amerika	4.915	551.439	8.174	1.315.309
Totalen	140.118	33.730.784	179.584	47.240.723

De tien landen met de meeste baptisten zijn:

1.	Verenigde Staten	28.955.259
2.	India	832.944
3.	Sovjet-Unie	540.000
4.	Brazilië	450.723
5.	Birma	350.771
6.	Zaire	286.968
7.	Groot Brittannië	258.968
8.	Nigerië	208.637
9.	Canada	193.207
10.	Roemenië	164.000

Deze volgorde is gelijk aan die van verleden jaar, met uitzondering van Nigerië dat van de tiende naar de achtste plaats kwam.

Vergeleken met verleden jaar kunnen nu ruim 1 miljoen mensen méér tot de ‚vriendenkring' van de gemeenten gerekend worden. Het aantal gemeenteleden groeide in 1977 met 1,39%.

Met ‚vriendenkring' worden allen bedoeld die zich onder de pastorale zorg van een baptistengemeente hebben geplaatst. Op deze wijze komt men tot een totaal dat enigszins vergelijkbaar is met de aantallen van andere christelijke demominaties.

87% van de hierboven gegeven aantallen personen behoren tot gemeenten die via hun nationale Unies (konventies) zijn aangesloten bij de Baptisten Wereldalliantie.

Enkele opmerkingen

Afrika: opvallende groei kon worden geregistreerd in Nigerië en Angola. In Nigerië groeide, dankzij evangelisatie, het aantal baptisten van 147.371 tot 200.000. De groei in Angola is te danken aan het feit dat vele vluchtelingen uit Zaïre terugkeerden tengevolge waarvan het aantal gemeenten steeg van 17 in 1977 tot 474 in 1978.

Azië: de meeste Aziatische baptisten bevinden zich in India. Het werk van de baptistengemeenten in India dateert zowel in India als in Birma van de komst van de Britse zendeling William Carey en de Amerikanen Ann- en Adoniram Judson. Het is voor de vierde achtereenvolgende keer, dat het aantal baptisten in Azië groter is dan dat van Europa.

Europa: in het algemeen is de groei van de gemeenten in Europa erg langzaam. Tweederde van alle baptisten in Europa bevinden zich in Oosteuropese landen.

Noord-Amerika: de laatste 10 jaar is het aantal baptisten in Noord-Amerika gegroeid van 26.4 miljoen tot 29.2 miljoen. De Zuidelijke Baptistenkonventie (USA) telt thans meer dan 13 miljoen leden; de drie grote negerkonventies tellen samen meer dan 10 miljoen leden.

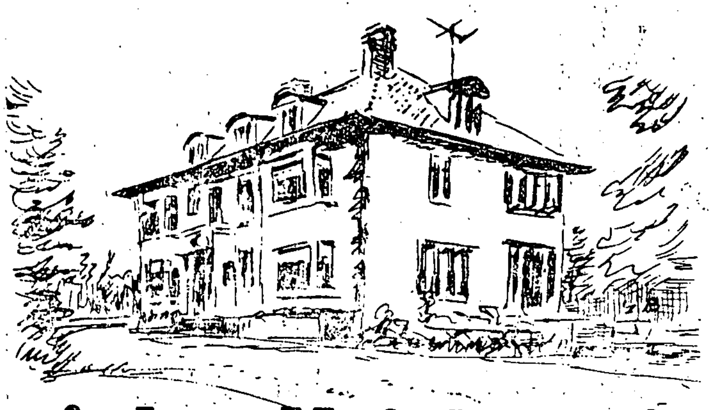
Zuid-Amerika: het aantal baptisten is in de afgelopen 10 jaar bijna verdubbeld, van 297.048 tot 551.439. Daarvan bevinden zich 450.000 in Brazilië. In dit land werken 18 verschillende baptisten-zendingsorganisaties terwijl de Braziliaanse Baptistenkonventie zelf zending drijft in andere landen van Zuid-Amerika en in Europa.

„GEZANGEN VAN DE ZEE"

Sinds 1974 wordt in de baptistenkerk van Sandstin in Schotland elke zomer een unieke zangdienst gehouden onder de naam 'Hyms of the Sea'.

De baptistenkerk van Sandstin is niet alleen de meest Noordelijke kerk van Schotland maar ook, wat ledental betreft, de kleinste gemeente van de Schotse Unie.

Iedere keer als deze dienst wordt gehouden is het kerkje, dat ongeveer 100 plaatsen heeft, overvol. Aan het programma wordt meegewerkt door zangers van eigen plaats en daarbuiten.

uit het Uniebureau

Vakatures

Dezer dagen zijn de gemeenten en alle andere daarvoor in aanmerking komende „instanties" binnen de Unie in 'n schrijven van het Uniesekretariaat uitgenodigd om voor de vervulling van de volgende vakatures kandidaten te noemen:
voor de Stichting Tabitha: twee vakatures -
voor het bestuur van het Pensioen en Invaliditeitsfonds: één vakature (deelnemer) -
voor de Evangelisatie Commissie der Unie (E.C.U.): één vakature.
Namen van kandidaten, vergezeld van hun bereidverklaring, dienen vóór 15 februari a.s. op het Uniebureau te zijn.

Brighton-konferentie

In de komende weken zullen de vakantie-plannen voor de zomer van 1979 in vele gezinnen worden besproken. Daarom herinneren we nog eens aan de internationale konferentie van de Europese Baptisten Federatie die in de Engelse badplaats Brighton van 27 juni tot en met 1 juli a.s. zal worden gehouden. Bij het Uniebureau zijn aanmeldingsformulieren voor dit kongres te verkrijgen.

NZR-kalenders

Deze week zijn de laatste NZR-kalenders 1979 hier „de deur uitgegaan". Het heeft dus geen zin om nog bestellingen te doen.

UC-vergadering

Op vrijdag 15 december, de dag waarop dit nummer van DC verschijnt, is de Unie-Commissie in vergadering bijeen in Amersfoort. De vergadering werd - althans gedeeltelijk - voorbereid door twee voorafgaande vergaderingen van het Dagelijks Bestuur van de UC, op 15 november en op 6 december.

Op de UC-vergadering van deze week zullen o.a. ook de data van de Algemene Vergadering 1979 worden vastgesteld. De definitieve vaststelling ervan zal uiteraard in overleg met de uitnodigende gemeente moeten plaatsvinden, maar... tot op dit moment heeft nog geen gemeente te kennen gegeven voor het ontvangen van de volgende Unievergadering in aanmerking te willen komen!

J. van Dam, Uniesekretaris

GEMEENTEBERICHTEN

INTREDE Ds JAC. SCOUTEN

Delfzijl - (P.W.B.). 26 november was voor onze gemeente een feestelijke dag, toen we ds en mevrouw Schouten als ons voorgangersechtpaar mochten begroeten.

Daar er momenteel hard wordt gewerkt aan de uitbreiding van kerk en zalen, en de jeugdzaal niet gebruikt kon worden, werd 's middags de bevestiging- en intrededienst gehouden in de Ned. Herv. Kerk (Centrum).

De kerk was geheel bezet toen de bevestiger, ds J. H. Hofman van Stadskanaal-Noord (schoonzoon van ds Schouten) allen en in het bijzonder de zeer vele afgevaardigden van plaatselijke kerken, de Unie, omliggende gemeenten, alsmede onze oud-voorganger ds en mevrouw Kos van Vroomshoop en mevrouw Zijlstra uit Eindhoven, begroette en welkom heette. Van ds N. J. van Beek, ds H. P. de Boer, en ds D. Slort waren schriftelijke gelukwensen binnengekomen.

Een domper op de vreugde was er toen ds Hofman bekend maakte dat ds H. v. d. Werf weer was opgenomen in het ziekenhuis met een hartcomplikatie. (Gelukkig kon hij na een vrblijf van 5 dagen weer naar huis terugkeren!)

De Schriftlezing was uit 2 Petrus 1 : 3-11, waaruit ook de prediking was. Hierna had de bevestiging plaats, waaraan bij de handoplegging de brs Wijchers en Buisman deelnamen.

Zeer plechtig was in aansluiting hierop de zegenbede, gezongen door ons zangkoor „Giol"; ook het lied „Groot is uw trouw o Heer, aan ons betoond" was zeer toepasselijk.

De toespraak van ds Schouten was uit hetzelfde Schriftgedeelte. „Ik zal niet aan al uw verwachtingen kunnen voldoen" aldus ds Schouten, „maar ik weet dat de Heer mij hier geroepen heeft". We zullen in de prediking uitgaan van vier grote beloften: 1e verzoening; 2e vervulling met de heilige Geest; 3e. verwachtend uitzien naar de wederkomst van onze Heer; 4e de belofte van God: onderweg naar de toekomst.

Daarna spraken achtereenvolgens namens onze gemeente br S. A. Wijchers, die o.a. ook zei, juist voor deze dienst ds V. d. Werf in het ziekenhuis te hebben bezocht en de boodschap meekreeg voor ds Schouten: God zegene u in alle dingen.

Ds J. Broertjes sprak als voorzitter van de Unie; hij zei dat ds Schouten het symbool was van onze Uniegemeenschap: hij diende gemeenten in West, Oost, Zuid, daarna weer Noord-Oost en nu in het uiterste Noorden, Delfzijl, de boodschap van Gods genade hoopt te brengen. „Natuurlijk gaan onze gedachten ook uit naar ds V. d. Werf", aldus ds Broertjes.

Als voorganger van de buurgemeente Muntendam sprak ds G. Bosveld hartelijke woorden; hij eindigde met de woorden: Moge de Heer u zegenen. De afgevaardigde van Emmen, br Grinhuis merkte op dat Delfzijl hún voorganger had weggehaald, maar dat onze gemeente hem goed had ontvangen. Een rijk gezegende tijd had de gemeente Emmen beleefd in de bijna 6 jaren dat ds Schouten daar werkzaam was geweest.

In zijn dankwoord sprak ook ds Schouten over de sterke band met de gemeente Emmen, die nog bijzonder naar voren was gekomen in de afscheidsdienst voor de gemeente 's avonds, toen, voor zover mogelijk, allen die door ds Schouten in Emmen gedoopt waren op het podium kwamen. De Heer zij geprezen.

Ook ds Schouten sprak van het medeleven met de familie V. d. Werf.

Na afloop van deze dienst was er voor de genodigden gelegenheid in het hervormd centrum een kopje koffie te drinken en om nader kennis te maken met de familie Schouten; velen maakten daarvan gebruik.

's Avonds was er in de geref. kerk (Noord) om 7 uur de begroetingsavond voor gemeente en vrienden. Ook nu was er een grote opkomst. Het was goed dat we niet in ons eigen gebouw waren; we hadden daar geen ruimte genoeg gehad.

De leiding was in handen van br S. A. Wijchers, die het weer voortreffelijk deed. Alle verenigingen en klubs (en het zijn er vele) stelden zich voor aan de familie Schouten; ieder op zijn eigen wijze, met zang, muziek enz., vaak gepaard gaande met gepaste humor en ook kado's werden aangeboden. Kortom het was een ongedwongen samenzijn.

Ds Schouten sprak een kort dankwoord voor de hartelijke ontvangst, dankbaar ook voor de mooie woning. Ook nu zei ds Schouten er zeker van te zijn, dat de Heer hem hier had geroepen om samen de Heer te dienen.

We willen hier nog even meedelen dat ds V. d. Werf in de pastorie blijft wonen. Onze raad vond het, gezien de gezondheidstoestand van ds V. d. Werf niet verantwoord daarin verandering te brengen en nu moeten we zeggen: De Heer heeft in alle behoeften voorzien, ook wat de woning van ds Schouten betreft.

Het laatste woord deze avond was aan ouderling Buisman. Br en zr Wijchers moesten op het podium komen en er werden zeer waarderende woorden gesproken over de wijze waarop br Wijchers bijna 2½ jaar het voorzitterschap van de raad heeft waargenomen, op een wijze die grote bewondering had.

Het was niet alleen het voorzitterschap, maar ook het ziekenbezoek, thuis en in het ziekenhuis, het voorgaan in trouw- en rouwdiensten, jubilea enz. werden door br Wijchers verricht. Ook zr

VAN DE ADMINISTRATIE

De abonnementsprijs van ons weekblad zal ingaande 1 januari a.s. ƒ 36,— per jaar bedragen; per halfjaar ƒ 18,—.

Voor abonnees in het buitenland ƒ 46,—.
Begin 1979 wordt u een accept-girokaart voor het abonnementsgeld toegezonden.

De administratie

Wijchers-Noordijk werd in deze hulde betrokken, omdat zij haar man tot grote steun was.
Als dank voor het vele werk werden enkele prachtige geschenken overhandigd.
Zichtbaar ontroerd dankte het echtpaar Wijchers voor deze blijken van liefde en waardering.
De torenklok sloeg juist 10 uur toen br Buisman het dankgebed uitsprak.
Bij de uitgang konden allen de familie Schouten nog de hand drukken.
Dat wij allen getrouw mogen zijn aan Hem die ons heeft vrijgekocht.

GOD IS GETROUW

Groningen-Zuid - (H.E.). Het is al weer een hele tijd geleden, dat wij via een gemeentebericht iets van ons lieten horen. Dat wil helemaal niet zeggen dat het ons niet goed gaat in Groningen-Zuid. Integendeel, we mogen dankbaar zijn voor vele zegeningen, die de Heer ons elke keer weer schenkt.

Afgelopen maand november gonsde het van aktiviteiten en dientengevolge van zegeningen. De eerste zondag van de maand hadden we de jaarlijkse Oogstdankdienst, waaraan de jeugdklubs, de tussenjeugd en de zondagsschool hebben meegewerkt. Na afloop van de dienst brachten de jongens en meisjes hun schaaltjes-met-fruit naar een verpleeghuis, waar zij ook voor de bewoners mochten zingen. Vanuit de gemeente werden boeketten bloemen bezorgd bij zieken en (hoog) bejaarden.

's Middags hadden we een doopdienst, waar we een jonge broeder en een jonge zuster in het doopvont zagen afdalen. Ook zij beleden hiermee te geloven in de Here Jezus en bij de gemeente te willen behoren. Het was een fijne dienst, die we weer samen als gemeente mochten beleven. De dienst werd besloten met de viering van het avondmaal.

In het najaar zijn we begonnen met het houden van „groot huisbezoek". Deze avonden worden per wijk of gedeelte daarvan gehouden, waar dan de aldaar wonende leden en vrienden worden uitgenodigd ten huize van één van die leden in die wijk. Op deze avonden zullen voorts aanwezig zijn 2 raadsleden. De te bespreken onderwerpen zijn gevarieerd. Van de tot nu toe gehouden avonden (4) zijn de reakties zonder uitzondering erg positief. Wij hebben de indruk, dat we hiermee op de goede weg zijn.

Zo zijn er nog vele noemenswaardige hoogtepunten, zoals

- ☆ het 40-jarig jubileum van de J.M.C. op 10 november;
- ☆ de muziek- en zangavond, waar velen aan meewerkten en de kerk zeer goed bezet was;
- ☆ aan de ingebruikneming van de verbouwde zaalruimten enz..

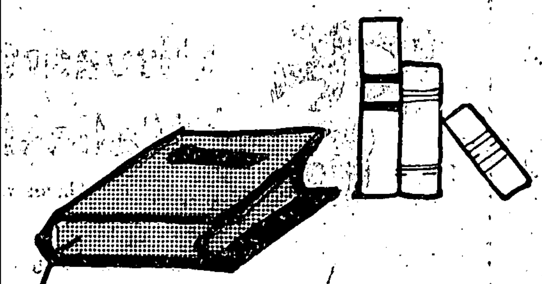
Er is inderdaad veel reden tot dankbaarheid jegens de Heer der gemeente, de gemeente waarin we mogen werken en leven tot eer en verheerlijking van Zijn naam. En zo willen we dan ook hier in de gemeente Groningen-Zuid blijven arbeiden tot uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

IMMANUEL

Stadskanaal-Noord - (L.D.). De eerste van de vier kaarsen brandde. Traditiegetrouw had de koster op de eerste adventszondag de eerste van de vier kaarsen aangestoken.

Adventstijd. De tijd van verwachten. Een tijd van bezinnen. Een tijd waarin men kan terugblikken maar tevens biedt het gelegenheid om te denken aan de toekomst.

Met betrekking tot de gemeente kan men stellen: er is hoop. Hoop op een goede toekomst. Advent. Andere vragen die gesteld kunnen worden zijn bijvoorbeeld: waar heeft de gemeente zich mee bezig gehouden dit jaar? Maar ook kan men nadenken over: wat is het streven van de gemeente in 1979?

Wat zullen we lezen?

zondag	17 december	Psalm 109	Aan Gods zegen is alles gelegen
maandag	18 december	1 Petrus 1 : 1- 2	Groet aan verstrooiden
dinsdag	19 december	1 Petrus 1 : 3- 9	Lijden als loutering
woensdag	20 december	1 Petrus 1 : 10-12	Het geloof der profeten
donderdag	21 december	1 Petrus 1 : 13-21	De zekerheid van ontheemden
vrijdag	22 december	1 Petrus 1 : 22-25	Het onvergankelijke woord
zaterdag	23 december	Psalm 120	Leugenlippen

Veel is er weer gebeurd. Spektakulaire belevenissen mochten worden ervaren. De eensgezindheid bleek aanwezig. Meerdere zegeningen bleken stof tot dankgebeden op te leveren. Waarbij we niet moeten vergeten dat vele, voor buitenstaanders onopvallende zaken, op bepaalde momenten reeds zijn vergeten.

Het is goed om na allerlei aktiviteiten te evalueren. Wil men het werk goed verrichten dan dient een tijd van werken afgewisseld te worden met een tijd van zekere rust. Een normaal proces.
Wat is het goed, dat we vanuit Stadskanaal kunnen verklaren: Immanuël.

Onder leiding van onze man Gods ontvangt de gemeente Gods zegen. Geregeld wordt de gemeente erbij bepaald dat het christen zijn meer wil zijn dan de rol van traditionele kerkganger te spelen. De voorganger is daarin zelf 't voorbeeld. Vooroplopend, vol van geloofsvertrouwen, integer door een grote mate van bescheidenheid te tonen liefdevolle aandacht schenken waar dat nodig is, zo is hij zelf tot een inspiratie.

De gevolgen zijn merkbaar. De wekelijkse samenkomsten waarin de bijbel wordt geopend en bestudeerd en waar gebeden worden opgezonden hebben een groeiend aantal bezoekers. Jongeren en ouderen. Het schijnt alsof de jongeren zich bewust worden dat zij het zullen zijn die de plaats van de ouderen zullen moeten innemen. De zondagochtenddiensten worden goed bezocht. Bijna alle plaatsen zijn bezet en telkens kunnen er gasten worden begroet.

Een andere vrucht van het samen gemeente willen zijn bleek in het willen afstaan van een der onzen, als professional, aan anderen.

Gemeenschapszin wordt ervaren wanneer er werkers bezig zijn in interieurverbeteringen, waardoor het mogelijk zal worden de kerkzaal aan te passen aan de huidige behoeften. Het kleine pijporgel meer klankleur te geven werd eveneens de wens van de gemeente.

De aktiviteiten kommissie heeft zich ingezet om o.a. nieuw avondmaalsmeubilair te kunnen aanschaffen.

Zusterhulp zette zich in voor velen. Meer en meer wordt zij zich ervan bewust dat er een diakonale taak wacht in direkte omgeving van de gemeente. Een bewijs van verantwoord bezig willen zijn deed de evangelisatiekommissie besluiten het roer om te gooien. Zij durfde het traditionele openluchtwerk af te schaffen. Zich meer direkt richten op vrienden van de gemeente kwam ervoor in de plaats. De eerlijkheid gebiedt ons te vertellen, dat het „gros" van de leden deze nieuwe aanpak nog niet goed weet in te schatten.

Het hele beleid van de raad van de gemeente is erop gericht een goede organisatie te bewerkstelligen waarin het mogelijk is het evangelie te verkondigen op alle plaatsen in iedere vereniging, zodat een ieder die met het werk van de gemeente in aanraking komt zal ervaren dat door dit mensenwerk God bezig wil zijn. Al het streven is erop gericht vrede met God en een onderlinge liefde te bewerkstelligen. Hoe? Veelal in alle eenvoud. Door de meest simpele handelingen te plegen zodat men ervaart dat zowel handen als voeten als de mond het goede doen. Bovendien door het werk te ondersteunen. Door belangstelling te tonen aan de ander. Zoals ook David eens door middel van een kleine steen het grote gevaar kon verslaan. Zoals Gods liefde getoond werd in het Kind dat kwam. Alzo, naar het voorbeeld van de Heer zelf, kan de gemeente laten blijken dat ze een gemeenschap is. Soli deo gloria.
In de vrede die God geeft gaat de gemeente Stadskanaal-Noord zijn weg. Deze vrede wensen wij allen toe.

Allen in den lande en daarbuiten; de gemeenten, de docenten, leraren en studenten, alle werkers en dienstverlenende sektoren binnen onze uniegemeenschap wensen wij Gods zegen toe. Opdat allen kunnen zeggen: Immanuël.

POSTZEGELS VOOR DE ZENDING

Br K. Kuperus (Simsonstraat 5[1], 1076 VG Amsterdam) schrijft: Dit is het laatste verslag over 1978. Van 12 december 1977 tot 9 december 1978 heeft de aktie Postzegels voor de zending opgebracht ƒ 2.587,50. Ik ben u er allemaal erg dankbaar voor.

Op 23 februari 1979 draait de aktie 5 jaar. Ik hoopte, dat we op die dag in 5 jaar ƒ 15.000,— zouden hebben bijeengebracht, maar dat zal wel niet lukken? Ik kom nog bijna ƒ 900,— tekort voor dat bedrag.

Alle postzegels hebben waarde, zowel de buitenlandse als de Nederlandse. Het kost u niets dan gebruikt materiaal te verzamelen en mee te brengen naar de kerk.

Nu nog een andere vraag: er worden hier op de markt ook oude munten verhandeld, ook oude Nederlandse halfjes, centen, dubbeltjes en kwartjes - ook „Duits" zinken geld! U kunt die ook afstaan voor de zending! Het mag ook buitenlands geld zijn!

Voor het gehandicapte kind verzamel ik ook oude ansichtkaarten. Kaarten van vóór 1940 (stadsgezichten) zijn verkoopbaar, voor de zending.

In de zak postzegels (van Leiden) die ik op de AV in Arnhem kreeg zat een zilveren kinderringetje. Hij is bij mij te bekomen.

Ik wens allen een gelukkig en gezegend 1979. Dat het een jaar mag zijn voor onze zendelingen zonder ziekte en strubbelingen!

KORRESPONDENTIE

Br N. te T. In dit nummer van DC heeft u al een antwoord op één van uw vragen ontvangen. We hopen ook nog antwoord te geven op de beide andere kwesties die u aan de orde stelt!
v. D.

VAKANTIE!

Huur tijdig een stacaravan aan het IJsselmeerstrand en bij viswater in Stavoren (eventueel met roeiboot) ingericht voor 3 personen.

MOTORBOOT!

met 4 à 5 slaapplaatsen, volledig ingericht. W. Smits, Vinkebuorren 10, gem. Gaasterland of S. Delfsma, tel. 05400-30890.

Welke dame van 65 jaar of ouder, zou het eens willen proberen om bij gezond hoog-bejaard heer te Groningen heel lichte huishoudelijke bezigheden te verrichten, en wat gezelligheid brengen. Intern. Hulp ruw werk aanwezig.

Brieven onder nummer 5800 van dit blad.

God heeft ons blij gemaakt met de geboorte van

DIRK - JAN

geboren op 26 november 1978 te Sneek.

Y. Horjus
M. Horjus-Boiten
Jelle

Jonkersfinne 9, 7811 GL Workum

Ik heb de goede strijd gestreden,
ik heb mijn loop ten einde gebracht,
ik heb het geloof behouden.
2 Tim. 4 : 7

In vertrouwen op haar Heer en Heiland ging vredig van ons heen onze lieve en zorgzame moeder, behuwd-, groot- en overgrootmoeder

GEESSIEN ELIVELD-KOLKMAN

op de gezegende leeftijd van 90 jaren.

In alle stilte hebben wij haar vanuit de aula Vredenhof te Enschede op de Westerbegraafplaats ter aarde besteld.

Enschede: G. Eliveld,
Berkenlaan 21, Leusden (C.).

In vertrouwen op haar Heer en Heiland ging vredig van ons heen, onze zuster

GEESSIEN ELIVELD-KOLKMAN

op de leeftijd van 90 jaar.

Ik heb de goede strijd gestreden,
ik heb mijn loop ten einde gebracht,
ik heb het geloof behouden.
2 Tim. 4 : 7

Baptistengemeente Enschede

81255
is het gironummer van
RAMPENFONDS
van de
Unie van Baptisten
Gemeenten, Bosch en Duin
Bilthoven
Doe er wat aan !

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.

Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.

Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 51 - 22 december 1978

Het Woord is vlees geworden

Herschepping

Kerstfeest is het feest van de geboorte van de Heiland, maar of het ook werkelijk valt op zijn geboortedag is twijfelachtig. De eerste drie eeuwen van haar bestaan heeft de christelijke kerk überhaupt geen kerstfeest gevierd en er is ook geen duidelijke traditie vanuit de eerste generatie over de geboortedatum van de Heer, zoals dat bijvoorbeeld ten aanzien van de kruisiging en de opstanding wel het geval is. Pas in de vierde eeuw na Christus is de gemeente te Rome er mee begonnen.

Het jaar van het eerste kerstfeest staat niet vast; sommigen berekenen het op 335 na Chr., anderen op 354. De datum 25 december is vastgesteld door de bisschop van Rome en waarschijnlijk omdat die dag sinds keizer Aurelianus gold als het feest van de Onoverwinnelijke Zon, symbool van de eenheid van het romeinse keizerrijk. Na de overgang van keizer Constantijn tot het christelijk geloof kon ook de dag van de Onoverwinnelijke Zon door de kerk worden overgenomen. Zo werd dit nieuwe feest een symbool van de overwinning die Christus had behaald op de machthebbers van het rijk van Rome.
Toch speelde hierbij ook nog een andere overweging mee. De 25ste december is ook negen maanden na de 25ste maart en die datum gold in een bepaalde traditie als de scheppingsdag. Zo vielen de dag van het begin van de schepping en de dag waarop de Zoon van God verwekt werd in de schoot van Maria samen. Schepping en Herschepping horen bij elkaar.

Verlegen

Deze gedachten leefden in de kerk van de oudheid. Ze staan ver af van onze doorsnee kerstpreek en kerstviering. Die zijn gericht op de nederige geboorte van de Heiland in een stal en gaan alras van geboorte over naar het kruis. Wij kennen aan het kerstfeest op zichzelf eigenlijk nauwelijks enige betekenis toe. Het kerstgebeuren is niet meer dan een ouverture. Pas daarna begint het eigenlijk.
Daarom zijn we met het kerstgebeuren eigenlijk een beetje verlegen. Veel van die verlegenheid vangen we op door extra accenten te leggen op de intimiteit en de gemeenschap, zowel in de gemeente als in het gezin. Als het op de inhoud aankomt wijken we uit naar de volgende vierdagen, goede vrijdag en pasen. Met de zaak van het kerstgebeuren zelf zijn we verlegen. Een geboorte kunnen we plaatsen, het is een oermenselijk gegeven. Maar dat die geboorte de vleeswording van de Zoon van God is, dat is van een andere orde, die niet zo gemakkelijk aansluit op onze geloofsbeleving.
Toch komt het op die zaak van andere orde aan. Willen we kerstfeest vieren in de bijbelse zin, dan zullen we ons daarop moeten concentreren: *het Woord is vlees geworden,* met de nadruk op het woord vlees. Waarom?

Beslissend

De eerste brief van Johannes maakt duidelijk wat er bij deze belijdenis op het spel staat.

In het vierde hoofdstuk waarschuwt de apostel voor valse profeten die uitgegaan zijn in de wereld. Waaraan kan men weten of een profeet echt is of vals? Let op hun verkondiging: als een profeet verkondigt dat Jezus Christus in het vlees is gekomen, dan is de geest die in hem woont van God afkomstig. Als hij Jezus niet belijdt dan is hij bezield door de geest van de Antichrist. Wie niet belijdt dat Jezus in het vlees is gekomen, die belijdt Jezus niet, wat hij verder ook van Hem moge verkondigen: Jezus het grote voorbeeld, de geïnspireerde leraar, de bondgenoot van de armen en verdrukten, ja als hij Jezus schilderde als de knecht van God die plaatsbekledend lijdt en sterft maar niet beleed dat Jezus in het vlees is gekomen - het is haast niet denkbaar - dan zou hij toch Jezus niet belijden.

In die paar woorden ligt de essentie: in het vlees gekomen.

Schepping

Wat willen ze eigenlijk zeggen, deze drie woorden? Het zijn overbekende, vaa

herhaalde woorden, die dikwijls gelden als 'n toetssteen van rechtzinnigheid. Toch vrees ik dat van deze woorden geldt wat van zoveel woorden en uitdrukkingen uit de bijbel geldt: we kennen ze, we herhalen ze en we horen ze graag in de preek maar we weten eigenlijk niet wat we er mee moeten. Daarom is het goed om zulke woorden opnieuw te leren verstaan en nazeggen vanuit de Schrift.

Vlees wil in de eerste plaats zeggen: geschapen leven, gekomen uit de hand van de Schepper. Hoezeer dit leven ook in allerlei opzichten wordt overgedragen langs de weg van verwekking en geboorte, het blijft geschapen, gemaakt door de Schepper. Dit blijft niet beperkt tot wat wij de levende schepping noemen maar geldt de hele schepping. Het woord vlees mag in de eerste plaats slaan op dieren en mensen, het omvat alles, want alles is uit Gods hand voortgekomen. Vlees worden wil daarom zeggen: deel gaan uitmaken van de schepping, ingaan in het geschapen leven. Wanneer wij belijden dat de Zoon van God in het vlees is gekomen, dan zeggen wij: God ziet om naar het geschapen leven, naar de natuur. Hij laat niet varen het werk van zijn handen. Hij gaat in de Zoon juist deze schepping binnen, niet als een vreemde wereld waarmee Hij eigenlijk als de God die Geest is niet van doen had, maar „Hij kwam in het zijne" (Joh. 1 : 11).

Sinds het „in den beginne" fan Genesis is er met de schepping heel wat gebeurd. Niet alleen in die zin dat de schepping een hele ontwikkeling heeft doorgemaakt, zoals de wetenschap konstateert (wat iets anders is dan verklaren, maar dát is nu niet aan de orde).

Tussen „in den beginne" en „in de volheid van de tijd" (Gal. 4 : 4) ligt een breuk. Voorbij de breuklijn liggen de dood en de vergankelijkheid, het lijden (ook het lijden van de schepping!). Die breuk is de zondeval. De zonde en de dood horen bij elkaar.

Zonde wil zeggen: z'n bestemming missen en de dood is daarvan om zo te zeggen het zichtbare bewijs. Daarom kan Paulus zeggen, dat de schepping aan de vruchteloosheid is onderworpen (Rom. 8 : 20), niet vrijwillig maar opgelegd. Wij zeggen en zingen zo vaak van de schepping die de eer van God verkondigt, maar wie een beetje weet heeft van de wreedheid van de schepping, van de onvoorstelbare katastrofen op aarde en in het heelal, die weet meteen dat er ook een andere kant aan deze zaak is. De schepping heeft verlossing nodig, verlossing uit de vruchteloosheid en het-op-niets-uitlopen. De boodschap dat het Woord vlees is geworden zegt ons: het loopt juist *niet* op niets uit, want God laat zijn eigen schepping, die Hij gemaakt heeft door de Zoon (Hebr. 1 : 2), niet aan zichzelf over maar gaat in Hem midden in zijn schepping wonen. Nu wordt duidelijk wat God met zijn schepping voor heeft. Hij wil haar bevrijden van de breuk die door haar loopt en haar herscheppen tot ze werkelijk is wat ze moet zijn: de spiegel van de heerlijkheid van haar Maker.

Wedergeboorte

Sinds Gen. 1 : 27 is er ook heel wat met de mens gebeurd. God schiep hem naar zijn eigen beeld. Hij wilde dat de mens op Hem zou lijken. Alweer is het onmiskenbaar dat de mens een geweldige ontwikkeling heeft doorgemaakt. Hij is gekomen van de eenvoudigste levensvormen tot de hoogverfijnde technische samenleving waarin wij met elkaar verkeren. Maar dat is niet het belangrijkste. Ook door de mens is een breuklijn getrokken, juist door de mens. Want de zonde is een typisch menselijke zaak. De natuur zondigt niet, zij lijdt aan de zonde. De mens zondigt. Daarom is hij zo'n tegenstrijdig wezen. Hij is een schepper, na God en naast God, want daartoe is hij geroepen. Hij is ook de opstandeling tegen God, die met z'n tweede plaats niet tevreden is en zich van God zoekt te ontdoen. Hij is ook bang en op de vlucht voor God. Hij is, aan zichzelf overgeleverd, ook een gebondene. Hij is een groots en een hopeloos wezen, kultuurschepper en vernietiger.

Nu wordt ons aangezegd: het Woord is vlees geworden, de Zoon van God is mens geworden. God ziet om naar de mens door in zijn Zoon mens te worden, mens onder de mensen, mens als de mensen, geboren uit een vrouw, geboren in een vlees aan dat van de zonde gelijk (Rom. 8 : 3). Dat wil niet zeggen: een lichamelijk bestaan dat enige gelijkenis vertoonde met dat van de andere mensen, integendeel.
Het vertoonde, ja het had een treffende gelijkenis met hun bestaan. Het was precies net zo. Het was vlees, dat wil zeggen dat het sterfelijk was en aan ziekte onderworpen. Eén verschil was er: Hij was zonder zonde, maar dat plaatst Hem niet in een andere kategorie. Hij blijft vlees. Kerstfeest zegt: God wordt mens omdat Hij de mensen wil laten beantwoorden aan zijn doel. Hij wil hen maken tot een zuivere weerspiegeling van hun Maker. De Schepper wil zijn schepselen herscheppen.
Van de natuur zeggen wij dat zij herschapen zal worden. Bij de mensen heet dat wedergeboorte. Kerstfeest draagt de belofte van de wedergeboorte van de mens, van onze wedergeboorte in zich.

Gods initiatief

Aan de vleeswording van de Zoon van God is nog een kant die wij niet mogen verwaarlozen of in de vorm van een dogma mogen bijzetten in het museum van de rechte leer. De apostolische geloofsbelijdenis zegt dat zo: ontvangen van de Heilige Geest, geboren uit de maagd Maria. Daarover zou veel te zeggen zijn want het is voor een gewoon mensenverstand een moeilijke zaak. Maar wat er in elk geval nu van gezegd moet worden is dit: de incarnatie is Gods scheppingsdaad. God heeft zich niet bediend van het scheppingsgegeven van de voortplanting. De Zoon is geen kind van een man en een vrouw door God voorbestemd om zijn Zoon te zijn. God heeft in zijn schepping ingegrepen met een scheppingsdaad, waarvan het initiatief helemaal bij Hem berust en waarvoor Hem alleen de eer toekomt. Iedere andere manier had het karakter gedragen van een maatregel. Daarmee kun je een bestaande toestand regelen, misschien wel opnieuw regelen. Maar je verandert aan het gegeven niets, je stuurt het alleen een beetje anders. God heeft geen maatregel genomen maar een scheppingsdaad gesteld. Want God wil niet bijsturen maar herscheppen. Dat kan alleen de Schepper zelf. Kerstfeest zegt: Hij heeft het gedaan.
Ik denk niet dat ik hiermee de vleeswording van het Woord heb verklaard, trouwens wie kan dat wel? Hoe meer je er mee bezig bent, hoe dieper het tot je doordringt: je bent bezig met een geheimenis, iets dat heel werkelijk en heel werkzaam en heilzaam is en dat je toch niet vermag te doorgronden. In laatste instantie is 'n geheimenis open en verborgen tegelijk, onthuld en nog te onthullen, een zaak om te aanbidden en te belijden.

J. Reiling

KERSTMIS IN WISMAR

WISMAR, een stad aan de Oostzee. Een oude Hanzestad, een havenstad, ook toen al, met drukke handel op Denemarken, Zweden en Finland. Een stad waar, niet eens zo ver uit de kust, in de donkere decemberdagen van het jaar 1553 een schip vastliep in het ijs, dat het aan alle kanten insloot. Het kon niet meer voor- of achteruit, want het vroor dat het kraakte en de zee was de zee niet meer.

Vóór mij ligt een kolossaal boek; een zware foliant, bijna driehonderd jaar oud. Daarin lees ik: ‚In het jaar 1553, *korte tijd vóór Midwinter*, gebeurde het dat de broeders verteld werd, dat een schip vol volk uit Denemarken was aangekomen. Zij waren omwille van hun geloof uit Engeland verdreven en lagen een eind uit de kust in het ijs ingevroren'.

Dat beloofde voor de schepelingen - er waren ook vrouwen en kinderen aan boord - 'n koude Kerstmis te worden. Ze waren door de katholieke vorstin, Mary, bijgenaamd ‚Bloody Mary', 't land uitgezet, omdat zij de leer van Calvijn aanhingen. Eerst zetten zij koers naar Denemarken, waar Luther grote invloed had. De autoriteiten weigerden hen echter de toegang, zodat zij opnieuw zee kozen.

En zo kon het gebeuren, dat zij in de laatste maand van 1553 op Wismar aankoersten. Een koude Oostenwind joeg over het water, dat tot ijs werd. Even uit de kust liep het schip vast, zat geen beweging meer in. Heel Wismar liep uit: ‚Een schip in het ijs!' Maar niemand stak een hand uit, ook het stadsbestuur niet, dat belangrijker dingen had te doen!

Weer kijk ik in dat dikke boek hier vóór mij. En wat lees ik daar? Dit: ‚Ze zijn hen met wittebrood en wijn tegemoet gegaan, opdat, als er enkele zieken of zwakken onder hen zouden zijn geweest, zij hen daarmee hadden kunnen verkwikken... En toen zij hen de stad binnengeleid hadden, hebben zij ook nog naar hun gering vermogen van hun armoede ongeveer vierentwintig daalders afgezonderd'. Er waren dus toch mensen, die méér deden dan alleen maar toekijken. En dat kwam, omdat zij zelf ook vluchtelingen waren, ook omwille van hun geloof, hun godsdienstige overtuiging!

Broeders en zusters, noemden zij elkaar.

Maar anderen scholden hen uit voor anabaptisten of wederdopers. Velen van hen stierven in die dagen op het schavot, op de brandstapel. Wat hadden zij dan voor kwaad gedaan? Niets, of, het moest dit ene zijn: dat zij zich hadden laten dopen. Maar dat hadden zij om Gods wil gedaan, uit liefde tot Christus, in gehoorzaamheid aan zijn woord.

Ook in Wismar hadden zij een toevlucht gevonden. Ze werden echter slechts geduld, meer niet. Maar dat ook hun voorman Simons in de stad verbleef, was alleen aan ingewijden bekend.

Intussen waren de opvarenden allemaal van boord gegaan. Nee, geld hoefden ze niet, dat hadden ze wel! Maar misschien konden die mannen en vrouwen, die hen zo hartelijk hadden ontvangen, hen wel aan werk helpen. Nu, Menno en de zijnen zouden hun best doen.

Zelfs bood één van hen aan, de kinderen van A Lasco, een groot bewonderaar van Calvijn, een bekwaam theoloog, bij zich in huis te nemen; maar dat aanbod werd afgeslagen. Want het ging toch niet aan, dat men de kinderen van zo'n beroemde *en geleerde man bij* een doodgewone wederdoper onderbracht?! Toen ik dat hoorde, merkte ik wel, dat wij niet met de onschuldige, oprechte en eenvoudige pelgrims van Jezus Christus te maken hadden', stelt Menno verbitterd vast.

De donkere dagen voor Kerstmis zouden nog donkerder worden. Eerst was er de voor de dopers teleurstellende ervaring, dat zij door de hervormingsgezinden, die na een barre tocht met hun schip in het ijs waren komen vast te zitten, niet voor vol werden aangezien. En daarna werd het hen duidelijk, dat deze vluchtelingen uit Engeland er alleen maar op uit waren om gelijk te krijgen, theologisch gelijk.

Dat zat zo. Hermes Backerel, hun predikant, had gehoord, dat Menno Simons zich in Wismar ophield. En hij, Hermes, wilde met hem in debat. Het werd Kerstmis. En Hermes Backerel kreeg zijn zin: Tweede Kerstdag disputeerden Menno en hij over het hart van het Kerstevangelie: de incarnatie, de menswording van Christus, die in de wereld kwam om het verlorene te zoeken en te redden. En ook over de doop, want Hermes stond er op. Maar het zou nóg donkerder worden. Want het debat eindigde in onenigheid, waarbij Menno en zijn opponent elkaar niet spaarden.

De hervormingsgezinden hadden beloofd, Menno's verblijfplaats geheim te zullen houden. Maar zij pleegden woordbreuk, want niet lang daarna wist men zelfs in Emden te vertellen, waar hij zich schuilhield.

Een paar maanden later vond in Wismar een debat over de incarnatie plaats. Deze keer was Martinus Micron, ook een leerling van Calvijn, Menno's tegenstander. Toen vond het stadsbestuur het welletjes. De hervormingsgezinden moesten Wismar verlaten; de dopers liet men eerst nog ongemoeid.

In 1556 publiceerde Micron een verslag van het debat, waarin hij Menno als een valse verleider kwalificeert. Deze bleef het antwoord niet schuldig en betichtte op zijn beurt Micron ervan, dat hij ‚mannen des bloeds' als A Lasco, Calvijn en Beza tot zijn vrienden rekende!

Maar voordien hadden Menno en zijn aanhangers elders een goed heenkomen moeten zoeken. Want de plaatselijke autoriteiten waren het theologisch gekrakeel zo zat, dat zij in de herfst van 1554 een dekreet uitvaardigden, waarbij ook de dopers werden verbannen. Tot 11 november zouden zij in de gelegenheid zijn, Wismar te verlaten. Dat deden zij ook, zij moesten wel. Maar nog geen jaar later lieten zes Hanzesteden, waaronder ook Wismar, een streng plakkaat tegen de ‚sakramentariërs en wederdopers' uitgaan.

Het zou helaas niet het laatste zijn!

J. A. Brandsma

Dr Thorwald Lorenzen, docent aan het seminarium te Rüschlikon, Zwitserland zal op het EBF-kongres dat 27 juni-1 juli 1979 te Brighton, Engeland wordt gehouden, spreken over het onderwerp „Goed nieuws voor een gebroken wereld".

Andere sprekers op dit kongres zijn o.a.: Pastor Knud Wümpelmann uit Kopenhagen; mevr. M. Poh Cova uit Praag; Pastor Gottfried Osei-Mensah uit Nairobi (Kenya) en Dr Glen Garfield Williams uit Genève.

VAN DE ADMINISTRATIE

De abonnementsprijs van ons weekblad zal ingaande 1 januari a.s. *f* 36,— per jaar bedragen; per halfjaar *f* 18,—.

Voor abonnees in het buitenland *f* 46,—. Begin 1979 wordt u een accept-girokaart voor het abonnementsgeld toegezonden.

De administratie

De bybel in Bari klaar voor de drukker

Op 23 november vertrok drs Krijn van der Jagt met zijn vrouw en vijf jonge kinderen naar Kenia. Het werd een weerzien, want van 1970 tot en met 1973 hielp hij daar de Hervormde Kerk van Oost-Afrika met haar vormingswerk. Maar hij zal er niet lang blijven. Van Nairobi uit gaat hij op zoek naar een geschikte woonplaats in Zuid-Soedan om zich te kunnen vestigen. Hij is door de Wereldbond van Bijbelgenootschappen benoemd tot vertaaladviseur-in-opleiding om vertalers in Zuid-Soedan en Ethiopië te gaan begeleiden. Maar één groep vertalers behoeft hij niet meer bij te staan: de vertalers van de bijbel in Bari. Deze taal wordt door ongeveer 250.000 mensen gesproken. Ze wonen vrij geïsoleerd in een hoek van dat land. De christen Bari's wachten met enig ongeduld op het moment dat hun eigen bijbel van de pers komt. Binnenkort wordt met het drukken begonnen. Dat gaat gebeuren in Nairobi. Maar ze wachten dan ook al zo lang. Toch durven ze nu eindelijk te gaan hopen. Een oudere Bari zei in juni, toen hij hoorde hoe ver het was met de vertaling: „Nu geloof ik toch echt dat ik mijn eigen bijbel zal zien eer ik sterf".

Het Nieuwe Testament in Bari verscheen al in 1954, kort voor de burgeroorlog uitbrak die aan zoveel Bari's het leven kostte. De direktrice van een meisjesschool, Philippa Guillebaud, werd toen gevraagd om het boek Esther te vertalen, want er moest een volledige bijbel in het Bari verschijnen. Enkele zendelingen kregen de opdracht om te gaan werken aan de vertaling van andere oudtestamentische boeken.

Philippa begon op een ongelukkig moment. De burgeroorlog brak uit. Bari's die haar bij het werk hielpen werden gedood of moesten vluchten. Haar kollega's werden door hun zendingsorganisaties teruggeroepen, omdat hun verbijf te gevaarlijk was geworden. En toen kwam ook het bericht dat Philippa's visum was ingetrokken en ze het land uit moest.

Maar ze liet zich niet gauw ontmoedigen. In Oeganda, aan de kust van het Victoriameer vond zij een gemeente die Bari sprak. Maar al spoedig bleek dat deze mensen al zo lang uit hun geboortestreek weg waren dat hun taal toch te zeer was veranderd om werkelijk bruikbaar te zijn. Maar in die tijd vluchtten dagelijks duizenden uit Soedan weg. Ze werden in het Noorden van Oeganda in kampen ondergebracht. Philippa ging daar op zoek en ontdekte twee Bari's met veel taalgevoel, Elisha Peter en James Jadda. De laatste sprak zelfs twee verschillende dialekten vloeiend zodat het mogelijk werd een vertaling te gaan maken die voor sprekers van beide dialekten aanvaardbaar was. Het was inmiddels 1968 geworden.

> Het Nederlands Bijbelgenootschap zorgt er niet alleen voor dat de bijbel in ons eigen land vertaald, gedrukt en verspreid wordt. Het steunt dit werk ook in andere landen. En het heeft hoog-opgeleide vertaaladviseurs uitgezonden. Zo werkt dr Kees de Blois in Kenia en Tanzania. Hij begeleidt zo'n vijftien vertaalteams. En in Europa werkt dr Jan de Waard als vertaaladviseur. Hij helpt vertalers in Griekenland, Spanje en Portugal, maar ook in Rusland, Joegoslavië en andere Oosteuropese landen.
>
> Een heel bijzondere taak krijgt drs Krijn van der Jagt. Hij vertrok naar Oost-Afrika waar hij zich hoopt te vestigen in Zuid-Soedan, een volstrekt geïsoleerd gebied, met uitgesproken slechte verbindingen.
>
> Iets van de omstandigheden waaronder hij zal werken komt naar voren in bijgaand artikel van Jan J. van Capelleveen, dat handelt over een bijbelvertaling in Bari die net gereed gekomen is.

Op dat moment schoot de Wereldbond van Bijbelgenootschappen te hulp. Eigenlijk waren zowel Philippa als de beide Bari's amateurs op dit gebied. Theologische kennis hadden ze in wezen nauwelijks. Ze waren als vertalers goedbedoelende leken. Deze organisatie zond hen naar vertaalkursussen, liet hen begeleiden door vertaaladviseurs, zoals Krijn van der Jagt er een hoopt te worden. En zo groeiden bewogen en gemotiveerde leken uit tot kundige vertalers.

☆

Het vertalen in zo'n taal is lang niet altijd gemakkelijk. Steeds weer stuit men op nieuwe problemen. Het leek er even op of de tekst over Lea's ogen, die volgens de Statenvertaling „teder" en volgens de Vertaling-1951 „flets" waren niet te vertalen was. Ieder woord dat gebruikt werd had altijd weer een bijzondere bijbedoeling. De ene keer had Lea een oogje op de jongens, dan weer waren het ogen die bedroefd keken. Tot eindelijk een uitdrukking werd gevonden die geen misverstanden en bijbedoelingen bleek op te roepen.

Een ander probleem was de uitspraak in Hooglied 1 : 5 „Donker van huid ben ik, doch bekoorlijk". De vertalers begrepen dat ze donker van huid was, omdat ze zoveel in de zon had gelopen. Maar dat kun je in het Bari niet zeggen. De zon doet de huid van Bari's oplichten. Daarom vertaalt Elisha in eerste instantie „Wit van huid ben ik, doch bekoorlijk". Pas toen zijn beide teamgenoten in lachen uitbarstten, besefte hij dat hij onbewust Philippa in het zonnetje had gezet.

Ook daarvoor werd een goede vertaling gevonden.

Het werk vorderde. Maar toen gooide het feit dat er een einde kwam aan de burgeroorlog een spaak in het vertaalwiel. Enkele tientallen predikanten die met hun gemeenten gevlucht waren, hadden hen maandenlang geholpen bij hun werk. Zij lazen de vertaling, kontroleerden haar, gaven adviezen, of kwamen met voorstellen. Maar toen zij weer terug konden naar hun oude woongebieden, vertrokken zij zo snel als het maar kon.

Ook beide medevertalers kregen de kans terug te keren, maar Philippa mocht niet, want er werden in die beginperiode nauwelijks visa verstrekt aan buitenlanders. Toch gingen de Bari's niet zo geheel op in de herbouw van hun huizen en kerkjes die allemaal platgebrand waren, dat ze haar en haar werk vergaten. Ze liepen de regeringsbureaus in Khartoem plat en slaagden er eindelijk in 1975 in voor haar een visum los te peuteren. Toen kon het werk weer voortgezet worden onder de uiterst primitieve omstandigheden die toen in Zuid-Soedan heersten.

Vorig jaar kwam de vertaling gereed. Het zetwerk voor de nieuwe bijbel werd in Nairobi verricht. Philippa en Elisha zijn nu bezig de drukproeven te korrigeren. Als dat werk klaar is kan met drukken worden begonnen. En dan zullen de mensen van het bijbelgenootschap hun hoofd moeten breken over een heel ander probleem: Hoe krijgen ze al die bijbels in het gebied waar de Bari's wonen. Er is een poging gedaan om de weinige wegen sedert het einde van de burgeroorlog te herstellen, maar overstromingen hebben dat werk sedertdien al weer teniet gedaan. Misschien kunnen trucks ze naar omliggende stadjes brengen, maar vandaar zullen ze het binnenland ingebracht moeten worden door dragers. Philippa Guillebaud hoopt de eerste Baribijbel spoedig met eigen handen te kunnen vasthouden. „Nu begrijp ik waarom mijn vader, die de bijbel in Kinyarwanda vertaalde, zo opgewonden was toen hij de eerste Rwandese bijbel ontving", zei ze onlangs tegen een vriend.

Neen, dit vertaalteam behoeft drs Krijn van der Jagt niet meer te begeleiden, maar wel ettelijke andere die tot nu toe onder soortgelijke omstandigheden gewerkt hebben. Want er zijn genoeg vertaalprojekten waarmee hij te maken zal krijgen. In Soedan worden 133 verschillende talen gesproken. In pas 16 ervan bestaat een bijbel of Nieuw Testament. In twintig talen moet heel nodig met het vertaalwerk begonnen worden.

DE KERSTPREEK VAN DS DE WIT

Ds De Wit had zijn kerstpreek dit jaar fijn op tijd klaar. Andere jaren was het hem wel eens overkomen, dat pas omstreeks middernacht het licht in de studeerkamer uit ging. Maar deze keer lag de preek, keurig uitgetypt, al twee dagen vóór kerst kant en klaar.

De tekst die hij had uitgekozen was, op zijn zachtst gezegd, ietwat vreemd: „Houd maar op, mijn zoon, naar vermaning te luisteren, als gij toch afwijkt van verstandige woorden"... (Spr. 19 : 27).

De tekst nodigt uit tot een strenge preek en dat was het dan ook wel geworden.

In gedachten had ds De Wit de overvolle kerk op kerstmorgen voor zich gezien...

Op de voorste bank (hoe dúrfden ze...) de familie Nooitgetrouw, die naar alle waarschijnlijkheid niet vóór het volgende kerstfeest weer in de kerk zou komen.

Schuin daarachter broeder Beursjedicht, van wie de diakenen beweerden, dat hij zelfs op kerstmorgen zijn kwartje in de kollektezak deed.

Ongetwijfeld zouden ook broeder en zuster Langteen niet op het kerstappèl ontbreken, inklusief de verongelijkte trek die altijd op hun gezichten te lezen was, omdat ze voortdurend in de mening verkeerden, dat men het in de gemeente op hen voorzien had.

En daar zat ook zuster Dubbelvel... Vroom tot in de derde macht, maar kritisch en hard als geen ander.

In dezelfde bank broeder Steenhard, een man met enorme bijbelkennis, maar die desondanks al in geen vijftien jaar had gepraat met zijn broer, vanwege een erfeniskwestie.

Van broeder Tweewal was het niet zeker dat hij present zou zijn. Hij was namelijk een fervent lid van de biljartklub en hoogstwaarschijnlijk zou er ook dit jaar wel weer een kerstbiljarttoernooi zijn. Hij zou dus moeten kiezen en je kon nooit voorspellen in welke richting de biljartbal zou rollen.

O, ds De Wit kende ze allemaal zo goed. Het aantal mensen, voor wier oprecht geloof en toewijding hij durfde in te staan, was zo klein in verhouding tot de grote schare tragen, onoprechten, gierigaards en doorgewinterde egoïsten.

Hij was het zat, om ook deze keer maar weer een zoete preek te houden over liefde en genade, voor mensen die er toch niets van meenden en het vlees van de wereld liever hadden dan de botten van het evangelie.

Vandaar die keiharde tekst uit de Spreuken. Hij voelde zich zo ongeveer een Johannes De Doper. Had Johannes het ook niet over „Adderengebroed"?

Een fragment uit de preek, wil ik u niet onthouden:

> *„Ja, gemeente, daar zit u dan weer op deze romantische kerstmorgen. Velen van u zag ik in maanden niet in de kerk en na deze dienst zullen ze er weer niet zijn! Waarom bent u eigenlijk gekomen? Fungeert deze dienst voor u op dezelfde wijze als uw kerstkalkoen en uw kerstboom? Dient hij slechts ter verhoging van de kerstsfeer? Dan vraag ik u: Wat doet u hier? Houd maar op, naar de vermaning van het evangelie te luisteren, als u toch van tevoren al besloten hebt om u er in de praktijk niets van aan te trekken! Ga liever naar de koncertzaal of de bioskoop! Dáár branden ook de kerstlichten! Meen niet, dat u kunt spelen met het kerstkind. Dat kind bestaat niet. U hebt te doen met de Koning, die terugkeren zal om u te oordelen!"*

Zo ging de preek nog wat door. Aan het slot stonden drie uitroeptekens achter het woordje „Amen"!!! Daar kon de gemeente het dit jaar wel mee doen! En ds De Wit keek gezellig, met zijn gezin, naar de tv. Dat was in jaren niet gebeurd op de avond voor kerst.

Het gezin van de dominee heeft tenslotte ook nog rechten. Of niet?

Maar... de preek ging niet door...

's Nachts om 2 uur zat ds De Wit nog op zijn studeerkamer en werkte aan een andere preek.

Wat was er gebeurd?

De bel was gegaan, om half tien 's avonds. Op de stoep stond een zenuwachtig jong mens, zoon van de familie Beursjedicht. Of de dominee wel zo gauw mogelijk naar het ziekenhuis wilde komen, want vader had een ongeluk gehad. 't Leek niet zo best.

Nee, dat leek het inderdaad niet. Broeder Beursjedicht maakte geen schijn van kans. Hij stond voor de poort van de eeuwigheid, maar durfde niet naar binnen.

„Dominee... ik heb voor mijn geld geleefd... u mag het wel weten... 'k Heb een ton op de bank... Maar wat nu? Ik kan niet sterven..."

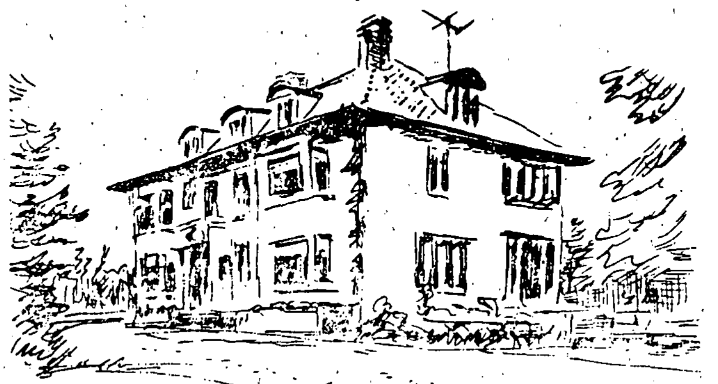
Wat moet een predikant in zo'n situatie zeggen? In een flits ging de pas gemaakte kerstpreek door het hoofd van ds De Wit. Maar 't was wel duidelijk, dat hij die hier niet kon gebruiken. Toen las hij Jesaja 53... „De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden"... Vrede met God, doordat Jezus onze overtredingen gedragen heeft. Ook de overtredingen van Beursjedicht... En met Gods vrede in het hart ging hij in die kerstnacht heen.

Toen ds De Wit, in de kerstdienst, het heengaan van broeder Beursjedicht mee deelde, speelde er bij sommige gemeenteleden een ongelovig lachje om de mond. „Heengegaan in vrede"... Ze hadden deze man nooit zo hoog gehad!

Zódoende lag er in de prullemand van ds De Wit een verfrommelde preek en schreef hij, om precies te zijn, om kwart over twee het woordje „Amen" onder aan een andere kersttoespraak. Deze keer met geen uitroeptekens er achter. Uitgangspunt voor zijn andere kerstboodschap was Jesaja 53 en Philippenzen 2... U leest het maar eens na. Want ds De Wit had opeens, duide-

De mensen van het Uniebureau en van het seminarium - De Vinkenhof - wensen alle lezers van De Christen een fijn kerstfeest en een gezegend 1979!

uit het Uniebureau

Zeeland

Enkele in Zeeland wonende baptisten hebben zich tot de „Unie" - in het bijzonder de E.C.U. - gewend met het verzoek te onderzoeken of er ook vanuit onze gemeenschap gewerkt zou kunnen worden.
Natuurlijk is die bereidheid er.
Daarom is er dezer weken vanuit het Uniebureau een verzoek tot de gemeenten gegaan om zo spoedig mogelijk aan ons alle namen (en adressen) op te geven van in Zeeland wonende gemeenteleden (en van hen die tot de vriendenkring van de gemeente gerekend kunnen worden).
Het ligt in de bedoeling, dat ds R. Reiling en ondergetekende binnenkort al deze zusters en broeders voor een ontmoeting, ergens in Zeeland, zullen bijeenroepen.
We plaatsen deze oproep ook hier, in de hoop dat er wellicht ook uit de lezerskring namen kunnen worden doorgegeven.

AV-1979

Tijdens zijn verleden week gehouden vergadering heeft de Commissie der Unie de data van de volgende Algemene Vergadering vastgesteld. D.V. zal de 99ste Algemene Vergadering van de Unie op 17, 18 en 19 oktober 1979 worden gehouden.
Deze data vallen weer in de „herfstvakantie" van de scholen. Het is de laatste jaren de gewoonte geworden om, ten behoeve van mensen die bij het onderwijs werkzaam zijn, nu en dan deze week te kiezen voor het houden van de Unievergadering.
Het staat nu al vast, dat de konferentie-middag van de komende AV heel in het bijzonder gewijd zal worden aan het „vormingswerk" dat in en vanuit onze gemeenschap wordt verricht. De Werkgroep voor Toerustingsarbeid zal zich met de voorbereiding van deze middag gaan bezighouden.

Werkgroep voor geloofs- en levensvragen

De Unie-Commissie heeft in zijn vergadering van verleden week in principe besloten tot het in het leven roepen van een Werkgroep voor geloofs- en levensvragen. Met welke personen die Werkgroep bemand zal worden en wat precies de taak en de opdracht van deze Werkgroep zal moeten zijn zal nog nader worden omschreven. In elk geval is het al wel duidelijk, dat men zich zal moeten bezig houden met de vele, vooral ook ethische, vragen waarmee vandaag de dag de gemeenten en de leden der gemeenten worden gekonfronteerd.
Het is een besluit, dat stellig velen in de gemeenten zal verheugen!

Werkgroep voor gemeentezang en -muziek

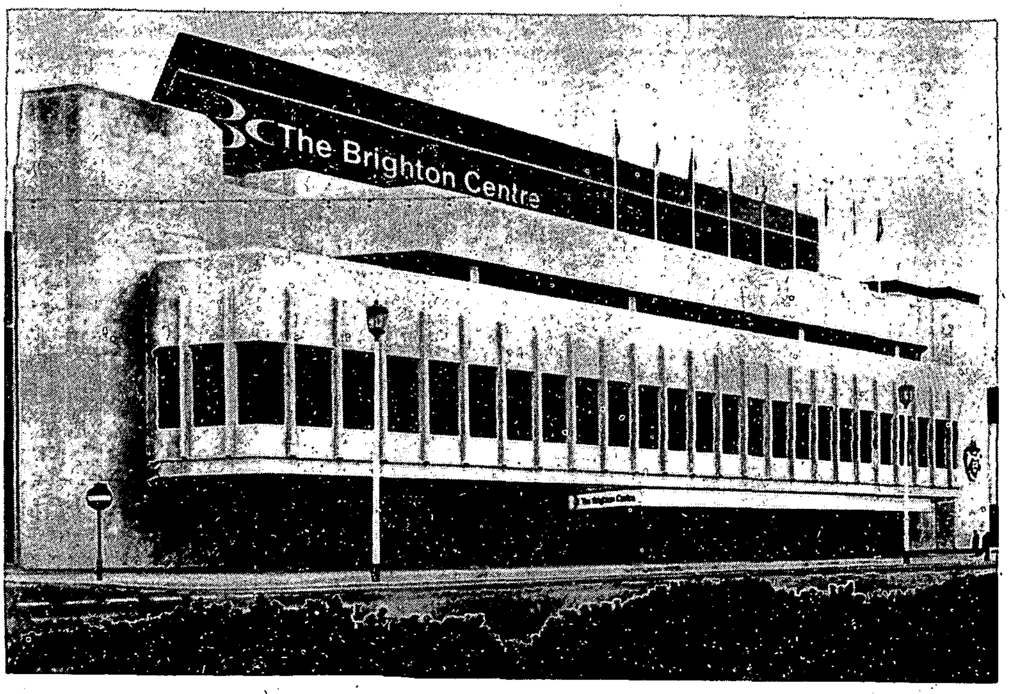
Een ander belangrijk besluit van de UC op zijn laatste vergadering was het in het leven roepen van een Werkgroep voor gemeentezang en -muziek.
Aanleiding tot dit besluit was een voorstel van de Zangbundelkommissie. In deze kring vooral werd het gemis gevoeld van een instituut als het vroegere Muziekkontakt, dat helaas van ons Unie-erf is verdwenen.
Om aan het gestelde doel te kunnen beantwoorden zal de taak van de huidige Zangbundelkommissie, nadat er nog enkele deskundige leden aan toegevoegd zijn, worden verbreed om vervolgens voortaan als Werkgroep voor gemeentezang en -muziek verder te werken ten behoeve van onze gemeenten.
Te verwachten is, dat de nieuwe Werkgroep zich binnenkort zelf wel aan de gemeenten zal presenteren. We wensen ze in elk geval veel zegen toe bij de uitvoering van hun taak.

J. van Dam, Uniesekretaris

---

lijker dan ooit, gezien, dat al zijn toehoorders, inklusief zijn eigen persoontje, stervelingen zijn, mensen met de dood in de schoenen. Al die mensen, Nooitgetrouw, Langteen, Dubbelvel... moeten sterven, maar kúnnen niet sterven, laat staan léven, zonder de lijdende Knecht des Heren. Ds De Wit had zich opeens gerealiseerd, dat hij waarschijnlijk er veel te veel op uit was om kerst te maken tot een feest van de braven: één twee, in de maat... En dat hij wat al te gemakkelijk vergeten was het woord van zijn Meester: „Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaren tot bekering". Met een schok was hij tot de ontdekking gekomen, dat zijn preek, hoe perfekt die ook in elkaar was gezet, één ding miste: de tranen van Jezus, geschreid vanwege Jeruzalems onbekeerlijkheid.
Er waren die morgen mensen, die anders de kerk uitgingen dan ze er in gekomen waren. Met een nieuwe visie op de oneindige liefde van God en de geweldige levensmogelijkheden die aan die bron ontspringen...

CvW

In deze nieuw gebouwde hal, The Brighton Centre zal 27 juni-1 juli 1979 het kongres van de Europese Baptisten Federatie worden gehouden.
Brighton ligt in het Zuiden van Engeland en is een zeer bekende badplaats.
Aanmeldingsformulieren voor deelname aan dit internationale kongres zijn bij 't Uniebureau verkrijgbaar.
Er is in Brighton akkommodatie in hotels, pensions, privé-woningen, op de universiteit en op campings.
De akkommodatie kan via het aanmeldingsformulier reeds nu worden besproken.

INSTRUKTIEWEEKEND N.B.J.B.

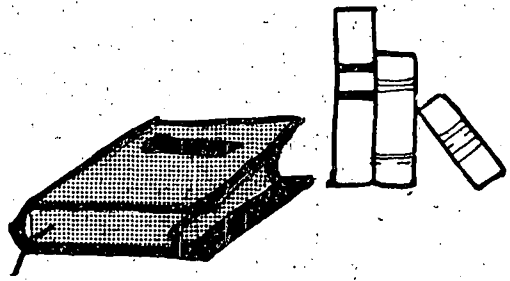
Op 19 en 20 januari a.s. (van vrijdagavond tot zaterdagmiddag) is er weer een instruktieweekend van de R.J.C. op De Bron in Oudleusen (Ov.).
De bedoeling van dit weekend is samen bezig te zijn met een onderwerp dat van belang is voor de leiding en begeleiding van jongeren.
Naast het uitdiepen van en het praktisch bezig zijn met het onderwerp is er gelegenheid genoeg allerlei zaken die met het leiden van jeugdgroepen te maken hebben te bespreken.
Het gaat zowel om de *tussenjeugdleiding*, als om de leiding van de *oudere jeugd*.
Het spreekt vanzelf dat hoe meer er komen, des te groter het nuttig effekt van het weekend kan zijn.
Ook projekten en aktiviteiten waar de R.J.C.-raad mee bezig kan zijn in het belang van de plaatselijke jeugdgroepen kunnen op zo'n weekend de aandacht krijgen.
Verder is er ook nog gelegenheid voor onderling kontakt en de uitwisseling van problemen en ideeën.
Dit weekend is niet alleen nuttig voor jeugdeid(st)ers maar ook voor predikanten die geïnteresseerd (horen te) zijn in alles wat met jeugdzaken te maken heeft.
Kortom reden genoeg om het weekend mee te maken.
Deze keer een erg belangrijk onderwerp: *„De bijbel en de jeugd".*
Hoe leer je jongeren om te gaan met de bijbel?
Welke funktie heeft de bijbel in het (geloofs)leven?
Welke methoden zijn er praktisch om de bijbel beter te leren kennen?
Wat zijn goede bijbelstudies?
Allemaal vragen die heel konkreet met jongeren te maken hebben en waar we meestal wel een beetje mee zitten.
Wees welkom en neem uw medeleid(st)er mee.
Aanmelding graag vóór 10 januari 1979. Jeugdburo N.B.J.B., Zuiderdwarsvaart 25, 9203 HW Drachten. Tel. 05120-15687 (b.g.g. 05120-19732).
Aanvang: 19 januari 20.00 uur.
Sluiting: 20 januari 16.00 uur.
Kosten *f* 25,—.
Plaats: De Bron, Oude Oever 10, Oudleusen (Ov.).
Verdere informatie over het programma ontvangt u van te voren na aanmelding.

Prettige feestdagen.

Namens de werkgroep,

P. Brongers

Redaktie en administratie van ons weekblad wensen alle lezers gezegende kerstdagen!

Wat zullen we lezen:

zondag	24 december	Psalm 128	Huiselijk geluk
maandag	25 december	1 Petrus 2 : 1-10	Gods volk
dinsdag	26 december	1 Petrus 2 : 11-25	Voorbeeld voor de heidenen
woensdag	27 december	1 Petrus 3 : 1-12	Voorbeeldig onder elkaar
donderdag	28 december	1 Petrus 3 : 13-22	Niet bang om te lijden
vrijdag	29 december	1 Petrus 4 : 1-11	Goede beheerders
zaterdag	30 december	Psalm 142	Niemand ziet naar mij om

GEMEENTEBERICHTEN

NIEUWE PERIODE BEGINT IN JANUARI

Vroomshoop - (W.W.). Onze voorganger ds W. Kos is ongeveer 2 jaar geleden door Westerhaar en Vroomshoop gezamenlijk beroepen. Daar deze situatie, vooral voor de voorganger, niet bevredigend werkte, is in goed overleg met de raden van beide gemeenten naar een betere oplossing gezocht. Deze menen we te hebben gevonden door ds Kos in de gemeente Vroomshoop te beroepen met ingang van 1 januari 1979.

Ds Kos en de gemeente Vroomshoop zien dit als een beroep voor een nieuwe periode. In de gemeente Westerhaar blijft ds Ds Kos werken als konsulent.

Hoewel het werk in de gemeente goede voortgang vindt, hopen we toch dat dit beroep een nieuwe stimulans mag zijn.

De diensten worden zo goed bezocht, dat we bezig zijn met *plannen tot verbouw en vergroting* van de kerkzaal en bijruimte voor zondagsschool en jeugdwerk. Over deze bouwplannen hopen we in het komende nieuwe jaar meer te kunnen berichten.

We zijn dankbaar dat de Heer van de gemeente ons nog de gelegenheid geeft om de blijde boodschap door te geven aan de mensen in onze omgeving.

Wij wensen allen een goede gedachtenis van de geboorte van de Heiland en een gezegend Nieuw Jaar.

„AFSCHEID" VAN ONS VOORGANGERSECHTPAAR

Dordrecht. - (R.J.v.R.). Zondag 10 december jl. stond in het teken van het „afscheid" van broeder en zuster R. Reiling van de gemeente te Dordrecht. Een echt vaarwel was het niet, aangezien br Reiling aan onze gemeente verbonden blijft als voorganger, afgestaan in bijzondere dienst.

Nu hij zijn werk als evangelist binnen ECU-verband volledig zal kunnen uitvoeren, blijft onze broeder met zijn vrouw lid van de gemeente te Dordrecht. Tevens zal br Reiling in de komende vakante periode als konsulent de gemeente dienen en zolang maandelijks blijven voorgaan.

Geen werkelijk afscheid dus, wel het afbreken van een geweldig stuk gemeentelijke arbeid, begonnen in de zomer van 1975. Veel is er sinds die tijd veranderd: de gemeente groeide niet alleen enorm in ledental en gasten, ook kwamen we augustus vorig jaar in het bezit van een eigen kerkgebouw. Voor beide zaken hebben br Reiling en zijn vrouw hun niet te onderschatten medewerking verleend.

Onze voorganger deed in prediking en onderricht steeds weer op aanspreekbare wijze oproep tot bekering en daadwerkelijke navolging van de Heer. Ook zijn toerusting voor de beide I.S.E.-akties waren stimulerend en gaven blijk van diepe bewogenheid en evangelische inspiratie. Dat in alle arbeid zr Reiling haar man steeds terzijde stond willen we niet vergeten.

Als tekst van de prediking in de afscheidsdienst had br Reiling Philippenzen 1 : 6 gekozen: „Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus". Paulus spreekt hier niet over werk van mensen, maar het werk van God, dàt telt. Het verleden bezien we dan in Gods licht en de toekomst gaan we in vertrouwen op God tegemoet. Hij zal het werk voortzetten tot de dag van Jezus' komst. Zo durven we in deze overtuiging de ene taak (in Dordrecht) neer te leggen en de andere (ECU-evangelist) ten volle te aanvaarden. En in het perspektief dat God garant staat voor de toekomst, durft de gemeente ook verder te gaan.

Met deze bemoediging nam onze voorganger afscheid ten overstaan van een overvolle Kruiskerk, onder wie vele gasten. Verschillende sprekers wensten het echtpaar Reiling Gods zegen toe in de nieuwe arbeid en de gemeente te Dordrecht Gods leiding voor de komende vakante periode.

Namens de raad der gemeente bedankte br Seevinck br en zr Reiling voor hun bediening en namens „Groot-Rotterdam" werden zij door br A. v. d. Berg welkom geheten binnen de regio.

Br J. van Dam sprak namens de Unie, br W. Blanken (ECU) dankte de raad en de gemeente voor het afstaan van hun voorganger. Tevens voerden br J. Tessers (Rotterdam-Z.) en br Hendriks (Den Haag) het woord.

Na de dienst was er gelegenheid handen te schudden en koffie te drinken, waarna de dag besloten werd met een broodmaaltijd voor de gemeente en haar vrienden. De gemeente drukte

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds J. A. Brandsma, ds M. Cohen, ds J. van Dam, ds F. E. Huizinga en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE, Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en adverteerders: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC, Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling *f* 34,— per jaar, *f* 17,— per halfjaar, voor abonnees in het buitenland *f* 44,— per jaar.
Administratie: N.B.C. De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC - Bosch en Duin, telefoon 0 30-78 44 57, postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

nogmaals haar waardering uit voor haar voorgangersechtpaar door gedicht, gesproken woord en enkele kado's.

In zijn slotwoord kenschetste br Reiling het verblijf in Dordrecht en het werken in de gemeente als een zeer dierbare en waardevolle tijd. De Heer was merkbaar in het midden der gemeente, Hij bewerkte wonderen en voegde toe. In deze zegenrijke tijd viel de half-time funktie toch zeer zwaar en onze voorganger heeft niet in het minst geleden onder het feit dat lang niet al het werk opgevat kon worden. Er was steeds een goede samenwerking met zowel de ECU als met de raad der gemeente. Br Reiling sprak ook de hoop uit dat de gemeente spoedig een andere voorganger in volledig verband zou kunnen begroeten. Op deze plaats willen we als gemeente nogmaals een „hartelijk dank" spreken tot br en zr Reiling en hen Gods zegen en leiding toewensen voor de tijd die voor hen ligt. Voor de vakante periode die komen gaat is onze verwachting van de Heer die gaven in de gemeente wil gebruiken tot Zijn eer en zegen verbindt aan het werk dat gebeurt in Zijn naam. Soli Deo Gloria.

LEZERS AAN HET WOORD

DE RECHTEN VAN DE MENS

In De Christen van 8-12-78, lees ik dat het goed zou zijn ons bezig te houden met de rechten van de mens. Hoe die vertrapt worden blijkt uit wat R. J. Roffel schrijft over de dood van zijn kind. Dagelijks gebeurt dit in ons land.
Laten wij ophouden er over te praten en te schrijven maar besluiten er aan te doen wat we kunnen. Dat is zelf stoppen met alkoholgebruik, niet meer schenken aan anderen en protesteren als iemand een biertje drinkt.
Het behoort tot de rechten van de mens om niet aangereden te worden door beschonken automobilisten. Kunnen wij héél véél aan doen, als we willen en durven.
Dat u uw kinderen hebt laten inenten tegen polio is een goede zaak. Maar wat doet u ter voorkoming van alkoholisme? Die ziekte is veel erger dan polio en de kans om het te krijgen veel groter.
Er worden babies geboren die al verslaafd zijn doordat de moeder sherry dronk. Dat is in strijd met de rechten van de mens.
Steeds vaker moeten kinderen beneden 16 jaar worden opgenomen voor een ontwenningskuur. Hoe kan dat? De wet staat niet toe het hun te verkopen. Van wie krijgen ze bier en andere alkoholische dranken, van ouders en „vrienden". Het is in strijd met de rechten van een kind om opgevoed en beschermt te worden. Zo kunnen we doorgaan. Wat doet u voor uw eigen kinderen en anderen?
Velen zeggen: „Jezus heeft wijn gedronken dus doe ik het ook!" Het eerste is waar, maar wie uit de bijbel kan aantonen dat u en ik het daarom ook behoren te doen vraag ik mij dit te schrijven. R. J. Roffel schreef ook dat hij meermalen een alkoholist heeft zien doorzakken als hij had deelgenomen aan het avondmaal.
Ik geloof dat elke alkoholist recht heeft op alkoholvrije avondmaalswijn.
Maar ook mensen als ik die het bij hun doop hebben beloofd geen wijn te zullen drinken, hebben m.i. recht op *alkoholvrije avondmaalswijn*, zoals vroeger ook steeds geschonken werd in gemeenten waar dit gevraagd werd.
Het is een belofte aan God gedaan. Het is in strijd met de vrijheid van godsdienst, mensen te beletten die te houden. Het is de vraag of ik niet daardoor op onwaardige wijze avondmaal vier. Nergens lees ik dat mensen dergelijke beloften niet behoeven na te komen.
Volgens sommigen heeft Jezus alkoholhoudende wijn gebruikt bij het avondmaal. Op grond van de bijbel is dit niet te bewijzen. Er staat „vrucht des wijnstoks" en dat is druivensap. Nu leefde Johannes de Doper in dezelfde tijd. Hij mocht geen wijn drinken, zei Gabriël bij de aankondiging.
Gelooft u dat bij het vieren van het Pascha alkoholhoudende wijn gebruikt werd, dan zouden alle Nazireeërs dit niet kunnen vieren. Dat lijkt me ongeloofwaardig. Dat God juist de man en vrouw die zich geheel aan de Here wil wijden zou uitsluiten van de Paasmaaltijd. Vast staat dat veel Joden niet alleen ongegist brood eten, maar ook ongegist druivensap gebruiken. Het Joodse Rabbinaat heeft daartegen geen bezwaar, gebruik van alkohol is **niet verplicht**, zo schreven zij ons.
Welk recht hebben onze gemeenten om degenen die dit wensen op grond van hun ziek zijn of gedane beloften, alkoholvrije avondmaalswijn te onthouden?
M.i. is dit besluit in strijd met de rechten van de mens. In dit verband zou ik liever spreken over de rechten van God. Jezus gaf zijn lichaam, het is genade, geen recht om te nemen van het brood en te drinken uit de beker.

Lammy Reiling
Rozenlaan 3a, 9663 GA Nieuwe Pekela

Opmerking: Voorzover ons bekend is men nog slechts in enkele kerkgemeenschappen, plaatselijk, er toe overgegaan om ongepermenteerde vruchtensap in plaats van wijn te gebruiken bij het avondmaal.
Misschien vinden de raden der gemeenten in bovenstaande regels een aanleiding om zich op het nu ook door zr Reiling aan de orde gestelde nader te beraden? v. D.

Onderwijzeres Chr. school zoekt

KAMER MET KOOKGELEGENHEID

of gebruik van keuken in Meppel.

Aanbiedingen: telefoon 050-713396.

Al onze mede-verbondenen in Christus groeten wij en wensen u voor het Kerstfeest en het komende jaar 1979 te mogen ervaren: Jesaja 40 : 29-31.

G. Visser
D. Visser-Gorter

Sneek, „Frittemahof" kamer 204

Op 4 december werd door de Heer thuis gehaald onze lieve moeder en oma

HINDERKTJE NOBBE-GEERDSEMA

op de leeftijd van 67 jaar.

Namens de kinderen:
J. Nobbe
Eikenweg 2, 9699 SC Vriescheloo

Hartelijk dank aan allen, die in de weken van zorg en ziekte met ons hebben meegeleefd en gebeden.

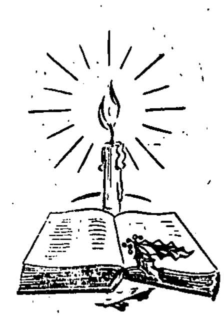
Meer dan ooit hebben we de kracht van de voorbede en de zegen van onze verbondenheid in de gemeente ervaren.

Het is ons helaas niet mogelijk ieder persoonlijk te bedanken.

We wensen allen rijk gezegende kerstdagen en in 1979 een jaar waarin Gods zegen uw deel zal zijn.
De uwe in Christus verbonden:

A. Visscher
P. Visscher-van der Meer

Adama van Scheltemaplein 85,
2624 PJ Delft

dc
DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN
93e jaargang - nummer 52 - 29 december 1978

Al het heden wordt verleden - schoon 't ons toegerekend blijft?

Zo zongen we vroeger de bekende „oudejaarspsalm" (Uren, dagen, maanden, jaren...) van Rhijnvis Feith, „*Al het heden wordt verleden, schoon 't ons toegerekend blijft*". Vandaag zingen we het anders; de tekst in onze bundel Lofzangen en Gebeden luidt: „al het heden wordt verleden, *en doet ieder schuldig staan*".

Schoon 't ons toegerekend blijft. Zo ervaren we meestal wel ons verleden. Het verleden is eigenlijk nooit passé, in de zin van gepasseerd, voorbij. Met andere woorden: aan je verleden kom je niet gemakkelijk voorbij.
De laatste maanden van dit bijna verstreken jaar hebben we dat toch wel heel sterk beleefd. Wim Aantjes heeft het ontdekt - zo hij het al niet wist... En Pieter Menten. Heel ons verleden, het oorlogs- en bezettingsverleden van ons volk, blijkt ineens weer tot leven te kunnen komen. Eén kranteberichtje, en de Velseraffaire is er weer. Zelfs de doden - Kortenhorst, Donker, Sikkel en Gerbrandy - gaan dan weer spreken.

Het is moeilijk je verleden te verwerken. Veel afwijkingen van het gedragspatroon, relatie-stoornissen - en allerlei andere „moderne" (?) verschijnselen - worden door deskundigen vanuit traumatische ervaringen in het verleden verklaard. Dezer dagen hoorden we een hap-en-een-snap van een radioprogramma, waarin het daar ook al over ging: De gevolgen van je opvoeding, „Wat iemand als klein kind ervaart, werkt vaak gedurende zijn hele leven door. De in die periode opgedane positieve indrukken worden sneller vergeten dan de negatieve herinneringen die een grote rol kunnen spelen in iemands leven en last veroorzaken bij diens verdere ontplooiing", (de ncrv-gids bij een uitzending van het programma Plein Publiek).
De mensen van vroeger wisten dat trouwens ook reeds, al gebruikten ze andere woorden en uitdrukkingen ervoor om het aan te duiden: „In 't heden ligt het verleden, in het nu wat worden zal", bijvoorbeeld.

Christenen vormen daarop geen uitzondering. Althans niet zo maar. Ook zij komen hun verleden telkens weer tegen en kunnen er de gevangenen van zijn. Zowel positief als negatief.
Goede ervaringen (positief) in het verleden kunnen christenen gevangen houden, zodat ze door nostalgie bevangen het alleen nog maar over vroeger hebben, ernaar terug verlangen en alles in het werk stellen om het oude te konserveren (konservatief zijn). Dat vind je niet persé bij de ouden - je komt het ook bij de jongeren tegen. Slechte ervaringen (dus negatief) kunnen bij een mens, ook bij een christen, tot gevolg hebben dat men niet anders doet dan tegen dat verleden aanschoppen, zich ertegen afzetten: als ze vroeger niet zo bekrompen waren geweest..., als mijn ouders me maar niet hadden gedwongen..., als ik vroeger maar niet zoveel huichelarij had gezien... Weg met het verleden, zeggen de progressieven en ze worden er maar niet van bevrijd.
Je verleden verwerken is kennelijk niet gemakkelijk. Ook voor christenen niet.

We horen de vraag: maar mag je dan hetgeen vroeger gebeurde vergeten? Getuigt dat niet van ondankbaarheid? En van onverstand? Moeten we onze zegeningen van gisteren en eergisteren dan niet tellen, één voor één? „Vergeet de weldaden van de Heer niet!", zegt meer dan één psalm. Moet je dan niet leren uit het verleden, de les van de geschiedenis trekken?
Ja, stellig!
Maar wie dat doet: zijn zegeningen tellen, en leren van de geschiedenis heeft zijn verleden reeds verwerkt, is er klaar mee gekomen.

Wie tegen het verleden aanleunt, erop steunt als ware het zijn verdienste, is een gevangene van het verleden, van zichzelf. Wie er tegen aanschopt schopt tegen de tralies aan die de rand van het eigen bestaan be-palen, afpalen.

☆

„Schoon 't ons toegerekend blijft...". We plaatsten er een groot vraagteken achter. In de wereld is het waar. In onze eigen wereld - die van eigen hart en geweten - dikwijls ook. Maar niet in de wereld van Hem die uren, dagen, maanden en jaren als een schaduw voor zich uit verjaagt tot ze niet meer zijn.
Wie zijn verleden heeft beleden heeft geen verleden meer. Alleen maar een heden en een toekomst. Dat heeft Paulus bedoeld toen toen hij zei: Vergetende hetgeen achter mij ligt strek ik mij uit naar wat voor mij ligt. Daarom noemde Jozef zijn eerste zoon Manasse, „want God heeft mij al mijn moeite doen vergeten".

Ja, „al het heden wordt verleden, en doet ieder schuldig staan". Dat wel. Maar de genade van onze Heer is meer dan mijn schuld. Oneindig méér.

„Heer, mijn hert is boos en schuldig,
maar Gij zijt barmhartig en
duizendmalen meer verduldig
als dat ik boosaardig ben.
Geef mij dan, o Heer, ik vrage 't,
geef mij hulp en sta mij bij!
'k Heb gezondigd, ik beklage 't.
Help mij, God vergeef het mij!",

dichtte Guido Gezelle.

Het is een vers dat op de Oudejaarsavond gelezen kan worden.

v. D.

Redaktie en administratie van ons weekblad wensen alle lezers een goed en rijk 1979!

Het jaar 1978 in de B.W.A.

Dertig miljoen baptisten hebben de handen in de Baptisten Wereldalliantie ineengeslagen voor een wereldwijd programma van grote verscheidenheid: evangelisatie, vorming, gemeenschappelijke ervaringen en verantwoordelijkheden, de leniging van menselijke noden en lijden, en een voortdurend ijveren voor godsdienstvrijheid en de rechten van de mens.
Het was een jaar van viktorie. Een menigte van naar schatting 100.000 mensen, in de heuvels van Chin in het Noorden van Birma zong lofliederen toen 100 voorgangers afdaalden in de rivier de Irrawaddy om er op één dag 6215 jong bekeerden te dopen. Eén van de vice-presidenten van de BWA schreef in een brief: „Ik ben juist terug uit Kigili, Ruanda waar de Heer in twee weken 1275 mensen redde, Prijs de Heer".
Het was een jaar van gemeenschap. Baptisten mannen waren bijeen op hun wereldkonferentie in Indianapolis en de jongeren ontmoetten elkaar op een wereldkonferentie in Manilla, Philippijnen. Afrikaanse baptisten kwamen in Nairobi bijeen onder auspiciën van de Afdeling voor vorming en evangelisatie van de BWA en begonnen met de vorming van een Afrikaanse Baptisten Federatie.
De president van de Alliantie, David Wong, de algemeen sekretaris Robert Denny en andere leiders van de BWA reisden duizenden mijlen om baptistengemeenten te bezoeken in die streken van de aarde die niet zo vaak bezocht worden.
Het was een jaar van aktie. De Afdeling voor hulp en ontwikkeling van de BWA hielp met geld voor een inentingscampagne die ten doel had zes kinderziekten in de wereld te bestrijden... en is druk bezig om het geld bijeen te brengen voor de 25000 Russische bijbels die via legale wegen naar de Sovjet-Unie gaan.
Natuurlijk zijn er nog problemen. De nood van de wereld, zowel geestelijk als materieel, blijft onze voorbede en onze daadkracht vragen. Aan God zij alle eer voor wat gedaan werd. Hem wijden we ons leven en onze energie in een voortgaande dienst opdat de wereld Hem moge kennen.

God heeft in Christus de wereld met zichzelf verzoend ... en heeft ons de bediening der verzoening gegeven.

Washington, DC. Baptisten Wereldalliantie

SPAANSE BAPTISTEN STEUNDEN NIEUWE GRONDWET

MADRID - Ook de baptisten voegden hun ‚ja' bij de 88% Spaanse kiezers die begin december 1978 de nieuwe grondwet aanvaardden.
Kerkelijke leiders noemden het een ‚grote gebeurtenis' voor het land en zeiden dat de garantie van de godsdienstvrijheid een nieuwe vrijheid betekende voor het houden van diensten en de verkondiging van het evangelie.
„Wij zien de toekomst met optimisme tegemoet. Nooit eerder zijn de tijden zo gunstig geweest voor het evangelie", verklaarde Maximo Garcia, president van de Spaanse Baptiisten Unie en leider van het vijfjaren-evangelisatieplan. „De nieuwe grondwet is voor de baptisten een uitdaging omdat er nu geen werkelijke verontschuldigingen meer zijn om niet in hun land te evangeliseren".
Dr José Cardona, een baptistenvoorganger die president is van het Evangelische Verdedigings Comité, zei: „De duidelijke uitslag van de stemming is een grote gebeurtenis voor Spanje omdat daardoor bekend gemaakt kan worden wat de nieuwe grondwet zegt over godsdienstvrijheid". (De wet die in de grondwet is opgenomen kwam tot stand dankzij de samenwerking van een gezamenlijk comité van de regering en van godsdienstige groeperingen, inklusief het Evangelische Verdedigings Comitéé. Het zal de tweede wet zijn die in de Cortes zal worden behandeld na de openingsbijeenkomst van het parlement in januari 1979, verklaarde dr Cardona).
De baptisten namen aan het op 6 december gehouden referendum naar verhouding in grotere mate deel dan de 67% opkomst die officieel werd geregistreerd. Maximo Garcia in een terugblik op de historie, daarbij teruggaande tot de Inquisitie: „De grondwet van 1978 is genoemd ‚de grondwet van het vreedzame overleg'. Het zal zeker het dokument blijken te zijn, dat de droeve en bloedige legende van een verdeeld Spanje uitwist".
De direkteur van de afdeling van het ministerie van justitie dat belast is met de kerkelijke zaken, de heer Eduardo de Zulueta, hield in het weekend voorafgaande aan het referendum over de nieuwe grondwet toespraken in twee baptistenkerken, in Murcia op 2 december en in Alicante op 3 december. Tijdens deze bijeenkomsten legde deze regeringsfunktionaris uit wat de nieuwe grondwet betekende voor de vrijheid van de protestantse christenen.

INTREDE

Op zondag 7 januari 1979 zal de heer Chr. J. G. Vonck als opvolger van wijlen ds A. H. Deelstra bevestigd worden door dr And. J. Pieters tot voorganger van de baptistengemeente, Heizeistraat 25 te Genk (België).
De bevestigingsdienst zal worden gehouden in de Evangelische Johanneskerk, Laatgoedstraat 26 te Genk; aanvang 15.00 uur.

Geloven doe je in de kerk

En soms zelfs daar niet, als we de gegevens mogen geloven die we ontvingen in een enquête in de dichtersbuurt.

Leden van de baptistengemeente hielden deze zomer een enquête in de buurt rondom hun kerk.

Zij wilden graag weten hoe mensen nu denken over God, Jezus Christus, geloof en kerk.

250 adressen probeerden we te voorzen van een vragenlijst. 89 lijsten hebben we ingevuld teruggontvangen. Een kleiner aantal gaf de lijst blanko terug. De rest was niet bereikbaar of gaf aan niet mee te willen doen.

Aangezien niet iedereen alle vragen invulde en sommige vragen meer dan één antwoord toelieten kunt u in dit verslag geen optelsommetje maken om weer op 100% uit te komen.

De eerste vragen hebben we als één geheel verwerkt. Bij de vragen over geloof, bijbel, kerkgang en invloed van het christelijk geloof hebben we geprobeerd onderscheid te maken tussen mensen die wel en niet lid van een kerk zijn.

Kerk

Hoewel slechts 50 ondervraagden lid van een kerk zijn, waren er slechts 27 die nooit naar de kerk gaan.
26 bezoeken wekelijks de kerk, 10 enkele keren per maand, 19 soms en 4 komen er 1 keer per maand.

Waarom geloven?

Mensen geloven voornamelijk door opvoeding en uit overtuiging, zeiden respektievelijk 44 en 46 ondervraagden. 26 vinden het feit dat je er steun uit put een reden om te geloven.

Dat je uit gewoonte of uit angst zou kunnen geloven lijkt respektievelijk 8 en 13 een goede verklaring.

Bij kerkleden maken overtuiging en opvoeding de grootste score. Buiten de kerk wordt de grootste invloed toegeschreven aan opvoeding alleen.

God de Schepper?

46 gaven aan te geloven dat God de wereld geschapen heeft; 25 willen dit zo niet zeggen maar geloven wel dat er een hogere macht moet zijn; 15 zeggen niet in God te geloven.

De bijbel vertelt in allerlei toonaarden dat er een God is, die de wereld geschapen heeft. En hoewel het er soms erg ‚goddeloos' toegaat, laat Hij de wereld niet vallen. Hij blijft ons liefhebben en door Jezus Christus zal Hij alles nieuw maken.

Toeval?

Gevraagd naar de wijze waarop alles gebeurt menen 11 ondervraagden dat dat door het toeval bepaald wordt.
50 menen dat niet alles toevallig is.

Misschien gaat het te ver om alles aan God toe te schrijven, maar veel christenen getuigen dat ze Zijn leiding in hun leven ervaren.

Belangrijk

In het leven zijn vooral gezondheid (52 keer aangestreept), goed huwelijk en gezin (37), en geloof (34) belangrijk.

Ook als men het op één na belangrijkste aangeeft worden huwelijk en gezin (30) en gezondheid (14) het meest genoemd.

Als minst belangrijk wordt slechts in 9 gevallen geloof genoemd. Vooral vrije tijd (33) en baan en inkomen (19) hebben daar een hoge score.

Geven we dan toch de bijbel gelijk als die zegt: „Wat heeft een mens er aan als hij de hele wereld wint maar zichzelf schade toebrengt".

Voortbestaan

Bij de vraag of men gelooft in een voortbestaan na de dood hebben 17 ondervraagden geen mening.

14 wijzen deze gedachte af en 54 geloven er in.

Bijbel

36 lezen er nooit in; 18 doen dat soms en 16 maken er een dagelijkse gewoonte van om in de bijbel te lezen.

Is dat dan zo belangrijk?
Wij geloven dat daarin Groot Nieuws staat voor iedereen. Een dichter zei: De bijbel is Gods brief aan jou.

Jezus

Iedereen heeft van Hem gehoord. Wie is Hij?

Hoewel slechts 40 mensen aangeven dat hun mening over God en Jezus beïnvloed is door de bijbel zeggen 51: Hij is de zoon van God. Slechts 3 zien in Hem een gewoon mens terwijl 20 Hem betitelen als een goed mens.

Jezus zegt: Ik ben de weg, de waarheid en het Leven. Ik ben in de wereld gekomen als een licht, om iedereen die in Mij gelooft, niet in het duister te laten. Ik ben gekomen om de wereld te redden.

Waarom naar de kerk?

67 menen dat je best een gelovig mens kunt zijn zonder naar de kerk te gaan. Slechts 7 lijkt dat een onmogelijkheid.
44 denken dat de wens om God te dienen voorop staat als mensen naar de kerk gaan. 33 schrijven een grote invloed toe aan wat je thuis geleerd hebt.

Verder speelt de gedachte dat het zo hoort of dat het moet van kerk of ouders ook een rol volgens 15.

Dat je er kennissen kunt ontmoeten (5) of er rust kunt vinden (2) lijkt veel minder voor de hand te liggen.

Invloed

Volgens 42 personen zou de invloed van de christenen in onze samenleving moeten toenemen. 9 vinden dat die gelijk moet blijven en 1 stelt dat die minder moet worden. Buiten de kerk zijn deze cijfers respektievelijk 5, 6 en 10.
58 zien deze invloed in hun eigen leven en waarderen dit over het algemeen als positief. 5 ervaren het ontbreken van die invloed als een gemis.

☆

U merkt dat over geloven wel valt te praten, dat mensen er heel verschillend over kunnen praten. Zowel binnen als buiten de kerk.

Wat ons opviel is dat er niet zoveel verschil is tussen de mensen in of buiten de kerk, behalve wanneer het gaat over God en Jezus Christus.

Dat lijkt ons wel een belangrijke zaak. Daarom is het misschien toch wel de moeite waard om kontakt te hebben met een kerk.

(De folder eindigt tenslotte met de uitnodiging om desgewenst kontakt op te zoeken met de voorganger van de plaatselijke baptistengemeente, waarvan naam en adres worden genoemd).

EEN ENQUETE

Leden van de baptistengemeente in de Jacob Catsstraat, Hengelo (O.) hielden deze zomer in de buurt rondom hun kerk een enquête ten behoeve van het evangelisatiewerk.

In een folder werd verslag ervan gedaan. Omdat de verkregen gegevens ook voor de lezers van DC interessant zijn drukken we de tekst van de folder hier af; - red.

Zomer Instituut voor Theologische Vorming

SITE-programma van Rüschlikon

Zoals reeds eerder in DC werd bericht zullen er in het seminarium te Rüschlikon, Zwitserland met ingang van de komende zomer theologische kursussen worden gehouden - telkens vier weken durende - bedoeld voor voorgangers, studenten en andere belangstellenden.

De eerste kursus zal zijn van 7 mei tot 2 juni 1979. De kursus omvat ook een intensieve kursus Engels omdat in deze taal de lessen gegeven zullen worden.

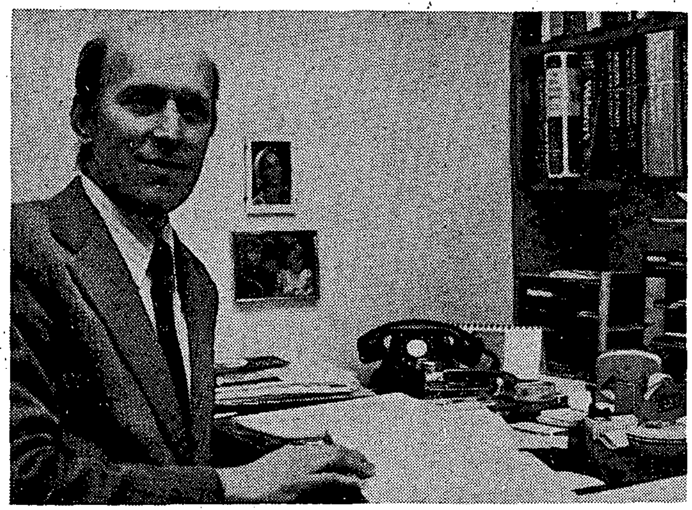
De belangrijkste vakken waarin wordt gedoceerd zijn Oude Testament, Nieuwe Testament, systematische theologie, kerkgeschiedenis en praktische theologie. Er zal een Getuigschrift worden uitgereikt aan hen die drie achtereenvolgende jaren aan de kursus hebben deelgenomen en de bijbehorende schriftelijke kursus hebben gevolgd.

Aan de deelnemers van de kursus zal een „mini-bibliotheek" ter beschikking worden gesteld.

De docenten van de vijf hoofdvakken zullen vooraanstaande Europese baptisten zijn, zowel uit Oost- als uit West-Europa.

De deelnemerskosten zijn ongeveer 700 Sfr. per persoon. Voor deelnemers uit Oost-Europese landen zijn er beurzen beschikbaar. In genoemd bedrag zijn kost en inwoning inbegrepen.

Aanmeldingsformulieren zijn bij de Uniesekretaris aanwezig. De termijn van inschrijving eindigt op 5 maart a.s.

Dr Denton Lodz, direkteur van het Zomer Instituut voor Theologische Vorming (SITE) te Rüschlikon

N.B.J.B. kampprogramma

Vakantie 1979

Dit is dan een uitvoerig bericht over het kampwerk in 1979. Erg vroeg deze keer, maar dat houdt verband met de buitenlandse reis, die op tijd volgeboekt moet zijn.

Voor u en voor jou nu ook meer ruimte om te overwegen of je het komende jaar mee wil doen met de vakantiemogelijkheden van de N.B.J.B.

Waarom zouden we ekstra reklame maken?

Het aantal deelnemers groeit: de ouderen hebben ontdekt dat ze een fijne week samen kunnen doorbrengen op het bekende konferentie-oord De Bron.

De jongeren weten dat er ontzettend veel te beleven valt in de tenten op De Vinkenhof.

Dus de geluiden en verhalen van de deelnemers zelf zorgen wel voor de reklame.

Hebt u het nog nooit meegemaakt?

Weet jij nog niet of het wel leuk is?

Probeer het dan eens het komende jaar: je zult er geen spijt van hebben.

Ben je wat uitgekeken op het Panbos en de natuur van Bosch en Duin, ga dan mee met de N.B.J.B. naar Zwitserland.

Wacht niet te lang met uw aanmelding. Sommige kampen zijn sneller vol dan u denkt.

Droom van een fijne vakantie en meld je aan voor een N.B.J.B.-kamp!

Werkkamp

Voor een beperkt aantal jongeren is er de gelegenheid om zich aktief in te zetten voor de voorbereiding van de tentenkampen. Het betekent dat je met een enthousiast groepje overdag hard aan het werk bent met het opzetten van de tentenkampen en het in orde brengen van het materiaal.

Er wordt geschilderd en getimmerd, en alle mogelijke en onmogelijke karweitjes verricht.

Ook de keuken moet ingericht worden zodat straks de huishoudelijke kant van de kampen op rolletjes loopt.

's Avonds is er genoeg gelegenheid voor gezelligheid.

Leeftijd: 15 jaar en ouder (graag twee rechterhanden). Aantal: 4 meisjes en 10 jongens. Kosten: geen. Ook de reiskosten worden vergoed.

Vakantieweken voor ouderen

Wanneer ben je oud?

Dat voelt u zelf wel het beste.

Je wilt alles wat rustiger aandoen. Geen haast, geen opgelegde verplichtingen.

Meer tijd om van iets te genieten en om te praten.

Dan is dit een geweldige gelegenheid voor u. Een vakantieweek op De Bron in Ouddeusen aan de Vecht.

U wordt ondergebracht in 2-persoons kamers, zodat er ook alle ruimte is om tot jezelf te komen.

Alles is verzorgd, dus u hoeft zich nergens zorgen over te maken.

Vanwege de enorme belangstelling hebben we nu drie groepen waarin u terecht kunt. Maar wel met een maksimum van 40 (anders wordt het te druk).

Hoe wilt u de week besteden?

Dat hangt van u zelf af. Er is gelegenheid tot gesprek, wandeling, rust en een spelletje. Een goede leiding zorgt er voor dat iedereen aan zijn trekken komt en dat er samen ook fijne dingen te beleven zijn (uitstapjes, zingen, dagsluiting, spel, enz.).

U bent van harte welkom.

Datum:

O1 kamp 23-30 juni prijs *f* 200,—
O2 kamp 23-30 juni prijs *f* 200,—
O3 kamp 30- 7 juli prijs *f* 200,—

Opmerking:

Het O1 en het O2 kamp zijn in dezelfde week, maar wel gescheiden, ieder met een eigen programma.

Buitenlands kamp voor jongeren

14 dagen naar Zwitserland! Naar de bergen!

Eindelijk is het zover.

Ook de N.B.J.B. durft het aan om met jongeren een reis naar het buitenland te maken.

Niet als konkurrentie van reisgezelschappen (hooguit de prijs).

Wel als uitbreiding van de mogelijkheid als groep iets te ondernemen en samen te beleven.

We gebruiken de formule van de Vinkenhofkampen ook voor de reis naar het buitenland. Dat betekent: samen dingen beleven, samen ruimte vinden om er over te praten en zo, naast ontspanning en vrije tijd, ook samen dingen te doen die verdiepend werken voor je persoonlijk leven zowel wat betreft het geloof als de omgang met elkaar.

We hebben er voor gezorgd dat er een ruimte is waar we ook als groep een stuk privacy hebben.

De plaats is uniek: Meiringen in het hartje van Zwitserland. Temidden van de mooiste bergen, bergpassen, watervallen en schluchten. Zelfs gelegenheid om een

gletsjer te bezoeken van binnen en van buiten.
Het programma ziet er globaal als volgt uit: (wijzigingen hangen af van omstandigheden, het weer of de groep):
1e-2e dag: heenreis, overnachting in hotel (Duitsland). 3e dag: 's middags bezoek Aareschlucht. 4e dag: thuisprogramma en omgeving verkennen. 5e dag: drie passentocht (Furka, Grimsel, Susten) met inbegrip van de Rhônegletsjer. 6e dag: Rosenlaui, dal in omgeving, met gletsjer 7e dag: Interlaken, boottocht op de Thumersee. 8e dag: 's middags Brienzer Rothornbahn (stoomtrein). 9e dag: thuisprogramma. 10e dag: Milchtal. 11e dag: Reichenbachfall (100 meter hoge waterval). 12e dag: zondags naar de kerk. 13e-14e dag: terugreis, overnachting in hotel (Duitsland).
Prijs:
f 600,— (inklusief verzekeringen). Bij de prijs is inbegrepen de reiskosten voor excursies, niet de entreegelden. (Reken op ongeveer *f* 75,—).
Leeftijd vanaf 16 jaar.
Belangrijk:
Zorg dat je aanmelding vóór 1 februari binnen is (en eigenlijk nog eerder als je er zeker van wilt zijn om dit mee te kunnen maken).

Gezinsweken

Vakantie zonder zorgen!
Velen hebben reeds ontdekt dat een gezinsweek de oplossing is voor een gezin met jonge kinderen.
Wilt u de voordelen eens afwegen en vergelijken met een vakantie op een andere manier?
— Je hebt tijd voor elkaar, zonder dat de kinderen te kort komen. Er zijn speciale leidsters voor de kinderen. Dit betekent een hele week plezier voor jong en oud
— Geen huishoudelijke plichten (er wordt voor je gekookt), behalve wat gezellige lichte korveewerkzaamheden (u weet wel: afwas en zo).
— Prettige kontakten met anderen die in hetzelfde schuitje zitten.
— Verder wordt het soepele programma mee door u zelf bepaald, zodat het ook voor u persoonlijk een verdiepende ervaring kan worden.
— Elk gezin heeft zijn eigen kamer (en dus privacy). Kortom: onafhankelijk van het weer een geweldige vakantie mogelijkheid (en niet duur!).
Plaats: De Nieuwe Koppel, Biltseweg 8 (naast De Vinkenhof).
Datum: A2 kamp 14-21 juli; A3 kamp 21-28 juli.
Prijs: Volwassenen *f* 180,—, kinderen 10-12 jaar *f* 110,—; 3-10 jaar *f* 80,—; 0-3 jaar *f* 45,—.
Weer of geen weer: het wordt altijd goed.

Jongerenkampen

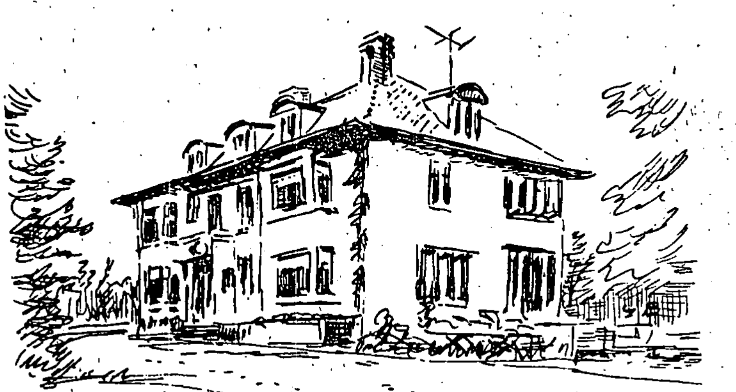
Het eigenlijke echte eerlijke kamperen in tenten! Op de vertrouwde plaatsen achter in het bos op De Vinkenhof.
Ontelbaar zijn de herinneringen en vermeldbaar de kontakten en groepsbelevenissen, om nog maar niet te spreken van het aantal mensen wier levensgeluk begonnen is in een kamp.
Het is gewoon fijn om een kamp mee te maken, samen op te trekken en leren om te gaan met de ander, je zelf en ook met God.
Er is een goed evenwicht tussen ontspanning en vrije tijd aan de ene kant en het samen dingen doen aan de andere kant.
Na afloop ontdek je hoe geweldig het kamp geweest is, niet alleen in de doldwaze dingen, maar ook in dat wat voor je persoonlijk leven belangrijk is.
Kom op naar De Vinkenhof, voor kampen met een inhoud die blijvend is!

Voor jongeren van 12-14 jaar:
D2 kamp 14-21 juli prijs *f* 120,—
D3 kamp 21-28 juli prijs *f* 120,—
Voor jongeren van 14-16 jaar:
C1 kamp 7-14 juli prijs *f* 130,—
C2 kamp 14-21 juli prijs *f* 130,—
C3 kamp 21-28 juli prijs *f* 130,—
Voor jongeren van 17 jaar en ouder:
B1 kamp 7-14 juli prijs *f* 145,—
B2 kamp 14-21 juli prijs *f* 145,—
B3 kamp 21-28 juli prijs *f* 145,—

Het inschrijfgeld à *f* 30,— (*f* 60,— voor buitenlandse reis) moet gestort worden op postgironummer 86 58 14 van de Amrobank te Drachten, met vermelding bij uw betaling t.g.v. Zomerkampen N.B.J.B., Drachten, rek. nr. 47.08.99.964 en noteer onder mededelingen s.v.p. uw kampnummer.

Aanmeldingsformulier

Aanmeldingsformulier (plus folder) ook te verkrijgen bij de sekretaris van de plaatselijke gemeenten.

uit het Uniebureau

Zendelinge Janca Loot
Zoals eerder bericht is onze zendelinge Janca Loot in maart en april a.s., na voltooiing van haar studie te Tübingen en vóór haar terugkeer naar het zendingsveld in Kameroen in de gelegenheid om in de gemeenten van haar arbeid te vertellen.
Zendingswerkgroepen en gemeenten die hiervan gebruik willen maken dienen zo spoedig mogelijk aan het Uniebureau door te geven op welke dag men zr Loot graag wil ontvangen. Het staat al vast, dat alle zondagen reeds door persoonlijke afspraken van zr Loot bezet zijn.

Kerstnummer van De Zaaier
Nee, we bieden - zo na de kerst - geen uitverkoop van een overgebleven voorraad aan. Integendeel. We maken er slechts melding van, dat de gehele oplage van 80.000 exemplaren tijdig „uitverkocht was. Prachtig!

Sprekerslijst
Dadelijk na 1 januari zal de nieuwe Sprekerslijst hier op het Uniebureau worden samengesteld en vervolgens verzonden aan de gemeenten. Tot die datum hebben de gemeenten nog de gelegenheid om namen te noemen van hen die op deze Sprekerslijst geplaatst moeten worden.
We maken er ook hier nog eens op attent, dat niet de Unie maar de voordragende gemeenten de verantwoordelijkheid dragen voor hen die zij op deze Sprekerslijst hebben geplaatst.

Statistiekformulieren
Tot 31 januari a.s. hebben de gemeenten de gelegenheid om de reeds enkele weken geleden verzonden statistiekformulieren ingevuld te zenden aan het Uniebureau. We dringen er bij de sekretarissen op aan, zich aan deze termijn te houden zodat de nieuwe statistiek zo spoedig mogelijk gereed gemaakt kan worden en gepubliceerd.

Zendingsberichten
De lezers van DC hebben veertien dagen geleden als bijlage van dit blad een speciale uitgave van de Zendingsberichten van EBM en UZC ontvangen. Binnen de UZC zal worden overwogen of een dergelijke uitgave herhaald kan worden en eventueel in de plaats kan komen van de onregelmatig verschijnende gestencilde uitgave.
In elk geval, binnenkort verschijnt óók weer de gestencilde uitgave die in de gebruikelijke aantallen zal worden verzonden aan de Zendingswerkgroepen.
De uitgave van het met kleurenfoto's geïllustreerde blad was mogelijk doordat gebruik gemaakt werd van de met foto's voorgedrukte bladzijden die van de EBM werden ontvangen.

J. van Dam, Uniesekretaris

TOT BELIJDEN GEROEPEN

Baptisten in de D.D.R.

Onlangs, in begin juni werd te Berlijn-Weissensee de Algemene Vergadering (Bundesratstagung) gehouden van de Evangelische Vrijkerkelijke Gemeenten (baptisten) in de Duitse Demokratische Republiek (Oost-Duitsland). Harold Eissenblätter woonde namens de Westduitse Bond deze vergadering bij en schreef er het volgende over in Die Gemeinde:

Terwijl het heet zomerweer was werden in de eerbiedwaardige kapel van de Evangelisch-Vrijkerkelijke Gemeente te Berlijn-Weissensee al even ,hete' onderwerpen behandeld. Voor de bezoekers, die de Bundesratstagung nog vers in de herinnering hadden (ds J. A. Brandsma rapporteerde daar over in DC, nr. 23/24 - 9/16 juni 1978; red.) was het een aangename verrassing te bemerken hoe hier een groot aantal belangrijke vragen behandeld werd zonder dat iemand de indruk kon hebben dat naar zijn stem niet werd geluisterd of dat er voor zijn opvattingen te weinig ruimte zou zijn. Daarbij was hier niet meer tijd beschikbaar dan op onze Bundesratstagung, namelijk van donderdagmorgen tot zaterdag.

Indruk maakten de open en bemoedigende stijl van de leiding van de vergadering, de zakelijkheid waarmee ook over kontroversiële zaken kon worden gediskussieerd en de bereidheid om naar elkaar te luisteren. Voorbeeldenswaardig waren ook de zelfdiscipline en het geduld van alle deelnemers, die de te kleine ruimte voor lief namen en ook de lange wandeling voor het middagmaal in de Stefanusstichting en daar het lange wachten in de rij.

Het was een gast al gauw duidelijk: hier was veel te leren en bestond geen reden de ,grote broer' uit te hangen.

Reeds in de voorafgegane aankondigingen was het duidelijk, dat het vooral zou gaan om een besluit te nemen ten aanzien van een nieuw Statuut en tegelijk om tot besluitvorming te komen met betrekking tot een nieuwe geloofsbelijdenis, namelijk het dokument ,Rechenschaft vom Glauben' (Rekenschap des geloofs) dat in de andere Duitstalige bonden reeds behandeld is. Dit geschrift ,Rechenschaft vom Glauben' had ook reeds het thema aan de vergadering gegeven: Gerufen zum Bekenntnis (Tot belijden geroepen). Alle bijbeloverdenkingen hadden met dit thema te maken en waren tegelijk gericht op het dagelijkse leven van de christen in de DDR.

Herbert Morét, de president van de Bond ging in een uitvoerige rede, waarin hij rekening en verantwoording aflegde, in op de belangrijkste vragen en onderwerpen van de gemeenten in de DDR. Enkele van die kwesties, waar over later op zeer levendige wijze werd gediskussieerd, moeten hier genoemd worden omdat ze voor het leven van onze gemeenten in de DDR buitengewoon belangrijk zijn:

☆ in 1977 werden 463 personen gedoopt, het hoogste aantal sinds 1973. In de laatste drie jaren werden totaal 1238 personen gedoopt. De gemeenten tellen totaal 21.460 leden.

☆ het aantal kinderen, dat door het kinderwerk wordt bereikt loopt opvallend terug. Als oorzaken werden genoemd het atheistische schoolonderwijs, de onzekerheid van vele ouders ten aanzien van de verdere opleidingsmogelijkheden van hun kinderen en ook het falende voorbeeld dat de ouders geven.

☆ het aantal gemeenten zonder voorganger loopt terug. Er hebben zich in de laatste jaren zoveel studenten voor het seminarium aangemeld, dat er voor de komende tijd zelfs een overschot aan werkers in het Koninkrijk Gods te verwachten is. Deze omstandigheid wordt als een gave Gods beschouwd om de tijd waarin de deuren nog open zijn nog meer te benutten en om meer mogelijkheden voor om te werken te ontdekken. De aan het seminarium opgeleide zusters en die nu in dienst van de gemeenten staan zullen in de toekomst ,theologische medewerksters' worden genoemd. Ook voor de jaarlijkse kursus aan de bijbelschool, voor de theologische basiskursus, schriftelijke lessen, de vormingskursussen voor gemeentewerk en de opleidingen voor kinder- en jeugdwerk werden groeiende getallen en toenemende belangstelling gemeld.

☆ de vorming van een werkgroep voor huwelijksvragen kwam nog niet tot stand. In het algemeen werd dit onderwerp als erg belangrijk beschouwd omdat ook in de DDR de gemeenten veel met deze vragen te maken krijgen, o.a. het samen leven zonder huwelijkssluiting, echtscheidingen, opvoedingsvragen. Onder de naam ,Aktion Partnersuche' zal ook in de DDR een soort huwelijksbemiddelingbureau worden ingevoerd.

☆ Onder het motto ,Partnerschap maar geen integratie' werd een heftige diskussie tot een einde gebracht, die ging over de verhouding tussen de vroegere baptisten- en Elimgemeenten en de broedergemeenten. Hoewel het goede van de samenwerking werd beklemtoond werd vooral aandacht geschonken aan het feit, dat de broedergemeenten een samensmelting niet zinvol achtten, maar wel een broederlijke partnerschap als vruchtbaar beschouwden.

☆ de samenhang in het kader van de Evangelische Alliantie, in het raam van de Vereniging van Evangelische Vrije Kerken, en de Arbeidsgemeenschap van Christelijke Kerken werd als bijzonder positief beschouwd. Daarbij werd er ook rekening mee gehouden, dat er in de broedergemeenten zorgen zijn met betrekking tot de oekumene. Ook werd de samenwerking in het kader van de Konferentie van Europese Kerken als een belangrijk instrument beschouwd voor de kommunikatie met de staat en voor de samenwerking met bevriende bonden. In de laatste jaren konden vertegenwoordigers van de Bond in de DDR aan vele konferenties en bijeenkomsten van de baptisten-arbeid in het raam van de Wereldalliantie en van de Europese Federatie deelnemen.

☆ In zijn bijdrage over het thema ,Christen in de socialistische staat' (,Christen inmitten des sozialistischen Staates') ging broeder Moret in het bijzonder in op de vragen van de geloofs- en gewetensvrijheid en de gelijkberechtigheid van alle burgers, ongeacht hun ras of nationale herkomst. Hij maakte dankbaar gewag van de verbeterde sociaalpolitieke maatregelen van de staat en van de mogelijkheden die aan zowel de Evangelische Landeskirchen als aan onze gemeenten geboden werden om in de nieuwbouwwijken ook kerken te bouwen. In het bijzonder noemde hij het gesprek met de voorzitter van de staatsraad der DDR Erich Honnecker en met het bestuur van de Konferentie van de Evangelische kerkleiding in de DDR op 6 maart „zeer konstruktief". Ook de vrije kerken hechten aan deze ontmoeting een grote waarde en betekenis.

In de diskussie over dit thema waren er ook kritische geluiden te horen, waaruit vooral bezorgdheid sprak ten aanzien van de voorgenomen invoering van militair onderricht op de middelbare technische scholen. De vergadering steunde unaniem de bemoeienissen van de leiding van de Bond om samen met de Evangelische Landeskirche in een gesprek met een vertegenwoordiger van de staat hier over meer te vernemen en om de bedenkingen die de christenen in de DDR te dien aanzien hebben tot uitdrukking te brengen.

Met betrekking tot de vele diskussies over en protesten tegen de seriebouw

van de neutronenwapens in de USA sprak de leiding van de Bond uit dat iedere vorm van ontwapening wordt ondersteund en dat men bezorgd is over de ontwikkeling en produktie van nieuwe wapensystemen. In het bijzonder werd opgeroepen tot voorbede voor de in New York juist begonnen bijzondere zitting van de Verenigde Naties.

☆ Tenslotte werd de idee van het ‚Jaar van het kind' tot aanleiding om de bondsgemeenschap op te roepen tot meer kinderwerk, inklusief evangelistische arbeid.

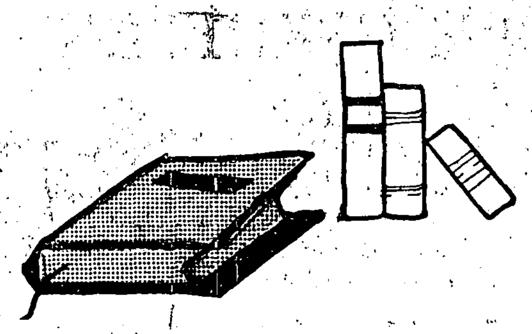
☆

De beide opvallende onderwerpen van de Bundesratstagung waren het nieuwe Statuut en het stuk ‚Rechenschaft vom Glauben'. Beide dokumenten hebben een grote verwantschap met de ook in onze (Westduitse; red.) Bond aanvaarde geschriften. Het verschil in het Statuut zit vooral daar waar het gaat om de bijzondere plaats van de gemeenten in de DDR. - Het nieuwe Statuut komt in de plaats van dat van de Bond van Evangelische Vrijkerkelijke Gemeenten in Duitsland van 22 februari 1941. Ook de Geloofsbelijdenis die een internationale kommissie voor het Duitstalige gebied tot stand heeft gebracht. Op één plaats, namelijk het artikel over de doop, wijkt deze belijdenis af van het ontwerp dat bij ons op tafel is gelegd. Omdat men de tekst van de internationale kommissie ten aanzien van de doop als te sakramenteel beschouwde koos de grote meerderheid van de afgevaardigden op de Bundesratstagung voor een alternatieve tekst, die door een kommissie uit de broederschap van voorgangers tot stand was gekomen. In deze tekst wordt voor alles de handeling van de doop beschreven en gefundeerd, evenals het verschillende inzicht van de onderscheidene groepen.

Hoewel het voor de andere Duitstalige bonden pijnlijk is dat er in de DDR juist het artikel over de doop een andere tekst heeft gekregen, moet men er toch begrip voor hebben omdat er hier in geweten voor een grote meerderheid geen andere mogelijkheid was.

☆

De publieke bijeenkomsten begonnen reeds op vrijdagavond met een levendig referaat van Günter Balders over het onderwerp ‚Herausgefordert zum Bekenntnis - damals und heute' (Uitgedaagd tot belijden - toen en nu). Deze bijeenkomsten werden voortgezet op zaterdagmiddag met een soort getuigenisdienst onder het thema ‚Gelebtes Bekenntnis' en een ‚gastenavond' waarop de vele buitenlandse delegaties hun groeten konden geven. Het hoogtepunt van de konferentie was zonder twijfel de grote slot-godsdienstoefening op zondag in de Sophiakerk, in het hart van Berlijn.

Wat zullen we lezen:

zondag	31 december	Psalm 142	Een kroon uit Gods hand
maandag	1 januari	1 Petrus 4 : 12-15	Delen in het lijden van Christus
dinsdag	2 januari	1 Petrus 4 : 16-19	Over hen die onschuldig lijden
woensdag	3 januari	1 Petrus 5 : 1- 5	De verhouding tussen oud en jong
donderdag	4 januari	1 Petrus 5 : 6-11	Sterk door het geloof
vrijdag	5 januari	1 Petrus 5 : 12-14	Kort woord van bemoediging
zaterdag	6 januari	Psalm 149	Spitst uw oren

Nadat 's morgens in alle stadswijken reeds avondmaalsvieringen plaats gevonden hadden kwamen ongeveer 1500 mensen in de grote kerk bijeen. Zij beleefden daar naast moderne muzikale bijdragen en verschillende mededelingen over de voortgang van het werk een buitengewoon bemoedigende prediking over het thema ‚Halten am Bekenntnis'. Deze dienst was op zichzelf reeds een belijdenis. Het is te hopen dat zij allen, die dikwijls erg eenzaam en in kleine groepjes in hun gemeenten proberen Christus uit te dragen in hun leven en door hun dienstbetoon, er door versterkt zijn in hun geloof.

BIJBELS OP WEG NAAR RUSLAND

STUTTGART - In begin december werd hier in Stuttgart de druk voltooid van de 25.000 Russische bijbels en kon de eerste zending per spoor worden verzonden naar de Sovjet Unie. Bij deze eerste zending waren ook 5.000 Russische bijbelkonkordanties die nog in voorraad waren.

Verwacht werd dat de bijbels en konkordanties nog voor kerstmis zouden aankomen in Moskou bij het bureau van de Al Unie Raad van Evangelische christenen-baptisten. Eerder dit jaar had de Unie toestemming voor het invoeren van deze bijbels ontvangen.

De levering van deze bijbels was een gezamenlijk projekt van de Baptisten Wereldalliantie - die voor het geld zorgde ($150.000) - en de Verenigde Bijbelgenootschappen, die de verzending verzorgde.

ZILVEREN JUBILEUM

Woensdag 17 januari a.s. is het vijfentwintig jaar geleden dat ds J. H. Blenkers bevestigd werd als voorganger van de toen pas geïnstitueerde baptistengemeenten Hoogeveen en Assen.

Br Blenkers, die zijn theologische opleiding ontving aan het theologisch seminarium van de Duitse baptisten in Hamburg, diende de kombinatie Hoogeveen-Assen tot oktober 1958, om sindsdien tot april 1962 zich uitsluitend te wijden aan het werk in Hoogeveen waar men intussen de beschikking had gekregen over een eigen gemeentecentrum aan 't Haagje.

Op 6 mei 1962 verbond ds Blenkers zich aan de gemeente te Staveren. In de daarop volgende periode ontstond vanuit de oude Friese gemeente nieuw werk in Lemmer hetgeen ertoe leidde dat daar in december 1968 een gemeente werd geïnstitueerd. Korte tijd later, in maart '69, verwisselde br Blenkers Staveren voor de gemeente te Noordbergum waar hij grote aandacht ging schenken aan evangelisatie-arbeid in het naburige Bergum. Eén van de resultaten van deze inzet was dat men er de beschikking kreeg over een eigen gebouw waarin de diensten konden worden gehouden en allerlei klub- en verenigingswerk verricht.

Ingaande 1 april 1973 werd br Blenkers om redenen van gezondheid gedwongen zijn arbeid als voorganger te beëindigen. Hij aanvaardde een benoeming tot godsdienstleraar te Hoogeveen waar hij zich metterwoon vestigde (Saturnus 46, 7904 GB Hoogeveen; tel. 05280-67538).

GEMEENTEBERICHTEN

IN AFGELOPEN JAAR RIJKE ZEGEN ONTVANGEN

Vriescheloo - (H.B.). Nu het jaar 1978 bijna ten einde is, willen wij tot eer van onze Heer en tot aller bemoediging enkele hoogtepunten van het afgelopen jaar onder de aandacht brengen.

De diensten werden 's zondagsmorgens trouw bezocht en ons kerkje was overvol. Vandaar dat wij druk bezig zijn met voorbereidingen om meer ruimte te kreeren. Als alles - zo God wil - vlot verloopt, kunnen we dan ook begin 1979 hiermee starten.

Een van de hoogtepunten van het afgelopen jaar

Uitgave van de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland
Redaktie: ds M. Cohen, ds J. van Dam, dr J. Reiling, ds C. van Wier en drs T. J. J. B. Wolters. Alle kopij te zenden aan het adres van de redaktie: ds J. van Dam, Kramsvogellaan 66, 3722 ZE Bilthoven; tel. 030-786247.
Voor abonnementen en advertenties: Administratie De Christen, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin. Abonnementsprijs bij vooruitbetaling f 36,— per jaar, f 18,— per halfjaar; voor abonnees in het buitenland f 46,— per jaar.
Administratie: De Vinkenhof, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin; tel. 030-784457 - postgironummer 9260 t.n.v. Unie van Baptisten-Gemeenten, Amsterdam.

dc DE CHRISTEN
WEEKBLAD VAN DE BAPTISTENGEMEENTEN

was de E.O.-opname d.d. 17 maart 1978 voor het radioprogramma „Laat ons de rustdag wijden". De prediking werd verzorgd door onze voorganger ds A. J. van de Wetering, naar aanleiding van Joh. 2 : 1-11. Het thema van de meditatie was „Het feest begon opnieuw". Medewerking werd verleend door ons eigen zangkoor „Lof zingt den Heer" en het zangkoor van onze moedergemeente te Ihren (West-Duitsland).
Op zondag 23 april mochten wij ons nieuwe verenigingsgebouw in gebruik nemen. In de openingsdienst, die 's middags om 2.30 uur werd gehouden, ging onze voorganger voor. Hij koos als tekst voor dit feestelijke moment Neh. 2 : 20; het thema van de preek was „Boven bidden en denken". Daarna werd onder grote belangstelling door het oudste lid van de gemeente - zr J. Timpener-Jacobs (zij is inmiddels door haar Heer thuisgeroepen) - de naam „De Wegwijzer" onthuld. De deur werd daarna symbolisch geopend door de 2e voorzitter, br A. Nobbe.
Onze evangelisatieweek (tentcampagne) mochten we houden in Vlagtwedde van 21 t/m 25 juni jl. De samenkomsten werden goed bezocht.
Op 17 november 1978 mochten wij ons Liefdemaal houden. Het is een geweldig gebeuren om in Zijn Naam bij elkaar te zijn, om te eten, te drinken, te bidden, te zingen en te getuigen van onze Heer en Heiland.
Een ander hoogtepunt in de gemeente was zondag, 3 december, toen 6 jonge mensen werden gedoopt; zij gaven hiermee o.a. te kennen er ook bij te willen behoren. (Het waren de eerstelingen van de oudere jeugdgroep, die in najaar 1977 onder leiding van onze voorganger 's zaterdagsavonds van start ging en in aatal groeit). Ons kerkje was overvol; in deze dienst ging onze eigen voorganger voor. Bij brood en beker werden zij hartelijk welkom geheten door onze jeugdouderling br G. Smit.
Er zijn ook dieptepunten geweest: er waren nl. ook broeders en zusters, die meenden, dat zij het wel zonder hun Heer en Heiland konden doen. Mogen zij opnieuw ziende worden! Ook zijn er broeders en zusters thuisgehaald; zij hebben de *strijd gestreden, maar hun geloof behouden.* Dat mag altijd weer een geweldige troost voor ons zijn!
Op 8 oktober jl. zijn wij gestart met een koffiebar, om zo de jeugd uit de disco's en bars te houden, en door dit werk dichter bij de Heer te brengen.
Hierboven heeft men een kort overzicht van het affelopen jaar, waaruit blijkt dat wij in Vriescheloo een rijke zegen hebben ontvangen van onze Heer en Heiland. Wij zijn Hem daar dan ook zeer dankbaar voor!
Wij gaan daarom ook 1979 weer met het volste vertrouwen tegemoet, wetende dat wij nooit alleen zijn, want wij hebben een Machtige Heiland, die nimmer de Zijnen vergeet!
U allen wensen wij ook Zijn rijke en onmisbare zegen toe voor het jaar van onze Heer 1979!

DANK VOOR GODS RIJKE ZEGEN

IJmuiden - (J.K.). Wat hier boven geschreven staat, is ontleend aan wat er boven psalm 65 staat geschreven. „Danklied voor Gods rijke zegen". Een psalm waarin men God looft en prijst voor het verhoorde gebed. De droogte is voorbij, - het werd als een straf beschouwd - en nu is de regen gekomen. In alle veertien verzen van deze psalm wordt de godheid en de grootheid van God uitgejubeld.
Denkende aan wat wij in onze gemeente dit afgelopen jaar mochten ontvangen van die sterke God bleef ik steken bij het eerste gedeelte van het twaalfde vers: „Gij kroont het jaar van uw goedheid".
Vele zegeningen mochten wij ontvangen, vele zielen kwamen tot de Heer; in totaal mochten we in dit jaar zes doopdiensten houden in de gemeente. Er waren er weinigen die ons ontvielen, er was een goede onderlinge gemeenschap en er is veel werk met liefde gedaan.
Dan verheugen wij ons over een toegewijd voorgangers-echtpaar, een hard werkende raad en een goede relatie met onze buurgemeenten.
Maar dan komen we aan het eind van dit jaar tot de jubel: „Gij kroont het jaar van uw goedheid". Hem komt alle lof toe en eer vanuit de gemeente. De kerstnachtdienst konden we niet in onze eigen kapel houden, die was te klein; waarheen? was een gebedsonderwerp in de gemeente.
De Gereformeerde Ichthuskerk hadden we tot onze beschikking waar we voldoende plaatsen hadden.
Wij wensen alle gemeenten waarmee wij ons in het land verbonden voelen Gods rijke zegen toe in 1979.

Met dank aan God delen wij u mede dat onze ouders

J. H. BLENKERS
en
G. W. J. BLENKERS-MEUTSTEGE

op 7 januari 1979 vijfentwintig jaar getrouwd zijn.
Om dit feest te vieren zal er op zaterdag 6 januari gelegenheid zijn hen te feliciteren in „De Haven", Van Echtenstraat 37 te Hoogeveen, van 19.00-20.30 uur.
Hartelijk welkom namens de kinderen.
Saturnus 46, 7904 GB Hoogeveen.
Op 17 januari is het tevens 25 jaar geleden dat „heit" bevestigd werd tot predikant van de baptistengemeente.

Fam. W. Veenstra te Alphen aan den Rijn wenst alle broeders en zusters een voorspoedig en gezegend 1979.